J. K. HIMMELBLAU
Antykwariusz
w Krakowie.

WBP
Opole

III

WiMBP
Opole
2049 st.

K-426/14

Z Ksiąg.

Xiędza Franciszka Przonakiewicza
Kanonika Regular. Grobu Pańskiego
Kapellana 9go Regimentu Piechoty
Cess. Austriackiey

SWIAT

WE WSZYSTKICH SWOICH
CZĘSCIACH WIĘKSZYCH
Y MNIEYSZYCH

TO IEST:

W

EUROPIE, AZYI, AFFRYCE

Y

AMERYCE,

W

MONARCHIACH, KROLESTWACH, XIĘSTWACH, PROWINCYACH, WYSPACH, Y MIASTACH.

GEOGRAFICZNIE, CHRONOLOGICZNIE
Y HISTORYCZNIE

OKRYSLONY

Opiſaniem Religii, Rządow, Rewolucyi, Práw Zwyczáiow, Skárbow, Ciekáwośći, y Gránic káżdego Kráiu, z Autorow Fráncuſkich, Włoſkich, Niemieckich, y Polſkich zebránym

PRZYOZDOBIONY.

Przez

X. Władyſławá Łubieńſkiego Scholaſtyká Krákowſkiego, Kanoniká Gnieznieńſkiego, Proboſzczá Infułatá Łáſkiego.

Tom. I.

ROKU MDCCXL.
Do Druku Wrocłáwſkiey w Sląſku Akademii Societatis JESU,
Dla ciekáwego á nie proznuiącego ok. Polſkiego
PODANY.

NAYIASNIEYSZEMU
Y
NAYPOTĘŻNIEYSZEMU
Z
BOZEY ŁASKI
AUGUSTOWI III.
KROLOWI
POLSKIEMU
WIELKIEMU XIĄŻĘCIU
LITEWSKIEMU,
RUSKIEMU, PRUSKIEMU, MAZOWIECKIEMU, ZMUDZKIEMU, KIJOWSKIEMU, WOŁYNSKIEMU, PODOLSKIEMU, PODLASKIEMU, INFLANDSKIEMU, SMOLEŃSKIEMU, SIEWIERSKIEMU, Y CZERNIECHOWSKIEMU
A
DZIEDZICZNEMU XIĄŻĘCIU
SASKIEMU,
PAŃSTW RZYMSKICH
ELEKTOROWI
Y
NAMIESTNIKOWI
PANU a PANU
MIŁOSCIWEMU.

PRZEMOWA DO CZYTELNIKA.

SWiát zá naydoſkonálſzych uznáie ludzi ſobą władnącyh, kiedy opatrzonych doſtátecznym poznániem iego iſtoty, y áni Monárcha żáden ſwoim Páńſtwem rządzić, áni Senátor, lub Miniſter rádzić, áni Rycerz woyny prowádzić, lub Ziemianin mowić mocniey, y gruntowniey potráfi, iezeli mniey wiádomy zwyczáiow, Rządu, położenia, mocy, bogáctw ſwego Kráiu, lub pogránicznych ſąſiedzkich Páńſtw. I na tym to fundámencie Europeyſkie Monárchie utrzymuią ſwoy luſtr, y ozdobę, záłożywſzy w wnętrznoſciách Páńſtw ſwoich liczne Akádemie dla podobnych nauk kwitnące, á to dla záſzczepienia w nich młodych latorośli, ktoreby z ſiebie ſwego czáſu obfite ku Dobru poſpolitemu owoce wydáwáły. Z tych to latorośli wznoſzą ſię wyſokie umyſły godnych Miniſtrow. Z tych wynikáią iaſne y gorne rozſądki wielkich Státyſtow. Ná tych Rząd powſzechny wſpiera ſwoie ſiły y doſtátki. Z tych mnożą ſię nie prożnuiący y tálentow ſwoich nie zakopuiący Hiſtorycy y Geografowie, náuki ſwoiey udzieláiący chciwym y ciekáwym Czytelnikom, á nádewſzyſtko nie ſzukáiąc obcych Národow ſławy, właſnym ięzykiem wydáią Xięgi, Francuzi Francuſkim, Włoſi Włoſkim, Niemcy Niemieckim, Hiſzpáni Hiſzpáńſkim, iákoby oſwiádczáiąc ſię z tym, że ſwoy Národ doſkonálić pragną w iák náypożytecznieyſzych Oyczyznie właſney Rządách y Rádách. I czyliż może bydź co ſkuteczniejſzego do iák naylepſzego rządu, iáko zdrowe Rady pochodzące z wiadomości rządow uniwerſalnych Swiátá, ile że te, ſą záwſze rożniące ſię. Są iedne Abſolutne Monárchie wolą Monárchow rządzone. Są Kroleſtwá radámi Senatorow y Miniſtrow uſtánowione. Są Rzeczypoſpolite záſzczycone Wolnoſcią Práwem opiſaną. Są inne liczne Páńſtwá wielą y rożniącemi ſię rodzáiámi zwyczáiow rządzące ſię. Tych wſzyſtkich doſtáteczna wiádomość widzi ſię bydź do dobrego rządu w Rádách naypożytecznieyſza; y mam nádzieię ze godny Czytelnik przyſtánie ná moie zdánie. To pewna, ze iá ſam zupełną w ſobie uznaię niedoſkonáłość, y áni ſię chlubić mogę z przedſięwziętym umyſłem wydánia do druku *Swiátá we wſzyſtkich*

)(*ſwoich*

swoich częściach, bo ieżelim cokolwiek przyłożył stárania y prácy, moiego wymyślu, procz ułożenia zebránego z godnych, licznych y czonych obcych Autorow, z ktorych pilnego czytánia przy náwie Włoskich, Fráncuskich, y Niemieckich Páństwách pierwszy smák chęc uczułem, á ile przy zápátrzeniu się w nich ná liczne wszelkich náuk Ak Szczęśliwie tedy powrociwszy do Oyczyzny, umyśliłem sobie prożnowá bawić czytániem Włoskich, Fráncuskich, Łácińskich, y Niemieckich row, y z nich krotko zebránym pożytkiem ná Polski ięzyk, iákoż prze lát (*wyrzuciwszy z nich iák 4. roki ná dwie Funkcye Trybunału Koronnego pituł Gnieznińskiey, y Krákowskiey konsekrowáne ná usługę Publiczną, procz i przeszkod podczás zászłych w Oyczyznie Rewolucyi*) zebráwszy liczne Mánu pta, á zápátrzywszy się ná wielu Polskich Autorow wcale milczących o u śloney odemnie zábáwie, odważyłem się z wielką nieśmiałością one do dru podác, dla udzielenia niezázdrosney prácy ciekáwemu umysłowi Polskiem będąc tey nádziei, że ieżeli niezupełná delikátność istotnego opisania Páńst Swiátá całego, to przynaymniey chęć zupełná y chciwość prácowita dla przysłu gi Publiczey znáydzie exkuzę moiey niedoskonáłości u godnego Czytelniká, a przynaymniey záchęci do założenia w obszernym Páństwie Polskim w podobnych náukách Akádemii, z ktorychby godnieysi Autorowie niedoskonáłość moię poprawić mogli, à tym samym wysokie y ciekáwe Národu Polskiego umysły (nie szukáiąc obcych Kráiow) przyozdobić, y opátrzyć dostatecznym poznániem Rządow Swiátá tego.

Istota tey Xięgi umyślonej odemnie złączy Historyą wráz z Geográfią, iáko naypewnieysze środki do poznánia Swiátá. Zeby záś y te miały swoy grunt doskonálszy, wziąłem sobie Pismo S. zá początek ich. A naypierwey z Xiąg Rodzáiu, okryśliłem krotkim zebrániem stworzenie Swiátá, iáko y stworzenie, Pokolenie, Rząd, Religią, y ięzyk pierwszych Rodzicow, Potop, Pokolenie Noego, Podział Swiátá, rozmnożenie Familii, początki Monárchii, ich postanowienie, odmianę, y Látá áż do Národzenia Zbáwiciela Swiátá. A ták po ustánowionych z Pisma S. początkách Rządow Swiátá, záczyna się istotá iego w swoich częściach.

EUROPA záczyna Rząd Monárchii Rzymskiey od naymnieyszych iey początkow we Włoszech przez Chronologią pierwey Krolow, á potym z wolney Rzeczypospolitey wyniesionych ná Tron Cesárzow Rzymskich, áż do Károla VI. ostátniego z N. N. Familii Austryackiey Cesárza, po wydrukowánym iuż opisaniu Ziemie Włoskiey zmárłego Roku 1740. Po tey Chronologii następuie Włoskich Páństw podział, y opisanie wyższych Prowincyi. W średnich záś Prowincyach Włoskich Rząd Kościoła Rzymskiego ustánowiony ná Opoce nigdy nie przełománey S. Piotra, przez Chronologią zupełną Oycow Swiętych, áż do teraznieyszego Benedykta XIV. Elekcya, Koronácya, y wiazd Oycow Swiętych, Kárdynałow ustánowienie, Rząd wewnętrzny y powszechny Stolicy Apostolskiey; á po opisanych średnich Prowincyach, y niższych Krolestwá Neapolitáńskiego, następuie ISTOTA KOSCIOŁA ŁACINSKIEGO álbo Rzymskiego przy zebránych Geograficznie y Historycznie Arcybiskupstwách, y Biskupstwách. Potym Wyspy Włoskie, Hiszpania, Francya, Niemieckie generalnie Páństwá, Czeskie, y Węgierskie Krolestwo. Krolestwo Polskie, ktorego iáko własney Oyczyzny opisaniem przepraszam, ze zábawię oczy ciekáwe, bo z wszystkich Historykow Polskich istotney práwdy dochodzić musiałem dla doskonalszego, iednák nie zábawnego opisania Historyi Monárchow Polskich, w opisaniu záś Rządu, y Práw Polskich, zlustrowáne Konstytucye cytować musiałem, z ktorych wráz zebrálem, y podzi Pol

ską

ſki ná Prowincye, Prowincyi ná Woiewodztwá, Woiewodztw ná Powiaty, Staroſtwá, Ziemſtwá, Grody, mieyſca Seymow, y Seymikow, Miáſtá znácznieyſze, y w nich Koſcioły, y dáwnieyſze Fundacye, á przytym Prowincye znáczne odpadłe od Polſki. Po opiſaniu Polſki naſtępuią Pułnocne Páńſtwá: Brytannia, Dania, Szwecya, Moſkwá, (ktorey Monárchinią lubom położył panuiącą, ále iuż po wydrukowánym Artykule o Moſkwie umarła, po niey Bieroń Regentem Páńſtw wyznáczony przez teſtament, ále zrucony w krotce, á XiężnaBrunſwická przyznanaRegentką,Iey záś Syn Ian nowourodzoný ogłoſz ony Carem) Tureckie Páńſtwá w Europie, y w nich Chronologia Cesárzow Wſchodnich, á po nich záwoiowánych, początki Monárchii Mahometáńſkiey, y iey wſzyſtkich Sułtanow, áż do teraznieyſzego panuiącego, z doſkonałym opiſaniem Religii Mahometáńſkiey, Rządu, Zwyczaiow, iáko y Páńſtw ich, y Gránic, ták w Europie, iáko y w AZYI. Potym Tataryi, Perſyi, Mogolu, Chiny, Indyi, Syamu, Iaponii, y wſzyſtkich Wyſp Azyatyckich. AFFRYKI z wſzyſtkiemi Páńſtwámi, y Wyſpami iey. AMERYKI poznaney y mniey poznáney, y wyſp iey.

Iednym ſłowem przezácny Czytelniku máſz Swiat we wſzyſtkich ſwoich częſciách większych y mnieyſzych zupełnie opiſany, y w káżdym oſobno Páńſtwie, Xięſtwie, Rzeczypoſpolitey, Wyſpie, y pomnieyſzych Prowincyach, máſz Chronologią Monárchow, Xiążąt, y od początku ich poſtanowienie, Rząd, odmiany, humory, Zwyczaie, Religią, Práwá, Kráiu obfitość, bogáctwá, moc, y Gránice, podział ná Prowincye, Miáſtá, Koſcioły, Zamki, gruntow przymioty, y ciekáwoſci, mieyſca wynalezionych rzeczy nowych, y Oyczyznę Inwentorow ich.

A nadewſzyſtko zobáczyſz w tey Xiędze, procz Stolicy Rzymſkiey Apoſtolſkiey, 4. Patryarcháty: KONSTANTYNOPOLITANSKI, ANTYOCHENSKI, IEROZOLIMSKI, y ALEXANDRYISKI, poſtánowienie ich, y Rząd, ich Exarcháty, Metropolie, Biſkupſtwá, ták, iáko y ISTOTĘ KOSCIOŁA GRECKIEGO, y odſzczepieńſtwa iego od iedności Koſcioła Rzymſkiego. Tych záś Rządow Duchownych opiſanie na końcu kazdego Páńſtwá ieſt położone, z wyrażeniem Geograficznym Metropolii, Biſkupſtw y wiekow ich poſtánowienia. Przy opiſaniu záś Miáſt, katedry y Kapituły zobaczyſz, iáko y Fundacye wſzelkich Reguł, Traktaty, y batalie miedzy Potencyami. Máſz y Orderow inſtytucye przy kázdym Páńſtwie opiſane, à z między nich nayznáczniey-ſze MALTANSKI, y KRZYZACKI, álbo Teutonſki. Ná koniec cokolwiek może bydź nayciekáwſzego y naypotrzebnieyſzego do wiadomości, wſzyſtko to krotko zebrałem dla nie utęſknienia ciekáwego Czytelniká. Zebym záś uſzedł Cenzury położyłem niżey Swiadectwa Autorow, z ktorych zebrałem y ułożyłem tę Xięgę. Ieżeli záś przezácny Czytelniku znaydzieſz iáką omyłkę znáczniey-ſzą, álbo trudność do wyrozumienia z przełożonych przez Drukárnią Senſow, máſz te wſzyſtkie omyłki zebráne pod Indexem z wyrażeniem liczby ná Karcie, y wierſzu, pomnieyſże záś omyłki w przemienionych literách poprawić ráczyſz z cierpliwoſcią nie maiąc mnie chybá Drukárni zà złe. Máſz tu y regeſtrowáne wſzytkie rzeczy ná końcu Xięgi pod Alfabetem. Máſz y Mappy czterech częſci ſwiátá y Polſki, inſzych záś przytrudne było ſprowádzenie podczas woyny wznieconey w Niemczech.

Ná koniec wybácz łáſkáwe oko iezeli zobaczyſz iáką niedoſkonałość prácy moiey, ieżelim álbo nie przeczyſzczonym ięzykiem co przytrudnego okryślił, álbo niektore ciekawoſci mniey łatwe do uwierzenia wymienił, álbo nie iaſnym ſtylem wyraził, bo przy krotkim zebrániu inaczey bydź nie mogło,

gło,gdziem kolwiek zaś wyraził co trudnego do uwierzenia tom záwſze pod cenzurę, nie ſiebie, ále Autora, z ktoregom to wyiął poddał. A w reſzcie przymłodſzey moiey pory práca w łáſkáwoſci doſkonáłego Czytelniká mieć będzie ſwoię exkuzę, ile że przyznać ſię muſzę, żem záwſze obawiał ſię tych zabaw dla mnie ſamego ſłużących na uſługę publiczną ofiarować, ale perſwazye Ludzi godnych koniecznie mnie obowiązały, żebym nieutracił właſney applikacyi w licznych Manuſkryptach dla wielu, y tak odważyłem ſię poddac pod Cenzurę doſkonalſzych tę Xięgę, ile wiem ze dotąd żadney w tey materyi Polſka Młodź nie ma zabawy, y nauki w ięzyku Polſkim.

Na oſtatku, przyznam ci ſię przezacny Czytelniku, zem te zabawy moie zebrane w tę Xięgę począł, y ſzczęſliwie ſkończył pod iedyną Protekcyą Naywyżſzey Krolowey Nieba y Ziemi, a ſkończoną do uſług Publicznych ſpodziewaiąc ſię wdzięczności od Oyczyzny

KONSEKRUIĘ.

AUTOROWIE
Z Ktorych ta Kſięga zebráná

A
Æneas Sylvius
Amat de Graveſon
S. Auguſtyn
B
Beſneker
Brietti
Bruzen la Martiniere
C
Chevreau
D
Damalewicz
Decius
Deuteronomium.
Długoſz
E
Exodus
F
Friſingerius,
G
Geneſis
Gvagnin
H
Harnckovius
Herodotus
Horatius
I
Ines
Ioannes Piſtorius
Joſephus
Joſue
Judicum
Julius Cæſar
Juſtus Lipſius
K
Kadłubek
Kochowſki
Kojałowicz
Kolb
Kołudzki
Kromer
Kwiatkiewicz
L
La Croix
Leviticus
Ludovicus Godfridus
Ł
Ładowſki
Łubieńſki Epiſcopus
M
Mappa Mundi
Martinus Polonus
Miechovius
Moreri
Munſter
N
Nieſiecki
Noblot
Numeri
O
Otto Fryſingerius
P
Paralipomenon
Paſtorius
Piaſecki
Pinarolli
Philippus de Cluviere
Phirringus
Piſtorius
Puffendorff
Przyłuſki
R
Regum
S
Sanſon
Spartknoch
Spondanus
Sulikowſki
T
Theatrum Europæ
Turrelius
V
Volumen Legum
Weſſelingus
Zalaſzowſki
Załuſki Epiſcopus Varmien.

Cenſura Operis

OPus Geographicum vernaculâ linguâ ſub titulo: *SWIAT WE WSZYSTKICH SWOICH CZĘSCIACH*, &c. præclarô ſtudiô Illuſtriſſimi ac Reverendiſſimi D. D. Vladiſlai à Lubna Łubieńſki, Scholaſtici Cathedralis Cracovienſis &c conſcriptum, de mandato Eminentiſſimi Cardinalis Lipſki Epiſcopi Cracovienſis perlegi, nihilque in illo reperi, quod ejus publicationem impedire debeat. Datum Varſaviæ. IV. Nonas Julii M. DCCXLI.

(L. S.)

Petrus Hyacinthus Sliwicki

SWIATA

SWIATA &c.
W TEY KSIĘDZE OPISANEGO APPROBACYA:

APPROBATIO
Eminentissimi & Reverendissimi Domini Loci Ordinarij.

XIęgę pod tytułem *Swiat we wszystkich swoich Częściách &c. &c.* przez Iegomości Xiędza Władysławá Łubieńskiego Scholastyka naszego Krákowskiego, ięzykiem Polskim napisaną y od Theologow przez Nás wyznáczonych ná to examinowáną, iáko nic w sobie Wierze Swiętey Katolickiey, y dobrym obyczayom przeciwnego niezáwieraiącą, y owszem dla Osob Národu Polskiego nader pożyteczną do druku wydáć pozwalamy w Kielcach Dnia XXVIII. Lutego Roku MDCCXLI.

JAN KARDYNAŁ LIPSKI. L. S.

Privilegium Regium
De non reimprimendo Libro hoc ad Spatium 10. Annorum.

AUGUSTUS III. DEI-Gratiâ Rex Poloniæ Magnus Dux Lithvaniæ, Russiæ, Prussiæ, Masoviæ, Samogitiæ, Kyoviæ, Volhyniæ, Podoliæ, Podlachiæ, Livoniæ, Smolenscіæ, Severiæ, Czerniechoviæque nec non Hæreditarius Dux Saxoniæ Princeps & Elector

Significamus præsentibus Literis Nostris quorum interest Universis & Singulis. Cum Venerabilis Uladislaus Łubienski, Ecclesiarum Cathedralis Cracovienſis Scholasticus, Metropolitanæ Gnesnenſis Canonicus, Præpositus Insulatus Lascenſis Librum sub titulo: Swiat we wszystkich swoich Częściach, *multo labore collectum per Illustrissimum & Reverendissimum in Christo Patrem Dominum Joannem Lipski S. R. E. Præsbyterum Cardinalem, Episcopum Cracovienſem Ducem Severiæ, Amicum Nostrum Charissimum & Honorandum, approbatum, Luci publicæ tradere in animum sibi induxerit, Nobisque supplicaverit, quatenus reimpressionem hujus Operis tam in Natura, quam etiam in aliam linguam traducti ad certum temporis spatium inhibere dignaremur. Nos præfatæ supplicationi uti justæ benignè annuentes, omnibus & Singulis in Regno & Dominijs Nostris existentibus Typographis mandamus inhibentes nè præfatum Opus absque consensu Venerabilis Authoris in quocunque idiomate, imprimere vel reimprimere intra Spatium decem Annorum audeant sub pœna Mille Aureorum Hungaricalium, reimpressum verò hoccè Opus in quacunque extra Regnum Typographia, Confiscationi irrevocabili omnium exemplariorum (si talia in Regno & Dominiis Nostris invenientur) subesse declaramus. In quorum fidem præsentes Manû Nostrâ subscriptas Sigillo Regni communiri jussimus Datt Lipsiæ. Die 2da Mensis Maij. An. Domini MDCCXLI.*

Augustus Rex. (S.R.)

Cancellariatû:

ILlustrissimi Excellentissimi & Reverendissimi Domini Domini Andreæ Stanislai Kostka in Załuskie Załuski Episcopi Culmensis & Pomeraniæ, Abbatis Cervenensis, Supremi Regni Cancelarij.

Theodorus de Hovel Canonicus Metropoli Gnesnen. Coadjut. Sac. Reg. Majestatis & gilli Majoris Regni Secretarius.

ZEBRANIE MONARCHIJ.

	Fol.
Stworzenie Swiátá	1.
Europa	8.
Italia	9.
Cesárze Rzymscy	16.
Sabaudya	41.
Wenecya	49.
Genua	59.
Chronologia Papieżow	72.
Krolestwo Neapolitáńskie	101.
Kościoł Rzymski	112.
Malta Wyspá	123.
Hiszpania	127.
Portugallia	150.
Francya	157.
Hollandya	212.
Lotaryngia	221.
Szwáycza y	222
Panstwá Niemieckie	232.
Czechy	273.
Węgry	281.
Polská	285.
Xięstwo Litewskie	434.
Xięstwo Pruskie	450
Brytannia	453.
Dania	477
Szwecya	486
Moskiewskie Páństwá	492
Tatarya Mnieysza	502
Państwá Wschodnie	504
Cesárze Wschodni	504
Cesárze Tureccy	507
Turkia Europeyska	512
Kościoł Grecki	537
Azya	547
Tatarya Wielka	548
Arabia	553
Turkia Azyatycka	559
Assyrya	567
Palestyna álbo Ziemia Swięta	574
Persya	581
Indya	589
Mogol	590
Siam	596
China	599
Japonia	606
Affryka	611
Egypt	622
Ameryka	635

SWIATA

SWIATA STWORZENIE.

Nieograniczona Wſzechmocność Páná Bogá z przedwiecznych Wyrokow ſwoich, umyśliwſzy ná Podobieńſtwo y wyobráżenie ſwoie ſtworzyć Człowieká, náypierwey dla wygody iego obmyśliła mieſzkánie doczeſne Swiát, á wieczne Niebo. Jákoż Piſmo S. Gen. 1. náypierwey á ráczey w pierwſzym dniu kładźie Niebo, y Ziemię ſtworzone od Páná Bogá, y wraz Swiátło dniem ie názwáwſzy, á ćiemnośći nocą. Drugiego dniá od obłokow rozdźielone wody, obłoki Niebem, á wody morzem názwáne. Trzećiego dniá wodom mieyſce náznáczone, z ktorych źiemiá oſuſzona wydałá z ſiebie kwiát wſzelki, náſienie, drzewo, y ná drzewie owoc, zá roſkázem Páná Bogá. Czwartego dniá ſłońcu náznáczony rząd dniá, á mieśiącowi y gwiázdom rząd nád nocą. Piątego dniá wody wydały z ſiebie wſzelákiego rodzáiu ryby, wieloryby &c. a na powietrzu ptaki wſzelkie, zá iednym ſłowem Boſkim *fiat*, niech ſię ſtánie. Szoſtego dniá źiemia wydałá z ſiebie wſzelkie źwierze, ták domowe iáko y dźikie, y wſzytkie źiemne ſtworzenie.

Tegoż ſamego dniá widząc Pan Bog wſzelką obfitość dla národu ludzkiego, y wygody wſzytkie dla niego ſamego ſtworzone, z woli ſwoiey przedwieczney ſtworzył też y człowieká z lepianki źiemney ná podobieńſtwo, y wyobráżenie ſwoie, przydawſzy dla żyćia iego duſzę Gen. 2. v. 7. y dał mu Imię iáko Pátryárſze

ADAM, y osádźił go w Ráiu náypierwey ſtworzonym, nápełnionym wſzelkiemi delicyámi, wydáiącym z ſiebie wſzelkie wygody ludzkie, bez żadney fátygi y pracy człowieká. Dla gruntownieyſzey záś władzy Adámá, przyprowadźił Pan Bog wſzytkie ſtworzone żywioły ſwiátá, ták źwierze, iáko y ptáſtwá przed niego, y oddał ie pod rząd iego, ktory im imiona nádał. Że záś Adám nie miał nic podobnego ſobie, ſen ná niego Pan Bog ſpuśćił, y z ſpiącego koſteczkę wyiąwſzy, ſtworzył z niey niewiáſtę, ktorą Adám wziąwſzy od Páná Bogá zá żonę názwał ią Virago. Iákoby że z męża ſtworzona.

W Ráiu tedy ſtworzeni pierwſi rodźice, y osádzeni od Páná Bogá, wſzytkiego dobrego tám záżywáć poczęli, bez pracy. Zeby záś znali ſię bydź ſługámi Boſkiemi, y znali pierwſzy rząd Páná Bogá, z iednego drzewá náypięknieyſzego zákazał im ſłowem Boſkim záżywáć owocu: ale Ewá ták názwána od Adamá żona, ćiekáwośćią uwiedziona, á barźiey przez wężá piekielnego upewniona ſtać ſię Boginią po záżyćiu owocu, nieuważáiąc ná przykazánie Boſkie, áni ſmierći káre, guſt ſwoy wywarłá do zákazánego owocu, y nie tylko ſámá ſiebie ále y Adámá uwiodłá ſłodyczą iego, y w tym momencie wſtyd ich ogárnął z nágośći ich, ále też y záraz Pan Bog Sędzia ſprawiedliwy, zá przeſtąpione przykazánie ſwoie wygnał ich z Ráiu, uczyniwſzy ná ſwiećie Adámá prácownikiem źiemi, Ewie záś nádał bole przy porodzeniu, y oboygu śmierć náznaczył iáko y ſukceſſorom ich Gen. 1. 2. & 3. cap.

ADAM po utráconym ſtánie niewinnośći z znáczną pracą y fátygą ſtánowić rząd ſwoy począł ná ſwiećie, y w pierwſzym roku ſyná Kainá, w drugim roku záś ſpłodźił z ſiebie Abla. Kain podrożſzy do roli ſię przyzwyczáiał, á Abel páſterzem nád owcámi kreowány od oycá. Jáko záś Adam lubo ſkarány od Páná Bogá, przećież zaſługi

przećiwko Stworzyćielowi ſwoiemu ugruntował ná ofierze fátyg ſwoich, ták y ſynow ſpoſobiąc do tegoż nábożeńſtwá, nákazał im podobnież ofiáry Pánu Bogu. Kain ofiárował owoce źiemne z własney pracy iáko rolnik, á Abel pierworodne owieczki z trzody ſwoiey, ktore Pan Bog miał ſobie zá przyiemne; ále Káinowe odrzucone, o co Káin zágniewany przez zázdrość ná bráta, wyprowadźiwſzy w pole zábił Abla, y z deſperácyi porzućiwſzy Oyczyznę, uſzedł do wſchodnich kráiow názwánych Eden, iáko tułacz zá brátoboyſtwo, y tám rozmnożywſzy Fámilią ſwoię żył długo, procedencyą iego wolno czytáć Gen. 4. v. 17. Expozytorowie Piſmá S. przydáią że Kain urodźił ſię wraz z ſioſtrą ſwoią bliźnietámi, y też ſioſtrę wziął zá żonę, ſtawſzy ſię wygnańcem, z ktorey rozmnożył Fámilią znáczną.

POKOLENIE ADAMA DO POTOPU.

ADAM záś iuż w	lat	130.	Spłodźił Syná názwánego
SETH, Ten máiąc	lat	105.	Spłodźił Syná dawſzy mu Imię
ENOS, Ktory máiąc	lat	90.	Spłodźił Syná názwánego
KAINAN, Ktory máiąc	lat	70.	Spłodźił Syná dawſzy mu Imię
MALALEEL, Ten máiąc	lat	65.	Spłodźił Syná názwánego
JARED, Ten máiąc	lat	162.	Spłodźił Syná osádzonego w Ráiu
HENOCHA, Ktory máiąc	lat	65.	Spłodźił Syná názwánego
MATUZALAM, Tén máiąc	lat	187.	Spłodźił Syná názwánego
LAMECH, Ktory w	lat	182.	Spłodźił Syná názwánego

NOE, ten ſwoim pobożnym żyćiem wybawił Národ ludzki od oſtátniey zguby, y zágubienia ſtworzonego człowieká. Bo zágniewany Pan Bog ná nie okryślone piorem ſwawole, roſpuſty y ćieleśności rozmnożonych ludźi ná ſwiećie, iuż był formował dekret ſprawiedliwośći ſwiętey ná wygubienie potopem wſzyſtkich ludźi. Miłośierdźie iednák iego ſwięte nád pobożnością ſprawiedliwego Noégo ſpoſob mu obmyśliło do sálwowánia ſię: wolno obſzerniey czytáć o tym Gen. cap. 6.

NOE máiąc iuż lát wieku ſwego 600. z żoną y z trzemá Synámi SEM, CHAM, JAFET, y z ich żonámi ukryty do arki wyrobioney ſobie z woli y dyſpozycyi ſámego Páná Bogá, wraz y z wſzelkimi żywiołami źwierzá dźikiego y domowego, iáko y ptáſtwá po parze nie czyſtego, á po ſiedm czyſtego, zámknął go Bog w Arce w oſtátni dźien ſuchy, y prędko ſpuſcił deſzcz przez 40. dni, y przez 40. nocy nieuſtáiący, ktory zátopił cáłą źiemię, ták, że nád náywyzſzemi w Swiećie gorámi ná 15. łokći ná wzwyż wody wylały, zátopiwſzy wſzyſtek národ ludzki, y wſzytkie źwierzá, ptáſtwá, y co ſię tylko może názwać żywym ná świećie, też wody ſtały ná ſwoim mieyſcu 150. dni, dopiero w ſiodmym mieśiącu opadáć znácznie poczęły, bo y Arká Noégo oparłá ſię ná náywyzſzych Gorách Armeńſkich, o czym Gen. cap. 8. v. 4. obſzerniey wolno czytáć.

NOE po oſuſzoney iuż źiemi, wyſzedł zdrowo y bez żadnego ſzwanku z Arki wraz z Fámilią ſwoią, y z wſzelkim źwierzem, y náypierwſzą ofiáre ná podźiękowánie Pánu Bogu uczynił, z wſzelkiego zwierzá y ptáſtwá czyſtego, á Pan Bog przymierze z nim uczynił, iáko więcey nie będźie kárał potopem świátá, y uformował ná niebie Tęczą ná znák przymierza, ktorą widuiemy podczás deſzczow pánuiących, o czym Gen. 8. & 9. cap.

Piſmo ſwięte nie wſpomina prawdá liczby lat od ſtworzenia Adámá do potopu, pokázuie iednák drogę do wiádomośći z lat Pátryárchow ſpłodzonych od Adámá áż do Noégo z ktorych wynika lat - - - - - - - - - 1056.
Noe záś iák wſzedł do arki miał - - - - - - - - lát - 600.

Potop tedy po ſtworzeniu Adámá był - - - - - w lát - 1656.

Po námienionym z Piſmá ſwiętego krotko wieku pierwſzych Rodźicow od ſtworzenia ſwiátá áż do potopu, przyſtępuię teraz do námienienia dyſpozycyi y rządow pierwſzych Rodźicow.

Naypierwey z ktoreyby źiemi był ſtworzony Adám, nieupewnia piſmo S. ále Expozytorowie wielu konkluduią, że był z źiemi Cháldeyſkiey ſtworzony, z źiemi czerwoney, iáko gruntownieyſzey lepianki; ſtworzony záś miał bydź ná wioſnę podczás złączenia ſię dnia z nocą, y dáią rácye S. Cyryl, S. Ambroży, Teodoret, że podczás æquinoctium wiosny, Lud Izráelſki wyſzedł z niewoli Egyptſkiey, że w ten ſam czás Syn Boſki wćielił ſię, y w ten czás umárł ná krzyżu dla zbáwienia národu ludzkiego.

Ray

Ray także gdźie był ſtworzony, niezgadzáią ſię Expozytorowie: iednák wielu trzymáią, że także w Cháldei, iákoż y Piſmo S. námienia, że z Ráyſkiey Rzeki cztery inne Rzeki brały ſwoy początek, między ktoremi był Eufrates y Tygrys, ktore oblewáią Cháldeyſką źiemię, gdźie byłá Bábiloniá, o czym Gen. 2. v. 10. & 14.

RZĄD PIERWSZY SWIATA.

Rząd w ſtánie Niewinnośći Ráiowey Pierwſzych Rodźicow był ugrontowány ná Práwie Głoſu Boſkiego, w ktorym náypierwſza byłá Chwałá Páná Bogá, ádorácyá iego ſámego, błogoſłáwienie iáko ſtworzyćielá, y zákazáne záżyćie Owocu z Drzewá zákazánego.

Głos Boſki záś według zgody Swiętych Doktorow, Hebráyſkim Ięzykiem był explikowány, iáko go y pierwſzi Rodźice żáżywáli áż do Noégo, iákoż y przez Noégo áż do Abraamá trwał, y od niego áż do Chryſtusá Páná, ktory Hebráyſkim Ięzykiem zbawienną drogę opowiádał. Rząd záś w ſtánie grzechowym po wygnánych pierwſzych Rodźicách z Ráiu, Adám ugrontował, poznáwſzy iuż co ieſt złego przez uznány grzech, y uſtáwiczną pokutę, przy pracy y fátydze w źiemi, ná przeſtrodze dáney Synom ſwoim, á żeby ofiáry Pánu Bogu ſamemu czynili, iáko Kain y Abel do tego byli przymuſzeni przez Oycá, aby z wiárą dobrą ſzli do ofiáry, bo zá złą myśl ſkárány Kain nieczyniąc przyiemną Bogu ofiárę, zá Brátoboyſtwo záś wygnáńcem ſtał ſię z oyczyſtych kráiow; ná te ofiáry muśiał mieć práwo Boſkie Adám, bo z czyſtych beſtyi y ptakow nákazáne, iáko Noé dźieśiąty od Adámá Pátryárchá wyſzedſzy z Arki, ofiárował Gen. 8. v. 20.

O inſzych Práwách przed Potopem, nie wſpomina Moyżeſz, áni o Duchownym Rządźie, bo Pátryárchowie idący od Adámá áż do Noégo w Piſmie świętym wſpomnieni ſami Rząd y ſwiecky y Duchowny prowadźili. Ile że Literá święta názywa Synow Pátryárchow Synámi Boſkiemi, á záś Kainá Fámilią według Expozytorow, Synámi, czyli Corkámi ludzkiemi Gen. 6. v. 2.

Dźień święty u pierwſzych Rodźicow był poświęcony ſiodmy ná pámiątkę ſiodmego dniá, w ktorym ſpoczął Pan Bog po ſtworzeniu Człowieká, iákoż y Noć muśiał obſerwowáć ten dźień, kiedy áż do Chryſtusá Páná Fámiliá Abraamá ten dźień obſerwowáłá w Sobotę, ktory dźień Chryſtus przemienił w Niedźielę, y po nim Apoſtołowie ſwięći, y cáły Kośćioł Chrześćiáńſki, ná pámiątkę, że Pan Bog ten dźień poświęćił Zmártwychwſtániem Synà Boſkiego, y Duchá Swiętego ſpuſzczeniem świętym Apoſtołom: kto chce więcey rácyi, ćiekáwego odſyłam do Doktorow świętych. Dla tego záś Moyżeſz w kśiędze Rodzáiow wſpomina Geneálogią Adámá, y inſzych Pátryárchow áż do Noégo, żeby ſię lepiey wydałá Hiſtoryá pod iednego záwſze Rządem Pátryárchy, nie dla tego záś, żeby niemieli mieć więcey Synow, ktorych licznych záwſze mieli dla rozmnożenia ſię Národu ludzkiego, á z nich náyſpoſobnieyſzych y náypobożnieyſzych Pátryárchámi po ſobie, y w ſwoiey ſtárośći kreowáli, o czym wolno czytáć obſzerniey Expozytorow Piſmá świętego álbo Chronologiſtow.

POKOLENIE ADAMA przez NOEGO.

NOE wyſzedſzy z Arki w Roku 601. żył potym lat 350. miał Synow SEMA, CHAMA, y JAFETA, y lubo Piſmo święte ná końcu Semá pokolenie kładźie, ále Ja go tu iáko ſtárſzego Synà náypierwſzym kládę dla tego, że z iego Fámilii Zbawićiel Swiátá Syn Boſki ná odkupienie Národu ludzkiego od grzechu pierworodnego y ſmierći wieczney, národźił ſię.

SEM pierwſzy Syn Noégo wyſzedſzy z Arki miał lat 100. Gen. 11. v. 10. miał Synow ELAMA o ktorego Procedencyi nic niewſpomina Literá święta. ASSURA ktory pierwſzą Monárchią Aſſyryiſką fundował, o czym niżey pod Nimrodem przy Monárchiách, yARFAXADA ktory po Potopie drugiego Roku urodźił ſię, y w Piſmie świętym położony Pátriárchą

ARFAXAD	w Roku	39.	á po Potopie	37.	Spłodźił
SALE,	Ten w lat	30.	á po Potopie	67.	Spłodźił
HEBERA,	Ten w lat	34.	á po Potopie	107.	Spłodźił
FALEGA,	Ten w lat	30.	á po Potopie	131.	Spłodźił

REU,

REU,	Ktory w lat	32.	á po Potopie	163.	Spłodźił
SARUGA,	Ten w lat	30.	á po Potopie	193.	Spłodźił
NACHORA,	Ten w lat	29.	á po Potopie	222.	Spłodźił
THARE,	Ten w lat	70.	á po Potopie	292.	Spłodźił

ABRAAMA, NACHORA y ARONA, ARON wprzod umárł niż Oyćiec, zoſtáwił po ſobie Syná LOTHA.

ABRAAM powołány od Páná Bogá do źiemie obiecáney ſwoiey Fámilii z Oyczyſtych Páńſtw, w Roku 75. wieku iego, Gen. 12. v. 4. powołánie tedy Abraamá po Potopie w lat 367. pokázuie ſię á po śmierći Noégo w lat 17. Dálſzą záś Procedencyą, czyli pokolenie Abraamá, odſyłam ciekáwegowidźieć w Ewangelii Swiętego Mátheuſzá cap. 1. ktorą wyprowádza áż do Chryſtusá Páná. Látá záś od Potopu áż do Chryſtusá Páná niżey námienię, przy Kompućie Chronologicznym.

Położyłem tu wyżey, że Thare w lat 70. urodźił Abraamá, bo ták Piſmo S. námienia Gen. cap. 11. v. 26. Ze záś tenże Thare umárł w lat wieku ſwego 205. Gen. cap. 11. v. 32. więc pokázuie ſię, że Abraamá urodźił w lat 130. wieku ſwego, z rácyi, że po śmierći Tharego dopiero Abraam był powołány od P. Bogá w lat 75. wieku ſwego, odćiąwſzy tedy liczbę lat iego 75. od 205. żyćia Tharego, toć pokázuie ſię, że Thare w lat 130. urodźił Abraamá. Y z tey przyczyny powołánie Abraamá po Potopie świátá ráchuie ſię lat 427.

CHAM Syn drugi Noégo, miał Synow CHUSA, MEZRAIMA, PUTA, y CHANAANA.

CHUS miał Synow SABE, CHEWILE, SABATE, REGME, y SABATAHE, z ktorych REGMA miał Synow SABE, y DADANE.

CHUS ieſzcze miał Syná ſzoſtego Łowczego mocnego przed Bogiem, NIMRODA, iáko go Piſmo S. názywa Gen. 10. v. 9. y pierwſzą mu náznácza Monárchią w Cháldei Bábel, álbo Bábilońſką, ták iáko y w inſzych Prowincyách ARACH, ACHAT, y CHALANE, z źiemi SENNAAR; o czym niżey.

MEZRAIM Syn drugi Chámá miał Synow LUDYMA, ANANIMA, LAABIMA, NEFTUIMA, PETRUZYMA, y CHASLUIMA, z ktorych rozrodźili ſię Filiſtynowie y Káptorymowie.

CHANAAN czwarty Syn Chámá miał Synow CHETEUSZA, JEBUZEUSZA, AMOREUSZA, GERGEZEUSZA, HEWEUSZA, ARACEUSZA, ARADYUSZA, SAMAREUSZA, y AMATEUSZA, z ktorych Synow rozrodźiły ſię liczne Fámilie, y od nich Prowincye názwáne były w Chánáneyſkiey źiemi, o czym niżey pod opiſániem Páleſtyny álbo źiemi świętey.

JAFET trzeći Syn Noégo miał Synow GOMERA, MAGOGA, MADAIA, JAWANA, TUBALA, MAZOCHA, y TYRASA.

GOMER miał Synow ASCENESA, RYPATA, y TOGORME.

JAWAN miał Synow ELIZE, TARSYSSA, CETYMA, y DODANIMA: z tych tedy rozmnożyły ſię Fámilie, y liczne Rodźáie ludźi w kráiách Europeyſkich, iáko o tym niżey przy opiſániu Páńſtw w Europie. Dla tegom tu záś wprzod położył Procedencya Noégo, żebym tym łátwiey od Synow y Wnukow Noégo wyprowádźił rozmnożenie licznych Fámilii w Częśćiách świátá, á do tego żebym ná fundámencie Piſmá S. tey zábáwy moiey Początek ugrontował.

Jákom záś wyżey wyráźił, toż ſámo y tu potwierdzam, że iák przed Potopem ták po Potopie, áż do ſtáwiánia Wieży Bábilońſkiey ieden tylko Hebráyſki ięzyk był w używániu, w Pokoleniu Noégo Gen. 12. Ale że Fámiliá iego licznie rozmnożona, zgromádźiwſzy ſię ná Polá Sennaar, umyślili wieżą murować z cegły, y wyſokość iey wywieść áż do Niebá, ták Pan Bog zmieſzał ich ięzyki ná 70. ięzykow według Łáćińſkich werſyi, według záś Greckich ná 72. ktorzy niemogąc ſię zmowic z Sobą, rozeſzli ſię w Swiat, á mieyſce to názwáne Bábel. Przy tym umyśle ſtáwiánia Wieży Bábilońſkiey Práwnuk SEMA, HEBER Pátryárchá nieznáydował ſię, áni zezwolił ná dumną myśl, dla tego pierwſzy ięzyk Hebráyſki zoſtał w pokoleniu iego przez Abraamá Procedencyą áż do Syná Bożego Zbawićielá Swiátá, ktory tym ięzykiem opowiádał zbawienną drogę, iáko S. Auguſtyn y inſzi Expozytorowie ſwiádczą.

NOE zápátrzywſzy ſię ná licznie rozmnożone Fámilie Synow, Wnukow y Práwnukow ſwoich w lat 101. po Potopie Swiátá (bo ná ten czás urodźił ſię FALEG, zá ktorego mowi Piſmo Swięte Gen. cap. 10. v. 25. ſtał ſię podźiał Swiátá) podźielił między Synow ſwoich cáły Swiát, S. Auguſtyn ſwiádczy *de Civitate DEI.* y Joſephus Hel eus.

SEMOWI doſtáłá ſię AZYA wſchodnia y pułnocna.

CHAMOWI doſtáłá ſię AFRYKA y Część Azyi Po'udniowey.

JAFE-

JAFETOWI dostáłá się EUROPA

AMERYKA záś názwána Nowy Swiát, bo dopiero przed 200. lat, (to iest Roku 1492.o czym niżey przy opisániu Ameryki) wynáleźiona.

Námieniłem wyżey Procedencyą Pátryárchow od Noégo, ktorych Rząd ták Duchowny iáko y Swiecky w ich własnych Fámiliách wydawał się; y iáko Maymonides cap. 3. świádczy, y Rábini dawni Doktorowie żydowscy wyráźili w Kśięgách swoich według Amatá de Graveson w Hiſtoryi kośćielney Tom. 1. Fol. 80. że Pátryárchowie Noégo mieli mieć 7. Przykázáń Boskich po Potopie, y te názwáli przykazániámi Noégo, tych záś, ktorzy ie obſerwowáli, Noachidámi, z tych Pierwſze przykazánie miáło bydź: Jednego y ſamego Bogá Adorácyá. Drugie, nie branie nádáremnie Imienia Boſkiego. Trzećie, nie rozlewánie krwi ludzkiey. Czwarte, nie godźiwe Cudzołoſtwo. Piąte, zákázána krádźierz. Szoſte, Sądy náznáczone nád ludem, ktoreby decydowáły kárę zá nie czczenie Przykazáń Boſkich. Siodme, źwierzá ze krwią, y źwierzá żywego nie ieść. To záś náypewnieyſza, że záraz po przeſtąpieniu Adámá przykazánia Boſkiego P. Bog nádźieię uczynił Pierwſzym Rodźicom uwolnienia ich od grzechu pierworodnego, przez przyśćie Meſſyáſzá álbo Synà Boſkiego, iákoż ták przed Potopem, iáko y po Potopie áż do Národzenia Páńſkiego, ktokolwiek Wiáry ſzczerey, zupełney, y ſtáteczney nie miał w Przyśćie Meſſyáſzá zbawićielá Národu ludzkiego, ten tymże ſpoſobem zbáwić duſzę niemogł, iák po w Niebowſtąpieniu Páńſkim, ktoby nie wierzył, że Syn Boſki wćielił ſię dla wybáwienia Národu ludzkiego, ták iáko teraz ſą Zydźi, Turcy, y inſzi Pogánie bez Wiáry w Chryſtuſá Páná, o czym w wielu mieyſcách Piſmo S. ſwiádczy, ták w ſtárym Teſtámencie, kiedy Jákob Synom ſwoim blogoſłáwił Gen. cap. 49. iáko y u S. Pawłá, y S. Auguſtyn ztwierdza cap. 24. de peccato Originali, y Kośćioł Rzymſki Kátolicki zá Artykuł Wiáry trzymáć káże.

O inſzych Práwách dánych Pátryárchom po potopie Piſmo S. nie wſpomina, tylko Ofiáry Abraamá, iáko y Synow iego, á potym zá Moyżeſzá Práwá iemu od Páná Bogá dyktowáne, wolno czytáć obſzerniey w cáley Kśiędze Exodi, Levitici, &c. Ja przyſtępuię do Monarchii, ktore kwitnąć záczęły po Potopie áż do Przyśćia Meſſyáſzá Synà Boſkiego.

Po rozniśćiu ſię liczney Fámilii Noégo, od záczętey á nie ſkończoney przez rozrożnienie ſię ięzykow Wieży Bábilońſkiey, y po podźiále Swiátá między Synow Noégo, náypierwſza Piſmo Swięte wſpomina Monárchią Gen. 10. v. 10. od

NIMRODA, ktory mocnym Lowczym Boſkim názwány, záſzczepił náypierwſze Kroleſtwo w Bábilonii, máiąc do ſiebie náleżące y Prowincye Arach, Achad, y Chalanne, w źiemi Sennaar. Po nim náſtąpił ASSUR, ktory czyli był Syn Semá, iáko ieſt położony między Synámi Semá, czyli też był Syn Nimrodá, nie wyráża o tym Piſmo S. Gen. 10. v. 11. tylko temi Słowy námienia; że z teyże źiemi Sennaar, wyſzedł ASSUR, y wyſtáwił Miáſto Ninive y Chale; Hiſtorycy záś y Expozytorowie w Chronologiách ſwoich twierdzą bydź ASSURA Synem NIMRODA, y owſzem názywáią go bydź Ninuſem. Tenże NINUS znácznie rozſzerzył gránice Monárchii, zá Nimrodá zwáney Bábilońſkiey, y od Imienia ſwego názwał Monárchią Aſſyryiſką, záłożywſzy ſobie rezydencyą w Mieśćie Ninive, miał pánować lat 52. Po śmierći iego żoná SEMIRAMIS pánowáłá, Miáſto Bábilonią Murámi, y wſzelkiemi ozdobámi przyozdobiłá, Etyopią záwoiowáłá. Po niey 38. Monárchow Aſſyryiſkich pánowáli, áż do Sárdanapalá, o czym niżey wolno czytáć pod Azyą w Páńſtwách Tureckich w Prowincyi zwáney Dyarbek Tegoż SARDANAPALA zgárdźiwſzy ákcyámi wſzetecznemi Arbaces Wodz iego włáſny Prowincyą Medow rządzący Woyſko przećiw niemu zbontował, w Bábilonii náźedł, ále Sardanapalus zamknąwſzy ſię w Wieży iedney z wſzelkiemi Skárbámi, y gminem náłożnic ſwoich zápalić ſię kazał z Wieżą, y tám z cáłą Fámilią z dymem ſkończył Monárchią.

ARBACES obrány od Woyſká Monarchą przenioſł Monarchią Aſſyryiſką w Fámilią Medow, ktora tylko pod władzą Medow 4. trwáłá, bo

NABONASSAR Babilończyk wybił ſię z Potencyi Medow po śmierći Artykásá, y ták rozdźielił Monárchią Bábilońſką od Monárchii Medow, ktorzy ſię oſobno rządźili pod włáſnemi Monárchámi, á Bábiloniá záś rządźiłá ſię pod ſwoiemi Krolámi 17. áż do

BALTAZARA, ktorego przy ochoćie Daryuſz Med Syn Aſtyageſá w Bábilonii náiechał, y zábił, ále y ten tylko 27. pánowáwſzy od Krolá Perſkiego

CYRUSA záwoiowány kontentować ſię muśiał Prefekturą Kárámanii, á Cyrus záwoiowáwſzy Medyą, Aſſyryą y wiele Páńſtw, fundował Monárchią Perſką, ále tylko 3. látá pánował, po nim 12. Monárchow Perſkich rządźili, áż do Daryuſzá Kodománá, ktorego Potencyą zwyćiężył y zábił ALEXANDER Wielki Syn Filipá Mácedońſkiego Krolá ná 330.

lat przed Narodzeniem Páńskim, ten Monárchią Grecką fundował, ktora w znáczną Potencyą wykwitłá zá żyćia iego, ále tylko po ſześćioletnym pánowániu Alexándrá zmárłego, luſtr Monárchii ſtráćiłá, rozdźieliwſzy ſię w liczne Kroleſtwá, bo Ptolomeus Wodz Alexándrá przywłaſzczył ſobie Kroleſtwo Egipſkie; Seleucus Syryiſkie także Hetman Alexándrá, Arydeus Brát Alexándrá, ále z náłożnicy ſpłodzony, Mácedońſkie. Inni inne oſiedli Páńſtwá, o czym wſzytkim niżey wolno widźieć przy opiſániu Prowincyi Swiátá.

RZYMIANIE potym te wſzytkie Monárchie záwoiowáli, y Monárchią Rzymſką náypotężnieyſzą ufundowáli. JULIUS Ceſarz tę Monárchią náypierwſzy pod władzą ſwoię przywłaſzczył, o czym niżey wolno czytáć pod opiſániem Włoſkich Páńſtw, ktore náypierwſze położę pod Europą, dla tego że Ceſárze Rzymſcy pierwſzy Prym w Monárchiách Chrześćiáńſkich máią, y lubo to będźie przećiwko dyſpozycyi Geográfow iuż wzwyczáionych, ále y ták tráfię do zádoſyć uczynienia ćiekáwośći Czytelniká, ile kiedy porządkiem dobrym wſzytkie rzeczy zechcę ułożyć,

Procz tych Monárchii wzwyż wyráżonych, było ták wiele innych Kroleſtw w Piſmie S. zá Abraamá wſpomnionych Gen. cap. 14. v. 1. & 2. Było y Kroleſtwo Egipſkie od Chámá Synà Noégo fundowáne, y Mezraimá Synà Chámá, pod 12. Fáráonow Krolow Egipſkich rządzone, iáko Hiſtorycy opiſuią, y innych wiele Kroleſtw było, ále że te wſzytkie záwoiowáne były od Monárchow Aſſyryiſkich, Perſkich, Greckich, á ná oſtátek Rzymſkich; dla tegom tu ná założenie fundámentu Hiſtoryi záczął od Monárchii Aſſyryiſkiey, ktora przenioſłá ſię do Monárchii Perſkiey, Perſka do Greckiey, á Grecka do Rzymſkiey, krorą ná Juliuſzu Ceſárzu zákonczyłem, bo po nim zá Auguſtá Ceſárzá nowy Wiek ſię záczął przy przyśćiu Meſſyáſzá wćielonego Synà Boſkiego, Krolá nád Krolmi, y Zbáwićielá Swiátá całego. Kto záś zechce obſzerniey czytáć Rząd námienionych y całego Swiátá Monarchii, niżey przy podźiále Swiátá, y częśćiow iego może widźieć, ile że pod káżdą Monárchią, Kroleſtwem, Xięſtwem, y Prowincyą zechcę krotko námienić początek y procedencyą Rządu ich. Teraz tylko námienię komput lat, ktore ſię ráchuią w Chronologiách od ſtworzenia Swiátá áż do Narodzenia Chryſtuſá Páná

	Lata
Od Stworzenia Swiátá do potopu, kiedy Noé wſzedł do Arki - - -	1656.
Od wyiśćia z Arki Noégo po roczniey rezydencyi do powołánia Abraamá.	427.
Od powołánia Abraamá, do wyniśćia Izraélitow z Egiptu - - - - -	430.
Od wyniśćia Izraélitow z Egiptu do Stáwienia Kośćiołá Sálomonowego -	606.
Od wyſtáwienia Kośćiołá Salomonowego do zruinowánego ná początku niewoli Bábilońſkiey - - - - - - - - - -	418.
Od początku niewoli Bábilońſkiey do wyzwolenia ſię z niey zá Cyruſá -	70.
Od niewoli Bábilońſkiey do Narodzenia Páńſkiego - - - -	497.
Znáyduie ſię tedy od Stworzenia Swiátá do Narodzenia Páńſkiego lat. -	4104.

Według Amátá de Graveſon *Tomo 3. fol. 169.*

Zebym záś krytyczny Cenſury uſzedł, dyſponowáłem liczbę lat námienioną ná fundamencie náypierwey Lat Pátryárchow od Adámá áż do potopu Noégo; po potopie od Arfáxádá przez Semá ſpłodzonego drugiego Roku, áż do powołánia Abraamá, ktore látá Pátryárchow ſpecyfikowáłem wyżey ná fundámencie Piſmá S. Od powołánia záś Abraamá, z lat iego ſamego y Izaaká Synà iego, iáko y Jákubá ráchowáłem do wniſćia do Egiptu lat 215. w Egipćie záś komputuiąc Jozefá Synà Jákubá látá, z Synem iego, y Moyżeſzem, áż do wyniſćia z Egiptu lat 215. Od wyniśćia záś Izraélitow z Egiptu komputuiąc Rząd Moyżeſzá, Jozuégo, y innych Sędźiow rządzących Izraélitámi, áż do Dáwidá Krolá, y iego Synà Sálomoná, ktory czwartego Roku pánowánia ſwego fundámentá Kośćiołá Jerozolimſkiego założył, ráchowáłem z Piſmá S. lat 606, Od czwartego záś Roku Sálomoná pánowánia ráchowáłem Sukceſſorow iego Krolow Judzkich, álbo żydowſkich, áż do Sedekiáſzá; ktory był wźięty w niewolą Bábilońſką, komputuiąc látá ich pánowánia według Piſmá S. ktore wydáią z ſiebie lat 418. Niewolá Bábilońſka trwáłá lat 70. według komputu lat Nábuchodonozorá Krolá Bábilońſkiego pánowánia iego, y Sukceſſorow, áż do Cyruſá, ktory záwoiował Bábilonią, y wyſwobodźił Izraélitow z niewoli. Od Cyruſá ráchuiąc lat trzy pánowánia iego, iáko y Monárchii Perſkiey, Sukceſſorow iego lat 202. Alexándrá Wielkiego Monárchii Greckiey lat 6. Po Alexándrze Monárchii Syryiſkiey Seleućydow lat 149. Máchábeyczykow lat 127. uczyni lat wſzytkich po niewoli Bábilonſkiey 497. áż do Narodzenia Chryſtuſá Páná, ktory ſię urodźił zá pánowánia Herodá od Rzymiánow kreowánego Krolá Zydowſkiego, ktory Herod znioſł oſtátniego Antygoná

tygona z Fámilii Judaſzá Máchábeuſzá Krolá żydowſkiego. Ze záś Chryſtus Pan urodźił ſię Roku 33. pánowánia Herodá, iák zwyćięzył Antygoná, więc przydáwſzy lat 33. do lat wyżey likwidowánych 4104. pokaże ſię Summá

Od Stworzenia Swiátá áż do Národzenia Páńſkiego

Lat 4137.

	Látá
WYkonnotowáwſzy látá do Národzenia Páńſkiego przez Pátryárchow Krolow, y inſzych rząd máiących nád Izraélitámi; Przyſtępuię teraz do náznáczenia czáſu, y wyráżenia lat po potopie kwitnących Monárchii, á náypierwey	
Podźiáł Swiátá podczás urodzenia Falegá po potopie ſtał ſię Roku - -	101.
Monárchiá Cháldeyſka w Bábiloniy záłożona od Nimrodá po potopie - -	131.
Trwáłá tylko zá żyćiá Nimrodá według S. Aug. lat - - - 65.	
Aſſyryiſka Monárchiá od Aſſurá wźięłá ſwoy początek po potopie - -	196.
Trwáłá áż do Arbáceſá, ktory Sárdánápálá záwoiował lat - - - 1227.	
Monárchiá Medow od Arbáceſá ufundowána po potopie. Roku - -	1423.
Trwáłá áż do Nábonáſſárá, ktory ſię wybił z potencyi Medow lat - 148.	
Kroleſtwo Bábilońſkie rozdźielone od Monárchii Medow przez Nábonáſſárá ufundowáne, trwáło áż do Báltázárá, (ktorego Daryuſz Syn Aſtyágeſá zábił) lat - - - - - - - - - - 189.	
Ufundowáne záś przez Nábonáſſárá po potopie -	1548.
Daryuſz Med rządźił Babilonią lat - - - - - 27.	
Monárchiá Perſka wźięła początek ſwoy od Cyruſá, ktory záwoiowáwſzy Kroleſtwo Medow y Dáryuſzá Krolá Bábilońſkiego, á ráczey cáłą Cháldeą czyli Aſſyryę fundował Monárchią Perſką przeniesioną z Aſſyryiſkiey ná Medow po potopie. Roku - - - - - - -	1949.
Trwáłá Monárchiá Perſka do Dáryuſzá Kodománá lat - - - 202.	
Monárchiá Grecka od Alexándrá Wielkiego fundowáná po potopie - -	2151.
Trwáłá tylko zá żyćiá Jego po záwoiowánym Dáryuśie lat - - 6.	
Po śmierći Alexándrá Monárchiá Grecka rozdźielona ná wiele Páńſtw, bo Wodzowie Woyſk iego przywłáſzczyli ſobie iáko Seleucus Kroleſtwo Syryiſkie záłożył w Prowincyách Cháldeyſkich, Antyochus w Egipćie, o czym wſzyſtkim wolno czytáć pod oſobno opiſánemi Prowincyámi.	
Rzym fundowány od Romuluſá Roku - - po Potopie - - -	1730.
Rzym pod władzą Krolá ſwego Romuluſá y Sukceſſorow iego 6. áż do Tárkwiniuſzá pyſznego, rządźił ſię pod Krolámi lat - - - - 237.	
Monárchią Rzymſkich Ceſárzow náypierwſzy fundował Julius przed Národzeniem Páńſkim ná lat 48. á po Potopie Roku - - - - -	2433.
Syn Boſki záś Prawdźiwy Meſſyáſz urodźił ſię zá pánowánia Auguſtá Ceſárzá drugiego po Juliuſzu Roku 40. á po Potopie Roku - - - -	2481.
Ráchuiąc tedy od Stworzenia Swiátá do tey liczby przed Potopem lat. - -	1656.
Wynieśie Summa Lat od Stworzenia Swiátá do Národzenia Páńſkiego	4137.

Aták uſtánowiwſzy Komput lat Stárodáwnieyſzych Wiekow, według Amátá de Graveſon Hiſtoryi Kośćielney, nowo wydánego Autorá, y w Rzymie ápprobowánego Roku 1726. zá Benedyktá XIII. Papieżá ktoremu przypiſána tá Hyſtoryá; pryſtępuię teraz do Podźiáłu Swiátá, pod ktorego częśćiámi náyrzetelnieyſza będźie explikácyá ták dáwnych Rządu Monárchow, iáko y teráznieyſzych Wiekow po Národzeniu Páńſkim

Námieniłem wyżey podźiáł Swiátá ná cztery Częśći to ieſt:

Azyą, Afrykę, Europę y Amerykę.

Z ktorych náleżáło by prawdá náypierwey Azyą opisáć, dla tego, że tám pierwſzy Rodźić Adám ſtworzony, tám ſię y Syn Boſki národźił, y tám źiemiá święta położona, tylko że tá część teraz pod władzą Pogáńſką Turkow zoſtáie, iáko y Afryká, dla tego tu położę náypierwſzą Europę, ktora ſámá, iáko y Ameryká náywięcey wykwitłá w Wiárę Swi ą Chrześćiáńſką, y w nich Włoſkie Páńſtwá, w ktorych Rzym náypierwſzą záſzczyc ię władzy Duchowney po Chryſtuſie Pánie Stolicą, iáko y władzy Świeckiey Ceſárzow Chrześćiáńſkich dotąd názywáiących ſię IMPERATORAMI RZYMSKIEMI.

EU-

EUROPA.

EUropá z Pogáńſkich Fábuł álbo báiek u Horácyuſzá miáłá mieć Imię ſwoie od Europy, Corki Agenorá Krolá Fenickiego, ktorą wźiętą od Jupiterá ſtrápioną, y upłákáną cieſzy, fortuną aby nie gárdźiłá, bo Imieniem iey názwána ma bydź Część Swiátá: *Mitte ſingultus, bene ferre magnam*
Diſce fortunam; tua ſectus orbis
Nomina ducet.

Pewnieyſza iednák Jey denominácyá z wſchodowey Strony Tracyi idąc z Azyi do Europy, gdźie mieyſce pártykulárne názwáne było Europá.

Tá część Swiátá od dawnych názwáná byłá Celtyká.

EUROPA wydáie z ſwoiey części iákoby wyſpę znáczną, bo oblana ná pułnoc Oceánem, iáko y ná záchod, ná południe záś Morzem Medyterráneńſkim, ktore ią dźieli od Afryki, á ná wſchod Archipelágiem Morzem Gallipolſkim, Mármorſkim y Konſtántynopolſkim, Morzem czarnym, Káffą, y Zábáchą, Donem Rzeką, Wolgą, y Oby, álbo Tobul, ktora wpada w Oby Rzekę łączącą ſię z Oceánem Morſkim.

Położona ieſt tá część Swiátá według Geográfow między 9. y 93. gráduſem ná wzdłuż, á między 34. y 37. ná ſzerz. Rozległość iey náznáczáią od Kapu w Portugálii S. Wincentego, ná Záchod áż do Oby wpadku Morſkiego: ná Wſchod ráchuią mil dobrych Niemieckich 900. Od południá záś náznáczáią od Kapu Matapan w Morei, áż do pułnocká Nord kapu w Láponii y ráchuią około 600. Mil dobrych. Z ktorey dymenſyi Europá máło mnieyſza widźi ſię bydź od Azyi, ále w zdrowſzym mieyſcu położona, y w miernym powietrzu, wyiąwſzy Láponią, Moſkwę, y Szwecyą, położone bárdzo w źimnym Klima.

Ziemiá Europeyſka znáyduie w ſobie złote y ſrebrne kruſzce, kámienie wſzelkie, lubo nie tego ſzácunku co Azyátyckie, zbożá rożnego gátunku, owoce wſzelkie, źwierzá Dźikie, y wſzyſtko cokolwiek tylko do pokármu żyćia Ludzkiego náleży, iáko y źiołá wſzelkie, do zdrowia náleżące, procz iednych Cukrow, Specyáłow Aptekárſkich, Słoniow, Wielbłądow, Lwow, Tygryſow, Krokodylow, y wielu innych beſtyi, bez ktorych ſię może obeyść.

Europá ieſt dáleko náśiadleyſza w Ludźi rozmnożonych w niey, y w Rząd wſzelki, iáko y w Manufáktury, iák inne części Swiátá, y nápełnieńſza ieſt wśiámi, Miáſteczkámi, Miáſtámi, wſpánialſza w mocnieyſze y wygodnieyſze Zámki, Páłáce, Dwory, y w Miáſtách kámienice.

Europeyſcy Ludźie ſą bielſzi, y bez podobieńſtwá pięknieyſzi, iák Afrykáńſcy, y Azyácscy, biegleyſzi w wſzelkich náukách, ſztukách, chándlách, náwigácyách, woiennych cnotách, ſzláchetnieyſzi, choynieyſzi, grzecznieyſzi, y przyiemnieyſzi iák Azyácy, y Afrykánowie, według Práw ſwoich Páńſtwo rządzący ſię y ſkłonnieyſzi do pobożności iák inſzi.

Europá ma w ſobie władze rożniące ſię; iáko to:

Władzá Monárchiczna, w Fráncyi, Hiſzpánii, Portugálii, Dánii, Szwecyi, Czechách, &c.

Deſpotyczna w Turczech y Moſkwie

Aryſtokrátyczna w Wenecyi, w Genuy, y inſzych

Demokrátyczna w Hollandyi Szwayczárách &c. &c.

Inſze záś władze ſą złączone Monárchiczne z Aryſtokrátycznemi iáko u nas w Polſzcze, Niemczech, Anglii, przewyżſza iednák te wſzyſtkie Wolność Polſka rządząca ſię wolnym zdániem ſtánow Rycerſkich, gdyby nie abuſivè.

Europá rożniąca ſię ieſt w Pięćiu Religiách pryncypálnieyſzych, iáko to:

Wiárá S. Katolicka Rzymſka pánuie w Włoſkich Páńſtwách, Fráncyi, Hiſzpánii, Portugálii, Polſzcze, w Niemczech záś náyćiśćieyſza ieſt w Czechách, Auſtryi, w inſzych záś Prowincyách Niemieckich mieſza ſię Religiá Luterſka y Kálwinſka, ktore Religie opánowáły Anglią, Szkocyą, Dánią, Norwegią, Szwecyą, y wiele innych; o czym niżey przy opiſániu Prowincyi.

Religiá Grecka pánuiąca ieſt náywięcey w Moſkwie, mieſza ſię záś y w Polſzcze, iáko y w Europie Tureckiey, y Węgierſkiey. Znáyduią ſię y Synágogi liczne żydowſkie, we Włoſzech, Niemczech, Polſzcze &c. Pogánow ſię ieſzcze znáyduie cokolwiek w Láponii, y ná Wyſpách Lápońſkich.

Europá

Europá ma w ſobie ięzykow trzy; pierwſzy Łáćińſky, z ktorego wymyślone ſą ięzyky, Włoſky, Fráncuſky, y Hiſzpáńſky. Drugi Teutońſki, od ktorego pochodzą Niemiecky w Niemczech, Angielſky, Szwedzky, y Duńſky. Trzeći Słowácki, ktory ſię mowi lubo nie rownym ákcentem, w Prowincyách Węgierſkich, Skláwonii, Dálmácyi, y inſzych, u nas w Polſzcze y Moſkwie, w Czechách, Sląſku y w większey Części Turczech. Jeſt y Grecki ięzyk w niektorych Prowincyách Tureckich do Europy należących, ále więcey pomieſzány z Tureckim, Tátárſky; w niżſzey Brytánii tákże y Irlándzki, iáko y Láponſki odmienne ięzyki máią.

Europá ma wiele Gor wyſokich, w Hiſzpánii Sierra-Morena, między Hiſzpánią y Fráncyą Gory Pireneyſkie, w Fráncyi Gory Owernſkie, y Sewenſkie, między Fráncyą, Włochámi y Niemcámi Gory Alpes, w Niemczech Gory Czeſkie, w Włoſzech Apenin; między Norwegią, Szwecyą, y Láponią Aarafielt, w Moſkwie Gory Stolp, y Oby, między Polſką, Niemcámi, Węgrami, Tránſylwánią Gory Kárpáckie, zwane Tátry, między Serwią, Moldáwą, y Albánią, Mácedonią, y Románią Gorá Srebrna, názwána Mont Argentaro, w Kroleſtwie Neápolitáńſkim pod Neápolim Gorá Wezuwiuſz, w Sycylii Gibel, y Etna.

Europá ieſt oblana licznemi Rzekámi, z ktorych pryncypálnieyſze ſą we Włoſzech Po, y Tyber; w Niemczech Ren, Weſer, Elba, Dunay, y Odrá; w Fráncyi Garona, Ron, Loira, y Sena; w Hiſzpánii Ebra, Gwadalkiwir, Gwadyan, Tag, y Duro; w Anglii Tamiſa; w Szkocyi Tay; w Irlándyi Szannon; w Polſzcze Wiſłá, Dniepr, Dunáiec, Buk, Wartá, Wieprz, Dnieſtr; w Litwie Dzwiná, Wilná, Niemen; w Moſkwie Don, Wolga, Oby, &c. &c.

Europá ma wiele Wyſp ná Morzu, iáko to: ná Oceánie, Angliá, Szkocyá, y Irlándyá, tákże Zelándiá; ná Morzu Báltyckim Daniá y wiele innych Wyſp pomnieyſzych; ná Morzu Medyterráneńſkim, Máiorká, Minorká, Korſyká, Sárdyniá, Sycyliá, Korfu, Cefaloniá, Zántes, Kándyá, Nigrepont, y innych wiele pomnieyſzych.

Europá ma w ſobie wiele Páńſtw rożniących ſie w rozległośći, w zwierzchnośći, w Władzy, ktorych nie zátrudniáiąc wielkim rozdźieleniem Czytelniká ná 9. częśći generalnych rozbieram.

Pierwſze dwie częśći zámkną w ſobie Południowe Páńſtwá, iáko to Włoſkie Páńſtwá: y Hiſzpánią z Portugálią.

Drugie trzy częśći zámkną w ſobie: Fráncyą z Lotáryngią: Niemieckie Páńſtwá z Hollándyą, Szwáyczárámi, y Gryzonámi, iáko y Czechy z Sląſkiem: y Polſkę z Prußámi, Ruſią, y Litwą.

Trzećie Trzy Częśći pułnocne zámkną w ſobie Brytánnią z Kroleſtwámi, Anglią, Szkocyą y Irlándyą: Kroleſtwá Szwedzkie, Duńſkie, y Norwegią. Y Moſkiewſkie Páńſtwá.

Dźiewiąta Część dopiero zámknie w ſobie wſchodnie Imperium, á teraz Páńſtwá, Tureckie, ktorem dla tego oddźielił od południowych Częśći, żebym ie złączył z Páńſtwámi Tureckiemi w Azyi.

WŁOSKIE PANSTWA
Albo
ITALIA.

WŁOSKIE Páńſtwá pierwſzy początek ſwoy zákłádáią od Gomerá, Synà Jáfetá, á Wnuká Noégo Pátryárchy, ktory Gomer miał ſię tu przenieść z Azyi po podźiále Swiátá, y tu ſię rozmnożyć, rządząc Włochami przez lat 127. po nim

JANUS, ktorego rozumieią bydź Noé, iákoby tu przybył dla luſtrowánia Prowincyi Włoſkich, ále o tym nie máſz pewnośći, lubo prawdá Noé wielu wnukow ſwoich przeżył. Po nim Hiſtorykowie innych 7. náznaczáią, ktorzy mieli ieden po drugim władzą nád temi Páńſtwámi. Dźiewiąty miał bydź

LIBIUS Herkules názwány, ktory 20. lat rządząc we Włoſzech przenioſł ſię do Hiſzpánii, zoſtáwiwſzy po ſobie we włoſzech TUSKA Synà, ktory pánował lat 35. po nim

ALTEUS, lat 20. rządząc zoſtáwił po ſobie Atlásá názwánego ITALUS y ten podo-

bno dał imię ſwoie Itálii. Jego Corká miáłá bydź názwána ROMA y kreowána od Oyçá Krolową Aborygenow, pierwſze fundámentá záłożyłá Miáſtá Rzymu. Y dla tego tenże Itálus był przyczyną rozdźielenia Monárchii włoſkiey ná dwóie Kroleſtwá, iedno Kroleſtwo Aborygenow rządźiło ſię począwſzy od Saturná I. ktorego potym Rzymiánie zá Bogá czczili, áż do Janusá II. ktory záłożył Miáſto ná gorze názwáney *Mars Latinus*, y ten po 5. Anteceſſorách ſwoich, ktorzi go przegrodźili od Saturná, rządźił zá czáſow Debory Włochámi lat 20. Po nim

SATURNUS II. lat 13. potym PICUS lat 37. po nim FAUNUS lat 44. po nim LATINUS oſtátni Krol Aborygenow. Drugie Kroleſtwo rządźiło ſię w Tuſcyi, ktore trwáło áż do Roku od ſtworzenia Swiátá 3689. do Tyrenuſa álbo Larteſa oſtátniego Krolá Hetruryi, ktorego záwoiowáli Rzymiánie. Po śmierći Saturná Krolá Aborygenow Eneaſz bliſki koligát Saturná przywłaſzczył ſobie Kroleſtwo Aborygenow, ktory pánował lat 3. po nim

ASCANIUS Syn lat 37. potym Sylwiuſz Syn náymłodſzy Eneaſzá pánował zá czáſow Samuelá náywyżſzego Kápłáná w Kroleſtwie Izraélſkim, po nim 12. Sylwiuſzow pánowáło przez lat 356. áż do

NUMITORA SYLWIUSZA, ktory pánował lat 9. po ktorego śmierći Rząd Páńſtwá tego ſpadł ná Synowcow Remusa y Romulusa, ále Romulus iáko opiſuie Hiſtoryá Rzymſka miał bydź przyczyną śmierći Brátá ſwego Remusá, á ſam ſię uczynił Krolem Łáćińſkim, á potym rozſzerzywſzy Mury, y ufundowáwſzy Miáſto Rzym, Roku 1730. uczynił ſię pierwſzym Krolem Rzymſkim, y widząc w Mieśćie ná 3300. Męſzczyzn, bez żon, o ktore ná ow czás było im przytrudno, wymyſlił bieg konny w polu, ná ktory zſzedſzy ſię znáczna liczbá biálychgłow Sábińſkich, te wſzyſtkie Rzymiánie zábráli do Miáſtá Rzymu, y pożenili ſię z niemi, o co zágniewáni Sábinowie przyzwáwſzy inſzych Sąſiádow z Miáſt, chćieli ſię zemśćić krzywdy ná Rzymiánách, ále zbići przez Romulusá, ktory z wielkim tryumfem po wygráney wroćił do Rzymu, y powtornie Sábinow ſzukáiących zemſty, y áttákuiących Rzym, y iuż w Kapitolium będących, przeſtraſzył, ná oſtátek Rzymiánie z Sábinámi pogodźili ſię zá interpozycyą ich żon, bo zpokrewnionych z Sábinámi, ktorym pozwolił Romulus ſprowádźić ſię do Rzymu, przyiąwſzy ich do Práwá Rzymiánow. Krolowi záś ich Tacyuſzowi pozwolił mieſzkáć w Kápitolium przyznáwſzy mu rowną z ſobą władzą. Romulus záś obrał ſobie rezydencyą ná gorze názwáney Palatinus, y náznáczył co Rok Swięto *białogłowſkie* ná pámiątkę, że mu tego pokoiu były przyczyną białegłowy Rzymſkie, ktorym zá to y wiele wolności nádał. Wyſtáwił potym Kośćioł Jupiterá Statorá zá ſzczęśliwą wygráną, á Tácyuſz wyſtáwił dla Sábinow Kośćioł Weſty. Tácyuſz potym z Sábinámi náiechał Kray Láwinienow, y ich w wielu mieyſcách prześládował zá náiázdy, ktore czynili w źiemie Sábinow, y Poſłow wyſłánych od nich pozábiiáć kazał, zá co y on potym od Krewnych tychże Poſłow zábyty. Romulus po iego śmierći abſolutny rząd obiąwſzy Fidenow bliſkich Sąſiádow ſwoich znioſł, y ich Miáſteczko nád Tybrem ſpalił, o co Weiowie zágniewáni, y zázdroſni potencyi Romulusá woyſko z Hetruryi zebráli, ále y tych znioſł, zábiwſzy im 22000. Ludźi we dwoch Bátáliách, y dáley by był kontynuował ſzczęśćie ſwoie, tylko że Rzymiánie obáwiáiąc ſię potencyi iego większey; zábili go, uczyniwſzy ſobie z niego Bożká. Pánował lat 37. w Rzymie porządek piękny uczynił, ná trzy częśći rozdźieliwſzy Miáſto, káżdey częśći przełożył iednego Trybuná, ktory by obſerwował ich Rząd według Praw nádánych, obſzerniey Hiſtoryą iego opiſuie Plutárchus. Po śmierći iego Senát złączony z Rzymiánow, y Sábinow obráli z między ſiebie z oboygá národow po Piąćiu Rządcow, ktorzyby rządźili Páńſtwem álternátą co 5. dni, ále tylko ten rząd do Roku trwał, bo náprzykrzony Rzymiánom, ktorzy obráli z miedzy ſiebie iednego zá wolnym zezwoleniem Senátu y ludu zá Krolá

NUME POMPILIUSA proſtego Mieſzczániná z między Sábinow. Ten regulował pięknie obrządki ofiár, kreował náywyżſzych y mnieyſzych Kápłánow iáko y Wieſzczkow, pánował lat 43. y wyſtáwiwſzy Kośćioł Janusá y Wiáry, umárł; po śmierći iego

TULLIUS HOSTILIUS obrány Krolem Rzymſkim, Albánow poſkromił, Krolá ich zdrayce Mecyuſzá końmi rozſzárpáć kazał, ále y on ſam w Rzymie z Páłácem, y cáłą Fámilią ſpálony od, Ankusá Marcyuſzá przez zázdrość że nie on obrány Krolem, iáko źięć Numy Pompiliuſzá, y ogłośić kazał od pioruná zábićie Tulliuſzá y ſpálenie Páłácu; pánował lat 32.

ANKUS MARCYUS po śmierći iego obrány Krolem Rzymſkim, Látynow znioſł, Sábinow uſpokoił chcących ſię wybić z potencyi Rzymſkiey, pánował lat 24. Po nim obrány

LU-

LUCIUS TARQUINIUS Sábinow y Látynow chcących ſię wybić z potencyi iego przymuſił do poſłuſzeńſtwá, Etrurow záwoiował przyłączywſzy Hetruryą do Páńſtwá Rzymſkiego, przyczynił Senátorow, y Káwáleryi Rzymſkiey, kazáwſzy porobić Senátorom krzeſłá hebánowe, Káwálerom záś pozwoliwſzy pierśćienie noſić złote dla dyſtynkcyi, y pięknie wyporządźiwſzy Miáſto, y iego ordynácyą uczyniwſzy, zábity od zbiegow námowionych, pánował lat 38. po nim obrány ná Tron.

SERVIUS TULLIUS, ktory ſię ożenił z Corką Lucyuſzá Tárkwiniuſzá, ten wſzytkie Miáſteczká pod władzą ſwoią będące, ufortyfikował, przećiw nieprzyiaćielom. Kośćioł Dyany fundował, gorę Kwirynálſką y Wiminálſką opaſał murem, y złączył z Miáſtem Rzymem, Lucyuſzá Tárkwiniuſzá Synowi dał Corkę Tullią, ktorą Tárkwiniuſz otruł, dał mu potym y drugą tákże zwáną Tullią, zá ktorey konſenſem Tárkwiniuſz Mąż, Oycá iey Serwiuſzá Tulliuſzá w Senáćie zábił, y ćiáło wyrzućił ná ulicę. Tulliá niećierpliwá według Florusá, pobiegłá widźiec mężá ſwego Tárkwiniuſzá ná Tronie, y iádąc przez ulicę, przeiechálá po trupie Oycá ſwego z impetem, á Tárkwiniuſz po zábitym Oycu żony ſwoiey intronizował ſię ná Kroleſtwo Rzymſkie; powagę Senátorſką oſłábił, ludźi wiele názábiiał, Syn iego Sextus zgwáłćić chćiał Lukrecyą, o co zágniewány lud przy áſſyſtencyi Brutusá, y Oycá, y Mężá Lukrecyi, ſtrąćili z Tronu Tárkwiniuſzá pyſznego, y ták Krolow Rzymſkich od Romulusá przez 244. lat trwáłá Władzá y Rząd Krolewſki.

Po wygnánym z krwią nábytego Tronu Tárkwiniuſzá Pyſznego Rzymiánie, wraz y władzą Krolewſką znieśli, umyśliwſzy ſobie Rząd wolney Elekcyi Rádnych Pánow, zwánych Konſulow, iákoż nátychmiáſt obráli ſobie zá Konſulá:

LUCYUSA JUNIUSA BRUTUSA, y Kollatyná Mężá Lukrecyi, ktorego że Brutus nieuznał bydź zdolnego do tey funkcyi, ná iego mieyſce obrány Wáleryuſz Publikolá. Porſenná záś Krol Etruryi álbo Toſkáńſki dał protekcyą Tárkwiniuſzom, zebráwſzy woyſko poſzedł przećiw Rzymiánom, Fortecę Rzymſką iedną z miedzy ſiedmiu Gor Rzymſkich zwána Jánikulus, gdźie teras Montorio, dobył y wźiął, Miáſto głodem przyćiſnął. KAJUS MUCIUS CODRUS widząc Rzym w niebeſpieczeńſtwie odważył ſię iść w ſrzodek nieprzyiaćielá y Porſennę zábić, ále nieuznáwſzy, iego Sekretarzá zábił wzámiáſt Krolá, o co ſchwytány rękę ſobie upalił w ogniu ná ofiárę przygotowánym, dáiąc znák przez to, że w naywiekſzych Kátowniach ſtátecznym miał bydź w niewydániu Sekretu dla oyczyzny przedſięwźiętego, zá co uwolniony, y zá ták Heroiczną akcyą od Rzymian názwány *Scewolá*; o czym świadczy Titus Livius obſzerniey. Porſenná záś odſtąpiwſzy áttáku zwrućił do Oyczyzny, Tárkwiniuſz potym tentował ſzczęśćia przez bátálią, ná ktorey Arun Syn iego ſpotkáwſzy ſię z Konſulem Brutuſem z ćiężkich rázow obydwá trupem pádli. Ná mieyſce Brutusá obrány Poſthumius Dyktátor Látynow Tárkwiniuſzá Przyiáćioł znioſł Weienow, tákże ktorzy ná iedney bátálii 300. z iedney Fámilii Fábiuſzow zábili, áni pokoiu dáli Rzymiánom, przymuſił do poſłuſzeńſtwá znioſſzy ich ná bátálii, iáko y Fáliſkow y Fidenátow. Golowie potym mieſzkáiący między Alpes y rzeką Po, Konſulá Fábiuſzá z woyſkiem znieſli, Rzym náſzli, y złupili, ále powracáiąc przez Kámillá y Mánliuſzá nád rzeką Teweron iáko y przez Dolábelle nád ieźiorem Witerbſkim znieſieni, Rzymiánie potym záwoiowáli Látynow Sámnitow y Umbrow. Tárentynowie przećiw nim ſił Pirrusá záżyli, ále lubo raz wygráli bátálią, dwie potym ſtráćili. Mieli y inſzych wiele Rzymiánie potyczek, ále záwſze ſzczęśliwie rozſzerzáli gránice ſwoie, ták że wokoło 500. lat záwoiowáli cáłe Włochy, bo przed tym ledwie nie káżde Miáſto we Włoſzech miáło ſwoich Krolow. Ze záś ieſzcze Sycyliá miáłá ſwego Krolá Hieroná Krolá Syrákuſkiego przećiwko niemu wyprawili Rzymiánie Appiuſzá Kláudiuſzá, ktory Hieroná woyſko znioſł. Meſſyná Miáſto ná Morzu wźięło było ligę z Rzymiánámi, do ktorych wyſłáło Poſłow, ſkárząc ſię ná náiázdy Kártágenczykow, przećiwko ktorym Konſul Cáius Duilius wyſłány z woyſkiem, ná Morzu ich flotę znioſł, Attilius Gálátinus záś Dyktátor Gárnizony ich z Pálermu wygnał, Korfu y Sárdynią Rzymiánom przywłáſzczył, á Attilius Regulus z woyſkiem Rzymiánow, náſzedł Afrykę około 300. Fortec zruynował, Kártáginę obległ, ále bez ſkutku, bo przez Xántypá Wodzá Lácedemonczykow znieśiony, y w niewolą wźięty. Kártágenczykowie ukontentowáni ták piękną wygráną Woyſką wysłáli do Sycylii przećiw Rzymiánom tentować ſzczęśćia, ále przez Metellusá woyſko ich znieſione, y 120. Słoniow zábránych, á wed[illegible]g Pliniuſzá 132. z ktoremi tryumf do Rzymu odpráwił Metellus, á Konſulowie Fábius Buteus y Lutácius Cátulus ná Morzu ich Floty zruynowáli, y potencyą; ktora woyná przećiwko Kártágenczykom 23. lat trwáłá, názwána pierwſza woyná Puniczna, ná ktorey zákończeniu ſię, widząc oſłábione ſiły Kártágenczykowie, pokoy z Rzymiámi

mi uczynili, upokorzywſzy ſwoie imprezy. Rzymiánie uſpokoiwſzy ſię z iedney ſtrony, zdrugiey od Golow byli infeſtowani, ále y ći przez Poſthumiuſzá y Emilę, Fláminiusá y Márcellusá w wielu bátáliách byli poſkromieni; Skláwonowie záś przez Fábiusá Centumálusá. Druga Woyná Puniczna w 23. lat po pierwſzey záczęłá ſię między Rzymiánámi y Kártágenczykámi, bo Hamilkar wyſłány od Kártágenczykow z Woyſkiem do Hiſzpánii dla podbićia iey, ná iedney bátálii zginął, ktorego Syn Házdrubál władzą nád woyſkiem obiął, ále y ten w oſm lat potym zábity, ná ktorego mieyſce Annibal 26. lat máiący Komendę wźiął nád woyſkiem, y przypomniáwſzy ſobie, że w młodym wieku będąc, Amilkárowi Oycu ſwemu przyſiągł był, iáko podrożſzy y ſił nábywſzy, miał ſię ſtáć nieprzyiaćielem otwártym Rzymiánom, ták czyniąc zádoſyć przyſiędze ſwoiey, Woyſko przywiodſzy do chęći y myſli ſwoiey, y záraz Wakceiom wypowiedźiał woynę, y ich záwoiował, Miáſto Toled y Komplut, Ságont Miáſto obległ máiące ligę z Rzymiánámi, ktorzy ná odgłos powodzenia ſię dobrze Annibálowi, wyſłáli Poſłow dla remonſtrowánia mu złamánego pokoiu, ále Annibal mniey uważał ná ich perſwázyą, o co nie ukontentowáni poiechali do Kártáginy, uſkárżáiąc ſię Senátowi ich o wſzczęte złamánie pokoiu przez Annibálá, ále y tám źimną odpowiedź odebráli, y z niſzczym powrocili do Rzymu, á tym czáſem Annibal Ságontu dobył, ztámtąd z Woyſkiem przebywſzy Gory Pireneńſkie, Golow uſkromił broniących mu przeyśćia, Gory Alpes przebił z wielką trudnośćią, bo iáko Hiſtoryá piſze, że widząc niedoſtępne Gory prześćiu Woyſk tego, drzewá wielkie kazał ſprowadzáć, y ſuche, y ſtoſy ná ſkáłach kazał zápaláć, przez co ſkáły roſpálone, octem mocnym kazał polewać, ktorym zmiękczone żyły w ſkáłách łatwieyſze czyniły wywálanie ſkał, ále tá rzecz podobnieyſza do Fábuły, ile że iuż po tyle rázy práktykowáne były przedtym przechody przez Alpes Woyſk Golow. A tak Annibal przeſzedſzy z Woyſkiem ſzczęſliwie w Włoſkie Páńſtwá, náypierwey ſię potkał z Woyſkiem Rzymſkim, ktore znioſł znácznie pod władzą Korneliusá Scipioná y Semproniusá ich ſamych trupem położywſzy, y powtornie Kneiusá Flaminiusá Konſulá wyſłánego z Woyſkiem od Rzymián nád ieźiorem Tarſymene znioſł, iego zábiwſzy, y ná 25000. Rzymián położywſzy trupem, á ná 15000. więźniow zábráwſzy według Plutárchá. Rzymiánie znowu wyſłáli przećiw niemu Markusá Minucyusá z káwáleryą Rzymſką, ále y tych znioſł, lubo oſlepiony Annibal ná iedno oko przez flus lub deſcens doſtány z wilgośći błot przez ktore przechodźił. Y ták poſkromiwſzy ſiły Rzymián, ſpoczywał ſobie z Woyſkiem przez Rok w Páńſtwách ich. Rzymiánie tym czáſem zebráwſzy woyſko pod Komendą Terencyusá Waroná wyſłáli przećiw niemu, ále y to znioſł pod Kánną położywſzy trupem ná 50000. ludźi według Plutárchá, á według Florusá y Tytá Liwiusá ná 40000. ná ktorey zgineli dwá Konſulowie, Paulus Emilius y Servilius. Po tey wygráney Máhárbal wodz Káwáleryi, Annibálowi rádźił, á żeby proſto do Rzymu poſzedł, upewniáiąc go, że w 5. dni w Capitolium ieść będźie, ále Annibal odłożył tę imprezę ná inſzy czás, ná co mu odpowiedźiał wodz iego: że Bogowie niemogą wraz wſzytkich człowiekowi tálentow użyczyć: Annibal ma ſzczęśćie zwyćiężyć, ále w tym ſzczęśćiu profitowáć nieumie, iákoż nieomylnie by był Annibal Woyſká znioſzſzy, y Miáſto Rzymiánom odebrał, żeby był záraz po wygráney Káńſkiey proſto poſzedł do Rzymu, czego potym do śmierći żałował; odebrał prawdá pod ſwoię władzą Samnium, Gálácyą, y Kapuę y cálą Kampánią, ále Sempronius Grachus y tám mu niedał pokoiu, przymuśiwſzy go do odſtąpienia dobyćia Miáſtá Kumy, á Marcellus 6000. mu ludźi urwał podiázdem, y lubo on potym w Lukánii Centeniusá z woyſkiem Rzymſkim znioſł, y powtornie Pretora Fabiusá, po ktorych dopiero znieśieniu poſzedł áttákować Miáſto Rzym, ále w tym czáſie Rzymiánie odebráli Kapuę, o co zágniewány Annibal, wrocił ſię przećiwko nim z potencyą, y tám Fulwiusá Flakkusá znioſł, potkał ſię potym w Lukánii z Márcellim Konſulem, ále zobopolną ich odwágę y Meſtwo w dáney ſobie bátálii noc rozerwáłá, ktorzy ſię znowu pod Kanuzą trzemá bátáliámi z ſobą potkáli, ná pierwſzey bátálii z obodwoch ſtron niebyłá decydowána wygraná, ná drugiey profitował Annibal, ále ná trzećiey znácznie wygrał Marcellus, roſpłoſzywſzy Woyſko Annibálá, ktory złączywſzy ſię z pozoſtáłym ieſzcze Woyſkiem ſwoim w drugim Roku Marcellusá y Kryſpiná z woyſkiem Rzymſkim znioſł, y ich obodwoch trupem położył, ná ktorych mieyſce Rzymiánie obráli Konſulámi Márká Liwiusá y Klaudyusá Neroná. Neron záraz komendę Woyſká odebráwſzy, poſzedł do Lukánii y pod Wenuzą, gdźie teraz Kroleſtwo Neapolitáńſkie woyſko Annibálá roſproſzył y pognał áż do Tarentu, tym czáſem przeiął liſty Hazdrubálá pi*ane do Annibálá Brátá iego, w ktorych mu donoſił że mu ná ſukkurs idźie z woyſkiem, Neron Sekret ten u ſiebie ſámego záchował, y potáiemnie zebráwſzy z Sobą znáczną kwotę Woyſká, pobiegł przećiwko Potencyi Hazdrubálá, y w 6. dni ſtánąwſzy pod Seną, gdźie

teraz

teraz Semigalliá, ſpotkał ſię ſzczęśliwie z Hazdrubálem, Woyſko iego znioſł, ná 50000. trupem położywſzy, ná 6000. wźiąwſzy w niewolą, y ſámego Hazdrubálá zábił, y nieſtráćiwſzy nád 8000. Rzymián, wźiąwſzy z ſobą Głowę Hazdrubálá, wrocił ſię do obozu ſwego pod Wenuzę y tám Głowę Hazdrubálá w Oboz nieprzyiaćielſki wrzućić kazał, á Niewolnikow niektorych wyzwolił, pozwoliwſzy im do Kártáginy wrocić ſię z wiádomośćią przegráney Hazdrubálá. Annibal záś obaczywſzy Głowę Brátá ſwego, y znáczney ſtráty Woyſk Kartágeńſkich powźiąwſzy wiádomość, iuż począł deſperować o ſzczęśćiu ſwoim. W tym ſámym czáſie wyſłáli Woyſká Rzymiánie pod komendą Korneliuſá Scypioná máiącego ná ow czás lat 24. ktory mſzcząc ſię krwi zábitego Oycá ſwego ſzczęśliwie wywárł potencyą ſwoię przećiw Kartágeńczykom, ktorych po kilká rázy znioſł w Hiſzpánii, y wygnał áż ná Wyſpy názwáne Gad, od Andáluzyi kánáłem Morſkim oddźielone, Maſſynis Krol Numidyi Wſchodniey mu ſię poddał, y Scyfax Krol Numidyi záchodniey, Mandoniuſzá y Indybilę, chcących ſię wolnemi uczynić ná 20000. ich znioſł, y ták uſkromiwſzy kartágeńczykow w Hiſzpánii y wygnáwſzy ich, wrocił do Rzymu, zá co od Senátu Konſulem kreowány. Dowiedźiáwſzy ſię záś o nowey impr źie Kártágeńczykow, y o Scyfáxu ożenionym z Sioſtrą Hazdrubálá, ktory przez to od łapił ligi Rzymſkiey zá zezwoleniem Senátu Rzymſkiego poſzedł z Woyſkiem ku Afryce, y złączywſzy ſię z Maſſyniſem ná 40000. Afrykánow znioſł, po dwá rázy wydáwſzy im bátálią, Maſſynis záś z Ordynánſu Scypioná Scyfáxá dogonił, Woyſko znioſł, y iego w Niewolą wźiął, ktorego oddánego ſobie Scypion ná Tryumf do Rzymu záprowádźił. Kártágeńczykowie przeſtráſzeni ták znácznemi przegránemi bátáliámi w ſzczęśćiu podupádłego Annibálá wokowáli z Włoſkich Páńſtw do Kártáginy, ktory przybywſzy y wźiąwſzy Komendę nád Woyſkiem Kártágeńſkim ieſzcze chćiał probować ſzczęśćia przećiwko Scypionowi, ále bez ſkutku, bo ſtráćił 20000. Woyſká ſwego, Scypion tylko 2000. ále ná to mieyſce ná 20000. wźiął Niewolniká Kártágeńczykom, á ták widząc ſię bydź nieſzczęśliwym Annibal, wyperſwádował Kártágeńczykom, że ná oſtátek pokoy muśieli uczynić z Rzymiánámi z wielkim wſtydem dawney ſwoiey Potencyi, zezwoliwſzy ná wſzytkie kondycye, ktore im podał Scypion, ktory potym zá to od Senátu Rzymſkiego názwány Scypio Afrykáńſki, y po drugi raz Konſulem obrány z Sempronіuſzem. Annibál záś uſzedł do Antyochá Krolá Syryiſkiego 17. lat prowádźiwſzy Woynę puniczną z Rzymiánámi, ktora ſię ſkonczyłá ná 200. lat przed Národzeniem Chryſtuſá Páná.

Po záwoiowáney ſzczęśliwie Afryce Rzymiánie wyſłáli Woyſko pod Komendą Sulpiciuſzá Galby przećiwko Filipowi Krolowi Mácedońſkiemu zá dány od niego Sukkurs Annibálowi przećiwko Rzymiánom, ktorego Gálbá znioſł wygráwſzy bátálią przećiwko niemu, ále y Quintus Flaminius więcey przećiw niemu profitował, bo ná 8000. Mácedończykow trupem położył, ná 5000. w niewolą wźiął, y Krolá ich przymuśił do proſzenia ſię o pokoy, przez ktory muśiał wſzytkie gárnizony z Grecyi wyprowádźić, y Syná Demeſtryuſzá w záſtáw poſłuſzeńſtwá do Rzymu poſłáć. Antyochus tákże Krol Syryiſki zánimowány Heroicznemi ákcyámi y perſwázyą Annibálá przećiw Rzymiánom Woynę wypowiedźiał, ále iego Woyſko náypierwey z Grecyi wygnał Manius Acilius Glábrion; drugie záś Woyſko Morſkie pod wielkiemi Wodzámi Polixenidem y Annibálem ná Morzu znieśione przez Emiliusá Regillusá; trzećie záś Woyſko pod Magneżyą Lucius Scipion Brát Afrykáńſkiego znioſł 50000. piechoty, y 4000. iázdy, zniozſzy Syryiczykow, zá co tenże Scipion od Senátu Rzymſkiego názwány Azyátyczným, ile że prez kondycye pokoiu przymuśił Antyochá do uſtąpieniá Azyi Rzymiánom, y znácznych dánia pieniędzy, Annibal záś pretendowány w kondycyách pokoiu od Rzymián, uſzedł do Pruzyaſzá Krolá Bityniiſkiego.

Wyſpy záś Marcus Flavius záwoiował iáko to: Zantes, y inſze bliſko Epiru. Iſtryą záwoiował Appius Claudius. Gálácyą Cneius Mánlius podbił; Mácedonią záś powtornie przymuśił do poſłuſzeńſtwá Rzymiánom, Paulus Emilius zniożſzy Krolá ich Perſeuſza Synà Filipá, Dalmácyą podbił Licius Anicius. Miáſto ich pryncypalne názwáne Skodra, zrownáwſzy z źiemią, ták iáko y Korynt, Numáncyá záś widząc ſię bydź iuż w rękách nieprzyiáćielſkich, zápalili ſię w Mieśćie y ze wſzytkim zgorzeli, niechcąc pozwolić żadnego profitu Nieprzyiáćielowi.

Kiedy Rzymiánie profitowáć záczęli z znácznych podbićiách ſobie Prowincyi y Kroleſtw w tym ſámym czáſie trzećia Woyná puniczná záczęłá rozrywáć ich imprezy w 50. lat po ſkończoney drugiey, bo Kártágeńczykowie zápátrzywſzy ſię ná rozſzerzone Gránice y znáczną wzmágáiącą ſię Potencyą Rzymián, poczęli ich kolligátow w Gránicach ich nápáſtowáć, iáko to Maſſyniſę Krolá Numidyi y Synow iego, oco zágniewáni Rzymiánie wyſłáli Poſłow Kátoná y z nim Scypioná młodego dla zágodzeniá między niemi y Maſſyniſſą y rozſądzeniá dyfferencyi, ále ći niemogąc rozſądźić kollizyi záiątrzonych między

ſtronámi, pozwolili im bátálią rzeczy zákończyć, ná ktorey że nákłániáli do wygráney Kártágeńczykowie, Kommiſſárze Rzymſcy pokoiem im ſię kázáli kontentować. Tym czáſem powroćiwſzy do Rzymu Káto donioſł Senátowi wielkie bogáctwá, doſtátki y potencyą Kártágeńczykow, życząc Rzeczypoſpolitey Rzymſkiey, á żeby náybliżſzego ſobie nieprzyiaćielá przywieść do poſłuſzeńſtwá, y iáko emuluiącą Rzymowi potencyą pokonáć y záwoiować. Scypion záś przećiwny był rádźie Kátoná życząc á żeby Kártáginę w pokoiu zoſtáwić dla większego exercytowánia ſię y częſtſzego w ſztukách Rycerſkich y Woiennych Rzymſkiey Káwáleryi z Kártágeńczykámi emuluiącemi záwſze przez ſztuki woienne z Rzymiánámi. Ale Rzeczpoſpolitá Rzymſka ná Kátoná zdániu przeſtáłá, y wźiąwſzy przyczynę z prześládowánego Máſſyniſy w Páńſtwách iego przez Kártágeńczykow przećiwko punktom pokoiu zákończoney drugiey woyny puniczney, decydowáli w Senáćie woynę wypowiedźieć Kártágeńczykom, ná ktorą w tym punkćie obráli dwoch Konſułow M. Mániliuſzá, y Marcyuſzá Cenzoryná, ktorym dodáwſzy 80000. piechoty y 4000. iázdy wypráwili przećiw Kártáginie, w tym ſamym czáſie Utyka Miáſto leżące bliſko Kártaginy wyſłáli Poſłow do Senátu Rzymſkiego, poddáiąc ſię władzy Rzymiánow y ich Práwom. Kártágeńczykowie ná odgłos deklárowáney im woyny, y poddánia ſię Utyki Rzymowi znácznie przeráżeni poſtráchem, wyſłáli Poſłow do Senátu Rzymſkiego poddáiąc ſię pod Rząd ich, iákoż dáná im opcyá, á żeby w záſtáw poddáńſtwá ich wybráli z między ſiebie 300. náyprzednieyſzych Senátorow Kártágeńſkich Synow, y ich do Rzymu przyſłáli, ná co łátwo lubo z wielkim żálem przyſtáłá Rzeczpoſpolitá Kártágeńſka, y wyſłáli záraz młodź we 30. dniách náznáczonych do Rzymu, ná co nieuważáiąc Konſułowie z Flotą Woyſk wyznáczonych ſtáneli w Utyku, y tám ſpoczáwſzy záczęli áttákować Miáſto Kártáginę, tym czáſem, niżeli Atták záczął ſię, lud wſzytek Kártágeńſki z Kápłánámi, wieſzczkámi y z Senátem poſzli pokorząc ſię Konſułom, y z płáczem żebráć łáſkáwośći, Manilius im odpowiedźiał, że w Seńáćie Rzymſkim decyzyá záſzłá, żebyśćie oddáli wſzytkie Rynſztunki woienne Okręty Morſkie, ná co zezwolili y oddáli to wſzytko pod dyſpozycyą Konſułow, Manilius im znowu deklárował, że decyzyá Senátu, ábyśćie wſzyſcy wyſzli z Miáſtá y przenieſli ſię ná inſze mieyſce zburzywſzy Miáſto y znáki Kártáginy, czym przeráżony lud zezwolić niechćiał ná te kondycye; zágniewáni Konſułowie átták záczęli miáſtá, Kártágeńczykowie záś máiąc ieſzcze 20000. Woyſká pod komendą Házdrubálá, obnáżeni rynſztunkámi woiennemi, poczęli żywo ſię uwiiáć y robić nowe armátury, Hiſtoryá piſze że ná liny do okrętow, kiedy im brákło máteryálow, biáłegłowy kártágeńſkie poućináwſzy ſobie włoſy ná głowách z nich liny y poſtronki mocno kręćiły ná potrzebę okrętow, ták że w tym Roku mocno ſię kártágeńczykowie bronili, y wyſłáwſzy Poſłow do ſkolligowánych z ſobą Potencyi, ná przerwánie imprezy Rzymiánow, cokolwiek ſię wyzwolili od áttáku Konſułow, ále w drugim Roku wyſłány przećiwko nim Scipion Nowokreowány Konſul Syn Scypioná Azyátyckiego, á Syn przybrány Afrykáńſkiego oſtátnią ich był zgubą y ruiną, bo y woyſko ich znioſł z Házdrubálem y miáſtá dobył zrownáwſzy ie z źiemią Páńſtwá, ich przynuśił do poſłuſzeńſtwá Rzymiánom, przez co po odpráwionym tryumfie z Házdrubálem do Rzymu iáko niewolnikiem á Wodzem záwoiowáney Kártáginy názwány od Senátu Scipio Afrykáńſki y ták we trzech látách dobytá Kártágo, y potencyá iey pokonána, ktorey przed 50. lat Annibál Wodz poſtráchem był Rzymu ſámego ná 400. Miáſt Włoſkich ſpáliwſzy, á ná 300000. ludźi w Woyſkách Rzymſkich nágubiwſzy przez rożne bátálie, wolno czytáć obſzerniey w Hiſtoryách Rzymſkich Liwiuſzá, Plutárchá y innych wielu.

Zie záś pod czás tey expedycyi Máſſyniſá Krol Numidyi umárł, zoſtáwiwſzy Synow ſwoich trzech dyſpozycyą Scypionowi, ktorym podźielił Páńſtwá Oycá ſwego; ciż trze Synowie poczęli ſię rożnić między ſobą, między ktorych Jugurtá z náłożnicy ſpłodzony zmieſzał ſię, y ten náyſzczęśliwſzym ſię pokazał, bo wyzuwſzy z Páńſtw Synow Máſſyniſy uczynił ſię Krolem Numidyi y nieprzyiáćielem Rzymiánom, ále od Metelluſá ná dwoch bátáliách znieśiony y wygnány z Numidyi uſzedł do Máuritánii, ktorego Cáius Márius Konſul y tám zgonił, y wſpartego woyſkámi Getulienow od Bochuſá Krolá Maurytáńſkiego iemu dánemi znioſł pokonáwſzy nieprzyiáćielá, w tym czáſie Bochus poprzyiázniwſzy ſię z Lucyuſzem Syllą Podſkárbim Maryuſá deklárował mu Sekretnym ſpoſobem wydáć Jugurtę, iákoż Maryus dał Sylli Pártyą Woyſká, ktory zá podánym ſpoſobem od Bochuſá złápał Jugurtę, ſprowadzonego potym do Rzymu ná Tryumf z Máryuſzem co było po tym przyczyną wielkich nieprzyiáźni w Rzeczypoſpolitey między Syllą y Máryuſzem, pretenduiąc Syllá tryumfu z Jugurty zá to, że on był zákończeniem Woyny przez złápánego Jugurtę. Te Prowincye potym Numidyá Máurytániá były záwoiowáne, iáko chcące ſię wybić ná wolność przez Pompeiuſá y Juliuſá y przyłączone do Páńſtw Rzymſkich. Po zákończoney Afrykáńſkiey expedycyi Rzymiánie potym myśli-

lić

lić poczęli o záwoiowániu Sálienow, Allobrogow, Cymbrow, Teutonow, iákoż Cájus Sextus znioſł Sálienow, y tám Kolonią erygował, ktorych Miáſto ſtołeczne Aix ſławne w wody y fontánny zdrowe od niego názwáne *Aquæ Sextiæ.* Cnejus Domicius Enobárbus záś Allobrogow znioſł, zá to, że aſſyſtowáli Woyſkiem Sálienom. Quintus Fábius Owerniátow przymuſił do poſtuſzeńſtwá położywſzy ich trupem ná 120000. y Krolá ich Bituitá z Synem iego ná Tryumf wźiął do Rzymu, y ták znáczne Prowincye w terázniey-ſzey Fráncyi leżące Rzeczpoſpolitá Rzymſka záwoiowáłá. Cymbrowie potym z Prowincyi Jutlánd, Teutonowie z Wyſp Duńſkich, Tyguryenowie wygnáni z Gallii y Hiſzpánii, złączywſzy ſię chćieli Włoſkie Páńſtwá náiść, ále y tych Marius znioſł ná 150000. Teutonow położywſzy trupem, á Cymbrow 120000. w drugiey bátálii y 60000. niewolniká wźiąwſzy, iáko piſze obſzerniey Plutarchus.

MARIUS ſłáwny w zwyćięſtwá wielki Honor ſobie uczynił u Rzeczypoſpolitey Rzymſkiey: Ale że Bochus Krol Maurytánii przyſłał Rzymiánom dla przyozdobienia Capitolium Státuy bárdzo przednie, w ktorych reprezentowáne było oddánie Jugurty Sylli, o to bárdzo przerážony pretendował, áby te Státuy były wyrzucone z Capitolium, ále Syllá o to był mocno przećiwny ták, że obiedwie Pártye mocne przyſzły z ſobą do bátálii wzniećiwſzy domową woynę, co ná 100000. ludźi koſztowáło Rzeczpoſpolitą. Ze záś Mitrydátes przywłaſzczył był ſobie Kápádocyą, Bitynią, y Miáſto Ateny odebrał, podczás tey domowey woyny, przez 26. lat przećiwko Rzymiánom ſię zmocniwſzy, Syllá z Woyſkiem Rzymſkim wyprawiony przećiw niemu, y ná dwoch bátáliách ná 100000. Woyſká Mitrydáteſowi znioſł, toż ſámo nieſzczęśćie miał od Lukkuluſá y Pompeiuſá, ták że ná koniec ſtráćiwſzy wſzytko, ſám ſię otruł. Wyſpá Kretá y Cyprus y Báleáry tákże ná Rzymiánow odebráne były przez Syllę. Sertorius záś, ná ktorego miał záwźiętość Syllá z rácyi Máryuſzá wzburzył przećiwko Rzymiánom Portugáliią y część Hiſzpánii, ále złápány y zábity przez ſwoich domowych. W tym ſamym czáſie y konſpirácyą Kátyliny przećiwko Sylli odkrył Cicero, ktorą w drugim Roku Cajus Antonius Kollegá Cyceroná konſul uſpokoił, Woyſko tey konſpirácyi znioſzy. Pompeius Syryą Tygraneſowi Krolowi Armeńſkiemu odebrał, Fenicyą y Cylicyą, Armenią mu tylo pozwoliwſzy z choł-dem Rzeczypoſpolitey Rzymſkiey.

Tenże przed Narodzeniem Páńſkim ná lat 62. Jeruzálem Miáſto odebrał, Aryſtobulá oſtátniego Krolá żydowſkiego z Fámilii Máchábeyczykow w káydánách odeſłał do Rzymu, Brátá iego Hirkáná przełożywſzy náywyżſzym Kápłánem; Eutropius piſze, że 12000. żydow trupem pádło przy tym odebrániu Miáſtá. Julius Ceſarz kreowány od Senátu Rzymſkiego náywyżſzym Kápłánem Rzymſkim, że záś umyślił ſobie intencyą Rzeczpoſpolitą Rzymſką do woli ſwoiey ſkierowáć, ztąd Pompeiuſá y Kráſſuſá ná ſiebie rozgniewał, Julius iednák Konſulem kreowány ná 58. lat przed Narodzeniem Páńſkim, y dla większey Sławy ſwoiey poſzedł do Gallii z Woyſkiem, tám, iáko piſze Hiſtoryá u Plutárchá, że przeſzło ná 30. bátálii, wygrał, 300. Narodow záwoiował, á według Appienná 400. ná 1000000. ludźi ná bátáliách trupem położył, á ná drugi Milion Niewolniká wźiął, według záś Pliniuſá ná 1192000. Angielſkie Páńſtwá y Wyſpy dotąd nieznáne záwoiował, y przyłączył z Gallią do Rzeczypoſpolitey Rzymſkiey. Po ták wielkich wygránych bátáliách pretendował w Senáćie, żeby był choć nieprzytomny potwierdzony Konſulem, ále Cláudius Márcellus przećiwny był temu, y owſzem władzą mu nád Woyſkiem chćiał wźiąć, Pompeiuſá náſádźił przećiw niemu, oco zágniewány Julius Woyſko zebráwſzy w 60. dni Włochy odebrał, ále niezáſtáwſzy Konſulow do Grecyi ſálwowánych z Pompeiuſzem do Hiſzpánii poſzedł, Pompeiuſzá Woyſko znoſić, ktore znioſzy ná Polách Fárſálſkich, ſamego Pompeiuſá uchodzącego áż do Egiptu gonił, ále dowiedźiáwſzy ſię o zábićiu iego, przećiwko Ptolomeuſowi Krolowi Egiptu wywarł ſily, y cáłe Kroleſtwo záwoiował, ztámtąd poſzedł z Woyſkiem do Syryi, ztámtąd do Kroleſtwá Pontzkiego, gdźie Fárnáſá Syná Mitrydáteſá znioſł, Bitynią y Kápádocyą záwoiował; wrocił potym do Afryki, gdźie Scypioná Afrániuſá y Jubę Krolá znioſł, ná 50000. trupá położywſzy, z deſperácyi potym Scypio y Káton śmierć ſobie zádáli. Do Hiſzpánii poſzedł, y tám znáczne Woyſko Synow Pompeiuſá znioſł, ieden z nich ledwie uſzedł, drugi zábity, ná 30000. trupá położył, z Hiſzpánii do Rzymu powrocił, gdźie iuż piąty raz z Tryumfem wiezdźiał, bo nie tylko te expedycye odpráwił, ále y wiele inſzych w Niemczech ná 80000. Niemcow w iedney bátálii znioſł; ná drugiey ná 80000. Szwáyczárow; ná trzećiey ná 60000. Nerwienow trupem położywſzy, Zá te wſzytkie iego Heroiczne ákcye w Senáćie Rzymſkim kreov ány ſam ieden Dyktátorem; Wiele by zábráłá Hiſtoryá Heroicznych iego ákcyi, ktorą wolno czytáć ciekáwemu u Liwiuſá y Plutárchá, mnie záś doſyć námienić zá tego Ceſárzá, że iuż to oſma Monárchiá záczęłá Rząd ſwoy we Włoſzech:

Pierwſza trwáłá począwſzy od Gomerá áż do Itáłá albo Atláſá, pod 13. Krolámi. Druga

Abori-

Aborigenow pod 10. Krolámi. Trzećia Eneádowálbo Sylwiuſzow pod 16. Krolámi. Czwarta Romulidow pod 7. Krolámi. Piąta pod Rządem Konſulow czáſem dwoch, czáſem piáciu, czáſem 10. zwánych Decemwirow obieránych od Senátu Rzymſkiego. Szoſta pod Rządem Trybunow z Woyſká Rzymſkiego obieránych, ktory z między ſiebie miewáli Dyktátorow. Odmienili byli te władzą Rzymiánie Dyktátorow w Trybunow obieránych z między Poſpolſtwá, ále tylko przez 5. lat trwał ten Rząd, y ták. Siodma Władzá w Rzeczypoſpolitey odmieniona znowu w Konſulow, ktora trwáłá áż do Juliuſá Ceſárzá; Ten że męſtwem ſwoim y odwágą znácznie rozſzyrzył gránice Monárchii Rzymſkiey, przyłączywſzy do niey Niemieckie Páńſtwá, Fráncyą, Anglią, Hiſzpánią, Grecyą, Syryą, y ledwie niepołowę Azyi, iáko y Egipt, y cáłą Afrykę. Zá to od Senátu kreowány

JULIUS Dyktátorem y Imperátorem Rzymſkim, Ceſárzem zwány od Włoſow, ktorych nigdy nieućinał, á po Laćinie *à Ceſarie Cæſar*, ále że tá elekcyá iego Imperátorſka byłá nie do guſtu wielom Senátorom dla poddánia ſię, tym ſamym y cáley Rzeczypoſpolitey pod Rząd abſolutny iednego, ták Caſſius y Brutus przećiw niemu Konſpirácyą podnieśli, y 15. dniá Márcá w Senáćie 23. rán mu zádáwſzy zábili, lubo z rázu mocno broniącego ſię, y ták Julius w czwartym Roku ſwoiey Imperátorſkiey godnośći zábity ná 44. lat przed Narodzeniem Páńſkim. Po śmierći iego

OCTAVIUS potym názwány AUGUSTUS Sioſtrzeniec Juliuſá y ádoptowány Sukceſſor, obrány od Senátu Rzymſkiego, po zwyćiężonym pierwey ſwoim Antágoniśćie Antoniuſu w Grecyi pod Miáſtem Actium, po ktorey akcyi był názwány Auguſtus po tryumfálnym wiezdźie do Rzymu. Pierwſzy záś iego był Tryumf z Pánnonow, Skláwonow, y Jápidow záwoiowánych; Drugi Tryumf z Egipćyánow y Alexándryi przymuſzonych do poſtuſzeńſtwá. 13. rázy był Konſulem. 37. lat Trybunem, ná oſtátek Imperátorem kreowány niechćiał ſię nim názywáć zbrzydźiwſzy ſobie ten Tytuł zábićiem Juliuſá Wuiá ſwego, y ták tylko kontentował ſię bydź Trybunem náywyżſzym y dozgonnym, (Zá niego Zbawićiel Świátá Chryſtus JESUS Syn Boſki národźił ſię z Náyſwietſzey Máryi Pánny w Bétleem żydowſkim Mieśćie) Pánował lat 57. y 6. Mieśięcy, á po Narodzeniu Páńſkim lat 14. Ponim

TIBERIUS CLAUDIUS NERO przez Teſtáment od Auguſtá Imperátorem wyznáczony, á Syn żony Auguſtá oſtátniey Livii Druſilli, ktora go ſpłodźiłá z Máłżeńſtwá pierwſzego Tyberyuſzá Neroná. Ten z Młodośći wſtáwił Heroiczne ákcye ſwoie w Azyi, przymuśił do poſtuſzeńſtwá Moldáwſką Prowincyą, Wołoſką, Siedmiogrodzką, Skláwońſką, Węgierſką, Auſtryácką, y Czeſką, z Niemieckich Páńſtw 9. rázy tryumfował, y ſtąd od Senátu Rzymſkiego názwány *Germanicus*, ále zoſtáwſzy Ceſárzem, okrućieńſtwem ſwoim wywárłym ná Rzymiánow, zákrwawił Tron Ceſárſki, pánował lat 22. y 8. Mieśięcy, (zá niego Chryſtus Pán zá grzechy Narodu ludzkiego umęczony y ukrzyżowány) umárł Roku Páńſkiego 38. Ponim

CALIGULA Práwnuk z Corki Julii Auguſtá Cesárzá á Syn Druſuſá Germániká názwánego z utrzymánia przy poſtuſzeńſtwie Niemieckich Páńſtw Ceſárzem obrány, ktory z początku piękny rząd prowádźił, ále prędko odmieniony w okrućieńſtwo y tyránnią, bez żadney po ſobie zoſtáwioney Heroiczney akcyi, od Kápitáná Gwárdyi ſwoiey zábity zwánego Caſſius, pánował tylko 3. látá y 8. Mieśięcy, czyli 10. według Swetoná. Po nim

TIBERIUS CLAUDIUS Wnuk Auguſtá Ceſárzá z Sioſtry iego Octávii Ceſárzem Rzymſkim kreowány. A po záwoiowáney Anglii przez niego, ktora ſię chćiáłá wyzuć z potencyi Rzymſkiey *Britannicus* názwány po odpráwionym tryumfálnym wiezdźie do Rzymu. Początki iego pánowánia były nieco łáſkáwe dla Rzymiánow, ále w tyránnią y okrućieńſtwo przemienione, zákrwawiły śrzodek y koniec rządu iego, zá co otruty od żony włáſney Agryppiny przez Xenofoná Medyká Roku Páńſkiego 54. pánował lat 14. według Swet. Po nim

NERON Ceſárzem obrány przez ſtáránie Agryppiny y przepłácone Woyſko, Syn Agryppiny Sioſtry Cáliguli ádoptowány Sukceſſorem od Claudiuſá, z początku ápplikował ſię pięknie do Náuki y wſzytek był w Poéſyi y Sátyrze, Wołogeſá Krolá Pártow ſwoim umyſłem y Ordynánſem znioſł y z Armenii wypędźił, lubo ſam przytomny niebył, tryumf iednák odpráwił w Rzymie, Anglią rebellizuiącą uſkromił przez Swetoná Páuliná, y Petroniuſá Turpiliná, y wſzytkie Prowincye Rzymſkie. Akádemią wſzelkich Náuk erygował, gránice Páńſtw Rzymſkich ubeśpieczył, Legiámi Woyſk Rzymſkich, wewnętrzny rząd Rzeczypoſpolitey ták w Sprawiedliwośći, iáko w umnieyſzeniu podátkow pięknie y rozumnie uſtánowił, Aquæducti erygował, iáko y Páłác, potym złoty názwány, y [illegible] innemi wſpániáłośćiámi przyozdobił Rzym, pánowánie iego przyiemne y miłe było Rzymiánom przez 5. lat, poty poki był pod rádą Agrippiny Mátki ſwoiey y Seneká Preceptorá ſwoiego. Po 5. lat Deboſze opánowáły Serce iego, ktorych trudno piorem okryślić,

okryślić, okrucieństwo nie tylko nád Chrześćiánámi, ále y nád Rzymiánámi, zákrwawiło myśli iego, y Rząd, kiedy y Mátkę zábić kazał wnętrznośćiámi iey pátrząc oczy swoie, Preceptora Senekę tákże zgubić kazał, ná ostátek zbrzydzony od Senátu Rzymskiego, ktory chćiał wytrácić, iákoż iuż był wielu trućizną wygubił, y Rzymu część znáczną zápalił z umysłu dla zábawki oczow smieiących się z płáczu y lámentu ludźi y fortun ich goreiących, y Dekretem Senátu osądzony Nieprzyiaćielem Oyczyzny, z desperácyi otym posłyszáwszy sam w swoim gárdle utopił szpádę Roku Páńskiego 69. za niego S. Piotr ukrzyżowány, á S. Paweł mieczem ścięty, y wiele SS. Męczennikow okrutnie zá męczonych. Na iego mieysce nástąpił mocą Woysk swoich

GALBA ktory będąc Gubernátorem Hiszpánii rebellią wzniećił przećiw okrućieństwie Neroná, y iuż z woyskiem spieszył ku Rzymowi, ále posłyszáwszy o śmierći Neroná, tym prędzey przybył do Rzymu chcąc się Cesárzem ucynić, ále dowiedźiáwszy się o przećiwnych sobie w Senáćie, tyránnią umyślił Tron ośieść, iákoz Nimfidyusá Sábiná zábić kazał, y inszych iego przyiáćioł, iáko y Wárroná, y Turpiliáná, przytym wiele inszych okrućieństw wypełnił, o co záiątrzony Senát przećiwny był iego Elekcyi. Otto záś widząc się bydź záfłużonym, woysko zrebellizował przećiw Galbie y iego nászedł, y w tumulćie zábity Gálbá pretendowány Cesarz, 7. Mieśięcy y 6. dni tylko pánuiąc. Woysko záś zbuntowáne:

OTTONA proklámowáli Cesárzem, Gubernátorá Portugállii przez 10. lat, ktory wraz z Gálbą do Rzymu przyiechał, ále wszeteczeństwem swoim Senátowi niemiły, Witelliuszowi záś zázdrosny, ktory máiąc komendę nád Legiámi w Niemieckich Páństwách, y od nich ogłoszony Cesárzem poszedł z woyskiem przećiw Ottonowi, woysko iego znioss, z desperácyi Otto się szpádą przebił, 3. Mieśiące pánuiąc tylko y 2. dni. Po nim

VITELLIUS od Woyská proklámowány Cesárzem wiázd swoy do Rzymu odpráwił przy ássystencyi Senátorow Rzymskich, ále że wszetecznemi deboszámi y okrućieństwem, przy ustáwicznym piiáństwie, y obżárstwie poszpećil Tron Cesárski, zewszęd rebellią przećiw niemu wzniecona, woysko przez Vespázyáná zniesione pod iego Komendą będące, on sam w Rzymie złápány, y nágo ná powrozie prowádzony przez ulice Rzymskie, ręce w tyle związáne, potym od Kátá publicznie zmeczony y w Tyber wrzucony, ten był náywiększy Tyran ná Chrześćiány, lubo tylko 8. Mieśięcy y 5. dni pánował. Po nim

FLAVIUS VESPASIANUS Gubernátor żydowskiey źiemi był wokowány ná Tron Cesárski ieszcze zá żyćia Witelliuszá, y ná Imię iego Antonius Primus Komendánt Węgierski woyskiem sprowádzonym z Węgier Włochy odebrał w Rzymie, Witelliuszá złápał y zábić kazał, tenże Vespásiánus z Młodości swoiey ná Kámpániách przećiw Niemcom obstawał, w Anglii ná 30. bátálii wygrał, do Afryki był kreowány Prokonsułem, od Neroná był przełożonym nád woyskiem, przećiwko żydom rebellizuiącym w Páleśtynie, w ktorey Miást wszytkich dobył, y przymusił żydow do posłuszeństwá, ztámtąd wokowány ná Cesárską Godność, nią pięknie, spráwiedliwie, y z wielkim ápplauzem Páństw Rzymskich rządźił, Oycem oyczyzny od Senátu y Pospolstwá názwány, pánował lat 10. bez 6. dni. umárł Roku Páńskiego 79. Po nym Syn iego

TITUS Cesárzem proklámowány *Deliciæ* ludu Rzymskiego názwány, w Niemczech y w Anglii wsłáwił się Męstwém y odwagą Rycerską, w żydowskiey źiemi zostáwiony od Oyca do záwoiowánia ieszcze pozostáłego Miástá Jeruzálem, to Miásto obległ, y głodem przyćisnął, ále ná odgłos wielkiego głodu ná Pospolstwo, ták że Mátki swoie włásne dźieći iádły, á korzec Pszenicy przedáwáno po 600. Tálerow, posłał do Miástá, deklárując im miłosierdźie, byle się poddáli, ále że nie chćieli, Titus zágniewány dobywszy Miástá 1100000. żydow wyćiął, 97000. w Niewolą wźiął, Miásto y Kościoł Jerozolimski spalił, zábráwszy wszytkie bogáctwá z niego, Woysko zbogáćił znácznemi zdobyczámi, ták; że złoto było ná wpuł tańsze w Woysku, Miásto zrownał z źiemią, y záwoiowáwszy cáłą Páleśtynę wrocił do Rzymu, Tryumf wraz z Oycem Vespázyánem Cesárzem odpráwił z wielką pompą, o czym wolno w Historyách Rzymskich czytáć, Cesárzem proklámowany rządźił pięknie y spráwiedliwie Páństwem, Amfiteátrum w Rzymie wymurował, ná 87000. ludźiem śiedzenia z mármuru wyrobić kázáwszy, á ná Gáleryach ná 20000. Kościoły Pogáńskie przyozdobił wielkiemi zdobyczámi z Kościołá Jerozolimskiego, zá niego Rzym znácznie w ozdobách zgorzał, y powietrze grássowáło ná 10000. co dźien ludźi umieráiąc, pánował lat 2. Po nim Brát iego rodzony

DOMICYAN Cesárzem proklámowány, z początku spráwiedliwośćią swoią sercá ukontentował Pospolstwá Páństw swoich, deboszе wszelkie káráć kazał, gry wszytkie

zákazał, pieniądze między pospolſtwá rozdawáć, Biblioteki ſpálone zá Tytusá repárowáć kazał, iednym ſłowem delicye ludu Rzymſkiego ſtał ſię, ále tylko ná pozor, bo ná te wſzytkie wſ ániáłości, y expenſy, ſkárby Cesárſkie wyſypáwſzy, iáko y ná niepoczćiwe deboſze, wielkie podátki ná Rzymiánow záłożył, okrućieńſtwá Tyránniczne wywarł ná bogátych, ſkárbow ich dźiedźicem ſię czyniąc, wielu godnych Generałow y Konſulow zábić kazał; y Synā Helwidyuſzá, y ledwie nie co dźien znácznych Konſulow y Senátorow tráćić, y pſom trupy ich ieść kazał, ále y on ſam przez właſnych domowych zábity Petroná Stefáná Cláudiáná Woyſk iego Rotmiſtrzá Máxymá y Sátoryusá. Zá niego náywięcey Chrześćián zámęczonych y Sármátowie znieſli Legie Rzymſkie, w lat 16. pánowánia ſwego zábity, Roku Páńſkiego 96. Po nim przez tych Záboycow obwołány od Woyſká

NERVA Cesárzem, ktory że był ſtáry, pánował tylko Rok 1. y 4. Mieśiące y 9. dni. Perſekucyą ná Chrześćiány uſkromił, y z ukontentowániem Rzymian rządźił, przybrał po śmierći ſwoiey

TRAIANA Cudzoźiemcá Rodem Hiſzpáná, ktorego Senát Rzymſki ápprobował, on ſam záś ná ten czás był w Kolonii Komendántem nád Legiámi, názwány potym *Germanicus*, bo Niemcow rebellizuiących uſkromił, Wołochow, y Tránſylwánow znioſł, Armenią, Arábią, y większą połowę Azyátycznych Prowincyi przymuśił do Poſtuſzeńſtwá, żydźi ná niego podnieſli rebellią, y iák Grekow, ták Rzymiánow ná 200000. źnieſli, ná Wyſpie Cyprze tákże znieſli ná 240000. tóż ſámo y w Egipćie: Pánował lat 17. y 6. Mieśięcy, według innych záś 19. Mieś. 6. dni 15. Zá niego náyznacznieyſza perſekucyá Chrześćián, umárł R. P. 118. Po nim

ADRYAN od Senátu obrány lubo ná ten czáś w Syryi gromił żydow, proklámowány Cesárzem náypierwey náwiedźił Páńſtwá Fráncuſkie, Niemieckie, Angielſkie, Hiſzpáńſkie, Sycylią, Afrykę, Arábią, Egipt, y Grecyą. Żydow uſkromił ná 600000. ich trupem położywſzy, Nowe Miáſto Jeruzálem záłożył, ná brámie iey kazáwſzy z mármuru wyrobić wieprzá ná ochydę żydom, ktorym ſię niekazał pokazywáć do Miáſtá, tylko raz w Rok, przed murámi im ſię kazał prezentowáć w ten ſam dźień, kiedy Titus to Miáſto zrownał z źiemią, umárł w lat 21. pánowánia ſwego R. P. 138. Przybrał Teſtámentem po ſobie

ANTONINA ktory z pobożnego y ſpráwiedliwego ſwego pánowániá *Pius* názwány, y Oycem oyczyzny, pánował lat 23. umárł R. P. 161. Po nim

MARCUS ANTONINUS AURELIUS názwány FILOZOF z umieiętności iey ádoptowány Teſtámentem od Antoniná y od Senátu przyznány Cesárzem, wraz przybrawſzy do ſiebie LUCIUSA VERUSA drugiego Cesárzá, ktorzy wraz rządźili Páńſtwem lat 7. lubo dotąd od Juliusá ieden tylko záwſze pánował. Po śmierći iego ſam Antoninus pánował, ná Woynie przećiw Moráwom, y pułnocnym Národom gdźie teraz Polſka y Czechy, kiedy mu brákło wody ná uprágnione Woyſko kazał prośić P. Bogá Chrześćiáńſkiey Legii o wodę, y záraz deſzcz rzęśiſty ſpadł ná Woyſko Rzymſkie, á ná Woyſko Pogáńſkie grad ſtraſzny y pioruny, ktorych znioſł Ceſarz, y co przedtym był prześládownikiem Chrześćián, zá tę ákcyą w pokoiu ich zoſtáwił Religią, umárł R. P. 169. Po nim

AURELIUS COMMODUS Syn iego pánował, ále zá okrućieńſtwá ſwoie przećiwko Rzymiánom y Chrześćiánom, y niepoczćiwe żyćie od właſney Metreſy otruty, y Ciáło w Tyber wrzućone, R. P. 193. pánował lat 13. Po nim

PUBLIUS HELVIUS názwány *Pertinax*, z proſtey kondycyi, ále w Woyſku záſłużony, y od Woyſká obwołány Cesárzem, ktory że chćiał poſkromić ſwawole żołnierſkie, od nichże zábity, tylko 3. Mieśiące pánuiąc. Po nim

DIDIUS JULIANUS od Woyſká proklámowány Cesárzem, ále od Senátu zrzucony y zábity przez Trybuná, tylko dni 66. pánował. Po nim

SEPTIMUS SEVERUS Gubernátor Pánnonii obrány Cesárzem; Peſcenniuſzá Gubernátorá Syryiſkiego, y Albiná Angielſkiego pretendentow Korony Cesárſkiey znioſł y zábił, Pártow, Arabią, y Aſſyryą przymuśił do poſtuſzeńſtwá, Prześládownik Chrześćián wielki, umárł w Anglii R. P. 211. pánował lat 18.

ANTONINUS názwány CARACALLA Syn iego Cesárzem ſię uczynił y Brátá ſwego GETĘ ná łonie Mátki ſwoiey zábił, okrućieńſtwem ſwoim ná 20000. ludźi wygubił, Woyſko Artábáná Krolá Pártow, poddáiące mu ſię złożywſzy broń, przećiwko ſłowu dánemu, wyćiąć kazał, ſam w krotce zábity R. P. 217. pánował lat 6. Po nim

MARCUS MACRINUS od Woyſká obrány Cesárzem z proſtey kondycyi, ále trzy bátálie przegrał przećiwko Artábánowi mſzczącemu ſię krzywdy ſwoiey, y kupić od niego Pokoy muśiał, zbrzydzone żyćie iego niepoczćiwe od Woyſká, y w krotce zábity pánuiąc tylko 14. Mieśięcy. Po nim

HE-

HELIOGABALUS Syn Cárácalli w 15. lat obrány Cesárzem wieku ſwego, ále że niepoczćiwie rządźił Páńſtwem, Bożkiem ſię uczynił, ſkárby Cesárſkie ná prożne expenſy wyſypał, zábity od żołnierzy, Ciáło w Tyber wrzucone Roku P. 222. nie pánuiąc tylko 4. látá. Po nim

ALEXANDER SEVERUS Cesárzem Teſtámentem od Heliogábálá przybrány, od Senátu potwierdzony, názwány *Severus*, że Woyſko utrzymał ſwáwolne, ná Chrześćián łáſkáwy, ále zábity przez fákcyą Máximiná Generałá woyſk ſwoich, y Wodzá rebellii w woyſku R. P. 235. pánował lat 13. Tenże

JULIUS MAXIMINUS uczynił ſię w Woyſku Cesárzem, z Chłopſkiey kondycyi, ktory że ſurowo z okrućieńſtwem przećiw wiernym Synom oyczyzny pánował, Páńſtwá wſchodnie podnieſły rebellią, á Afryká Gordyáná Prokonſulá ſobie Cesárzem obráli z Approbacią Senátu, ále znieſiony od Máximiná y zábity, tenże Máximin ná zemſtę przećiw Włochom poſzedł, ále w oboźie z Synem zábity, Prześládownik wielki Chrześćián, pánował lat 3. Po nim

MARCUS ANTONIUS GORDIANUS Wnuk Afrykáńſkiego, pięknie począł rządźić, obrány od Senátu Cesárzem, ále w 6. lat zábyti. Po nim

PUPIENUS y BALBINUS Cesárzámi kreowáni obádwá, ále od woyſká zábići tegoż Roku. Po nich

MARCUS JULIUS PHILIPPUS Arab, obrány Cesárzem, ále y ten od żołnierzy zábity R. P. 249. Po nim

DECIUS z Pánnonii rodem obrány Cesárzem, Prześládownik głowny Chrześćián 2. leće pánował, przećiwko Gotom czyli Scytom woiuiąc zginął. Po nim

VALENS HOSTILIANUS ále prędko powietrzem zárażony umárł. Po nim

CAJUS VIBIUS Treboniánus Gállus wraz z Synem WOLUZYANEM kreowáni, ále że w tym czáſie w woyſku przećiw Scytom miał Komendę

EMILIANUS, ktorych znioſł; dla tego od woyſká proklámowány Imperátorem, z woyſkiem przećiw Gálluſowi poſzedł, woyſko iego znioſł, y Gállus z Synem ſwoim zginął. Emiłiánus záś od Senátu przyznány Imperátor, ále y ten zábity, á po nim

VALERIANUS z Synem GALLIENEM pánowáli, ále że w tym ſamym czáſie Scytowie znáczne Prowincye Rzymiánow náiecháli, przećiwko nim Gállienus poſzedł z woyſkiem, Váleriánus záś poſzedł przećiwko Perſom ruinuiącym Páńſtwá Rzymſkie, ále od nich znieſiony z woyſkiem, y ſam w niewolą wźięty od Krolá Perſkiego według Niceforá zwánego CHOSROES czyli Sapor; Syn záś iego Gállienus báwiąc w Niemczech, Scytom dał czás do náyśćia Włoch, przećiwko ktorym poźniey poſzedł, pozwoliwſzy im ruynować Kray, ſam záś w Rzymie wſzetecznym żyćiem báwił ſię, o czym dowiedźiáwſzy ſię Gubernátorowie Prowincyi Rzymſkich Imperátorámi ſię poczynili, y iák piſze Hiſtoryá, że 30. Tyránnow ná ten czás pánowáło w Páńſtwách Rzymſkich, ktorzy ſię między ſobą kłoćili y zábiiáli, ná oſtátek y Gálliená ubili z Synem iego, á z między ſiebie obráli,

FLAVIUSA KLAUDYUSA ktory náypierwey Aureolá Pretendentá Korony Cesárſkiey znioſł, y iego zábił, przećiwko Scytom poſzedł złączonym z Sármátámi y Gotámi, ktorych we dwoch bátáliách znioſł pod Plácencyą, ále w zápowietrzonym woyſku ſwoim umárł, pánowáwſzy tylko Rok 1. y 9. Mieśięcy R. P. 270. Po nim

M. AURELIUS QUINTILIUS od Senátu obrány Brát iego rodzony, ále tylko 17. dni pánował, krew ſobie z żył kázáwſzy puśćić, bo woyſko

AURELIANA obrało Cesárzem, lubo z proſtey kondycyi, ten Scytow znioſł graſſuiących we Włoſzech, Rzym ufortyfikował, Trácyą, Bitynią, Káppádocyą przymuśił do poſłuſzeńſtwá, Zenobią Krolową Syryiſką znioſł Nieprzyiáćiołkę Rzymſkich Páńſtw, y ná Triumf do Rzymu ſprowádźił, Perſow woyſko zbił, Arábią, Armenią, przymuśił do poſłuſzeńſtwá, w Europie znowu Scytow znioſł, y Syryą, chcącą ſię wybić z potencyi Rzymſkiey do poddáńſtwá przywiodł, Firmiuſzá w Egipćie czyniącego ſię Imperátorem znioſł, ták iáko y Tetryká we Fráncyi, zkąd wielkie Tryumfy miał w Rzymie, ále prędko ruſzył ſię z Rzymu z potencyą przećiw Perſom, ktorego między Heráklea y Bizontem Sekretarz iego wlaſny Mneſte z inſzemi zábił R. P. 275. 5. lat tylko pánował. Po nim

M. CLAUDIUS TACITUS Senátor Rzymſki od Senátu obrány, ále tylko 6. Mieśięcy pánował. Po nim Brát iego bez konſenſu Senátu ſam ſię obrał

M. ANNIUS FLORIANUS ále tylko 2. Mieśiące rządźił, zábity, bo woyſko obrálo

M. AURELIUSA PROBUSA Synа ogrodnikа iednego z Syrmium, ktory záćiągniony do woyſká, ápplikácyą ſwoią Kápitánem kreowány, á zá Wáleryáná Pułkownikiem,

za

zá Tácitá Gubernátorem wſchodnich Páńſtw y Konſulem, Cesárzem kreowány, Niemcow náiezdnikow Fráncyi zbił ná 400000. trupem położywſzy, przymuśił do poſłuſzeńſtwá, ták iáko y innych wiele Páńſtw, Semproniuſzá Saturnina, Eliuſzá Prokonſulá Bonozusá Uzurpátorow Korony Cesárſkiey znioſł y pozábiał, triumfy odpráwiwſzy w Rzymie, ále przez żołnierzy własnych wkrotce zábity, niemogących znieść oſtr ich trzymáiącego w woienney dyſcyplinie R. P. 282. pánował lat 6.

M. AURELIUS CARUS po nim Cesárzem od woyſká obrány, ktory wraz z Synámi rząd prowádźił, młodſzego Káryná zoſtáwił przy władzy w Golſkich Páńſtwách, á ſtárſzego Numeryáná wźiął z ſobą, y z woyſkiem do wſchodnich Páńſtw, tám záwoiował całą Mezopotámią, y dáley chćiał proſekwować ſzczęśćie ſwoie, ále od pioruná zábity; Syn záś iego Numeryan od Aperá Pułkowniká Gwárdyi w żalu po Oycu nieuchámowány zábity, 2. Roki tylko z Oycem pánuiąc. Y záraz od woyſká

VALERIUS DIOCLETIANUS z Dálmácyi urodzony Cesárzem proklámowány, ktory przećiw Kárynowi pretenduiącemu Korony Cesárſkiey przy pomocy woyſk Golſkich poſzedł, y po kilku bátáliách ná oſtátniey znioſł woyſko iego, y sámego zábił; przybral ſobie kolegę Wáleryuſzá Máximiniáná do władzy Imperátorſkiey, ktorzy nátychmiáſt przybráli Sukceſſorow po ſobie Cesárzow Gáleryusá Máximiná y Konſtáncyusá Klorusá zkolligáćiwſzy ich Corkámi zá żony im dánemi. Máximián záraz z woyſkiem poſzedſzy Afrykę rebellizuiącą przymuśił do poſłuſzeńſtwá, á Dyoklecyán Egipt, Conſtántius w Gállii Niemcow ná 60000. trupem położył, á Máximin Perſow znioſł, y Krolá ich w niewołą wźiął zwánego Nors, álbo Noysá, ktorzy wſzyſcy wſpániałe tryumfy w Rzymie odpráwili. Ze záś Diocletiánus w Rzymie Bożkiem ſię chćiał czynić, y niemogł ſwoiey imprezy dokonáć, przez záłożoną ſobię intencyą z Máxymiánem wytrácenia wſzytkich Chrześćián w Páńſtwách ſwoich, bo im więcey ich męczono, tym więcey przybywáło, y iáko piſzą Authorowie że w iednym mieśiącu 17000. Chrześćián umęczono, ták z deſperácyi 21. lat pánuiąc, złożył Koronę Cesárſką, y wkrotce ſię otruł, toż ſámo zrobił y Máxymián 18. lat pánuiąc wraz z Dyoklecyánem, ále wkrotce obieſzony w Márſylii. Zá tych Cesárzow w Egipćie sámym 144700. Męczennikow ſtráſznemi okrućieńſtwámi zámęczono, w inſzych Páńſtwách niezliczone liczby. Po obodwoch prześládownikách zeſzłych z powági Cesárſkiey.

CONSTANTIUS CHLORUS Rząd Cesárſkiey powági y Tron ośiádł wraz z GALERYUSZEM MAXYMINEM kolegą ſobie przydánym od Dyoklecyáná. Clorus był przyiázny Chrześćiánom, y ożenił ſię z Heleną Chrześćiánką, z ktory miał Synà Konſtántego á po Máxymiánie (nieprzyiáźnym Chrześćiánom) zoſtał Syn Máxencyus, ktorzy po śmierći Oycow ſwoich emulowáli o Koronę Cesárſką, ále ná oſtátek

KONSTANTYN WIELKI wokowány od Senátu Rzymſkiego z Gállii przećiw Máxencyuſowi zbrodniámi ſwemi ſzpecącemu Rzym, kiedy począł myśleć o ſłábym ſwoim woyſku przećiwko dwá rázy większey potencyi Máxencyuſzá, obaczył ná Niebie Krzyż ogniſty, y ná nim Greckie litery: *In hoc ſigno vinces*, y w nádźieię profitowánia w ſzczęśćiu ná wſzytkich chorągwiách też ſáme Niebieſkie Inſignia Krzyż y litery kazał podáwáć, y poſzedſzy z woyſkiem Miáſtá Włoſkie poodbierał, trzy bátálie wygrał przećiw Máxencyuſzowi, ná oſtátniey czwarty przy Mośćie zwánym Milvio woyſko iego znioſł, y ſam Máxencyuſz uchodząc w Tybrze utopiony, lubo tylko Konſtántyn miał 80000. piechoty á 8000. konnych, á Máxencyuſz 170000. piechoty 18000. káwáleryi. Ale że y po Máxyminie Liciniánus uzurpował ſobie Cesárſką Koronę, y wielkim Prześládownikiem ſię uczynił Chrześćián, á Konſtántyn Wiáry ſwiętey iuż był Przyiaćielem dobrym, lubo ieſzcze nie ochrzczony, ná zemſtę tedy krzywdy Chrześćiáńſkiey z woyſkiem poſzedł przećiwko Licyniuſzowi, ktorego znioſł w Pánnonii, y powtornie pod Adryánopolem ná 100000. trupem mu położył woyſká ućiekáiącego w Nikomedyi dobył, Mártyniáná kolegę iego zábić kazał, Licyniuſzá záś do Teſsáloniki odeſłał pod ścisły áreſzt, powroćiwſzy z tryumfem do Rzymu, przećiwko Sármátom poſzedł, znioſł, y Krolá ich Rázymundá własną ręką zábił, Gotow uſkromił, y wiele Heroicznych ákcyi uczynił, uſkromiwſzy y uſpokoiwſzy zupełnie Páńſtwá Rzymſkie. Tenże

KONSTANTYN WIELKI Roku Páńſkiego 306. Imperátorem proklamowány, náypierwſzy Chrześćiánin Religią Pogáńſką znioſł, Kośćioły w Rzymie S. Piotrá, S. Pawłá, S. Krzyżá, y innych wiele, ták iáko y po wſzytkich Páńſtwách Rzymſkich powyſtáwiał, poznoſiwſzy Pogáńſkie, Mátká iego S. Helená do Jerozolimy poiecháwſzy tám ználazłá Drzewo Krzyżá S. przez S. Mákárego Biſkupá Jerozolimſkiego cudem poznáne między dwiemá innemi Krzyżámi, o czym wolno kiſtoryą czytáć. Roku P. 325. Concilium Niceńſkie náypierwſze pod prezydencyą S. Sylweſtrá Páپieżá odpráwiło ſię przy prezencyi

cyi ſamego Konſtántyná przećiwko Aryánom. Roku 330. rozdźielił Páńſtwá Rzymſkie ná dwie władze Imperátorſkie, to ieſt: ná wſchodnie Cesárſtwo y ná Záchodnie, y odtąd ſupponuią hiſtorye, że Cesárze Rzymſcy poczęli zá herb záżywáć Orłá Rzymſkiego z dwiemá głowámi, y tegoż Roku drugi Rzym fundował w wſchodnich Páńſtwách názwány Konſtántynopol od ſwego Imienia, ná tym mieyſcu, gdźie przedtym Biſantium było, o ktorym niżey w Páńſtwách Tureckich. Poſzedł potym Konſtántyn z woyſkiem przećiwko Perſom ále w Nikomedyi záchorowáwſzy umárł 22. Máiá Roku P. 337. pánowáwſzy lat 31. Zoſtáwił po ſobie trzech Synow: Konſtántego, Konſtánsá, y Konſtáncyuſzá. Ciż trzech Synowie podźielili między ſiebie Rzymſkie Páńſtwá.

KONSTANTYN Stárſzy miał Hiſzpánią, Gállią, Anglią, Irlándyą, Orkády, y Islándyą, y część Affryki, ále pretenduiąc Konſtánsá záwoiowáć, zábity pod Akwileą trzy látá tylko pánuiąc.

KONSTANS záś miał ſobie wydźieloną Itálią, Dálmácyą, Mácedonią, Moreą, Grecyą, y Afrykę, ktory po zábitym Konſtántynie y iego Páńſtw Dźiedźicem ſię uczynił, ále y ten obmierzły w Woyſku życiem niepięknym od Mágnencyuſzá Generałá Woyſk ſwoich zábity 13. lat pánowáwſzy. Aryáńſką wiárę náśládował, kátolicki Prześládownik głowny.

KONSTANTIUS náymłodſzy doſtał w podźiał Azyą y Trácyą, ále dowiedźiáwſzy ſię o zábiciu Brátá ſwego przez Mágnencyuſzá obránego od Woyſká Cesárzem, przećiw niemu poſzedł, y náypierwey w Pánnonii znioſł Woyſko iego, á potym w Gállii, ktory przegrawſzy bátálią, uſzedł do Lugdunu y tám áttákowány przebił ſię ſzpádą y zábił, y uſpokoiwſzy ſię z Uzurpátorámi ſam rząd prowádźił Páńſtw Rzymſkich, po śmierći záś ſwoiey náznáczył Sukceſſorá Juliáná Stryiecznego ſwego, ktorego wypráwił z Woyſkiem przećiwko Niemcom, y był ták ſzczęśliwy, że zniożſzy ich y Krolá Honodomáryuſzá ich w niewolą wźiął, á Teodemirá Krolá Fránkońſkiego przymuśił do poſłuſzeńſtwá. Konſtáncyus záś poſzedł przećiw Perſom, áie Juliánus w niebytności iego od Woyſká okrzykniony Imperator, zwroćił przećiwko ſobie Konſtáncyuſzá, ktory w drodze ná Apoplexyą umárł w Aryáńſkiey religii Roku P. 361. Pánowánia ſwego 24. lat. Po nim

FLAVIUS CLAUDIUS JULIANUS przybrány od Konſtáncyusá Cesárzem kreowány, názwány potym *Apoſtata*, bo w Chrześćiáńſkiey religii wyćwiczony, potym ią porzućił, ſtáwſzy ſię Prześládownikiem głownym Chrześćián, Kośćioły Pogáńſkie otworzyć kazał, y w nich ofiáry Bożkom czynił, przećiw Perſom z Woyſkiem poſzedł, y ná bátáliі zábity, ktory w śmiertelnym zránieniu wźiąwſzy Krwi z rán ſwoich rzucał przećiwko Niebu, mowiąc te Słowá: Wygrałes Gálileyczyku (bo Chrześćián názywał Gálileyczykámi, iáko y Chryſtusá Páná Gálileuſzem) Pánował Rok 1. y 8. Mieśięcy. Po nim

FLAVIUS JOVINIANUS Pułkownik Woyſk Juliáná z Pánnonii rodem, obrány Cesárzem od Woyſká, náypierwey pokoy uczynił z Persámi, y záraz zkáſſował wſzytkie Edyktá Juliáná przećiw Chrześćiánom, wroćiwſzy im wſzytkie Kośćioły, Dobrá, Honory, intráty y Przywileie, ále tylko pánował 8. Mieśięcy, umárł R. P. 364. Kátolik, á

VALENTINIANUS od Woyſká obrány Cesárzem, ále widząc cáłą Gállią przez Niemcow ſpuſtoſzoną; Pánnonią przez Sármátow; Anglią przez Piktow, Szkotow y Sáſow; Afrykę prez Máurow; Armenią przez Perſow; Trácyą przez Gotow, ták rozdźielił Páńſtwá Rzymſkie ná dwie Monárchie, Trybem Konſtántyná Wielkiego, y lokował WALENSA Brátá ſwego przy wſchodnich Páńſtwách, Cesárzem go kreowáwſzy, ſam záś przy Záchodnim Imperium zoſtał; w Anglii Sáſow znioſł; Burgundow uſkromił ná 80000. ich trupem położywſzy, Fortecámi záſłonił náiázdy Niemieckie, umárł w Apoplexyi R. P. 375. Pánował lat 11. Kátolikom ſprzyiáiący. Walens záś Aryánom ſprzyiáiący, kátolikom nieprzyiaćiel; przećiwko Prokopowi uzurpátorowi Tronu miał Woynę, ktory mu iuż był odebrał Konſtántynopol, y woyſko Wálensá ná ſwoię Stronę przećiągnął, ále wydány, y od Wálensá okrutną śmierćią zábity. Wálens potym przećiw Gotom woiuiąc ſtrzałą poſtrzelony, y do iednego domu zániešiony od Gotow ſpálony, pánowáwſzy lat 14. Po Wálentyniánie Záchodnich Páńſtw Syn iego

GRATIANUS Cesárzem kreowány, uſtąpiwſzy Wálentyniánowi Brátu ſwemu Włoch, Dálmácyi, y Afryki, z Hiſzpánii wokował do ſiebie Teodozyuſzá Heroicznych Czynow żołnierzá, y dał mu komendę nád Woyſkiem przećiw Alánom, Hunnom, y Gotom, ktorych w kilku bátáliách znácznie porażiwſzy, Auguſtem od Grácyaná deklárowány, uczyniwſzy go Cesárzem w wſchodnich Páńſtwách po śmierći Wálensá, á ſam poſzedł przećiw Máxymowi rebellizuiącemu w Anglii y áttákuiącemu Gállią, ále Máxym zażył konſztu, y przez ſwego Admirałá Andrágátá, zábił Grácyáná, Roku P. 383. Pánował po śmierći Oycá lat 8. Po nim

VALENTINIANUS II. Sukceſſor y Ceſarz, ná zemſtę śmierći Brátá ſwego poſzedł

z Woyſkiem przeciw Máxymowi, ále uprzedzony od niego, ledwie uſzedł áż do Teodozyuſzá Cesárzá wſchodniego, ktory zebráwſzy woyſko, poſzedł ſam wraz z Wálentyniánem przeciw Máxymowi, ktorego w Akwilei dobywſzy Miáſtá wźiął y ſtráćić kazał, á Andrágat z deſperácyi ſię utopił. Teodozyus z Wálentyniánem uſpokoiwſzy Máxymá rebellią y tryumf odpráwiwſzy w Rzymie, roziecháli ſię; Teodozyus do Konſtántynopola, á Walentiniánus do Gallii, ále przeieżdżáiąc przez Delfinácką Prowincyą w Mieśćie Wiedniu przez przekupionego Eunuchá (od Eugeniuſzá Golá y Arbogáſtá Gotá komendántá woyſk) zábity, R. P. 392. á Authorowie śmierći uzurpátorámi ſię poczynili Cesárſkiey Korony, máiąc ſobie znáczne woyſká ſprzyiáiące, ále od Teodozyuſzá ná odgłos śmierći Wálentyniáná zábitego w lat 9. pánowánia iego, ná głowe znieśieni, cudowną łáſką Boſką, bo máłą kwotą woyſk Eugenius wźięty, y głową mu ućięta, á Arbogáſt ſam ſię zábił z deſperácyi. Po uſpokoionych Authorách rebellii

TEODOZYUS názwány Wielki bo Zwyćięśćá w wielu ákcyách Gotow, Alánow, y wewnętrznych nieprzyiáćioł oyczyzny, á do tego Wiáry S. wielki Promotor; y Kośćiołow Fundátor, zágniewány w Teſsálonice z pierwſzego impetu 7000. niewinnych ludźi ſtráćić był kazał, zá co od S. Ambrożego nieprzypuſzczony do Kośćiołá Medyolánſkiego, przez 8. Mieśięcy pokutować publicznie muśiał, y Práwo odtąd poſtánowił ná affektácyą S. Ambrożego, żeby Dekretá kryminálne we 30. dni dopiero exekwowáne były, unikáiąc pierwſzego impetu. Był rodem z Hiſzpánii ze krwi Traiáná, umárł w Medyolánie R. P. 395. w 17. Roku pánowánia ſwego. Zoſtáwił po ſobie dwoch Synow Arkádyuſzá wſchodnich Páńſtw Cesárzá, y Honoryuſzá záchodnich Páńſtw, y iuż to oſtátni raz rozdźielone Páńſtwá Rzymſkie ná dwie Monárchie Roku P. 395.

ARKADYUS Wſchodni Ceſarz miáł ſobie Opiekuná przydánego od Oycá Rufiná, ktory zdraycá w nádźieię podwyżſzenia ſię ná koroną Cesárſką ſekretnie wezwał Alárykа z Woyſkiem Gotow, ktory náiechał wſchodnie Páńſtwá, ále Stylliкon przydány zá Miniſtrá od Oycá Honoryuſzowi młodemu, poſzedł przeciw Alárykowi, ktorego by był znioſł złączywſzy ſię z Woyſkámi Wſchodniemi, tylko że przez zdrádę Rufiná zwrocony Ordynánſem Arkádyuſzá, ále záto Rufin zdraycá zábity od Woyſká, á ná iego mieyſce Eutropius Miniſtrem kreowány, rowny Rufinowi zdraycá, podobneż fákcye w Afryce poczynił, zá co głowy pozbył, á Arkádyus przez bezbożnych Miniſtrow ſtraſznemi Woynámi záwikłány od Alárykа Krolá Gotow, lubo Monárchá Swiątobliwy, w tym zámieſzániu Páńſtw ſwoich umárł R. P. 408. Pánowáwſzy lat 13. po śmierći Oycá, zoſtáwił po ſobie Synа Teodozyuſzá 8. lat máiącego pod opieką Antemiuſzá Miniſtrá.

HONORYUS záś Cesarz Záchodnich Páńſtw wielkiemi był Woynámi zátrudniony, ále pokiey Stylliконá męſtwem, rádą, y odwágą rządźił, potey ſzczęśliwy był w woiennych imprezách, bo Radgázyuſzá Krolá Gotow we 400000. Náiezdniká Włoſkiey źiemi máłą kwotą między gorámi opasał, ták; że nieprzyiáćiel y głodem y powietrzem ledwie niewſzytek wytrácony, reſztę w niewolą wźiął Stylliкon, y Krolá ich zábił, w krotce y Alárykа z znácznym Woyſkiem Włoſkie Miáſtá zrábował y ku Gallii poſzedł, gdźie mu Honoryus pozwolił mieśćić ſię, ále Stylliкon ktory był rodem Wándálitá, á tym ſamym nieprzyiáćiel Gotow, ſekretnie wyſłał Woyſko, ktore ná nieſpodźiwánych Gotow wpádło w ſame wielkánocne dni; Ci widząc ſię bydź zgubnemi zdrádą, z deſperácyi zánimowáni mocny odpor dáli, attákuiącym ich, y wſtępnym boiem odegnáli od ſiebie nieprzyiaćielá, ále też y zágniewáni porzućiwſzy Gallią, Włoſkie Páńſtwá náiecháli, mieczem y ogniem graſſuiąc ná zemſtę zdrády, zá co Honoryus ſtráćić kazał Stylliконá, że z iego okázyi Nieprzyiaćiel ná Páńſtwá iego náſtąpił, ále zá ták wielką ſtrátę godnego Wodzá Honoryus wſzytko ſtráćił, bo Alárykа y Páńſtwo Włoſkie záwoiował, y Rzym odebrał Roku P. 410. w ktorym záſtáwſzy Plácydyą Sioſtrę Honoryuſzá, dał ią zá żonę Adolfowi Sioſtrzencowi ſwemu, Alárykа w krotce umárł, á Adolf Krolem Gotow kreowány, ktory ná inſtáncyą Placydyi przenioſł ſię do Gallii zoſtáwiwſzy Honoryuſzowi Włoſką źiemię, á Attalá Gubernátorem Rzymu, Konſtancyus záś wźiąwſzy komendą nád Woyſkiem Honoryuſzá poſzedł do Gallii, ktory wygnáwſzy Gotow z Gallii y Hiſzpánii ſzczęśliwie, y Attalá czyniącego ſię Cesárzem Gubernátorá Rzymſkiego poimał, Adolf záś Krol Gotow w intencyi uczynienia pokoiu z Honoryuſzem, zábity od Gotow w Barcellonie; ná iego mieyſce obrány Roderyk, ále y ten zábity od nich o tęż ſamę intencyą, po nim Walliá obrány Krolem od Gotow, przymuſzony od Konſtáncyuſzá oddáć muśiał Plácydyą, y z nim wraz iść muśiał złączonemi ſiłámi wygnáć z Hiſzpánii Wándálow, od ktorych Andáluzyá wźięłá imię ſwoie, po ſkończonych ták pięknych ákcyach Konſtáncyus wźiął ſobie za żonę Placydyą Sioſtrę Honoryuſá, y od niego kreowány Auguſtem, rodem był z Siedmiogrodzkiey źiemi, ále w krotce umárł 7. Mieſięcy tylko pánuiąc z Honoryuſem, á Honoryus umárł R. P. 423. 30. lat y 7. mieśięcy pánowáwſzy. Zá niego Fránkowie mieſzkáiący

iący koło Fryzyi náiecháli Prowincye bliſkie Hollandyi, Miáſto Trewirz wźięli, cyą ſobie podbili, y Roku 418. Faramundá pierwſzego Krolá Fráncuſkiego ſobie orali. Po Konſtáncyuſzu zoſtał Syn z Placydyi Válentiniánus potym Ceſarz po Honoryuſzu.

TEODOZYUS II. záś wſchodnich Páńſtw Monárchá Syn Arkádyusá y Pulcheryi, ożenił ſię z Eudocyą Leonsá Filozofá Athenienſkiego Corką urodą iey zniewolony, z Gotámi pokoy uczynił, y śiłich záżył przećiwko Hunnom y Perſom, ále y z Persámi prędko ſię uſpokoił, w Włoſkiey źiemi Janá Tyráná iednego czyniącego ſię Monárchą, przez Admirałow Ardeburá y Synā iego Arbárá złápał, y rękę práwą uiąwſzy zábić kazał, Walentyniáná Synā Konſtáncyuſzá Cesárzem záchodnim kreował. W Afryce záś Bonifácyus Gubernátor od Teodozyusá tám poſtánowiony, ſprowádźił z Hiſzpánii Genſeryká Krolá Wándálſkiego Aryáná, ktory Roku 439. Kártáginę odebrał, kray zniſzczył, Biſkupow y Xięży Kátolickich wygnał, Sycylią náiechał, ktorego niemogąc Teodozyus poſkromić prez wyſłánych Generałow Areobinde y Anáxillá, muśiał z nim pokoy uczynić, poſtrádywſzy Afryki; Hunnom ſię muśiał okupić, ktorzy ſobie przywłaſzczyli Pánnonią od nich Hungáryą názwáną, y ták Teodozyus zewſząd otoczony nieprzyiaćielem, umárł Roku P. 450. pánowáwſzy lat 42. Ceſarz pobożności pełen, bárziey Swiątobliwy iák woienny

VALENTINIANUS III. Ceſarz záchodni Syn Konſtáncyusá, ożeniony z Corką Teodozyuſzá Eudoxyą, po śmierći Honoryuſzá inaugorowány Monárchá R. P. 425. Woynámi zewſząd otoczony, przećiwko Attyli 700000. Hunnow máiącemu wyſłał Etyuſzá Generałá z woyſkámi wźiąwſzy álliáncyą z Alánámi, Gotámi, Fránkámi, y Burgundámi ośiádłemi w Prowincyách Golſkich, y pod Szalonem nád márną, potkáły ſię z obodwoch ſtron woyſká, gdźie z obodwoch ſtron trupem pádło 272000. á Attylá ſtráćiwſzy 180000. Hunnow wroćił do Pánnonii, gdźie znowu zebráwſzy znáczne woyſko poſzedł do Włoſkich Páńſtw, Akwileą odebrał po trzechletnim áttáku, Medyolan, Páwią, Wincencyą, y wſzytkie Miáſtá Włoſkie zrábował, y ná ten czás przeſtraſzeni Ziemiánie Włoſcy pouchodźili ná Wyſpy Morſkie, gdźie záłożyli Miáſto teraz zwáne Wenecyą, á Attyla záiątrzony przećiw Rzymowi wywarł Potencyą ſwoię, ále od Leona Pápieżá uproſzony, wroćił ſię do Golſkich Páńſtw, o co od Miniſtrow ſwoich pytány, czemuby ták poſłuſzny był Papieżowi, odpowiedźiał: że przy nim widźiał ogniſtą oſobę grożącą ſobie, ieżeliby nieſłuchał perſwázyi Oycá S. Ale y tám w Gallii ſtráćił tyleż ludźi co y pierwſzy raz, y w krotce krwią we ſnie z nosá zbroczony y záduſzony. Válentiniánus záś niewinnego Ecyuſzá iákoby pretenduiącego Tronu Cesárſkiego rewokowáwſzy z Gallii ſtráćić kazał, zá co od Zołnierzy iego przez Máxymá násádzonych Senátorá Rzymſkiego zábity R. Páńſkiego 455. Pánował lat 30. oſtátni Ceſarz záchodni, bo po śmierći iego Páńſtwá záchodnie záwoiowáne od rożnych Tyránow, iáko to Afryká od Wándálow ieſzcze zá żyćia Jego; Hiſzpániá od Wizygotow y Serwienow; Galliá od Wizygotow, Burgundow y Fránkow; Włoſká źiemiá od Lombárdow; Brytániá od Piktow, Anglow, y Sáſow; Szwáyczáry y Szwábiá od Niemcow; Báwáryá od Boienow; Węgry álbo Pánnoniá od Hunnow, y Prowincye Niemieckie od mocnieyſzych rożnych zwánych ludźi. Jednák po śmierći Válentyniáná záboycá iego

MAXYMUS ożeniwſzy ſie z żoną iego, Ceſárzem ſię ogłośił, ále żoná dowiedźiáwſzy ſię od niego, że z iego okázyi Válentynián zábity, ſprowádźiłá Genſeryká Krolá Wándálow z Afryki z potencyą, zá co Máxymus od Rzymian rozſzárpány y w Tyber wrzucony, á Genſeryk Rzym odebrał, ále przez inſtáncyą Leoná Pápieżá zwrácony od intencyi ſpalenia Rzymu, tylko go zrábował, zábráwſzy wſzytkie ozdoby z Páłácow, Kośćiołow, iáko y wſzelkie bogáctwá przez Tytusá z kośćiołá Jerozolimſkiego przenieśione do Rzymu. Tenże Genſericus wźiął ſobie zá żonę Eudoxyą, y Corkę iey Plácydyą Synowi Hunerykowi, drugą Eudoxyą dał, Olybryuſzowi záślubioną. Y ták Máxymus tegoż Roku co y Válentynián zábity. Po nim było Cesárzow 8. ále bez żadney władzy Cesárzom Rzymſkim wzwyczáioney, o ktorych pod Cesárzámi Wſchodniemi.

FLAVIUS MARTIANUS záś po śmierći Teodozyuſzá od Woyſká obrány Ceſarz, y z Sioſtrą iego Pulcheryą ożeniony z kondycyą záchowánia czyſtośći, ſwiątobliwie rządźił Páńſtwámi Wſchodniemi, z Persámi y Wándálámi pokoy uczynił, umárł R. P. 456. pánowáwſzy lat 6. y Mieśięcy 6. W Rzymie záś obrány Cesárzem ná pozor

F. MECILIUS AVITUS ktory w záwoiowáney źiemi Włoſkiey rządźił. Ale że

F. LEON Pierwſzy po śmierći Marcyaná Cesárzem wſchodnim obrány, poſłał Juliuſzá Majoráná do Záchodnich Páńſtw Cesárzem go kreowáwſzy, Ten ſzczęśliwie Włochy oczyśćił od Wándálow y Afrykánow, odebráwſzy im Maurytánią y inne Miáſtá. Ze záś wywarł ſiły ſwoie przećiw Alánom, przybrał ſobie przećiwko nim Gotá Rycimerzá z Woy-

kiem iego, uczyniwſzy go Generałem Woyſk ſwoich, ktory pod Plácencyą Awitá złápał, y do prywátnego żyćia przymuśił Roku Páńſkiego 456. á po nim

F. JULIUS MAJORIANUS Cesárzem Záchodnich Páńſtw przyznány, ále y ten od Rycimierzá zábity R. P. 461. pánowáwſzy lat 4. y 6. Mieśięcy. Po nim

F. LIBIUS SEVERUS był proklámowány Cesárzem, pod ktorego rządem Rycimierz wſzytkich Alánow wygubił, ále ná oſtátku R. P. 465. niemogąc ćierpieć pánowánia iego nád ſobą Sewerá otruł, poſłáwſzy do Leoná, obliguiąc go o Nominácyą Cesárzá Záchodniego, á tym czáſem dwá Roki Interregnum trwáło. Po dwoch lat

ANTEMIUS Cesárzem kreowány zá konſenſem Rycimierzá z ktorego corką ożenił ſię, ále że przećiwko Oycu żony ſwoiey powſtał, á zá interpozycyą Epifániuſzá Biſkupá Páwii był ákordowány z Rycimierzem, iednák od niegoż w Rzymie dobyty y zábity, Rycimierz po nim w Mieśiąc umárł, iednák zá żyćia iego

OLIBRYUS tegoż Roku 472. kreowány Cesárzem, ále y tegoż Roku umárł w 7. Mieśiącu, á Woyſko záś Záchodnich Páńſtw obráli ſobie Cesárzem w Rawennie

GLICERYUSA, ktorego Leon pierwſzy Cesarz Wſchodni nie ákceptował, y owſzem przećiwko niemu Juliuſzá Neposá wyprawił, zrućiwſzy go z Tronu, y Biſkupem Sálońſkim uczyniwſzy w Dálmácyi, w Wſchodnich záś Páńſtwách

LEO I. umárł Roku Páńſkiego 474. kreowáwſzy po ſobie Cesárzem Wſchodnim

LEONA II. Zięćiá ſwego, ále ten Rok tylko pánował, á po nim Oyćiec iego

ZENON ISAURICUS Cesárzem Wſchodnich Páńſtw kreował ſię, zá ktorego

JULIUS NEPOS Gliceryuſzá prywował Páńſtwem, á ſam kreował ſię Cesárzem Záchodnich Páńſtw, ále że dla zmocnienia śił przećiwko nieprzyiáćiołom ſwoim wezwał Oreſtá Gotá z Woyſkiem, ten go wygnał, á Syná ſwego Romulusá uczynił Cesárzem, z Genſerykiem Krolem Wándálow go zkoligáćiwſzy. Przyiaćiele iednák Juliusá Neposá ná zemſtę zdrády Oreſtá, wezwáli przećiwko niemu Odoákrá Krolá Rugienow, ktory z Woyſkiem przebywſzy Dunay R. P. 476. Oreſtá w Páwii dobył, y zábił. Po Nepoſie záś

ROMULUS AUGUSTULUS Syn iego Cesárzem kreowány od Odoákrá wygnány, Rok tylko niezupełnie pánował, y ná tym Auguſtulá rządźie záſtánowiłá ſię Monárchiá Záchodnich Páńſtw, Roku Páńſkiego 476. przez lat 324. áż do Roku 800. wákuiąca, o czym niżey.

ODOACER záś ſzczęśliwą wygráną ſwoią w Páwii Ráwennę y potym Rzym odebrał, z Gotámi ligę wźiął, ktorym trzećią część źiem Włoſkich wydźielił, y Krolem Rzymſkim uczynił ſię, po ktorym Interregnum trwáło áż do Károlá Wielkiego Cesárzá.

ZENON widząc záwoiowáne Páńſtwá Záchodnie przez Odoákrá, wezwał Teodoryká Krolá Oſtrogotow przećiwko niemu, ktory Odoákrá znioſł ná trzech bátáliách, ále że Zenon w piiáńſtwie żyćie ſwoie prowádźił, y zárážony był Herezyą Eutychesá przećiwko Boſtwu Duchá S. Bázyliſká przećiwko ſobie Brátá Mácochy ſwoiey Weryny uſurpátorem do korony Cesárſkiey kreował, ále y ten od Senátu Konſtántynopolitáńſkiego zátrácony, á Aryáná żoná mężá ſwego Zenoná piiáńſtwem zniewolonego w grobie Anteceſſorow iego zámknełá, y głodem umorzonego zákopáłá. Po nim

F. ANASTASIUS názwány Diocorus od oczow odmiennych, od Aryany zá mężá przybrány. Eutychesá Sekty przyiaćiel Cesárzem nominowány, y pierwſzy Ceſarz koronowány, przez Pátryárchę Konſtántynopolitáńſkiego, deklárowáwſzy ſię bydź dobrym kátolikiem, y ſprzyśiągſzy; y zá niego Teodoryk w Ráwennie Odoákrá z cáłą Fámilią wytráćił, R. P. 493. Tryumf w Rzymie odpráwił z wielkim applauzem Poſpolſtwá, Senát pięknie utwierdźił, y Miáſtá Włoſkie repárował, wſpániáłości Páłácom przydał po Nieprzyiaćielſkich náiázdach zruynowánym, y Práwá pięknie poſtánowił. Anáſtáſius záś Longiná Brátá Zenoná pretenduiącego korony Cesárſkiey, ná bátálii znioſzy wźiął, y ſtráćić kazał. Ale Witálien Graf Trácyi przećiwko niemu powſtał o prześládowánie prawdźiwych Kátolikow Rzymſkich, y Pátryárchow Konſtántynopolitáńſkich, ktorym zprzyśiągł ſię tey Religii Swiętey bydź Obrońcą, á potym Eutychesá Sekty náśládownikiem, ále Witálien od Cesárzá przekupiony ſupercedował. Miał potym Anáſtázyus Woynę przećiwko Perſom, ále iey nieſkończył, Bulgárowie y Getowie zá niego Trácyą y Mácedonią náiechźli y ſpuſtoſzyli. Klodoweus záś Krol Fránkow Prowincye Golſkie rozſzyrzał pod rząd ſwoy, ktorego Anáſtázyus przez Ibbę Generałá ſwego ná 30000. trupem położywſzy, znioſł. Ale że potym Anáſtázyus wrocił ſię do Aryáńſkiey Sekty, wywarł tyránnią ſwoię przećiw wiernym Kátolikom, y wkrotce nagle umárł R. Páńſkiego 518. pánował lat 27. y 3. Mieśiące. Po nim

F. JUSTINUS z proſtey kondycyi, ále z Stopniow woiennych promowowány do Senátu Konſtántynopolitáńſkiego Senator, od z korrumpowánego Woyſká obrány Cesárzem, przećiwnikow ſwoich Amáncyuſzá y Teokrycyáná ſtráćić kazał, iáko y Witáliená

Wo-

Wodzem woyſk y Konſulem kreowánego, Aryánow nienáwidźił, o co Teodoryká ná ſiebie rozgniewał Włoſkich źiem Krolá Aryániná, ále Teodoryk Roku P. 526. umárł w Apoplexyi, á Juſtyn w drugim roku po nim pánowáwſzy lat 9. y Mieſięcy 9. od niego przybrány do Cesárſkiey godności Sioſtrzeniec

F. JUSTINIANUS názwány wielki, á po nim Cesárzem y Monárchą kreowány, ktory od 1400. lat przez godnych Sędźiow ná to wysádzonych zebrał Práwá názwáne Juſtiniáná, Wnukow Anaſtázego Hipácyuſzá, Pompeiuſzá, y Probusá przez Bellizáryuſzá Wodzá rebellizuiących ſobie znioſł, y uſkromił, przez tegoż ſamego Bellizáryuſzá Gilimerá Krolá Wándálow w Afryce znioſł, iego sámego poimał z całą Fámilią Krolewſką, y Wándálow wygnał, Krolá tylko ſprowádźiwſzy do Konſtántynopolu y Fámilią iego, ktorym wzámiáſt inſzey káry zá niewolą Gálácyą náznáczył. Tenże Bellizáryus Sycylią, Neápol, y Rzym Oſtrogotom odebrał, w Rzymie attákowány od Witygesá Krolá Oſtrogotow, lubo głodem morzone widząc Poſpolſtwo, iednák Witygesá 150000. máiącego woyſká ná 30000. trupem położywſzy, odpędźił od Rzymu, Miáſtá záś Włoſkie puſtoſzącego w Ráwennie złápał y z żoną, y do Konſtántynopola odeſłał. Tenże rewokowány z Włoch do Konſtántynopola wyſłány z woyſkiem przećiw Hozroeſowi Krolowi Perſkiemu, ktorego w wielu okázyach znioſł, y uſkromił; áleże w tym ſamym czáſie Totylas Krolem od Gotow ináugurowány zebráwſzy potencyą, Włochy náiechał, Rzym odebrał y zruynował, zápaliwſzy Cápitolium, przećiwko niemu Juſtynián Bellizaryuſzá wyſłał, ktory Tárent, Spolet, y Rzym odebrał uſkromiwſzy Gotow, ále że znowu rewokowány od Juſtyniáná do wſchodnich Páńſtw, przećiwko wzwyż wyrážonemu Krolowi Perſkiemu, ktorego powtornie uſkromił, y z trymfem powroćiwſzy do Konſtántynopola. Ze záś był udány przed Juſtyniánem iákoby po tych ſwoich zwyćięſtwách miał mieć intencyą podwyżſzeniá ſię ná Tron Cesárſki prywowány zá to komendą y dobrámi; nieuważáiąc iednák ná niewdźięczność záſług ſwoich, ſprzyſiężony bont Senátu Konſtántynopolitáńſkiego odkrył Floryáná Senátorá, uzurpátorá Tronu zábił, y iego głowę iáko y Inſignia Cesárſkie Juſtyniánowi oddał, zá co przywrocony do dáwnych honorow y fortuny, ále powtornie udány u Cesárzá o pretenſyi iákoby Korony Cesárſkiey, do więźienia wtrącony, gdźie według niektorych Hiſtorykow umárł z teſknoſći, według záś innych przez rozkaz Juſtyniáná oſlepiony, zkąd przyſłowie uroſło z iego iáłmużny proſzenia: *Date obolum Belliſario.* W ten czás záś, kiedy Bellizáryus był wokowány z Włoch, do Wſchodnich Páńſtw, Totylas z Potencyą Gotow znowu Rzym odebrał, przećiwko ktoremu Juſtiniánus wyſłał z woyſkiem Narſesá Wielkiego Generałá rodem Armená, ktory woyſko Totylássá znioſł, iego zábił, Tejasá ſukceſſorá Totyli tákże złápał y zábił, y oczyśćił Włochi od Gotow, ktorzy záczązwſzy od Odoákrá 77. lat, á potym począwſzy od Teodoryká áż do Tejasá około 50. lat pánowali we Włoſzech. Zá co Narſes od Juſtyniáná kreowány Gubernátorem Włoch, tym czáſem Zuſtynian Ceſarz umárł R. P. 565. pánowáwſzy lat 38. Mieśięcy 7. y dni 13. Po nim Syn iego

JUSTINUS II. koronowány Cesárzem przez Eutychiuſzá Pátryárchę Konſtántynopolitáńſkiego, wyſłał do Włoſkich Páńſtw Longiná, uczyniwſzy go Exárchą iákoby Vice-Krolem, á Narſesá rewokował, ktoremu żoná Juſtyná Cesárzá miálá nápisáć w liśćie, á żeby wroćił ſię do zwiiánia kłębkow z Corkámi iey, przypominániąc mu przez to, że kiedys był Eunuchem, o co Narſes zágniewány ſprowádźił Lombárdow do Włoſkich Páńſtw, odpisáwſzy Cesárzowey *ad intende*, iákoby ten kłębek miał dobrze záwikłáć. Albin záś Krol Lombárdow ktorego przedtym Juſtiniánus zážywał śił przećiw Oſtrogotom, náſzedł Włoſkie Páńſtwá we 200000. Lombárdow R. P. 568. gdźie niemáiąc rezyſtencyi rozſzerzył záwoiowáne ſobie Páńſtwo, y ugrontował Kroleſtwo názwáne Lombárdow, ktore ſię rządźiło pod właſnemi Krolámi 24. przez lat 206. áż do Dydyerá oſtátniego, ktorego Károl wielki záwoiował R. P. 774. Narſes w Rzymie umárł, á Longin nieſprzećiwił ſię nieprzyiáćielowi. Juſtyn Ceſarz záś w Wſchodnich Páńſtwách przez Tyberá Bułgárow znioſł, y z Trácyi wygnał, Zydow przez Elesbásá uſkromił rebellizuiących w Syryi, przez Marcyáná záś Perſom odpor dawał náchodzącym Prowincye iego, ná oſtátku pokoy z niemi uczynił, y w krotce umárł R. P. 576. pánowáwſzy lat 10. y Mieśięcy 10. dni 20. Po ſobie przybrał Cesárzá

TYBERYUSA KONSTANTINA rodem z Trácyi wielkiego iáłmużniká, przećiwko Perſom Máuryliuſzá z woyſkiem poſłał, ktorych znioſł, y Prowincye przez Perſow záwoiowáne odebrał, zá co mu Ceſarz dał Corkę ſwoię zá żonę. Tyberyus w krotce umárł R. P. 583. pánowáwſzy lat 6. Mieśięcy 10. y dni 8. Po nim

MAURITIUS z Kápádocyi rodem, poſłał Filipiká źięćiá ſwego przećiw Perſom, ktorych ná trzech bátáliách znioſł, iáko y Germánus po nim kreowány Generał woyſk.

Ze záś Szachkan uczyniwſzy ſię Cesárzem Hunnow, náypierwſzy Scytow álbo Tatarow záwoiował, y przećiwko Turkom pierwſzy raz zmocnionym ſzczęśliwie woynę prowádźił, przećiwko niemu Mauritius wyprawił Pryſká Pretorá z woyſkiem, ktorym záſtráſzony Szachkan pokoy uczynił z Maurycym, ále w krotce Szachkan złomał pokoy, y z Pryſkiem ſię potkał w kilku bátáliách bez decydowáney wygráney, Mauritius powźiąwſzy wiádomość poſłał Komendyolá z woyſkiem mocnym ná zmocnienie ſił Pryſká, ále że Szachkanowi poſłużyło ſzczęśćie, że Komendyol uſzedł z bátálii, zoſtáwiwſzy mu 12000. ludźi w niewolą zábránych, z námowy Maurycego sámych rebellizántow przećiw Cesárzowi, tych Szachkan chćiał wyzwolić zá wypłáceniem mu 24000. Tálerow, potym y 12000. Tálerow chćiał ſię kontentowáć, ná oſtátek 6000. Tálerow pretendował, ktorych że niechćiał Mauritius łákomſtwem uwiedźiony wypłáćić, Szachkan wſzytkich kazał wytráćić, o co woyſko zágniewáne oſkárzyło Komendyolá przed Cesárzem, ktory ſię tylko ná to roſmiał, á Phocas imieniem woyſká mocno przećiwko Cesárzowi powſtał, o co ſtrofowány od Maurycego, y kárą dekretowány, ále woyſko ná zemſtę, Phocásá Cesárzem proklámowáło, y z tryumfem do Konſtántynopola wprowádźiło, gdźie

PHOCAS koronowány przez Patryárchę Cyryáká Monárchą, dowiedźiáwſzy ſię o mieyſcu, gdźie Mauritius z Fámilią ſwoią nocą ſię reyterował, zeſłał ludźi, ktorzy Maurycego zábiwſzy y żonę, z Synámi y Corkámi pozábiiáwſzy, wytráćili: R. P. 602. pánował Maurycy lat 19. Phocas záś ná początku pánowánia ſwego wyſłał Narſesá z woyſkiem przećiw Perſom, ále od nich znieśiony, y zá rebellią podnieśioną w woyſku żywo ſpalony. Perſowie tym czáſem záwoiowáli Mezopotámią, Syryą, Fenicyą, Páleſtynę, y Miáſto Jeruzálem odebráli, Szachkan Mácedonią, y Trácyą puſtoſzył, á Phocas rząd ſwoy w rządzách niepoczćiwych utopił, o co zágniewány Priſcus ſprzyſiągſzy ſię z woyſkiem y Senátem wokowáli ná Tron Herakliuſzá Synà Herakliená Prefektá Afrykáńſkiego, ktory przybywſzy z flotą, y złączywſzy ſię z woyſkiem pod komendą Pryſká wiázd ſwoy z tryumfem odpráwił do Konſtántynopola, Fokásá kazáwſzy okrutnie zábić, zá iego niepoczćiwy rząd, iáko y bráći y przyiáćioł iego R. P. 611. y ták

F. HERACLIUS ſzczęśliwie oſiadł Tron, koronowány Cesárzem, ále że Hozroas Krol Perſki rozſzerzał gránice ſwoie przywłaſzczeniem ſobie wielu Páńſtw, Antyochi odebrał, Dámáſk, Páleſtynę, y Jeruzálem, gdźie żydźi ná 80000. Chrześćián záměczyli zá zezwoleniem iego, Krzyż Chryſtusá Páná zábrał z Kośćiołá Zerozolimſkiego, Egipt záwoiował, y Kártáginę odebrał, áni pokoiu z Herákliuſzem ckćiał uczynić, łżąc Imię Chrześćián y ſámego Chryſtusá Páná. Heráclius tedy ná zemſtę tego bluźnierſtwá woyſko zebrał, zoſtáwiwſzy w Konſtántynopolu ná bronienie gránic Synà ſwego Konſtántego, poſzedł z woyſkiem, Perſkie Prowincye náſzedł, Perſow znioſł, Miáſtá ſpuſtoſzył, Niewolnikow wielką liczbę wźiął, Sárábágle y Zárbáchárá Generálow Perſkich znioſł, bogáctwá ich zábrał, potym przebywſzy Eufrates, w Syryi wiele bátálii wygrał przećiw Perſom, z Krolem Gázárow álbo Turkow wźiął ligę, y od niego 40000. woyſká zmocnił ſię, Hozroásá uchodzącego do Perſyi, gonił, Miáſtá y Páłáce iego ſplondrował, ſkárby zábrał, Zárbáchárá Generáłá woyſk Perſkich, z woyſkiem do ſiebie przyćiągnął, y pokoy ná oſtátek Hozroáſowi, ále że niechćiał ákceptowáć, á Synà ſwego Marſzerá z Náłożnicy ſpłodzonego chćiał po ſobie Krolem uczynić z krzywdą ſtárſzego Synà Syroesá, Syroes tedy uczynił pokoy z Cesárzem, Piátá uzurpátorá Tronu zábił, Oycá Hozroáſá poimał, y zábił, Herákliuſzowi wſzytkich kondycyi pokoiu dotrzymał, oddáwſzy ſobie zobopolnie poprzywłaſzczáne Prowincye przez Hozroesá, Krzyż Chryſtusá Páná zábrány z Jerozolimy oddał, y Zácháryſzá Pátryárchę Jerozolimſkiego wyzwolił. Ze záś Heráklius ná tę woynę záćiągnął był Arábow, ktory potym poſzli pod komendę Machometá y Turkow pogánow, zá to podobno powietrze ſię wſzczęło w woyſku iego, w ktorym mu wymárło ná 50000. ludźi, y on ſam z żálu ſtráconego woyſká przez powietrze, umárł R. P. 641. pánowáwſzy lat 31. y Mieśięcy 10. według Cedroná. Po nim Syn iego

KONSTANTYN III. Cesárzem koronowány, ále od Mácochy otruty, tylko 4. Mieśiące pánował, á ná mieyſce iego Syn młodſzy Herákliuſzá, názwány

HERACLEONAS Cesárzem w 10. lat ogłoſzony, zá niego Sárácenowie Cesáreą wźieli 7000. Chrześćián umęczywſzy, że záś ták młody Ceſárz rządźił Páńſtwem biáłogłowſkim nátchnieniem, od Senátu zrucony, y z Konſtántynopolá z Mátkę wygnány, ktorey ięzyk ućięli, á Synowi nos, do Kápádocyi ich odeſłáwſzy, ná mieyſce záś iego Syn Konſtántyná názwány

CONSTANS II. koronowány Cesárzem R. P. 642. że záś Mávias Generał Sárácenow od Oſmáná kreowány Wyſpę Cyprus názwáną záwoiował, wźiąwſzy Konſtáncyą od

od dáwnych názwáną Saláminę, á teraz Famágustę, Konstáns z nim ná dwie lećie pokoy uczynił, ále Mávias niedotrzymał, y flotę znaczną ná morzu wygotował dla attákowánia Konstántynopola, ktorą że mu dway Brácia wyzwoleni z niewoli Chrześćiánie zápalili, y przez to wyzwolili wszytkich Chrześćián niewolnikow, ktorzy ná Sárácenow rzućiwszy się, wyćięli ich, Mávias mszcząc się krzywdy swoiey, większą flotę przygotował, y Konstánsá znioſł woysko, Wyspę Rodes wźiął, Sycylią zdezolował. Ze záś po śmierći Osmáná Sáráceni ná dwie fákcye się rozdźielili, iedni trzymáli ALI źięćiá Máchometá, á drudzy Máwiásá, Mávias tedy uczynił pokoy z Konstánsem, ktory zábiwszy Brátá swego Teodozyuszá poszedł do Włoch przećiwko Lombárdom, od ktorych lubo znieśiony z resztą woyská poszedł do Rzymu, gdźie żeby był przyięty łátwiey, deklárował się przenieść stolicę rezydencyi swoiey z Konstántynopola do Rzymu, y z tey przyczyny mile przyięty z woyskiem, złupił Kośćioły z wszetkich skárbow, Kośćioł wszytkich Swiętych od Pogán zwány Pantheon á teraz Rotonda obnażył z pokryćia wyzłacanego, Páłác złupił, z Prowincyi Włoskich podátki znáczne z ludźi zdarł, ále zá to w Syrákuzie w Wánnie zábity konwia od pewnego Ięzrzeiá, R. P. 669. pánował lat 27. Marćiná Pápieżá przez Teodorá Kálliope Exarchę złápánego y przysłánego do Konstántynopola ná wygnánie posłał do Hersonezu, Herezyi Monotelistow sprzyiáiący pánował. Po nim

KONSTANTYN IV. Cesárzem koronowány Syn Konstánsá názwány Pogonatus od noszenia brody wielkiey przyiáznieyszy był Kátolikom, wyzwoliwszy Wiárę S. od Heretykow, zá niego Sáráceni Sycylią záwoiowáli y Syrákuzę wźieli ná 80000. Chrześćián w niewolą wźiąwszy, Lycyą y Cylicyą zruinowáli, Trácyą náwiedźili, y Konstántynopol áttákowáli, ále od Generálow Cesárskich szczęśliwie znieśieni, y flotá ich spalona, y wielkiemi pieniędzmi pokoy sobie kupić musieli od Konstántyná, Trybut mu deklárowáwszy przez 30. lat, tym szczęśćiem Konstántyná Xiężętá záchodnich Páństw zástraszeni, wysłáli Posłow do niego, z deklárácyą áliáncyi, Bulgárom záś náwiedzáiącym często Trácyą náznáczona Mizya, á Konstántyn 18. lat pánowáwszy, umárł R. P. 686. Po nim

JUSTINIANUS II. Syn iego koronowány Cesárzem, zá niego Leons General woysk wygnał z Armenii Sáráceńow, y podbił Iberyonow, y Medow, Abumárvan záś Kálif Sárácenski pokoy z Justyniánem uczynił z kondycyą, żeby Mardáitow głownych Nieprzyiáćioł Arábow wygnał Cesarz z gory Lybanu, żeby Sáráceńowie codźien płáćili Justyniánowi 2000. Tálerow, iednego koniá, y iednego niewolniká, y żeby Wyspá Cypr wypłaćiłá Trybutá przez połowę Cesárzowi y przez połowę Kálifowi, ten iednák pokoy był przyczyną większego potym zámáchu ná woynę, bo iák Cesarz wygnał z Gory Lybánu Mardáitow, záwsze prześláduiących Arábow, ták łátwieyszą drogę pokazał Sáráceńom do Záwoiowánia od nich Páństw swoich, iáko o tym niżey. Justynian potym chćiał Bulgárom odebráć Mizyą przez Konstántyná im náznáczoną, ále znieśiony od nich, ledwie sam uszedł do Konstántynopola, przećiwko Arábom álbo Sáráceńom złomáwszy pokoy, z woyskiem poszedł, ále stráćiwszy woysko, wrocił do domu, Sabbacyus záś Pretor Armeński ná odgłos przegráney iego, Armenią oddał Arábom, Justynian powroćiwszy do Konstántynopola więźionego przez dwie lećie Leonsá wyzwolił, y Gubernátorem Grecyi uczynił, ále ten złączywszy się z Senátem, y z wielą Pánow záiątrzonych ná Tyránnią Justyniáná, nászedł Páłác iego y nos mu urznąwszy zrućił z Tronu, y ná wygnánie posłał do Scytow, do Chersonezu.

LEONS krcowány Cesárzem wysłał Jáná Pátrycyuszá z flotą y z woyskiem przećiwko Sárácenom, ktorych szczęśliwie wygnał z Afryki, ná odgłos iednák Sárácenow idących przećiwko niemu z woyskámi wielkiemi, zostáwiwszy woysko pod komendą Absymárá sam pobiegł do Leonsá dla zmocnienia sił swoich, á Sárácenowie tym czásem opánowáli Afrykę, Absymar záś od woyská Cesárzem proklámowány, wsiádszy z woyskiem w okręty popłynął do Konstántynopola, y ná niespodźiewánego Leonsá tráfiwszy, do Miásta przyięty w Páłácu iego Leonsowi nos urznąć kazał, y na wygnánie posłał do Dálmácyi, w klásztorze go osadźiwszy. Y ták

ABSYMAR od woyská názwány TYBERIUS Cesárzem koronowány, obáwiáiąc się emulácyi godnieyszego od siebie, Bárdanesá relegował do Chersonezu Trácкiego, Brátá swego Heráklíuszá wysłał z woyskiem znácznym przećiwko Arábom, ktorych ná 200000. trupem położył w Syryi, y Armenią im odebrał, y z Cylicyi ich wygnał. Justynian záś uszedł z Chersonezu do Szachkáná, ktory mu dał Sioſtrę swoie zá żonę, bez dánia iednák pomocy do rekuperowánia Páństw swoich, y owszem od Absymárá pieniędzmi uwiedźiony chćiał go zábić, ále przestrzeżony Justiniánus uszedł do Terbeliusza Krolá Bulgárow, ktory mu dáwszy woysko, sposobem wszedł do Konstántynopola z woy-

woyſkiem, y náypierwey Pátryárſze Kállenikowi Oczy wyłupić kazał, Herákliuſzá obieſić, Tyberyuſzá záś y Leonsá związánych po Mieśćie wodźić kazał, y po głowách ich deptał, mowiąc ſłowá Psálmiſty: *Super aſpidem & baſiliſcum ambulabis, & conculcabis leonem & draconem.* y potym ich tyránnizować y zábić kazał. Niewdźięczny potym przećiwko Bulgárom woynę podnioſł, ále znieśiony ledwie uſzedł, tyránnie ledwie nie codźien nád przyiáćiołmi Leonsá czynić kazał. Mieſzkáńcow w Cherſonezu zá niedobre ſiebie tráktowánie wymyślnemi mękámi mordować kazał, Bulgárow powtornie záczepił, ále ći wźiąwſzy ná pomoc Szachkáná znieſli iego flotę, á tym czáſem

PHILIPPUS BARDANES, máiąc komendę nád woyſkiem, wpadł do Konſtántynopola Juſtyniánowi głowę kazał ućiąć, Synowi iego Tyberyuſzowi gárdło przerznąć Roku P. 712. y ná nim Herákliuſzá Fámiliá przez 100. lat pánuiąca zátrácona, pierwſzy raz pánował lat 10. á oſtátni raz lat 6. Bardánes záś koronowány Cesárzem, zá niego Saracenowie Cylicyą záwoiowáli, Bulgárowie Trácyą náſzli, y zruynowáli, Kátolikow Nieprzyiaćiel głowny, Monoſteliſtow Sektą zárázony, ále prędko od przyśiężonych oczy mu wyłupione, y tylko 18. Mieśięcy pánował, á ná mieyſce iego

ARTEMIUS álbo ANASTASIUS II. od Senátu y Poſpolſtwá Cesárzem obrány, ále poſłyſzáwſzy, że Saráceni znáczną flotę gotowáli przećiw Konſtántynopolowi, kazał ſię Miáſtu opátrzyć mocno, á tym czáſem z woyſkiem wypráwił Jáná Dyákoná, ktorego niechćiáło woyſko ſłuchać, y zábiwſzy go proklámowáli Cesárzem Teodozyuſzá, ktory z woyſkiem przyſzedſzy, Konſtántynopol odebrał, Artemiuſzowi głowę kazał ogolić y do kláſztoru wtrácił, ktory Mieśięcy 13. rządźił.

TEODOZYUS III. Cesárzem koronowány, obrázy wſzytkie Kośćiołom przywrocił, ále tylko rok pánował, wſtąpiwſzy do Zákonu. A obrány od woyſká

LEO III. zwány ISAURICUS bo z Izáuryi rodem, názwány potym *Iconomachus* bo wielki nieprzyiaćiel obrázow, od woyſká obrány Cesárzem, Kráwiecki Syn, ále przez ſtopnie żołnierſkie w woyſku záſłużony, przećiwko niemu Omar Kalif Wodz Arábow 400. Okrętow, á potym 360. zwoyſkiem poſłał dobywać Konſtántynopola, ále więkſza część ná morzu potonełá, w woyſku záś Sarácenow áttákuiącym Konſtántynopol wielką ſzkodę uczyniło powietrze, głod, y źimno, Bulgárowie ná pomoc od Leoná ſprowádzeni ná 22000. trupem położyli, reſztá ich záś ledwie uſzło, Artemiuſzá pretenduiącego wrocić ſię do Tronu y śiłámi Bulgárow ſprowádzonego, przez tychże ſkorrumpowánych od Leoná wydánego, Leo zábić kazał, pánował Leo lat 24. umárł Roku P. 741. Po nim

KONSTANTYN V. zwány *Copronimus*, Syn Leoná, Cesárzem koronowány, dla tego názwány Kopronimem, że kiedy go chrzczono feces wyrzućił z ſiebie w Chrzćielnicę, á do tego że náywiękſzy iego guſt był końſkie łayno wąchać y w ręku nośić, prześládownik wielki obrázow, ná początku ſwego pánowánia poſzedł z woyſkiem przećiw Sarácenom, z ktoremi zábáwiáiąc ſię, w tym ſámym czáſie, wſzytkie obrázy przywrocił Kośćiołom ARTABASDUS, przez co poſpolſtwo ukontentowáne, Cesárzem go obwołali, y koronowány przez Anáſtázego Pátryárchę Konſtántynopolitáńſkiego, ná odgłos tey odmiány Konſtántyn zágniewány, porzućiwſzy Nieprzyiáćioł, y przyzwáwſzy ſukkurſu Sarácenow obległ Miáſto Konſtántynopol, dobył Miáſtá y oczy wyłupáć kazał Artábázdowi, y iego dwiemá Synom, Pátryárchę Anáſtázego wsádźiwſzy ná oſłá twárzą do ogo á, kazał wodźić po ulicách, y godność mu odebrał, ále mu ią w krotce przywrocił. Sarácenowie záś Anátolią niſzczyli, z Bulgárámi miał woynę, y lubo ich znioſł raz ná bátálii, więcey iednák przegrał, iednák ná oſtátek profitował przećiwko nim, w krotce potym umárł R. P. 775. pánowáwſzy lat 34. u wſzytkich Hiſtorykow nágány pełen Cesarz. Po nim

LEO IV. Konſtántyná Syn w podobnych niepoczćiwych cnotách wycwiczony iáko y Oyćiec, Cesárzem koronowány, z Ireną ſię ożenił, z ktorey miał Syná Konſtántyná VI. y Auguſtem go zá żyćia ſwego deklárował, á po ſobie Sukceſſorem, Niceforá Brátá ſwego uzurpátorá Tronu ogolić kazał, y ná wygnánie poſłał, do Cherſonezu między Scytow. Teleryká Krolá Bulgárow wygnánego od ſwoich Poddánych, przyiął pięknie, przećiwko Sarácenom 100000. woyſká wypráwił, ktorych wygnał z Azyi, Nieprzyiaćiel wielki Obrázow, bo y z żoną ſwoią niechćiał mieſzkáć odtąd, iák obaczył przy niey obrázek, kazał ſobie przynieść Koronę konſekrowáną Bogu, od Herákliuſzá z Kośćiołá S. Zofii, y włożywſzy ią ná głowę ſwoię począł ſię náſmiewáć, mowiąc; że ták bogáta Koroná niemoże ſię podobáć uboſtwo kochaiącemu Bogu, y w tym momencie krosty ſię rzućiły ná iego głowę, Maligna wźięłá gorę y ledwie nie nágle umárł Roku P. 780. pánowawſzy lat 5. Po nim

IRENE Zoná iego z KONSTANTYNEM VI. Synem zá Oycá Cesárzem koronowá-

wánym, po śmierći iego 10. lat dopiero máiącym rządźiłá Páństwem, że záś Nicefor Brát Leoná uzurpował korony, Irene wtrącić go kazáłá do Kláſztoru, y z inſzemi Bráćią Leoná, Nicefor potym uſzedł z Kláſztoru do Sycylii pod protekcyą Helwidyuſzá Gubernátorá Sycylyiſkiego, wyſłáłá Poſłow do Károlá Wielkiego, biorąc z nim ligę, przećiwko Skláwonom Woyſko wypráwiłá ále od nich znieśione, Gubernátorow iey z Włoſkich Páństw wygnał Karol Wielki; że záś Senát y Poſpolſtwo wzgárdźili rządem biáłogłowſkim, Irene zágniewáná wielu ná wygnánie poſłáłá Nieprzyiáćioł ſwoich. Sam potym Konſtántyn chćiał pánować, ále że ſię nieumiał rządźić, Woyſko Mátki ordynánſu ſłuchálo, Niceforowi záś uzurpuiącemu ieſzcze Tronu, Konſtántyn wyłupáć oczy kazał, iáko y Stryiom ſwoim dwiemá Krzyſtofowi y Nicetáſowi ięzyki im wywlokſzy, tá Tyránniá iego záiątrzyłá ſerce poddánych, y Armeniá przećiwko niemu zážyłá ſił Sarácenow, chcąc ſię wybić z potencyi iego. Sprzykrzyłá ſię potym y Mátce tyránniá Konſtántyná, ktorą wywárł y ná niewinnych, zá co mu oczy kazáłá wyłupáć. Niceforá záś y Krzyſztofá do Aten odeſłáłá, kazáwſzy ich zábić, Konſtántyn w krotce umárł, nád ktorym ſwoię tyránnią pokryła płáczem, Poſłow wyſłáłá do Károlá Wielkiego dekláruiąc mu ſię zá żonę, y z ſobą Monárchią Wſchodnich Páńſtw, ále Károl Wielki politykę iey przeyzrał, á tym czáſem Woyſko iey obráło ſobie Cesárzem Niceforá Syná Staurácyuſzá Pátrycego, ktory z Woyſkiem náſzedſzy Páłác Ireny, wźiął ią z támtąd, y do Kláſztoru wrzućił, á potym ná wygnánie poſłał ná Wyſpę Lesbos, ktora w krotce umárłá R. P. 803.

Ze záś Karol Wielki záſczepił Monárchią Záchodnią w Páńſtwách Rzymſkich, dla tego zoſtáwiwſzy kontynuácyą Cesárzow Wſchodnich do opisánia Páńſtw Tureckich w Europie, po ſkończonych Páńſtwach Włoſkich, przyſtępuię teraz do záczęćia, y kontynuácyi Cesárzow Záchodnich w Nowo ufundowáney Monárchii Rzymſkiey.

KAROL WIELKI Cesárzem koronowány od Leoná III. Pápieżá Roku P. 800. z wielkim applauzem Włoſkich Páńſtw, ktory náypierwſzy zoſtáwſzy Dźiedźicem po śmierći Oycá Pepiná, y Bráći ſwoich, Kroleſtwá Fráncuſkiego (Geneálogią iego wolno widźieć niżey między Krolámi Fráncuſkiemi) poſzedł w Włoſkie Páńſtwá z potencyą Dydyerá Krolá Lombárdow znioſł pod Wercelem, Miáſtá Włoſkie poodbierał, Dydyera złápał, y z cáłą Fámilią odeſłał do Lyonu, Lombárdow wygnał z Włoch, y one zupełnie ſobie záwoiował, oddáwſzy Pápieżowi wſzytkie Páńſtwa przez Oycá iego Pepiná dárowáne Kośćiołowi Rzymſkiemu, to ieſt Exarchat Ráweńſki, Prowincye Pármezáńſką, Plácęcką, Modeńſką, Ferrárſką, Kommáchią, y innych wiele Miáſt, y źiem, w Kroleſtwie Neápolitáńſkim: o czym niżey w Páńſtwách Pápieſkich. Potym Károl wielki wygnáwſzy Lombárdow z Włoch, koronowány Krolem Włoſkim w Monzie Xięſtwie Medyoláńſkim. Po záwoiowánych Włochách Niemieckie Páńſtwá záwoiował, y przez 33. lat miáwſzy woynę z Sásámi ná koniec przymuſił ich do poſłuſzeńſtwá, Wiárę Chrześćiáńſką u nich záſzczepił, Wittigindá Xiążęćiá czyli Krolá Sáſkiego kazáwſzy ochrzćić z cáłą Fámilią, y náyznácznieyſzych Pánow Sáſkich. Rábbodá Krolá Fryzow wielkiego Nieprzyiaćielá Chrześćián ná dwoch bátáliách znioſł, y wygnał, zá..oiowáwſzy Páńſtwo iego, y tám Wiárę S. záſzczepiwſzy. Brytonow przymuſił do poſłuſzeńſtwá y do Trybutu płácenia, Węgrow znioſł. Hiſzpánią od Sarácenow wyzwolił, odebráwſzy im Pá..pelonią, Sarágoſſę, y záwoiowáwſzy pod ſwoy rząd Páńſtwá Nawárckie y Arágońſkie. ...o tak znácznych ákcyách koronowány Cesárzem Záchodnim, poſzedł przećiwko Cz...iom y Skláwonom, y w nich záſzczepił Wiárę S. Kroleſtwo Duńſkie náiechał, Hámbu...g wźiął, ále go potym oddał Hemmingowi Krolowi Duńſkiemu, y tám Wiárę S. rozmnoż...ł, Heretykow wſzędźie perſequitował, w Niemieckich Páńſtwách Apoſtołem ſię może názwáć, bo wſzędźie záſzczepił Wiárę S. 11. Biſkupſtw tám fundowáwſzy, Kláſztorow wielką liczbę, wielkie intráty przyczyniwſzy. Żył lat 72. umárł R. P. 814. pánował Krolem lat 46. Cesárzem lat 14. w Akwisgránie pochowány. Akádemią Paryzką fundował. Po nim pozoſtáły Syn

LUDWIK I. Názwány *Pius* albo pobożny od pobożności, Cesárzem Rzymſkim koronowány R. P. 816. od Stefáná V. Pápieżá. Włoſkich iednák Páńſtw zá dyſpozycyą Károlá wielkiego Bernárd Synowiec iego Sukceſſorem náznáczony, y Krolem Włoſkim koronowány. Ze záś Ludwik w dyſpártymencie Páńſtw między Synow ſwoich ná Ludwiká młodſzego dyſponował Włoſkie Kroleſtwo, zágniewány Bernard podnioſł rebellią przećiwko Cesárzowi, nie ćierpiąc zá żyćiá ſwego Syná iego intytułuiącego ſię Krolem Włoſkim, ále Ceſarz poſzedł przećiwko niemu z Woyſkiem, y przymuſił, że mu ſię muſiał poddáć, ktoremu Ceſarz kazał wyłupáć oczy, od czego we trzy dni umárł. Potym Ludwik Haráldá Krolá Duńſkiego wygnánego od ſwoich ná Xięſtwo Fryzyi vsádźił, Ludwiká

wiká Xiążęćiá Skláwońſkiego znioſł, y wygnał do Dálmácyi, y z támtąd uchodząc zá ity, Bretonow przymuſił do poſłuſzeńſtwa, y przyłączył pod rząd Monárchii Fráncuſkiey. Synow miał trzech z Hermengárdy Xiężniczki Sáſkiey: Lotáryuſzá, ktoremu náznáczył Kroleſtwo Fráncuſkie, y Cesárſką Koronę, á Pepinowi Kroleſtwo Akwitánii; Ludwikowi záś Kroleſtwo Włoſkie. Z Judyty záś miał Syná Károlá łyſego, ktoremu náznáczył Fráncyą Záchodnią nád Renem, o co zágniewáni pierwſzi trzech Synowie, rebellią przećiw Oycu podniesli, iego ſámego złápáli, y z Judytą wtrąćili do Kláſztoru, odſądźiwſzy go od powági Cesárſkiey, ále w krotce wyzwolony, y przywrocony do rządu Cesárſkiego, od Synow przeproſzony, umárł R. P. 840. pánował lat 26. y Mieśięcy 6.

LOTARYUS I. Syn náyſtárſzy Ludwiká, ieſzcze zá żyćiá iego koronowány Cesárzem od Páſchálego II. Pápieżá R. P. 823. Ten po śmierći Oycá odebráwſzy pod rząd ſwoy Monárchią, przećiw Brátom ſwoim pierwſze ſiły wywárł, chcąc ich wyzuć z dźiáłow ich, od Oycá náznáczonych, ále Bráćiá złączywſzy wraz ſiły zniesli Lotáryuſzá Woyſko, gdźie ná 100000. ludźi trupem pádło z obodwoch ſtron, Lotaryus znowu w Niemczech zmocnił ſię, ále pod Strásburgiem y powtornie przegrał bátálią, ná oſtátek muśiał ſię nowym dźiáłem ſobie podánym kontentowáć, w ktorym iemu náznáczone Włoſkie Páńſtwo, Prowencyá, Burgoniá, y Belgium to, ktore názwáne od Jego Imienia Lotáryngiá; Ludwikowi doſtáły ſię Niemieckie Páńſtwá, Pipinowi Akwitániá, á Károlowi Łyſemu Fráncyá Záchodnia. W krotce potym Lotáryus zoſtał Mnichem w Prunie, pánowáwſzy po śmierći Oycá lat 15. umárł R. P. 856. Po nim Syn iego

LUDWIK II. Zá żyćiá Oycá koronowány Cesárzem od Leoná IV. Pápieżá R. P. 850. Z Włoſkich Páńſtw wygnał Sárácenow, Miáſtá poodbierał, Soltáná w niewolą wźiął, Normándow náiezdnikow Fráncyi uſkromił, Grekow z Sycylii wypędźił, y Adelgizá Xiążęćiá Sálernu Fáworytá ich wypędźił, pánował lat 20. umárł R. P. 875. Ze záś Syná żadnego nie miał. Po nim

KAROL II. ŁYSY Brát iego náymłodſzy, Cesárzem koronowány od Jáná VIII. Pápieżá, oſzukáwſzy ſtárſzego Brátá Ludwiká Niemieckich Páńſtw Dźiedźicá, zá niego náywięcey Normándowie Fráncyą puſtoſzyli, umárł Roku P. 877. otruty od Sedekiáſzá Doktorá żydá. Po nim Syn iego

LUDWIK III. Názwany *Balbus*, był Sukceſſorem Károlá, ále według wielu Hiſtorykow niebył Cesárzem, według záś innych, tylko dwá roki rządźił, otruty R. P. 879. á ná iego mieyſce

KAROL III. Názwány *Craſſus*, Syn Ludwiká Krolá Niemieckiego, á Wnuk Ludwiká Pobożnego Cesárzá, koronowány Cesárzem od Jáná VIII. Pápieżá R. P. 880. miáwſzy ſobie uſtąpioną koronę Cesárſką od Kárlománá Brátá ſwego ſtárſzego, był wraz y opiekunem Károlá Syná Ludwiká III. przećiw Sárácenom puſtoſzącym Włoſkie Páńſtwá Woyſko wyſłał, ále przeſtráſzone od Nieprzyiaćielá bez ſkutku wrośiło ſię, á Sárácenowie przywłaſzczyli ſobie znáczną część we Włoſzech. Normánowie záś Fráncyą znácznie puſtoſzyli, ktorym ſię okupić muśiał Károl, ále w krotce ná głowy bol záchorowáwſzy, począł błądźić rozumem, y prywowány godnośćią Cesárſką, po tey depozycyi w ſześć niedźiel umárł R. P. 888. Ná iego mieyſce Niemieckie Páńſtwá obrály

ARNOLFA Syná náturálnego Kárlománá á Synowcá Károlá III. ktorego dopiero R. P. 896. Formoſus Papież Cesárzem koronował, bo przez ten czáś Gwido Xiąże Spoletáńſki, z Berengáryuſzem Xiążęćiem Frywolſkim we Włoſzech wſtępnym boiem dobiiáli ſię korony Włoſkiey, ále Gwido przećiwko Berengáryuſzowi koronowánemu w Páwii poſzedł, y dwie bátálie wygrał, pod Płácencyą y Breſſą, ták; że Berengáryus ledwie uſzedł w gory Alpes; Po ták ſzczęśliwey wygráney

GWIDO koronowány w Rzymie Cesárzem we 4. látá po śmierći Károlá III. Cesárzá od Formosá Pápieżá, ktory ſobie przybrał do Powági Cesárſkiey Syná ſwego

LAMBERTA, Po śmierći Oycá R. P. 894. koronowánego Cesárzem. W tym czáſie kiedy we Włoſzech te emulácye záklośiły ſię; Fráncyá po śmierći Károlá przybrálá Károlowi 7. lat máiącemu Synowi Ludwiká Eudesá zá Opiekuná. Arnolf záś obrány Krol Niemiecki znioſł Normánow w Niemczech gráſſuiących, ná 100000. Pogánow trupem położywſzy, ále ćiż ſámi zmocniwſzy ſię nád Renem Woyſko iego zniesli, á Arnolf ná ten czáś Zundebaudá Krolá Czeſkiego znioſł, ktory ledwie uſzedł przed nim, potym poſzedł do Włoch, y one záwoiowáwſzy w Rzymie koronowány Cesárzem iáko wyżey, Lámbert záś Syn Gwidoná ućiekáiąc przed Potencyą Arnolfá, krwią gębą y noſem rnu idącą zámorzony umárł, ále też y Arnolf od Engeltrudy Mátki Lámbertá otruty, umárł R. P. 899. zoſtáwił po ſobie Syná

LUDWIKA IV. ktory lubo dopiero 7. lat máiący od Niemieckich Stánow obrány Krolem Niemieckim y koronowány; przydáni mu zá Opiekunow Otto Xiąże Sáſki y

Hátton Arcybiſkup Mogunckí, niebył koronowány Cesárzem w Rzymie, bo ná ten czás Włochy były záprzątnione woynámi; iednák dla tym łátwieyſzego rozeznánia procedencyi Cesárzow, kłádę go tu iáko y Sukceſſorow iego áż do Ottoná między Cesárzámi. We Włoſzech záś po śmierći Arnolfá

LUDWIK III. Syn Boſoná Krolá Areláteńſkiego. (Dla tego ſię ráchuie trzeći; bo Ludwik *Balbus* nie ieſt przyznány od wielu zá Cesárzá Rzymſkiego) Berengáryuſzá w Włoſkich Páńſtwách rządźić ſię chcącego znioſł, y koronowány Cesárzem od Benedyktá IV. Pápieżá R. P. 900. ále w trzećim Roku od Berengáryuſzá złápány, y oslepiony. Po nim

BERENGARYUS Włoſkie Páńſtwá záwoiował, przećiwko Sarácenom y Maurom ſzczęśliwie woiował, zá Mánudukcyą Pápieżow Rzymſkich, zá co od Jáná X. Pápieżá Cesárzem koronowány R. P. 916. przez co po śmierći Ludwiká koroná Cesárſka wákowáłá przez lat 14. Berengáryus potym 8. lat pánował, bo Roku 924. zábity, z wielką ſzkodą Kośćiołá Rzymſkiego, ktorego był záſłoną od wſzelkich Nieprzyiáćioł. Po nim wákowáło Cesárſtwo Rzymſkie przez 38. lat áż do Ottoná I. Cesárzá, bo lubo po Berengáryuſzu Rudolf, Hugo Krol Areláteńſki, Lotáryus, y Berengáryus II. byli Sukceſſorámi iego, y Krolámi Włoſkiemi ſię czynili, niebyli iednák nigdy koronowáni Cesárzámi, od Pápieżow. Ták iáko y Krolowie Niemieccy.

Ludwik tedy IV. Krol Niemiecki u Włochow, á Ceſarz u Niemcow, przez Generałow ſwoich nápierwey znioſł Zuendebaudá Krolá Lotáryńſkiego, po ktorym zábitym ná bátálii Xięſtwo Lotáryńſkie przywłaſzczył ſobie, zwáne od dáwnych, Kroleſtwo Auſtrázyi. Ze záś zákłoceni między ſobą byli Xiążętá Niemieccy, Węgrowie náſzli Prowincye Báwarſkie, ktorych Ludwik znioſł, y Krolá ich Kuzálá zábiwſzy, ále powtornie Węgrowie zmocniwſzy ſię, wydáli bátálią Ludwikowi przez 3. dni trwáiącą, áż ná oſtátku Ludwik przegrał z znáczną ſtrátą Niemieckiey Krwi Szlácheckiey, ná ktorey Ludwik Xiąże Báwarſki zginął. A Węgrowie dáley náſzli Turyngią, y ná powtorney bátálii zniesli Burchárdá Lándgrafá Turyńſkiego, y zábili go. Po nim Ludwik inweſtyturę Turyngii dał Ottonowi Xiążęćiu Sáſkiemu, á Węgrowie puſtoſzyli Niemieckie Páńſtwá, od ktorych Ludwik muſiał drogo kupić pokoy, áż z żálu záchorowáwſzy umárł Roku Páńſkiego 912. pánował lat 12. młodo umárł bez żadnego Sukceſſorá, y dla tego Fráncuſká Károlá wielkiego procedencyá ná nim zágubiona w Monárchii Niemieckiey, á w Sáſki Dom przenieśiona, bo po śmierći Ludwiká Xiążętá Niemieccy chćieli obráć Ottoná Xiążęćiá Sáſkiego, Brátá rodzonego Machtyldy żony Ludwiká znárłego, ále ten w podeſzłych látách ſwoich ſpoſobnieyſzego im podał, y woiennieyſzego przećiw Náiezdnikom Páńſtw Niemieckich Konrádá Xiążęćiá Fránkońſkiego, ná co Xiążętá zezwolili, y obrány

KONRAD I. Ten naypierwey Arnoldá Xiążęćiá Báwarſkiego rebellizuiącego ſobie znioſł, y wygnał z Xięſtwá iego, inſzych tákże Xiążąt chcących przy Monárchii Niemieckiey utrzymáć Károlá Krolá Fráncuſkiego znioſł, y uſkromił, Węgrow náieżdżáiących Páńſtwá Niemieckie po dwá rázy zbił, y odegnał, ále powtornie uzmocnionych y náieżdżáiących Sáxonią, Turyngią, Lotaryngią, kupić drogo muſiał pokoy, y w krotce umárł R. P. 919. zoſtáwiwſzy Inſignia Monárchii Niemieckiey Henrykowi Synowi Ottoná Xiążęćiá Sáſkiego wzámiáſt rekognicyi Ottonowi, ktory go był wsádźił ná tę godność

HENRYK I. Koronowány Krolem Niemieckim zwány *Auceps* od ukontentowánia iego w łowieniu ptáſtwá, náypierwey Burchárdá Xiążęćiá Szwábſkiego przymuſił do poſłuſzeńſtwá, ták iáko y Arnoldá Xiążęćiá Báwarſkiego, ktorego [illegible]orkę Judytę záślubił Stryiowi ſwemu Henrykowi, z Károlem Krolem Fráncuſkim po[illegible]y uczynił, Węgrow náieżdżáiących znowu Páńſtwá Niemieckie przymuſił do uczynie[illegible]a z ſobą pokoiu ná 9. lat, Skláwonow ná 80000. trupem położył w Miſnii, w Brándeb[illegible]rgii Pruſow znioſł, y Gubernátorem uczynił Brandeburſkim Sygfrydá Grafá Ryngelmſkiego, ktory odtąd náypierwſzym był Márgrábią Brándeburſkim, ktorych potym po dwá rázy znioſł, przez Bernárdá Xiążęćiá Luneburſkiego, Gormoná Krolá Duńſkiego tákże znioſł, Skláwonow y Dálmátow przymuſił do trybutu ſobie płáceniá. Boleſłáwá Krolá Czeſkiego przymuſił do rownego poſłuſzeńſtwá z Xiążętámi Niemieckiemi. A ták uſpokoiwſzy Niemiecką Monárchią, wybrał ſię z potencyą do Włoch dla otrzymánia w Rzymie Korony Cesárſkiey, ále ná Apoplexya umárł R. P. 936. pánował lat 17.

OTTO I. Syn iego od Stánow Niemieckich obrány Krolem Niemieckim, tegoż Roku, ále dopiero R. P. 962. koronowány Cesárzem od Jáná XII. Pápieżá názwány Wielkim, bo náypierwey Tankwárdá pretenduiącego Márgrábſtwá Brándeburſkiego po śmierći Sygfrydá znioſł, Geronowi dáwſzy inweſtyturę, domowe kłotnie Xiążąt Niemieckich przećiwko ſobie uſpokoił przez wygráne z niemi bátálie, Boleſłáwá Krolá Czeſkiego Brátoboycę S. Wenceſławá znioſł, y przymuſił do poſłuſzeńſtwá, Węgrow po dwá rázy znácznie zbił, náieżdżáiących Páńſtwá Niemieckie, Trzech Krolow Węgierſkich w niewolą

wźiáw-

wźiawſzy, ktorych obieśić kazał. Lotáryngią przyłączył do Páńſtw ſwoich, Berengáryuſzá Krolá Włoſkiego pierwſzy raz przymuśił do trybutu ſobie płácenia z Włoſkich Páńſtw, ále powtornie rebellizuiącego poſzedſzy ſam Oſobą ſwoią z Woyſkiem do Włoch znioſł, y iego ſamego z żoną złápáwſzy do Niemczech odeſłał, á ták Włochy ſobie podbiwſzy do Rzymu tryumfálny wiázd odpráwił, y tám koronowány Cesárzem iáko wyżey, Grekow z Kálábryi, iáko y Sarácenow wygnał, y ożeniwſzy Synà ſwego z Corką Niceforá Fokáſá Cesárzá Konſtántynopolitáńſkiego, wrocił ſię do Niemieckich Páńſtw, umárł R. P. 973. Pánował w Niemczech lat 36. we Włoſzech lat 11. Fundował w Niemczech Biſkupſtw 8. y w pułnocnych Páńſtwách Wiárę S. záſzczepił, ná końcu iednák Tron ſwoy záſzpećił niewinnie zrućiwſzy z Pápieſtwá Jáná XII. Koronátorá ſwego, ná mieyſce iego Leoná VIII. Antypápą kreowáwſzy.

OTTO II. Cesárzem koronowány zá żyćiá Oycá od Jáná XIII. Papieżá R. P. 968. Brzećiſłáwá Xiążęćiá Czeſkiego upokorzył zá wykrádzenie Judyty z Kláſztoru Rátysbońſkiego Corki ſwoiey, Henryká Xiążęćiá Báwarſkiego zbił ná bátálii, zá pretenſyą do Korony Cesárſkiey, y przez Seym odſądźił go od tego Xięſtwá y z Synem. Haruldá Krolá Duńſkiego Pártyzántá Henryká, y náiezdniká Saxonii znioſł, y do trybutu płácenia z Dánii przymuśił, Fráncyą náiechał, y puſtoſzył áż do Páryżá, zá náiázd Lotáryngii, ktorą potym przez pokoy Remſki uſtąpić muśiáłá Fráncyá Cesárzowi. Po uſpokoionych Niemieckich Páńſtwách Cesarz z potencyą ruſzył ſię do Włoch Miáſtá rebellizuiące ſkárał, ták iáko y Senátorow znácznieyſzych Rzymſkich przećiwnych ſobie pod czás tráktámentu w Rzymie dla nich przygotowánego śmierćią zákrwawił, o ktorą Tyránnią názwány *Sanguinarius*, zebráwſzy Woyſko z Włoch y złączywſzy z Niemieckim poſzedł przećiwko Grekom złączonym z Sarácenámi, ále przećiwko nim przegrał bátálią, y ſam ledwie uſzedł, w drugim Roku zebráwſzy znáczną Potencyą Woyſká, chćiał ſię zemśćić, y Grekow z Sarácenámi wygnáć z Kálábryi, ále umárł R. P. 983. pánował lat 10. Po nim Syn iego

OTTO III. Od Niemcow Monárchą obrány w 10. lat, á Cesárzem Rzymſkim koronowány od Grzegorzá V. Pápieżá R. P. 996. Czechow przymuśił do poſtuſzeńſtwá, y uſpokoiwſzy w Niemczech kłotnie, ná odgłos Kreſcencyuſzá Konſulá Rzymſkiego pretenduiącego korony Cesárſkiey, poſzedł z Woyſkiem do Włoch, y do Rzymu przybywſzy od Grzegorzá V. koronowány, ále po odiezdźie iego znowu Kreſcencyuſz obráwſzy ſobie Antypápę inſzego przybył do Rzymu Grzegorzá wygnáwſzy. Otto ná zemſtę tey rebellii wrocił do Rzymu, Konſulá kazał złápáć, y po wſzytkich ulicách ná osle kazał prowádźić, uſzy y nos oberznąć, y z 10. Fákcyi iego znáćnieyſzemi obieśić, á Antypápie Jánowi oczy wyłupić, y wygnáć do Niemczech, ktory w krotce umárł, á Grzegorz ufundowány Pápieżem. Odtąd Otto Ceſarz z Grzegorzem Pápieżem ułożyć mieli Elekcyą Cesárzow Rzymſkich przez ſamych Xiążąt Niemieckich, ktorą potym ſtwierdźił Károl IV. Ceſarz, iáko niżey: Hiſtorycy iednák Fráncuſcy przećiwni ſą temu. Otto w krotce otruty od Joánny Zony Kreſcencyuſzá, umárł w Rzymie Roku P. 1002. Pánował lat 19. niezoſtáwił po ſobie żadnego Sukceſſorá. Tenże náwiedźił grob S. Woyćiechá, y koronować kazał Boleſłáwá Krolá Polſkiego. R. P. 1001. Po śmierći iego

HENRYK II. Wnuk Henryká Brátá rodzonego Ottoná Cesárſá, á Syn Henryká Xiążęćiá Báwarſkiego, obrány Monárchą od Stánow Niemieckich R. P. 1014. koronowány Cesárzem Rzymſkim od Benedyktá VIII. Pápieżá, uſpokoiwſzy kłotnie y emulácye w Páńſtwách Niemieckich, do Włoch poſzedł z Woyſkiem, rebellizuiących Pánow Włoſkich znioſł, koronowány w Páwii Krolem Włoſkim, powrocił potym do Niemieckich Páńſtw, gdźie znáczne fundácye poczynił do Biſkupſtw y Kośćiołow, ále ná odgłos odkrytey powtornie rebellii we Włoſzech przez Arduiná wrocił do Włoch, gdźie dopiero w Rzymie koronowány Cesárzem, z Swiętą Kunegundą żoną ſwoią, y przymuśiwſzy Páńſtwá Włoſkie do poſtuſzeńſtwá, wrocił do Dźiedźicznych Páńſtw, po trzeći raz znowu z potencyą poſzedł do Włoch, przećiwko Sarácenom y Grekom, ktorych znioſł, y wielką część odebrał w Neápolitáńſkim Kroleſtwie, gdźie osádźił dla záſłony Rzymſkiego Kośćiołá Normánow przećiwko Sarácenom y Grekom, z Krolem Fráncuſkim pokoy uczynił, y w krotce pełen Swiątobliwośći umárł R. P. 1024. pánował lat 23. Kánonizowány potym od Innocentego III. Pápieżá y z S. Kunegundą żoną ſwoią, z ktorą w Pánieńſtwie żył. Po śmierći iego

KONRAD II. Práwnuk Konrádá Xiążęćiá Fránkońſkiego, y Ludgrády Corki Ottoná I. Cesárzá názwány *Salicus* od Sali Rzeki oblewáiącey Fránkonią, koronowány Cesárzem w Rzymie od Jáná XX. Pápieżá R. P. 1027. kłotnie Włoſkie uſpokoił, umárł R. P. 1039. pánował lat 14. Po nim Syn iego zá żyćiá Oycá kreowány Sukceſſorem

HENRYK III. Názwány Czarny, koronowány Cesárzem R. P. 1046. w Rzymie od Klemensá II. Pápieżá. Wrátiſłáwá Krolá Czeſkiego przymuſił do poſtuſzeńſtwá, ták iáko

ko y Węgrow, od ktorych powtornie zniesiony, wspartych potencyą Polską, umarł R. P. 1056. panował lat 17. Zá niego Kościoł Grecki przez ámbicyą Focyuszá Pátryárchy Konstántynopolitáńskiego oddźielił się od Kościołá Rzymskiego. Po nim Syn iego

HENRYK IV. Koronowány Cesárzem od Gwibertá Biskupá Ráwenskiego, ktorego sobie Antypápą kreował, dla tego u wielu Historykow nie iest położony miedzy Cesárzámi, w Niemczech wymyślił podátki znáczne w dobrách Duchownych, Biskupom okupować się kazał, Kościołá Rzymskiego Prześládownik wielki, od trzech Pápieżow exkommunikowány. Ze záś y Xiążąt Niemieckich záczepił, y Ottoná wygnał z Báwáryi, Egbertá z Turyngii, y w tym samym czásie zbity od Węgrow wspartych potencyą Polską, y przypozwány od Grzegorzá VII. Pápieżá ná Concilium Rzymskie R. P. 1075. upokorzywszy się od Pápieżá odebrał absolucyą, przy ktorey obietnicy w krotce nie dotrzymał, exkommunikowány od Pápieżá, y ná mieysce iego koronowány Cesárzem Rudolf koroną od Pápieżá przysłáną, z Inskrypcyą o koło niey:

Petra dedit Petro, Petrus diadema Rudolpho

O co Henryk zágniewány Rudolfowi wydał bátálią, ná ktorey go znioſł y Rudolf ućiętą rękę máiąc umárł. Biskupi záś Włoscy y Niemieccy zkorrumpowáni od Henryká, Gibertá Arcybiskupá Ráwenskiego obráli Antypápą, Grzegorzá Pápieżá zrućiwszy, y z nowo obránym Antypápą Klemensem III. názwánym poiechał do Włoch, y dobywszy Rzymu kazał mu się koronować Cesárzem, tym czásem Cesarz wyiechał do Niemiec, á Robert Xiąże Kálábryi przybywszy z Woyskiem do Rzymu Gárnison Henryká wyćiął, ádherentow iego wygnał, Grzegorzá Pápieżá ukrytego przed Henrykiem osádźił ná Stolicy, w Niemczech záś Sási obráli sobie Hermáná Grafá Luxemburskiego Krolem, Gwelfius záś Xiąże Báwarski Auszpurg odebrał, Egbert Xiąże Sáski po śmierći Hermáná Woysko Henryká znioſł, po odiezdźie záś Henryká z Włoch, Konrád Syn iego był koronowány Krolem Włoskim w Medyolánie, o co zágniewány Henryk Konrádá od dźiedźictwá odsądźił, á Henryká Synά drugiego Sukcessorem po sobie kreował. Tym czásem Henryk poszedł z Woyskiem przećiw Sásom, ále Syn iego Henryk oddźielił się od niego z znáczną Pártyą Woyská, y od Xiążąt Niemieckich niemogących znieść nád sobą Cesárzá exkommunikowánego obrány Cesárzem, y przez Seym Niemiecki konfirmowány, ále też y w krotce Oyćiec iego Henryk Czwarty umárł R. P. 1106. pánowáwszy lat 50.

HENRYK V. Syn iego Cesárzem koronowány w Rzymie Roku P. 1111. od Páschálego II. Pápieżá, náypierwey wywarł siły swoie przećiw Polszcze, ále od Bolesłáwá Krzywoustego Monárchy Polskiego zbity pod Wrocłáwiem pokoy musiał uczynić, dáwszy Corkę swoię Krystynę Synowi iego Władysłáwowi zá żonę. Henryká Xiążęćiá Lotáryńskiego Przećiwniká swego wyzuł z Xięstwá, y Robertá Grafá Flándrskiego. W krotce potym z liczną potencyą poiechał do Włoch, w Medyolánie koronowány Krolem Włoskim, z támtąd w Rzymie był przyięty z Mágnificencyą od Páschálego Pápieżá, ktoremu że niechćiał przyznáć inwestytury Biskupstw, y Jurisdykcyi Práw Kościelnych, Pápież odłożył koronácyą iego, zágniewány Cesarz wártę przydáć kazał Pápieżowi, o co záiątrzeni Rzymiánie, zmocniwszy się Niemcow w Mieście znáyduiących się áfrontowáli, y wygnáli, y przebywszy Tyber Woysko Cesárskie obozuiące nászli, ále zbići od Niemcow ustąpić musieli, á ták Páscháli przymuszony do pokoiu koronować musiał Cesárzá, ktory wrocił do Niemieckich Páństw po koronácyi, y w niebytności swoiey exkommunikowány od Pápieżá, ták iáko y ná Concilium Fráncuskim, y Jerozolimskim, o pretendowáną inwestyturę Biskupstw, o co zágniewány Cesarz poszedł z Woyskiem do Włoch, przegrawszy bátálią przećiw Lotáryuszowi Xiążęćiu Sáskiemu, ále Pápież z Kárdynáłámi do Benewentu umknął się, ná iego mieysce Cesarz Antypápę kreował. Stány Niemieckie zágniewáne o niewinną nápáść Stolice Apostolskiey, przestrászyły Henryká złożeniem nowey Elekcyi, ná ostátek Henryk musiał odstąpić pretensyi inwestytur, przez co pokoy y Kościołowi, y Oyczyznie stwierdźił, umárł R. P. 1125. pánował lat 19. Po nim

LOTARYUS II. Xiąże Sáski od Xiążąt Niemieckich obrány po Henryku Krolem Niemieckim, á dopiero koronowány Cesárzem w Rzymie R. P. 1133. od Innocentego II. Pápieżá, uspokoiwszy się z Konrádem Siostrzeńcem Henryká Cesárzá koronowánym Krolem Lombárckim, y Innocentego II. Pápieżá stwierdźiwszy Elekcyą w Rzymie, przećiwko fákcyi Rogerá pretendowánego Krolá Sycyliyskiego, od tegoż samego Innocentego był koronowány Cesárzem, ále że po odiezdźie Lotáryuszá Rogier náiechał Rzym, przećiw niemu Cesarz wrocił do Włoch, Rogierá znioſł, Kálábryą mu odebrał, Innocentego zmocnił przy Stolicy Apostolskiey, ále powrácáiąc do Páństw Niemieckich, umárł R. P. 1137. 13. lat pánowáwszy. Po śmierći iego

KONRAD III. Syn Fryderyká Xiążęćiá Szwábſkiego, y Agnieſzki Corki Henryká Czwartego Cesárzá, od Stánow Niemieckich obrány Monárchą, uſpokoiwſzy Henryká Xiążęćiá Sáſkiego, pretenduiącego Monárchii Niemieckiey, á w tym czáſie zmárłego, záćiągnął ná ſiebie tym większą domową woynę, dáwſzy inweſtyturę Sáxonii Albertowi Brándeburſkiemu, á Brátu iego Leopoldowi Báwaryi, bo Gwelfius Brát Henryká, y Opiekun Syná iego Henryká Leoná, wſparty potencyą Sáſow przećiw Konrádowi, ále od Fryderyká Brátá Cesárſkiego znieśiony, y áttákowány w Winsbergu Mieśćie Szwábſkim, ſpoſobem ſię sálwował, bo biáłegłowy wſzytkie w Mieśćie będące uprośiły u Konrádá wolne wyniśćie z Miáſtá z tym wſzytkim, co im ieſt náymilſzego, ktore wźiąwſzy każda żoná ſwoiego Mężá ná rámie wyſzły z Miáſtá, Ceſarz zádźiwiony z ták piękney ákcyi Niewiáſt, dárował gniew ſwoy Miáſtu, y Gwelfius uwolniony przez podobnąż ákcyą żony ſwoiey. Henryk Leo przy Sáxonii utrzymány po uſpokoioney domowey kłotni Konrád zebráwſzy Woyſká 200000. iáko y Ludwik VII. Krol Fráncuſki poſzli z potencyą do źiemi Swiętey, Jeruzálem odebráli, Dámáſk náyznácznieyſze Miáſto w Páleſtynie áttákowáli, ále nie zgodźiwſzy ſię, komu by rząd Páleſtyny był oddány, y o to zákłoćiwſzy ſię obádwá Monárchowie odſtąpili Swiętey imprezy, y z niſzczym wrośili do Páńſtw ſwoich. Konrád w krotce umárł R. P. 1152. 14. lat pánował. Po nim

FRYDERYK I. názwány *Bárbaroſſa* od żołtey brody, Syn Fryderyká Xiążęćiá Szwábſkiego Brátá rodzonego Konrádá, y Sioſtrzeniec rodzony Henryká Xiążęćiá Sáſkiego, obrány od Stánow y w Akwisgránie koronowány Krolem Rzymſkim, żeby ſię záś pozbył emulácyi od rownych ſobie w śiłach, roſprzeſtrzenił gránice Henrykowi, y uczynił go Xiążęćiem Auſtryáckim, Toſkáne záś Spolet y Sardynią we Włoſzech dał Henrykowi Leonowi, Brátá záś iego Konrádá kreował Pálátynem Reńſkim, y ták uſpokoił ſákcyą zwaną Gwelfow, od Gwelfiuſzá Opiekuná Henryká Leoná, y ſákcyą Gibbelinow, ták zwaną Stronę Cesárſką. Poſzedł potym do Włoch z Woyſkiem, Medyolán odebrał, Páwią, y w Toſkánie lokował Woyſká, potym w Rzymie koronowány Cesárzem od Adryáná IV. Papieżá, Rzymiánow bont podnoſzących uſkromił, y powrośił do Niemiec. Powtornie expedycyą Włoſką odpráwił, Medyolán zniſzczył, bont przećiwko ſobie podnoſzący. Że záś pretenſyą począł ſobie rościć do Páńſtw Oycá S. y ſupercedować nie przeſtał, exkommunikowány od kilku Papieżow, Antypápow ſobie kreował, y przez 17. lat Schizmá w Kośćiele uczynił, ále ná oſtátku upokorzył ſię Alexándrowi III. Papieżowi w Wenecyi, złożywſzy głowę pod nogi Oycá S. ktory mu miał mowić te Słowá: *Super aſpidem & baſiliſcum ambulabis* &c. Ceſarz ná to miał odpowiedźieć: *Non tibi ſed Petro*; á Alexander potwierdźił: *Et mihi & Petro.* A ták po uſpokoionych kłotniách Fryderyk R. P. 1189. zebráwſzy potencyą Woyſką 150000. poſzedł przećiw Sarácenom, Adryánopol odebrał, Sarácenow po dwá rázy znioſł, Cylicyą odebrał, y Azyą mnieyſzą, y kiedy iuż zbliżáć ſię począł ku Syryi, chcąc ſię wodą pośilić w Rzece Cydnie utopił ſię, nie oſtrożnie wſzedſzy, y lubo wyrátowány z źimną iednák umárł R. P. 1190. Po nim Syn iego

HENRYK VI. obrány od Xiążąt Niemieckich, y koronowány od Celeſtyná III. Papieżá Cesárzem, ożeniony z Konſtáncyą Corką oſtátniego Krolá Sycyliyſkiego Rogerá y Sukceſſorką, po zeſzłych w Sycylii Xiążętách Normáńſkich, że záś po śmierći Gwilelmá Syná Rogerá Sykulowie ſobie obráli Tánkredá zá Krolá, Celeſtyn Papież máiący Práwo do Sycylii od Pepiná Krolá Fráncuſkiego ſtwierdzone od Károlá Wielkiego Cesárzá, uſtąpił go Henrykowi, ktory wygnáwſzy Fámilią Tánkredá záwoiował ſobie Sycylią coroczny trybut náznáczywſzy z Kroleſtwá tego Oycom SS. Y kiedy Henryk wybráć ſię chćiał z potencyą do źiemi S. w ten ſam czás umárł w Meſſynie R. P. 1198. pánował lat 7. Po nim

FILIP Brát rodzony Henryká przećiwko Woli Papieżá obrány Krolem Rzymſkim, ále w krotce zábity od Ottoná R. P. 1208. Po nim

OTTO IV. Koronowány Cesárzem od Innocentego III. Papieżá, Syn Henryká Leoná Xiążęćiá Sáſkiego. Po koronácyi w Rzymie odpráwioney, począł ſię wdźiráć w Páńſtwá Oycá S. o co exkomunikowány po kilká rázy, ná oſtátek znieśiony od Filipá Auguſtá Krolá Fráncuſkiego z znáczną ſzkodą Woyſk ſwoich, ná bátálii pod Bowinámi, Xiążętá záś Niemieccy niećierpiąc exkomunikowánego od Papieżá rząd mu odebráli, á po nim obráli ná Kroleſtwo Rzymſkie

FRYDERYKA II. Syná Henryká VI. R. P. 1214. koronowánego Cesárzem w Rzymie R. P. 1220. od Honoryuſzá III. Papieżá, zá co pretendował powágę Stolicy Apoſtolſkiey zmnieyſzyć, y rebellią podnioſł przećiwko Duchowieńſtwu, ále exkomunikowány był od Papieżow 5. rázy, Sarácenow w Sycylii znioſł, y Kroleſtwo Jerozolimſkie przez Tráktát uczyniony z Sołtánem, lubo by był mogł całą Páleſtynę záwoiować przy ſzczęśćiu mu ſłużącym, y zoſtáwiwſzy Reináldá Xiążęćiá Báwarſkiego Gubernátorem

Jero-

Jerozolimy z mocnemi śiłámi wrocił do Sycylii, gdźie od Mánfredá Syná ſwego Nátu-rálnego kreowánego od ſiebie Xiążęćiem Tárentu záduſzony R. P. 1250. pánował lat 38. Po śmierći iego *Interregnum* przez 20. lat trwáło w Niemczech. KONRAD Syn Fry-deryká był prawdá obrány zá żyćiá Oycá Krolem Rzymſkim R. P. 1235. ále że był wraz z Oycem exkommunikowány od Pápieżá ná Concilium Lugduńſkim, po śmierći Fry-deryká z tey przyczyny nie był koronowány, w krotce też w Sycylii otruty od Mán-fredá Brátá ſwego, pretenduiącego ſię utrzymáć po nim przy Neápolim y Sycylii, iákoż przy pomocy Sarácenow uczynił ſię Krolem Sycyliyſkim, ále Urban IV. Pápież exko-munikowáwſzy go, przyzwał przećiwko niemu Károlá Xiążęćiá Andegáweńſkiego, Sy-ná Ludwiká VIII. Krolá Fráncuſkiego, ten mile przyięty w Rzymie, y proklámowány Krolem Jerozolimſkim y Sycyliyſkim, y zmocniwſzy śiły ſwoie pod Benewentem Mán-fredá znioſł, y iego ſámego żábić kazał, á ſam ſię ſtwierdźił przy Tronie Sycyliyſkim. Przećiwko niemu Konrádyn Syn Konrádá zebráwſzy woyſko, poſzedł do Sycylii, ále y ten od Károlá znieśiony, y złápány, ućiętą miał głowę z Fryderykiem Xiążęćiem Au-ſtryáckim, y z 12. inſzemi Fámiliántami Niemieckiemi, y ná nim zágubiona Fámiliá Bár-beroſſy. Ze záś Károl Sykulom oſtro y przykro począł panować, zágniewał ná ſiebie cále Poſpolſtwo Sycyliyſkie, ktorzy zá manudukcyą Jáná Prochity Doktorá, álbo Me-dyká ſekretną rebellią po całym Páńſtwie uformowáwſzy, przy ſprowádzoney ſekretnie Floćie woyſkowey, od Piotrá III. Krolá Arágońſkiego w dźien Wielkonocny po wſzy-tkich Miáſtách y wśiách we wſzytkie dzwony uderzywſzy, o umowioney ná to godźi-nie niby ná Nieſzpory wyćieli wſzytkich Fráncuzow, y potencyą Károlá, ktore okru-ćieńſtwo názwáne dotąd: Nieſzporámi Sycyliyſkiemi; w tęż ſámę godźinę przybył z flotę Piotr Arágońſki, y wyśiádſzy w Pálermie záraz był koronowány Krolem Sycyliy-ſkim. Károl ná ten czás był w Toſkánie, wyzuty nieſzczęśliwie z Páńſtw Sycyliy-ſkich wrocił do Fráncyi. W Niemczech záś Xiążętá obráli ſobie Krolem Rzymſkim, przećiwko żyiącemu ná ow czás Konrádowi exkomunikowánemu od Pápieżá, Gwilel-má Grafá Holánckiego, ále był zábity od Fryzonow po śmierći Konrádá R. P. 1256. Po śmierći iego trzech Xiążąt Niemieckich obráli Rychárdá, á 4. Alfonſá Krolá Káſtyliy-ſkiego, Rychárd koronowány w Akwiſgránie 1257. ále że wrocił do Oycá ſwego dźie-dźictw Angielſkich, poſiłkuiąc Brátá ſwego Henryká Krolá Angielſkiego przećiw rebelli-zántom, zábity od nich R. P. 1271. Alfons záś Syn Ferdynándá III. Krolá Káſtyliy-ſkiego, niechcąc porzućić Páńſtw ſwoich dźiedźicznych, odſtąpił pretenſyi; y ták pod-czás tego *Interregnum* bez głowy Xiążętá ſię poczynili Abſolutámi, ták w Niemczech, iá-ko y we Włoſzech, Wenecyá, Genua, Piza, y inne Rzeczypoſpolite u ſiebie formowáły. Roku 1273. zá perſwázyą Grzegorzá X. Pápieżá Xiążętá Elektorowie Trewirſki, Ko-loński, Báwarſki, Sáſki, Brándeburſki, ziecháwſzy ſię do Fránkofortá zá rekomendácyą Wernerá Arcybiſkupá Mogunckiego, obráli

RUDOLFA Grafá Hábzburſkiego koronowánego w Akwiſgránie, ktory miáſto Sce-ptrum wźiął w rękę Krucyfix, w nim ufność wſzytkę pokłádáiąc ſtwierdzenia Tronu Ce-ſárſkiego, Elekcyą iego, y Koronácyą ſtwierdźił Grzegorz X. Pápież, dáwſzy mu Ho-nor Cesárſki. Przećiwnych ſobie Xiążąt Niemieckich, y 16. Grafow przywiodł do po-ſłuſzeńſtwá, y Fortece ich náymocnieyſze poznośić kazał, dla ochronienia ſię rebellii. Ottokárá Krolá Czeſkiego niechcącego go przyznáć zá Cesárzá znioſł, Auſtryą y Widen mu odebrał, y przymuśił, że ſię do Tronu Cesárſkiego ná kolánách upokorzyć muśiał, y Hołd przyznáć Cesárzowi ná Kroleſtwie Czeſkim y Morávie, odſtąpiwſzy Auſtryi, Káryntyi, y Styryi, ktore Xięſtwá dotąd ſzczycą ſię bydź pod w dzą Sukceſſorow Ru-dolfá, y lubo potym Ottokár tentował odebránia Auſtryi, ále pow rnie znieśiony, y zrániony umárł, po nim Rudolf Wenceſłáwowi Synowi iego dał Kroleſtwo Czeſkie y Corkę Jutę zá żonę. Rudolf uſpokoiwſzy ſzczęśliwie zákłocone Niemieckie Páńſtwo umárł R. P. 1291. pánował lat 18. Po śmierći iego obrány od Elektorow

ADOLF Graf Náſsáwſki Cesárzem, ále że ákceptował pieniądze od Krolá Angiel-ſkiego ná woynę przećiw Fráncyi, á do tego po tyráńſku y łákomſtwem ſię począł rzą-dźić, przećiw niemu iuż od Elektorow zruconemu z Tronu poſzedł Albert, woyſko iego znioſł, y ſámego włáſną ręką zábił. Po ſzczęśliwie wygráney od Elektorow iuż obrany

ALBERTUS Syn Rudolfá Xiąże Auſtryácki Cesárzem koronowány, y potwierdzo-ny od Bonifácego VIII. Pápieżá, ále że miał kłotnie domowe, zábity od Jáná Synowcá ſwego, ktorego wyzuł z Xięſtwá Szwábſkiego, umárł R. P. 1308. pánował lat 10. Po nim w 6. Mieśięcy

HENRYK VII. Syn Henryká Grafá Luxemburſkiego obrány Cesárzem, koronowá-ny w Akwiſgránie, ten ná początku znioſł Henryká Xiążęćiá Káryntyi máiącego rząd w Cze-

w Czechách, y Syná ſwego Jáná ożenionego z Elżbietą Corką Wenceſłáwá Krolá Czeſkiego y Dźiedźiczką, koronować kazał Krolem Czeſkim, potym z potencyą poſzedł do Włoch, gdźie zá konſenſem Klemensá V. Pápieżá mieſzkáiącego ná ow czás w Awenionie, koronowány w Rzymie Cesárzem od Kollegium Kárdynálſkiego, pierwey w Medyolánie koronowány Krolem Lombárdow, gdźie przełożywſzy Gubernátorem Wiſkontego Gibbeliná przećiwko fákcyi Gwelfow, potym przymuśił do poſłuſzeńſtwá wſzyſtkie Miáſtá Włoſkie, y w Genuy przeźimowáwſzy, dopiero w Rzymie koronowány iáko wyżey, ále też y w krotce umárł w intencyi záwoiowánia cálych Włoch, według wielu iákoby w Hoſtyi otruty R. P. 1313. pánował lat 5. Po nim Elektorowie iedni obráli Cesárzem LUDWIKA Xiążęćiá Báwarſkiego, druzy FRYDERYKA Syná Albertá Xiążęćiá Auſtryáckiego, ktorzy dwie bátálie ſobie wydáli, ále ná oſtátniey Fryderyk wźięty od Ludwiká, w niewoli był przez trzy látá, ná oſtátek wyzwolony z kondycyą kontentowánia ſię Xięſtwem Auſtryáckim. Ludwik záś niepoſłuſzny będąc Stolicy Apoſtolſkiey exkomunikowány od Jáná XXII. Pápieżá, y kiedy mniey dbał ná te exkomuniki Włoſkie Páńſtwá náiechał, Antypápow kreował, fákcyą Gibbelinow zmocnił przeciwną Kośćiołowi S. y Duchowieńſtwu, powtornie exkomunikowány od Benedyktá XII. Pápieżá, w krotce umárł R. P. 1347. zákłoćiwſzy Tron przez 33. lat, ále ieſzcze ná Rok przed śmierćią iego, niemogąc ćierpieć exkomunikowánego, od Elektorow obrány

KAROL IV. Cesárzem Syn Jáná Krolá Czeſkiego, ktory znácznemi pieniędzmi zmocniwſzy ſwoię Elekcyą, przez przekupionych Adwersárzow ſwoich R. P. 1354. poſzedł do Włoch z woyſkiem, w Medyolánie koronowány Krolem Włoſkim, á w drugim Roku w Rzymie koronowány Cesárzem, od Legátá Innocentego VI. Pápieżá, potym utwierdźiwſzy Tron ſwoy, utwierdźił y powágę Elektorow Bullą złotą, ktora ſię znáyduie w Fránkforćie, y zá życia iego Wenceſłáw Syn iego obrány od Elektorow y koronowány Krolem Rzymſkim, umárł w Pradze R. P. 1378. pánował lat 31. zubożył znácznie powágę Cesárſką, przedáwſzy 16. Miáſt w Szwábii, y wiele innych ná utrzymánie ſię przy Cesárſtwie, y odtąd bárzo ſą ubogie Prowentá Cesárzow, ieżeli nie ſą obráni z bogátey Fámilii.

WENCESŁAW Syn Károlá IV. koronowány Krolem Rzymſkim zá żyćiá Oycá, ále że całe żyćie w piiáńſtwie, tyránnii, pánował, á do tego przychylny Huſſytom Heretykom, Genuę przedał Krolowi Fráncuſkiemu, y Medyolán Jánowi Gáleácemu, odſądzony przez Elektorow od powági Cesárſkiey, á dopiera umárł R. P. 1415. pánował w piiáńſtwie lat 22.

ROBERT Xiąże Báwarſki zá żyćia Wenceſłáwá obrány Cesárzem R. P. 1400. przymuśiwſzy przećiwnikow ſwoich, á Wenceſłáwá przyiáćioł do poſłuſzeńſtwá, poſzedł z woyſkiem do Włoch, ále przegráwſzy bátálią przećiw Gáleácemu Wiſkontemu Medyolánſkiemu, wroćił do Niemiec, umárł R. P. 1410. pánował lat 10. Po nim obrány był Jodocus Márgrábia Moráwſki, ále tylko 6. Mieśięcy nie koronowány pánował. Po nim

ZYGMUNT Syn Károlá IV. obrány Cesárzem, ożeniony z Máryą Corką Ludwiká Krolá Węgierſkiego, z ktorą w poságu wźiął to Kroleſtwo, przećiwko Báiázetowi Cárowi Tureckiemu miał woynę, ále nieſzczęśliwą, Węgrow rebellizuiących z ſwoiey Sukceſſyi znioſł, y przymuśił do poſłuſzeńſtwá, z Huſſytámi Heretykámi w Czechách dźiedźicznym ſwoim Páńſtwie miał znáczne kłotnie, iednák cokolwiek uſpokoiwſzy, koronowány w Prádze Krolem Czeſkim, od Eugeniuſzá IV. Pápieżá miał ſobie przyſłáną Koronę Cesárſką, umárł R. P. 1437. pánował Cesárzem lat 27. w Węgrzech lat 51. w Czechách lat 17. Po nim

ALBERTUS II. Xiąże Auſtryácki ożeniony z Elżbietą Corką Zygmuntá, Dźiedźiczką Węgierſkiego y Czeſkiego Kroleſtwá, obrány Cesárzem R. P. 1438. koronowány tegoż Roku Krolem Węgierſkim w Węgrzech, Czeſkim w Prádze, Rzymſkim w Niemczech, Huſſytow w Czechách uſkromił, przećiwko Turkom woiuiąc, umárł R. P. 1439. w drugim Roku pánowánia ſwego. Po nim

FRYDERYK III. Syn Leopoldá Xiążęćiá Auſtryáckiego obrány Cesárzem R. P. 1440. y koronowány w Rzymie od Mikołáiá V. Pápieżá, zá niego Turcy Konſtántynopol odebráli, y Schiſmá Concilium Bázyleyſkiego uſpokoione, ſpokoynie pánował, bo nie woienny, y nie bogáty, kiedy Węgry y Czechy Synowie Kázimierzá Jágelończyká Krolá Polſkiego rządźili, umárł R. P. 1493. pánował lat 53. Po nim

MAXYMILIAN I. Syn iego żá życia Oycá R. P. 1486. obrány Krolem Rzymſkim, y koronowány w Akwiſgránie, ożeniony z Máryą Corką Károlá Xiążęćiá Burgońſkiego, y z dźiedźiczką iedyną wielu Páńſtw po Oycu, ktoremi náywięcey zbogáćiłá Dom Auſtryácki, o te Sukceſſye żony ſwoiey miał wielkie kłotnie z Károlem VIII. Krolem Fráncuſkim

cuſkim, y z rebellizuiącemi mu Prowincyámi Holenderſkiemi, ále wyzwolony od nich przez Albertá Xiążęcia Sáſkiego, ktoremu zá to dał Fryzyą, zá niego Sektá Lutrá y Kálwiná zárázitá Niemieckie Páńſtwá, umárł R. P. 1518. pánował po śmierći Oycá lat 25. miał Synà Filipá, ktory w młodym wieku umárł, zoſtáwiwſzy po ſobie Syná z Joánny Corki Ferdynándá y Izábelli Krolow Hiſzpáńſkich, iedyny dźiedźiczki: Károlá V. Po śmierći Máxymiliáná Tenże

KAROL V. Cesárzem obrány R. P. 1519. w Akwisgránie koronowány Krolem Rzymſkim, á w Bononii Cesárzem od Klemensá VII. Pápieżá, po śmierći Ferdynándá y Izábelli Rodźicow Mátki ſwoiey dźiedźicem zoſtał Kroleſtwá Hiſzpáńſkiego, y Sycyliyſkiego, po Mátce záś Oycá ſwego Máryi Dźiedźicem 17. Prowincyi Holenderſkich y Brábánckich, iáko y Burgonii, ożeniony był z Isábellą Corką Emánuelá Krolá Portugálſkiego, miał woynę długą z Fráncíſzkiem Krolem Fráncuſkim, ktorego woyſko znieśli Hiſzpáni, iáko náiezdnikow Páńſtw ſwoich w Náwárze, Károl záś ná ten czás będąc w Niemieckich Páńſtwách, Robertá Xiążęcia Builiońſkiego rebellizuiącego ſobie, obnażył z Miáſt mu odebránych, przez Henryká Grafá Naſſáwſkiego pierwſzego Xiążęcia Auráńſkiego, że záś Fráncíſzek I. Krol Fráncuſki náſzedł z woyſkiem Włoſkie Prowincye, goniąc Burboná uchodzącego przed nim ná Stronę Cesárſką, ten ſię złączywſzy z Woyſkiem Cesárſkim wydał bátálią Fráncuzom między Páwią y Medyolánem, ktorych znioſł y Fráncíſzká Krolá Fráncuſkiego poimał w niewolą z wielą Kawáleryi Fráncuſkiey y Xiążąt, ktory ledwie w drugim Roku był wyzwoiony z niewoli Hiſzpáńſkiey od Károlá Cesárzá, z kondycyą, że ná okupienie ſiebie muſiał dáć Károlowi dwá Miliony Czerwonych Złotych, y inſzych było wiele kondycyi, ále nie dotrzymánych przez Fráncíſzká. Ceſarz potym z Woyſkiem poſzedł do Włoch dla uſkromienia rebellizuiących ſobie Hołdownikow, Fráncíſzká Sworce utwierdźił przy Xięſtwie Medyolánſkim, Dom záś zwány Medicis przy Xięſtwie Florenckim, potym wrocił do Hiſzpánii. W Afryce Chierárdyná Bárberoſſe znioſł, 20000. Chrześćián wyzwoliwſzy, w Węgrzech Solimáná Cárá Tureckiego przeſtráſzył, od náiázdow Węgierſkich, z Krolem Fráncuſkim znowu miał woynę ále nie ták ſzczęśliwą iák pierwſzą, Pápież chćiał ich pogodźić, iákoż obádwá Monárchowie ziecháli ſię z ſobą w Langwedoku, wizyty ſobie oddáwſzy, poprzyiáźnili ſię politycznie, potym Károl poſzedł z potencyą przećiwko Barberoſſie Pirátowi Morſkiemu, dla odebránia mu Algeru, ále niepogodá Morſka roſproſzyłá Flotę Károlá, ſtráćiwſzy mu ludźi ná 14000. W tym czáſie Soliman náiechał węgry, odebráwſzy Strygoń y Albę Krolewſką, Károl záś powroćiwſzy od Algeru przez Generálow ſwoich áttákował Fortece Fráncuſkie, á poſzedł ſam z Woyſkiem do Niemieckich Páńſtw, przećiwko Xiążęciu Sáſkiemu Fryderykowi Luterſkiey Sekty Protektorowi, ktorego wyzuł z Xięſtwá Sáſkiego, Brátu iego Maurycemu ie dáwſzy, ále y tenże ſam w krotce zdrádźił Károlá, y ledwie w niewolą nie poimał, á ták zmocniwſzy ſię z inſzemi Xiążętámi Niemieckiemi Luterſkiey Herezyi Sektátorámi, y ligę uczyniwſzy z Henrykiem II. Krolem Fráncuſkim, Cesárzá przymuſili do uczynienia z ſobą Tráktátu Paſſáwſkiego R. P. 1552. przez ktory im muſiał pozwolić wolną záráżę Wiáry ich, z Fráncyą iednák nie uſpokoił ſię. Filipá Syná ſwego ożenił z Márya Krolewną Angielſką iáko Dźiedźiczką Anglii, po śmierći Henryká VIII. Oycá, y Edwardá Brátá Krolow Angielſkich. Henryk záś Krol Fráncuſki náiechał Prowincyé Brabánckie, y woyſká Károlá znioſł. Károl Ceſarz ſprzykrzywſzy ſobie ná oſtátku uſtáwiczne kłotnie y woyny, złożył Koronę Cesárſką oddáwſzy rząd Monárchii Niemieckiey Ferdynándowi Brátu ſwemu Xiążęciu Auſtryáckiemu, á Filipowi Synowi ſwemu Kroleſtwo Hiſzpáńſkie oddał, iáko y Neápolitáńſkie, Sycyliyſkie, Sardynią, Prowincye Brabánckie, y wſzytkie Dźiedźiczne Páńſtwá ſwoie, iáko y Wyſpy Maiorkę, y Amerykę Czwartą część Swiátá wynáleźioną nową y przyłączoną do Hiſzpánii, iáko niżey będźie o Ameryce; ſam ſię záś reiterował do Kláſztoru Hiſzpáńſkiego, excypowáwſzy ſobie penſyą 100000. Tálerow, gdźie w drugim Roku umárł R. P. 1558. pánował Cesárzem lat 37. Po nim

FERDYNAND I. Zá żyćiá Károlá V. Brátá ſwego obrány od Elektorow Krolem Rzymſkim R. P. 1531, y od Piusá V. Pápieżá approbowány Cesárzem, ożeniony z Anną Corką Władyſłáwá Krolá Węgierſkiego y Czeſkiego iedyną Dźiedźiczką R. P. 1527, koronowány w Węgrzech Krolem, y w Prádze Czeſkim, ále tylko po śmierći Károlá pánował lat 6. y Mieśięcy 4. zá żyćiá iednák iego obrány od Elektorow Syn iego

MAXYMILIAN II. Ceſarz, zá niego Turcy Segedyn Miáſto w Węgrzech odebráli, Herezyá záś Lutrá y Kálwiná náywięcey ſię rozſzyrzyłá w Páńſtwách Niemieckich iáko y w Fráncyi, Anglii, Szkocyi, Holándyi, Węgrzech, y Polſzcze, umárł R. P. 1576. pánował lat 12. Po nim

RUDOLF II. Syn iego Krol Węgierſki y Czeſki obrány Cesárzem, z Turkámi wielką woynę miał, ále pokoiem zákończoną R. P. 1605. Brátu ſwemu Maćieiowi dla záchodzącey

dzącey kłotni uſtąpić muſiał Kroleſtwá Węgierſkiego, y Auſtryi, umárł R. P. 1612. pánował lat 32. Po nim

MACIEIA Brátá Jego Elektorowie obráli Cesárzem iáko Sukceſſorá Węgierſkiego y Czeſkiego Krolá, ktory dla zágęſzczoney Herezyi w Prádze, przenioſł rezydencyą ſwoię do Wiedniá, umárł R. P. 1619. pánował lat 7.

FERDYNAND II. Syn Károlá Xiążęćiá Auſtryáckiego Brátá Máćieiá Cesárzá, po ktorym bezpotomnym Sukceſſorem zoſtał Czeſkiego y Węgierſkiego Kroleſtwá, obrány Cesárzem, ále że Czechowie Proteſtánći obráli ſobie zá Krolá Fryderyká V. Elektorá Pálátyná, przećiwko niemu Ceſarz wyſłał Woyſko, ktory pod Prágą ná bátálii znieśiony, y wygnány z Czech, á ná Seymie Niemieckim odſądzony od Elektorſtwá, inweſtyowáwſzy nim Maxymiliáná Xiążęćiá Báwarſkiego z przydanym mu wyżſzym Pálátynátem. Wydał Edykt Ferdynand, á żeby Xiążętá Proteſtánćcy wroćili Dobrá Duchowieńſtwu, o co zágniewáni ſprowádźili Guſtáwá Adolfá Krolá Szwedzkiego z potencyą, y ligę wźięli z Fráncyą przećiw Ferdynándowi, ktory w krotce umárł R. P. 1637. pánował lat 19. Po nim

FERDYNAND III. Syn iego ieſzcze zá żyćiá Oycá obrány Krolem Rzymſkim, kontynuował Woynę przećiw Dyſſydentom Szwedom y Fráncuzom, ktorych lubo w wielu mieyſcách przez godnych Generálow ſwoich znośił, y trwożył, y pod Lucen Guſtáwá Adolfá Krolá Szwedzkiego zábił, iednák ná oſtátek Tráktátem Weſtfálſkim długo ćiągniące ſię woyny zákończyć muśiał, ile zápátrzywſzy ſię ná záwźiętość Krolá Fráncuſkiego, lubo niby pierworodnego Synà Kośćiołá Rzymſkiego przy Dyſſydentách, tym Tráktátem wolność ſtwierdzona Religii Dyſſydenckiey, Szwedom pozwolona Pomeranii połowá, y wiele Biſkupſtw Sekuláryzowánych, Fráncyá záś profitowáłá w odebráney dla ſiebie Alzácyi y trzech Biſkupſtwách zwánych: Metz, Tul, y Werdun, umárł Ferdynand R. P. 1657. pánował lat 20.

LEOPOLD IGNACY Syn iego Krolem Węgierſkim koronowány R. P. 1655. Czeſkim 1656. á obrány Cesárzem w Fránkforćie R. P. 1658. z kondycyą manutenencyi Tráktátu Paſſawſkiego, áni czynienia áliáncyi z Potencyámi poſtronnemi bez konſenſu Elektorow, y z manutenencyą Traktatu Monſterſkiego y Oſnábruckiego, y po innych wielu kondycyách koronowány w Kolonii Cesárzem Rzymſkim, miał Woyny wielkie, przez godnych Generálow dośyć ſzczęśliwe, Traktatu Oliwſkiego był Protektorem ſkończonego między Polſką, Danią, y Szwecyą. Po śmierći Rákocego Turcy odebráli Tranſyłwánią, zábiwſzy Himin Jánosá kreowánego Woiewodą od Cesárzá, Cesárſkie woyſko znieśli, ná oſtátek Leopold Traktat z Turkami muśiał uczynić ná 20. lat, Appáfi od Turkow kreowány Woiewodą. Ze záś Ceſarz abſolutny rząd Węgrom wprowádźił, rebellią ich przećiwko ſobie podnioſł, ktorzy obráwſzy ſobie Tekielego Krolem Węgierſkim, událi ſię pod Protekcyą Máchometá IV. Cárá Tureckiego, ten z Potencyą znáczną náiechał Węgry, Miáſtá odebrał, y pod Wideń z licznemi Woyſkámi Turkow y Tatárow podſtąpił, y iuż bliſki był odebránia Widniá, ále Jan III. Krol Polſki przyſzedſzy ná Sukkurs Cesárzowi z Woyſkiem Polſkim, od zdeſperowánego iuż Widniá Turkow odſtráſzył, y znácznie znioſł, y złączywſzy ſię z Xiążęćiem Lotáryńſkim, áż we ſrodek Węgier zágnał, Krol Jan wroćił do Polſki, á Xiąże Lotáryńſki, Miáſtá w Węgrách Turkom odbierał, w wielu bátáliách ich znoſząc, y rebellizántow wielu ſchwytánych śmierćią kárał, y dopiero tę Woynę Traktat Kárłowicki uſpokoił R. P. 1699. W tym ſamym czáſie záczynáiącey ſię woyny Tureckiey, Leopold poſłał Sukkurs woyſk Károlowi II. Krolowi Hiſzpáńſkiemu, przećiw Ludwikowi XIV. Krolowi Fráncuſkiemu, ále tá Woyná zákończona Tráktátem Akwiſgráńſkim R. P. 1668. dał tákże Sukkurs Holendrom przećiw Fráncyi, zá co ſtráćił Fryburg Fortecę uſtąpioną Fráncuzom przez Pokoy Nimegſki R. P. 1679. chćiał potym Leopold záczepić Fráncuzow o Alzácyą, ále tá pretenzyá zákończona przez pokoy uczyniony ná 20. lat między Fráncyą y Cesárzem. Po śmierći Károlá Elektorá, Pálátyná o Sukceſſyą Elektorátu wzruſzyłá między Cesárzem y Fráncyą, Leopold dla mocnienia śił ſwoich przyzwał ná ſwoię ſtronę Károlá II. Krolá Hiſzpáńſkiego, Károlá XI. Krolá Szwedzkiego, Holándyą, y Elektorá Brándeburſkiego, ktoremu zá to ofiárował Kroleſtwo Pruſkie, iáko y Xiążęćiu Hánnowerſkiemu Elektorſką Godność, á Sabáuckiemu Kroleſtwo Cypru przyznał, przećiągnął y Gwilelmá de Naſſaw Xiążęćiá Auráńſkiego ſtwierdźiwſzy go Krolem Angielſkim po wygnánym Jákubie VI. y Fámilii iego z Tronu Angielſkiego o Wiárę S. Kátolicką, ktorą ten Monárchá reformowáć chćiał w Anglii. Te znáczne złączone śiły Leopoldá zátrwożyły Fráncyą, ktora iednák ze wſzytkich ſtron mocno ſię broniłá, przez znáczne woyſká od Ludwiká XIV. wyſtáwione, y liczne Floty Morſkie. A Roku 1697. Pokoy Ryſwicki, záſtánowił wſzytkie zámáchy, z profitem Fráncyi. Roku 1699. śmierć Károlá II. Krolá Hiſzpáńſkiego bezpotomnie zeſzłego, nową między Cesárzem y Fráncyą Woynę wzbudźiłá, bo Károl przez Teſtament uczyniony przyzwał do

Korony

Korony Hiſzpáńſkiey Filipá Xiążęćiá Andegáweńſkiego, Syná drugiego Ludwiká Delfiná Fráncuſkiego, iáko Wnuká Máryi Tereſſy Sioſtry ſwoiey rodzoney, o co Ceſarz zágniewány wielkie Woyſká zebráwſzy z całego Imperium, áttákował zewſząd Fráncyą, á Karolá Syná ſwego młodſzego Morzem z Holándyi wyſłał do Portugálii, zmocnionego śiłámi Holenderſkiemi y Angielſkiemi, uczyniwſzy go Krolem Hiſzpáńſkim, ktory wyſiádſzy w Portugállii zmocniony tákże Krolá Portugálſkiego śiłámi, począł áttákować Hiſzpánią z tám tey ſtrony, á tym czáſem Leopold Ceſarz w Wiedniu umárł R. P. 1705. Zoſtáwiwſzy po ſobie Jozefá y Károlá Synow, y Corkę Máryą zá Máxymiliáná Elektorá Báwarſkiego wydáną, y drugą zá Krolá Portugálſkiego. Pánował lat 48.

JOZEF Syn Leopoldá obrány Ceſarzem Woynę záczętą przez Oycá przećiwko Fráncyi kontynuować umyślił, Elektorow Kolońſkiego y Báwarſkiego Fráncyi przychylnych odſądźił od godnośći ich, bez konſenſu inſzych Elektorow, áni uważał ná perſwázye Elektorow Sáſkiego y Brándeburſkiego, y Báwáryą ſobie záwoiował, uczyniwſzy iey diſmembrácyą, o co inſzi Elektorowie Manifeſt zánieśli przećiw Jozefowi, czyniącemu wſzytko bez woli Elektorow, przećiwko przyſiędze ſwoiey, Anglią y Holándyą Jozef do Alliancyi z ſobą przywiodł, ktorzy Potencyą ſwoią attákowáli Fráncyą ze ſtrony Brábáncyi, iáko y Flotą Morſką Hiſzpánią, á záś ze ſtrony Włoch Xiąże Sabáucki attákował Fráncyą y Hiſzpánią ták mocno, że Fráncuzi iuż zdeſperowáli byli o ſzczęśćiu ſwoim, ile że y Ceſarz Woyſkámi ſwemi od Renu znáczną ſzkodę Fráncuzom czynił, iednák po kilká rázy znieśiony od Willárá Generałá Fráncuſkiego, ktory pobliżſze Xięſtwá Niemieckie kontrybucyámi obćiążył, z drugiey ſtrony Kroleſtwo Neápolitáńſkie rebellią podnieſło przećiw Hiſzpáńſkiemu rządowi, zmocnione Woyſkámi Cesárſkiemi, że záś przy tey wznieconey Woynie, Jozef dał Ordynáns Woyſkom ſwoim, do niſzczenia y kontrybucyi wybieránia w Páńſtwách Oycá S. zgorſzyło to znácznie cáły Swiát Chrześćiáńſki, y lubo doſyć ſzczęśliwie w Hiſzpánii Károl ſwoy Tron Hiſzpáńſki począł utwierdzáć, ále śmierć Jozefá Cesárzá zátámowáłá iego intencye R. P. 1711. ktory tylko dwie Corki zoſtáwił, Máryą Jozefę wydáną zá teráznieyſzego Regnántá Polſkiego, Auguſta III. Xiążęćiá y Elektorá Sáſkiego, y Máryą Amelią Xiążęćiá Elektora Báwarſkiego żoną. Pánował lat 5. y Mieśięcy 4. Po śmierći Jozefá obrány od Elektorow w Bárcelonie ná ten czás będący

KÁROL VI. Cesárzem lubo nie przytomny w Fránkforćie, Brát rodzony Jozefá koronowány tegoż Roku, á Roku P. 1712. w Presburgu Krolem Węgierſkim. Lubo záś Károl kontynuować dłużey chćiał woynę przećiw Fráncyi, iednák poſtyſzáwſzy że Kolligáći iego pokoy z Fráncyą zkonkludowáli, iáko to Angliá, Hollándyá, Portugálliá, Prusák, y Xiąże Sabáucki, ták y Ceſarz wyznáczył Plenipotentá Xiążęćiá Eugeniuſzá do tráktowánia Pokoiu z Márſzáłkiem Fráncuſkim Willarem, ktory zákończony R. P. 1714. w Ráſztádźie, w ktorym odnowiony Pokoy Ryſwicki, y Elektorowie Koloński y Báwarſki, przywroceni do wſzytkich ſwoich Páńſtw Prerogátyw y godności, przy Hiſzpánii utrzymał ſię Filip Xiąże Andegaweńſki, Cesárzowi przyznáne Kroleſtwo Neápolitáńſkie, Xięſtwo Medyoláńſkie, Sárdyniá, y Brábáńckie Prowincye, Xiążęćiu Sabáudzkiemu Kroleſtwo Sycyliyſkie, o czym niżey przy opisániu Kráiow. Ten Pokoy Ráſztadzki ſtwierdzony tegoż Roku w Badźie podpisámi y pieczęćiámi Poſłow y Plenipotencyáryuſzow. Z Hiſzpánią iednák żadna nie záſzłá Konkluzyá Pokoiu, lubo Filip iáko Monárchá począł ſię rządzić w Hiſzpánii, w tym ſamym czáſie Turcy záczepili Wenetow pretenduiąc im Moreą wydrzeć, o co zágniewány Ceſarz, wyſłał Woyſká przećiwko Turkom pod Komendą Xiążęćia Eugeniuſzá, ktorych R. P. 1716. pod Peterwárádynem znioſł ná bátálii Eugenius, ná drugiey pod Belgrádem tákże ich zbił, Temezwar y Belgrad odebrał, iáko y Serwią, y więcey by był profitował, tylko że Hiſzpáni Włochy náiechali, y ták Pokoy zákończył Woyne Turecką w Páſsárowiću R. P. 1718. z odebrániem Turkom znácznych Prowincyi y Miáſt. Hiſzpánowie záś z Flotą ſwoią przybywſzy do Neápolim y Sycylii od Anglow znieśieni, ſtronę Cesárſką trzymáiących, y Pokoy w Widniu między Cesárzem y Hiſzpánem zákończony, Hiſzpániá przy Filipie, y Ameryká, á Neápol, Sycyliá, Medyolán, y Belgium przy Cesárzu zoſtáło ſię: Sárdyniá záś w zámiáſt Sycylii Xiążęćiu Sabáudzkiemu dána, z Tytułem Kroleſtwá Sárdyńſkiego. Po tym Pokoiu ſkończonym cáła Europá bez Woyny była, dopiero R. P. 1733. Fráncyá pokłoćiwſzy ſię z Cesárzem, y Hiſzpániá znácznie profitowały z oſtátniey woyny, iáko y Turczyn, bo Fráncyá zoſtáłá przy Lotáryngii, y Barze, odłączonych iuż Prowincyách od Imperium, Hiſzpániá doſtáłá dla Károlá Syná Filipá Kroleſtw Neápolitáńſkiego y Sycyliyſkiego, Turczyn záś odebrał Cesárzowi te Prowincye, ktore Xiąże Eugenius Wielki Rycerz y Feldmárſzáłek Páńſtw Rzymſkich odebrał był Turkom przez pokoy Paſſárowicki z wielką ſzkodą Chrześćiáńſkich Prowincyi. Teráznieyſza záś Woyná Anglii z Hiſzpánią iák ſie zákończy pod pánowániem Károlá Cesárzá, zoſtáwuię to inſzym Chronologiſtom. A ták zebráwſzy iuż, lubo

lubo krotko, Chronologią Cesárzow Rzymſkich, przyſtępuię do opisánia Páńſtw Włoſkich

WŁOSKIE Páńſtwá zwáne od Łaćinnikow ITALIA według wielu Geografow y Hiſtorykow od Itálá Krolá Włoſkiego. U dáwnych názwána byłá Heſperyá mnieyſza, iáko Hiſzpániá Heſperyá więkſza, bywáłá tákże názywána Saturniá, Oenetryá, Auſoniá.

Kray Włoſki ieſt położony w miernym y ſrednim Powietrzu, ćiągnie ſię ná wzdłuż od Sabáudzkich gránic z Fráncyą áż do Neápolitáńſkich z Sycylią ná 150. Mil Niemieckich, ná Szerokość záś w wielu mieyſcách ſię rożni odległość. Włoſkie Páńſtwá grániczą z Gorámi Alpes, y z Morzem Medyterráneńſkim.

To Páńſtwo ieſt náyſławnieyſze w Europie, bo było Stolicą Cesárzow władzą máiących więkſzey połowy Europy, Azyi y Afryki. Teraz záś Rzym Miáſto Stołeczne Włoſkich Páńſtw, ieſt Stolicą Apoſtolſką ſzczycące ſię, y ordynáryiną Rezydencyą Oycow Swiętych, iáko y Imieniem ſwoim zdobiące Monárchow Niemieckich obieránych pierwey Krolámi, á potym Ceſárzámi Rzymſkiemi.

Ziemiá Włoſka ogrodem Europeyſkim názywa ſię, y ſłuſznie; bo iey delicye godne záwſze imieniá tego z wſzelkiey obfitośći náydelikátnieyſzych Owocow, Win, Drzew, Kwiátow, Oliwnych lásow, Pſzenic Tureckich, Ryżow, iedwábnych robáczkow &c. &c.

Náywyżſze Gory Alpes dzielą ią od Francyi, Szwayczárow, y Niemcow. Apenin ciągnie ſię wzdłuż Włoſkiey ziemi. Montemaſſo położona Gorá przy Szweſcyi, Montebarbaro między Baią y Pucolem, Wezuwiuſz między Neapolim y Nolą, Gorá Gargan, Etná w Sycylii &c.

Rzeki Pryncypálne oblewáią Włoſką źiemię Po, Tyber, Arno, Adda, Adyga, Tezyn, Dora, Seſſva, Oglia, Taiamento, Tanaro, Gargilion. &c.

Jeźiorá záś náznácznieyſze Lago Maggiore, Lugano, Komo, Izeo, Garda, Perugia, Bolſena, Bracciano, Celano &c.

Włoſkie Páńſtwá według Geográfow reprezentuią w ſobie Sztybel Niemiecki y dźielą ſię ná trzy częśći. Pierwſzá zámyka w ſobie Lombárdyą dáwną, Druga ma w ſobie Páńſtwá Pápieſkie, y Toſkáńſkie, Trzećia Kroleſtwo Neápolitáńſkie, do ktorego przyſzywáią ſię Wyſpy Sycyliá, Sárdyniá, Korſyká, y Lipáry.

Też ſame Páńſtwá rozdźielone ſą ná wiele abſolutnych rządow, Xiąże Sabáudzki ieſt Krolem Sardyńſkim, Ceſarz trzyma część Iſtryi, y Frywolu, iáko y Xięſtwo Medyolańſkie, Kroleſtwo záś Neápolitáńſkie y Sycyliyſkie uſtąpił oſtátnim traktátem Károlowi Synowi Filipá V. Krolá Hiſzpáńſkiego, Krol Fráncuſki trzyma Xięſtwo Manako, procz tych abſolutnych Rządow, dźieli ſię ná rożne Páńſtwá, iáko Páńſtwá Pápieſkie, Páńſtwá Rzeczypoſpolitey Weneckiey, iáko y Genueńſkiey, Xięſtwá: Toſkáńſkie, Sabáudzkie, Mantuáńſkie, Parmezáńſkie, Modeńſkie, &c. Inne záś pomnieyſze ſą: Rzeczpoſpolitá Lucka, S. Maryna, Xięſtwo Maſſa, Gwaſtalſkie, Siabioneckie, Mirandolſkie, Bracćiáńſkie, Boſſoláńſkie, Maſſeráńſkie, Piombińſkie, Káſtyliońſkie, Solfaryńſkie, Gráfſtwo Nowellárſkie, Margrábſtwo Fozdynowſkie, y Montſkie.

Ma wiele y innych Xięſtw, Gráfstw, Márgrábſtw, bo każdy kto ma wieś, ma záraz y Tytuł Xięſtwá lub Grafſtwá. Arcybiſkupſtw, Biſkupſtw ma w ſobie liczbę niemáłą, bo ledwie nie każdy Kośćioł ma ſwego Biſkupá.

Te Páńſtwá záſzczycáią ſię wielą Akádemiy, á nayprzednieyſzemi w Rzymie ták iáko y w Neápolim, Wenecyi, w Sálernie, w Pizie, w Turynie, w Pádwie, w Páwii, w Fermo, w Bononii, &c.

Język Włoſki ieſt ſkombinowány z Łáćińſkiego, ták iáko Fráncuſki y Hiſzpáńſki, náyczyſtſzy iednák Toſkáńſki, ále w gębie Rzymſkiey.

Wiárá S. Kátolicka ſama tylko pánuie we Włoſzech, y ubeſpieczona Sądámi, inkwizycyonálnemi po wſzyſtkich Miáſtách, ná zábronienie Heretykom lokowánia ſię. Kupcy iednák znáyduią ſię Heretycy w Miáſtách Portowych, y w Piiemoncie Herezyá Wodeyczykow. Zydowſkie Synágogi ćierpi Rzym y miáſtá inſze Włoſkie, iáko y Grekow y Armenow.

Włoſkie Miáſtá máią ſwoie názwiſká, iáko; Rzym Swięty, Neápol Szláchecki, Florencyá piękna, Genuá Pyſzna, Medyolán Wielki, Ráwennа ſtárodawna, Wenecyá Bogáta, Pádwá Uczona, Bononiá Tłuſta, Liworno kupieckie, Weroná Miła, Luká Ladna, Kazal Mocny, ále Cytádelá y Zamek zruynowány R. P. 1694.

Włoſkie humory według wielu Authorow, y z własney práktyki wiele w ſobie máią pochwáły y nágány. Włoſi ſą dość miernego y pięknego ſtánu, Polityczni y ſpoſobni do wſzelkich Sztuk, dobrych, y złych, biegli w rozumie, żołnierze dobrzy, y odważni

mogli

mogli by bydź, ále gnuſność y gorące ſwawole uymuią im waloru y mocy ſtárorzymſkiey, windikuiący honoru ſwego, ále częśći przez zdrádę, zkąd wielezáboyſtw tám ſię mnoży, tych záboyſtw náywiękſza przyczyna ſzczupłość Páńſtw, że z iednego do drugiego prędko ſię ſchronić może, á do tego Cmentárze y kośćioły uprzywiliowáne dla nich, niewierni białey płći, á przecież niecnot wielka liczbá, Cudzoźiemcom ſprzyiáiący, ále náywęcey dla intereſſu, záchowuią w ſobie pychę dáwnych Rzymian, Ceremonii wiele przeſtrzegáią u ſiebie, y z Cudzoźiemcámi máło iedzą y piią. Romulus poſtánowił był Práwo áby biáłegłowy winá nie piiáły, ktore by záś piły kárę ná nich záłożył, iákoż Egnatius Metentinus poſtrzegſzy żonę ſwoię z beczky wino piiącą zábił ią powrozem, y abſolwowány zá to od Romulusá, y máią ſię ieſzcze znáydować kontrákty Slubne u Włochow, w ktorych mąż obiecuie nowey żonie dawáć winá przez 8. dni podczás każdego połogu, y w Swiętá, o tym ſwiádczy Monſterus.

LOMBARDIA.

TA Część nayznácznieyſza Włoſkich Páńſtw ieſt názwána Lombardyá od Lombárdow przychodnich z kráiow pułnocnych, ktorzy tu ſobie záłożyli byli Kroleſtwo. Ceſarz Iuſtynian wokował ich ná pomoc przećiwko Totyli wodzowi Gotow, y zá zwyćięſtwo, ktore mu otrzymáli, dał im Roku 548. Noryczne Páńſtwo y Część Pannonii wyżſzey, że záś Zofiá żoná iego zágniewáná ná Nárſeſſa Exárchę Włoſkiego nápiſáłá mu liſt rozkázuiąc mu do przędźiwá między ſwoie biáłegłowy, wodz ták wielki, zágniewány; ná zemſtę krzywdy ſwoiey ſprowádźił Lombárdow w kráie Włoſkie, co lubo Baroniuſz ma zá żárt, iednák przyznáie, że w tymże ſamym czáſie Narſeſſa, Lombárdowie weśli do Włoch Roku P. 568. pod komendą Albiná Krolá ſwego, ktory naypierwey odebrał Páwią, y tám był proklámowány Krolem od ſwego woyſká Roku 571. Po nim pánowáło 23. Krolow áż do Dydyerá oſtátniego Krolá Lombárdow ktorego Károl Wielki wygnał, y ták Kroleſtwo Lombárdow ſtráćiło luſtr ſwoy R. P. 774. we 206. lat po Albinie.

Lombárdia zámykáłá w ſobie więkſzą część Golii Cyzálpińſkiey, gdźie teraz Sabáudya, Piemont; Genuą, Medyolan, Montferrat, Páńſtwá Weneckie, Parmę, Mantuą, Modenę &c. Te wſzytkie teraz inſzemu Rządowi podlegáią, dla tego teráznieyſzy porządek obſerwowáć muſzę w Opiſániu Páńſtw Włoſkich.

SABAUDIA.

TO Xięſtwo lubo by náleżáło bydź przyłączone do Monárchii Fráncuſkiey, iednák że Część iego do Lombárdyi náleżáłá, á do tego, dla nie rozerwánia Páńſtw Xiążęćiá Sabaudzkiego, tu mi ſię zdáło ie położyć.

Sabaudyá byłá mieszkána zdawná od Centronow, Garocellow, Brannowicow, Nantuantow, Latobrygow, Tokuatow, y Allobrogow; Centronowie osádzeni byli około Alpeſow Penińſkich, gdźie ſię teraz Tarentezyá názywá, Ceſarz Juliuſz támtędy przeſzedł do Francyi z 5. Legii Rzymſkich. Gárocellowie osádzeni byli około Gory Mont Cenis; Branowićowie około Mauryenny; Nantuantowie w Xięſtwie Hablayſkim, Latobrygowie w Kráiu Waudzkim, Tokuátowie około Fucygni, Allobrogowie Rzymiánom náyznáiomśi między Ronem, y ieźiorem Lemánem, Centrowie nád Izerą, te wſzytkie teraz Prowincyiki ſą zámknięte pod Imieniem Sabaudyi.

Sabaudya przedtym zámykáłá w ſobie część Gallii Nárbońſkiey, y Część Celtyczney álbo Lionſkiey, Rzymiánom hołdowáłá áż do czáſow Honoryuſzá, zá ktorego záwoiowána byłá uſtáwicznemi náiázdámi Gotow, Hunnow, y inſzych.

Bertold czyli Berold około XI. wieku był początkiem Fámilii Xiążąt Sabaudzkich, ktory według Gwichenoná Hiſtoryká, y innich wielu ſzedł z linii Wittygindá wielkiego Xiążęćiá Sáſkiego, ten tylko był Grafem Sabaudzkim, y Mauryáńſkim, á po nim Humbert, y inni po nim rozſzerzyli to Páńſtwo, Amedeuſz VIII. zá Zygmuntá Ceſárzá konſenſem R. P. 1416. erygował to Gráfſtwo ná Xięſtwo, od Beroldá áż do Wiktorá Amedeuſzá rachuie ſię ták Grafow iako y Xiążąt 32. to ieſt od Roku 1000 áż do Roku 1675.

Xiąże Sabaudzki ieſt Pánem ábſolutnym w Sabaudyi, y Dźiedźicznym, tytułuie ſię we Włoſzech *Vicarius Imperii.*

Honor Kroleſtwá Cypryiſkiego miał z tey przyczyny: Károlowá Luzyniańſka Krolowá Ierozolimſka, Cypryiſka y Armeńſka, będąc wygnána przez Brátá ſwego Bátárdá z Kroleſtwá właſnego uſzłá do Rzymu zá Sixtusá V. Papieżá, gdźie y umárłá Roku 1483. Tá Károlowi Xiążęćiu Sabaudzkiemu wnukowi ſwemu przy Prezencyi Pápieżá y Kárdinałow uſtąpiłá wſzelkich pretenſyi do Kroleſtwá Cypryiſkiego, y odtąd Xiążętá Sabáudzczy intytułowáli ſię Krolámi Cypryiſkiemi, á zá teráznieyzſzego Cesárzá Károlá VI. od Traktatu Wideńſkiego z Hiſpánią uſtąpiona im Sardyniá, lubo Tráktat Raſztádzki ich był utrzymał przy Kroleſtwie Sycliyſkim, y teraz ćiż Xiążętá Sabáudzcy intitułuią ſię, y koronuią Krolámi Sárdyńſkiemi.

Hiſtoryá Zyćia Xiążąt Sabáudzkich náyćiekáwſza z tey przyczyny, że żaden z Xiążąt Sabáudzkich nie był zábity, choć w częſtych y niebeſpiecznych potyczkách y bátáliach.

Sabáudya ſzczyći ſię ſtárodáwnemi Familiámi ták z Ceſárzow iáko y z Krolow pochodzącemi, dla czego Amedeuſzowi VIII. przyznáwáno, że miał ſobie hołduiących wielu Xiążąt.

Xiążętá Sabáudzcy záwſze ſą Zelántámi Wiáry S. y nie ćierpią w Páńſtwach ſwoich żadnich Heretykow, dla potrzeby tylko woienney, iedney Prowincyi pozwolili wodeczykom Heretykom.

Práwo Sáliczne záchowáne ieſt w Sabáudyi, tak iák w Francyi, że biáłegłowy nie dźiedźiczą tylko Mężczyzny náybliżśi ze Krwi.

Xiąże Sabáudzki záſzczyca ſię trzemá Orderámi woiennemi, Pierwſzy zwány Order Zwiáſtowánia, inſtytuowány od Amedeuſzá VI. pierwey pod Imieniem *Nodus Amatorius* Roku 1355. ktorego kołnierz był z Roż czerwonych y białych, y ná nim wiſzący *Nodus Amatorius* z literámi F. E. R. T. co znáczy *Fortitudo Ejus Rhodum Tenuit* z tey przyczyny, że Roku 1310. Ottomán Krol I. Turecki obległ wyſpę Rod, ták, że iuż kápitulácyá miáłá záchodźić, ále Amedeuſz VI. zwány ná ow czás Gráf Werd, álbo zielony przyſzedł ná ſukkurs y Ottománá odpędźił, zkąd przydáne Orderowi Słowá F. E. R. T. Po nim Karol Dobry Xiąże Sabáudzki Oyćiec Emmanuelá konſekrował ten Order Miłośći Boſkiey złączoney z náturą ludzką názwány Order: Zwiáſtowánia, iákoż pod nim wiſi Obraz Zwiáſtowania.

Drugi Order S. Maurycego inſtytuowány od Amedeuſzá Xiążęćiá Sabáudzkiego, obránego potym Pápieżem pod Imieniem Felixá V. ná Concilium Bazyleyſkim, ále uſtąpił tey ſwoiey Elekcyi Mikołáiowi V.

Trzeći Order S. Łázárzá.

Sabáudyá grániczy ná pułnoc z Kráiem Gex, Rzeczą poſpolitą Geneweńſką y ieźiorem Geneweńſkim dźielącym ią od Szwáyczárow, ná Záchod z Fráncyą; ná południe z Delfinátem; ná wſchod z Piemontem, od ktorego ią dźielą Gory Alpes.

Powietrze w Sąbáudyi ieſt chłodne z przyczyny wielkich gor, Kray iednák dośyć ludny, y obfituiący w zbożá, winá, y páſtwiſká, oblány Rzekámi: Ronem, Izerą, Arwą, y Arkiem.

Má Miáſtá Pryncypálnieyſze: Szambery, Monſtyer, S. Ian Mauryeńſki, Auguſtá, Momeylan, Annecy, Ewian, Tonon, Aix, y Miolan.

Xięſtwo to zámyka w ſobie Prowincyi oſm niewielkich, to ieſt: Xieſtwo Hablayſkie, Genewſkie, Sabaudzkie właſne, Aſtckie, Báronią Fucygniyſką, Gráfſtwo Tarentáyſkie, y Mauryeńſkie, y część Bugeiu.

Sabáudiá właſna ma 6. Powiátow: Szambery, Montmelion, Rumilli, Aigebelle, Konflans, Aix, Boges, Pontbowozen, y Eſzel.

SZAMBERY Miáſto Stołeczne nád dwiemá Rzekámi Laiſſą y Albáną niewielkie, tylko Fontánnámi przyozdobione, záſzczyca ſię Párlámentem Sabáudzkim, ná ktorym wſzelkie krzywdy Xięſtwá ſądzą ſię, ma do widzenia w Zámku Káplicę fundowáną od Amedeuſzá VII. Xiążęćiá Sabáudzkiego, nád ktorą ieſt inſcrypcyá wyráżáiąca Swiętę żyćie tego Xiążęćiá, y żony iego Yolánti corki Krolá Fráncuſkiego. O mile od tego Miáſtá ieſt Kláſztor w ktorego Kośćiele ſą liczne groby Xiążąt Sabáudzkich zowie ſię Haute Combe.

MONTMELION nád Izerą wſławione Fortecą ná ſkále nie doſtępney, ktorá liczyć może między náyznácznieyſzemi w Europie, iednák Henryk IV. Krol Fráncuſki iey dobył, Roku 1600. á Ludwik XIV. Roku 1691, ále oddána 1696. To Miáſto wſławione Synodem Roku 879. ná ktorym ſię Bozon kazał koronować Krolem Prowenckim, zwáne to Miáſto przed tym Mantala.

TONNON Miáſteczko Stołeczne Xięſtwá Hablayſkiego nád Ieźiorem Genewſkim.

Xięſtwo

Xięſtwo Hablayſkie zwáne od Rzymian *Provincia Equeſtris & Caballica,* z tey przyczyny, że tám konie biegłe znáydowały ſię, má w ſobie 7. Miáſteczek Rypalla Miáſteczko nád Ieźiorem Genewſkim wsławione Amedeuſzem VIII. Xiążęćiem Sabáudzkim, ktory tám w Kláſztorze przyiął hábit, y tám koronowány ná Pápieſtwo Roku 1440. ktorego uſtąpił Mikołáiowi V. Pápieżowi, ná Concilium Lugduńſkim R. 1449.

GENEWA nád Ieźiorem tegoż Imieniá, Miáſto rozdźielone ná trzy cześći Rzeką Ronem, z ktorych średnia ieſt ná kſztalt wyſpy, niema nic ćiekáwego, nád wieżą od Juliuſzá Cesárzá fundowáną, Druga część Miáſtá pobocznia názwána S. Gerwázego gdźie ieſt Kośćioł wielki murowány. Trzećia cześć Miáſtá naywiękſza łącząca ſię moſtámi dwiemá z drugiemi dwiemá częśćiámi, ma w ſobie Rátuſz, ná ktory ſię wchodźi bez gráduſow, y arſenał dobrze uprowidowány, Kośćioł S. Piotrá Kálwini odebráli. Miáſto to náyćiekáwſze ieſt z przyczyny hándlow obfituiących w Manufáktury, Máteryi bogátych, gálonow, koronek złotych y ſrebrnych, Zegárkow przednich, ktore náypunktuálnieyſze ztámtąd wychodzą, Miáſto ludne y bogáte, Cudzoźiemcámi nápełnione, ſámemi Kálwinámi, niemogącemi, ſię mieśćić w Fráncyi, Fortecą ná około zmocnione, w pięknym y weſołym położeniu, przedtym Imperyálne, ále teraz záſzczyczone Rzeczapoſpolitą wolną, zárażone Sektą Kalwińſką Roku 1534. Zkąd Biſkup przeniosł ſwoię Stolicę do Annecy.

Rzeczpoſpolita Geneweńſka złączoná ieſt z Kántonámi Fryburckim, Bernſkim, y Zuryńſkim, rządźi ſię Demokrátycznie, abſolutna záś powágá przy wielkiey rádźie złączoney ze 200. Mieſzczan. Ma y drugą mnieyſzą rádę złączoną z 25. Oſob, z między ktorych obieráią 4. Sendykow corocznie. Tá Rzeczpoſpolita nie ieſt bogáta, bo tylko 4. Wśie ma do Miáſtá, náybogátſza tylko z kupiectw partykulárnich, y z Pſtręgow, ktore ſię tám poláwiáią oſobliwey wielkośći, y one zákupuią do Fráncyi y Sábáudyi.

Genewa zaſzczycáłá ſię przedtym Grafámi właſnemi, ktorzy záwſze dyſputowáli o Rząd z Biſkupámi Geneweńſkiemi, fundowánemi ná cálym Páńſtwie Geneweńſkim, ále po przyiętey Sekćie Kalwińſkiey, przeniesło ſię to Páńſtwo do Xiążąt Geneweńſkich á Roku 1659. po Smierći Henryká oſtátniego Xiążęćiá, doſtáło ſię przez Sukceſſyą Xiążętom Sábáudzkim.

Páńſtwo Geneweńſkie dźieli ſię ná 12. Powiátow zwánych: Annecy, Stáry Zámek, Albiá, Bomá, klermont, Szomont, Krozylá, Mornet, Roſza, Tomma, Fawerges, y Bofort.

ANNECY Miáſto Stoleczne Páńſtwá Geneweńſkiego od R. 1535. kiedy Genewá wiárę kálwińſką przyięłá, y wygnáłá Biſkupá oſtátniego Piotrá z Bomy, ktory ſię tu z cáłą kápitułą przeniosł, przyozdobione to Miáſto wielą Kláſztorow, y Zamkiem. Położone nád ieźiorem tegoż imienia.

AUSTA álbo Aſt, Miáſto Stoteczne Xięſtwá tegoż Imienia; położone w rowninie nád wielą Rzekámi, płynącemi z Gor Alpes, ktore z ſiebie formuią wiele wyſp, á ná tych Domy y Pálácyki fundowáne. To Miáſto od Auguſtá Cesárzá ktory tám náypierwſzą záłożył Kolonią, názwáne *Auguſta Prætoria*, ktorego Ark Tryumfálny dotąd konſerwuie ſię, iáko y inſze dáwnych Rzymian Amfiteátrá, y Arkuſy.

Xięſtwo Auguſtſkie złączone ieſt z 7. Powiátámi, zwánemi: Auguſtá, Wáleyza, Graſſony, Greſenche, Rema, Curia Major, y Cogne; inne Miáſteczká ma Morges, Awiza, Szatylion, Iſſogne, Montyuet zwáne od Stárych *Mons Jovis.* y Donas gdźie ieſt iedná drogá wyrznięta w ſkále przez Annibálá. Curia Major záś gdzie Rzymiáne Sądy odprawiáli.

BONAVILLA Miáſto Stołeczne źiemi Foſſyńſkiey nád Rzeká Arwą, przyozdobione Fortecą Zamkową, gdźie rezyduie Sędźia tey źiemi, Familie náyznácznieyſze Sabáudzkie, bierą ſwoy początek z Bonewilli, iáko Dom S. Albáná, Dom Milltow, y Chalow, y innych wiele.

Ziemiá Foſsyńſka miáłá ſwoich Dźiedźicow, ále przez Kontrakty Slubne doſtáłá w Dom Sabáudzki. Zámyka w ſobie 12. Powiátow nie wielkich, á bárziey Miáſteczek, z ktorych Paſy náyznácznieyſze y ſławne w Winá.

MUSTYER Miáſto Stołeczne Prowincyi zwáney Tarantazya tymże Imieniem zwáne od Rzymian, názywáne tákże *Forum Claudii* nád Rzeką Izerą dźielącą ie ná dwie Cześći, ma ſwego Arcybiſkupá, y Kátedrę, záſzczyca ſię urodzeniem Innocentego V. Pápieżá, ma w ſobie y Sklad ſolny.

Prowincyá Tarantazya ſzerzy ſię na 12. mil, y ma w ſobie wiele Miáſt.

Swięty Jan Mauryeńſki Miáſto Stołeczne Prowincyi tegoż Imienia, nád Rzeką Arką, ma ſwego Biſkupá y Kátedrę.

Prowincya Mauryeńſka lubo gor pełna, obfituie iednák w Páſtwiſká, y w Száfrány, ma w Sobie 100. Páráfii, Miáſteczko tylko iedno S. Iáná, w tey Prowincyi ieſt gorá Monſenis, przez ktorą ſię iedźie z Włoch do Fráncyi.

Miolan

MIOLAN Miáſto nád Rzekámi Arką y Izerą przyozdobione Fortecą, gdźie ieſt iedná przepáść niedoyzrána, y tám Ludźi kryminálnich wrzucáno, ktorzy niżeli do grontu dolećieli, w drobne ſztuki rozſzárpáni bywáli, teraz ma bydź zárzucona w poł, w tey Fortecy ieſt więźienie náymocnieyſze w Europie, gdźie Xiąże Sabáudzki Pánow odſyła záſłużonych ná Kárę.

TAMIED o dwie mile od Miolánu mieyſce wſtáwione Opáctwem Cyſterſkim, gdźie S. Piotr Arcybiſkup Tarantáyſki był Opátem.

Ieźioro Geneweńſkie przedtym zwáne Leman ieſt bárzo Rybne, ma trźy ćiekáwośći w ſobie, pierwſza że w niektorych mieyſcách ieſt głębokie ná 500. łokći, ále rzecz widźi ſię bydź mniey wiáry godná, Druga że ma w ſobie wielkie Szczupáki, y inne Ryby zwáne Mutáil, Ktore od 70 lat miáły ſię pokázáć przepłynąwſzy podźiemnemi zrzodłámi z Ieźiorá Nowego Zámku, y z Szwáyczárow, gdźie ſię znáyduią, te ryby znácznie tępią inſze Ryby, ták że trudno czáſem o połow. Trzećia, że Rzeká Ron przez to Ieźioro ták ſzybko płynie, że ſię nic á nic nie mieſza z wodą ieźiorną.

PIEMONT.

TO Xięſtwo názwáne od położenia ſwego przy Gorách Alpes, iákoby po Łáćinie *Pes Montium*, náypierwey było od Rzymian záwoiowáne, potym od Gotow, ná oſtátek od Lombárdow, ktorym ie Károl Wielki odebrał, y pod dyrekcyą Margrábią oddał, ná ten czás kiedy rozdźielił Páńſtwá záwoiowáne, Kapitánom ſwoim záſłużonym, á teraz przez Sukceſſye doſtáło ſię pod Rząd Xiążętom Sabáudzkim, ktorzy ie náznáczyli dla intytulácyi Synom ſwoim Pierworodnim.

Xięſtwo to grániczy ná puńoc z Walezyą, ná wſchod z Medyolánem y Montferratem, ná południe z Páńſtwem Genueńſkim, y z Gráfſtwem Niceńſkim, ná záchod z Delfinátem y Sabáudyą.

Zámyka w ſobie 10 Prowincyi: Xięſtwo Piemontſkie, Grafſtwo Aſt, y Lucernę, Margrabſtwo Cewe, Saluſkie, Suſkie, y Iwre, Ziemię Wercelſką, Pinerolſką, y Peruſką, Xięſtwo Auguſtſkie, bárdziey tu náleży iák do Sabáudyi. Xięſtwo to náyznacznieyſze ieſt Páńſtwo, ktore Xiążętá Sabáudzcy trzymáią we Włoſzech. Sytuacyá iego ieſt w niektorych mieyſcách rowna y piękna oblana rzekámi Po, y Storą. Powietrze ma nie ze wſzyſtkim zdrowe, bo w źimie bárdzo źimne, w leće bárdzo gorące, y záwſze mgliſte z przyczyny pobliſkich gor. Ziemiá iednák pożytkuiąca w Winá, owoce, y zbożá, oſobliwie w tym trákćie iádąc z Medyolánu do Turynu. Dźieli ſię ná 6. Ziem, Imię ſwoię máiących od Miáſt: Turyn, Sáwilion, Cuni, Mondowi, Kwiraſkwe, y Kwiers, ma y innych wiele Miáſteczek, iáko: Rywol, Montkalier, Willanowa Karynian, Rakoni, Foſſan, Bene, Wercel,, Pinierol. &c. &c. Powiat Poruſki, S. Marćiná, Lucerna, y Angronia, Kálwińſką Sektą zárážone, Xiążętá Sabáudzcy ćierpliwie tę Religią znoſzą, bo im ſię dobrze Kálwini opłacáią.

TURYN Miáſto Stołeczne Páńſtw Xiążąt Sabáudzkich y ich rezydencyowálne, położone w rowninie przy ſámych gorách łączących ſię nád Rzeką Po, ktora z tych gor płynie, Miáſto piękne y godne do widzenia, mocno ufortyfikowáne, y oſobną Cytádelę máiące z 5. Baſtyonámi mocno opátrzoną, w ktorey ieſt ſtudniá ciekáwa dla oká ludzkiego z ſwoiey koſztowney Struktury. Przyozdobione to Miáſto powágą Arcybiſkupá własnego y Kośćiołem Katedrálnym bárdzo wſpániałym, w ktorym konſerwuie ſię Prześćirádło Náyſwiętſzego Ciáłá Chryſtusá Páná, w ktorym zdięte z krzyżá obwinione było, przy tym Kośćiele ieſt Páłác Krolewſki, w ktorym zwyczáynie rezyduie krol Sárdyńſki, obſzerny y piękny oſobliwie we wnętrznie przyozdobiony mágnificencyą pokoiow ſztukateryámi wysádzonich oſobliwie Gábinetow dwoch, Krolá y Krolowy ſámym Złotem chimſką robotą wyzłoconych, y źwierćiádłámi adornowánych, przy tym łuſzko bárdzo ſzácowne, bo cáłe ſádzone perłámi y kámieniámi drogiemi, potym ieſt do widzenia wozek 6. końmi niby záprzężony, wſzyſtká ſztuká lana ze Złotá, y z náſádzonemi drogiemi kámieniámi, tákże Zámek lany ze Złotá z wſzelką Artyleryą y Fortyfikácyą przy nim dwá dźiáłká, z ktorych ſtrzeláć może, wſzyſtko to lane ze Złotá. Ieſt y Bibliotekа ciekáwa do widzenia, iáko y ſtatuy Cesárzow, y wielkich Filozofow, tákże y ſztuki málárſkie przednie. W tymże Mieśćie ſądy cáłey Prowincyi odpráwuią ſię, ma y Akádemią wſtáwioną wiolą Cudzoźiemcow, y Moſt ná Rzece Po, około Miáſtá oſobliwie ná nowym Mieśćie ieſt wiele Páłácow pięknych y wſpániałych, Xiężąt, Gráfow, ktorzy ledwie nie wſzyſcy záwſze tu rezyduią, dla tego ſię Dwor

Krolá

Krolá Sárdyńſkiego názywa, Máły Dwor Fráncuſki. Lubo záś to mieyſce ieſt mocno ufortyfikowáne, iednák Roku 1640. Káwáler de Harkurt z Fámilii Lotaryńſkiey dobył go, zwány ten Káwáler przed dobyćiem *Cadet de la Perle*, álbo Kadetem perłowym, dla tego że záwſze u uchá iego wiſiáłá perłá, á po dobyćiu názwáno go *la perle des Cadets* álbo Perłą Kadetow. O milę od tego Miáſtá ieſt do widzenia Wenerya gdźie Páłác krolewſki po oſtátnich woynách nowo wyrepárowány, w Apartámentach Krolewſkich wſpániále przyozdobiony, w iednym pokoiu ſą Krolowie Fráncuzcy málowáni, w drugim Hiſzpáńſcy, w trzećim Xiążętá Sabáudzcy, w czwartym náyprzednieyſzym Cesárze Rzymſcy, przy tych Pokoiách Oratorium, y Gáleryá ná krokow 120. wſzytko z Mármuru, w drugim Apartámencie ſą Pokoie Xiążęćiá Sabáudzkiego ozdobione Sztukáteryámi Włoſkiemi, gdźie Stoł ieden ſztucznie wyrabiány z drzewá iák málowány z Nápiſem

Regales animæ ſola virtute triumphant
Numinibúsque pares ſola Minerva facit.

CONI Miáſto w hándle bogáte nád Rzeką Sturą y Gez Forteca zmocnione ták w ſobie iáko y Cytádellá, Fráncíſzek I. Krol Fráncuſki niemogł go dobyć, ále Roku 1641. Harkurt go dobył zá Ludwiká XIII. Opáctwo S. Dalmázá bliſko tego Miáſtá fundowáne, y ćieplice Wodáckie ná wſzelkie choroby.

MONDOWI Miáſto ludne y mocno ufortyfikowáne przy gorze Apenin, ma ſwego Biſkupá y Acádemią.

KARYNION nád rzeką Po, Miáſto mocne y obronione Cytádellą, ma ſwego Xiążęćiá z Fámilii Sabáudzkiey, y Páłác rezydencyonálny iego Roku 1544. było dobyte przez Fráncíſzká Xiążęćiá Burbońſkiego.

ASTY Miáſto Stoleczne Grafſtwá Aſtckiego nád Tenarem Rzeką, dobrze ufortyfikowáne, ma ſwego Biſkupá. To Grafſtwo należáło do Xięſtwá Medyolańſkiego, ále potym Xiąże Medyolańſki dał ie w poságu z Corką ſwoią Ludwikowi Xiążęćiu Orleańſkiemu Rodzonemu Károlá VI. Krolá Fráncuſkiego, ále potym Fráncíſzek I. Krol Fráncuſki wźięty przez Károlá V. Cesárzá podczás woyny, tym Xięſtwem álbo Grafſtwem z niewoli wyſwobodźił ſię, oddáwſzy ie Károlowi Cesárzowi, Xiążętá potym Sabáudzcy Roku 1531. nábyli go u Cesárzow. Do tego Gráfſtwá náleżą pryncypalnieyſze Miáſtá: Villanova Miáſteczko mocne w fortyfikácye, Montekiar, Montek, Kormilian, Bodyſer, Gavene, Monta, Malian, Rowiliaz, Kanal, Ferrera, Caſtelimard ſławne w winá biále &c. &c. To Grafſtwo obfituie w źiemię urodzáyną, y pożytkuiącą oſobliwie w winá.

CERYZOLES Miáſteczko ſławne z Wiktoryi, ktorą w tym mieyſcu otrzymáło woyſko Fráncuſkie pod komendą Fráncíſzká Burbońſkiego Xiążęćiá, y Eugieńſkiego, zá pánowánia Fráncíſzká I. nád woyſkiem Károlá V. Cesárzá 14. kwietniá roku 1544. &c. położone w Grafſtwie Aſtckim.

WERUA álbo Verue Miáſto w tymże Grafſtwie ſytuowáne, y mocno ufortyfikowáne, á naybárdziey ſławne w ludźi godnych iáko to Policyáná, y Torkwatá Taſſa, ktorzy tu mieſzkáli, Xiąże Ferrárſki obległ był to Miáſto Roku 1625. ále dáremnie, dla tego inſkrypcyá ná fácyaćie Páłácowey, ktora byłá tym Modeluſzem wyrázona: Wieprz był wyrobiony z kámieniá otwieráiący pyſk do pożárćia groná winnego, ktora mu nád głową wiſiáłá z tą inſkrypcyą

Quando queſto porco pigliara l' uva
Il Marqueſe di Montferrato pigliara Verva

odmieniono potym tę inſkrypcyą w Xiążęćiá Ferraryi; iednák tá Fortecá byłá potym dobytá przez Xiążęćiá Wándomſkiego Roku 1705.

LUCERNA Stoleczne Miáſto Márgrafſtwa tegoż Imienia nád Rzeką Pelicą; nie ma nic oſobliwſzego.

CEVA Miáſto tákże Stoleczne Márgrafſtwá ſwego Imienia dośyć zmocnione Cytádellą, należy do Xiążęćiá Sabáudzkiego od Roku 1531.

SALUS álbo Saluces Miáſto w Márgrabſtwie Sáluſkim nád Rzeką Po, zmocnione Cytádellą, ma ſwego Biſkupá, Kośćioł wſpániały Katedrálny y bogáty. Henryk IV. Krol Fráncuſki zámienił to Márgrabſtwo z Xiążęćiem Sabáudzkim Károlem Emmánuelem Roku 1600. zá Prowincyą Breſſe, to Márgrabſtwo ma wiele Miáſt náleżących do ſiebie, iáko to: Revel, Dronner, Rohę, Spavier, Carmanioles, Buſka, Manta, Veizol, gdźie bárdzo wſpániały Páłác, Paigne ſławne w Winá delikátne, trzy Abbácye Cyſtercyeńſkie y wiele innych. Rzeka Po w tym Páńſtwie poczyna ſię z gory Vizo &c. &c.

CARMANIOLE Miáſto wielkie y bogáte, ma do widzenia Zamek álbo Cytádellę bárdzo mocną y między nayufortyfikowáńſzemi w Europie.

SUZA álbo Suze, Miáſto Stołeczne Markizátu tegoż Imienia ſytuowáne przy gorze Genevra, ma ſwoy Zamek ále niezbyt ufortyfikowány, y przy murze ieſt złączony Ark tryumfálny, ktory miał bydź zá Cesárzá Auguſtá wyſtáwiony ná znák zwyćięſtwá ná honor iemuż ſamemu, tego záś doćiekáią z Inſkrypcyi ná iednym kámieniu : *Gentes Alpinæ devictæ.* To Miáſto ieſt Stárodáwne, ile że Pompeiuſz tám Kolonią założył. To Margrábſtwo doſtáło ſie pierwſzemu Amedeuſzowi Xiążęćiu Sabáudzkiemu w poságu z Adleidą Corką iedną Márgrábi tego Páńſtwá Roku 1023. Do tey Prowincyi ſą inne Miáſtá náleżące, iáko to : Veilan, Novalez &c. &c.

IVREE Miáſto ná ſkále ſytuowáne y zmocnione dobrze fortyfikácyą, ma ſwego Biſkupá, Fryderyk III. Ceſarz Roku 1349. dał to Margrábſtwo Tomáſzowi drugiemu Xiążęćiu Sabáudzkiemu &c.

WERSEL álbo Verceil Miáſto Stołeczne Páńſtwá tegoż imienia, ludne, obſzerne, y dobrze ufortyfikowáne, ma ſwego Biſkupá, Pliniuſz wſpomina o iego Minách, álbo Kruſzczách złotych, S. Euzebiuſz tu ſię urodźił, y Biſkupem był tutecznym, ma między inſzemi Relikwiámi w Kośćiele Kátedrálnym Ewángelią S. Márká y Máteuſzá pisáną przez tych Swiętych, ktorą Berengáryuſz oddał mieyſcu temu Krol Włoſki bliſko iák lat 800. &c. &c.

PINIEROL, ou Pignerol, Miáſto było odebráne przez Kárdynáłá de Ryſzelieu Roku 1630. ále oddáne Xiążęćiu Sabáudzkiemu Roku 1697. było mocne, ále zruynowáne przez woyny.

MONFERRAT.

TO Xięſtwo grániczy ná Południe z Genuą, ná Wſchod z Medyolánem, ná Puł-noc, y Záchod z Piemontem, ieſt obfituiąca Prowincyá w zboże, w Winá, miáłá własnych Xiążąt áż do Roku 1533. á po ſkończoney ich linii, były woyny wielkie między Sabáudzkiemi, y Mantuáńſkiemi Xiążętámi o przywłaſzczenie ſobie Páńſtwá tego, ále pierwſzym ſię doſtáło przez pokoy Roku 1631. y Leopold Ceſarz pretenſyi ſwoiey potym odſtąpił Roku 1713.

CASAL Miáſto Stołeczne, y Biſkupá ma ſwego nád Rzeką Po,

TRIN drugie Miáſteczko o milę dobrze ufortyfikowáne.

AQUI názwáne Miáſto z przyczyny Wod do zdrowia ſłużących, y z Fontánn ćiepłych, ma ſwego Biſkupá.

ALBA nád Tanárem ma ſwego Biſkupá, Łáćinnicy zowią ią *Alba Pompeja*, dla tego ma bydź fundowáne od Pompeiuſzá Grafſtwo.

NICEA.

GRafſtwo Niceńſkie graniczy z Prowencą, Piemontem y Rzeką Genueńſką, náleżáło przedtym do Prowency, ále Yoland Mátká Ludwiká III. Krolá Neápolitáńſkiego, á Grafá Prowenckiego, uſtąpiłá Amedeuſzowi VIII. Xiążęćiu Sabáudzkiemu Roku 1419. w Sumie 160000. Fránkow, y teraz náleży do Krolá Sardyńſkiego iáko Xiążęćiá Sabáudzkiego przez oſtátnią deklárácyą Lugduńſką Fráncíſzká I. Krolá Fráncuſkiego Roku P. 1523. Dźieli ſię ná dwie częśći : Pierwſza ſamo w ſobie Grafſtwo Niceńſkie. Druga, Grafſtwo Bewil y Tende, Barconoleta, Marſo, Dolceaqva, Xięſtwo Oneklia, y Prella.

NICEA Miáſto Stołeczne nád Morzem przy gorách Alpes, obfituiące z ſwoiey pięknej y zdrowey Sytuácyi, w Pomárańcze y Cytryny, záſzczycone Stolicą Gubernatorá y Senatu Prowincyonálnego, bogáte w Kupcow, y Port ſwoy lubo przyſzczupły máiące, zmocnione Cyttadellą, ma ſwego Biſkupá.

FRANKAVILLA Miáſteczko o milę od Nicei, wſłáwione odporem Turkom attákuiącym go Roku 1543. zmocnione Cyttadellą ná Skále niedoſtępney ufortyfikowáną, y ſzczyći ſię ieſzcze znákámi Stárodawnego Amphitheátrum, y Kośćiołow Plutoná y Junony.

ME-

MEDIOLAN.

XIeſtwo Medyolánſkie po śmierći Karolá Wielkiego Cesárzá miáło ſwoich właſnych Xiążąt z Fámilii Wiſkontych y Sforcow, y z inſzych Domow, ále Karol V. Ceſarz przywłaſzczył ie ſobie przez Potencyą, Synowi ſwemu Filipowi II. Krolowi Hiſzpáńſkiemu go uſtąpiwſzy, y odtąd náleżáło záwſze do Krolow Hiſzpáńſkich ktorzy ſię tu przez Gubernátorow ſwoich rządźili, ná ktorych byłá Krytyká: Gubernátorowie Mediolánſcy pożyráli ludźi. Vice Krolowie Neapolitáńſcy iedli ludźi; á Sycyliyſcy kąsáli ludźi, á to z tey przyczyny, że zdźieráli Prowincye nieſłuſznemi podátkámi, od Roku 1714. od Pokoiu Backiego náleży to Xięſtwo do Cesárzá. Grániczy ná Záchod z Piemontem y Monferratem, ná Południe z Rzecząpoſpolitą Genueńſką, ná Wſchod z Parmą, Mantuą y Wenecyą, ná pułnoc z Szwáyczarámi y. Gryzonámi.

Prowincyá tá może ſię názwáć przed náypięknieyſzemi y pożytecznieyſzemi we Włoſzech, y znáczne intráty wnoſi do Skárbu Cesárſkiego, Ziemiá oblana wielą Rzek, y Kánáłow, ktoremi kiedy potrzebá goſpodárzom záwſze ſprágnioną żiemię y grontá mogą poſilić, między Rzekámi ſą náyprzednieyſze: Po, Bormida, Teſin, Adda, y Oglio. Grontá ma pożytkuiące w wſzelákie zbożá, Ryże, winá, y wſzelákie fruktá. Drogi po całym Páńſtwie ſą pod linią urobione, y záwſze gładkie y czyſte, z obodwoch ſtron kánálámi przyozdobione, y wſzędźie zásádzone drzewámi pożytkuiącemi, oſobliwie Morwámi, przy ktorych wiele konſerwuią robáczkow iedwábnych. Dźieli ſię ná 12. Powiátow, pierwſze 4. ćiągną ſię nád Rzeką Po, iáko to: Lomelia, Pawia, Lody, y Kremona; inne záś: Alexandryna, Tortona, Ziemia, Bobio, á ná Pułnoc Grafſtwo Vigevano, Novara, Medyolan właſny, Ziemiá Coma, y Grafſtwo Angera; Te Powiáty máią ſwoie Stołeczne Miáſtá tegoż Imenia, procz Lomeliny w ktorey ſą Miáſtá Walencya, y Mortara.

MEDIOLAN Miáſto Stołeczne położone w rowninie weſołey, między rzekámi Tezynem y Addą, z ktoremi ma kommunikácyą przez dwá kánáły. Fundowáne od Gallow Roku 170. po záłożeniu Rzymu, wſłáwione rebelliámi przećiw Rządcom ſwoim, ktore Fryderyk I. Ceſarz uſkromił Roku 1160. y pod ſwoie poſłuſzeńſtwo podbił, ále iego żoná záchęcona ćiekáwośćią widzenia ták ſławnego Miáſtá, przybywſzy do Medyoláńu od ſwáwolnego Poſpolſtwá záiątrzonego odiętą ſobie wolnośćią, y ućiſnieniem podátkow rzućili ſię ná Dwor Jey, y pozábiiáwſzy wſzytkich, Cesárzową na Oſlicę wsádźili, po ulicách wodźili, á miáſto uzdźienicy, tyłem ią obroćiwſzy ogon dáli w ręce; Ceſarz zágniewány y dobywſzy go Roku 1162. cále Miáſto zburzył, ludźi wyćiął, y tylko Kośćioły zoſtáwiwſzy, ná tym mieyſcu gdźie było Miáſto poorać kazał y Solą ſiáć, ná pámiątkę ták wielkiey rebellii. Mieſzczánow záś y Poſpolſtwo dla uwolnienia od śmierći przymuśić kazał, że każdy z oſobna figę z wnętrznośći oſlicy zębámi wyiąć był obligowány, kto záś niechćiał ginąć muśiał. W 9. lat potym Miáſto nowo ufundowáne było, názwáne Wielkim, bo w ſobie obſzerne, brám ma 22. Paráfiy 96. Kośćiołow 230. Kláſztorow Zakonnych 40. Pánieńſkich 50. Szpitálow 10. w ktorych mieśćić ſię może chorych 9000. Konfraternii 100. Miáſto to nápełnione Rzemieſlnikámi profituiącemi z wielu Manufáktur, oſobliwie Páſsámonow, Ponczoch, y Chuſtek iedwábnych, Háftow złotych, y ſrebrnych, y kryſztálow. Między wielą wſpániałemi Architekturámi Kośćioł Kátedrálny Arcybiſkupá ſwego máiący Prym trzyma po S. Piotrze w Rzymie, wewnątrz y powierzchownie mármurem obwiedźiony, wſparty 160. kolumn z biáłego mármuru, z ktorych każda ná 9. łokći gruba, y ſzácowána 10000. ſzkutow, á náſzych 100000. złotych, przytym przyozdobiony Statuámi Mármurowemi 600. każda z nich ſzácowána ták iák kolumná, przed wielkim Ołtarzem pod Sufitem ſklepionym wiſi Arká, w ktorey ieſt Goźdź krzyżowy Chryſtuſá Páná, w Srodku Kośćiołá w Káplicy ieſt grob S. Karolá Boromeuſzá, gdźie w ſkláney trunnie miáłem to ſzczęśćie widźieć Ciáło Swięte iego, przy rozeznáney ieſzcze twárzy y oſobie Jego, iáko y Apparat wſzytek cáły. Skarb Kośćielny ma do widzenia ſwoich bogáctw wielką ćiekáwość, w Kośćiele S. Ambrożego, ieſt do widzenia Wąż wyſtáwiony od Moyżeſzá Izraélitom ná Puſtyni, według tradycyi támecznego Miáſtá, ále to pewnieyſza ieſt Kopiá tylko tego węża; bo 4. Reg. cap. 18. Ezechiaſz prawdziwego Węża Izraélſkiego w drobne káwałki ſkruſzyć kazał. Podle Kośćiołá S. Ambrożego ieſt káplicá S. Auguſtyná, gdźie był ochrzczony z innemi, zkąd S. Ambroży z Swiętym Auguſtynem i-

dąc

dąc do wielkiego Kościołá, ſkomponowány przez nich ſpiewáli hymn: *Te DEUM laudamus &c.* Jeſt y druga káplicá w Kościele Cyſterſkim, w ktorey S. Auguſtyn uſłyſzáwſzy Słowá *Tolle, lege,* otworzył lekcye S. Páwłá, y ználazł náypierwſze Słowá: *Non in cubilibus, neque in impudicitiis; ſed induimini JESUM Chriſtum,* ktoremi Słowy przerážony, porzućiwſzy Sektę Mánicheyſką Wiárę S. przyiął. Kościoł S. Wáwrzeńcá ieſt ná tym mieyſcu, gdźie zá Pogánow był Kościoł Herkulesá, ſzczyći ſię grobem Plácydyi Sioſtry Honoryuſzá, Kościoł S. Szczepáná ieſt ná mieyſcu Rzymſkiego Amphitheatrum, iákoż ieſzcze znázduią ſię dotąd ślády Arkow tryumfálnych y innych Rzymſkich Architektur.

To Miáſto ieſt dobrze ufortyfikowáne y zmocnione iedną Cytadellą máiącą mieyſce między náymoenieyſzemi w Europie. Akádemią ma názwáną Naſkoſty, ma y Senát ſwoy z 12. oſob złożony, y Prezydentá, było obleżone 41: rázy, 23. rázy dobyte, záſzczyca ſię bydź oyczyzną wielu godnych ludźi, oſobliwie Fámilii de Medicis y Sforcow ktorych Páłácu wſpániáłość ieſt ćiekáwa do widzenia, z między mądrych záś ludźi Valerius Maximus, Altiat, Decius, Jaſon, ktory práwá Rzymſkie opiſał, Kardon Filozof, ten niby przewidźiał godzinę śmierći, ále widząc niepewney głodem ſię zámorzył, dla nieutrácenia reputácyi Roku 1575. lat iuż máiący 75. Bonacena, y Octavius Ferrerus, wydáło tákże z ſiebie y Cesárzow iáko: Didius Julianus, y Maximilianus Herculinus. Pápieżow záś Alexándrá II. Urbáná V. y Grzegorzá XIV. Kárdynáłow 8. Arcybiſkupow 17. tu Cesárze koronowáli ſię żelázną koroną, á w Rzymie złotą.

MARYNIAN nád Rzeką Lambrą wſtáwione zwyćięſtwem Fráncíſzká I. Krolá Fráncuſkiego otrzymánym nád Szwáyczarámi Roku 1515.

MORTARE nád Rzeką Kogna zwáne od dáwnych *Pulchra Sylva* odmienione potym názwiſko Mortare iákoby *Mortale*, z przyczyny że Károl Wielki ná tym mieyſcu zbił Lombárdow.

PAVIA Miáſto Stołeczne Prowincyi ſwoiey nád Rzeką Teſin w rowninie położone, obſzerne y dawne, bo Stołeczne Lombárdow, wſtáwione poimániem Dydyerá Krolá Lombárdow oſtátniego, przez Karolá wielkiego R. 775. y przegráną bátálią Fráncíſzká I. Krolá Fráncuſkiego ná ktorey był poimány tenże Krol, przez woyſko Karolá V. Cesárzá. Teraz to Miáſto nie ludne, przyozdobione w Rynku Státuą Konſtántyná wielkiego Cesárzá.

Prowincyá tá názywa ſię ogrodem Medyolánu, bo we wſzytkie fruktá pożytkuiąca.

CERTOZA álbo Barko bliſko Miáſtá Páwii, wſtáwione mieyſce Kláſztorem Kártuzyánow, Architekturą, wſpániáłośćią y pięknośćią przenoſzącym wſzytkie w Swiećie Kláſztory, Fráncíſzek I. Krol Fráncuſki poimány w bátálii, y tu náypierwey ſprowádzony Roku 1525. wchodząc do Kościołá, tráfił ná wierſze ſpiewáiących z Pſalmu Zákonnikow: *Coagulatum eſt ſicut lac cor meum, ego verò legem tuam meditatus ſum;* Krol ſłyſząc to kontynuował dáley Pſalm: *Bonum mihi, quia humiliáſti me, ut diſcam juſtificationes tuas.* Pavia zaſzczyca ſię S. Syryuſzá głoſzoną tu Ewángelią, w ten ſam czás kiedy S. Piotr w Rzymie, y urodzeniem Jáná XVIII. Pápieżá.

LODY Miáſto Stołeczne Prowincyi ſwoiey obſzerne dośyć nád Rzeką Adda przyozdobione Kátedrą y Biſkupem ſwoim, fundowáne od Cesárzá Fryderyká Bárberoſſy Roku 1158. náyſłáwnieyſze w Syry zwáne Pármezánámi á tu ich robią, tákże w Farfury, y w ięzyki ćielęce ſolone. W Kościele Kátedrálnym w iedney káplicy ieſt obraz náyſwiętſzey Pánny Cudámi ſłynącey, krwią zbroczony od iednego Koſtyry, ktory przegráwſzy co miał w grę, mſzcząc ſię niby iákby zá Protekcyą Náyſwiętſzey Pánny niewygrał, pchnął nożem obraz, ktory nátychmiaſt zákrwáwiony wymowił do niego: w krotce odbierzeſz chłoſtę w Brunduzie, iákoż ták ſię ſtáło, bo w krotce tám obieſzony.

Prowincyá Lodezáńſka ieſt pożytkuiąca w wiele w grontách ſwoich, y oblana wielą Rzek y kánáłow, dla czego 5. rázy do Roku ſiáno ſprzątáią, obſzerna w páſtwiſkách, y záſzczycona náyroſleyſzemi, y náypięknieyſzemi ná cáłe Włochy krowámi.

KREMONA Miáſto Stołeczne Prowincyi ſwoiey fundowáne od Gallow Roku 445. po záłożeniu Rzymu, zruynowáne przez Lombárdow Roku P. 530. ále wyrepárowáne znowo od Fryderyká Bárberoſſy R. 1284. y od niegoż przyozdobione Wieżą náywyżſzą we Włoſzech, iáko y Kościołámi pięknemi do widzenia, y Páłácámi; ma ſwego Biſkupá y Káthedrę. Ziemiá tey Prowincyi oblana Rzekámi Po, Adda, Oglio, y wielą kánáłow, obfituie w winá y fruktá przednie, ma wiele innych Miáſteczek. O Kremonie nápiſáno ſłabey: *Mantua væ miſeræ nimiùm vicina Cremonæ.*

ALEXANDRYA názwána Pallia, Miáſto Stołeczne ſwoiey Prowincyi nád Rzeką Tenarą, ufortyfikowáne mocno, ma ſwego Biſkupá.

TORTONE Miáſteczko nád Rzeką Skrywia Stołeczne ſwoiey Prowincyi, ma ſwego Biſkupá y Kátedrę.

BOB-

BOBBIO nád Rzeką Trebią przy gorách położone, przyozdobione Kátedrą y Biſkupem, iáko y Opáctwem fundowánym od S. Kolumbáná.

VIGEVANO mieváło ſwoich Xiążąt, teraz tylko ma Biſkupá ſwego.

NOWARA Stołeczne Prowincyi ſwoiey dáwne y mocno ufortyfikowáne ná ſkále, ma ſwego Biſkupá.

COME Stołeczne ſwego Powiátu nád Ieźiorem Come, Miáſto obſzerne w Kupcow bogáte, ludne y mocno ufortyfikowáne, ma ſwego Biſkupá.

Ieźioro COME zwáne *laricus lacus* weſołe w położeniu ſwoim, bo nád ćiągnącym ſię w zdłuż ſześć álbo 7. mil y w ſzerz ná iednę milę około ziemiá fruktyfikuie w Winá, figowe drzewá, oliwne láſy, Pomárańczowe y Cytrynowe ogrody, Páłace piękne, w łowy wſzelkiey dźiczyzny, y we wſzytkie delektuiące oczy guſt y zápách nowálie. Rzeká Adda z tego Ieźiorá bierze ſwoy początek. Miáſto Come ſzczyći ſię bydź Oyczyzną wielu godnych ludźi, iáko Cecyliuſzá, Stacyuſzá ſtárodáwnego Poéty Pliniuſzá, Páwłá Jowiſzá y Innocencyuſzá XI. Pápieżá.

ARONA Miáſteczko nie wielkie záſzczycone Oyczyzną Fámilii Borromeuſzow y urodzeniem ſię w nim S. Károlá Borromeuſzá, Kárdynáłá y Arcybiſkupá Medyoláńſkiego, położone nád ieźiorem wielkim.

ANGERA Stołeczne Miáſto Prowincyi ſwoiey nád ieźiorem wielkim, z ktorego bliſko początek ſwoy bierze Rzeká Teſin, záſzczycone Oyczyzną Galeáſow Xiążąt Medyoláńſkich. Prowincyá tá pod Imieniem Grafſtwá erygowána od Wenceſłáwá Ceſárzá obfituiąca w wſzelákie pożytki, ma w ſobie wiele Miáſt; iáko: Arona, Ugonia, Domo, Oſcella, y Márgozzo.

WENECYA.

PANSTWA RZECZYPOSPOLITEY WENECKIEY według wielu Hiſtorykow pierwſzy początek ſwoy máią zá Czáſow Attyli Krolá Hunnow, ten będąc zbity pod Szálonem we Fráncyi przez Ecyuſzá Generáłá Rzymſkiego, y Meroweuſzá Krolá Fráncuſkiego reiterował ſię do Pánnonii, tám Woyſko zebráwſzy nowo liczne z Hunnow, náſzedł Włoſkie Páńſtwá, y dobył Miáſtá Akwilei obleżonego przez trzy látá, ná ten czás Obywátele támeczni, y znácznieyśi z Włoch Pánowie y Kupcy przeráżeni poſtráchem Bárbárſkiey Potencyi z Skárbámi y fortunámi ſwemi uſzli ná Morze, y tráfiwſzy ná mieyſce Morſkie pełne Wyſp wodą tylko oblánych tám ſię záſtánowili ná tymże mieyſcu zwánym Rio Alto, y zgodźiwſzy ſię iednoſtáynie ná iedną myśl záłożyli Fundamentá y fundowáli nowe Miáſto z czáſem roſprzeſtrzenione nie uſtępuiące Prymu w wſpániáłośći, ozdobie y mocy żadnemu Miáſtu w Europie, y w krotce zmocniwſzy ſię w ſiły znácznych ſobie przyczynili Prowincyi, podbiwſzy pod ſwoię władzą ledwie nie wſzyſtkie Wyſpy Medyterráneńſkie, iáko y więkſzą część Lombárdyi, Markę Trewizáńſką. Skláwonią, Dalmácyą, Moreą, Iſtryą, Frywol, y innych wiele Miáſt, ktore ſię niżey opiſzą porządkiem Prowincyi.

Rząd Rzeczypoſpolitey Weneckiey przy początkách ſwoich bywał odmienny, bo náypierwey przez lat 300. ile było Wyſp, to ieſt 72. tyle było Rzeczypoſpolitych, y każda nie dependuiąc od żadney, miáłá Rządce ſwego, corocznie obránego páſterzá, y z tey przyczyny, tyle w Wenecyi ieſt Páráfii ile Wyſp. Ze záś káżdy z tych Rządcow chćiał bydź ábſolutem, ztąd poczęło ſię rozterznienie y zázdroſć między niemi. A Roku 709. 12. Rządcow wźiąwſzy ligę między ſobą obráli z między ſiebie Páwłá Łukáſzá Anafeſtá Xiążęćiem, álbo Dożą Weneckim, ktorego Sukceſſorowie abſolutnie pánowáli do Roku 1172. od tego záś Roku złączywſzy ſię wſzyſtkie Wyſpy ná formę iedney Rzeczypoſpolitey, y ſkáſſowáwſzy pierwſze Elekcye Abſolutow, uſtánowili Rádę Abſolutną, z ktorey obráli ſobie Dożę, tá Rádá wielká złączona z Oſob 240 Mieſzczánow obránych od całego Poſpoſtwá, iáko y druga z 12. Konſyliárzow tymże ſpoſobem obránych ná ſprzećiwienie ſię abſolutney Władzy Doży trwáłá do Roku 1289. Ktorą odmienił Piotr Grádenigo w Aryſtokracyą dotąd trwáiącą. Wſpelka albowiem powágá złożona ieſt z wybráney liczby Fámilii wpiſánych w Kśięgę Złotą.

DOZA Wenecky pánuie dożáwotnie, Rzeczpoſpolita iednák może go detronizowáć ná ten czás, kiedy álbo zbytnie ſtáry, álbo káliká, lub nie ſpoſobny do Rády. Prezyduie ná káżdey Rádźie máiąc iednák iednę zárowną Kryſkę z drugiemi Rádnemi Pánámi.

Pod iego Imieniem Sądy ſię odpráwuią Monetę biią ale z Herbem Rzeczypoſpolitey. Rząd iego zárowny ieſt z káżdym Senátorem: *Majeſtatem quidem habet Regis, ſed authoritatem Civis.* Z Wenecyi mu ſię wyiechác nie godźi máiąc Práwo przećiwko ſobie, że go wolno ukámienowáć, dla tego nápiſáno o nim: *Rex eſt in Purpura, Senator in Curia, in Urbe Captivus*, chybá zá konſenſem Senátu, y to prywátnie wyiechác może bez żadnego honoru y Prerogatywy, nie ták iák Pompeiuſz, *ubi Pompejus ibi Roma.*

Procz Dozy Rzeczpoſpolita ma 5. Rád Weneckich do rządzenia Páńſtwem. Pierwſza Wielka RADA złożona z wſzytkiey Szláchty Weneckiey, káżdy z nich bydź powinien Wieku lat 30. Tá Rádá z między ſiebie obiera wſzelkie Mágiſtráty y Práwá ſtánowi.

Druga RADA álbo Senat Wenecki zwáná, złożona z Senátorow 120. decyduie Pokoy lub Woynę, ſtánowi Pakta y wſzytkie publiczne podczás pokoiu lub Woyny intereſſa ſtwierdza.

Trzećia RADA złożona z Oſob 26. dáie audyencyą Posłom Cudzoźiemſkim y ich intereſſa w Senáćie promowuie.

Czwarta RADA złożona z Senatorow 10. ſądźi wſzelkie kryminały, ále corok Senát odmienia tę Rádę, á inſzych obiera. Z tych 10. Sędźiow co Mieśiąc trzech Alternátą odprawuią powinność Inkwizytorow, y máią wſzelką Władzą do kondemnowánia káżdego y ſamego Doży, kiedy ſię wſzyſcy trzech zgodzą ná ſentencyą, ieżeli ſię zaś nie zgodzą to Spráwá odłożona bywa do decyzyi 10.

Piąta RADA DUCHOWNA ná ktorey prezyduie Pátryarchá Wenecki złożona z Prałátow y Szláchty Weneckiey, decyduie ſáme Spráwy Duchowne, w inſze záś Rády Duchowieńſtwo nie wchodźy.

Szláchtá Wenecka roźdźielona ieſt ná 3. Stány.

Pierwſzy Stán złożony ieſt z Fámilii 24.

Drugi Stán złożony ieſt z Fámilii Roku 1289. wpiſánych w Kśięgę Złotą, ná ten czás kiedy uſtánowili Rząd Aryſtokrátyczny.

Trzeći Stán złożony ieſt z tych wſzyſtkich, ktorzy ſobie kupili Szláchectwo, ále ći tylko do mnieyſzych Urzędow przypuſczeni bywáią.

Honor Szláchectwá Weneckiego często y Cudzoźiemcy otrzymuią, Krolowie, Xiążętá y wielcy Pánowie, ále tylko dla Tytułu, iáko Henryk III. y IV. ſzczyćili ſię tym Szláchectwem będąc Krolámi Fráncuſkiemi, iáko y inne Fámilie Włoſkie dotąd záſzczycáią ſię.

Filip II. Krol Hiſzpáńſki táki Szácunek dawał Rządowi Weneckiemu: że nigdźie nie máſz tyle doſtátecznego, wſpániáłego, y ſtátecznego Rozumu, ile w Wenecyi; inne Monarchie y Páńſtwá rządzą ſię experyencyą y przykłádem, Wenecyá záś rozumem y rozſądkiem, Poſeł káżdy przyklad bráć powinien z támtąd, bo Wenecyá ſamą nie mową tráktuie Poſłow, bo wſzytko pod Sekretem, ktora cnotá naypotrzebnieyſza funkcyi Poſełſkiey.

Szláchtá Wenecka záżywa Stroiu nákſztált Szuby ná wierzchu z czárnego koloru odkrytey ná przodźie áby widáć było Kámizelę bogátą, ná głowie záś nákſztált Mitry czarney noſzą, włoſy długie, powágá wſpániáła, konwerſowáć im ſię nie godźi z żádnym Cudzoźiemcem, áni wizyty im oddáwáć, ták iáko y Poſłom Cudzoźiemſkim, áni z żonámi ich, áni z Fámiliámi konwersácyá godźiwa bez konſenſu Senátu, náwet áni z kupcem Weneckim ktory ma Korreſpondencye z Cudzoźiemcámi im ſię godźi mowić.

Między wielą Ceremoniámi Weneckiemi, ieſt iedna publiczna w dźień w Niebowſtąpienia Páńſkiego. Dożá Wenecki w przytomnośći Senátorow y Poſłow Cudzoźiemſkich wśiádſzy w Bucentáur álbo Okręt pięknie przyozdobiony iedźie ná mieyſce głębſzego Morzá, y tám ſobie záſlubia Morze wrzućiwſzy w nię pierśćien mowiąc te Słowa: *Desponſamus te Mare, in Signum veri & perpetui Dominii*, z támtąd wraca do Kośćiołá bliższego, y po Mſzy S. wyſłuchány *Te Deum laudamus* ſpiewáią, y z Armát bezprzeſtánnie biią. Tę ceremonią máią ſobie pozwoloną od Alexándrá III Pápieżá zá protekcyą, ktorą mu wyſwiádczyli Wenetowie przećiwko Cesárzowi Fryderykowi Barberoſſie, przez co ſię znáczy że ſą Pánámi Morzá Adryátyckiego.

Páńſtwá Rzeczypoſpolitey Weneckiey dla tego że ſą rozſáczone dźielą ſię ná trzy Częśći. Pierwſza zámyka w ſobie Páńſtwo Weneckie złożone z Prowincyi we Włoſzech położonych. Druga Dalmacya zámyka w ſobie Miáſtá: Nona, Zara, Zebennico, Traw, Spalato, Kliſſa, Almiſſa, Cielud, Cataro, Caſtellnowo, y Bulwa, y przytym wyſpy Dalmackie y Morlakii. Trzeczia część wſchodnia ma w ſobie: Bergę z Butryndo nád brzegámi Epiru, Suda, Spinalonga bliſko Kandyi. Wyſpy Corfu Pachſu, Antypachſu, Cefalonią, Zantę, Cerigo, Tynę y niektore Wyſpy w Archipelagu, tákże Moreę y w Lywádyi Miáſto Lepant, ktore ſą záwoiowáne od Wenetow y im przyznáne przez Pokoy Kárłowicki Roku 1699.

PANSTWA WENECKIE we Włoſzech grániczą ná wſchod z Morzem Adryátyckim y Karniolą, ná Pułnoc z Karyntyą y Trydentem, ná Záchod, y ná Południe z Xięſtwem Medyolánſkim, Mantuáńſkim, y Ferrárą. Dźielą ſię ná Prowincyi 11. Pierwſza zowie ſię Dogádo zámyka w ſobie właſne Xięſtwo Weneckie, to ieſt cálą ſtronę od Adygi, áż do Marano, y w tey ſtronie wſzyſtkie Wyſpy. Druga zowie ſię Frywoli. Trzećia Trewigiano álbo Marká Trewizáńſka máiąca w ſobie Feltryn, Bellun, y Kadoryn. Cwárta Wincentyno. Piąta Paduano. Szoſta Rowigo. Siodma Werona. Oſma Breſciano. Dźiewiąta Bergamaſko. Dźieśiąta Crema. Iedynaſta Iſtrya Wenecka. Te wſzytkie Prowincye názywáią ſię od Miáſt ſwoich Stołecznych tegoż Imienia, wyiąwſzy Dogado w ktorey Prowincyi ieſt

WENECYA Miáſto Stołeczne Páńſtw Rzeczypoſpolitey położone ná Morzu álbo Morſkich 72. wyſpách, o milę od Londu, fundowáne przez Padewczykow. Roku 421. á rozprzeſtrzenione Roku 453. przez wielu Obywátelow Miáſt Włoſkich, wygnánych tu poſtráchem przez Attylę. Wyſp w tym Mieśćie trudno rozeznáć, bo wſzyſtkie złączone wielośćią Kámienic, Moſtow, ulic, y Kánáłow, ulice ćiáſne ále kánáły przeſtronne, przez ktore náybliżſza iázdá ná Bárkach, ktorych tu wſzędźie pełno, y niemi wſzędźie gdźie kto chce doiechác może, Kánáły wſzyſtkie ták iáko y Moſty biáłemi kámieniámi gładkiemi ſą ocembrowáne, po ktorych oſtrożnie trzebá chodźić dlá nie poslizniénia ſię, ták iáko y oſtrożność trzebá mieć w tym Mieśćie od ſwáwoli Biáłogłowſkiey, y od Złodźieiow, według przyſłowiá Włoſkiego: *delle donne, delle pietre bianche, & delle robe longe.* To Miáſto Páłacow ma wiele wſpániáłych, bogáty á między niemi náyprzednieyſzy Páłác S. Marká, ná nim dwie Fáciáty Mármurem biáłym y czerwonym przyozdobione z gzemsámi złotemi, nákryty Prencmetálem Roku 1514. Salá w nim dla wielkiey Rády ieſt długa ná 150, á ſzeroka ná 73. krokow, obtoczona w około Salámi przyozdobienemi Rynſztunkámi woiennemi ná 1000 oſob dla beſpieczeńſtwá wſzelkiego, y do Strzelby wſzelka gotowość prochu y kul, między innemi znáyduie ſię Dziáło lane ze Srebrá w ſkrzynce, do ktorey kto nie umieietnie otwiera z czterech piſtoletow ogniá dáie y zábiia otwieráiącego; Drugie Dźiáłá ſą z ktorych po trzy y po 7. rázy zá iednym nabićiem ogniá dáć może, Apartámentá wſzytkie y w nich pokoie ſą wſzędźie wyzłácane. Kośćiołow ma wiele wſpániáłych do widzenia, ſámych Parafiálnych ráchuie w ſobie 72. Kláſztorow Męſkich 24 Biáłogłowſkich 26. Szpitálow 17. Bráctw 18. Sądow álbo po naſzemu Grodow 56. Moſtow kámiennych 500. Statuuw Mármurowych w rożnych Rynkách 165. Prencmetálowych 25. ludźi mieſzkáiących w ſobie ráchuie ná 300000. Między innemi wſpániáłośćiámi Miáſto to záſzczyca ſię Kośćiołem pierwey pod Imieniem S. Teodorá dedykowánym, á potym pod Imieniem S. Márká iak tego Swiętego Ciáłá doſtáłá Wenecyá. Tá wſpániáła Fabryká ma bydź w ſámey głębokośći Morſkiey ná pilotách wyſtáwiona z wieżą bárdzo wyſoką w ktorey dzwony ſą. Kośćioł záś wſzyſtek z mármuru rożnych kolorow, y wewnątrz y z wierzchu ieſt przypſtrzony, podniebienie w nim Moſaicum z iaſpiſzu y porfiru, iáko y śćiány powleczone, Cyborium w Ołtárzu wyſtáwione ná 4. kolumnách alábáſtrowych: (iáko twierdzą:) z Kośćiołá Sálomonowego tu przenieśionych, Kośćioł pokryty ołowiem, ma drzwi Prencmetálowych 5. nád wielkiemi drzwiámi wchodząc do Kośćiołá ná Fáciáćie ſą 4. Konie wzłácane, impet niby pokázuiące do biegu, á bez cuglow, z Rzymu do Konſtántynopola, á z támtąd tu przenieśione, znáczące wolność. Kośćioł ten ma Skárby wielkie; między innemi 12. Koron Krolewſkich y iábłek 12. lanych ze złotá dyámentámi drogiemi sádzonych, 10. rubinow z ktorych każdy łutow 11. waży, y ieden ſzáfir 10. łutow wážący, Okręt Szmarágdowy cáły, Mitrá dla Doży dyámentámi wielkiemi sádzona, y wielkość nie zliczona innych ſkárbow. Goźdź Chryſtusá Páná Krzyżowy między Relikwiámi náyznáczneyſza. Przy tym Kośćiele ieſt Práłát prezyduiący, y nie dependuiący od Pátryárchy Weneckiego.

WENECYA ma dwoch Pátryarchow: Łáćińſkiego y Greckiego, Pátryárchá Łáćińſki zwány Wenecki ieſt Prymáſem Dalmacyi, Metropolitą Kandyi, y Corfu, uſurpuie ſobie Tytuł: *Divina Miſeratione Venetiarum Patryarcha.* W Páńſtwách záś Weneckich ieſt drugi Pátryárchá Akwileyſki rezyduiący w Udynie Prowincyi Trywolſkiey, bo Akwiliá teraz do Cesárzá náleży, ktory pretenduie prezentowáć Pátryárchę, ále Wenetowie záwſze przydáią Koádiutorá temu Pátryárſze, dlá nie utrácenia Prerogátywy. Arſenał Wenecki náywſpánialſzy w Europie ma ná około 2000 krokow, zámyka w ſobie codźiennie Galer 200. procz innych ná Morzu, y wiele Máteryálow wſzelkich iuż przygotowánych ná uármowánie, ná popráwę y ná budowánie nowych Okrętow lub galer, ma w ſobie przeſto ná 2500 dźiał woiennich záwſze, y zbroiow wſzelkich ná 100000 piechoty y ná 25000 Káwáleryi. Rzemieſlniká wſzelkiego uſtáwicznie robiącego koło Máteryálow ma ná 2000. Pokázuią tu między inſzemi orężámi woiennemi, Oręże Baiámonty Teopolego

lego, ktory w liczbie 800 bontownikow idąc z ukrytemi pod ſukniámi orężámi, ná wyćięćie Senátu Weneckiego poſtrzeżony tym ſpoſobem, że dźban z kwiátámi ſpadł z okná Kámienicy iedney, y ránił ná śmierć iednego z nich buntowniká, czym przeſtráſzeni drudzy wydáli ſię, á Senát sálwowány. Są tákże Oręże Skanderberká ktory 7. bátálii przećiw Turkom wygrał, y ieden Sepet oſobliwy názwány Orgánámi diabelſkiemi, ten gdyby kto otworzył z 10. Piſtoletow dáie ogniá, y zábiiá wielu ná Sáli będących. To też oſobliwſza, że ná pokazánie ſzybkośći wyſtáwienia Okrętu y wſzelkie gotowoſći Henryk Krol Polſki uchodząc z Polſki dla Succeſſyi Fráncuſkiego Kroleſtwá przeieżdżáiąc przez Wenecyą, Wenetowie go tráktowáli w tymże Arſenále y przez Obiad trzygodźinny Galerę nową w oczach iego wyſtáwili. Miáſto to ma Wielki Port y z całym Swiátem hándle prowádźi y náybogátſze we Włoſzech. W Kośćiele S. Łukaſzá ſzczyći ſię nádgrobkiem ſłáwnego Poéty y Oratorá Piotrá Aretyná zwánego *Flos Principum* ktoremu znáczne penſye dawał Károl V. Cesarz Fráncíſzek I. Krol Fráncuſki, y wielu innych Monárchow, przez co do tey ambicyi przyſzedł, że kazał wybiiáć metálliki z nápiſem pod Oſobą ſwoią *Il Divino aretyno* á ná drugiey ſtronie oſobá iego reprezentowána ná Tronie y odbieráiąca penſye od poſłow Monárchow z inſkrypcyą: *I Principi tributati dal popolo, tributano il ſervidor loro*, ná nádgrobku iego ſą wierſze:

Condit Aretyni cineres lapis iſte ſepultos
Mortales atro qui ſale perfricuit
Intactus Deus eſt illi, causámque rogatus
Hanc dedit: ille inqvit non mihi notus erat

á po Włoſku pięknicy ſię wydáie:

Qui giace l' Aretin Poeta Toſco
Che d' ognon diſſe malo four che di Dio
Scoſando ſi col dire: Io non lo conoſco

Miáſto Wenecyá náyſławnieyſze w roſpuſtne kárnáwáły iáko y ná Przedmieśćiu ſwoim w Muránie wſtáwione náyprzednieyſzemi manufákturámi kryſtálow.

FRYWOLI. Prowincyá náleżąca do Wenetow, grániczy ná Wſchod z Gorycyą Kárniolą y Morzem, ná Południe z Morzem, ná Záchod z Páńſtwámi innemi Weneckiemi zwánemi Trewizáno, Feltryno y Kadoryno, ná Pułnoc z Tyrolem y Káryntyą: Obfituie w wſzelákie urodźáie y owoce, oblana wielą Rzek, oſobliwie Taiamento, y Lizonzą.

AKWILEA nád Rzekámi Anſą y Torro zá pierwſzych Rzymian Miáſto ſłáwne zwáne drugiem Rzymem, Auguſt Ceſarz rozprzeſtrzenił ie, Tyberyuſz kilka Czáſow w nim mieſzkał, Maxymim Tyron obległ ie był, ále dobyć nie mogł, bo obywátele támeczni mocno ſię bronili, nie máiąc iuż z czego ćięćiw do Łukow robić, włoſy biáłogłowſkie ućináli, y z nich ćięćiwy kręćili, á ná pámiątkę tey potrzeby wenerze łyſey kośćioł wyſtáwili z nápiſem *Veneri Calvæ*. Teraz to Miáſto Iuſtr ſwoy ſtráćiło y náleży do Auſtryi, ſzczyći ſię bydź Oyczyzną Piusá I. Pápieżá, y Epifániuſzá Biſkupá Páwii, Chromacyuſzá, y Pławá Dyákoná Hiſtorykow.

UDYNA Miáſto nád Rzeką Tráiamentem fundowáne od Hunnow, teraz ſtołeczne tey Prowincyi, y Gubernátor Frywolſki od Wenetow tu rezyduie, iáko y Pátryarchá Akwileyſki, ktory tu przenioſł z Aquilei, iák odebrána do Auſtryi, ſwoię rezydencyą, náleżáłá do niego tá cáła Prowincyá, ále iákieden z nich rebellizował Wenetom Roku 1420. ták odtąd utrácili ią. Miáſto to w grontách ſwoich ieſt zdrowe, y obfituie w winá, zbożá, owoce, y mármury.

PALMANOWA fundowáne przez Wenetow Roku 1593. y mocno ufortyfikowáne przećiw pretenſyom Auſtryi, zmocnione licznemi dźiáłámi.

TREVISANO álbo Marká Trewizáńſka Prowincyá między Tyrolem, Alpesámi, y Pádwą położona, fruktyfikuiąca w wſzelkie zbożá y winá, náywięcey prowiduie Arſenał Wenecki drzewámi y kruſzczámi rożnemi, przy tym bogáta w ſtádá bydeł, przy obſzerności páſtwiſk, w Rzekách poławiáią ſię węgorze y wiele ryb, iáko y oſtrygi w brzegách Morſkich, przy tym liczne ma drzewá Morwowe, przy ktorych wiele konſerwuie robáczkow iedwábnych, w iedwábie, płutná ćienkie, y w wſzelkie inſtrumentá żelázne źiemiá tá obfituie.

TREVIGO Miáſto Stołeczne ma ſwego Biſkupá, wielą Páłácow przyozdobione y ogrodow przy częſtey rezydencyi Szláchty Weneckiey, nád Rzeką Silą położone, ſzczyći ſie bydź oyczyzną Benedyktá XI. Pápieżá, y rezydencyą Totyli Krolá Gotow.

FELTRY nád Rzeką Azonem bliſko gor Alpes Stołeczne Powiátu tegoż Imienia, ma ſwego Biſkupá. Z przyczyny tego Kráiu gorzyſtego nápiſał Juliuſz Ceſarz:

Feltria perpetuo nivium damnata rigore
Atque mihi poſthac haud adeunda vale.

BELLUNA Miáſto Stołeczne Powiátu tegoż Imienia, ma ſwego Biſkupá y obfituie w Kużnice żelázne.

CADORE

CADORE nád Rzeką Piewą Stołeczne Powiátu tegoż Imienia, położonego w wielkich gorách. Obywátele iego od Roku 1420. wolni ſą od podátkow Rzeczypoſpolitey y sámi ſię rządzą, z przyczyny wielkiey ich przyſługi Rzeczypoſpolitey y wierności. To Miáſto ſzczyći ſię bydź oyczyzną Tycyuſzá ſławnego Málárzá, ktorego Karol V. Ceſarz kreował káwálerem y kiedy mu ſię kazał málować pendzel Málárſki wypadł mu z ręku, ktory Ceſarz podnioſł mowiąc: ták wielki málárz godźien áby mu Ceſarz uſłużył. Henryk III. Krol Fráncuſki będąc w Wenecyi wizytę mu oddał.

WINCENCYA Miáſto Stołeczne Prowincyi Wincenteńſkiey nád Rzekámi Bakilionem y Reronem przyozdobione wielą Páłácow, y w rynku ná około Portykámi, ma ſwego Biſkupá. Máxymilian Ceſarz odebrał ie był Roku 1509. ále oddáne Wenetom 1516. fundowáne przed Narodzeniem Páńſkim ná lat 324. ſzczyći ſię bydź Oyczyzną S. Fortunatá y Felixá Męczennikow, iáko y Cecynny Konſulá Rzymſkiego, bo od dáwnych Rzymian miáło Práwo mieśćić ſwoich Synow między náyprzednieyſzemi honorámi Rzymſkiemi, tákże S. Kájetaná.

Prowincyá Wincencka obfituie w wſzelkie zbożá, owoce, y źwierzyny, ále Lud ma zły y ſwáwolny, ſkłonny do rozboiu, ma y inſze Miáſtá náleżące, iáko: Moroſtyka, Orguno, y Montebello.

PADWA Miáſto Stołeczne Prowincyi tegoż Imienia, drugie po Wenecyi w obſzerności, piękności, y ozdobie Kośćiołow wſpániałych, oſobliwie Kośćioł Fráncíſzkáńſki w ktorym ieſt Grob S. Antoniego Padewſkiego bárdzo bogáty, przytym Język tegoż Swiętego konſerwowány w ſkárbcu, záwſze iák żywy, tákże Kośćioł S. Juſtyny wſpániały, y Teátynow nie wielki ále ozdobiony z kolorow rożnych dobieránemi Mármurámi, y cáły niemi wewnątrz powleczony. Z tego Miáſtá iedźie ſię do ſámey Wenecyi kánáłem pełnym oſtryg, y z obodwoch ſtron ozdobionym Páłácámi y ogrodámi ſzláchty Weneckiey, położone o 4. mile od Wenecyi ufortyfikowáne, y dáwnieyſze ma bydź od Rzymu, ma ſwego Biſkupá, y Akádemia ſłáwną oſobliwie w Medykow. Náleżáło przedtym do Cesárzow Rzymſkich, á zá Ottoná właſni abſolući zwáni Tyránnámi rządźili ſię nim, ále Wenetowie Roku 1406. záduśiwſzy oſtátniego Tyránná Fráncíſzká Karrarę, y z dwiemá iego Synámi przywłáſzczyli ie ſobie. Szczyći ſię bydź Oyczyzną Tytusá Liwiuſzá y wielu godnych Ludźi.

Prowincya Páduáńſka ieſt oblana wielą Rzek, y wod zdrowych, zwána od dáwnych Rzymian *Fontes aponi*, obfituie náywięcey w Pſzenice Tureckie, w winá, lny, y konopie, ktoremi prowiduie Arſenał Wenecki, przytym w ſtádá bydeł, w źwierzyny, iedwábie, y wiele pożytkuiących żywności. Ma wiele innych Miáſt procz Padwy, iáko: Eſt, Montfelice, Mirano, Campo, S. Pietro, Cyttadella, Caſtelbaldo, Siocco; Padewczykowie náturálnie ſą rozumni, grzeczni y polityczni.

ROVIGO Miáſto Stołeczne Prowincyi, ſwego Imienia, y Polezyńſkiey nád Rzeką Adigeto. Biſkup Adryi tu rezyduie. Tá Prowincyá obfituie w zbożá y páſtwiſká, iáko y owoce wſzelkie, bo wſzędźie oblana Rzekámi záleváiącemi Polá, ma y inne Miáſtá do ſiebie náleżące, iáko: Adrya, Lendenara, Labadya, y Kawarcera.

ADRYA ná Wyſpie Rzeki Tartáro, wſtáwione Imieniem ſwoim dánym Morzu Adryatyckiemu, ále że od tego Morzá było zátopione, teraz ná tym mieyſcu tylko rybacy mieſzkáią.

WERONA Miáſto Stołeczne Prowincyi ſwego Imienia nád Rzeką Adiga, fundowáne od Retow, konſerwuie ieſzcze do widzenia Amphitheatrum wyſtáwione od Flaminiuſzá Konſulá, przyozdobione Kośćiołem, w ktorym ieſt Grob Lucyuſzá III. Pápieżá, y Grob Skaligerow, Xiążąt tey Prowincyi. Miáſto to ieſt dośyć obſzerne, ma ſwego Biſkupá, y Cytadellę S. Felixá mocno ufortyfikowáną. Ceſarz Maxymilian to Miáſto był podbił Roku 1509. ále oddáne Wenetom 1516. ma ſwoię Akádemią názwáną Gliſphilarmonici. Ma y Rátuſz bárdzo wſpániały, rynki przyozdobione Fontannámi, y w wielu mieyſcách konſerwuie dawnych Rzymian reſzty Aqveductow, kolumn, y Kośćiolow Pogáńſkich. W Páłácu Grafá Moſkárdy ieſt Galeryá y 6. Pokoiow, gdźie rożne nátury, cudá, y dźiwowiſká znáydią ſię. Ná Rzece Adiga ieſt Wyſpá S. Tomáſzá nápełniona Rzemieſlnikámi y mánufákturámi Jedwábiow, złączona z Miáſtem 4. Moſtámi kámiennemi. To Miáſto kupcow ſámych iedwábnych ná 20000. ráchować może, y obfituie w wſzelką wiwendę, w owoce, ryby, mieſo, wino, powietrze zdrowe y weſołe. Szczyći ſię bydź oyczyzną Katuluſá, Witruwá Architektá, Pliniuſzá Hiſtoryká, Trakoſtorá Poéty, Filozofá, Medyká, y Aſtrologá, ktory w zábitey od pioruná Mátce w wnetrznościách iey żywy zoſtáwiony. Onufrego, Páwłá Weronczyká, Sławnego Málárzá, y Jukundá Dominikáná, przez ktorego inwencyą w Páryżu moſt Kámienny wyſtáwiony, idąc ku Pánnie Máryi, y zá to mu wierſze nápiſał Sannazar:

Jucundus geminum impoſuit tibi, ſequana Pontem
Hunc tu jure potes dicere Pontificem; bo támże y drugi moſt pomnieyſzy wyſtáwił.

Prowincyá Werońſka znáyduie w ſobie wody zdrowe ná wſzelkie defektá, oſobliwie zwáne Poliſella, y Caldero biáłymgłowom ſłużące. Obfituie w pſzenice, winá, oliwy, figi, iábłká, y iedwábie, w rowninách położone, ma innych wiele Miáſt, iáko: Manſabano, Peſkiera, Garda, Legnano, Chiuſa, Malſeſene, Sermion, Soave, S. Bonifacij, Iſolac Della Skala, Ilaſy, Croara, Sangvinedo, Villafranca, y Villafontana, ma także y Jeźioro wielkie.

BRESCIANO Prowincyá Wenecka oblana wielą Rzek oſobliwie Jeźiorámi zwánemi Iſeo, Idro, Garda, obfituie w wſzelką żywność, znáyduie w ſobie kruſzcze żeláźne, Prencmetálowe, Aſpiſy, Alábáſtry, Parágony podobne do Hebánu, w ktorych ſię może ták przezreć iák w źwierćiádle. Obywátele tey Prowincyi ſą ſpoſobni do goſpodárſtwá do hándlow, máią ſwoie Práwo, że żaden Cudzoźiemiec áni Szláchćic Wenecki niemoże kupić u nich grontu, ma Miáſtá Breſſę y Izeą, y wiele Kaſtellow.

BRESSA Miáſto Stołeczne tey Prowincyi mocne y Cytadellą zmocnione, ma ſwego Biſkupá, bywáło wolne przy dekadencyi Ceſárzow Rzymſkich, potym od Xiążąt Medyolańſkich záwoiowáne, wybiło ſię z ich niewoli, oddáwſzy ſię dotąd w Protekcyą Wenetow.

BERGAMASZEK Prowincyá Wenecka oblana wielą Rzek obfituie w páſtwiſká, zbożá, káſztány, winá, w młyńſkie kámienie, mármury, żelázá, oliwy, ma wiele wśiow ále máło Miáſt. Mowá tu Włoſka iák u nas Mázowiecka.

BERGAM Miáſto Stołeczne tey Prowincyi obſzerne, piękne, y weſołe, ná gorze fundowáne murem y Cytadellą zmocnione, ma ſwego Biſkupá, y w Katedrálnym Kośćiele 24. ſwiętych Ciáło, wybiło ſię z niewoli Xiążąt Medyolańſkich y oddáło w protekcyą Wenetow z cáłą Prowincyą, odebrał ie był Ludwik XII. Krol Fráncuſki Roku 1509. ále ie oddał Wenetom Roku 1516.

CREMA Miáſto Stołeczne Prowincyi tegoż Imienia nád Rzeką Serio, zmocnione forteçą, przyozdobione Zámkiem y Páłácem, ma ſwego Biſkupá, ſłáwne w płotná ćienkie. Prowincyá tá nie obſzerna, ále obfituiąca w zbożá, winá, y inne żywnośći, náleży do Wenetow.

ISTRYA.

PRowincyá tá ieſt nákſztált Wyſpy ná Morzu, ále złączona z Ziemią y grániczącą z Frywolem y Kárniolą. Powietrze ma bárdzo niezdrowe ále Ziemię obfituiącą w zbożá, páſtwiſká, oliwy, winá, mármury, y drzewem ná Okręty prowiduie Arſenał Wenecki. Wenetowie więkſze dwie częśći trzymáią tey Prowincyi, począwſzy od Miáſtá Muglia, áż do Fianona, bo reſztá do Auſtryi należy. Ná morzu Weneckim przy Iſtryi znáyduią ſię wyſpy iáko to: Converſera, Figarola, Rovigna, S. Kátarzyny, S. Jędrzeiá, S. Janá in Pelago, S. Hieronymá, S. Piotrá, S. Floryaná, S. Kátarzyny delle fraſche, S. Maryi delle grazzie.

ISTRYA miáłá przedtym ſwego Markizá, ále Henryk Ceſarz uczynił iey donácyą Gotoboldowi Pátryárſze Akwileyſkiemu z Xięſtwem Trywulſkim, á Wenetowie potym to odebráli pod ſwoy rząd zá przyczynę rebellii. Prowincyá tá oblana ieſt wielą Rzek, iáko to: Timave, Formion, Dragogna, Qvieto, Arſa, y Leme. Miáſtá ma do ſiebie náleżące: Capo d' Iſtria, Citta nova, Parenſo, Rovigno, Pola, Halbona, S. Laurenco, Mantona, Petra Peloſa, co wſzytko ná południe, y ná pułnoc trzymáią Wenetowie. Auſtryá záś trzyma ná Wſchod pułnocny: Pedena, Piſino, Corliac, Polana, y S. Wit.

CAPO d' ISTRIA Miáſto Stołeczne Iſtryi fundowáne ná Wyſpie Golfu Tryeſtckiego zwáne od Rzymian *Ægidá*, á od Juſtyniáná, ktory ie rozprzeſtrzenił *Juſtinopolis*, ma ſwego Biſkupá złączone z lądem Moſtámi, Gubernator Wenecki tu rezyduie.

CITTA NOVA ma ſwego Biſkupá.

POLA Miáſto dawne z ſwoich ſtárożytnośći, bo ma do widzenia ná Facyáćie Kośćiołá 4. kolumny Koryntyiſkie, y 8. po bokách, także Amphitheatrum podobne do Rzymſkiego z inſkrypcyą *Reſpublica Polenſis*, znáć że tu bywáłá kiedyś Rzeczpoſpolita.

PARENSO fundowáne ná wpuł Wyſpy mocno ufortyfikowáne, ma Port dobry, y ſwego Biſkupá.

ROVIGNO ná Wyſpie fundowáne, Moſt ie tylko łączy z lądem, ma Port dobry.

DAL-

DALMACYA.

DALMACYA, álbo Miáſtá náleżące do Wenetow w Dálmacyi, ktora ieſt wzdłuż położona nád Morzem Weneckim miedzy Kroacyą, Boſnią, y Serwią.

ZARA Miáſto Stołeczne Dalmacyi Weneckiey, y Grafſtwá tegoż Imienia ma ſwego Arcybiſkupá, mocne y ufortyfikowáne Cytadellą ná ſkále, ſzczyći ſię bydź Kolonią Rzymſką iáko z inſkrypcyi poznáć Auguſtá Oycá tey źiemi, y z Akweduktu przez Tráiáná wyſtáwionego. Miáſto niekiedyś Stołeczne Liburnii. To Grafſtwo Wenetowie kupili u Władyſłáwá Krolá Neápolitáńſkiego Roku 1409. y dotąd ie trzymáią.

KRYN Fortecá ktorą ſobie podbili Wenetowie Roku 1688.

CLISSA tákże fortecá Wenetow.

TRAW ná máłey Wyſpie ſytuowáne złączone z lądem moſtem drewniánym, á z drugą Wyſpą kámiennym, gdźie przedmieśćie ieſt, Miáſto to nie wielkie ále Ludne, y mocne, ma ſwego Biſkupá.

NONA Miáſto Portowe ma ſwego Biſkupá.

SPALATRO Miáſto wielkie y dobrze ufortyfikowáne ná Wyſpie fundowáne o ćwierć mile od lądu, ma ſwoię Kátedrę y Arcybiſkupá, iáko y Port, ieſzcze tu ſą znáki Pálácu Dyoklecyáná Cesárzá, ktory ſię tu reiterowal, złożywſzy Cesárſką godność, bliſko z tąd ieſt Kap zwány *Dianæ Promontorium* z przyczyny że tám Dyánie Bogini był Kośćioł konſekrowány. Tu w tym Mieśćie wſzytko drogo, oprocz ryb morſkich.

CATTARO Miáſto mocno ufortyfikowáne ták iáko y Cyklut y Caſtel novo.

SKARDONE Miáſto alternátą y Turkom y Wenetom podległe bywáło, ále od Roku 1683. Wenetom náleży dla czego Forteca dobrze opátrzone.

BUDOA Miáſto dobrym y mocnym Gárnizonem opátrzone ma ſwego Biſkupá.

BUTRYNTO Miáſto wſchodnieyſze bliſko Epiru, ná Oczach Wyſpy Korfu ſłáwne z ſwoich ſtáwow w rybi obfituiących.

SUDA Miáſto dobrze ufortyfikowáne nád Golfem Sudá położone ná Wyſpie Kandyi, ma Port bárdzo dobry.

WYSPA KORFU.

TA Wyſpá ieſt ná Morzu Iońſkim ſpuſzczáiąc ſię w Morze Weneckie, oddźielona od Epiru kánáłem w zdłuż ma około 10. mil, á w ſzerz około 5. Powietrze ma dośyć zdrowe, y źiemię obfituiącą w winá, Oliwy, Cytryny, Pomáráncze, Cedry, y inne fruktá. Jedno tylko Miáſto Korfu ma, ále wśiow wiele, Obywátele tuteczni ſą Grecy Schiſmátycy Wenetom poddáni, od Roku 1401. iák ią kupili zá 30000. Czerwonych Złotych u Władyſławá Krolá Neápolitáńſkiego, y poſyłáią tu corocznie Gubernátorá y Mágiſtrat z Wenecyi. Tá Wyſpá názwána od dáwnych Feacyá, á potym Korcyra od Nimfy ták zwáney według Poétow, ktora tám wyſtáwiłá byłá Miáſto, ſłáwna tá Wyſpá od Uliſſeſá, ktory tu utonął, y od Ogrodow Krolá Alcynousá według báiecznych Poétow. Turcy oblegli byli tę Wyſpę, Roku 1537. ále bez Skutku.

KORFU Miáſto Stołeczne nie wielkie, ále dobrze ufortyfikowáne dwiema Cytádellámi, y Ludne, ma ſwego Arcybiſkupá. Obywátele tuteczni ſą iedni Kátolicy Rzymſcy, drudzy Uniácy, inni Schiſmátycy, w Kośćiele Uniáckim ieſt Ciáło S. Spirydoná, ktore Wenetowie chćieli przenieść do Wenecyi, ále Cudem nie mogli.

WYSPA CEFALONIA

NA Morzu Iońſkim między Wyſpą S. Maurá, y Zantes, większa dáleko od Korfu, obywátele ſą wſzyſcy Grecy, grontá obfituiące w Oliwy, winá czerwone, Muſkátele, y w Rozynki wielkie zwáne Koryntyiſkiemi. Zá czáſow Homerá zwána tá Wyſpá Samos, dźiedźiczna Uliſſeſá, tylko iedno Miáſto ma, y niektore wśie.

CEFALONIA Miáſto Stołeczne ná gorze Golfem nie wielkim zwánym Porto d' Argoſtoli mocno ufortyfikowáne, ma ſwego Arcybiſkupá Greckiego.

WYSPA

WYSPA ZANTE

POłożona ná Morzu Iońſkim Ludna, Obywátelow ma Grekow Schiſmátykow, ktorzy máią ſwego Biſkupá, Włochow tu ieſt wiele, y máią tákże ſwego Biſkupá, żydźi máią trzy Synágogi, ktorych ſię tu nie máło znáyduie, o wodę ſłodką tu trudno, dla tego częſto z winem Chleb muſzą robić, źiemiá obfituie w winá, Oliwy, zkąd intráty ná Rzeczpoſpolitą Wenecką wnoſzą ná 20000. ſzkudow, obfituie tákże w Rozynki wielkie, kukumery, figi wyſmięnite, y wſzelkie owoce, tylko o drzewo trudno, y bárdzo drogie.

ZANTE Miáſto Stołeczne fundowáne ná Gorze, y mocno ufortyfikowáne, Cytádellą zmocnione, gdźie ieſt Gárnizon Wenecki, ma Port bárdzo dobry. Ná tey Wyſpie ieſt okolo 25000. Grekow y żydow wiele.

WYSPA CERYGO

NAypierwſza wpuſzczáiąc ſię w Morze Egeyſkie, álbo Archipelag zwána od dawnych Porphiris, á od báiecznych Poétow Cytera od Miáſta ták zwánego, gdźie urodźiłá ſię Venus wyſtáwiono iey Kośćioł nád Morzem, z ktorego piany ſię urodźiłá. Ziemiá tu ieſt gorzyſta, plonna y ſucha, y dla tego żywność droga, znáyduie ſię iednák liſow wiele, przepiorek, y gołębi dźikich.

CERYGO Miáſto Stołeczne, Ludne, piękne, y naturálnie ufortyfikowáne ná ſkále wyſokiey nád Morzem, obywátele tutecznie ſą Uniácy, należą do Wenetow, ktorzy tám co dwie lećie odmieniáią Gubernátorow.

WYSPA TYNE

ZWána przedtym Hidruſsá z przyczyny Fontánn y Ophiusá, dla tego że tám wężow wiele ſię rodźiło, iuż to oſtátnia Wyſpá wſchodnia do Wenetow należąca, iedná z Cykládow między Mikonem y Andros, źiemią ma obfituiącą w winá, y wſzelkie żywnośći, Ludźie ſą Uniácy, máią ſwego Biſkupá.

TYNE Miáſto Stołeczne mocno ufortyfikowáne Cytádellą, wſtáwione mánufákturámi iedwábnych máteryi, oſobliwie pończoch, nie ma Portu ſwego, ále bliſko do S. Mikołáiá przyſtępuią okręty.

MOREA.

TA Wyſpá ieſt náywſchodnieyſza Páńſtw Greckich złączona z Grecyą przez Iſtm Koryntyiſki, álbo Kánał oblana z inſzych ſtron Archipelágiem, Golfem Lepantem, y Morzem Greckim zwána od dawnych ARGOS od Miáſta Stołecznego naydáwnieyſzego Kroleſtwá, potym zwána APIA od Apiſa Krolá ſwego, potym zwána PELOPONESIS od Pelopſa, zá oſtátnich záś Cesárzow Konſtántynopolitáńſkich názwána MOREA z przyczyny, że tey Wyſpy figurá ieſt ná Kſztalt Morwowego liśćia, ma przeſzło 100. mil w około, Powietrze zdrowe, źiemię żyzną, bo oblaną wielą rzek iáko Alfe, Waſilipotamo, Stromio, y innemi mnieyſzemi.

Dźieli ſię ná 4. Prowincye, pierwſza zowie ſię Skania, zámyka w ſobie Argią, Korynt y Sycyonią. Druga Xieſtwo Klareńckie, ma w ſobie Achaią. Trzećia Belvedere, zámyka w ſobie Elidyą y Meſſenią. Czwarta Tzakonia, ma w ſobie Arkadyą y Likonią.

Machomet II. odebrał był to Páńſtwo Xiążętom Greckim, á Wenetowie Turkom odebráli przez woyne Roku 1687. ále ią ſtráćili 1718. iáko niżey.

Miáſtá pryncypálnieyſze ma w ſobie Patras, Caſtel Torneſe, Coron Modon, Navarin, Lacedemonia, Argos, Malvoiſia, Napoli di Romania Leontario, Corint, Mantine, Epidaure, Meſſena, y Metona.

NA-

NAPOLI di Romania zwáne u dáwnych NAUPLIA Stołeczne Miáſto Sáccanii álbo Skanii, ma port wyſmienity, y opátrzony dobrze y mocną Cyttádellą przećiwko Zboycom Morſkim, kupczy winámi, iedwabiámi, zbożem, bawełnámi, tabáką, ludne w Chreśćiánow, Turkow, y Zydow, ſamych Grekow ráchuie koło 60000, procz wielu innych. Ma ſwego Biſkupá &c. Kośćiołow 7. Greckich. Xiężniczká Marya z Fámilii Fráncuſkiey Páni tego Miáſtá y Argos, poſzłá byłá Roku 1460 zá Szláchćicá Weneckiego zwánego Pietro Cornaro, potym będąc wdową uſtąpiłá ſwoiey pretenſyi Wenetom zá Summę 2000 Czerwonych Złotych, Turcy to Miáſto ſobie byli przyſpoſobili Roku 1530. ále oddáć muśieli Wenetom Roku 1686. ći ią utráćili Roku 1718.

CORYNTH Miáſto między naypryncypálnieyſzemi u Grekow, y náydáwnieyſze ieſzcze przed Rzymem, fundowáne nád Iſtmem ná ſkále, gdźie ma niedoſtępną Fortecę álbo Cyttádellę, ma Port dáwny y dobry, zá pánowánia Krolow właſnych, pod ktorych dyrekcyą rządźiło ſię przez długi czás, przyozdobione było wielą Kośćiołow Pogáńſkich, bárdzo bogátych, architekturámi przedniemi, Kośćiołem Wenerze náywſpánialſzym konſekrowánym y náybogátſzym w Grecyi, Szczyćiło ſię Architektámi przedniemi, Málárzámi ſłáwnemi ná cáłą Grecyą. Potym wybiło ſię z Potencyi Krolow, y ná formę Rzeczypoſpolitey rządźiło ſie. Rzymiánie życząc ſobie w hármonii dobrey y przyiázni żyć z tą Rzeczapoſpolitą wyſłáli poſłow z konkurrencyą o alliáncyą, ále ći nie dobrze byli przyięći, bo nie było względu ná ich Chárákter; O co rozgniewáni Rzymiánie wyſłáli Lucyuſzá Memmiuſzá Konſulá, aby ſię pomśćił krzywdy publiczney, ten náypierwey zbił ich Generałá Diée, á potym obległ Miáſto, y dobywſze zruynował ie, ánimuiąc záś Milicyą Rzymſką, kazał trąbić w trąby, y ták wſzyſtkich práwie wyćiąć kazał, y Miáſto ſpalić; w tym ſtraſznym ogniu wſzyſtkie ſtátuy Złote, Srebrne, miedźiáne, Pryncmetálowe potopniáły, w ogniu w kupę zmieſzáne, z czego uczynił ſię Metal bárdzo drogi, názwány Metal Korintyiſki. Polibiuſz Hiſtoryk powracáiąc z Afryki ná ten czás, potkał dwoch żołnierzy Rzymſkich gráiących w koſtki ná dwoch Kwádrách, álbo obrázach, z ktorych ieden reprezentował Herkulesá umieráiącego, drugi Bachusá málowáne przez nayprzednieyſzego Málárzá Aryſtydesá. Ten drugi kupił u Memmiuſzá Attal Krol Pergámſki zá 202 tálenty álbo zá 60000. Talerow; Ale Memmiuſz potym go odebrał, y pozbieráwſzy wſzyſtkie przednie piktury, y ſtátuy, poſłał ie do Rzymu. Przez co znáć że wiele godnych ludźi mieváło to Miáſto.

JULIUSZ Ceſarz potym to Miáſto de novo repárowáć kazał, ále znowu Alaryk Krol Huńſki, y Gotſki, ie zruynował, y teraz ieſt bez murow y puſte, tylko Sytuácyá mieyſcá ie zdobi. Machomet II. ie był podbił 1458. ále Wenetowie odebráli ie 1687. S. Páweł tu głośił Ewángelią S. y piſał dwie Epiſtoły do Koryntyiczkow. Ieſt tu iedna Grotá gdźie S. Páweł ſypiał, y figurá tego Swiętego ieſt wyiźnięta ná mármurze ſpiącego. Może ieſzcze rozeznáć obſzerność tego Miáſtá, Co do ozdoby to iuż nie obáczy Státuy Pryncmetalowey Apoloná wielkiego wáloru, áni Merkuryuſzá, ani Boiázni, áni kośćiołá Oktáwii Sioſtry Auguſtá, áni kośćiołá Fortuny, áni Wiolencyi, áni Potrzeby, ktore wielką ozdobę czyniły Miáſtu. Znáyduią ſię ieſzcze 8. kolumn Wenery Kośćiołá, y o 50 krokow od niego Páłác ná 1000 biáłychgłow zwány: Dyſſolucyá; gdźie między innemi znáydowáłá iedná Lais wielkiego wáloru, 6 tálentow potrzebowáłá ná expenſę iedney kollácyi, co uczyni 20000. Tynfow od iedney oſoby, dla czego nápiſáno: że nie káżdemu wolno bydź w Korynćie, kogo nie ſtánie. W ſtárośći ſwoiey Zwierćiádłá ofiárowáłá Wenerze, w ktorym iuż ſię nie chćiáłá widźieć ſzpetną, bywſzy piękną, o czym nápiſáno:

Lais anus Veneri ſpeculum dico; digna habeat ſe
æterna æternum forma Miniſterium.
At mihi nullus in hoc uſus, quia cernere talem,
Qualis ſum, nolo; qualis eram, nequeo. *Auſonius lib. 1. Ep. 54.*

ISTM ten ktory Korynth álbo Moreą łączy z Grecyą ieſt náksztáłt ięzyká ziemnego między Lepante y Engią Golfámi, w ſzerz ma koło mili dobrey, Juliuſz Cesarz Kaligulá, y Neron chćieli wſzelkim ſpoſobem przebić ten Iſtm, żeby ſię łączyły Golfy dla náwigácyi, ále nie mogli dla ſkáły bárdzo twárdey, Neron ſam dla ćiekáwośći, á bárdźiey dla dodánia ochoty Robotnikom zieżdżał tu z pompą, dla záczęćia tey nie podobney pracy, ále bez Skutku, ná to mieyſce murem opasány Iſtm zwánym Hexamilium, bo długi 6. mil támecznych. ále Amurat II. go zruynował, ktory Wenetowie repárowáli, y ten Machomet II. zruynował, ále teraz rozumiem, że ieſt repárowány dla zákryćia y obronienia Morei.

ARGOS nád Plánizzą Miáſto Stołeczne Argii álbo Argolidi ſłáwne z Grow Nemeyſkich u Poétow y Hiſtorykow, ná honor Herkulesá, ktory Lwá zábił w Puſzczy Nemeyſkiey inſtytuowánych.

Są y inſze Miáſtá w tey Prowincyi zwáney Skaniá, iáko: Micena, Nauplium, Epidaur, Treſena, Nemia, Cleona, Hermiona, Torinta, y Metona. Ziemiá iey ieſt oblana rzekámi, Inachus, Phraſinus, Ieźiorem Lerne &c. U Horacyuſzá wſławione ſą Prowincyi Argos Konie; *aptum dicit equis argos, od. 7, lib. 1.*

KLARENCYA dáwno Miáſto Stołeczne Xięſtwá ſwego Imienia, ále teraz zruynowáne przez Woyny oſtátnie z Turkámi.

BELVEDERE Miáſto Stołeczne Prowincyi ſwego Imienia náyobſzerniey w Morei, u dáwnych zwáne Elis, á Prowincyá Elidá, nád rzeką Pene.

Prowincyá tá ieſt oblana rzekámi Pene, Alphe czyli Orphea, Longarola &c. &c. Ma y więcey miáſt náleżących do ſiebie, iáko Coron, Modon, Navarin, Calamata, Arcadia, Caſteltorneſe &c. &c.

CORON Miáſto mocne w ſwoiey Sytuácy, ma ſwego Arcybiſkupá, ze dwoch ſtron ieſt opasáne morzem, z iedney záś ſtrony lądem, gdźie Gorá ieſt wielka y ſkáliſta, náokoło obmurowáne, Turcy ie byli odebráli, ále oddáli Wenetom Roku 1686. ktorą záś utráćili 1718. u dáwnych bywáło Kolonią Tebeyczykow, gdźie adorowáli Jupiterá, y Apollonā Aweronká &c.

MODON Miáſto mocne z wygodnym Portem, ma ſwego Biſkupá. Baiázet II. te Miáſtá był odebrał Wenetom Roku 1498. ale Weneci odebráli ie 1686. ále utráćili 1718.

NAVARYN, tákże Miáſto dobre, y mocne, port máiący dobry y obſzerny, tákże Turkom odebráne przez Wenetow 1686. ále ie utráćili Roku 1718.

MISYTRA Miáſto zwáne Lacedemoniá u dáwnych, u dáwnieyſzych Sparta, dopiero zá Cesárzow wſchodnich názwáne Miſytra, fundowáne nád Rzeką Eurotas przedtym obſzerne, kiedy ſię Rzeczą poſpolitą Lacedemońſką rządźiło, y wielką liczbą Kośćiołow Pogáńſkich przyozdobione bywáło, bo Lacedemończykowie wſzyſtkie paſſye ludzkie zá Bogow, y Boginie czczili, dla tego káżda Paſſyá miáłá ſwoy kośćioł, iáko to: Sen, wſtyd, śmierć, boiáźń, głod, zázdrość, gniew &c. &c. dotąd ieſzcze ſą ſłády kośćiołow Herkulesá, Heleny, Wenery, Fámilii Trydeſow, Pryamá, Parysá, Kasándry, Menelasá, Agamemnoná, Klitemneſtrá, Oreſtá, y innych wiele Krolow Lacedemońſkich, te wſzyſtkie Kośćioły były mármurowe, bo tám w tey Prowincyi łátwiey o mármury iák u nás o kámienie. Pokázuią tu ieſzcze monumentá godnych Kápitánow Lacedemończykow iáko to: Brazydasá, Pauzániáſzá, y Leonidásá. Licurgus temu Miáſtu dyktował Práwá, y náuczał dyſcypliny y edukacyi dźiećiom, przyzwyczáiono z młodu do wytrzymánia głodu, prágnienia, źimnā, y Ciepłá, do pływánia, do biegánia. Piſzą Hiſtorycy o Sparcyátách że nie lubili nowych zwyczáiow, y dla tego wywieſzáli ná rynku iednę Wiolą Tymoteuſzá ná pámiątkę że, go ſkáráli zá to tylko, że przydał 4 ſtrony ná Wioli, y co przedtym bywáło 7. to on nákręćił 11. dla czego kto nową modę wnioſł zaraz był zá kryminał kárány. Lacedemończykowie zwyczáie u ſiebie mieli zá Práwo, włoſy y brody długie noſili, ſuknie krotkie, boty czerwone, ſzpády krotkie, ná pierſiách literá L. á ieżeli ná woynie był ktory poſtrzelony, zábity, lub rániony z tyłu, tákiego po śmierći niechowáno do grobu, ále wyrzucono, piiáńſtwo mieli zá naywiękſzy kryminał, Hipokrytowie z nich wielcy byli, y oſzuſtowie; Dámy roſłe u nich były w wielkim Szácunku, Plutarchus piſze, że Krolá właſnego ſkáráli zá to, że nie roſłą żonę poiął. Poétow mieli naygodnieyſzych Algmana, Aree, Chilon, Spendon, Tyrte, Hiſtorykow záś Aryſtocrates Diopantes, y Pauſanias, Filozofow, Calitratidas y Demetrius. Rząd Lademończykow náypierwey był pod władzą abſolutnych Krolow, áż do Proklesá, y Euryſtenesá, po tych mieváli dwoch pánuiących Krolow, ktorzy ſię zgádzáć muśieli, bo przy powádze Krolewſkie nie mieli mocy, ile kiedy w Práwie ſwoim Licurgus kazał im Senátorow obieráć, ktorych náywiękſza była moc do wſzelkich Tranſákcyi, potym obieráli Ephorow, przy ktorych był abſolutny rząd, corocznie byli obieráni, y Krolow ſądźić mogli kryminálnie, że záś po tyráńſku ſobie poſtępowáli, znieśli ich Elekcyą, y Cleomenes z nich 4. kazal zábić, piąty ledwie uſzedł do Kośćiołá, po Kleomeneſie zábitym w Alexándryi Filomenes zbił Lacedemończykow, y záwoiował ią ſobie, Práwá znioſł, y mury zruynował, potym Cesárze Wſchodni to Páńſtwo wyznáczyli byli dla Synow ſwoich, ále Mahomet II. ie ſobie podbił á Wenetowie odebráli Turkom Roku 1687. ále ie utráćili 1718. Wtym Kráiu bárdzo trudno o pieniądze, dla tego tylko odmiáną rzeczy hándluią, Zydźi tu náywięcey kupczą zwáni od Turkow Chifouk.

MANTYNE álbo Mundi wſławione bátálią Tebáyczykow z Lacedemonámi Roku 391. od záłożenia Rzymu ná ktorey Epaminondas zábity. Mántynowie mieli Práwá ſwoie piękne y ſprawiedliwe náywiękſzi nieprzyiaćiele cudzołoſtwá, bo Cudzołożnicy przez 3. dni związáni po Mieśćie publicznie oprowádzeni bywáli, á potym bánnizowáni, Cudzołożnice záś przez 11. dni w ſrodku Rynku ſtáć muśiáły w oczach pośmiewáiących ſię ludźi.

MOSENIGA od dáwnych zwáne Meſſena, Szczyći ſię Oyczyzną Aryſtomenesá, ktory

ktory zábił 300. Lacedemończikow, po iego ſmierći Serce w nim ználeźiono obroſłe włoſámi.

PLEDA Szczyći ſię Oyczyzną Tezeuſzá.

PATRAS. Miáſto wielkie y ludne w Xięſtwie Klárenckim, przytym mocne y Cyttápellą ufortyfikowáne, Grecy máią ſwego Arcybiſkupá. Zydow tu wielka liczbá, y máią 4. Synagogi, Turkom przez długi czás było podległe, ále Wenetowie odebráli ie Roku 1687 ále ie utráćili 1718. W kośćiele S. Mikołáiá ieſt oſobliwy Kámień, w ktory drugim kámieniem uderzywſzy wielki ſmrod z ſiebie wydáie, y twierdzą támeczni, że ná tym kámieniu ſiedźiał Sędźiá dekretuiąc S. Jędrzeiá Apoſtołá ná śmierć, bo ten S. tu był umęczony ná Krzyżu. W tym Mieśćie ieſzcze ſą znáki dáwnych Amfiteatrow y Kośćiołow Pogáńſkich.

MOREA náywięcey prowiduie iedwábiow temu Miáſtu, ktoremi hándel prowadźi iáko y miedźią, miodem, woſkim, wełną, ſerámi przedniemi, drzewá, z ktorych Mánnę zbieráią tu ſą liczne po gorácb, ále támeczni nie umieią ſię z niemi ſpráwić, w ogrodách ieſt wielka obfitość cytryn, y pomárańczow wielkich, ktorych zá náſz Szeląg tám doſtánie 5. y 6. w Cypryſowe Drzewo licznie obfituie, y, ták grube, że go trzemá ſiążniámi nie obeymie.

EPIDAUR Miáſto zwáne od Eſkulapá, ktoremu dáwni Kośćioł wſpániały konſekrowáli y w nim Státua Eſkulapá láną ze złotá.

MEGALOPOLIS w Arkádyi u dáwnych Miáſto, teraz wieś, bliſko rzeki Alphe przyozdobione bywáło wielą Kośćiołow Pogáńſkich, Szczyćiło ſię bydź Oyczyzną Polibiuſzá Hiſtoryká przyiáćielá Scypioná y Leliuſzá.

Roku 1718. przez Pokoy Paſſárowicki wſzyſtka Morea uſtąpiona Turkom, ktorzy ią záwoiowáli iuż byli Roku 1715.

GENUA.

TO Páńſtwo Rzeczypoſpolitey Genueńſkiey zwáne od dáwnych Rzymian *Liguria Maritima*, *Liguria littorea*, *Montana*, *Inalpina* bywáło podległe wielom Jurysdykcyám, náypierwey Rzymiánom, potym Lombárdom Cesárzom. Od Roku 1494. áż do Roku 1528. było podległe około 12. abſolutom, náypierwey Grafom, potym Konſulom, Rządcom, Kapitánom, Gubernátorom, Pułkownikom, Generálom, Rektorom, Opátom, Reformátorom, potym Xiążętom. Roku 1396. Karol VI. Krol Fráncuſki podbił był ſobie ten kray, y Miáſto, ále Roku 1409. Genua wybiłá ſię z niewoli wyćiąwſzy wſzyſtkich Fráncuzow, á poddáli ſię Márkizowi Montferráckiemu; we 4. látá obráli ſobie Xiążęćiá właſnego. Roku 1421. poddáli ſię Xiążęćiu Medyolánſkiemu; Roku 1436. wybili ſię z poddáńſtwá, y obráli ſobie Xiążęćiá właſnego. Roku 1458. poddáli ſię Károlowi VII. Krolowi Fráncuſkiemu, Roku 1461. wybili ſię z poddáńſtwá przez trzy látá obieráiąc ſobie coraz inſzych Xiążąt właſnych, ktorych przez ten czás 5. mieli, po trzech látách znowu poddáli ſię Fráncíſzkowi Sforcy Xiążęćiu Medyolánſkiemu. Roku 1478. wybili ſię z poddáńſtwá obieráiąc ſobie Xiążąt właſnych; ále Roku 1488. znowu ſię poddáli Xiążęćiu Medyolánſkiemu. W tym czáſie wyſłáli Poſłow do Ludwiká XI. Krolá Fráncuſkiego poddáiąc mu ſię, ále nie ſtátecznym ludźiom odpowiedział: ieżeli mi ſię z Miáſtem poddáią, iá to Miáſto oddam w dyſpozycyą Xiążąt piekielnych. Roku 1499. Ludwik XII. Krol Fráncuſki dobywſzy Miáſtá Genuy chćiał wpień wyćiąć ludźi wſzyſtkich y Miáſto ſpalić, ále Genueńczykowie zebráwſzy dźieći 4000. w Rynek krzyczeć y wrzeſzczeć im kazáli, proſząc o miłośierdźie; Monárchá zniewolony kompáſſyą dźieći dárował im umyſloną kárę, ále ći Roku 1506. nie poprawiwſzy ſię odpádli od poddáńſtwá Roku 1507. Fráncuzi znowu Miáſtá dobyli, ále Roku 1512. wygnani z niego, Roku 1513. Francuzi ich znowu záwoiowáli, á Roku 1522. Karol V. Miáſto Genuą odebrał y zruinował, Roku 1527. Fráncíſzek I. Krol Fráncuſki znowu ie ſobie podbił, ále Roku 1528. ie utráćił przez Jędrzeiá Doryą Genueńczyká, ktory będąc Komendántem okrętow Fráncuſkich przećiw wierności obroćił komendę ſwoię przećiw Fráncyi, Miáſto Genuą z przyległośćiámi wyzwolił z niewoli. Od tego czáſu Genuá rządźi ſię pod dyrekcyą Senátu właſnego, y co dwie lećie obiera ſobie Dozę.

Rzeczpoſpolitá Genueńſka rządźi ſię dwiemá Rádámi.

Pierwſza Rádá wielka złączona z Doży, z Senátu, y z wſzyſtkiey Szláchty w Mieśćie zoſtáiącey, y tym ſpoſobem ſię odpráwuie iák Rádá mnieyſza, ále tylko decyduie odmiánę Práw ſtánowienie nowych, Nobilitácyą kupcow opłácáiących ſię, y záſłużonych, y inne ſtánowi publiczne Materye.

Drugá

Druga Rádá mnieyſza złączona z Doży, Senátorow, Kollegow, y ze 200. Szlách-ty, naymniey 27. lat káżdego máiącego: Kiedy záś ma ſię odprawiáć tá Rádá, Officyer ieden káżdemu z nich wchodzącemu do Senátu, dáie znák pewny w ſrebro oprawny, ktore znáki, przed Dożą ná Miednice rzucáią, á to dla tego, że iák wnidą wſzyſcy, Kánclerz ráchuie znáki, áby wiedźiał wiele oſob w Rádźie. Dożá tedy proponuie interes w Rádźie do decydowánia go przez wotá, po proponowánym intereſſie Podkánclerzy rozdáie znáki białe, drugi Miniſter czarne káżdemu będącemu w Rádźie á trzeći chodźi z puſzką ná odbieránie znákow, iedne znáki znáczą *negativè*, á drugie *affirmativè*, y gdźie więcey znákow, tám ieſt decyzya.

Że záś tá Rzeczpoſpolita ma Rząd u ſiebie Aryſtokrátyczny ſamey Szláchćie ſłużący, dla tego tu rozdźielę Szláchtę Genueńſką.

Szláchtá Genueńſka dźieli ſię ná dwá Rángi: Pierwſzy Ráng ſtárſzey Szláchty zámyka w ſobie Fámilii 28. Drugi Ráng nowey Szláchty ma w ſobie Fámilii 437. Z tych wſzyſtkich obieráią ſobie oſob 400. ktorzy w wielkiey Rádźie záſiadáią, y abſolutnie rządzą wraz z 12. Senátorámi y Dożą.

Dożę záś obieráią ſobie alternátą co dwie lećie, raz z ſtárych drugi raz z nowych Fámilii; ten mieſzka záwſze w Páłácu Rzeczypoſpolitey, y z nim dwoch Senátorow zwánych Cenzorámi, niemoże bydź obrány tylko w lat 50. wieku ſwego, wizyty przyimowáć, audyencyi dawáć, korreſpondowáć, y liſtow do ſiebie adreſowánych odpieczętowáć nie godźi mu ſię, tylko przy 12. Senátorách. Stroy iego ieſt ſzubá zlota álbo Adamáſzkowa Kármázynowa, y Mitrá tákaż ná głowie, kiedy záś funkcyą ſwoię kończy, to ieſt 13. Auguſtá o 8. godźinie z ráná powinien ſię znáydowáć w Rádźie, gdźie dźiękuie Sekretarz mu Rádny w te Słowá: *Voſtra Serenita a finito il ſuo tempo, Voſtra Excellenza ſene vadi a caſa*, to ieſt: Wáſza Jáſność ſkończył ſwoy czás, IW. W MPan wroć ſię do Domu ſwego, ktory záraz zdeymuie z ſiebie ſtroy, y dźiękuie Senátorom zá dobry affekt. We 3. dni potym nowa Elekcyá náſtępuie á przez te 3. dni náyſtarſzy Senátor prezyduie.

Dożá y Senátorowie Práwem ſą obligowáni ſpowiádáć ſię y kommunikowáć náymniey dwá rázy w Rok, ná Boże Narodzenie y ná wielkánoc. Szláchtá Genueńſka, ták iáko Wenecka nie mogą z Cudzoźiemcámi żádney mieć korreſpondencyi áni konwerſowáć. Przyſłowie o nich ieſt: że Rzeczpoſpolita Genueńſka uboga, ále Prywátni náybogátſzi we Włoſzech.

Krolowie Fráncuſcy mieli wiele pretenſyi do Rzeczypoſpolitey Genueńſkiey ále zá Ludwiká XIV. kompozycyá y Pokoy ſkończony, 29. Márcá Roku 1685. y ſam Dożá zwány Fráncíſco Maria Imperiali Cercaro muſiał iechác do Wersálu z 4. Senátorow przeprośić Krolá Ludwiká, gdźie po audyencyi miáney kiedi mu prezentowáno wſzyſtkie wſpániáłośći Zámku Wersálſkiego y pewny ſię go ſpytał, co też Extraordynaryinego widźieć może, odpowiedźiał krotko: to náywiękſza, że ia tu ieſtem álbo że ſię tu widzę.

Genueńczykow Cudzoźiemſcy Hiſtorykowie názywáia pyſznemi, nie ſtátecznemi, á Włoſi im przypiſáli: *Gente ſenza fede, mare ſenza peſce, montagne ſenza legno, donne ſenza Vergone.* Biáłegłowy ſtroią ſię po Hiſpáńſku w obręczách wielkich czyli w rogowkách, dla czego w Genuy ledwie czáſem ná ulicach, ktore ſą ćiáſne iedna z drugą ſię zminie; iedna Dámá Syná ſwego oſądzonego ná Smierć náwiedzáiąc niby ná pożegnánie włożyłá podrogowki, wynioſłá y wybáwiłá 18. lat máiącego.

Szláchtá Genueńſka wſzyſcy ſię hándlámi báwią, ná ſztuki materyę wolno im przedawáć, ná łokieć záś nie godźi ſię áni w ſklepach.

Genueńczykowie ſą ſpoſobni do Náwigácyi y woyny Morſkiey, y hándlu

Páńſtwo Genueńſkie ieſt Ludne, położone nád Morzem, y nád morzem obfituie w wſzelkie żywnośći, ále głębiey w kráy wſzedſzy gorzyſte y ziemię płonną, grániczy ná wſchod z Rzeką Magra, ná Zachod z Xięſtwem monaco, ná pułnoc z Piemontem y Medyolanem, ná południe z Morzem medyterráneńſkim.

Dźieli ſię ná Prowincyą wſchodnią máiącą w ſobie Miáſtá: Vintimiliá, Albenga, Noli, Savona, y Gali; y ná záchodnią, gdźie ſą Miáſtá: Rapallo, Brugnette, Specia, y Sarzano, we ſrodku tych Prowincyi ieſt Miáſto Genua, procz tych Prowincyi trzyma Rzeczpoſpolitá Genueńſka Wyſpy: Capraria, y Corſica.

GENUA Miáſto Stołeczne Rzeczypoſpolitey, położone nád morzem ná formę Amfiteatru; obſzerne, bo ma mieyſcá ná dwie mili: Ludne, bo znáyduie w ſobie ná 70000. ludźi; hándlowne, bo ſamych Kupcow iedwábnych liczy około 20000; oźdobne, bo przyozdobione wielą wſpániałych Kośćiołow, Páłácow, y Domow; zmocnione murámi w tych mieyſcách, gdźie by náypewnieyſzy bydź mogł átták. Ma ſwego Arcybiſkupá, y Kośćioł Kátedrálny, ktory przechodźi wſzyſtkie kośćioły pod Imieniem S. Wawrzyńcá, wielki, wſpániały wewnątrz y z wierzchu mármurem obwiedźiony. w Skárbcu tego Kośćiołá ieſt

tálerz

tálerz iednoſtáyno Szmárágdowy, ktory według trádycyi ich Krolowá Saba ofiárowáłá Krolowi Salomonowi, y ná nim Chryſtus Pan oſtátnią wieczerzą Páńſką iákoby odpráwowáć miał z Apoſtołámi, ktorego mieli doſtáć przy odebrániu Antyochii, ále wielu Authorow piſze, że Chryſtus Pan ná ſrebrnym tálerzu wieczerzał. To Miáſto ma ſwoy Akwedukt ſprowádzáiący wody do licznych w Mieśćie Fontann, ma tákże ſwoy Arſenał Morſki, gdźie robią okręty y gálery, ma y Port dobry, w ktorym ieſt wieżá, á ná wieży látárnia záwſze w nocy dodáiąca świátłá náwiguiącym. Cudzoźiemiec do Genuy przyieżdżáiący muśi mieć od Kommiſſarzow ná to wyznáczonych pozwolenie záwáwienia ſię do kilku dni, inaczey go nieprzyimą do Auſteryi, álbo go Zbierowie wezmą y káry zápłáćić muśi 5. Piſtolow. Genuá ſzczyći ſię bydź oyczyzną wielu godnych ludźi, iáko to Innocentego V. Adryaná V. Innocentego VIII. z Fámilii Cybo Pápieżow, y Kárdynáłow wiecey iák 30. tákże Krzyſztofá Kolumbusá, ktory wynálazł Amerykę.

VINTIMILIA Miáſto Cytádellą ufortyfikowáne nád Morzem, ma Port dobry, y ſwego Biſkupá.

BORDYGERE Miáſteczko mocno ufortyfikowáne nád Morzem.

ALBINGA dáwne Miáſto nád Morzem, ma Port dobry, y ſwego Biſkupá.

NOLI ma tákże ſwego Biſkupá położone nád Morzem.

TAVONA drugie Miáſto po Genuy hándlowne, mocne, bo dwiemá Cytádellámi ufortyfikowáne, ma ſwego Biſkupá, ſzczyći ſię bydź oyczyzną Grzegorzá VII. Juliuſzá II. y Syxtusá IV. Pápieżow, oſtátnich z Fámilii Rovere dwoch.

SARZANA Zámkiem obronione, ma ſwego Biſkupá, ſzczyći ſię bydź oyczyzną Mikołáiá V. Pápieżá, bliſko tego Miáſtá ſą ſłády dáwnego Miáſtá Luna, gdźie Mármury białe náyczyśćieyſze we Włoſzech kuią, u dawnych Rzymián zwáne *Marmor Lunenſe*.

LERYCE Miáſto nád Morzem, Port ma ſłáwny, bo ſię ztąd Gálery ná Morze ruſzáią zwány u dáwnych Rzymian *Lericis Portus Ptolomei*.

RAPALLO ma Port dobry. BRUGNETTO ma ſwego Biſkupá.

SPEZZA nád Morzem Miáſto ná około przyozdobione wielą Páłácow wſpániáłych y ogrodow weſołych, gdźie Genueńczykowie ſwoie dywertymentá odpráwuią, bo to mieyſce ieſt bárdzo piękne, y Ziemiá obfituiąca we wſzyſtkie delicye.

GAVI Miáſteczko wſłáwione Zámkiem mocno ufortyfikowánym, y według odgłoſu nie dobytym.

WYSPA KORSYKA.

DAwni Korſykowie bywáli ſłáwnemi Pirátámi álbo Morſkiemi rozboynikámi, národ gruby, y proſty w ich zwyczáiach, Pokárm ich bywał pſy pomnieyſze domowe y końſkie mięſo, ále y teraz támeczni obywátele wcále Włoſkiey polityki niemáiący grubiánie, proſtácy, zázdroſni, zli, zuchwáli, mſzczący ſię chociáż y po przeprośinách, nie beſpieczna z niemi przyiazń y nie rzetelni.

Wyſpá tá ieſt doſyć ludna, może mieć około 100000. ludźi ſpoſobnych do woyny. Focyuſzowie náypierwey byli Pánámi iey, ále wygnáni przez Tyrrenow, Rzymiánie potym podbili ią ſobie, ktorym Saráceni odebráli. Ale Pepin kreowáwſzy Grafá Genueńſkiego z tych ieden Graf z Genueńczykámi poſzedł ná ſukkurs Korſykánom, y wygnał Sárácenow, Genueńczykom Wyſpę przywłaſzczywſzy, o co potym częſte woyny mieli z Pizanámi. Henryk II. Krol Fráncuſki iuż ią był ſobie podbił, ále przez pokoy Kambráyſki uſtąpił pretenſyi wſzelkich Roku 1559. Roku 1731. Korſykánie rebellią podnieſli przećiw Genueńczykom, ále ći doſtáwſzy ſukkurſu od Károlá VI. Cesárzá, przymuſili Korſykánow do kapitulácyi z wielką ſtrátą ludźi z obodwoch ſtron, y z znáczną expenſą Genueńczykow, teraz Ludwik XV. Krol Fráncuſki znowu rebelliżuiących uſkramia, co ztąd wyniknie, czás pokaże, y zoſtáwuię to po mnie poſledniey-ſzym Authorom.

Rzeczpoſpolita Genueńſka co dwie lećie ná tę wyſpę poſyła Gubernátorá, ktory ſobie kreuie trzech Officyáliſtow, Káp. ráná, Kanclerza, y Sędźiego, Wyſpá záś co rok obiera 2. Deputátow do mieſzkánia w Genuy, iednego z Baſtyi, drugiego z Aiazzo, z ſześćią Sendykámi z iedney ſtrony gor, á z drugiey ſtrony gor z 12. dla promowowánia intereſſow ták publicznych iáko y prywátnych tey Wyſpy.

Korſykánie ſą z tym wſzyſtkim Zołnierze dobrzy y ogniści; dla tego záś názwáni Korſykánámi, iákoby Kurſorámi, że ſą ſpoſobni ná Morze do biegánia Morſkiego, przedtym báwiąc ſię rozboiámi Morſkiemi.

Wyſpá tá ieſt położona ná Morzu Medyterráneńſkim między Wyſpą Sardynią y ſtronámi Włoſkiemi, Powietrze ma bárdzo nie zdrowe, źiemię gorzyſtą, mało pożytkuiącą y nie dobrze uprawną, iednákże doliny obfituią w pſzenice, pagorki záś w owoce, oliwy, figi, rozynki, migdáły, kaſztány, przy tym konie ma rącze y liczne ſtádá, kużnice ma żelázne, brzegi Morſkie rybne, y obfituiące w korále, we ſrodku Wyſpy ſą dwá ieźiorá, z ktorych trzy pryncypálne rzeki wychodzą zwáne Liamon, Tavignan, z Crena ieźiorá, á z ieźiorá Iwo, Goto, ma przy tym y cieplice, álbo Fontánny minerálne, uzdráwiáiące rożne ludzkie defektá, oſobliwie Povera, ktore uzdráwiáią Hidropikow.

Wyſpę tę Gory dźielą ná dwie częśći. Jedna pułnocna zowie ſię z tey ſtrony gor, druga południowa zowie ſię z tám tey ſtrony gor. Miáſtá ma

BASTYA Miáſto Stołeczne cáley Wyſpy, ludne, mocne y ufortyfikowáne murámi, Báſtyonámi, y Cyttádellą, tu rezyduie Gubernátor, y dwoch Biſkupow, Maryáńſki y Aleryiſki, Obywátele tuteczni ſtáną zá náylepſzych Pirátow, ma Port bárdzo dobry.

ADIAZZO Miáſto oblane Morzem ze wſzyſtkich ſtron, y przyozdobione wielą ſtruktur pięknych, ludne, y ma do ſiebie náleżące Párafie: Karcery, Medzzana y Sarlo, obfituiące w wyśmienite winá: Ornano ma 30. wśi, Talako, Cruſcaga, Atella, Sartena, obmurowáne dla Zboycow morſkich.

BONIFACIO Miáſto obronne, Port wielki máiące, gdźie náywiękſze okręty przyſtąpić mogą, położone nád Kánałem Morſkim, dźielącym Korſykę od Sardynii, długim ná 4. mile, á ſzerokim ná pułtory mile, obfituiącym náywięcey w korále.

CALVI dáwne Miáſto y Port máiące dobry, obmurowáne y ufortyfikowáne mocno. NEBIO dáwne Miáſto, ále teraz puſte ma ſwego Biſkupá.

SAN FIORENZO nád Golfem Nebio nie ludne, bo w nie zdrowym mieyſcu, Biſkup Nebiyſki tu mieſzka.

MONACO.

XIęſtwo to náleży do Domu Grymaldy ktory ieſt pod Protekcyą Krolow Fráncuſkich od Roku 1642. ná ten czás kiedy Honoryuſz Grymaldi wygnał z dobrą rezyſtencyą Hiſzpánow, wybiwſzy ſię z ich niewoli. Ludwik XIII. dáiąc mu protekcyą uczynił go Káwálerem Orderow ſwoich, y przydał mu Xięſtwo Walentyńſkie y Grafſtwo Carlade w Owernii, y Calvinet w Prowencyi y wiele innych łáſk y pártykulárzow.

MONACO Miáſto Stołeczne Xięſtwá, ſytuowáne nád Morzem, ná Wſchod od Genueńſkiego Páńſtwá, á ná tákim mieyſcu, gdźie wſzyſtkie okręty muſzą ſię zátrzymánowić płynące do Prowency, przez co ma Port bárdzo dobry, obronione przytym ieſt Zamkiem ná ſkále bárdzo wyſokiey, y Cytádellą ná drugiey ſkále, z obodwoch ſtron Miáſtá nád Morzem, z drugiey ſtrony iednák od źiemi. Gorá ieſt bárdzo wyſoka, z ktorey Miáſto mogło by bydź attákowáne. Monaco zowie ſię od ſłowá Greckiego *Monos*, co znáczy, ſam, ieden, dla tego że tám ſam ieden Herkules był adorowány zá Bogá, zá dáwnych zwány był: Port Herkulesá. Xięſtwo záś to nie ma tylko Miáſto Monaco, Rocca bona y Menton, náleżące do ſiebie.

PARMA.

XIęſtwo Pármezáńſkie, wiele rewolucyi zázyło, po dekádencyi Cesárſtwá, álbo pánowánia záchodniego, ále ná koniec doſtáło ſię w Juryſdykcyą Papieſką, przez donácye wielu Cesárzow. Paweł záś III. Pápież inweſtyował tym Xięſtwem Ludwiká Farnezyuſzá ſwego Synowcá w Roku 1545. á żeby ie trzymał iáko Vaſallus Stolicy Apoſtolſkiey, y płáćił corocznie 10000. ſzkudow *in vim Homagii.* Karol V. Ceſarz począł ſię był temu ſprzećiwiáć, ále ożenienie Oktawiuſzá Farnezyuſzá z Corką naturálną iego przytwierdźiło dyſpozycyą Pápieſką, że záś ten Dom iuż wymárł Farnezyuſzow, Karol VI. Ceſarz odebrał to Xięſtwo Jurysdykcyi Stolicy Apoſtolſkiey, i inweſtyował w Roku 1731. Infántá Don Carolos Syná Krolá Hiſzpáńſkiego, ktory w tymże Roku Poſſeſſyą Xięſtwá odebrał, że záś teráznieyſza rewolucyá osádźiłá Don Carolosá ná

Trd-

Tronie Neápolitáńſkim, dla tego to Xięſtwo teraz inkorporowáne do Xięſtwá Florenckiego, ktorego ieſt Poſſeſſorem Fráncíſzek Stefan Xiąże Lotaryńſki, ożeniony z Maryą Tereſſą Corką Karolá VI. Cesárzá, á to w zámiáſt Xięſtwá Lotárińſkiego uſtąpionego przez oſtátni pokoy Krolowi Stániſławowi.

To Xięſtwo ieſt między Xięſtwámi Medyolánem, Modeną, y Genuą. Powietrze ma zdrowe, grontá obfituiące w pſzenice, oliwy, winá, owoce, robáczki iedwábne, y dla nich morwowe drzewá, y w wiele innych żywności, á nádewſzyſtko w páſtwiſká, nápełnione ſtádámi bydeł, oſobliwie krow bárdzo pożytkuiących w nábiały, z ktorych náyprzednieyſze ſię bydź liczą ſery zwáne Parmezány okrągło robione, z ktorych ieden ważyć może funtow 200. ták wielkie znáyduią ſię.

Dźieli ſię ná 4. częśći, to ieſt: ná Parmę właſną, Placencyą, Buſſetto, y Valdi Taro. Xięſtwo to według Geográfow Fráncuſkich może wyſtáwić woyſká około 28000. Intráty záś Xiążęćiu czyni 250000. ſzkudow, ſzkud ieden znaczy 10. Złotych Polſkich. Parmezánowie ſą z natury polityczni, grzeczni y rozumni.

PARMA Miáſto Stołeczne nád Rzeką tegoż Imienia, ktora ie dźieli ná 3. częśći, trzemá moſtámi kámiennemi złączone, ludne, piękne, y mocne, bo obronione Cytádellą o 5. Baſtyonách, przyozdobione Páłácem Xiążęcym wſpániałym y pięknym pełnym Fontann, y záſzczyconym Biblioteką ná 40000. Kśiąg máiącą, y Gábinetem Metallowym, iáko y málárſkiemi ſztukámi przedniemi, máiąc około 400. Oryginálow ſamych przednich Málárzow. Ieſt tu y Seminarium ná Szlácheckich Synow ná Oſob 250. rożne Exercycyá máiące dla nich, fundowáne od Ranuccia Farnezego Roku 1599, názwáne *Gli innominati*, y Theatrum ná Opery, y Komedye bárdzo obſzerne nákſztáłt Amphitheatrum. Cesarz Barberoſſá przez dwie lećie nie mogł dobyć tego miáſtá. Przedmieśćiá ma zwáne Roſſena, y Belleforte, y Páłác ná przedmieśćiu zwány Colorno, dla dywertymentu Xiążąt, przyozdobiony grámi wodnymi, y zewſząd ogrodámi przedniemi. Szczyći ſię bydź Oyczyzną Makrobiuſzá, ktory wydał Saturnales y Kaſſyuſzá wielkiego Poéty, Konjuratá ná żyćie Juliuſzá Cesárzá, ktorego Auguſt y z manuſkryptámi iego ſpalić kazał.

XIĘSTWO PLACENCKIE w ſtronie záchodniey Parmezáńſkiego między Genuą y Medyolánem, ludne, y obfituiące w wſzelką żywność, ma kruſzce żelázne, y ſtálowe, Fontánny ſłone, z ktorych ſol białą robią, oblane rzekámi pryncypalnemi Trebią, y Narą.

PLACENCYA Miáſto Stołeczne nád Rzeką Po obſzerne, y liczy mieſzkáiących ludźi ná 25000, przyozdobione Kláſztorámi pięknemi, y kośćiołámi, iáko y fontánnámi, ma ſwego Biſkupá, y Páłác ozdobny Xiążęćiá Parmezáńſkiego, w rynku záś dwie Státuy Pryncmetálowe Xiążąt Parmezáńſkich, ma y Akademią właſną, mocne y ufortyfikowáne Cytádellą. Rzymiánie tu mieli ſwoię kolonią Roku 350. od záłożenia Rzymu. Przez tę woynę teraznieyſzą wiele luſtru ſtráćiło, bo iákem ſam widźiał, że y ludźi ubyło y Fortecá oſłabiáłá. Bliſko tego Miáſtá ieſt mieyſce iedno, gdźie S. Antoni ogien z Niebá ſpuśćił Modlitwą ſwoią, ktory żołnierzy náſmiewáiących ſię z Imienia iego popalił, Nebbio y S. Stephano Miáſtá ſą tákże náleżące do tego Xięſtwá.

MANTUA.

XIęſtwo to we Włoſzech náydáwnieyſze, y náypryncypálnieyſze, u Rzymiáń dla godności y wáloru Xiążąt, że to Páńſtwo utrzymywáli przez długi czás w ſwoim kwiećie nie zwiędłym. Xiążętá Mantuáńſcy záwſze bráli inweſtyturę od Cesárzow, y tylko ſię przedtym ſzczyćiło Márkizátem; ále Karol V. Cesárz erygował ie ná Xięſtwo Roku 1530. dla ſamey Fámilii Gonzágow, po ktorey zeſzłey, iuż teraz odebrána w dyſpozycyą Karolá VI. Cesárzá pánuiącego. Xiążętá tuteczni záwſze mogli wyſtáwić woyſka piechoty 12000 Kawáleryi 800. Intráty wnoſi to Xięſtwo około 200000. Szkudow, oſobliwie z młynow, y żydow máiących tu wolność.

Xiążętá Mántuáńſcy mieli Order dla Inweſtitury Káwálerow Inſtytuowány przez Wincentego IV. Xiążęćiá Mantuáńſkiego, pod Imieniem trzech Kropel Chryſtuſá Páná, ktore Cudámi ſłyną w Kośćiele Mantuáńſkim S. Iedrzeią. Przy Inſtytucyi tego Ordderu Kárdynał Ferdynand Syn Oycá ſwego Xiążęćiá Mántuy kreował Káwálerem tego Orderu, á Xiąże potym innych 15. kreował. Páweł V. Pápież záś ápprobował, ná iedney ſtronie tego Orderu ieſt nápiſáno: *Domine Probáſti me*, á ná drugiey ſtronie dwáy Aniołowie trzymácy kielich z Inſkrypcią: *nihil hoc triſte recepto*,

To Xięſtwo ieſt między Páńſtwem Oycá S. Weneckim, Medyoláńſkim, Modena y Mirándolą

Mirandolą, oblane pryncypálnieyſzemi Rzekámi: Po, Oglio, Mincio, y wielą innemi. Ludne, y obfituiace w wſzelką żywność, ma Miáſt wiele: Novellara, Gvaſtallo, Sabionette, Bozolo, Caſtilione de Stiviera, Solvarino, iáko y dáwnieyſze, ktore Roku 1327. náleżáły do Domu Gonzagow: Viadana Borgo forte, Goito, Governolo, Pomponeſco, Ronco ferrato, Redoldeſco, y Caneto.

MANTUA Miáſto Stołeczne, ſytuowáne bárdzo w pięknym mieyſcu nád Rzeką Mincią, ktora z ſiebie náksztáłt ieziorá kánáły formuie, między ktoremi iák we ſrodku ieſt Miáſto ſytuowáne złączone z lądem wielą Moſtow kámiennych, przytym fundowáne dáwno, bo przed Rzymem ná 430 lat, ma iák 3. mile obſzerności, liczy 18. Páráfii w ſobie, y Kláſztorow 40. Zydow ma wielką liczbę, dyſtyngwowánych od Chrześćiánow żołtym ſuknem ná kápeluſzu, bogáte w manufaktury iedwábne, y w młyny ná kánáłach gdźie kręcą iedwábie. Przyozdobione też to Miáſto Páłácem y rezydencyą zwyczáiną záwſze Xiążąt ſwoich, ktory ſię liczy między náywſpánialſzemi we Włoſzech, ma w ſobie Pokoiow 550. wſzyſtkie bogátymi ſzpálerámi umcublowáne. Przytym apartámentá dla Xiążąt, Poſłow, y Kárdynałow ſą bogáto mobikowáne, y z wſzelkiemi wygodámi. W Pokoiách tego Páłácu ieſt wiele łożek perłámi y złotem ſádzonych, 6. Stołow, ieden Szmárągdámi ſádzony, drugi Hiacyntámi, 3. Szafirámi, 4. Jáſpiſzowy, turkuſowy &c. y wiele innych ſzácownych ozdob, iáko Statuy Srebrne, pryncmetálowe, mármurowe &c. w Galeryach y ná Sálach, Orężá woienne bárdzo drogiemi kámieniámi ſádzone; Káplice bogáto ſtroyne y zbogácone Kielichámi, Krzyżámi y Miednicámi złotymi ſádzonemi kámieniámi, á dárowánemi od rożnych Kárdynałow Domu tego. Miáſto to iednym ſłowem mocne przy ſwoiey ſytuácyi, y zmocnione wielkiemi fortyfikácyámi, iednák go dobył Generał Kolalto Ferdynandá II. Cesárzá Roku 1630. ále podczás oſtátniey rewolucyi Gárnizon Niemiecki Karolá VI. Cesárzá nie pozwolił go dobyć ſkonfederowánym woyſkom Fráncuſkim, Hiſzpáńſkim, y Sabáudzkim, ſzczyći ſię bydź Oyczyzną Wirgiliuſzá, Tacytá, y innych godnych ludźi.

GVASTALLA nád rzeką Po, miáło właſnych Xiążąt, ále po śmierći oſtátniego Roku 1677. ſpádłá Sukceſſyá ná Xiążąt Mántuáńſkich.

CANETTO nád Rzeką Oglią wſtáwione bátálią ná ktorey Witeliuſz Cesárz zábił Ottoná, á Iego ſámego Veſpaſian.

GOITO nád Mincią ufortyfikowáne, y ozdobione Páłácem Xiążąt Mántuáńſkich, gdźie w źwierzyńcu liczne źwierzętá znáyduią ſię

BOZOLO należące dla Kadetow Xiążąt Mántuáńſkich, gdźie ieſt Páłác dla Xiążąt.

MIRANDOLA.

TO Xięſtwo ieſt położone między Ferrarą, Modeną, Mantuą, y Konkordyą, od 600. lat należące do Domu Pico. Intráty wnoſi około 50000. Skudow, ma mieſzkáiących Ludźi około 6000. Ian y Fráncíſzek Pico Xiążętá wielkiey ſcyencyi byli, bo pierwſzy w lat 24. 900. Propozycyi álbo Kweſtyi zádánych ſobie rezolwował publicznie w Rzymie. To Páńſtwo lubo nie wielkie, ále obfituiące w wſzelką żywność, dyſtyngwowáne ieſt drugie od niego Xięſtwo Koncordiá y Margrábſtwo S. Marćiná. Xiąże tuteczny iáko abſolut biie Monetę w ſwoim Páńſtwie, ále gdźie indźiey iey nie wezmą.

MIRANDOLA Miáſto Stołeczne, ieſt obronne, przyozdobione ieſt Páłácem wſpániáłym Xiążęćiá ſwego, ktory w nim rezydował, ále Roku 1703. pod czás woyny iął ſię Partyi Fráncuſkiey, zá co od Cesárzá odſądzony od Xięſtwá Fráncíſzek Maria Pico ktory dotąd, hołduie Cesárzowi, lubo od niego ſprzedáne Xiążęćiu Modeńſkiemu, á Xiąże Pico Dworu Hiſzpáńſkiego pilnuie.

MODENA.

PAńſtwo to ieſt położone między Toſkáną, Parmą, Luką, Bononią, Ferrarą, Mirandolą, y Mantuą. Fryderyk III. Ceſarz erygował to Xięſtwo y nim inweſtyował BORSO d' ESTA, y Sukceſſorow iego, ktorzy wnoſzą feudum corocznie do ſkárbu Cesárſkiego 4000. Szkudow, intrátá iednák wynoſi corocznie Xiążęćiu 75000. Szkudow Rzymſkich, y może 25000. mieć woyſká ſwego. Fámiliá Xiążąt Borso d' Eſt dotąd pánuie, ále iuż nie proſtą linią, dla czego iuż od tego Domu odpádłá Ferrara, y Commachium, á wro-

ćili ſię

ćiły ſię do Stolice Apoſtolſkie zá Klemensá VIII. Pápieżá. Od Pułnocy do Południá ſzerzy ſię ten kray ná 15. mil, á od Wſchodu do Záchodu ná 10. mil náſzych. Gront dla tego, że wielą Rzek oblany, obfituie w wſzelką żywność, y ma wiele ludźi mieſzkáiących.

Dźieli ſię ná dwá Xięſtwá; pierwſze Modeńſkie, drugie Reggio. Miáſtá ma pierwſze; Modena, Carpi, Saſſuolo, Cartagina, y Frygnano. Drugie záś Reggio, Corregio, y Bercello.

MODENA Miáſto Stołeczne bliſko Rzeki Sechia, dáwną kolonią Rzymſką ſzczyći ſię, bo fundowáne Roku 570. od założenia Rzymu, zruinowáne było przez Gotow, y Lombárdow, ále repárowáne zá Synow Károlá Wielkiego, wielkie, y piękne z ſytuácyi ſwoiey, w rowninie, ále niezbyt Ludne, przyozdobione fontánnámi, Kośćiołámi, Kláſztorámi, y Páłácem Xiążęćiá właſnego, tu zwyczáynie rezyduiącego, bárdzo wſpániáłym, gdźie graduſy ſą naywſpánialſze nád inne w Páłácach Włoſkich, Pokoie bogátemi Szpálerámi obite, á nádewſzyſtko pikturámi ſłáwnych Málárzow, w iednym oſobliwie Gábinecie ſą Obrázy málowáne od Rafaélá, Juliuſzá Románá, Tycyaná, y innych nayſłáwnieyſzych, Pokoy źwierciádłowy, ſtaynie &c. &c. y wiele innych rzeczy ieſt tu do widzenia. Miáſto to ſłábo ufortyfikowáne, ále Cytádellą zmocnione, wſławione Manufakturámi Maſk, ſzczyći ſię bydź oyczyzną wielu Godnych Ludźi.

CARPI nád Sekią Fortecą zmocnione, miewáło właſnych Xiążąt z Fámilii Pio, z ktorych że ieden poſzedł zá Partyą Fráncuzką przećiw Cesárzowi y pod Pawią zábity ná bátálii, Karol V. Ceſarz zágniewány o to, konfiſkował Xięſtwo y przyłączył do Modeńſkiego. Tá Fámiliá potym w Rzymie oſiádłá, y trzymáią w Latium Markizát S. Grzegorzá.

SASUOLO nád Sekią zmocnione Cytádellą.

CARSAGNIANA bogáte w żelázá, y obfituiące w piękne bydłá.

FRIGNANO, Seſtola, y S. Jędrzey, Miáſteczká do Modeny należą.

REGGIO Miáſto zwáne od dáwnych Rzymian *Regium Lepidi*, położone *in via Emilia*, było Kolonią Rzymſką, potym zruynowáne náiázdámi Gotow, ále od Karolá Wielkiego repárowáne, y ieſt dośyć obſzerne, y Ludne, zmocnione Cytádellą, ma ſwego Biſkupá, przyozdobione w Rynku Statuą Brenusá Hetmáná Gallow z wielą inſkrypcyámi, wſławione manufákturámi ſłoniowey kośći delikátnemi, záſzczycone po Przedmieśćiách pięknemi domámi, ogrodámi, winnicámi, &c.

BERSELO nád Rzeką Po zmocnione Cytádellą, Ottoná Cesárzá krwią ſkropione, ktory tu przegrał bátáliią przećiw Witelliuſzowi, y ſam ſię ná tym mieyſcu zábił.

CORREGIO miewáło właſnych Xiążąt, ále od Roku 1635. należy do Xięſtwá Mántuáńſkiego.

Tego Xięſtwá Poſſeſſorem ieſt Fráncisſzek Marya d' Eſt.

LUKA.

RZECZPOSPOLITA LUCKA ſzczyći ſię wolnośćią od Roku 1430. iednák záwſze dependuie od Cesárzow, y pod ich protekcyą ſię konſerwuie. Rządźi ſię pod dyrekcyą GONFALONIERA, ktory ma záwſze ná wárćie ludźi 100. y mieſzka w Páłácu Rzeczypoſpolitey, obierány bywa z między Szláchty co dwá Mieſiące, y z nim 9. Rádnych Pánow do Aſſyſtencyi Jemu w Rádzie. Jeżeli záś záchodźi Interes więkſzey importáncyi, ná to wielka Rádá ieſt złożona z 26. Mieſzczánow, ktorzy decyduią Interes.

To Páńſtwo Rzeczypoſpolitey lubo ieſt ſzczupłe, iednák Ludne y wyſtáwić może woyſká dla ſwoiey obrony 20000. Intráty może mieć około Millioná Tynfow. Arſenáły ma dobrze opátrzone, y rządem pięknym zmocnione przećiw záczepiáiącym ſię, lub chcącym wolność ich gwałcić. Ziemiá tey Prowincyi náywięcey obfituie w winá, oliwy, káſztány, iedwábie, płutná cienkie, ma Miáſtá pryncypálnieyſze: Luca, Viaregio, Camajor, Montignoſco Minuciano, y Caſtilione.

LUKA Miáſto Stołeczne Rzeczypoſpolitey nád Rzeką Serkio, dáwne y Rzymiánom podległe zá TriumViratum Juliuſzá Pompeiuſzá y Kraſſusá, nie wielkie, ále ufortyfikowáne mocno 11. Baſtyonámi, Ludne, y bogáte w manufáktury iedwábne, dla czego ma o ſobie przyſłowie: *Luca induſtrioſa.* Ma ſwego Biſkupá od ſamego Pápieżá dependuiącego, ktory záżywa Palliuſzá, y innych Arcybiſkupich Prerogátyw, Práłáći záś y Kanonicy w Chorze y Proceſſyach, záżywáią Mitr biáłych mániérą Kárdynálſką. Ma

ſwoy Arſenał ná 20000. woyſká pełen Rynſztunkow. Wieżdżáiąc do Miáſtá Cudzoziemiec, u brámy zoſtáwić muſi ſzpádę y broń, powracáiąc odbiera. W Kośćiele Auguſtyniáńſkim ieſt do widzenia iedna kloáká, gdźie ſię západł ieden bluźnircá przećiw Bogu. Ieſt tu y Kośćioł Pogáńſkiego znák Herkuleſowi konſekrowánego. Bliſko Luki ná drodze Modeńſkiey ſą dwá Moſty zwáne Seſtri, y Borgonovo, murowáne od diabłá według trádycyi támecznych, ſą y cieplice zdrowiu ludzkiemu pomocne. To Miáſto ſzczyći ſię bydź oyczyzną Alexándrá II. Pápieżá.

VIAREGIO nie wielkie Miáſteczko, ále wſtáwione Portem dobrym, ktory tylko ten ieden ma Rzeczpoſpolitá Lucka.

TOSKANA.

TO Xięſtwo od Miáſtá Florencyi zwáne Florenckie, u dáwnych Rzymián Część Hetruryi, álbo Tuſcya, iákoby od ſłowá Greckiego: Ofiárować, bo Toſkánowie u Rzymián náyſpoſpobnieyſzi byli do wrażenia y ofiár czynienia Bogom, dla tego náyprzednieyſzi Pánowie Rzymſcy tám Dzieći ſwoie dawáli ná náuki według Klaudyaná: *Fulmineos ſolers Etruria conſulat ignes.*

Karol V. Ceſarz erygował to Páńſtwo ná Xięſtwo, y nim inweſtyował Laurentego de Medicis, Synà náturálnego Xiążęćiá Urbińſkiego, ożeniwſzy go z Máłgorzatą Corką ſwoią náturálną Roku 1531. Pius V. Papież Koſmowi de Medicis Sukceſſorowi Wáwrzyńcá nádał Tytuł wielkiego Xiążęćiá Roku 1569. y ten Tytuł dotąd ná ſobie noſzą Xiążętá Florenccy álbo Toſkáńſcy, przywłaſzczywſzy ſobie do Toſkány Pizę y Syennę, Pietre Sante, y Maire. To Páńſtwo ieſt náyznácznieyſze we Włoſzech, tylko mu nie doſtáie Tytułu Krolewſkiego; Trzebáby doſtáć Luki y Sárzány, áby były Krolem Toſkány, ták o nim nápiſáno.

Xiąże Toſkáńſki ieſt náybogátſzy we Włoſzech, może mieć intráty około 2500000. Szkudow. W ſkárbcu iego zá oſtátniego Xiążęćiá de Medicis, znáydowáło ſię náymniey 25000000. Czerwonych Złotych nie ráchuiąc wielkich ſkárbow w kámieniách drogich y w ſzácownych Meblach. Może wyſtáwić woyſká 30000. piechoty, y 3000. konnych, ále tylko w potrzebie. Okrętow 20. ná morze y Gáler 12. woiennych wyſtáwić może.

Xieſtwo to rządziło ſię dotąd Xiążętámi z Fámilii de Medicis, że záś oſtátni z tey Fámilii bezpotomnym ſię bydź widział w Roku 1732. przybrał ſobie zá Sukceſſorá Xiążęćiá Don Carolos Krolewiczá Hiſzpáńſkiego, y zá żyćia ſwego pozwolił mu Poſſeſſyi Xięſtwá Parmezáńſkiego, ktory że w krotce umárł, á tym cáſzem woyná ſię wzniećiłá między Cesárzem y z kolligowánemi Potencyámi Fráncyą, Hiſzpánią, y Krolem Sárdyńſkim, y táż woyná osádźiłá ná Tronie Sycyliiſkim Xiążęćiá Don Carolos, Ceſarz tedy po uczynionym pokoiu z Fráncyą y Hiſzpánią odſtąpiwſzy od włáſności ſwoiey Kroleſtwo Sycyliiſkich, przyznał y ſtwierdził przy Tronie Sycyliiſkim Don Carolá, excypowáwſzy dla ſiebie Xięſtwo Toſkáńſkie z Parmezáńſkim, ktoremi záraz inweſtyował teráznieyſzego Fráncíſzká Stefaná Xiążęćiá Lotáryńſkiego, y iemuż záraz záſlubił Ceſarz Corkę ſwoię Máryą Tereſſę zá żonę, Krolem Rzymſkim go pretenduiąc mieć, y Sukceſſorem po ſobie, á Dziedziczne Xięſtwo iego Lotáryńſkie Pokoy ten do Fráncyi przyłączył, pozwoliwſzy Poſſeſſyą iego poki żyć będzie Krolowi Stániſłáwowi Oycu Krolowey Fráncuſkiey, nominowánemu po dwá rázy w Scyſſyach do Korony Polſkiey.

TOSKANA ieſt oblana wielą Rzekámi z ktorych pryncypálnieyſza Arno, obfituie w zbożá wſzelkie, winá, oliwy, cytryny, pomorańcze, ſzáfrány, iedwábie, lny, mármury wſzelkiego koloru, Alabáſtry, Porfiry, Ałony, żelázá, miedź, ma y gory ſrebrne, náywięcey záś profituie w manufáktury przednie iedwábne, płutná cienkie, y winá Muſcatelle, y wiele innych rzeczy.

Dzieli ſię ná trzy Prowincye: Florencką, Syeńſką, y Pizáńſką, ſzerzy ſię ná 25. mil w ſzerz, ták iáko y w zdłuż. Pryncypálnieyſze ma Miáſtá Florencya, Syenna, Piza, Liborno, &c.

Morze tą ſtroną zowie ſię *Mare Tuſcum*, y *Tyrrenum*.

FLORENCYA Miáſto Stołeczne nád Rzeką Arno, ktora ie dzieli ná dwie częśći czteremią Moſtámi kámiennemi złączone, ná ktorych moſtách ſą kámienice wyſtáwione: iedna wedle drugi, y ulice ták, że nie można rozeznáć moſtow. Miáſto obſzerne, ma 44. Páráfii, Ludne, mocne, y ufortyfikowáne trzemá Cytádellámi, przyozdobione 76.

Kláſzto-

Kláſztorámi, y 22. Szpitalámi, ma 18. Gáleryi Kupieckich, 72. Sądow, 6. kolumn, dwie Pirámidy, 7. Fontánn, 17. Rynkow, y Státuy przednie, ktorych ráchuie publicznych 160. Pałácow wſpániáłych wielką liczbę; między niemi náywſpánialſzy Pałác Xiążęcia Florenckiego, bo przyozdobiony licznemi Státuámi mármurowemi y Pyncmetálowemi, przytym apartámentámi kilkunáſtą páńſko y po Krolewſku adornowánemi, oſobliwie Gáleryą dwiemá ſtronámi dlugą ná 400. krokow, ozdobną w ſtátuy, málárſkie ſztuki Cesárzow, Krolow, Xiążąt wielu, przy niey ſą pokoiki nápełnione rożnemi ciekáwośćiámi, oſobliwie w Szkátułách drogiemi Kámieniámi sádzonych, z ktorych iedne reprezentuią ludzi powietrzem umieráiących, drugie ſtáry y nowy Teſtáment, inne, rożne káry Człowieká, także Stołow wiele násádzanych Kámieniámi Oryentálnemi, ieden z nich reprezentuie Miáſto Livorno y port Morſki; drugi Stoł Chálcedońſki Agatámi, y Szmáragdámi ſádzony: Ieden Gabinet z 7. drzwiámi wſzyſtek wyzłácani, y ná káżdych drzwiách Orgány, á wewnątrz Męká Páńſka reprezentowána ná Mármurze, y magnes trzymáiący żelázá 60. funtow; Stoł ieden cáły agátowy, y Státuá Ludwiká XIV Krolá Fráncuſkiego ná koniu ſiedzącego lana ze złotá, iednym ſłowem wielka liczbá bogáctw w tym Pałácu, przy ktorych widziałem tu y Cyboryum, ktore ná ten czás robiono, kiedym był Roku 1725. wſzyſtko sádzone drogiemi Kámieniámi, ktore miáło bydź przenieſione do Káplicy S. Wáwrzyńcá, gdzie także y Ciáłá Xiążąt Florenckich máią bydź przenieſione, iák Káplicá będzie ſkończona, ktora iuż od kilku ſet lat záczęta, y nie prędko ią obiecywáli ſkończyć, większa iednák iey część wielkim ſumptem Xiążąt adornowána, ile że wſzyſtkie Státuy Xiążąt z drogich Kámieni robione y przy nich Litery Imion z wſzelkich Kámieni Oryentálnych wyrázone, iáko y Herby Miáſt tego Páńſtwá z podobnemi literámi násádzanemi w Mármurze czarnym. Krucyfix y Náyſwiętſza Pánná Boleſna y S. Jan záſzczycone ſtátuy robotą ſławnego Skulptorá y Málárzá Michałá Archánioła. W Gáleryi Zámkowey ieſt ieſzcze żwierćiádło do wiedzenia, w ktore kiedy męſzczyznà pátrzy reprezentuie biáłągłowę, á biáłągłowá Męſzczyznę. Między drogiemi Kámieniámi Xiążąt Florenckich ieſt ieden Dyament iák pálec ſzeroki, wážący 138 Karatow, táxowány 1500000 ſzkudow. Miáſto to ieſt przyozdobione wielą pięknych Kámienic, dla czego u Włochow názwáne piękne, Xiąże Florencki tu záwſze rezyduie, y ma trzy drugie Pałáce zá Miáſtem zwáne Poggio Imperiale Pratolino, y Lampeggio, gdzie rozmáite ſą zábáwki dla ćiekáwośći oká nápełnione żwierzem znáyduiącym ſię w Swiećie, ptáſtwem, igrzyſkámi wodnemi, fontánnámi, Lábyrintámi, &c. &c.

Florencyá ma ſwego Arcybiſkupá; rządziłá ſię przedtym władzą Rzeczypoſpolitey, ále w 16 Wieku doſtáłá ſię pod rząd abſolutny Xiążąt de Medicis; názywa ſię Florencyá iákobi Łáćińſkim ięzykiem znácząca Kray kwitnący, wſzelką żywność y owoce &c. &c.

Roku 1438 Conciliuni ſię odpráwiáło w Kośćiele Kátedrálnym Generálne XVII. dla złączenia Kośćiołow Greckiego z Łáćińſkim, y ná nim záſiádł Eugeniuſz Papież przy aſſyſtencyi 9. Kárdynáłow Pátryárchy Jerozolimſkiego Greká, y Akwileyſkiego, y 160 Arcybiſkupow y Biſkupow. Z ſtrony záś Grekow był przytomny Ian Paleolog Cesárz Wſchodni y Pátryárchá Konſtántynopolitáńſki przy aſſyſtencyi Biſkupow deputowánych od trzech Pátryárchow wſchodnich. Trzy Trony były wyſtáwione, ieden we ſrodku dla Ksiąg Ewángelii S. drugi ná prawey ſtronie dla Papieżá, trzeći ná lewey dla Cesárzá; Poſłowie od Monárchow ſiedzieli przy Tronie Pápieſkim. Z ſtrony Kośćiołá Rzymſkiego było záraz deklárowáne Anáthemá ná neguiących Procedencyą Duchá Swiętego od Oycá y Synà, ná co zezwolili Grecy excypuiąc ſobie wolne Ceremonie y liturgie Greckie, ieden tylko Biſkup Effeſki był pryećiwny: przytym Czyśćiec przyználi Grecy, y Swiętey Eucháryſtyi tranſubſtáncyácyą ták *in ritu Græco* iáko y *Latino* przyznána, y tym zákonkludowána Uniá Kośćiołow Greckiego z Rzymſkim, y Grecy przyználi Papieżá zá Głowę Kośćiołá S. po Kazániu miánym przez Dominikáná Turrecremátá Dekret przeczytány, á po Concilium ſkończonym przybywſzy dopiero Deputáći od Patryárchow Armeńſkiego y Jákobitow, y Poſeł od Monárchy Etyopſkiego podpiſáli Dekret y pozwolili ná Unią. Florencyá ſzczyći ſię bydź oyczyzną Leoná X. Klemensá VII. Leoná XI. z Domu Medicis, y Urbaná VIII. Papieżow, także Dantá Poéty y ſławnego Filozofá, Machiávellá ſławnego Polityká y Sekretarzá Weneckiego, ktory umárł Roku 1529 y wielu innych.

ORDER S. SZCZEPANA inſtytuował Coſmus de Medicis Roku 1560. konfirmowány od Piuſzá IV. y V. Papieżow z nádánemi mu rownemi Przywileiámi iák Máltáńſkiemu, ktorym Orderem záſzczycáią ſię ſámi Szláchtá, á Magiſtrem iego ieſt Xiąże Toſkáńſki. Káwálerowie tego Orderu w Swiętá wielkie noſzą ná ſobie Togę Kámlotową czerwono podſzytą y krzyż pod Togą.

PISTOIA nád Rzeką Stellą Miáſto przyozdobione wielą Pałácow y Domow pięknich ále nie Ludne, ma ſwego Biſkupá, y ſzczyći ſię Oyczyzną Klemensá IX. W Kośćiele S. Jákubá

kubá ieſt do widzenia Ołtarz wſzyſtek ſrebrem odziány y máiący lámp ſrebrnych 20.

VAL-OMBROSA záſzczycone Opáctwem fundowánym przez S. Jáná Gwalbertá Roku 1040 ápprobowánym przez Alexándrá II. Pápieżá Roku 1070. pod Regułą S. Benedyktá.

CAMALDOLI Mieyſce nákſztáłt Miáſteczká wſtáwione Kláſztorem fundowánym tám Roku 1009. od S. Romuáldá y Imieniem od ſiebie dánym Zákonowi Kámaldulſkiemu náſłáduiącemu Regulę ściſłą S. Benedyktá, w tym Konwencie ieſt do widzenia Biblioteká liczna w Kśięgi, Apteká przednia y dom dla gośći, białe głowy záś o 300. krokow zbliżyć ſię nie mogą do tego mieyſcá, dla ktorych przyięćia ieſt odległy Kláſztorek zwány Fontebello.

ALVERNA iedná Gorá bliſko Miáſteczká San Sepolcro wſtáwiona Kláſztorem Zákonnikow zwánych Soccolantes.

SIENNA Miáſto Stołeczne Prowincyi tegoż Imienia, ma ſwego Arcybiſkupá y Kośćioł Kátedrálny wſzyſtek wewnątrz mármurem y ágátą powleczony y záſzczycony w Skárbcu Rámieniem S. Jáná Chrzćićielá w złoto kámieniámi ſádzone oprawnym, á dárowánym od Baiázetá II. Cesárzá Tureckiego Innocentemu II. Pápieżowi wraz z Włocznią, Cierniem, y Trzćiną, Chryſtusá Páná umęczonego y 60000 Czerwonych złotych coroczną penſyą, á to z tey przyczyny, że German Brát Baiázetá uſzedł był do tego Papieżá, żeby go nie wypuſzczał dla rebellii przećiw Báiázetowi. Miáſto to dośyć obſzerne, piękne, przyozdobione wielą Pałácow y Kośćiołow wſpániáłych y Akádemią w wſzielkie nauki ſłynącą. Rynek ma pełen Fontánn z ktorych wypuśćiwſzy wodę, może pływáć ná łodkách, y Szpital obſzerny, mocne y obronione Cyttádellą, ſzczyći ſię bydź oyczyzną Alexándrá III. y VIII. Piusá II. y III. Pápieżow, rządziło ſię przedtym Rzeczpoſpolitą, ále podbite od Hiſzpánow Roku 1554. á Filip II. Krol Hiſzpáński uſtąpił go Koſmowi de Medicis Xiążęćiu Floreńckiemu Roku 1558. Wſtáwione ieſt oyczyzną S. Kátárzyny Seneńſkiey y iey Protekcyą, ktorey życie wolno czytáć.

Prowincyá Sieńſka obfituie w wſzelkie żywności, owoce, y winá Muſcátelle, á náywięcey w robáczki iedwábne, bo nápełnione wielą morwowego drzewá.

GROSSETO zmocnione Cyttádellą, ma ſwego Biſkupá.

PIENCA zwáne przedtym CORIGNANO ále od Piusá II. Papieżá, odmieniło ſwoie Imię, ktory ſię tu urodził názwány przedtym Æneas Sylvius, iáko twierdzi Cornelius, ma ſwego Biſkupá.

MONTE POLCIANO ná gorze położone, ma ſwego Biſkupá, y wſtáwione Winámi przedniemi w Rzymie ſłynącemi, ſzczyći ſię bydź Oyczyzną Marcellá II. Papieżá, Bellárminá Kárdynałá y Aniołá Policianá.

ORBITELLO nád ieziorem tegoż Imieniá murem opaſáne, Iezioro záś z morzem złączone, dla czego ma port o 10 mil od Civita Vechia.

PISA Miáſto Stołeczne Prowincyi Pizáńſkiey nád Rzeką Arną dzielącą ie ná dwie częśći, położone w rowninie piękney y obfituiące w wſzelkie żywności y winá przednie. Rządziło ſię przedtym Rzeczpoſpolitą mocną, bo 50. Gáler ná Morze wyſtáwić mogło, iákoż ſobie było podbiło Kartáginę, Korſykę, Sardynią, y Pálermo, wydarſzy te wyſpy Sárácenom, o ktore mieli wielkie woyny y kłotnie z Genueńczykámi. Táż Rzeczpoſpolita wſtáwiona byłá zwyćięſtwem Krolá Máiorki, y Sukkurſem Amaurowi Krolowi Ierozolimſkiemu przećiw Sárácenom 40. Okrętow woiennych, ále w krotce podupádłá w ſiłách ſwoich przez prywátnego Wigolini, ktory uczynił ſię abſolutem pod Imieniem Grafá Pizáńſkiego, ktorego Sukceſſorowie rowną władzą ſzczyćili ſię áż do Gerardá Apiáná, ten ſprzedał Pizę Galeáſowi Xiążęćiu Medyolańſkiemu, ále potym Ian Gambácortá podbił to Miáſto z całą Prowincyą pod pánowánie Xiążęćiá Florenckiego, wolność tey Rzeczypoſpolitey utrácona Roku 1609. Miáſto záś zoſtáwiło ſobie ozdobę Kośćiołá Kátedrálnego wſpániałego y przyozdobionego wieżą wyſoką z iedney ſtrony ná oko ludzkie proſtą, z drugiey záś krzywą ták iák w Bononii: Miáſto to dośyć wielkie, zmocnione Cyttádellą, ma ſwego Arcybiſkupá, Akademią, Rátuſz wſpániały, y Pałác Xiążęćiá Florenckiego. W Kośćiele S. Ianá ieſt do widzenia ieden Eremitá málowány w puſzczy ſiędzący nád fontánną wielkiego Szácunku, y S. Ian Chrzćićiel ná mármurze náturálnie wyryſowány, ubrány w ſkorę kámelową, tylko bez nogi, tákże według nich wielkiego ſzácunku.

LIVORNO Miáſto w hándle kwitnące nád morzem wielki y obſzerny port máiące, przedtym náleżáło do Genuy ále zámienione zá Sawonę, w tym mieśćie wſzyſtkie ſiły Morſkie Xiążęćiá Florenckiego, ma do widzeniaStatuę Ferdynandá I. Xiążęćiá z Metállu robioną, y przy nogách iego 4. niewolnikow &c.

PIETRA SANTA Miáſteczko nie wielkie, ma ſwego Biſkupá, zwáne od dáwnych Feronia, od Kośćiołá Bogini Feronii konſekrowánego, Horácyuſz czyni wzmiankę o tey Bogini, y o Fontánnie iey konſekrowáney: *Ora, manúsque tuâ lavimus Feronia lymphâ.* LA

LA VALLE de MAGRA Prowincyá należąca do Toſkány, ma Miáſto Pontremoli Stołeczne nád Rzeką Magrą ufortyfikowáne, przedáne od Hiſzpánow y z Prowincyą Xiążętom Florenckim, bliſko tego Miáſto ieſt lás, zwány *Martius ſaltus* od dáwnych, gdzie Liguryiczykowie znieſli woyſko Kwintusá Martiusá Konſulá Rzymſkiego.

VILLA FRANCA y ULLA należą do tey Prowincyi

AREZZO Miáſto dáwne, ludne y mocne pod władzą Rzymián, Scypionowi Afrykáńſkiemu prowidowáło ná 3000 Tárczy y tyleż zbroi, iáko y wſzelkie orężá nápełniwſzy iego Okręty magázynámi wſzelkiey żywności, przy dekádencyi záś pánowánia Rzymſkiego było wolne, od Biſkupá rządzone, ále potym od Xiążąt Florenckich záwoiowáne. Miáſto to ieſt położone w mieyſcu obfituiącym w wſzelką żywność y Novalia. Szczyći ſię bydź oyczyzną wielu godnych ludzi, á oſobliwie Mecenásá Faworytá Auguſtá Cesárzá, ktoremu záwſze uczonych ludzi zálecał y pámięć Imienia ſwego zoſtáwił, że tákich názywamy Mecenásámi, ktorzy nam Fawor iáki wyświádczą. Tákże Leonardá Bruni, ktory trzy Kśiążki nápisał o woynie puniczney: Ierzego Wazary ſłáwnego málárzá Florencyi, Aretyná Benedyktyná żyiącego Roku 1022. ktory mowiąc Páćierze Kápłáńſkie o S. Iánie Chrzćicielu y uważáiąc z reflexyą hymn S. Iáná.

Ut queant laxis
Reſonare fibris
Mira geſtorum
Famuli tuorum
Solve polluti
Labii tuorum,

w pierwſzych Syllábach wynálazł do Muzyki, *Ut, re, mi, fa, ſol, la,* z czego ſkomponowáwſzy dwie Kśiążki Muzyki, dedykował Teobáldowi ſwemu Opátowi.

CHIUSI od dáwnych zwáne CLUSIUM nád Ieziorem, ma ſwego Biſkupá.

VOLTERRE Miáſto dáwne, bo wyſtáwione ná 100 lat przed ſpaleniem Troi, ná wielkiey gorze, do niego trzy mile Włoſkie iechác trzebá w gore, murem z kwádrátych kámieni obwiedzone, przyozdobione Fontánnámi y w Kośćiołách pikturámi ſłáwnych málárzow.

MASSA Miáſto Stołeczne Xięſtwá tegoż Imienia należące do Fámilii Cibo położonego między Luką, Genuą y Toſkáną, przedtym intytułowánego Márgrábſtwem, ále od Máximilianá I. Cesárzá Roku 1568. erygowánego ná Xięſtwo, y inweſtyowány nim był náypierwſzy Alberyk Cibo, ktory umárł Roku 1628 w lat 100. wieku ſwego, przeżył 14. Pápieżow, 6. Cesárzow; że záś ći Xiążętá máią Márgrábſtwo Carrara, dla tego ſię názywáią Xiążętámi Maſſa di Carrara; z tey Fámilii było dwoch Pápieżow. Do tego Xięſtwá należą Montone, Caſtel poggio, Venza, Gragnano, Noceto, Colonata, Bodicato, Codona, Morteto, Forno, Pariane, y Foſſole.

PORTO FERRAJO Miáſto Stołeczne Wyſpy ELBA, u Straboná názwáney *Argus portus*, ma port dobry, y trzy fortece mocne, zwáne: Stella, Falione, y Linqvella, ktore konſerwuią Xiążętá Florenccy przećiw inkurſyom Rozboyinikow Morſkich. Tá Wyſpá náleżáłá do Pizánow, á potym do Pánow Piombieńſkich, ále im odebrána przez Xiążąt Florenckich dla konſerwowánia tych Fortec. Náywięcey obfituie ziemiá tey Wyſpy w Mármury, Zelázá y Mágneſy, iáko ią opiſuie Virgilius: *Inſula inexhauſtis chalybum generoſa metallis.*

W tym Mieśćie Roku 1721. 29. Czerwcá w nocy piorun uderzył w Mágázyn Prochow, ktore wysádźiły iednę ulicę w gore, ále oſobliwſzym Cudem łáſki Páná żáden człowiek nie zginął, lubo przytym náſłápiły ſtráſzne grzmoty, pioruny y deſzcze.

CERVETERE iedno z 12. Miáſt náyprzednieyſzych w Etruryi názwáne Cere ále w teráznieyſzey Toſkánie ſpuſtoſzone iák Wieś.

RZĄD KOSCIELNY

W tey Częſci Włoſkiey Ziemi, álbo w Wyżſzey Italii.

CEsárze Rzymſcy wyżſzą część Ziemi Włoſkiey wzwyż wyráżoną rozdźielili byli ná 7. Prowincyi niżey ſpecyfikowánych.

Prefekt záś tych ſiedmiu Prowincyi mieſzkał w Medyolánie, gdźie y do Rządu Duchownego Rzym poſtánowił Arcybiſkupá Medyoláńſkiego iáko Metropolitę. Ze záś Akwileá w czwartym wieku wznoſić ſię poczęłá zá nią, y Biſkupi Akwileyſcy Patryárchámi poczęli ſię nominowáć nád dwiemá Prowincyámi: Wenecyą y Iſtryą; co im łát-

wo ſtwierdziłá Stolicá Apoſtolſka, ále kiedy záczęli mieć z Rzymem Schiſma, Pápieże przenieſli Tituł Pátryárchy do Gradu, á z támtąd do Wenecyi, przez co rozdzielone były Juryſdykcye dwoch Pátryárchow.

RAVENNA w V. y VI. Wieku będąc Stolicą Cesárzow Wſchodnich y ich Exárchow, wybiwſzy ſię z Juryſdykcyi Medyolánſkiego Metropolity, ſwego Arcybiſkupá mieć poczęłá. Y ták pod Juryſdykcyą Arcybiſkupá Medyolánſkiego nie zoſtáły w VII. Wieku tylko cztery Prowincye: Luguria, Alpes Kottyeńſkie, Retia Pierwſza y Druga, te dwie oſtátnie w krotce wybiły ſię z tey Juryſdykcyi, á w pierwſzych dwoch inſze kreowáne Metropolie, iáko w Genuy, Bononii, y Turynie.

Xiążętá Sabáudzcy nominuią do Prelátur ſwoich Páńſtw.

Pápieże nominuią ná Arcybiſkupſtwo y Biſkupſtwá w Xieſtwie Medyolánſkim ták iáko y ná Arcybiſkupſtwo y Biſkupſtwá Rzeczypoſpolitey Genueńſkiey.

ROMANIA gdźie był dáwny Exárchát Ráweński iáko podpada władzy Papieſkiey, gdźie ſię rządzą przez ſwego Legatá, ták też ná Arcybiſkupſtwá y Biſkupſtwá nominuią.

W Xieſtwách Parmezáńſkim, Mántuáńſkim, Modeńſkim, tákże Pápieże nominuią ná Biſkupſtwá.

W Weneckim Páńſtwie Pápieże nominuią ná Biſkupſtwá, Rzeczpoſpolitá záś Wenecka nominuie Pátryárchow Akwileyſkiego y Weneckiego. Trydenckiego záś Arcybiſkupá obiera Kápitulá, ále ci do Niemiec náleżą.

ZEBRANIE GEOGRAFICZNE.

WYZSZA ITALIA.

Przedtym zámykálá w ſobie	
Metropolie	Prowincye
Medyolán	Alpes Kottyeńſkie
	Liguriá
Ravenná	Flaminiá
	Emilia
Akwileá	Wenecyá
	Iſtryá

Teraz záś zámyka w ſobie	
Arcybiſkupſtwá	Prowincye
Turyńſkie	Piemont
Medyolańſkie	Medyolan
	Montferrat
Genueńſkie	Genuá
Ráweńſkie	Romániá
Bonońſkie	Niżſza Lombárdyá
Weneckie	Wenecyá
Akwileyſkie	Iſtryá

Prowincyá Medyolańſka.

Arcybiſkupſtwo Medyolańſkie erygowáne: Wieku II. do niego náleżą Biſkupſtwá w ſpecyfikowánych niżey Miáſtách:

w Bergamum erygowáne Biſkupſtwo Wieku IV.
w Bixyi erygowáne - - - - - IV.
w Kremonie erygowáne - - - - - IV.
w Lody zwánym Laus Pompeia - - - IV.
w Pawii zwánym Ticinum - - - - IV.
w Wigevánum - - - - - - XV.
w Nowárrze - - - - - - - IV.
w Wercellách - - - - - - - III.
w Kasálu - - - - - - - XV.
w Aſte zwánym Haſta Pompeia - - - IV.
w Alexándryi - - - - - - - XII.
w Dertonie - - - - - - - IV.
w Albie Pompeiá - - - - - - V.
w Akwi zwáney Aquæ ſtelliæ wie - - - IV.
w Sawonie - - - - - - - VI.
w Wintymilii zwáney Albium Intermilium - VI.

Prowincyá Turyńſka.

Arcybiſkupſtwo Turyńſkie zwáne Taurinum erygowáne Wieku XV. ma náleżące do ſiebie Biſkupſtwá w niżey wyrażonych Miáſtách:

w Iwrei zwánym Eporedia, erygowáne Wieku IV.

w Sa-

w Saluſſie, zwánym Salutia - - - Wieku XVI.
w Foſſano, zwánym Fons ſanus - - - XVI.
w Mondowii - - - XIV.

Prowincyá Genueńſka.

Arcybiſkupſtwo Genueńſkie erygowáne Wieku XII. ma do ſiebie náleżące Biſkupſtwá w Miáſtách niżey wyráżonych:
w Bobium Biſkupſtwo erygowáne Wieku V.
w Brugnet zwánym Apprumiatum - - - X.
w Sársáne zwánym Seriſane - - - - XV.
w Noli zwánym Naulum - - - - - XII.
w Albengá zwánym Albingaunum - - - IV.

Prowincyá Ráweńſka.

Arcybiſkupſtwo Ráweńſkie erygowáne Wieku VI. ma náleżące do ſiebie Biſkupſtwá niżey wyráżone w Miáſtách:
w Cezennie Biſkupſtwo erygowáne Wieku III.
w Cerwii - - - - - - - VI.
w Rymini, zwánym Ariminum - - - III.
w Sarſynie - - - - - - - V.
w Pietrá Honoryi - - - - - - XIV.
w Forli, álbo Forum Julii - - - - VII.
w Fawencyi - - - - - - III.
w Imoli, álbo Forum Cornelii - - - - IV.
w Ferrarze - - - - - - - VII.
w Commachio, álbo Commacula - - - V.
w Rowigo, álbo Rodigium - - - - X.

Prowincyá Bonońſka.

Arcybiſkupſtwo Bonońſkie erygowáne Wieku XVI. do niego náleżą Biſkupſtwá niżey wyráżone w Miáſtách:
w Modenie zwánym Mutina erygowáne Wieku IV.
w Reggio, álbo Regium Lepidi - - - IV.
w Parmie - - - - - - - - V.
w Burgu Sancti Donnini - - - - - XVI.
w Placencyi - - - - - - - IV.
w Kremie - - - - - - - - XVI.

Prowincyá Wenecka.

Arcybiſkupſtwo erygowáne ná Pátryárchoſtwo Weneckie Wieku XVI. do niego náleżą Biſkupſtwá w Miáſtách:
w Chiodia, álbo Foſſo Clodia - - - - X.
w Torcello, álbo Turricellum - - - - V.
w Caorte, álbo Caprula - - - - - VI.

Prowincyá Akwileyſka.

Arcybiſkupſtwo Akwileyſkie Wieku IV. erygowáne ná Pátryárchoſtwo Wieku VI. przenieſione do Udyná Wieku XII. ma do ſiebie náleżące Biſkupſtwá niżey wyráżone w Miáſtách:
w Trigeſte, álbo Tergeſta erygowáne Wieku VI.
w Caput Iſtriæ - - - - - - - VI.
w Civitas Nova - - - - - - - VI.
w Pedánie, álbo Petinum - - - - - V.
w Parenzo, álbo Parentium - - - - III.
w Poli, álbo Pietas Julia - - - - - V.
w Senecie - - - - - - - - IV.
w Bellunum - - - - - - - III.
w Feltriúm - - - - - - - III.
w Trewizie, álbo Tarviſium - - - - III.

w Padwie, álbo Patavium - - - Wieku III.
w Wincencyi - - - - - - - - - III.
w Weronie - - - - - - - - - III.
w Mantuy - - - - - - - - - - VIII.
w Comum - - - - - - - - - - IV.
w Trydencie, ktore teraz ma exempcyą - - III.
w Laubacum, ktore tákże ieſt w exempcyi - - XV.

PANSTWA KOSCIOŁA RZYMSKIEGO, álbo PAPIESKIE.

CHRYSTUS PAN z nieográniczonego Miłoſierdzia Boſkiego przeznáczony y przyobiecány przez Swiętych Pátryárchow y Prorokow MESSYASZ, á ná odkupienie záprzedánego w niewolą Czártowſką przez grzech pierworodny Pierwſzych Rodzicow Národu Ludzkiego, ZBAWICIEL SYN Przedwiecznego BOGA po Národzeniu Wcielenia ſwego z Niepokálanie Poczętey Náyſwiętſzey MARYI Pánny JESUS Swiętemi Naukámi ſwemi náypierwey zá ſobą pociągnął Swiętych Apoſtołow, y wielu Dyſcypułow, záſzczepiwſzy przez nich grontownie całemu Swiátu zbáwienną Drogę, o czym wolno czytáć Ewángelie Swiete. Z między tych Swiętych Apoſtołow wyznáczył náypierwſzego Námieſniká po ſobie ufundowánemu przez Náuki nie zliczone Męki y Smierć ſwoię Kośćiołowi Swiętego Piotra, záłożywſzy iákobi ná Opoce Opokę przez ſłowá Ewángelii Swiętey: *Tu es Petrus, & ſuper hanc Petram ædificabo Eccleſiam meam*, bo *Petra* po Łácinie, znáczy Opokę iákoby nie przełománą, o czym wolno czytáć Tłumáczow Piſmá Swiętego. Ja záś żebym ſię nie náprzykrzył ciekáwości Czytelniká, krotko tylko námienię nie ſkázitelną záwſze od Swiętego Piotrá Sukceſſyą Námieſnikow Chryſtuſá Páná u Nas zwánych Pápieżow, ktorych tylko Elekcyą y Smierć námienię, y pod ktorego władzą co ſię oſobliwego ſtáło, według Amatá de Graveſon, Zycie záś ich odſyłam do Hiſtoryi Kośćielney. Po Smierći Krzyżowey Naywyżſzego KAPŁANA *ſecundùm Ordinem Melchiſedech* Zbáwicielá Národu Ludzkiego po Zmártwychwſtániu, y po w Niebowſtąpieniu Iego Páńſkim od Národzenia ſwego

Roku - - 33.

1. S. PIOTR Naypierwſzy Namieſnik Chryſtuſá Páná álbo WIKARY, á po Łácinie *VICARIUS* pierwſzą fundował Katedrę w Antyochii Roku od Národzenia Páńſkiego 37. gdźie osádziwſzy konſekrowánego od ſiebie ná Biſkupſtwo támeczne EWODYUSZA Roku 43. do Rzymu ſię przenioſł y tám zásádziwſzy grontownie Szczep Wiáry Swiętey, Stolicę Koſcioła Swiętego fundował, władnąc Stolicą Rzymſką lat 25. y Mieſiąc ieden, w ktorym zá pánowánia Neroná Cesárzá koronę Męczeńſką odebrał 29. Czerwcá Roku - 66.
2. S. LINUS zá życia S. Piotrá wyznáczony iego Sukceſſor zá Neroná Cesárzá umęczony Roku - - - - - 67.
3. S. CLEMENS po S. Linie obrány, y umęczony Roku Páńſkiego - - - 76.
4. S. CLETUS obrány, y umęczony Roku P. - - - 83.
5. S. ANACLETUS tegoż Roku obrány, á umęczony Roku P. - - - 95.
6. S. EVARISTUS prędko obrány, á umęczony Roku P. - - - 108.
7. S. ALEXANDER władnął Stolicą, po nim umęczony Roku P. - - 116.
8. S. SIXTUS po nim obrány, umęczony Roku P. - - - - - 126.
9. S. TELESPHORUS obrány, umęczony Roku P. - - - - - 137.
10. S. HYGINUS po nim obrány, umęczony Roku P. - - - - 141.
11. S. PIUS obrány Papieżem, umęczony Roku P. - - - - - 151.
12. S. ANICETUS po nim obrány, umęczony Roku P. - - - - 161.
13. S. SOTER obrány, umęczony Roku P. - - - - - 170.

14. S. ELEU-

14. S ELEUTHERIUS tegoż Roku obrány umęczony, R. P. - - - 185.
15. S. VICTOR po nim obrány, oddzielił Azyátycki Kościoł od Rzymſkiego zá to, że wraz z Zydámi Wielkánoc odpráwowáli umęczony Roku Páńſkiego. 197.
16. S. ZEPHYRINUS władnął Stolicą lat 19. Mieſięcy 11. umárł - - - 217.
17. S. CALLIXTUS po nim obrány, umęczony R. P. - - - - - 222.
18. S. URBANUS umęczony R. P. - - - - - - - - - 230.
19. S. PONTIANUS umęczony R. P. - - - - - - - - 235.
20. S. ANTERUS władnył Stolicą Mieſiąc 1. dni 13. umęczony R. P. - - 236.
21. S. FABIANUS w oſm dni obrány, umęczony R. P. - - - - - 250.
22. S. CORNELIUS w Rok po nim obrány umęczony R. P. - - - - 252.
23. S. LUCIUS we 24 dni obrány, umęczony R. P. - - - - - - 253.
24. S. STEPHANUS po nim we 2. Mieſiące y dni 6. obrány, umęczony R. P. 257.
25. S. SIXTUS II. umęczony R. P. - - - - - - - - - 258.
26. S. DIONYSIUS po nim w Rok obrány, umárł R. P. - - - - - 269.
27. S. FELIX we dwá dni obrány, umęczony R. P. - - - - - - 274.
28. S. EUTYCHIANUS we 13. dni obrány, umęczony R. P. - - - - 283.
29. S. CAJUS w oſm dni obrány, umęczony R. P. - - - - - - 296.
30. S. MARCELLINUS w Mieſięcy 2. y dni 8. obrány, umęczony R. P. - 304.
31. S. MARCELLUS po nim w lat 3. Mieſięcy 3. dni 25. obrány Papieżem, umęczony Roku Páńſkiego - - - - - - - - - - 310.
32. S. EUSEBIUS po nim w 19. dni obrány, tegoż Roku umárł.
33. S. MELCHIADES we 21. dni obrány, ná Concilium Rzymſkim potępił Herezyą Donátyſtow, umárł R. P. - - - - - - - - - - 314.
34. S. SILVESTER po nim obrány we dni 21. Konſtantyná Wielkiego Cesárzá ná trąd uzdrowił, y ochrzcił pierwſzego Kátoliká Cesárzá, zá ktorego Wiárá Swięta po ciężkich prześládowániách pokoy odebrálá, Papież pierwſzą obſerwáncyą, Kośćioły Kátolickie ozdobę; o czym wolno czytáć Hiſtoryą; Tenże S. Sylweſter pierwſze Generálne Concilium Niceńſkie konwokował, ná ktorym było Biſkupow 318. y Konſtántyn Cesarz był przytomny, ná nim Aryáńſka Sektá potępiona. S. Sylweſter władnął Stolicą lat 21. Mieſięcy 11. umárł Dniá 31. Grudniá R. - - - - - - - - - - - 335.
35. S. MARCUS. w 17. dni obrány Pápieżem, umárł Dniá 7. Páździerniká, Roku tegoż, rządząc Mieſięcy oſm
36. S. JULIUS w Mieſięcy 3. y dni 29. obrány Papieżem (Mocny Defenſor S. Atánázego przeciw Euzebiuſzowi y Aryánom) władnąc Stolicą lat 15. mieſięcy 2. dni 6. umárł 12. Kwietniá. R. P. - - - - - - - - - 352.
37. S. LIBERIUS we dwá Mieſiące obrány Papieżem, od Konſtántyná Cesárzá ná wygnánie poſtány, á ná mieyſce iego Felix Antypapá od Aryánow obrány, ále Liberius w krotce przywrocony, władnął Stolicą lat 14. mieſięcy 3. dni 3. umárł. A Felix Antypapá przy Wierze S. mocno ſtawáiąc umęczony od Sekty Aryáńſkiey. 366.
38. S. DAMASUS ſiodmego dniá obrány Hiſzpan, Urſycyná Antypápę zá pomocą Gracyaná Cesárzá, wygnánego potępił, umárł po odpráwionym Concilium Generálnym II. Konſtántynopolitáńſkim przeciw Herezyi Mácedoniuſzá Biſkupá Konſtántynopolitáńſkiego neguiącego Boſtwo Duchowi Swiętemu R. P. 384.
39. S. SIRICIUS po nim obrány, umárł Roku P. - - - - - 398.
40. S. ANASTASIUS po nim obrány, wielki Defenſor Wiáry S. przeciw Herezyi Origenesá, umárł R. P. - - - - - - - - - - 401.
41. S. INNOCENTIUS po nim 17. dniá obrány, mocny Obroncá S. Chryzoſtomá niewinnoſci; Pellágiuſzá, Celeſtyuſzá, y Juliáná Heretykow Biſkupow potępił, umárł 12. Márcá R. P. - - - - - - - - - 417.
42. S. ZOZIMUS 18. Marcá obrány, umárł 26. Grudniá R. P. - - - 418.
43. S. BONIFACIUS Eulaliuſzá Antypapę miał Antagoniſtę, ále przez Honoryuſzá Cesárzá wygnánego. Dla czego Edykt wyſzedł od Bonifáciuſzá y y Cesárzá, żeby odtąd dway Kándydáci obráni ná Pápieſtwo żadney powági nie mieli, ále żeby Duchowieńſtwo ich ſkáſſowáwſzy Elekcyą inſzego obráli, umárł 4. Wrześniá R. P. - - - - - - - - - - 422.
44. S. CÆLESTINUS po nim 6. dniá obrány ná Concilium Generálnym III. Pelagiánow, y Neſtoryuſzá Herezye potępił, umárł 18. Lipcá, Roku Páńſkiego 432.
45. S. SIXTUS III. Szoſtego dniá obrány umárł 11. Sierpniá R. P. - - 440.
46. S. LEO 41. dniá obrány Papieżem, zá niego Concilium Generálne IV Chalce-

doneńſkie

doneńſkie potępiło Herezyą Eutychesá. Ten Papież ſwiątobliwoscią złączoną z wyſoką Mądroſcią Attyle odwiodł od przedſiewziętego náiázdu y ruiny Rzymu, Wielkim Leonem názwány, umárł 4. Liſtopádá Roku Páńſkiego 461.

47. S. HILARIUS 12. Liſtopádá obrány, umárł 21 Lutego Roku - - - 468.
48. S. SIMPLICIUS obrány 25. Lutego, umárł 1. Márcá R. P. - - - 483.
49. S. FELIX II. 6. Márcá obrány, umárł 24. Lutego R. P. - - - - 492.
50. S. GELASIUS 1. Márcá obrány, umárł 19. Liſtopádá R. P. - - - 496.
51. S. ANASTASIUS II. po nim 24. Liſtop. obrány, zá niego Klodoweuſz Krol Fránkow przez Chrzeſt S. Pierwſzy Chrześćiánin, umárł 17. Liſtop. R. P. 498.
52. S. SYMMACHUS 22. Liſtop. obrány, przeciwko ktoremu Feſtus Senator Rzymſki Antypápę kreował, Laurencyuſzá Celiuſzá Archipreſbyterá S. Praxedy, ále Theodoricus Krol Włoſki lubo Aryánin nieſłuſzną iego Elekcyą znioſł á Symmáchus ſwiątobliwie Stolicą władnął, umárł 19. Lipcá R. P. - - 514.
53. S. HORMISDAS 27. Lipcá obrány, umarł 6. Sierpniá - - - - 523.
54. S. JOANNES, 13. Sierpniá obrány, od Theodoryká w więzieniu umárł Męczennikiem, 18. Máiá - - - - - - - - - - - 526.
55. S. FELIX III. 12. Lipcá obrány z woli Theodoryká, umárł 18. Wrześniá R. P. 530.
56. BONIFACIUS II. 21. Wrześniá obrány, umárł 17. Páździerniká R. P. - 532.
57. JOANNES II. 31. Grudniá obrány, umárł 26. Máiá R. P. - - - 535.
58. S. AGAPETUS 3. Czerwcá obrány, umárł 22. Kwietniá R. P. - - 536.
59. S. SILVERIUS 8. Czerwcá obrány, przez Bellizáryuſzá przekupionego od Wigiliuſzá y poduſzczonego od Teodory żony Juſtyniáná Cesárzá ná wygnánie poſłány, Męczennikiem umárł 20. Czerwcá R. P. - - - - 538.
60. VIGILIUS od Teodory Antypápá kreowány, po Smierci S. Sylweryuſzá obrány od Duchowieńſtwá, y Poſpolſtwá Papieżem, zá niego Generálne Conciliúm V. Konſtántynopolitáńſkie odpráwiło ſię, umárł w Sycylii R. P. - 554.
61. S. PELAGIUS II. Kwietniá obrány, umárł 1. Márcá - - - - 560.
62. JOANNES III. 18. Lipcá obrány, umárł 13. Lipcá - - - - - 573.
63. S. BENEDICTUS po nim w 10. Mieſięcy y dni 21. obrány, umárł 30 Lipcá, 578.
64. PELAGIUS II. we 4. Mieſiące obrány, umárł 8. Lutego R. P. - - 590.
65. S. GREGORIUS 3. Wrześniá obrány, y Wielkim názwány dla wielkiey ſwiątobliwości y wyſokiego rozumu, w Anglii Wiárę S. záſzczepił przez Auguſtyná y innych Swiętych Biſkupow tám poſłánych, umárł 12. Márcá R. P. 604.
66. SABINIANUS 13. Wrześniá obrány, umárł 12. Lutego R. P. - - - 606.
67. BONIFACIUS III. po 11. Mieſiącách y 26. dniách obrány Papieżem, umárł 10. Liſtopádá R. P. - - - - - - - - - - - 607.
68. BONIFACIUS IV. w 9. Mieſięcy y dni 15. obrány, umárł 7. Máiá R. P. - 615.
69. DEUSDEDIT 19. Páździerniká obrány, umárł 8. Liſtopádá R. P. - 618.
70. S. BONIFACIUS V. po nim w Rok y Mieſiąc ieden y dni 16. obrány, umárł 22. Grudniá R. P. - - - - - - - - - - 625.
71. HONORIUS obrány 27. Páździerniká, umárł 12. Páździerniká R. P. - 638.
72. SEVERINUS po nim w Rok, 7. Mieſięcy, y 15. dni obrány. 28. Máiá, á pierwſzego Sierpnia tegoż Roku umárł, to ieſt R. P. - - - - 640.
73. JOANNES IV. 24. Grudniá obrány, umárł 10. Páździern. R. P. - - 642.
74. S. THEODORUS 24. Liſtopádá obrány, umárł 3. Máiá. R P. - - 649.
75. S. MARTINUS 5. Lipcá obrány, ále od Konſtánsá Cesárzá wſchodniego zá potępioną przez niego Herezyą Monoteliſtow ná wygnánie poſłány, Męczennikiem umárł 16. Wrześniá R. P. - - - - - - - - - 655.
76. S. EUGENIUS podczás wygnánia S. Marciná, od obawiáiącego ſię Duchowieńſtwá, Intruzá iákiego Heretyká od Konſtánsá Cesárſá, obrány 8. Wrześniá Roku 654. umárł 1. Czerwcá R. P. - - - - - - - 657.
77. S. VITALIANUS 30. Lipcá obrány, umárł 24. Styczniá R. P. - - 672.
78. ADEODATUS 22. Kwietniá obrány, umárł 25. Czerwcá R. P. - - 676.
79. DONUS 1. Liſtopádá obrány, umárł 11. Kwietniá R. P. - - - 678.
80. S. AGATHO 26. Czerwcá obrány, zá niego Concilium Generálne VI. w Konſtántynopolu konwokowáne, ná ktorym potępiona Herezyá Monoteliſtow, umárł 10. Styczniá R. P. - - - - - - - - - - 682.
81. S. LEO II. 17. Sierpniá obrány, umárł 3. Lipcá R. P. - - - - 683.
82. S. BENEDICTUS. II. po nim w Mieſięcy 11. y dni 22. obrány, y konſekrowány, umárł 7. Máiá R. P. - - - - - - - - - - 685.
83. JOANNES V. 23. Lipcá obrány, umárł 2. Sierpniá R. P. - - - 686.

84. CONON

84. CONON 21. Páździerniká obrány, umárł 21. Wrześniá R. P. - - 687.
85. S. SERGIUS 15. Grudniá obrány, á kłocących ſię Theodorá Archipresbyterá, y Paſchálisá Archidyákoná o Pápieſtwo Elekcyá ſkaſſowána, umárł 7. Wrześniá R. P. 701.
86. JOANNES VI. 28. Páździerniká obrány, umárł 9. Styczniá R. P. - - 705.
87. JOANNES VII. 1. Márcá obrány, umárł 17. Páździerni. R. P. - - 707.
88. SISINNIUS. 18. Styczniá obrány, umárł 6. Lutego R. P. - - 708.
89. CONSTANTINUS 24. Márcá obrány, umárł 8. Kwietniá R. P. - - 715.
90. S. GREGORIUS II. 19. Máiá obrány, umárł 11. Lutego R. P. - - 731.
91. S. GREGORIUS III. 18. Márcá obrány, Karolá Martellá przeciw Longobárdom ſprowádził, ktorzy od Fráncuzow uſkromieni, á Mártellus od Papieżá Pátrycyuſzem kreowány, umárł ten S. Papież 28. Liſtopádá R. P. - - 741.
92. S. ZACHARIAS po nim 30. Liſtopádá obrány, y konſekrowány, zá ktorego rádą Fráncyá złożywſzy z Rządu Hilderyká III. Krolá Fráncuſkiego, obráli Krolem Pipiná, Synà Károlá Martellá Majordomá Rządu Fráncuſkiego, umárł 14. Márcá R. P. - - - - - - - - 752.
93. STEPHANUS II. po nim obrány, ále czwartego dniá umárł.
94. STEPHANUS III. 26. Márcá obrány, Pipiná Krolá Fráncuſkiego ſprowádził przeciw Lombárdom, ktorych ten Krol znioſł, Exárchát Ráweńſki odebrał, y Pentápolim iáko y 20. Miáſt przytym, co wſzyſtko Pipinus dárował Koſciołowi Rzymſkiemu, y wiecznie zápiſał, ktorych dotąd Poſſeſſyą Oycowie Swięci máią, y ich opiſánie niżey ſpecyfikować będę. Ten Papież umárł 24. Kwietniá R. P. - - - - - - - - - - - - - 757.
95. S. PAULUS I. 29. Máiá po nim obrány, umárł 28. Czerwcá, R. P. - - 767.
96. STEPHANUS IV. po nim w Rok y Mieſiąc ieden obrány, Konſtántyná y Filippá Antypápow ná Synodzie Rzymſkim potępił, umárł 2. Lutego. R. P. - 772.
97. HADRIANUS I. 9. Lutego obrány, przeciw Lombárdom áttákuiącym Stolicę Apoſtolſką ſprowádził Karolá Wielkiego, ktory Dezyderyuſzá Krolá ich poimał, Koſciołowi Rzymſkiemu ſtwierdził donácye od Pipiná uczynione, Exarchátu Ráweńſkiego y inſzych Prowincyi, y do tego przydał Ziemię Sabieńſką, y Xięſtwá Spoletáńſkie y Benewentáńſkie, zá tego Papieżá powágą Concilium Generálne VII. w Nicei odpráwilo ſię, ná ktorym potępiona Herezyá Ikonokláſtow znoſzących wenerácyą obrázow, umárł 25. Grudniá. R. P. 795.
98. S. LEO III. 27. Grudniá obrány, od rebellizuiącey fakcyi Rzymſkiey przeſládowány, więziony, oczy mu wyłupáne, ięzyk ucięty, ále cudem láſki Boſkiey, y ná oczách y ná ięzyku uzdrowiony, przez Winigiosá Xiążęcia Spoletáńſkiego wyzwolony, przez Karolá Wielkiego ná Stolicy osádzony umárł 12. Czerwcá R. P. 816.
99. STEPHANUS V. 22. Czerwcá obrány, umárł 24. Styczniá R. P. - - 817.
100. S. PASCHALIS 25. Styczniá obrány, Lotáryuſzá Cesárzá koronował w Rzymie, umárł 10. Lutego R. P. - - - - - - - 824.
101. EUGENIUS II. 14. Lutego obrány, umárł 11. Sierpniá R. P. - - - 827.
102. VALENTINUS po nim obrány, ále 40. dniá umárł
103. GREGORIUS IV. tegoż Roku po nim obrány, umárł 8. Lutego R. P. - 844.
104. SERGIUS II. 10. Lutego obrány, umárł 27. Styczniá R. P. - - - 847.
105. S. LEO IV. 11. Kwietniá obrány, Ludwiká II. Cesárzá koronował; umárł 17. Lipcá R. P. - - - - - - - - - 855.
106. BENEDICTUS III. 29. Wrześniá obrány, Anaſtázyuſz záś Antypápá zrucony, umárł tenże Benedykt 8. Kwietniá R. P. - - - - - 858.
107. S. NICOLAUS 24. Kwietniá obrány, Bulgárom Wiárę Swiętą záſzczepił przez Páwłá, y Formozá Biſkupow tám poſłánych, umárł 13. Liſtop. R. P. - 867
108. HADRIANUS II. 14. Grudniá obrány, konwokował Concilium Generálne VIII. do Konſtántynopola, ná ktorym Phocius Schiſmátyk Pátryárchá Konſtántynopolitáńſki potępiony, y zrucony, umárł R. P. - - - - 872
109. JOANNES VIII. 14. Grudniá obrány tegoż Roku, umárł 15. Grudniá R. P. 88
110. MARINUS w krotce obrány, umárł w Máju R. P. - - - - 884
111. HADRIANUS III. prędko po nim obrány, w krotce umárł R. P. - - 88
112. STEPHANUS VI. prędko obrány, umárł R. P. - - - - - 891
113. FORMOSUS w Máiu obrány, umárł 4. Kwietniá R. P. - - - 89
Po śmierci Formozá Bonifacius náſzedł Stolicę Rzymſką y Antypápą ſię kreował, ále w 15. dni od Stefáná Antypápy drugiego zrucony, tenże
114. STEPHANUS VII. lubo intruz zá Konſenſem Duchowieńſtwá przyznány Papieżem, ále że Formozá Anteceſſorá ſwego wſzyſtkie Acta potępił, y Ciáło w

Tybe

Tyber wrzucić kazał, wtrącony w więzienie, y tám záđáną ſobie śmiercią umárł R. P. - - - - - - - - - - - - - - -

115. ROMANUS po nim obrány, umárł R. P. - - - - - - - - - - - 897.

116. THEODORUS II. obrány, tylko 20. dni władnął Stolicą 898.

117. JOANNES IX. w Lipcu tegoż Roku obrány, w Sierpniu umárł R. P. - - 900.

118. BENEDICTUS IV. po nim obrány, Ludwiká III. Cesárzá koronował, umárł w Liſtopádzie R. P - - - - - - - - - - - - - 903.

119. LEO V. po nim obrány, władnął Stolicą przez Mieſiąc 1. y dni 26. wrzucony do więzienia od Chryſtoforá Presbyterá, y tenże intruż

120. CHRISTOPHORUS Stolicą władnął Mieſięcy 7. ále zrucony y Mnichem bydź przymuſzony od Sergiuſzá wſpartego woyſkámi Adelbertá Margrábi Toſkáńſkiego, y tenże ſam

121. SERGIUS III. kreował ſię Papieżem, umárł R. P. - - - - - - 910.

122. ANASTASIUS III. w kilká dni po nim obrány, umárł R. P. - - - - 913.

123. LANDO w krotce obrány, umárł 26. Kwietniá R. P. - - - - - 914.

124. JOANNES X. 27. Kwietniá po nim obrány, Berengaryuſzá Krolem Włoſkim y potym Cesárzem koronował, ále od Widoná Margrábi Toſkáńſkiego zrucony z Pápieſtwá Roku 928. á umárł R. P. - - - - - - - - - - - 929.

125. LEO VI. w krotce obrány, ále w więzieniu po 7. Mieſiącách umárł.

126. STEPHANUS VIII. po nim obrány, umárł R. P. - - - - - - - 931.

127. JOANNES XI. obrány Pápieżem od Alberyká brátá ſwego więziony, umárł w Styczniu R. P. - - - - - - - - - - - - - - 936.

128. LEO VII. po nim obrány, umárł 18. Lipcá R. P. - - - - - - 939.

129. STEPHANUS IX. obrány Papież tegoż mieſiącá, preſládowány był od Fakcyi Alberyká Tyránná Rzymſkiego, umárł w Grudniu R. P. - - - - 942.

130. MARINUS II. Rzymiánin obrány, umárł w Czerwcu R. P. - - - - 948.

131. AGAPETUS II. po nim obrány, umárł R. P. - - - - - - - - 956.

132. JOANNES XII. Alberyká Tyránná Rzymſkiego Syn zwány Octavianus, od Oycá przełożony ná Pápieſtwo, od Duchowieńſtwá záś potwierdzony, dla uniknienia Scyſſyi, ten pierwſzy Papież odmienił Imię ſwoię ná Jáná według Baroniuſzá, Ottoná pierwſzego Krolá Niemieckiego Cesárzem koronował, Leoná VIII. Antypápę od Ottoná Cesárzá przełożonego ná Stolicę, wygnał y potępił, umárł R. P. - - - - - - - - - - - - - - - 964.

133. BENEDICTUS V. obrány Pápieżem, ále od Ottoná Cesárzá ná wygnánie poſłány, á LEO VIII. Antypápá przywrocony ná Stolicę, ktory tegoż Roku umárł, iáko y Benedykt w Hamburku ná wygnániu R. P. - - - - - 965.

234. JOANNES XIII. Rzymiánin po nim obrány, konſekrowány pierwſzego Liſtopádá, Ottoná II. koronował Cesárzem, y zá niego pod Rządem Mieciſławá Xiążęciá Polſkiego Polſká Wiárę S. przyięłá, umárł R. P. - - - - - 972.

135. BENEDICTUS VI. po nim we 3. Mieſiące obrány, ále w krotce od Fránkoná Kárdynałá zdrádą zábity Roku P. - - - - - - - - - 974.

Tenże Fránko uczynił ſię Antypápą pod Imieniem Bonifácyuſzá VII. Ktorego Grafowie Tuſkuláńſcy z Rzymu wygnáli, á ná iego mieyſce

136. DONUS II. Rzymiánin Pápieżem obrány, ále prędko umárł Roku P. - 975.

137. BENEDICTUS VII. po nim we 2. Mieſiące obrány, umárł 10. Lipcá. R. P. - 984.

138. JOANNES XIV. Biſkup Oſtyeńſki po nim obrány, ále od Antypápy Bonifácyuſzá VII. náiechány, y w więzienie wtrącony, umorzony R. P. - - 985.

Tenże Bonifácyuſz Antypápá wkrotce nágłe umárł.

139. JOANNES XV. w Grudniu tegoż Roku obrány, umárł Roku P. - - 986.

140. GREGORIUS V. po nim obrány, miał Antypápę Janá XVI. Plácenckiego Biſkupá od Kreſcencyuſzá Tyránná Rzymſkiego ná Stolicę wtrąconego, ále Otto III. Ceſarz przybywſzy do Rzymu obodwoch śmiercią ukárał, od Grzegorzá koronowány Cesárzem, ktory umárł 18. Lutego Roku P. - - - 999.

141. SILVESTER II. Fráncuź po nim obrány Pápieżem, zá niego Stefan Krol Węgierſki Wiárę S. w Węgrach záſzczepił, umárł 12. Máiá Roku P. - - 1003.

142. JOANNES XVII. Rrzymiánin po nim obrány, tegoż Roku umárł 7. Grudniá.

143. JOANNES XVIII. we dni 19. po nim obrány Rzymiánin, umárł R. P. - 1009.

144. SERGIUS IV. po nim obrány, umárł Roku P. - - - - - - 1012.

145. BENEDICTUS VIII. obrány Pápieżem, miał ſobie przeciwnego Antypápę Grzegorzá, ále S. Henryk Ceſarz przybywſzy do Rzymu, Antypápę uſkromił, od Benedyktá koronowány Cesárzem, umárł Roku P. - - - - 1024.

146. JOAN-

146. JOANNES XIX. Brát rodzony Benedyktá po nim obrány, Konradá Cesárzá koronował, umárł Roku P. - - - - - - - 1033.
147. BENEDICTUS IX. Syn Alberyká Grafá Tuſkuláńſkiego po nim obrány, dyſpenſował Kázimierzá Dyákoná z Kláſztoru do Korony Polſkiey ná rekwizycyą Stánow Polſkich, prywowány był od Rzymiánow władzą Apoſtolſką, á ná iego mieyſce wtrącony Antypápá Sylweſter III. Roku P. - 1044.
148. GREGORIUS VI. záś iák Benedyktowi IX. ták Sylweſtrowi III. wyperſwádował, że z dobrey woli odſtąpili władzy Apoſtolſkiey, ále y Grzegorz cenſurowány ná Synodzie Sutryńſkim, odſtąpił pretenſyi ſwoiey Pápieſkiey Roku Páńſkiego - - - - - - - - - 1046.
149. CLEMENS II. Biſkup Bambergſki po nim obrány, Henryká III. Cesárzá koronował, umárł Roku P. - - - - - - - - - 1047.
A Benedykt IX. po trzeci raz po nim uczynił ſię Papieżem przez 8. Mieſięcy y dni 10. ále w krotce
150. DAMASUS II. obrány Papieżem tylko dni 23. władnął Stolicą, umárł R. P. 1048.
151. S. LEO IX. po nim obrány 11. Lutego R. P. 1049. umárł Roku P. - - 1054.
152. VICTOR II. w Rok po nim obrány, umárł Roku P. - - - - - 1057.
153. STEPHANUS X. 11. Sierpniá po nim obrány, umárł Roku P. - - 1058.
154. NICOLAUS II. po nim obrány 28. Grudniá, miał Antypápę Benedyktá X. ále ná Synodzie Sutryáńſkim deponowánego, umárł R. P. - - - 1061.
155. ALEXANDER II. po 3. Mieſiącach obrány Papieżem, miał Antypápę Kadálá pod Imieniem Honoryuſzá II. ktorego z trudnoſcią uſkromiwſzy umárł 12. Kwietniá R. P. - - - - - - - - - - 1073.
156. S. GREGORIUS VII. 21. Kwietniá obrány Papieżem, od Henryká Cesárzá wexowány y więziony, że ſię ſprzeciwiał mocno iego pretenſyom do władzy Duchowney, y przećiwko ſobie miał od tegoż Henryká wtrąconego ná Stolicę Antypápę Clemensá III. ále obroniony od Máchtyldy Grafowy Toſkáńſkiey, y Agnieſzki Henryká Mátki, y zá niego Máchtyldá Stolicy Apoſtolſkiey dárowálá y zápisálá Liguryą y Tuſcyą, názwáne Pátrimonium S. Piotrá, umárł ten S. Papież 25. Máiá, wygnány od Henryká R. P. - 1085.
157. VICTOR III. Opát Káſſyńſki po nim obrány, umárł 16. Wrzeſniá R. P. - 1087.
158. URBANUS II. Fráncuz po nim obrány, umárł R. P. - - - - 1099.
159. PASCHALIS II. po nim obrány, zá niego dopiero umárł Clemens III. Antypápá ſiłámi Henryká IV. Cesárzá przeſláduiący Stolicę Apoſtolſką przez 20. lat, ále y po śmierći iego trzech Antypápow miał ſobie przeciwnych Páſchalis, iáko y Henryká IV. y Synа iego Henryká V. Cesárzow o pretenſyą Inweſtytur Biſkupſtw Niemieckich, umárł R. P. - - - 1118.
160. GELASIUS II. po nim 3. dniá obrány 25. Styczniá przeſládowány od Henryká V. do Fráncyi uſzedł, y tám umárł w Kluniáku 29. Styczniá R. P. - 1119.
161. CALLISTUS II. drugiego dniá po nim obrány Burdyná Antypápę pod Imieniem Grzegorzá VIII. przez 3. látá mieſzáiącego Pokoy wygnał z Rzymu, z Henrykiem Cesárzem ſię uſpokoił, ktory pretenſyi Inweſtytur odſtąpił wolną Elekcyą Biſkupow zoſtáwiwſzy Kápitułom y Opátom v Kláſztorom, tenże Papież Generálne Concilium IX. á Láteráńſkie I. w Rzymie konwokował, ná ktorym táż kontrowerſyá Inweſtytur uſpokoiona, umárł 13. Grudniá Roku Páńſkiego. - - - - - - 1124.
162. HONORIUS II. zwány Lámbertus, Kárdynał, Biſkup Oſtyeńſki, pierwſzy w Conclave obrány Papieżem, Bonończyk, konſekrowány 21. Grudniá, Konradá y Fryderyká exkommunikował iáko y Rogeryuſzá Grafá Sycylii, umárł 14. Styczniá Roku P. - - - - - - - 1130.
163. INNOCENTIUS II. 23. Styczniá konſekrowány Papieżem, wiele ucierpiał od Piotrá Leoná przez Fákcyą obránego Antypápy pod Imieniem Anákletá II. Concilium Generálne X. zwáne Láteráńſkie II. w Rzymie konwokował, ná ktorym wſzyſtkie Actá Anákletá II. Antypápy potępił, umárł 24. Wrzeſniá Roku P. - - - - - - - 1143.
164. CÆLESTINUS II. 26. Wrzeſniá obrány Papieżem, umárł 9. Márcá R. P. - 1144.
165. LUCIUS II. 3. dniá obrány Papieżem, umárł 25. Lutego Roku P. 1145.
166. EUGENIUS III. po nim obrány, ále przeſládowány od Fákcyi Armáldyſtow Heretykow Rzymſkich, umárł pełny Swiątobliwoſci 7. Lipcá R. P. - 1153.
167. ANASTASIUS IV. Rzymianin Biſkup Sábińſki po nim obrány, umárł - 1154.
168. HADRIANUS IV. Angielczyk obrány po nim, umárł R. P. - - 1159.

169. ALEXANDER III. po nim obrány od Fryderyká Bárberoſſy przeſládowány, y od Antypápow czterech pod Imieniem Wiktorá IV. Paſchálisá III. Kálliſtá III. Innocencyuſzá III. ktorych Alexánder przeżył, y ná oſtátek Fryderyká Bárberoſſy po wiele rázy exkommunikowánego od ſiebie Cesárzá pokorzącego ſię do pokoiu przyiął w Wenecyi, Concilium Generálne XI. zwáne Láteráńſkie III. konwokował w Rzymie przećiw Aktom Antypápow, umárł 30. Sierpniá Roku P. - - - - - - 1181.

170. LUCIUS III. 1. Wrzeſniá po nim obrány á 6. koronowány, umárł 24. Liſtopádá Roku Páńſkiego - - - - - - - 1185.

171. URBANUS III. 25. Liſtopádá Arcybiſkup Medyoláńſki obrány Papieżem, zá niego Saladyn Jerozolimę Chrześciánom wyrwał, umárł 19. Páździernikà Roku Páńſkiego - - - - - - - 1187.

172. GREGORIUS VIII. Kárdynał 2. dniá obrány Papieżem, á 25. Páździernikà koronowány, umárł 17. Grudniá Roku P. - - - - 1187.

173. CLEMENS III. z Kárdynałá 19. Grudniá obrány Papieżem, umárł 28. Márcá R. P. - - - - - - 1191.

174. CÆLESTINUS III. z Kárdynałá obrány Papieżem 28. Márcá, koronował Henryká VI. Cesárzem, otrzymáwſzy reſtytucyą Pátrimonii S. Piotrá, umárł 8. Styczniá R. P. - - - - - 1198.

175. INNOCENTIUS III. z Dyákoná 8. Styczniá obrány Papieżem, á 28. ordynowány Presbyterem, y koronowány, Concilium Generálne XII. zwáne Láteráńſkie IV. w Rzymie konwokował przećiwko Herezyi Albienſow, umárł 16. Lipcá, wielkie pámiątki w Koſciele Generálnym zoſtáwiwſzy R. P. 1216.

176. HONORIUS III. po nim z Kárdynałá obrány, umárł w Kwietniu R. P. 1227.

177. GREGORIUS IX. z Kárdynałá y Biſkupá Oſtyeńſkiego obrány Papieżem, Fryderyká II. Cesárzá perſekucye cierpiał, przeciwko ktorego fákcyi zwány Gibbeleńſkiey, miał ſwoie Pártyą zwáną Gwelfow, umárł R. P. - 1241.

178. CÆLESTINUS IV. Cyſters z Kárdynałá obrány Papieżem 30. dniá po nim, ále 17. dniá po Elekcyi umárł.

179. INNOCENTIUS IV. w Rok, 8. Mieſięcy, y dni 15. obrány Papieżem, pod protekcyą S. Ludwiká we Fráncyi táić ſię muſiał przed przeſláduiącym go Fryderykiem II. Cesárzem, ktorego ná Concilium Generálnym Lugduńſkim XIII. exkommunikámi przyciſnął, y dopiero po śmierci iego wrocił do Włoch, umárł w Neápolim 13. Grudniá R. P. - - - - 1254.

Tenże Papież Biſkupá Krákowſkiego S. Stániſłáwá kánonizował.

180. ALEXANDER IV. z Kárdynałá y Biſkupá Oſtyeńſkiego Papieżem obrány, umárł w Czerwcu R. P. - - - - - - 1261.

181. URBANUS IV. Fráncuź 4. Wrzeſniá po nim obrány, Mánfredá Sycyliiſkiego Tyránná wſpartego ſiłámi Sárácenow z Kroleſtwá wygnał, y nim inweſtyował Károlá Brátá S. Ludwiká, Swięto Bożego Ciáłá z Oktáwą po cáłym Swiecie ſolennizować kazał, umárł w Liſtopádzie R. P. - - 1264.

182. CLEMENS IV. z Kárdynałá y Biſkupá Sabińſkiego w 5. Mieſięcy po nim Papieżem obrány, donácyą Kroleſtwá Sycyliiſkiego przez Anteceſſorá ſwego Károlowi ſtwierdził, umárł 29. Liſtopádá R. P. - - - 1268.

183. GREGORIUS X. we 2. Roki, Mieſięcy 9. y dni 25. z Archidyákoná Leodyiſkiego obrány Papieżem, Concilium Generálne XIV. w Lugdunie II. konwokował, ná ktorym złączył Koſcioł Grecki z Łácińſkim, Rudolfá Cesárzá Elekcyą ſtwierdził, umárł 10. Styczniá R. P. - - - - 1276.

184. INNOCENTIUS V. po nim obrány Dominikán 22. Czerwcá, umárł tegoż Roku.

185. HADRIANUS V. po nim obrány w drugim Mieſiącu, umárł 18. Sierpniá.

186. JOANNES XX. Luzytáńczyk po nim obrány, umárł w Máiu R. P. - - 1277.

187. NICOLAUS III. Rzymiánin 6. Mieſiącá obrány Papieżem, Pokoy między Gwelfámi y Gibbelinámi zákończył, umárł 22. Sierpniá R. P. - - 1280.

188. MARTINUS II. od innych liczony IV. w 6. Mieſięcy obrány, Fráncuź, zá niego Nieſzpory Sycyliiſkie zákrwáwione były przez Hiſzpánow krwią Fráncuſką, umárł 29. Márcá R. P. - - - - - - - 1285.

189. HONORIUS IV. Rzymiánin, po nim obrány, umárł 3. Kwietniá R. P. - 1287.

190. NICOLAUS IV. Fráncíſzkán, umárł 4. Kwietniá R. P. - - 1292.

191. S. CÆLESTINUS V. Puſtelnik, we 2. Roki y Mieſiące 3. po nim obrány Papieżem, ále po 5. Mieſiącách y dni 8. uſtąpił y wrocił ſię ná Puſtynią, umárł Roku Páńſkiego - - - - - - 1296.

192. BONIFACIUS VIII. po nim obrány, Jubileuſz Wielki Stoletni inſtytuował, z Filippem Krolem Fráncuſkim zákłucony z Jego przyczyny umárł R. P. - - 1303.

193. BENEDICTUS XI. Dominikán, po nim obrány z Kárdynałá y Biſkupá Oſtyeńſkiego, z Fráncyą kłotnie uſpokoił, umárł w Peruzie 4. Lipcá. R. P. - - 1304.

194. CLEMENS V. 14. Liſtopádá obrány, Stolicę Apoſtolſką do Fráncyi przenioſł do Awenionu, Concilium Generálne XV. Wienneńſkie konwokował przeciwko Herezyi Templáryuſzow; umárł 20. Kwietniá R. P. - - 1314.

195. JOANNES XXI. po dwoch lát, Mieſiącách 3. dniách 17. obrány Papieżem, przesládowány od Ludwiká Cesárzá przez Mikołáiá V. Antypápę, umárł 4. Grudniá R. P. - - - - - 1334.

196. BENEDICTUS XII. Cyſters, z Kárdynałá obrány w Awenionie Pápieżem, y támże umárł 29. Kwietniá R. P. - - - - 1342.

197. CLEMENS VI. Fráncuź, Benedyktyn z Kárdynałá obrány Pápieżem 7. Máiá, Awenion kupił od Joánny Krolowy Sycyliiſkiey, y Gráfowy Prowenckiey, umárł 6. Grudniá R. P. - - - - 1352.

Tenże Pápież Stoletni Jubileuſz ná Pięćdzieſiątoletni przemienił.

198. INNOCENTIUS VI. Fráncuź, 18. Grudniá po nim obrány, Károlá IV. w Rzymie Kárdynałom koronować kazał Cesárzem, umárł w Awenionie 12. Wrzeſniá R. P. - - - - - 1362.

199. URBANUS V. Fráncuź, Benedyktyn, 23. Wrzeſniá po nim obrány, wrocił był Stolicę do Rzymu, ále znowu zwrocił do Awenionu, y tám umárł 9 Grudniá R. P. - - - - - 1370.

200. GREGORIUS XI. Fráncuź, 5. Styczniá obrány, y koronowány, Stolicę Apoſtolſką z Awenionu przenioſł do Rzymu 27. Styczniá Roku 1377 zá perſwázyą S. Kátárzyny Seneńſkiey, gdzie umárł 27. Márcá R. P. - - 1377.

201. URBANUS VI. Neápolitáńczyck, zá perswázyą Poſpolſtwá Rzymſkiego Włoch obrány 8. Kwietniá, miał ſobie przeciwnego Klemensá VII. Antypápę przez 13. Kárdynałow obránego, ktory drugą Stolicę niby Apoſtolſką przenioſł do Awenionu, wźnieciwſzy 50. lát trwáiące Schizmá, umárł Urban VI. w Rzymie 15. Páździerniká R. P. - - - 1389.

202. BONIFACIUS IX 2. Liſtopádá w Rzymie po nim obrány Pápieżem, zá niego Klemens VII. w Awenionie umárł Roku 1394. á ná iego mieyſce Benedykt XIII. drugi Antypápá obrány, umárł Bonifácius R. P. - - 1404.

INNOCENTIUS VII. w 15. dni po nim obrány w Rzymie, umárł 6. Liſtopádá R. P. - - - - - - 1406.

203. GREGORIUS XII. Wenet, z Kárdinałá obrány Pápieżem, z kondycyą poprzyſiężoną Kárdynałom uſtąpienia Pápieſtwá, ieżeliby Benedykt XIII. Awenieńſki Antypápá odſtąpił tákże ſwoiey Stolicy, iákoż Károl VI. Krol Fráncuſki odſtąpiwſzy od poſłuſzeńſtwá Benedyktá Aweniońſkiego roſpiſał Liſty do Monárchow Chrześciáńſkich, á żeby od obydwoch Papieżow poſłuſzeńſtwá iednoſtáynie odſtąpili; w tym Kárdynáli ſtron przeciwnych zniożſzy ſię, do Pizy ſię ziecháli, y konwokowáwſzy Concilium Generálne XVI. ná nim odſądzili obydwoch Papieżow od Władzy Apoſtolſkiey, y od poſłuſzeńſtwá uwolnili wſzyſtkich Chrześcián, á ná ich mieyſce przez Kárdynałow 24. obrány

204. ALEXANDER V. Fráncifzkán, z Kárdynałá y Arcybiſkupá Medyoláńſkiego, ktory chcąc Pokoy przywrocić Koſciołowi y 3. látá tylko władnąc Stolicą, umárł 4. Máiá w Bononii R. P. - - - - 1410.

205. JOANNES XXIII. przez 17. Kárdynałow w Bononii 25. Máiá obrány y koronowány, Concilium Generálne XVII. Konſtáncyeńſkie konwokował, ná ktorym abdykował Władzy Apoſtolſkiey Roku 1417. y ná tymże Concilium Herezye Wikleſá, y Jáná Huſá potępione, á obrány ná Stolicę Apoſtolſką Papieżem

206. MARTINUS V. 11. Liſtopádá Roku 1417. zá ktorego Schizmá 51. lát trwáiące zákończyło ſię przez ſubmiſſyą obránemu Márcinowi przeciwnych Antypápow, zá niego Herezyá Huſſytow wielkie woyny w Niemieckich Páńſtwách wznieciłá, Concilium Generálne XVIII. zwáne Seneńſkie w Sieńnie konwokował, ná ktorym ſtwierdził potępienie Herezyi Wikleſiſtow y Huſſytow, y drugie potym w 7. lát Concilium Generálne XIX. złożił w Bázylei, ále w tym czáſie umárł w Rzymie 20. Lutego R P. - - 1431.

207. EUGENIUS IV. w Márcu obrány, Concilium Bázyleyſkie przeńioſł do Ferrary

rary á potym z Ferrary do Florencyi, zwáne Florenckie XX. ná ktorym Greckiego Kośćiołá z Łácińſkim Unia ſtánełá, ná Concilium záś Bázyleyſkim odłączyli ſię niektorzy Biſkupi, Schizmá uczynili, obráwſzy Amedyuſzá Xiążęciá Sabaudzkiego pod Imieniem Felixá V. Antypápę, umárł Eugeniuſz 18. Lutego R. P. - - - - - - 1447.

208. NICOLAUS V. z Kárdynałá y Biſkupá Bonońſkiego obrány Papieżem, Felixá V. Antypápę pokorzącego ſię mile przyiął uſpokoiwſzy Schizmá w Kośćiele, zá niego Turcy Konſtántynopol odebráli, Fryderyká III. koronował Ceſárzem, umárł 24. Márcá R.P. - - - - 1455.

209. CALLISTUS III. Hiſzpán, po nim obrány, umárł 8. Sierpniá R.P. - - 1458.

210. PIUS II. zwány przedtym Eneáſz Sylviuſz Kárdynał, obrány po nim Pápieżem 19. Sierpniá koronowány, umárł w Intencyi podnieſieniá Woyny przeciw Turkom 14. Sierpniá R.P. - - - - 1464.

211. PAULUS II. z Kárdynałá obrány Papieżem, Pięćdzieſiątoletni Jubileuſz Wielki przemienił ná Dwudzieſtopięcioletni, umárł 16. Lipcá R.P. - - 1471.
Tenże Papież Purpury záżywáć pozwolił Kárdynałom, ktorey przedtym Sámi Papieże záżywáli, o czym piſze Jacobus Cardinalis Papienſis y Platyna.

212. SIXTUS IV. Fránciſzkan z Kárdynałá kreowány Papieżem, umárł R.P. - - 1484.

213. INNOCENTIUS VIII. Grek, z Kárdynałá obrány Papieżem, zá niego z Hiſzpánii wygnáni Maurowie, y Zydow ná 80000. w Etyopii Wiárá S. záſzczepiona, y w Kroleſtwie Congo, umárł 25. Lutego R.P. - - 1492.

214. ALEXANDER VI. z Kárdynałá Pápieżem kreowány, Hiſzpán, zá niego Chriſtophorus Columbus Wyſpy Ameryczne odkrył, ktorych Rząd przyznał Ferdynándowi Krolowi Hiſzpáńſkiemu, y Wiárę S. tám záſzczepił, przez Miſſyonárzow, umárł, 15. Wrześniá R. P. - - - 1503.

215. PIUS III. zwány Picolomini Kárdynał, po nim obrány 22. Wrześniá, umárł 18. Páździerniká tegoż Roku.

216. JULIUS II. z Kárdynałá obrány Papieżem, Concilium Generálne XXI. zwáne Laterańſkie V. w Rzymie konwokował przeciw imprezie Karolá XII. Krolá Fráncuſkiego, chcącego Schiſma uczynić, ná Conciliabulum Pizáńſkim, ále nie ſkończywſzy go, umárł 21. Lutego R.P. - - 1513.

217. LEO X. de Medicis z Kárdynałá obrány Pápieżem Concilium Láteráńſkie zákończył, ná ktorym z Fránciſzkiem Krolem Fráncuſkim ułożone Concordata względem Beneficyow w Kroleſtwie Fráncuſkim, pozwoliwſzy nominácyą Biſkupſtw y Opáctw Krolom. Márciná Lutrá zárázliwą Herezyą potępił wzmagáiącą ſię w Niemieckich Páńſtwách, umárł 1. Grudniá. R.P. - 1521.

218. HADRIANUS VI. we 40. dni obrány po nim Papieżem z Fámilii Brabánckiey Karolá V. Cesárzá z Fránciſzkiem I. Krolem Fráncuſkim pogodził, zá niego Turcy Wyſpę Rhodes odebráli, á Herezyá Lutrá náywięcey zárážáć poczełá Páńſtwá Niemieckie, Krolom Hiſzpáńſkim pozwolił nominácyą Biſkupſtw, umárł 14. Wrześniá R.P. - - - 1523.

219. CLEMENS VII. de Medicis z Kárdynałá obrány Papieżem, przeſládowány od Karolá V. Ceſárzá, y od Woyſká iego, Herezyą Lutrá zárážonego w Rzymie náiechány, y pod areſztem miány, do pokoiu przymuſzony uczynienia z Károlem, ktorego w Bononii koronował Cesárzem, zá niego Henryk VIII. Krol Angielſki z przyczyny Kátárzyny de Bulen odpadł od Kośćiołá Rzymſkiego Kátolickiego, Schiſma uczyniwſzy Wiáry Anglikáńſkiey, umárł 26. Wrześniá R.P. - - - - - 1534.

220. PAULUS III. Fárnezy po nim z Kárdynałá obrány 13. Páździerniká, zá niego náywięcey Henryk VIII. w Anglii Kátolikow opprymował, Luter w Niemczech, Kálwin we Fráncyi, Zwinglius w Helwecyi, zárázę ſwoię rozſiewáli, dla czego tenże Papież Concilium Generálne XXII. y oſtátnie Trydentſkie do Trydentu konwokował Roku 1545. ná ktorym potępione ſą Herezye wzwyż wyrážonych Heretykow, kontynuowáne zá Juliuſzá III. Márcellá II. Páwłá IV. Papieżow, á zá Piusá IV. ſkończone, umárł Paulus 10. Liſtopádá R.P. - - 1549.

221. JULIUS III. zwány Maria de Monte z Kárdynałá obrány Papieżem Concilium dla zárázy Powietrzowey przenioſł do Bononii, ále w krotce wrocił ie do Trydentu, ná ktorym 6. Seſſyi odpráwiło ſię zá niego. Syryá zárážoná przez tyle lát Sektą Neſtoryuſzá przez Legácyą ſolenną do Juliuſza złączyłá ſię z Kośćiołem Rzymſkim Katolickim, Maria Corká Henryká VIII. w Anglii Skáſſowáłá wſzyſtkie Edyktá Oycá ſwego przeciw Kátolikom, umárł Juliuſz 23. Márcá R.P. - - - - - - 1555.

222. MARCELLUS II. zwány Cervinus z Kárdynałá obrány Papieżem 9. Kwietniá, ále oſtátniego dniá tegoż Mieſiącá umárł R. P. - - - 1555.

223. PAULUS IV. zwány Carafa Teatyn z Kárdynałá obrány Papieżem 23. Máiá, wiele Swiętych Ordynácyi poczynił ná pomnożenie Wiáry S. Sady inkwizycyonálne uſtánowiwſzy przeciw Herezyom, umárł 17. Sierpniá R. P. - - 1559.

224. PIUS IV. de Medicis z Kárdynałá obrány Papieżem, Concilium Tridentſkie ſzczęſliwie zákończył záczęte zá Páwłá III. umárł 9. Grudniá R. P. - - 1565.

225. S. PIUS V. z Fámilii Giſlerow y Kárdynałá kreowány Papieżem, zá zgodą uniwersálną á Promocyą S. Károlá Borromeuſzá 7. Styczniá Roku 1566. Swiętemi akcyámi y Ordynácyámi záſłużył ſobie Niebo, Kánonizowány przez Klemensá XI. Duſze ſwiętą Stworcy ſwemu oddał w Máiu R. P. - - 1572.

226. GREGORIUS XIII. zwány Hugo Bonconpagnus z Kárdynałá obrány Papieżem, Kálendarz Roczny poprawił, y wiele ſwiętych ordynácyi poczyniwſzy umárł 10. Kwietniá R. P. - - - - 1585.

227. SIXTUS V. Fránciſzkan, zwány Felix Peretus de Monte alto, z Kárdynałá kreowány Papieżem 24. Kwietniá, iák ſwiątobliwie, ſprawiedliwie, y rozumnie władnął Stolicą Apoſtolſką, ciekáwego odſyłam do życia iego, w Collegium Kárdynálſkim czterech przynáymniey przez Konſtytucyą náznáczył S. Teologii Doktorow, z Kláſztorow Reguły iálmużney, trzy Milliony Czerwonych złotych ná zbogácenie Skárbu Apoſtolſkiego y potrzebę Koſciołá S. w Zámku S. Aniołá zoſtáwił, umárł 27. Sierpniá R. P. - - 1590.

228. URBANUS VII. Rzymiánin zwány Joannes Baptiſta Caſtaneus, po nim z Kárdynałá obrány 17. Wrzeſniá, umárł 27. tegoż Mieſiącá.

229. GREGORIUS XIV. zwány Nicolaus Sfondratus Medyolánczyk z Kárdynałá kreowány Papieżem, umárł w krotce 5. Páździerniká R. P. - - 1591.

230. INNOCENTIUS IX. Bonończyk, zwány Joannes Antonius Fachinetus z Kárdynałá obrány, w krotce umárł 30. Grudniá, tegoż Roku.

231. CLEMENS VIII. zwány Hippolitus Aldobrandynus, z Kárdynałá kreowány Papieżem 30. Styczniá Roku 1592. Henryká IV. Krolá Fráncuſkiego od Herezyi Kálwinſkiey abſolwował, przez co Kroleſtwu Fráncuſkiemu przywrocił Szczep Wiáry S. dotąd záráżonemu Herezyą Kálwiná, po wielu uczynionych S. Ordynácyách umárł 3. Márcá R. P. - - - 1605.

232. LEO XI. de Medicis z Kárdynałá kreowány Papieżem 1. Kwietniá ále prędko umárł bo 27. tegoż Mieſiącá y Roku.

233. PAULUS V. zwány Camillus Burgheſius z Kárdynałá obrány 29. Kwietniá, koronowány 17. Máiá, od niego náywiękſze ozdoby w Koſciołách Rzym odebrał, bo y Wátykáńſki Koſcioł dáwno záczęty zákończył, iáko y Páłác, y innemi wielą licznemi Magnificencyámi przyozdobił Rzym, umárł 28. Styczniá R. P. - - - - - - - 1621.

234. GREGORIUS XV. zwány Ludoviſius Pompejus, po nim obrány 8. Lutego przez 25. Kárdynałow, uſtanowił konſtytucyą chwálebną, á żeby Elekcyá Papieżow przez ſekretne Wotá Kárdynałow odprawowáłá ſię, umárł 8. Lipcá R. P. 1623.

235. URBANUS VIII. zwány Maphæus Barberini, Kárdynał, kreowány Papieżem 6. Sierpniá, Janſeniſtow Propozycye Heretyckie potępił, y wielą S. Ordynácyámi przyozdobił Wiárę S. iáko y wſpániałemi Strukturámi Rzym, umárł 29. Lipcá R. P. - - - - - - - 1644.

236. INNOCENTIUS X. zwány Joannes Baptiſta Pamphilius, Kárdynał, obrány 15. Wrzeſniá Papieżem, umárł 7. Styczniá R. P. - - - 1655.

237. ALEXANDER VII. zwány Fabius Chiſius, 7. Kwietniá obrány Papieżem umárł 22. Máiá R. P. - - - - - 1667.

238. CLEMENS IX. zwány Julius Roſpigliosus, Kárdynał, obrány 20. Czerwcá, umárł 9, Grudniá R. P. - - - - - - - 1669.

239. CLEMENS X. zwány Æmilius Alterius, Kárdynał 29. Kwietniá Roku 1670. obrány Papieżem, umárł 22. Lipcá w lát 86. wieku, R. P. - - 1676.

240. S. INNOCENTIUS XI. zwány Benedictus Odeſchálchus, Kárdynał, 21. Wrzeſniá obrány Papieżem, umártwiony wygnániem Jákubá II. z Tronu Angielſkiego chcącego przywrocić pierwſzy Szczep Wiáry S. w Anglii od ſwoich poddánych, ále w krotce ucieſzony zwycięſtwem Jáná III. Krolá Polſkiego pod Widniem przeciw Turkom przybytego ná Pomoc z Woyſkámi Polſkiemi zwątlonym ſiłom Leopoldá Cesárzá, y owſzem tegoż momentu, ktorego Turcy przegráli tenże S. Papież miał mieć Rewelácyą wygráney Jáná, ná ktorey

pámiątkę ſolennizować kazał po całym Swiecie Feſt Nayſwiętſzey Pánny Máryi Mátki Boſkiey Imienia, umárł 21. Lipcá R. P. - - - 1689.

241. ALEXANDER VIII. zwány Piotr Ottoboni Wenet, z Kárdynałá obrány Papieżem 6. Páździerniká, umárł w Styczniu R. P. - - - 1691.

242. INNOCENTIUS XII. zwány Antoni Pignatelli, Neápolitáńczyk, z Kárdynałá obrány Papieżem 12. Lipcá, umárł wſłáwiony iáłmużnámi 26. Wrześniá Roku P. - - - - - - - - - - 1700.

243. CLEMENS XI. zwány Jan Fránciſzek Albani z Urbinu, z Kárdynałá Papieżem kreowány 23. Liſtopádá, Janſeniſtow Propozycyi 101. w Fráncyi zárázáiących Wiáre S. potępił przez Bullę: *Unigenitus &c.* zá niego w Rzymie trzeſienie ziemi było, umárł 19. Márcá Roku P. - - - - 1721.

244. INNOCENTIUS XIII. zwány Michał Anioł de Conti, z Xiążęcey Rzymſkiey Fámilii, z Kárdynałá kreowány Papieżem 8. Máiá, umárł 7. Márcá - 1724.

245. BENEDICTUS XIII. zwány Vincentius Maria Urſini, Kárdynał, Dominikán, obrány Papieżem 29. Máiá, y koronowány 4. Czerwcá w Pokoiu władnął Stolicą Apoſtolſką, umárł 21. Lutego Roku P. - - - - 1730.

246. CLEMENS XII. zwány Corſini Floreńczyk z Kárdynałá obrány Papieżem 12. Lipcá, kreował Kárdynałem Jáná Lipſkiego Biſkupá Krákowſkiego, umárł 6. Lutego Roku P. - - - - - - - - 1740.

247. BENEDICTUS XIV. zwány Proſper Lambertini Kárdynałem kreowány od Benedyktá XIII. ſzczęſliwie obrány 17. Sierpniá po 6. Mieſięczney wákuiącey Stolicy nád ſpodziewánie Monárchow y całego Swiátá, y w brew ſuppozycyom Heretyckim práwdziwie z Duchá S. obrány w tym ſamym czáſie, kiedy kończę opus moię, iednoſtáynemi wotámi Kárdynáłow tegoż Roku 1740.

PO zebránych Chronologicznie władnących Stolicą Apoſtolſką Głowách Koſcioła Bożego, á Wikáryach Chryſtusá Páná, żádnym iádem piekielnym, áni Herezyą (lubo podczás Perſekucyi, y rożnych záchodzących Scyſſyi) zárážonych, według Amatá de Graveſon, Przyſtępuię teraz do opisánia krotkiego Elekcyi y Koronácyi Pápieſkiey, iáko y do Rządu uniwersálnego Stolicy Apoſtolſkiey.

Naypierwey S. Piotr wyznáczony, y wybrány z między Apoſtołow od Chryſtusá Páná ná mieyſcu iego Wikáry, y Głową Koſcioła Bożego, tymże ſpoſobem uczynił Sukceſſorem, y kreował ná ſwoim mieyſcu do Rządu Koſcioła Bożego S. Liná, á S. Lin S. Klemensá, po Swiętym záś Klemenſie Duchowieńſtwo obierać poczęło Papieżow, áż do S. Márká Sukceſſorá S. Sylweſtrá Papieżá, bo po śmierći S. Márká, Conſtantius Aryánin Konſtántyná W. Cesárzá Syn, począł turbować Elekcye Papieżow, y po nim wielu Cesárzow mieſzáiąc y zátrudniáiąc wolne Elekcye Duchowieńſtwá, ná oſtátek Mikołay II. Papież zágrádzáiąc drogę pretenſyom Cesárzow, do mieſzánia ſię w Elekcyą Głow Koſcioła Bożego, przenioſł Elekcyą do Collegium Kárdynalſkiego, iáko piſze Weſſelingus *Tract. de Major. & obed. cap. 3.* y dotąd práktykuie ſię táż Elekcyá Papieżow poſtánowiona przez Kárdynáłow.

ELEKCYA PAPIEZA.

PO śmierci Papieżá według Konſtytucyi Grzegorzá XV. zieżdżáią ſię Kárdynali do Páłácu tego, gdźie Papież umárł, ále ordynáryinie do Wátykańſkiego, y tám iedenáſtego dniá zſzedſzy ſię do S. Piotrá, bywa ſpiewána Mſzá S. o Swiętym Duchu przez Kárdynałá Dziekáná, ná ktorey wſzyſcy znáyduiący ſię ná ten czás Kárdynali, aſſyſtowáć powinni, y kazánie ſię odpráwuie. Po Nábożeńſtwie Krzyż Pápieſki nieſie Magiſter Ceremoniarum, zá ktorym idą Kárdynáli Biſkupi, po nich Presbiterowie, po Presbiterách Dyákoni tákże Kárdynáli, przed Krzyżem záś wſzyſcy ſtudzy Kárdynálscy, koło Krzyżá Kántorowie, á po Kárdynałách Prałáci, y ták wſzyſcy Proceſſyonálńie idą do Conclave, iuż ná to przygotowánego, gdźie Kárdinał Dziekán odpráwiwſzy zwyczáyne Modlitwy w Káplicy, Ordynácyą czytáć każe, y Grzegorzá XV. Konſtytucyą o Elekcyi Pápieſkiey, ná ktorą, iáko y ná Konſtytucyą Piusá V. (w ktorey zákázána ieſt alienácyá Dobr Koſcielnych Papieżom,) wſzyſcy Kárdynali przyſięgáią, potym wſzyſcy Kárdynali do cel ſwoich odchodzą, ná to przygotowánych w Conclave, y wyznáczonych káżdemu przez Kárdynałá Kamerlingá. W tym Conclave wſzyſtkie drzwi y okná

kná powierzchowne zámurowáne bydź powinno, y tylko w iednych drzwiach ieſt okienko, przez ktore iádło y trunek Kárdynáłom podáią, ná boku záś w lewey ſtronie ſą mieyſcá potrzebne, á w práwey ſtronie Káplicá S. Mikołáiá, gdźie Kárdynali Mſze Swięte odpráwuią y Elekcye. Tegoż dniá po ſkończonym obiedzie ſchodzą ſię Kárdynali do Káplicy, gdźie ſtudzy Kárdynálſcy, ktorych wolno ſobie Kárdynáłom excypować dwoch, lub trzech, y Medyká dla potrzeby, przyſięgáią ná wierność, po przyſiędze tego dniá áż do nocy Kárdynali dáią ieſzcze áudyencye, po ktorych w nocy Conclave zámykáne bywa, y trzech Kárdynáłow z Magiſtrem Ceremoniarum z záświeconemi pochodniámi luſtruią wſzyſtkie kąty, żeby ſię kto niepotrzebny nie zátáił. Przy tym Conclave ieſt wyznáczonych Gubernatorow dwoch, máiących attendencyą powierzchowną, ieden Práłát Duchowny, drugi Xiąże Swiecki, przytym Wárty wielkie ze wſzyſtkich ſtron ſtoią, dla przeſtrogi y beſpieczeńſtwá publicznego. Wewnętrznie záś Kárdynali Scrutiniá Elekcyi odpráwuią, Suffragiá iuż ná to przygotowáne, Imieniámi ſwemi podpiſuiąc, y pieczęciámi ſtwierdżáiąc, z wyráżeniem Elektá, y w kielich kłádą, ále pierwey przed podpiſániem przy ołtarzu przyſięgáią temi ſłowy: *Teſtor Dominum meum JESUM Chriſtum, qui me judicabit, quòd eligam Eum, quem DEO volente idoneum puto, intendámq; hoc ſequi in acceſſu.* Po wſzyſtkich zápiſánych Suffrágiach Kárdynáli trzey zwáni *Scrutatores*, oſobno káżde Suffragium wyimuią z kielichá, y publikuią, ták, że káżdy Kárdynał może ſobie notowáć. Do zupełney záś Elekcyi Pápieſkiey nie większa połowá wotow Kárdynálſkich poſtánowiona, ále dwie z trzech częſci Kárdynáłow znáyduiących ſię w Conclave zgodzić ſię ná iedno powinni, iáko poſtánowił Alexánder III. ná Concilium Láteráńſkim. Po zákończoney ſzczęſliwie Elekcyi trzech Kárdynáłow náyſtárſzych Biſkup, Presbiter, y Dyakon przychodzą do Elektá, z ktorych pierwſzy pyta ſię obránego Papieżá: *Intendíſne Electionem ſuper Perſona Tua Canonicè factam acceptare?* obrány záś Papież pomodliwſzy ſię, odpowiáda: *Accepto*, potym pyta ſię Kárdynał Dyakon: *Quomodo vis nominari?* y w ten czás Oyciec S. Imie ſobie obráne publikuie, ále nie pierwey, áż Kárdynálſki ſtroy z ſiebie zdeymie, á záraz Pápieſkie ná ſiebie kłádzie, ktory uſtroiony Pontyfikálnie záraz prowádzony bywa do Ołtarzá w Káplicy Syxtusá V. przy Spiewáney Antyfonie: *Ecce Sacerdos Magnus;* przed ktorym ſiedzącym przy Ołtárzu Kárdynáłowie wſzyſcy klękáią, y práwą nogę, y rękę cáłuią, á Magiſter Ceremoniarum aſſyſtuie z Krzyżem Kárdynáłowi pierwſzemu, ktory kazáwſzy rozrucić ſciánę ná Conclave wymurowáną, ogłaſzá zgromádzonemu Poſpolſtwu Rzymſkiemu obránego Papieżá, w te ſłowá: *Annuncio Vobis gaudium magnum, habemus Pontificem Eminentiſſimum & Reverendiſſimum Dominum Dominum N. qui ſibi elegit Nomen N.* w tym rádość publiczna w Poſpolſtwie okrzykniona bywa, y we dzwony wſzyſtkie biią, iáko y w Fortecy S. Aniołá z Armát. Potym Papież Pontyfikálnie ubrány, Proceſſyonálnie idzie do S. Piotrá, y tám przed wielkim Ołtarzem pomodliwſzy ſię náyſtárſzy Kárdynał intonuie *Te DEUM laudamus;* po ktorym ſkończonym Kárdynali ſiedzącemu ná Tronie Papieżowi cáłuią nogę y rękę, ktory potym pierwſzą benedykcyą dáie zgromádzonemu Ludowi. Ieſt y innych wiele Ceremonii oſobliwie w Conclave, ktore ciekáwemu wolno obaczyć u Weſſelingá *de Elect. cap. 6.* y u Pirryngá *de Elect. Sect. 9. §. 2. n. 430. & ſeqq.*

KORONACYA PAPIEZA.

PO Elekcyi w dzień náznáczony Koronácyi, Papież przy aſſyſtencyi Kárdináłow idzie do S. Piotrá, gdźie przed brámą koſcielną záſiáda ná Tronie, ktoremu Kánonicy S. Piotrá cáłuią nogi, y klucze oddáią, wſzedſzy do Koſciołá przed wielkim Ołtárzem modlitwy odpráwiwſzy, idzie do Káplicy S. Jerzego, gdzie pod Báldáchinem ſiedzącemu ná Tronie, wſzyſcy Kárdynali cáłuią ręce, á Biſkupi, y Práłáci nogi, iákoby poſłuſzeńſtwo mu obiecuiąc, á Papież benedykcyą dáie y zupełny Odpuſt; Po tey Ceremonii, Papież wychodzi z Káplicy, przed ktorym Magiſter Ceremoniarum ukląka, y zápálá ſztucznie z Máteryáłu nieiákiego zrobioną ſtuppe iákoby garzſtkę pakuł, ktorá w momencie w ogniu pełzgnie, y mowi te ſłowá: *Sanctiſſime Pater ſic tranſit gloria mundi*, po trzy rázy. Z támtąd idzie Papież przed Ołtárz Apoſtolſki, przed ktorym go witáią trzech Kárdynáłow Presbiterow náymłodſzych, Imieniem SS. Apoſtołow, twarz Pápieſką y pierſi cáłuiąc, á potym Papież z wielkiemi Ceremoniámi przy aſſyſtencyi Kárdynáłow ſolennizuie Mſzą S. Po tey ſkończoney ſiedzącemu ná Tronie Kárdynał Archipresbyter Koſciołá S. Piotrá z dwiemá Kánonikámi, Imieniem Kápituły ofiáruie z złotą ſzytą y kámieńiámi ſádzoną Burſę, álbo worek, y w nim 25. dáwnych Pápieſkich

Nu-

Numizmátow, mowiąc te ſłowá: *Sanctiſſime Pater, Capitulum & Canonici ad S. Petrum offerunt Sanctitati Veſtræ conſuetum, ac debitum Sacerdotale ſtipendium pro Miſſa bene cantata, ex humillimo animo in conteſtationem ſubjectionis perpetuæ.* Po tey Ceremonii przy liczney aſſyſtencyi Papież idzie ná gánek Brámy koſcielney, gdzie ſiedzącemu ná Tronie bogátym, náyſtarſzy Kárdynał Triregnim álbo troiſtą Koronę kładzie ná głowę, mowiąc te ſłowá: *Accipe Tiaram Papalem, tribus coronis ornatam, ut ſcias, quia tu es Regum & Principum Pater, Judex mundi, & in terris Vicarius Salvatoris noſtri JESU Chriſti, cui laus & gloria in ſæcula ſæculorum, Amen.* Tá Troiſta Koroná ma bydź ſzácowána 1000000. Czerwonych Złotych, po tych ſłowách ſkończonych Lud wſzyſtek wykrzykuie po trzy rázy: *Kyrye eleyſon*, á potym Papież Benedykcyą y Odpuſt zupełny dáie wſzyſtkim, ná koniec Kárdynali dwáy ieden po Łácinie, drugi po Włoſku, te ſłowá mowią: *Hodie Mundo ſalus facta eſt, hodie Vobis omnibus Fidelibus à Sanctiſſimo Domino Noſtro Papa N. Plenaria Indulgentia conceſſa eſt, In Nomine DEI Patris, & Filii, & Spiritûs Sancti, Amen.* á Poſpolſtwo wykrzykuie *Vivat Papa N.* Po ſkończoney Ceremonii, y rozebrániu ſię Pápieſkim w Káplicy S. Syxtá, witá ieden Kárdynał Papieżá, temi ſłowy: *Ad multos annos*, á w tym z Fortecy S. Aniołá z Armát 3. rázy biią, iáko y żołnierze ná Plácu S. Piotrá.

WIAZD PAPIEZA.

PO Koronácyi w dzień náznáczony Wiázdowi Pápieſkiemu do Koſciołá S. Jáná Láteráńſkiego ná Biſkupſtwo Rzymſkie, Papież wyieżdża z Pałácu Wátykáńſkiego lub ná koniu, lub w lektyce nieſiony przy aſſyſtencyi wſzyſtkich Kárdynałów ná mułách iádących, tákże wſzyſtkich znáyduiących ſie ná ow czás Pátryárchow, Arcybiſkupow, Biſkupow, Legátow, álbo Poſłow Cudzoziemſkich Monárchow, Xiążąt Swieckich, Prałátow, Senátorow, Trybunow, y innych Miniſtrow, y Officyáliſtow, iáko y przy Kawáleryi y Infánteryi pięknym porządkiem przez wpuł Miáſtá, y przez Capitolium, gdzie od Senátu Rzymſkiego odbiera ſobie prezentowáne klucze, potym przeieżdża przez Arki Tryumfálne, na Tryumf umyſlnie wyſtáwione, y przybywſzy przed Koſcioł S. Jáná, cáłuie Krzyż od Kárdynałá Archipresbiterá tego Koſciołá ſobie podány, do ktorego tenże Kárdynał ma mowę, á tym czáſem Kárdynali biało ubráni w Mitrách, Papieżá ſiedzącego w kátedrze porfirowey podnoſzą, mowiąc te ſłowá: *Tu ſuſcitas à terra inopem, & de ſtercore erigis pauperem, ut colloces eum cum Principibus, cum Principibus populi tui.* Potym Proceſſyonálnie wchodzi pod Báldáchinem do Koſciołá przed Ołtarz SS. Piotrá y Páwłá, gdzie tych Swiętych Głowy adoruie, potym idzie do Ołtarzá Eucharyſtycznego, gdzie Modlitwy odpráwiwſzy, idzie do Choru, gdzie ná Tronie ſiedzącemu Kárdynali cáłuią nogę y poſłuſzeńſtwo Sakryfikuią, z ktorych káżdemu z oſobná Kárdynáłowi Papież ofiáruie Numiſma ſwoie, á potym Monetę miedzianą biorąc w rękę od Podſkárbiego, rzuca między Poſpolſtwo, mowiąc: *Aurum & argentum non habeo, quod autem habeo, hoc tibi do*, y obrociwſzy ſię do Ołtarzá, záczyna: *Sit Nomen Domini benedictum*, y dáie publiczne Błogoſłáwieńſtwo, z támtąd w Troiſtey Koronie idzie Proceſſynálnie do Pałácu, gdzie z zwyczaynego mieyſcá dáie Poſpolſtwu Benedykcyą, á dway Kárdynali Dyakoni ieden po Włoſku, drugi po Łácinie promulguią Odpuſt zupełny, Poſpolſtwo záś wykrzykuie *Vivat, Vivat*, á w tym Monetę ſrebrną álbo Numiſmata rzucáć każe między Poſpolſtwo, potym wſzyſcy ſwoim porządkiem rozieżdżáią ſię do Domow.

Iákom záś námienił że Elekcye Papieżow przez Kárdynałow ſię odpráwuią, ták przyſtępuię teraz do opisánia Kárdynałow.

KARDYNALI od Koſciołá S. poſtánowieni ſą ná fundámencie Piſmá S. *Num. 11.* gdzie Moyżeſz przybrał ſobie do ſądu Ludu Izráelſkiego 70. Mężow iáko to Proroctwo przyznał Innocenty III. Papież temi ſłowy: *Per Venerabilem:* W Ewangelii záś Swiętey Chryſtus Pan przybrał ſobie SS. Apoſtołow do wſpoł z ſobą prácowániá około záſzczepienia Wiáry S. Roku 304. To Imie Kárdynałow wzięło ſwoy początek zá Marcellá Papieżá, ktory poſtánowił w Rzymie Párochie, á rządzących niemi názwał Presbiterámi Kárdynałámi, á ktorzy Dyákonie znácznieyſze trzymáli, názwáni Dyákoni Kárdynali, Kárdynali záś Biſkupi názwáni ci, ktorzy przyieżdżáli ná Elekcye Papieżow, álbo ná Rádę zobopolną z Oycem S. w przytrudnieyſzych Máteryach, y było ich 6. Oſtyeńſki, Portueńſki, Sabińſki, Preneſtyńſki, Tuſkulańſki, y Albáńſki. Ten był Status pierwſzy Koſciołá S. podczás perſekucyi. A S. Sylweſter Papież ná Concilium Rzymſkim *Can. 6.* náypierwey kreował Kárdynałow 7. Dyákonow, inni Papieże więcey kreowáli,

wáli, y przyczyniáli tey liczby áż do Syxtusá V. Papieżá, ktory poſtánowił Liczbę 70. Kárdynałow, z ktorych 50. Presbiterow, 14. Dyákonow, á 6. Biſkupow. Y ten Senát Hierárchiczny Koſciołá S. wraz z Papieżem złączony ſtánowi iákoby ciáło, y gdzie Papież rezyduie, tám y oni muſzą, áni im ſię wyiechác godzi bez pozwolenia Pápieſkiego, gdzie záś wyſłáni bywáią do Monárchii od Papieżá názywáni zaráz ſą: *Legati à Latere.*

Roku 1244. ná Concilium Lugduńſkim Kárdynałom pozwolony Kápeluſz czerwony, y ná ſukniach kolor Purpurowy od Innocentego IV. á od Páwłá II. potwierdzony, á to ná Pámiątkę rozláney Krwi Chryſtusá Páná, według Formuły Słow, ktore mowi Papież oddáiąc Kárdynálſki Kápeluſz: *Accipe Galerum rubrum, Inſigne ſingulare Dignitatis Cardinalatûs, per quod deſignatur, quòd uſque ad mortem & ſanguinis effuſionem incluſivè pro exaltatione S. Fidei, pace, & quiete, populi Chriſtiani augmento, & Statu S. Romanæ Eccleſiæ, te intrepidum exhibere debes, In Nomine Patris, & Filii, & Spiritûs S. Amen.*

HONOR záś Eminencyi Kárdynałom nádány od Urbáná VIII. Papieżá, ktorzy choćby byli Xiążętámi, trácą Xiążęcy Tytuł, á Eminencyi iakoby większey, y zrownány z Krolewſkim biorą ná ſiebie, co potwierdził y Innocenty X.

Iákom tedy iuż námienił o S. Hierárchii Kárdynałow ſtánowiących iákoby ciáło przy Głowie Koſciołá S. ták teraz przyſtępuię do zwierzchności Stolicy Apoſtolſkiey.

OYCIEC S. iáko Głowá Koſcioł S. ma wiele Kongregácyi, ná ktorych decyduie w záchodzących Intereſsách, z całego Swiátá przychodzących do niego, z ktorych náypierwſze názwáne Konſyſtorze, ktore ſię przedtym dwá rázy w tydzień odprawiáły, ále dziś rozdzielone ſą ná dwá: Extráordynáryiny y Ordynaryiny.

KONSYSTORZ Extraordynaryiny álbo Publiczny dyſtyngwuie ſię przez to, że ná nim Oyciec S. czáſem y Pontyfikálnie ubrány, ná Tronie záſiáda, Kárdynáli wſzyſcy po bokach, Biſkupi, Práłáci, Xiążętá koło Tronu aſſyſtuią, y ná nim odpráwiáią ſię Kánonizácye Swiętych, Audyencye publiczne od Monárchow, Kápeluſzow Kárdynálſkich oddawánie, y inne publiczne Ceremonie.

KONSYSTORZ Ordynáryiny álbo Sekretny, z ſamych tylko z Papieżem Kárdynałow złączony, wydáie z ſiebie: Nominácye Kárdynałow, Expedycye ná Pátryárchoſtwá, Prymáſoſtwá, Arcybiſkupſtwá, Biſkupſtwá; y inne máterye beneficyálne ſą tráktowáne. Ten Konſyſtorz ordynáryinie w Poniedziáłki bywa.

SIGNATURA GRÁTIÆ názywa ſię Kongregácyá, ná ktorey ſam Oyciec S. záſiádá przybráwſzy ſobie do woli ſwoiey Kárdynałow, y ná niey tákże 12. Práłátow zwánych VOTANTES záſiádáią, iáko y Audytor Kámery Apoſtolſkiey, y inni Officyáliſtowie Trybunałow Rzymſkich, y Referendárzow 3. ktorzy krotko ſámę rzecz záchodzących Spráw, y Intereſſow z Supliki Papieżowi podánych donoſzą dla decyzyi prędſzey Pápieſkiey, bez ktorey ſie nie może obeyść, we Wtorki ſię odpráwia.

SIGNATURA JUSTITIÆ ieſt Kongregácyá álbo ſąd złożony pod Prezydencyą Kárdynałá Prefektá z 12. Práłátow zwánych *Votantes*, ná ktorey ſię ſądzą ſtrony ſpráwy ſwoie indukuiąc apellácyálne lub Duchowne, lub Swieckie, należące do tego ſądu według Konſtytucyi oſobnych. Y ten Trybunał odpráwia ſię w Páłácu Apoſtolſkim w káżdy Czwartek.

TRYBUNAŁ zwány *SACRÆ ROTÆ* poſtánowiony ieſt od Pápieżow w Spráwách cáłego Swiátá przychodzących, y złożony z 12. Práłátow zwánych Audytorow Roty, wybránych z rożnych Nácyi, y doſkonále wyexáminowánych, w umieiętnoſci Práwá, z tych ieden Niemiec bydź powinien, Fráncuż ieden, Hiſzpánow dwoch, Wenet ieden, Medyoláńczyk ieden, Bonończyk ieden, Ferrárczyk ieden, Floreńczyk ieden, á trzech od woli Pápieſkiey kreowáni náyczęſciey Rzymiánie. Ten Trybunał ſądzi ſię dwá rázy w tydzień w Páłácu Apoſtolſkim w Poniedziáłek y w Piątek, y ná nim 12. Audytorow koło okrągłego Stołu záſiádáią, zkąd ſię *Rota* názywa, od tego ſądu żadná Apellácyá nie idzie, po trzech zgadzáiących ſię Dekretach zwánych: *Tres Conformes.*

KONGREGACYA zwána *S. OFFICII* álbo *VATICINALIS INQUISITIONIS* lubo iuż byłá poſtánowiona w Wieku XII. przez Promocyą S. Dominiká przeciwko Herezyom, ále tym gruntownieyſzą Páweł III. Papież poſtánowił przeciw Herezyom Lutrá y Kálwiná, ná niey záſiádá ſam Papież y Kárdynáli do iego woli y Komiſſarz S. Officii w káżdy tydzień, y ná niey ſię ſądzą ſprawy Herezyą trącące, dyſpenſy wychodzą ná wolne iedzenie Mięſá w zákazáne Poſty.

KONGREGACYA zwána *JUDICIS LIBRORUM* od Syxtusá V. poſtánowiona, ná ktorey Cenzurá Kſiąg wydánych przeciwko wierze lub Koſciołowi bywa rozſądzona, y ná niey záſiádá Magiſter Páłácu Apoſtolſkiego z Wikárym Miáſtá, y máią władzą approbowáć Kſięgi wychodzące do druku, y pozwaláć czytáć zákazáne.

KONGREGACYA *S. CONCILII TRIDENTINI* poſtánowiona od Syxtusá IV. y potwierdzona od Syxtusá V. Papieżow, ná ktorey pewna liczbá Kárdynałow według woli Pápieſkiey záſiádá, y interpretuią Reformácye tego Concilium, ále nie artykuły Wiáry, odpráwiá ſię raz, álbo dwá razy w Mieſiąc, w dzień ſobotny; z niey wychodzą dyſpenſy w Máteryach zákazánych od tego Concilium iáko w Máłżeńſtwách, Fundácyách nie dochodzących, &c. &c. y ná niey Synody Prowincyálne, y Dyecezálne ſtwierdzone bywáią, ná to wſzyſtko zawſze záchodzi deklárácyá Pápieſka.

KONGREGACYA zwána *EPISCOPORUM & REGULARIUM* poſtánowiona od Syxtusá V. złożona z Kárdynałow pod Prezydencyą Kárdynałá Prefektá, y iego Sekretarzá, odpráwia ſię w Piątek káżdego Tygodniá, y decyduie záchodzące kłotnie między Biſkupámi y Kláſztorámi, to ieſt temi, ktore chcą Exempcyi, álbo ſą wolne iuż od władzy Biſkupiey, tákże rezolwuie záchodzące trudnoſci w Dyecezyach po śmierci Biſkupá *Sede Vacante* y inne kłotnie uſpokoia między Zákonámi záchodzące y przychodzące z cáłego Swiátá.

KONGREGACYA zwána *RITUUM* poſtánowiona od Syxtusá V. y rozdzielona ná Ordynáryiną y Extraordynaryiną.

ORDYNARYINA ieſt złożona z Kárdynałow pod Prezydencyą Kárdynałá Prefektá, y z Aſſeſſorow Zákonnikow Doktorow S. Teologii, Mágiſtrá Pałácu Apoſtolſkiego, y Zakryſtyáná Pápieſkiego, ktory záwſze ieſt Auguſtyniánin. Ná tey Kongregácyi Ceremonie Koſcielne rozeznáwáią, y Kontrowerſye rozſądzáią, o Precedencye y Preeminencye między Kápitułámi, Zákonámi, ſtwierdzáią Erekcye Zákonow &c. &c.

EXTRAORDYNARYINA záś złożona tákże podobnym ſpoſobem z Kárdynałow, y inſzych iáko 3. Audytorow Roty, Promotorá Wiáry, Teologow &c. y ná niey decyduią chwałę Boſką w náznáczániu Protektorow Swiętych Nácyom, Miáſtom, obchodzenia Oktáw, Beatyfikácyi y Kánonizácyi Proceſsá, y inne Ceremonie Koſcielne.

KONGREGACYA zwána *JURISDICTIONIS & IMMUNITATIS ECCLESIASTICÆ* od Urbáná VIII. poſtánowiona, złożona z Kárdynałá Prefektá, y innych Kárdynałow y Prałátow, odpráwia ſię we Wtorek dwá rázy w Mieſiąc, decyduie w Spráwách *Immunitatum.*

KONGREGACYA zwána *de PROPAGANDA FIDE* poſtánowiona od Grzegorzá XV. złożona z Kárdynałow, Prałátow, y Zákonnikow do tego wyznáczonych, odpráwia ſię w Collegium *de Propaganda Fide* zwánym, wyſtáwionym od Urbáná VIII. w dzień Poniedziáłkowy raz w Mieſiąc, ná niey częſto ſám Papież prezyduie. Tá Kongregácyá wyſyła ná Miſſye ná náwracánie ná Wiárę S. y inne Máterye tráktuie około záſzczypiánia Wiáry S.

Są y inne Kongregácye wſzyſtkie pięknym porządkiem ułożone dla iáko náyſpráwiedliwſzego Rządu poſtánowione, iáko KONGREGACYA *STATUS*, do ktorey Papież deputuie, y druga *REFORMATIONIS REGULARIUM* od Innocentego X. poſtánowiona, uſpokoiáiące kłotnie między Zákonámi &c.

Inne tákże ſą Kongregácye Ceremoniálne, ktore náznáczáią Odpuſty, Relikwie Swięte rozdáią, y inne pártykulárne.

Przy tym ma Oyciec S. Officyáliſtow ſwoich przez ktorych Intereſsá publiczne y prywátne decyduie:

KARDYNAŁ SUPERINTENDENT GENERALNY álbo *PATRONUS* zwány, záwſze rezyduie w Pałácu przy Pokoiách Pápieſkich, y naybliżſzy Sekretow Pápieſkich, w wſzelkich rezolucyách, y ma Rząd nád Prowincyámi Koſcielnymi, y ieſt Legátem Aweniońſkim.

KARDYNAŁ SEKRETARZ *STATUS* drugi Miniſter Pápieſki pod ſwoią władzą ma wſzyſtkich Sekretárzow do wſzelákich Expedycyi, y częſcią Rządowi iego podlegáią Páńſtwá y Miáſtá Koſcielne &c.

MAGISTER Pałácu Apoſtolſkiego zwány *SACRI PALATII* ieſt záwſze Dominikán Profeſſor Teolog, y ma Socyuſzá ſwego Wikáryego, Káznodzieią ieſt przy tym.

AUDYTOR Pápieſki obligowány informowáć Papieżá w wſzyſtkich Spráwach záchodzących do rozſądzenia.

PREFEKT Pałácu Apoſtolſkiego rządzi całym Dworem Pápieſkim zwány MAJOR-DOMO.

MINISTER *DATARIUS* podáie Prezenty ná Beneficiá do Podpisánia Papieżowi, y ſam one rozdáie iáko to mnieyſze.

Przy tym ſą y inni Miniſtrowie, iáko: KARDYNAŁ VICE KANCLERZ máiący pod ſwoią Władzą Káncellárya y ich Officyáliſtow. KARDYNAŁ *POENITENTIARIUS* máiący

máiący pod ſwoią Władzą Penitencyáryuſzow. KARDYNAŁ *CAMERARIUS* álbo KAMERLING ma pod ſwoią władzą Kámerę Apoſtolſką y Skárb y prezyduie ná Kongregácyi Skárbowey, ktora ſię odprawia w Poniedziáłki w Sapiencyi. Ma Rząd całego Miáſtá we wnętrznie, á náywięcey iego ſię władzá wydáie podczás wákuiącego Pápieſtwá po śmierci Oycá Swiętego.

AUDYTOR KAMERY Apoſtolſkiey ieſt záwſze naypierwſzy Práłát Dworu Pápieſkiego, y ieſt Sędzią Ordynaryinym wſzyſtkich Spráw záchodzących Dworſkich Kárdynałow, Xiążąt, Práłátow &c. y ma ſwoy Sąd złożony z 3. *Locum Tenentes* zwánych; iednego Práłátá, drugiego Swieckiego, trzeciego Togátá, álbo Kryminálnego Sędziego, ktory w káżdy Poniedziáłek kryminálne Akcye ſądzi u ſiebie.

PODSKARBI záś Generálny ieſt Sędziá wſzyſtkich Prowentow Skárbu Pápieſkiego, y ma ſwoich Officyáliſtow y Sądy &c.

Po wyrážonym całym Dworze Pápieſkim, ieſzcze tu dla Informácyi námienię Rząd Oycá S. powierzchowny ktory ma nád całym Swiátem. A náypierwey.

S. PIOTR trzy Pátryárcháty poſtánowił: Antyocheńſki, gdzie ſam pierwſzą Stolicę miał. Rzymſki, gdzie Stolicę ſwoię przenioſł; y Alexandryiſki gdzie S. Márká Ewángeliſtę osádził, iákoż pięknie ſię to wydawáło. Bo Záchodnie Kráie miáły ſwoię Głowę w Rzymie, Południowe w Alexándryi, á Wſchodnie w Antyochii.

A ták poſtánowiwſzy S. Piotr Pátryárcháty, po Stolicy Rzymſkiey náznáczył pierwſzy Alexándryiſki, ſtoſuiąc ſię iákoby do Władzy Auguſtá Cesárzá, ktory náznáczył pierwſzą Prefekturę w Alexándryi, á drugą w Antyochii, y dlo tego, drugi Pátryárchát náznáczył Antyocheńſki. Potym iák Cesárze Wſchodni Stolicę ſwoię przenieſli do Konſtántynopolá ták z wielkim Zámáchem y Grozbą wymuſili ná Oycách SS. 3. Pátryárchát Konſtántynopolitáńſki Roku 500. zá Juſtynianá Cesárzá, á 4. Pátryárchát poſtánowiony Jerozolimitáńſki dla náwiedzáiących Grob Páńſki. Dla Zámáchow záś ná Wiárę S. wznieconych od Cesárzow Wſchodnich potym Prym dány Pátryárchom Konſtántynopolitáńſkim, drugi Alexándryiſkiemu, trzeci Antyocheńſkiemu, 4. Jerozolimſkiemu. Tych Pátryárchow ieſt Władzá nád Metropoliámi, y Biſkupſtwámi cáłey Prowincyi, y do nich Appellácyá, od nich nie idzie, y przed niemi Krzyż nieſą, byle nie przy Pápieżu. Władzá ich dependuie od Głowy Koſciołá S. ſą y mnieyſi Pátryárchowie, iáko: Wenecki, Akwileyſki, Indyiſki, álbo Nowego Swiatá, Etyopſki poſtánowione od Oycow Swiętych.

PRYMASOWIE máią podobną Juryſdykcyą iáko y Pátryárchowie.

ARCYBISKUPI záś máią Juryſdykcyą w ſwoiey Dyecezyi, y Appellácye od nich idą do Biſkupow, náleżących do iego Prowincyi.

BISKUPI máią tylko Rząd w ſwoich Dyecezyách. Ci záś wſzyſcy máią ſwoich Suffragánow, Officyáłow, Audytorow, Surrogatow, ktorzy ná ich mieyſcu rządzą Dyecezyámi y ſądzą ſpráwy ich.

A ták krotko zebráwſzy Rząd Koſciołá Rzymſkiego Kátolickiego pod náywyżſzą Głową iego, przyſtępuię ieſzcze do Opisánia Generálnego zgromádzenia Duchowieńſtwá zwánego *Concilium.*

CONCILIUM ſtánowi ſwoy początek ná Fundámencie ſtárego Teſtámentu, gdzie Deut. 7. Concilium Zydowſkie Sanædrin zgromádzone było, y potym *Marci 8. Lucæ 9. Matth. 6. & 18. Si duo vel tres congregati fuerint in Nomine meo, ibi ſum in medio eorum.* Y ná tym fundámencie Apoſtołowie SS. po w Niebowſtąpieniu Páńſkim mieli 3. Concilia Jerozolimſkie; Pierwſze *Act. Apoſt. cap. 1.* ná ktorym obráli S. Macieiá Apoſtołem, ná mieyſce Judáſzá. Drugie *Act. Apoſt. cap. 6.* ná ktorym obráli 7. Dyákonow pełnych Mądrośći. Trzecie ná ktorym Apoſtołowie uwolnili wiernych od obrzezánia, y záchowánia Práwá Moyżeſzowego *Act. Apoſt. cap. 15.*

Ná tym tedy fundámencie Koſcioł S. obſerwował, y dotąd obſerwuie te Swięte Zgromádzeniá, iáko ich ſą pełne Wieki w Hiſtoryách Koſcielnych, á to dla obrządkow y Ceremonii Koſcielnych, poſtánowienia Juryſdykcyi, Reformácyi Duchowieńſtwá, ále y bárdziey dla potępienia rozmnażáiących ſię iádow, y záráz Heretyckich.

Concilia poſtánowione ſą czworákie: Pierwſze Generálne, przez Proceſs Pápieſki zgromádzone z Biſkupow cáłego Swiátá, zwáne *Oecumenica.* Drugie Nácyonálne, zgromádzone od Pátryárchow z wſzelkich ſobie podległych Prowincyi Arcybiſkupow y Biſkupow. Trzecie Prowincyálne, zgromádzone z Biſkupow zá Proceſſem Metropolity. Czwarte Dyecezáńſkie, zá Proceſſem Biſkupá, zgromádzone z Práłátow, Kánonikow, Opátow y Plebánow.

Między

Między Generálnemi ráchuie ſię Concilia odpráwionych przeciwko Herezyom 22. Pierwſze Niceńſkie Roku 325. przez S. Sylweſtrá Papieżá zgromádzone przeciw Aryánom. Drugie Konſtántynopolitáńſkie I. Roku 381. przeciw Mácedoniuſzowi. Trzecie Effezyńſkie Roku 431. przeciw Neſtoryuſzowi, y Pelágiánom. Czwarte Chálcedońſkie Roku 451. przeciw Eutycheſowi. Piąte Konſtántynopolitáńſkie II. Roku 553. Szoſte Konſtántynopolitáńſkie III. przeciw Monotelitom Roku 680. Siodme Niceńſkie II. Roku 787. preciw Ikonokláſtom. Oſme Konſtántynopolitáńſkie IV. przeciw Focyuſzowi Roku 869 Dziewiąte Láteráńſkie I. względem Inweſtytur Roku 1102. Dzieſiąte Láteráńſkie II. przeciw Arnáldyſtom y innym Roku 1139. Jedenaſte Láteráńſkie III. znoſzące Schizmy y przeciw Waldeńczykom Roku, 1179. Dwunáſte Láteráńſkie IV. przeciw Albienſom R. 1215. Trzynáſte Lugduńſkie I. przeciw Fryderykowi Cesárzowi Roku 1245. Czternáſte Lugduńſkie II. Roku 1274. ná ktorym unia Greckiego Koſcioła z Łácińſkim. Pietnáſte Wienneńſkie Roku 1311. przeciw Templáryuſzom. Szeſnáſte Pizáńſkie uſkramiáiące Schizmá Roku 1409. Siedmnáſte Konſtáncyeńſkie, ktore obrało Papieżem Marcina V. y uſkromiło Schizmá potępiwſzy tákże Herezyą Wiklefá y Janá Husá R. 1414. Oſmnáſte Seneńſkie Roku 1423. Dziewietnáſte Bázyleyſkie Roku 1431. Dwudzieſte Florenckie, ktore złączyło Kościoł Grecki z Łácińſkim Roku 1438. 21. Láteráńſkie V. Roku 1512. 22. y Oſtátnie Concilium Trydentſkie przeciw Herezyom Lutrá y Kalwiná Roku 1545. Inne Concilia wolno czytáć w Hiſtoryách Koſcielnych.

Ná Koncyliách Generálnych Sám Pápież Prezydowáć powinien przez ſię lub przez Legátow. Concilia Prowincyálne co 3. látá bywáć powinno. Concilia záś Dyecezalne lub Synody corocznie, więcey wolno czytáć w Kanonách. Ja przyſtępuię do Opiſánia Páńſtw Kościołá Rzymſkiego.

PANSTWA OYCOM Swiętym podległe zwáne Pápieſkie lub Koſcielne, gránicza ná Pułnoc z Páńſtwámi Weneckiemi y Golfem Weneckim, ná Wſchod z kroleſtwem Neápolitáńſkim, ná Południe z Morzem Toſkáńſkim, á ná Záchod z Toſkáną, Modeną, Mirándolą, y Mántuą.

Dzielą ſię ná 12. Prowincyi: Pierwſze cztery nád Morzem Weneckim: Ferrárſká, Romáńſká, Xięſtwo Urbińſkie y Marká Ankońſká. Piąta Bonońſká między Toſkánią y Románią, Szoſta zwána Patrimonium S. Piotrá nád Morzem Toſkáńſkim; iáko y Siodmá Kámpániá Rzymſká. Inne záś Pięć położone we ſrodku, iáko: Xięſtwo Spoletańſkie, Perrugin, Xięſtwo Caſtro, Orvietan, y Sabiná. Procz tych Prowincyi Oyciec S. trzyma abſolutnym Práwem Xięſtwo Benewetańſkie w Kroleſtwie Neápolitáńſkim, Awenion, y Gráfſtwo Weneſſyńſkie w Prowincyi Fráncuſkiey. Ma przytym hołduiące ſobie Kroleſtwo Neápolitáńſkie y Xięſtwo Pármezáńſkie. Powietrze w tych Prowincyách bárdzo grube y nie zdrowe z przyczyny licznych Jezior, bágniſk, błot. Gruntá jednák żyzne, y obfituiące we Zbożá, Winá, Oliwy, Owoce wſzelkie y Páſtwiſká.

Páńſtwá Pápieſkie mogą wyſtáwić Woyſká w potrzebie Piechoty 50000. Káwáleryi 10000. zwyczáynie záś Oyciec S. káżdy trzyma Galer 12. ná Morzu przeciw inkurſyom Tureckim. Intráty z tych Páńſtw może mieć corocznie Skárb Pápieſki o koło dwoch Millionow Czerwonych złotych procz innych licznych Akcydenſow.

FERRARA.

PRowincyá tá álbo Xięſtwo iáko y Polezyná de Rovigo náleżáły do Fámilii de Eſt od Roku 1336. Ale Wenetowie przywłáſzczyli ſobie Roku 1500. Polezynę, á Ferrárę Klemens VIII. Papież Roku 1598. przyłączył do Páńſtw ſwoich po śmierci Alfonſá Xiążęciá Ferrárſkiego iáko ſobie hołduiącą, Synà iego Cezará de Eſt ukontentowáwſzy Modeną y Reggio Xięſtwámi, iáko y Carpi z Carfagnagne, przy Ferrárze tákże odebrał Comachium.

Tá Prowincyá ma ná Południe Románią y Rawennę, ná Wſchod Morze Adryátyckie, ná Pułnoc Weronę, á ná Záchod Bononią, Mántuą y Mirándolę; położoná ieſt nád Rzeką Po, ktora ią częſto zálewa, y dla tego ten Kray nie ieſt ludny, bo y Powietrze nie zdrowe, obfituie iednák w Zbożá, Winá, Fruktá, á náywięcey w Ryby morſkie, ieziorne y rzeczne, procz Stołecznego Miáſtá Ferráry ma y inne, iáko to: Arano, Commachio, Magnavacca, Beleigvardo, Cento, Buendeno, y Fichervolo.

Obywátele tey Prowincyi do Woyny y náuk ſą ſpoſobni, żwáwość máią w ſobie, álo grzeczni y ludzcy, w konwerſácyi weſeli, y Cudzoziemcom przychylni. Rząd tego Xięſtwá ieſt pod Dyrekcyą Legátá od Oycá S. wyznáczonego, ktory ſądzi y rządzi wſzeláko.

FER-

FERRARA Miáſto Stołeczne położone nád odnogą Rzeki Po, wielkie y przyozdobione wielą Koſciołow, Páłacow y Domow pięknych, ále wcále nie ludne, iákom ſam widział, ufortyfikowáne y obronione Cytádellą wyſtáwioną przez Klemensá VIII. Papieżá, ktorego tám ieſt w poſrodku Rynku Statua z Bronżu z tą Inſkrypcyą: *Nè recedente Pado Ferrariæ fortitudo recederet, Martem Neptuno ſubſtituit.* Ma ſwego Biſkupá y Akádemią zwáną *Gli Elevati* fundowáną przez Fryderyká II. Cesárzá Roku 1390.

COMMACHIO Miáſto zruynowáne, położone w ſrodku ieziorá wielkiego, ták iáko Wenecyá ná Morzu, ále czáſem może ſucho przeyść od łądu do Miáſtá, obfituie w Ryby ieziorne, oſobliwie węgorze, między ktoremi znáduią ſię y 50. funtow máiące, náywiękſzy záś hándel z ſoli prowadzi, ktorą tu robią z wod ſłonych.

CENTO Miáſto nád Rzeką Reno, nie wielkie ále ludne y hándlowne.

ROMANIA.

TA Prowincyá u dáwnych Rzymian byłá zwána Fláminiá od Fláminiuſzá Konſulá, ktory po zwyciężonych Genueńczykách wyſtáć kazał Kwadrátowemi Kámieniámi od Rzymu ciągniąca ſię drogę, áż do Rymini, dla zábawienia y nie proznowánia Woyſká, y názwał tę drogę Emilią, dla tego, że ſię tám ná ten czás znáydowáłá Emiliá. Ale potym Károl Wielki Ceſarz, y Hadryan I. Papież názwáli tę Prowincyą Romándyolą, y Romániolą, á Włoſi odmienili Imię iey ná Románią. Położona ieſt między Appeninem, Toſkáną y częścią Ankony ná Południe, Lombárdyą, Modeną, y Mirándolą ná Záchod, Pádwą y Weroną ná Pułnoc, á ná Wſchod Golfem Weneckim, y Márką Ankońſką. Ma Miáſtá pryncypálnieyſze: Rawenne, Cap, Fayece, Sarſiná, Imola, Forli, Rimini, Ceſena, Cervia, Bertinoro, &c.

Romániá obfituie w Zbożá, Winá, Oliwy, Lny, Figi, y wſzelkie Owoce, przytym prowiduie większą część Włoch ſolą białą, ma w ſobie wody zdrowiu ludzkiemu pomocne y pożytkuie w Pinolle. Obywátele tuteczni ſą dowcipni do woyny, hándlu y náuk, iákoż z tad náywięcey Rycerzow woiennych dobieráią.

RAVENNA Miáſto Stołeczne, ma ſwego Arcybiſkupá, położone nád Morzem Weneckim, y Rzeką Montone, Miáſto to dáwne, bo fundowáne przez Teſſalończykow Grekow przed Narodzeniem Páńſkim, dla tego zwáne od Włochow *Ravenna antiqua*, przyozdobione Koſciołámi wſpániáłemi y pięknemi: w Ogrodzie Benedyktyńſkim ieſt iedná Káplicá wyſtáwiona od Placydyi Galli, gdzie leży iey Ciáło, y dwoch iey Bráci Cesárzow Arkádyuſzá, y Honoryuſzá. W Koſciele Fráncifzkáńſkim ieſt Grob Mármurowy Dantego Algierry pierwſzego Poéty Włoſkiego. To Miáſto z Greckiey Juryſdykcyi doſtáło ſię było Rzymiánom, ktorzy ie trzymáli áż do dekádencyi pánowánia ich, wſtáwione Rezydencyą Honoryuſzá y Walentyniáná Cesárzow. Roku 476. Odoácer Krol Herulow podbił ie ſobie, ále Roku 493. od Teodoryká Krolá Gotow wygnány y zábity, ktory tu erygował Stolicę ſwoię trwáiącą lat 70. pod 7. Krolámi Oſtrogotow, Bellizaryus y Narſeſs Wodzowie Juſtyniáná Cesárzá wygnáli potym Oſtrogotow, gdzie Juſtynián ufondował ná ich mieyſcu Juryſdykcyą ſwoię we Włoſzech, názwáwſzy ią Exarchát Ráweńſki, y przełożył w niey Exárchow, bo Wodzow ſwoich, ktorym oko mieć kazał ná nieprzyiácioł Włoſkich: Tych Exárchow było 15. áż do Roku 752. w ktorym Aſtolphus Krol Lombárdow záwoiował y odebrał Ráwennę, zágubiwſzy Imię Exarchátu y w nim władzą Cesárzow Wſchodnich. Roku 774. Pipinus Krol Fráncuſki Lombárdow pokonał, y Ráwennę z 5. Miáſt znácznieyſzych dárował Koſciołowi Rzymſkiemu, ále że Aſtolf po uſtąpieniu Woyſk Fráncuſkich Pokoy złomał, wiec Roku 786. Károl Wielki Ceſarz Syn Pipiná z Woyſkiem przebywſzy Alpes Lombárdow znioſł, zagubiwſzy ich Kroleſtwo y Ráwenny donácyą ſtwierdził Koſciołowi Rzymſkiemu. Ieſt ieſzcze w Ráwennie do widzenia Inſkrypcyá ná kámieniu iednym: *Pipinus pius, primus amplificandæ Eccleſiæ viam aperuit, & Exarchatum Ravennæ cum ampliſſimis &c.* Reſztá wymazáná. Ten Exarchát bywał przedtym obſzernieyſzy pod władzą Cesárzow Wſchodnich, ále teraz rozdzielony ná Prowincye. Miáſto záś Ráwennа bywáło przedtym wſtáwione Portem Morſkim obſzernym, ktory teraz piaſkiem Morſkim záſypany, y Morze umkneło ſię od Miáſtá ná puł mile dobre. Szczyci ſie bydź Oyczyzną Jáná XVI. Papieżá, Kaſſyodorá, y Fauſtyná, przytym 22. Biſkupow ſwoich liczy Męczennikow.

SARSINA Miáſteczko zruynowáne nád Rzeką Savio, ma ſwego Biſkupá.

IMOLA Miáſto piękne, ludne y hándlowne, obfituie w winá dobre, y ma ſwego Biſkupá.

FORLI nád Rzeką Ronko ma ſwego Biſkupá, wſtáwione zwycięſtwem Rzymiánow przeciw Kártágeńczykom pod Koñenda Liwiuſzá Salinátorá, y Neroná Konſulow, ktorzy ná tym mieyſcu zábili Házdrubálá Wodzá Kártágeńſkiego idącego ná ſukkurs Annibálowi Brátu ſwemu. Miáſto to położone w obfituiącym Kráiu w Zbożá, Winá, Anyże, ſzczyci ſie bydź Oyczyzną Korneliuſzá Gállá Poéty, Gwidoná Bonátá Aſtrologá, y Fláwusá Bládá Hiſtoryká.

FAENZA nád Rzeką Lamon, ma ſwego Biſkupá, y w Kátedrze ná miedziáney Táblicy ieſt inſkrypcyá: żeby corocznie przez pierwſze trzy dni Márcá odpráwowáłá ſię tu publiczná Proceſſyá y Poság ná dwie Pánny dáwáło Miáſto ná podziękowánie P. Bogu zá obronę Miáſtá y ochronę od Fráncuzow y Szwayczárow áttákuiących go Roku 1557. Wſtáwione to Miáſto Przedniemi farfurámi, ktore tu robią, y záſzczycone urodzeniem Eliusá Warusá Cesárzá.

CESENE Miáſteczko nie wielkie wſtáwione u Pliniuſzá winámi.

RIMINI nád Morzem Weneckim położone, dáwne y ſtáwne przez dány ſukkurs Rzymiánom przeciw Annibálowi, przyozdobione ſtárożytnoſciámi dáwnych Rzymian, Amfiteátrem, Arkiem Tryumfálnym y moſtem kámiennym ná rzece Marechia, ma ſwego Biſkupá, Port záś piaſkiem Morſkim záſypány, wſtáwione Concilium zgromádzonym od Konſtánsá Cesárzá Roku 359. z Biſkupow 400. ktorzy z początku potępili Aryańſką Sektę, ále przeſtráſzeni od Konſtánsá uwiedli ſię boiáźnią, podpisáwſzy ſię do woli Aryáná Cesárzá, y tylko ich 20. uſzło nie przełománych Kátolikow, do bliſkiego o trzy mile Miáſtá, ktore odtąd názwáne *Catholica*; w tey Kátolice ná Koſciele S. Apolinárá ieſt inſkrypcyá, że z tey przyczyny Miáſteczko to názwáne Katoliká, ktorą ſam czytałem, y Bároniuſz o tym ſwiádczy. Miáſto to w Kráiu bárdzo pięknym położone bo między ſamemi Ogrodámi obfituiące w Zbożá, Winá, Owoce, &c. powietrze zdrowe, bo zá Weſpazyáná Cesárzá ználeziony tu był człowiek máiący lat 150. y Białągłowá máiąca lat 177. w Morſkie Ryby to Miáſto náywięcey obfituie.

CITTA di SOLE Miáſteczko náleżące do Xiążęciá Florenckiego wſtáwione Klá-ſztorem Benedyktynow fundowánych przez S. Maurá.

ROMANIA ieſt oblaná Rzekámi: Vetrene, Marechia, Ronco, y Piſatello, álbo Rubicon od dawnych zwáną. Z drugiey ſtrony Rubikonu nie godziło ſię Gubernátorom Cyzálpińſkim przechodzić z Woyſkiem ku Rzymowi bez konſenſu Senátu. Y z tey rácyi Juliuſz Cesárz był obwołány Nieprzyiácielem Ludu Rzymſkiego, o czym Sveton ſwiádczy, y piſze, że iák ſię zbliżył Juliuſz do tey Rzeki, zátrzymał ſię troche w myſli, czyliby mogł ſię Pánem całego Swiátá uczynić podnioſſzy rebellią przeciw Rzymowi? y rzekł do aſſyſtuiących ſobie: mamy teraz wolność álbo ſię wrocić, álbo ieżeli cokolwiek poſtąpiemy, zá ten Moſtek, trzebá dufáć w Sercá Rycerſkie, iákoż tylko co przeſzedł, ták záraz przywłaſzczył ſobie cáłey Monárchii Rząd ále nie ná długi czás, o czym hiſtoryá.

URBINO.

PRowincyá tá álbo Xięſtwo miáło właſnych Xiążąt, z ktorych oſtátni Fráncisſzek Maria de la Rovere bezpotomnie umárł, uſtąpiwſzy Xięſtwo to Urbánowi VIII. Papieżowi oprocz S. Máryná Miáſtá, ktore ſię rządzi ſwoią Rzeczapoſpolitą, y Fano náleżącego z dáwná do Pápieżow.

Zámyka w ſobie Xięſtwo właſne, Grafſtwo Monfeltro, Gubio, Pezaro, y Senigallią. Obfituie w Zbożá, Winá, Owoce, Oliwy, &c. Ma Miáſtá náleżące: Urbin, Pezaro, Gubio, Foſſembrone, Urbanea, Cagli, S. Leon, S. Angelo, Senigallia, y wiele innych.

URBIN Miáſto Stołeczne, ma ſwego Arcybiſkupá, przyozdobione Koſciołámi, y Pálácem ſtárym Xiążąt przeſzłych, w ktorym znáydowáłá ſię Biblioteká liczna w Kſięgi, zá Alexándrá VIII. Papieżá przenieſiona do Wátykánu Rzymſkiego, y czeſcią do Sapiencyi. To Miáſto záſzczyca ſię bydź Oyczyzną Polidorá Wirgiliuſzá Hiſtoryká Angielſkiego Kroleſtwá, y Ráfaélá ſławnego Málárzá, ktoremu tu ieſt przypiſáne Epitaphium:

Ille hic eſt Raphaël, timuit quos hoſpite vici
Rerum magna Parens, & moriente mori.

Clemens XI. Papież z Domu Albani tu ſię urodził.

GU-

GUBIO Miáſteczko dáwne, ále nie wielkie, ma ſwego Biſkupá, w Kátedrze ma Ciáło S. Ubáldá Biſkupá ſwego y máłowániá przednie Fabryáná Málárzá ſławnego.

PEZARO Miáſto wielkie, dáwne y piękne, ufortyfikowáne y wſtáwione rezydencyą Legátow Pápieſkich, ma ſwego Biſkupá, bliſko tego Miáſtá ieſt Poggio Imperiale Páłác wyſtáwiony nád Morzem, dla tego zwáne Imperiale, że Fryderyk III. pierwſzy kámień ná fundáment tego Páłácu założył.

SENIGALLIA fundowáne od Gallow idących pod władzą Brennusá Rzym áttákować, ma ſwego Biſkupá.

URBANEA Miáſto rozprzeſtrzenione od Urbaná VIII. y od niego názwáne, przedtym zwáne Caſteldurante, ma ſwego Biſkupá, położone nád Rzeką Metauro, tu oſtátni Xiąże Urbińſki umárł.

FOSSEMBRONE położone ná drodze názwáney Flaminiá, nád Metaurem, ma ſwego Biſkupá.

Nád Rzeką Metaurem álbo Metrem, Neron Konſul Házdrubálá zwyciężył idącego ná ſukkurs Annibálowi Brátu ſwemu z 56000. Kártágeńczykow według Horacyuſzá:

Quid debeas ô Roma Neronibus
Teſtis Metaurum flumen, & Hazdrubal devictus &c.

RZECZPOSPOLITA S. MARYNA w ſzoſtym wieku poczęłá ſie ſtánowić, Włoſi ią zowią: Republicetta dla tego, że ſzczupły Rząd iey iednák ſię utrzymuie przy wolnoſci y ſámá ſobie Eſtymę dáie intytułuiąc w liſtách ſwoich Rzeczpoſpolitą Wenecką: *Alla noſtra Cariſſima Sorella la Sereniſſima Republica di Venezia*, iáko ſwiádczy Bocalin, lubo záś ſámá ſobą ſię rządzi iednák iák przedtym pod protekcyą Xiążąt Urbińſkich zoſtawáłá, ták y teraz pod Protekcyą Pápieſką.

Obiera z między ſiebie dwá rázy w Rok w Márcu y Septembrze dwoch Kápitánow, ktorzy máią náywyżſzą Juryſdykcyą, ktorym przybiera y Rády złączone z Fámilii nie ktorych, Intrátę náywiękſzą ma z Win, Wołow y Wieprzow. Dobrá Kointelligencyá między prywátnemi utrzymuie ią przy wolnoſci.

S. MARYN Miáſto Rzeczypoſpolitey Stołeczne, y mocne, nie tylko z Sytuácyi mieyſcá że ieſt ná gorze wyſokiey, ále y z Regulárney fortyfikácyi, zowie ſię od S. Márynᵃ, ktory ná tym mieyſcu ná puſzczy umárł, gdzie miał ſwoię Káplicę. Tá Rzeczpoſpolitá Roku 1000 przykupiłá ſobie fortecę zwáną: Penna Roſta od Grafá Monfeltro, á Roku 1170. Zamek Caſolo, Roku záś 1463. Pius II. Papież przydał iey: Serravalle, Faetano, Mongiardino, Fiorentino, y Piagge &c.

ANCONA.

PRowincyá tá zwána Márká Ankońſká z tey przyczyny, że kiedy ią trzymáli Lombárdowie mieli záwſze w niey Márkiezego, álbo Márgrábię, ktory rządził, dla czego Márká znáczy Márgrábſtwo, ieſt położona między Appeninem y Morzem Weneckim ná Pułnoc, Abruzem ná Wſchod, Xięſtwem Spoletáńſkimná Południe, Urbińſkim ná Záchod. Kray ten Powietrze ma nie ze wſzyſtkim zdrowe ále doſyć żyzny, y obfituiący w Winá, Owoce, &c. ma Miáſtá Fermo, Loret, Recanati, Macerata, Jeſi, Tolentino, Aſcoli, Oſimo, S. Severino, Montealto, Camerino, Ripatranſone, ktore wſzyſtkie máią ſwoich Arcybiſkupow y Biſkupow.

ANCONA Miáſto Stołeczne nád Morzem Weneckim, dáwne y bywáło ſobie wolne, ále Roku 1532. Clemens VII. odebrał ie pod władzą ſwoię, ma ſwego Arcybiſkupá, ufortyfikowáne Cyttádellą przeciw inkurſyom Tureckim, mieváło przedtym Port náyſławnieyſzy ná cáłe Włochy, wſzyſtek obwiedzony mármurowemi máchinámi, gdzie ſię okręty zátrzymowáły, ále teraz ſpowſzedniáły, y co przedtym wielkie tu bywáły há ndle teraz wcále uſtáły. Ark tryumfálny ma ieſzcze do widzenia wyſtáwiony Tráiánowi, zá to że Port wyſtáwił w Ankonie, ma y Koſcioł Kátedrálny, ná tym mieyſcu gdzie przedtym był Koſcioł Wenery, teraz záś nápełniony wielą Ciáł SS. Páńſkich, Oſtrygi tu ſię poławiáią bárdzo dobre.

FERMO ma ſwego Arcybiſkupá.

RECANATI ma tákże ſwego Biſkupá, iáko y JESI.

TOLENTINO wſtáwione Ciáłem y Grobem S. Mikoláiá Toletyńſkiego u Auguſtyniánow, ktory był tey Reguły, gdzie náwiedzałem Grob iego.

ASCOLI nád Rzeką Tronto, Miáſto y obronione dwiemá Cytádellámi ſtáremi, ma ſwego Arcybiſkupá, zaſzczycone urodzeniem Mikoláiá IV. Papieżá.

OSIMO

OSIMO ma ſwego Biſkupá, tak iáko y S. Severino.

MONTALTO ma ſwego Biſkupá, wſtáwione urodzeniem Syxtusá V. Papieżá zwánego de Montalto.

CAMERINO ma ſwego Biſkupá, ták iáko y RIPATRANSONE.

LORET Miáſto nád Rzeką Muſon wpádáiącą bliſko w Morze położone ná gorze wyſokiey, ktora od Morzá nie doſtępną Fortecę czyni, opasáne murem, y ufortyfikowáne dwiemá Wieżámi ná kſztáłt Cytádell, w ktorych ſą Arſenáły przy dwoch portách, Leo V. y Sixtus V. Papieże te Wieże wyſtáwili przeciwko náiázdom Tureckim, ktorzy częſto myſlą o ſkárbach tego mieyſcá S. Przyozdobione álbowiem ieſt to Miáſto Koſciołem wſpániáłym bárdzo pięknym, w ktorego ſrodku ieſt Domek, w ktorym Nayſwiętſzey Pánnie zwiáſtował S. Archánioł Gabryel Wcielenie Syná Bożego, ten Domek ieſt w ſobie murowány, y obwiedziony mármurem ná około, łáſk wielkich doznáią Peregrynánci ná tym mieyſcu Swiętym, dokąd z całego Swiátá wielki bywa konkurs ludzi. Ten Domek náypierwey był w Názárecie w Ziemi Swiętey, ále iák Turcy záwoiowáli Ziemię S. ták cudownym ſpoſobem przenieſiony był do Dálmácyi przez SS. Aniołow 7. Máiá Roku 1291. potym z Dálmácyi do Wenecyi, z Wenecyi przenioſł ſię ná Gront iedney Páni w Dyecezyi Rekánáckiey názwáney Lorettée z kąd Imię y przezwiſko ma, z támtąd ná to mieyſce przenieſiony gdzie teraz ieſt. Hiſtoryá tych przenoſin ieſt wyrážoną ná Facyácie mármurowey Koſciołá tego trzemá ięzykámi, ten Koſcioł procz wielkich łáſk, ktorych doznáią Peregrynánci, ma y ſkárb nieſzácowány w złoto, Kleynoty, y ſrebrá; między innemi Kleynotámi, ieſt iedná perłowá iednoſtáyná Figurá Nayświętſzey Pánny piáſtuiącey P. JEZUSA náturálnie w Morzu ználezioná, ieſt y ſkáłá iedná náturálnie Szmarágdy z ſiebie wydáiąca, ieſt y Apparát sádzony Dyámentámi 6666. od Elżbiety Krolowey Arágońſkiey dány, innych nie zliczonych drogich kámieni wielki ſkárb, odſyłam Czytelniká do widzenia ná támto Swięte Mieyſce. Przed Ołtarzem Nayświętſzey Mátki w Domku iey między wielą lampámi lánemi ze złotá ieſt iedná nayprzednieyſzá włáſnemi rękámi Zygmuntá I. Krolá Polſkiego robiona, y Chorągiew Turkom zábrána od Jáná III. Krolá Polſkiego pod Widniem. To Miáſto ma ſwego Biſkupá.

BONONIA.

TA Prowincyá ieſt między Ferrárą ná Pułnoc, Románią ná Wſchod, Toſkáną ná Południe, Modeną ná Záchod. Oblana wielą Rzek, y przez to obfituiąca we wſzyſtko, od Włochow zwána *la Graſſa*, bo pradziwie tłuſta y pożytkuiąca z ſwoich Winnic w muſcatelle, ſukná, płutná, iedwábie, ktorych tu wiele fabrykuią, iáko y w zelázá hałony &c.

BONONIA Miáſto Stołeczne nád Rzeką Reno, obſzerne y ulice ma przyozdobione portykámi záſłániáiącymi ludzi od deſzczu, y od upałow ſłońcá, iáko y káná-łámi ſłużącemi mánufákturom rożnym, ma Koſciołow pięknych wiele, oſobliwie dwie wieże wyſokie, z ktorych iedná widzi ſię bydź krzywa, y upadáiąca, á ieſt proſta, ma Akádemią ſławną y napełnioną ludźmi godnemi, w ktorey Biblioteká ieſt bárdzo piękna dla wſzyſtkich potrzebuiących záwſze otwárta, w niey Sálá Anátomiczná ieſt przyozdobiona Státuámi náyſłáwnieyſzych Medykow, y figurámi Eſkulapá y Apolloná. To Miáſto ma ſwego Arcybiſkupá, bywáło wolne, ále dla kłocących ſię między ſobą Fámilii poddáło ſię Rządowi Papieżow, ktorzy tám záwſze Legátá *à latere* trzymáią, á Miáſto w Rzymie ma ſwego Poſtá. Obywátele tego Miáſtá máią oſobliwſze Práwo, że kiedy ieden drugiego zábiie, á uydzie do Kláſztoru, przez to ſámo Dobrá iego nie podpádáią Konfiſzkácyi. W Koſciele S. Kláry ieſt Ciáło S. Kátárzyny Bononſkiey, y lubo umárłe Roku 1463. iednák cáłe ſiedzące w krzeſle ná to zrobionym, y iákoby ſwieżo zmárło, á ná de wſzyſtko, że co mieſiąc páznokcie u Rąk urzynáią, á włoſy raz w Rok, ktore nie przeſtáią rość, y tá Ceremoniá odprawiá ſię przy konkurſie wielu godnych Ludzi. Bononiá ſzczyci ſię bydź oyczyzną wielu godnych Ludzi: iáko to Honoryuſzá II. Lucyuſzá II. y Grzegorzá VIII. Papieżow, Jákubá Wignoli ſławnego Architektá, ktory zá Fránciſzká I. Krolá w Fonteneblo y w Szamborze Fránciá tákże Málárzá, ktoremu Ráfaél poſłał Obraz S. Cecylii wymálowány do poprawienia, ále ten obáczywſzy y zmiárkowáwſzy, że nie tylko poprawić, ále y tákiey ſztuki wymálować nie potráfi, z Aprenſyi umárł, Roku 1518.

PA-

PATRIMONIUM S. PIOTRA.

TA Prowincyá ieſt część Toſkány, ktorą Machtildá Gráfowá Toſkáńſká dárowáłá S. Piotrowi Roku 1100. dla czego Urban VIII. Papież Ciáło iey przenieść kazał z Mántuy do Wátykánu Rzymſkiego.

Graniczy ná Pułnoc z Ombryą, Sábiną, y Kámpánią Rzymſką, od ktorey ią dzieli y ná Wſchod Tyber, Morze Medyterráńſkie ma ná Południe, á Toſkáne ná Záchod. Obfituie nie wſzędzie w Zbożá, ále wſzędzie w Owoce, Oliwy, Winá. Ma Miáſtá znácznieyſze Viterb, Orvieto, Bagnareia, Aqva pendente, S. Lorenzo, Bolſena, Toſcanella, Cornetto, La Tolfa, Civita Vechia, Orſa, Baſſanello, Bagliano, Civita Caſtellana, Galleſe, Montefiaſcone, Caſtelſoriano, Capranica, Sutry, Martiniano, Nepe, Caſtro, Ronciglione, Bracciano, Angvillara, Onano, y Pittiliano.

VITERBO Miáſto Stołeczne obſzerne, ludne, y náybogátſze po Rzymie, fundowáne od Dydyerá Krolá Lombárdow, przyozdobione Páłácámi, Fontánnámi, ma ſwego Biſkupá, Kátedrę y Koſciołow pięknych, w ktorych ieſt wiele nádgrobkow Oycow SS. tám leżących, w mieyſcu pięknym położone, rownym y oblánym czteremá Rzeczkámi Rybnemi, wſłáwione zdrowemi wodámi zwánemi Bulicani, támeczni twierdzą, że ná tym mieyſcu byłá fundowána Etruryá u dáwnych.

CIVITTA VECHIA ſłáwne Miáſto Portowe nád Morzem y Tybrem tám wpádáiącym, gdzie Gálery Pápieſkie máią ſwoią Konſyſtencyą przy Porcie bárdzo dobrym, zwáne od dáwnych Rzymian Centumcelle.

BRACCIANO Miáſto nie wielkie záſzczyca ſię tytułem Xięſtwá Domowi Urſynow hołduiącego, ma Zamek nád ieziorem zwánym *Lacus Sabateus* z ktorego przez Aqvedukt wodá do Rzymu idzie.

BOLSENA Miáſteczko teraz nie wielkie przedtym zwáne Ulſina y Uolſinia, bliſko tego Miáſtá ieſt iezioro, ná ktorym ſą dwie Wyſpy zwáne Biſentina y Matana, to Miáſto ſzczyci ſię Ciáłem S. Kryſtyny, y S. Hoſtyą, z ktorey dubituiącemu Xiędzu o Iſtocie Ciáłá Páńſkiego ná Korporáł Krew poczęłá z Hoſtyi ſączyć ſię, y z tey przyczyny Urban IV. Papież poſtánowił Swięto Bożego Ciáłá, Korporáł ten konſerwuie ſię w Orvietto, á Hoſtyá S. tu.

CASTELLANA Miáſto ufortyfikowáne, Stołeczne dáwnych Fáliſkow, od Rzymián záwoiowánych, bliſko tego Miáſtá ieſt Puſzczá wielka.

MONTEFIASCONE wſłáwione winámi dobremi. Ieden Niemiecki Káwáler lubiąc wino dobre, záwſze przodem poſyłał Człeká ſwego, áby gdzie wino dobre dupliкował ná Facyácie kámienicznej, lub ná drzwiách *eſt, eſt*, tym czáſem iádąc do Rzymu przez to Miáſto tráfił ná tryplikowáne ſłowá *eſt, eſt, eſt*, gdzie mocno nápiwſzy ſię winá umárł, y támże pochowány w Koſciele S. Flawiáná, ktoremu ná Nádgrobku nápiſáno:

Eſt, eſt, eſt, & propter nimium eſt
Io de Fuc Dominus meus mortuus eſt.

SUTRY u dáwnych zwáne Sutrium, ma ſwego Biſkupá.

TOSCANELLA ſzczyci ſię Oyczyzną wielu Papieżow, ma ſwego Biſkupá.

TOLFA ſłáwne w hálony.

CASTRO bywáło piękne Miáſto, ále Roku 1649. z rozkázu Innocentego X. Papieżá zruynowáne, zá to, że zábili Biſkupá właſnego.

ORVIETO Miáſto mocne w ſwoiey Sytuácyi, ná ſkále nie doſtępney, gdzie tylko iedne ſtudnią ma, przez ktorą muły po wodę zſtępuią po 550. Grádusách, 70. okien máiących dla widoku, á wſtępuią przez inſze Gráduły bez ſpotykánia ſię.

Prowincya Orwiecká ieſt w mieyſcu zdrowym y żyznym położoná, ma y inſze Miáſtá iáko to: Bagnareą, Oyczyznę S. Bonáwentury Doktorá Seraficznego, y Aqvapendente, gdzie z wielkiey ſkáły ná ktorey ieſt położone, Wodá ſpáda z wielkim grzmotem, dla czego ſię zowie od wody bieżącey, u dáwnych zwáne *Acula*, y *Aquila*.

KAMPANIA RZYMSKA.

TA Prowincyá ma ná Wſchod Kroleſtwo Neápolitáńſkie, ná Południe Morze To-

ſkáńſkie, ná Pułnoc ią dźieli Teveron od Sábiny, á ná Záchod Tyber. Powietrze ma nie zdrowe bo między błotámi y bagnámi położoná. Grontá dobre, ále ludzi máło do uprawy ich, Grotty liczne ſię znáyduią w tey Prowincyi nápełnione wężámi, w ktorych może uzdrowić trędowácizne, bo tám wpuściwſzy Człowieká trędowátego, węże wyſáć mogą Krew złą z niego, ále ná to dáią Pácyentowi Opium, á żeby záſnął, nie ſtrácháiąc ſię zbliżánia wężow. Tá Prowincyá ma Rzym Miáſto Stołeczne y inne, iáko to: Tivoli, Fraſcati, Oſtia, Paleſtrina, Terracina, Velitri, Seigni, Anagnie, y Albano.

RZYM Miáſto Stołeczne Páńſtw Koſciołá Rzymſkiego, położone nád Tybrem, o dwie mile od Morzá Medyterráńſkiego, dáwne, bo fundowáne od Remusá y Romulusá Bráci rodzonych Krolow Rzymſkich Roku od ſtworzenia Swiátá 3301. Było Miáſtem Stołecznym náypierwey Krolow, potym Rzeczypoſpolitey, y w ten czás całego Swiátá, á ná oſtátek Cesárzow Rzymſkich áż do Konſtántyná Wielkiego Cesárzá, ktory Stolicę z Rzymu przenioſł do Konſtántynopolá. To Miáſto názywa ſię Swiętym, bo cáłe ſkropione Krwią Męczennikow Swiętych, á do tego ieſt Stolicą Głowy Koſciołá Bożego z przyczyny rezydencyi Oycow SS. y dla tego ieſt záwſze nápełnione wielką liczbą całego Swiátá Cudzoziemcow Pielgrzymow á náywięcey Duchowieńſtwá. Przedtym zámykáło w ſobie 12. Gor z ktorych náypryncypálnieyſze 7. Gor dáły mu przezwiſko: *Septicollis Roma*, y lubo przez wiele náiázdow bywáło ruynowáne iáko Roku 410. przez Gotow, 455. przez Wándálow, 467. przez Herulow, y znowu 546. przez Gotow, á przez Károlá V. Cesárzá Woyſká Heretyckie Roku 1527. iednák nie przeſtáie bydź náyozdobnieyſzym, náypoważnieyſzym, y náypierwſzym w Europie, ile że ſame ſtárożytności, dáwne ozdoby, Koſcioły, y Páłáce wſpániałe czynią mu wielką ozdobę, y pociągáią Cudzoziemcow do Rzymu. Náypierwey tedy obſzerność Rzymu ieſt ná 4. mile ná około, brám ma 18. Koſciołow 300. Szpitálow 30. Kláſztorow Męſkich 64. biáłogłowſkich 40. Páráfii 93. w ktorych może liczyć Kátolickich Duſz około 300000. Zydow záś około 10000. ktorzy máią oſobno obmurowáne ſwoie Miáſteczko w Mieśćie między murámi. Idąc z Miáſtá do Wátykanu ieſt ná Tybrze moſt S. Aniołá zwány od dáwnych *Pons Ælius* álbo *Ælius Adrianus* od Imienia Adryáná, ktory go kazał wyſtáwić, S. Grzegorz Wielki Papież názwał go moſtem S. Aniołá odtąd, kiedy widział S. Aniołá ná tym moście w pochwy miecz kłádącego, kiedy powietrze wielkie uſtáć miáło w Rzymie, ná tym moście ſą báluſtráty żelázne, y 12. Statuy Mármurowe przednią robotą od Klemensá IX. Papieżá wyſtáwione. W lewey ſtronie tego moſtu ieſt do widzenia moſt Tryumfálny iuż nádruynowány y nie zupełny, po ktorym Cesárze álbo Generálowie zwycięſcy wieżdżáli z Tryumfem do Capitolium, iáko: Camillus wieżdżał ná wozie Tryumfálnym 4. końmi biáłymi záprzężonym, bo z rázu nie wielká Pompá bywáłá Tryumfow. Pompeiuſz wieżdżał 4. Słoniámi, Marcus Antonius 4. Lwámi, Neron 4. Hermafrodytámi, Helliogabel 4. Tygrysámi, Aurelianus 6. Jeleniámi, Firmius 6. Struſiámi, ná Tryumfálnych wozách wprowádzeni bywáli; przez ten záś moſt niegodziło ſię nikomu áni chodzić, áni ieździć. Lubo záś ták wielu Tryumfátorow miewał Rzym, iednák potym wiele rázy ná Tryumf innym nieprzyiácielom ſię doſtał. Oyciec S. ma trzy Páłáce w tym Mieście: pierwſzy Wátykán, zwány à *Vaticinio* álbo od wrożenia, bo Pogáńſcy Rzymiánie ná tym mieyſcu mieli ſwoich Wrożkow, ten Páłác położony zá Tybrem ieſt wſpániały, obſzerny, y ozdobny, gdzie Oyciec S. w zimie rezyduie, wſzyſtkie pięknoſci, ciekáwoſci, y oſobliwoſci w ſobie zámyka, Appartamentá wſpániałe, Biblioteká bogáta w nieprzeliczone Kſięgi, Manuſcripta wſzyſtkich ięzykow, dáwne Regeſtrá Koſcielne, Gálerye, Pokoie wſzyſtkie wyzłácane, y nápełnione obrazámi nayprzednieyſzych málárzow ták iáko y Sále, Pokoiow rezydencyálnych y Sáli ráchuie w ſobie ten Páłác 560. Nie ráchuiąc niezliczonych Statuy, z rożnych náydrożſzych Materyáłow robionych, y Metállow w Pokoiu Pápieſkim, gdzie ſypia, ieſt Statua Náyſwiętſzey Pánny piaſtuiącey P. JEZUSA cála z białego Tránſpárántowego kámieniá ſzácowána Million Szkudow, przytym y wiele innych á oſobliwie Statua Lantyná álbo Antinouſa Faworytá Adryaná Cesárzá nayprzednieyſza, iáko y Kleopatry, Wenery, y Laokoná, przytym y dwoie bliźniąt opasánych wężem przedniey y ſtárodáwney roboty. Drugi Páłác S. Jáná Láteráńſkiego ále w nim rzádko chybá podczás Concilium álbo Synodu rezyduią Oycowie SS. Trzeci Páłác názwány Monte Cavallo, gdzie ná láto záwſze rezyduie Papież wſpániały w mieyſcu zdrowym y weſołym, przy tym y Fortecá S. Aniołá zwáná Caſtello di S. Angelo, náyprzednieyſzá we Włoſzech położona przy moſcie S. Aniołá. Ieſt y innych wiele licznych Páłácow Kárdynálſkich, Xiążęcych, Senátorſkich, wſpániałych, y ozdobionych náywiękſzymi obrazámi ſzácownymi, bo náyprzednieyſzych málárzow, między kto-

ktoremi náyſzácownieyſzy w podobne obrázy Páłác Borgezow Fámilii, przytym Koſciołow wſpániáłych ieſt bárdzo wiele.

KOSCIOŁ S. PIOTRA może ſię názwáć náypierwſzym w Strukturze y wſpániáłoſci ná cáły Swiát, krzyżową wyſtáwiony w zdłuż máiący wewnętrznie Geometrycznych Páſſow 840. w ſzerz 725. á ná wzwyż 300. w około, záś 2465. według záś manuskryptow moich, iákem ſám rozmierzał będąc tám, wzdłuż wyráchowałem dobrze ſtępnych Krokow 280. w ſzerz záś 200. Nápełniony záś ieſt ten Koscioł niezliczonemi Ciáłámi y Relikwiámi SS. Páńskich, z ktorych náyprzednieyſze ſą: Weroniká wyrázáiąca prawdziwą Twárz Chryſtuſá Páná, Włocznia, ktorą był przebity Bok iego Swiety, Drzewo Krzyżá S. znáczne, Ciáło y Głowá S. Ięzrzeiá Apoſtołá &c. Kátedrá S. Piotrá drewniáná y wiele innych niezliczonych ciekáwości y ſtárożytnoſci, wſzyſtek záś Koſcioł mármurem rożnego koloru obwiedziony ták wewnątrz, iáko y z wierzchu, przyozdobiony wielą grobow y nádgrobkow koſztownych zmárłych Papieżow, w poſrodku Koſciołá ieſt grob SS. Apoſtołow Piotrá y Páwłá, wſzyſtek z Metállu wyrobiony ſzácownego, y nád tym grobem Kopułá, w ktorey ſą nápiſáne Słowá Chryſtuſá Páná: *Tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificabo Eccleſiam meam, Tibi dabo claves Regni Cælorum*, nad tą Kopułą ieſt wieżá wyſoka, w ktorey gáłce 12. ludzi ſię może zmieſcić, ná Koſciele záś ſą Domy murowáne dla Rzemieſlnikow tám uſtáwicznie robiących, opiſáć trudno wſpániáłoſci y mágnificencyi tego Koſciołá, ciekáwego odſyłam do widzenia iey, włáſnemi oczámi; ma koſztowáć tá Fabryká Czterdzieſći millionow Czerwonych złotych y 23. Pápieżow ią kontynuowáło, przed Faciátą Koſciołá ieſt Dziedziniec wielki máiący wzdłuż 500. ſtępnych krokow, w ktorego ſrodku ieſt kolumná álbo Obelisk z iednego kámieniá robiony bárdzo wyſoki od Syxtuſá V. Pápieżá wyſtáwiony, po obodwoch záś ſtronách od Faciáty Koſciołá S. Piotrá ciągną ſię Portyki licznemi Kolumnámi mármurowemi podpárte gdzie Proceſſyá ná Boże Ciáło ſię odpráwuie.

KOSCIOŁ S. IANA LATERANSKIEGO á Kátedrálny Biskupſtwá Rzymskiego, y tám nowy Papież wieżdża ná Biskupſtwo Rzymkie, iáko y tám koronuie Ceſárzow Rzymskich, wſzyſtek mármurem obwiedziony y 4. rzędámi kolumn mármurowych wyzłacanych przyozdobiony, wyſtáwiony przez Konſtántyná Wielkiego Cesárzá tám ochrzczonego Roku 318. zbogácony wielą Skárbámi, y wielkiemi Relikwiámi, między ktoremi náyznácznieyſze ſą; Ołtárz drewniány, przy ktorym S. Piotr celebrował, y Sukceſſorowie iego dotąd poki publicznego nie było nábożeńſtwá, ná ktorym tylko Samemu Oycu S. wolno celebrować, álbo Kárdynáłowi ná to Breve máiącemu. Arká ſtárego Teſtámentu. Rozgá Moyżeſzowa. Páſtorał Aároná. Portret Chriſtuſá Paná od Łukáſzá málowány, Stoł, ná ktorym Chryſtus Pan podczás wieczerzy oſtátniey ſtánowił Sákrament Eucharyſtyczny, ampułká Krwi Chryſtuſá Páná, y ciernie z korony cierniowey, iáko y Goździ krzyżowy Zbáwicielá náſzego, y wiele innych. Przytym ieſt do widzenia y Kátedrá z Porfiru Krobioná, w torey Papieże Poſſeſſ ſwoy odbieráią. Procz wielu Synodow odpráwiáły ſię tu w tym Koſciele Concilia V. Generálnych: Pierwſze á IX. Generálne Roku 1123. ná ktorym potępiony Antypápá Grzegorz VIII. y Henryk V. Ceſarz od Inweſtytur ná Biskupſtwá y Opactwá odſądzony. Drugie odpráwiło ſię Roku 1139. przy aſſyſtencyi 1000. Biskupow, o ktorym wyżey pod Innocentym II. Papieżem. Trzecie Concilium Roku 1179. o ktorym pod Alexándrem III. Papieżem. Czwárte Roku 1215. o ktorym pod Innocentym III. Papieżem. Piąte Roku 1512. zá Juliuſzá II. Pápieżá znoſzące Concilium Bázyleyskie y Conciliabulum Pizańskie, o ktorym wyżey pod Juliuſzem II. y Leonem X. Papieżem. Inſzych Koſciołow ieſt bárdzo wiele fundowánych ná fundámentach Koſciołow Pogáńskich, iáko to: Koſcioł S. Atánázego ná mieyſcu Koſciołá Neptunowego; Koſcioł S. Teodorá ná mieyſcu Koſciołá Remuſá y Romuluſá, zá Bogow czczonych; Szpital Nayſwiętſzy Pánny pocieſzenia ná mieyſcu Koſciołá Pánien Weſtow álbo Veſtales, ktore pilnowáły ogniá ſwięconego, y ktore Numa I. inſtytuował. Rzymiánie ſobie mieli zá zły prognoſtyk, kiedy ten ogień zgaſł, te Pánny przez 10. lát Nowicyát powinne były odprawiáć, przez drugie 10. lát uczyć drugich ceremonii, á we 40. lát zá mąż mogły iść, ktorá by záś byłá Pánieńſtwo ſtráciłá, zá to bitá byłá przez naywyżſzego Kápłáná, á potym żywo pochowána do grobu. Koſcioł S. Agnieſzki fundowány ieſt ná mieyſcu Bachusá; Koſcioł S. Alexego ná Gorze Awentynie ná mieyſcu Herkuleſá; Koſcioł S. Bárbáry ná mieyſcu Wenery; Koſcioł S. Bartłomieiá ná wyſpie ná mieyſcu Jupiterá y Eskulápiuſzá; Koſcioł S. Błażeiá ná mieyſcu Neptuná; Koſcioł S. Wálentyná gdzie Głowá tego S. ieſt deponowána y wiele innych Relikwii Swiętych Páńskich, ieſt fundowány ná tym mieyſcu Jowiſzá Amoniuſá gdzie Pogánie Rzymſcy dociekáli práwdy zwány dotąd *Bocca dela verita*, gdzie dotąd ieſt iedná ſtatuá przy Portyku Koſcielnym rozdziewiáiąca gębę, ktora u Rzymián

mián Pogánow byłá w wielkiey obſerwie, bo kto chciał pod iuramentem prawdę zeznáć w tę gębę muſiał Rękę włożyć, kto ſię z práwdą zmienił, záraz mu owa gębá otwárta pożerałá Rękę, pod ktorą ſą inſkrypcye długie; dla tego ie odſyłam do przeczytánia ciekáwemu.

KOSCIOŁ NAYSWIĘTSZEY P. MARYI zá Tybrem ieſt rekommendowány mieyſcem łáſk pełnym, á przytym że ná tym mieyſcu, gdzie wielki Ołtarz fontánná Oliwná przez 3. dni y 3. nocy płynełá w Dzień Narodzenia Zbáwicielá Swiátá. Koſcioł S. Marciná in Monte dawny y zálecony podziemnemi mieyſcámi, y káplicámi, w ktorych podczás perſekucyi Chrześciánie ſię chronili ná Nabożeńſtwá, y támże S. Sylweſter Papież miał podczás tychże perſekucyi dwá Concilia. Koſcioł S. Krzyżá Jerozolimſkiego fundowány przez Konſtántyná Wielkiego Cesárzá ná mieyſcu Wenery y Jupiterá, ktore ten Ceſarz znieść kazał, á S. Helená Mátká iego Ziemią S. z Kálwáryi pokryć kazáłá to mieyſce y 3. partykuły Drzewá Krzyżá S. ofiárowáłá. W tym Koſciele między wielą Relikwiámi ieſt Ciernie z Cierniowey Korony y Goździ krzyżowy męki Páńſkiey, y pieniądz ieden z między 30. Judáſzoſkich.

KOSCIOŁ S. PAWŁA o mile od Miáſtá fundowány przez tegoż Konſtántyná ná honor tego S. ktory tám był pochowány, wielki, wſpániały, mármurowemi kolumnámi wewnątrz przyzdobiony, ále dotąd nie ſkończony, w Ołtárzu wielkim ieſt Krucifix cudowny, ktory rozmawiał z S. Brygittą. Koſcioł Wſzyſtkich SS. zwány Rotonda, á u dáwnych Rzymian *Pantheon* ieſt fundowány ná tym mieyſcu, álbo tenże sám ktory Agrippa wyſtáwił, y dedykował wſzyſtkim Bogom, był náypierwey od Pogán przykryty ſrebrem, potym princmetálem, ná oſtátek ołowiem, á teraz pokryty kámieniem ciesánym, wſzyſtek w ſobie ieſt okrągły. Koſcioł Minerwy teraz trzymáią Dominikáni. Przytym Koſciołow Nácyonálnych ieſt wiele, bo wſzyſtkie Národy Kátolickie całego ſwiátá máią właſne Koſcioły, iáko: Koſcioł Polſki pod Tytułem S. Stánisłáwá. Fráncuſki, S. Ludwiká. Niemiecki S. Maryi de l'anima. Hiſzpáńſki S. Jakubá. Węgierſki S. Stefáná. Wenecki S. Márká, y wiele innych. Koſcioł P. JEZUSA może ſię liczyć między náybogátſzemi w Rzymie Jezuitom podległy, oſobliwie w nim Ołtarz S. Ignácego, ná ktorym 4. kolumny ſtoią z kámieniá Lázurowego zwánego *Lapis laſoli*, Drugi tákże przy Nowicyácie Jezuickim, gdzie grob S. Stánisłáwá Koſtki, bárdzo ſzácowny do widzenia. Innych Koſciołow wſpániałych, bogátych, y przyozdobionych licznemi Relikwiámi SS. Páńſkych trudno tu wypisáć, bo ciekáwe oko Czytelniká więcey może obaczyć poiecháwſzy do Rzymu.

KATAKUMBY Rzymskie ſą mieyſcá podziemne, ktore ſię poczynáią w Koſciele S. Pankrácyuſzá, drugie u S. Sebaſtyáná, Trzecie u S. Agnieſzki, Czwarte u S. Wáwrzyńcá, ktore máią z ſobą kommunikácyą podziemną, y pod Tybrem ſię ſchodzą. W tych Kátákumbách podczás przesládowánia Kátolicy ſię ukrywáli, y nabożeńſtwá odprawiáli, iákoż liczne ſię tám znáyduią Ciáłá SS. Męczennikow, ktore Papieże rozdáią, y miánuią pod Imieniem rożnych Swiętych. Te mieyſcá ná kſztáłt ſą Labiryntu, y kto tám niewiádomy wnidzie bez przewodniká zginąć y umrzeć muſi.

RZYM lubo Miáſto Swięte znáyduie iednák w ſobie wiele publicznych ſwáwoli, ktorych z trudnoſcią zábronić może władzá Duchowna, ále są ná to ſzpitále fundowáne, iedne dla publicznych Penitentek, drugie dla Pánien, ktorym wielkie posági rozdáią zásłániáiąc ich od udánia ſię ná ſwáwolą, inne ná Dzieci z publicznych ſwáwol rodzące ſię, ktore do rożnych akkomoduią robot y náuk. Szpital S. Duchá ieſt fundowány ná wielkich intrátách, ále też y kilká Tyſięcy pomieſcić może chorych, á náywięcey dzieci podrzuconych, ktorym wſzelkie edukácye dáie, y do rzemieſł wſzelákich ápplikuie, przy tym Szpitálu Przeor y Plebán powinni bydź Polácy Kánonicy de Saxea. Szpital S. Troycy od Klemensá VIII. fundowány może żywić Oſob, Pielgrzymow, lub chorych 5000. Przy Koſciele S. Tereſſy ieſt ieden Dom ná żony zle mieſzkáiące z mężámi, gdzie potey zámknięte bywáią, áż zgodá náſtąpi między Máłżeńſtwem. W Koſciele SS. Apoſtołow corocznie 12. Szlachty obieráią, ktorzy uſtáwiczne iáłmużny rozdáią ubogim. Przy Koſciele S. Mágdáleny ieſt mieyſce, gdzie przyimuią publiczne grzeſznice do Pokuty, ále iuż widzieć nie mogą ludzi, tylko Spowiedniká y Doktorá, ktore záś nie pokutuią ná tym mieyſcu, ále gdzie indziey umieráią, te zá murámi ná iednym ſzpetnym mieyſcu, dla tákich wyznáczonym, chowáią. To Miáſto ma ſwoię Akádemią ſławną, zwáną *Sapientia*, przyozdobioną rozmáitych Religii zákonnych náyprzednieyſzemi Doktorámi. Amphitheatrum dáwne, Arki tryumfálne Tytá y Weſpázyáná, Capitolium, y wiele ſládow ſtárodáwnych Rzymián, y Cesárzow konſerwuie ieſzcze Rzym do widzenia ciekáwym, o czym wſzyſtkim trudno pisáć, dla náprzykrzenia ſię Czytelnikowi długą legendą. Jednym ſłowem

RZYM

RZYM Miáſto nápełnione licznemi Koſciołámi, Kláſztorámi, Akádemiámi Kollegiámi, ále nie ieſt mocne y tylko iednym murem obwiedzione, ná ktorym ſię w około liczy wież 360.

RZĄD RZYMSKI ieſt dwoiáki, Pierwſzy Koſcielny, o ktorym wyżey. Drugi Mieyski, ále obádwá przez Oſoby Duchowne od Oycá S. poſtánowione odpráwuią ſię, to ieſt przez Gubernátorá Rymſkiego, y przez Wikáryuſzá Generálnego Kárdynałá Pátroná.

GUBERNATOR Rzymſki náleży do intereſſow Ekonomicznych w mieſcie, ktory ma pod ſwoią Jurysdykcyą Kapitáná Generálnego máiącego władzą nád Zbirámi, álbo Zolnierzámi pilnuiącemi beſpieczeńſtwá publicznego.

VICARIUS zás álbo Kárdynał Pátron náleży do Rządu Duchownego ná mieyſcu Pápieſkim, o ktorym wyżey.

W tym Mieſcie Rząd y wſzyſtka dyſpozycyá piękna, chleb, wino, mieſo, y wſzyſtko pod táxą, dla łátwieyſzey informácyi cudzoziemcom, ktore táxy wſzędzie ſą záwieſzone, ná kontrábándow záś, ktorzyby drożey przedawáli, nie według táxy, oko máią zbirowie. Záboyſtwá iednák wiele ſię tu znáyduie, dla tego, że ieſt gdzie ſię ſchronić, bo iák w Koſciołách, ták w Pałácách Poſłow Cudzoziemſkich, ieſt wſzędzie *immunitas* álbo beſpieczeńſtwo dlá ſcelerátow.

RZYM Miáſto będąc Stolicą Głowy Koſciołá S. Kátolickiego, zgromádzeniem Kárdynałow, y Generałow wſzyſtkich Zákonow, á do tego będąc ſkropiony krwią Męczennikow SS. ſprowádzá do ſiebie całego Swiátá Národy wſzelkie, y oprocz wyrázonych ſtárożytności konſerwuie dlá ciekáwości Cudzoziemcow Termy Konſtántyná Wielkiego, Neroná, Sewerá, Tytusá, Tráiáná, Filipá, y Antoniná Karakálli Cesárzow, w ktorych ſię kompáli, y przy nich niektore znáki dáwnych Pałácow y Fabryk.

TYVOLI nád Teweronem Rzeką w mieyſcu pięknym y weſołym położone Miáſteczko o dwie mile od Rzymu, u dáwnych Rzymián ſłáwne z pięknev ſytuácyi zwáne Tybur, á u Horacyuſzá *Mænia Catilli*, álbo Mury Katylli Synà Amfiárausá Fundátorá ſwego, iáko tenże Poétá opiſuie. *Ode, 7. lib. 1.*

Me nec tam patiens Lacædemon
Nec tam Laryſſæ percuſſit campus opimæ
Quàm Domus Albaneæ reſonantis
Et præceps Anio, & Tiburni lacus, & unda
Mobilibus pomaria rivis

Przeſzli Tywolánie czcili zá Bogá Herkulesá. To Miáſto ieſt położone przy Gorze Tiburſupinum, z ktorey gory cáły Rzym widáć, nád Rzeką Teweron, u dáwnych zwáną Anion, ktora z gory z wielkim impetem y odgłosem ſpada, dla czego ſię názywa Caſcátá, á u dáwnych *Cataractes Anienis*, przy tey Kaskácie, y gorze ſą ieſzcze znáki Pálácu Adryaná Cesárzá, y Grotá Sybilli Tyburtyny, ktora w niey mieſzkáiąc Proroctwá ſwoie wydawáłá, zwána u Łácińnikow Albunea, á u Grekow Leucothea, ktorzy ią zá Boginią mieli, y konſekrowáli iey Lás, Koſcioł, y Fontánnę. Przy tym Mieſcie ieſt Gorá Poli, wſzyſtká ſkáliſtá y kámienna, á przecież wydáie z ſiebie pod wioſnę grzyby, z ktorych ieden ważyć może 30. funtow, y w ziemie czerſtwą włożywſzy á ná dwá pálce okrywſzy go ziemią, y ſkropiwſzy przez 4. dni wodą wydáie z ſiebie podobny grzyb, ktorego ſekretu dopiero doſzli Roku 1722. Bliſko tego Miáſtá ieſt iezioro zwáne *Lacus Tiburtinus*, máiące ná około 500. krokow, głębokie y wyſpy pływáią po nim, bo w nim ieſt ſiárczyſta wodá! To miáſto ma ſwego Biſkupá. Ozdobá iego teraz tylko Koſcioł Kátedrálny, bogáty w Relikwie Swięte, y Pałác Kárdynałá Hippolitá d' Eſt, á przy Pałácu ogrod bárdzo piękny, weſoły, y Statuámi przyozdobiony, á náwięcey igrzyſkámi wodnemi oblány gdzie náwiękſzą ciekáwość te gry wodne widzieć, bo naypierwey Tęczą reprezentuią, potym rożne muzyczne inſtrumentá wygrawáiące menuety, y táńce, y wiele innych ſztuk Włoſkich, záſzczycone to miáſto Sympliciuſzá y Janá IX. Papieżow urodzeniem.

FRASCATI przedtym miáſto fundowáne przez Telegonuſá ſyná Uliſeſá, ále zruynowáne zá chárdość przeciwko władzy Papieżow, iednák znáki ma dáwnego Miáſtá, y przyozdobione Pałácámi pięknemi y ogrodámi delektuiącemi, náokoło, w ktorych znáyduią ſię gry wodne Cudzoziemcow do widzenia ich pociągáiące z reprezentácyą muzyk rożnych w oſobách Bogow, inſtrumentá trzymáiących y wygráwáiących; ma Biſkupá ſwego y Koſcioł Kátedrálny. Bliſko Fráſkátu ieſt dáwne Tuſculum álbo Tuſculanum gdzie Cicero komponował ſwoie Tuſkulány.

OSTIUM nád Tybrem wpadáiącym w Morze fundowáne Miáſto od Ankuſá Márcyuſzá Krolá IV. Rzymſkiego, ále przez Sarácenow zruynowáne, y dotąd nie

wyrepárowáne. Ma ſwego Biſkupá, ktory ieſt záwſze Kardynałem, bo ma prerogatywę koronować Oycow SS. y záwſze ieſt Dziekánem Kárdynałow: Wſtáwione ſmiercią S. Moniki Mátki S. Auguſtyná, ktorá tu umárłá, y hándlem ſoli, ktorą tu robią z wod morſkich, importuiącą znáczną Intrátę do ſkárbu Pápieſkiego.

PALESTRYNA Miáſto położone przy Gorze, ná formę Amphitheátrum w mieyſcu obfituiącym w wſzelką żywność, intytułuie ſię Xieſtwem, u dáwnych záne Prænestę y przed Rzymem fundowáne, u Pogán wſtáwione Kościołem Fortuny, ktory tám wyſtáwił Sillá z przyczyny ſzczęſcia w wſzelkich okázyách aſſyſtuiącego mu. Do tego Koſcioła Fortuny Rzymiánie ſię záwſze ofiárowáli o uwiádomienie w przyſzłych rzeczách ſzczęſciá, dla czego názwáne te Wrożki *Sortes Prænestinæ*, ná tym mieyſcu Fortuny teraz ieſt Páłác Xiążęciá. Má ſwego Biſkupá.

TERRACINA Miáſto u Rzymián dáwnych ſtáwne Port máiące, y Wolſkom odebráne, ále dziś ſpuſtoſzone bez Portu y w mieyſcu nie zdrowym bo między bágnámi. Przedtym záne *Anxur*, to ieſt bez brzytwy, bo tám był Koſcioł Jupiterowi dzieciećiu konſekrowány, ktory w życiu ſwoim nie golił brody, á teraz ná tym mieyſcu ieſt Koſcioł Kátedrálny. W tym Mieſcie máią bydź wielkie ſkárby w iednym mieyſcu pod ſtrażą diabelſką iáko twierdzą támeczni Obywátele nie raz ſłyſząc wrzaſki wielkie.

VELITRI Miáſto u Wolſkow, á potym u Rzymián ſtáwne w winá, według Pliniuſzá, y ozdobione wielą Páłácow rekreácyálnych, ále dziś zruynowáne, bliſko morzá ná Gorze leżące, przyozdobione tylko Státuą miedziáną Urbáná VIII. Papieżá, według Swetoná miáło bydź Oyczyzną Anteceſſorow Auguſtá Cesárzá.

SEGNI ná Gorze położone ma ſwoich włáſnych Xiążąt, z ktorych Fámilii Innocenty III. Grzegorz IX. y Alexánder IV. byli Papieżámi. Ma ſwego Biſkupá, y ſzczyci ſię bydź Oyczyzną Witáliśá Papieżá Roku 655.

ANANAGNIA Miáſto ná Gorze położone, ma ſwego Biſkupá, u Rzymiánow wſtáwione obfitoſcią w wſzelką żywność według Wirgiliuſzá: *Hernica ſaxa colunt, quos Dives Anagnia paſcit*, ále dziś zruynowáne. Szczyci ſię bydź Oyczyzną Innocentego III. Grzegorzá IX. Alexándrá IV. y Bonifácego VIII. Papieżow.

ALBANO, nád ieziorem tegoż Imienia, fundowáne ná ruinách Miáſtá zwánego *Alba longa* zruynowánego przez Tullusá Hoſtyliuſzá Krolá Rzymſkiego, intytułuie ſię Xięſtwem, bo náleżáło do Fámilii Sawelli, ále ſprzedáne Kámerze Apoſtolſkiey Roku 1647. Ma ſwego Biſkupá záwſze Kárdynałá.

GORA ALBANO u Rzymián Pogáńſkich byłá zwána ſwiętą, dla tego że tám záwſze pioruny biły, iákoż tám był Koſcioł Jupiterá, y drugi Junony Monnoi. Ná tey gorze odpráwowáły ſię Feriæ Łácińſkie, gdzie 37. Fámilii Łácińſkich zwánych od Prowincyi Lácium, ſakryfikowáły raz w Rok Jupiterowi, y odtąd początek Jármárkow, bo z Feryi przemieniono Fiera, co znáczy iármárk, teraz ná tym mieyſcu ieſt *Rocca di Papa* wieś náleżąca do Fámilii Kolumnow, gdzie w bliſkoſci woyſko Annibálá lokowáne było. Generáłowie Rzymſcy ile rázy wygrawáli bátálie á nie zupełnie, iuż nie w Rzymie, ále ná Gorze Albano Triumfy odprawiáli.

SPOLETO.

Xięſtwo to miewáło włáſnych Xiążąt, ále teraz Pápieſkiey Jurysdykcyi podległe, u dáwnych Rzymián było częścią Ombryi, ktora ſię dzieliłá ná Wilumbrią zámykáiącą w ſobie Xięſtwo Urbińskie y część Romanii, y Marki Ankońſkiey, y Olumbryą zámykáiącą w ſobie Spolete, Perugin y Citta di Caſtello. Stárzy o tym Páńſtwie piszą, że obfitowáło w wszelką żywność, y w Drzewá dwoiáki fruktná Rok rodzące, iáko y w bydłá rogáte y nie rogáte trzy rázy wydáiący z ſiebie przychowek do Roku, iákoż y teraz lubo ieſt w wielkich gorách, ále obfituie przy págorkach y nizinách w zbożá, winá, oliwy, y wszelkie, owoce, łąki po trzy y po 4. rázy tną do Roku, rzepá záś táká ſię rodzi, że iedná może ważyć 40. funtow. Dáwni obywatele támeczni, miárkowáli dzień od południá do południá, y náybitnieyſi bywáli Zołnierze iáko y teraz, ále wielą mowią y nieludźcy dla Cudzoziemcow. Przedtym ten kráy bywał kolonią Rzymską, Lombárdowie ie byli záwoiowáli, y Prowincyą erygowáli ná Xięſtwo, Miáſto Spolet uczyniwszy ſtołecznym rezydencyi Krolow ſwoich. Bywáło y Krolow Gotckich rezydencyą bo dokumentem tego ieſt Páłác zruynowány przez Teodoryká wyſtáwiony.

Tá Prowincyá grániczy ná Wſchod z Abruſem, ná Poludnie z Sábiną, y Oyczyzną S. Piotrá, ná Záchod z Orwietem y Peruginem, á ná Pułnoc z Urbin y Márką Ankońſką. Ma

ieziorá

ieziorá dwá, Pierwſze zwáne *Pie di Luco*, gdzie wrzuciwſzy drzewo w kilku dniách ſprochnieie. Drugie Norcia álbo Nurcia gdzie według opinii támecznych záwſze ſię przechodzą djábli y magowie álbo Czárnoxiężnicy, bliſko tego ieziorá ieſt Loch Sybilli gdzie według támecznych, ktoby chciał wnieść, ználázł by kroleſtwo bárdzo piękne, w ktorym tá Sybillá kroluie, y mowią że tám we dnie ludzie ſię cieſzą, á w nocy w węże ſię przemieniáią ále nie máſz ták ſmiáłego ktoby tám wſzedł w między węże. W tey Prowincyi ſą Miáſtá Spolet, Rieti, Nárciá, Narni, Terni, Amelia, Todi, Foligno, y Aſſyz.

SPOLET Miáſto Stołeczne nád Morággią, ále nie ludne y nádruynowáne ná Gorze położone, ma ſwego Biſkupá, y do widzenia reſztę Amfiteátru ſtárego, y Aquedukty ćiągnące ſię od Gory S. Fránciſzká áż do Spoletu, ná wzdłuż 350. Krokow á ná wzwyż od naygłębſzego dołu ráchuiąc ná 630. Krokow. Ziemiá Spoletáńská ma w ſobie 100. wſiow.

RIETI nád Rzeką Velino ma ſwego Biskupá, od dáwnych było konſekrowáne Cybelli, y zwáne ſercem Włoch, bo ma bydź w ſámym ſrodku Włoch, ma bliſko Jeźioro zwáne *Reatinus Lacus*, á teraz *Lacus S. Suſannæ*.

NORCIA Miáſto Pápieſkie iednák ſię rządzi ná kſztáłt Rzeczypoſpolitey y obierá z między ſiebie 4. Rządcow ktorzy áni pisáć, áni czytáć nieumieią y zowią ſię po Włosku *Ji quatro illiterati*. Obywátele Miáſtá tego ſą nieprzyiazni ludziom rozumnym, y hándluią náywięcey wieprzámi, do ktorych bicia y káſtrowánia ſą nayſpobnieyſi ná cáłe Włochy, á oſobliwie máią bydź ſpoſobni do dobywánia kámieniá z Wezyki człowieczey. Blisko tego Miáſtá ieſt iezioro Narcia, y Loch Sybilli o ktorych wyżey. Szczyci ſię bydź oyczyzną S. Benedyktá, ktory umárł ná gorze Kaſſynie 21. Márcá Roku 543. w lat 63.

NARNI ma ſwego Biskupá, y Grontá ná około pokryte oliwnemi Drzewámi, y innemi fruktyfikuiącemi; przytym obfituie w zbożá, winá, y ſzczyci ſię bydź oyczyzną Nerwy Cesárzá, y Jáná Pápieżá, według wierſzu:

Imperio genui Nervam, Mitræque Joannem.

BERAGNA álbo Meragna nád Rzeką Klitumnem, obfituie w wſzelką żywność, y ſzczyci ſię bydź oyczyzną Poety Propercá zwánego Kállimachem Rzymskim.

TERNI Miáſto zá Numy Pompiliuſzá Krolá Rzymskiego ſłáwne y ozdobne w Páłáce, ále teraz tylko obfituiące w Oliwy y wſzelkie owoce, ma ſwego Biskupá y Kátedrę, bliſko tego Miáſtá ieſt iedna Gorá, ná ktorey kiedy ſuſzá ziemiá błotnieie, á od deſzczu w piałek ſie obraca, znáć że Minerały podziemne tę cnotę rodzą.

AMELIA od Łácinnikow zwána *Ameria*, ma ſwego Biskupá, y byłá oyczyzną Roſciuszá Komedyántá ſłáwnego u dáwnych Rzymian.

TODY ma ſwego Biskupá, y ſzczyci ſię oyczyzną S. Marciná Pápieżá, ma w bliskoſci gorę, z ktorey wykopuią Drzewá ſztuki znáczne ták białego iák Pápier, z ktorych robią ſtoły y inne roboty delikátne.

ASSYZ Miáſto wſłáwione Urodzeniem y Grobem S. Fránciſzká, Pátryárchy, y Fundátorá Zákonu Seráficznego, Ciáło leży w Koſciele Fránciſkáńskim, w Mieſcie ná Gorze, gdzie Relikwie tego ſwiętego widziáłem, iáko to Grob, w ktorym Lámpá záwſze ſie ſwieci. Paſek S. Fránciſzká, liſt do Papieżá Ręką iego pisány, tárcicę, ná ktorey Swięte Ciáło iego było obmyte &c. Koſcioł ten nie wielki y nádruynowány. Bliſko tego Miáſtá ieſt Konwent Bernárdyński zwány *Portiuncula*, przy ktorym Koſcioł bárdzo wſpániały, w ktorego ſrodku ieſt koſciołek málenki, w ktorym wſzytek Srebrny Oltarz, y ſtatua N N. Pánny Piáſtuiącey P. JESUSA, w tym Koſciołku S. Fránciſzek ſię modlił, á w Konwencie naypierwſzą Regułę Zákonu opiſał, gdzie ieſt ieſzcze ſtáncyá iego, w ktorey umárł, przy Stáncyi blisko ieſt ciernie w ogrodku, w ktorym mártwił Ciáło, ále przemienione w Roże, po ktorych krwáwe krople widáć, ná pámiątkę krwi rozláney w nich tego Swiętego, tárániącego ſię po cierniu, ieſt y drogá, ktorą prowádzony od Aniołá do Poſwiącánia koſciołká tego przez ſamego Chryſtusá Páná przy Prezencyi N N. Pánny y SS. Aniołow, z pozwoleniem ſpowiádáiącym ſię w ten dzień odpuſtu zupełnego ná wieki. Przyczyná záś Imienia *Portiuncula* ieſt, że ten koſciołek máły był ieſzcze podczás perſekucyi wyſtáwiony, y dołáł ſię Benedyktynom, ktory że był máły, y bez fundácyi, názwány od nich *Portiuncula*, y dárowány od Opatá S. Fránciſzkowi. O czym wolno czytáć Hiſtoryą. Zá Miáſtem ná Gorze náywyżſzey ieſt Koſciołek, gdzie S. Fránciſzek *5. Stigmata* álbo blizny Piąci Rán Zbawicielowych ná Ciele ſwoim odebrał. To miáſto ma ſwego Biskupá.

BORGO SAN SEPOLCRO nád Tybrem, ma ſwego Biskupá.

FOLIGNI álbo Folinum Miáſto piękne y obmurowáne w około, bogáte w kupcow iedwábnych przyozdobione Páłácámi, w Koſcioły ozdobne, wſłáwione manufákturámi iedwábnemi, y pápierámi ná wodnych Młynach, á oſobliwie iarmárkiem ſłáwnym odpráwuiącym ſię od 20. Máiá áż do 20. Lipcá, podczás ktorego Miáſto obiera ſobie Piąciu Rządcow, Generálną máiących władzą, áni referuiących ſię do Rządcy od Oycá S. zeſłánego,

ále abſolutnie przez dwá Mieſiące pánuiących, ná co máią wielkie Przywileie od Papieżow. To Miáſto ſzczyci ſię bydź oyczyzną wielu Kárdynáłow, y około 30. Biskupow nie wſpominaiąc wielu godnych ludzi. Tey Prowincyi opiſał Virgilius iáko to Nere álbo Nar iezioro *de Luco y Velini 7. Æne. Sulfureâ, Nar Albus Aquâ fontéſque Velini.*

PERUGIN.

PRowincyá tá graniczy z Toskáną ná Záchod, z Poletem y Urbinem ná Wſchod, z Káſtelláną ná Pułnoc, á ná Południe z Orwietem, náyſzczupleyſzá od wſzytkich, ále w Powietrze zdrowa, y obfituiąca w winá, oliwy, owoce, y w Ryby z iezierá Peruskiego. Ma Miáſtá Perouſa, Caſtilione, Monteſperello, y Páſſigniano.

PEROUSA Miáſto doſyć obſzerne, ludne, y zmocnione Murámi, y Cyttádellą przez Páwłá III. Papieżá, ma ſwego Biſkupá, Kádedrę y Akádemią, przyozdobione rezydencyą Vice Legatá, y wielą ſtatuámi Pápieskiemi, iáko y Grobámi, Koſciołynáywięcey przyozdobione ſztukámi ſławnych Málárzow.

PASSYGNIANO nie wielkie Miáſteczko nád ieziorem Peruskim ſzczyci ſię oyczyzną y Grobem S. Janá Gwálbertá, ktory tu umárł Roku 1073. fundowáwſzy Kongregácyą zwáną *de Val Ombroſa* ápprobowáną przez Alexándrá II. Papieżá. MONTESPERELLO przyozdobione fortyfikácyámi.

Jezioro Paſſignano álbo Cáſtiglione zwáne u dáwnych Traſimene wſławione Zwycięſtwem Annibálá przeciw Rzymiánom pod kommendą Konſulá Fláminiusá otrzymánym, gdzie ták żwáwa byłá bátáliá z obodwoch ſtron, że niesłyſzeli, áni czuli ſtráſznego w ten ſam czás trzęſienia ziemi.

SABINA.

TA Prowincyá byłá pod włáſnym Rządem Sabinow, y zámykáłá w ſobie część Abruzzá y Spoletu, ále iák Rzymiánie wykradli Sabinom wſzyſtkie białegłowy, ták Sabinowie wypowiedzieli woynę Rzymiánom, przed ktorą záczynáiącą ſię, Sabińſkie białegłowy iuż záſlubione Rzymiánom do zgody obiedwie ſtrony przyprowadziły, y odtąd w rowny Rząd z Rzymiánámi ſię złączyli. Sábinowie byli bogáci y mocni iákoż y teraz ſą dobrzy Zołnierze, delikátni w poſiedzeniu, grzeczni, y ludźcy.

Kray ten ieſt oblány wielą Rzek, ktorego czynią żyznym, y obfituiącym w winá, Oliwy, owoce.

MAGLIANO nie wielkie Miáſteczko ma ſwego Biskupá, ktory ieſt záwſze Kárdynáłem.

IL VESCOVIO DI SABINA Miáſteczko nád Rzeką Ają zwane od dáwnych Cures według Kluwierá, á według innych Corteſe od Rzeki tegoż Imienia.

BENEWENT.

TO Xięſtwo leży w Kroleſtwie Neapolitáńſkim, erygowáne było ná Xięſtwo w ſzoſtym Wieku przez Lombárdow, ále zámykáło w ſobie całe Kroleſtwo Neąpolitáńſkie, oprocz Abruzzy, y Kálábryi. Teraz záś nie zámyka w ſobie tylko Miáſto Benewent, y 12. wſi pobliższych, náleży do Páńſtw Pápieſkich.

BENEVENT Miáſto Stołeczne Xięſtwá właſnego nád Sabatem y Karolem Rzekámi, ma ſwego Arcybiſkupá, náleży do Páńſtw Pápieſkich, bo dárowáne Leonowi IX. Pápieżowi, przez Henryká III. Cesárzá Roku 1053. á ráczey zámienione zá Biſkupſtwo Bambergſkie ktore podlegáło Władzy Pápieſkiey w Frankonii. Szczyci ſię to Miáſto Oyczyzną Felixá IV. Wiktorá III. y Grzegorzá Pápieżow.

KRO-

KROLESTWO NEAPOLITANSKIE.

PAńſtwo to náypierwey było wierne Rzymiánom, ále w piątym Wieku od Gotow záwoiowáne, ktorych Bellizáryuſz Generał Juſtyniáná Ceſárzá z támtąd wygnał, odebráwſzy im Neapol Roku 537. ále Totyllá znowu ie wydarł Roku 543. Lombárdowie záś Gotow wygnáwſzy odebráli y przywłáſzczyli ſobie to Páńſtwo rządząc ſię w nim áż do Roku 774. w ktorym Karol Wielki Ceſarz zátrácił ich Monárchią. Synowie potym Károlá Wielkiego podzielili ſię z Grekámi tym Páńſtwem, ále w krotce Grekowie áraczey Cesárze wſchodni podbili ie cáłe, y przywłáſzczyli cáłe ſobie, ktorego więkſzey częſci w IX. y X. Wieku uſtąpić muſieli Sarácenom. Ci przez długi czás utrzymowáli ſię wielkiemi ſiłámi w tym Páńſtwie, ále Pápieże nie mogąc ſcierpieć ich Tyránnii wezwáwſzy ſił Normándow y przydáwſzy im Woyſk ſwoich pod Komendę cáłe Woyſko zdáwſzy trzech wodzow Normándow Fierabrásá, Dreux, y Robertá Giſkárdá koſztem ſwoim wypráwili ich przeciw Sarácenom, ktorych wygnáli z całego Kroleſtwá, y odtąd to Páńſtwo podległe záczęło bydź hołdowi Papieżow zá podięte ich Koſztá, tym záś trzemá Wodzom Normándzkim wydzielili Papieże 3. Xieſtwá, w ktorych pánowáli Normándowie áż do Henryká VI. Cesárzá Synà Fryderyká Barberoſſy Cesárzá, ktory wziął ſobie zá żonę w Medyolánie Roku 1186. Konſtáncyą Corkę oſtátnią Xiążęciá Rogerá, y Sukceſſorkę iedyną Normándow, z tey urodzony Fryderyk II. Ceſarz, ktory umárł Roku 1250. zoſtáwiwſzy Synà Konrádá ná Tronie, ten umárł Roku 1257. zoſtáwiwſzy po ſobie Sukceſſorem Konrádyná, ále Manfreddus Syn náturálny Fryderyká II. Cesárzá zábiwſzy Brátá ſwego Krolá Konrádá przywłáſzczáć ſobie począł cáłe Kroleſtwo Neapolitáńſkie, Konrádyná wygnáwſzy. Oyciec S. iáko abſolut y Protektor Páńſtwá tego nie będąc ukotentowány Akcyámi Manfreddá, ofiárował Kroleſtwo to Károlowi Gráfowi Andegaweńſkiemu, rodzonemu Brátu Ludwiká IX. Krołá Fráncuſkiego, ktory ákceptowáwſzy koronowány był w Rzymie Roku 1261. z kondycyą áżeby corocznie ná znák feudu wnoſił do Skárbu Apoſtolſkiego 8000. Łotow Złotá, y iednę Kineą białą álbo Klácz, y żeby áni on, áni Sukceſſorowie iego pretendowáli Korony Cesárſkiey, áni ſię z nią kolligácili, dla uſtáwiczney kłotni wzniecánia. Potym Karol zwyciężył Manfreddá y wygubił Fámilią iego Roku 1265. á Páńſtwo odebrał w Rząd ſwoy. Ze záś Konrádyn wygnány od Manfreddá ná ten czás Xiąże Szwabſki, á oſtátni Sukceſſor y Pretendent Páńſtw Dziedzicznych Dziádá ſwego, zebrał Woyſká Niemieckie y Károlá attákował, tego Károl zwyciężył, y sámego złápał y głowę uciąć kazał, Roku 1268. ná co myſlącemu Károlowi, czyli Konrádyná miał ſtrácić, czyli nie, nápiſáno:

Vita Conradini, mors Caroli, mors Conradini, Vita Caroli.

Xiążętá tedy Andegáweńſkiey Fámilii od Karola I. Krolá Neapolitáńſkiego pánowáli w tym Kroleſtwie począwſzy, áż do Joanny II. á Oſmey Rząd prowadzącey, ktorá umárłá Roku 1435. Tá Krolowá nie ukontentowána, że Marcin V. Papież widząc iuż dekádencyą Sukceſſorow Karolá I. dał Inweſtyturę Kroleſtwá Neapolitáńſkiego, zá życia iey Ludwikowi III. Xiążęciu Andegáweńſkiemu, przybrálá ſobie w kontr Papieżowi zá Sukceſſorá ná to Kroleſtwo Alfonſá V. Krolá Arrágońſkiego, ále w krotce widząc go bydź niewdzięcznym łáſki ſwoiey odmieniłá intencyą ſwoię y akceptowáłá Ludwiká III. inweſtyowánego od Papieżá, ále że Ludwik prędzey umárł, iák Joánná, uczyniwſzy przez Teſtáment Sukceſſorem po ſobie Renátá Xiążęciá Andegáweńſkiego, Joánná też w tym ſamym czáſie umárłá, ták Arrágończykowie przywłáſzczyli ſobie Kroleſtwo, niżeli Renatus przyiechał, ktorzy pánowáli dotąd, áż Karol VIII. y Ludwik XII. Krolowie Fráncuſcy obebráli ie. Ná koniec Kapitán Gonſalvus nieſpodziewánie wygnał Fráncuzow, przeciwko Tráktátowi między Ludwikiem XII. Fráncuſkim, y Ferdynándem Hiſzpáńſkim Krolámi uczynionemu, y dotąd Sukceſſorowi Ferdynándá Krolowie Hiſzpáńſcy áż do Károlá II. Krolá Hiſzpańſkiego Roku 1700. zeſzłego trzymáli Kroleſtwo Neapolitáńſkie, po ktorym Károl VI. teráznieyſzy Ceſarz odebrał ie był ná fundámencie Tráktátu Raſztáckiego ſtwierdzonego Pokoiem Badzkim Roku 1714. po ſmierci Jozefá Cesárzá, ále teráznieyſzá oſtátnia Rewolucyá przywrociłá, znowu to Kroleſtwo pod władzą Synà Filipá V. Krolá Hiſzpáńſkiego Infantá Károlá ktory teráznieyſzym ieſt Regnántem Neapolitáńſkim y Sycyliiſkim ożeniony z Márvą Amelią, Corką Náyiáśnieyſzego Auguſtá III Krolá Polſkiego. Ná fundámencie iednák abſolutney władzy pretendowáney záwſze od Papieżow do tego Kroleſtwá, iák przeſzli

wſzyſcy Regnánci Neápolitáńſcy ták y teráznieyſzy Krol przez Poſłá ſwego corocznie poſyła Kineę z hołdem 10000. ſzkudow Stolicy Apoſtolſkiey.

To Kroleſtwo graniczy ná Záchod z Rzekámi Eſence y Tront, ná Pułnoc z Kámpánią Rzymſką, Márką Ankońſką, y Morzem Adryátyckim, ná Południe z Morzem Medyterráńſkim y Sycyliiſkim, á ná Wſchod z Morzem Iońſkim. Jeſt doſyć obſzerne, Gorá Appenin od Záchodu do Wſchodu ná dwoie ie dzieli, y wielą Rzek oblewa, z ktorych náyznácznieyſze: Offanto, álbo Vulturnus, Cariglianus, álbo Liris, y Aufidius.

Powietrze ma zdrowe, y grontá obfituiące w zboża, Winá, Oliwy, y Migdáły, Figi, Cytryny, Pomoráńcze, Lny, Konopie, Anyże, y wſzelkie Owoce, znáyduie y Cukry w wielu mieyſcách. Ludzie ſą bárdzo zli, dla czego ich opiſuią, że Kroleſtwo Neapolitáńſkie ieſt Ray Włoſki, ále mieſzkány przez Szátanow. Podległy częſtemu trzęſieniu ziemi, nápełniony wielą tytułow, bo ma; Arcybiſkupow 24. Biſkupow 12. Xiążąt 160. Margrábiow 100. Grafow 70. Báronow o koło 1000. Tá Monarchiá zámykáłá w ſobie dáwne: Samnium, Kampánią, Puilią, y wielką Grecyą. Dziś záś dzieli ſię ná 4. Prowincye, ktore zámykáią w ſobie 12. mnieyſzych Prowincyi. Pierwſzá Kámpániá, ma w ſobie Ziemie Labur, álbo Lavoro, Xięſtwo Citra y Ultra. Druga Abruzza, ma w ſobie Grafstwo Moliſſe, Abruzza Citra, y Ultra. Trzecia Puilia, ma w ſobie Capitanate, Ziemię Barry, y Otrante. Czwárta Callabria, ma w ſobie Baſilicate, Kalábryą Citra, y Ultra.

CAMPANIA.

TA Prowincyá Kroleſtwá Neapolitáńſkiego, ma w ſobie pierwſzą Prowincyą zwáną:

TERRA di LAVORO.

PO Polſku znáczy: Ziemiá pracowitá, bo nayſpoſobnieyſza do pracy, y dla tego ma ſobie Imię dáne, zwána u dáwnych Kampániá ſzczęſliwa, á to z przyczyny wielkiey obfitoſci w zbożá, winá wyſmienite y owoce. Morze przy niey ieſt nápełnione Wyſpámi weſołymi, y rybne. Obfituie w fontánny álbo wody wſzelkie defektá ludzkie uzdrawiaiące z przyczyny ſiárczyſtych gor. Ma Miáſtá Pryncypálnieyſze: Neapol, Capua, Gaeta, Fondi, Aquino, Venafre, Seſſa, Carinola, Tiano, Calvi, Cajazzo, Caſerta, Averſa, Acerra, Nola, Puzzolo, álbo Puteolis, Serento, y Maſſa. Rzeki náyznácznieyſze ma Cárilian, y Vulturna.

NEAPOL Miáſto Stołeczne całego Kroleſtwá położone nád Morzem Medyterráńſkim, gdzie ma Port bárdzo dobry y beſpieczny, ná brzeg Morſki wyſzedſzy naymilſzą oku ludzkiemu zábáwę dáie widząc z iedney ſtrony Morzem oblane Miáſto, z drugiey ſtrony nád brzegámi Morſkiemi Páłáce wſpániáłe, Domy piękne, y Ogrody delektuiące. Dáwni Cesárze Rzymſcy, Konſulowie, y náyprzednieyſi Pánowie tu naywięcey mieváli Páłácow dla delicyi y uciechy ſwoiey, ktorych y dotąd ſłády ſą. To Miáſto wielkie, obſzerne, przyozdobione ulicámi ſzerokiemi, y długiemi pod linią, kwádrátowym kámieniem burkowánemi, á ná de wſzyſtko záſzczycone wielką liczbą wſpániałych Koſciołow, ktorych ráchuie około 340. Przytym Páłácámi y Kámienicámi wſpániáłemi, ludne, y bogáte w bogátych Kupcow, ufortyfikowáne 5. Cyttádellámi teráznieyſzym modeluſzem, Zámek Krolewſki, w ktorym rezyduie nayciekáwſzy do widzenia; y ſzácowny w bogáto przybránych Appártamentách. Drugi Zámek formą iáykowátą wyſtáwiony ná ſkále oblaney Morzem, Zámek S. Elmá ná Wyſpie mocno ufortyfikowány. To Miáſto ma ſwego Arcybiſkupá, ktory tu záwſze rezyduie, y ma dwie Akádemie, ná de wſzyſtko záś to Miáſto przyozdobione uſtáwiczną rezydencyą Xiążąt, Márkizow, Grafow, y Szláchty náyprzednieyſzy, dla czego názwáne od Włochow: *Napoli la Nobile*, Cudzoziemcow tu záwſze konkurs wielki, iednym ſłowem: Miáſto piękne, wſpániałe, obſzerne, y ludne iákom ſam ſię napátrzył. W tym záś nieſzczęſliwe, że ieſt podległe częſtemu trzęſieniu Ziemi, z przyczyny ſiárczyſtego grontu, á naybárdziey że ieſt w niebeſpieczeńſtwie od Gory Wezuwiuſzá. Roku 1631. iuż by było zginęło Miáſto, gdyby był wiátr nie obrocił w inſzą ſtronę ogniſtych kámieni y ſiarczyſtych popiołow z tey gory wybuchaiących, á Roku 1687. trzęſienie ziemi wiele Domow zágubiło, nápſuło, y Lu-

y Ludzi názábiiáło wiele, ták iáko y Roku 1736. Jákoż tylko sám P. Bog ſtrzeże tego Miáſtá przy Proteckcyi S. Januáryuſzá, ktorego tu Ciáło leży y Swięto iego w Wrzeſniu, y w Máiu obchodzą, y cáłe Miáſto ſie ſpowiádá y kommunikuie, y Proceſſyą ſolenną obchodzi z Kátedralnego Koſcioła, z Głową, y Ampułką krwi tego Swiętego, y kiedy przy Głowie tę ampułkę krwi poſtáwią, ták záráz krew S. ruſza ſię y niby wyſkákuie ku Głowie, ná ten czás cáłe Miáſto w Tryumfách y weſołoſciách zoſtáie, będąc iákoby upewnione tym Cudem, że w tym Roku Gorá Wezuwiuſz ſpokoyna będzie, kiedy záś tego Cudu tá Krew nie pokaże, ták cáłe Miáſto zoſtáie w trwodze y pokucie. To Miáſto ma wielki ſpichrz od Filipá drugiego erygowány, w ktorym ná 7. lát Zboże konſerwuią dla uchronienia ſie głodu. Náyciekáwſze záś ſą tu do widzenia Koſcioły, Kátedrálny gdzie Grob S. Januárvuſzá, Paná JEZUSA u Jezuitow dla ſwoiey wſpániáłoſci y ozdoby mármurow rożnych Kolorow, Koſcioł Dominikáńſki, gdzie w Oltárzu ná boku ieſt Krucyfix cudowny, ktory wymowił do S. Tomáſzá, *benè ſcripſiſti de me Thoma*, w tymże Koſciele ſą groby Krolow Neapolitáńſkich, Koſcioł S. Neryuſzá wſpaniały mármurámi przedniemi przyozdobiony, Koſcioł Teátynow, gdzie Grob S. Jedrzeiá de Avellino wielkiemi łáſkámi ſłynący, iáko y drugi Grob w podziemny Káplicy S. Káietáná koſztownemi Wotámi przyozdobiony, Koſcioł y Kláſztor Kártuzyánow fundowány ná wyſokiey Gorze, z ktorey cáłe Miáſto Neapol widáć, przyozdobiony wielą Kolumn, y Statuámi mármurowemi. Jádąc z tego Miáſtá do Puteolu ieſt iedná Grotá álbo drogá wyciosána w Gorze od końcá do końcá nákſztált perſpektywy, wydáiąca ſię, ciągnie ſię mile Włoſką y dwie Káryty podle ſiebie przeyda, Gorá tá zowie ſię Pauſilippus, ná ktorey ieſt Grob Wirgiliuſzá, gdzie ieſt pochowány, y pokryty láurámi, opiniá ieſt Autorow że Lucullus tę grotę wyrznąć kazał w 15. dniách, ále 100000. ludzi robić miáło koło niey. To miáſto názywáło ſię przedtym Parthenope od Imienia iedney Syreny, ktora ſię z drugiemi w Morzu zátopiłá z żálu y deſperácyi, że Uliſeſsá nie mogły zwábić ſwoim ſpiewániem, dla zátopienia go z ludźmi iego. Szczyci ſie bydź Oyczyzną Bonifácyuſzá V. Urbáná VI. Bonifácyuſzá IX. Janá XXIII. Páwłá IV. Innocentego XII. Papieżow y wielu godnych ludzi, Poétow, Málárzow &c. Nápełnione záś ieſt to Miáſto wielkiemi ſwáwolámi we dwoch ulicách náywiękſzych, máiąc domy náłożnic pełne. W bliſkości tego Miáſtá ciekáwości ſtráſzne y ſtárodáwne znáyduią ſię.

GORA WEZUWIUSZ o 10. Mil Włoſkich á náſzych dwie mile ieſt od miáſtá, do ktorey ſámemi ſię przedmieśćiámi iedzie, tám w koło tey Gory ſą wielkie wáły uſypane, z ſamych kámieni zużelowych ſpálonych, ktore ſię iák murem w proſt ciągną, y iákby były náylepiey ułożone od gory áż ná doł ciągnące ſię ku Przedmieſciowi, tám ná gorę záś idąc ſzedłem ná pierwſzą gorę bárdzo przykrą w głębokim y ciepłym piáſku czołgáiąc ſię rękámi, wraz y nogámi dla przykroſci gory, tám wſzedſzy ſpocząłem, á potym ná drugą gorę ſzedłem drugą mile Włoſką, po ſamych iuż kámieniách y żużelach ſpálonych y gorących bo w wielu mieyſcách ſiárká wybucha, tákże Rękámi y nogámi czołgáiąc ſię dla przykroſci gory, tám ná gorę wſzedſzy ieſt rowniná piękna ále piaſek záwſze y ziemiá ciepła, tám ſą dwá lochy głębokie, z ktorych záwſze płomienie, lub dymy wybuchálą z ſiárki bez żádnego inſzego ſtráchu krom imáginácyi, niżey záś koło gory ſą winnice wydáiące z ſiebie winá głowne zwáne *lacryma Chriſti*, *Vino Græco*, o dwie mile od gory ieſt Przedmieſcie ludne, ále Roku 1631. zruynowáne ſiárczyſtemi popiołámi y żużelámi, ktore iáko pioruny rzęſiſto wypadáły wraz z kámieniámi wielkiemi z tych lochow, y ſtrumien wypłynął nákſztált rzeczki pełen ſiárki, ſaletry, y hálonu, niżeli záś ten poſtrách záczął według Hiſtoryi, ktorą czytałem ná Koſciele, náypierwey dym ſtráſzny wychodził z wzwyż wyrázonych lochow złączony z płomieniámi y popiołem ogniſtym, potym ſtráſzne grzmoty y cháłáſy pod ziemią, potym trzęſienie ziemie tákie, że ſię áż morze podnieſło, ná oſtátek gorá ſię rozſtąpiłá, y ſkáły ogniſte wypadáły ná 3. mile, y gdyby nie wiátr obrocił ſię był ná morze Miáſto by było zárzucone ogniámi.

JEZIORO AVERNUS z drugiey ſtrony Neapolim bliſko Puteolu, zwáne od Wirgiliuſzá *Lacus inferni*, z przyczyny że wſzelkie támtędy lecące ptáſtwá od zápáchu ſiárczyſtego zdychać muſzą, nád tym ieziorem ſą ieſzcze znáki Murow Koſcioła Apolloná y Merkuryuſzá, z drugiey ſtrony tego ieziorá ieſt iedna grotá, álbo iamá w ſkále głęboko wyciesána kwádrátowym kámieniem burkowana, gdzie według iednych Autorow Sybillá Kumená mieſzkáłá y Proroctwá pisálá, według innych záś Oracula z támtąd Pogánie od Wieſzczkow ſwoich odbieráli w wrożeniu przyſzłych rzeczy, Wieſzczkowie byli zwáni Cymmeryuſzowie, ktorzy nigdy Słońcá nie widzieli. Przy tym

tym ieziorze ſą cieplice álbo Fontánny służące ná wſzelákie defektá w sámym ſiárczyſtym groncie, Ryby w tym ieziorze ſą czarne y ſmierdzące ſiárką.

Drugie iezioro zwáne AGNANO pełne wężow, ná około zás ma cieplice gorące ſiárczyſte, gdzie tylko psá przytchnąc do ziemie ták záraz zdycha, ále w tym ieziorze go zmaczáwſzy záraz ożyie.

IEZIORO LUCRIN álbo Lucrum zwáne, bo obfitowáło w Ryby náwiękſze y náyſmácznieyſze ná cále Włochy, zkąd wielki profit mieli Rzymiánie. Juliuſz Ceſárz dał był Kánał miedzy tymi ieziorámi, dla kommunikácyi do Portu, ále trzęſienie ziemi przez 9. dni trwáiące Roku 1628. 29. Wrzeſniá záſypáło y zruynowáło to wſzyſtko.

Roku 1721. 25. Lipcá iednogo Rybáká pies morſki záchwycił pod Neapolim przy S. Magdálenie, inni záś ledwie uſzli, ále mſzcząc ſię Kollegi ſwego Krwi wynálezli táki ſpoſob, że go złápáli, miał 20. łokći wzdłuż, w ſzerz záś żywot iego miał 12. łokci, zęby trzemá rzędámi ná ćwierć wielkie, ſkrzele dwiemá rzędámi ná trzy łokcie wzdłuż, w nim záś ználeziono wiele Ryb, y czáſtkę człowieczą y piſzczele z tego nieſzczęśliwego Rybáká.

CAPUA Miáſto przedtym po Rzymie, y Kártáginie, pierwſze, y owſzem emuluiące z Rzymiánámi, od ktorych iednák záwoiowáne, y wygubiony cały Magiſtrát z rádnych Pánow złożony, zábronione kongreſſa, Páłáce záś ich náprzednieyſze Rzemieſlnikámi osádzone, y ták Rzeczpoſpolitá Kápueńſka záginełá, niektore tylko znáki ſtárożytnoſci ſwoiey zoſtáwiwſzy Cudzoziemcom, iáko Koſcioły, Páłáce, Theatrá, Akwedukty, Kolumny, Portyki, y podziemne Lochy, w ktorych tylko ſą znáki niektore, iákom ſam ſię przypátrzył.

CAPUA NOVA ná innym mieyſcu położona, o dwie mile Włoſkie od ſtárey, Miáſto doſyć ufortyfikowáne, nie wielkie, ále ludne, w mieyſcu weſołym y rowninie, bo ten Kray cały ieſt w Ogrodách, obfituiący wraz y w zbożá, winá, oliwy, y wſzelkie owoce, w tym mieſcie ludzie grzeczni, ludzcy, y dobrzy, ma ſwego Arcybiſkupá.

GAETA Miáſto nie wielkie ále fortecę máiące náyprzednieyſzą w Kroleſtwie, y ieſt iego kluczem od Rzymu, ma Port ná Morzu bárdzo dobry obroniony z obodwoch ſtron dwiemá Cyttádellámi, ma ſwego Biſkupá, y ſkáłę iednę nád morzem, ktorá ſię rozwárłá podczás śmierci Krzyżowey Zbawicielá Swiátá, y kiedy ieden Turczyn czyli Heretyk nie wierzył, zázył tentácyi ná doſwiádczenie, włożył Rękę między otwártą ſkáłę, ktorá mu ią záraz uciełá, y konſerwuie ſię tá Ręká. W Zámku ieſt Grob Károlá Burbońſkiego, Conteſtabile Fráncuſkiego, ktory dobywáiąc Rzymu zginął y tu pochowány z tą inſkrypcyą, tłomáczoną po Polſku: Fráncyá mi dáłá mleko, Hiſzpániá Prerogátywy woienne, Rzym ſmierć, á Gaetá grob. Po Hiſzpáńſku záś tákie wierſze.

Francia me dio la leche.
Eſpan[illegible] fuerte y ventura.
Rom[illegible]e dio la muerte.
I G[illegible]a Sepultura.

Delfinow ſię tu wiele znáyduie w morzu, z ktorych Rybák ieden złápáwſzy iednego wychował go ſob[illegible] przy Domu w ſadzáwce ſwoiey, doſyć że głos iego zrozumiał, y przyuczył go do tego, że częſto ná grzbiecie iego uſiádſzy Rybák po morzu pływał głoſem go tylko kieruiąc gdzie chciał. Tenże Rybák záwerbowány do woyſká Hiſzpáńſkiego wſiádł w okręt Delfinowi ſwemu pozwoliwſzy płynązá ſobą morzem, zá ktorego głoſem płynął, tym czáſem falá morſká przypádłá ſkręciłá okręt y zátopiłá, Delfin uſłyſzáwſzy między innemi głosámi, głos Páná ſwego, podał mu grzbiet ſwoy y wyrwał z niebeſpieczeńſtwá, zápłynąwſzy z nim názad do Domu y wiernoſcią ſwoią sálwował Páná włáſnego.

FONDI Miáſteczko nie wielkie bo zruynowáne Roku 1534. przez Barberoſſę Turczyná Rozboyniká morſkiego, ktory tu przybył z imprezę złápániá Julii Gonzági Kolumny Damy wielkiey urody dla Sułtáná Tureckiego, ktorá przeſtrzeżona ledwie w koſzuli ſchroniłá ſię. To Miáſto ieſt fundowáne ná drodze zwáney *Appia*, ktorá wſzyſtká ieſt ſłáná z kwádrátowego kámienia od Kapuy áż do Rzymu, ma ſwego Biſkupá.

AQVINO ma ſwego Biſkupá y Grafá, záſzczycone oyczyzną S. Tomáſzá Akwináckiego, Peſcenniuſzá czárnego Cesárzá, y Poety Juwenálisá.

ARPINO Miáſto ſłáwne u Wolſkow, ſzczyci ſię Oyczyzną Kaiusá Máryusá Wielkiego Kápitáná Rzymſkiego, ktory będąc urodzenia lichego 7. rázy był Konſulem. O 3. mile Włoſkie ztąd Cicero ſię urodził w Mieſcie S. Dominiká názwány pod Imieniem tego Miáſtá Arpinas.

MON-

MONTE CASSINO ieſt Gorá, ná ktorą 3. mile Włoſkie trzebá wieżdżáć, ná tey Gorze ieſt Kláſztor Benedyktyńſki, náypierwſzy od S. Benedyktá fundowány, gdzie Koſcioł bárdzo ieſt wſpániały y wſzyſtek z mármuru rożnych kolorow erygowány, gdzie między wielą Relikwiiámi, ktore mi pokázywáno, ieſt pártykułá znáczna Drzewá Krzyżá S. y Ciáłá S. Benedyktá y S. Scholaſtyki w iednym grobie leżące, Kláſztor ieſt obſzerny, przez 3. dni káżdemu Cudzoziemcowi rad, Fácyatá przyozdobioná ſtátuámi Pápieſkiemi y Cesárſkiemi licznemi, Benedyktyni tylko máſne potrawy iedzą, Opát tego mieyſcá ma około 300000. ſzkudow intráty, ma pod ſwoią Jurysdykcyą dwá Xięſtwá, 20. Gráfstw 25. Miáſt murowánych, 1440. Miáſteczek álbo Burgow. 250. Zámkow zwánych Kaſztellánie, 23. Portow Morſkich, 33. Wyſp ná Morzu, 300. Ziem, 200. Młynow, y 662. Koſciołow. Opáctw záś w całym Swiecie Benedyktyńſkich ieſt: 307000. ále Herezye wiele nádruinowały, Przeorſtw 15000. Kláſztorow Pánien Benedyktynek 15000. z tego Zákonu było Papieżow 46. Patryárchow 51. Kárdynáłow 200. Arcybiſkupow 1600. á Swiętych kánonizowánych 56600.

SORA nád Rzeką Gáryglanem przyozdobione zamkiem pięknym y Tytułem Xięſtwá, ma ſwego Biſkupá, y záſzczycone Urodzeniem Kárdynałá Bároniuſzá.

LA TORRE DI PATRIA zwáne od dáwnych *Linternum*, Koloniá Rzymſka, ſłáwne przez Scypioná Afrykáńſkiego, ktory po tylu wiktoryách oſkárzony w Senácie, iákoby miał bydź przekupiony od Antyochá Krolá Syryiſkiego, áby z nim nie woiował, ſam ſię z dobrey woli reiterował tu ná to mieyſce, y życie ſwoie tu ſkończył, z tákową zoſtáwioną ná nádgrobku Inſkrypcyą.

Ingrata Patria, nè quidem oſſa mea habes.

Wándálowie Roku 455. to Miáſto zruynowáli, Wieżą tylko poſtáwiono ná mieyſcu tego nádgrobku, że záś nie zoſtáwáło iuż inſkrypcyi cáley, tylko *Patria* dla tego názwáne to mieyſce *Torre di Patria*

VENAFRE ſzczyci ſię intytulácyą Xięſtwá, y ma ſwego Biſkupá, ſłáwne w Oliwy iáko Martialis opiſuie: *Hoc tibi Campani, ſudavit Baeca Venafri.*

SESSE dáwna Koloniá Rzymſka, teraz tylko ma Biſkupá ſwego.

CARINOLA o dwie mile Włoſkie od ruin dáwnego Miáſtá Calenum ſłáwnego w Winá dobre, ma ſwego Biſkupá y Grafá.

TIANO ma ſwego Biſkupá y ſłáwne w wody minerálne ná kámień ludzi uzdráwiáiące.

AVERSA Miáſteczko położone w groncie żyźnym, y obfitym, erygowáne w XII. wieku od Robertá Xiażęciá Puilii, intytułuie ſię Grafstwem, y ma ſwego Biſkupá, przyozdobione Zámkiem, Szpitálem, y Koſciołem Kátedrálnym. Bliſko tego Miáſteczká ſą Ruiny Miáſtá Cumes, fundowánego od Kumeyczykow z Wyſpy Eubes, ktorzy ſię do Włoch przenieſli z niektoremi Chálcydeyczykámi, iáko Strabon *lib. 5.* opiſuie, y záłożyli ſobie to Miáſto, ktore było wielkie, piękne y nie dobyte, między dwiemá ieziorámi Likolą, y Koluciem, gdzie teraz łowy dobre. Przyozdobione było Koſciołámi Gigantá, Apolloná, tego drugiego ieſzcze ſą znáki ná wierzchu gory, fundowánego przez Dedálá, przy tym było bogáte &c. Bliſko tych Ruin ieſt iedná Grotá, ktorą S. Juſtyn Męczennik opiſuie, że to byłá Sybilli Kumeny, ktorá prorokowáłá o przyſciu Chryſtusá P. ná. Te Profecye iey były zámknięte w 9. Kſięgách, ále 6. ich ſpaliłá zágniewána ná Tar[illegible]uſzá Krolá Rzymſkiego, że kwoty pewney zá pracą wydzielić nie chciał, iednák oſtátnie 3. kupił, ktore były konſerwowáne w Capitolium z wielką Wenerácyą dla tego, że w wielu okázyách przyſzłe rzeczy ſobie dobrze ominowáli, ále Julius Apoſtátá ie miał kazáć ſpalić, dla Profecyi nápiſáney o Synu Bożym Tá Grotá Sybilli Kumeny ieſt wyciętá w ſkále, gdzie idąc drogą kámieniámi ſłáną, y ſzeroką, y wyſoką 450. krokow wzdłuż, w prawey ręce znayduie ſię brámá, ktorá prowádźi do pokoiu iednego 14. nog wzdłuż á w ſzerz 8. wyzłácáne, y w puł z lázurowym kolorem ſuffity, ſciány záś korálem y perłową Mácicą ozdobione, z tego pokoiu w lewą ſtronę ieſt brámá prowádząca 40. krokow w zdłuż, gdzie ſą 3. pokoie, z iednego wiekſzego do nich ſię wchodzi, z ktorych w iednym ieſt máłe ieziorko ále wodá ciepła, gdzie Sybillá miewáłá ſwoię wygodę do wánny. Martialis piſze o drugiey Grocie pod ſámym Miáſtem Kumą, á S. Juſtyn przydáie, że ieſzcze widział w tey grocie grob teyże Sybilli z metállu robiony, gdzie ſię konſerwuią iey koſci.

NOLA Miáſto nie wielkie ále dáwne, y od Cesárzow Rzymſkich práktykowáne, bo Ceſarz Auguſt tu umárł Roku 14. po Národzeniu Páńſkim, ma ſwego Biſkupá, y záſzczycone oyczyzną wielu ludzi, iáko: Jordáná Brunusá Filozofá, y Jáná Skulptorá ſłáwnego, á náypierwey S. Páuliná Biſkupá ſwego, ktory żył wieku V. y VI. á Páncyrol przydáie, że ten Swięty pierwſzy wynálazł Dzwony, ktore ſię z tąd zowią *Campanæ* po Łácinie, że w Kámpánii wynálezione, álbo *Nolæ* że w Noli. Henryk Salmut záś piſze, że Dzwony były u Pogán práktykowáne dla ſchodzenia ſię ludzi ná nábożeńſtwá ich, y kiedy kto umárł,

to mu dzwoniono, iáko Scholiaſtes approbuie, przy tym Pogánie rozumieli, że Dzwonow dzwięk miał cnotę do wyganiánia wſzelkich ſtráchow diabelſkich, iáko Tybullus wierſzámi opiſał:

Cantus & è Curru lunam deducere tentat.
Et faceret, ſi non Æra repulſa ſonent.

PUZZOLO álbo Puteolis nie wielkie miáſteczko nád Morzem, ma Port dobry y beſpieczny, obroniony Cyttádellą, ma y ſwego Biſkupá. Cycero częſto wſpomina to mieyſce, ile że bywáło dáwnym Rzymiánom naymilſze, y ſamemu Cyceronowi, iákoż między ſtárożytnoſciámi, ktore tám ſą, ieſt náypierwey Koſcioł Kátedrálny ná mieyſcu Koſcioła Jupiterá, wſzyſtek mármurowy fundowány od Kalfurniusá ná honor Auguſtá Cesárzá, iáko inſkrypcyá ná Fácyácie uczy: *Calphurnius L. F. Templum Auguſto cum ornamentis D. D.* Koſcioł Neptuná z portykámi Amphitheatrum puł zruinowáne, w ktorym S. Januaryuſz Biſkup Neapolitáńſki z innemi Chrześciány Lwom do pożárcia dány, Koſcioł Dyány, y drugi Neptuná, Cieplice Neroná y Cyceroná, Dom záś Cyceroná był między Puzzolem, y Jeziorem Averno: w ktorym byłá Gáleryá długa, názwána Akádemiá, gdzie ſię zábáwiał Elokwencyą, y Kweſtye Akádemiczne komponował, y tám ordynáryinie mieſzkał, gdzie go y Cajus Ceſárz wizytował, miał tám tákże y Cieplice ſwoie bliſko, ktorych ſą dotąd znáki, gdzie wody ná oczy zdrowe, y ná rożne defectá, iednym ſłowem náywięcey tu wod ciepłych, ſiárczyſtych, ſalitrowych, hálunowych, ktore náturálne cnoty máią ná ulieczenie defektow. Przy tym ieſt tu wiele innych ſtárych Fábryk, iáko y moſt Kaliguli Cesárzá, ktory záczał murować przez Gopło morſkie áż do Bay, ále nie dokończył tylko częſcią. O 3. mile Włoſkie od Puzzolu zá Gopłem morſkim ieſt dáwne Miáſto zwáne u Rzymian:

BAYA, gdzie Galery Rzymiánie miewáli, á do tego Páłácow náywięcey rekreácyálnych z przyczyny Aéryi zdrowey y mieyſcá weſołego, przytym ogrodow wiele pięknych y pyſznych miewáli, dla proſpektu morſkiego, y dla ciepłych wod uzdrawiáiących wſzelkie choroby, ále też náywięcey ſię tu ſwáwoli działo, iáko Seneca, y Propertius opiſuią. Clodius Cyceronowi nie rádził tám mieſzkáć, dla nie ſtrácenia cnoty. Horácyuſz chwali to mieyſce:

Nullus in Orbe locus, Bays prælucet amœnis.

Aryſtobul Krol Zydowſki przeieżdżáiąc przez Báye do Rzymu uważał to mieyſce, y dziwował ſię magnificencyi wielkiey Rzymian, á dálekoż w Rzymie ſpodziewał ſię więcey widzieć. Dyáná, Venus, Mercurius, Hercules, y inni mieli tu ſwoie koſcioły, ktorych dotąd mury ſtoią. Przy tym Cesárze mieli ſwoie Páłace y Konſulowie iáko Servilius, Mammeiá, Marius, Pompeius, Julius Ceſarz, Piſon, Cicero, Hortenſius, Lucullus, y innych wiele, ktorych dotąd znáki ieſzcze ſą, ieſt tu y iedná ſadzáwká zwána *Piſcena Mirabile* pod ziemią fabrykowána, ma 150. łokci w zdłuż, á w ſzerz 40. ná w zwyż 30. przyozdobiona 40. kolumn mármurowych, gdzie zá Rzymian bywáłá Cyſterná do ochłody. Przy tym ieſt wiele Grobow Pogáńſkich, do tąd znácznych, á między niemi náyznácznieyſzy Grob Agryppiny Mátki Nerona Cesárzá, ktorey tám wnętrznoſci dobywſzy Neron Syn włáſny pochował ią, ieſt tu y Grotá Sybi i á przy Grocie koſcioł Apolliná, y iezioro Averno. W polách zwánych od dáwnych Rzymián Elizeyſkich teraz ſą ſáme winnice.

SORRENTO, położone przy Gorze tegoż názwiſká nád morzem, ma ſwego Arcy-Biſkupá, zwáne od dáwnych *Sorrentini Colles*, ſłáwne w winá wyſmienite, ſą tu ieſzcze ſłády Koſciołow Cerery, Fortuny y Minerwy.

CAPREA álbo Kapry Wyſpá ná Morzu przeciw Puzzolowi, ma w ſobie 7. Wſiow, y tyleż Zámkow przeciw rozboynikom Morſkim, y KAPRY Miáſto Stołeczne, ktore ma ſwego Biſkupá. Biſkupſtwo záś to zowie ſię *Veſcovato delle qualie* álbo Przepiorcze, bo z ſamych tylko Przepiorek ma intrátę, ktorych tám náywięcey w Márcu ſię znáyduie, y ná cáłe Włochy tá Wyſpá ie rozſyła, oſobliwie do Rzymu, do Neapolim &c. Bo náywięcey w Márcu z ciepłych kráiow wracáią ſię y popas máią ná tey Wyſpie. Wyſpá tá nie ma nád 6. mil Włoſkich w zdłuż á nád dwie w ſzerz, Sweton piſze, że Tyberiuſz Ceſarz ná tę Wyſpę wyprowadził ſię táiąc ſię z Exceſsámi ſwemi.

XIĘSTWO CITRA.

TA Prowincyá zámyka w ſobie Kray dáwnych Picentynow, y część Kámpánii, grániczy z Ziemią Layoro, y Xięſtwem Ultra ná Pułnoc, ná Południe, Wſchod y Zá-

y Záchod z Morzem, y Bazylikátą. Ma Pryncypálnieyſze Miáſtá Salerno, y Amalfi, innych záś 15. iáko: Scala, Acerno, Campania, Policaſtro, Nocera, Capaccio, Caggiano, Cava, Lettere minori, y Ravello &c.

Ten Kráy ieſt obfituiący w zbożá, winá, oliwy, ſzáfrány, iedwábie, miody, woſki, y wody minerálne.

SALERNO Miáſto Stołeczne tey Prowincyi názwáne od Dwoch Rzek Sale y Erne, ktore ten Gront oblewáią, ma ſwego Arcybiſkupá y Akádemią Medyczną, ufortyfikowáne Cyttádellą, miewáło własnych Xiążąt, ále potym wyznáczone dla Pierworodnych Synow Krolow Neapolitáńſkich, Koſcioł Kátedrálny wſtáwiony Relikwiámi S. Mácieiá. U Jákobitow ieſt Dzwon, ktory ile rázy sám dzwoni, tyle rázy znáć dáie ſmierci Zákonniká. Jeſt opiniá támecznych, że Miáſto ieſt fundowáne od Semá Synà Noégo, iákoż w Dzień S. Fortunatá w Koſciele záwſze ſpiewáią Prozę.

O Salernum, Civitas Nobilis
Quam fundavit Sem, Noë fertilis

Morze zowie ſię w tey ſtroine Golfem Sálernſkim.

AMALFI nád Golfem Sálernſkim, ma ſwego Arcybiſkupá. Było erygowáne ná Xięſtwo y dáne Oktáwiuſzowi Pikolomini wielkiemu Generáłowi Woyſk Cesárſkich wieku przeſzłego, záſzczycone Oyczyzną Fláwiusá de Gioja, ktory wynálazł Roku 1300. Buſſole według Panormity.

Prima dedit Nautis uſum Magnetis Amalphis

Ma tu bydź tákże w Kátedrze Ciáło S. Ięzrzeia

XIĘSTWO ULTRA.

TA Prowincyá zámyka w ſobie część Samnium, dáwnych Hiſpinow, y część Kampánii ſzczęſliwey, grániczy ná Pułnoc z Moliſſem, ná Záchod z Lavoro, ná Południe z Xieſtwem Citra, ná Wſchod z Kápitanátem y Bazylikátem. Gory Appenińſkie ziębią ten kráy, dla tego nie obfituie w zbożá, áni winá, ále tylko w kaſztány, orzechy, páſtwiſká &c.

BENEWENT do tey Prowincyi náleżał, ále teraz do Papieżow, ma iednák inne miáſtá iáko to: Conſa, Ariano, S. Agatha, Trevico, Avellino, Cedonia, Monte Marano, Monte Verde, Muſco, ktore wſzyſtkie máią ſwoich Arcybiſkupow y Biſkupow.

CONSA nád Ofantem ma ſwego Arcybiſkupá, ále Roku 1694. 8. Wrzeſniá trzęſienie ziemi cáłe Miáſto zruinowáło, y Dyecezyą, ták; że Koſciołá Kátedrálnego nie było rozeznáć y mieyſcá. W ten sám czás y Xięſtwo Avellino z Miáſtem záſzczyconym Urodzeniem S. Ięzrzeiá de Avellino temuż nieſzczęściu podległo.

ABRUZZA CITRA.

TA Prowincyá zámyka w ſobie większą część Kráiu Sámnitow, y między niemi Trentánow, Karentynow, Polignow, Marucynow, Prekutynow, Weſtynow, Hirpinow, Ekwikolow, Marſow, Ludzi dáwnego Latium. Graniczy z Abruzzem Ultra, Morzem Azyátyckim, Moliſſem, y Lavoro. Oblana Rzekámi Peſcara, Sangro, Trigna, Grontá ma gorzyſte, zimne y ſnigom podległe, iednák obfituie w zbożá, winá, oliwy, ſzáfrány, ma Miáſtá Chieti, Lanciano, Sulmone, Ortone, y Peſcara.

CHIETI Miáſto Stołeczne, ma ſwego Arcybiſkupá, zwáne od dáwnych Teate, bywáło Kolonią Rzymſką, Lombárdowie tu ſię byli zámkneli, ále od Pepiná dobyci, ktorych wyciął 32000. Klerycy Regulárni Teatyni názwáni od tego Miáſtá, w tym Mieſcie náypierwey fundowáni od S. Káietáná Roku 1524. zá Páwłá IV. Papieżá zwánego Caraffá.

LANCIANO ma ſwego Arcybiſkupá, y ſłáwne w iármárki w Máiu, y Sierpniu.

SULMONE ma ſwoich Xiążąt do Fámilii Burgezy náleżące, ma ſwego Arcybiſkupá Záſzczycone Oyczyzną Owidyuſzá, iáko ſam przyznáie *lib. 4. Triſt. Eleg. 10.*

Sulmo mihi Patria eſt, gelidis uberrimus undis
Millia qui novies diſtat ab Urbe novem.

Tákże Oyczyzną Innocentego VII. Papieżá.

ORTONE ma ſwego Biſkupá y właſnych Xiążąt.

ABRUZZA ULTRA.

TA Prowincyá graniczy z Ankoną, Spoletem, Sabiną, Kampánią Rzymſką, Laworem, Abruzzą Cytra, y Morzem Adryátickim. Oblana Rzekámi Tronto, Aterno, y Gariglian. Grontá ma gorzyſte, zimne, iednák obfituie w zbożá, ſzáfrány, y owoce. Ma Miáſtá Atry, Teramo, Civita di Penna, y Aquila.

AQUILA Miáſto Stołecne, fundowáne ná ruinách dáwnego Amiternum, Oyczyzny Saluſtyuſzá Hiſtoryká, ma ſwego Biſkupá, Roku 1703. 2. Lutego trzęſienie ziemi tu wiele zruynowáło, Ludzi ná 2400. zábiło, á ná 2500. nákáliczyło, w Koſciele S. Dominiká 800. Ludzi kommunikuiących Koſcioł przytłukł, gdzie kiedy odwálono mury, ználeziono Xiędzá dáiącego kommunią, ktory lubo zábity, iednák ználeziono go trzymáiącego mocno Puſzkę z 200. kommunikántámi, nic nie náruſzoną, Bernárdyni ná ten czás w Refektárzu ſwoim będący wſzyſcy przytłuczeni zoſtáli.

ATRY Miáſto fundowáne ná Gorze ledwie doſtępney, záſzczycone Oyczyzną Adryaná Cesárzá, ma ſwego Biſkupá.

TERAMO Miáſto ma ſwoich właſnych Xiążąt y Biſkupá.

MOLISA.

GRáfſtwo to zámyka w ſobie część Kráiu Samnitow, Hirpinow, y Trentánow, graniczy z Abruzzą Citra, Kapitánátą, Xięſtwem Ultra y Lavorem. Grontá ma gorzyſte ále obfituie w zbożá, winá, ſzáfrány, iedwábie, ma Miáſtá Moliſa, Gvardia, Alfares, Larina, Trivento, Boiano, Iſernia, wſłáwione Oyczyzną S. Piotrá Celeſtyná Papieżá. Te wſzyſtkie máią ſwoich Biſkupow.

PUILIA.

TO Páńſtwo zwáne od dáwnych Apuilia, zámykáło w ſobie Część Grecyi, y miáło właſnych ſwoich Xiążąt, graniczy ná Wſchod, y ná Pułnoc z Golfem Weneckim, ná Połud[illegible]entem, á ná Záchod z Bazylikátą Xięſtwem Citra, y Ultra, Uliſſą, Moliſą, Abruzzem. Dzieli ſię ná 3. Prowincye: Capitanata, y Ziemie Bary, y Otr[illegible]nt.

CAPITANATA.

TA Prowincyá názwána od iednego Kapitáná władzą tu máiącego od Bázylego Cesárzá Wſchodniego, zwána od Włochow *Puilia Piana* álbo rowna, bo w ſámych rowninách położona, obſzerna, y Powietrze ma ciepłe, gront piaſzczyſty, y ſuchy, ma Miáſtá: Manfredonia, Monte S. Angelo, Troia, Aſcoli, Lucera, Bovino, Florencola, Larinum, Leſina, Salpes, Vieſti, Vulturata y Tremoli.

MANFREDONIA Miáſto názwáne, y wyſtáwione Roku 1256. od Manfreddá bękártá Fryderyká II. Cesárzá. Ma ſwego Arcybiſkupá. Nád morzem ma Port dobry Cyttádellą obroniony.

MONTE S. ANGELO od dáwnych zwáne, Gorá Gárgán, mieyſce wſłáwione Nábożeńſtwem do S. Michałá, gdzie przez wizyą tego S. Archániołá obiáwiony ieſt Koſcioł ná kſztáłt Groty wyciętey w ſkále, gdzie ieſt wniſcie przez mármurową Brámę po 55. ſtopniách mármurowych, wewnątrz záś ieſt Ołtarz wielki temu Swiętemu

mu dedykowány, Káplice podziemne y Fontánná wiele chorob uzdráwiaiąca. Z przyczyny tego mieyſcá S. wiele tám Koſciołow erygowánych, iáko y Miáſteczko. Otto Ceſarz to mieyſce S. náwiedzał z Rzymu pieſzo idąc.

TROIA wyſtáwione ná Ruinách Miáſtá Hirpinow, zwánego Ecæ, ma ſwego Biſkupá.

ASCOLI tytułuie ſię Xięſtwem, ma ſwego Biſkupá wſtáwione zwycięſtwem C. Fábrycyuſzá Konſulá Rzymſkiego, przeciwko Pyrruſowi Krolowi Epirotow Roku od założenia Rzymu 476.

LUCERA wſtáwione płotnámi cienkiemi, ma ſwego Biſkupá, Gubernátor Prowincyi tu mieſzka

BARY.

TA Ziemiá Powietrze ma zdrowe, Gront obfituiący w zboże, ſzáfrány, y owoce, ále wiele żywi wężow, y wſzelkich gádzin. Ma Miáſto Bary, Trani, Adrya, Ruvo, Bitundo, Converſano, Monopoli, Polignano, y Malfetta. Pierwſze dwá máią Arcybiſkupow ſwoich, inne záś Biſkupow.

BARY Miáſto Stołeczne Prowincyi, dáwne, piękne, Ludne, hándlowne y ufortyfikowane, ma ſwego Arcybiſkupá, y Kátedrę, w ktorey ſię koronowáli Krolowie Neápolitáńſcy, y ma tytuł Xięſtwá.

ANDRIA ma Tytuł Xięſtwá, należy do Domu Karáfow, wſtáwione Farfurámi przedniemi, y w mieyſcu żyznym.

VENOSA álbo Venuſium ma ſwego Biſkupá, położone przy Appeninie Gorze, nie ludne, ále záſzczycone oyczyzną Horacyuſzá Poéty.

CANOSA álbo Canuſium, ma Tytuł Gráfſtwá, należy do Domu Doryá. Bliſko tego Miáſteczká ſą ruiny dáwnego Miáſtá Kánny nád Rzeką Offanto, gdzie Terrencyuſz Varro w Nádzieię Konſulatu przeciw woli Páwłá Emiliusá wydał bátálią Annibálowi, y ná niey ſam zginął, y 40000. Rzymiánow pádło trupem, á náywięcey Młodzi Szlácheckiey bo po wygráney Annibal pierſcienie wſzyſtkim kazał pozdeymować, y poſłał ich 3. beczki pełne do Kártáginy, z Trupow záś kazał moſt zrobić ná Rzece Kanná dlá przepráwienia Woyſk.

TRANI ma ſwego Arcybiſkupá, y Zamek.

OTRANT.

TA Ziemiá zámyka w ſobie część Grecyi, y cáły Kráy Salentynow, oblana ieſt morzem ze 3. ſtron, z Bazylikátą tylko graniczy, według Geográfow korek od ſztyblá reprezentuie. Kráy ma gorzyſty, y ſuchy, iednák obfituie w winá, oliwy, figi, żywi záś wiele wężow żmii, y innych gádzin, á náywięcey ſzárańczy, ná ktorey pożyránie znáyduie ſię tu tákie ptáſtwo z Opátrznoſci Boſkiey, co niemi ſámemi żyie, ma wiele Wież, y Fortec nád brzegámi morſkiemi przeciw częſtym náiázdom Rozboynikow Tureckich. Ma Miáſtá Otrant, Brind y Tarante, máiące ſwoich Arcybiſkupow; inne záś máią ſwoich Biſkupow iáko: Leccie, Caſtro, Gallipoli, Matola, S. Maria di Leuca, Aleſano, Ugento, Nardo, Oſtuni, Caſtellaneta y Matera.

OTRANT Miáſto Stołeczne ma Port dobry nád Morzem, ufortyfikowány Zamkiem przez Alfonſá II. ná ſkále nie doſtępney Roku. 1480. Turcy go byli dobyli, y z innemi Prowincyámi zruinowáli, wyciąwſzy wſzyſtkich Chrześcián, Arcybiſkup ubrány Pontyfikálnie ná dwoie był rozcięty, y wſzyſcy Xięża pozábiiáni, ále w Rok po śmierci Machometá II. Ferdynánd Turkow wygnał, y odebrał Prowincye własne. Pyrrchus w tym mieyſcu chciał złączyć Włochy z Grecyą Moſtem z Okrętow złożonym, bo tu Morze wąſko rozgránicza te dwá Páńſtwá, tylko ná 60. mil Włoſkich á náſzych 12.

BRINDISI ma Port náymocnieyſzy we Włoſzech nád Morzem, obroniony trzemá Fortecámi y dwiemá wieżámi, opasáne od ziemi oliwnemi lásámi. Było Kolonią Salentynow potym Rzymiánow, Juliuſz Cesarz tu Pompeiuſzá ſcigał, ále przed nim do Grecyi uſzedł, to Miáſto podległe inkurſyom Tureckim, ále záſzczy-

cone śmiercią Wirgiliuſzá Roku 755. od założenia Rzymu, y urodzeniem Pákuwiuſzá Tráicznego Poéty ná 250. lát przed Wirgiliuſzem.

TARANTO Miáſto fundowáne ná Wyſpie nád Golfem morſkim, nie wielkie ále ludne, ma Tytuł Xięſtwá, Arcybiſkupá ſwego, y Kátedrę. Dáie Imię ſwoię Tárántolą, ktore ſą nákſztáłt Páiąkow, ále iádowite, ktorych tu ieſt pełno, z nich kiedy ktora ukąſi, záraz zmieſza humory w Człowieku, tak; że muſi y płákáć y táncowáć, y wontowáć, y drzeć y ſmiáć ſię, blednieć, y krzyczeć, y gdyby nie był rátowány przez poty y inne remedia, oſobliwie przez rozweſelenie go muzyką, y táńcem umrzeć by muſiał, piſze Miſſon. Inni záś Autorowie Kátoliccy dodáią, że te Tárántole, nikogo nie ukąſzą, tylko Ziemiánińá właſnego, á to z tey przyczyny tá kárá P. Bogá, że raz táńcuiąc y weſeląc ſię przechodzącemu Xiędzu z Nayſwiętſzym Sákrámentem Adorácyi zániedbáli uczynić. Horácyuſz záchwála ten Kráy zá náyweſelſzy w miod obfituiący lepſzy iák w Grecyi &c. *Odæ 6. lib. 2.*

Ille terrarum mihi præter omnes
Angulus ridet, ubi non Hymetto
Mella decedunt, viridiſque certat
Bava Venafro
Ver ubi longum, tępidáſque præbet
Jupiter brumas & amicus Aulon
Fertili Baccho minimum Falernis
Invidet Uvis

To Miáſto názwáne od Syná Neptuná ſwego Fundátorá, było podległe Lácedemonom, y od nich rozſzerzone, y záſzczycone Oyczyzną Architasá Sławnego Pitágoryká Roku 408. przed Národzeniem Páńſkim, ktory tu był 7. rázy Gubernátorem, tákże Ariſtoxená na 324. lát, y Suidáſá ná 453. lát przed Národzeniem Páńſkim.

Tárentyni dáwni ták byli delicyom podlegli, że dla delikátnieyſzey ſkory ná ciele ſtárą z ſiebie odzieráli wſzyſtek ſtroy ich był iedwábny. Raz wyuzdáni ná cieleſną ſwáwolą wſzyſtkę Młodź oboiey płci ſprowadzili ná iedno mieyſce, ále kárá zbytkuiącą náturę piorunem pobiłá, zá pobitych záś pozoſtáli cnotliwi żádney pogrzebowey nie uczynili uſługi, zwyczáyná ich zábáwá byłá w piiáńſtwie, y obżárſtwie, zkąd przyſłowie uroſło: Delicye Tarentu, y Sycylii. Náznáczyli ſobie ſwięto iedno názwáne Poſtem, á to ná pámiątkę, że będąc obleżeni od Rzymián, wſpomożoni byli od Miáſtá Reggio, ktore Miáſto 10. Dzień náznáczyło pośćić, á żeby te Legominá, ktore im ſię z tego dniá zoſtáły, były poſtáne ná ſuplement Tárántynom, przez co Rzymiánie odſtąpić muśieli, nie mogąc ich ogłodzić. Rządzili ſię wolną Rzeczą poſpolitą, y wyſtáwić mogli Woyſká 30000. Piechoty, 3000. Konnych, y 1000. Kápitánow. Sakryfikowáli Eacydom, Tydydom, Láertyadom, y Sukceſſorom Agamemnoná, Ofiár záś tykać ſię byałym głowom nie godziło, mieli Koſcioł Achilleſá. Rzymiánie ich potym záwoiowáli, ktorym ie Annibál odebrał, ále oddáć muſiał, Roku 545. od záłożenia Rzymu. Pyrrhus zá ſollicytácyą Tárentynow náiechał Włochy, dla ſpotkánia ſię z Rzymiánámi.

LECCIA Miá[illegible] wielkie y Ludne, ma ſwego Biſkupá y przyozdobione rezydensyą Gubernátorá Prowincyi, y wielu Szlácheckich Fámilii.

CASTRO nád Morzem zruinowáne było od Turkow Roku 1547. ále odebráne, ma ſwego Biſkupá, y náwięcey hándlowne w Oliwy.

GALLIPOLI fundowáne ná Wyſpie oblaney morzem, moſtem tylko z ziemią łączące ſię, ma ſwego Biſkupá y Fortecę.

ALESANO ma ſwego Biſkupá tytułuiącego ſię Xiążęciem.

CALABRIA.

TA Prowincyá od dáwnych názywána Peucetia, Meſapia, Japidya, Salentina, położona ieſt od Rzeki Lainy áż do Meſyny, y kończy Sytuácyą Kroleſtwá Neápolitáńſkiego, podlegáłá Rzymiánom, potym Cesárzom á Sarácenowie ią ſobie przywłáſzczyli Roku 827. z kąd częſte inkurſye do Włoch czynili, ále ich Robert Giſchard Normand wygnał, zá co od Papieżá kreowány Xiążęciem Puilii y Kalábryi Roku 1059. po nim Roger Syn uſtąpił Gwilelmowi, á ten Rogerowi II. Ciotecznemu Brátu Krolowi Neápolitáńſkiemu y Sycyliiſkiemu, y odtąd Kálabryá náleży do Kroleſtwá, ktorey ſię Xiążętámi tytułuią Synowie Krolow Neapolitáńſkich. Dzieli ſię ná dwie Prowincye to ieſt ná Kálabryą Citra y Ultra.

CALA-

CALABRIA CITRA.

TA Prowincyá grániczy z Bazylikátą ná Pułnoc, z Kálábryą Ultra ná Południe, á ná Wſchod y Záchod morzem, obfituie w wſzelkie zboża, winá, oliwy, pomoráńcze, Cytryny, figi, anyże, cukry, ſzáfrány, lny, morwowe drzewá, iedwábie, wielkie ſtádá dobytkow, wſzelkie owoce, láſy zágęſzczone ieleniámi, dzikámi, ſárnámi, y wſzelkim źwierzem, á przy tym wilkámi pſtrego koloru, dziegcie, ſmoły, terebinty, y iednym ſłowem we wſzyſtko. Rzeki ma pryncypálnieyſze Saino, Fiume Fredo, Sávod, Bralti, Cohila, Triunto, y Neetto. Miáſtá znacznieyſze ma Coſenza, Roſſano, Caſſano, Beſignano, Strongoli, S. Marco, Mortarono, Cariati, y Umbriatico. Dwá pierwſze máią ſwoich Arcybiſkupow, á drugie Biſkupow. Dáwnych záś Miáſt znáyduią ſię ruiny Temeſa, Sibaris, Turium, y Metapontus.

COSENZA Miáſto ſtołeczne Prowincyi ma ſwego Arcybiſkupá, Alaryk Krol Wizygotow tu umárł Roku 412. Ma Zamek ufortyfikowány, przyozdobione wielą Koſciołow, y Kláſztorow, y Rezydencyą Gubernátorá Prowincyi.

ROSSANO ma tytuł Xięſtwá, y ſwego Arcybiſkupá położone między ſkáłámi, y niemi ufortyfikowáne ná ſkále, wſłáwione Koſciołem S. Maryi del Patire, álbo Boleſney, do ktorego białymgłowom wchodzić ſię nie godzi z tey przyczyny, że kiedy S. Bartłomiey murować kazał ten Koſcioł, ná wyznáczonym Mieyſcu od N. N. Pánny, miał zákáz, żeby biáłegłowy nie wchodziły do tego Koſciołá, ále ze Dworu ſłuchały nábożeńſtwá, iákoż ktorá kolwiek z ciekáwośći chciáłá wnieść, záwſze piorunámi y grzmotámi byłá odſtráſzona, co y dotąd práktykuie ſię, ále też żadna ſmiáłości niema choć Naywiękſza Dámá

PAULA Nie wielkie Miáſteczko ále piękne, o 500. krokow od Morzá, záſzczycone Oyczyzną S. Fráncíſzká de Paulá, Fundátorá Minimow, ktora Regułá byłá potwierdzona przez Syxtusá IV. Roku 1473. y przez Juliuſzá II. Roku 1507. Papieżow, Koſcioł Minimow ieſt piękny, y przyozdobiony Pláſzczem tego S. ná ktorym do Meſſyny przepłynął. Jeſt tám y iedna ſkáłá ktorá iuż kilku ludzi miáłá przytłuc, ále ten Swięty wpárł ią y dotąd znáć tego pálce.

CASSANO ma tytuł Xięſtwá, y ſwego Biſkupá.

CALABRIA ULTRA.

TA Prowincyá, graniczy z Kálábryą Citra, y Morzem ze trzech ſtron położona częśćią w rowninie częśćią w Gorách, ále we wſzyſtko obfituie. Ma Miáſtá znácznieyſze: Reggio, y S. Severino máiące ſwoich Arcybiſkupow, inne záś Cotrone, Iſola, Belcaſtro, Taverna Nicaſtro, Squillace, Mileto, Oppido, Girace, Bove, y Nicotera máią ſwoich Biſkupow.

REGGIO położone nád Morzem Meſſyńſkim, dáwne, ma ſwego Arcybiſkupá zwáne od dáwnych Regium Julium, od Julii, Corki Auguſtá Cesárzá, ktorá tu umárłá, relegowána zá ſwáwole ſwoie y deboſze. Záſzczycone Oyczyzną Agátoklesá Tyráná Sycyliiſkiego, Synà Gárncárſkiego z tego Miáſtá, ktory dla pámiętki urodzenia ſwego záwſze ná gliniánych ſtátkách iádał, ále ze złotem zmieſzánych, umárł w lát 72. wieku ſwego, pánował lát 28. Roku 465. od záłożenia Rzymu, Auſonius wierſzámi iego cnotę opiſał.

Fama eſt, fictilibus cænâſſe Agatoclea Regem,
Atque Abacum Samio ſæpe onerâſſe luto:
Fercula gemmatis cùm poneret horrida vaſis,
Et miſceret opes, pauperiémque ſimul.
Quærenti cauſam, Reſpondit; Rex Ego qui ſum
Sicaniæ, figulo ſùm genitore ſatus.
Fortunam reverenter habe, quicunque repentè
Dives ab exili progrediêre loco.

COTRONE u dáwnych Crotone, Miáſto mocne, ma ſwego Biſkupá, należáło do Domu Kolumnow, ále dziś do Korony. Milon zwány, Krotoniat diſcipuł Pitagoresá, rodem z tego Miáſtá był ták mocny, że wziąwſzy ná Rámię żubrá iednym pchnięciem go zábił ále tá wielka moc nie udáłá mu ſię, bo chcąc drzewo zroſłe w leſie ná dwoie rozdzie-

dzielić, rozdzieliwſzy ták mu ſię ręce záwienęły, że ich wydobyć nie mogł, á tym czáſem od źwierzá pożárty, ná co Juwenalis *Sat.* 10.

- - - - Viribus ille
Confiſus periit, admirandiſque lacertis.

SQVILLACE nád Rzeką Fáwelonem, o puł mile od Morza, ma Xiążęćiá właſnego z Domu Borgia, ma y ſwego Biſkupá záſzczycone oyczyzną Káſſyodorá, ktory zá kláuzurą umárł Roku 567.

GIRACA ma ſwego Biſkupá. Bliſko tego Miáſtá ſą Ruiny dáwnego Locres zwánego teraz Palepoli, Stołecznego Grecyi, gdzie był Koſcioł Prozerpiny.

BASILICATA.

TA Prowincyá zámykáłá w ſobie dáwną Lukánią, dziś záś graniczy ná pułnoc z Kapitánátem, Bary, y Otrántem, ná Wſchod z Morzem, ná Południe z Káłábryą Citra, á ná Záchod z Xięſtwem Citra. Oblána Rzekámi, Brandano, Baſiento, Agry, y Sino, Grontá ma gorzyſte w gorách Appenieńſkich, dlá czego nie Ludna. Ma iednák Miáſtá: Cirenza, Melfi, Turſi, Rapolla, Muro, Lavello, Tricario, y Monte peloſo, ktore máią ſwoich Biſkupow.

CIRENZA álbo Acerenza nád Brándánem, ma ſwego Arcybiſkupá.

MELFI ma ſwego Xiążęciá, y Biſkupá, zruinowáne podczás trzęſienia ziemi Roku 1694 8. Wrzeſniá, ták iáko Rapolla.

TURSI, ma ſwego Xiążęciá, y Biſkupá.

ISTOTA KOSCIOŁA ŁACINSKIEGO.

LUbo Koſcioł Grecki mieć powinien ſwoy Prim dla tego, że ieſt fundowány ná náypierwſzey Głowie Chryſtuſá Páná w Azyátycznych Prowincyách, ále że Chryſtus Pan zdał, y zlecił Wikáryát Juryſdykcyi ſwoiey Swiętemu Piotrowi pierwſzemu Apoſtołowi, y ná nim zásádził Fundáment władzy ſwoiey, iákoby ná opoce Koſcioł S. záſzczepiwſzy, że go y piekłá wzruſzyć nie mogą. *Tu es Petrus & ſuper hanc Petram ædificabo Eccleſiam meam, & portæ inferi non prævalebunt adversùs eam*: iáko ſą Słowá Chryſtuſá Páná: Swięty záś Piotr przenioſł tę Juryſdykcyą ſobie powierzoną do Łáćińſkiego Koſciołá, y Sukceſſorom ią ſwoim powierzył, przy ktorych tá Władzá, y Wikáryát zoſtáie od początku Koſciołá Swiętego, żádnym fáłſzem áni zárázą Heretycką nie wzruſzony, lubo przy ſtráſznych prześladowániách. Przez to ſámo od Oycow Swiętych iáko Sukceſſorow S. Piotrá, wſzelka Juryſdykcyá mieć powinná ſwoię dependencyą, iákoż od tey Głowy Koſcioł S. po całym Swiecie odbiera ſwoy luſtr, y powágę.

PAPIEZ tedy nie iák Biſkup Rzymſki, ále iáko Wikáry Chryſtuſow, á Sukceſſor S. Piotrá ieſt Głową Koſciołá S. od pierwſzych Wiekow. Ten wyſyła ná Miſſye, ná náwracánie do Wiáry S. iáko S. Piotr czynił. Y iáko Swięty Piotr, y Páweł zaczęli Wiárę S. w Rzymie rozgłaſzáć y rozmnáżáć, ták y Sukceſſorowie iego, naypierwey záczęli od Włoſkiey Ziemi, potym we Fráncyi, Hiſzpánii, przez Miſſyonárzow Swiętych, zyſkáli Bogu duſze tych Nácyi, potym w Illiryi, Brytánnii, Afryce záchodniey; iáko tedy te wſzyſtkie Prowincye náleżáły do Jurysdykcyi ſwieckiey Cesárzow Rzymſkich, ták y do Duchowney należeć poczęły, iáko do Głowy Koſciołá S. w 6. Exárchátách, ktore wolno niżey obaczyć.

Ze záś w náſtępuiących wiekách począł ſię oddzielać Koſcioł Grecki od Łáćińſkiego przy oddzieleniu ſię Cesárzow Wſchodnich od Záchodnich, z tey przyczyny wiele było Scyſsyi w Religii, o czym wolno czytáć Dzieie Koſcielne. A náypierwey Ceſarz Leo Izauryk odciął większą część Illiryi od Juryſdykcyi Pápieſkiey, przywłáſzczywſzy ią Pátryárſze Konſtántynopolitáńſkiemu w VIII. Wieku. Potym w tymże czáſie Afryká záchodniá odpadłá od teyże Jurysdykcyi, bo opánowána od Sárácenow, ktorzy wygubili Wiárę S. ná oſtátek Koſcioł Grecki w IX. Wieku oddzielił ſię od kommunii

Ko-

Kościołá Rzymskiego, przez wpádnienie w Schismá, z ktorego dotąd powstáć niechce schizmátycznemi zárázony Sektámi.

Y ták Oyciec S. utracił wiele Prowincyi do Jurysdykcyi swoiey należących, ále mu Pan Bog ináczey kompensował, bo Missyonárze posłáni w IX. y X. Wieku przyczynili mu do Wiáry Swiętey wiele Prowincyi Pogáńskich, iáko: Niemieckie Páństwá, Polskę, Węgry, Szwecyą, Dánią, y inne pułnocne Páństwá, á potym w XVI. Wieku Amerykę, y wiele Kolonii w Azyi, y Afryce, ktore wszystkie Prowincye iedność trzymáią, dáy Boże nie rozerwáną Kościołá Łácińskiego czyli Rzymskiego. To prawdá że Herezye wiele zámieszáły y zdeboszowáły wielu Kátolikow zárázą iádow swoich z diábelskiego instynktu, ktory záwsze dybie ná zágubienie wieczne dusz Prawowiernych, iáko w większey części Niemieckich Páństw w Brytánnii, Szwecyi, Dánii, y częścią u nas w Polszcze od 200. kilkudziesiąt lát, iednák nádzieią bydź może przez rożne instyktá Duchá S. że się y te przywrocą w swoim czásie do práwdziwey owczárni. Metropolie iednák y Biskupstwá są wszystkie końserwowáne w tych Páństwách ták iáko były przed Herezyą.

Názebrániu tedy Chronologicznym niżey wyrázonym wolno, obaczyć, Arcybiskupstwá y Biskupstwá 6. Exárchátow, gdzie się znáyduie Arcybiskupow 111. Biskupow 670. ktorych może bydź y więcey przy czestych ich Erekcyách y fundácyách.

Trzebá wiedzieć że Arcybiskupi y Biskupi wszyscy, nie mogą mieć inszey Jurysdykcyi, nád Jurysdykcyą Dyecezyi właśney, sobie powierzoney, y owszem żádney potąd, pokąd wyrázoney sobie w Bulli od Oycá S. przez Expedycyą Rzymską nie odbiorą.

Ná koniec iedni są Arcybiskupi w Prerogátywie Pátryárchow, drudzy w Perogátywie Prymásow, Metropolitáni záś są iedno co Arcybiskupi. Miedzy Biskupámi znáyduią się Prototronowie, drudzy záś wolni od wszelkiey Jurysdykcyi Arcybiskupow.

ZEBRANIE CHRONOLOGICZNE KOSCIOŁA RZYMSKIEGO.

Kościoł przedtym zámykał w sobie PROWINCYE	EXARCHATY	Teraz zámyká w sobie DYECEZYE	PANTSWA
Suburbicaria	Włochy	Arcybiskupow 41. Biskupow 257.	Włochy
Italica		Arcybiskupow 22. Biskupow 116.	Fráncya
Lugduńska	Gallia	Arcybiskupow 8. Biskupow 46.	Hiszpániá
Belgiczna		Arcybiskupow 3. Biskupow 10.	Portugallia
Niemiecka		Arcybiskupow 8. Biskupow 10.	Niemieckie Páństwá
Akwitáńska		Arcybiskupow 2. Biskupow 14.	Węgry
Nárbońska		Arcybiskupow 6. Biskupow 30.	Dálmacyá
Tárrágońska	Hiszpániá	Arcybiskupow 2. Biskupow 16.	Polská
Betyka		Arcybiskupow 2. Biskupow 12.	Szwecyá
Luzytánia		Arcybiskupow 2. Biskupow 12.	Dániá
Illirya Wschodnia	Illirya	Arcybiskupow 8. Biskupow 60.	Britanniá
Illirya Záchodnia		Arcybiskupow 8. Biskupow 5.	Kolonie w Afryce, Azyi, Ameryce Chrześciáńskie.
Brytáńska	Britanniá		
Cezáryeńska			
Walentyńska			
Afryká właśna	Afryká Záchodnia		
Maurytániá			
Numidyá			

ROZDZIELENIE WŁOCH.

RZymiánie podczás ſwego pánowánia Włochy rozdzielili ná dwá Wikaryáty: Rzymſki y Medyolánſki

WIKARYAT Rzymſki dzielił ſię ná 10. Prowincyi zwánych: *Suburbicariæ* dla tego że dependowały od Rzymſkiego Gubernatorá. Wikaryat Medyolánſki záś ná 7. názwány *Italicus* o czym niżey.

Pánowánie Rzymſkie náywięcey ucierpiáło rewolucyi w V. Wieku, y tąd rozmnożyło ſię wiele Xięſtw. W XII. záś wieku náywięcey erygowánych teraznieyſzych Xięſtw.

Co záś Rząd Duchowny nie miał tylko dwie Metropolie we Włoſzech Rzymſką, y Medyolánſką.

Rzymſka konſerwowáłá długo iednę ſwoię Metropolią nád 10. Prowincyámi, dopiero w X. Wieku Arcybiſkupow poſtánowiono.

Medyolánſka záś ieſzcze w IV. y V. Wieku miáłá innych Arcybiſkupow.

ZEBRANIE CHRONOLOGICZNE WŁOSKICH PANSTW.

Włochy zámykáły w ſobie dáwno		Teraz zámykáią w ſobie	
METROPOLIE	PROWINCYE	ARCYBISKUPSTWA Y BISKUPSTWA	PROWINCYE
Rzymſka	Tuſcyá y Ombryá	Itálii Sredniey	Toſkáná
	Waleryá		Páńſtwá Koſcielne
	Kámpániá		
	Picenum		
	Samnium		
	Apulia y Kálábryá	Itálii Niſkiey	Kroleſtwo Neápolitáńſkie
	Lukaniá y Brucyá		
	Sycyliá	Wyſp Włoſkich	Wyſpy
	Sardyniá		Sycyliá
	Korſyká		Sardyniá
			Korſyká
Medyolánſka	Alpes Kotyeńſkie	Itálii Wyżſzey	Genuá
	Liguriá		Lombárdyá
	Emiliá		Romániá
	Flaminiá		Wenecyá
	Wenecyá y Iſtryá		
	Recya pierwſza		
	Recyá druga		

ARCYBISKUPSTWA Y BISKUPSTWA SREDNIEY ITALII.

WYżſzey Itálii Rząd Duchowny iuż wyżey opiſány pod wyſzſzą Italią. Srednia Italiá zámyka w ſobie Rzym, przedtym całego Swiátá Miáſto Stołeczne, dziś záś Stolicę Głowy Koſciołá Bożego. Hunnowie, Gotowie, Wandálowie, Lombárdowie w V. y VI. wieku w tym Páńſtwie wielkie ruiny poczynili, zkąd ſię Xięſtw wiele námnożyło, ále Károl Wielki, y iego Fámiliá ich powygániáli, y wiele Donácyi uczynili Stolicy Apoſtolſkiey, ták, że z drobnych Xięſtw dwá Páńſtwá zoſtáły przy Srediney Italii: Páńſtwo Koſcielne, y Toſkáná, cáły záś ten kráy, tylko miał iednego Metropolitę Rzymſkiego, ále potym erygowáne Arcybiſkupſtwá liczne bárdzo, ále ubogie, ktore wſzyſtkie Oyciec S. rozdáie.

Toſkáná miáłá w ſobie 3. Rzeczypoſpolite: Syeńſką, Pizáńſką, y Florencką, ále od Roku 1546. iuż iednemu tylko Xiążęciu Florenckiemu cáła Prowinciá hołduie, gdzie ták że Papieże erygowáli wiele Arcybiſkupſtw y Biſkupſtw. Wielki Xiąże Florencki 3. nominuie Oycu S. ná Arcybiſkupſtwo, czyli Biſkupſtwo, z ktorych iednego Oyciec S. kreuie. Biſkupſtwo záś Luckie Pápież konferuie, álbo Łukiſkie.

ZE-

ZEBRANIE CHRONOLOGICZNE ITALII SREDNIEY.

Italiá Sredniá przedtym zámykáłá w ſobie. METROPOLIĄ	PROWINCYE	Dziś zámyka w ſobie ARCYBISKUPSTWA	PROWINCYE
Rzymſka	Tuſcyá	Florenckie, Syeńſkie, Pizáńſkie	Toſkáná
	Ombryá		
	Waleryi część		
w Wyżſzey części	Kampánii Część		
		RZYM	Patrimonium S. Piotrá
			Ombryá
	Picenu część	Fermo	Kampániá Rzymſka
			Márká Ankońſka
		Urbin	Xieſtwo Urbińſkie

PROWINCYA RZYMSKA,

ARCYBISKUPSTWO

Rzymſkie Stolicá S. Piotrá	Wieki
Erygowane Wieku	I.

BISKUPSTWA.

Oſtia - - Wieku	I.
Portus Auguſti álbo Porto	II.
Sabina	V.
Paleſtryná, álbo Preneſte	III.
Fraſcáti álbo Tuſculum	VI.
Albáno	V.
Tivoli álbo Tibur	V.
Alatri álbo Alatrium	V.
Weroli álbo Verule	VI.
Ferentinum	V.
Anagni álbo Anagniá	V.
Segni álbo Signia	V.
Tarraciná	III.
Sutry álbo Sutrium	IV.
Cornete álbo Cornuetum	IV.
Viterbe álbo Viterbium	XII.
Citta Caſtelláne	V.
Orvieto álbo Urbs vetus	V.
Aquapendente álbo Acula.	XVII.
Bagnarea álbo Balneum Regis	VI.
Riete, álbo Reate	V.
Terni álbo Interamnia	V.
Narni álbo Narnia	VI.
Amelia álbo Ameria	V.
Todi álbo Tuder	V.
Spoletum	V.
Citta di Pieve álbo Civitas Plebis	XVII.
Perousa albo Peruſium	V.
Citta di Caſtello álbo Tifernu' Tiberinum	V.
Aſſiſium	VI.
Foligno álbo Fulginium	V.
Nocere álbo Noceria	V.
Ancona	III.
Lauretum	XVI.
Oſime álbo Auximum	VI.
Jeſi álbo Oeſis	V.
Camerin álbo Camelinum	V.
Aſcoli álbo Aſculum Picenum	V.

PROWINCYA FERMO.

ARCYBISKUPSTWO

Fermo álbo Firmium	XVI.

BISKUPSTWA

Maceratá álbo Helvia Ricina	XIV.
Ripa Traſonia	XVI.
Montalto álbo mons altus	XVI.
S. Severino álbo Septempeda	VI.

PROWINCYA URBINSKA,

ARCYBISKUPSTWO.

Urbinum erygowáne	XVI.

BISKUPSTWA.

Foſſembruno álbo Forum Sempronii.	IV.
Senigallia álbo Senogallia	IV.
Fano álbo Fanum Fortunæ	V.
Peſaro álbo Piſaurum	V.
Montefeltro álbo Feretrum	XII.
Urbanea álbo Caſtrum durantis	XVII.
S. Angelo Papale álbo Callium	IV.
Gubio álbo Eugubium, *Exempt.*	IV.

PROWIN-

	Wieki
PROWINCYA FLORENCKA.	
ARCYBISKUPSTWO	
Florenckie Erygowáne -	XV.
BISKUPSTWA	
Fieſole álbo Fæſulæ - -	V.
Burgo di S. Sepulcro álbo Biturgia - - - -	XVI.
Piſtoia álbo Piſtorium -	X.
Areſſo álbo Aretium. *Exempt.* -	III.
Cortone álbo Cortonium. *Exempt.*	VI.
Monte Polciano, Mons Policianus. *Exempt.* - -	XVI.
S. Miniato álbo Miniatum Teutonis - - -	XVII.
Colle álbo Collis *Exempt,* -	XVI.
Volterra álbo Vola terra. *Exempt.*	V.

	Wieki
PROWINCYA SYENSKA.	
ARCYBISKUPSTWO	
Sienná Senná Biſkup. IV. Arcybiſkup. - - -	XV.
BISKUPSTWA.	
Pienzá álbo Corſinium. *Exempt.*	XV.
Chiuſi álbo Cluſium - -	IV.
Mont Alcino álbo Mons Alcinoi	XV.
Maſſa Veternenſis - -	
Groſette álbo Ruſella -	VI.
Soana - - - - -	V.
PROWINCYA PIZANSKA	
ARCYBISKUPSTWO	
Piza álbo Piſæ *Exempt.* -	IV.
Ma ſwoich Suffrágánow Biſkupow ná Wyſpie Korſyce.	

RZĄD DUCHOWNY W NISZSZEY ITALII,

ALBO KROLESTWIE NEAPOLITANSKIM.

TO Páńſtwo było komputowáne u Rzymiánow między 10. Prowincyámi, y náleżało do Gubernátorá álbo Suburbikárium, ták iáko y do iedney Metropolii Rzymſkiey:

Ceſarze Záchodni Grecy máiąc potym władzą w tych Prowincyách w VIII. Wieku y IX. oddzielili ie od Juryſdykcyi Rzymſkiego Papieżá, przyłaczywſzy do Pátryárchy Konſtántynopolitáńſkiego, ktory tám erygował wiele Biſkupſtw, ále w X. Wieku tá Juryſdykcyá ich upádłá, Papieże iednák utrzymuiąc Duchowieńſtwo potwierdzili wſzelkie Prelátury.

Ná Arcybiſkupſtwá y Biſkupſtwá prezentuie Papież, wyiąwſzy ich 24. ktore náleżą do Nominácyi Krolá, przy ktorych ſię gwiazdy położą.

ZEBRANIE CHRONOLOGICZNE NISZSZYCH WŁOCH.

Niſzſze Włochy zámykáły w ſobie przedtym.		Teraz zámykáią w ſobie	
METROPOLIE	PROWINCYE.	ARCYBISKUPSTWA.	PROWINCYE.
RZYMSKA	Część Picenum	Chieti	Abruzzá Ultra
	Wáleryi Część		
	Kampánii Część	Lanciano	Abruzzá Citra
	Samnium	Capua, Neapolis, Sorento	Ziemiá Lavoro
	Apulia	Amalfi	Xięſtwo Citra

METRO-

METROPOLIE	PROWINCYE	ARCYBISKUPSTWA.	PROWINCYE.
RZYMSKA	Calabria	Salerno Benevent	Gráfstwo Molisa
		Consa	Xięstwo Ultra
		Siponto	Capitanata
	Lucaniá y Brutiá	Nazareth Trani Bary	Ziemiá Bary
		Cerenza	Basilicata
		Tarente Brindisi Otrante	Ziemiá Otrant
		Rossano Cosenza	Calabria Citra
		S. Severino Reggio	Calabria Ultra

	Wieki
ARCYBISKUPSTWO	
Chieti álbo Theate erygowáne z Biskupstwá Wieku - -	XVI.
BISKUPSTWA.	
Ortone álbo Ortona - -	XVI.
Teramo álbo Aprutium *Exempt.*	V.
Civitas Calienſis *Exempt.* -	XVI.
* Aquila *Exempt.* - - - -	XIII.
Sulmo *Exempt.* - - -	V.
Marsi *Exempt.* - - - -	VII.
ARCYBISKUPSTWO	
* Lanciano álbo Lancianum -	XVI.
Nie ma Suffráganow	
ARCYBISKUPSTWO	
Capua erygowáne - -	X.
BISKUPSTWA.	
Caserta - - - - - -	X.
Cales álbo Calvium - - -	V.
Tejano álbo Teanum - - -	X.
Cajasso álbo Calatia - - -	XI.
Carinola álbo Celenna - -	V.
Sessa álbo Suessa - - -	
* Gaeta álbo Cajeta *Exempt.* - -	V.
Fundi *Exempt.* - - - - -	V.
Aquinum - - - - - -	V.
Venafrum - - - - - -	V.
Isernia álbo Oesernia - - -	V.
Sora *Exempt.* - - - -	
ARCYBISKUPSTWO.	
Neapolis - - - - -	X.
BISKUPSTWA.	
Aversa álbo Adversa *Exempt.* - -	XI.
* Puzzol álbo Puteolis - - -	III.
* Cerra álbo Acerra - - -	V.

	Wieki
Nola - - - - - - -	IV.
Isekia, álbo Oenaria Wyspá - -	VI.
ARCYBISKUPSTWO	
Sorrento álbo Surrentum -	XI.
BISKUPSTWA.	
Massa álbo Massa Lobrensis -	XI.
Vico álbo Vicus Arquensis - -	XIII.
* Castellum Stabiense - - -	V.
ARCYBISKUPSTWO	
Amalfi álbo Amalfitum - -	XI.
BISKUPSTWA.	
Minori álbo Regina minor - -	XI.
Scala - - - - - -	XI.
Lettere álbo Litteranum - - -	XI.
Capri álbo Capreá Wyspá - -	XI.
ARCYBISKUPSTWO	
Salernum - - - - - -	X.
BISKUPSTWA.	
Cava - - - - - - -	XIV.
Nuceria Paganica - - - - -	X.
Sarnum - - - - - -	X.
Nuscum - - - - - -	X.
Acernum - - - - - -	X.
Campana - - - - - -	X.
Capaccio álbo Caput Aqueum -	X.
Marsicum - - - - -	X.
ARCYBISKUPSTWO	
Beneventum 18000 - - -	XI.
BISKUPSTWA.	
S. Agatha álbo Agatopolis 2000. -	X.
Avellino álbo Abellinum - -	X.
Mons Maranus - - - - -	X.
* Arianum - - - - -	X.

	Wieki
Trevico álbo Vicus	X.
Aſcoli álbo Aſculum Satrianum 3000.	X.
Bovinum	X.
Luceria	X.
Vulturaria	X.
S. Severo álbo Fanum S. Severi	XVI.
Larina	X.
Termoli álbo Termulæ	X.
Alferia	X.
* Triventum	X.
Boiano álbo Bovianum	V.
Aliſa álbo Allipha	V.
Teleſe	X.
ARCYBISKUPSTWO	
Konza álbo Compſa	XI.
BISKUPSTWA.	
S. Angelo álbo Angelopolis	XI.
Murum	XI.
Alcedonia álbo Aqvilonia 2500.	X.
ARCYBISKUPSTWO	
Sipontum S. Michaëlis in Gargano	XI.
BISKUPSTWA.	
Troia *Exempt.*	
Veſti álbo Beſtia	XII.
ARCYBISKUPSTWO	
Nazareth nie ma Sufráganá	
ARCYBISKUPSTWO	
Trani álbo Tranum	X.
BISKUPSTWA.	
Biſeglia álbo Vigilia	
Andria	X.
ARCYBISKUPSTWO	
Bary álbo Barium	X.
BISKUPSTWA.	
* Jovenazzo álbo Juvenatium	X.
Molfetta álbo Melfitum *Exem:*	X.
Bitellum	X.
Ruvo álbo Rubetum	V.
Minervinum	X.
Lavellum	X.
Bituntum	X.
Converſano álbo Cuperſanum	V.
* Monopolis	X.
Polianum	X.
ARCYBISKUPSTWO	
* Acerenza álbo Acheruntia	XI.
BISKUPSTWA.	
Venoſa álbo Venuſia	V.
Melfi álbo Melfitum	V.
Mons Peluſius *Exemp.* 3000.	XV.
* Potentia	V.
Turſia	XII.
Gravina	XI.
Tricarium	XI.

	Wieki
ARCYBISKUPSTWO	
* Tarentum	XI.
BISKUPSTWA.	
Caſtellanetta álbo Caſtania	XI.
Motuta	XI.
Oria álbo Uria	VI.
ARCYBISKUPSTWO	
* Brind álbo Brunduſium	XI.
BISKUPSTWO.	
Oſtuni álbo Oſtunum	XI.
ARCYBISKUPSTWO	
* Otrante álbo Hidruntum	X.
BISKUPSTWA.	
Caſtrum Alexanum	X.
* Ugentum	X.
* Gallipolis	VI.
Neritum *Exempt.*	XV.
Lecce álbo Aletia	III.
ARCYBISKUPSTWO	
Roſſano álbo Ruſſanum	XII.
BISKUPSTWO	
Beſignano, álbo Beſidianum *Exempt*	XI.
ARCYBISKUPSTWO	
Cozenze álbo Cuſentia	XI.
BISKUPSTWA.	
Marturanum	XI.
S. Marco álbo Fanum S. Marci *Exempt.*	XI.
* Caſſanum *Exempt.*	X.
ARCYBISKUPSTWO	
San Severine álbo Siberina	X.
BISKUPSTWA.	
Strongoli álbo Petelia	X.
Umbriaticum	X.
Cerenza álbo Gerantia	X.
Belcaſtro álbo Belli caſtrum	X.
Iſola álbo Inſula	VII.
ARCYBISKUPSTWO	
* Reggio álbo Regium Julii Biſku: Wieku I. Arcyb:	IX.
BISKUPSTWA	
Bove álbo Bova	IX.
Gerace álbo Hiracium	IX.
Oppidum Mamertum	IX.
Miletum	XI.
Nicotera	X.
* Trophæa	X.
Nicaſtro álbo Meocaſtrum	IX.
Iqvillace álbo Scillatium	V.
Cantazaro álbo Cantufarum	XII.
* Crotone álbo Croto	VI.

WYSPY

WYSPY WŁOSKIE.

SYCYLIA.

TA Wyſpá ieſt náywiękſza ná Morzu Medyterráńſkim, położoną według Geográfow między 36. y 40. ſtopniem ná wzdłuż, áná ſzerz między 35. y 38. oblana ze wſzyſtkich ſtron Morzem. Od Kálábryi czyli trzęſieniem ziemi, czyli Flotámi Morſkiemi oddzieloná o ćwierć mile. Sytuacyá iey ieſt ná formę Tryangułu, bo máiąca 3. Kápy álbo Nárożniki: Pierwſzy zowie ſię Far Meſyńſki álbo Capo di Faro. Drugi Capo Paſſaro. Trzeci Capo Beco, z ktorey przyczyny u dáwnych zwáná *Trinacria*. Ráchuie ná około obſzernoſci ſwoiey 500. mil Włoſkich, náſzych 100.

Powietrze lubo ma przyciepłe ále zdrowe, grontá gorzyſte, między gorámi náypryncypálnieyſzá Gorá Gibel, ktorá wyrzucá z ſiebie ognie, iák Wezuwiuſz.

Ziemiá tey Wyſpy, może ſię názwać Ráiem Włoſkim, bo wydáie z ſiebie wielką obfitość wſzelkiego zbożá, winá przednie, Oliwy, Cukry, Száfrány, Iedwábie, Miody, Woſki. Przy tym z gor wydáie Agáty, Szmárágdy, Jaſpiſze, Porfiry, Złote krufzce, y ſrebrne, w Morzu zbiera wiele korálow pięknych, przy tym obfituie w wſzelákie owoce y názywa ſię od Włochow Spichrzem Włoſkim, y kármicielką ludu Rzymſkiego.

Tá Wyſpá ma intytulácyą Kroleſtwá Sycyliiſkiego, byłá naypierwey mieſzkána od Gigántow, Leſtrygonow, y Cyklopow. A Sicanus Krol Iberyiſki záwoiowáwſzy ią názwał Sykánią, odmieniwſzy Imię dáwne Trynákryi, ále Sykulowie będąc wygnáni przez Aborygenow z kráiu Łácińſkiego, tu ſię otę wyſpę opárli, y pogodziwſzy ſię z Sykáneyczykámi wraz ſię z niemi fundowáć poczęli, y odtąd názwáli tę wyſpę Sycylią. Przed Rzymiánámi nikomu niehołdowáło to Páńſtwo, ále często infeſtowáne było od Dyonizyuſzá Agátoklesá y Hieroná Pánow Syrákuſkich, dla czego byli názwáni Tyránnámi. Podczás Emulácyi Kártaginow z Rzymiánámi doſtáłá ſię Sycyliá pod Władzą Rzeczypoſpolitey Rzymſkiey. Przy dekádencyi záś Páńſtwá Rzymſkiego byłá náiechána y zruynowána od Genſeryká Krolá Wándáleńſkiego. Sarácenowie ią potym záwoiowáli, ále wygnáni przez Normándow pod Władzą Giſchárdá y Rogerá. Konſtáncyá Corká Gwilelmá I. Synà Rogerá Henrykowi VI. Cesárzowi to Páńſtwo w Poságu wnioſłá, z ktorey urodzony Syn Fryderyk II. Ceſarz náznáczył ią był Manfreddowi Synowi naturálnemu, ále ten zwyciężony przez Karolá I. Xiążęciá Andegáweńſkiego koronowánego przez Papieżá Krolem Neapolitáńſkim, y Sycyliiſkim, ſukceſſorowie iego potym mieli wielkie woyny z Arrágończykámi, iákoż Roku 1282. w Dzień Wielkonocny zá manudukcyą Piotrá III. Krolá Arrágońſkiego, uczyniwſzy ſekretny ſpiſek, kiedy zádzwoniono ná Nieſzpory, wſzyſtkich wycięli Fráncuzow, ná cáłey Wyſpie. Zkąd te Nieſzpory Wielkonocne rozlaney Krwi Fráncuſkiey, názwáne; *Veſperæ Sicilianæ*, álbo Nieſzpory Sycyliiſkie, y odtąd záwſze tá Wyſpá hołduie Hiſzpánom, wraz z Kroleſtwem Neapolitáńſkim, o czym wyżey pod tym Kroleſtwem. Roku 1714. doſtáłá ſię byłá przez Tráktat Ráſztádzki, y Pokoy Badzki Xiążęciu Sábáudzkiemu, ále Jozef Ceſarz zámienił ią zá Wyſpę Sardyniá: przez Pokoy záś oſtátni iák Neapolitáńſkim, ták Sycyliiſkim Monárchą ieſt Karol Syn Filippá V. Krolá Hiſzpáńſkiego, o czym obſzerniey pod Kroleſtwem Neapolitáńſkim.

Sycyliánie ſą humoru ſmiáłego, dzikiego, złego y mſzczącego ſię, Fráncuzom nigdy nie wierzą, obawiáiąc zemſty zá Nieſzpory Sycyliiſkie y z tey przyczyny záwſze z Orężem chodzą generálnie wſzyſcy y w krámách Kupcy. Zwyczáy oſobliwſzy konſerwuią z dáwnoſći y pocieſzny, że y biáłegłowy y Mężczyzni z brodámi chodzić muſzą y w Auſteryách ſypiáć, ktoby záś wáżył ſię inaczey w Auſteryi ſpáć, á bez oſobliwſzego Paſzportu álbo atteſtácyi muſiał by kárze podpáść, ná co w Auſteryách nocne bywáią rewizye. Tá wyſpá ieſt pełna Rozboynikow y złodzieiow, y o puł mile nie beſpieczno wyiechać, przedawáć záś w krámách nie godzi bez táxy, zá co ieſt kryminálna kárá.

SYCYLIA ieſt podległá trzęſieniu ziemi, iákoż Roku 1693. 9. 10. y 11. dniá Styczniá przez 3. dni bez ſpoczynku trwáło, zruinowáwſzy wiele Miáſt, y ná 150000. ludzi zátłukſzy w Miáſtách, nie ráchuiąc ludzi po wſiách zábitych, y głodem pomárłych.

Dzieli ſię ná 3. częſci: Pierwſza zwáná: Valle de Mazara. Drugá: de Demona. Trzeciá: de Noto.

Ma Miáſtá: Palermo, Meſſina, y Mondreal, máiące ſwoich Arcybiſkupow, inſze záś iáko: Catania, Siracuſa, Gergenti, Mazara, Patti, Cefalu máią ſwoich Biſkupow. Są y

inſze

inſze znácznieyſze iáko: Tavormine, Agoſta, Modica, Alicata, Terra nova, Marſala, Termini, Millaco, y Caſtro Joanne. Ma y niektore Miáſteczká, zwáne Borgi, Grekámi osádzone, ktorzy ſą Schiſmátycy.

PALERMO Miáſto Stołeczne całey Wyſpy, nád Rzeką Oreto, y morzem, piękne, weſołe z Sytuácyi ſwoiey, z iedney ſtrony będąc przyozdobione Morzem, z drugiey ogrodámi, Pałácámi, Domámi Szláchty Sycyliiſkiey, Fontánnámi w Rynku oblane, w koło obmurowáne, y ufortyfikowáne 2. Cyttádellámi przy Porcie Morſkim, ſtatuámi 4. záſzczycone Karolá V. Cesárzá, Filippá II. Filippá III. y VI. Krolow Hiſzpáńſkich, ma ſwego Arcybiſkupá, y Vice-Krol tu rezyduie z wielą Szláchty Sycyliiſkiey. Bliſko Miáſtá ieſt gorá zwána Pellegrin ná ktorą Mile Włoſką wſzedſzy ieſt iedná iámá, gdzie S. Rozáliá życie ſwoie tráwiłá ná Nábożeńſtwie, wſtáwiona Fontánną wielu chorych ludzi leczącą. To Miáſto záſzczycone Oyczyzną S. Agáty, ktorá umárłá V. Lutego Roku 251. ma od ſwego Imienia názywáiący ſię Golf Morſki Golfo di Palermo álbo według dáwnych *Panormitanus ſinus.*

MONT REAL przedtym mieyſce to tylko było wſtáwione Opáctwem ná tey gorze fundowánym przez Karolá Andegáweńſkiego ná honor S. Ludwiká rodzonego ſwego, ktorego Ciáło tu był deponował niżeli ie przenioſł do Fráncyi, wnętrznoſci tego S. tu leżą, ktory umárł powietrzem pod Tuniſem idąc z imprezą woyny ſwiętey do Paleſtyny. Teraz to mieyſce uczyniło ſię miáſteczkiem doſyć pięknym y ludnym ná Gorze położone, ma ſwego Arcybiſkupá y Akádemią. Gorá záś cáła ieſt Ogrodámi zásádzona, z ktorey widáć Palermo, y Wyſpy Lipary.

LIPARY WYSPA dáiąca denominácyą innym mnieyſzym 8. z ktorych dwie nie ſą mieſzkáne, bo ognie z ſiebie wyrzucáią. Tá Wyſpá z drugiemi przy brzeku Sycyliiſkim położona, máiąca imię ſwoię według Pliniuſzá od Krolá Lippará ſukceſſorá Eoluſá, od ktorego przedtym zwána byłá z drugiemi Eolides, y Vulcánides, dla czego Poétowie zmyſláli, że to był kray Vulkáná, y Eolá Krolá Wiátrow. Naywięcey wydáie z ſiebie Rodzynkow ná cáłe Włochy, y obfituie w figi, y w wody zdrowe ná defektá Ludzkie, ſiárki, ſálitry &c. Zá dáwnych miał bydź ná tey Wyſpie grob, o koło ktorego ſtyſzáne bywáły w kotły biciá, ná Cymbáłach grániá, ſmiechy y klaſkániá Rękámi. Tá Wyſpá ma ſwego Biſkupá, y ufortyfikowána w około wieżámi, przeciw naiázdom Tureckim.

TRAPANTO od Owidyuſzá zwáne Drepanum, wſpominaiącego Saturná, iákoby w tym Mieſcie odebráć miał oycu ſwemu moc, áby więcey niemiał dzieci. Miáſto to naywięcey profituie w Korále połáwiáiące ſię w Morzu. Ma port dobry y obroniony Fortecą, ná wyſpie Columbrera, záſzczycone według Wirgiliuſzá *Æn.* 3. ſmiercią Anchizesá, Oycá Eneaſzá.

MAZARA má Port dobry, mocny y ufortyfikowány, y ſwego Biſkupá

GERGENTI álbo Agrigente u dáwnych ſławne Miáſto, Kártágenowie niżeli záczęli woynę z Rzymiánámi w tym mieśćie ſię naypierwey uſtánowili. Cycero wſpomina Koſcioł Herkulesá, ſtatuy, y Architektury przednie tego Miáſtá, y teraz to Miáſto ieſt doſyć Ludne, piękne, y máiące Port ſwoy, naywięcey hándluiące zbożámi, maſwego Biſkupá, záſzczycone Oyczyzną Empidoklesá Filozofá, Kárcynuſá Poéty, Akroná Medyká, y Metellusá Muzyká wſławionych u dáwnych. Empidokles Filozof iedni piſzą że ſię w Morzu utopił ná ſtárość, drudzy że w gorę Etną wſkoczył, z przyczyny, żeby Swiát rozumiał, że wzięty żywo do Nieba, ále nie udáłá mu ſię ſztuká, bo Pántofle zoſtáwił, przez ktore dał znáć o ſobie, gdzie ſię podział. Akron záś Medyk, wyzwolił Ateny od Powietrzá, przeczyſciwſzy ie perfumámi. Obywátele tego Miáſtá záchowywáli w ſobie wſpániáłość y pychę, Złotem háftowáne y lite Suknie máią, ludzi ſłużnych wiele konſerwuiąc, y Karet w Pokoiách bokátych Meblow záżywáiąc. Exanetas Człowiek partykulárny około 300. kołás miał białemi końmi zá-przężonych. Drugi podobny Antiſtenes miał 800. kołáſek, czyli wozow według ſtárodáwney mody, ná weſele Corki ſwoiey, Gelias umyślnie ludzi trzymał przed Domem ſwoim ná ſpráſzánie ludzi przechodzących ná Obiád.

NOTO Miáſto Stołeczne Prowincyi zwáney *Val di Noto* położone ná ſkále nád Rzeką Abiſo wielkie y piękne;

CAMARANA dáwne Miáſto dziś tylko wieżá pokrywa ruiny iego zwána *la Torre di Camarana* bywáło położone nád wielkiemi bágnámi, dla ktorych fetoru Obywátele iego wyſuſzyli te błotá ále ná ſwoie nieſzczęſcie, bo Syrákuzowie z tey ſtrony dobywſzy Miáſtá zruinowáli cáłe, z kąd przyſłowie uroſło: *Camarinam nè moveas*, o czym y Wirgiliuſz wſpomina *Lib. 3. Æneid.*

Et fatis nunquam conceſſa moveri
Apparet Camarina procul.

SARAGUSA álbo według dáwnych Siracuſa ma Port dobry ná Morzu y Fortecą zmocniony, ma y ſwego Biſkupá. Miáſto to bywáło przedtym między nayprzednieyſze-

ſzemi w Swiecie, obſzerne ná 5. mil dobrych, y rozdzielone ná 4. Miáſtá, káżde z nich obmurowáne, y wſzyſtkie wraz iednym murem, zmocnione obronneni Fortecámi, y Wieżámi. Pierwſze z nich zwáło ſię ACRADINA przyozdobione Zámkiem, Arkádámi, y Koſciołem Jupiterá, Ulicámi ſzerokiemi w linią mierzonemi; Drugie zwáło ſię NAPLE przyozdobione Amfiteátrem, y Koſciołámi Cerery y Liberii, y w rynku wyſoką Statuą Apolliná. Trzecie TICHA ludnieyſze nád inne, Czwárte Wyſpá Ortigii przyozdobione Páłácem Krolewſkim Kieroná, dwiemá Koſciołámi Dyany y Minerwy, y Fontánną Aretuzy, ktorá wielu ieſt przyczyną Fabuł mowiąc o ámorach Alfeuſzá, ktory w Kompánii z Dyáną dogániał áż do Sycylii Aretuze, ále tá w Fontánnę ſię przemieniłá, Alfeuſz záś z żálu, w Rzekę ſię obrocił, ktora Rzeká wpadáiąc w Morze nic wody Rzeczney nieodmienia w Morſką, ále ſłodkoſcią ſwoią łączy ſię z Fontánną Aretuzy, teraz tylko znáki niektore y ſáme Ruiny tych Miáſt, z ktorych ieſzcze do widzenia ieſt Akwedukt ieden, y Grotá Denisa Tyránná pod ziemią, gdzie ſą ulice, Domy, Páłáce nákſztáłt Lábiryntu, w ktorym może zbłądzić, y zginąć tám wſzedſzy. Roku 1693. w Styczniu to Miáſto było zruynowáne trzęſieniem ziemi, Magiſter Máltáńſki z konmizerácyi zgłodniáłym trzęſieniem Ziemi Ludziom, poſłał legominy ná Gálerách, ále te po trzy rázy podczás pogody wychodząc, grzmotámi y piorunámi były odſtráſzone, áni przypuſzczone do brzegu, wrocić ſię musiáły, przez co wiele ludzi od głodu pomárło. Syrákuzá wydawáłá z ſiebie wiele ludzi godnych do cnoty ſię applikuiących, wiele też złych do ſwáwoli, zli żyli w delicyách, áni ſię godziło żádney biáłeygłowie w ſrebro, y złoto ſtroić, ktorá niechciáłá cnoty ſwoiey dáć ná utrátę, toż ſámo y Meſzczyznom było zákazáne, ktorzy chcieli cnotę náſłádowáć. To Miáſto bywáło częſto áttákowáne od Rzymian, ále mocno bronione, ná koniec iednák Marcellus odebráwſzy cáłą Sycylią, odebrał y Syrákuzę pod władzą Rzymian, ktorey mocno Syrakuzánie bronili pod kommendą Archimedá wielkiego Matemátyká zábitego od iednego żołnierzá w tym obleżeniu Roku 208. przed Narodzeniem Páńſkim. Cycero będąc w Sycylii ználázł grob Archimidesá, y przy nim Sferę Mátemátyczną. Syrákuzá záſzczycona Oyczyzną Archimedesá, Flaviusá Vopiſcá y Antyochá hiſtorykow, Epikármá, Aryſtárká, Formioná, y Teokrytá, Poétow Greckich, á nádewſzyſtko S. Lucyi P. y Męczenniczki, y Stefáná III. Papieżá.

MESSYNA Miáſto Stołeczne Prowincyi de Demona, położone nád Morzem ná przeciwko Reggio w Kálábryi y náyprzednieyſze w Sycylii bo wielkie, piękne, y ludne z 4. Przedmieſciámi ufortifikowáne teráznieyſza modą, y 4. Cyttádellámi obronione, z ktorych iedną Port ieſt ubeſpieczony. Drugá w Mieſcie, inne záś po bokách, bogáte w Manufáktury iedwábne, z ktorych tu náywiękſzy hándel, ma ſwego Arcybiſkupá, Arſenał dobrze opátrzony, y Páłác ieden wſpániáły, w ktorym rezyduie Gubernator w Rynku, przyozdobione Statuą Filippá IV. Krolá Hiſzpáńſkiego ná koniu ſiedzącą Metállową, ná Fácyácie Koſciołá Kátedrálnego ieſt inſkrypcyá Francuſka: *Grand Merſy a Meſſine* co znáczy: wielkie podziękowánie Meſſynie, zá to; że to Miáſto náypierwey ſię poddáło Fráncuzom kiedy Sycylii dobywáli. Ma iedne Fontánnę przyozdobioną Figurámi, z ktorych 2. nayprzednieyſze reprezentuią Boginie Sylle, y Charybdę, ktore Neptun trzyma związáne, áby nie topiły Okrętow. Ná Przedmieſciu ieſt ieden Páłác zwány Ráiem, bo w ſwoiey Architekturze wſpániáły w Galerye, Pokoie, Gábinety przyozdobione ſkulpturámi y przedniemi málowániámi, przy nim Ogrod delektuiący w Fontánny ozdobny, y gry wodne. Jeſt tu y wiele innych Miáſt w tey Prowincyi.

FAR MESSYNSKI álbo Kánáł morſki między Kálábryą, y Sycylią, łączący Morze Medyterráńſkie z Adryátyckim, ſławne ieſt z Fluxow y Refluxow Morſkich, ktore ſą ták gwáłtowne, że przechodzący Okręt w momencie tonąć muſi, trwáią od 6. do 6. godzin. Ná weyściu záś w ten Kánáł od pułnocney ſtrony znáyduie ſię Syllá iedná Skáłá nákſztáłt Wyſpy, gdzie káżdy Okręt kiedy trafi ná Flux, y Reflux obić ſię y ginąć muſi. Drugá tákże Charybdis w bliſkości Sylli gdzie wodá záwſze w koło mąci, ná ktorą kiedy niewiádomy Okręt wiedzie, tonąć muſi; zkąd przyſłowie Poétow.

Incidit in Syllam cupiens vitare Charybdim.

CATANIA nád Morzem Adryátyckim miáſto przedtym znáczne, y dáwne, ále Roku 1693. trzęſieniem ziemi zruinowáne, około tego Miáſtá ſą okoliczne wſie nákſztáłt Miáſteczek, obfituiące w wſzelkie urodzáie, iáko to; Gabella, dáwne Sinetus, Aderno, Paterno, dawne Adranum, y Hyblá w Miody obfituiące, według Wirgiliuſzá: *Hybleis apibus florem depaſta ſalicti.*

Bliſko tego Miáſtá ieſt dáwne Lentini y Jezioro Naphetia, bárdzo ſmierdzące, ták; że záráża częſto Powietrze y ludzi. Drugie Jezioro, ktore ma bydź bez dna, zwáne Proſerpina dla tego, że tám ná tym mieyſcu Proſerpiná miáłá bydź wzięta przez Aryoná.

MILAZZO Miáſto ná dwoie rozdzielone iedno ná Gorze, drugie ná dole, Port máiące dobry y ufortyfikowány.

PATTI álbo PATTA ma ſwego Biſkupá.

GORA GIBEL álbo ETNA ſławna y náywyżſza w Sycylii o 4. mile od Katánii, ma ná wzwyż 3. mile Włoſkie, á ná około 17. mil, około tey Gory z iedney ſtrony ſą Winnice od Południá á od Pułnocká, cáła okryta Láſsámi, wierzch záś ſniegámi przykryty, wyrzucá z ſiebie częſto popioł ogniſty, á uſtáwicznie dym, y płomienie, od czáſu do czáſu rożne ſobie mieyſcá obiera do wyrzucánia ogniow z wielkim grzmotem y cháłáſem, ták że wſzyſtká Prowincyá przeſtráſzona bywá. Roku 1669. wyrzuciłá z ſiebie 4. zrodłá płomieniow y kámieni, ktoremi 15. Miáſteczek przytłukłá, y zruynowáłá w Prowincyi Katáńſkiey. Roku 1693. wydałá z ſiebie trzęſienie ziemie, ktore poruynowáło wiele Miáſt y ludzi nágubiło w Sycylii, w ten ſam czás w tey gorze otworzyłá ſię ſtráſzna Kloáká, ná 4. mile Włoſkie w około máiącá. Poétowie zmyſlili, że Jupiter w tey gorze Tyfoná zákopał, ále pewnieyſza że ziemiá ieſt pełna ſiárki y ſalitry. Przy tey gorze Cerera pierwſze żniwo záczęłá Zbożá, á Herkules pierwſzy wypás woły ná łąkách pobliſkich tey Gory, Figment Poétyczny pokázuią támeczni Ludzie.

SARDYNIA WYSPA.

TA Wyſpá miáłá wielu ſwoich Rządcow, y Pánow, náypierwey Kartáginow, potym Rzymiánow, Sarácenow, ktorych Genueńczykowie, y Pizánie wygnáli, ále ci dyſputuiąc o nię między ſobą, Bonifacyuſz VIII. dał ią Krolowi Arrágońſkiemu, ktorą długo Hiſzpáni trzymáli aż Roku 1714. doſtáłá ſię przez Pokoy Bácki Jozefowi Cesárzowi, ktory ią zámienił zá Sycylią z Xiążęciem Sabáudzkim, ktory ią dotąd trzyma, y intytułuie ſię Krolem Sárdyńſkim. Ma 44. Wyſp pomnieyſzych do ſiebie náleżących ále wyiąwſzy Wyſpy S. Antyochá, S. Piotrá, Tavolare, y Aſinare, inne nie ſą mieſzkáne y puſte. Názywa ſię Sárdynią od Sárdego Synà Macerysá álbo Herkulesá od Libiyczykow zwánego, ktorego tám osádził. Dáwni Sárdowie byli zli, dzicy, y poſponuiący śmierć, náywięcey ſtroili ſię w purpury, między innemi Prawámi mieli y to, żeby ná ſtárość Synowie zábiiáli kiimi Oycow ſwoich, dlá tego żeby ſtárość ich nie podpádáłá iákiemu błędowi, ſzkodzie Fámilii, álbo w Rządzie Oyczyzny. Teraz iednák wſzyſcy ſą Kátolicy Rzymſcy, pod Juryſdykcyą Duchowną Arcybiſkupow Kaliárſkiego, Saſsárſkiego, y Oryſtáńſkiego. Przytym ieſt Inkwizytor Generálny przeciwko Heretykom, Apoſtatom, y Magom. S. Hilaryuſz Papież był z tey Wyſpy.

Tá Wyſpá ieſt między pierwſzemi wyſpámi ná Medyterránie dependuiącá od Włoch. Powietrze ma nie zdrowe, Gront záś lubo gorzyſty, iednák obfituiący w Pſzenice, winá, oliwy, y był by ták żyźni iák w Sycylii, gdyby był dobrze uprawny, ma gory Siárczyſte, y Kruſzce ſrebrne, iáko y háłuny, ſoli tu wiele morſkiey robią, Inwentárze wielkie konſerwuią, á náywięcey ſtádá koni máłych, ále rączych, ogniſtych, y mocnych. Znáyduie w ſobie ziele zwáne u dáwnych *Sardonia*, á u teráźnieyſzych *Ranuncula*, ktorą ziádſzy Człowiek, ſmieiący ſię umieráć muſi, dla czego przyſłowie dáwne u Włochow: Smiech Sárdyńſki. Są tu tákże komory ziádliwe od ktorych ukąſzeniá Człowiek záraz umieráć muſi, má tákże y pſy brytany záiadliwe y mocne, náywięcey záś záſzpeconá ieſt tá Wyſpá ſzczurámi, dla czego wiele kotow potrzebuie y konſerwuie.

Tę Wyſpę dzielą ná dwie częśći dwie Rzeki Tirſo y Cedro, z ktorych iedná ieſt południowá część, zwána; *Capo de Cagliari*, drugá pułnocná zwána *Capo de Logudor* álbo *de Saſſari*, zá dáwnych Rzymiánow liczyłá miáſt 42. ále teraz tylko znácznieyſzych ma 8. Cagliari, Igleſia, Oriſtagni, Boſa, Algieri, Saſſary, Caſtel Arragoneſe, y Terra nova.

CAGLIARI Miáſto Stołeczne ſytuowáne ná Gorze nie wyſokiey nád morzem ufortyfikowáne Cyttádellą, y przyozdobione rezydencyą Vice-Krolá, y wielu Szlá-

chty

chty Sárdyńskiey, ma ſwego Arcybiſkupá, y Stolicę Metropolitáńſką. Miáſto záś ma ſwoich 5. Konſyliárzow zwánych *Conſegles*, ktorzy rządzą Rzeczą-poſpolitą, y Intrátámi iey z konſenſem Miáſtá, máią ſwoie przywileie, że im wolno ſtánowić Práwá, y kryminálnie ſądzić bez żádney Appellácyi, áni ſię Krol Sárdyńſki może mieſzáć w ich Rząd.

IGLESIAS ma ſwego Biſkupá, y Cyttádellę.

ORISTAGNI ma ſwego Arcybiſkupá, nie wielkie y nie ludnie, bo w nie zdrowym powietrzu.

SASSARY ma ſwego Arcybiſkupá.

CASTEL ARRAGONESE dobrze ufortifikowáne, y Port ma ſwoy obroniony Cyttádellą, Arragoni naypierwey to Miáſto odebrali wſzedſzy ná Wyſpę, od ktorych imię ſwoie bierze, má ſwego Biſkupá.

MALTA WYSPA.

TA Wyſpá ieſt położona ná Morzu Medyterráńſkim, Geográfowie kłádą ią między Wyſpámi Afrykáńſkiemi lubo ieſt od nich odległa, á náybłiżſzá Sycylii. Má około 20. mil Włoſkich ná wzdłuż á w ſzerz 10. álbo 12. przyozdobioná wielą Zámkámi y Fortecámi przeciw Náiázdom Tureckim. Náypierwey byłá pod Dyrekcyą Krolá Báttusá przyiáciełá Dydony Krolowey Kártágeńſkiey, potym podległá Rzeczypoſpolitey Kártágeńſkiey, ále M. Attilius odebrał ią pod władzą Rzymiánow wraz z Sycylią, przy dekádencyi záś pánowánia Rzymſkiego Saráceni Máltę opánowáli, ták iáko y Sycylią, ktorym ią odebrał Roger Xiąże Normándzki, y Gráf Sycyliiſki Roku 1090. odtąd záwſze Chrześciánom byłá podległá. Roku 1522. kiedy Soliman Sołtan Turecki z potencyą Woyſką Tureckiego ná 200000. wynoſzącego, wygnał Káwálerow S. Janá Jerozolimſkiego z Wyſpy y Miáſtá Rodu, ták; że ſię muſieli reiterować do Wyſpy Kándyi w Sycylii, Rzymu, y Witerbu pod Protekcyą Stolicy Apoſtolſkiey, ták Roku 1530. Karol V. Ceſarz dárował Wyſpę Máltę wiecznemi czásámi tymże Kawálerom.

WYSPA MALTA, wſzyſtká ieſt ſkáłą pokrytá, y wydáie ſię iák iedná ſkáłá, má w ſobie kámienie wygodne do wſzelkiey Architektury, Ziemi w cále nie ma do uprawy, iednák wydáie z ſiebie owoce delikátne, oſobliwie figi, y winá, ále tylko do iedzenia, nie do picia, nákſztáłt ſliwek. Sycyliá ią tylko opátruie zbożem wſzelkim, bo gdzie niegdzie tylko ſieią zbożá, w Báwełny obfituie, y w ciepłá wielkie, áni w zimie drzewá potrzebuie ná ogrzánie ſię. Powietrze ma zdrowe, oſobliwie dla ſtárych ludzi, zimie y lecie ziemiánie támeczni trunek z lodem piią, gádziny żádney tu nie obaczy od oczáſow S. Páwłá Apoſtołá, ktory ſię tu był doſtał, podczás náwáłności Morſkiey y wſzedſzy ná Wyſpę iuż práwie w wodzie zánurzony, kazał ſobie zápalić drzewá dla oſuſzenia ſię, tym czáſem wypadłá iáſzczurká y przypiłá mu ſię do Ręki, ále Swięty pobłogoſłáwił wyſpę, á żeby nigdy nie rodziłá żadney gádziny, y w tym punkcie ſtráciły wſzelki iád, áni ich odtąd nie maſz, y choćby kto przez ciekáwość przyniośł ktorą gádzinę z innego kráiu, záraz zdychác muſi. Bierą tákże ziemię lub ſkáłę z tey Grotty gdzie był ten Swięty, ktora ieſt beſpieczna przeciwko wſzelkiemu iádowi, y tę ſkáłę w pierścienie oprawuią.

MALTANCZYKOWIE ſą tey nátury co y Sycyliánie, mową ich náturálna Arábſká, ále zwyczáynieyſza Włoſka, białegłowy cnotliwe, y ſtroy ich od głowy áż do dołu, ták; że ich niemożna doyzreć, iednák ony widzą dobrze choć záſłonione. Miáſtá ma Valetta álbo Malta, La Citè, Burg, S. Michał, álbo Sangla, y Zamki S. Elmá, y S. Anioła.

Wyſpy Komin y Kominet, Folſola, Goza, y Limoſa náleżą do Malty, iáko y Wyſpá Lampadoſa oddálona o 100. mil Włoſkich od Málty, ná ktorey ieſt Kaplicá zwáná S. Maria de Lampedoſa ná dwie częśći rozdzieloná, iedná ieſt konſekrowána dla Kátolikow, druga część dla Pogánow, żáden iednák Kátolik, áni Pogánin nie wynidzie z támtąd bez zoſtáwienia iákiego Regału, iákoż iedni zoſtáwuią. Vota ſrebrne, drudzy winá, chleby, biſzkochty, proch, kule, ſzpády, muſzkiety, dośyć że z tych Prezentow uſtáwicznych znáyduie ſię tám wſzyſtka potrzebá, náwet, y ſztucce, Tabákierki &c. kiedy záś potrzebá wziąść co, ná to mieyſce náleży położyć walor rzeczy zábranev, gdyby záś czego brákowáło y potáiemnie kto co wziął, Okręt by ſię z mieyſcá ruſzyć nie mogł, choćby podczás náypięknieyſzego czáſu, pokiby

kiby nie była wrocona rzecz zábrána, czego záwsze Experyencyą máią. Tá Káplicá iest wykowána w skále, blisko niey znáyduie sie wodá słodká w krinicy, ktorá długo trwáć może y zdrowá ná morzu, srebrá tám nikt nie ośmieli sie ruszyć, áni Votum żádnego, ktore corocznie Máltánscy Káwálerowie zbieráią, y wożą ná potrzeby chorych do Szpitálá Sycyliiskiego w Trápánii, zwánego *Annuntiationis.*

VALETTA álbo MALTA Miásto Stołeczne y Fortecá náyznácznieysza ná cały Swiát, dzieli sie ná trzy częśći, to iest: ná Miásto, Burg, y Wyspę, ktore, trzy sa wielkie Miástá rozłączone kanálámi morskiemi, wszystkie záś sytuowáne iák ná Wyspách osobnych, y skálách wysokich, przez co má wiele Portow bárdzo wygodnych, y bespiecznych dlá Okrętow woiennych. Miásto to iest bárdzo piękne, wspániále, Ulice ma szerokie, y długie, Domy wszystkie z ciosánego kámienia, wierzchy záś Domow ná modę Turecką pláśko robione, y kámieniámi pokryte, ktorym deszcz nic szkodzić nie może. Fortece regulárne dosyć że nic nie iest opuszczonego, coby miáło w oblężeniu bydź nie bespiecznego. Pałác Wielkiego Magistrá ieżeli iest w sobie wspániały, to y Infirmaryá zrownáć może, gdzie wszystkie sále, pokoie, Galerye, przyozdobione obiciámi bogátemi, obrazámi, skulpturámi, &c. Chorym posługuią Káwálerowie. Cudzoziemcy tu sa bárdzo dobrze przyięci, tym bárdziey kiedy chorzy, Conservatorium, Skárbce, Kosciol S. Jáná, y w nim Zakrystyá bogáta, Austerye, inne Koscioły, Pałace, Ogrody, wszystko sie to znáyduie zdobiące Máltę, ile że tám cudzoziemcy záwsze máią ciekáwość widząc to mieysce, ma swego Biskupá, y Inkwizycyą, przeciw błędom Heretyckim. Ma tákże y Akwedukt prowádzący wody áż o 4. mile Włoskie od Wignánkuru, ná co przysłowie Włoskie: Że Wielki Magister Málty wymurował Miásto nowe, piękne ze wszystkim, ále Wignánkur dał życie Miástu dodáiąc mu wody, ile Miástu woiennemu.

ORDER KAWALEROW
Szpitalnych S. Jáná Jerozolimskiego Rodyiskich, y Máltáńskich.

POczątek Orderow Káwálerow Máltáńskich iest táki. Kupcy niektorzy z Krolestwá Neapolitáńskiego z Miástá Melphe hándlowáli w wschodnich Kráiách, gdzie máiąc wszelki ákces wyiednáli sobie konsens od Kalifá Egipskiego dla zbudowánia dla nich Domu w Jeruzalem, y dla náwiedzáiących z ich Nácyi Mieysce swięte, zá co obligowáli sie Trybut płácić, przy tym wybudowáli sobie dwá Koscioły, ieden P. Máryi, dla Męszczyzn, drugi S. Mágdáleny dla białychgłow, gdzie przyimowáli peregrynuiących do Palestyny z wszelkim miłosierdziem, y iálmużną. Ten swięty ich Uczynek dał pochob wielom do przyczynienia sie podobney fundácyi, iákoż stáło sie, że stánął potym Kosciol S. Jáná, fundowány wraz z Szpitálem, w ktorym chorzy y Pielgrzymi mogli mieć wszelką wygodę. Gerard Tunc zwány, z Prowencyi Rodem miał kommendę tego Szpitalá Roku 1094. w ten czás kiedy Gotfryd de Builion z woyskiem przyszedszy do Ziemi S. odebrał Jeruzálem. Reputácyá y żárliwość Gerárdá wyrobiła to u Krolow Jerozolimskich, że szczerze dopomogli do wiekszey fundácyi, y rozprzestrzenienia Szpitalá, w ktorym záraz y Szpitálnych postánowili, w sukniách czarnych z Krzyżámi, obligowánych do czynienia 3. Wotow, y do czwartego tráktowánia, służenia, y bronienia pielgrzymuiących, tá fundácyá postánowiona Roku 1104. zá Baldwiná I. Krolá Jerozolimskiego, Assystencyá wierna Pielgrzymow tych Szpitálnych przyszłá do tego, że dla ubespieczenia Pielgrzymow od rozboynikow morskich odprowádzáli áż ná Morze, zkąd sercá woiennego nábráli do wszelkiey defensy. Tá powinność Chrześciáńska przyciągáłá konkurs nie máły Cudzoziemcow do usługi Szpitálney, ktorzy z Szpitálnych Káwálerámi sie czynić poczęli do Boiu przeciw Nieprzyiáciołom Wiáry S. ktorym Gerárd umieráiąc zostáwił Statutá Professyi, zdáwszy po sobie dyrekcyą Szpitalá Remundowi zwánemu Dupoy, Roku 1118. Ze záś potym wszelkie Chrześciáńskie interessá w ruinę poszły w Ziemi S., Jerozolimá od Sarácenow odebrána, przymuszeni Káwálerowie S. Jáná do odstąpienia Usługi nábożney, reiterować sie musieli náypierwey do Margátu, potym do Acre, gdzie sie mocno bronili Roku 1290. Ján de Lusignan dał im potym Krolestwo Cypru, gdzie báwili áż do Roku 1310. w ktorym Roku odebrá-

odebráli Rhod w Dzień Niebowzięcia N. Pánny, pod dyrekcyą Wielkiego Magiſtrá Fulkoná de Villaret á w drugim Roku mocno ſię znowu bronić muſieli przeciw Sárácenom przy ſukkurſie Amedyuſzá Grafá Sabáudzkiego. Od Wyſpy Rhodu názwáni potym Káwálerowie Rodźcy. Roku 1468. Machomet II. obległ ich przez 3. Mieſiące ná tey Wyſpie, ále bez ſkutku, Roku záś 1522. Soliman po wielkiey obronie, przymuſzonym wielką potencyą Turecką, odebrał Rhod, z kąd reiterowáli ſię przez Zimę do Kándyi, z támtąd do Sycylii á we 3. Mieſiące do Rzymu, do Adryáná VI. Papieżá, ktory im dał Miáſto Viterb, do konzyſtencyi. W 6. lát potym Roku 1530. Karol V. Ceſarz dał im Wyſpę Máltę, gdzie dotąd ſą záſtępem, Tarczą, y obroną całego Chrześciáńſtwá przeciw nieprzyiáciołom Krzyżá S. Roku 1566. Soliman obległ Máltę przez 4. Mieſiące, Muſtafa Baſza wſzedł ná Wyſpę 17. Máia y z wielką Potencyą dobył Fortecy S. Elmá, S. Michálá, y Burgu, co wſzyſtko popalił, w Mieſcie záś Káwálerowie ſię bronili ták mocno, że z konfuzyą Turcy odeyść musieli, ſtráciwſzy czáſu 4. Mieſiące, Turkow 15000. Matelotow 8000. y odtąd Wyſpá, y Miáſto máiąc pokoy mocniey ufortyfikowáne.

ORDER KAWALEROW był złączony z 8. Národow, ále iák Anglia odpádłá od Kościołá, ták teraz tylko z 7. Pierwſza Nacyá ieſt Prowencánow, z ktorych Głowá ieſt Wielki Magiſter Religii; Drugá Owerńſka, ma głowę Marſzałká Orderu; Trzecia Francyá, ma Wielkiego Szpitalnego. 4. Włoſká ma Admirálá. 5. Arrágońſká ma Wielkiego Konſerwátorá. 6. Niemiecká ma Sędziego. 7. Kaſtylſká ma Kanclerzá; Angielſká Oſma miewáłá Generałá Káváleryi,

Do ORDERU tego kto ſię chce promowować muſi náypierwey Probę Szláchectwá wywieść z czterech Szláchetnych Fámilii y Herbow, ták ze ſtrony Oycá, iáko y Mátki, powinien mieć 20. lát, nie bękart, wyiąwſzy bękártow Krolewſkich, y Xiążęcych.

Między Káválerámi ſą Wielcy Krzyżácy, ktorzy sámi mogą promowować ſię ná Urząd Mágiſtrá Wielkiego, ktory ieſt abſolutem Religii y Malty. Są tákże Káválerowie ſłużący, ktorych bierą z Fámilii przednich.

W Kośćiele S. Jáná Maltáńſkiego Káválerowie przyimowáni bywáią do Orderu przy Prezencyi Wielkiego Mágiſtrá, y wſzyſtkich Pryncypálnych tey Religii. Káwáler náypierwey przyſięga ná Ewángelią, iáko w czyſtości, w uboſtwie, w pokorze, álbo poſłuſzeńſtwie żyć będzie. Potym Wielki Magiſter dobywa ſzpády, y gołą trzymáiący mowi mu te ſłowá uderzywſzy go trochy w gębę: żebyś nikdy większego dyshonoru nie odebrał w Orderze ktory odbieráſz, y ktory ty maſz bronić, áż do oſtátniego tchu życia twego. Potym mu prezentuie Chleb, Wodę, y Sol mowiąc: á toż widziſz czym ſię maſz ſuſtentować, potym wſzyſcy mu winſzuią, ktorych wſzyſtkich ſolennie tráktuie w Auſteryi.

RZĄD DUCHOWNY WYSP WŁOSKICH.

WYſpy Włoſkie iáko były poliçzone między Suburbikáryinemi Rzymſkiemi Prowincyámi, ták miáły ſwoie Metropolie w Rzymie. Cesárze Greccy álbo wſchodni poddáli ie byli Jurysdykcyi Pátryárchy Konſtántynopolitáńſkiego, ále iák Normándowie odebráli te Prowincye Grekom, á potym Sarácenom, Papieże Rzymſcy, záraz w nich Metropolie erygowáli. Biſkupſtwá wſzyſtkie w Sycylii, Sárdynii, y Korſyce ſą zá Prezentą Oycá S. Biſkup záś Maltáńſki wielki Krzyżak máiący mieyſce pierwſze po Wielkym Mágiſtrze Máltáńſkim nominowány bywa przez Krolá Hiſzpáńſkiego.

ZEBRANIE CHRONOLOGICZNE WYSP WŁOSKICH.

WYSPY WŁOSKIE. Zámykáły w ſobie przedtym		TEZ SAME Zámykáia w ſobie teraz	
METROPOLIĄ	PROWINCYE	ARCYBISKUPSTWA	PPOWINCYE.
Rzymſką	Sycylią	Palermo, Meſſyna, Montreal	Sycylia

METROPOLIĄ	PROWINCYE	ARCYBISKUPSTWA	PROWINCYE.
Rzymską	Sardynią	Cagliari, Oriſtagni, Torre	Sardynya
	Korſykę	Piza, Genua.	Korſyká.

PROWINCYA PALERMO.

	Wieki
ARCYBISKUPSTWO.	
Palermo álbo Panormus erygowáne ná Biſk: W. V. Arcyb:	XI.
BISKUPSTWA.	
Gergenti álbo Agrigentinum	V.
Mazara	XI.
Malta álbo Melita	V.

PROWINCYA MONTREAL.

	Wieki
ARCYBISKUPSTWO.	
Montreal álbo Mons Regalis Biſk. W. XII. Arcyb:	XII.
BISKUPSTWA.	
Catane álbo Catania	V.
Siracuſa	IV.

PROWINCYA MESSINSKA.

	Wieki
ARCYBISKUPSTWO.	
Meſſyná álbo Maſſaná Biſk: W. V. Arcyb:	XII.
BISKUPSTWA.	
Cifalu álbo Cefaledia	XII.
Patti álbo Pactæ	XII.
Lipary álbo Liparæ inſulæ	XIV.

PROWINCYA CAGLIARI.

	Wieki
ARCYBISKUPSTWO.	
Cagliari álbo Calaris Biſk. IV. W. Arcyb. W. VI. Pryma.	XI.
BISKUPSTWA.	
Solci álbo Sulci w. VII. przenieſione do Iglezyi.	XIV.
Doli álbo Dolio	VII.
Suelli W. XII. ále złączone z Metropolią Kágliárſką.	

PROWINCYA ORISTAGNI.

	Wieki
ARCYBISKUPSTWO.	
Oriſtagni álbo Arborea	XII.
BISKUPSTWO.	
Leza	XVI.
ARCYBISKUPSTWO.	
Torre álbo Turris Libiſſonis Biſk: W. IV. Arcyb.	XI.
BISKUPSTWA.	
Caſtellum Arragonenſe.	XVI.
Algaria	XVI.
Boſa	XI.

Pod Arcybiſkupem Pizáńſkim.

	Wieki
BISKUPSTWA.	
Alerya mieſzka w Corte	VI.
Sagona mieſzka w Wiku	XVI.
Aiazo álbo Adiatium	VI.

Pod Arcybiſkupem Genueńſkim.

	Wieki
BISKUPSTWA.	
Marianna W. VIII. mieſzka w Baſtyi.	XVI.
Nebium mieſzka u S. Florentyna	VII.

HISZ-

HISZPANIA.

KROLESTWO HISZPANSKIE (według Jozefa y Berozá, ktorych cytuie Monſter) było náypierwey fundowáne y Ludźmi nápełnione od TUBALA Piątego Syná Jáfetowego, ktory Morze przebywſzy náypierwſzy w tym kráiu fundował Miáſto, y názwał od ſwego Imieniá Tubál, á Kray názwał Celtubálią, ápotym Celtyberyą, wziąwſzy Imię od Celtow Ludzi Golſkich, ktory ſię tu ſtánowili nád Ibrem. Po Tubálu náſtąpił Syn iego IBERUS názwáwſzy toż Páńſtwo od ſwego Imienia Iberyą. Po nim oſiádł Tron JUBALA y pánował lát 64. ále po śmierci iego bezpotomney Roku od ſtworzenia Swiatá 2055. Obywátele kráiu tego obráli ſobie Krolem BRYGONE. Po nim náſtąpił TAGO ktory zoſtáwił Imię ſwoie Rzece zwáney Tagus, y Miáſtu Kartago álbo Kartaina. Po śmierci iego pánował BETTO ktorego Imię Rzymiánie dáli Gwádálkiwirowi Betis, á kráiowi Betica, po iego śmierci bezpotomney w zámieſzánym Páńſtwie Libiyczykowie profitowáć poczęli, y pod władzą Geryoná náſzli to Páńſtwo, ktory zmocniwſzy ſię, y uſtánowiwſzy ſię Monárchą, część Páńſtwá tego udzielił dwiemá Bráci, z ktoremi że w iednoſci żył Geryon, názwány, u Poétow o trzech Ciáłách Geryon. Ze záś Herkules Libiyſki wodz przez zázdrość ſzczęśćiá Geryoná y z Brácią iego zwyćięzył, y Páńſtwo iego ſobie podbił, osádził Gubernátorem zdobytego kráiu Synáſwego HISPALA, ktory fundował Miáſto Sewilią. Po nim Syn iego HISZPAN rozprzeſtrzeniwſzy Gránicę, ták ſobie zmiękczył ſercá támecznych, że ná pámiątkę iego kray ten zwány Iberyą, odmienili w przezwiſko Hiſzpánią. Ale po śmierci iego Herkules powrociwſzy z Włoch, Kapitáná ſwego HESPERYUSZA uczynił Krolem tego Páńſtwá, názwáwſzy go Heſperyá: Po nim było wielu Krolow áż do GARGORESA Roku od ſtworzenia Swiátá 2727. ktory pierwſzy był Práwá Dáwcą Hiſzpánom. Po nim ABIDO cudzołożnie ſpłodzony krolował, ále ſurowość iego wźnieciłá rebellią poddánych przeciwko niemu, przy tey okázyi Krol Tyrſki náiechał z Woyſkiem Hiſzpánią, y zábiwſzy w okázyi Abidá náprzykrzáć ſię począł Hiſzpánom, Ci wezwáwſzy ſukkurſu Kártágeńczykow pod władzą Mácherbalá Wodzá Kártágeńſkiego wygnáli Tyryenow, przy tey okázyi Rzeczpoſpolitá Kártágeńſká upodobáwſzy ſobie záchwálony od Mácherbálá kray, wyſłáłá Azdrubálá y Amilkará Wodzow z mocnemi ſiłámi, ktorzy záwoiowáli Hiſzpánią. Rzymiánie záś zázdrośni ſzczęśćia ich pod czás drugiey Woyny Puniczney wyſłáli wielkie Woyſká do Hiſzpánii, gdzie z obodwoch ſtron wielkie potyczki y Bátálie były, áż ná koniec Scipio Afrykáńſki záwoiował, y zdobył wielką część Hiſzpánii hołduiącey Kártágeńczykom, Rzymiánom, inne częśći Rzymiánie potym przyłączyli, á Auguſt Cesarz zwyćięzywſzy Kántábrow przy gorách Pireneyſkich, cáłą Hiſzpánią inkorporował pod władzą Cesárzow Rzymſkich, pod ktorą przez długi czás ſpokoyna byłá.

Roku 410. kiedy Gotowie, Wandálowie, Szwábowie, Alánowie, y Sylingowie náiechali Páńſtwá Rzymſkie, znáczną część Hiſzpánii rozdzielili między ſwoich Wodzow. Tegoż Roku po zeſzłym Alaryku.

ADOLF Krol Gotow náſzedł Golſkie Páńſtwá, ále odpędzony od Konſtáncyuſzá Pátrycyuſzá uſzedł do Hiſzpánii Roku 412. y one ſobie záwoiowáwſzy zábity Roku 415. Po nim náſtąpił

SINGERICUS ále 7. dniá zábity od ſwoich. Po nim

WALLIA oſiádł Kroleſtwo Roku 416. ten uczyniwſzy Pokoy z Rzymiánámi Wándálow y Swewow wygnał z Gállicyi, Alánow z Luzytánii y z Kártágeńſkich Prowincyi, Sylingow z Betyki, á ták uſpokoiwſzy Hiſzpánią umárł Roku 428. Po nim

TEODORYK náſtąpił, umárł R. P. 451. Po nim

TORYZMUND oſiádł Tron, zábity R. P. 452. Po nim.

TEODORYK II. pánował, Szwábow w Gallicyi wypędził, ále że Koſcioły Kátolickie profánował, zábity od Euryká R. P. 466. Po nim

EURYK Brát iego, á ráczey Brátoboycá pánował, Nieprzyiaciel wielki Kátolikow, umárł R. P. 485. Po nim

ALARYK Syn iego náſtąpił, ále woiuiąc przeciw Fráncuzom od Klodoweuſzá Krolá Fráncuſkiego zbity, y zábity R. P. 507. Po nim

GESA-

GESALIK czyli Giſelichus Syn náſtąpił, ále tylko lat 4. pánował wypędzony od Teodoryká Krolá Włoſkiego.

TEODORYK rządził Hiſzpánią dla Sioſtrzeńcá ſwego lát 15. bo umárł Roku P. 526. Po nim

AMALARYK Sioſtrzeniec iego Wizygot oſiádł Tron, ożeniony z Klotyda Sioſtrą Hilderbertá Krolá Fráncuſkiego, ktorą że zle tráktował o Wiárę Kátolicką, záſtráſzony od Hildebertá uciekł z Páńſtwa y zábity R. P. 531. Po nim

TEUDES pánował, lubo Aryanin Kátolikom przychylny, umárł Roku P. 548. Po tym

TEUDISCLUS oſiádł Tron, zábity R. P. 549. Po nim

AGILA pánował, Nieprzyiaciel Kátolikom zábity R. P. 554

ATANAGILD po nim náſtąpił Kátolikom przychylny, umárł Roku Páńſkiego 567. Po nim

LIUWA oſiádł Tron, ále go uſtąpił Brátu R. P. 569.

LEOWIGILD Brát iego náſtąpił, Szwábow Kroleſtwo ſobie funduiących w Gallicyi záwoiował, Syná ſwego Hermenegildá o Wiárę S. umęczył, umárł oſtátni Krol Herezyi Aryáńſkiey Roku Páńſkiego 586. Po nim

REKKARED Syn iego oſiádł Tron Hiſzpáńſki, y pierwſzy z Gockich lub Wizygockich Krolow wyprzyſiągł ſię ſekty Aryáńſkiey, y nie tylko sám ále y wſzyſtkich Gotow y Szwábow Roku 589. przywiod do Wiáry S. Kátolickiey umárł, R. P. 601.

LIUWA II. Syn iego náſtąpił, zábity od Wyteriká R. P. 603.

WITERYK po nim oſiádł Tron, ále w intencyi przywrocenia ſekty Aryáńſkiey, zábity R. P. 610. Po nim

GUNDEMARUS náſtąpił, umárł R. P. 612. Po nim

SYSERBUT oſiádł Tron Wiárę S. rozkrzewił, umárł R. P. 620.

REKKARED II. Syn iego po nim pánował, umárł R. P. 621.

SWINTYLA po nim obrány Krolem ále zrucony z Tronu, umárł R. P. 631.

SISENANDUS zwycięzcá Swintyli oſiádł Tron, umárł R. P. 636.

KINTYLA po nim náſtąpił, umárł R. P. 640.

TULGA Syn iego po nim pánował, umárł R. P. 642. według innych zrucony z Tronu

KINDAZWIND po tym obrány, Krolem, umárł R. P. 652.

RECESWIND Syn iego oſiádł Tron umárł R. P. 672.

WAMBA po nim obrány Krolem, otruty, ále w krotce uzdrowiony, Mnichem zoſtał R. P. 680. Po nim

ERVIGIUS oſiádł Tron, umárł R. P. 687. Po nim

EGIKA náſtąpił, umárł R. P. 701. Po tym

WITYZA oſiádł Tron, ále Tyran, zá co Synowie iego odſądzeni od Sukceſſyi, umárł R. P. 710.

RODERYK po nim zoſtał Krolem, ále w niecnotách utopiony, zá zgwáłconą Corkę Grafá Juliáná zemſtę odebrał, bo tenże Gráf ſprowádziwſzy przeciw niemu Potencyą Máurow czyli Sarácenow, cále Kroleſtwo Pogáńſką mocą ſpuſtoſzył, y ich iárzmu oddał, iákoż przy tey okázyi Máurowie záwoiowáli większą połowę Hiſzpánii, Roderyká Woyſko zbili, y zábili R. P. 711. Gotowie záś uchodzić muſieli w gory Leońſkie, Aſturyiſkie, y Gálickie.

PELAGIUS wodz Gocki, chroniąc ſię po gorach Aſturyiſkich, y zebráwſzy znáczną kwotę Chrześcián; po kilká rázy Máurow znioſł, zá co Krolem Aſturyiſkim od Gotow obrány R. P. 718. odbił wiele Prowincyi Máurom, przy Sukkurſie Károlá Martellá Krolá Fráncuſkiego, umárł Roku P. 736. Po nim

FAWILA Syn iego oſiádł Tron Aſturyiſki, ále w krotce umárł, y bezpotomnie Roku P. 738.

ALFONS I. Zięć Pelagiusá oſiádł Tron po nim, Máurow ſzczęſliwie záwſze zwyciężał, Prowincye poodbierał, y w nich Koſcioły Kátolickie ſprofánowáne przez Pogán, reparował, umárł ſwiętym Roku P. 757. Po nim

FROILA Syn iego náſtąpił, zábity od Brátá Aureliusá R. P. 770.

AURELIUS brátoboycá oſiádł Tron nieſzczęſliwie, bo zá niego Poddáni przeciw włáſnym Pánom rebellią podnieſli, według Ważeuſzá, ále tá Domowa Woyná uſkromiona w krotce umárł R. P. 775.

SYRO Zięć iego po nim náſtąpił, umárł R. P. 783

MAUREGATUS Syn naturálny Alfonsá I. przy ſiłách Máurow náſzedł Kroleſtwo Aſturyi, ktorym zá utrzymánie ſię przy koronie, coroczny Trybut dawał 50. Szláchetnych, y 50. proſtey Kondycyi Pánien Kátoliczek umárł R. P. 790.

VERE-

VEREMUNDUS Syn Bimaryná zábitego od Froili Brátá ſwego, náſtąpił, umárł R. P. 791.

ALFONS II. Syn Froili Krolem po nim náſtąpił, názwány Czyſty, bo Czyſtość záchowuiący, zwycięzcá wielki Máurow, umárł Roku Páńſkiego 843.

RAMIRUS Syn Weremundá od Alfonsá náznáczony Sukceſſor, oſiádł Tron, Máurow 70000. znioſł, Normándow tákże odpędził, umárł R. P. 850.

ORDONIUS Syn iego náſtąpił, Máurom wiele Miáſt wydarł, umárł Roku Páńſkiego 866.

ALFONS III. Syn iego po nim náſtąpił, názwány wielki, bo Máurow záwſze zwycięzcá, abdykował Roku 910. á w przyſzłym umárł.

GARSYAS Syn iego náſtąpił Ajolę Krolá Máurow złápał, znioſzſzy Woyſko iego, umárł, Roku P. 913.

ORDONIUS II. Brát iego oſiádł Tron, Máurow zwyciężył, umárł R. 923.

FROILA II. Brát iego náſtąpił, ále Tyrán, umárł R. P. 924.

ALFONS IV. Syn Ordoniuſzá náſtąpił, ále Mnichem zoſtał R. P. 931.

RAMIRUS II. Brát iego oſiádł Tron, Máurow wielki Zwycięzcá, wiele Koſciołow przyozdobił, umárł R. P. 950.

ORDONIUS III. Syn iego náſtąpił, wſpomożony ſiłámi Ferdynándá Grafá Káſtylſkiego 90000. Máurow trupem położył, umárł R. P. 955.

SANKCYUSZ Brát po nim pánował, zwány *Craſſus*, otruty R. P. 967.

RAMIRUS III. Syn iego náſtąpił, umárł R. P. 985.

VEREMUNDUS II. Syn iego oſiádł Tron, ále od Máurow náiechány w Páńſtwách ſwoich, tychże poſiłkámi Garſyi III. Krolá Nawárry, y Gárſyi Ferdynandá Grafá Káſtylſkiego, znioſł do iednego, umárł R. P. 999.

ALFONS V. Syn po nim pánował, ále ná bátálii przeciw Máurom zábity, Roku P. 1027.

VEREMUNDUS III. Syn iego náſtąpił, z Sankcyuſzem Krolem Nawárry miał Woynę, ále uſpokoiony, Synowi iego Ferdynándowi Wielkiemu Grafowi Káſtylſkiemu Sioſtre ſwoię Sánkcyą dał zá żonę, ktory po śmierci Oycá ſwego Sánkcyuſzá miał woynę z Szwágrem ſwoim, y ná tey bátálii zábity Veremundus Szwágier, R. P. 1037.

FERDYNAND Wielki y zwycięzcá, y Sukceſſor przez żonę ſwoię Sánkcyą po Weremundzie złączył Kroleſtwá Aſturyiſkie, y Leońſkie z Káſtylią, y Krolem Káſtyliiſkim tytułowáć ſię począł. Máurom w Luzytánii wiele Prowincyi y Miáſt odebrał, Toletáńſkiego y Hiſpáłſkiego Krolow Máurow do hołdu przymuſił, y rozdzieliwſzy miedzy 3. Synow trzy Kroleſtwá, Sánkcyuſzowi Káſtylſkie, Alfonſowi Leońſkie, Gárſyi Gallicyą, y Luzytáńſkie Prowincye, umárł R. P. 1065.

SANKCYUSZ II. Krol Káſtylſki, Gárſyi wydarł Gállicyą, y Alfonſowi Legią, ále w krotce zábity przy Attáku Zámory R. P. 1072.

ALFONS VI. Brát po nim pánował, y powtornie Brátu ſwemu Gárſyi wydarł Gállicyą, umárł R. P. 1109.

URRAKA Corká iego po nim oſiádłá Tron, ále uſtąpić muſiáłá Synowi ſwemu Alfonſowi urodzonemu z Mężá Raymundá Xiążęciá Burgońſkiego, uſtąpiłá Tronu R. P. 1122.

ALFONS VII. Syn iey pánuiąc. Máurow ná wielu bátáliách znioſł, y náznáczywſzy Synom ſwoim Sánkcyuſzowi Káſtylią, á Ferdynándowi Legią, umárł R. P. 1157.

SANKCYUSZ III. Syn po nim náſtąpił ále w Rok umárł, á Ferdynánd II. Brát iego pánował w Leonie lát 31.

ALFONS VIII. Syn Sánkcyuſzá III. Krol Káſtylſki złączywſzy ſiły ſwoie z Krolámi Arrágońſkim, Luzytáńſkim, Náwárſkim, Máurow trupem położył ná 200000. umárł R. P. 1214. w Leonie záś po Ferdynándzie Syn iego Alfons IX. pánował lát 43. zoſtáwiwſzy Synа Ferdynandá.

HENRYK I. Syn Alfonsá VIII. Krol Káſtylſki w młodośći umárł, zábity od ſpádłey cegły R. P. 1217.

FERDYNAND III. Syn Alfonsá IX. Krolá Leońſkiego Sukceſſor po Henryku złączył w iedno Káſtylſkie, y Leońſkie Kroleſtwá, Máurow zwyciężył, znioſł, y wygnał z gránic Hiſzpáńſkich, tylko w Granácie ich cierpiąc, iednák Krolá ich hołdownikiem uczyniwſzy, umárł Roku P. 1252.

ALFONS X. Zwány Mądry, Syn iego náſtąpił, pánował do Roku 1284. Ktorego od Synа Sánkcyuſzá ieſt zrucony.

SANKCYUSZ IV. Oſiádł Tron po Oycu, umárł Roku 1295.

FERDYNAND IV. Syn iego w Młodości náſtąpił, umárł R. P. 1312.

ALFONS XI. Syn po nim pánował, Máurow podnoſzących rebellią znioſł, umárł Powietrzem zárázony R. P. 1350.

PIOTR Syn po Oycu pánował, Tyrán żonę zábił y 3. Bráci, ále też od innych trzech złápány, y przebity, umárł R. P. 1369.

HENRYK II. Brát po nim oſiádł Tron, umárł R. P. 1379.

JAN I. Syn po nim pánował, z Anglią, y Luzytanią woynę miał, ale uſpokoiwſzy ſię, z koniá ſzwánkował, y umárł R. P. 1390.

HENRYK III. Syn po nim náſtąpił, umárł R. P. 1407.

JAN II. po nim oſiádł Tron, ſpokoynie, y ſzczęſliwie pánuiąc, umárł R. P. 1454.

HENRYK IV. Syn po nim pánował, umárł bezpotomnie, R. P. 1474.

FERDYNAND V. Krol Arrágońſki ożeniony z Izabellą Sioſtrą Henryká IV. y Dziedziczką Káſtyliiſką, złączył od dawná rozłączone Kroleſtwá Arrágońſkie y Káſtylſkie, ſzczęſliwie pánował, Máurow przez bliſko VIII. Wiekow záſiedziałych w Hiſzpánii, do iednego wygnał, przeſzło ná 600. Fámilii, ták iáko y Zydow, ſąd Inkwizycyonalny przeciw wſzelkim Herezyom, Pogánom, y Zydom poſtánowił, woynę Afrykáńſką ſzczęſliwie zákończył, zá co od Pápieżá wziął Tytuł KROLA KATOLICKIEGO. Nowy Swiát zwány Ameryká wynáleziony od Krzyſztofá Kolumbá ſwoim koſztem, miał ſobie dárowany od Alexándrá VI. Papieżá, y miáwſzy tylko iednę corkę z Izábelli ſpłodzoną zwáną Joánnę záſlubił ią Filippowi Xiążęciu Auſtryáckiemu, y Brabánckiemu, ktory lubo Sukceſſor nie kłádzie ſię iednák między Krolow Hiſzpáńſkich, bo ná 10. lát przed Ferdynándem Oycem Joánny żony ſwoiey umárł R. P. 1516.

KAROL I. Między Krolámi Hiſzpáńſkiemi, á V. między Cesárzámi, Syn Filippá Xiążęciá Auſtryáckiego z Joánny, Corki Ferdynándá, y Izabelli oſiádł Tron Hiſzpáńſki, o ktorym wolno czytáć wyżey między Cesárzámi. Miał Synà Filippá, ktòremu złożył Kroleſtwo Roku 1555. á ná pokucie umárł Roku 1558.

FILIP II. Syn po nim pánował z Holendrámi miał wielką woynę, wybiiáiących ſię z Potencyi iego, ále bez ſkutku, tákże z Henrykiem III. Krolem Fráncuſkim, Kroleſtwo Luzytáńſkie náſzedł, przyłączywſzy ie do Hiſzpánii, przeciw Anglii wielką Flottę morſką wyſłał, ále bez ſkutku, Károlá Synà ſwego w więzieniu zámorzyć kazał, umárł R. P. 1598.

FILIP III. Syn iego oſiádł Tron, Máurow utáionych ieſzcze w Hiſzpánii ná 900000. wygnáć kazał, umárł R. P. 1621.

FILIP IV. Syn po Oycu pánował, przeciw Ludwikowi XIII. y XIV. Krolom Fráncuſkim wielkie woyny miał, Luzytániá, álbo Kroleſtwo Portugálſkie odłączywſzy ſię od Hiſzpánii, obráli ſobie Jáná Xiążęciá Brabánckiego zá Krolá, Káſtyliánie, y Neápolitáni rebellią podnieſli ále uſkromieni, umárł nieſzczęſliwie, bo záwſze w niepokoiu pánuiąc R. P. 1665.

KAROL II. Syn po nim pánował, z Ludwikiem XIV. Krolem Fráncuſkim miał woynę wielką, ſwiątobliwie iednák pánował, y nie zoſtáwiwſzy żadnego ſynà przybrał w Teſtámencie zá Sukceſſorá po ſobie Filippá Burbońſkiego Xiążęcia Andegáweńſkiego z trzech, ſredniego Synà Delfiná, á Wnukà Ludwiká XIV. Fráncuſkiego, umárł R. P. 1700.

FILIP V. Xiąże Andegáweńſki Krolem Hiſzpáńſkim po śmierci Károlá II. przywitány y koronowány, dla uſpokoienia ſię od Attákow Auſtryáckych uſtąpił Brábáńcyi, Xięſtwá Medyolánſkiego, Kroleſtw Neapolitáńſkiego, Sycyliiſkiego Károlowi VI. Cesárzowi przez Pokoy Bácki, ále podczás tey oſtátniey woyny, Karol VI. teráźnieyſzy Ceſarz, uſtąpił Károlowi Synowi Filippá V. Krolá Hiſzpáńſkiego Kroleſtw Neapolitáńſkiego y Sycyliiſkiego, zoſtáwſzy ſię przy Poſſeſſyi Xięſtwá Medyolánſkiego, y Prowincyi Brábánckich. W tym Roku agituie ſię Woyná Hiſzpáńſka z Anglią względem Wyſpy Gibráltaru, y Nowego Swiátá, álbo Ameryki, co zá Sukceſs iey będzie, zoſtáwuię to poźnieyſzym po mnie Chronologiſtom, á Filip V. niech ſzczęſliwie pánuie.

Władzá Krolewſka w Hiſzpánii ieſt Monárchiczna, y Dziedziczna, ták dla Synow, iáko y Corek Krolewſkich, w niedoſtátku Synow. Dla czego to Práwo rozdzielone Kroleſtwá w Hiſzpánii náywięcey przez Máłżeńſtwá złączyło w iednę Monárchią. Syn Pierworodny Krolá Hiſzpáńſkiego intytułuie ſię Xiążęciem Aſturyiſkim, z tey podobno przyczyny że tá Prowincyá byłá wolna od Máurow.

Práwá Saliczne w Hiſzpánii nie ſą obſerwowáne.

Szláchecki Stán w Hiſzpánii nie ieſt znáczny, y ledwie nie wſzyſcy Szláchtá mieſzkáią w Miáſtách. Z ktorych názywáiący ſię HIDALGOS nie rożnią od ARTYZA-

NOW

NOW álbo Rzemieſnikow, zowiących ſię tám OFFICIALES. Ktorzy ſię záś názywáią CAVALIEROS mogą bydź y ſzewcy, y rożni Rzemieſnicy, bo wſzyſcy w czárnych ſukniách chodzą z ſzpádą, ták iáko náywiękſi Pánowie. W tym tylko rożnią ſię, kiedy ktory Szláchcic ma *Los habitos* Orderu woiennego, álbo też *Titulos* że ieſt Xiążeciem, Grafem, álbo Margrábią. Hiſzpáni ſą tey Pretenſyi, że Wielcy tám poſtánowieni (iák u nás Senátorowie) znáczą toż ſámo, co *Los Ritos Hombres* u ſtárych, niżeli ieſzcze Xiążętá, Grafowie, y Márgrabiowie, byli. Ci záwſze przed Krolem okrywáli ſię, y mieli głos wolny ná Aſſamblách. Zá Krolow Gockich nazywáli ſię *Ricos Hombres* álbo *Tuffados* co znáczy mocnych y bogátych Pánow, á po Gocku *Ric* y *Tief*, z kąd y sámi Krolowie Imioná ſwoie kończyli ná *Rik*, iáko Alaryk, Atalárýk &c.

Teraz záś Hiſzpániá ráchuie w ſobie Grandecow álbo Wielkości 93. niemáſz iednák ták tyle Wielkich, bo częſto w iednę Familią kilká Wielkości przez Sukceſſyą wchodzi. Te záś Wielkości dyſtyngwowáne ſą dwoiáko: Pierwſzá Wielkość ieſt, kiedy Krol Wielkiemu mowi: *Cobreos*, álbo *Cubrios* ná ten czás tá Wielkość nie ſłuży, tylko iedney y teyże ſamey oſobie dożywotnie, y tákich Wielkich ieſt nie wiele.

Drugá Wielkość ieſt, kiedy Krol kogo nominuie: *Cobreos*, *Conde o Marqvez de un tal Lugar* ná ten czás táká Wielkość ſłuży y Sukceſſorom, bo ieſt przyłączoná do Dobr, lub ziemie iákiey, zwáney odtąd Gráfstwo lub Margábſtwo. Z tey drugiey dyſtynkcyi Wielkości ſą trzy Rángi Wielkich, álbo Prerogátywy.

Pierwſzá Prerogátywá ieſt Xiążąt kiedy ſię záſtaniáią, niżeli máią mowić z Krolem. Drugá ieſt Grafow ktorzy zácząwſzy mowić z Krolem dopiero ſię záſtaniáią. Trzeciá Márkizow álbo Márgrábiow, ktorzy rozmowiwſzy ſię z Krolem, dopiero ná końcu mowy ſię záſtaniáią. Przed Krolową toż ſámo czynią ieżeli Krol znák im pokaże, y w Koſciele nie ſiedzą przy bytności Krolewſkiey, chybá z woli Krolá, ktory im záwſze ten honor czyni.

Zony Wielkich máią oſobliwſzy honor ſtwierdzony Przywileiami, że kiedy idą ná Pokoy Krolowey, záraz ſię podnoſi Krolowá ná przywitánie onych, też ſámę Prerogátywę maią żony Poſłow, y Ochmiſtrzynie Synow Pierworodnych, y w Kościele ſiedzą.

Spráwiedliwość w Hiſzpánii ieſt dobrze ułożona, bo Proceſsá wſzyſtkie záczynáią ſię náypierwey przed Adwokátámi Mieyſc, ktorych Rádá náznácza, y názywáią ſię *Reladores*, á od nich Appellácye idą do Rády

Wſzyſtkie Sále álbo Izby Rádne, ſą poſtánowione w Pałácách Krolewſkich, tákim porządkiem; że do káżdey Sáli ma Krol ſwoie okno dla widzenia dyfferencyi między ſtronámi.

Naypierwſza Rádá Káſtylſka, zwána; *Conſejo Real.*

Drugá Rádá Koronná, poſtánowioná przez Károlá V. Cesárzá, złożona z tych, ktorzy włádną Rządem Koronnym, woiennym y Poſelſkim, iákoby z Miniſtrow Koronnych. Trzecia Rádá Woienna. Czwarta Rádá Graniczna, zwána *Hazienda.* Piąta Rádá Arrágońſka, Włoſka, y Indyiſka. Są y inne prywátne Rády iáko: Rádá zwána: *Juntas de obras* y *Boſques Reales*, poſtánowiona prez Károlá V. Cesárzá Roku 1545. dla konſerwácyi Pálácow y Domow Krolewſkich. Drugá *Nueva Juntede Miliones*, poſtánowioná od Filippá IV. do wybieránia Podátkow z Kroleſtwá. Są ieſzcze trzy Rády partykulárne w Hiſzpánii: Inkwizycyonálná ma 10. Trybunałow poſtánowionych w Miáſtach, iáko; w Toledzie, Grenadzie, Sewilii, Korduy; Murcyi, Cuencie, Logronie, Lewánie, Walladolidzie, y Mádrydzie.

Trybunał Mádrycki przed tymi wſzyſtkiemi Prym trzyma, y iego Prezydent tytułuie ſię Inkwizytorem Generálnym, á Konſyliárze Inkwizytorámi. Ci Inkwizytorowie powinni tylko informowáć o złym żyćiu, o Heretyckiey Náuce &c. y ná to máią ſzpiegow. To nayciekáwſzá co opiſuie Noblot, że złápány winowaycá ná ten ſąd, powinien ſię záraz przyznáć do winy, á ieżeli ſię nie przyzna, to mu nic nie námieniáią przyczyny, z ktorey złápány, y owſzem záraz więżą, ná turturách męczą, y dekretuią na ſmierć świadectwami ſtwierdzonego Heretyka, o co, ten rigor y ná dzieci ſtráconego ſię ſciąga, bo y dobrá iego konfiſkuią. Szláchtá, utrzymuiący tę Inkwizycyą máią wielkie Przywileie, y názywáią ſię: *Familiares de Santa inquiſition*, iákoż kiedy obwinionego ſchwytaią, to go ſámá Szláchtá obſtąpi, że z między nich wyniść nie może, co czynią dla tego, żeby mogli bydź poczytáni między *Familiares*, bo Familiares maią tam wielkie Wolnoſci ſobie nadane. Kiedy záś ktorego chwytáią obwinionego o Mauryżm, álbo Zydoſtwo, to go prowádzą publiczną drogą z Mitrą kończytą długą, y wyſoką, robioną z pápioru żołtego y czerwonego ná głowie, przed niemi idzie Rádá, y Officyáliſtowie Inkwizycyonálni,

koło

koło obwinionych zwánych *Encoroçados* idą *Familiares* y prowádzą ich do Dominikánow, gdzie im remonſtruią fáłſzywą naukę, iednych biią mocno, wracaiącyh ſię do ſwoiey náuki, á drugim dáią noſić ná ſzyi *El Sanbenito* co ieſt nákſztáłt Gwiazdy wyrobione, zkąd ich potym názywáią *Sanbenitos* y ich Imioná piſzą ná murách Koſcielnych z krzyżem S. Jędrzeiá, ktoremi Imionámi większá część Koſciołow Hiſzpáńſkich ieſt nápełnioná.

Rádá Krzyżacká zwáná *de la Santa Cruſada* poſtánowiona Roku 1509. zá Juliuſzá II. Papieżá dlá záleconey woyny Krzyżackiey, ktorą ſobie Krolowie umyſlili przeciw Turkom. Tá Rádá wybiera z Arcybiſkupſtwá Toleckiego iednego, 50000. Dukátow ſłużących ná mánutencyą Gáler przeciw Turkom y Pogánom Afrykáńſkim, procz tego wybiera z wſzyſtkich Biſkupſtw, y Beneficyow Hiſzpáńſkich wielkie ſummy, y z tych podátkow Duchownych tá Rádá czyni inweſtygácyą, ták iáko y z innych Proweniencyi pozwolonych od Pápieżow zá pozwolenie w Poſty ieść z mięſem, lub z máſłem, á to tylko pozwolili Papieże dla záchęcenia Ludzi, y dla zbogácenia ſkárbow woiennych przeciw Turkom ná woynę Swiętą, o czym obſzerniey piſze Noblot.

Rádá Orderow Woiennych zwána, *de Los Ordines* rozeznáie wſzelkie ſpráwy y Kryminálne Proceſsá między Káwálerámi noſzącemi Ordery zwáne: SANTIAGO, CALATRAVA, y ALCANTARA, y inkwiruie á ráczey informuie ſię o godności chcących przyimowáć Ordery. Táż Rádá proponuie Krolowi Oſoby godne do powierzenia im Kommend, y innych Urzędow licznych tych trzech Orderow. Po zágubieniu Orderu Templárſkiego Ferdynand IV. Krol Hiſzpáńſki, przyłączył wſzyſtkie ich Dobrá w Kroleſtwie Wálenckim do Skárbu ſwego. Ten Order ich zwány był MONTEZA, y miał ſwego Magiſtrá partykulárnego, pod ktorego władzą Káwálerowie woiowáli przeciw Máurom, fundowány był od Sánkcyuſzá IV. Krolá Hiſzpáńſkiego, ále Filip II. Magiſteryą iego inkorporował do Korony nie zoſtáwiwſzy tylko iednę Kommendę ná pámiątkę tego Orderu w Kroleſtwie Wálenckim importuiącą Intráty 2300. Dukátow.

Ordery záś SANTIAGO, álbo S. JAKUBA, CALATRAVA, y ALCANTARA mieli wielkie Dobrá, bo Hiſzpáni wſzyſtkim ſię z niemi dzielili, cokolwiek mieli zdobytego od Máurow, ále oſtátni Krolowie wiele im y powági, y intráty uięli.

Order S. JAKUBA názwány Szláchecki ma znák Krzyżá czerwonego nákſztałt Szpády, ma trzy Kommendy. Pierwſza Káſtylſka importuiąca intráty 14000. Dukátow. Druga Leońſka 12000 Dukátow. Trzecia Montálwáńſká 4000. Dukátow, ma y innych 85. ktore importuią po 14000. 12000. 10000. &c. Dukátow, roczney intráty.

Order CALATRAVA názwány Galánt, ma znák: Krzyż czerwony w kwiát wyrábiány, ma 34. Kommend, z ktorych náypierwſza 10500. Dukátow, inne záś 9000. 7000. &c. importuią intráty.

Order ALCANTARA zwány *Riche* álbo bogáty, ma zá znák Krzyż zielony w kwiát wyrábiány. Ma kommend 33. z ktorych náypierwſza Kommendá wielka importuie 10500. Dukátow, inne záś importuią po 6000. 7000. y mniey Dukátow. Káwálerowie tych Orderow w XII. Wieku bywáli sámi Zákonnicy S. Auguſtyná y S. Bernardá, ále po wygnánych Máurách, Wielcy Hiſzpáńſcy poczęli ſobie uzurpowáć te Ordery, y bydź Káwálerámi ich, z otrzymániem dyſpenſy od Papieżow do żenienia ſię, iákoż ktokolwiek chce bydź Káwálerem tych Orderow, muſi záwſze mieć dyſpenſę z Rzymu dla ożenienia ſię. Z początku dependowáli od Generałá Cyſterſow, ále potym káżdy Order miał ſwego Mágiſtrá, ktorzy byli abſolutámi Káwálerow, y dyſponowáli Kommendámi do woli ſwoiey, przez co ſię bárdzo wzmacniáli, máiąc káżdy z nich intráty 100000. Dukátow. Pretenſyá y Emulácyá do otrzymániá tych Mágiſteryi wzniecáłá częſte kłotnie między Pánámi wielkiemi, y z tey przyczyny Ferdynánd, y Izabellá inkorporowáli te trzy Magiſterye do Korony z przytwierdzeniem y dyſpenſą ná záwſze Hadryáná VI. Papieżá.

ORDER RUNA ZŁOTEGO był inſtytuowány Roku 1429. y potwierdzony od Filippá III. Xiążęciá Burgońſkiego, ma znák: RUNO ZŁOTE wiſzące ná wſtędze u káżdego Káwálerá, Hiſzpáni nie dbáią o ten Order dla tego, że nie ieſt pożyteczny z żadney intráty, dla czego Krolowie Hiſzpáńſcy tylko go rozdáią Xiążętom, y Cudzoziemcom. Przyczynę inſtytucyi iego iedni náznaczáią ná pámiątkę wielkich intrát z wełny Belgiczney. Drudzy ná pámiątkę Jázoná, ktory był przy zdobyczy Runá Złotego. Inni ná pámiątkę Gedeoná, ktory zwyciężył wielką liczbę Madyánitow we 300. tylko ludzi, ále to bayká. Pewnieyſi záś upewniáią iáko Theatrum honorow y Fáwin o Káwálerách, że Filip Dobry Xiąże Burgońſki będący w paſſyi Dámy iedney Brugſkiey záſtał pewnego czáſu ná gotuwálni iey żołty włos, co poſtrzegſzy Dworſcy poczęli ſię uſmiechác, á Filip pokrywáiąc niedbáłſtwo Dámy, deklárował mowiąc, kto ſię ſmieie z tego włoſká nie będzie miał honoru noſzenia Runá

Zło-

Złotego, y z tey przyczyny inſtytuował Order, oczym wſzyſtkim opiſuie Noblot Geograf Fráncuſki.

Hiſzpáni ſą dzicy, ſurowi, y nie ochędożni, ále moderáci w iedzeniu y piciu, umyſły máią powolne, rezolucye ſtáteczne, y cierpliwi w ich zwyczáiach. Są zdrowi, dowcipu biegłego, y głębokiego, ále czáſem gnuśni, oſobliwie niedbáli w roli, náuce, kupiectwie, Rzemieſłách, hándłách, y ná Woinie gnuśni, poſpolici ludzie ſą ſpoſobni do krádzierzy, ále ſię to tylko do tych ſtoſuie, ktory z młodości wieku nie applikuią ſię, bo Młodość Hiſzpánow uczoná wielu z ſiebie ludzi rozumnych wydáie, iáko mamy ták tyle Hiſzpáńſkich Kśiąg, y Swiętych.

Hiſzpáńſkie Damy náywięcey ſię bielą y máluią, y twárz ich widzi ſię bydź iáko kredá, Rogowek wielkich záżywáią, bo kiedy ſię w nich dwie Dámy ná ulicy znieyda, záwádzić o ſiebie muſzą, ná Głowie w ſáme włoſy ſie ſtroią, ktore im áż ná uſzách z wſtęgámi wiſzą, ná przodzie záś Głowá goła, ſtroie oſobliwſze máią, y śmiechu godne, máiąc do w puł otwarte plecy gołe &c. Kiedy ktory Káwáler przyidzie do Kupcá, y tám záſtánie iednę ſámę Dámę, obligowány iey ieſt kupić, o co proſi, ieżeli záś w kompánii ieſt z kim Dámá, nie godzi mu ſię z nią áni mowić, áni witáć &c.

Kroleſtwo Hiſzpáńſkie w Części Południowey nie ieſt Ludne, gdzie Peregrynánci muſzą ſię prowidowáć, nie mogąc czáſem przez dzień ználeść mieyſcá do ſkromienia głowy y poſiłku. Tá nie ludność ieſt z przyczyny nie płodności białychgłow, á naybárdziey z wygnánych z támtąd Roku 1610. 900000 Máurow, z przyczyny tákże wielu Kolonii, Hiſzpánámi poosádzánych w Indyách Amerykáńſkich, z przyczyny Woyſk y Garnizonow Hiſzpáńſkich rozeſłánych po wielu kráiách, y z przyczyny wieſkiey liczby Duchownych, Zákonnikow, y Zákonnic.

Hiſzpániá ráchuie w ſobie 8. Arcybiſkupſtw bogátych, o ktorych niżey, z tych iedno Toletáńſkie importuie intráty o koło trzech Millionow złotych Polſkich, Biſkupſtw 45. tákże bogátych, y Opáctw bárdzo wiele. Krolowie od Roku 1523. nominuią ná Biſkupſtwá zá pozwoleniem Hadryáná VI. Pápieżá, o czym niżey pod Władzą Duchowną w Hiſzpánii.

Hiſzpániá ieſt nákſztáłt Wyſpy między Oceánem y Medyterránem, ná Pułnoc ią tylko dzielą od Fráncyi Gory Pireneyſkie. Powietrze ma zdrowe ále gorące oſobliwie w ſtronie Południowey. Gory ma wielkie y liczne, z ktorych náyznáczniey-ſze: Pireneyſkie, Aſturyiſkie, Toletáńſkie, Syerra Alkáraſka, y Syerra Morená, ktore ſą ſkáliſte y nie płodne. Rowniny záś wſzędzie piaſzczyſte z przyczyny nie wielu Rzek, y z nie ludnego kráiu, a ná de wſzyſtko gnuśnych Hiſzpánow w Goſpodárſtwie, dla czego to Páńſtwo ieſt bárdzo ubogie w żbożá, w owoce iednák wſzelákie obfituie, oſobliwie, w winá y oliwy, żywi wiele owiec, z ktorych weiná náyprzedniey-ſza ná cáłą Europę. Záſzczycá ſię końmi rączemi y pięknemi, z ktorych náypięknieyſze ſą Andáluyſkie, náyrączeyſze Portugálſkie, á náymocnieyſze Aſturyiſkie.

Hiſzpániá bogáta w kruſzce złote y ſrebrne, ále zániedbáłe odtąd, iák z Amerykę poczęłá mieć złoto, ma y kruſzce żelázne, miedziáne, Zuppy ſolne, Merkuryuſze, &c. Ma w ſobie Rzek 6. opiſánych Wierſzem Łácińſkim:

Sunt Minius, Durius, Bætis, Tagus, Anas, Iberus.

Oprocz tych ſą dwie zwáne Sedura y Xukar. Betys Rzeká zowie ſię teraz Gvadalkiwir, co znáczy Wielką Rzekę, á Anas názywa ſię teraz Gwadyan.

Rzymiánie byli zdobyli ten kráy, y trzymáli przez wiele lát, podzieliwſzy go ná Hiſzpánią wyżſzą, y niżſzą, á potym ná Hiſzpánią Tarrágońſką, Betyczną, y Luzytáńſką. Teraz zámyka w ſobie wſzyſtkie Prowincye oprocz iedney Portugálſkiey nád Oceánem Záchodnim, ieſt doſyć obſzerne Páńſtwo, y ma náyznáczniey-ſze Porty zwáne: Cadix, Corogna, Bilbao, S. Sebáſtyán nád Oceánem, á nád Medyterránem Malaga, Alicante, y Cartagena. Dzieli ſię ná dwie Korony Káſtylſką, y Arrágońſką, ále dla lepſzego rozeznánia Kráiu dzieli ſię ordynáryinie ná 14. Prowincyi, ktore ſię intytułuią Kroleſtwámi, á nie ktore Xieſtwámi.

Z tych Pierwſze trzy ſą ná Pułnocy, to ieſt Gallicya, Aſturya, y Biſkaya. Drugie trzy nád Pireneyſkiemi Gorámi, iáko: Nawarra, Arragonia, y Katalonia. Trzecie cztery nád Medyterránem, y Golfem Kadyxſkim idąc od Kátálonii do Portugálii, iáko: Walencyá, Murcyá, Granáda, y Andaluzyá. Czwarte trzy we ſrodku Kráiu, iáko; Káſtyliá nowa, Eſtramadurá, y Káſtyliá ſtára. Czternaſtá záś Prowincyá zámyka w ſobie Wyſpy Majorkę, Minorkę y Ivices.

Krol Hiſzpáńſki oprocz tego Kroleſtwá trzyma wielkie Páńſtwá w rożnych Czeſciách Swiátá, o ktorym może ſię mowić: że trzyma naywięcey Ziemi nád wſzyſt-

kich Europeyſkich Monárchow, y ledwie nie całego Swiátá, wyiąwſzy Cará Hińſkiego. Podczás oſtátniego Pokoiu miał wiele odſtrychnionych Páńſtw iáko, Medyolán, Neápol, Sycylią, Belgiczne Prowincye, y Sardynią, ále oprocz tych trzyma w Afryce Wyſpy Pentalaree, y Miáſtá Ceute, Oran, Marſaikwir, Mellile, Penon, y Veles; w Ameryce wielkie Antyllę, y z wiekſzą częścią Ameryki puńnocney, y południowey, w Azyi część Wyſp Filippieńſkich, kilká Wyſp Larrońſkich; iednym ſłowem Páńſtwá Krolá Hiſzpáńſkiego záwſze widzą Słońce, nie widząc Záchodu iego. Tá iednák liczność Páńſtw, nie wiele Krolom Hiſzpáńſkim potencyi dodáie, y owſzem záwſze ieſt w niebeſpieczeńſtwie od Fráncuſow żeby niebył wſparty od innych Potencyi.

GALLICYA.

TO Kroleſtwo przedtym pod właſnemi Krolámi ſię rządziło, ále przyłączone do Káſtylii, mieſzkáne było od dáwnych Gállecyow, Celtykow, á według innych od Tamárykow, Artabrow, Lucentow, &c. Ktorzy ſię tylko báwili woiennemi ſztukámi, á ich białegłowy rolnemi pracámi, iáko piſze o nich Syliuſz Włoſki Poéta *Lib. 3*,

Addere Sulco
Semina, & impreſſo tellurem vertere aratrô
Segne viris, quidquid duro ſinè Marte gerendum eſt,
Callaici Conjux obit, irrequieta Mariti.

Powietrze w tym Páńſtwie, ieſt wilgotne, y niezbyt zdrowe z bliſkości morſkiey, y z przyczyny wáporow pochodzących z wod ciepłych, ktore tu ſą liczne. Ziemiá gorzyſta y nie płodná w zbożá, áni oliwy, ále obfituie w winá delikátne y páſtwiſká, przytym znáyduie w ſobie kruſzce złote, miedziáne, ołowiáne, y żelázne. Dzieli ſię ná 5. Ziem zwánych od Miáſt; iáko Compoſtella, Mondonedo, Lugo, Orenſe, y Tuy. Ma y inſze Miáſtá, iáko: Corogna, Betancos, Bajona &c.

COMPOSTELLA Miáſto Stołeczne, wielkie, y piękne, przyozdobione wielą Koſciołow y Kláſztorow, á náypryncypálnieyſzym Koſciołem S. Jákubá Apoſtołá, Pátroná Hiſzpáńſkiego, gdzie do grobu iego z całego Swiátá Cudzoziemcy pielgrzymuią, y dla nich tám ieſt fundowány Szpital. Ma ſwego Arcybiſkupá máiącego intráty roczney 50000. Talerow, y Kápitułá tyleż. Wſławione Synodem Kompoſtelſkim Roku 1056. ktory obligował Biſkupow y Xięży támecznych do codzienney Ofiáry S. á Klerykow w poſtne dni do Cilicium noſzenia. Przytym to Miáſto ufortyfikowáne Cyttádellą, y ma Akádemią ſwoię.

MONDONEDO Miáſto ma ſwego Biſkupá.

LUGO nád Rzeką Miniuſem przedtym bywáło wielkie, iáko poznáć z pozoſtáłych murow, po ktorych wierzchu mogą dwá wozy zmieścić ſię podle ſiebie, ma ſwego Biſkupá, y wody naturálnie wrzące, ſłużące ná defektá ludzkie.

ORENSE nád Rzeką Minius, ma ſwego Biſkupá, y wſławione wodámi Minerálnemi záwſze wrzącemi, ták; że w nich może mięſo wárzyć, iákoż y cielę w nie włożywſzy záraz ſkorá z niego ſchodzi, ſłużą ná wſzelkie choroby.

TUY Miáſto nád Miniuſem ufortyfikowáne, ma ſwego Biſkupá.

COROGNA álbo CORUNA Miáſto miedzy Kápem Finiſterſkim, y Ortekalſkim, ma Port bárdzo dobry, beſpieczny y ufortyfikowány Zámkámi S. Antoniego, y S. Krzyżá.

VIGO Miáſto położone przy ſtronie Záchodniey nád brzegiem Morſkim, wſławione potyczką Roku 1702. gdzie Flottá Fráncuſka, y Galliony Hiſzpáńſkie były zruynowáne przez Anglow y Holendrow.

ASTURYA.

TO Kroleſtwo u Hiſtorykow ſławne w VIII. Wieku, z przyczyny Pelágiuſzá, ktory złączywſzy ſię, y dodáwſzy ſercá Chrześciánom uchodzącym przed Máurámi w Gory Aſturyiſkie, Máurow po kilkánáście rázy zbił, y Krolem Aſturyiſkim, á we-

á według innych Owieckim od nich ſobrány, y iego Sukceſſorowie áż do Ordoniuſzá II. tytułowáli tákiemiż Krolámi, ktory wziął Tytuł Krolá Leońſkiego. Aſturyiſkie konie ſą, y były záwſze u Rzymián ſławne, ktore Martialis wychwala *lib. 14. Epigram. 197.*

Hic brevis ad numerum, rapidos qui colligit ungves
Venit ab auriferis gentibus, Aſtur eqvus.

Tá Prowincyá ieſt nápełnioná gorámi y láſsámi, dla tego nie ludna, y nie ſprawná; znáyduie w ſobie kruſzce złote, lázury y miniatury. Dzieli ſię ná Aſturyą Owiecką, y Santyllancką.

OVIEDO Miáſto miedzy gorámi, nád Rzekámi Ową y Dewą, ma ſwoię Akádemią y Biſkupá, nie dependuiącego od żadnego Metropolity. SANTILANA nie ma nic oſobliwego.

BISKAYA.

TA Prowincyá między wielkiemi gorámi położona, zwána od dáwnych *Cantabres.* Záſzczycona mocnemi ſilámi ſwoich obywátelow, bo nigdy nie byłá záwoiowáná od Máurow, y Rzymiánom wielką rezyſtencyą dáłá według Horácyuſzá *Od. 6. lib. 2.*

Cantabrum indoctum juga ferre noſtra

Powietrze ma zdrowſze iák w innych Prowincyách, z przyczyny miernego ciepłá y zimná. Ziemię ma nie obfituiącą w winá, y zbożá, ále tylko w orzechy, káſztány, y iábłká, z ktorych iabłecznik do picia robi. Obfituie tákże w kruſzce żelázne, y ſtálowe ktorych wyrabia o koło 300000. ná Rok, y użycza cudzoziemſkim Páńſtwom, Dziekciow wiele robi w lásách, oblana Rzeką náyznácznieyſzą zwáną, Ibaykawal.

BISKAIOWIE ſą grzeczni w konwersácyi, żywi y ſzybcy, rezoluci ále holerycy. Tá Prowincyá ma Miáſt murowánych 21. á náyznácznieyſze, Bilbao, Gwernicá, Bermeo, Durango, Laredo, Hondarroa, Legveitio, Valentia, Portogalette, y Orduna.

BILBAO Miáſto Stołeczne nád Ibaykawalem, y Morzem, wielkie, piękne, y hándlowne w wſzelkie kupiectwá, ma ſwoy Port ſławny u dáwnych Amanus.

LOYOLA záſzczycone Urodzeniem S. Ignácego Fundátorá Kompánii Jezuickiey, Roku 1534. approbowány przez Páwłá III. Papieżá 27. Wrześniá Roku P. 1539.

VICTORIA Miáſto Stołeczne kráiu zwánego Alawa należącego do Biſkai, w ktorym ſą y inne Miáſtá, iáko: Salvatiera, Trevigno &c. Ten Kray dáwno był należący do Kántábryi.

GIBUSCOA Prowincyá należąca do Biſkái wſchodnia byłá mieſzkána przedtym od Kontáblow, Oregeryonow, Autrygonow, y Wardulow, należáłá záwſze do Náwárry, ále Roku 1200. unikáiąc cieſzkich podátkow od Krolow Náwárſkich przyłączyłá ſię do Káſtylii. Dzieli ią Rzeká Bidaſſa od Laburu, Tá Rzeká má iednę Wyſpę zwáną Fezańſką, wſtáwioną pokoiem uſtánowionym między Fráncyą, Roku 1659. y zákończonym weſelem Ludwiká XIV. Krolá Fráncuſkiego, z Anną Auſtryacką przez Plenipotentow Kárdynałá Madzáryniego z Francuſkiey, á Dom Ludwiká Haroná z Hiſzpáńſkiey ſtrony. Fontarabia ieſt z iedney ſtrony tey Rzeki należąca do Hiſzpánii, á Andayá z drugiey ſtrony należąca do Fráncyi, gdzie ſię przewozić trzebá łodziámi, álbo Promem. Ziemiá tey Prowincyi ieſt oblana Rzekámi Dewą, Uroką, y Oryą, znácznieyſzemi, á 36. mnieyſzemi. Obfituie w żelázá y ſtále. Miáſtá ma znácznieyſze, iáko: Toloſa, Fontarabia, S. Sebaſtyan, Placencya, Mondragon, Ognate, Villa franca, Vergara &c.

TOLOSA nad Rzekámi Duárcą y Oryą, Miáſto Stołeczne tey Prowincyi záſzczycone Rádámi, ná ktore ſię tu zieżdżáią z inſzych Miáſt.

S. SEBASTYAN Miáſto wielkie y piękne, ma Port ſwoy przez ktory hándel prowádzi, o 5. mil od tego Miáſtá ná Gorze S. Hadryáná ieſt ieden przeiázd przez Grotę ná to wyrobioną, dla łátwieyſzego przeiázdu z przyczyny nie doſtępney ſkáły, ma ná 50. ſążni wzdłuż, 8. w ſzerz, á to ná wzwyż, przy ktorey weſciu ieſt Bramá, iednák niebeſpieczna, lubo ták w máłym mieyſcu dla rozboiow.

FONTARABIA nád Rzeką Bidaſſą, Miáſto mocne, bo gránic Hiſzpáńſkich broniące od Fráncyi, o koło niego ſą dwá Miaſteczká, zwáne; Irun-Urancy, y Val Ojarkun.

REN-

RENTERI Wieś iedná bliſko Fontarabii gdzie tylko ſame Pánny mieſzkáią, nie mogąc zcierpieć áni męſzczyzny, áni Mężatey białeygłowy y tám przewożą ná Promách cudzoziemcow lub podrożnych, godzą ſię bárdzo tánio zá przewoz, pływáią záś bárdzo dobrze po wodzie. Donus námienia według Noblotá w ſwoiey podroży do Hiſzpánii, że przewożąc ſię przez tę Rzekę, y mieyſce, ieden z iego ludzi chciał zażartować z iedney Pánny przewożącey ich, ktorá nie rozumieiąc żártow wioſłem go uderzyłá y ná tych miáſt w Rzekę ſię wrzuciłá, y prędzey oná przepłynęłá ná brzeg iák on uczuł bol.

NAWARRA.

KRoleſtwo Nawárſkie do Fráncyi było inkorporowáne, przez Henryká Wielkiego, ále po rożnych Scyſſyách między Hiſzpánią, y Fráncyą, teraz część wyſzſza z támtę ſtronę Gor Pireneyſkich należy do Hiſzpánii, á z tę tu ſtronę Gor niſzſza należy do Fráncyi.

Wyſzſza Nawárrá należąca do Hiſzpánii intytułuie ſię Kroleſtwem, graniczy ná pułnoc z Gibuſkoą, Pireneyſkiemi Gorámi, Bearnem, y Baſtyą Fráncuſką, ná Záchod z ſtárą Káſtylią, ná Południe z Arrágonią, iáko y ná Wſchod, y z Pireneyſkiemi Gorámi.

Kray Náwárſki ieſt gorzyſty y nie urodzáyny. Dzieli ſię ná 5. Powiátow zwánych: *Merindadas* álbo *Majoratus*, zowie ſię od Miáſt piąciu, zwánych: Pampeluna, Eſtella, Olitá, Tudela, y Sangveſa. Oblany ieſt Rzekámi Ebrą, Arrágonem, Argą, Egbą &c.

PAMPELUN nád Argą fundowáne od Pompeiuſzá, y názwáne od niego Pompejopolis, iáko tám ſą znáki iego zwycięſtwá, opisánego przy Gorách Pireneyſkich ná ten czás kiedy Sertoryuſzá zwoiował. Miáſto to mocno ieſt ufortyfikowáne ná Granicách przeciw Fráncuzom, od Filippá II. zmocnione Cyttádellą, ma ſwego Biſkupá, y Gubernátor tey Prowincyi tu rezyduie.

ESTELLA nád Egbą ma ſwego Biſkupá, y w ſwoim Powiecie 24. Miáſteczek, á Burgow álbo Wſiow 106.

TUDELA Powiátowe Miáſto, ma y innych Miáſt 24.

OLITA Miáſto Stołeczne Powiátu ſwego, w ktorym ieſt innych Miáſt 19. á Burgow álbo wſiow 26.

SANGVEZA Piąty Powiát ma 11. Miáſt á Wſiow 260.

RONCEVO między Pámpelonem y S. Janem, Miáſto wſpomnione w Románcie w Tráktácie o Ganelonie y Rollándzie.

MIRANDA nád Argą, Miáſteczko wſtáwione urodzeniem Kavranzy Dominikáná uczonego, ktory wſzyſtkie Concilia zebrał y był ná Concilium Trydentſkim.

VERASAIN bliſko Pampelony mieyſce záſzczycone Oyczyzną Marciná Aſpilkuetá Doktorá Nawárſkiego, uczonego y Miłoſiernego na ubogich, ktory miał ták wyuczonego Mułá, że kiedy ſzodł ubogi, záraz ſię záſtánawiał, poki Pan iálmużny nie dał, żył lat 94. umárł Roku 1585.

S. DOMINIK *de la Chauſſee* nie wielkie Miáſtecko, ále wſtáwione od Pielgrzymow iednym Cudem: Corká Káczmarſka upodobáwſzy ſobie iednego Pielgrzymá popáſáiącego w Auſteryi, życzyłá ſobie przyiázni iego, ále wzgárdzona, o co ná zemſtę włożyłá ſrebá ſztukę w kieſzeń owemu Pielgrzymowi, á tym czáſem oſkárzyłá o krádzierz, zá co w prędce lubo nie ſpráwiedliwie był powieſzony ná ſzubienicy nád wielką drogą. Oyciec tego Pielgrzymá w kilkálat potym pielgrzymuiąc támtędy poznał Synà ſwego ieſzcze wiſzącego, ktory do oycá wymowił: ieſtem tu powieſzony nieſpráwiedliwie, proſzę cie ábyś poſzedł do ſędziego á żeby mię kazał zdiąć z tey ſzubienicy, oyciec nátych miáſt pobieżał do ſędziego, y powiedział mu o tey obligácyi Synà ſwego, ſędziá nie dáiąc mu Wiáry odpowiedział, ták to prawdá, iák żeby ten kur pieczony y kurá ożyli, co ledwie wymowił, áż kurá z kurem przyodziane białym pierzem z połmiſká zleciáły, y poczęły ſpiwáć, czym záſtráſzony ſędziá złożyć kazał ciáło pielgrzymá owego do Koſciołá, w ktorym Koſciele ná podniebieniu koſcielnym wiſi tá ſzubienicá, przy Ołtarzu záś w lewey ſtronie ieſt Kápliczká, w ktorey ieſt wielka klatká zámknięta, gdzie dotąd kur, y kurá konſerwuią ſię z białym pierzem, y ſpiewáią, y iáycá niosą, iednym ſłowem; nie śmiertelne zoſtáły po ożywieniu ſwoim, ktorym piorá wylátuią często od Pielgrzymow zbieráne y do czapek przyſzywáne, o czym twierdzi Noblot w Opiſániu Nawárry *Tom.* 3.

Miedzy

Między Nawárrą Hiſzpáńſką y Fráncuſką, graniczy iedná Gorá Pireneyſka zwána Cápſi bliſko wſi *Villa franca* gdzie ná wierzchu Gory ieſt iedná Fontánná nákſztáłt ſtáwku bárdzo Rybna, gdzie wrzuciwſzy kámyczek, záraz wynika z tego mieyſcá dym wznoſzący wielką chmurę, y z niey wzruſzáiący ſtráſzną niepogodę pełną deſzczu y grádu z grzmotámi y piorunámi, tá nie pogodá trwa kwádrans.

ARRAGONIA.

KRoleſtwo to było mieſzkáne od Lacetánow, Acytánow, Sadáutánow, Surdonow, y Ilergetow, częſcią tákże mieſzkáne było od Celtyberow, ktorzy mieli Miáſto ſwoie Bilbilis, teraz zwáne Catalajut, Sarragoſſa, Tarraſcona, Borgia, y Allagon. Náypierwſze ſię wyzwoliło z iárzmá Máurow, y zebráwſzy Seym obráli ſobie zá Krolá Garſyaſa Xymeneſa Szláchcicá właſnego, z kondycyą poprzyſiężenia Práw, ktore mu opisáli, pod kárą zrucenia z Tronu, z drugą kondycyą żeby poſtánowił ſędziego z Konſyliárzámi, lub Mágiſtrat abſolutny, ktoryby nie mogł bydź ſądzony tylko przez Seym zgromádzony, ieżeliby záś Krol krzywdę uczynił Szláchcicowi ktoremu, żeby wſzyſcy Szláchtá niebyli obligowáni płácić Krolowi náleżytoſci, poki by nieuſpokoił ukrzywdzonego, y żeby Krol kleczący przyſięgał ná Práwá przed Mágiſtrátem Spráwiedliwoſci, po tey przyſiędze dopiero Krol powinien bydź potwierdzony przez lud ſłowámi od Mágiſtrátu wymowionemi: *Nos qve valemos, tanto como vos, vos hazemos nueſtro Rei contal qve gvardeis nueſtros fueros & libertades, ſino, no.* Co ſię explikuie temi ſłowy: My ktorzy tyle możemy ile wy, wás czyniemy náſzym Krolem, z kondycyą, żebyſcie záchowywáli náſze Przywileie, y wolnoſci, inácżey nie.

Tá iednák mániera Przyſięgi, byłá ſkáſſowána przez Krolá Dom Pedrá, ktory dał inſze Przywileie, ná przemian Arrágończykom, y Hiſtoryá o nim ták piſze: że kiedy iuż był konſens ná znieſienie tego Práwá od wſzyſtkich ſtánow, Krol wziąwſzy w Rękę ſtáre Práwo, y ſzpády dobywſzy uciął ſobie Rękę z Práwem, rzucáiąc o ziemie z temi wymowionemi ſłowy: Odmiáná Práw powinná bydź z krwią Krolewſką zmieſzána. Mágiſtrát iednák Spráwiedliwoſci, álbo Sądowy dotąd ieſt.

ARRAGONIA z niektoremi Kráiámi ſwoiemi Sobrarbą y Rypagorsą byłá erygowána ná Kroleſtwo Roku 905. przez Sánkcyuſzá Abárzę Krolá Nawárſkiego, ten Pan począwſzy zdobywáć niektore Prowincye ſzczęſliwie od Máurow, intytułował ſię záraz Krolem Arrágońſkim y Nawárſkim, ktore Kroleſtwo trwáło przez 130. lat, bo Roku 1035. było odłączone od Nawárſkiego, z przyczyny podziáłu między Synow.

Arragoniá miáłá Krolow 22. przez lat 443. to ieſt od Roku 1035. kiedy Ramir Krolem zoſtał, áż do Roku 1478. kiedy wſzyſtkie Kroleſtwá były złączone ná Oſobę Ferdynandá V. iuż Káſtylſkiego y Leońſkiego Krolá z Izábellą Káſtylſką, ten Krol náſtąpił po Oycu ná Korone Arrágońſką, potym zdobył Kroleſtwo Grenáckie od Máurow, ktorych wygnał z Hiſzpánii, y ták przyłączył te wſzyſtkie Korony do iedney Hiſzpáńſkiey, ktorego Sukceſſorowie z Joánny Corki, áż do Károlá II. pánowáli.

To Páńſtwo graniczy ná Pułnoc z Pireneyſkiemi Gorámi, Bearnem, Bigorrą, y częſcią Komingi, ná Południe z Nawárrą y Káſtylią, ná Wſchod z Wálencyą, z Kátálonią ná Záchod. Oblane ieſt Rzekámi Ebrą, Xalą, Cincą, Galligą, y Arrágonem od ktorey Imie ſwoie bierze. Powietrze ma zdrowe y z ziemi wydáie kruſzce złote, ále zániedbáłe od Hiſzpánow, bo go áż w Amryce ſzukáią. Dzieli ná oſm Dyecezyi, názywáiących ſię od Miáſt Stołecznych, iáko; Saracoſſa, Taracona, Hueſca, Jacca, Balbaſtro, Terruel, Albarazin, y część Dyecezyi Pámpelońſkiey, ma y inne znácznieyſze Miáſtá, iáko to Monſon, Álagon, Almudevar, Boria, Calataiut, Daroca, Exea, Fraga, Gurrea, Hariſa, Montaragon, Mondreai, Rueſto, Sadava, Sos, Tauſt, Ventoſa, y Uncaſtillo. Zámyka też w ſobie Sobrarbę y Rybagorcę.

SARACOSSA Miáſto Stołeczne Kroleſtwá nad Ebrą, nád ktorą ieſt moſt, ſtárodáwne, y przyozdobione Páłácámi Xiążąt, y Pánow Arrágońſkich, zmocnione Cyttádellą, y ma ſwoię Akádemią. Záſzczycone poſtánowionym tu Trybunáłem Náywyżſzym, do ktorego może appellowáć káżdy kodemnowány od Krolá, y tám może bydź uwolniony, ma także y ſąd Inkwizycyonálny poſtánowiony w Páłácu dáwnych Krolow Arrágońſkich, ma ſwego Arcybiſkupá, ktory ma roczney intráty 40000

Tálerow, ma y Szpitál bárdzo bogáty, y Kościoł Kátedrálny práktykowány od Pielgrzymow pod Tytułem Náyś. Pánny Pilárſkiey, wſtáwione Oyczyzną Aureliusá, Klemensá, Prudencyuſzá Wielkiego Poéty, Prefektá y Konſulá w VI. Wieku zá Teodozyuſzá Cesárzá.

TARASONA nád Rzeką Cweiles, ma ſwego Biſkupá.

HUESCA nád Izwetą, ma ſwoię Akádemią, fundowáną według Plutárchá od Sertoryuſzá. Záſzczycone urodzeniem S. Wáwrzyńcá, ktory ztąd poſzedł do Rzymu, y tám był poſtánowiony Dyákonem od Syxtusá II. Papieżá, ále zá powierzony ſobie ſkárb Kościelny, y ná ubogich rozdány, umęczony, o czym w żywocie iego wolno czytáć.

JACCA nád Rzeką Arrágonem, ma ſwego Biſkupá.

BALBASTRO nád Rzeką Werą, ma ſwego Biſkupá, w oliwy bogáte.

TERUEL nád Gwadalaviárem y Alambrą, Miáſto hándlowne, ma ſwego Biſkupá.

SOBRARBA Grafſtwo, położone przy gorách Pireneyſkich y intytułowáne przedtym Kroleſtwem, ma Miáſto Stołeczne AINSE.

RIBAGORCA Grafſtwo tákże zámyka w ſobie wſiow 350. ále nie ludne, bo ledwie ráchować może 3000. mieſzkáńcow.

KATALAIUT Miáſto nád Rzeką Xalon, doſyć wielkie, y piękne, obronione Zámkiem wyſtáwionym ná ſkále o 1000. krokow od Miáſtá Bilbilis Oyczyzny Márcyálisá.

KATALONIA.

TA Prowincyá ieſt náywſchodnieyſzá w Hiſzpánii, intytułowána Xięſtwem, powinna by ſię zwáć Gotalaniá, bo názwána od Gotow y Alánow, ktorzy ſię tám byli poſtánowili. Roku 1640. poddáłá byłá ſię Fráncyi zá Rádą Jozefá Margárytá Páná Kátálońſkiego, ále we 12. lát potym odebrána do Hiſzpánii, z innemi Miáſtámi przez Tráktát Pireneyſki Roku 1659. gdzie byłá deklárácyá, á żeby gory Pireneyſkie dzieliły Fráncyą od Hiſzpánii.

Oblana ieſt Rzekámi Ebrą, Lobregat, Ter, Tet, y Segrą. Powietrze ma zdrowe y mierne, ziemię gorzyſtą, ále obfituiącą w zboża, winá, oliwy, owoce, &c. Wydáie z ſiebie ametyſy, agáty, kryſztáły, lázury, háłuny, ſol, y żelázá, ma mieć złoto y ſrebro, ále zániedbáne, przy ſtronie wſchodnieyſzey znáyduie korále.

KATALONIA dzieli ſię ná Wſchodnią y Záchodnią. Zámyká w ſobie 17. Ziem z ktorych dwie Ziemie ſą w Roſſylionie náleżące do Fráncyi. Ma iednego Xiążęćiá Kárdońſkiego, Trzech Márkizow y 11. Grafow, á wielu Báronow, y Pánow, ktorzy ſą abſolutámi nád właſnemi poddánemi w Dobrách ſwoich. Miáſtá znácznieyſze ma zwáne Barcellona, Tarragona, Tortoza, Lerida, Solſona, Kardona, Vich, Girona, Urgel, Cervera, Elna Ampoſta, Ampolla, Caſtellon, Empurias, Blanes, Manreſa, Igvalada, Martoler, Peniſcola, Siges, Terroella, Ruſes, Puicerda, Balagvir, Opáctwo tákże Poblet, y Kláſztor Montferrát Mieyſcá Swiete.

Kátálończykowie bárdziey ſobie ſzácuią woynę, iák pracą Goſpodárſką iákoż do polnych fátyg Fráncuzow záżywáią.

BARCELLONA Miáſto Stołeczne nád morzem Medyterráńſkim, wielkie, czyſte, piękne, y bogáte, opátrzone w wſzyſtkie Prowizye do pożycia ludzkiego, tytułuie ſię Gráfſtwem y przyozdobione Stolicą Biſkupá, y Akádemią, ma Port morſki, Záſzczycone Trybunálem Sądowym, y Inkwizycyonálnym, bogáte w Mánufáktury ſukien delikátnych. Dzieli ſię ná Stáre y Nowe Miáſto, káżde z oſobná obmurowáne, y ufortyfikowáne foſſámi, walámi &c. W tym mieſcie nie godzi ſię inkárcerowáć by náywinnieyſzego Szláchcicá, y Pápież ieſt Dziedzicem Dobr Biſkupich, fundowáne ieſt ná 300. lat przed Národzeniem Páńſkim od Kapitáná Kártágeńſkiego Amilkárá Barſy, Fráncuzi ie byli odebráli, ále oddáli Hiſzpánom przez pokoy Ryſzwicki. Roku 801. Károl Wielki odebrał był to Miáſto Máurom, y poſtánowił Gubernátorá pod Tytułem Grafá, ktorego Sukceſſorowie przywłáſzczyli byli ſobie Rząd, zmocnili ſię, y rozſzerzyli Páńſtwo ſwoie zámykáiące w ſobie Grafſtwá Beſalu, Certagne, Roſſilion, Empuryą, y Urgel, ktore potym przyłączyły ſię do Kroleſtwá Arrágońſkiego przez Máłżeńſtwo Raymundá V. Grafá Bárcellońſkiego z Petronillą Dziedziczką y Corką Ramirá II. Krolá Arrágońſkiego Roku 1137.

TAR-

TARRAGONA nád Medyterránem y Rzeką Fránkolią, Miáſto od Hiſzpánow Pánną z przyczyny że ieſzcze od Nieprzyiacielá nie było dobyte, y według ich powieſci miáło bydź fundowáne od Scypionow, y ufortyfikowáne ná ich obronę, ále dziś iuż Sławę ſtráciło. Auguſt Ceſarz w tym mieſcie miał wydáć Edykt ná zluſtrowánie całego Swiátá, iáko Łukaſz S. piſze *Luc. 2.* y od tego Miáſtá Hiſzpániá byłá názwána Tarragońſka, ma do widzenia niektore ſtárożytnoſci Rzymián, ktorzy tu przez długi czás mieſzkáli. Kray około tego miáſtá obfituie w oliwy, winá delikátne, figi, pomarańcze y wſzelkie owoce, o 4. mile od Tarrágony ieſt Fortecá názwána GARAF zmocniona Gárnizonem Hiſzpáńſkim ná przeſtrogę Miáſtu Tarrágonie przeciw nieprzyiacielowi, ktorego ieżeli ſą znáki przyſtępuiącego do brzegow zápaláią, wielki ogień w tey Fortecy ná przeſtrogę Miáſt pobrzegnich. Tarrágoná ma ſwego Arcybiſkupá.

TORTOSA Miáſteczko nie wielkie, nie ludne, ma ſwego Biſkupá, Akádemią, Moſt nad Ebrą, y Fortecę dobrze zmocnioną, Fráncuzi ie odebráli Roku 1649. ále ſtrácili 1650.

LERIDA nád Segrą ma moſt, Miáſto mocne y ma ſwego Biſkupá, ſłáwne w Hiſtoryi, bo pod tym Miáſtem Juliuſz Ceſarz zwyciężył Petreiusá, y Afraniusá, Partyzántow Pompeiusá, y tenże Ceſarz w ſwoich Kommentáryuſzách názywa Ilerda, ma ſwoię Akádemią, fundowáną Roku 1300.

SOLSONA nád Kárdonerem, ma ſwego Biſkupá, wſłáwione ſolnemi zuppámi, gdzie ſol w gorze kráią ná ſztuki kámienne, y co we dnie odkroią to w nocy ná to mieyſce inna przyrośnie ſol.

CARDONA Miáſto Stołeczne Xięſtwá tegoż Imienia ma dwie oſobliwości: Fontánnę, w ktorey wodá iák wino klárowna, y gorę ſolną gdzie ſol w gorze znáyduie ſię Niebieſka, żołta, y zielona, ále kiedy ią kráią záraz bieleie, y záwſze rośnie, z ktorey ma wielkie intráty Xiąże Kárdońſki, ma tákże iednę gorę, w ktorey ziemiá biáła iák mąká. To Miáſto dáło Imię ſwoie Domowi Folch, z ktorego było wielu Gubernátorow tey Prowincyi, dwoch Kárdynáłow, y wielu Prałátow godnych.

VICH w rowninie nád Rzeką Ter, ma ſwego Biſkupá.

GIRONNA nád Onárem y Terem Miáſto Biſkupie, tytułuie ſię Xięſtwem mocne y ufortyfikowáne Zámkiem, y trzemá Fortecámi ná 3. gorách zwánemi; Connetable, Fortruoge, y Fort des Capucins. Marſzáłek Fráncuſki Xiąże Noáłſki był zdobył to Miáſto Roku 1694. á Syn iego 1711.

AMPURIAS czyli Empurias nád Fulwią y Medyterránem, tuteczny kray názywa ſię Ampurdan &c.

PUYCERDA Miáſto Stołeczne Gráfſtwá Cerdańſkiego Fráncuzi ie byli odebráli 1678. y zruynowáwſzy fortyfikácye oddáli ie przez Pokoy Nimegſki. Ziemiá tuteczna lub Kray ieſt obfituiący w owoce, y źwierzynę oſobliwie w kuropátwy biáłe, bárdzo delikátne, znáyduie w ſobie wiele zielá zdrowiu pomocnego, iáſpiſze rożnego koloru, y ma dwie Fontánny minerálne, w iedney ciepła w drugiey zimna wodá.

MANREZA mieyſce ſłáwne, gdzie S. Ignácy w iedney iáſkini pokutował.

MONFERRAT Gorá bárdzo wyſoka o milę od Mánrezy, á o 4. od Bárcellony, gdzie ieſt fundowány Kláſztor, y Opáctwo tegoż Imienia. Po S. Jákubie Kompoſtelſkim to mieyſce ieſt od Pielgrzymow náypráktykowáńſze z przyczyny Obrázu Cudownego N.N. Pánny Monferráckiey. Dewocyá tá miáłá ſie zácząć w VIII. Wieku, Zákonnicy tego Kláſztoru ſą z Reguły S. Auguſtyná. Skárb ieſt wielki w tym Kláſztorze, gdzie między innemi bogáctwáni, ieſt koroná ſzczerozłotá wielkiey wagi sádzoná perłámi w około, y 10. gwiazd tákże perłámi osádzonych około korony, ieſt ſzácowána 4000000. czerwonych złotych, ieſt robiona przez 40. lat. Drugá tákże ieſt koroná ſzczerozłotá sádzona ſzmárágdowemi ſztukámi wielkiemi bárdzo, ktora ſzácowána 30000. złotych náſzych, ieſt y wiele innych ſztuk bárdzo bogátych w tym Skárbie, y Ornáment ieſt cáły kryſztáłowy ná Káplicę.

URGEL nád Segrę Miáſto w Grafstwie Cerdáńſkim, ma Biſkupá ſwego.

ROSES nád Medyterránem, przedtym Opáctwo, tylko dziś Miáſto ufortyfikowáne od Károlá V. Cesárzá, dla Portu wygodnego támecznego. Miáſto nie wielkie ále konſyderowáne dla Gránic bliſkich Fráncuſkich, Fráncuzi ie byli odebráli po dwá rázy 1645. y 1693. ále oddáli, Roku 1698.

VALEN-

WALENCYA.

KRoleſtwo to było przedtym mieſzkáne częścią przez Celtyberow, częścią przez Hedetánow Ludzi Ptolomeuſzá, y Konteſtánow, przez Gotow y Máurow potym erygowáne ná Kroleſtwo, ále tym oſtátnim w XI. Wieku odebráne pod władzą ſławnego Rodrygeſa Dyásá, czyli Raysá, á Roku 1238. przez Jákubá I. Krolá Arrágońſkiego, ktory Máurow z całego Kroleſtwá wygnał, przyłączone do Kroleſtwá Arrágońſkiego, z obligácyą Teſtámentową Sukceſſorow, á żeby nie było odłączone od Arrágonii y Kátálonii. Te 3. Kroleſtwá według Przywileiow rządzą ſię ná formę Rzeczypoſpolitey, sámego Krolá uznáwáiące zá Páná. Krol Hiſzpáńſki w tey prowincyi trzyma záwſze Vice-Krolá co trzy látá odmieniánego, y ieſt dobrze obroniona przeciw Rozboynikom Morſkim, trzymáiąc umyſlnie 5. Chorągwi konnych, lekkich, y ieden Regiment.

Waleńczykowie ſą grzeczni, wdzięczni, y w publicznych intereſsách powáżni, y pobożni.

Walencyá grániczy ná Pułnoc z Arrágonią, ná Záchod z Káſtylią, ná Południe z Murcyą, á ná Wſchod z Medyterránem y Kátálonią. Ma 3. Xięſtwá zwáne: Gandyá, Segorba, y Villa Hermoſa. Ma Rzeki znácznieyſze: Xubar, Gwadalaviar, Morvedre, Seguta, Millas, y innych pomnieyſzych 35. Powietrze ma náyzdrowſze y náyweſelſze bo przez cały Rok kwitną kwiáty. Ziemię ma gorzyſtą y ſkáliſtą ále w rowninách nád zwyczáy delektuiącą, Zbożá záś z Sycylii bierą, á ná zámián dáią Cukry, Wino, Oliwy, Owoce, Ryże, y Iedwábie, ktorych y wſzyſtkim Kráiom użycza tá Prowincyá. W brzegách Morſkich, y w Rzekách obfituie w Ryby. Ma Miáſtá zwáne: Walencyá, Oryguelá, Segorwá, Xatywá Alikanta, Albaidya, Alzyra, Benifato, Belgeida, Benicario, Biar, Boriano, Carcaſſens, Containa, Denia, Elcha, Gandya, Leria, Morvedra, Monteza, Oliwa, S. Maciey, Villareat, Willar, Xelwa, Xerya, y Xixona.

WALENCYA Miáſto Stołeczne nád Gvadalawiárem, wielkie, y przyozdobione Ogrodámi wokoło, iáko y Stolicą Vice-Krolá, y Arcybiſkupá ſwego, wiele Szláchty tu mieſzka, ma ſwoię Akádemią, y w Kátedrálnym doſyć wſpaniáłym ma do widzenia kielich agátowy ktorego Chryſtus Pan záżył przy Wieczerzy Páńſkiey, y koſzułká málenkiego ieſzcze Chryſtusá Páná nigdzie nie ſzyta, Rękámi N. N. Pánny robiona, ma y Włoſy Nays. Pánny, Mleko y Grzebień, co wſzyſtko ieſt zámknięte w puſzce dyámentámi sádzoney, Włoſy N. N. Pánny widzą ſię bydź biáłáwe. Ma y ząb S. Krzyſztofá długi ná 4. palce, á ſzeroki ná 3. Partykułę Krzyżá S. iedno Dziecię z Niewinniąt, y dwá pieniądze Judáſzowſkie Srebrne, ná ktorych z iedney ſtrony twárz á zdrugiey Tullipan. Bliſko tego Miáſtá ieſt Miáſteczko nád Morzem wſtáwione Portem, zwánym Wálenckim, y Moſtem ciągniącym ſię ná Morze ná 200. Krokow, gdzie z okrętow zkładáią wſzelkie Kupectwá, ten Port ieſt mocno ufortifikowány przeciw częſtym náiázdom Tureckim.

Walencyá Miáſto náypierwey było odebráne przez Rodrygesá w XI. Wieku, ma wiele Struktur pięknych ták ſwieckich, iáko y Duchownych, y ieden publiczny Dom od Hiſzpánow niepoczciwie zwány *Caſa ſanta* gdzie wſzyſtek ſtek nie wſtydliwych białychgłow, o ktorym grzech opiſowáć. Zaſzczycone to Miáſto Oyczyzną Kaliſtá III. y Alexándrá VI. Pápieżow.

SEGORBA ná Morwedrą, ma ſwego Biſkupá.

MORWEDRA nád Rzeką tegoż Imienia, od dáwnych zwáne Saguntá, wierne Rzymiánom, ſpuſtoſzone od Annibálá, wycierpiáwſzy od niego náypierwey wielki głod, według przyſłowia: *Saguntina Fames*, ma do widzenia ieſzcze od Rzymián wyſtáwiony Koſcioł Dyány, y drugi Wenery.

MONTEZA wſtáwione fundowánym tám Orderem tegoż Imienia po zátraconym Templárſkim Roku 1317. tego Orderu Káwálerowie lub Zákonnicy zwáni bywáli Brácią NN. Pánny, ále teraz ſą dyſpenſowáni od ſtroiu Zákonnego, byle noſili znák krzyżá ná brzuchu.

ORYGUELA nád Segurą, ma ſwego Biſkupá, ma y Fortecę ná ſkále erygowáną. Miáſteczko nie ludne &c. Ma dwie Fontánny, z ktorych iedná nie przyimuie żadnego źwierzęcia oprocz żáby, á druga nie przyimuie mięsá do wárzenia.

XATYWA nád Rzeką tegoż Imienia, ma ſwego Biſkupá, y Zámek mocno ufortyfikowány.

ALIKANTA nie wielkie, ále przyozdobione pięknemi, y wyſokiemi Domámi, hándlowne, y bogáte z przyczyny Portu dobrego y beſpiecznego, Kray okoliczny dodáie portowi Rozynkow, Oliw, Fig, Kápárow, y win delikátnych. MUR-

MURCYA.

KRoleſtwo to mieſzkáne było od Bátyſtánow Ptolomeyſkich, Ballitánow, y Deitánow. Roku 1241. wyzuło ſię z iárzmá Máurow y poddáło Krolowi Káſtyliſkiemu pod hołd, á wcále ſię oddáło Roku 1265. z właſnym Krolem Máurem.

Grániczy ná Pułnoc z Walencyą y Káſtylią ná Záchod z Grenádą y Andáluzya, ná Wſchod y południe z Morzem Medyterráńſkim. Ma náyznácznieyſzą Segurę, y Gwadalentyn. Ziemię ſuchą z przyczyny rzádkich deſzczow, dla czego máło z ſiebie wydáie Zbożá, y Winá, ále obfituie w Cukry, Oliwy, Migdáły, Ryże, Pomarańcze, y Cytryny. Powietrze ma doſyć zdrowe. Miáſtá záś náyznácznieyſze Murcya, Kartagena, Lorka, y Karawaka.

MURCYA Miáſto Stołeczne nád Segurą, położone w wdzięczney rowninie, między Ogrodámi, rozdzielone ná 7. Paráfii. W Kátedrálnym Kościele ma do widzenia ſchody ná wieżą, po ktorych może iáchać Káryta, y Grob Alfonſa X. W tym Mieſcie wſzelkie rzeczy Mięsá, Cytryny, Pomarańcze, Owoce, ná funty przedáią, y ſzácunek kázdy náymnieyſzey rzeczy ieſt ná Tablicy opisány. Chlebá záś nie wolno przedawáć bez rewizyi, ieżeli ſię záś wagá zła pokáże ná to ſpráwiedliwość ieſt táka, że fálſzuiącego piekarzá prowádzą ná oſle á iádącego kát z tyłu biie, przed nim záś ieden trąbi, y woła tymi ſłowy: tá ieſt kárá ktorą Krol ordynuie żeby zá táki Exceſs karáć, zá ktory winny ieſt oſądzony ná tyle plág, ieżeli záś kát zmyli y da więcey plág iák náznáczono, to on tyleż plág odbiera.

LORKA nád Gwadálentynem ma bliſki ſwoy Port, ále nie wielkie, y nie ludne.

KARAWAKA nie wielkie Miáſto, ále wſtáwione Krzyżem drewniánym tám konſerwowánym, ktory Anioł miał przynieść iednemu Xiędzu, máiącemu celebrować przed Krolem Máurem Roku 1231. z támtąd Pielgrzymi przywożą krzyżyki, zwáne Karawáczki, pocieráne o tenże Krzyż, y prezerwuiące od Piorunow y ogniow.

KARTAGENA Miáſto fundowáne od Kartáginow, obronione Zamkiem iednym, ma Port opasány gorámi náylepſzy w Hiſzpánii, około tego Miáſtá znáyduią ſię Kámienie ſzácowne, ma ſwego Biſkupá, kray nie płodny z przyczyny rzadkich ledwie dwá rázy w Rok deſzczow. Miáſto to wielce odmienione od dáwney ſwoiey iſtoty, mocy, y bogáctw odtąd iák było od Rzymián záwoiowáne, Scypion wſzyſtkie mocy iego zwyciężył, y we dwá dni dobył, ználażſzy tám znáczne ſkárby ſamych Tác Złotych po funcie wážących 276. 18300. funtow Srebá, y nie zliczone doſtátki innych bogátych rzeczy, 40000. Cwiertni Pſzenicy, 260000. Jęczmieniá, y 113. Okrętow náłádowánych, z kąd może zmiárkować bogáctwá tego Miáſta. Xiądz Wayrák Francuz piſze, że trzy razy Rzymiánie tryumfowáli w tym kráiu, Helvius po pierwſzym tryumfie wziął 14730. funtow Srebá kruſzcowego, á robionego 17300. Oſtenſus po drugim tryumfie wziął 120438. funtow Srebá; á po trzecim Cornelius Lentulus 515. funtow Złotá, 20000. funtow Srebá ſámego, á ná Monetę robionego 34500. funtow. O 3. mile od Kártágeny Ziemia w zdłuż ciągnie ſię ná morze, zwána, *Capo de Palos.*

ALMACARON wydáie z ſiebie wiele hálunu, znáczne importuiącego intráty Xiążęciu Eſkálońſkiemu, y Margrábi Welánſkiemu.

GRANATA.

KRoleſtwo to było długi czás pod władzą Máurow, ktorych Roku 1492. dopiero Ferdynánd y Izabellá podbili pod ſwoię moc, dobywſzy Grenáty, á Roku 1610. Filip III. ich wygnał wſzyſtkich z támtąd, Máurowie mieſzkáiąc tu naywięcey applikowáli ſię do roli y do robienia iedwábiow, y bogátych Materyi, ktoremi ſtroili ſwoie białegłowy. Mowá ich była Arábſka, y tániec od nich wymyſłony, zwány *Sarabanda*, od Inkwizycyi Hiſzpáńſkiey potępiony, z przyczyny że bárdzo weſoło wzruſza Paſſye.

Tá Prowincya grániczy ná Pułnoc z Káſtylią, ná Záchod z Andáluzyą ná Południe z Morzem Afrykáńſkim, á ná Wſchod z Murcya. Mieſzkána przedtym od Sexytánow, Baſtulow, y Penow. Ma wiele Gor, między ktoremi Syerra, Nevada, wydáie z ſiebie 26. Rzek, á nayznácznieyſze Xenil, y Darro, ktorych wodá liczy náywiękſze choroby bydłá piącego ią. Drugie Gory zwáne Alpuxarras, z ktorych wyſokości obaczy Gibraltar

y brzegi Afrykáńſkie, y Tanger, ná tych Gorách drzewá bárdzo wyſokie roſną, w owoce obfituiące, ieſt tám y zrodło iedno, w ktorym zmáczáwſzy nić, álbo iedwáb, choć naybielſzy, záraz ſzczernieie, y bliſko niego wychodzą wápory, zábiiáiące zbliżonego źwierzá. Powietrze ma doſyć zdrowe y mierne, bo między Gorámi nápełnionemi wielą zrodeł, z ſtrony Południowey Ziemiá ieſt rowna, ále z inſzych ſtron wſzędzie gorzyſta y ſkáliſta, obfituie iednák w zbożá, Winá, Oliwy, Cukry, Cytryny, Melony, Lny, Konopie, y wſzelkie Owoce, oſobliwie w drzewo Morwowe, dla czego iedwábiow wiele z ſiebie wydáie, ták iáko y rozynkow wiele innym kráiom poſyła, ktore robią wyſuſzáiąc iágody Winne ná Słońcu, inni ie też pierwey wárzą á potym ná Słońcu ſuſzą.

Granátowie ſą przyiemni, grzeczni, woienni, ſtrzezwi, bo y Winá ledwie co piią, y Dzieciom ſwoim zábraniáią, ſą prácowici w Roli, y hándle prowádzą. Miáſtá w tey Prowincyi ſą znácznieyſze, zwáne, Grenada, Gvadix, Baca, Loxa, Anteqvera, Malaga, Cartama, Munda, Velezmalaga, y Alhama.

GRANADA Miáſto Stołeczne, między naypryncypálnieyſzemi Miáſtámi w Hiſzpánii, ma 18. Brám, y w około mil 3. położone nád Xenilem. Dzieli ſię ná 4. czeſci zwáne: Grenada, Alhambra, Alvezin, y Antiqverule. W pierwſzey czeſci ieſt Koſcioł wielki, gdzie ieſt grob Ferdynándá y Izabelli. W drugiey ieſt Zamek Krolow Hiſzpáńſkich, przedtym Máuroſkich, bárdzo obſzerny nákſztáłt Lábiryntu, bo do zbłądzenia ſpoſobny, może w nim mieſzkáć 40000. Ludzi. W oſtátniey Części ieſt Akádemiá, á w Trzeciey nic oſobliwego. To Miáſto ma ſwego Arcybiſkupá, y Arſenał dobrze opátrzony, teráz nie ieſt ták bogáte y ludne, iák było zá Máurow. Kray tuteczny Powietrze ma zdrowe, y Ziemię obfituiącą w Owoce.

GVADIX nád Gvadalentynem ma ſwego Biſkupá, y bogáte w ſwoich Páſtwiſkách w bydłá.

MALAGA ma Port bárdzo dobry, nie wielkie ále ludne, mocne y obronione dwiemá C'ttádellámi, ma ſwego Biſkupá y Kościoł Kátedrálny nie wielki, ále Stalla Kánonicze ſą ſzácowáne 50000. Czerwonych Złotych, y godne widzenia. Ferdynand tego Miáſtá dobył przez głod, obfituie w Winá dobre, y Ryby ſłone, ktoremi hándluie.

ALMERIA Miáſto nád Morzem położone, á z drugiey ſtrony Gorámi opasáne, bliſko Kapu de Gattes, ma ſwego Biſkupá, y Port Morſki, było wzięte Máurom przez Alfonſá VIII. Krolá Káſtylſkiego.

BACA Miáſto dáwne ma ſwoię Akádemią fundowáną Roku 1538. wydáie z ſwego Kráiu wiele zbożá, Winá, Miodu, y Lnu.

LOXA położone w pięknym kráiu przyozdobionym Ogrodámi, y nápełnionym łąkámi, owocámi, kwiátámi, nád Rzeką Xenil. Tu ludzie owce kármią lnem, dla czego z wełny ich ſą naymocnieyſze Sukná.

ANTEQVERA przyozdobione Zámkiem, w ktorym Hiſzpáni konſerwuią oręże Máurowſkie, á náywięcey Piki, ſtrzáły &c. O milę od tego Miáſtá, ieſt iedná Fontánná, wielce pomocná ludziom ná kámień, według dáwney inſkrypcyi ktora tám ieſt, tymi ſłowy;

Fonti. Divino. Aram.
L. Poſthumius, Statullius
Ex Voto D. D. D. dziś názywa ſię tá Fontánná *Fuente de La Piedra* to ieſt Fontánná ná kámień.

ELVIRE Miáſto wſłáwione Roku 305. Synodem tám odpráwionym, ná ktorym Kanon 67. zábrania Dámom, lub Pániom wielkim konſerwowáć wielu y pięknych Lokáiow.

MUNDA álbo MONDA Miáſto dáwne mieſzkáne od Turdetanow, wſłáwione bátálią wygráną przez Juliuſzá Cesárzá przeciwko Synowi Pompeiuſzá, po ktorey wygráney kazał wały ſypáć około trupow, iáko Silius Italicus ſwiádczy *Lib. 3.*

Et Munda Æmathios Italis paritura labores.

ALHAMA Miáſto náypierwſze odebráne Máurom przez Ferdynándá y Izábellę położone ná ſkále, ma Zamek, do ktorego Akwedukty prowádzą zrzodelne wody, bliſko tego Miáſtá ſą cieplice.

ANDALUZYA.

KRoleſtwo to zowie ſię y drugim Imieniem WANDALICYA od Wándalow záſtánowionych w nim w V. Wieku, przedtym było mieſzkáne od Turdulow, y Turdytánow według Stráboná. Rzymiánie záwoiowáwſzy ie trzymali tám Pretorá, Podſkárbiego,

go, y Generałá Kápitáná, y poſtánowili 4. Trybunáły w Miáſtách Kadyxie, Korduy, Ecyi, y Sewilli, ráchowáło w ſobie ná ten czás Miáſt 175. z ktorych w oſmiu były Kolonie Rzymſkie, y wſzyſtkie żyły według Práw Rzymſkich. Zámyka w ſobie wielką Część Gor zwánych Sierra Morena ná Pułnocy, á ná Wſchod część Gory Syerry Alkaraſkiey, á ná Południe ma Gorę Kaſpę. Grániczy ná Pułnoc z Eſtremadurą, y Káſtylią, ná Záchod z Portugállią, y Álgárbią, ná Południe z Gibraltarem, y Oceánem, á ná Wſchod z Granátą y Murcęą. Rzeki ma náyznácznieyſze Gwadalkiwir, Gwadaſſo, Xenil, Gvadalete, Tinto, Odier.

Obywátele Andaluźcy ſą wielcy Zelotypi nie wierzący żonom ſwoim, y oſtrzy ná nie rownáiąc ie ſobie z ſłużebnemi.

Kray ten obfituie w winá, zbożá, cukry, báwełny, á náywięcey w konie bárdzo ſzybkie, dla czego ſię názywa ſzpichrzem, piwnicą y ſtáynią Hiſzpáńſką. Z gor wydáie Srebo żywe, Pryncmetále, kruſzce Srebrne, Dyámenty &c. Ma Miáſtá zwáne: Sewiliá, Cordua, Cadix, Jaen, Gibraltar, Medina Sidonia, Batia, Xeres, Eeia, Ubeda, Anduxar, Aiamonta, Eſcalone, Lebrixa, Monte major, Oſſuna, Niebla, Palma, Palos, Port S. Máryi, y Port real.

Andaluzyá dzieli ſię ná 4. Częſci zwáne, od Miáſt: Cardua, Sevilia, Xięſtwo Medina, Sidonia, y Cadix Wyſpá.

SEVILIA nád Rzeką Gwadálkiwirem opasáną oliwnemi láſsámi, Miáſto Stołeczne, y po Mádrydzie náywiękſze w Hiſzpánii, Hiſzpáni o nim ták mowią: kto nie widział Sewilii niewidział nic oſobliwego, bo kiedy Bog kogo kocha, to mu dáie mieſzkánie w Sewilii. Ma ſwoię Akádemią, Parlámént, Trybunáł Inkwizycyonálny, y Mennice Generálną, do ktorey Złoto y Srebro z Ameryki bywa złożone y wybisiáne ná monetę. Przyozdobione wielą Kláſztorow, y Kościołow á náywſpaniálſzym Kościołem Kátedrálnym, gdzie ieſt Grob S. Ferdynándá III. y ſamey Krolowey. Ten Krol Roku 1248. wygnał Máurow z Sewilii, po átáku Miáſtá przez 16. Mieſięcy, ktorzy tám mieſzkáli, przez lát 534. Arcybiſkup Sewilſki ma 100000. Tálerow intráty, á Kápitułá więcey, X. Wayrak piſze że w Kościele Kátedrálnym ieſt Monſtrancyá wáżąca sámego Złotá 1750. funtow, miſternie robioná, y w tym Koſciele codzień powinno ſię 300. Mſzy SS. z obligácy odpráwić.

To Miáſto zá dáwnych zwáne Hiſpalis, álbo Spalis, y *Colonia Romulea*, od Máurow zwáná Sbilia, álbo Isbilia. O milę od Sewili nád Gwadalkiwirem ieſt ſtára Sewiliá, ále tylko wieś, w niektorych záś mieyſcách tylko znáki, y Imię Talca, ktorym ſię tám názywáią Polá. Swiádczą támeczni, że tám byłá dáwna Italiká Miáſto Biſkupie y Oyczyzná Cesárzow Traiáná, Adryaná, y Teodozyuſzá, iáko y Poéty Syliusá Itáliká iákoż tám ználeziono ieden Metál, z nápiſem: *Divi Aug. Munic. Italic. Perm.*

CARDUA nád Gwadálkiwirem ma ſwego Biſkupá, Miáſto wielkie y ſtarodáwne, położone w rowninie bliſko Gor Syerry Moreny, było ſtolicą Krolow Mauroſkich przez 200. lát, gdzie dotąd ieſt ich Zámek, y Koſcioł przemieniony ná Kátedrę, do ktorego ták byli nábożni, że chociáż wygnáni, przecież Morzem przyieżdżáli ná náwidzenie go, ieſt ták wielkie, że od Muru iednego drugiego nie doyrzy, ma kolumn Jáſpiſzowych, y mármurowych czárnych 850. Ołtárzow 366. Brám 24. To Miáſto odebráno Máurom Roku 1236. przy Kláſztorze Dominikáńſkim ieſt ieden Dzwon, ktory przed śmiercią Zákonniká káżdego ſam dzwoni, podobne dzwony ſą u tychże Oycow w Zámorze Prowincyi Leońſkiey y Salernie, ieſt tu y ſtáyniá Krolewſka konſerwuiącá záwſze dla Krolá 200. koni. Szczyci ſię to Miáſto oyczyzną Seneki, Lukáná, y Ludwiká Gongory Poéty Hiſzpáńſkiego.

CADIX Miáſto fundowáne ná wyſpie tegoż Imienia od dáwnych zwáney Wyſpą Junony, ktorey tám był Kościoł dedykowány. Anglowie ſpalili byli to Miáſto Roku 1596. ále odnowione nie wielkie, lecz piękne, y mocne, obronione od Morzá wielkiemi Skáłámi, á od Ziemi foſsámi y wáłámi, ma Port bárdzo dobry zmocniony dwiemá Zámkámi, y trzecim ná Skále w Srodku Morzá. Miáſto to ieſt hándlowne, bo wſzyſtkie Kupiectwá z támtąd idą do Indyi, y do Europy; ma ſwego Biſkupá. Był tu kiedyś Koſcioł Herkuleſowi konſekrowány, w ktorym byłá Statuá Alexándrá Wielkiego, Juliuſz Cesarz widząc ią zápłákał, uważáiąc ták wielkie zdobyczy tego Monárchy w lát 33. Był y Ołtarz dedykowány Uboſtwu; Drugi Náuce; Trzeci Staroſci: Czwarty śmierci. Juliuſz z tego Koſcioá wielkie Skárby wziął ná záplátę Woyſku. Stárożytność byłá tey ſuppozycyi, że tá wyſpá oſtátnia w Swiecie, y Słońce zfátygowáne biegiem uſtáwicznym tám miáło ſwoy ſpoczynek.

Soliſque cubilia gades, ſtat

Port tey Wyſpy dobry Miáſto to uczynił ludnym, iákoż y zá Rzymián muſiáło

ło bydź ludne, kiedy zá Auguſtá Cesárzá tám náráchowáno sámych Káwálerow 500.

Ziemiá ná tey Wyſpie wiele obfituie w páſtwiſká.

JAEN nád Rzeką Tryą, Miáſto wielkie y piękne, zá pánowánia Máurow rownáło ſię Sewilii y Kárduy, ma ſwego Biſkupá. Ferdynand IV. Krol Káſtylſki tu umárł, wſtáwione to mieyſce w Kátedrálnym Koſciele konſerwowáną Weroniką, dokąd wiele pielgrzymuią Hiſzpáni.

BAEZA Miáſto nie wielkie zwáne od dáwnych Betyká ma ſwoię Akádemią.

OSSUNA Miáſto Stołeczne Xięſtwá należącego do Domu Gironow.

GIBRALTAR ma ſwoię denominácyą tá Gorá od Kápitaná Arábſkiego zwánego Gibel Tarif. Miáſto położone nád ciáſnym Morzem iákoby nád Kánałem łączącym Oceán z Medyterránem, ma ſwoy Port wielki y beſpieczny, nie wielkie ále mocne y obronione dobrą Cyttádellą, fundowáne ná Gorze tegoż Imienia, ktorą ſtárodáwni rozumieli bydź kolumną Herkulesá, iáko y drugą przeciwko niey z ſtrony Afryki, y bliſko Ceuty, tych obudwoch ná przeciwko ſiebie położonych gor wyſokość, widzi ſię przeieżdżáiącym z Oceánu do Medyterránu iák dwie kolumny, iedni rozumieią, że Herkules doſzedſzy tego mieyſcá y rozumieiąc że nie máſz dáſſzego Swiátá, założył te dwie kolumny dáwſzy ná nich Inſkrypcyą: *Non plus ultrà*, inni záś twierdzą báiecznie, że te kolumny były wyſtáwione od Herkulesá, y przez długi czáś Wiekow ták wyſoko wyroſły, że ich y naydáley może obáczyć, dla czego názwáli to mieyſce ciáſnym Morzem Herkuleſowym. Teraz ná tych dwoch gorách ſą dwie Káplice N. N. Pánny, z ktorych iedná Gibráltarſká zowie ſię *Nuoſtra Senora d' Europa* to ieſt Náſza Páni Europeyſka, á drugá Afrykáńſká zowie ſię Náſzá Páni Afrykáńſka; ſrodkiem Gory Gibraltárſkiey, ieſt iedná iáſkiniá, ktorą może przeyść podziemnie áż do Morzá. Druga iáſkiniá ieſt otworzona w gorze, ktorą támeczni rozumieią bydź prowádzącą pod głębokośćiámi morſkiemi, áż ná brzeg Afrykáńſki, ále tego niedoſwiádczáli ſię.

ALGESIN Miáſto bliſko Gibraltáru należáło do Grafá Julianá, z kráiem cáłym tegoż Imienia, y tu náypierwey byli Máurowie zgromádzeni od tego Grafá ná záwoiowánie Hiſzpánii.

TARIF o dwie mile od Gibraltáru miáſto wielkie fundowáne od Taryfá Kápitáná Máurá.

MEDINA SIDONIA Miáſto záſzczycone Xięſtwem y Traédyą zábitey blánki Krolowey Káſtylſkiey Roku 1362. z rozkázu Krolá Dom Pedra Mężá.

LEBRIXA Miáſto od dáwnych zwáne Nebriſſa fundowáne od Bachusá według Sylwiusá Itáliká

At Nebriſſa Dioniſæis conſcia ſacris
Quam Satyri coluêre leves

SAN LUCAR Miáſto weſołe piękne y obronione Zámkiem mocnym, ma Port morſki dobry, należy do Xięſtwá Medyny Sydonii.

PORT S. MARYI Miáſto położone w rowninie wdzięczney nád Rzeką Gwadálettą hándlowne z przyczyny bliſkoſci Kadyxu.

ESCALONA tytułuie ſię Xięſtwem.

LEGIA.

KRoleſtwo to Leońſkie zwáne, początek Tytułu Krolewſkiego ma od Ordoniuſzá II. Roku 917. bo kiedy Máurowie náiechali Hiſzpánią, Chrześciánie nie mogąc ich iárzmá cierpieć, iedni uſzli, w Aſturyiſkie y Gállickie gory, drudzy do Fráncyi, tym czáſem Pelagius, o ktorym wyżey, pod Krolámi Roku 722. zebráwſzy potencyą, odebrał Máurom Leońſką Prowincyą, i iego Sukceſſorowie intytułowáli ſię Krolámi Aſturyiſkiemi, czyli Owieckiemi, dopiero Ordonius wziął ná ſiebie tytuł Krolá Leońſkiego, poſtánowiwſzy Stolicę ſwoię w Leonie.

Tá Prowincyá byłá według Straboná mieſzkána od Wetonow, y graniczy ná pułnoc z Aſturyą, ná Záchod z Gállicyą, y Portugállią, ná Południe z Eſtramádurą, ná Wſchod z Káſtylią ſtárą. Dzieli ią Rzeká Duero ná część południową y pułnocną. Ziemię má gorzyſtą y nie płodną. Zámykáłá w ſobie przedtym pod tytułem Kroleſtwá Leońſkiego Gállicyą, Aſturyą, Káſtylią ſtárą, y Eſtramádurę, ále to wſzyſtko przyłączone do Kroleſtwá Káſtylſkiego Roku 1230.

Ma Rzeki znácznieyſze zwáne Duero, Puizegra, Carrion, Tormes, Torto, Tera, Eſla, y Orbego. Miáſtá ma zwáne, Leor, Aſtorga, Palencya, Toro, Zamora, Salamanka, y Ciudad Rodrigo.

LEON

LEON Miáſto Stołeczne fundowáne przy gorách Aſturyiſkich nád Rzeką Eſla, wielkie, ále nie ludne, ma ſwego Biſkupá y Akádemią, przyozdobione Koſciołem Kátedrálnym y w nim Grobámi 37. Krolow Hiſzpáńſkich, y Cesárzá iednego. Kánoniczá Godność ieſt przyozdobiona Krolewſką, bo Krol Hiſzpáńſki ieſt záwſze Kánonikiem Leońſkim, y ieżeli tám ieſt przytomny z Kánonikámi záſiáda, ten sám Przywiley ma y Márkiz Aſtorgſki.

PALENCYA ma ſwego Biſkupá, y Akádemią.

ZAMORA ma ſwego Biſkupá, y u Dominikánow Dzwon, ktory przed śmiercią káżdego máiącego umrzeć Dominikáná sám dzwoni.

SALAMANKA nád Rzeką Tormes, Miáſto wielkie, ma ſwego Biſkupá, y Akádemią ſłáwną, máiącą około 80. Profeſſorow, y 24. Kollegiow, á w káżdym 30. Kollegow, z ktorych iedni ſą Profeſſorámi, drudzy ſtudenci, między Kollegiámi ieſt 4. większych, w ktorych uczoni ludzie dáią lekcye, z náyprzednieyſzych Fámilii tu Oycowie dáią ſwoich Synow, z ktorych wiele godnych ludzi Kroleſtwo y Krol ná rożne honory y Poſelſtwá wybiera. Obywátele tego Miáſtá máią o ſobie Hiſzpáńſkie przyſłowie: *Ni buen zapato de Valdres, ni buen Amigo de Salamanca*, to ieſt: Ani dobry Swiec Wáldrſki, áni dobry Przyiaćiel Salámáncki.

CIUDAD RODRIGUO Miáſto piękne y mocne, ma ſwego Biſkupá, fundowáne od Ferdynandá II. Roku 1200. nád Rzeką Agwadę, przeciw náiázdom Portugálſkim.

LEDESMA nád Tormeſem ufortyfikowáne ſwoią Sytuácyą, wſłáwione Wodámi ciepłemi pomocnemi ná rożne defektá.

MEDINA del CAMPO Miáſto dáwne, hándlowne, bogáte, uprzywileiowáne od wſzelkich podátkow, wolne Elekcye ma do honorow wákuiących, ták iáko y Duchowieńſtwo.

KASTYLIA.

KRoleſtwo to przez długi czás Krolow ſwoich nie miáło, bo Roku 913. czyli 915. Ordonius Krol Leońſki, á potym Káſtylſki kázáwſzy ſtrácić 4. Gráfow Káſtylſkich wzniecił w Poſpolſtwie rebellią, ktorzy obráli ſobie dwoch ſędziow áby rządzili ná Mieyſcu Krolewſkim áż do śmierci Roku 930. Ferdynánd Gonzales záſłużony w woienym Trybie przeciw Máurom, od Ramirá II. Krolá Leońſkiego otrzymał rekompenſę Tytuł Grafſtwá Káſtylſkiego, od ktorego Gonzalesá, áż do Gárſyasá, Prowincyá tá byłá rządzona przez Gráfow, po Gárſyáſie umárłym bezpotomnie, Roku 1029. Sukceſſyą wzięłá Nugná Sioſtrá iego, á żoná Skánchy czyli Sánkcyuſzá Krolá Náwárſkiego, ktory Káſtylią erygował ná Kroleſtwo, á Roku 1217. Ferdynánd II. Krol Leońſki Práwem Dziedzicznym złączył Náwárrę y Káſtylią z Koroną Leońſką, Roku záś 1474. Ferdynand y Izabellá przyłączyli te Kroleſtwá do Arrágonii.

KASTYLIA ieſt oblana wielą Rzekámi, powietrze ma czyſte y zdrowe, gruntá gorzyſte y nie urodzayne, bo zbytnie ſuche, w niektorych iednák mieyſcách obfituie w zboża, winá, y owoce, oſobliwie w południowey ſtronie, á náywięcey w páſtwiſká y w ſtádá owiec, z ktorych bárdzo przednią welnę wydáie.

Dzieli ſię ná Stárą Káſtylią álbo pułnocną, y Nową, álbo południową, ktore dwie częſci dzielą Gory Syerra Tablada, y Syerra Morena, ciągnące ſię wzdłuż od Wſchodu do Záchodu.

KASTYLIA STARA.

TA Prowincyá ieſt Pułnocná, byłá mieſzkáná według Pliniuſzá y Ptolomeuſzá od Wákcennow, Káryktow, Murbogeiow, y Pelándow, názywa ſię ſtára, bo náypierwey od Máurow odebrána. Graniczy ná Pułnoc z Aſturyą y Biſkáyą, z Leonem ná Záchod, z Káſtylią nową ná Południe, z Arrágonią y Nawárrą ná Wſchod. Zámyka w ſobie Káſtylią właſną, Ryoxę, y Burewę. Oblana Rzekámi Ebrą y Doura. Miáſtá ma znácznieyſze: Burges, Valla dolid, Avilla, Segovia, Sigvenca, Oſma, Soria, Calahora, S. Dominico dela Calciata, Najem, Nagera Xieſtwo, Longrono, Agreda, Agurar, Aranda de Duoro, Coruna, Trias, Lerna, Miranda, Medina del Campo, Olmedo, San Iſtevan, Sepulveda &c.

BURGOS Miáſto Stołeczne nád Arlancą, wielkie ále nie piękne oprocz Kośćiołá Kátedrálnego, Pałácu Arcybiſkupiego, y Szpitalá dla Pielgrzymuiących do S. Jákubá, ktory ma roczney intráty koło 30000. Tálerow, á Arcybiſkup 40000. Dukátow, zá murámi tego Miáſtá ieſt Kláſztor Pánieńſki bárdzo bogáty, máiący w ſobie 150. Zákonnic, Corek Xiążąt, y Pánow wielkich, Xieni tego Kláſztoru rządzi 17. Kláſztorow, 14. Miáſt, 50. Burgow nákſztáłt Miáſteczek, do ktorych obiera ſobie Gubernátorow, dyſponuie 12. Kommend.

VALLA DOLID nád Pizwergą, Miáſto wielkie, bo ma 11000. Domow, y ludne, bywáło przedtym Stolicą Krolow Káſtylſkich, ktorych Pałácem przyozdobione, y wielą Szláchty tu rezyduiących, ma ſwego Biſkupá y Akádemią.

AVILA nád Adáią, ma ſwego Biſkupá, záſzczycone Mánufákturámi ſukien delikátnych, y Oyczyzną S. Tereſſy y Akádemią.

SEGOVIA fundowáne ná gorze, ludne y wielkie, bo ma 7000. Domow, zbogácone Mánufákturámi ſukien pięknych, y mennicą, ma y Akwedukt od Trajáná Cesárzá wyſtáwiony.

SIGVENCA nád Rzeką Henares zmocnione Cyttádellą, y przyozdobione Biſkupſtwem, Akádemią, y Arſenałem.

OSMA nád Dourą, ma ſwego Biſkupá.

SORIA zwáne od dáwnych Numancia, ktore przez 14. lat wytrzymáło Atták przeciw 40000. Rzymián, ále teraz ſtráciło luſtr.

CALAHORA Miáſto nád Ebrą, záſzczycone włáſnym Biſkupem, y Koſciołem Kátedrálnym, á náybárdziey według wielu Autorow Oyczyzną S. Dominiká Fundátorá Zákonu Káznodzieyſkiego, ktorego Regułá byłá ápprobowána od Innocentego III. Papieżá ná Concilium Laterańſkim Roku 1215. inni záś twierdzą, że był Rodem z Kalárogi Miáſteczká Dyecezyi Oſmſkiey.

AGREDA przy Gorze Mont Cajo fundowáne, obſzerne, murem opasáne ále nie ludne, záſzczycone Relikwią, y manuſkryptámi Maryi d' Agreda Zákonnice bárdzo pobożney y świętey.

LERMA tytułuie ſię Xieſtwem y ma Zámek ná gorze.

MEDINA del Campo Miáſto bogate, hándlowne, y uprzywileiowáne Práwámi, záſzczycone Ferdynándá I. Krolá Arrágońſkiego urodzeniem, Roku 1380. y Cesárzá Ferdynándá I. Roku 1503.

LONGROFIO nád Ebrą, bogáte w winá, owoce, y Morwy.

KASTYLIA NOWA.

TA Prowincyá według Ptolomeuſzá, Stráboná, y Pliniuſzá byłá mieſzkána od Kárpetánow, Kasábruenow Láminitonow, Oretánow, Icedytánow, y Lancyenow. Dopiero od dwoch Wiekow ieſt Stolicą Krolow Hiſzpáńſkich, zwáną od Hiſzpánow Kroleſtwem Toletáńſkim.

Graniczy ná Pułnoc z Stárą Káſtylią, ná Wſchod z Wálencyą y Arrágonią. Ten kray ieſt náyobſzernieyſzy nád inne, ciągniący ſię ná Południe od Syerry Moreny, áż do gor pułnocnych zwánych Tornas Vacas, zámyka w ſobie 4. Prowincye, zwáne Eſtramadura, Marka, Syerra, y Algarya. Ma Rzeki znácznieyſze Taga, Gvadiana, Henarez, Trajuna, Xarana, Gvadarama, y Xubar. Miáſtá ma pryncypálnieyſze Madryd, Toledo, Alcala de Henarez, Gvadalaxara, Cuenca, Ciudad Real, Truxillo, Merida, Badajos, Coria, Alcantara, Placencia, Albuquerqva Xieſtwo, Alacar, Almagro, Almonecid, Calatrava, Cifuentes, Conſvegra, Medicaceli, Orgas, Puebla &c.

MADRID Miáſto Stołeczne całego Kroleſtwá, wielkie nád Rzeką Maſanares, ná ktorey ma Moſt wielki, ále częſto wyſycháiącey, z ktorey przyczyny ma o ſobie przyſłowie: Trzebáby przedáć moſt dla kupienia wody do Rzeki; y drugie przyſłowie; Ná innych mieyſcách Rzeká czeka moſtu, á tu záś moſt czeka Rzeki. Rozdzielone ieſt ná ſtáre y nowe Miáſto, w ktorych nie może nikt nic przedáwáć do iedzenia y picia, poki táxowáne nie będzie, bo Krolowi oſmy groſz idzie z káżdey rzeczy przedáney, Poſłowie cudzoziemſcy, y Miniſtrowie ſą uwolnieni od tey táxy, ktorym prowiduie Dwor Hiſzpáńſki wſzelką żywność. Przyozdobione to Miáſto dwiemá Pałácámi Krolewſkiemi. Pierwſzy Pałác zwány *Buen Retiro* wyſtáwiony od Filippá IV. zá Miáſtem w piękney rowninie z 4. Appartámentámi w kwádrátową formę

wo

we ſrodku Dziedziniec máiący z Fontánną ſkrapiáiącą kwátery kwiátámi przypſtrzone. Pokoie ſą wſzyſtkie wyzłacáne rożnemi ſztukámi, Sálá ná de wſzytko ciekáwa do widzenia, w ktorey ſię Komedye odpráwiáią, cáła ſztukámi przyozdobiona, wyzłacána, y obſzerna, w káżdey lodzi może 15. Oſob zmieścić, Krolowie tu ná wioſnę rezyduią, y przez większą część látá báwią. Drugi Pałác Krolewſki zwány *El Pardo* o milę od Mádrydu, kwadrátową ſztuką wyſtáwiony, z 4. Wieżámi, y 4. Appártámentámi kommunikácyą máiącemi przez wielkie Gálerye kolumnámi podpárte, przyozdobiony ogrodem bárdzo pięknym, y mieyſcámi pięknemi do polowánia, y opárkánionemi.

ANRAYUEZ Pałác Krolewſki o 3. mile od Mádrydu, nád dwiemá Rzekámi Tágą y Xamárą dość piękny y wſpániały, á ná dewſzyſtko máiący do widzenia Ogrod bárdzo obſzerny, długi, y większy od Wersálſkiego w Fráncyi, przyozdobiony licznemi Státuámi, z ktorych Fontánny wypływáią z oſobliwſzemi ſztukámi, Gorá Parnáſs, ná iednym ſtáwie wyrzuca z ſiebie náywyżſzą Fontánnę, Cupido záś ile ſtrzał, tyle Fontánn wyrzuca, ſą y drzewá wyſokie oſobliwą ſztuką wyrzucáiące z ſiebie Fontánny, między Státuámi náyprzednieyſza ieſt Janá Auſtryáckiego kámienna, ktorá z włoſow ſwoich wyrzuca Fontánnę &c.

ESCURIAL o 3. mile od Mádrydu, Konwent wyſtáwiony od Filippá II. ná zádoſyć uczynienie wotom po bátálii S. Kwentyná ná mieyſcu ſpálonego Kláſztoru S. Hieronymá we wſi zwáney Eſcurial, ten Konwent ma bydź náywſpániáłſzy w Hiſzpánii, y w cáłey Europie, ná ktory trzech Krolow wielkie ſkárby łożyli, wyſtáwiony ieſt kwádrátową Formą z 4. Wieżámi nárożnemi, zámyka w ſobie 17. Kláſztorow, 22. Dziedzińcow, 11000. okien, Zákonnicy záſtępuią cáły ten Konwent, w ktorym ſą Appártámentá Krolá y Krolowey, ma koſztować 6200000. Dukátow, oprocz Pánteonu fundowánego od Filippá IV. nákſztáłt Rzymſkiego, gdzie ſię chowáią Krolowie, y Krolowe Hiſzpáńſkie. Zákon S. Hieronymá był approbowány przez Grzegorzá XI. Pápieżá Roku 1374. ktorego Zákonnicy máią w Eſcuriale iednę Bibliotekę rozdzieloną ná 3. Sále, gdzie w iedney rachuie ſię 18000. Kśiąg, á w drugiey 3000. sámych Manuſkryptow tráktuiących o sámey Religii Máurow, opisánie ták wielkiey ſtruktury trudne dla zábránia wiele mieyſca, ále wolno widzieć ciekáwemu Xiędzá Wayráká obſzerniey tráktuiącego o opisániu Hiſzpánii, lub też Autorow Hiſzpáńſkich.

TOLEDO przedtym Stołeczne Kroleſtwá ſwego Imieniá, nád Rzeką Tágą między ſkáłámi, ná ktorych wierzchu ieſt Zámek erygowány y Koſcioł Kátedrálny, Miáſto dáwne y wielkie, bo ma w ſobie 27. Páráfii, y 38. Kláſztorow, ále nie ludne, przyozdobione Párlámentem Káſtylſkim, y Akádemią, ma ſwego Arcybiſkupá, Prymásá Hiſzpáńſkiego, máiącego roczney intráty 100000. czerwonych złotych y tyle drugie Kápitułá, Koſcioł Kátedrálny wſpániały y máiący wielkie ſkárby, y Relikwie, między ktoremi ieſt ſukienká NN. Panny, bárdzo bogáta sámemi dyámentámi, perłámi, rubinámi, y ſzmarágdámi sádzona. Ma do widzenia Akwedukt wode prowádzący z Rzeki áż do Zámku ná ſkáłę, á z támtąd do Miáſtá. Bliſko Toledy ieſt mieyſce iedno w leſie, zwáne, *Dehesa de Las cien Donzellas* to ieſt Las ſtu Pánien, bo Mauregat Krol Leońſki był obligowány płácić Trybut Máurom 50. Pánien Szlácheckich, y 50. mnieyſzey kondycyi, ktore były w tym leſie y budynku, lub Zamku támecznym edukowáne dotąd, poki nie były do Afryki odeſłáne, ále po wygnánych Máurách Kárdynał Cyryxeo Arcybiſkup Toletáńſki kupił ten Zamek y Lás, gdzie Roku 1573. fundował Kláſztor ná 50. Szlácheckich, y ná 50. mnieyſzey kondycyi Corek, ten Kláſztor był potym do Toledy przenieſiony, ma roczney intráty 35000. Dukátow, ſiedmio letnie tám Pánny dáią ná Edukácyą, ktorá, z ktorych idzie zá mąż, ieżeli Szlácháiánká bierze Poságu 2000. Tálerow, ieżeli nie, to 1000. Tálerow. Wſtáwione to Miáſto wiele Koncyliow. O puł mile od Toledy ſą do widzenia znáki wieży Czarnoxięſkiey, ktorą Krol Roderyk otworzyć kazał z tey przyczyny. Julian Gráf ſprowádziwſzy do Hiſzpánii Máurow Roku 712. czyli 713. ták przeſtráſzył Roderyká, że zubożony bez ſkárbow, ſpoſobu mieć nie mogł do bronienia kráiu przeciw nieprzyiacielowi, w nádziei záś będąc Roderyk ználezienia ſkárbow w tey wieży, otworzyć ią kazał, ktorá byłá między dwiemá ſkáłámi, pod ktoremi widáć było iednę iáſkinią głęboką rozdzieloną ná 4. Cześci, w ktorych ſrodku byłá iedná roſpácz zámknięta drzwiámi żeláznemi, z wielą Zámkámi y kłotek, y ná niey inſkrypcyá Grecka, ktorey explikácye rożne były, á náypewnieyſza byłá, że kto otworzy tę ſkáłę, nieſzczęſliwy będzie. Roderyk kazał zrobić pochodnie wielkie, ktoreby nie mogły zgáſnąć w tey iáſkini od iákiego nágłego wiátru y sám z liczną aſſyſtencyą tám wſzedł, y náypierwey ználazł iednę Sálę przedniemi ſkulpturámi przyozdobioną w iey ſrodku, Státuą pryncmetálową reprezentuiącą czás, w Práwey ręce trzymáiącą

bron

broń, ktorą czás po czáśie uderzálá w ziemię, y to uderzánie czyniło wielki grzmot po iáſkini, Roderyk by náymniey nie zmieſzány tym Fántazmá, y owſzem aſſekurował ie, że żadney ſzkody nie uczyni, tylko, áby obaczył oſobliwoſci wſzyſtkie, ná ktore ſłowá Statuá przeſtałá bić w ziemię, á tym czáſem Krol wizytował wſzyſtkie mieyſcá, gdzie między innemi poſtrzegł inſkrypcyą Arábſką, ná żywocie Státuy tymi ſłowy: czynię moię powinność; ná rámieniu záś: zá moią pomocą; ná lewey ſtronie przeciw murowy: Nieſzczęſliwy Krolu twoy zły deſtyn ſprowadził cię tu; á ná prawey ſtronie: ty będzieſz z władzy zepchnięty od inſzych cudzoziemſkich Národow, y twoi poddáni będą karáni, ták iák ty zá ich grzechy. Roderyk nápáſſzy ſwoię ciekáwość ledwie co przeczytáwſzy umknął ſie ná tych miáſt Statuá poczęłá uderzáć w ziemię, y wyſzedſzy kazał zámknąć tę bramę y ziemią zákopáć, ále teyże ſámey nocy z tey ſtrony głoſy y wrzáſki ſtráſzne ſłychać było, á potym iákoby pioruny grzmoty, huk ſłychać było, á ná záiutrz áni znáku ználeść nie mogli, gdzie byłá tá wieżá, o czym twierdzi Abulkácym Tarif Abentaryk w Hiſtoryi poſtánowienia ſię Máurow w Hiſzpánii, y ták opiſuie iáko wiádomy, y przytomny expedycyi przeciw Máurom, informowány o tey wieży od Arcybiſkupá Dom Oppaſa Generałá Krolá Roderykà przeciw Máurom; ktory był z Krolem w tey wieży, iákoż według tey predykcyi Roderyk od Máurow ná woynie zábity, y Páńſtwo iego záwoiowáne, tego Autorá Noblot w Geográfii ſwoiey cytuie

BARCHON de BLAYE nie wielkie Miáſteczko, ále ciekáwe do widzenia Zámku iednego zwánego, *La Mora Encantada* wynálezionego pod ziemią w gorze iedney poblíſkiey Roku 1657. z tey przyczyny ieden żołnierz uſtáwiczne ſny miewał przez 18. Mieſięcy o tym Zámku w gorze będącym, y o koło niego ſkárby wielkie złotá, y ſrebrá, iákoż zá pozwoleniem Mágiſtrátu kopáć kazał tę Gorę, y w krotce Murow ſię dokopał, y Zámku podziemnego tákiego, iáki mu ſię ſnił, y iáki dotąd ieſt, máiący dwá appartámentá pokoiow, y ſtudnią, w ktorey ſię znáydowáły kośći Olbrzymow, Jordan Autor dziwuie ſię, że nie ſzukáno y ſkárbu, á Korneliuſz dáie rácye, że ſię expens obáwiáno bezſkutecznych, bliſko tego Zámku ieſt iedná Fontánná, o ktorey ten żołnierz miał záwſze ſuppozycyą, że tám ieſt ſkárb.

ALCALA Miáſto nád Rzeką Henarez, zwáne od dáwnych Compluta, piękne, y wſtáwione Fontánną iedną, z ktorey wodę dla Krolá wożą do Mádrydu, ma ſwoię Akádemią, y w niey Bibliotekę piękną.

CUENSA nád Rzeką Xukar ma ſwego Biſkupá.

CALATRAVA nád Gwadyanem dáie Imię ſwoie Orderowi tám poſtánowionemu Roku 1158. o ktorym wyżey.

TRUXILLO nád Almonteą ma ſwoię Cyttádellą, to Miáſto y inne náſtępuiące ſą w Eſtramádurze.

MERIDA nád Gwadyánem Miáſto náleżące do Káwálerow S. Jákubá ufortyfikowáne miewáło ſwego Arcybiſkupá, ále 1124. przenieſiony do Kompoſtelli, ma ieſzcze Akwedukty dwá, y Ark Tryumfálny znáki dáwnych Rzymián.

BADAJOX Miáſto ufortyfikowáne przeciw Portugállii, ma ſwego Biſkupá, y dwiemá Cyttádellámi zmocnione.

CORIA nád Alagronem ma ſwego Biſkupá y Kátedrę, y moſt bez Rzeki, ktorá odmieniłá ſwoie mieyſce.

ALCANTARA zwáne od Ptolomeuſzá *Norba Cæſarea* á od Pliniuſzá *Norbenſis Colonia*, nád Rzeką ma moſt erygowány od Trajáná, długi ná 670. krokow, á ſzeroki ná 28. To Miáſto ieſt mocno ufortyfikowáne nád Tágą. Alfons IX. Krol Káſtylſki dał ie był Roku 1214. Káwálerom Poryerſkim, ktorzy ſię teraz zowią Alkántárſkiemi, y mogą ſię żenić zá Pozwoleniem Pápieſkim, dánym im Roku 1540. Záſzczycone Oyczyzną S. Piotrá d' Alcantara.

PLACENCYA ma ſwego Biſkupá y Cyttádellę.

MEDELIN nád Gwadyánem, ná ktorym ma Moſt długi ná 560. krokow. Miáſto obmurowáne, y zmocnione Fortecą Zámkową ná iedney nie doſtępney gorze, záſzczycone Oyczyzną Ferdynandá Kortezá, ktory zdobył Amerykę.

ALBUQUERQUE Miáſteczko nie wielkie, ále mocno ufortyfikowáne przeciw Portugállii, erygowáne ná Xięſtwo.

ALMAGRO Stołeczne Mágiſteryi Orderu d' Calatrava przyozdobione Akádemią, y wielą Kláſztorow, w ktorych iednym Dámy Kálátrawáńſkie noſzą czerwony Krzyż ná ſukniách.

CIUDAD REAL Miáſto wielkie nád Gwadyánem, wſtáwione ſkorámi kurdybánowemi, y przedniemi Rękáwiczkámi Hiſzpáńſkiemi.

WYSPY

WYSPY
Majorka, Minorka y Iwika.

TE Wyſpy zwáne od dáwnych Baleares záſzczycáły ſię przedtym Kroleſtwem, ále ie Krol Arrágońſki Saracenom odebrał Roku 1230. y odtąd náleżą do Korony Hiſzpáńſkiey, zwáne były *Baleares* álbo Gimneſies od dwoch ſłow Greckich znáczących w pierwſzych ſłowách *Bale*, iákoby, rzucáć, á *Ares* iákoby, nági; bo támeczni ludzie mieli adres do rzucániá y tráfiániá Kámieniámi, ále lecie chodzili nágo. Zá czáſow Auguſtá Cesárzá, były nápełnione te Wyſpy iádowitemi źwierzámi, ále teraz wygubione.

BALEAROWIE ták ſobie ſzácowáli biáłegłowy, że kiedy Pirátowie morſcy wzięli im ktorą, to ią wykupowáli czteremią Męſzczyzn, mieſzkáli w iáſkiniách y ſkáłách wyrobionych, nie ználi złotey áni ſrebrney Monety, dáiąc rácyą; że Herkules miał woynę przeciw Chryzaorowi Synowi Gereoná o to tylko, że miał złotá wiele, okrywáli ſię tylko gáłęźiámi, y broń ich byłá 3. gáłęzie, iedná długa, żeby z niey dáleko rzucáli kámieńmi, drugá krotſza, żeby miernie, trzeciá nie wielka do bicią ſię nią y do bronienia. Podczás ich weſelá, Pánna młodá pierwey wſzyſtkich kontentowáć muſiáłá, iák Páná młodego, podczás záś pogrzebow umárłego łamáli trupá y chowáli pod wielki kámień, włożywſzy w Trunnę, Práwá ich były Bogow adorowáć, ubogich wſpomágáć, ſtárych ſzánowáć, poſłuſznym bydź Xiążętom, bronić ſię Tyránom, zábiiáć złodźieiow, nie wyieżdżáć do cudzych Kráiow.

Te Wyſpy prowiduią wiele Kráiow, oliwą, ſzáfránem, woſkiem, migdałámi, dáktylámi, Rzym prowiduią máſłem, ſyrem, y Hiſzpánią, wełnámi Sycylią, zá pánowánia Máurow wyſtáwiáły 40000. Piechoty, 50000. Konnych. Náleżáły náypierwey do Rzymián potym do Rzeczypoſpolitey Pizáńſkiey, potym od Máurow záwoiowáne teraz do Hiſzpánii náleżą.

WYSPA MAJORKA ieſt wiekſza nád drugie dwie, położona ná Morzu Medyterráńſkim nád brzegámi Kátáluńſkiemi, we ſrodku między Minorką y Iwiką, około 30. mil, obfituie w oliwy, winá, zbożá, powietrze ma zdrowe, y przyiemne, Rzeki żádney nie ma, ále wiele Fontánn oblana.

MAJORKA Miáſto Stołeczne, położone przy záchodniey ſtronie, wielkie, ludne, y mocne, ma Port bárdzo dobry ná Morzu, záſzczycone rezydencya Vice-Krolá, y Biſkupá włáſnego, ma ſwoię Akádemią, y Mennicę, gdzie Monetę Hiſzpáńſką biią, mocno ſię záwſze ſtáwia náiázdom Turkow y Máurow, názywa ſię tákże *Palma*.

ALCARIA Miáſto nie wielkie, ále ufortyfikowáne, y Port ma ſwoy ná wſchodniey ſtronie.

Inſze Miáſtá ma tá Wyſpá zwáne Arta, Hingua, Manacor, Soller, y Polencya.

WYSPA MINORKA ieſt położona o 5. mil od Májorki ná tymże Morzu, zowie ſię Minorká, bo mnieyſza od pierwſzey, y nie ma ná 12. mil ná około, pełná gor, y láſow, żywi wiele mułow, y ludzi ma ſpoſobnych do żeglowánia.

CYTTADELLA Miáſteczko dobrze ufortyfikowáne, y uprowidowáne dobrym Portem, przy Záchodniey ſtronie, iedni ie kłádą Stołecznym, drudzy záś MAHON ná wſchodni ſtronie Miáſto máiące tákże dobry Port, ufortyfikowáne Cyttádellą S. Filippá, ma bydź fundowáne od Magoná Brátá Annibálá.

WYSPA IWIKA ieſt między brzegámi Wálenckiemi, y Májorką, ma około 15. mil ná około, nápełnioná ieſt gorámi, ále obfituie w zbożá, winá, owoce, oſobliwie w ſol, ktorą prowiduie Hiſzpánią, Włochy, Afrykę, nie ma Miáſtá, tylko wſie nie ktore, y Fortecę zwáną IWIKA z Portem beſpiecznym, około tey Wyſpy ieſt innych wiele máłych Wyſpek przeſzkádzáiących do Náwigácyi, między ktoremi ieſt

WYSPA FORMENTERA położoná ná Południe od Iwiki, ále niemieſzkána z Przyczyny licznych wężow, dla czego od dáwnych zwána *Ophiuſa*, to ieſt Wężowa; wielu piſzą, że z Majorki, Minorki, y Iwicy wſzyſtkie węże ſą wygnáne ná tę Wyſpę, bo támeczni ſtárzy ludzie obáwiáli ich ſię zábiiáć, będąc tey wiáry, że te węże znáczyły duſze ſtárych Anteceſſorow.

PORTUGALLIA.

KRoleſtwo to Kártaginowie, á po nich Rzymiáne trzymáli dotąd, áż Vitriatus Portugálczyk Generałem kreowány od ſwoich rebellizować záczął, wygráwſzy czternáſtą letnią woynę, ále ná oſtátek doſtáwſzy ſię w Ręce Pompiliuſzá był zábity, y Portugálliá pod władzą Rzymiánow wrociłá ſię, ktorym ią potym wydárli Alánowie, przyſzedſzy z Gotámi do Hiſzpánii, y w ten czás pierwſzy raz tá Prowincyá byłá oddzielona od Hiſzpánii, będąc rządzona od Krolá Gotá, á Hiſzpániá od innego. Od Máurow potym byłá záwoiowána wraz z Hiſzpánią, áż do czáſow Henryká Burgońſkiego, ktory zdobył tę Prowincyą od Máurow, y Dziedzicem ſię iey uczynił, przez záſlubioną ſobie Tereſſę Corkę náturálną Alfonſá VI. Krolá Káſtylſkiego, z ktorey ſpłodzony Henryk, był koronowány Krolem Portugálſkim Roku 1139. zwoiowáwſzy 5. Generałow Máurow pod Urykiem nád Tágą, ten Krol złączywſzy wſzyſtkie ſtány do Lámego w Prowincyi Beira, Práwo ſwoie im poſtánowił, żwáne: LAMEGO, przez ktore Xiążętá cudzoziemſcy ſą exkludowáni od Korony, á náturálni Synowie, kiedy nie máſz ſłubnego dziedziczyć mogą, iákoż Ján I. zwány Oycem Oyczyzny Syn náturálny Piotrá Spráwiedliwego oſiádł ten Tron Roku 1385. po śmierci Ferdynándá ſwoiego Brátá (ále to Práwo było przeſtąpione ná Seymie konwokowánym w Lizbonie Roku 1679. y 1680. ná ieden raz tylko dla Wiktorá Amedeuſzá Fráncisſzká, ktory miał ſię żenić z Infántką Elżbietą Maryą Ludwiką) po rożnych Krolách Roku 1557. náſtąpił był ná Tron Ján III. ktory wybráwſzy ſię z woyſkiem do Afryky Roku 1574. był zábity od Máurow Roku 1578. w 25. Roku wieku ſwego, po iego śmierci był deklárowány Krolem Kárdynał Henryk Syn Emánuelá Wielkiego, ále umárł Roku 1580. Po nim náſtąpił Antoni Syn Ludwiká, Brátá Henryká lub odſtrychnionego od ſukceſſyi przez záſlubienie ſobie Jolándy niſkiey kondycyi Dámy, ále Filip II. Krol Hiſzpáńſki wyſłał woyſko pod kommendą Xiążęciá Alby y ná bátálii był zwoiowány Antoni pod Alkántárą, ktory ledwie uſzedł do Fráncyi, gdzie umárł w Páryżu Roku 1596. y w ten czás byłá Portugálliá do Hiſzpánii, dopiero zá Filipá IV. Roku 1640. Portugálczykowie nie mogąc wytrzymáć iárzmá Hiſzpáńſkiego, wybili ſię z Potencyi Hiſzpáńſkiey, y obráli Krolem Janá IV. Xiążęciá Brábánckiego zwánego Fortunátem, po ktorym Alfons VI. Syn był Krolem, ále detronizowány, á po nim Piotr drugi, drugi Syn krolował od Roku 1667. po odpráwioney funkcyi Regencyi. Tego Syn Ján V. pánuie do dziſia.

Podczás tey rewolucyi Oſtátniey Roku 1640. Sekret tego Národu ieſt godzien uwági, ktory był obſerwowány między 200. Oſobámi przez cáły Rok, że wſzyſtkie Prowincye rozłączone po wielu Kráiách iednego dniá odpádły od Hiſzpánii, oprocz iedney Ceuty w Afryce, ktora ſię zoſtáłá przy Hiſzpánách, bo Gubernator Portugálſki niewiedział Sekretu, przyczyná byłá tey rebellii, że Krolowie Hiſzpáńſci pozwolili hándlować innym Prowincyom z Indyámi Oryentálnemi, á Portugállii zábronili, á do tego podátek był włożony ná nich Roku 1635. żeby płácili po 5. od 100. z wſzyſtkich intrát y kupiectw Koronnych.

Národ ten opiſuią, że ieſt dziki y poſponuiący, Kompánie lubiący, iednák woienny, y Krolá ſwego kochaiący, nie ieſt ták pyſzny iák Hiſzpáńſki, y Cudzoziemcow bárdziey ſzácuiący, ſámę Wiárę czyſtą Kátolicką konſerwuie, bo Żydzi wſzyſcy, ktorzy tám byli, pokrzcić ſię muſieli, ná co Inkwizycye ſą poſtánowione w Lizbonie, Konimbrze, y Eworze, ma tákże Parlámentá ſwoie w Lizbonie, y Porcie. Oprocz tych Rád ma y Trybunáły grániczne, ſpráwiedliwoſci, ſkárbowe, Woienne &c. Jeſt tákże Trybunał poſtánowiony od Janá IV. przeciwko tym, ktorzyby ſekret Stánow nieprzyiacielowi odkryli.

Ordery woienne Portugálliá ma, iáko; Order zwány AVIS, inſtytuowány od Alfonſá I. ktory dał Miáſto Eworę wzięte Máurom Káwálerom Awiſkim, przedtym zwánym: Bráci S. Maryi Eworkiey. Tym Reguły y Konſtytucye opiſał Ján Civita Opát Roku 1162. á Innocenty IV. Papież approbował Roku 1204. ktore poſtánowienie bárdzo było Chrześciánom pożyteczne, bo przeciw Máurom wielkie zwycięſtwá záwſze

wſze mieli ci Káwálerowie. Sánkcyuſz I. dał był tymże Káwálerom Zámek ieden zwány *Avis*, od ktorego máią ſwego Orderu denominácyą, noſili Habit biały Cyſterſki y Regułę Cyſterſką obſerwowáli, Broń ich záś była Złotá, y herb Złoty ná Krzyżu, w około oſádzony kwiátámi z dwiemá Ptáſzkámi ná końcách dlá Alluzyi do Słowá *Avis* znáczącego Ptaká.

ORDER Chryſtuſow był fundowány około Roku 1418. przez Dyonizego I. Krolá Portugálſkiego, dla záchęcenia Szláchty przeciw Máurom, ſtroy ich powinien bydź w czarnych ſukniách, y ná Pierſiách Krzyż Pátryárchoſki, z iedney ſtrony miniowány, á z drugiey Srebrny. Ján XXII. Papież konfirmował ten Order, Roku 1420. y dał Regułę S. Benedyktá Káwálerom, á Alexánder VI. pozwolił im ſię żenić, honor Mágiſtrá tego Orderu ieſt w Ręku Krolewſkich.

Honory w Portugállii ſą troiákiey kondycyi, to ieſt: Xiążętá, Márgrábiowie y Grafowie; Xiążąt bárdzo nie wiele, y owſzem iák ieden tylko Kádáwálſki, y innych kilká pomnieyſzych bo znácznieyſze Xięſtwá sám Krol trzyma, Márgrábiow 9. á Grafow 33. Krol Portugálſki ma mieć 1000000. Czerwonych Złotych roczney intráty, z ktorych wielkie Penſye rozdáie ná rożne Dygnitárſtwá, káżdy z dygnitárzow przybránych od Krolá powinien pozwolenie mieć od Krolá, dla przydánia Imieniowi ſwemu *Dom*, co ieſt znák Szláchectwá, z ſzápdą nie godzi ſię tám tylko záſłużonym Oſobom chodzić.

Ná Trybunałách wſzelkich pierwſze mieyſce máią Infántowie, álbo Synowie Krolow Portugálſkich, po nich Kárdynáłowie, Xiążętá, Arcybiſkupowie, Márgrábiowie, Biſkupi, Gráfowie, y Oſoby Duchowne.

Portugálliá ma 3. Arcybiſkupſtwá, á 10. Biſkupſtw.

Dwor Portugálſki dáleko większą Mágnificencyą, y powágę obſerwuie iák Hiſzpáńſki, y kiedy Krol ma wychodzić lub wyieżdżáć, Trębacz z ráná otrębuie wſzytkie drogi, ktoremi iść, czyli iáchać ma Krol, kiedy záś Krolowá, to ná piſzczáłce y bębnách, á przed Infántámi to ná oboiách.

Portugálczykowie ſtroią ſię czárno z płaſzczem, ſzpádą, y puinałem, ták iák Hiſzpáni, Krol záś y Dwor ſtroi ſię Frácuſką Mánierą. Hiſzpáńſcy Krolowie zábronili byli Edyktem w Portugállii koni záżywáć, tylko sámych mułow pozwolili, ále Krolowie Portugálſcy teraz przeciwnym Edyktem zákazáli, áby żádnego mułá nie było w Portugállii, pod wielką kárą, tylko konie.

PORTUGALLIA y ALGARBIA zámyka w ſobie wielką część dáwney Luzytánii, y część kráiu Kalláikow Brákkáryeńſkich. Bierze Imię ſwoie według Geográfow od Miáſtá Porto, y od Golow, ktorzy ſię tám w tym Mieſcie zoſtáli, powracáiąc z Ziemi S.

Graniczy ná Záchod z Oceánem, ná Południe z tymże, y Andáluzyą, ná Wſchod z Eſtrámadurą y Leonem, á ná Pułnoc z Gállicyą. Powietrze ma zdrowe, y Rzekámi oblana, zwánemi: Tagus, Gvadian, Douro, Minho, Mondego, y Zadaon. Grontá gorzyſte, iednák obfituiące w páſze, Winá, Oliwy, Morwowe Drzewá, Cytryny, á naydelikátnieyſze Pomaráńcze, ktore tám wzięły ſwoy początek z Chiny, zwáne od Holendrow *Cina Appel*, to ieſt iábłko Chińſkie, y nie máſz nád 70. lát iak ſzczep ieden przywiezli Portugálczykowie Pomaráńczowy z Chiny, ktory ſię ták dobrze roſkrzewił, że z ſiebie Láſy Pomaráńczowe poczynił, obfituie tákże y w Sol ten Kráy, á náywięcey w konie ſzácowne, ma y Kruſzce Złote, y Srebrne w gorách, ále zániedbáne, bo ich łátwiey znáyduią Portugálczykowie w Indyách Oryentálnych, y w Afryce, ma y kruſzce ſtálowe, żelázne ołowiáne, háłuny, Kryſztáły, Rubiny, Szmarágdy, Hiácynty, Mármury białe, láſpiſze, &c. Ma prvncypálne Porty w Lizbonie, y Porto.

Dzieli ſię to Kroleſtwo ná dwie części Generálne, to ieſt ná Portugállią, y Algárbią. Portugálliá dzieli ſię ná 5. Prowincyi, iáko to; Alentejo, Eſtramadure de Portugal, Beire, Antredouro, álbo Minco, y Tralos Montes. Miáſt ma bárdzo wiele, między ktoremi náyznácznieyſze ſą Lizbona, Braga, Evora, Conimbra, Porto, Gvarda, Viſeu, Lamego, Miranda, Elvas, Leiria, Portalebre, Faro, Bagancia, y Beia.

Oprocz záś tych Páńſtw Krol Portugálſki trzyma wiele innych Prowincyi w częściách Swiátá, iáko to ná Oceánie Atlántycznym wyſpy Azores, Madere, Porto Santo, y Cap Vert. Ná Morzu Etyopſkim wyſpy S. Tomáſzá, y pobliſzſze. Przy Brzegách Congo Wyſpy Laonda y San Paulo. Nád Zangebárem Melinda, Monbaza, Qviloa, Mozambile, Zofala nád Cafres, Przy brzegách Indyiſkich Diu, Damenan, Chaul, y Goa. W Ameryce cáłe Brezylſkie brzegi trzymał przedtym y Ormus, ále odebrány ná Krolá Perſkiego, iáko y Málákę, y część Ceilana Holendrowie odebráli.

LIZBONA Miáſto Stołeczne nád Tagiem Rzeką, wielkie, ále nie pięknc, ulice ma ciáſne, ále Domy wſpaniáłe, oſobliwie Páłac Krolewſki ozdobny y regulárny, wewnątrz złotemi Skulpturámi przyozdobiony, zmocnione to Miáſto dwiemá Cyttádellámi, y zá-

ſzczy-

ſzczycone nie tylko Stolicą Krolá, ále y Parlámentu, hándlámi nápełnione, z przyczyny beſpiecznego Portu, gdzie y naywiękſze Okręty wnieść mogą, choćby naylicznieyſze, bo obſzerność mieyſcá ná puł mile rozſzerzona, od Wiátrow beſpieczeńſtwo bo między Gorámi, y od Nieprzyiacielá, bo między Fortecámi, ma ſwego Arcybiſkupá, y Kátedrę dedykowáną S. Wincentemu, w ktorym ieſt iedno Mieyſce, gdzie ludzie wrzucáią pieniądze ná żywienie krukow, ktorych tám konſerwuią ná Pámiątkę, że Ciáłá tego Swiętego ſtrzegli po Męczeńſtwie rzuconego ná pole, ma y Akádemią Hiſtoryczną fundowáną Roku 1720. Szczyci ſię bydź Oyczyzną S. Antoniego umárłego w Pádwi Roku 1231. y Janá 21. Papieżá.

BRAGA Miáſto Stołeczne Prowincyi Entreduro y Minho, wielkie, dáwne, y ludne, w Powietrzu zdrowym y Ziemi obfitey, ma ſwego Arcybiſkupá y Duchownego, y doczeſnego Páná Prymásá Hiſzpáńſkiego drugiego. To Miáſto y drugie Porto záwſze ſobie były przeciwne ták między Męſzczyznámi, iáko y między biáłemigłowámi, z kąd wielkie záboie wynikáły, ná koniec bátáliá byłá między niemi decydowána, ná ktorey białegłowy Brágſkie ták ſię ſtáwiły mocno, że wieczną pámiątkę zwycięſtwá ſwoiey płci zoſtáwiły, á Miáſtu Porto Práwo zá to náznáczone, że przegrało, żeby żaden Mieſzczánin nie ſmiał urzędu y honoru brać, ktoryby nie miał żony z Brági.

CONIMBRA nád Rzeką Mondego, Miáſto wielkie, położone w Prowincyi Beirá ná mieyſcu weſołym, pryozdobionym oliwnemi Ogrodámi, ma ſwoię Akádemią y Biſkupá. O 4. mile od tego Miáſtá ieſt iedná Fontánná Cedyma zwána, ktorá káżdą rzecz, co kto wrzuci, záraz pożyra. Duńczyk ieden nie wierząc temu, prowadził tám koniá dla nápoienia go, nie wierząc iednák uwiązał mu powroz u ſzyi, y u nogi drugi y przywiązał do mocnego pniá, ále ledwie co tylko troſzkę wſzedł ow koń w wodę, ták go mocno pożar wody uchwycił, że ſię ieden powroź zerwał, á drugi nogę tylko przy ſobie koniá zoſtáwił, y ták nie wierny Duńczyk konny, pieſzo powrocił do Auſteryi. Druga záś Fontánná ieſt w Portugállii, co odrzuca wſzyſtko, co kto wrzuci.

EVORA Miáſto Stołeczne Prowincyi Alenteo y po Lizbonie naypryncypálnieyſze, wielkie, bo ma 10. Brám. Záſzczycone Arcybiſkupſtwem, erygowánym od Páwłá III. Pápieżá, y Akádemią fundowáną od Kárdynałá Henryká Arcybiſkupá tutecznego, á potym Krolá Portugálſkiego, wſtáwione bátáliá wygráną przeciw Hiſzpánow Roku 1663.

GVARDA ná ſkále Miáſto nád Rzeką Mondego ma ſwego Biſkupá.

LAMEGO nád Rzeką Duorą ma ſwego Biſkupá, wſtáwione Seymem Roku 1143. zgromádzone od Alfonſá I. Krolá Portugálſkiego, ná ktorym práwá Koronne były ſtánowione.

MIRANDA w Prowincyi Tralos Montes nád Dowrą, fortyfikowáne, ma ſwego Biſkupá.

ELVAS Miáſto w Prowincyi Alenteo, ufortyfikowáne y obronione Zámkiem z Foſsámi, y wálámi, ma ſwego Biſkupá, y Arſenał dobrze uprowidowány. To Miáſto było attákowáne Roku 1659. ále bez ſkutku, y Hiſzpáni bátálią przegráli.

MONTEMOR NOVO nád Rzeką Kano, w Prowincyi Alenteo, obronione Zámkiem naydáwnieyſzym w Kroleſtwie, záſzczycone Przywileiem, że deputuie ná Seymy y urodzeniem S. Janá Bożego Fundátorá Bonifratellow, ktory ich fundował w Grenádzie z Approbácyą Leoná X. Pápieżá Roku 1520.

LEIRA Miáſto w Eſtramadurze ma ſwego Biſkupá.

SETUVAL dáwne CELOBRIX ma Port dobry obroniony Fortecą mocną, y Miáſto ufortyfikowáne dobrze, obfituie w Ryby y Sol, ma y Akádemią hiſtoryczną.

PORTALEGRE w Prowincyi Alenteo, Miáſto ufortyfikowáne, intytułuie ſię Grafſtwem, ma ſwego Biſkupá.

ALGARBIA

GRaniczy ná Pułnoc z Portugállią, ná Wſchod z Andáluzyą, ná Południe, y Záchod z Oceánem. Náypierwey tá Prowincyá tytułowáłá ſię Grafstwem, á potym byłá erygowána ná Kroleſtwo, mieſzkána byłá od Turdytánow, ciągnie ſię wzdłuż ná 14. mil á wſzerz ná 4. obfituie we wſzyſtko oſobliwie w Winá, Oliwy, Figi, Migdáły, Rozynky, &c. y z tey przyczyny od Máurow názwána *Algarva* iakoby żyzna. Ma Miáſtá pryncypálne Silves, Tavira, Lagos, Faro, Cashamarin, Almor, Villa nova, y Sagres.

TAVIRA nad Xylaonem obmurowáne y obronione Zámkiem.

FARO zmocnione Cyttádellą ma Port Morſki y ſwego Biſkupá, ktory ma Dyecezyą w całym tym Kroleſtwie.

LA-

LAGOS Miáſto dáwne zmocnione Zámkiem y ma Port dobry.

KAP S. WINCENTEGO położone w Záchodniey ſtronie Álkarwy.

BELEM Miáſteczko pod Lizboną, záſzczycone Koſciołem wewnątrz Mármurem białym opasánym, w ktorym ſą trzy groby Krolow Portugálſkich, w Ogrodzie Klá-ſztoru tutecznego ieſt ieſzcze ſzczep pomarańczowy z Chiny przywieziony, ktory z ſiebie rozkrzewił Láſy Pomarańczowe koło Sakuinu, Feryery, y Belemu.

BEJA Miáſto fundowáne, między Rzekámi Kardáonem, y Gwadyánem, w bli-ſkości ma iedno iezioro Rybne, ktore niżeli deſzcz ma padáć wydáie z ſiebie ſtráſzne cháłáſy, y niby ieczeniá, to Miáſto tytułuie ſię Xięſtwem.

PORTO w Prowincyi Entreduro y Minho nád Rzeką Douro, Miáſto wielkie, ludne, y kupieckie, ma ſwego Biſkupá, y Port naylepſzy nád inne, wſtáwione wi-námi nákſztáłt Muſkátellow.

GVIMARANTES nád Tamágą obmurowáne y zmocnione Zámkiem, záſzczy-cone Oyczyzną Damázá Papieżá, y Alfonſá Henryká Krolá I. Portugálſkiego.

BRAGANCYA w Prowincyi Tralos Montes nád Sáborem, erygowáne ná Xię-ſtwo, ktore ma wiele Miáſteczek w Kráiu ſwoim, y záſzczycone wywyżſzonych ná Tron teráźnieyſzy Xiążąt ſwoich.

VISEO w Prowincyi Beirá ma ſwego Biſkupá y Fortecę.

WŁADZA DUCHOWNA
w Hiſzpánii, y Portugállii.

RZimiánie będąc w Poſſeſſyi całey Hiſzpánii rozdzielili ią náypierwey ná 3. Prowin-cye, á potym ná 5. ktore wolno obáczyć niżey pod Táblicą Chronologiczną, te Prowincye były tymże ſpoſobem ná Metropolie rozdzielone w I. Wieku.

Hiſzpáni S. Jákubá Apoſtołá Więkſzego máią ſobie zá náypierwſzego u nich Wiáry S. Roſkrzewicielá, ále o tym pewności nie máią, y owſzem w II. Wieku wiele Męczennikow mieli, á w III. Biſkupow, Metropolie záś niżey wyrážone w V. Wieku były poſtánowione.

Gotowie, Szwábowie, Wándálowie, w V. Wieku opánowáli Hiſzpánią, iednák nie odmienili Rządu Koſcielnego, y owſzem Szwábowie erygowáli Lugo ná Metropo-lią poddáwſzy iey część Prowincyi Gálickiey, co tylko trwáło do ich pánowánia. A Gotowie Metropolią z Kártáginy przenieſli do Toledu, y Prymácyalną Godność iey przyſądzili, wygnáwſzy Szwábow y Wándálow w VI. Wieku, á złączyli wſzyſtkie Prowincye w iedno Páńſtwo.

Máurowie w VIII. Wieku z wielkiemi Woyſkámi wpádli w Hiſzpánią, y prze-wrocili pánowánie Gotow, wykorzenili Wiárę S. á záſzczepili Máchometáńſką, ále przecie część pozoſtáłá Chrześcián, y událi ſię do Aſturyi, á tám ſie wzmocniwſzy z czáſem wygráli to, co utrácili, y rozdzielili ná wiele Páńſtw, máiące káżde właſnego Krolá, ktore po rożnych ſukceſſyách, pod iednę Monárchią ſię złączyły, á po wygná-nych Máurách Roku 1492. Hiſzpániá tylko ma dwá Kroleſtwá, Hiſzpáńſkie, y Por-tugálſkie.

Inni záś twierdzą że pánowánie Máurow tym ſpoſobem poczęło upadáć. Jákub Almanzor Ceſarz Arábſki umárł bez potomſtwá oſtátni z Fámilii, zoſtáwiwſzy po ſobie wielkie Scyſſye między Arábámi, ták; że káżdy Gubernator Prowincyi Aráb-ſkich począł áſpirowáć ná Tron, oczym dowiedziáwſzy ſię Gubernátor Hiſz-páńſki ADYLBAR zgromádził wſzyſtkich Kapitánow, y Gubernátorow Pro-wincyi Hiſzpáńſkich, ktorym donioſzy o śmierci Ceſárzá, proponował, żeby mu Koronę cáłey Hiſzpánii przyználi, ále ci, nie uważáiąc Propozycyi iego, roziechá-li ſię, y káżdy z nich w ſwoiey Prowincyi poczynili ſię Krolámi abſolutnemi, co y Adylbar uczynił, y ná ten czás rozdzieliłá ſię Hiſzpániá ná 7. Kroleſtw, iáko; CORDUA, GRENADA, VALENCIA, MURCIA, TOLEDO, CASTILIA, y ARRAGONIA. Podczás tey exdywizyi Chrześciánie poczęli odbieráć im Miáſtá, w ktorych záraz y Biſkupow ſtánowili, nie uważáiąc dáwnych erygowánych Metropo-lii, co odmiáne exdywizyi Koſcielney uczyniło, iáko o tym niżey.

HISZPANIA dziś rozdzieloná ieſt ná 8. Prowincyi Koſcielnych, Arcybiſkup To-letáńſki ieſt Prymáſem Hiſzpáńſkim; Prelátury przedtym bywáły obieráne, ále Há-dryán VI. Papież Károlowi V. Ceſárzowi przyznał nominácyą y Sukceſſorom iego

Krolom Hiſzpáńſkim, ktore Konkordáty dotąd ſą obſerwowáne. Biſkupſtwá y Beneficiá czynią wielkie intráty ále dzieſięciny z nich y penſye ná Krolá wiele umnieyſzáią:

Nuncyuſzowie Pápieſcy tám wielką Juryſdykcyą máią, bo wiele Beneficia rozdáią, y po śmierci Xięży ſukceſſye bierą. Opáctwá záś Regulárne wſzyſtkie przez Elekcye idą.

Kápituły podczás Stolicy wákuiącey adminiſtruią Dyecezye, y Beneficia rozdáią, zoſtáwiwſzy 4. Mieſiące Papieżowi ták iák y Biſkup wyiąwſzy Dyecezye zdobyte od Máurow, y fundácye Kroleſkie náleżące do Nominácyi sámych Krolow.

Rádá Inkwizycyonálna, y Krzyżácka, ſą dwá Trybunały náleżące do Máteryi Duchowney. Pierwſza uznáie Herezye, Żydoſtwá, Mauryzmy &c. Drugá Hyberny Koſcielne lub podátki, ktore Duchowieńſtwo Krolowi dáie, pod pretextem przeciwko Pogánom.

Duchowieńſtwo Hiſzpáńſkie ieſt bárdzo wſpániále w ſtroiách y Appárencyách Koſcielnych, y w Nábożeńſtwách dbále.

PORTUGALLIA.

TO Kroleſtwo dzieli ſię ná 3. Metropolie Duchowne, o czym niżey. Arcybiſkup Brágſki pretenduie bydź Prymáſem. Prelátury tu ſą bárdzo bogáte, y lubo ich tylko 13. ták Biſkupſtw iák y Arcybiſkupſtw importuią iednák intráty około 400000. Dukátow.

Papież niechciał pozwolić Jánowi Krolowi ich Nominácyi, ále Klemens IX. zezwolił Roku 1668. Dom Piotrowi.

Zydow ták w Hiſzpánii iáko y w Portugállii znáydowáło ſię więcey iák Chrześciáń, ále Roku 1491. Ferdynánd Krol Káſtylſki przez Edykt wygnáć ich kazał więcey iák 1000000. ktorych większá część do Portugállii poſzłá, tych Krol Emanuel przyiął z kondycyą, áby ſię pokrzcili, ktorych wiele przez moc krzcono, ich Sukceſſorowie zowią ſię *Chriſtianos Nuovos*, ci ſekretnie często Zydoſtwo práktykuią, przez co częſte máterye dáią Inkwizytorom do káránia ich zá to.

Przyſłowie Portugálſkie ieſt, że tám Duchowieńſtwo bogáte, Inkwizycyá oſtra, Zydoſtwo poſpolite, Nábożeńſtwo bárdziey powierzchowne iák prawdziwe.

ZEBRANIE CHRONOLOGICZNE HISZPANII y PORTUGALLII.

Zámykáłá przedtym w ſobie.		Zámykáią teraz obádwá Kroleſtwá w ſobie.	
METROPOLIE,	PROWINCYE,	ARCYBISKUPSTWA,	KROLESTWA.
Kartagena	Kartagena	Walencya	Walencya Majorka
Toledo		Toledo	Murcya Kaſtylia Nowa
Tarragona	Tarragona	Burgos	Kaſtylia Stára Biſkaya Nawarra.

METRO-

METROPOLIE	PROWINCYE
Sewilia	Betyka
Merida	Luſytania
Braga	Gallicya

ARCYBISKUPSTWA	KROLESTWA
Tarragona	Katalonia
Sarragoſa	Arragonia
Sewilia	Andaluzya
Grenada	Grenada
Kompoſtella	Aſturya, Gallicya, Leon
Lisbona, Braga	Portugallia
Ewora	Algarwa.

PROWINCYA TOLETANSKA.	Wieki	Intráty Talery
ARCYBISKUPSTWO.		
Toledo, Toletum B. W. III. erygowáne ná Arcybiſkup. y Prymáſoſtwo. - -	V.	200000
BISKUPSTWA.		
Cordua, Corduba W. III. y W.	XIII.	30000
Jaen, Gienna - -	XIII.	30000
Kartagina, Carthago -	XIII.	18000
Cuenſa, Concha - -	XII.	38000
Figuenza, Seguntia -	V.	30000
Segovia, Segobia - -	V.	18000
Oſma, Oxoma - -	V.	19500
Valladolit, Valliſoletum -	XVI.	12000
PROWINCYA WALENCKA.		
Walencyá B. W. V. erygowáne: ná Arcybiſkup. -	XV.	
BISKUPSTWA.		
Oryguela, Orcellis - -	XV.	4000
Majorka, Majorica - -	VI.	

PROWINCYA BURGOS.	Wieki	Intráty Talery
ARCYBISKUPSTWO.		
Burgos Burgi erygowáne ná Arcybiſk.	XVI.	30000
BISKUPSTWA.		
Palencya - - -	V.	18000
Calabora, Calaguris -	VI.	13500
Pampelun, Pompeiopolis	V.	21000
PROWINCYA TARRAGONSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Tarragona - - -	IV.	
BISKUPSTWA.		
Portoſa, Dertoſa - -	V.	
Barcellona, Barcino - -	IV.	
Lerida, Illerida - -	VI.	
Girona, Gerunda - -	V.	
Vich, Vicus Auſonæ -	IX.	
Solſone, Solſona - -	XVI.	
Urgel, Urgellum - -	V.	15000

PRO-

	Wieki	Intraty Talery
PROWINCYA SARRAGOSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Sarragoſa Cæſar Auguſta Biſkupſt. W. IV. erygow. ná Arcybiſkupſtwo. - -	XIV.	
BISKUPSTWA.		
Hueſca Oſca - -	V.	9000
Jacca - - -	XI.	4500
Balbaſtrum - - -	XII.	5250
Albaraſin, Lobetum -	XII.	9000
Segorbe, Segorbia -	V.	
Teruel, Terulum - -		
Taraſona Turiaſſo - -	V.	18000.
PROWINCYA SEWILSKA.		
ARCYBISKUSTWO.		
Sewilia, Hiſpalis - -	III.	100000
BISKUPSTWA.		
Cadis Gades - -	VI.	9000
Gvadix, Acci, Gvadixium.	V.	6000
PROWINCYA GRENADSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Grenadá Granata, Eliberis	XV.	30000
BISKUPSTWA.		
Malgves, Malacca - -	XV.	30000
Almeria Abdera - - -	V.	3000
PROWINCYA KOMPOSTELSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
S. Jákub Kompoſtelſki Compoſtella - - -	XII.	
BISKUPSTWA.		
Tuy, Tude - -	V.	7500
Oreníe Aurea - -	VI.	7500
Lugo, Luccus Auguſti -	VII.	2000
Mondonedo, Mindonia -	VI.	1000
Oviedo, Ovetum - -	X.	9000
Leon Legio - -	IV.	9000
Aſtorga, Aſturica - -	IV.	7500
Samora - - - - -	XII.	
Saramanca, Salmantica -	VI.	15000
Ciudad Rodriguo, Rodericopolis - - -	XII.	7500
Avila, Abula - - -	V.	15000
Coria, Cauria - - -	VI.	20000
Placencia - - -		4500
PROWINCYA LISBONSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Lisbona, Ulyſſipo, Biſkupſt. W. V. erygowáne ná Arcybiſkupſtwo. - -	XIV.	18000
BISKUPSTWA.		
Conimbra Conimbrica -	IV.	22500
Leiria - - -	XVI.	16500
PROWINCYA BRAGSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Braga Braccara - - -	III.	32500
BISKUPSTWA.		
Miranda - - -	XVI.	12000
Porto Portucale - -	V.	9000
Lamego, Lamecum - -	V.	13000
Viſeo Viſeum - - -	VI.	
La Gvarda Gardia - -	XI.	18000
PROWINCYA EWORA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Ewora, Ebora Biſkup. W. III. erygowáne na Arcybiſk.	XVI.	40000
BISKUPSTWA.		
Elvas Alba - - -	XVI.	20000
Portalegre, Portus Alaeris	XVI.	9000
Algarve, Algarbia - -	V.	5000

FRAN-

FRANCYA.

PAńſtwo to náypierwey mieſzkáne było od Golow záwoiowánych potym od Rzymián, od ktorych názwáne GALLIA, ále podczás Dekádencyi Páńſtw Rzymſkich odmieniło Imię ſwoie w teráźnieyſzą FRANCYĄ, á to z przyczyny záwoiowánego od Fránkow, ktorzy mieli náypierwey ſwoy Kráy grániczący ná Wſchod z Turyngią, y Sáxonią, ná Pułnoc z Oceánem, ná Południe z Szwábią, y Niemcámi, ná Záchod z Renem, iáko piſze Adrianus Valeſius *in Notitia Galliarum*, y názwáne było ich Páńſtwo *Francya Transrhenana* álbo Záreneńſka, dla tego że z Renem graniczyli. Mieſzkána záś byłá wraz od Chaukow, Ampſywarow, Cheruſkow, Chamawow, y Fránkow Buliterow, od ktorych Imię wzięłá Fráncyi, według Auzoniuſzá, Sulpicyuſá, Ammianá, Hieronimá *in vita Hilarionis*, Klaudyáná, y innych. Te Národy chcąc roſprzeſtrzenić Granice ſwoie pod Władzą iednego Wodzá, zgromádziwſzy Seym obrály ſobie

FARAMUNDA, iákoby zá Krolá Synà Márkomirá Roku P. 418. Ktory z Woyſkiem licznym náſzedł Prowincye Golſkie, ále od Rzymián odpędzony, y uſpokoiony, umárł Roku 427. po nim

KLODYON Syn iego oſiádł Tron, y zebráwſzy wielkie Woyſká náſzedł Golſkie Prowincye, ále od Aecyuſzá Generałá Rzymſkiego odſtráſzony y zbity, umárł Roku P. 447.

MEROWEUS według iednych Syn iego, według innych bliſki Kolligát, y z przyczyny tey niezgody między Autorámi Pierwſzy Pátryárchá Linii Merowingow Krolow Fráncuſkich oſiádł Tron, y zdobywſzy Palatynát Reńſki, Alzácyą, y Pikárdyą z większą częścią Számpanii umárł Roku P. 456. Po nim

CHILDERYK Syn iego náſtąpił, ále zá ſwáwole zbytnie zrucony z Tronu, á obrány Graf IDZI, ktory w oſmym Roku złożył Koronę, á Childeryk przywrocony, umárł Roku P. 481.

KLODOWEUSZ Syn po nim oſiádł Tron, y znácznie roſprzeſtrzenił Gránice Páńſtw ſwoich záwoiowáwſzy ledwie nie wſzyſtkie Prowincye Golſkie, po ſkończoney Woynie Tolbiáckiey Roku 496. potym Szwábią, y Báwáryą przyłączył zbiwſzy Niemcow, á po odebránym Chrzcie S. y po záſzczepioney w Páńſtwách ſwoich Wierze S. pierwſzy między Krolámi Fráncuſkiemi Chrześciánin, záwoiował Burgonią, Kolonią, y Prowincye Belgiczne, ná koniec zwyciężywſzy wſzyſtkich Wizygotow, y z właſney Rzęki zábiwſzy Krolá ich Alaryká, przyłączył do ſwoich Páńſtw Akwitánią, áż do Gor Pireneyſkich, z Tuluſem Miáſtem Stołecznym Gotow, á ták záwoiowáwſzy cáłą teráźnieyſzą Fráncyą, Pierwſzym Monárchą iey może ſię názwáć, bo przed nim Krolowie byli tylko Pánámi teráźnieyſzego Cyrkułu Weſtfálſkiego, Teſtámentem iednák rozdzielił zdobytą Monárchią między 4. Synow ſwoich, Teodorykowi náznáczywſzy Fráncyą Záreneńſką, y z Mecem Stolicą Kroleſtwá, Chlodomeruſowi Aureliáńſkie Prowincye, Childebertowi Wyſpę Fráncuſką, gdzie teraz Páryż z innemi Prowincyámi, á Klotáryuſzowy Kroleſtwo Soeſſońſkie, y część Akwitánii, umárł Roku P. 511.

CHILDEBERT Syn iego Weśredni w Páryżu náypryncypálnieyſzym Mieście Fráncuſkim pánował po nim, bezpotomnie umárł R. 558.

CLOTARIUS Brát iego náymłodſzy, po nim Sukceſſor Dziáłu iego, iáko y po Teodoryku ſtárſzym Brácie zábitym w bátálii Burgundzkiey, iáko y po Sukceſſorách Chlodomerusá bezpotomnie zeſzłych cáłą Monárchią Fráncuſką złączył pod Rząd ſwoy, ále tylko zupełnym Monárchą pánował dwá Roki, umárł R. P. 561.

Po nim 4 Synowie iego rozdzielili Monárchią między ſiebie záłożywſzy Kroleſtwá w Stołecznych Miáſtách Páńſtw ſwoich, Chárybertowi doſtáło ſię Kroleſtwo Páryſkie, Guntramnowi Aureliáńſkie, Chilperykowi Soeńſkie, á Sygibertowi Remſkie. Ale że Roku 570. Chárybert bezpotomnie umárł, po nim Brácią zupełną Monárchią ná 3. części rozdzielili. Pierwſze Kroleſtwo Auſtrázyi, álbo wſchodniey Fráncyi doſtáło ſię Sygibertowi. Drugie Neuſtria álbo Záchodnia Fráncyá Chilperykowi,

á Guntramnowi Burgundyá. Ze záś Sygibert z námowy Fredegundy żony Chilperyká był zábity, Roku 575. y z teyże námowy Mąż właſny Chilperyk zábity Roku 585. ták po Sygibercie Syn iego Hildebert II. náſtąpił ná Kroleſtwo Auſtrázyi, ná Kroleſtwo Neuſtryi Clotarius II. Syn Chilperyká. Guntramnus záś między Swiętych poczytány ná Kroleſtwo Burgundyi uczyniwſzy Sukceſſorem Childebertá II. Krolá Auſtrázyi, ktory umárł R. P. 596. zoſtáwiwſzy dwoch Synow Teodoryká, y Teodebertá, ktorzy między ſobą woiuiąc o Sukceſſyą, ná bátálii iedney Teodoryk zábił Teodebertá y z Synámi iego, ále tenże w ktotce Brátoboycá przeciw Klotáryuſzowi II. Krolowi Neuſtryi woynę wypowiedziáwſzy ná dyſſenteryą umárł R. P. 612.

CLOTARIUS II. Krol Neuſtryi zágubiwſzy Fámilią Teoderyká, cáłą Monárchią Fráncuſką złączył, umárł R. P. 628.

DAGOBERT Syn po nim náſtąpił, cáłą Monárchią oſiádſzy po śmierci Brátá ſwego Chilperyká, Teſtámentem legował Synom ſwoim dwiemá, á ráczey náznáczył Sygibertowi Kroleſtwo Auſtrázyi, á Klodoweuſzowi II. Kroleſtwo Neuſtryi, y Burgundyi, umárł R. P. 638. Ze záś Dágobert Synom ſwoim młodym náznáczył dla doſkonálſzego Rządu Májordomow, Klodoweuſzowi Pepiná, á Sygibertowi Grymáldá iákoby Opiekunow, y pierwſzych do Rządu Miniſtrow, ktoremi potym Honorámi Náywyżſzemi dziedziczyli Synowie Májordomow, ták Grymáld wznieceny intencyą pánowániá po śmierci Sygibertá, ktory pánował lat 28. Synà ſwego Hildebertá intronizował ná Kroleſtwo Auſtrázyi, ále ten od Klodoweuſzá II. wygnány, ktory cáłą Monárchią Fráncuſką odziedziczył, y ták

KLODOWEUSZ II. cáłą Monárchią rządził, umárł R. 656.

CLOTARIUS III. Syn po nim oſiádł Tron cáłey Monárchii, ále że Auſtrázyá podnieſłá rebellią, muſiáł ſię kontentowáć Neuſtryą y Burgundią, á Brátu Childerykowi uſtąpił Auſtrázyi, umárł bezpotomnie Roku P. 670.

CHILDERIK II. Brát iego po nim oſiádł cáłą Monárchią, ále zábity ták iák y żoná iego z Dziecięciem od iednego, ktoremu kazał był kiimi dáć Roku P. 673.

TEODORYK III. Brát náymłodſzy oſiádł Tron, umárł R. 691.

KLODOWEUSZ III. Syn po nim náſtąpił, zá ktorego Pánowánia, Pepin Májordom więcey rządził Monárchią iák sám Krol, ktory umárł bezpotomnie R. 695.

HILDEBERT III. Brát iego náſtąpił, umárł R. P. 711.

DAGOBERT II. Syn po Oycu oſiádł Tron, umárł R. P. 715.

CHIILPERIK II. náſtąpił po nim Childeryká II. Syn, zá niego Pepin Májordom umárł, po ktorym Karol Martel Syn Majordomem zoſtał, iákoby Rządcą cáłey Monárchii, Chilperyk bezpotomnie umárł Roku P. 720.

TEODORYK IV. Syn Dágobertá II. náſtąpił R. P. 737. Po nim Interregnum było przez 5. lát, á Karol Martel Rząd Fráncyi prowádził iáko Májordom, tym czáſem iák podroſł według innych Syn Teodoryká IV. według záś drugich Chilperyká II.

CHILDERYK III. oſiádł Tron, ktorym 10. lát rządził, ále że wzgárdzony był od Fráncuzow iego Rząd, zrucony z Tronu, y do Kláſztoru wtrącony Mnichem bydź przymuſzony, Roku P. 752. oſtátni z Fámilii y Linii Meroweuſzá. Ze záś Károl Mártel Májordom Fráncuſki umárł Roku P. 741. zoſtáwił po ſobie Kárlománá, ktory Mnichem zoſtał, y Pepiná krotkiego Synow.

PEPIN álbo PIPINUS zwány Krotki, dla máley ſtátury iego, po wtrąconym do Kláſztoru Childeryku, z Májordomá Dworu Fráncuſkiego obrány od Stánow Fráncuſkich Krolem, Roku 752. Gránice Fráncuſkie áttákuiących Sąſiádow uſpokoił, do Włoch z woyſkiem poſzedł, gdzie Lombárdow áttákuiących Stolicę Apoſtolſką znioſł, Exárchát Ráweńſki im odebrał, y wſzyſtkie Prowincye, ktore Grekom odebráli, Grekow infeſtuiących Stolicę Apoſtolſką uſkromił, Koſciołowi Rzymſkiemu znáczne Prowincye dárował wiecznemi czáſy, iáko Exárchát Ráweńſki, Pármę, Plácencyą, Modenę, Ferrárę, Komnáchią, y niektore Prowincye Neápolitáńſkie, Románią, Ankonę, o czym wyżey pod Stefánem III. Pápieżem, umárł Roku P. 768.

KAROL I. zwány Wielki Syn po nim oſiádł Tron cáłey Monárchii Fráncuſkiey, po śmierci Brátá ſwego Károlománá, Lombárdow attákuiących Stolicę Apoſtolſką znioſł Dezyderiuſzá Krolá ich poimał, y dárowáne przez Oycá ſwego Stolicy Apoſtolſkiey Prowincye, potwierdził; y wiecznemi czáſy zápiſał, przydáwſzy do nich Xięſtwo Spoletáńſkie, zá co od Leoná III. Papieżá koronowány Cesárzem, iák záś rozſzerzył ledwie nie w cáłey Europie Páńſtwá ſwoie, w Hiſtoryi iego czytáć, álbo wyżey pod Cesárzámi, umárł Roku Páńſkiego 814.

LUDWIK Pobożny, Syn po nim náſtąpił, y Cesárzem koronowány od Stefaná V. Pap. o czym pod Cesárzámi, umárł R. 840.

KA-

KAROL II. Łyſy zwány, po Oycu dział wziął Monárchii Fráncuſkiey, ále po śmierci Brátá Lotáryuſzá Roku 875. Cesárzem koronowány, umárł Roku P. 877.

LUDWIK II. zwány BALBUS Syn po nim náſtąpił ná Koronę Fráncuſką, umárł Roku 879.

LUDWIK III. Syn po nim oſiádł Tron, umárł R. 882.

KAROLOMAN Brát iego po nim náſtąpił, ále w krotce ná Łowách zrániony umárł Roku P. 884.

KAROL III. zwány *Craſſus* álbo gruby, po nim przybrány zá Krolá, Syn Ludwiká Krolá Niemieckiego, á Lotáryuſzá y Károlá Łyſego Wnuk, Cesárzem iuż koronowány od Janá VIII. Pap. ále że nieſzczęſliwy przeciw Normándom, z Tronu ták Cesárſkiego iáko Fráncuſkiego zrucony, Roku 887. á w przyſzłym umárł.

ODO Gráf Páryſki po nim zgodnie obrány Krolem od Fráncuzow, Syn Robertá Grafá Andegáweńſkiego, pánował lat 10. umárł Roku Páńſkiego 898.

KAROL IV. zwány *Simplex*, Syn Ludwiká Bálbusá, y Sukceſſor Fámilii Károlá Wielkiego Cesárzá przywrocony ná Tron, ále detronizowány w więzieniu umárł Roku 929.

RUDOLF Xiąże Burgońſki po nim oſiádł Tron Roku 923. Normándow, y Węgrow Náiezdnikow pokonał, Akwitánow rebellizuiących znioſł, umárł Roku P. 936.

LUDWIK IV. Syn Károlá IV. zwány *Tranſmarinus* przyzwány z Anglii ná Tron, gdzie był wſzedł, umárł Roku P. 954.

LOTARIUS Syn po nim náſtąpił, umárł Roku P. 986.

LUDWIK V. Syn iego oſiádł Tron, ále názwány Gnuśny y niedbáły, w Roku umárł bez Sukceſſorá, oſtátni z Linii Károlá V. ktorego Sukceſſorowie pánowáli lát 235.

HUGO CAPET po nim obrány od Stánow Fráncuſkich Krolem, Roku 987. Trzeci Linii álbo Fámilii Krolow Fráncuſkich, Pátryárchá, ktora dotąd pánuie, umárł Roku Páńſkiego 996.

ROBERT Syn iego oſiádł Tron, Wielki Fundátor Koſciołow y Kláſztorow, umárł pełen Swiątobliwości y Cudow Roku P. 1031.

HENRYK I. Syn iego Pierworodny po nim náſtąpił, umárł R. 1060.

FILIP I. Syn iego po nim pánował, Paſchalisá II. Papieżá z wielkiemi honorámi przyiął w Páńſtwie ſwoim, umárł R. 1108.

LUDWIK VI. zwány *Craſſus*, Syn iego pánował, z Anglią miał wielką woynę, umárł R. P. 1137.

LUDWIK VII. Syn iego po nim oſiádł Tron, y od Innocentego II. Pap. koronowány, Alexándrá III. Papieżá z wielkiemi Honorámi przyiął w Páńſtwie ſwoim, Ziemię S. przeciw Turkom áttákował z woyſkiem wielkim bez ſkutku, umárł R. P. 1180.

FILIP II. zwány *Auguſtus* Syn po nim pánował, Zydow wſzyſtkich z Kroleſtwá wygnał, do Ziemi S. wielkie Woyſká wyprowádził przeciw Turkom, ále bez ſkutku, umárł R. P. 1223.

LUDWIK VIII. zwány *Leo*, Syn po nim náſtąpił, Anglow znioſł y Rupellę im odebrał, Heretykow Albienſow znioſł y uſkromił, umárł Roku P. 1226.

S. LUDWIK IX. Syn po nim pánował, Heretykow Albienſow rebellizuiących znioſł, dwá rázy ná woynę S. przeciw Turkom ſam Morzem puſzczył ſię z woyſkámi, ále ná drugiey Powietrzem zárázony umárł Roku P. 1270. Kánonizowány od Bonifácyuſzá VIII.

FILIP III. zwány *Audax* Syn S. Ludwiká Krolem po nim zoſtał, przeciwko Piotrowi Krolowi Arrágońſkiemu wielką Woynę prowádził, ná zemſtę Krwi Fráncuſkiey przez iego Fákcyą rozlaney ná Nieſzporách Sycyliiſkich, gdzie wſzytkych Fráncuzow wycięto 30. Márcá w dzień Wielkonocny w całey Sycylii, umárł Roku P. 1285.

FILIP IV. zwány *Pulcher*, Syn iego po nim pánował, z Anglią y Prowincyámi Belgicznemi wielką Woynę prowádził, z Stolicą Apoſtolſką ſię kłocił, umárł Roku P. 1314.

LUDWIK X. zwány *Hutinus*, álbo zły záwzięty, Syn po nim náſtąpił, ále w krotce umárł bezpotomnie, otruty Roku P. 1316.

FILIP V. zwány *Longus*, Brát iego oſiádł Tron, umárł bezpotomnie nic oſobliwſzego nie zrobiwſzy w Kroleſtwie, Roku P. 1226.

KAROL V. zwány *Pulcher* Brát naymłodſzy Filippá V. y Ludwiká X. oſiádł Tron, y zoſtáwiwſzy Joánnę żonę ſwoię w nádziei urodzenia Synà umárł Roku P. 1328. ále po śmierci iego Krolowá Corkę powiłá, tylko że Práwo Saliczne zákázuie w Fráncyi dziedziczyć Białymgłowom dla tego Koroná Fráncuſk[a] wypadłá z Fámilii Filippá IV. á przenieſłá ſię w Fámilią Xiążąt Wálezyuſzow, bo po śm[ierci] Károlá

FILIP VI. z Fámilii Walezyuſzow zwány *Bene-fortunatus*, zá iednoſtáyną zgodą Stánow Fráncuſkich oſiádł Tron, z Anglámi miał wielką Woyne, á[le] nieſzczęſliwą, w tym iednák ſzczęſliwy, że Xiąże Humbert Dominikánem zoſtáwſzy Filippowi dárował Prowincyą Delfiná-

finácką z kondycyą, żeby służyłá záwsze Synom Pierworodnym Krolow Fráncuskich, co się dotąd obserwuie, że Synowie Pierworodni názywáią się Delfinámi, umárł Filip R. P. 1350.

JAN zwány *Bonus* Syn po nim nástąpił, ále nieszczęśliwą Woynę miał z Anglią, od ktorych zniesiony y w niewolą z Synem wzięty, ledwie we 4. látá wykupiony 3000000. Czerwonych Złotych, w intencyi Woyny Swietey przeciwko Turkom umárł R. P. 1364.

KAROL VI. zwány *Sapiens* Syn po nim nástąpił, Hiszpánow y Anglow mocno znioſł, umárł R. P. 1380.

KAROL VII. Syn po nim nástąpił zwány *Bene-Amatus*, ále w krotce oszálał, dla czego pod opieką stryiow swoich Janá Bituryiskiego, y Filippá Burgońskiego Xiążąt, pod ktorą znáczne Scyssye wynikły w Krolestwie, y Angliá znacznie profitowáłá, umárł Károl Ro. P. 1422.

KAROL VIII. Syn po nim nástąpił zwány *Victor*, ktory zá pomocą Joánny Darcyi Xiężniczki Aureliáńskiey zákłoconą Fráncyą uspokoił, Anglow grássuiących w Fráncyi znioſł y wygnał, rebellizuiących poskromił, umárł R. P. 1461.

LUDWIK XI. Syn po nim pánował, ále nie ták rozumnie iák Oyciec, Medykowi swemu á żeby mu przedłużył życia co Miesiąc płacił 10000. Czerwonych Złotych, ták był kochániący życia swego, o co od S. Fránciszká de Paula nápomniony, y o czásie śmierci upewniony, w Pokucie umárł R. P. 1485.

KAROL IX. Syn po nim pánował, Heretykow Wáldeńskich częścią wykorzenił, częścią do Wiáry S. przywrocił z Máxymiliánem Cesárzem szczęśliwie woiował, Krolestwo Neápolitáńskie z Woyskiem tám poszedszy odebrał, ále tylko przez dwie lecie w Possessyi iego był, umárł R. P. 1498.

LUDWIK XII. zwány Oycem Oyczyzny, po nim nástąpił, do Włoch z Woyskiem poszedł, Xięstwo Medyoláńskie záwoiował, Wenetow uskromił, umárł R. P. 1515.

FRANCISZEK I. Brát Cioteczny po nim pánował, Szwáyczárow znioſł, Xięstwo Medyoláńskie rekuperował, Concordátum z Leonem X. Papieżem zákończył, przez ktore miał sobie pozwoloną nominácyą ná Biskupstwá y Opáctwá, z Károlem V. Cesárzem nieszczęśliwą Woynę miał, y wzięty od niego w niewolą pod Páwią, áż w Drugim Roku wyzwolony pod ciężkiemi kondycyámi, ktorych nigdy niewypełnił, sekty Kálwińskiey wielki Nieprzyiáciel, umárł R. P. 1543.

HENRYK II. Syn po nim nástąpił z Károlem V. y Synem iego Filippem szczęśliwszą woynę iák Oyciec prowádził, lubo raz przegrał bátálią pod Sankwicyáną, Herezyą Luterską w Páństwách swoich przesládował, ták iáko y Kálwińską, ále podczás wesełá Corki swoiey Elżbiety wydáney zá Filippá VI. Krolá Hiszpáńskiego certuiąc w igrzysku orężem z Káwálerámi zrániony, umárł R. P. 1559.

FRANCISZEK II. Syn po nim pánował, zá niego Wiárá Kálwińská náywięcey záráziłá Fráncyą, pod głową iey Ludwiká Burbońskiego ze Krwi Krolewskiey, ktory lubo był złápány, y ná Seymie w Meldzie ná śmierć osądzony, ále bez skutku, bo Krol umárł prędko R. P. 1560.

KAROL X. Brát iego po nim pánował pod opieką Mátki Kátárzyny de Medicis fáworyzuiącey Kálwinom, ktorych iednák podroższy Krol ná kilku batáliách wygubił, osobliwie ná bátálii w dzień S. Bártłomieiá odpráwioney, w ktory dzień w Páryżu, y w wielu Miástách Kálwini wycięci byli, y wygnáni, iednák nie wykorzenieni, bo dla wewnętrznego Pokoiu Károl pozwolił im reiterowáć się do Rupelli, Montalbanu, y Nemauzu, w krotce umárł Roku P. 1574.

HENRYK III. Brát iego młodszy ná ten czás Krolem Polskim obrány, y w Krákowie koronowány, y dowiedziáwszy się o śmierci Károlá sekretnie złożywszy Koronę Polską pobiegł do Fráncyi, gdzie osiádł Tron Brátá swego, Kálwinom sprzyiáiący, fáworyzuiący im Edykt wydáwszy, á Kátolikom nie przyiázny, y z tey przyczyny zákłocił Krolestwo, y przywiodł do Ligi Gizyáńskiey, iákoby mocney Konfederácyi przeciwko sobie, tym bárdziey záś zirrytował przeciwko sobie Kátolikow, że Henryká Gizyuszá, y iego Brátá Kárdynałá Ludwiká Wodzow Ligi Kátolickiey pozábiiáć kazał, zá co attakuiąc Páryż od iednego z Gizyáńskiey Konfederácyi prywátnego człowieká nożem przebity, w pokucie iednák S. umárł R. P. 1589. Niezostáwiwszy po sobie Potomká. Przez co Fámiliá Wálezyuszow ná iego osobie wzięłá koniec.

HENRYK IV. z Fámilii Burbońskiey Krol Náwarski po nim do Tronu Fráncuskiego przyzwáni w Kálwińskiey sekcie wychowány, o ktorą z Gizyáńską ligą wielką miał Woynę, ále ich znioższy dla zákończeniá wewnętrzney woyny wyprzysiągł się Wiáry Kálwińskie, á Wiárę S. solennie przyiął, zá co od cáłey Fráncyi przyznány Krolem, iednák Edyktem Nanneteńskim Kálwinow przyiął do wszelkich honorow w Koronie. Podczás koronácyi żony swoiey Máryi de Medicis lustruiąc Miásto Páryż, od zásádzonego ná to Fránciská Rawelliká w kárecie przebity, y zábity R. P. 1610.

LUD-

LUDWIK XIII. Zwány Spráwiedliwy, Syn po nim pánował, pod opieką Mátki ſwoiey Maryi de Medicis, y wielkiego Miniſtrá Kárdynałá Ryſchelieu, zá ktorego przezornym Rządem, náypierwey wewnętrzne kłotnie między Xiążętámi y Grafámi uſpokoione, zbyteczna wolność uſkromiona, tumulty y rebellie Kálwińſkie zupełnie poniżone, ktorym znácznie ufortyfikowáne Miáſto nád Morzem Rupelle ſam wodzem będąc Kárdynał po długim attáku odebrał, y wykorzenił, umárł Ludwik R. P. 1643.

LUDWIK XIV. Zwány Wielki, Syn po nim pánował, wielkie Woyny wraz z Leopoldem Cesárzem, Angielſkim, Hiſzpáńſkim, Sardyńſkim Krolámi, y Hollándyą miał, y w nich wiele profitował, o czym wolno czytáć Hiſtorye. Edykt Nanneteńſki fáworyzuiący Kálwinom znioſł, od Urzędow odſądził, Heretyckie y Kálwińſkie Koſcioły zburzyć kazał, Pſáłdominiſtrow ich wygnał z Kroleſtwá, y ták wykorzenił tę zárázę Duſz z Fráncyi, sámá Wiárá S. Kátolicka teraz tryumfuie, umárł dniá 1. Wrzeſniá Roku P. 1715.

LUDWIK XV. Práwnuk iego, po zmárłym zá pánowánia Ludwiká XIV. Delfinie Ludwiku Dziádu, y Xiążęciu Burgońſkim Oycu ſwoim, o ktorych byłá Profecyá *Filius Regis*, *Pater Regis*, *nunquam Rex*, bo zá długiego pánowánia Oycá, y Syn, y Wnuk pomárli, dopiero Práwnuk iego oſiádł Tron; teraźnieyſzy Regnánt, ktory iuż znáczną Woynę miał z Károlem VI. Cesárzem y ſzczęſliwie zákończył, przyłączywſzy do Kroleſtwá Fráncuſkiego Xięſtwo Lotáryńſkie, od dáwnych lát záwſze pretendowáne przez Anteceſſorow iego, w ktorym teraz rządzi y pánuie Krol Stániſłáw z Fámilii Polſkiey Leſzczyńſkich, po dwá rázy w zákłoconey Rzeczypoſpolitey Polſkiey obieráný Krolem, ktorego Corká Marya Károliná záſlubiona Krolowi Ludwikowi XV. 15. Sierpniá Roku 1725. ná ktore Weſele miáłem ſzczęście zápátrywáć ſię w Fonteneblo, z ktorey ieſt Syn Delfin, zwány Ludwik, 4. Wrzeſniá urodzony Roku 1729. Co ſię więcey ſtánie zá pánowánia tego Krolá, zoſtáwuię to poźnieyſzym po mnie Chronologiſtom.

KROLOWIE FRANCUSCY názywáią ſię *Chriſtianiſſimi* y PIERWORODNI SYNOWIE Koſciołá S. ktory Tytuł dány był Klodoweuſzowi I. przez Concilium Orleáńſkie czyli Aureliáńſkie potwierdzony im potym przez Pápieżow, oſobliwie przez Alexandrá IV. ktory ich przy tym Tytule ták autoryzował, żeby żaden Papież nie mogł go ſkáſſowáć żadnym Interdyktem. Są Pánowie abſolutni w ſwoim Kroleſtwie, máią rożne Rády. Ich Edyktá, y Deklárácye ſłużą zá Práwo, ále muſzą bydź regeſtrowáne w Parlámeńcie y publikowáne w niżſzych Rádách, wypowiádáią Woyny, czynią Pokoy, zábieráią aliáncye, y czáſem nie dotrzymuią według woli ſwoiey, co częſto ſię tráfiá, nákázuią podátki iákie chcą ná Poddánych, promowuią ná honory koronne, y Woyſkowe, nominuią ná wſzelkie Beneficiá wákuiące, Wici wydáią ná Poſpolite ruſzenie, zwáne *Ban* y *Arrierban*, zá ktoremi káżdy Szláchcic, lub Zaſtawnik, obligowány wſiádać ná koń, álbo wyſłáć Pocztowego o ſwoim koſcie, káżde záś Miáſto, Miáſteczko, wieś ſą obligowáne wyſtáwić náznáczoną liczbę piechoty o koſcie ſwoim.

Krolowie Fráncuſcy máią wielu Miniſtrow y Officyerow pod Pánowániem ſwoim, iáko Xiążąt krewnych, Gráfow, Markiezow, Miniſtrow Koronnych, Officyerow Woiennych ták ná wodzie, iáko y ná ziemi, Officyerow Artyleryi, Dyrektorow, Superintendentow, Sędziow Granicznych, y Grodzkich, y innych wiele Juryſdykcyi.

FRANCYA Sálicznym Práwem nie może przypuścić do Dziedzictwá Corek, áni żadnych Białychgłow Krolow Fráncuſkich.

Miáłá przedtym náypierwſzych do Rád Koronnych Wielkich Sędziow zwánych SENESZOW, ále ich Prerogátywá zátrácona Roku P. 1152. Miáłá potym Hetmánow Wielkich zwánych CONTESTABILES ále y tá zátrácona po śmierci Lezdygierá Roku P. 1627. Miáłá y wielkich KAMERYEROW, ále y tá zátrácona po śmierci Károlá Syná Fránciſzká I. Roku P. 1545. Teraz záś ſą Kánclerzowie Koronni, Marſzáłkowie Fráncuſcy, Admirálowie, Wielcy Mágiſtrowie Artyleryi, Generálowie Gáler, Pułkownikowie Generáli, Wielcy Kapellani, Wielcy Mágiſtrowie, Wielcy Podkomorzowie, Wielcy Koniuſzowie, Wielcy Butelierowie, Wielcy Pánnetyerowie, Wielcy Łowczowie &c. &c. 4. Sekretárzow Stánu álbo Koronnych, Káwálerowie S. Duchá Xiążętá, y Senátorowie zwáni *Pares Francyæ* ktorzy náybliſzſi ſą Krolá.

PARES FRANCUSCY álbo Senátorowie náypierwſi Párlámentu Páryſkiego, ſą pierwſzemi Rádnemi Pánámi Dworu Krolewſkiego, y cáłego Kroleſtwá, ieſt ich 6.

Duchownych, y 6. Swieckich. Pierwſi ſą Arcybiſkup Remſki, y Biſkupi Langreſki, y Láonſki, ktorzy ſię intytułuią XIĄZĘTA PARES, po nich idą Boweſki czyli Belwáſki, Noyońſki, y Szálońſki nád Marną, y ci intytułuią ſię GRAFOWIE PARES. Swieccy záś ſą Xiążętá Burgońſki, Normandzki, y Gieńſki, á drudzy Grafowie Flándrſki, Tuluſki, y Szampáńſki. Autorowie nie zgádzáią ſię w czáſie inſtytucyi ich, bo Fawin piſze, że ſię iuż znáydowáli zá pánowánia Robertá Mądrego, inni, że zá Filippá Auguſtá mieli ſię znáydować iuż ná koronácyi tego Krolá, Roku P. 1179. y to miał bydź náyſolennieyſzy Akt w Hiſtoryách Fráncuſkich opisány, ná ktory umyſlnie był ziáchał Krol Angielſki. Xiąże Burgońſki nioſł Koronę, Xiąże Normándzki Chorągiew iednę, á Gieńſki drugą, Graf Tuluſki Rząd, Gráf Flándrſki Szpádę, á Szampáńſki Chorągiew woienną, Gwilelm Arcybiſkup Remſki koronował Krolá przy aſſyſtencyi Arcybiſkupá Burgſkiego, Turſkiego, y Seńſkiego, Biſkup záś Láońſki nioſł Ampułkę z Oleiem S. Boweyſki trzymał płaſzcz Krolewſki, Noiońſki Pas, Szálońſki Pierſcień.

Ci Senátorowie inſtytuowáni ſą dla aſſyſtencyi Krolom podczás koronácyi, tákże dla ſądzenia z nim Spráw cáłego Kroleſtwá, y w nich dla ſentencyi ſpráwiedliwey dánia, iáko y do Rády w záchodzących Spráwách wielkich, y dla aſſyſtencyi Krolowi ná Woynie.

Pierwſzy Sąd tych Senátorow odpráwiał ſię Roku 1202. przeciwko Jánowi Krolowi Angielſkiemu, ktory był tákże Parem Fráncuſkim, bo Xiążęciem Normándſkim. Roku 1316. tenże Sąd przyſądził Sukceſſyą Kroleſtwá Filippowi V. przeciwko pretenſyi Joánny Corki Ludwiká X. Roku 1328. tenże ſąd przyſądził Sukceſſyą Korony Fráncuſkiey Filippowi VI. Wálezyuſzowi, przeciwko pretenſyi Krolá Angielſkiego, ktory ſię był ożenił z Sioſtrą Károlá V. Roku 1340. wraz z Krolem przyſądził Brytánnią Károlowi de Blois przeciwko Pretenſyi Janá Montfortá.

PARES Francuſcy mieli przedtym dwá Przywileie. Pierwſzy że sámi między ſobą obieráli Parow álbo Rownych Fráncuſkich. Drugi, że nie mogli bydź ſądzeni, tylko od właſnego Sądu Parow iáko Roku 1295. Graf Flándrſki był ſądzony przez záczynáiący ſię Dekret:

Judicatum à Paribus Regni noſtri.

ORDER S. DUCHA fundowány ieſt od Henryká III. ktorego Mágiſteryą przyłączył do Korony Fráncuſkiey, ſollenizował Swięto tego Orderu 31. Grudniá Roku 1578. y 1. Styczniá Roku 1579. Ceremoniá agitowáłá ſię u Auguſtyniánow Páryſkich. Státutá iego zámykáią w ſobie 93. Artykułow, Káwálerow záś liczbá náznáczona Oſob 100. y żeby byli Szláchtá ze 3. Fámilii, oprocz Duchownych, z ktorych powinno bydź 4. Kárdynáłow 4. Biſkupow, y z Wielkim Kápellánem, nie licząc Miniſtrow Koronnych. Order ten ma znák Krzyżá nákſztáłt Máltáńſkiego, ná ktorym ieſt Gołębicá nád ſercem, Henryk záś IV. przydał ná kołnierzu Trophæa Armátne, z ktorych wypadáią ognie, iſkry z Literą H. pomieſzáne y koronowáne, y przezwał tych Káwálerow Kommendántámi, w intencyi wolnego im trzymánia Beneficyow Duchownych, ále żaden Papież ná to zezwolił, dla czego Krol z ſwego ſkárbu náznáczył káżdemu 1000. Szkudow Fráncuſkich, z tey Rácyi záś Henryk III. miał inſtytuować ten Order, że w Dzień Swiąteczny odebrał Koronę Polſką, y potym Koronę Fráncuſką, inni záś rozumieią, że ten Dzień był iego Národzenia. Order S. Duchá ma ten Tytuł: *Dux & Auſpicium*, iákoby wyrażáiąc Protekcyą S. Duchá.

ORDER S. MICHAŁA fundowány od Ludwiká XI. Roku 1469. był w wielkiey powádze pod czteremá Krolámi, ále potym luſtr ſwoy ſtracił iák Henryk III. inſtytuował Order S. Duchá.

FRANCYA pod zákończeniem Linii Karolá Wielkiego, wiele Páńſtw y mocy utráciłá, bo ſię wiele abſolutow námnożyło w iey Páńſtwách, iáko to Xięſtwo Lotáryńſkie, Normándſkie, Kroleſtwo Burgundzkie, y Arldzkie &c. Pod trzecią záś Linią wiele ſię wrociło, o czym wolno niżey czytáć oſobno w káżdey Prowincyi.

PROWINCYE náleżące do Párlámentu Tuluſkiego, Grenoblſkiego, Ayſkiego, y Liońſkiego ſądzą ſię Práwámi Rzymſkiemi, iáko y część Auwernii, Foret, y Bożola, inne záś zwyczáiom Kroleſtwá akkomodują ſię.

FRANCYA przedtym záſzczycona byłá Seymámi zgromádzonemi ze trzech Stánow; to ieſt, z Deputowánych Poſłow Duchownych, Szlácheckich, y Mieyſkich, ále iuż poprzeſtáne ſą ich Konwokácye od Roku 1614. Szczyci ſię bydź Páńſtwem mocnym w ſobie nie tylko mocnym z Bogáctw, ále y z wielości ludzi woiennych, iákoż látwo dáć Wiárę temu, kiedy Ludwik XIV. oparł ſię wraz ná wſzyſtkie ſtrony Pięciom Monárchiom Pogránicznym.

KRO-

KROLESTWO Fráncuſkie graniczy ná Pułnoc z Prowincyámi Belgicznemi, ná Záchod z Oceánem, ná Południe z gorámi Pirreneyſkiemi dzielącemi ią od Hiſzpánii, y z Medyterránem, ná Wſchod z Sábáudyą, Szwáycarámi, y Renem dzielącym ią od Niemcow. Ráchuie ſobie w zdłuż 260. mil Fráncuſkich, náſzych uczyni o koło 120. á w ſzerz 230. á náſzych o koło 90. Jeſt położone między 42. y 51. Grádusámi w Máppie, ná ſzerz, á w zdłuż między 15. y 29. y 30. Minut, dla czego według Manſieur de Fer, ma mieć tylko ná w zdłuż Mil 200. Fráncuſkich, w ſzerz 180. á w około 760. co uczyni náſzych o koło 380.

Powietrze ma w ſobie pomierne, dobre, Sytuácyą przyiemną, Gor wiele, z ktorych náywyżſze ſą Pirreneyſkie, Alpes, Seweńſkie Auwerńſkie, ma y rownin wiele pożytkuiących, y nigdzie nie prożnuiącą ziemię. Oblane ieſt Rzekámi náyznácznieyſzemi Sena, Lora, Garon, Ron, &c. iednym ſłowem: Fráncyá ieſt obfituiąca we wſzyſtko, y iey położenie náymilſze w Europie. Maxymilian Ceſarz miał mieć przyſłowie: że gdyby był Bogiem, Syná Pierworodnego uczynilby Sukceſſorem ſwoim, á drugiego Krolem Fráncuſkim. Kray tego Páńſtwá obfituie w wſzelkie zboża, legomina, wárzywá, winá, oliwy, owoce wſzelkie, páſtwiſká, bydło wſzelákie, ptáſtwá domowe, y wſzelákie źwierzá dzikie. Ma ſtrony morſkie rybne, y ſolne, ále mu nie doſtáie koni dobrych ná woynę, y drzewá ná budowánie okrętow. Znáyduie w ſobie wiele kuźnic zeláznych, ołowiánych, miedziánych, ále nie ma ſrebrá, y złotá, bez tego iednák zbiera wielkie ſkárby z mánufáktur iedwábnych, ſrebrnych, y złotych, z win, zboż, ſoli, oliw, &c. &c.

PROWINCYE Fráncuſkie ſą wſzyſtkie ludne y náſiádłe, y ná Gorách náywyżſzych, gdzieby tylko beſtyom mieſzkáć dzikim, Miáſteczká y wſie ſą náſiádle, zá Karolá IX. ználeziono 20000000. Cáſz w Fráncyi, á zá Ludwiká XIV. 40000000. ále ſię teraz umnieyſzyło ták zprzycyny oſtátnich woien, iáko náywięcey z wygnánych Hugenotow, Kálwinow, y inſzych Heretykow.

FRANCYA kwitnie w wſzelákie Náuki, ták liberálne iáko y w Mechániczne, bo procz Kollegiow y Akádemiow po wſzyſtkich Miáſtách fundowánych, ma uniwerſálnych Akádemii 16. w Miáſtách pryncypálnieyſzych, z ktorych náyſławnieyſza Sorboná Páryſka.

Hándluie z cálym nie ledwie Swiátem, bo z Wſchodniemi, y Záchodniemi Indyámi. Przytym káżde Miáſto ma ſwego pártykulárnego Sędziego, od ktorych wolna Appellácyá do Dworu, gdzie ſię záwſze ſądzą Sądy Krolewſkie, rożnie názwáne, y liczne, od tych Dworſkich ſądow wolna káżdemu Appellácyá do Párlámentu, od ktorego iuż żadney Appellácyi nie maſz. Takich Párlámentow Stolicę ma Fráncyá w 14. Miáſtách zowiących ſię Paris, Roiien, Bourdeaux, Toulouſe, Grenoble, Aix, Dijon, Rennes & Pau, Beſançon, Tournay, Metz. Do ktorych náleży Párlámenť Perpiniáńſki, y Dombſki.

Religiá Kálwińſka w Fráncyi miáłá wielkie ſwoie Przywileie y Edyktá, zwáne Nantckie, ále zá Ludwiká XIV. potępiona y wykorzenioną, teraz ſámá Swięta Wiárá Rzymſka Kátolicka ieſt pánuiąca pod 18. Arcybiſkupámi, y 109. Biſkupámi, o ktorych niżey.

FRANCYA ma wiele Miáſt, między ktoremi náywiękſze ſą: Paryż, Tulus, Ruen, Lion, Angers, Poitiers, &c. Przytym liczy wiele Miáſteczek, Wſiow. Oprocz záś tych ma w inſzych częſciách Swiátá wiele Kráiow.

FRANCUZI z nátury ſwoiey ſą nie nágánni, kompozycyi piękney, odważni, prędcy, Ludzcy, ochędożni, Cudzoziemcow eſtymuiący, rozumni, w induſtryách woyſkowych biegli, ále ſą nie cierpliwi, nie záwſze Státeczni w ſłowie, nie dyſkretni, podczás woyny rábunki kocháiący, y Koſciołom nie przepuſzczáiący, w Nieprzyiacielſkich Kráiách, iákom ſię ſám nápátrzył luſtruiąc cudze kráie, ták nád Renem, iáko y w Piemoncie, gdzie náwet kázáwſzy wynieść Náyświętſzy Sakrámenť z Koſciołow, minámi ie wyſadzáli, iáko o tym opiſzę w Miáſtách Niemieckich. Károl V. miał przyſłowie: Włoch widzi ſię bydź rozumny, y ieſt; Hiſzpán ſzczyci ſię bydź rozumnym, á nie ieſt; Fráncuź nie pokázuie ſię bydź rozumnym, á ieſt. Fráncuſkie Prowincye máią w ſobie cnoty káżdego Kráiu Europeyſkiego, iáko w Pikárdyi wolność Niemiecką, w Szampánii Ludzkość Szwedzką, w Langwedoku odwágę y wymowę Polſką, w Prowency Rozum Włoſki, w Gáſkonii Státeczność Hiſzpáńſką, w Delfinácie Wierność Szwayczárſką, w Normándyi ſubtelność rozumu Greckiego, w Burgonii Induſtryą Flándrſką.

Kroleſtwo Fráncuſkie według podziáłu ná oſtátnim Seymie Roku 1614. dzieli ſię ná 12. Prowincyi, z nich náypierwſze ſą 4. nád Oceánem, 1. Pikardya, 2. Normandyą,

dya, 3. Gienna, 4. Gaſkonia, w ktorych ſię zámykáią Saintongia, Limoſin; Perigort, Qverci, Rovergia y Niżſza Nawarra. Drugie dwie nád Morzem Medyterráńſkim, iáko 5. Langwedok zámykáiący w ſobie Wiwarayą, Gevaudan, Velai, y Foix, 6. Prowenca. We środku záś Kroleſtwa 7. Wyſpá Francuſka, 8. Szampania, 9. Orleans, ktory zámyka w ſobie Aurelią właſną Bliſois, Perche, Boce, Maine, Aniou, Turaine, Piktawią, Angumią, Berri, y Niwernią, 10. Burgonia z Breſſem y Bugejem, 11. Lion máiący w ſobie Boilią, Foret, Burbon, Owernion, y Márkę, 12. Delfinat.

Oprocz tych Páńſtw Fráncyá ma wiele innych zdobytych Prowincyi, w innych Páńſtwách, iáko: w Belgium, Artois, Część Flándryi y Hainotu. W Niemczech Alzácyą Franche Corate, Cambreſis, y Xięſtwo Sedáńſkie. W Hiſzpánii Roſſylion, y część Kátálonii. W Ameryce Nową Fráncyą, Martynikę, y niektore Wyſpy Antylſkie, iáko y kilká Fortec w Ginei, y ná Wyſpie Madaſcar. Teraz podczás oſtátniey Woyny przybyłá Fráncyi Lotáryngiá y Bar. W opisániu záś partykulárnym Prowincyi obaczemy oſtátnie oddániá niektorych Kráiow przez Traktáty.

PIKARDYA.

TA Prowincyá nigdy nie odpádłá od Fráncyi, graniczy ná Wſchod z Számpánią, ná Południe z Wyſpą Fráncuſką, ná Záchod z Normándyą, y Oceánem, ná Pułnoc z Oceánem y z Belgium.

Oblana ieſt Rzekámi, Oyſa, Somma, Autia, y Cancha. Gruntá ma obfituiące w zbożá, owoce, y páſtwiſká, ále winá nie ma.

Pikárdowie ſą dobrey nátury, dobrego ſercá, y odważnego, ále ſą prędcy y lubiący deboſze, koleryczni y prędcy do gniewu, y z tąd biorą ſwoię denominácyą od ſłowá Fráncuſkiego *ſe Piqver*, co znáczy gniewáć ſię, á to z przyczyny bontu, ktory byli podnieſli náypierwſi w Páryżu przeciw Mieſzczánom Roku 1229.

Pikardyá dzieli ſię ná 8. Częſci názwáne kray zdobyty, Bulonia, Ponthiu, Vimeu, Amien, San Terra, Vermand, y Tierarcha, ktore máią znácznieyſze Miáſtá ſwoie, iáko to

AMIENS Miáſto Stołeczne nád Sommą wielkie y piękne, ma ſwego Biſkupá, y w Koſciele Katedrálnym konſerwuie Relikwią S. Janá Chrzcicielá, odebráli ie byli Hiſzpáni Fráncuzom nieſpodziewáną zdrádą Roku 1597. według Harduiná, ále Henryk IV. im ie prędzey ieſzcze odebrał, dla czego tám ieſt Wierſz nád Brámą Fráncuſki:

Amiens fut priſe en renard & repriſe en Lion

iákoby że Amiens był wzięty zdrádą Lisá, á odebrány mocą Lwá. Dyecezyá Amieńſka ma Plebánow 776. Opáctw Męſkich 20. Białogłowſkich 6. Przeorſtw 66. Kollegiát 13. Komend Orderu S. Łazárzá 6. Záſzczycone urodzeniem Piotrá Eremity Pierwſzego Autorá Krzyżáckiey, y Jákubá Sylwiuſzá.

CALAIS Miáſto Stołeczne Kráiu zdobytego, bo odebráne Fráncuzom Roku 1578. y ták od nich názwáne. Bliſko tego Miáſtá ieſt mieyſce názwáne POLE ZŁOTOLITE dla tego, że tám Fráncíſzek I. Krol Fráncuſki z Henrykiem VIII. Angielſkim mieli z ſobą rozmowę, wielkiemi bogáctwámi w przyozdobionych námiotách Roku 1520.

CONTI Miáſteczko nád Rzeką Cella dáło Imię ſwoie drugiey Linii Xiążąt Burbońſkich, Eleonorá de Roye wnieſłá to Xięſtwo w Poság Ludwikowi Burbońſkiemu Xiążęciu de Conde.

BULONIA nád Liáną y morzem, Miáſto dobrze ufortyfikowáne ma Port dobry y Biſkupá ſwego, tytułuie ſię Grafſtwem, miáło Grafow pártykulárnych ále od Filippá Auguſtá przyłączone do Fráncyi, Ludwik XI. kupił to Miáſto u Bertrandá Turá Gráfá Owerńſkiego, y oddał ie Protekcyi Náyświętſzey Mátki, złożywſzy przed obraz ſerce złote ważące 2000. Szkudow Fráncuſkich, y obligował Sukceſſorow ſwoich, á żeby to Miáſto trzymáli od Náyświętſzey Mátki dawáiąc iey tákież złote ſerce, co dotąd Krolowie obſerwuią podczás ſwoich koronácyi. Miáſto to náywięcey hándluie płotnámi cienkiemi, Rybámi Morſkiemi, oſobliwie ſledziámi, y w Piaſku Morſkim znáyduie kámienie granátowe, y inſze rożnego koloru. Dyecezyá Bulonſka ma Plebánii 420. y 12. Opáctw.

ABBEVILLA nád Somm[illegible] Miáſto Stołeczne Gráfſtwá Ponthieu, ludne, wielkie, y hándlowne z przyczyny defl[illegible]idácyi rzeki, ktorą chodzą ſtátki od Morzá. Szczyci ſię bydź Pánną z przyczyny, że nie było dobyte od Nieprzyiácioł. Ná tym mieyſcu

był

był przedtym Zámek należący do Opáctwá S. Rykierá, y z tąd bierze ſwoie názwiſko.

PONTHIEU Gráfstwá ſwego Stołeczne Miáſto mieváło włáſnych Grafow, potym do Burgonii należáło, ále Fránciſzek I. przyłączył go do korony przez Pokoy Mádrydzki Roku 1526. Jeſt położone w mieyſcách wodniſtych, Moſtámi ubeſpieczonych, od ktorych ſię názywa.

CRECI Miáſto wſłáwione Bátálią przegráną przeciw Anglom Roku 1346. zá Filippá Válezyuſzá, ná ktorey zginął Jan Luxemburſki Krol Czeſki, y wiele Xiążąt y Pánow, Piechoty 30000. konnych 1200 Fráncuzow.

PEPIGNY wſłáwione bátálią przegráną od Anglow.

S. VALERY nád Sommą Miáſto Stołeczne Gráfstwá Vimeu, w piękney pozycyi Mieyſcá náymilſzego w Pikárdyi.

PERONNE nád Sommą Miáſto mocne y Stołeczne Prowincyi Sánterſkiey, należáło do Xiążąt Burbońſkich, ále od Fránciſzká I. przyłączone do korony. Ma y inne Miáſtá zwáne Neſle, Roye, Mondydyer, Xięſtwo Szońſkie, y Chrábſtwo Ancre, álbo Albret.

S. QVENTIN Miáſto Stołeczne Wermándyi, piękne, wielkie y ludne, wſłáwione manufákturámi płocien cienkich, y bátálią przegráną Fráncuzow przeciw Xiążęciu Sabáudzkiemu Gubernátorowi Prowincyi Belgicznych, gdzie Montmoráney Conteſtábilis w niewolą wzięty, y w Mieſcie Admirał Coligni, Roku 1559. to Miáſto oddáne Fráncuzom.

VERMAND nád Rzeką Omignon, przedtym názwáne *Auguſta Veromandorum*, Opáctwu podległe.

LAFERE Miáſto Stołeczne Gráfstwá Tyerrárchy ufortyfikowáne nád Rzeką Oyſon, y zmocnione Cyttádellą oblaną w około wodą.

LA CAPELLE Miáſto częſto odbieráne od Hiſzpánow y Fráncuzow.

VERVINE Miáſto ná gorze wſłáwione Tráktátem Roku 1598. między Hiſzpánią y Fráncyą.

GIZA wſłáwione Imieniem Fámilii Gizow, należy teraz do Xiążąt Burbońſkich.

NORMANDYA.

TA Prowincyá byłá mieſzkána od Jedenáſtu Národow, to ieſt Welokáſſow, Bellokáſſow, Baiokáſſow, Lexowinow, Káletow, Eburowicow, Anlercynow, Seſſuinow, Unellinow, Abrykátow, y Ambiláxynow. Ci ligę między ſobą wziąwſzy często Gállią Celtyczną náwiedzáli, ktorych Auguſt Ceſarz uſkromił, Klodoweuſz im w cále odebrał wſzyſtko, y názwał kray ich Neuſtryą.

NORMANDOWIE Roku 820. z Pułnocnych kráiow przyſzedſzy w wielkiey liczbie náſzli Fráncyą, ktorych z rázu záżyli Fráncuzi ná Obronę Páńſtw ſwoich, ále oni ſię potym ná Fráncuzow rzucili, y Páryż 3. rázy oblegli, Károl názwány Proſták Roku 912. uſtąpił im część Neuſtryi z kondycyą hołdu do Fráncyi, y z tąd tá Prowincyá názwána od nich Normándyá, bo że byli ludzi Pułnocni názwáni Nordmánowie bo *Nordman* znáczy po niemiecku pułnocny człowiek, y tenże Károl Xiążęciu ich Rudolfowi dał Gizelle Corkę ſwoię zá żonę, ktory záraz y Wiárę Chrześciáńſką przyiął. Sukceſſorowie tego Xiążęciá pánowáli áż do Gwilelmá Brátá Robertá III. po ktorego bezpotomney śmierci Henryk II. Krol Angielſki przywłaſzczył ſobie ſukceſſyą, ktorego Jan Syn kreowány Xiążęciem Normándzkim, ále że zábił Artuſá Xiążęciá Brytáńſkiego wnuká, przez ſąd rownych Fráncuſkich odſądzony od Normándyi Roku 1202. ktora przyłączona do Fráncyi, zá nię potym kłocącemu ſię Henrykowi III. Krolowi Angielſkiemu S. Ludwik dał Limoſin, Qverci, y część Gienny. Anglowie znowu odebráli ią Károlowi VI. ále Karol VII. znowu ią odebrał, y odtąd Anglowie tylko niektore wyſpy iey trzymáią zwáne Jarſey, Gernſey, Sark, Aldernay, y Orygny.

Tá Prowincyá graniczy ná wſchod z Pikárdyą y Wyſpą Fráncuſką, ná Pułnoc z Márką y częſcią Pikárdyi, ná záchod z Oceánem, ná Południe z Perchą, Mainą, y częſcią Británii. Powietrze ma zdrowe y grontá wydáiące z ſiebie zbożá, owoce, z iábłek y Gruſzek náywięcey trunku robią, bo winá máło ſię rodzi, w Páſtwiſkách wielkich żywi wiele bydłá, dla czego tám Mięſo tanie, y wołámi náywięcey hándluie. Oblana Rzekámi Sena, Eura, Ryilla, Tuques, Diva, Orna, y innych wiele. Ma Portow Morſkich náyznácznieyſzych 6. procz innych wielu mnieyſzych. Xięſtw oſm, Grafſtw 30. Chrábſtw ieſzcze więcey, Báronii 120. Generálſtw 3. Obfitu[illegible] w łáſy, kuznice Miedźiáne, y wody zdrowe ná defektá ludſkie. Wſłáwione Manufákturámi Sukien przednich, Iedwábnych

nych máteryi, koronek, Kryſtáłow &c. Normándowie ſą náturálnie zli, Koleryczni, nie dotrzymuiący ſłowá, z kąd u Frázow poſzli w przyſłowie: áby nie był Normándem, kto chce ſłowá dotrzymáć. Normándowie máią wielką Antypátyą z Brytonámi.

Normandyá dzieli ſię ná wyżſzą, y niżſzą. Wyżſza zámyka w ſobie 4. Prowincye zwáne Rouen, Evreux, Ceaux, y Giſors. Niżſza záś ma 3. zwáne Alencon, Caen, y Cotantin.

WYZSZA NORMANDYA

ROUEN Miáſto Stołeczne nád Seną, wielkie, bogáte, y ludne, ma w koło ſiebie Przedmieſciow 6. ma Párafii 36. Kláſztorow 24. y Moſt drewniány ná Wodzie złożony. Záſzczycone przedtym Stolicą Xiążąt Normándzkich, ktorych tám ieſt dotąd Páłác, á teraz ieſt Stolicą Párlámentu Normándzkiego, komory Skárbowey, Mennicy, Prezydentá, y Arcybiſkupá Prymásá Normándzkiego, przyozdobiony Koſciołem Kátedrálnym NN. Pánny, w ktorym ſą groby Xiążąt Normándzkich, ná nim ſą 3. Wieże; ná facyácie Koſciołá ieſt wyrážony Henryk IV. iákoby wypędzáiący Lwy y Wilki z owczárni ſwoiey, á Krol Hiſzpáńſki z drugiey ſtrony ſtoi melánholiczny, Hugenoci z tąd byli wygnani przez Karolá IX. To Miáſto co rocznie przed wniebowſtąpieniem Páńſkim ná 15. dni uwolnia więźniá iednego, dla pámiątki S. Románá Arcybiſkupá támecznego, ktory wziąwſzy z ſobą dwoch więźniow, Rozboyniká y złodzieiá, poſzedł przeciw wężowi ſzkoduiącemu wiele w ludziách, wąż poſtrzegſzy ſkoczył przeciw więźniom, z ktorych złodziey uciekł, á Rozboyniká chciał pożreć, ále S. Román rzuciwſzy Stułę ná Szyię wężowi ſprowádził go do Miáſtá, gdzie owę beſtyę ſpaloną, á Rozboynik uwolniony. Roku 1683. dniá 25. Czerwcá Miáſto to od grádu wielkiego było zruynowáne, y około 4000000. ſzkody ráchowáło.

DIEPPE Miáſto Stołeczne Prowincyi Caux nád Márką Morſką obronione Zámkiem, kupieckie y bogáte, záſzczycone hándlem Koronek Zołwiowych robot, álbo Tartarug, y innych Aptekárſkich rzeczy, iáko y okrętow nowych, tám ſię naywięcey imbárkuią chcący iácháć do Anglii.

HAVRE de GRACE nád Seną y Morzem, ma Port bárdzo dobry, ufortyfikowány mocno przeciw imprezom Angielſkim od Ludwiká XIII. y XIV. hándle wielkie ma ná Morzu.

CAUDEBEK wſłáwione Kápeluſzámi przedniemi, ma ſwoię Kompánię do hándlu zwáną Pięćdzieſiątną.

FORGES wſłáwione wodámi zdrowemi, do ktorych drzewá ciągną ſię od Kápucynow czterema liniámi, y z tey przyczyny nápełnione záwſze Cudzoziemcámi.

IVETOT záſzczyca ſię Xięſtwem tego Imienia uwolnione od wſzelkich podátkow, oprocz kupcow.

LIONS położone w leſie zwánym *Foret des Lions* álbo lás Lwow, ma ſwoię Ziemię, ktora ſobie Grafá obiera.

HARFLEUR nád Lezárdą ſtáre Miáſto między dwiemá Gorámi ma ſwoy Port nie wielki, uwolnione od podátkow, y záſzczycone przednią Robotą koronek y wárzeniem Piwá.

FECAMP ma ſwoy Zamek, Opáctwo, Port Morſki, y Tytuł Báronii, ma 10. Párafii, y komendę Máltáńſką, hándluie koronkámi, kobiercámi, kápeluſzámi, Opát tuteczny ma około 20000. Tálerow intráty, y uwolniony od wſzelkiey Jurysdykcyi.

EVREUX nád Rzeką Iton, ma 9. Párafii, y wiele Kláſztorow, hándluie Płotnámi Suknámi &c. &c. ma ſwego Biſkupá, ktorego Dyecezyá ma 480. Párafii, y 11. Opáctw Miáſto to zwáne od dáwnych Eburonices, miewáło ſwoich Grafow, z ktorych było wielu Krolow, á potym złączone do Korony, y w Xięſtwo odmienione.

VERNON nád Seną ma ſwoię Ziemię, záſzczycone ſkładem Solnym, y przyozdobione Zamkiem, y Kollegiátą z 10. Kánonikámi, fundowáną od Dziedzicá Wernońſkiego. Miáſto doſyć piękne y ludne, y w Fortecy kámień ieden z inſkrypcyą Juliuſzá Cesárzá

GISORS Miáſto przyozdobione Zamkiem w Prowincyi ſwoiey, ma 52. Párafii, ieſt ludne, y rozdzielone Rzeką Eptą.

LIZYEUX nád Orberkiem płynącą przez Miáſto, y Gaſſeą płynącą nád Murem, Rzekámi, ma tytuł Gráfſtwá, y Biſkupá, w ktorego Dyecezyi ieſt 8. Opáctw, y 580. Párafii, ma właſnych Miáſt 8. w tym M[illegible]eſcie Kálwini nigdy nie mogli wyſiedzieć, bo ich Miáſto nie mogło zcierpieć, około [illegible]iáſtá ſą wielkie páſtwiſká w kráiu názwánym Auge z kąd hándluią Wołmi do Páryżá.

PONT

PONT de l' ARCHE nád Seną ma Moſt o 22. Arkádách y Zamek ſwoy,
EU záſzczycone Gráfstwem ſwego Imienia, Port ma zwány *ulterior Portus* należy do Xiążęciá Maine.

NIZSZA NORMANDYA.

CAEN Miáſto Stołeczne nád Rzeką Orną, y odnogą Morſką, w rowninie położone, wielkie, piękne, bogáte w hándle, y ludne, ma ſwoię Akádemią, fundowáną od Henryká VI. Krolá Angielſkiego Roku 1431. Wſtáwione śmiercią Gwilelmá Konkwerántá Angielſkiego Krolá.

FALAISE nád Rzeką Antrą wſtáwione jármárkámi Ośmiodniowemi w Sierpniu, y urodzeniem Gwilelmá Konkwerántá náturálnego Synà Robertá. Kray ten ma 236. Párafii.

ALENÇON Miáſto wielkie, y piękne nád Sartą, ma Tytuł Xięſtwá erygowánego od Károlá VI. znáyduie w brzegách Morſkich Dyámenty zwáne Alenſońſkie, płotnámi hándluie.

BAYEUX nád Rzeką Aurą, ma Tytuł Gráfſtwá, y Biſkupá ſwego, w ktorego Dyecezyi ieſt Párafii 61. Opáctw 14. Kray ma żyzny, máſłámi y oſtrygámi prowiduie Páryż ktore ſie połáwiáią w Rzece Wirze.

PONT L' EVEQVE nád Tukiem máłe Miáſteczko, ma ſwoy Powiát y Báronią w Powiecie 138. Párafii.

VIRA ma ſwoy Vice-Comitat, ſkład ſolny y komorę, w Powiecie ſwoim ma 180. Párafii, y Komendę Máltáńſką.

SAINT LO w Kráiu Kotántyńſkim nád Wirą ma Párafii 160. y ſwoię Mennicę, gdzie Monetę biią, pod literą C.

AVRANCHES nád Seą ufortyfikowáne ma ſwego Biſkupá, w ktorego Dyecezyi ieſt 180. Párafii, ma tytuł Gráfſtwá.

LE MONT S. MICHEL Miáſto nád Morzem ná ſkále ma ſwoy Zamek, y Opáctwo intrátne, ma y ſwoy Port ále niebeſpieczny dla fluxow, y refluxow.

COUTANCE ma Tytuł Gráfſtwá y ſwego Biſkupá, w ktorego Dyecezyi ieſt Párafii 550.

SEEZ nád Orną ma Biſkupá y w Dyecezyi Párafii 213. Opáctw 7.

NORMANDYA ma wiele innych Miáſt. Przytym ma y Wyſpy przy Brzegách Morſkich, zwáne

GERSEY Wyſpá według ſtárych *Cæſarea* należy do Gráfſtwá Hand w Anglii, ma dwá Miáſtá zwáne S. ELIER y S. AUBIN y dwá Zámki y 10. Párafii.

GERNSEY o trzy mile od Gerſey Wyſpá ma 10. Párafii, Port dobry, ymáłe Miáſteczko S. Piotrá, nie żywi żadnego ląd owitego źwierzá, ále znáyduie w ſobie kámień zwány Emeril, ktorego záżywáią do chędożenia kámieni y do rznięcia ſkłow.

BRYTANNIA.

TA Prowincyá byłá náypierwey mieſzkána od Nánetow, Redonow, Dyablintow, Ambiliátow, Wenetow, Ozyſmiuſow, y Kuryoſolitow, ktorzy ſię rządzili Rzecząpoſpolitą, ále potym pod Rząd Rzymiánow przyłączeni, y od Auguſtá Cesárzá inkorporowáná Prowincyá do Lionu. Máxym Ceſarz dał był tę Prowincyą Brytonom, ktorzy mu ſię poddáli, y Hetmáná ich Gonaná ożenił z krewną ſwoią. Ten Roku 382. uczynił ſię Krolem, y po ſobie miał 10. Sukceſſorow Krolow. Po śmierci oſtátniego Aláná Roku 690. Brytanniá iuż byłá rządzona od Xiążąt, ále od Dagobertá II. odmienieni w Gráfow, ktorych Karol Wielki przymuſił do hołdu, z ktorego ſię potym wybił Salomon, y Alan iego Sukceſſor Roku 992. á po nim Konan, po ktorym ſpadłá Sukceſſyá Roku 1213. ná Alixę Corkę y Dziedziczkę Konſtáncyi Gráfowy Brytáńſkiey, y Guya Vice-Komesá Tuárſkiego, tá wydána zá Piotrá de Dreux w zwyż námienionego Roku, Synà Robertá II. Czwartego Sy[illegible] Ludwiká VI. ktory ſię począł intytułowáć Xiążęciem, Ján I. Syn Piotrá záczął ho[illegible]owáć S. Ludwikowi, po nim Jan II. po tym Artus, ná koniec Jan III. Xiąże Bryt[illegible]ki bezpotomnie umárł, zoſtáwiwſzy

wiwſzy ſukceſſyą Károlowi Bloyſkiemu ożenionemu z Corką iego Brátá Joánną de Guy Roku 1341. ále Jan de Montfort Brát drugi Janá III. w teyże pretenſyi umárł, ktorego Syn Ján IV. wygrał bátálią przeciw Károlowi, y Brytánnią odebrał, názwány Silny. Po nim Sukceſſyá ſpadłá ná Janá V. ktorego Synowie Fránciſzek y Piotr I. po ſobie rządzili Xięſtwem, po ktorych bezpotomnie zeſzłych Roku 1457. Artus Brát Janá V. náſtąpił, po nim Fránciſzek II. ktorego Corká iedyná Anná záſlubiona Károlowi VIII. á potym Ludwikowi XII. Krolem Fráncuſkim, Posągiem przyłączyłá to Xięſtwo do Korony Fráncuſkiey, z Ludwiká urodzona Kláudyá Dziedziczká Brytáńſka záſlubiona Fránciſzkowi I. Krolowi Fráncuſkiemu, powtornie przyłączyłá tę Prowincyą do Korony Fráncuſkiey.

BRYTANNIA ieſt nákſztáłt Wyſpy grániczącą ná Pułnoc, Południe y Záchod z Oceánem, á ná Wſchod z częſcią Normándyi z Mainem, Anjou, y Poitou. Tá Prowincyá náywiękſza ieſt w Fráncyi, obfituiąca w zboża, owoce, páſze, ále winá máło ma. Jeſt ludna, y támeczni ludzie náylepſi, y náyſpráwnieyſi ſą ná Morze, ma Portow około 122.

BRYTANNIA miewá ſwoie Seymy co dwie lecie zgromádzone z Trzech Stánow, z Duchownych, Szláchty, y Poſpolſtwá. Duchowni ſą zgromádzoni z Biſkupow (z ktorych ten prezyduie, w ktorego Dyecezyi Seym ſię odpráwuie) z Opátow y Kánonikow Kátedrálnych. Szláchtá ſą zgromádzoni z Báronow 9. y Szláchty támeczney. Poſpolſtwo záś poſyła ze 40. Miáſt Poſtow, máiących tákże głos, y mieyſce ná Seymie, káżdy Stan ma ſwego Prezydentá, ktory zbiera głoſy y wotá; á ieden ráchuie dla decyzyi intereſſu.

Brytánowie lubią kompánie y trunek, Antypátyą máią z Normándámi.

Kray tey Prowincyi znáyduie w ſobie Ptaki zwáne Krabány, ktore ſię rodzą z drzewá ſtárych okrętow, á przyſzedſzy do ſwoiey perfekcyi wylátuią ná Morze y pływáią nákſztáłt Káczek morſkich. Ma tákże Fontánnę iednę, z ktorey wziąwſzy wody w rog bydlęcy y w nim zmaczáwſzy trochę ſkáły bliſkiey Fontánny, w tym momencie człowiek widzi ſię bydź wſzyſtek zmaczány.

Tá Prowincyá oblana ieſt Rzekámi Lorą, Wilayną, Rancą, Blawetem, y wielą innemi. Obfituie w kruſzce ſtálowe, olowiáne, żelázne, miedźiáne, y w niektorych mieyſcách ſrebro znáyduie w Rzekách.

BRYTANNIA dzieli ſię ná wyżſzą y niżſzą: Niżſza ſię ciągnie nád Oceánem. Brzegi Brytáńſkie máią dwie Wyſpy znácznieyſze od innych zwáne Oeſſant y Belle Isle, Nawigácyá niebeſpieczna pod Brytánnią z przyczyny krążących kołek wodnych, Wyſp gęſtych, y Skał.

WYZSZA BRYTANNIA.

RENNES Miáſto wielkie y ludne Kámienice ma o 6. y 7. piętrách, nád Rzeką Wilágną ſprowádzáiącą wielkie hándle od Morzá, mieſzkáne przedtym od Redonow, potym Gárnizony mieváło Cesárzow Rzymſkich, potym Stolicą Kroleſtwá y dáwnych Xiążąt, ma Biſkupá ſwego máiącego w Dyecezyi 263. Páráfii, ma y Párláment nákſztáłt Páryſkiego z połowy Duchownych y z połowy Swieckich poſtánowiony od Henryká II. przez 6. Mieſięcy ſię odpráwuie.

SAINT BRIEUX Miáſto ná Pułnocy Brytánnii, piękne, ma Port, ále tám nie mogą wielkie Okręty wniść, ma Biſkupá ſwego máiącego w Dyecezyi 120. Páráfii, zowie ſię od S. Bryxyusá Biſkupá ſwego Pierwſzego Dyſcypułá S. Germaná.

S. MALO, Miáſto ná Wyſpie złączoney z Ziemią bogáte, y hándlowne, obronione Fortecą, ma Port záwſze Cudzoziemcámi, oſobliwie pułnocnemi nápełniony, ma pſow Brytánow wiele pilnuiących w nocy Miáſtá.

DOL nie wielkie Miáſteczko ufortyfikowáne, ma ſwego Biſkupá. Kray iego zowie ſię Diableres od Dyablintow dáwnych mieſzkáńcow.

NANTES u dáwnych zwáne Condivineum nád Rzeką Lorą, wielkie, ludne, piękne, y ufortyfikowáne Zamkiem, przyozdobione moſtámi murowánemi długiemi ná ćwierć mile, ma Port ſwoy ná tey Rzece, ktory ie hándlownym czyni w wſzelkie kupiectwá z Hiſzpánii przychodzące, y Hollándyi. Ma ſwego Biſkupá w ktorego Dyecezyi ieſt Páráfii 212. Opáć w 8. ma y Akádemią. Henryk IV. Roku 1598. wydał tu był Edykt fáworyzuiący Ká winom, ále od Ludwiká XIV. ſkáſſowány Roku 1685.

PA-

PALAIS Burk o 4. mile od Nantes wſtáwiony Roku 1079. urodzeniem Piotrá Abaylárdá wielkiego y ſubtelnego rozumu, ktory w Páryżu przerażony ná ſercu obaczeniem piękney Heloizy Wnuczki Fulbertá Kánoniká Páryſkiego applikuiącego ią do Nauki, utáiwſzy ſekret w ſercu, Dyrektorem iey podiął ſię bydź Fulbertowi, ále Abaylard złączywſzy náukę z niecnotą wydał z niey żywego Naturáliſte, deklárowáwſzy Fulbertowi wziąć ią zá żone dla zágodzenia oto zágniewánego, ále uwiodſzy ią, odeſłał do Kláſztoru Argentewilſkiego, gdzie zoſtáłá Zákonnicą, o co rogniewány Fulbert przez námowionych krewnych okáſtrować go kazał, y zoſtáć muſiał Zákonnikiem u S. Dyonizego, ále y tám máiąc wſzędzie Nieprzyiácioł, udał ſię ná puſzczą do Dyecezyi Troyſkiey, gdzie wyſtáwił Káplicę zwáną Paráklet, á potym zoſtał Superiorem Opáctwá Ruyſkiego, tym czáſem Zákonnice Argentewilſkie cenzurowáne o złe powodzenie roſpuſzczone z Kláſztoru, Abaylard wygnáney Heloizie ofiárował Káplicę Paráklet, y tám záłożyłá Kláſztor y Regułę potwierdzoną od Innocentego II. Papieżá, á Abaylard świątobliwie umárł ná Przeorſtwie S. Márcellá Roku 1142. pochowány w Paráklecie ná inſtáncyą Heloizy.

DINAN Miáſto mocno ufortyfikowáne, názwáne od Dyány, zmocnione Zámkiem, y Gárnizonem Krolewſkim.

FOUGERES wſtáwione przedniemi ſkłámi, nád Koeznonem.

S. AUBIN KORMIER wſtáwione wygráną Fráncuſką R. 1488.

BRYTANNIA Wyżſza ma dwá Xięſtwá zwáne.

RETZ Xięſtwo zwáne przedtym Baroniá, potym z Grafſtwá erygowáne ná Xięſtwo od Henryká III. należy do Fámilii Villeroy.

ROHAN drugie Xięſtwo należy do Xiążąt tegoż Imienia.

NIZSZA BRYTANNIA.

TA Prowincyá ciągnie ſię nád Oceánem, ma Miáſtá:

VANNES Miáſto Stołeczne tey Prowincyi zwáne od dáwnych mieſzkáiących tu Wenetow Wenecyá, nád Golfem Morſkim, o milę od Morzá, ma ſwego Biſkupá Páná połowy Miáſtá.

QVIMPER Miáſto Stołeczne Grafſtwá Cornevaille nád Rzeką Oder, ma ſwego Biſkupa tytułuiącego ſię Kornowayllſkim Báronem y ieſt Pánem tego Miáſtá, w Dyecezyi iego ieſt 200. Páráfii, y 8. Opáctw.

QVIMPERLAY nád Morzem między Gorámi ma Port dobry, y przedáie Okręty, y Gálery, ktore tám robią.

S. PAWEŁ de LEON Miáſto weſołe y obronne, ma Port zmocniony Zamkiem, y Biſkupá ſwego Páná y Gráfem Leońſkim tytułuiącego ſię, ma w Dyecezyi ſwoiey 3. Opáctwá y Páráfii 120.

TREGVIER dáwne *Vorcanium* ma ſwoy Port, y Biſkupá Páná ſwego, tytułuiącego ſię Grafem tego Miáſtá, máiącego w Dyecezyi 6. Opáctw y 70. Páráfii.

BREST ma Port dobry wſtáwiony Mágázynem Admirálſtwá Oceánſkiego, ufortyfikowáne, y obronione fortecą ná ſkále, názwáne u dáwnych *Portus Ceſocribarus.*

BLAVET nád Rzeką tegoż Imienia mocno ufortyfikowáne, ma Port bliſki zwány Port LOUIS od Imienia Ludwiká XIII. ma y drugi Port bliſki zwány ORIENT, erygowány od Ludwiká XIV. dla Kompánii Indyow Oryentálnych.

LANDERNAV Miáſto Rzeką ná dwoie rozdzielone, piękne, y weſołe z ſwogo położenia, Kray ma żyzny.

MORLAIX ma Zamek y Port nie wielki.

AVRAY wſtáwione bátálią Roku 1364. Hennebunt, Guymenan Xięſtwo, Ponticur Xięſtwo, Avaugour Grafſtwo, należą do tey Prowincyi.

BELLE ISLE u dáwnych *Caloneſus* Wyſpá, ma ná 3. mile w zdłuż, á iednę w ſzerz, w około ográniczona ſkáłámi, trzemá tylko mieyſcámi wchodzi ſię ná nię, z ktorych iedno Fortecą obronione, ma grontá w środku żyzne w zboże y páſtwiſká, ma ſwoich Margrábiow, ktorym dána od Károlá IX. á wziętá Zákonnikom S. Krzyża Qvymperlayſkim.

OESSANT Wyſpá ma tylko ieden Zamek obronny przeciw Náiázdom Nieprzyiacielſkim, y wieżą wyſoką, ná ktorey ſię záwſze w nocy Láterniá świeci dla żegluiących ná Morzu. Tá Wyſpá tytułuie ſię Hrábſtwem [illegible] należy do Fámilii Rieux, między tą Wyſpą, y Brytánnią, ieſt innych Wyſpek wiel

GYENNA.

TA Prowincyá zámykáłá w ſobie większą część Akwitánii od Garony áż do Gor Pirreneyſkich názwána od Pliniuſzá Aremoryká, w ktorą wpádli Gáſkonowie y záwoiowáwſzy názwáli Gáſkonią, ále ich potym Dágobert záwoiował, ktorą potym Károl Łyſy pod tytułem Xięſtwá dał Ranulfowi krewnemu ſwemu, á Hugo Kápet inkorporował ie do Rownego Fráncuſkiego, potym Eleonorá Corká S. Gwilelmá Dziedziczká tego Xięſtwá wnioſłá ie w poſág Henrykowi Krolowi Angielſkiemu, y przez lát 300. do Anglii náleżáłá, ále Roku 1453. Anglowie z támtąd wygnáni, á Ludwik XI. dał to Xięſtwo Károlowi Brátu ſwemu, po ktorego śmierci bezpotomney wrociło ſię do Korony.

Tá Prowincyá graniczy ná Południe z Gáſkonią, ná Wſchod z Lángvedokiem, y Owernią, ná Pułnoc z Piktawią, Angumoiem, y Márką, ná Záchod z Morzem. Jeſt oblana Rzekámi bárdzo wielą, y z tey przyczyny od dáwnych Aqvitániá zwána, z ktorych náyznácznieyſze ſą Garona, Doydogna, y Lot. Ziemię ma obfituiącą w zbożá, winá, y páſtwiſká.

GYENNA dzieli ſię ná 8. Częśći zwánych 1. Gyenna Włáſna 2. Bazadois, 3. Agenois, 4. Qvercia, 5. Rovergia, 6. Limoſin, 7. Perigurt, 8. Saintongia, ktore máią ſwoie Stołeczne Miáſtá, y Gáſkoniá łączy ſię z tą Prowincyą.

GYENNA WŁASNA.

TA Prowincyá zwána Burdelois, u dáwnych zwána Aqvitániá drugá, Klodoweuſz ią Gotom odebrał, á Károl Wielki Gáſkonow záwoiował, ktorzy ſię w niey rządzili, teraz do Korony należy, ma ſwoie Miáſtá Burgo, Blaye, Liburn, Cadillach, Medoh, y Buh.

BOURDEAUX Miáſto Stołeczne nád Gárona, wielkie, piękne, y bogáte, zmocnione dwiemá Cyttádellámi, záſzczycone Párlámentem y Mennicą, ma Port ſwoy ná Rzece máiące kommunikácyą z Morzem, Akádemią, y Arcybiſkupá Prymáſá Aquitáńſkiego, w ktorego Dyecezyi ieſt 13. Opáctw, y Páráfii 400. zá Brámą Delfińſką o ćwierć mile ma Amphitheátrum zwáne Páłác Gallieńſki, á od dáwnych *Arenes*, ktore ma 90. krokow w zdłuż á 50. w ſzerz, ále ná w puł zruynowáne, ma y Páłác Párlámentſki, od Rzymián fundowány, Státuę Jupiterá y drugą Adryáná Cesárzá. U S. Seweryná ſą kámienie tákie, ktore podczás pełni ſą wody pełne, á ná ſchodzie ſuche, záſzczycone to Miáſto urodzeniem Ázoná Poéty, y S. Pauliná.

CORDOVAN wyſpká ná Morzu máiąca wieżą fundowáną od Henryká II. á od Ludwiká XIV. nowo erygowáną R. 1665. ktora ieſt bárdzo wyſoka, y ná niey Láterniá záwſze goreie dla żegluiących w nocy.

BLAYE nád Gároną Miáſto mocne, broniące Prowincyi od náiázdow Nieprzyiacielſkich.

LIBOURNA nád Dordonią bliſko Gárony w ktorą wpada.

MEDOCH Kray nie wielki w Burdelſkim Páńſtwie, ma Miáſtá Eſparre Chantilion, Nowy Zamek, Suluh, y Buh.

COUTRAS Miáſteczko bliſko Perygortu, wſłáwione bátálią Henryká IV. przeciw Gizom Roku 1587.

BAZADOIS.

TA Prowincyá ták zwána u Fráncuzow, nie wielka, mieſzkána przedtym od Bázátow, od ktorych názwáne Miáſto

BAZAS Stołeczne tego Kráiu, położone náſkale nád Rzeką Lavafan dáwne, ma ſwego Biſkupá, y w Dyecezyi Opáctw 4. Páráfii 250.

AGENOIS.

TA Prowincyá mieſzkána ob Niłyobrygow miáłá ſwoich Grafow. Ma Miáſtá: Agen, Clairach, Villanowa, &c.

AGEN

AGEN Stołeczne nád Gároną, ma ſwego Biſkupá Grafá tego kráiu, y w Dyecezyi 8. Opátow y Párafii 400. záſzczycone urodzeniem Jozefá Skáligerá Roku 1540.

AVERCYA.

TA Prowincyá náleżálá do Gráfow Tuluſkich, teraz należy do Biſkupá Kaorſkiego. Ludzie iey ſą Grubiánie, ále Szláchtá grzeczni, gruntá obfituią w zbożá, Winá, Owoce, Lny, Ryby Rzeczne wſzelákie oprocz Szczupákow, ktorych tám odtąd niemáſz, iák klucz S. Ambrożego Biſkupá Kaorſkiego w brzuchu ſzczupákowym ználeziono. Dzieli ſię ná Wyżſzą y ná Niżſzą, ma Miáſtá Pryncypálnieyſze, iáko to:

CHAORS Miáſto wielkie, y ludne nád Lotem, ma ieſzcze Amphitheatrum, y niektore ſtárożytności dáwnych Rzymián, ma ſwego Biſkupá Grafá Kaorſkiego, w ktorego Dyecezyi ieſt 7. Opáctw y Párafii 422. Záſzczycone Janá XXII. Papieżá Urodzeniem, ktory dla pamiątki fundował tu Akademią.

MONTOBAN álbo *Mons Aureolus* nád Rzeką Tárn, wielkie, y piękne, ma Akádemią y Biſkupá, w ktorego Dyecezyi ieſt 90. Párafii, y ieſt Pánem połowy Miáſtá, fortyfikácye to Miáſto ſtráciło odtąd, iák ſię tu byli Kálwini zámkneli, ále dobyci Roku 1629.

ROVERGIA.

TA Prowincyá dzieli ſię ná 3. Częſci, to ieſt; ná Wyżſzą Niżſzą y Gráfſtwo. Oblána Rzeką znácznieyſzą Tárn, oprocz innych wielu, obfituie w Winá, Orzechy, y wſzelkie owoce, ma kuźnice Miedziáne, żelázne, hálúny, Srebrá żywe, ſkłá, ſiárki, ma Miáſt wiele y Miáſteczek, należáło do Gráfow Tuluſkich, ále teraz do Korony.

RODES Miáſto Stołeczne nád Rzeką Aweyronem; záwſze było y ieſt Kátolickie, dla czego tytułuie ſię, *Fidelis Deo & Regi*, á ná iedney Státurze ma inſkrypcyą Fráncuſką znáczącą po Polſku: Jeden Bog, ieden Krol, iedná Wiárá, iedno Práwo; ma Biſkupá ſwego, ktory ieſt połowy Miáſtá Pánem, y ma w Dyecezyi ſwoiey Opáctw 7. Párafii 500.

MILLAUT nád Tárnem. NAIAK wſłáwione ſkłámi przedniemi, iáko y S. ANTONI Gruſzkámi.

VABRES nád Rzeczką Durdánem, ma ſwego Biſkupá y w iego Dyecezyi 150. Párafii y iedno Opáctwo.

VILLAFRANCHA nád Aweyronem wielkie, ludne, y w pięknym położeniu.

LIMOSIN.

TA Prowincyá názwána od Lemowicow dáwnych, dzieli ſię ná Wyżſzą y Niżſzą. Ma Miáſtá Limega, Tulla, Briva, Uzerka, Vantadur, Turrenna, &c. Kray ma zimny, y nie urodzáyny w Winá, ma iednák ięczmiony, Káſztány, Orzechy, y w Dębowych lásách wiele wieprzow paſie. Ludzie tuteczni ſą ſpoſobni, rozumni, prácowici, &c. Od Roku 1507. náleży do Korony.

LIMOGA Miáſto Stołeczne y wielkie, záſzczycone pierwſzym Szczepem Wiáry S. od S. Marcyálisá, ktory tu Kátedrę záłożył dedykowáną S. Szczepánowi, ma ſwego Biſkupá, w Dyecezyi 6. Opáctw y Párafii 900. przyozdobione wielą Koſciołow y Kláſztorow, ma tákże Akwedukty od Rzymián erygowáne.

TURENNA Miáſto Stołeczne Grafſtwá tegoż Imienia.

MURET Miáſteczko wſłáwione Oyczyzną S. Szczepáná z Muretu, ktory fundował Regułę Grándmontáńſką R. 1076.

CHALUS Miáſteczko z Zamkiem nád Tárduerą, z tego Zamku poſtrzelony Rychárd I. Krol Angielſki, umárł attákuiąc go.

TULLA Miáſto Stołeczne niżſzey Prowincyi nád Korezą ma ſwego Biſkupá Páná właſnego, w ktorego Dyecezyi ieſt iedno Opáctwo y 70. Párafii.

BRIVA w pięknym y weſołym mieyſcu położone, záſzczycone Urodzeniem Kárdynałá du Bois Arcybiſkupá Kambráńſkiego y pierwſzego Miniſtrá Fráncuſkiego.

UZERKA Miáſto mocne.

VANTADUR Xięſtwo. Są y inne Miáſtá do tey Prowincyi należące.

PERI-

PERIGORT.

TA Prowincyá miáłá właſnych Gráfow, ále od dziedzicznego ſwego Grafá á potym Henryká IV. intronizowánego ná Koronę przyłączona do Korony. Gorzyſtá, w ktorych ma kruſzce żelázne y wiele Fontánn zdrowych, obfituie náywięcey w Káſztány y Winá w niektorych mieyſcách. Dzieli ſię ná Wyżſzy álbo biały, gdzie ma Miáſto Perigeux, y Niżſzy álbo czarny pełny gor y láſow máiący Miáſtá Sarlat, Bergerak, Chaſtillon, y Teraſſon.

PERIGEUX Miáſto Stołeczne nád Iſłą názwáne od dáwnych *Veſuna*, iákoby od Bogini Wenery, ktorey tám ieſzcze ſą Sládý Koſciołá Dedykowánego, Amphitheátrum, y innych ſtárożytnoſci, ma ſwego Biſkupá máiącego w Dyecezyi ſwoiey Páráfii 440. y Opáctw 8. bliſko tego Miáſtá ieſt iedna Fontánná máiąca flux, y reflux w ſobie, w ktorą cokolwiek wrzuciwſzy, rożne Figury kámienne z niego czyni, to Miáſto ieſt pełne Fontánn. Ieſt tákże bliſko niego iedná iáma nákſztáłt pieczar, gdzie pod ziemią ciągną ſię ná 4. mile polá máiące w ſobie appartámentá Mozáiką przyozdobione, Ołtarze pięknemi Málowániámi upſtrożone, Fontánny rożne, y Rzekę ſzeroką, zá ktorą twierdzą że máią bydź wielkie Polá, ále tám nikt nie odważy ſię ſtánowić.

SARLAT Miáſto ufortyfikowáne, ma ſwego Biſkupá máiącego w Dyecezyi Páráfii 250. y Opáctwá 3.

CASTILLON wſtáwione bátálią wygráną Roku 1451. przeciwko Anglom.

SAINTONGIA.

TA Prowincyá miewáłá właſnych Gráfow, ále od Károlá VI. erygowána ná Gráfstwo Rowne, bierze Imię ſwoie od Sántonow Pierwſzych wálczących z Juliuſzem Cesárzem, oblana Rzekámi Gároną, Chárontą, Seudrą y wielą innemi. Ma Miáſtá Saintes, S. Jan Angelſki, Browagę, Rochę, Soubiſa, &c.

SAINTES Miáſto Stołeczne nád Chárentą, przyozdobione ſtárodáwnym Amphitheátrum, Akweduktem, Arkámi, y Moſtem nád Rzeką murowánym, wſtáwione robotą dział, ma ſwego Biſkupá, y w iego Dyecezyi 19. Opáctw y Páráfii 291. ma y Fontánnę wypływáiącą z ſkáły, y dáiącą widzieć w ſobie zdáleko iákoby łąkę obmurowáną.

S. JEAN d' ANGELI nád Butonną záſzczycone Opáctwem fundowánym od Pepiná Roku 768. w ktorym ſą Relikwie S. Janá Chrzcicielá.

BROVAGE położone nád Golfem Morſkim, y mocno ufortyfikowáne, y obronione błotámi w około zwánemi: *Marais Salans*, iákoby od ſoli, ktorą tám robią tym ſpoſobem, wpuſzczáią w wodę Morſką pewne ſkrzynie, ták żeby tylko po koſtki wodá byłá w nich, ktore potym otwieráią, y onę wodę ſłońce wyſuſza w ſkrzyni, z ktorey wody ſztuki błotá ſuchego zoſtáią, á z operácyi ſłońcá w ſol ſię obracáią, y z tey przyczyny to Miáſto cáłe Kroleſtwo prowiduie, Tá záś operácyá Słońcá náyſkuteczniey ſza w Czerwcu, Lipcu, y Sierpniu.

TAILLEBURG nád Chárentą wſtáwione bátálią wygráną Ludwiká IX. przeciw Anglom, ma iednę Fontánnę w zimie bárdzo máłą, á w lecie bárdzo wielką.

SOUBISE Xięſtwo do Domu Rohanow należące, y Tállemundow, ſą tu y inne miáſtá liczne.

OLERON Wyſpá przy brzegách tey Prowincyi ná Morzu ma 4. mile w zdłuż, á iednę w ſzerz, obfituiąca w zbożá, y ſol, ma iednę Fortecę mocną z dobrym Gárnizonem od Stárych názwáną *Uliarus*.

GASCONIA.

TA Prowincyá u dáwnych Akwitániá trzecia, należy do Gyenny, názwána od Gáſkonow, ktorzy z Gor Pirreneyſkich náſli ią y przywłáſzczyli ſobie, ále od Károlá Wielkiego záwoiowáni y od Sukceſſorow iego.

Gáſkonowie ſą Ludzie rozumni, ſubtelni w żártách, żołnierze dobrzy, cierpliwi, śmiáli, ále zuchwáli iák Hiſzpáni, wymáwiáią literę W. iák B. y z tey przyczyny Skáliger z nich záżártował *Felices Populi, quibus bibere eſt vivere.* Graniczy z Gyenną, Langvedokiem, Pirreneyſ iemi Gorámi dzielącemi ią od Hiſzpánii y Morzem, Obla-

Oblana ieſt wielą Rzek á náywiękſzą Adurem. Powietrze ma zdrowe, y grontá obfituiące w zbożá, winá, y páſtwiſká Dzieli ſię ná wyżſzą y niżſzą. Wyżſza zámyka w ſobie Powiáty Couſerans, Cominge, Armagnac, do ktorego náleży Eſtárák, Garera, Lomagna, y Xięſtwo Albret. Niżſza záś ná Záchodzie zámyká w ſobie Condomois, Gaſkonią właſną, álbo Chaloſe, Landes, Labour, Baſſe Navarre, Soule, Bearn, y Bigorne.

COUSERANS.

TEn Powiát bierze Imię ſwoie od dáwnych Konſeránow, ciągnie ſię nád Rzeką Sarlaten, nie ma nic znácznego nád ſwoie Stołeczne

LICER Miáſto, ma ſwego Biſkupá, ma mieć w gorách Złoto, Srebro, Miedź, Ołow, Stál, Lázur, Arſzennik, y w piaſkách Rzeki Sarlát znáyduią Złoty piaſek. Znayduie w kráiu ſwoim kuropátwy z nogámi y oczymá czerwonemi białe w zimie, á lecie ſzáre, ma y konie ſzácowne ták iák Hiſzpáńſkie.

COMINGA.

TO Gráfſtwo mieſzkáne od dáwnych Konwenow mieváło właſnych Grafow, ále po wymárłych, od Ludwiká XII. przyłączone do Korony.

COMINGA Miáſto Stołeczne názwáne teraz S. BERTRANT, ma ſwego Biſkupá, y w Dyecezyi Párafii 200. Opáctw 4.

LOMBES nád Sáwą między rowninámi pięknemi, y winogradámi położone, ma ſwego Biſkupá, y w Dyecezyi 90. Párafii.

ARMAGNAC.

KRay ten miał właſnych Gráfow, ále przez Sukceſſyą Henryká IV. przyłączony do Korony, Ludwik záś XIV. dał go Xiążęciu Lotáryńſkiemu, to Gráfſtwo ieſt obſzerne, bo zámyka w ſobie Gaure Eſtarac, y Gory Armagnac, żyzne, y ludne, oblane wielą Rzek, ma koło 400. Wſiow, á 1800. Sołtyſtw, ma y miáſtá znácznieyſze Auch, Leitour, Euſe, Verdun, Marſiac, y Sarracolin.

AUCH nád Rzeką Gers, ma Arcybiſkupá Páná ſwego doczeſnego, y Kátedrę fundowáną od Klodoweuſzá z Piącią Kánoniámi, z ktorych pierwſzą Krol záwſze trzyma, y ieſt Kánonikiem, á 4. sámi Bárónowie, w tey Dyecezyi ieſt 8. Opáctw á Párafii 372. Arcybiſkup ma mieć intráty 40000. Szkudow Fráncuſkich.

LEITOURE nád Gerſem y ná Gorze położone dwoiſtym murem opasáne y Cyttádellą mocną obrononie, ma ſwego Biſkupá, y w iego Dyecezyi 73. Párafii.

ASTARAC nie ma nic oſobliwego nád Miáſto Stołeczne MIRANDE y MARCYAK y Zamki BELLEGARDE, SIRIAC &c.

XIĘSTWO ALBRET erygowáne ná Xięſtwo Rowne od Henryká II. Roku 1556. náleży do Gieny, y ma Miáſto Stołeczne NERAC y innych wiele

CONDOMA.

TO Gráfſtwo ma Miáſtá zwáne Condom, Gavaret, Mont Marſan, &c.

CONDOM Miáſto Stołeczne nád Blaizą ma ſwego Biſkupá, y w Dyecezyi 130. Párafii y 3. Opáctwá, zruynowáne było od Hugenotow, Kátedrá zrábowána, 7. Koſciołow, y 5. Kláſztorow ſpalonych.

CHALOSSA Prowincyá náleżąca do Niżſzey Gáſkonii, ma Miáſtá.

AIR Stołeczne nád Adurem w Kráiu żyznym położone, ma ſwego Biſkupá, y w Dyecezyi Párafii 210. y Opáctw 8.

S. SEVERS nád Adurem, ma Fortecę zruynowáną R. 1569.

LANDES Prowincyá w gruntách piaſzczyſtych, ma Miáſto DAX nád Adurem Rzeką, ná ktorey ieſt Moſt murowány, Miáſto mocne, y piękne, obronione fortecą, ma Biſkupá ſwego y w Dyecezyi 4. Opáctwá Párafii 194. ma Fontánnę ná w

puł Miaſtá wyrzucáiącą z ſiebie wodę ták gorącą, że w niey Ręki wſtrzymáć nie można, wypływa z Gor wyſokich, y dym z ſiebie wydáie.

LABOUR Tá Prowincyá ieſt nád Oceánem nád niżſzemi Gorámi Pirreneyſkiemi, ma 23. Miáſteczek z tych náywiękſze.

BAYONNA Stołeczne nád Niwą czyli Adurem Rzeką mieſzczącą w ſobie okręty z Morzá, hándlowne y bogáte, ufortyfikowáne od Gránic Hiſzpáńſkich, ma Biſkupá, y w Dyecezyi Páráfii 60. bo inſze do Hiſzpánii odebráne.

S. JAN de LUZ nád Rzeką Urdákury y Morzem, okrętow wiele robi, y ludzi ma ſpoſobnych do łowienia ryb, y Wielorybow, wſtáwione to Miáſto weſelem Ludwiká XIV. z Máryą Tereſſą Infántką Hiſzpáńſką.

NIZSZA NAWARRA ieſt położona w sámych Gorách Pirreneyſkich od Hiſzpánow nazwána *Ultro Puertos*, ma wiele Miáſteczek S. Palai, Narris, y Baſtide.

S. JAN *Pied de Port* dla tego názwáne Miáſto, że tám tędy trzebá przebywáć gory, ieſt dobrze ufortyfikowáne.

MAULEON Stołeczne Miáſto, Prowincyi SOULI, ktora ieſt położona w náywyżſzych gorách Pirreneyſkich, Miáſto to iednák w gruntách żyznych położone.

W tych trzech oſtátnich Prowincyách położonych w Gorách Pirreneyſkich, náywięcey Ludzie owſiánym chlebem żyią, iednák ſą humoru weſołego, wierni, prędcy, y lubią táńcować, ięzyk máią do piſánia trudny, muſzą cudzoziemſkiego záżywáć do Aktow.

BEARN.

TA Prowincyá miáłá przez 800. lát włáſnych Xiążąt, ktorzy w IX. Wieku wygnáni z támtąd, á Páńſtwo erygowáne ná Vice-Comitát, ktory po rożnych Sukceſſyách doſtał ſię w Dziedzictwo Ludwikowi XIII. ktory go przyłączył do Korony.

Kráy ten ieſt urodzáyny ále z wielką pracą ludzi, w Páſtwiſká obfituie. Oblany Rzekámi Gava, Peau, y Oleron, ma Miáſteczek 434. Ma Miáſtá znácznieyſze Pau, Oleron, Eſcar, Nay, Ortes, Navarreins, Orlans, &c.

PAU Miáſto Stołeczne nád Gawą, ma ſwoy Parlámént y Collegium Jezuickie, záſzczycone urodzeniem Henryká IV. bliſko tego Miáſtá był urodzony Piotr Márká Roku 1594. ktory z lichego Domu przyſzedł do náywyżſzego ſtopniá będąc Arcybiſkupem Tuluſkim, y Prezydentem Parlámentu Páryſkiego, ále będąc nominowánym ná Arcybiſkupſtwo Páryſkie umárł, y nápiſáno mu Nádgrobek Fráncuſki.

Cy giſt l' Illuſtre de Marqva
Qve Notr grand Prince Marqva
Pour etre chef de ſon Egliſe
Mais la Mort qvi le remarqva
Et qui ſe plait a la ſurpriſe
Des auſſi tot le de Marqva

OLERON nád Gáwą, ma Biſkupá Páná dożywotniego, y w Dyecezyi Páráfii 200. Opáctwo iedno, Biſkup ten ieſt Báronem Beárnſkim.

LESCAR nád Gáwą ma Biſkupá, y w Dyecezyi Páráfii 40. y 3. Opáctwá.

BIGORRA Prowincyá miewáłá włáſnych Grafow ále od Henryká IV. Dziedzicá przyłączona do Fráncyi. Położona między ſámemi Gorámi Pirreneyſkiemi, hándluie końmi Hiſzpáńſkiemi, y obfituie w przednie mármury, iáſpiſzy, ołowie, miedź, żelázo, y ſrebro.

TARBE nád Adurem, Miáſto Stołeczne, ma ſwego Biſkupá, y w Dyecezyi Páráfii 240. Opáctw 26.

BAGNERES, od dáwnych zwáne *Aquæ Convenarum*, wſtáwione wodámi zdrowemi, z ktorych iedná ieſt Fontánná zimna, druga gorąca y chorym pomocna.

BAREGE tákże Miáſto wſtáwione wodámi zdrowemi.

WYSPA FRANCUSKA.

PO Fráncuſku ISLE de FRANCE Prowincyá byłá mieſzkána náypierwey od Páryzyenow, Bellowáſow y Syl ánektow, ktorzy złączeni wraz potężnie ſię Rzymiánom

nom bronili, iednák záwoiowáni od nich, á potym od Klodoweuszá, ktorego Syn Hildebert III. miał ſobie wydzielone Kroleſtwo Páryſkie z całą Akwitánią, y Częſcią Lionſkiey Prowincyi, potym Odo był Grafem Páryſkim náypierwſzym, Robert III. po nim náſtąpił, ktory miał Synà Hugoná Kápetá, ten zoſtáwſzy Krolem Fráncuſkim przyłączył to Gráfſtwo do Korony.

Tá Prowincyá ieſt między Pikárdyą, Normándyą, Orleánem, y Chámpánią. Oblana wiela Rzekámi oſobliwie Seną, Marną, Oizą y Ainą. Obfituie w winá, zbożá, owoce wſzelákie; Powietrze ma nie káżdemu Cudzoziemcowi ſłużące, bo w wilgotney pozycyi.

Dzieli ſię ná 10. Powiátow iáko to: Wyſpá Francuſká właſna, Gatinois, Hurepoix, Mantois, Vexin, Beauvaiſis, Valeſia Soeſſon, Laon, y Noya. Ma wiele Miáſt iáko: Páryż, Melun, Senlis, Compiegne, Beáuvaiſis, Noyon, Soeſſon, Laon, y Zamkow wiele Krolewſkich, S. Germain, Verſal, Fonteneblo, Vincenna, Madris, y Meudon.

PARYZ Miáſto Stołeczne całego Kroleſtwá nád Rzeką Seną, náyznácznieſze w całey Europie z ſwoiey mágnificencyi, ſtárodáwnoſci, wielkości, y z ozdoby wielkich pomieſzkániow, z ludnosci, z bogáctw, z kupiectw, y z wielkich náuk kwitnących. Dzieli ſię ná 4. cześci, to ieſt ná Wyſpę Páłácową, gdzie bywáło ſtáre Miáſto; Wyſpę *Notre Dame*, álbo NN. Pánny, gdzie Kátedrá, Miáſto właſne; y Sorbonę. W środku między Miáſtem y Przedmieſciem S. Germáná ſą dwie odnogi Rzeki Seny, y te formuią Wyſpę NN. Pánny, ráchuie ná około Przedmieſciow obſzernych 11. Brám wielkich 17. Rynkow 25. Moſtow murowánych 10. ná ktorych kilku ſą murowáne kámienice, ulic 830. kámienic 50000. ktore ſą y o oſmiu piętrách, Kláſztorow Zákonnych przeſzło 100. Párafiálnych Koſciołow 44. innych 30. Opáctw 80. Szpitálow 30. Auſteryi nákſztáłt Páłácow (w ktorych o koło 9000. Duſz mieſzka) 60. Ludne záś muſi bydź, kiedy ſtráwi przez Rok wołow 140000. wraz y krow, ſkopow 550000. cieląt 125000. wieprzow 40000. wielkich oxektow winá, to ieſt Kuf 300000. nie ráchuiąc innych trunkow. Ma ſwoy Parlámẽt náydáwnieyſzy y náypierwſzy w Fráncyi, y innych wiele Rád y Sądow, Filip Piękny temu Párlámentowi dał Páłác Roku 1313. Ma iednę Cyttádellę názwáną Baſtyllę erygowáną od Károlá V. znáiomą dobrze, bo do niey náywiekſzych Pánow wsádzáią, Hugo Obriot Architekt tey Fortecy pierwſzy był do niey wſádzony zá odmienioną Religią, Arſenał tákże ma náylepſzy w Fráncyi, Mennicę náyprzednieyſzą, gdzie wſzelką monetę kuią, y Akádemią ze 30. Kollegiámi, z ktorych náyznácznieyſza Sorboná, Robert urodzony ze wſi Sorbony Kapelan S. Ludwiká náypierwſzy iey Fundátor, á potym Kárdynał Richelieu ią nowo fundował, y drugie nowo wyſtáwił, y názwał *Collegium Pleſſys Richelieu.* Univerſitás záś fundowána od Károlá Wielkiego. To Miáſto przyozdobione trzemá publicznemi Bibliotekámi. Pierwſza Krolewſka z Fonteneblo przenieſiona ná ulicy Wiwieńſkiey, ma Kśiąg około 50000. y mánuſkryptow wſzelkich ięzykow 15000. á ná ſzá I. ktory umárł Roku 481. á ználeziony w Turnai Roku 1655. kiedy Fundámentá popráwiáno Koſcielne, gdzie pod iednym roſpádnionym kámieniem ználeziono więcey iák 100. metállow złotych, 200. ſrebrnych, 300. pſzczoł złotych z ſkrzydełkámi pięknie z kámieni akkomodowánemi, iedne bułę y głowę wołową złotą, y ſzpádę z złotemi pochwámi, pierſcień ieden, ná ktorym była głowá z wyrázonemi ſłowámi *Childerici Regis*, przytym ználeziono Táblicę z złotemi igłámi, y koſci końſkie, dla tego znáć że zá czáſow Pogáńſtwá Xiążąt chowáno z rożnemi rzeczámi, y koniem, ná ktorym woiował, to wſzyſtko w tey Bibliotece. Druga Biblioteká publiczna u S. Wiktorá náylicznieyſza w Páryżu w Kśiąſzki do wſzelákiey potrzeby. Ma tákże 3000. Mánuſkryptow, otworzona ieſt dla káżdego chcącego ſię uczyć w Poniedziáłki, Srody, y Soboty, fundowána od Henryká Buchetá, Rádnego Páná Parlámentu Páryſkiego, ktory umárł Roku 1654. gdzie ieſt iego Státuá z białego mármuru. Trzecia Biblioteká publiczna w Collegium Madzáryńſkim ma w ſobie 35000. Ksiąg, y w nych Xsiąg ma wielkie Oſobliwoſci do widzenia, iáko Státuy dáwne, á oſobliwie ieden Gábinet, w ktorym konſerwuią ſię noże, ktoremi ná Ofiáre zábiiáli bydło Pogánie, y ziemiá, ná ktorą ſypáli mąkę y lali oliwy, y winá, Boſzkowie tákże rożni, klucze, Cháráktery Rzymſkie, łeznice w ktore łzy ſpuſzczáli płáczący ludzie, y łyſzká, ktorą ie zbieráli z pod oczow płáczących, kiedy umárłego chowáno. Arcybiſkup Páryſki ieſt Xiążęciem, y Rownym Koronnym u rzywileiowánym od Ludwiká XIV. Kátedrá ieſt Fábryká ſtároświecka, wſpániała y vielka, Fácyáte máiąca z trzemá wielkiemi brámámi, iák portykámi, nád ktoremi ą Státuy Krolow od Hildeber-

tá

tá áż do Filippá Auguſtá, Wieże ma dwie dość wyſokie, ná ktorych ſą dzwony, zá Miáſtem Pałác Krolewſki zwány Tuleria, wſpániały, przy ktorym ieſt wielki ogrod, y drzewá wielkie, rzędámi zásádzane, gdzie záwſze wielki konkurs ludzi, Xiążąt, Pánow, Dám, Káret, dla záżycia ſwiżego powietrza &c. &c. To Miáſto ieſt záwſze nápełnione Cudzoziemcámi z rożnych Národow całego Swiátá, przyieżdżáiącymi tu dla wſzelkich náuk, Polityk, Mánier Káwálerſkich &c. &c.

ALINCOURT Miáſteczko bliſko Páryżá máiące u ſobie ná Grobie ciekáwą inſkrypcyą Mátki, Syná, y Corki tám pochowánych, w te ſłowá:

Cy giſt le Fils, cy giſt la Mere,
Cy giſt la Soeur, cy giſt le Frere
Cy giſt la Fille avec le Pere,
Cy giſt la Femme & le Mary
Et n' y a qve trois corps icy

Co ſię znáczy, że tám trzy tylko ciáłá leżą, á ná inſkrypcyi ich ieſt 8. leżących. Mátká pewna miáłá Syná, ktory w młodoſci ſwoiey u iedney ſłużebnicy Mátki ſwoiey nápierał ſię Rządzy cieleſney, o czym oná Mátce donioſłá, Mátká námowiłá ſłużebnicę, żeby mu ſię pod wieczor ſtáwiłá przez znák czáſu iemu dány, ná ktory czás Mátká przyſzłá ná owo sámo mieyſce, ktorey nie poznáwſzy Syn, poznał zá ſłużebnicę, tym czáſem w 9. Mieſięcy Mátká corkę powiłá z ſyná ſpłodzoną, á przez ten czáſe Syn w inſzych Kráiách báwił ſię, potym powrociwſzy w kilkánaſcie lát záſtał ową Coreczkę, y upodobał ią ſobie, y z nią od Mátki wyznáną wychowánicą wziął ſlub, nie wiedziáwſzy, żeby byłá iego Corká, y ták z Sioſtry y Corki uczynił ſobie żonę, á Mátká przeżywſzy ich wydałá ten ſekret, dla czego im dáno tę inſkrypcyą po śmierci Mátki, znáczącą po Polſku;

Tu leży Syn, tu leży Mátká
Tu leży Sioſtrá, tu leży Brát,
Tu leży Corká, tu leży Oyciec,
Tu leży Zoná, tu leży Máż,
á z oſmiu ciáł, nie leżą tylko trzy.

VERSAL Miáſto y Zamek Krolewſki o dwie mile od Páryżá od Ludwiká XIV. fundowány, ná tym mieyſcu gdzie náywiękſze láſy były zá Ludwiká XIII. Pałác ten przechodzi wſzyſtkie náypięknieyſze, y náywſpaniáłſze w Europie: ktorego niezliczonych ciekáwoſci opiſánie wolno przeczytáć w Książce wydáney o nim Roku 1701. ia tylko krotko námienię, że mágnificencyá ſtruktury iego ták powierzchowna, iáko y wewnętrzna przechodzi wſzyſtkie ozdoby Architektur y ſztuk málárſkich, przy Pałácu Káplicá wſpániała ſkulpturámi złotemi przyozdobiona, ná przeciw Pałácowi ſtáynie nákſztáłt Pałácow náyozdobnieyſzych, z drugiey záś ſtrony Pałácu, Ogrod bárdzo obſzerny, y ciągniący ſię ná milę dobrą, y w zdłuż perſpektywe od Fácyáty Pałácu, áż ná koniec ogrodu máiący, w tey perſpektywie kánáł bárdzo długi, w całym záś ogrodzie pełno wymyſlnych Fontánn, álbo igrzyſk wodnych, Lábiryntámi názwánych, Fontánny przed Pałácem wybucháią ná náywyżſzą Wieżą wyſokie, ná obodwoch záś ſtronách kánáłu środkiem ogrodá ſą dwá Pálácyki, ieden zwány TRIANO, bárdzo miły, y przyiemny, lubo nie wielki, w ktorym ſą do widzenia wſzelákie żwierzá z rożnych części Swiátá, iáko y ptáſtwá; drugi zwány MENAGERIA, tákże bárdzo pięknie wyſtáwiony, w tym ogrodzie ſą nie zliczone Státuy kámienne y mármurowe, przedtym to mieyſce bywáło ſuche, á teraz wſzyſtko nápełnione Fontánnámi przez Akwedukty ſprowadzáiące wodę od Márli z wielkim koſztem łożonym y konſerwácyą ich. To mieyſce przedtym náleżáło do Páráfii Páryſkiey do iednego Opáctwá, ále teraz náleży do Juryſdykcyi Arcybiſkupá, miewáło ſwoich właſnych Pánow, od ktorych ie kupił Ludwik XIII. y tám kazał Dom poſtáwić d' ſpoczynku ná polowániu, á Ludwik XIV. Pálác ták wſpániały wyſtáwił, w ktorym mieſzkał lát 45. y tám umárł Roku 1715. w lat wieku ſwego 77.

S. GERMAIN EN LAYE Miáſteczko máiące Pałác Krolewſkł fundowány od Károlá V. á od Anglow zákończony, ná ten czás, kiedy tám Krol Angielſki mieſzkał wygnány dla Religii z Anglii.

VINCENNES o milę od Páryżá mieyſce zwáne Láſem Winceńſkim álbo Puſzczą, ále teraz tám ieſt Pałác záczęty od Filippá Auguſtá, á od Sukceſſorow iego ſkończony, ále ſłużący Więźniom większey kondycyi.

BEAUTE bliſko Láſu Winceńſkiego Pałác Krolewſki, gdzie Karol V. umárł Roku 1380.

S. DE-

S. DENIS Miáſteczko bliſko Páryżá nie wielkie, ále wſtáwione iármárkámi támecznemi, y Opáctwem S. Dyonizego, á náybárdziey Koſciołem ſtárodáwnym y wielkim, gdzie ſą groby Krolow Fráncuſkich, á przy nich ſkárb wielki Koſcielny, Dágobert I. ieſt Fundátorem tego Koſcioła, záſzczycone bátálią Roku 1567. Kátolikow przeciwko Hugenotom, ná ktorey Conteſtabilis Montmoránćy wodz Kátolikow zginął 80. lát máiący.

MONTMORENCY Xieſtwo ma 23. Párafii. &c.

CHELLES mieyſce bliſko Puſzczy *de Bondy*, wſtáwione Kláſztorem Benedyktynek fundowánym od Krolowey S. Bátyldy Roku 660.

SAINT CLOUD nád Seną názwáne od dáwnych NOGENT Miáſteczko nie máłe, tám S. Klodoweuſz Syn Klodomirá Krolá Burgońſkiego reiterował ſię, y fundował Kláſztor odmieniony ná Kollegiátę, gdzie ieſt Ciáło iego, należy to Miáſteczko do Arcybiſkupſtwá Páryſkiego.

VEXIN FRANCUSKI nie welki Kray między Rzekámi Oizą y Eptą, ma Miáſtá.

PONTOISE nád Oizą przyozdobione Zamkiem y Kláſztorem Pánieńſkim.

POISSI Miáſto wſtáwione Páłácem, w ktorym przedtym Krolowe odpráwowáły połogi, y Dzieci Krolewſkie edukowáły ſię, iáko y S. Ludwik tám ſię wychował, y będąc Krolem podpiſywał ſię Ludwik z Poiſſy.

BRYA FRANCUSKA Prowincyá nie wielka ma Miáſtá.

MEAUX Stołeczne nád Márną, y w Kráiu obfituiącym w zbożá, winá, y páſtwiſká, ma Biſkupá, y w Dyecezyi iego Párafii 210. Opáctw 8.

MELUN nád Seną neydáwnieyſze Miáſto w Fráncyi, y przyozdobione wielą Kláſztorow Pánieńſkich ná około.

LAGNY ma Opáctwo Benedyktyńſkie, y Opát ieſt Gráfem tego Miáſtá.

HUREPOIX Prowincyá obfituiąca w zbożá, y bydłá, ma Miáſto.

CORBEIL dáwne, záſzczycone Kollegiátą Kánonikow fundowáną od Grafá tego Miáſtá.

BEAUVAISIS álbo Boweſki Kray oblany ieſt Rzekámi Terin, Avelon, Airuada, Araine, y Brecha, Mieſzkány był od dáwnych Bellowácow, bogáty w wſzelkie mánufáktury oſobliwie w Sukná, máterye, płotná, należy do Biſkupá Grafá ſwego.

BEAVAIS Miáſto Stołeczne, ma ſwego Biſkupá właſnego Páná, y Kátedrę, przytym Kollegiát 6. Párafii 13. Opáctwá 3. Kláſztorow 4. Mocne y wytrzymáło atták Roku 1472. gdzie białegłowy náybrárdziey broniły Fortecy, zá co ſą uprzywileiowáne w Proceſſyi chodzić przed Męſzczyznámi.

CLERMONT ma ſwoich Grafow.

GERBEROY obronne y wierne Krolom, bo Henryk IV. przeieżdżáiąc tędy kiedy mu winá podáno dla ochłody, y piwniczny według zwyczáiu chciał pierwey ſkoſztowáć, odpowiedział Henryk *a qvoi cette Ceremonie? il n'y a rien a craindre pour nous icy*; iákoby co po tey Ceremonii? nie máiż ſię tu czego obawiáć.

NOYONSKI Kray ma Miáſtá znácznieyſze dwá.

NOYON nád Worſą ma Biſkupá Rownego Fráncuſkiego, á w Dyecezyi Párafii 404. Opáctw 17. tu ſię Ján Kálwin urodził.

CHAUNI nád Oizą położone w Kráiu żyznym.

LAONSKI Kray wſtáwiony w iednym mieyſcu zwánym Lieſſa Cudownym Obrazem NN. Mátki, gdzie wielki konkurs Pielgrzymow bywa, y Koſciołem S. Márká, gdzie po Koronácyi z wielkim Nábożeńſtwem Krolowie náwiedzáią to mieyſce. Ma Miáſtá:

LAON Miáſto Stołeczne ná gorze położone y mocne, ma ſwego Biſkupá, w Kátedrze 82. Kánonikow, ktora ieſt fundowána od S. Remigiuſzá ma Prebend 50. w Dyecezyi záś Párafii 300 Opáctw 24.

PREMONSTRAT Miáſteczko wſtáwione Zákonem Premonſtráteńſkim od S. Norbertá tu fundowánym Roku 1120. czyli 1129. należy do Xiążęcia Orleáńſkiego.

VALOIS álbo WALEZYA Xieſtwo wſtáwione Xiążętámi ſwoiemi wraz y Krolámi Fráncuſkiemi od 1328. áż do Henryká III. Ma Miáſto CREPI Stołeczne, wſtáwione Trákrátem między Károlem V. Cesárzem y Fráncisźkiem I. Krolem Fráncuſkim.

SOESSONSKA Prowincyá ieſt obfituiąca w zbożá, winá, owoce, bydłá, mieſzkána od Eleutenienow, erygowána ná Xieſtwo Rowne od Ludwiká XIV. R. 1645. ále ſię potym dostáło to Xieſtwo Xiążęciu Sábaudzkiemu pod nieniem Grafstwá.

SOISSONS Miáſto Stołeczne nád Aizą, dáwne y wſ kie, Miáſto bywáło Stolicą Krolow

low Soeſſońſkich, ma Akádemią pierwſzą po Páryſkiey, ma y Biſkupá pierwſzego po Arcybiſkupie Remſkim, w ktorego niebytności koronuie Krolow Francuſkich, iáko koronował S. Ludwiká, y Ludwiká XIV. ma w Dyecezyi 370. Párafii.

SENLIS Gráfstwo y Miáſto Stołeczne nád Nonnettą, ma ſwego Biſkupá y w Dyecezyi Párafii 72. záſzczycone w bliſkości Opáctwem S. Auguſtyná fundowánym od Filipá Auguſtá, ma y inne Miáſtá COMPIEGNE nád Ayną, y Oizą wſtáwione Collegium Jezuickim, y wiela innych Koſciołow, y mieyſcem weſołym ná polowánie.

CHANTILI nád Nonnettą przyozdobione Páłácem Xiążąt Burbońſkich pięknym, wſpániałym, y ozdobnym w Státuy, málowániá, á naywięcey w figury Jelenie. Podczás bytności moiey w Páryżu nayczęściey tám báwił teráźnieyſzy Ludwik XV. dla nayprzyiemnieyſzego polowánia.

CHAMPANIA.

PO Polſku SZAMPANIA Szoſta Prowincyá Kroleſtwá Fráncuſkiego intytułuie ſię Gráfſtwem, y miáłá Gratow właſnych po pierwſzym Robercie Wermándzkim 14. po ktorych Sukceſſyá ſpadłá ná Filippá Pięknego y potym długiego, krory ią przyłączył do Korony, á Filip Walezy rátyfikował Roku 1335. Ci Gráfowie názywáli ſię Pálátynámi y mieli Rownych Számpáńſkich Siedmiu Grafow. Położona ieſt między Burgonią Lotáryngią, Wyſpą Fráncuſką y Pikárdyą. Oblana Rzekámi Seną, Marną, y Aizną &c. Obfituie w ſłáwne winá z Imieniá ſwego, iáko y wſzelákie zbożá, nayżyznieyſza nád inſze.

SZAMPANOWIE nie máią pochwáły w grzeczności, ále do náuk ſpoſobni y rozumni, Nieprzyiaciele záś nigdy nie przeproſzeni.

SZAMPANIA dzieli ſię ná 9. Powiátow, ktore były częścią Kroleſtwá Auſtrázyi, 1. Szampania właſna máiąca w ſobie Miáſto Troię y inne, 2. Remſka, 3. Chalońſka, 4. Perth, 5. Baſſigny, 6. Argonna, 7. Retelſka, 8. Senſka, 9. Bria.

TROYA Miáſto Stołeczne całey Prowincyi nád Seną dáwne, wielkie, piękne, y bogáte w kupcow, Koſciołámi y Kláſztorámi nápełnione, mocne y obronione Cyttádellą, ma ſwego Biſkupá, w ktorego Kátedrze máią bydź Włoſy Páná Jezusá y Tálerz z wieczerzy Páńſkiey, zab S. Piotrá, y Ciáło S. Heleny iák żywe, ieſt tu y Kláſztor Pánieńſki NN. Pánny uprzywileiowány, bo káżdy Biſkup przed wiázdem ſwoim naypierwey powinien ten Kláſztor náwiedzić, ktorego Xieni ſprowádziwſzy do Kápitulárzá, y uſtroiwſzy po Biſkupiu Ewángelią mu podáie, ná ktorą przyſiąc powinien, iáko záchowa Przywileie tego Kláſztoru, z támtąd dopiero wiázd odpráwuie do Kátedry, ma w Dyecezyi ſwoiey Párafii 519. Opáctw 20. wſłáwione to Miáſto urodzeniem Urbáná IV. Papieżá, y Miniardá ſłáwnego Málárzá &c. &c.

REM Stołeczne Miáſto Prowincyi Remſkiey nád Weſłą, piękne, wielkie, nápełnione Koſciołámy y Kláſztorámi, záſzczycone Arcybiſkupem Prymáſem Pierwſzym Xiążęciem, y Párem lub Rownym Fráncuſkim, Koronátorem Krolow Fráncuſkich, iáko y Metropolią, w ktorey ſię odpráwiáią koronácye Krolow Fráncuſkich.

FISMES nád Norą y Weſłą.

CHALON nád Márną Miáſto Stołeczne Prowincyi Szálońſkiey, wielkie, y w pięknym położeniu, ma 13. Moſtow, 13. Párafii, y 13. Kláſztorow, iáko y Biſkupá Rownego Fráncuſkiego, w Dyecezyi 300. Párafii, 14. Opáctw. Są tu y inne Miáſteczká, oſobliwie: Gráfstwo Vertus w tym Powiecie.

PERTH Powiát ma Miáſtá.

S. DIZIER Stołeczne wſłáwione bátálią wygráną przeciw Károlowi V. Cesárzowi R. 1544.

VITRY nád Marną, bogáte z defluidácyi Rzeki, u Rzymián názwáne *Vitriacum.*

BASSIGNY Prowincyá ma Miáſtá:

LANGOES nád Marną ná gorze, dáwne, y obronne Miáſto, wſłáwione dwiemá bátáliámi wygránymi przez Konſtántyná W. Cesárzá przeciw Niemcom, ma Biſkupá Páná doczeſnego y w Dyecezyi Párafii 600. Opáctw 32.

BARSUBAUBE Miſtáeczko wſłáwione winámi nayprzednieyſzemi Számpáńſkiemi, y Oyczyzną Ruboná Poéty.

CLAREVALLE nád Auba wſłáwione Opáctwem fundowánym od S. Bernárdá Roku 1115. ktory iák umárł, zoſtáwił Zakonnikow 700. w tymże Kláſztorze.

VAL de CHOUX bliſko Szatylionu wſłáwione Kláſztorem y nową Rygueą tám fundowáną przez Wiárdá Roku 1197 záſkáduiącą Regułę S. Benedyktá.

VAL

VAL des ECOLIERS álbo Págorek Studentow názwáne od Gwilelmá Rychardá, ktory z niektoremi Doktorámi Páryſkiemi zważywſzy próżność Swiátá poſzedł tu ná Puſzczą, y zá nim wielu Studentow, wſtáwione to mieyſce Opáctwem, y pierwſzym záłożeniem Kánonikow S. Auguſtyná.

ARGONNA Powiát ma Miáſto, Sainte, Menehou nád Ainą, y niektore mnieyſze.

RETEL Xięſtwo náleżące do Fámilii Madzárini, dla ktorych ie Ludwik XIV. erygował ná Xięſtwo Rowne, ma Miáſto.

RETEL Stołeczne nád Ainą nie wielkie, y drugie MEZIERES nád Meuzą z Fortecą iáko y CHARLEVILLE nád Meuzą, záſzczycone Suknámi, máteryámi, płotnámi, &c.

Zamek PORCIEN Xięſtwo ROCROY wſtáwione bátálią wygráną przeciw Hiſzpánom Roku 1643.

SEDAN nád Meuzą Miáſto mocne y obronione Cyttádellą.

SENSKI Powiát mieſzkány od dáwnych Senonow od Florusá názwánych *Senones & Seqvani*, miewał włáſnych Grafow, ále teraz do Korony należy, ma Miáſtá

SENS Stołeczne nád Wánną y Joną przyozdobione Kláſztorámi y Metropolią, ma ſwego Arcybiſkupá y w Dyecezyi Párafii 614. Opáctw 27.

PONTIGNY nád Serainem, ma Opáctwo fundowáne Roku 1114.

TONERRA Stołeczne Gráfstwá ſwego Imieniá.

BRIA Powiát obfituiący w zbożá, fruktá, páſtwiſká, ma Miáſtá

PROWINC, u dáwnych zwáne *Agenticum* Miáſto Stołeczne, obfituiące w Roże czerwone.

THIERRI tytułuie ſię Xięſtwem.

Ze záś przy Prowincyi Számpáńſkiey ſą bliſko 3. Prowincye do Fráncyi náleżące odcięte od Lotáryngii, dlá tego ich tu przy tey Prowincyi Fráncuſkiey położę.

METZ zwáne Biſkupſtwo Metzkie Stołeczne Prowincyi tegoż Imieniá grániczącey z Luxemburgiem, Lotáryngią, y Werrunem, położone nád Rzekámi Mozellą y Seilą, mocne y obronione Fortecą, należy do Fráncyi od Roku 1552. przedtym rządziło ſię Rzeczpoſpolitą áż do Ludwiká XIII. ktory im wolność odebrał y Párláment tám erygował 6. Mieſięczny Roku 1633. Biſkup tuteczny tytułuie ſię Xiążęciem Rzymſkim, Karol V. chciał to Miáſto odebráć w 100000. Ludzi Henrykowi II. ále odpędzony uſzedł do Kláſztoru, dla czego nápiſáno mu wierſze

Carolus Herculeas fertur tranſiſſe Columnas
Siſte viam Metis, hic Tibi meta datur

To Miáſto bywáło Stolicą Kroleſtwá Auſtrázyi, y żydom tu wolno mieſzkáć, bo ich w cáłey Fráncyi nie przyimuią

VERDUN Stołeczne Prowincyi tegoż Imieniá, mocne y obronione Cyttádellą, ma ſwego Biſkupá. Kray Werdunſki naywięcey obfituie w Anyże ſzácowne w Fráncyi.

TOUL nád Mozellą Stołeczne Prowincyi tegoż Imieniá, ma ſwego Biſkupá: Te dwie Prowincye wraz z Metzem poczęły należeć do Fráncyi.

ORLEANS.

TA Prowincyá ieſt między Normándyą, Wyſpą Fráncuſką, Számpánią, y Burgonią, Oblana nayznácznieyſzemi Rzekámi Loirą, Cherą, Indrą, Wienną, Sartą y Charentem. Obfituie w zbożá, winá, fruktá, páſtwiſká, &c.

Dzieli ſię ná 14. Powiátow, 1. Beauce, 2. Percha, 3. Vandon, 4. Main, 5. Poitow, 6. Anguma, 7. Aunis, 8. Niveirna, 9. Berry, 10. Gatinia, 11. Orleans włáſny, 12. Bloiſki, 13. Tureina, 14. Anjou.

BEAUCE Powiát położony w wielkich rowninách, dla czego obfituie w zbożá, ma Miáſt wiele, oſobliwie:

CHARTRES Miáſto Stołeczne, wielkie, y przyiemne nad Eurą, ma ſwego Biſkupá, w ktorego Dyecezyi było Párafii 1010. ále teraz dyſmembrowáne do Dyecezyi Bloyſkiey, ma 11. Opáctw, wſtáwione Koſciołem Káredrálnym naydáwnieyſzym w Fráncyi, bo wyſtáwionym od Golow Pogánow, w ktorym Druidowie Xię á Pogáńſcy wyſtáwili byli Ołtarz dedykowány *Virgini Paritura* ták włáſnie iák S. Páweł w Atenách ználazł Ołtarz dedykowány Bogu nie znáiomemu, co ſię dziwnym inſtynkten działo z Cudu zá Pogán tám doznáwa-

znánego, że toż sámo mieyſce miáło bydź ſwemi czáſy Práwdziwey Pánnie, á Mátce Boſkiey dedykowáne. Bo Gotfryd Pan támeczny Pogánin ofiárował tey nie poznáney Pánnie Syná, ktory mu był utonął w ſtudni, ktory nátychmiaſt po Ofierze wyſzedł zdrowo z ſtudni, zá ktory Cud záraz nowo erygował Koſcioł też S. Pánnie, ktora miáłá bez zmázy urodzić Syná Boſkiego, y tám trwáło to nábożeńſtwo dotąd, áż S. Piotr do Goli czyli Gállii poſłał SS. Sawiená, y Potáencyáná dlá záſzczepienia tám Wiáry S. ktorzy zátrzymáli ſię w tym Mieſcie, y ználáſzſzy ten Koſcioł y ludzi nábożnych do S. Pánny, záraz łátwo dáli im poznáć práwdziwą Pánnę, y Mátkę Boſką, y że iuż tá S. Pánná urodziłá bez zmázy Syná Boſkiego, y náypierwey tám Wiárę S. záſzczepili. Ten Koſcioł ma Biſkupá ſwego. W Koſciele Kártuzyáńſkim ieſt iedná Studniá názwána Swiętych, z tey przyczyny, że tám zá czáſow Pogán wrzucáno y topiono Chrześcián.

DOURDAN nád Orną wſłáwione mánufákturámi Pończoch iedwábnych. ESTAMPES tytułuie ſię Xięſtwem.

PLUVIES w kráiu żyznym w zbożá, winá, ſzáfrány.

Zamek DUN Stołeczne Gráfſtwá ſwego Imieniá máiącego w ſobie 5. Káſztellánii.

NOGENT le Roy wſłáwione śmiercią Filippá Wálezego R. 1360.

DREUX nád Blaizą fundowáne od Druisá IV. Krolá Golſkiego, od ktorego Xiężá Pogáńſcy názwáni Druidowie, bo on ich inſtytuował, Miáſto dáwne, ludne, wielkie, y piękne. Wſłáwione bátálią wygráną Kátolikow przeciw Hugenotom Roku 1561.

MONTFORT AMAURI Stołeczne Gráfſtwá ſwego Imieniá.

ANET nád Eurą záſzczycone Pałácem wſpániáłym, fundowánym od Henryká II.

PERCHA Powiát miewał ſwoich Gráfow, ále Roku 1525. inkorporowány do Korony, ma Lás ieden zwány *Perticus ſaltus*, ma Miáſtá: Mortagne, Boleſma, Perriera, y 6. Bárónii zwánych Lupa, Autun, Montmiral, Alluje, Bazoche, y Brou.

NOGENT le Rotrow, Miáſto Stołeczne nád Huiną, wſłáwione manufákturámi Máteryi y płocien, erygowáne od Ludwiká XIV. ná Xięſtwo Rowne dla Domu Bethunow.

VANDOMSKI Powiát álbo Xięſtwo doſtáne w Sukceſſyi Henrykowi IV. ktory go dał Synowi ſwemu náturálnemu zwánemu CESAR, y od niego idą Xiążętá Wandomſcy.

VENDOME Miáſto Stołeczne nád Loirą, przyozdobione Opáctwem, w ktorego Koſciele ma bydź między innemi Relikwiámi łzá Chryſtuſá Páná płáczącego nád Lázárzem, konſerwowána w iednym Kryſztále, áni zámykáiącym, áni otwieráiącym ſię. W tym Xięſtwie ieſt iedno Iezioro przez 7. Lát wyſchłe, y przez 7. Lát máiące wodę.

MAINE Powiát náleżał przedtym do Akwitánii ále przez Sukceſſye przyłączony do Korony, mieſzkány bywał według Ptolomeuſzá od Cenomanow y Auterykow, żyznieyſzy ieſt we wſzyſtko nád inne, oprocz 10. Miáſt ma wiele Miáſteczek Gráfſtw, Hrábſtw, y Wſiow.

MANS Miáſto Stołeczne nád Sartą y Huiną przyozdobione wielą Koſciołow, Pierwſze Kátolickie, bo S. Julián tám był pierwſzym Biſkupem, Krolowie Fráncuſcy tytułuią ſię Kánonikámi tuteczney Kátedry, ieſt w Dyecezyi Páráfii 619. Opáctw 22. Máiená Xięſtwo Xiążąt Mazárynow.

LAVAL nád Máienną záſzczycone mánufákturámi płocien.

POITOW álbo PIKTAWIA Powiát Orleáńſki, obfituie w Owſy, Winá, Bydłá, á náywięcey w Muły.

Piktáwowie ſą grzeczni y obliguiący, ále z niemi trzebá oſtrożnie w żártách. Ma Miáſtá Poitiers, Tuars, Ludun, Miort, Maylefais, Luſon, y wiele innych.

POITIERS Miáſto Stołeczne nád Kleyną, wielkie, bo w ſobie máiące 24. Páráfii, y 5 Opáctw, y wiele innych Kláſztorow y Koſciołow, Akádemią y Mennicę, ma y Biſkupſwego, y w Dyecezyi Páráfii 722. Opáctw 26. w Koſciele Kátedrálnym między Relikwiámi konſerwuie cześć brody S. Piotrá, záſzczycone Urodzeniem S. Hiláryuſzá.

LOUDON álbo *Juliodunum* záſzczycone Urodzeniem Scewoli.

MONCONTOUR wſłáwione bátálią wygráną Kátolikow przeciw Hugenotom Roku 1569. podczás ktorey ná Powietrzu byli widziáni Káwálerowie przy Kátolikách obſtáwáiący.

RICHELIEU Miáſto fundowáne od Kárdynałá Richelieu, gdzie z rynku obaczy wſzyſtkie 4. Brámy, przyozdobione Pałácem bárdzo pięknym y wſpániáłym, tytułuie ſię Xięſtwem.

LUCON Miáſteczko máiąc Biſkupá y w Dyecezyi Páráfii 230.

LUSIGNAN nád wienną iáſto wſłáwione Fámilią Luzyniánow, z ktorych było wielu Krolow Cypryiſkich y Jer olimſkich

FON-

FONTENAY LE CONTE nád Wandeą Stołeczne niżſzey Piktáwii.

ANGUMSKI Powiát ma Miáſt wiele y Miáſteczek:

ANGULEMA Miáſto Stołeczne nád Charentą ná gorze położone, ma ſwego Biſkupá, y w Dyecezyi Páráfii 290. Opáctw 7. wſtáwione mánufákturámi pápierow przednich, ma mieć iednę Fontánnę bez dná.

COGNAT nád Charentą záſzczycone winámi dobremi, y wodkámi przedniemi, y Urodzeniem Fráncifzká I. Krolá

LA ROCHEFOUCAUT Miáſto y Xięſtwo náybogátſze w tym Powiecie máiące w ſobie 4. Bárónie, y 19. Párafii, ieſt y inſzych wiele Miáſt w tym Kráiu.

AULNIS ma w ſobie Miáſt wiele z ktorych náypryncypálnieyſze ſą.

ROCHELLA Miáſto Stołeczne, y zbogácone hándlámi, ma ſwoy Port bárdzo dobry, Mennicę y Biſkupá. Hugenotowie ſię tu reiterowáli, y zmocnili, chcąc tám záłożyć Rzeczpoſpolitą Kálwińſką, iákoż wiele odporu dawáli áttákom, ále Kárdynał Rychelieu Pierwſzy Miniſter Ludwiká XIII. dla zrázenia im ſukkurſu od Anglii y Hollándyi, kazał urobić iednę Máchinę máiącą ſążni 747. ná w zdłuż, ktorą im zráził kommunikácyą z Morzem, y ták widząc ſię bydź zgubionemi Kálwini poddáli ſię przytomnemu Krolowi, y oddáli Miáſto w dzień Wſzyſtkich SS. Roku 1628. Zá co Krol Mieſzczánom odiął wſzyſtkie Przywileie zá ich rebellią, y fortyfikácye wſzyſtkie zruynować kazał, zoſtáwiwſzy zdrowo Port, Ludwik XIV. ufortyfikował to Miáſto prowádzące hándle z Indyámi.

ROCHEFORT nád Charentą bliſko morzá fundowáne od Ludwiká XIV. bárdzo piękne, przy ktorym ieſt y Port, y Arſenał we wſzyſtkich Rzemieſlnikow, potrzeby, do robienia okrętow y prowizye dla żywienia ludzi uprowidowány, podobny Arſenáłowi Weneckiemu, y Szpital ná chorych Zołnierzy. Przy tym Porcie ieſt Mágázyn Generálny wſzyſtkich okrętow, Miáſto to ze wſzyſtkim wielkie, y piękne, ſtáneło 55. lat zá Ludwiká XIV.

RE Wyſpá ná przeciwko Rochelli nie wielka, ále obfituiąca w winá dobre, y wodki, ma trzy mile w zdłuż, y wſi kilkanáſcie.

NIWERNSKA Prowincyá byłá pod władzą Grafow, ále Fráncifzek I. erygował ią ná Xięſtwo Rowne, ktore ſię przez Sukceſſyą doſtáło Xiążętom Mántuáńſkim, tych Sukceſſorowie przedáli ie Kárdynáłowi Mazáryniemu. Dzieli ſię ná 8. Powiátow: Te Powiáty máią w ſobie Káſztellánii 32. á Miáſt murowánych 25.

NEVERS Miáſto Stołeczne nád Loirą, y Niewrą, od ktorey bierze Imię, ma 7. Párafii, y zmocnione Cyttádellą, ma ſwego Biſkupá y w Dyecezyi Párafii 271. y Opáctw 4. przyozdobione Pałácem Xiążąt Newerſkich, w ktorym umárł Jan Kázimierz Krol Polſki 16. Grudniá R. 1672. ma Moſt murowány o 20. Arkádách, záſzczycone Mánufákturámi ſkłá bárdzo przedniego.

CLAMESI nád Joną, záſzczycone ná iednym Przedmieściu Stolicą Biſkupá Betleemſkiego, odtąd kiedy Turcy wygnáli Kátolikow z Ziemi S. bo Reinald Biſkup Betleemſki uſzedł w ten czás z Xiążęciem Newernſkim, ktory mu dał w tym mieſcie Superintendencyą nád Szpitálem Roku 1223. y odtąd tám poſtánowione to Biſkupſtwo zá nominácyą tychże Xiążąt, ále bez Juryſdykcyi.

BERRY Prowincyá przedáná od właſnych Grafow Filippowi I. á erygowána ná Xięſtwo dla Synow Krolewſkich, ma wiele Miáſt, ále náyznácznieyſze

BURGES Miáſto Stołeczne nád Eurą, y Auronem murem opasáne, ma ſwego Arcybiſkupá tytułuiącego ſię Pátryárchą, y Prymáſem Akwitáńſkim, ma w ſwoiey Dyecezyi Párafii 800. á Opáctw 37. Károl podczás Rewolucyi w Kroleſtwie tu rezydował, dla czego zwáne Krolem Burgſkim, ma ſwoię Akádemią fundowáną od Ludwiká XI.

SANCERRA nád Loirą, zwáne *Sacrum Cereris*, dla tego że tám Pogánie adorowáli Boginią Cererę, tytułuie ſię Gráfſtwem, y ma pod ſobą 31. Káſztellánii, á Wſiow 500. należy do Xiążąt Condé.

ENRYCHEMONT Xięſtwo należy do Domu Bethonow.

ISOUDUM Miáſto mocne y obronione Cyttádellą.

VIERSON nád Cherem y Eurą záchwálone z obfitości ſwoiey od iednego Poéty:

Verſio, Villa virens, aliunde pauca reqvirens,
Sylvis ornata, vineis, pratis decorata.

GATYNSKA Prowincyá liczy ſię náydawnieſzą w Fráncyi, y náyznákomitſzą z ſtárodáwnych Amphitheátrow Rzymſkich, ktorych ſłády konſerwuie, obfituie

we wſzyſtko, zámyka w ſobie wiele udzielnych Ziem, y Miáſt, z tych znácznieyſze.

MONTERGIS Miáſto Stołeczne nád Loingą piękne, y ludne.

NEMOURS nád Loingą od dáwnych Nemus á od Łácinnikow *Nemoracum* zwáne dla tego, że tám láſow wiele.

COURTENAY Miáſteczko záſzczycone Domem wielkim Imieniá ſwego, z ktorego było 3. Cesárzow Konſtántynopolſkich, y kwitło podczás Krzyżácki.

FONTENEBLO Miáſteczko nie wielkie, ále przyozdobione Páłácem, y rezydencyą Krolow Fráncuſkich, o puł mile od Seny á o 7. mił od Paryżá, wſłáwione częſtą rezydencyą Ludwiká XV. teráźnieyſzego Krolá, dla wygodnego tám polowánia przy bliſkich Lásách, Pałác ten dość piękny y wſpániały, lubo Stároświecki od Fráncisźká I. fundowány, przyozdobiony wewnątrz przedniemi ſztukámi Málárſkiemi, á powierzchownie ogrodem pięknym, y kánałem, záſzczycony weſelem Ludwiká XV. z Máryą Corką Krolá Stániſłáwá z Domu Leſzczyńſką, ktore ſię tu z wielką mágnificencyą odpráwiáło 5. Wrześniá Roku 1725. ná ktore miałem ſzczęſcie zápátrywáć ſię.

SAINT FERGEAU Xięſtwo máiące w ſobie wiele Miáſteczek.

FERRIERA Opáctwo, gdzie Pepin Lwá zábił záiádáiącego Jeleniá.

ORLEANS WŁASNY Prowincyá pod pánowániem pierwſzey linii Krolow byłá częſcią Kroleſtwá Orleáńſkiego, w trzeciey záś linii tylko ſłuży zá tytuł Synom drugim Krolewſkim bez ſukceſſyi, bo záwſze do Korony náleży, ma miáſtá Orleans, Meun, Bogency, Gergeu, Sulli, Cleri, Petviel, y wiele innych.

ORLEANS Miáſto Stołeczne nád Loirą od Cesárzá Márká Aureliusá fundowáne, wielkie, piękne, y bogáte w hándle, ma ná Moſcie nád Loirą 3. Statuy, NN. Mátki, Károlá VII. y Joánny d' Arc Pánny Orleáńſkiey, ktora R. 1428. nie pozwoliłá dobyć tego Miáſtá Anglom, ma ſwego Biſkupá uprzywileiowánego, że podczás wiázdu może uwolnić wſzyſtkich więźniow, ma y Akádemią, było przedtym Stolicą Kroleſtwá Orleáńſkiego.

CLERI Miáſto wſłáwione Obrázem NN. Mátki Cudownym w Kollegiácie ſwoiey, przed tym Obrázem ieſt záwſze Gromnicá Woſkowa goreiąca wielkiey wági ná łáńcuchu żeláznym, y kiedy kto w niebeſpieczeńſtwie ofiáruie ſię do tego Obrázu, tá Gromnicá w koło ſię obraca z wielkim grzmotem, co Ludzie ſłyſząc przychodzą y piſzą dzień y godzinę, doſwiádczáią ſię potym z tego, ktory, doznáwſzy łáſki w ten dzień, przychodzi tu z Votum ſwoim. Ludwik XI. był nábożny do tego Obrázu, Koſcioł fundował, y ná kápeluſzu noſił Obraz NN. Mátki, y przed podpisániem ſię ná Dekret Kryminálny záwſze brał konſens od tego Obrázu: y tu ſię chować kazał.

MEUN nád Loirą przyozdobione Zámkiem, Miáſto w ryby obfituiące, záſzczycone urodzeniem Janá Meuná Klopinelá, ktory kontynuował Románsá o roży.

LORRIS wſłáwione dáwnym zwyczáiem, że kiedy tám miał ieden z drugim ſpráwę, to mu ſię kazáno bić z nieprzyiácielem, ktory był mocnieyſzy to y ſpráwę wygrał, dla czego przyſłowie u Fráncuzow ieſt, że kiedy kto nie ma czym probować intereſſu, to wſpominái zwyczáy Lorryiſki, záſzczycone urodzeniem Loryſsá Autorá pierwſzego Románsá, po ktorym kontynuował Klopinel.

SOLOGNA Powiat przy Orleáńſie właſnym, náywięcey obfituie w żytá y ięczmiony, oblany wielą Rzek y źrodeł, ma Miáſtá SULLI erygowáne ná Xięſtwo Rowne przez Henryká IV. dla Domu Bethunow. Aubigny, Enrichement, Argenton, Clermont, y inne.

BLOIS Powiát ták zwány y Miáſto Stołeczne u dáwnych zwáne *Corbilo*, náymocnieyſze u Golow, w mieyſcu weſołym położone, y obfituiącym we wſzyſtko, przyozdobione Pałácem Krolewſkim, gdzie ieſt Statuá Krolá Dáwidá z Rzymu przywieziona, Ludwik XII. tu ſię urodził, ma Biſkupá ſwego, y ięzyk Fráncuſki tu ſię mowi z náylepſzym ákcentem.

CHAMBOR Pałác Krolewſki dáwny y wſpániały, záſzczycony rezydencyą Krolá Stániſłáwá Leſzczyńſkiego, ktory tu rezydował, niżeli ſię przenioſł do Lunewillu.

TOURAYNE Powiát w náypięknieyſzym nád inne położeniu, dla czego ſię názywa Ogrodem Fráncyi, á Ludzie od Tacitá ſą názwáni *Turoni imbelles*, że nie ſą woienni, y zátopieni w delicyách ſwego Kráiu, ma Miáſtá Tours, Amboiſe, Chinon, Loches, Chatilion, &c.

TOURS Miáſto Stołeczne nád Loirą, y Cherem, wielkie y w pięknym położeniu, ma moſt o 19. Arkádách nád Rzeką, záſzczycone mánufákturámi máteryi rożnych, ma ſwego Biſkupá, y Koſcioł Kátedrálny pod tytułem S. Marciná Biſkupá ſwego wielki y

ki y wſpániały, bo máiący 52. okien, 20. Kolumen, 19. Brám, 3. wyſokie Wieże, w Dyecezyi záś ieſt Párafii 400. Opáctw 14. Ludzie tuteczni názywáią ſię śmieſzni z ſwoiey weſołości, á po Fráncuſku *Les rieurs de Tours.*

CHINON nád Wienną ma Zamek ná gorze záſzczycony śmiercią Henryká II. Krolá Angielſkiego R. 1188.

AMBOISE nád Loirą ma Zamek ná ſkále záſzczycony urodzeniem y śmiercią Karolá IX. R. 1498. y inſtytucyą Orderu S. Michałá przez Ludwiká XI.

PLESSIS LES TOURS Zamek záſzczycony śmiercią Ludwiká XI. R. 1483.

LOCHES nád Indrą ma Zamek náturálnie ufortyfikowány, gdzie Ludwik XI. miał wſzyſtkich więźniow z Pánow y Xiążąt.

ANJOU álbo *Andegavia* Xięſtwo záſzczycone wydánemi z ſiebie wielą Krolámi ták Neápolitáńſkiemi, iáko y Fráncuſkiemi, iákoż trzecia liniá Fráncuſka bierze ſwoy początek od Hugoná Kápetá, ktory był Synem Robertá, á ráczey Wnukiem Xiążęciá Andegáweńſkiego, teraz tym Xięſtwem intytułuią ſię Synowie Krolow Fráncuſkich. Kray ten ieſt oblany wielą Rzek, y ma wiele Miáſt, z ktorych náyznácznieſze ſą:

ANGERS Miáſto Stołeczne nád Maienną, ktora ie dzieli ná wpuł, wielkie, piękne y ludne, ma ſwego Biſkupá y Akádemią, w Dyecezyi záś Párafii 608. Opáctw 8. ná Koſciele Kátedrálnym ſą 3. Wieże, z ktorych iedná we środku ná fundámencie drugich dwoch ſtoi, w ſkárbie záś ieſt ſzpádá S. Maurycego, ma ſwoy Zamek, y Mennicę.

LA FLECHE nád Loirą w pięknym położeniu przyozdobione Collegium Jezuickim fundowánym od Henryká IV. gdzie w Koſciele ieſt ſerce iego, y Krolowey de Medicis żony iego.

SAUMUR nád Loirą w pięknym położeniu ma ſwoię Akádemią.

FONTEVRAULT o puł mile od Loiry wſłáwione fundowánym tám Zákonem pod tymże Imieniem, y pod Regułą S. Benediktá, z tey przyczyny. Robert Abriſſel Archidyákon Remſki każąc tám ná tym mieyſcu, wielu zá ſobą pociągnął ludzi oboiey płci, ktorym kazał cele porobić oddzieliwſzy ná ſtronę białegłowy, ktore tákże, y dla ſiebie podobnyż Kláſztor wyrobiły, záłożywſzy fundámentá Zákonu, Xieni tego Kláſztoru ma Rząd y nád Mnichámi &c. &c. W tym Kláſztorze było 14. Xiężniczek Xieniámi z krwi Krolewſkiey, y wiele Kláſztorow dependuie od tey Xieni.

BURGONIA.

TA Prowincyá byłá mieſzkána od Eduenow y Senonow, á z innemi Golámi hołdowáłá Rzymiánom. Zá Honoryuſzá Cesárzá wybiłá ſię z iárzmá Rzymſkiego uformowáwſzy ſobie Kroleſtwo Burgońſkie od Burgundow ludzi przychodnich z Scytyi Europeyſkiey według Agátyaſzá, ktorzy Wiárę S. przyięli przez S. Seweŕa Biſkupá Trewirſkiego, ále potym przez długi czás byli záráżeni Sektą Aryáńſką. R. 534. Hildebert y Klotáryuſz záwoiowáli oſtátniego ich Krolá Gondemárá uczyniwſzy go hołdownikiem ſwoim, ále Páńſtwá iego były przyłączone do Korony, áż do czáſow Ludwiká Pobożnego, potym poſzło w podziáły rożnym Pretendentom áż do oſtátniego Rudolfá Krolá Burgońſkiego R. 1033. ktory po śmierci ſwoiey, Sukceſſyą Kroleſtwá zoſtáwił Konrádowi II. Cesárzowi ożenionemu z Gizellą Sioſtrą iego, y ták to Kroleſtwo było pod władzą Cesárzow przez dwá Wieki, drugá iednák połowá iego byłá pod władzą Xiążąt Burgońſkich, począwſzy od Robertá Brátá Henryká I. Krolá Fráncuſkiego, ktorego liniá przez 330. lat trwáłá w tym Xięſtwie, áż do Filippá I. młodo zmárłego Roku 1361. Potym Jan Krol Fráncuſki dał ie ſwemu Synowi Filippowi, ktorego Sukceſſorowie byli Xiążętámi do Roku 1477. kiedy Maryá Corká Károlá Oſtátniego poſzłá zá Máxymiliáná Cesárzá, ná ten czás Ludwik XI. przyłączył to Xięſtwo do Korony, ále Dom Auſtryácki záwſze miał pretenſyą do Sukceſſyi, Kroleſtwo záś pod rządem Cesárzow będące rozdzieliło ſię ná rożne Domy, Fámilie, y Biſkupſtwá, ktorych ſobie potym Krolowie Francuſcy łátwo záwoiowáli przez pretenſyą Henryká I. Krolá Fráncuſkiego idącego z linii ſtárſzey Sioſtry Rudolfá, Ludwik XI. ie potym przyłączył wraz z Xięſtwem do Korony.

BURGONIA Zámykáłá w ſobie przedtym wielkie Páńſtwá y Prowincye, teraz záś tylko ią dzieli ná Grafſtwo Franchecont álbo wyżſzą Burgonią, y niżſzą, álbo Xięſtwo Burgońſkie.

XIĘ-

XIĘSTWO BURGONSKIE.

JEſt między Grafſtwem Burgońſkim, Breſſą, Burbonem, Niwernią, y Számpánią. Zámyka w ſobie Breſſę y Bugey, ma ſwoie Seymy co 3. látá odpráwiáiące ſię, oblana ieſt Rzekámi Seną, Armenſonem, Joną, y Saonem.

BURGONDOWIE máią bydź grubiánie, ále ſzczerzy, dobrzy, odwáżni, y pobożni. Kray ten dzieli ſię ná 8. Powiátow zwánych Auxerſki, Autuńſki, Auxois, Dyzońſki, Szalońſki, Szarloſki, Maſońſki, y Gorny. Ma wiele Miáſt, Miáſteczek, Wſiow, y ná cáłą Europę ieſt náyſłáwnieyſzy w winá dobre, dyſputuiące o prym z Węgierſkiemi.

AUXONSKI Powiát od dáwnych zwány *Alexia*, ma wiele Miáſt, z ktorych náypryncypálnieyſze ſą.

SEMUR Miáſto Stołeczne gorámi opasáne, y rozdzielone ná 3. częſci, zmocnione Cyttádellą, y Zamkiem, y przyozdobione wielą Kláſztorow.

AVALON Miáſto záſzczycone przedtym Grafámi włáſnemi, ále od Robertá Krolá Fráncuſkiego dobyte, zá ktorego modlitwą mury ſię sáme obaláły.

SEINTE REGINE álbo S. Regina, Miáſteczko wſłáwione Cudámi tey S. Męczenniczki, y wodámi przez interceſſyą iey uzdrawiáiącemi chorych.

AUXERSKI Powiát miewał włáſnych Grafow, ále od nich przedány Krolowi Fráncuſkiemu, ma Miáſtá:

AUXERRA nád Joną Miáſto Stołeczne, ſtárodáwne y piękne, ma ſwego Biſkupá záſzczycone urodzeniem S. Germáná Biſkupá ſwego. COULANGA Miáſteczko zwáne winne, bo záſzczycone winámi głownemi. CREVANT nád Joną ma moſt murowány. FONTENAY wſłáwione bátálią Roku 841. między 4. Brácią á Synámi Ludwiká Debonnerá, gdzie ná 100000. ludzi trupem pádło, Károl y Ludwik wygráli przeciw Lotáryuſzowi Cesárzowi, y Pepinowi Synowcowi iego, ma wiele innych Miáſt.

AUTUNSKI Powiát ma Miáſtá:

AUVUN Stołeczne nád Rzeką Aroux, ſtárodáwne, bo przed Rzymiánámi miáło ſwoię Rzeczpoſpolitą Edueńſką, Druidowie tu mieli ſwoy Senát ná gorze zwáney dotąd DRU, ma y inſze ſtárożytnoſci iáko gorę zwáną Jánitoię od Koſciołá Janusá, Kolumny, Státuy, Akwedukty, Arki tryumfálne, Brámy, probuią dáwną mágnificencyą tego Miáſtá od Rzymián, názwáne było *Roma Celtica*, y Mieſzczán támecznych do Senátu Rzymſkiego przybieráno według Tácitá, teraz ieſt przyozdobione Koſciołem S. Łázarzá, y Seminarium, ma ſwego Biſkupá, y w Dyecezyi 600. Páráfii, záſzczycone inſtytuowánym tu Orderem Runá złotego.

BURBON LANCI Miáſteczko záſzczycone wodámi zdrowemi, ma ná około wiele innych Miáſteczek, gdzie między winnicámi znáyduie ſię wiele ſládow ſtárożytnych Kolumn, Statuy, &c.

DYJONSKI Powiát, ma Miáſtá:

DYJON. Stołeczne w rowninie nád Rzekámi Ouſą, y Suſonem położone, przyozdobione ſtrukturámi pięknemi, Koſciołámi wſpániáłemi, oſobliwie záſzczycone Káplicą Swiętą fundowáną od Hugoná III. Xiążęciá R. 1153. kiedy powrocił z Jeruzálem, w ktorey konſerwuie ſię Hoſtyá S. od Zydá iednego pokłuta y dotąd ſkrwáwiona, od Eugeniuſzá IV. Papieżá Filippowi Xiążęciu Burgońſkiemu Roku 1433. przyſłána, Ludwik XI. tu ofiárował Koronę, ktorą był koronowány zálecáiąc ſię w chorobie tey Swiętey Hoſtyi, iákoż po przyiętey od Xiędzá Kommunii záraz ozdrowiał. Ma ieſzcze to Miáſto Pałác dáwnych Xiążąt Burgońſkich, y Párláment ſwoy, ma bydź fundowáne od Aureliuſzá Cesárzá, y konſekrowáne Bogom, z kąd bierze ſwoie názwiſko od Bogow po łácinie *Dijs*, ma y Kláſztor Kártuzow bárdzo piękny, y w Koſciele ich groby Xiążąt dáwnych.

NUYS Miáſteczko náyſłáwnieyſze w winá bárdzo zdrowe.

CISTEAUX názwáne od Cyſtern álbo źrodeł wielu, y záſzczycone náypierwſzym fundámentem Cyſterſkiey Reguły, ktorą tám záłożył S. Bernárd we środku Puſzczy; Opát tuteczny ieſt Generáłem Zákonu tego y Rádnym Pánem w Párlámencie Burgońſkim, Kláſztor záś fudowány od Odoná Xiążęciá Burgońſkiego Roku 1098.

S. JAN

S. JAN LAUNESKI nád Saoną, wſtáwione wytrzymániem áttáku przeciwko Gáláſowi Generáłowi Woyſk Cesárſkich, przeciw Hiſzpánom, y przeciw Xiążeciu Lotaryńſkiemu, zá ktorą wierność Ludwik XIII. uwolnił to Miáſto od wſzelkich Podátkow.

Jeſt w tym Powiecie y wiele innych Miáſt, iáko; Bona, Belle gárde, Auſſona, &c.

CHALONSKI Powiát ma między wielá Miáſtámi náyznácznieyſze.

CHALLON nád Saoną Stołeczne, y w pięknym położeniu zmocnione Cyttádellą ma ſwego Biſkupá, y Komendę Máltáńſką. WERDUN ſtáwne w iármárki &c.

MASSONSKI Powiát od właſnych Grafow przedány S. Ludwikowi, á od Ludwiká XI. przyłączony do Korony, obfituie w winá, y zbożá. Oprocz innych wielu Miáſt ma Miáſto.

MACON Stołeczne nád Saoną, ma ſwego Biſkupá, á w Dyecezyi 268. Páráfii, Opáctw 2. Kánonicy w tey Kátedrze wywodzą ſię z Szláchectwá iák w Málcie.

TURNUS nád Saoną u Rzymián wſtáwione Mágázynem zboż wſzelkich, y teraz Opáctwem bogátym, gdzie Opát ieſt Pánem tutecznym.

CLUNY Miáſteczko wſtáwione Opáctwem Kluniáckim, do ktorego ſię reiterował Jan Kázimierz po ábdykácyi Korony Polſkiey, Opát sámey Juryſdykcyi Pápieſkiey podlega.

CHAROLSKI Powiát miał Grafow właſnych, po ktorych Dziedzictwem podlegał Hiſzpánom, ále przez Pokoy Nimegſki do Korony przyłączony, między innemi znácznieyſze ma Miáſto.

CHAROLLES Stołeczne nád Rzekámi Aroncą y Semencą przyozdobione Koſciołámi &c. y Juryſdykcyą Koronną.

MONTANSKI álbo GORNY Powiát ma Miáſta CHATILLON Stołeczne nád Seną, ktora ią dzieli ná dwie częſci:

MORVANT Powiát nie wielki do Burgonii náleżący, ma ZAMEK CHINON Stołeczne Miáſto nád Joną ná gorze położone.

BRESSA Prowincyá zámyka w ſobie Bugey Valromey, y Gex, náleżáłá do Xiążąt Sabáudzkich, ále R. 1601. uſtąpiona Henrykowi IV. zá Márkizát Sáluſki, podczás tego zámiánu czyli Tráktátu Polityk ieden powiedział; że Krol tráktował iák Kupiec, á Xiąże iák Krol. Rzeká Dain oblewa przez połowę tę Prowincyą, ktora tákże zámyka w ſobie Xięſtwo Dombſkie, y wiele innych Ziem y Miáſt, między ktoremi náyznácznieyſze ieſt

BOURG Miáſto Stołeczne nád Reiſulą, ma Juryſdykcye rożne Sądowe, y ſkárbowe, od ktorych dependuią inſze Powiáty.

BROUA bliſko Bourgu Miáſteczko przyozdobione Koſciołem wſpániáłym fundowánym od Máłgorzáty Auſtryáckiey, ktorá będąc repudyowána od Károlá Fráncuſkiego, y potym záſlubiona Jánowi Synowi Ferdynándá y Izábelli, iádąc morzem do Hiſzpánii y uwiedziona ſtráchem náwáłności morſkiey, nápisáłá ſobie ná nádgrobek dwá wierſze:

Cy giſt Margot la gentil' de moiſelle
Qu' a deux Mary & encore eſt pucelle

Co ſię znáczy: Tu leży Máłgorzatá Szláchetna Pánienká, ktora miałá dwoch Mężow á ieſzcze Pánienká.

BUGEY Powiát leżący między Sabaudyą y Delfinátem, ma wiele Miáſt náleżących do ſiebie, á oſobliwie

BELLAY Miáſto Stołeczne bliſko Ronu, ma Biſkupá ſwego, Páná doczeſnego, ktory ieſt Xiążeciem Imperiálnym

DOMBES Xięſtwo należy do Domu Máińſkiego, ma w ſobie 12. Káſztellánii, y Miáſto Stołeczne Trevoux nád Saoną.

FRANCHE-COMTE

A[illegible] Burgoniá po poſtánowieniu ſię Máryi Burgońſkiey z Máxymiliánem Au[illegible], należáłá do Hiſzpánii, ále R. 1678. przez Tráktát Nimegſki uſtąpiona Fráncyi, położona ieſt między Burgonią, Számpánią, Lotáryngią, y Szwáyczárámi. Oblana

Rzekámi Saona, Donſem, Aincem, y wielą innych, ktore ią czynią żyzną we wſzyſtko, znáyduie w ſobie mármury, Niebieſkie, y czarne, kroplámi czerwonemi upſtrżone. Dzieli ſię ná 3. Części álbo Beliaże zwáne Amont, Dole y Aval. Też ſame zámykáią w ſobie wiele innych pomnieyſzych Powiátow.

BESANCON Miáſto Stołeczne całey Prowincyi Rzeką Duſen ná około oblane, y ufortyfikowáne ná gorze Cyttádellą, ma w ſobie Akádemią, Párlament z Dolá przenieſiony, y Arcybiſkupá Xiążęcia Imperyálnego, y w Dyecezyi Páráfii 780. Dekánátow 15. Archidyákonátow 5. Było przedtym Miáſto wolne Imperyálne, ále Roku 1651. uſtąpione Hiſzpánom od Cesárzá, á potym oddáne Fráncyi, w Kátedrze tuteczney Kánonicy ſą uprzywileiowáni w Niebieſkich Sukniách chodzić, y nád Herbámi Mitr záżywáią.

DOLE Miáſto bywálo piękne ále od Ludwiká XIV. zruynowáne.

SALINS nád Foryką zmocnione dwiemá Cyttádellámi.

BEAUNE le NONNES Miáſteczko nie wielkie nád Rzeką Doux, przyozdobione Kláſztorem Benedyktynek. O milę od tego Miáſteczká ieſt iedná iamá, do ktorey ná 300. krokow w głąb ſpuſzczáć ſię trzebá, gdzie wſzedſzy ieſt iedná Grotá obſzerna wydáiąca z ſiebie ſtrumienie, ktore formuią z ſwoiey wilgoci kolumny ná kſztáłt lodowe w lecie, y tám ſię támeczni chłodzić chodzą, kiedy záś ma bydź deſzcz, ſzum w ſobie wielki wydáie tá iamá.

ARBOIS ſłáwne w winá dobre.

S. CLAUDE nád Rzeką Lizą gorámi opasáne záſzczycone Kláſztorem ſłáwnym Benedyktyńſkim, gdzie S. Kláudyuſz był Opátem porzuciwſzy Arcybiſkupſtwo Beſsáſońſkie, tám Zákonnicy wywodzić ſię muſzą z 4. Herbow, káżdy oſobno mieſzka, oſobno máiąc intrátę, ieſt ich 24., chodzą ták, iák ſwieccy Xiężá z krzyżámi ná pierſiách wyráżáiącemi z drugiey ſtrony S. Kláudyuſzá, Opát ma ſwoię Juryſdykcyą oſobną, y Trybunał bez Appellácyi.

MONTBELIARD Miáſto Stołeczne Powiátu tegoż Imienia, grániczącego z Alzácyą, miáło włáſnych Xiążąt, ále po złączeniu ſię z Fráncyą ci Xiążętá Krolom Fráncuſkim hołduią, Obywátele támeczni ſą lutrzy.

LURE Opáctwo nád Lugną po Tráktácie Nimegſkim należy tákże do Korony Fráncuſkiey.

LION.

TA Prowincyá zwána Lugduńſka graniczy ná Pułnoc z Berry, Niwernią, y Burgonią, ná Wſchod z Breſsą, y Delfinátem, ná Południe z Sewenną y Rowergią, ná Záchod z Qverci, Limozynem, y Piktáwią. Oblana Rzekámi Ronem, Saoną, Loirą, Allierem &c. Zámyka w ſobie Powiátow 6. Lion włáſny, Beaujolois, Foreſt, Burbonią, Auwernią y Márkę.

LIONSKI Włáſny Powiát mieſzkány przedtym od Seguzyenow złączonych z Allobrogámi, ma Miáſt wiele nád Ronem, iáko: Condriu, Dargoira, S. Andeville, Gviers, Haſſelai, Vimi, Bresle, S. Chaumont, y Anca. Tá część nád Ronem nie ieſt ták żyzna z złego położenia, iák druga zwána *Franc Lion*, ktora ſię dla tego ták zowie, że ieſt wolna od wſzelkich Podátkow, tylko co 8. lat dáie Regał Krolowi.

LION Miáſto Stołeczne nád Saoną y Ronem doſyć piękne, y ozdobne, po Páryżu naybogátſze, oſobliwie w mánufaktury lito złote, ſrebrne y iedwábne, ſtárożytność w ſobie konſerwuie dáwnych Amfiteátrow, Státur, Akweduktow, Páłácow Cesárſkich, przytym kámienice ma ozdobne, y wſpániáłe, ná Rátuſzu konſerwuie táblice dwie miedziáne, ná ktorych iedney ieſt mowá Klaudyuſzá Cesárzá do Senátu Rzymſkiego, kiedy Lionczykow do przywileiu Senátu Rzymſkiego przypuſzczał, kupcow ma bogátych, ma ſwego Arcybiſkupá tytułuiącego ſię Prymáſem Golſkim, y Koſcioł Kátedrálny ſtárodáwny, y wſpániáły z Zegárem bárdzo Miſternym podobnym do Strázburſkiego, Kánonicy wywodzą ſię z 4. Herbow, tytułuią ſię Gráfámi S. Janá, wolno im ſolennizowáć w Mitrze iák Biſkupowi, muzyki żadney nie záżywáią w Kátedrze, dla czego im przypisána, *Eccleſia Lugdunenſis noſtra Nouatis*, w Dyecezyi ma Archidyákonátow 16. Páráfii 765. Kollegium Jezuickie, [illegible]otekę, tu ſą godne widzenia, gdzie záś Atheneum było, álbo Szkoły Ateńſkie, o ktorych S. Hieronym twierdzi y Juvenalis piſze:

Palleat ut nudis preſſit qui calcibus anguem
Aut Lugdunenſem Rhetor dicturus ad Aram

Teraz

Teraz ieſt Opáctwo Aiſnai, Cáligulá tu fundował znáczny Regał dla Eloqvencyi Greckiey, y Łácińſkiey, o ktory wielka byłá emulácyá w Náukách, kto przegrał, muſiał ięzykiem właſne Piſmo gluzować, á kto nie chciał, to był w Rzekę wrzucony. Ma tákże to Miáſto dwá rynki ozdobne, ná ktorych iednym ieſt Státuá Ludwiká XIV. á ná drugim Fontánná, wſtáwione dwiemá Koncyliámi Generálnemi Lugduńſkiemi, Pierwſze XIII. Generálne Roku 1245. zgromádzone z Biſkupow 140. y z Pátryárchow Konſtántynopolſkiego, Antyocheńſkiego, y Akwileyſkiego, prezydował sám Innocenty IV. Papież przy Aſſyſtencyi wielu Kárdynałow, y ná nim exkommunikował Fryderyká Cesárzá y z Cesárſtwá złożył, ná nimże Krucyátę deklárował przeciw Sarácenom, y kápeluſze czerwone pierwſzy raz rozdał Kárdynałom. Drugie Concilium było Roku 1274. ná ktorym było 500. Biſkupow, Pátryárchowie Konſtántynopolſki y Antyocheńſki, 15. Kárdynałow, Opátow 70. y Poſłowie z całego Chrześciáńſtwá, Grzegorz X. prezydował, gdzie S. Bonáventurę kreował Kárdynałem, potępiwſzy Heretykow trzymáiących, że Duch S. nie pochodzi od Oycá y od Synà, y innych wiele Kánonow poſtánowił, Záſzczycone to Miáſto urodzeniem Kláudyuſzá Cesárzá.

CONDRIEU Miáſteczko nád Ronem wſtáwione winámi dobremi.

S. CHAUMONT Záſzczycone manufákturámi iedwábnemi.

BEAUJOLOIS Powiát miewał właſnych Grafow, po Edwárdzie II. doſtał ſię w Dom Burboński, á potym Orleáńſki rozdzielony od Xięſtwá Dombes, Rzeką Saoną, ma wiele Miáſt, iáko, Thiſi, Belleville, Lay, Perreux, Amplepuis, Chatellenie, Reqveins, Limas, Paulin, Clauciſon &c.

VILLE FRANCHE Miáſto Stołeczne nád Morgonem, murem y foſsámi zmocnione, ma Kláſztor Fráncisſzkáńſki náypierwſzy w Fráncyi.

BEAUJEU Miáſto máiące Zamek ná gorze.

FOREST Powiát miał ſwoich Grafow aż do XVI. Wieku kiedy od Fráncisſzká I. przyłączone do Korony, oblany Rzeką Loirą, nápełniony lásámi y od nich ſię názywa, obfituie w kuźnice żelázne y prowiduie Fráncyą Orężámi woiennemi, záſzczycony iedną Fontánną, z ktorey wziąwſzy wody w kieliſzku wre, y ma w ſobie guſt winny, ſłuży ná wiele chorob, ále z nią mięsá niepodobna wárzyć, bo ſię obraca w dym y wapor kiedy zácznie wrzeć. Dzieli ſię ná wyżſzy y niżſzy, ma Miáſtá Feurs, S. Stefan, Rouan, Montbriſon, S. Bonnet, S. Marcellin, S. Romain, y Bouen.

MONTBRISON Miáſto Stołeczne ná gorze położone nád Weſyſą.

S. STEFAN záſzczycone mánufákturámi orężow żeláznych, w bliſkoſci ma ieden kámień, z ktorego wychodzą płomienie, kiedy deſzcz pada. Ma tákże y 3. Gory zwáne Mine, Viale, y Bure, ktore przedtym wyrzucáły z ſiebie ognie iák Wezuwiuſz, ále teraz sámo Węgle, ktorym palą támeczni Obywátele żelázá. Znayduią ſię tám tákże kámienie nákſztáłt mármuru ná rożne ſłużące ſtruktury, iáko y rzeczká Chenevalet dla kuźnic wygodna, y w piaſkách ſwoich ziarná złote znáyduiąca.

ROUANE nad Loirą Przyozdobione Collegium Jezuickim Stołeczne Miáſto Xięſtwá Rouieńſkiego.

MARCHA Powiát między Niwernią, Berry, Limozynem, y Piktáwią, ma Miáſtá znácznieyſze.

GUERET Miáſto Stołeczne, ma ſwoię Juryſdykcyą.

GRANDMONT Opáctwo między Gorámi fundowáne, ma doſtátnią Relikwią S. Kryżá.

AUBUSSON nád Kreuzą záſzczycone mánufákturámi Dywánow y Kobiercow.

BURBONSKI Powiát álbo Xięſtwo przez Mártellá Gotom odebráne y przyłączone do Kroleſtwá Akwitáńſkiego, miáło potym właſnych Grafow, y od nich ſię doſtáło w Dom Burgoński, potym w Poságu doſtáło ſię Robertowi Klermontſkiemu Synowi Szoſtemu S. Ludwiká z Beátą Corką Kiążęciá Burgońſkiego y ten Xiąże był początkiem Domu Burbońſkiego, ktorego Synowi Ludwikowi Filip Walezy erygował Powiát Burboński ná Xięſtwo, po rożnych Sukceſſyách było konfiſkowáne, y przyłączone do Korony, dla rebellii tám wznieconey przez Károlá Xiążęciá, ále teraz znowu należy do tego Domu. To Xięſtwo ieſt położone między Berry, Limozynem, y Auwernią, wydáie z ſiebie wiele żeláz, y wſzelkiey pożywnoſci oſobliwie drzewá ná robienie ſtátkow, ma Miáſt wiele ále náyznácznieyſze.

MULINS Miáſto Stołeczne nád Allierem, przyozdobione Kláſztorem Pánieńſkim, y záſzczycone mánufákturámi żeláznemi, ma y wody zdrowe.

MONTLUCON nád Cherem, opasáne zewſząd Páſtwiſkámi y Winnicámi.

BUR-

BURBON ARCHAMBAUD nád Allierem záſzczycone Imieniem dánym Domowi Burbońſkiemu, Krolom teráźnieyſzym, y wſławione wodámi bárdzo zdrowemi ná defektá ludzkie.

AUVERNIA Powiát mieſzkány od Awernow miewał ſwoich Grafow, Klodoweuſz ie Gotom odebrał, á Ludwik IX. dał ie Alfonſowi Synowi ſwemu, ále po bezpotomnie zeſzłym przyłączone do Korony. Dzieli ſię ná Wyżſzy, y ná Nizſzy.

WYZSZY położony w wielkich gorách, żywi iednák wiele bydłá, mułow, y koni w ſwoich páſtwiſkách. Ma Miáſtá S. Flour, Aurillac, y Murat. NIZSZY záś obſzernieyſzy od wyżſzego ma w ſobie dwie zieme zwáne Combráilla, y Limágne, obfituie w zbożá, ſzáfrány, y ma gory ſrebrne, ma iednę Fontánnę, ktora wychodzi nád Rzeką Tyretayną, y formuie z ſiebie moſt wodę ſwoię obrácáiąc w kámień, gdzie Karol XI. dla ciekáwoſci umyſlnie ieżdził. Ma Miáſtá: Clermont, Rion, Monferrat, Tiers, Iſſoirę, Briude, Bilhon, Tropiere, S. Porcain, Montpeſier, y Xięſtwo Mercoeur.

AURILLAC nád Jordáną Miáſto Stołeczne Wyżſzey Auwernii, ma Opáctwo dependuiące od ſamego Papieżá, ktorego Opát ieſt Pánem doczeſnym, záſzczycone Mánufákturámi koronek, y urodzeniem Sylweſtrá II. Papieżá.

MURAT nád Alágnonem przyozdobione Collegium Jezuickim.

S. FLOUR nád Adią przy gorze Cental, ma ſwego Biſkupá, y w Dyecezyi Párafii 270. Opáctw 4. murem opasáne.

CLERMONT Miáſto Stołeczne cáley Auwernii wielkie y piękne, záſzczycone nád Rzeką Tyretayną Moſtem, ktory fontánná iedná z wod ſwoich wyrobiłá náturálnie, ma 36. łokci w zdłuż, á w ſzerz 8. náturá iey czegoſię dotknie, wſzytko w kámień obraca, przy tey Fontánnie ieſt ieden Kláſztor, gdzie Zákonnicy do ogrodu przekopáli, żeby mogli mieć potrzebę wody z tey Fontánny, y ledwie co tá wodá wpłynełá do Ogrodá, ták ná ten czás będące fruktá ná drzewách w kámień przemieniłá, ktore do tego czáſu ná drzewách ſię konſerwuią, y nie tylko owoce, ále y liſcie, y kwiáty wſzyſtkie kámienne, wſławione to Miáſto odpráwionym Concilium pod prezydencyą Urbáná II. Papieżá, ná ktorym deklárował Kruciatę do ziemi S. miáło Biſkupow 26. Swiętych, w ktorey Dyecezyi ieſt Párafii 850. Opáctw 22.

RIOM názwáne ogrodem Auwernii z ſytuácyi ſwoiey w bliſkoſci, ma Opáctwo zwáne Moſſat fundowáne od Kálminiusá Senátorá Rzymſkiego, w Koſciele tutecznym konſerwuie zab S. Amábilá leczący wſzelkie ukąſzeniá pſá wściekłego, y rożnych gádzin, ten S. Amábilis był Plebánem Ryomſkim.

BRIOUDE nád Allierem, ma Kápitułę, w ktorey Kánonicy Pánámi ſą doczeſnemi Miáſtá, y Gráfámi ſię piſzą, tá Kápitułá z Opáctwá ieſt przemieniona ná Kánonikow, ktorzy przedtym byli Káwálerámi inſtytuowánemi od Gwilelmá I. Xiążęciá Gieńſkiego, y Grafá Auweńſkiego Ro. 898. ná Woynę przeciw Normándom według Juſtellá, ktory dodáie, że ten Xiąże był náypierwſzy inſtytutor Káwálerow do bronienia Wiáry S.

DELFINAT.

PRowincyá tá byłá naypierwey mieſzkána od Allobrogow, Segalonow, Woſenſow, Trykáſtynow, y Káturikow. Ci ludzie mieli włáſnych Dziedzicznych Krolow, y Senát złożony z Szláchty, náywiękſze ich Nábożeńſtwo było wgłosách, kto głośniey krzyczał, ten nayprzyiemnieyſzy miał bydź Bogom, procz wielu innych Zábobonow. Rzymiánie záwoiowáwſzy tę Prowincyą trzymáli w niey Pretorow á zá Juliuſzá Konſulow, ále podczás dekádencyi Páńſtw Rzymſkich Krolowie Burgońſcy przywłáſzczyli ią ſobie, á po śmierci Rudolfá rozdzielona byłá ná Xięſtwá Burgonia y z Delfinátem, Pierwſzy Xiąże tey Prowincyi R. 889. był Guy, ktorego ſukceſſorowie tymże Imieniem ſię názywáli, złączywſzy rozdzielone Xięſtwá w iednę Prowincyą zwáną Delfinat, od Albonā Delfiná, ktorego Corkę miał Guy V. zá Zonę, y z nią wziął w Poság niektore Ziemie odłączone od Delfinátu, tego Sukceſſyá żyłá áż do Beáty Delfinácкiey Sioſtry Guyá X. bezpotomnie zmárłego. Tá poſzłá zá Burgońſkiego Hugoná R. 1184. ktorego Syn wziął Imię Guyá XI. z Przezwiſkiem Delfiná. Guy XII. miał iedyną Corkę, ktora záſlubiona zá iednego Páná *de la Tour* zwánego Humbertá I. wnioſłá mu w Poság Delfinát, ktorych że nie długo trwálá Sukceſſyá, doſtáło ſię Páńſtwo to Krolowi Filippowi Valezyuſzowi z tey przyczyny, że Humbert II. Xiąże Delfinácki ſtráciwſzy Syná ná bátálii Kreckiey, y z drugim młodſzym igráiąc zrucił go z okná, z żálu zoſtał Dominikánem, dárowáwſzy Delfinát Filippowi z tą kondycyą, á żeby Syn Pierworodny káżdy Krolow Fráncuſkich brał Imię Delfiná ná ſiebie,

co

co ſię ſtáło R. 1349. 30. Márcá w Románcie przez Akt Solenny, y do dziſia ſię zowią Synowie Krolewſcy Pierwſi Delfinámi.

Seymy Delfináckie bywáły przedtym zgromádzane, ze 3. ſtánow w Grenobli, Duchownego, Szláchęckiego, y Mieyſkiego; Prezydował ná nich Biſkup Grenobelſki, ále od R. 1628. ſą ſkáſſowáne, tylko w potrzebách Prowincyi czáſem bywa Kongreſs zá uniwersáłem Krolowſkim.

DELFINAT ieſt między naypięknieyſzemi Prowincyámi Fráncyi położony, y ma ſobie 7. Cudow przypisánych, Wieżá bez trucizny, Gorá niedoſtępna, Fontánná goreiąca, Kuffy w gorze Saſſenare, kámienie bogáte w teyże gorze, Manna Bryancońſka, y Grotá NN. Pánny Balmſkiey, do tego ſą ieſzcze dwá Cudá: Fontánná winná, y Wiátry Niońſkie, o czym niżey pod Opisániem Miáſt. W tym Páńſtwie, ieſt wiele gádzin ſzkodzących.

Niżeli przyidę do opisánia Kráiu námienię o Grocie wſpomnioney NN. Pánny: Tá Grotá zwána Balme, iákoby iámá ieſt o 3. álbo 4. mile od Lionu, do ktorey ſię przez iednę Skáłę, á ráczey náturálnie uformowáną Brámę ſzeroką ná 60. wyſoką ná 50. á długą ná 300. łokci, gdzie wſzedſzy Fontánny wynikáią po Kolumnách ozdobnych płynące od wody wyrobioney, tám wſzedſzy dáley ieſt iedno iezioro podziemne, ná ktorym ſą dwá okrętki, z ktorych ieden Franciſzek I. Krol tám kazał wprowádzić otoczony pochodniámi, y ſam ná nim poiechał dla dymenſyi ieziorá, gdzie uiechawſzy dwie mile Fráncuſkie, począł wielki ſzum go odpędzáć, y zgaſił pochodnie, á ták z wielkim ſtráchem nie odkrywſzy dálſzego Sekretu ledwie tráfił ná odwrot.

DELFINAT ma w ſobie wiele Szláchty woienney, Politycznej, Ceremoniáłow, nie bárdzo ſzczerych, w ſobie ſię kochániących, y lubiących ſię práwowáć Dzieli ſię ná Wyżſzy y Niżſzy; Niżſzy ciągnie ſię nád Ronem, y zámyka w ſobie Wieńſki y Wálentyńſki Powiát. Wyżſzy záś nierownie większy, zámyka w ſobie Powiáty zwáne Barronies, Diois, Grenobla, Brianſon, Ambrune, y Gapenſon, między wielkiemi gorámi położony.

WIENSKI Powiát ma Miáſtá znácznieyſze WIENNA Miáſto Stołeczne nád Jerą y Ronem, ſtárodáwne máiąc ieſzcze znáki dáwnych Amfiteátrow, Akweduktow, ſtárych Pałácow, y dwoch Zámkow fundowánych od Rzymián, wielkie, twierdzą rożni Hiſtorycy, że Piłat, ktory ſądził Chryſtusá Páná ná śmierć, tu był odeſłány, iákoż pokázuią tám iego Pretorium, Wieżą y Dom, inni záś neguią, y piſzą, że Piłat miał bydź odeſłány według Euzebiuſzá po nieſpráwiedliwie ferowáney Sentencyi, ná wygnánie do Oyczyzny ſwoiey Lionu, áby ſię tym bárdziey był konfundował między ſwoiemi, że z ták wielkiego honoru poniżony zoſtał, iedni twierdzą, że miał ſię zábić włáſną Ręką, inni piſzą, że Chrześciánem umárł, rekompenſuiąc Pan Bog iákoby żonie iego, że go chciáłá uwolnić. To Miáſto ma ſwego Arcybiſkupá y przyozdobione Koſciołem Kátedrálnym S. Máurycego bárdzo wſpániáłym, w ktorym ſię odpráwiáło Concilium Generálne Wienneńſkie R. 1311. XV. przy zgromádzonych 300. Biſkupách Pátryárſze Antyocheńſkim y Alexándryiſkim, y przy Prezydencyi Klemensá V. Papieżá, ná ktorym były potępione Herezye Piotrá Janá Oliwy, Begvárdow, Begvinow, y Dulcyniſtow, o czym obſzerniey wolno czytáć w Concilium. Dyecezyá Wienneńſka ma Páráfii 335. Archipresbyterow 7. Winá ma dobre tá Prowincyá, bliſko Miáſtá ieſt iedná Fontánná w Ryby bogáta.

BONNEVAUX Opáctwo Cyſterſkie bliſko tego Miáſtá.

S. ANTONI Miáſteczko, wſłáwione Opáctwem tám fundowánym, y inſtytuowánym od Gáſtoná y Syná iego Gironá Szláchty z tey przyczyny, Relikwią S. Antoniego Opátá przenieſioną z Alexándryi do Konſtántynopola, á z támtąd do Delfinátu, náwiedzáło wielu Pielgrzymow y do niey ſię ofiárowáło wielu chorych, dla ktorych wygody w zwyż wyráżeni nábożni Ludzie wyſtáwili Szpital, y ſłużyli w nim Pielgrzymom, tym czáſem przywiązáło ſię wielu pobożnych do nich, y założyli ſobie inſtytut konfirmowány potym od Papieżá y założony od nich, Koſcioł konſekrował im Kalixt II. Papież przyiechawſzy do Fráncyi R. 1119. A założony Inſtytut R. 1095.

WALENTYNSKI Powiát ma Miáſtá: WALENCYA nád Ronem Miáſto pięknę, y wielkie, ma ſwoię Akádemią y Jurysdykcye ſądowe, ma y Biſkupá, w ktorego Dyecezyi Páráfii 104. y Opáctw 4. ma y Opáctwo Kánonikow Regulárnych S. Auguſtyná, w Koſciele Jákobitow ieſt ciáło Gigántá iednego zwánego Buhart, zábitego od Wálenteńczykow, y iego Portret. Przy Ronie ieſt iędná iámá, gdzie byłá ználeziona iedná białogłowá obtoczona Złotem, y kámieniámi drogiemi, ktora widziáłá ſię bydź iák ſwiżo zákopána, ále ledwie co ná wiátr pokazána, w proch ſię obrociłá, y przy niey ználeziona Łácińſka inſkrypcyá: Szczęſliwa Juſtyná Mátká; z czego rozumiáło wielu, że to byłá Juſtyná Cesárzowa. Jeſt tu y Wieżá bliſko brámy niby pochyła, interpretuią támeczni, że ſię tá Wieżá ſkłoniłá byłá S. Felixowi wchodzącemu do Miáſtá.

S. PAUL TROIS CHATEAUX Miáſteczko ma ſwego Biſkupá, gdzie S. Sulpicyuſz był pierwſzym Biſkupem, ma w Dyecezyi ſwoiey 33. Páráfii, y iedno Opáctwo.

ROMANS nád Iſerą záſzczycone Káplicą názwáną Kálwáryą, gdzie Fránciſzek Pierwſzy zákładał pierwſzy kámień R. 1520. á Boſſinus rozſzerzył ſtrukturę reprezentuiącą grob Páńſki, y tám fundował Kláſztor Fránciſzkánom.

MONTELIMAR Ludne, piękne, y Kupieckie Miáſto, ma ſwoię Cyttádellę, położone ná Wielkim Trákcie ku Kátálonii, Włochom, y Prowencyi.

BARRONNIES Powiát położony w Mieyſcu żyznym, ma nayznácznieyſze Miáſtá BUIS nád Luwecą y NIONS nád Rzeką Eqves przy gorách ciągnących ſię do Pignerolu, nád ktorą Rzeką ma Moſt w iednę Arkádę nákſztáłt w Literę O robiony. To Miáſto ma záwſze oſobliwy wiátr zwány Pontias, ktory záwſze od Pułnocy záczyna, y do 10. lub 11. z ráná trwa, y ieſt ták zimny iák Pułnocny, wychodzi z podgornych ſkał o puł mile od Miáſtá bliſko iedney Puſtyni, z kąd w XVI. wieku wyrzucał y Ołowie y rożne Kámienie, ále było zámknięto tę ſkáłę, y po 8. Mieſiącach znowu ią muſiáno otworzyć, bo Ziemiá żadnego urodzáiu nie wydawáłá, y ludzi wiele márło. Cornelius piſze że tám ieden Filozof dochodził tych ſkał, ále bez ſkutku, &c.

DIOIS Powiát miał właſnych Grafow, ále od nich przedány Károlowi VII. R. 1404. zá 100000. Luidorow, ma Miáſto

DIE Stołeczne nád Dromą, ma ſwego Biſkupá, y w Dyecezyi Páráfii 170. Archypreſbiterow 4. ſą y inne Miáſtá.

GRESIVODAN Kray położony między gorámi, ma Miáſto GRENOBLE Stołeczne nád Izerą złączone z Miáſtem S. Wáwrzyńcá dwiemá moſtámi, nie wielkie ále piękne, ludne, y bogáte, ma y Párlámént Delfináckí w ſobie erygowány R. 1453. ma y Mennicę y Biſkupá tytułuiącego ſię Xiążęciem Grenoblſkim y w Dyecezyi Páráfii 304. Przyozdobione przy tym 20. Kláſztorow, zmocnione murámi, Zamkiem y Cyttádellą. Między Zamkiem y Miáſtem ma iednę Wieżą zwáną Cudem Delfinátu, gdzie żadna gádziná y beſtyá záiádłá żyć nie może. Jeſt tám tákże y tá Fontánná, ktora z wodą płomienie wyrzuca, y przy niey ſobie Dzieci często plácki pieką, y Amelety álbo iáiecznice ſmárzą: To Miáſto zwáne było Accuſion áż do Máxymiáná Cesárzá, potym názwáne Cularo, á zá Grácyáná Grátiánopolis, á po Fráncuſku Grenoblá. Między ſtárożytnościámi ma oſobliwſzą inſkrypcyą, w ktorey Valerius Valerianus Zonę ſwoię názwał Swiętę ſłowy znáczącemi po Polſku: Day Boże! żeby káżdy Mąż zá żywotá kánonizował ſwoię żonę.

GRANDE CHARTREUSE álbo wielka Kártuzyá, o milę dobrą od Grenobli ná wyſokiey Gorze położona, dokąd przez iedno tylko mieyſce wniść może, ktore ſię zámyka brámą. Ten Kláſztor ieſt bárdzo wielki, fundowány od S. Brunoná pierwſzego Generałá R. 1084. Ten Swięty urodzony z Kolonii Kánonik Remſki, przyſzedł ná tę Puſzczą z 6. Kompánow zwáną ná ten czás Kártuzá, áby był z niemi żył po Puſtelniczu, y tám záłożył Inſtytut Zákonu tego názwánego od Mieyſcá Kártuzyáńſkiego, y záwſze tu Generał Kártuzow mieſzka, ále ſię tylko zowie Przeorem Kártuzow obierány bywa od Zákonnikow, piękność, bogáctwá, y pozycyá między ſkáłámi tego mieyſcá godna ciekáwego oká.

BRIANSONSKI Powiát ieſt między wielkiemi Gorámi, zámyka w ſobie 7. Ziem, ma náyznácznieyſze Miáſto

BRIANÇON Stołeczne nád Duránią zmocnione Zamkiem y ma Juryſdykcyą Sądową, tu ſię rodzi wiele Mánny. Bliſko tego Miáſtá przy ſkále iedney nákſztáłt brámy, ieſt wyrobienie iedno, nád ktorą ieſt tá Łácińſka inſkrypcyá *D. Cæſari Auguſto dedicata, ſaluta eam.*

AMBRUNSKI Powiát ma náyznácznieyſze Miáſto AMBRUN Stołeczne, z iedney ſtrony ná ſkále nie doſtępney áz drugiey nád Rzeką Duráncą, u Rzymián zá náymocnieyſze miáne w Goli, y od Cesárzow uprzywileiowáne. Ma ſwego Arcybiſkupá, ále w Dyecezyi tylko Páráfii 21. y iedno Opáctwo.

GAPENSONSKI Powiát ma w ſobie Vice-Comitati Tallart, y Chorges y Miáſtá znáczniejſze

GAP Stołeczne nád Beną nie wielkie, ále ludne y bogáte, ma ſwego Biſkupá y w Dyecezyi Páráfii 221 y 3. Opáctwá, ma ſwoie Juryſdykcye Sądowe, wſłáwione Cudem oſobliwſzym, że tu w tym kráiu ieſt Fontánná iedna winná, ktorey wodá ma guſt y ſmák, y kolor winny.

FORT BARRAUX nád Izerą zmocnione Cyttádellą odebráną Xiążęciu Sabáudzkiemu.

PROWEN-

PROWENCA.

TA Prowincyá przedtym mieſzkána od Káwárow, Suwiátow, Sálienow, Oxybienow &c. Potym od Rzymián zdobyta y názwána málą Itálią, y Prowincyą Rzymſką z kąd bierze Imię ſwoie. R. 416. od Wizygotow záwoiowána, á potym przez Burgundow odebrána y inkorporowána do Kroleſtwá Wieńſkiego, potym miáłá właſnych Grafow, ktorych ciągnełá ſię Sukceſſyá do Károlá Andegáweńſkiego, ktory ią dárował Ludwikowi XI. náybliżſzemu ſwemu Krewnemu, á ten przyłączył do Korony Roku 1481.

Miewáłá przedtym podobne Seymy iák Delfinát, ále Roku 1639. zágubione, tylko w potrzebie Kongreſſy bywáią.

Prowencánie ſą trzyzwi, białegłowy máią piękne, tu z tąd wiele Ludzi uczonych, y Swiętych wyſzło, oſobliwie zá czáſow Honoryuſzá, Máxymá, Leoná, Hilárego &c. Prowencánie pierwſi wynálezli kompozycyą Wierſzow, Rytmow.

PROWENCA ma między Alpesámi powietrze zimne, we środku kráiu mierne, á brzegámi miłe y zdrowe, wydáie z ſiebie wiele zbož, win, ryżow, ſzáfránow, oliw, cytryn, pomarańczow, owocow wſzelkich, kwiátow, rozmárynow, y wſzyſtkiego ma po doſtátku.

Położona ieſt między Piemontem, Delfinátem, Sabáudyą, Lángvedokiem, y Morzem Medyterráńſkim. Oblana Rzekámi Ronem, Duranſem, &c. Dzieli ſię ná Miáſt wiele dáiących Powiátom ſwoie Imię iáko: Aix, Marſilia, Arles, Tulon, Hieres, Frejus, Antibes, Grace, Dragvignan, Brignole, Riez, Digne, Siſteron, Forcalqvier, Manoſqve, Apt, Taraſcon, y Senez.

AIX Miáſto Stołeczne nád Rzeczką Ark, w pięknym położeniu nie wielkie, ále piękne, ulice ma pod linią, kámienice z ciosánego kámienia, Zamek dáwnych Grafow wſpániáły, gdzie teraz Párlament tey Prowincyi odprawia ſię, erygowány przez Ludwiká XII. Roku 1507. Ma Akádemią ſwoię, Fontánnę bárdzo ozdobną, Rátuſz wſpániáły, w Koſciele ma do widzenia nádgrobek Renaldá Krolá Jerozolimſkiego, y Krzeſnice S. Salwatorá, u ktorey przedtym ſakryfikowáno Báálowi. Rząd tego Miáſtá ieſt przy dwoch Konſulách rocznych, ktorzy ſą Prokurátorámi cáłey Prowincyi.

SALON Miáſto od Konrádá III. Ceſarzá erygowáne Xięſtwo y dáne Biſkupowi Arlſkiemu, przyozdobione Kláſztorem Fráncíſzkáńſkim, w ktorych Koſciele ieſt grob pewnego Noſtrádámusá erygowány połową w Koſciele, połową ná Cmentárzu, Przyczynę tego dáią iedni, że nie wiedziáno ná ten czás czyli to był Prorok czyli Czárnoxiężnik, Zákonnicy záś twierdzą z Aktow ſwoich że Noſtrádámus wyſtáwił ſobie ten grob, y widząc ten ſwiát ſkázitelny żywo ſię tám ſchował, y kazał zámknąć, uprowidowáwſzy ſobie oliwy do Lámpy, inkáuſtu y Papieru, á nie kazał otwieráć do ſiebie áż w pewnym czáſie ná początku XVIII. Wieku, á kiedy ſię ich pytáno, dla czego ná nádgrobku iego nápisány dzień śmierci 2. Lipcá, y Rok 1566. y látá iego ſtároſci 62. 6. Mieſięcy, y dni 17. odpowiedziáno, że od tego Roku umárł ále tylko Swiátu, że záś w puł wkoſciele, y w puł ná Cmentárzu leży, z tey przyczyny, że oſtátek życia ſwego obrocił ná pisánie Rzeczy Swiętych, ná nádgrobku záś inſkrypcyá táka: *D. M. Oſſa clariſſimi Michaëlis Noſtradami, unius omnium Mortalium Judicio digni, cujus penè Divino Calamo totius Orbis ex Aſtrorum influxu futuri eventus conſcriberentur - - - Quietem poſteri nè invidete*, á druga inſkrypcyá ieſt táka:

Noſtra damus, dum verba damus, nam fallere noſtrum eſt,
Sed cùm falſa damus nil niſi noſtra damus.

TARASCON nád Ronem przyozdobione Zamkiem ná Skále fundowánym, y záſzczycone w Koſciele iednym Trunną S. Márty odlewáną ze Złotá, y ná niey ſzmárągd wielkości orzechá Włoſkiego, ma koſztowáć 90000. Dukátow, Trunná tá od Ludwiká XI. dana, iáko y NN. Pánná urobiona z Agáty wielkiego Szácunku temu Koſciołowi, w ktorym tákże ieſt Krzyż z drzewá nigdy nie pſuiącego ſię, ktorym S. Mártá zwyciężyłá, y zábiłá ſtráſzną beſtyą zwáną Táráſkę záiádáiącą Ludzi, ktora miáłá łeb Lwi, grzbiet pokryty żołwiową ſkorą, á ogon wężowy. W tym Mieście ieſt iedná iámá máiąca kommunikácyą przeſcia pod Rzeką Ronem do drugiego Miáſtá ná temtę ſtronę Rzeki zwánego Bocairę ználeziona XVI. wieku.

MARSILIA Miáſto ſtárodáwne, wielkie, ludne, piękne, y chwálebne z mocy ſwoiey, kto-

ktorą pokázywáło przeciw Golom y Kártáginom, dla czego miáło wielkie Przywileie od Rzymián, y rządziło ſię pod Imieniem Rzeczypoſpolitey, teraz iuż należy do Prowency, dokąd nigdy nie należáło, ma Akádemią ſławną názwáną od Pliniuſzá *Athenopolis*, w ktorey było wiele mądrych ludzi, ták przed iáko y po Narodzeniu Chryſtuſowym, położone ieſt to Miáſto nád Morzem ná formę Amfiteátru, gdzie ma Port mocny, dobry, y zámykány Łáńcuchem wielkim obroniony fortecą NN. Pánny, y dwiemá Cyttádellámi z obodwoch ſtron, lubo trochy przyciáſny, ſą także o puł mile od Máſylii ná trzech wyſpách Fortece 3. zwáne S. Ján, Ratonnoau, y Zamek Is, do ktorego Oycowie ná więzienie poſyłáią Synow márnotrawnych. Nád Portem Márſylſkim mieſzkáią więźniowie, y máią ſwoie krámy rożnych Kupiectw, ktore przedáią, iednák pod wártą. Jeſt tu przyſłowie ná głupich: Ma mozg Borduná, (ktorego Borduná głowá tu ieſt u Obſerwántow, nie zwyczayney wielkoſci, ktory lubo miał w niey wiele mozgu, iednák nie miał bydź rozumny.

Przy Porcie Marſylſkim ieſt Arſenał bárdzo piękny, y we wſzyſtko uprowidowány, y Gálery Fráncuſkie záwſze w gotowoſci. Miáſto to przyozdobione ieſt iedną ulicą zwáną Kurs ciągniącą ſię ná puł mile w zdłuż w proſtą linią, á po bokách z obodwoch ſtron drzewámi przyozdobioną, y kámienicámi iednoſtaynemi reprezentuiącemi z obodwoch ſtron iák iednę kámienicę, także Koſciołem Kátedrálnym przedtym Dyánie konſekrowánym, iáko y Koſciołem Pánny Máryi, Palládzie, koſciołem S. Salwátorá, Apollinowi. Ma ſwego Biſkupá, y w Dyecezyi Párafii 300. Tu S. Łázárz z Swiętemi Mágdáleną, y Mártą, Wiárę S. naypierwſi záſzczepili.

Kray około tego Miáſtá ieſt przyiemny, y ogrodámi zásádzony, obfituiący w wſzelkie owoce, zbożá, y winá, nápełniony Domámi, Pałácámi rekreácyálnemi, Roku 1720. Márſyliá byłá zápowietrzona dwiemá Okrętámi przychodniemi ze Wſchodu ták mocno, że ludzie po drogách padáli y umieráli, záſzczycone to Miáſto wielą Mánufáktur oſobliwie ſztuk Korálowych.

ARLES nád Ronem ſtárodáwne, y Rzymiánom przyiemne, od Cesárzow mieſzkáne, potym Stołeczne Kroleſtwá Arlſkiego, potym rządzone nákſztáłt Rzeczypoſpolitey, á ná koniec záwoiowáne od Károlá I. Grafá Prowenckiego R. 1251. Y teraz ieſzcze doſyć wielkie y piękne, ma ſwoię Akádemią, y Arcybiſkupá, w ktorego Dyecezyi Párafii 51. Ma wiele ſtárożytnoſci do widzenia, iáko Amfiteátrum, dwá Portyki ſtáre, y ieden Obeliſk z Oryentálnego kámienia ználeziony w ziemi 1677. ten ieſt ná pułrynku. Jeſt y innych wiele, iáko Polá Elizeuſzowe, ták názwáne od ſtárych. Tuteczne Miáſto náwrocone ieſt ná Wiárę od S. Trofimá, przyſłánego tu od S. Piotrá, ktory Polá Elizeyſkie przemienił ná Cmentarz, y tám konſekrował Koſcioł NN. Pánnie ieſzcze ná ten czás żyiącey, co ſię dáie znáć z podpiſu: *Sacellum Conſecratum Deiparæ adhuc viventi.* Jeſt tu Pałác wyſtáwiony od Konſtántyná W. do widzenia, w ktorym mieſzkał, tu ſię urodził S. Ambroży y innych wielu godnych ludzi. Jeſt tu bliſko ieden Dom, w ktorym iedná Mátká urodziłá 9. dzieci, ále to większa co nie dáwnemi czáſy Grafowa Hainaut urodziłá 365. dzieci, ktore wſzytkie Guy Biſkup Utrechtſki okrzcił, y to ieſt pewna o czym opiſuią Hiſtorykowie Fráncuſcy. Są tu dwá Polá oſobliwſze długie ná 4. mile, z ktorych iedno z iedney ſtrony Ronu ieſt kámieniſte ták, że nieznáć ziemi názwáne Crau, ktore ná wioſne, láto, y Jeſien, obrafta trawámi, y paſie wielkie ſtádá bydeł, á drugie Pole názwáne Cámárgue tłuſte y niemáiące w ſobie żádnego kámenia, gdzie przez zimę wielkie záwſze ſą páſtwiſká.

TOULON Miáſto nie wielkie, ále piękne, y ludne, máiące ſwego Biſkupá á w Dyecezvi 20. Párafii, ma y Port z Arſenáłem uprowidowánym we wſzyſtko, y naypryncypálnieyſzym w Fráncyi, gdzie wſzyſtkie Okręty konſerwuią, od Henryká IV. ufortyfikowáne to Miáſto y opasáne Murámi, y wytrzymáło áttáki nieprzyiacielſkie Roku 1707. z wielką ſtrátą Nieprzyiacielſką.

CAMARGUA w kráiu nayżyźnieyſzym położona obfituiącym w zbożá, winá, páſtwiſká, á naywięcey w bydłá żywiące ſię tám y w zimie po polách.

HIERES położone między ogrodámi obfituiącemi w Figi, Cytryny, Pomaráńcze, Pálmy, Kwiáty kwitnące przez cały Rok, Oliwy przyozdobione Zamkiem y Koſciołem.

WYSPY HIERES ſą ná przeciwko temu Miáſtu od ktorego bierą ſwoie Imię, y u inſzych názywáią ſię wyſpy Złote, z ktorych nayznácznieyſze ſą zwáne Poqveroles, Poteros, y Wyſpá wſchodnia.

TREJUS od dáwnych názwáne *Forum Julii*, ma ſwego Biſkupá Páná ſwego doczeſnego, ma y Amphitheátrum zwáne *Les Arens* bárdzo wſpániáłe, y Akwedukty dáwnych Rzymián, ále to Miáſto od Gotow, á potym Sarácenow zruynowáne.

WYSPA S. MAŁGORZATY bliſko tego Miáſtá ma 3. Fortece názwáne, Fortin, Arragon, y Royal.

GRASSE zwáne u dáwnych Grinnicum Ludne, piękne, y bogáte, ma ſwego Biſkupá, y w Dyecezyi Opáctwo iedno, y Párafii 20.

AN-

ANTIBE Miáſto piękne, ozdobne, y przyiemne z Ogrodow obſituiących w wſzelkie owoce, Cytryny, Pomaráńcze, Oliwy, ma Port mocny nád Morzem, ſtárodáwne z widocznych dotąd kolumn, y inſzych ſtárożytności dáwnych Rzymián.

APT nád Rzeką Káwálą u dáwnych zwáne *Apta Julia Vulgientium* bo mieſzkáne od Wulginow, przyozdobione wielą Kláſztorow, ma ſwego Biſkupá, y w Dyecezyi Páráfii 32. Opáctw 4. Pierwſzy Biſkup był tu S. Auſpiciuſz, ktory tu był ſchował Ciáło S. Anny ználezione R. 801. w iedney iámie.

DIGNE Miáſto nie wielkie, ma ſwego Biſkupá, y w Dyecezyi Páráfii 32. nápełnione wielą wężow, ále nie ſzkodzących nikomu, przenieſione záś ná inſzy gront, ſą záiádliwe, y zábiiáiące ludzi iadem ſwoim.

VENCE ma ſwego Biſkupá, y w Dyecezyi Páráfii 23.

SENEZ ma Biſkupá, y w Dyecezyi 42. Páráfii.

CISTERON nád Duráncą ná ſkále położone, ludne, y bogáte, ma ſwego Biſkupá, y Páráfii 43. obronione Cyttádellą.

FOLCALQVIER nád Láią przedtym Stołeczne Grafſtwá ſwego Imienia, ktorym Grafem intytułuią ſię Krolowie Fráncuſcy. To Gráfſtwo było obſzerne, ále rozdzielone ná mnieyſze Gráfſtwá, á potym ná Miáſtá.

MANOSQVE w pięknym mieyſcu położone, y wielą Fontánnámi oblane, y przyozdobione dwiemá Páráfiámi, y niektoremi Kláſztorámi, dáne było Káwálerom Templárſkim, ále po ich wygnániu oddáne Káwálerom Máltáńſkim.

S. MAXYMIN nád Argenſem, mieyſce wſtáwione według Jordoná Hiſtoryká Fráncuſkiego Ampułką Swiętą, w ktorey ma bydź wodá z kroplámi krwi zmieſzána, ktora wypłynełá z boku Chryſtusá Páná włocznią przebitego ná Krzyżu, y opiſuie ten Autor że ią widział ná ſwoie oczy w Wielki Piątek od 11. do 12. ruſzáiącą ſię, y w niey krople pływáiące z iedney ná drugą ſtronę, ktora prawdá łátwo widoma bo w ſkláney Ampułce, záſzczycone tákże to mieyſce ieſt iedną iámą zwáną S. Beaume, ktora ieſt o milę przy iedney z trudnoſcią doſtępney ſkále, gdzie S. Máryá Mágdálena 30. lat pokutowáłá, tá iámá ieſt wyrobiona w ſkále, zewſząd Fontánnámi oblana, á w iednym mieyſcu tylko ſucha, gdzie S. Mágdálená ſypiałá, y ma bydź tá iámá od ſámych Aniołow wyrobiona, bo ná ták wyſoką ſkałę ledwie człek może wniść, ieſt tám y dáley wſzedſzy ieden dziwnie wyrobiony Kláſztor, w ktorym ieſt 6. Zákonnikow S. Máxyminá, náwiedzáiących tę iámę, przyimuiących, ieſt bliſko y iedno mieyſce gdzie S. Mágdáleny Duſzá od Aniołow wzięta.

LA CIOUTAT ma dobry Port, y robi wiele okrętow, záſzczycone winámi zwánemi Muſkátelámi o ćwierć mile ma iednę Fontánnę, flux y reflux máiącą w ſobie.

MARTEGVES Xięſtwo dáne Márſzáłkowi Fráncuſkiemu Willárowi, ma Port dobry.

FAUCON Miáſteczko należące teraz do Sábáudyi záſzczycone urodzeniem S. Janá de Máthá Szláchcicá Prowenckiego, á potym Pátryárchy Trinitárzow, ktorzy tám wyſtáwili Kláſztor R. 1661.

GLANDEVES przy Alpesách zruynowáne Miáſtecko, ma iednák ſwego Biſkupá, y w Dyecezyi 56. Páráfii.

GRIGNAN Záſzczycone dániem Imienia ſwego iednemu znácznemu Domowi Prowenckiemu.

XIĘSTWO ORANGE
Albo AURANSKIE.

JEſt położone w Gráfſtwie Awenieńſkim, ma 7. mil Fráncuſkich w zdłuż á w ſzerz 5. záwoiowáne od Rzymián, Gotow, á potym Sarácenow, ktorych Károl W. wypędził pod władzą Gwilelmá Kornetá, ktoremu ie dárował, y Sukceſſorom iego Dziedziczącym nim áż do Romboldá IV. ktorego Corká wnieſłá ie w poság Gwilelmowi de Bo, y iego Sukceſſorowie dziedziczyli áż do Raymundá, tego Corká wnioſłá w poság to Xięſtwo Janowi Chálonowi, ktorego ſukceſſyá trwáłá do Filippá Chálonáá bezpotomnego, iego Sioſtrá Kláudyá y Sukceſſorká poſzłá zá Henryká Náſsáwá, po ktorego Synu Renárdzie bezpotomnym R. 1544. Stryi iego náznáczony Sukceſſorem przez Teſtáment Gwilelm Náſsaw, ten miał 4. Synow wſzyſtkich Xiążąt Auráńſkich, z ktorych ieden Fryderyk Henryk náymłodſzy miał Syná Gwilelmá záſlubio-

nego z Henryettą Márya Krolewna Angielſką y z tego Małżeńſtwá wydány ná Swiát Gwilelm Naſſaw Xiąże Aurańſki, ktory Krolem Angielſkim umárł.

To Xięſtwo położone w mieyſcu zdrowym, obfituie w winá, oliwy, migdáły, iedwábie, ſzáfrány &c. Ma Miáſtá Orangę, Coutezon, Jonqvieres, Caderous, Gigandas, &c.

ORANGE Miáſto Stołeczne Xięſtwá ſwego bliſko Ronu záſzczycone znákámi Amfiteátru dáwnego Rzymſkiego, Akweduktu, y Arku tryumfálnego, ma ſwoię Akádemią y Biſkupá, było przedtym y Zamkiem ufortyfikowáne, ále znieſionym przez Ludwiká XIV. dla zágrodzenia drogi Heretykom, ktorzy tám byli R. 1562. odebráli to Miáſto z deſpektem Wiáry S. Kátolickiey.

COMITAT VENAISSIN
Albo GRAFSTWO WENAISYNSKIE.

TAk názwáne iákoby od Łowow *à Venatione* bo nápełnione źwierzámi, Rzymiánom ie odebráli náypierwey Gotowie, á Gotom Burgundowie, od ktorych ſukceſſyá ſpádłá ná Beatę Gráfownę Prowencką záſłubioną Károlowi Brátu S. Ludwiká z tego Máłżeńſtwá Dziedziczká Joánná dárowáłá to Páńſtwo Papieżom zá niepunktuálność záppłáty Summy z Kroleſtwá Neápolitáńſkiego należącey im, ktore potym Ludwik XIV. przez Arreſzt ſolenny, Roku 1663. wydarł Papieżom nie ſłuſznie y przyłączył do Korony zoſtáwiwſzy iednák, iákoby tylko z łáſki ſwoiey wolny rząd Papieżom, obfituie ten Kray w zbożá, winá, oliwy, y wſzelkie owoce, ma Miáſtá

AVENION nád Ronem Miáſto ſtárodáwne, wielkie, opasáne murámi ná około z ciosánego kámienia, y ná nich Wieżámi, y przyozdobione wiela wſpániáłych kámienic. Záſzczycone Stolicą 6. Papieżow Janá XXII. Benedyktá XII. Klemensá VI. Innocentego VI. Urbaná V. y Grzegorzá XI., ktory zá perſwázyą S. Kátárzyny Seneńſkiey przenioſł do Rzymu Stolicę. To Miáſto ma 7. Paláców, 7. Párafii, 7. Szpitálow, 7. Kláſztorow Męſkich, y 7. Białogłowſkich. 7. Kollegiow, 7. Brám, ma ſwego Arcybiſkupá. W Koſciele Fránciſzkáńſkim ieſt grob piękney Láury u Petrárchy w wierſzách wſpomnioney, á u Celeſtynow Klemensá VIII. Papieżá, do ktorych Konwentow wchodząc ſą dwá wierſze nápiſáne:

Mundus non mundat, ſed Mundus polluit, ergo
Qui manet in Mundo, quomodo mundus erit

Papież tu poſyła Legátá, ále Legát Vice-Legátá, ktory co 3. látá bywa odmieniány, ten rządzi Miáſtem, y nominuie ná Beneficiá całego Komitátu, Trybunał záś inkwizycyonálny ma oſobny ſąd ſwoy od S. Officium Rzymſkiego zeſtány, ieſt tu y Akádemiá, ieſt y Miáſteczko Zydowſkie máiące w ſobie Zydow o koło 500. ktorzy dla dyſtynkcyi od Chrześcián noſzą kápełuſze żołte, á Zydowki koronki żołte u czapek; płácą coroczną penſyą náznáczoną Papieżom.

CARPENTRAS nád Ruſſą ma ſwego Biſkupá y Collegium Jezuickie, ſą tu y Zydzi, zaſzczycone Biſkupem Juliánem, ktory był potym Juliuſzem II. Papieżem.

CAVAILLON nád Durancą ma Biſkupá ſwego, záſzczycone urodzeniem Busá Fundátorá Reguły Oycow Náuki Chrześciáńſkiey.

VAISON nád Luwezą ma ſwego Biſkupá.

VAUCLUSE zwána *Vallis clauſa* od dáwnych, Wieś iedná, z ktorey o 500. krokow idąc ieſt iedná Fontánná między ſkáłą obtoczoną wielą źrodeł, ktore formuią z ſiebie Rzekę zwáną Sorguez, Petrárchá w wierſzách ſwoich názywa tę Fontánnę Mátką Fontánien, ktory tu mieſzkał y pisał wierſze, umárł w Pádwie R. 1374. y ſą tu ieſzcze znáki iego Paláću.

ALPES GORY dzielą Włochy od Fráncyi y Niemczech, ſą názwáne od Sábinow Alpes, iákoby *Albæ*, álbo Gory Białe.

ALPES od dáwnych były podzielone ná Alpes Morſkie, Kottyeńſkie, Greckie, Pennieńſkie, Lepontſkie, Reckie, Juliuſkie, Karniſkie, y Noryczne.

Alpes MORSKIE ciągną ſię od Południá nád Morzem Ligurſkim, áż do Montwizo w Piemoncie.

Alpes KOTTYISKIE czyli Kottyeńſkie záczynáią ſię od Montevizo, ciągną ſię áż do Ocyllum, y zámykáią w ſobie gory Delfináckie, y cáley Sábáudyi, iáko y Gorę Genoweńſką, Montſenis przez ktorą ſię przeieżdża z Włoch do Fráncyi.

Alpes

Alpes GRECKIE, ciągną ſię od Montſeniſu áż do małego S. Bernárdá.

Alpes PENINSKIE ciągną ſię od S. Bernárdá, áż do S. Gotárdá, y przez te gory Annibal ſię przeprawiał według Páwłá Jowiſzá kazáwſzy octem mocnym polewáć ſkáły, y one náwozić ſuchym drzewem, palić y kruſzyć.

Alpes LEPONTSKIE ciągną ſię od początku Ronu áż do początku Renu, y zámykáią w ſobie gory Gryzońſkie, álbo Szwayczárſkie y Trydentſkie.

Alpes JULIſKIE názwáne Weneckie ciągną ſię między Vipao, y Laubach Rzekámi.

Alpes KARNIXKIE dzielą Niemcow od Włoch, y ciągną ſię między Riſano y Laubach Rzekámi, bliſko Iſtryi y Frywolu.

Alpes NORYCZNE ciągną ſię od początku Rzeki Dráwy áż do początku Noryzotu, y zámykáią w ſobie Styryą, Káryntyą, y Báwáryą &c.

LANGWEDOK.

TA Prowincyá 12. Kroleſtwá Fráncuſkiego byłá náypierwey rządzona od właſnych Krolow, potym od Rzeczypoſpolitey, ále iák przyſzłá pod pánowánie Rzymián rozdzielili ią Cesárze, ktorym ią Gotowie wydárli, po nich Sarácenowie opánowáli, ále Pepin ich wygnał, á Károl W. między Grafow rozdzielił, ktorych potym ſukceſſye w iednę ſię złączyły Prowincyą przyłączoną ná oſtátek do Korony.

Tá Prowincyá obfituie w zbożá, winá, oliwy, iedwabie, cytryny, y wſzelákie owoce &c. Ma kommunikácyą Oceánu z Morzem Medyterráńſkim przez iezioro álbo Kánał Lángwedocki umyſlnie robiony dla złączenia go z Gároną, záczęta byłá tá robotá Roku 1666. á ſkończona R. 1681.

Langwedokowie ſą mądrzy, y ſpoſobni do náuk, ále ich cenzuruią o nieſtáteczność y ſekretu nie dotrzymánie, Białegłowy ich wſzelkiey wolnośći záżywáią.

Páńſtwo to graniczy z Prowencą, Morzem Medyterráńſkim, Gáſkonią, Gienną, Lionem, y Delfinátem. Ma ſwoie kongreſſy pártykulárne, w ktore wchodzą 3. Arcybiſkupow, 19. Biſkupow, 22. Báronow z Szlácheckiego Stánu, y 22. Deputátow od Miáſt.

Dzieli ſię ná 3. czeſci, to ieſt ná wyżſzą, zámykáiącą w ſobie Tuluſki, Albigoyſki, Lauragwáńſki Powiáty, y Gráfſtwo Foix. Niżſzą, zámykáiącą w ſobie Niſmes, Bezyers, y Narboński Powiát. Trzecia część záś zowie ſię Kray Sewennow máiących w ſobie Wiwaray, Welay, y Gewaudan.

TULUSKI Powiát ma w ſobie náyznácznieyſze nád inne Miáſto TOULOUSE nád Gároną Miáſto Stołeczne y ſtárodáwne, bo według Hiſtorykow ma bydź fundowáne od Toloná Synà Jápetowego, było Stołeczne Tektoságow, ktorzy mocno woiowáli w Azyi y Afryce. Rzymiánie podbiwſzy Golow to Miáſto ználezli wielkie y obſzerne. Pod Grobámi, gdzie ciáłá Swiętych leżą, ma tám bydź ſkárb, ktorego dla pewnoſci Wężow z támtąd dobyć nie mogą, Hiſtorye záś dáwne twierdzą, że te ſkárby miáły bydź od Trektozágow tám wrzucone, ále ználezione od Golow á od Scypioná Konſulá Rzymſkiego do oſtátká wybráne, ktore mu Cymbrowie zábráli, y z tąd uroſło przyſłowie: Złoto Tuluſkie. Potym to Miáſto było Stołeczne Wiżygotow, teraz záś całego Lángwedoku, y máło zmieniło ſwoiey ſtárodáwney wſpániáłości, y owſzem ieſt náypierwſze po Páryżu, y po Lionie do ſwoiey ozdoby, ma moſt murowány nád Rzeką Gároną, ma y grob ieden pożeráiący wſzyſtko ciáło zmárłego człowieká, tylko ſkorę zoſtáwiwſzy y koſci ná ſwoim mieyſcu, ma y Rátuſz zwány Capitolium, od ktorego ſię zowią Konſulowie támeczni Kápituluſowie, ma y Párláment ſwoy, ktorego Rádni Pánowie máią przywiley záſiádáć w Páryſkim Párlámencie, czego żadna Prowincyá nie ma, ma y Akádemią drugą w Fráncyi. Tu ſię odpráwuią Gry kwiátowe co Rok w Máiu, wielu piſzą, że ſą z poſtánowienia Klemencyi Izáuryki Pánny tuteczney bárdzo rozumney R. 1320. Y ná pámiątkę tey Pánny koronuią iey Státuę mármurową w Rátuſzu kwiátámi. Tá Pánná zoſtáwiłá fundácyą po ſobie ná 3. podárunki dla tych, ktorzy cnotę, lub dźiło iákie oſobliwe pokáżą w náuce, lub w robocie. Catel záś piſze, że gry kwiátowe poſtánowione ſą od 7. Mieſzkáńcow w tym Mieſcie R. 1323. Są tu do widzenia rożne ſtárodáwnoſci, iáko Capitolium ſtáre, Akwedukty, Koſcioły Bogom rożnym ſákryfikowáne, teraz Chrześciáńſkie &c. Biſkupow tu było wielu Swiętych, á teraz ma Arcybiſkupá ſwego, á w Dye-

w Dyecezyi Párafii 250. y 6. Opáctw. W Koſciele Jezuickim ieſt do widzenia Grob mármurowy Henryká Montmorencego Rownego, y Wielkiego Admirałá Fráncuſkiego. Cmentarz u Fránciſzkánow ma tę Cnotę, że ciáłá żadnego umárłego nie zepſuie, ále w cáłoſci zoſtáwuie &c. &c. iáko piękną Páulę w cáłoſci zoſtáwił.

ALBIGENSKI Powiát bárdzo w żyznym y pięknym mieyſcu położony, ma wiele Miáſt, z ktorych náyznácznieyſze.

ALBI nád Tárnem Miáſto Stołeczne, ſtárodáwne, murem y foſsámi opasáne ma Arcybiſkupá ſwego, y w Dyecezyi Párafii 327. y 3. Opáctwá. Zá Filippá Auguſtá záſzpeciło ſię tu było to Miáſto Herezyą Albienſow, ták mocno zágęſzczoną, że przeciwko nim tenże Krol, iáko y Ludwik VIII. y S. Ludwik byli obligowáni wielkie woyſká wyſłáć, y byli potępieni ná dwoch Koncyliách, utrzymywáli mocno, że dwá początki ſą wſzyſtkich rzeczy, Bog y Diaboł, Bog Duſzę, á ciáło Diabol uformował, że Sákrámentá nie ſą potrzebne, Zmártwychwſtánie, Piekło y Czyśćiec potępiáli &c. Mieli Proteckcyą Grafow Tuluſkich, y innych Xiążąt, ále Graf Montfort ich znioſł ná 100000. y ták muſieli ſię uſpokoić y przyść do unii.

CASTREZ Stołeczne Grafſtwá tegoż Imienia, ma Biſkupá ſwego á w Dyecezyi 100. Párafii y 3 Opáctwá.

LAURAGANSKI Powiát miewał właſnych Grafow, ále przez ſukceſſyą doſtał ſię Krolowey Małgorzacie, ktora ie dárowáłá Ludwikowi XIII. ná ten czás Delfinowi, ma Miáſtá

CASTELNAUDARI Stołeczne, położone w żyznym Kráiu, záſzczycone ſądem Koronnym, y kánałem záczynáiącym ſię od tego Miáſtá dla kommunikácyi Oceánu z Medyterránem, y łączącym z Rzeką Audą wpadáiącą w Medyterráńſkie Morze, y z Gároną wchodzącą w Oceán. Hiſtoryá támecznego Kráiu oſobliwſzą Rzecz donosi, że tám iedna Białogłowá idąc iedną drogą nioſłá w koſzyku 7. cegiełek, z ktorych każdą z oſobna rozruciwſzy, rzekłá do nich, że w ten czás te cegiełki ſię znidą do kupy, kiedy białegłowy wſtyd ſtrácą, y upewniáią támeczni, że każda z tych cegiełká iuż ná 3. ſążnie przyroſłá, y bliſko máią do złączenia ſię.

SAINT PAPOUL miáło przedtym Opáctwo ále przemienione od Janá XX. Papieżá ná Biſkupſtwo, ma w Dyecezyi 56. Párafii.

LAVAUR nie wielkie, ále piękne, ma ſwego Biſkupá y w Dyecezyi Párafii 68. názwáne było od Concilium *Sedes ſathanæ atque erroris Hæretici primaria*, bo náypierwſze przyięło Sektę Albienſow.

GRAFSTWO FOIX było przedtym rządzone od właſnych Grafow, ále zá Henryká IV. przyłączone do Korony. Dzieli ſię ná 16. Káſztellánii, ma w ſwoim Kráiu Fontánnę ták płynącą iák Zegar idzie náturálnie.

PAMIERS Miáſto Stołeczne nád Aryegą przyozdobione Zamkiem, ma Biſkupá ſwego y w Dyecezyi 150. Párafii, y iedno Opáctwo, Benedykt XII. Papież był tu Biſkupem y 4. Kárdynałow.

RIEUX nád Ryzą, y Gároną, ma ſwego Biſkupá, y w Dyecezyi 90. Párafii, 5. Opáctw.

MIREPOIX nád Lers ma ſwego Biſkupá, y Párafii 62. y Opáctwo 1. Pánowie tego Miáſtá tytułuią ſię Marſzáłkámi Wiáry dla tego, że z nich ieden znioſł Albienſow Heretykow.

NISMES Miáſto ſtáre, wielkie, y ludne, ma bydź fundowáne od Nemausá Synа Herkulesá, zámykáło w ſobie 7. gor, ták iák Rzym, y ná murách w około 1000. Wież, iákoż znáki ſą ieſzcze dáwnych Architektur, oſobliwie Amphitheátrum z ciosánego kámienia obſzerne ná 50000. ludzi konſerwuie w ſobie, ma ſwego Biſkupá, y w Dyecezyi Párafii 215. y 7. Opáctw. Ma iednę iámę pod ziemią, przez ktorą ma kommunikácyą z Miáſtem Arles podziemną, ma y Fontánnę, z ktorey dwie Rzeki wypływáią ná potrzebę Miáſtá.

MONTPELLIER Miáſto wielkie y piękne w położeniu miłym nád Lezą obronione Cyttádellą, ma ſwoię Akádemią, á oſobliwie Medyczną, kto záś Doktorem zoſtáie, muſi 7. rázy ná ſiebie wdziewáć ſuknię Rabeláiſá, y bieret, á to z tey przyczyny, że tám Akádemicy porwáli ſię byli ná Mieſzczán, o czym Dwor dowiedział ſię, y Akádemii wſzelkie wolnoſci odebrał. Ale Rabellais Zákonnik wziąwſzy ná ſiebie Doktorſką Togę y Bieret, poſzedł proſto do Kánclerzá Fráncuſkiego, gdzie go miáłá wártá zá głupiego, y kiedy ſię ſpytał Szwáyczar, czego potrzebuie, odpowiedział mu po Łácinie, czego nie zrozumiáwſzy záwołał Officierá, ten pyta ſię go po łácinie, ten mu odpowiedział po Grecku, przyprowádzony do niego Grek ſpyta ſię po Grecku,

cku, odpowiedział mu po Hebrayſku, ták, że ná koniec zá prowádzono go do Kánclerzá, gdzie otrzymał zá tę ſwoię biegłość reláxácyą Dekretu, y przywrocone wolnoſci Akádemii, dla ktorey Pámiątki iego Togę y Biret Doktorzy wdziewáią, tenże Rabelláis był potym Plebánem Merudońſkim, umárł w Páryżu R. 1553. był bárdzo żártobliwy, dla czego mu też przypisáno ná nádgrobku

Pluton Prince du noir Empire
Ou les tiens ne rient jamais
Reçoit aujourdhuy Rabellais
Et vous aurez tous de qvoy rire

To Miáſto ma Biſkupá ſwego z Mágolony przenieſionego, w Dyecezyi Páráfii 120. Opáctw 6. bliſko Kláſztoru Fránciſzkáńſkiego ieſt iedno iezioro, w ktorym żáby nigdy nie rzegocą odtąd, iák ie S. Antoni záklął, żeby mu w pácierzách nie przeſzkadzáły, ták iáko y ná Wyſpie Serypie według Pliniuſzá przy Archipelágu.

UZEZ ma ſwego Biſkupá, y w Dyecezyi Páráfii 151. bogáte w mánufáktury iedwábne, od Károlá X. erygowáne ná Xięſtwo Rowne dla Emánuelá Kruſolá, ktorego Sukceſſorowie do dziſia Poſſeſſyą trzymáią.

BEAUCAIRE nád Ronem zamkiem obronione y záſzczycone iármárkámi ſłáwnemi ná S. Mágdálenę.

PONT S. ESPRIT álbo Moſt S. Duchá nád odnogą Rońſką zmocnione Cyttádellą nád Moſtem mármurowym długim ná 1206. krokow ná 19. Arkádách.

BEZIERS nád Orbą ná około obsádzone oliwnemi, y figowemi drzewámi, winogradámi &c. ma ſwego Biſkupá y w Dyecezyi Páráfii 106. y 4. Opáctwá, ma w bliſkośći mármury, y iednę Fontánnę, po ktorey wierzchu oliwá pływa, ktorey záżywáią ná rożne rány.

AGDE nád Erautem náywięcey hándluie winámi, ma Biſkupá Páná ſwego włáſnego, y w Dyecezyi Páráfii 19.

LODEVE Miáſteczko ſtárodáwne, ma Biſkupá ſwego, y Páráfii 48.

FRONTIGNAN wſłáwione winámi zwánemi Frontyniáki, y obfitoſcią Rozynkow wielkich, ktore tám z gron muſzkátowych po wſzyſtkich ulicách ſuſzą ná Słońcu, y prowiduią cáłą Europę, ma tákże wody zdrowe. PEZENAS nád Peyną Grafſtwo náleży do Domu Conti.

NARBONA nád Audą ludne y bogáte w mánufáktury ſukienne, ufortyfikowáne, y ma ſwego Arcybiſkupá Prymásá Lángwedockiego y w Dyecezyi Páráfii 240. y 7. Opáctw, záſzczycone urodzeniem S. Sebáſtyáná, ma ieſzcze znáki dáwnych ſtárożytnoſci iáko Amphitheátrum, Cápitolium, co wſzyſtko Hunowie poruynowáli.

S. PONS de TOMIERES położone między gorámi nápełnionemi mármurámi, y kamieniámi do ciosánia, ma ſwego Biſkupá Páná doczeſnego: y w Dyecezyi Páráfii 40.

CARCASSONA Miáſto dáwne, ma Biſkupa ſwego y w Dyecezyi Páráfii 96., y 4. Opáctwá, bogáte w manufáktury ſukien przednich.

ALET nád Gorą Pirreneyſką, w ktorey ma bydź złoto, bo Fontánny z támtąd wychodzące wynoſzą z ſobą piaſki lub ziárná złote, ále nikt nie ma ciekáwoſci ſzukáć go, ma to Miáſto Biſkupá y w Dyecezyi Páráfii 90.

ALEZ położone między gorámi, ma Biſkupá ſwego y w Dyecezyi Páráfii 91.

CEVENNES Prowincyá ieſt między Auwernią, Delfinátem, Lángvedokiem, y Rowergią, położona w sámych gorách, woyny wielkie wytrzymáłá z Heretykámi. Dzieli ſię ná trzy częśći Gevaudau, Vivarais, y Velai.

GEVAUDAN dáwne Gráfſtwo ma Miáſtá Aphier, Conte Roure, Chateau Chierac, Carnillac, y náyznácznieyſze

MENDE Miáſto Stołeczne, ma Biſkupá, ktory tu ieſt Grafem, y w Dyecezyi Páráfii 200. było tu 6. Biſkupow Kárdynałámi.

VIVARAIS Powiát obfituie w winá dobre w Gorách, ma Miáſto VIVIERS Stołeczne, ma Biſkupá Grafem ſwoim y Xiążęciem Donzerſkim y w Dyecezyi Páráfii 200.

TOURNON nád Ronem przyozdobione Collegium Jezuickim bárdzo pięknym, záſzczycone urodzeniem Piotrá Dáwity, ktory wydał Swiát w 6. Tomách, umárł w Páryżu R. 1655.

PRIVAS zdemoliowáne zá chárdość ſwoię przeciw Ludwikowi XIII. broniąc Hugenotow R. 1632.

AUBENAS przyozdobione Collegium Jezuickim

VELAI Powiát oblany przez puł Loirą, ma Miáſto znácznieyſze PUIS: Stołe-

czne nád Loirą, wielkie, piękne, y bogáte, ma ſwego Biſkupá, y w Dyecezyi Páráfii 138. 4. Opáctwá, Klemens IV. Papież był tu Biſkupem, záſzczycone to Miáſto wielą Relikwii SS. z ktorych návznácznieyſzy Obraz NN. Pánny ná Cedrze málowány, w Stárym Teſtámencie u S. Jozefá, ma, y ciáło Niewiniątká iednego, zá Herodá zábitego, ma tákże y Ciáło Chryſtusá Páná ten káwáłek, ktory był obrzezány przy Cyrkumcyzyi, ma y dzbanek ieden, w ktorym z wody wino ſię ſtáło w Kánie Gálileyſkiey, ma y innych wiele.

ROSSILYON Gráfſtwo bywáło rządzone od dáwnych Grafow, ále przez ſukceſſyą doſtáło ſię Krolom Arrágońſkim, ktorzy ie záſtáwili zá 300000. Szkudow do dziewiąciu lat, ále te iák przeſzły, y pieniędzy nie oddáno, Ludwik XI. ie przyłączył do Fráncyi, ma Miáſtá

PERPIGNAN Stołeczne nád Tetem wielkie y piękne, zmocnione Cyttádellą ná iedney ſkále, ma ſwoię Akádemią y Biſkupá, białegłowy záżywáią tu Hiſzpáńſkiego ſtroiu

VILLE FRANCHE nád Tetem odebráne Hiſzpánom przez Pokoy Pirreneyſki Roku 1659.

BELLEGARDE przy Gránicách Kátálonii położone, mocno ufortyfikowáne, bo támtędy przeiázd do Kátálonii.

PIRRENEYSKIE GORY dzielą Fráncyą od Hiſzpánii, ciągną ſię od Wſchodu do Záchodu 80. mil Fráncuſkich, to ieſt od Capu Kreuzy w Kátálonii nád Medyterránem áż do S. Sebáſtyáná w Gibuſkoi nád Biſkáiem. Te Gory rożnie ſię názywáią, iáko; Col Pertuis, między Kátálonią y Roſſylionem, Canigo, Col de la Perche &c. &c. Rzek wiele wypływa z tych gor oſobliwie Garona, Auda, Gawy, Ariega, Tet, Nive, y innych wiele w Hiſzpánii.

WŁADZA DUCHOWNA w FRANCYI.

JUliuſz Ceſarz ná 48. lat przed Národzeniem Páńſkiem záwoiował Golę czyli Gállią, á inni Cesárze rozdzielili ią ná wiele Prowincyi, ktore niżey obaczemy w Zebrániu Chronologicznym. Tá dywizyá Prowincyi byłá náſłádowána y od Zwierzchności Duchowney, y do tąd náyſtáteczniey trwa nád inne w inſzych Monárchiách.

Wiárá S. tám byłá záſzczepiona naywięcey w II. Wieku, iáko twierdzi S. Fotyn Biſkup Lioński, y inni u Euzebiuſzá, náznáczáiąc Rok 179. Sulpitius Severus piſze o Miſſyi S. Dyonizego Biſkupá Páryſkiego, y innych po nim Biſkupow o koło Roku 250. y to náypewnieyſza, że większa część Biſkupſtw ieſt erygowána w III. Wieku.

W Pierwſzey y drugiey Lini Krolow to Páńſtwo było rozdzielone ná wiele ábſolutnych Prowincyi y Xieſtw, ále w 3. Linii oſobliwie zá Ludwiká XIV. wſzyſtkie te do Korony iednoſtaynie ſą przyłączone wyiąwſzy Sábáudyą. Lotáryngiá záś teraz ſwiżo zá Ludwiká XV. przyłączona do Korony.

Dla tego to ziednoczone Páńſtwo rozdzielone ieſt ná 12. Prowincyi. Dywizyá Metropolii lub Arcybiſkupſtw lubo inákſza ieſt nie iák w dáwnych Wiekách, przez to iednák żadney odmiány Koſcioł y Wiárá nie ma.

Wſzyſtkie Arcybiſkupſtwá, Biſkupſtwá, przedtym były obieráne, ále od Konkordáty Roku 1515. czyli 1516. iuż do Nominácyi Krolewſkiey náleżą, zá co Annátę do Rzymu płácić muſzą.

Nominuią tákże Krolowie y ná Opáctwá ták Męſkie iáko y białogłowſkie, ktorych ieſt o koło 1200. á Plebánii ieſt o koło 40000. Swieckich.

Prelátury záś Wenáſſyńſkie w Xięſtwie Aweniońſkim náleżą do Nominácyi Pápieżow.

Podczás wákuiących Stolic Kápituły Rząd máią Władzy Duchowney, á Krolowie rządzą ſię w dobrách Biſkupich czyli Arcybiſkupich, ktorzy ná ten czás według woli ſwoiey dobrze záżywáią Chlebá Duchownego zoſtáwiwſzy tylko iednę część przyſzłemu Biſkupowi y Krolowie rozdáią pierwſze Kánonie iáko y Plebánii wiele, Przeorſtw, Kápellánii &c.

Podátki

Podátki Kośćielne, ktore Krol wybiera z Dobr Duchownych w czáśie potrzeby ſą pod Imieniem Dzieſięcin, y dobrowolnych dárow Kośćielnych. Przedtym nie mogł wybieráć bez konſenſu Papieżá, ále teraz odpráwuie ſię co 5. lat kongregácyá Biſkupow zebrána z deputowánych do niey Prálátow z káżdey Prowincyi, przedtym tylko dzieſiątą część, á teraz ledwie nie czwártą część płácić muſi Duchowieńſtwo z ſwoich intrát.

Fráncyá ráchuie generálnie w ſobie Arcy-Biſkupow 18. Biſkupow 109. ktorzy máią pod ſwoią Jurysdykcyą Plebánii ták ſwieckich iáko y zákonnych 150000. iáko ſwiádczy La Croix Geográf Fráncuſki, Opáctw 1366. Fundácyi pierwſzych Reguł 76. Przeorſtw 12400. Komend Máltáńſkich 15200. Kápellánii 557. Opáctw Pánieńſkich 557. Klá-ſztorow rożnych, generálnie 14077. Tenże La Croix twierdzi, że Duchowieńſtwo trzyma w Fráncyi Miáſt y Zamkow z abſolutną władzą 9000. procz innych wielu intrát, y dokłáda, że Duchowieńſtwo generálnie komputuiąc ma mieć w Fráncyi intráty Dziewięćdzieſiąt y dwá Milionow Szkudow czyli Tálerow Fráncuſkich, nie ráchuiąc ieſzcze z przybytych Fráncyi Prowincyi od Roku 1641. áż do Roku 1689. iáko z Roſſylionu, Flándryi, Burgonii, Alzácyi, y teraz Lotáryngii. Ráchuie tenże La Croix Kánonikow Kátedrálnych 16000. Opátow ſwieckich Komendátáryuſzow 5000. Zákonnikow z intrátámi 35600. Jałmużną żyiących 13500. Kármelitow Auguſtyánow, y Dominikánow 9500. Bernárdynow, Reformátow, y Kápucynow 21000. Minimow 2500. Puſtelnikow 500. Zákonnic Reguły S. Auguſtyná 15000. Benedyktynek 18000. Cyſterſek 10000. Domikánek 4000. Klárek 12500. Kármelitek 3000. Urſzulinek 9000. S. Márvi 7000. y innych z iáłmużny żyiących 3500. Generálnie wſzyſtkich 80000. ále po tey komputácyi tego Autorá więcey dáleko przybyło.

Herezye záwſze nie długo zárażáły Fráncyą, wyiąwſzy iednę Kálwińſką, ktora tu wielkie rewolucye uczyniłá w XVI. Wieku, ále iuż wcále wykorzeniona przez Ludwiká XIV. ieſzcze ſie tám znáyduie nie dáwnemi czáſy záſiany kąkol Jánſeniſtow ktorych Ludwik XIV. wiele wygnał, ále po iego śmierci ich tym więcey námnożyło ſię, tylko że ſą ſekretni, ták iáko y Fránkmaſſonowie nowo wymyſłoney w Angli Sekty Náſladowcy dav Boże żeby nie piekielni Architektowie, bo do tąd táią artykuły ſwoiey niegodziwey Wiáry.

ZEBRANIE GEOGRAFICZNE.

FRANCYA.

Przedtym Zámykálá w ſobie.		Teraz zámyka w ſobie.	
METROPOLIE	PROWINCYE.	METROPOLIE	PROWINCYE
Lion	Liońſka Pierwſza	Lion	Liońſka Burgońſka
Ruen	Liońſka Druga	Rouen	Normandya
Tours	Liońſka Trzecia	Tours	Britannia
Sens	Liońſka Czwarta	Sens	Champania
		Paris	Wyſpá Fráncuſka Orleans
Beſanſon	Maxyma Sekwańſká	Beſanſon	Franche-Conte

Przed-

Przedtym zámykáłá w ſobie	
METROPOLIE	PROWINCYE,
Trewirſka	Belgiczna Pierwſza
Remſka	Belgiczna Druga
Bourges	Akwitáńſka Pierwſza
Bourdeaux	Akwitáńſka Druga
Lauſe	Nowempopuláńſka
Narbonna	Narbońſka Pierwſza
Aix	Narbońſka Druga
Vienne	Wieńſka Pierwſza
Arles	Wieńſka Druga
Embrun	Alpes nádmorſkie
Tarentaiſe	Alpes Penińſkie

Teraz zamyka w ſobie.	
METROPOLIE	PROWINCYE.
Trevira	Lotaryngia
Reims	Pikardya
Cambrai	Flandryá Francuſka
Bourges	Berry
Alby	Auwernia
Bourdeaux	Gienna Piktavia
Auſch	Gaſkonia
Narbonna Touluſe	Langvedoc
Aix	Prowenca
Arles	Comitat
Awignon	Venaiſin
Vienne	Delfinat
Ambrun Tarentaiſe	Sabaudya

PROWIN-

	Wieki	Intráty Talery
PROWINCYA LIONSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Lion, Lugdunum Arcybiſk. erygowáne W. II. Prymas Golſki. - - - -	XI.	30000
BISKUPSTWA.		
Macon, Matiſco - -	V.	
Challon, Cabillonum -	IV.	9000
Autun, Auguſtodonum -	IV.	16000
Langres, Lingones - -	IV.	26000
PROWINCYA RUENSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Rouen, Rothomagus - Prymáſem Neuſtryi W. VIII.	III.	50000
BISKUPSTWA.		
Bayeux, Bajocaſſes - -	IV.	36000
Avranche, Abrinet - -	IV.	15000
Evreux, Ebroicum - -	III.	16000
Liſieux, Lexovium - -	V.	36000
Coutances, Conſtantia -	IV.	20000
Seez, Sagium - - -	IV.	10000
PROWINCYA TOURSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Tours, Turones - -	III.	18000
BISKUPSTWA.		
Man, Cænomanum - -	III.	24000
Angers, Andegavum - -	IV.	13000
Nantes, Nannetes - -	IV.	20000
Dol, Dolum - -	XI.	20000
Malo, Moclovium - -	XII.	36000
Vannes, Venetiæ - -	VI.	16000
S. Brieux, Briocon - -	IX.	18000
S. Paul de Leon, Leonia -	VI.	8000
Qvimpercorantin, Coriſopitum - - - - -	IX.	40000
Tregvier, Trecorium - -	IX.	14000
PROWINCYA SENSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Sens, Sennones Arcybiſkup.	III.	
Prymas Golſki y Niemecki	IX.	45000
BISKUPSTWA.		
Troye, Trece - -	IV.	7000
Auxerre, Antiſiodorum -	IV.	33000
Nevers, Nivernæ - -	III.	14000
Betleem przen. do Klemecy	XIII.	900
PROWINCYA PARYSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Paris, Pariſii Biſkup. III. Arcybiſkup. - - -	XVI.	100000
BISKUPSTWA.		
Meaux, Meldæ - -	III.	25000
Chartres, Carmutes - -	III.	20000
Blois, Bleſæ - - -	XVII.	
Orleans, Aureliæ - -	III.	20000
PROWINCYA BESANSONSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Beſanſon, Veſontio - -	III.	15000
BISKUPSTWA.		
Basle, Baſilia - -	VI.	45000
Lauſanne, Lauſanium -	VI.	7000
Beellai, Bellicium - -	V.	
PROWINCYA TREWIRSKA.		
ARCYBISKUPSTWA.		
Treves, Auguſta Trevirorum, ieſt Elektorem Imperii á Kánclerzem Golſkim	III.	
BISKUPSTWA.		
Metz, Meta - -	III.	60000
Toul, Tullum Leucorum -	IV.	12000
Verdun, Verodunum - -	IV.	40000
PROWINCYA REMSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Reims, Remi - - ieſt Xiążęciem Koronátorem y Prymáſem ma intraty - - -	III.	40000

	Wieki	Franc Talery
BISKUPSTWA		
Soiſſon, Sveſſiones	III.	20000
Challon, Catalaunum	IV.	25000
Senlis, Sylva nectum	III.	20000
Laon, Laudunum	V.	12000
Noyon, Noviodunum	VI.	22000
Beauvais, Bellovacum	III.	46000
Amiens, Ambianum	III.	22000
Bouloigne, Bononia	XVI.	12000
PROWINCYA KAMBRAYSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Cambrai, Cameracum	XVI.	60000
BISKUPSTWA.		
Arras, Atrebatum	XI.	20000
Tournai, Tornacum	XI.	30000
S. Omer, Audomarum	XVI.	30000
Namur, Namurcum	XVI.	
PROWINCYA BURGSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Burges, Biturges	III.	
Prymas Akwitánii	VIII.	30000
BISKUPSTWA.		
Limoges, Limovices	III.	27000
Tulles, Tutela	XIV.	9000
Clermont, Claromons	III.	13000
S. Florus, Floropolis	XIV.	11000
Pui, Podium Anicium	IV.	22000
PROWINCYA ALBSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Albi, Albiga III. W. Biſk. Arcybiſkupem	XVII.	90000
BISKUPSTWA.		
Cahors, Cadurcum	III.	36000
Mande, Mimate	V.	30000
Rodes, Rutenæ	V.	20000
Vabres, Vabræ	XIV.	12000
Caſtres, Caſtrum	XIV.	33000
PROWINCYA BURDELSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Bourdeaux, Burdigala	III.	
Prymas drugi Akwitánii ma		26000

	Wieki	Franc Talery
BISKUPSTWA.		
Agen, Agennum	IV.	26000
Perigeux, Petrocorium	IV.	25000
Sarlat, Sarlatum	XIV.	12000
Angouleme, Inculiſma	IV.	14000
Saintes, Santones	IV.	15000
Poitiers, Pictavium	IV.	22000
La Rochelle, Rupella	XVII.	30000
Luçon, Lucionia	XIV.	18000
Condom, Condomum	XIV.	33000
PROWINCYA AUSCH.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Auſch, Auguſta Auſciorum Biſkup. IV. Arcybiſkupſtwo	VIII.	80000
BISKUPSTWA.		
Lectour, Lectoracum	VI.	18000
Bazas, Vaſatum	VI.	90000
Aire, Aturum	VI.	20000
Bayone, Bajona	IX.	12000
Leſcar, Laſcura	V.	10000
Oleron, Elonora	VI.	4000
Tarbes, Tarba	V.	15000
Cominges, Convenæ	V.	20000
Conſerans, Conſeranum	V.	18000
PROWINCYA NARBONSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Narbonne, Narbo	III.	90000
BISKUPSTWA.		
Carcaſſone, Carcaſſe	IV.	36000
Alet, Aletium	XIV.	16000
Elne, Helena	IV.	10000
Agde, Agata	V.	30000
Beſiers, Bitelræ	IV.	26000
S. Pons de Tomiers, Tomeria	XIV.	33000
Lodeve Luteva	V.	18000
Montpellier, Mons Peſſulanus	XVI.	32000
Niſmes, Nemauſus	V.	24000
Alais, Aleſia	XVII.	
Uſez, Ucetia		22000
PROWINCYA TULUSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Touluſe, Toloſa Biſkup. III. Arcybiſk.	XIV.	35000

BISKUP-

	Wieki	Franc Talery
BISKUPSTWO.		
Pamiers, Apamiæ - -	XIII.	17000
S. Papoul, S. Papulus - -	XVI.	16000
Rieux, Rivi - - -	XIV.	18000
Lompez, Lombaria - -	XIV.	18000
Montauban, Mons Albanus	XIV.	
Lavaur, Vaurum - -	XIV.	26000
Mirepoix, Mirapincum - -	XIV.	18000
PROWINCYA AIX.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Aix, Aqvæ Sextiæ - - -	IV.	3000
BISKUPSTWA.		
Frejus, Forojulium - -	IV.	22000
Riez, Reii - - -	V.	15000
Apt, Apta - - -	IV.	10000
Siſteron, Seguſtero - -	V.	14000
Gap, Vapincum - -	V.	8000
PROWINCYA ARLSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Arles, Arelata - - -	III.	30000
BISKUPSTWA.		
Marſeille, Maſſillia - -	III.	24000
Toulon, Tolonium - -	IV.	9000
Orange, Arauſia - - -	IV.	8000
S. Paul Trois Chateux, Fanum S. Pauli Trigaſſinum.	V.	12000
PROWINCYA WENASSYNSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Avignon, Avenio Biſk. II. Arcybiſkupſtwo. - -	XV.	
BISKUPSTWA.		
Cavaillon, Cabellio - -	VI.	
Carpentras, Carpentoractæ	VI.	
Vaiſon, Vaſio - - -	IV.	
PROWINCYA WIENSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Vienne, Vienna Allobrogum - - -	III.	
Prymas Prymáſow - -	XII.	22000
BISKUPSTWA.		
Geneve, Geneva - -	IV.	
przenieſiony do Annecy	XVI.	
Grenobre, Gratianopolis -	IV.	24000
Valence, Valencia - -	IV.	15000
Die, Dea - - - - -	XVII.	12000
Vivers, Vivarium - -	V.	30000
S. Jean de Maurienne, Mauriana - - -	III.	
PROWINCYA AMBRUNSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Ambrun, Ebrodunum -	IV.	18000
BISKUPSTWA.		
Digne, Dinia - - -	V.	9000
Senez, Sanitium - -	V.	10000
Graſſe, Graſſa - - -	XIII.	7000
Vence, Ventiæ - -	IV.	5000
Nice, Nicea - -	VIII.	12000
Glandeve, Glandatæ - -	V.	10000
PROWINCYA TARENTAYSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Tarantaiſe, Tarentaſia Biſk. IV. Arcybiſk. - -	VIII.	
BISKUPSTWA.		
Aouſt, Auguſta Salaſſiorum	V.	2000
Sion, Sedunum: Xiążeciem	VI.	
ieſt w Szwáyczárách.		

BELGI-

BELGIUM.

Zwáne NISZSZE PROWINCYE, Czyli NISZSZA GERMANIA.

TO Páńſtwo zwáne Belgium od Belgow náymocnieyſzych w Goli Ludzi mocno ſtawáiących przeciw Rzymiánom, ktorych ná oſtátek Juliuſz Ceſarz záwoiował z tamtę ſtronę Renu, y przyłączył do Páńſtw Golſkich, z drugą ſtronę záś Renu náleżeli do Niemczech, Bátáwowie iednák y Zelándowie poddáli ſię Rzymiánom z kondycyą zkonfederowánych niepoddánych. Ale Fránkowie iák ſię poczęli ſtánowić y rozſzerzáć koło Renu, znácznie profitowáć poczęli w tych Prowincyách. Ze záś zábáwni byli około zdobywánia Golſkich Páńſtw, á tym czáſem Synowie Monárchow Fráncuſkich znáczne między ſobą Scyſſye około dziáłu Páńſtw zdobytych wznieciáli, Gubernátorowie czyli Stároſtowie tych Prowincyi poczęli profitowáć w pozwolonymſobie czáſie, y abſolutámi, Xiążętámi, Grafámi ſię kreować, ſkorrumpowáwſzy y ułágodziwſzy támecznych obywátelow ſwobodnemi nádánemi im Práwámi y Przywileiámi, ktore dotąd te Prowincye konſerwuią tym ſpoſobem wolności ſobie nádáne, y z tey przyczyny rozdzieliło ſię to Páńſtwo ná 17. Prowincyi pod tytułem Xięſtw y Grafſtw. Po rożnych y wielu Rządách, pánowániách, y ſukceſſyách te Prowincye wſzyſtkie złączyły ſię potym w iedno Páńſtwo pod Rząd y władzą Auſtryácką, tym ſpoſobem.

Máłgorzatá Corká Janá III. Xiążęciá Brabándzkiego, y Limburſkiego wnioſłá te Xięſtwá w Poság Ludwikowi Málánowi, Grafowi Flándrſkiemu y Artezyiſkiemu, z ktorych iedyná Corká urodzona Máłgorzatá y Dziedziczká wnioſłá te 4. Prowincye w Poság Filippowi Smiáłemu Xiążęciu Burgońſkiemu Roku 1368. Młodſzemu Synowi Janá Krolá Fráncuſkiego. Z tego Małżeńſtwá urodził ſię Jan záſłubiwſzy ſobie zá żonę Máłgorzatę iedyną Corkę, y Dziedziczkę Hánnonii, Hollándyi, Zelándyi, y Fryzyi, ktorych Syn Filip dobry Dziedzic, bo tylko ieden Sukceſſor po zmárłych Rodzicách iuż Oſmiu Prowincyi Belgicznych, y przykupił Dziewiątą pod imieniem Grafſtwá Námurſkiego, á Elżbietá z Gorliczá uczyniłá mu Donácyą Xięſtwá Luxemburſkiego R. 1442. Tenżeto Filip inſtytuował Order Runá Złotego, ktorego Syn Károl zwány Bitny kupił od Egmundá Arnoldá Xięſtwo Gweldryi, y Gráfſtwo Sutwánii, y chciał te wſzyſtkie Prowincye złączyć w iedno Kroleſtwo, ále wolnoſciámi im zdáwná nádánemi odwiedziony od umyſłu, y w krotce zábity ná bátálii Lotáryńſkiey przeciw Fráncuzom zoſtáwiwſzy po ſobie iedyną Corkę Máryą Wálezyą, tá Roku 1477. záſłubiona Maxymiliánowi Auſtryáckiemu Fryderyká III. Cesárzá Synowi, ktory záwoiowáne niektore Prowincye od Fráncuzow rekuperował, á po nim Syn iego Filip od tych Prowincyi przyznány zá Dziedzicá, po ktorym Syn iego Károl V. Ceſarz przyłączył do tych Páńſtw Prowincyą Utrechtſką, y R. 1528. Prowincyą Ower Iſſel, Agroningę, y Xięſtwo Gweldrſkie R. 1536. iáko y Zutphen Roku 1533. po śmierci Egmontá, y w ten czás kiedy te Páńſtwá były złączone iedno dla doſkonáłſzego ich Rządu były rozdzielone powtornie ná 17. y názwáne SIEDMNASTĄ PROWINCYAMI między ktoremi ráchuią ſię 4. Xięſtwá zwáne; Brabandzkie, Limburgſkie, Luxemburgſkie, y Gweldrſkie. 7. Gráfſtw záś názwáne; Flandrya, Artezya, Hannonia, Hollandya, Zelandya, Námur, y Zutphen. 5. Ziem zwánych, Fryzya, Malinia, Utrecht, Groninga, y Over Iſſel, y ieden Markizat Anwers.

Te Prowincye zá Filippá II. Krolá Hiſzpáńſkiego, á Synà Károlá V. Cesárzá rozdzieliły ná 2. części z przyczyny odmienioney Religii, bo 7. Prowincyi zárázonych Sektą Kálwiná zkonfederowáwſzy ſię wybiły z Potencyi iego, o ktorych niżey, á 10. Prowincyi w Południowey ſtronie zoſtáły ſię przy Wierze S. y Filippowi hołdowáły, z tey tedy przyczyny rozdzielone teraz ſą te Prowincye ná dwie części. Pierwſza Południowa názywa ſię Prowincyámi Kátolickiemi, á Druga Prowincyámi Proteſtánckiemi, álbo Zkonfederowánymi.

PROWIN-

PROWINCYE KATOLICKIE.

TA Część Páństw ieſt położona ná Południe Renu y Prowincyi zkonfedorowánych, ciągnie ſię áż do gránic Pikárdyi, Chámpánii, y Lotáryngi. Należáłá przedtym do Korony Hiſzpańſkiey po Filippie II. ále uſtąpiona Cesárzowi przez Tráktát Ráſztácki 6. Márcá R. 1714. y potwierdzona przez Pokoy Bádenſki tegoż Roku y oſtátni Kambrayſki.

Kray tych Prowincyi położony w zdrowym powietrzu. Oblany wielą Rzek, iáko Meuzą, Eſkotem, Sambrą, Skarpą, Liiſſem, y Netrą; obfituie w zbożá, páſtwiſká, á naywięcey zbogácony wſzelákiemi Mánufákturámi, hándlámi wielkiemi, nápełniony Miáſtámi wielkiemi, pięknemi, y mocnemi, z Stołecznym Miáſtem Bruxel.

Dzieli ſię ná Grafſtwá Artezyą, Flandryą, Hannonią, y Namur, Xięſtwá Luxemburg, Limburg, y Brabancyą, Páńſtwá záś Malinią, Markizat Imperyálny, y Cześć Gweldryi.

ARTEZYA.

TO Gráfſtwo Imieniem ſie ſwoim do tąd záſzczyca od dáwnych Grafow, Ludwik XI. odebrał ie był nie uważáiąc ná Dziedzictwo Máryi, ále Káról IX. muſiał ie oddáć Máxymiliánowi I. Cesárzowi przez Tráktát Senliſki R. 1493. Dom Auſtryácki trzymał to Gráfſtwo do R. 1659. kiedy Filip IV. Krol Hiſzpáńſki uſtąpił w nim ſwoich Pretenſyi Krolowi Fráncuſkiemu przez Tráktát Pirreneyſki, á Károl II. Syn iego przez Tráktát Nimegſki.

Artezyá ieſzcze konſerwuie Imię Attrebátow dáwnych ludzi Goli Belgiczney, Ziemię ma urodzáyna w zbożá, y páſtwiſká, kray Ludny. Dzieli ſię ná 9. Káſztellánii, ktore w ſobie zámykáią wſiow 850. Oblany Skarpą y Aą Rzekámi, ma Miáſtá Arras, Betun, Air, S. Omer, Hesdin, Bapome, Lens, Lillers, Renti, Perwe, Aveſnes, Aubigny, y Teruane.

ARRAS Miáſto Stołeczne nád Skarpą, wielkie, rozdzielone ná dwie częſci, murem, Foſſą, y Wałem oblanemi Rzeczką Krinchon, wygodną Rzemieſlnikom, przyozdobione Rátuſzem pięknym, y Zegárem ná Wieży wyſokiey, Miáſto to Kupieckie, bogáte w hándle, y ufortyfikowáne regulárnie, zmocnione Cyttádellą, ma Biſkupá Paná ſwego doczeſnego, Prezydentá Stánow tego Grafſtwá, w Dyecezyi ſwoiey ma Páráfii 400. Opáctw 18. Ludwik XIII. ie odebrał Hiſzpánom R. 1640. záſzczycone Urodzeniem Janá Sylwiuſzá, y innych wielu godnych ludzi.

BETHUN nád Biettą ufortyfikowáne y przyozdobione pięknemi Koſciołámi, naywięcey obfituie w Sery. Záſzczycone Imieniem wielkiego Domu Bethunow, z ktorych byłá Janá III. Krolá Polſkiego Zoná, ma Zamek mocny. Gaſton Fráncuſki Stryi Ludwiká XIV. Xiąże Orleáńſki z tąd wygnał Hiſzpánow R. 1645.

AIRA nád Liſem mocne, y piękne, odebráne Hiſzpánom R. 1676.

S. OMER nád Aą wielkie, piękne, y mocne, bo z iedney ſtrony Rzeką oblane y błotámi, z drugiey Zamkiem zmocnione y Foſsámi z báſtyonámi, odebráli ie Fráncuzi R. 1677. ma Biſkupá ſwego y w Dyecezyi Opáctw 10., y Páráfii 110. bliſko Miáſtá ieſt iedno iezioro, ná ktorym wyſpy pływáią mieſzkáne od ludzi.

HESDYN nád Káncha zmocnione błotámi, iednák odebráne od Fráncuzow R. 1639.

BAPOME położone ná tákim mieyſcu, gdzie y kropli nie máſz wody.

LENS nád Suchetem mocne, y wſławione wygráną Fráncuſką R. 1648.

FLANDRYA.

TA Prowincyá od Károlá W. dána w dyſpozycyą Gubernátorá, á od Károlá Łyſego dána Baldwinowi záſlubionemu z Corką iego Judytą według Korneliuſzá Krolową Angielſką, iego Sukceſſorowie po tym Grafámi ſię poczynili áż do Filippá śmiáłego Xiążęciá Burgońſkiego.

FLANDRYA ma około 11. mil náſzych w ſzerz, y tyleż w zdłuż, w mieyſcu zdrowym, gruntá ma obfituiące w zbożá, páſtwiſká, ma mieć 35. Miáſt murowánych, Wſi 1158. Opáctw 48. Ludna, y cáła ſię może názwáć iednym Miáſtem.

Dzieli ſię ná 3. Częſci generálne: Flándryą Teutoniczną, Imperyálną, y Valonne Teraz iednák te Częſci názywáia ſie od ſwoich Monárchow.

FLANDRYA FRANCUSKA Zámyka w ſobie Beliaże, iákoby Powiáty zwá-

ne Furnes, Bergves, S. Vinox, Bourbourg, Caſſel, Beleul, y Ipres. Ludwik XIV. przez Pokoy Ráſztádzki uſtąpił Domowi Auſtryáckiemu Furnes, Ampacht, Loo, Dixmunde, Ipres, Ruſſerard, y z ich dependencyámi, zoſtáwiwſzy ſobie niektore.

FURNES nie wielkie Miáſto Murem opasáne, y przyozdobione Kánáłámi, á naywięcey bogáte w mánufáktury Sukienne, ma w ſwoiey Káſztellánii 72. Wſiow, záſzczycone iednym Domem, gdzie Ludwik XI. będąc Delfinem mieſzkał z młodoſci.

BERGUE álbo S. Vinox názwáne od niego, ktory tám fundował Kláſztor R. 680. przy ktorym y Miáſto ſię ufundowáło, ludne, ufortyfikowáne, y w hándle bogáte, należy do Fráncuzow, ma w ſwoiey Káſztellánii Wſiow 32.

DUNQVERQVA nád Kolmą od Ludwiká XIV. kupione od Krolá Angielſkiego zá cztery Miliony, ále záraz y fortyfikácye znieſione, dla dánia mieyſcá Portowi.

MONTCASSEL położone ná Gorze, wſtáwione bátálią wygráną Filippá Wálezego Krolá Fráncuſkiego R. 1328. przeciw Flámanom rebellizuiących przeciw Pánu właſnemu, y poſponuiącym Fráncuzow, bo ná Chorągwi pierwſzey Krolá ich názwáli ználezionym, wyrobiwſzy kurá ná Wierzchu, y dwá wierſze Fráncuſkie:

Qvand ce coqv ęy chantera
Le Roy Irouvè ęy entrera, co ſię znáczy po Polſku:
Kiedy ten Kur tu piáć będzie, Krol ználeżny nás zdobędzie.

Ale ſię omylili, bo kur nie zápiał, á Krol ich zdobył ná 20000. trupem położywſzy, zá ktorą wygráną Filip 25000. Tálerow intráty zápiſał Koſciołowi Pánny Máryi w Páryżu.

IPRES nád Rzeką Iper, wygodną z Náwigácyi, bogáte w Mánufáktury, y iármárki, ufortifikowáne mocno, odebráne przez Fráncuzow R. 1678. ma ſwego Biſkupá y w Dyecezyi Páráfii 150.

GRAVELINES nád Aą obronione w około kánáłámi, nie wielkie ále mocne, Fráncuzi ie odebráli R. 1658.

FLANDRYA HOLENDERSKA.

TA Część ieſt ná Pułnocney ſtronie, zámyka w ſobie Miáſtá Ekluzę Sas de Gand, Ardenburg, Midelburg, Iſendic, Ziemię Vaterulier, Hulſt, Axel, Aſſenede, Buchand, Saeſting, Doel, Kelten, y Wyſpę Kadſant. Tych wſzyſtkich Holendrowie zdobyli podczás Rewolucyi, y uſtąpione im ſą przez Tráktát Munſterſki, ten iednák wſzyſtek kray oblany wodámi, y błotámi.

EKLUSE nie wielkie Miáſto, ále mocne, y Port máiący wielki, Holendrowie ie Hiſzpánom odebráli Roku 1604. ma około ſiebie Fortec kilká mocnych.

SAS de GAND Fortecá bárdzo mocna, zowiąca ſię kluczem tego kráiu, ma iezioro iedno, álbo kánáł, ktory wſzyſtkie wody do ſiebie ſciągá oſuſzáiące Polá okoliczne dla páſtwiſk y zboż, odebráne Hiſzpánom przez Holendrow Roku 1644.

ARDENBURG odebráne Hiſzpánom przez Holendrow R. 1604. ktorzy tám wſzyſtkie mieyſcá Swięte zruynowáli.

HULST należy do Holendrow od R. 1645. y ma pod ſobą 12. Miáſteczek, tu ſię urodził Cornelius Janſenius Biſkup Gándſki, ktorego Imię, y errory utrzymuią ſkryci Heretycy Jánſeniſtowie, lubo ten Biſkup wyrzekł ſię tych errorow, y był ná Concilium Trydentſkim Poſłem od Filippá II. Krolá Hiſzpáńſkiego.

FLANDRYA CESARSKA.

PRzedtym zwána Hiſzpáńſka, ále Cesárzowi uſtąpiona, iáko wyżey. Zámyka w ſobie dwie Kwátery, Pierwſza zwána GAND, máiąca w ſobie Miáſtá y Káſztellánie zwáne Gand, Kurtray, Udernarde, ſtary Gand, Dodermunde, Aloſt, Waes, Borneym, Beverem, Aſſenede Buchot; Drugá Kwáterá BRUGES zámyka w ſobie Miáſtá Bruges, Dam, Oſtende, Nieuport, y Dixmunde. Tá część byłá náyobſzernieyſza, ále Holendrowie odebráli wiele podczás Rewolucyi, co im było uſtąpione przez Pokoy Munſterſki.

GAND Miáſto Stołeczne Flándryi nád Rzekámi Lis, Lieva, Moeta y Eſcot, obſzerne ná 3. mile w około, rozdzielone Rzekámi ná 26. Wyſp, y złączone tyláż Moſtámi, ále procz tych ma 64. moſtow, ufortyfikowáne, y zmocnione Cyttádellą, wyſtáwioną od Károlá V. Cesárzá, ktory ſię tu urodził, y dotąd ſię w Páłácu tyle Pokoiow máiącym ile dni w Roku konſerwuie kolebká iego, ma Biſkupá ſwego, y tu ſię odpráwuie Rádá Prowincyi Flándrſkiey inſtytuowána R. 1404. od ktorey idzie Apellácyá do Parlámentu Matińſkiego. Zwáne było przedtym Wanda od Wándálow, ktorzy tu mieſzkáli.

CAUR-

CAURTRAI nád Liſem záſzczycone Mánufákturámi ſukiennemi y płociennemi, Fráncuzi przed oddániem Holendrom ſpuſtoſzyli Fortecę R. 1684.

OUDENARDE mocne y obronione Cyttádellą, záſzczycone Mánufákturámi ſzpálerow, y kobiercow, Fráncuzi ie oddáli Holendrom przez Pokoy Nimegſki R. 1679.

DONDERMONDE nád Eſkotem y Dendrą przyozdobione pięknemi kámienicámi, z ktorych káżda ma Ogrod Włoſki, y przed Fáciátą Fontánnę, Kray ten kiedy chce záwſze może oblác Polá wodámi przez induſtryą Kánáłow wyrobionych, nie dáwno tám w iednym mieyſcu chłop ználazł Dzban wielki pełen Metállow złotych pod Imieniem Antoniusá Piusá M. Aureliusá, y Lucyusá Verusá 900. káżdy ważył dwá Dukáty. U Kápucynow ieſt ieden Krzyż nieoſzácowány, w miſterney bárdzo robocie.

ALOST nád Dendrą mocne y ufortyfikowáne Foſsámi, záſzczycone mánufákturámi Kobiercow y ſłáwnymi iármárkámi, w tym kráiu ieſt przeſzło 180. Wſi procz Miáſt y Miáſteczek.

GRAMONT y Ninove należą tu tákże.

Kray VAES ma Miáſto S. Mikołáiá bliſko Anwerſu.

BRUGES Stołeczne Miáſto ſwoiey Kwátery, oblane wielą kánáłow, wielkie, piękne, y zmocnione mûrámi, y Foſsámi pełnemi wody, bogáte z mánufáktur rożnych, y hándlow, záſzczycone Urodzeniem Janá Burgſkiego Málárzá, y pierwſzego Inwentorá delikátnych fárb, do ktorego umyſlnie Alfons I. Krol Neápolitáński iezdził dla náuczenia ſię ſekretu ználeźionego, ktorego wyuczony, wyiechał, y wydał Sekret.

OSTENDE Miáſto y Port Morſki, oblany dwiemá kánáłámi w około, ná ktore okręty wniść mogą, y z támtąd kto do kąd chce może ſię morzem wybráć, Miáſto to ieſt mocno ufortifikowáne, kiedy wytrzymáło átták Hiſzpáński przez 3. Látá R. 1601.

NIEUPORT álbo Nowy Port zmocnione Cyttádellą, ma tákie iámy, ktore otworzywſzy może ná 3. mile wodą záłać Polá, oſobliwie przeczywko Attákom Nieprzyiacielſkim, tu przy tey ſtronie poławiáią ſię ſledzie

DIXMUDE nád Rzeką Yperle, mocno ufortifikowáne w mieyſcu weſołym, y wſtáwione delikátnemi máſſámi, y iármárkámi ná konie.

FLANDRYA VALON'NE.

TA Część ieſt náywſchodnieyſza, y cáła należy do Fráncyi, ieſt między Liſem y Eſkotem, zámyka w ſobie Ziemie zwáne Tournay, Douay, Lille, y Miáſtá zwáne Lille, Turnay, Douay, Orchies, S. Amand, La Baſſee, Armentier, y Menin.

LILLE Miáſto Stołeczne nád Deulą mocne, y ufortyfikowáne Cyttádellą, wſtáwione Mánufákturámi naybogátſzych máteryi, odebráli ie Fráncuzi R. 1667. ma ieden Dom czworográniáty Gáleryámi ná około przyozdobiony, gdzie ſię Kupcy ná rozmowę ſchodzą, mieváło przedtym ſwoich Káſztellánow włáſnych Pánow.

TOURNAY rozdzielone ná dwie częſci Eſkotem, dáwne, wielkie, y záſzczycone Mánufákturámi 72. Rzemieſł, mocne y obronione Cyttádellą od Fráncuzow wyſtáwioną, naymocnieyſzą nád inne, ma ſwoy Párlámént, y Biſkupá, á w Dyecezyi 30. Opáctw, y Páráfii 200. przyozdobione Páłácámi Biſkupim, Párlámentſkim, Rátuſzem, y Arſenałem, á oſobliwie wſtáwione nayprzednieyſzemi tu z tąd rąbkámi y koronkámi, odebráli ie Fráncuzi Roku 1667.

MENIN nád Liſem nie wielkie ále weſołe, záſzczycone Suknámi przedniemi, y piwámi dobremi białemi názwánemi. Ludwik XIV. uſtąpił tego Miáſtá, y Tournay z ich zupełnemi Cesárzowi R. 1714. przez Tráktát Rázstádzki.

DOUVAY nád Skarpę Miáſto wielkie, mocne, y ufortyfikowáne Cyttádellą, należy do Fráncuzow, ma Akádemią fundowáną od Filippá II. Krolá Hiſzpáńſkiego R. 1572. máiącą fundácyą ná 12. Anglow, z kąd ich poſyłáią do Anglii ná náwrácánie ná Wiárę, ma w iednym Koſciele miſterną reprezentácyą Rudolfá Cesárzá, ktory potkáwſzy Xiędzá idącego z Nayświętſzym Sákrámentem zſiadł z koniá, á Xiędzá wsádził ná ſwoie mieyſce, idąc ſam pieſzo przy nim ná náznáczone mieyſce.

ORCHIES záſzczycone mánufákturámi Sukien y rożnych máteryi.

S. AMAND nád Skarpą wſtáwione Opáctwem Benedyktyńſkim bogátym, y Koſciołem wſpániáłym Milion Tálerow koſztuiącym, y wodámi zdrowemi ná defektá Ludzkie.

ARMENTIERE záſzczycone Suknámi pięknemi, należy do Fráncyi.

LA BASSE nád Deulą záſzczycone wytrzymániem wielu áttákow, należy do Fráncyi od R. 1668.

HAN-

HANNONYA.

TEn kray był mieſzkány od Nerwienow mocnych, y z trudnoſcią záwoiowánych, názwány był Pánnonią od Bogá Pán, ktorego adorował, á potym *Saltus Carbonaris* od láſu węglowego, teraz záś bierze Imię ſwoie od Rzeki Haiſne, ciągnie ſię od Południá do Pułnocká 14. á od Wſchodu do Záchodu 16. położone w Powietrzu zdrowym, obfituie w zbożá, páſtwiſká, kruſzce żelázne, ołowiáne, Gory mármurowe, ma w ſobie Miáſt 24. Wſi 950. Opáctw 26. oblany Rzekámi Eſkot, Sambra, y Haiſna. Połową należy do Cesárzá w pułnocney ſtronie, á połową do Fráncuzá w Południowey. W Cesárſkiey częſci ſą Miáſtá Mons, Gvillain, Binta, Reulx, Soignies, Brain le Conte, Engien, Halle, Leſſina, Hievres, y Leuſa. W Fráncuſkiey záś częſci ſą Miáſtá Bouchayn, Valenſien, Conde, Bavai, Maubeuge, Qveſnois, Landrecis, Aveſnes, Bomont, Chimay, Philippe Ville, y Marienburg.

BOUCHAIN nád Eſkotem, ma bydź fundowáne od Pepiná ná pámiątkę wygráney ná tym mieyſcu przeciw Teodorykowi Krolowi Gockiemu, ufortyfikowáne wodámi, w około zámkniętemi, ktore w potrzebie otworzywſzy, może obláć Miáſto w około, Fráncuzi ie iednák odebráli R. 1676. y wzięli mu Imię Pánny, ktorym ſię tytułowáło przedtym, bo było nie dobyte.

VALENCIENNES nád Eſkotem fundowáne od Wálentyniáná Cesárzá, wielkie, piękne, bogáte w hándle, y mocne, Fráncuzi ie odebráli R. 1677. ná około ma rowniny żywiące w kánáłach wiele łábędziow.

CONDE nád Eſkotem y Haiſną, tytułuie ſię Xięſtwem, y należy do Krewnych Krolow Fráncuſkich R. 1487.

BAVAY nád Oſną konſerwuie ieſzcze w ſobie ſtárodáwne Amphitheátrum, Akwedukt, inſkrypcye, &c.

MAUBEUGE nád Sambrą Miáſto Kupieckie, y obronione Fortecą regulárną, záſzczycone Kápitułą Pánien Kánoniczek, inſtytuowánych od S. Aldegundy, od ktorey Imienia ſię zowie, y ma Rząd nád tym Miáſtem Abſolutny.

LANDRECI nád Sambrą nie wielkie, ále wſtáwione fortecą mocną wytrzymáwſzy átták Károlá V. Cesárzá z 50000. Woyſką R. 1543. przez 6. Mieſięcy, należy, do Fráncyi, od Roku 1659.

PHILIPPE VILLE nád Meuzą ná ſkále ufortyfikowáne, należy do Fráncyi od Roku 1659.

AVESNES nád Oeprą nie wielkie, ále weſołe y mocne.

BEAUMONT nád Sambrą obronione Zamkiem ma pod ſobą Wſi 15. należy do Xiążęciá Chimay.

CHIMAY nád Blanchą, ma Xiążąt ſwego Imienia y przyozdobione Páłácem ich y Ogrodem wſpániáłym nákſztáłt Labiryntu, należało do domu De Croix ále teraz ma włáſnych Xiążąt, do Fráncyi należy,

MARIEMBURG między Blanchą y Nigrą Rzekámi, fundowáne od Máryi Krolowey Węgierſkiey y murem opasáne R. 1522.

KAMBRAYSKI KRAY położony między Pikárdyą, Artezyą y Hánnonią, należy do Fráncyi, ma Miáſto náyznácznieyſze

KAMBRAY Miáſto Stołeczne nád Eſkotem wielkie, y pięknie regulowáne, liczy ſię bydź między náy mocnieyſzemi w Europie, bo obronione dwiemá Cyttádellámi, przyozdobione ulicámi obſzernemi, y Rátuſzem ozdobnym, ná ktorym Zegar ieſt oſobliwy. Bo ile rázy bie godziny, záraz y muzykę reprezentuie w grániu rożnych Koncertow, ſkázuie razem godziny, Dni, Rok, Kurs Słońcá, y Mieſiącá, niżeli záś ma wybiiáć godziny, reprezentuie Mękę Páńſką w Oſobách máłych, ktore ſię ſchodzą do Dzwoná, y káżda z nich uderza młotkiem tyle ile godzin potrzebá, tákże y Koſciołem Kátedrálnym pięknym y wſpániáłym, záſzczyconym Obrazem NN. Pánny málowánym od S. Łukaſzá, ma Arcybiſkupá ſwego tytułuiącego Xiążęciem Kambráńſkim, w Dyecezyi ma Páráfii 598. á w Mieſcie 2. Opáctwá, oddáne to Miáſto od Hiſzpánow Ludwikowi XIV. Krolowi Fráncuſkiemu R. 1677. Záſzczycone oſtátnim Pokoiem tám zákończonym między Cesárzem y Krolem Hiſzpáńſkim R. 1725.

CATEAUCAMBRESIS Miáſteczko záſzczycone Tráktátem tám zákończonym między Henrykiem II. Fráncuſkim, y Filippem II. Hiſzpáńſkim Krolámi R. 1559.

CZĘSC PUŁNOCNA HANNO' II należąca do Cesárzá.

MONS Miáſto Stołeczne nád Truilą y Haizną Rzekámi, wielkie, y zmocnione wo-

wodámi zámknionemi, ktore otworzywſzy mogą oblać polá w około Miáſtá, y nieprzyiacielá záláć, z ſtrony záś wſchodniey że nie máſz wod, ſą Foſſy y Báſtyony wielkie. Ma ſwoy Párláment, y dla całey Prowincyi, bogáte w mánufáktury, y kupiectwá rożne. Záſzczycone Opáctwem S. Gertrudy, ktorá Roku 645. opuſciwſzy Swiát, y Tytuł Gráfowey Hánnońſkiey zámknełá ſię w iedney Celi ná pokutę, y ná tym mieyſcu poſtáwiony teraz Koſcioł, przy ktorym ieſt fundowána Kápitułá Kánoniczek liczących ſię 30. ktore ſię z Herbow ſwoich ſtárych y práwdziwych Szlácheckich wywodzą, chodzą w białych ſukniách, y wolno im opuſcić prebendy ſwoie zá iſcie zá mąż w náznáczonym czáſie; Ceſarz podáie wákánſe tych Pánien. Ludwik XIV. wziął był to Miáſto Hiſzpánom Roku 1691. ále im ie oddał przez Pokoy Ryſzwicki Roku 1697.

S. GISLAIN nád Haizną záſzczycone Opáctwem S. Gislainá, ktorego Opát ieſt Pánem tutecznym.

SOIGNIES nád Senekką należy do Kápituły S. Wincentego, ále lás pobliſki pod tymże Imieniem corocznie Cesárzowi importuie 25000. Tálerow.

ANGVIEN ma ſwoiego Xiążeciá właſnego, y bogáte w mánufáktury kobiercow.

LEUSE nád Dondrą wſtáwione bátálią wygráną Fráncuzow przeciwko Niemcom, y Kolligátom 19. Wrzeſniá Roku 1691.

NAMUR.

GRáfſtwo to ieſt gorzyſte, ále żyzne, y bogáte w kruſzcze ołowiáne, y żelázne, iáko y mármury czarne, iáſpiſze, węgle kámienne, ma y kámienie ná opal záżywáne, zwáne Houles. Ortelius piſze, że te kámienie náturálnie zápaláią ſię z wodą, á gáſzą oliwą. Ma Miáſtá Namur, Bouvines, Harlemont, Valkurt, Tilſe Chateau, y Challeroi. Przy tym ma Burgow y Wſiow 420. y wiele Opáctw bogátych.

NAMUR Miáſto Stołeczne, ma ſwego Biſkupá uſtánowionego od Páwłá IV. Papieżá Roku 1559. wielkie, piękne, y w hándle bogáte, ufortyfikowáne, y obronione ná ſkále mocną Cyttádellą, odebráli ie Fráncuzi Roku 1692. á im Anglowie Roku 1694. ále potym oddáne Hiſzpánom należy do Cesárzá.

BOUVINES záſzczycone bátálią wygráną Filippá Auguſtá przeciw Ottonowi Cesárzowi Roku 1213.

HARLEMONT nád Meuzą regulárnie ufortyfikowáne od Károlá V. Cesárzá, należy do Fráncyi.

CHALLEROY Miáſto mocne od Hiſzpánow ufortyfikowáne należy do Cesárzá, lubo przez dwá rázy od Fráncuzow odbieráne.

LUXEMBURG.

XIęſtwo to mieſzkáne było od Trewirow, ktorych Meroweuſz záwoiował przyłączywſzy ie do Xięſtwá Mozellańſkiego, ále potym Sygfryd Graf Kurycki złączywſzy ſobie niektore Zámki, uczynił ſię Grafem Luxemburgſkim, ktore Gráfſtwo po rożnych ſukceſſyách, doſtáło ſię Wenceſłáwowi Brátu Cesárſkiemu, dla ktorego Cesárz erygował ie ná Xięſtwo Roku 1346. po nim bezpotomnie zeſzłym ſpádło ná Wenceſłáwá Cesárzá Wnuká iego, ten ie dał w poság wnuczce ſwoiey Elżbiecie, ktorá że bezpotomnie żyłá z Xiążęciem Brábándzkim dárowáłá ie Filippowi dobremu Xiążęciu Burgońſkiemu R. 1442. Ktore ſię potym doſtáło z Máryą, iáko y inne Domowi Auſtryáckiemu, Karol II. Krol Hiſzpáńſki uſtąpił go Fráncuzom R. 1684. ále teraz należy do Cesárzá z inſzemi należytoſciámi. Stány tego Xięſtwá bywáią zgromádzone 3. z Duchowieńſtwá Szláchty, y pryncypálnych Miáſt.

Tá Prowinciá ieſt między Limburgiem, Arcybiſkupem Trewirſkim, Lotáryngią, y Biſkupſtwem Leodyiſkim, ieſt ledwie nie więkſza nád inne. Oblana Rzekámi, Mozellą, Sourą, Ourtem, y Semoią, nie wſzędzie obfituie w zbożá. Dzieli ſię ná dwie cześci názwáne Kwátery. Pierwſza Kwáterá Niemiecka zámyka w ſobie Miáſtá Luxemburg, Thionville, Remiche, Gravemocheren, Diekirg, Bidburg, Clerwo, y S. Vit. Druga Kwáterá Wálońſka ma Miáſtá Montmédi, Ivoix, Orchiment, Virton, Arlon, Chiny, Neuchatel, Baſtogne, Compaliſe, Roche, Rochefort y Durbuy.

LUXEMBURG Miáſto Stołeczne rozdzielone ná Niżſze, y Wyżſze, zmocnione Forteccą od Fráncuzow wyſtáwioną, y od nich názwáná niedobytą, iednák to Miáſto muſieli oddáć Hiſzpánom przez Pokoy Ryſzwicki, bliſko tego Miáſtá ieſt iedná wy-

ſoka Máſsá z kámieni kwádrátowych wyrobiona, ná ktorey wierzchu ieſt orzeł ſtoiący z otworzonemi ſkrzydłámi.

THIONVILLE nád Mozellą mocno ufortyfikowáne, záſzczycone náyukontentowáńſzą tu rezydencyą Károlá W. Cesárzá, ktory tu zgromádzał Stány y tu wydzielił Páńſtwá Trzemá Synom.

S. VIT należy do Xiążęciá Oráńſkiego.

FOREST ARDENNE ma lás máiący ná około 20. mil, á we środku Opáctwo S. Hubertá.

KWATERA WALONSKA znácznieyſze ma Miáſtá.

MONTMEDI nie wielkie ále mocno ufortyfikowáne, Fráncuzi ie odebráli Roku 1657.

ARLON Márkizát máiący w ſobie 119. wſi, Miáſto to przedtym názwáne *Ara lunæ*, bo tám Trewirowie wyſtáwili byli Ołtárz Mieſiącowi.

CHINY Stołeczne Gráfſtwá tegoż Imienia, ále po wymárłych Grafách należy do Xięſtwá od Roku 1272.

BASTOGNE Miáſto weſołe, piękne, y mocne, zámyka w ſwoiey Juryſdykcyi 145. wſi.

ROCHE mieyſce náyprzyiemnieyſze dla Łowow.

BOUILLON nád Semoią zmocnione Zámkiem ná ſkále, záſzczycone Imieniem ſwoim dánym Xiążętom właſnym.

LIMBURG.

XIęſtwo to mieſzkáne było od Hunnikow, y Eburonow, Cesárz Wenceſłáw erygował go ná Xięſtwo, á Adolf Graf Bergſki przedał ie Jánowi I. Xiążęciu Brábándſkiemu Roku 1280. Teraz częścią należy do Holendrow, częścią do Cesárzá. Położone między Julią, y Biſkupſtwem Leodyiſkim, ma 10. mil támecznych w zdłuż, á 7. w ſzerz. Obfituie w zbożá, Aptekárſkie ziołá, w Kruſzce żelázne, y ołowiáne, w mármury, y wody zdrowiu ludzkiemu ſłużące.

Dzieli ſię ná 4. Części: Pierwſza Fauqvemont, Druga Gráfſtwo Dalem, 3. Bolduk, 4. Xięſtwo Limburg. Pierwſze 3. należą do Holendrow z Maſtrychtem.

LIMBURG Miáſto Stołeczne nie wielkie, ále mocne z ſwoiey ſytuácyi ná ſkále nád Wizą, Holendrowie ie byli odebráli Roku 1632. ále Hiſzpáni im ie wzięli, á tym znowu Fráncuzi odebráli R. 1675. y zruynowáwſzy fortyfikácye y Zamek oddáli Hiſzpánom przez Tráktát Nimegſki R. 1678. teraz do Cesárzá należy, ma pod ſwoią Juryſdykcyą Miáſtá Monſen, Valhorn, Spremont, Balen, Herve, y Spa.

SPA Miáſteczko wſtáwione wodámi bárdzo zdrowemi, rozdzielonemi ná dwie Fontánny zwáne Sawinia, y Puhon, o ktorych Pliniuſz piſze *Lib. 32. Hiſt. natur.*

FAUQUEMONT nád Gállipą wielkie, mocne, y Zamkiem obronione, Fráncuzi ie odebráli Roku 1672. y zruynowáwſzy oddáli Holendrom przez Pokoy Nimegſki.

DALEM nád Berminem Stołeczne Gráfſtwá pártykulárnego.

MASTRICHT Miáſto mocne, y złączone Moſtem z Miáſteczkiem.

VYCK, Holendrowie ie odebráli Hiſzpánom R. 1632. á im Fráncuzi Roku 1673. ále im wrocone przez Pokoy Nimegſki, ma kilká wſi należących do ſiebie w Biſkupſtwie Leodyiſkim.

BRABANCYA.

TA Prowincyá byłá mieſzkána od Rypuiárow, máiących właſnego Xiążęciá Brabánckiego, Pepin ią był przyłączył do Fráncyi, á Lotáryuſz dał ią Brátu ſwemu Károlowi, tá przez rożne ſukceſſye doſtáłá ſię w Dom Burgońſki, po tym Auſtryácki, iákoż y teraz należy do Cesárzá, ma w zdłuż 22. mil támecznych, á w ſzerz 20. Oblana Rzekámi Eſkotem, Rupelem y Dommelem, Gruntá ma obfituiące w zbożá, páſtwiſká, ma w ſobie około 26. Miáſt murowánych, y ufortyfikowánych, á 700. wſi. Należy częścią do Cesárzá częścią do Holendrow, y dzieli ſię ná Brábáncyą Imperyálną y Holenderſką.

BRABANCYA IMPERYALNA ieſt przy ſtronie Południowey y obſzernieyſza od Pułnocney, ma Miáſtá pryncypálnieyſze:

BRUXEL Miáſto Stołeczne, wielkie, ludne y bogáte w mánufáktury rożne y hándle, przyozdobione wielą Koſciołow wſpániáłych, y Domámi ozdobnemi, kánáłámi,

Fon-

Fontánnámi, od Senny Rzeki ciągniącemi ſię, nád ktorą Rzeką ieſt położone, záſzczycone Rezydencyą Gubernátorow, iáko y teráźnieyſzey Gubernántki całego Belgium Elżbiety Sioſtry Cesárſkiey, ná ktorey wiázd publiczny zápátrzywałem ſię w Roku 1725. Przytym záſzczycone ſądámi, y Trybunałámi Prowincyálnemi, y dla tego záwſze nápełnione ziázdem Szláchty. Károl V. Cesárz tu Akt ſolenny rezygnácyi uczynił tych Páńſtw Filippowi II. Synowi ſwemu. Roku 1695. to Miáſto hombámi zdezolowáne od Fráncuzow, ále iuż repárowáne. W Koſciele S. Geduły ſą konſerwowáne Hoſtye Swięte ukrádzione, ále ználezione u Zydow. W Rátuſzu ieſt obráz wielkiego ſzácunku wyráżáiący Seleuká Práwodáwcy Greckiego, gdźie cudzołożnikom wſzyſtkim oczy łupáć kazał, y kiedy Syn iego náypierwſzy Práwo przeſtąpił z miłości Oycowſkiey ſobie Práwe, iemu lewe wyłupáć oko kazał. W Káplicy Krolewſkiey ſą ſzpálery bárdzo bogáte reprezentuiące początek, y przyczynę inſtytucyi Orderu Runá Złotego. To Miáſto zámyka w Kwáterze ſwoiey Powiáty zwáne: Aſche, Gaetbeck, Roman, Brabant Vallon, Hulpen, Roo, Campenhout, Vilvorde, y Gráfſtwo Grimberg, y Nivelle.

NIVELLE Miáſto piękne tytułuiące ſię Márkizátem Imperyálnym, záſzczycone Kápitułą Kánoniczek liczących ſię 42. ktore ſię z 4. Herbow wywodzić powinne, zá Miáſtem wolno im po Swiecku chodzić, w Domách mieſzkáią po 3. y 4. rázem, ma tákże y Kápitułę Kánonikow, ktorzy w náznáczone dni przychodzą do Koſciołá Kánoniczek, y z niemi Psálmy ſpiewáią, w obudwoch záś Kápitułách Xieni prezyduie, y prezentuie ná wákuiące Beneficiá po śmierci, lub po poſtánowieniu ktorey Kánoniczki: to Opáctwo fundowáne ieſt od S. Gertrudy Pierwſzey Xieni Corki Pepiná ſtárego, y Xieni tu ieſt Pánią tego Miáſtá. Przy Zegárze Mieyſkim ieſt iedná Statuá żelázna chłopá reprezentuiąca, ktora młotkiem wybiia godziny, dla czego tám przyſłowie dla zlekce ważenia oſoby urośło: Jan z Niwelli, iákoby ten chłop.

LUVAN nád Dylą Miaſto Stoleczne Kwátery ſwoiey, wſtáwione Akádemią náypierwſzą w tych Prowincyách, w ktorey ieſt 20. Kollegiow, Rektor Akádemiczny co 6. Mieſięcy obierány bywa, y ma pierwſze Mieyſce w Mieyſkim Mágiſtrácie, ma w ſobie 12. Ulic wielkich, 140. mnieyſzych, y 4. Fontánny publiczne ufortyfikowáne wyſokiemi murámi, foſsámi, wálámi, y ma 12. Brám, położone między weſołemi, y pięknemi ogrodámi, y winnicámi, ále nie ieſt ludne.

KWATERA LUWANSKA ieſt między Anwerſem, Namurem, Leodyą, y Bruxellem. Ma w ſobie Powiáty zwáne, Griz, Inkurt, Geſt. Viroponcki, Judoigne, Sandraim, Orp, Hannugo, Landen, Cumtlih, Haeglant, Xięſtwo Arvchot, Sichem, Dieſt, Leuve, Tillemont, Gemblur, y Luvan.

ANVERS albo ANTWERPIA nád Eſkotem Miáſto Stoleczne Markizátu Imperyálnego, náywięksſze w Brabáncyi, ma Rynkow publicznych 22 Ulic 200. kánáły wielkie 2. ná iednym z nich może ſię mieſcić 100. okrętow, y nád nim ieſt 74. Moſtow, piękne, ufortyfikowáne, obronione Cyttádellą regulárną, ma Biſkupá ſwego erygowánego tám przez Páwłá IV. Papieżá Roku 1559. Przedtym bywáło náybogátſze w hándle, ále podczás nieſzczęſliwego pánowánia Filippá II. Krolá Hiſzpáńſkiego, kiedy ſię zkonfederowáły Pułnocne Prowincye, utráciło wiele przez przenieſienie ſię wſzelkich hándlow do Amſterdámu z náybogátſzemi Kupcámi, z przyczyny piekielney Kálwińſkiey Sekty. W Koſciele Kátedrálnym ſą wielkiego ſzácunku Obrázy reprezentuiące ieden Chryſtusá Páná w grobie, drugi Herodyádę trzymáiącą w ręku S. Janá Chrzcicielá Głowę, Trzeci S. Janá Ewángeliſtę w wánnie oliwney goreiącego, te 3. Obrázy ſą málowáne od iednego Marſzáłká, ktoremu z páſſyámi upodobáney iedney Corki Oyciec niechciał dáć zá Zonę życząc ią ſobie wydáć zá Málárzá, ten z niecierpliwoſcią w tym momencie poiechał do Rzymu, y tám ſię w krotce wyćwiczył w Málárſkich ſztukách, y ná pámiątkę wymálował te Obrázy náyſzácownieyſze w tych Páńſtwách, ktory ná weyſciu do tego Koſciołá ieſt pogrzebiony z tą inſkrypcyą:

Connubialis amor de mulcipe fecit Apellem.

Między innemi uciechámi w tym Mieſcie odpráwia ſię ſolenná Proceſſya z tryumfálnemi wozámi, zamkámi, y ogniámi Artyficyálnemi, iáko y rożnemi monſtrámi, á między niemi z iednym Olbrzymem uármowánym, y tá ma bydź ná pámiątkę, że tu kiedyś był Zamek, ktorego ieſzcze znáki ſą, gdźie Pan tuteczny mieſzkał ták roſły iák Olbrzym, ktory przeieżdżáiącym przez tę Rzekę náznáczył okupowáć ſię pod kárą ucięcia Rąk, iákoż to Miáſto ma w Herbie ſwoim Zamek y dwie Ręki uciete, y z tąd ſię názywa od *Hand* iákoby Ręki po Niemiecku y *Werpen* iákoby rzucáć, bo tym ktorym ucináno Ręce, záraz ie wrzucáno w rzekę.

KWA-

KWATERA ANTWERPSKA procz Márkizátu Imperyálnego zámyka w ſobie Powiáty zwáne Rien, Akel álbo Gráfſtwo Kantowroyſkie, Santuen, Herental, Turnhut, Gráfſtwo Hoxtrate, Miáſto Santelit, y inne

MALINIA nád Dylą Stołeczne Miáſto Prowincyi tegoż Imienia záſzczycone Stolicą Rády wielkiey zgromádzonych z wſzyſtkich Prowincyi Imperyálnych, ma Arcybiſkupá ſwego Prymásá Prowincyi Belgicznych, Miáſto piękne, w położeniu zdrowym, dla czego záſzczycone wychowánym w nim Károlem V. Cesárzem.

BRABANCYA HOLENDERSKA położona w Pułnocney ſtronie odebrána przez Holendrow Hiſzpánom. Dzieli ſię ná 3. Powiáty zwáne Boiſleduk, Baronia Breda, y Markizát Bergopzora.

BOLDUK álbo *Bois le Duc* nád Aą y Dommelem Rzekámi oblewáiącemi Miáſto, y kánáły z ſiebie wydáiącemi, piękne, y wielkie, á oſobliwie mocne, bo w około łąkámi obtoczone, ktore wſzyſtkie záléwáią ſię wodámi przeciw nieprzyiacielowi, fundowáne od Gotfrydá Xiążęciá Brábánckiego Roku 1184. obronione Cyttádellą, miáło Biſkupá ſwego, ále że ſię w Kálwińſkie bo Holenderſkie ręce doſtáło, tám teraz nie mieſzka. Zámyka pod ſwoią Juryſdykcyą 4. Ziemie zwáne Oſtervik, Kempenland, Peeland, y Maeſland, wſzyſtkie Ludne wſiámi y Miáſteczkámi nápełnione.

BREDA Stołeczne Báronii należącey do Domu Naſſaw Dillemburg Miáſto wielkie y mocno ufortyfikowáne przez Holendrow Hiſzpánom odebráne R. 1637.

BERGOPZOM Stołeczne Márkizátu tegoż Imienia nád Rzeką Zoan ná gorze położone, á oblane ná około wodámi y błotámi, ktore ie czynią nie doſtępnym, ále tym bárdziey od Holendrow ufortyfikowáne. Károl V. Cesárz ie erygował ná Márkizát.

HOLLANDYA.

Albo

PROWINCYE ZKONFEDEROWANE.

FIlip II. Krol Hiſzpáński ledwie co intencyą uczynił wykorzenić fałſzywe náuki záráżáiące Páńſtwá iego z tych Prowincyi, ktore tám iuż były mocno záſiane, ná tych miáſt Pánowie zgromádziwſzy ſię z ſiedmiu Prowincyi, uczynili między ſobą ligę y konfederácyą ná bronienie ich wolnoſci założonych ná fundámencie Wiáry Kálwińſkiey, y w Gertrudembergu Akt ſolenny Konfederácyi odpráwili uczyniwſzy ſobie Wodzem y Protektorem Dom Xiążąt Auráńſkich, zá ktorych mánudukcyą mocno ſię bronili y ſtáwáli do tąd, pokąd od Krolá Hiſzpáńſkiego nie były ich Prowincye zá wolne przyznáne przez Pokoy Munſterſki Roku 1648. y tym ſpoſobem te 7. Prowincyi odłączyły ſię od innych Dzieſiąciu, ktore ſię zoſtáły przy Wierze S. Kátolickiey, á te 7. zá ſwoim Kálwinem poſzły, názwáne Gveldra, Hollandya, Zelandya, Utrecht, Groninga, Fryzya, y Ower Iſſel, ktore formuią złączoną y zkonfederowáną Rzeczpoſpolitą, lub Stány Generálne. Tych ziázd odpráwuie ſię w Hádze, y przy nich ábſolutny Rząd złożony ieſt, y też Stány zgromádzone wypowiádáią woyny, pokoy czynią, Poſłom poſtronnym Audyencye dáią, odbieráią ich Propozycye y odpowiádáią, tym ſpoſobem záś zgromádzáią ſię.

PROWINCYE zkonfederowáne, ktorych ſię liczy 7. deputuią z między ſiebie godnych y záſłużonych Deputátow tyle, ile chcą; Ci ziáchawſzy ſię do Hági Miáſtá Rádom náznáczonego, záczynáią wraz wielką Rádę, y záſiádáią we środku iedney ſáli u długiego ſtołu, ktorych będzie 30. álbo więcey, y z nich ieden rezyduie według Alternáty Prowincyi, ktora alternátá co tydzień odmienia ſię, á Pierwſzy Deputát z Prowincyi náſtępuiącey prezyduie, ten tedy Prezydent záſiáda ná pierwſzym mieyſcu, proponuie punktá, zbiera ſentymentá Kollegow záſiádáiących, notuie konkluzyą, á ieżeli nie chce zákończyć długo trwáiących głoſow, ná iego mieyſcu prezyduie náſtępuiący Pierwſzy Deputát z przyſzłego tygodniá. Do tegoż Prezydentá Miniſtrowie cudzoziemſcy ſię adreſſuią, iemu kommunikuią wſzelkich intereſſow, y u niego o áudyencyą proſzą. W Rádney záś izbie Piſarz czyta wſzyſtkie memoryáły ſiedzący niżey przy ſtole, y oddáie ie w Ręce Kommiſsárzow ná to wysádzonych dla zupełnego ich exáminowánia, ná ktorych rezolucyą Stány generálne ſię zgádzáią, y według iey Prezydent w Aktá zápiſuie Deklárácyą, y kopią zápieczętowáną odſyła Po-

ła Posłom. Táż sáma Rádá ma moc wypowiádánia Woyny, stánowienia Pokoiu, Aliáncyi, táxy monety, Przywileiow wáloru, Dysmembrácyi, Unii, &c. áni się do tych Stánow Generálney Rády nikt nie mieszá oprocz opisánych Deputátow, y áni Gubernátor, áni Generał, áni Officyer Woyskowy tám ma głos.

Przydáie się do tego, że w tey Rádzie lubo wielu Deputátow z iedney Prowincyi, káżda iednák Prowincyá ma swoy tylko ieden głos, y Votum decyduiące.

Drugá Rádá Stánow Generálnych iest złączona z Deputátow Prowincyi wszystkich, ktorych liczbá iest náznáczona, Gweldrya ich posyła dwoch, Hollándyá 3. Zelandyá 2. Fryzya 2. Utrecht záś, Ower Issel, y Groninga po iednemu. Tá Rádá przedtym stánowiłá Stány Generálne, ále teraz tylko exekwuie Deklárácye ich, dáie Pászporty, ma stáránie około intrát, y około mieysc zdobytych po Unii, ma superintendencyą Woysk, Fortyfikácyi, kontrybucyi, ktore kráie zdobyte wypłacáią, dysponuie summámi ná Potrzeby extráordynáryine Stánow, y inne, uniwersały wydáie, osobliwie ná podátki, iednák zá konsensem Stánow Generálnych. W tey Rádzie káżdy ma swoy głos, káżdy alternátą co tydzień prezyduie. Deputáci z Hollándyi y Zelándyi od Szlachty obráni tám są do śmierci, inni záś do dwoch, do trzech, á naywięcey do 5. lat Funkcyą ná sobie máią. Gubernátorowie Prowincyi máią tu tákże swoy głos, y mieysce, á Podskárbi Generálny tylko mieysce.

Trzecia Rádá zwána Skárbowa iest złożona z dwoch Deputátow z káżdey Prowincyi, z ktorych niektorzy odmieniáią się co 3. Miesiące, tá Rádá słucha Ráchunkow Kommissárzow Generálnych z Percepty y dysponowánych Summ rożnych Podátkowych, y Fiskálnych, &c.

Czwarta Rádá Woyskowa szerząca Jurysdykcyą swoię ná Morze ná Rzeki, czyni inwestygácyą zátopionych okrętow, kárze záboystwá, Krádzierstwá y wszelkie złe uczynki, y rządzi wszystkim cokolwiek może służyć do bespieczeństwá hándlow Morskich, y do wygody żegluiących. Y kiedy iest wolá Stánow Generálnych, áby præparamentá czynić ná woynę, exekucyá tego należy do Rády woyskowey, ármować okręty, Rángi woienne regulować, y wszystkę potrzebę prowidować. Tá Rádá dzieli się ná 5. Kollegiow álbo Isb: iedná iest w Amsterdámie, 2. w Rotterdámie, 3. w Hornie, 4. w Midelburgu Zelándzkim, á 5. w Fryzyi w Hárlingven. Káżda z nich Izbá ma 7. Deputátow, to iest 4. z tey Prowincyi, w ktorey iest Izbá Rádna, á 3. deputuią insze Prowincye. W tych Rádách prezyduie Admirał álbo ná iego mieyscu Vice Admirał. Ná náznáczoną záś woynę od Stánow Generálnych káżda Izbá Rádna w swoim Arsenále powinna ármować Okręty, y Zołnierzy pewną kwotę náznáczyć, ále záwsze naywięcey Arsenał Amsterdámski powinien ármować. Honor Kápitánii Generálney, y Admirálstwá Generálnego Stánow naypierwszy był dány od Holendrow Gwilelmowi Nassawowi Xiążęciu Auráńskiemu w rekompensę zásług iego, ktore im wyświádczył dáwszy protekcyą zkonfederowáney ich lidze, ále że zámyślał y o ábsolutnym Rządzie, w tey intencyi zábity z pistoletu od iednego Fránkończyká Báltázará Gerárdá w Delfcie R. 1584. po nim został Admirałem Syn iego Máurycy. Po tym Fryderyk Henryk Brát iego R. 1625. ten umárł R. 1647. zostáwiwszy po sobie Gwilelmá II. ożenionego z Henryettą Máryą Corką Károlá I. Krolá Angielskiego, ktory umárł R. 1650. á Syn iego Gwilelm III. po nim nástąpił R. 1672. w Roku Wieku 22. ten umárł Krolem Angielskim R. 1702. teraz Stány Generálne prowiduią sposobnieyszym, władzą Woysk Generálną.

Rzeczpospolitá Holenderska ma wielkie intráty rozdzielone ná Ordynáryine y Extraordynáryine. Ordynáryine wyciąga z Miást dobytych Flándryi, Brabáncyi, nád Renem z cłow, y innych wszelkich podátkow, mieyskich, y kupieckich, ktore máią wynosić około 11000000. Złotych támecznych. Extráordynáryine záś wyciąga z kontrybucyi rożnych podczás potrzeby woienney. Honory ták Domowe iáko y Woienne sámi Szláchtá trzymáią według zásług im konferowáne od Rádnych Pánow. Mágistrátury záś nápełniáią osoby rozumne státeczne, y w poczciwości wyprobowáne z drugiego stánu Fámilii dáwnieyszych. Spráwiedliwość wielka iest ustánowiona w tych ná Fundámencie dáwnych Práw Prowincyom od Grafow nádánych, y stwierdzonych przez Stány Generálne, Appellácye od Miást idą do Trybunałow w káżdey Prowincyi postánowionych bez Appellácyi w Kryminálnych spráwách, insze záś spráwy Cywilne większey importáncyi máią swoię Appellácyą do wielkiey Rády.

HOLLANDYA nie cierpi żadnego żebraká w Páństwie swoim, bo ma wiele Szpitálow fundowánych dla prawdziwie potrzebnych, ieżeli záś znaydzie się ktory żebráiący chlebá, ten pierwszy raz chłostę odbiera, á drugi raz to tákich do Indyi lub do Ameryki posyłáią. Y dla ták ostrey polityki wszyscy generálnie ludzie muszą się Rzemiesłem zábawiáć, á z tąd naywięcey te Páństwá kwitną w hándle y Kupiectwá, wydáiąc z siebie mánu-

fáktury á naywięcey Sukien delikátnych, Kobiercow bogátych, Obiciow, Płocien cienkich, Rąbkow, Skłow, Fárfur rownáiących ſię Hinſkim, Drukárniow nayprzednieyſzych w Europie. Zadne záś Páńſtwo nie ma tyle ſzkoł iáko Hollándyá, bo niemi y wſzyſtkie wſie nápełnione dla uczenia dzieci, pierwſzy Prym trzyma Akádemiá Leydeńſka, po niey Fránkerſka, Utrechtſka, Groningſka, Hardewicka, &c.

Wſzyſtek Rząd generálnie w Hollándyi bárdzo chwalebny, ále licencyá wielka luſtr iey zátłumia, bo we wſzyſtkich Prowincyách Holenderſkich generálnie wſzyſtkie Sekty Heretyckie máią wolność ſwoię, oprocz iedney S. Wiáry Kátolickiey, ktora tám mocno zábroniona ieſt, Sektá záś Kálwińſka zupełnie w Stánách pánuiąca, Anábáptyſtowie máią ſwoię Protekcyą w Pułnocney Hollándyi, Armenowie wſzędzie ſą konſerwowáni, Luterſka Sektá ná pográniczu Niemieckim náywięcey zágęſzczona, Purytánow, Kwákrow, Bruniſtow, Fameliſtow, Synagogi Zydowſkie te Prowincye cierpią.

HOLLANDYA nád wſzyſtkie inne Swiátá częſci naywiękſze hándle z cáłem Swiátem prowádzi przez Morſkie náwigácye, do ktorych nayſpoſobnieyſza, iednym ſłowem w bogáctwách y w mocy Morſkiey oná pierwſzy Prym prowádzi.

Prowincye Hollenderſkie ták zwáne od Hollándyi iáko nayobſzernieyſzey Prowincyi, ſą położone ná Pułnoc Prowincyi Kátolickich, grániczą ná Południe z Flándryą, Brabáncyą, Gweldą Hiſzpáńſką y Kliwią, ná Wſchod z Biſkupſtwem Munſterſkim y Gráfſtwem Embde, ná Pułnoc y Záchod z Morzem. Máią od Pułnocká do Południá 46. mil támecznych á od Wſchodu do Záchodu 40. Powietrze zdrowe lubo między wodámi, zimá przydłużſza, láto weſołe. Oblane ſą Rzekámi Meuzą, Renem, Iſſelem, Lekką, &c. y innemi wielą mnieyſzemi Rzekámi, y licznemi kánáłámi. Grontá máią bárdzo żyzne w páſtwiſká, dla czego ma wielkie intráty z Será, z Máſłá, &c. W Zbożá nie wiele obfituie, á w winá nic, tego wſzyſtkiego iednák ma doſyć przez kommunikácyą Morſką. Co do pięknośći, y ozdoby kráiu te Prowincye máią wiele Miáſt pięknych, Miáſteczek, Wſiow, y wielką liczbę ludzi.

Holenderſkie Stány oprocz włáſnych 7. Prowincyi máią zdobytych wiele kráiow w Flándryi, w Brabáncyi, w Limburgu, w Linei, w Kapie Bonæ ſpei, częſcią w Málabar, w Koromandelu, ná Wyſpie Malacce, na Wyſpie Ceylan, y Jáwie, w Molukkach wyſpách, ktoremi wſzyſtkiemi rządzi, ná wyſpách tákże Curaſcao, Antyllách Surynie około Karybanu, iednym ſłowem Hollándyá lubo máła ále mowiąc do Morſkiey Potencyi ieſt między naymocnieyſzemi y naybogátſzemi w Europie, iáko ſię dáła widzieć oſtátniemi Woynámi przeciwko Fráncuzom, y Anglom R. 1672.

Z między 7. Prowincyi ma ſwoy Prym

HOLLANDYA.

TA Prowincyá byłá mieſzkána od Fryzow y Batawow, ktorzy opuſciwſzy właſne kráie, dla uſtáwicznych w Niemczech Woien ſię poſtánowili między Renem y Wahalem, názwáwſzy kray Bátáwią od Bátta ich Wodzá. Rzymiánom wiele dopomagáli w Woynách. Auguſt ich ná wártę záżywał, y inni Cesárze z nich wielkie poſługi mieváli, ále podczás dekádencyi Páńſtw Rzymſkich, Sáſi im weśli w Páńſtwo, á po nich Normándowie y Dánowie, y ſtráciwſzy Imię Bátáwii, byli ſądzeni od Sędziow, z ktorych káżdy miał Jurysdykcyą pártykulárną, ále Roku 860. Károl Łyſy Cesárz erygował ten kray ná Gráfſtwo dla Teodoryká Xiążęciá Akwitáńſkiego, tego Sukceſſorowie záwoiowáli Fryzya Orientálną. Odtąd Hollandyá rządziłá ſię pod abſolutnemi Grafámi áż do Gráfowny Jákweliny, ktora záſlubiona Jánowi Synowi Károlá VI. Krolá Fráncuſkiego, á po śmierci iego Fránciſzkowi Bursáli Gubernátorowi Holenderſkiemu, ktorego do więzienia wsádził Filip Xiąże Burgońſki, otrzymáwſzy donácyą od żony iego, y ták to Gráfſtwo z innemi Prowincyámi miáło ſwoy ſukceſs z konfederowáwſzy ſię z niemi przeciwko Filippowi II. Krolowi Hiſzpáńſkiemu.

Hollandyá ieſt w niſkim położeniu, ále obroniona ſpoſobnemi ná to máchinámi od záłánia iey Morſkiego, y kiedy Nieprzyiaciel nágle nádchodzi dla záwoiowánia kráiu, ná tych miáſt wody ſpuſcić może y zátopić go zewſząd wodámi. Jeſt oblana Rzekámi Renem, Muzą, y wielą innemi, iáko y licznemi kánáłámi, ktoremi tám naywięcey podroże odpráwuią we dnie y w nocy przy wſzelkich wygodách.

Ten kray bárdzo máło wydáie z ſiebie zboż, á poſtáremuż ieſt ludny, ma około 400. wielkich Wſiow, y 23. Miáſt wchodzących w Stány Generálne, Páłáce, Kámienice, Domy, Dwory, ma bárdzo piękne, ták w Miáſtách, iáko y we Wſiách. Ma ſwoy Trybunał, ktory żadney od ſiebie nie ma appellácyi w ſpráwách Kryminálnych y niektorych Cywilnych.

nych. Dzieli ſię ná 2. Częſci, rozdzielone przez Gołf Ie, y Iſtm, ktory ieſt między tym Golfem y morzem Niemieckim názywáią ſię częſci Południową y Pułnocną.

HOLLANDYA POŁUDNIOWA położona ná południe Golfu Ie, ieſt dáleko większa od pułnocney Częſci, zámyka w ſobie Wyſpy zwáne Gore, Owerflakee, Woorn, Iſſelmonde, y Ziemny kray. Ma Miáſtá pryncypálne wchodzące w Stány Generálne Amſterdám, Rotterdam, Leyde, Haga, Delft, Harlem, Dordrekt, Brile, Goude, Schiedam, y Gorkum, innych záś pomnieyſzych ieſt 19.

AMSTERDAM Miáſto nád Golfem Ie y Rzeką Amſtel dáiącą mu Imię, nie dáwne, bo dopiero R. 1482. murem opasáne, nieuſtępuie w obſzernoſci ſwoiey y ozdobie Prymu żadnemu Miáſtu Europeyſkiemu, w bogáctwách záś przewyżſza wſzyſtkie inne. Názwáć ſię może Magázynem wſzyſtkich Kupiectw ták wſchodnich, y záchodnich, iáko Pułnocnych, y Południowych. Ma Port nápełniony záwſze nie uwierzoną licznoſcią okrętow, z kąd záwſze wychodzą okręty ſetne ná wſzytkie ſtrony Swiáta. Do opisánia tego Miáſtá potrzebáby wiele czáſu, ále dość ſię kontentowáć ná opisániu oſobliwoſci. Jeſt fundowáne cáłe Miaſto ná pilotách, álbo pálách, oblane licznemi kánáłámi, z ktorych niektore mogą znieść y naywiękſze okręty, ma liczne Domy y bárdzo wſpániáłe, z ktorych Rátuſz naywſpániáłſzy, y naygodnieyſzy widzenia, y drugi Dom Indyiſki. Ciekáwy tákże Arſenał do widzenia ná okręty Indyiſkie, y ná okręty woienne drugi, y mieyſce gdzie ſię ſchodzą Kupcy niezliczeni Miáſto ieſt ufortyfikowáne Murámi, báſtyonámi, y foſsámi obſzernemi, á do tego podczás Woyny może obláć w około wſzyſtkie kámpánie wodámi, y nie dáć przyſtępu nieprzyiacielowi. Gubernium Miáſtá ieſt podobne innym Miáſtom Holenderſkim, ma Senát zgromádzony ze 36. Mieſzczánow, ktorzy ſą Senátorámi dożywotniemi. Ten Senát ma 4. Burmiſtrzow, álbo Konſulow, z ktorych trzech co rok bywáią przemienieni, á 4ty ná drugi Rok ſię zoſtáie dla informowánia nowo obránych. Ma ſędziow 9. ádminiſtruiących ſprawiedliwość, z ktorych 7. co rok ſię odmieniáią á dwoch ná drugi Rok kontynuią Funkcyą ſwoię. W tym mieſcie ſą ſzpitále fundowáne dla chorych y ſierot, y dla dzieci ſwáwolnych, y ználezionych, dla ktorych ieſt przygotowánego nie máło Drzewá Brezylſkiego, áby robiły z młodu rożne rzeczy, tá robotá ieſt ták ákkomodowána, że gdyby przeſtáły prácować, záraz by ich wodá zálałá, názwány ten Dom Poprawy. Jeſt y inny Dom dla białych głow ſwáwolnych, y dla ludzi głupich. Między oſobliwoſciámi Miáſtá tego, nayciekáwſza rzecz ieſt widzieć Koſcioł Sálomonow, Zamek Dáwidá, y Ziemię przyobiecáną, álbo Drogę Izráelitow, te ſą urobione od iednego Zydá, ktory miał ſtrácić ná ták oſobliwą robotę 20. Lát: Tám ieſt reprezentácyá wielkoſci, długoſci, y wyſokoſci Koſciołá Sálomonowego, y wſzyſtko cokolwiek zdobiło ten Koſcioł ták powierzchownie, iáko y wewnętrznię według ſwiádectwá Piſmá S. Jozefá y inſzych Autorow, o tym piſzących, w tymże Koſciele ieſt o koło 1000. Figur nie wielkich, chodzących, y táńcuiących z oſobliwſzą mánierą, ieſt tákże y Sálomon ná Tronie ſiedzący z ſwoim Dworem około, Krolowe y Náłożnice przychodzące mu oddawáć wenerácyą. Ten kto to pokázuie explikuie záraz według iák kto potrzebuie ięzyká, y to trwa godzinę przeſzło.

W Admirálſtwie Amſterdámſkim ieſt tákże ciekáwość do widzenia, to ieſt iedná Łodká dzikiego człowieká, cáła przykryta ſkorą, długa ále wąſka, y nie wſtrzymałáby ledwie iedne oſobe.

ROTTERDAM nád Muzą y Rotą od ktorey bierze imię ſwoie, Miáſto to po Amſterodámie náypryncypálnieyſze y do wielkoſci, y do pięknoſci Domow, y do kupiectw, y do bogáctw mowiąc, ma Port wielki, y beſpieczny nád Muzą, cáłe Miáſto może ſię názwáć Portem, bo wewnątrz ma wielką liczbę kánáłow, gdzie y náywiękſze okręty wniść mogą, tu ſię urodził Eraſmus Rotterdamus, w ktorego Domu ieſt do widzenia iedná Státuá, á ná Brámie wchodząc ſą wierſze Lácińſkie, Niemieckie y Hiſzpáńſkie:

Ædibus his ortus, mundum decoravit Eraſmus
Artibus ingenuis, Religione, Fide
Fatalis ſeries nobis invidit Eraſmum
At deſiderium tollere nemo poteſt.

Ten Eraſmus miał bydź bárdzo uczony ſwego wieku, ktorego Noblot wychwala y Munſter, że y Filip II. Krol Hiſzpáńſki miał ciekáwość widzieć ten Dom y Státuą wyſtáwioną dla pámiątki wielkiego człowieká R. 1545.

LEYDEN Stołeczne Powiátu Rylándſkiego nád ſtárym kánáłem Renſkim, wielkie, piękne, y náyludnieyſze nád inne w Hollándyi po Amſterdámie, záſzczycone mánufákturámi ſukiennemi, y Akádemią fundowáną Roku 1575. y mocą wytrzymáną przeciwko áttákowi Hiſzpáńſkiemu Roku 1574. Ná wieży Akádemiczney ieſt iedno ná-

krycie

krycie położone przeciwko murowi, ná ktorym położywſzy kieliſzek reprezentuie ták dobrze część Miáſtá y okoliczności, że y młyny obracáiące ſię może widzieć dobrze, y liſciá ná drzewie ruſzáiące ſię od wiátru. W ogrodzie iednym ieſt do widzenia ziele podobne *herbæ pudicæ*, ktorego dotchnąwſzy ſię upada iák obumárłe, y w krotce ſię podnoſi. Dom także Anátomiczny godzien widzenia.

HAGA názwáne tylko Burgiem, á ieſt náypięknieyſze nád inne y náywiękſze, wſławione zgromádzeniem ſię Stánow, ktore ſię tám w Rádzie wielkiey odpráwuią, y náywiękſze intereſsá konkluduią, oblane licznemi kánáłámi, y opasáne iednym ná około iákoby murem, ná ktorym moſty mogą bydź ná noc zdeymowáne, ma także ulicę iednę ciągnącą ſię w linią áż do Morzá, kámieniámi burkowáną y drzewámi po bokách zásádzoną, ieſt tu y láſek ieden dla dywertymentu, záſzczycone przedtym to Miáſto rezydencyą Grafow, z kąd názwáne po Hollenderſku *Graven-Hagen* á teraz Gubernátorow Generálnych Prowincyi, y Stolicą Stánow Holenderſkich, y wielkiey Rády ich, iáko y uſtáwiczną rezydencyą Poſłow y Miniſtrow poſtronnych. Bliſko tego Miáſtá ieſt Hotálárdyk Rezydencyá przeſzłych Xiążąt Auráńſkich wſpániáłą ſtrukturą y Gáleryámi przyozdobiona.

DELFT Miáſto nie wielkie nád Rzekámi Gaech, y Schie, oblane wielą kánáłámi, przyozdobione Arſenałem, y dwiemá Koſciołámi, w ktorych iednym nádgrobek Gwilelmá Xiążęciá Auráńſkiego tu w tym mieſcie zábitego, záſzczycone robotą pięknych fárfur, ná Koſciele S. Hippolitá ieſt wieżá wielka, máiąca ná ſobie około 1000. dzwonow, ktore dzwoniąc delektuiące z ſiebie głoſy wydáią. Ná Fácyácie Rátuſzá ieſt inſkrypcyá:

Hæc Domus odit, amat, punit, conſervat, honorat
Nequitiam, Pacem, Crimina, Jura, Probos.

HARLEM nád Rzeką Sparem Miáſto wielkie, piękne, y ufortyfikowáne, bogáte w mánufáktury ſukienne y płocienne. Záſzczycone ma bydź urodzeniem Láurentego Coſterá pierwſzego inwentorá Drukárni, ktory báwiąc ſię dla dywertymentu w iednym láſku wziął ſoſu z iednego drzewá y litery dwiemá wierſzámi wypiſał, á widząc ſukceſſ proby wynálazł inſzy ſpoſob robienia inkáuſtu, y wydrukował niektore kárty, ále o tę inwencyą dyſputuie Kolonia z Moguncyą, ieſt tu ieſzcze Dom tego Inwentorá ná ktorego Fácyácie nápiſáne ſą ſłowá

Memoriæ Sacram

Typographia, Ars Artium omnium conſervatrix, hìc primùm ínventa circa annum 1440. Miáło ſwego Biſkupá, ále od Kálwinow wygnány.

DORDRECHT Miáſto ſtáre, rezydencyonálne dáwnych Grafow Hollenderſkich, wielkie, piękne, y hándlowne, z przyczyny defluidácyi 4. Rzek Meuzy, Vahalu, Lingi, y Merwy.

BRIELE ná Wyſpie Woorn nád Meuzą, ma Port dobry, y ufortyfikowáne, záſzczycone pierwſzemi tu fundámentámi założonemi zkonfederowáney Rebellij przeciwko Filippowi II. odebráwſzy to náypierwſze Miáſto R. 1572.

GOUDE zmocnione ſwoiemi máchinámi, czyli iámámi, z ktorych kiedy chce wypuſcić może wodę otworzywſzy ie, y cále polá zálać, przyozdobione Koſciołem Kátedrálnym ſłużącym teraz Miniſtrom Kálwińſkim, y Rynkiem náywiękſzym w Hollándyi.

GORCUM nie wielkie, ále ufortyfikowáne wielkiemi foſsámi, y oblane Meuzą y Wahalem, ma Zamek mocny, ále tu wielka nie ludzkość w przyimowániu cudzoziemcow.

HOLLANDYA PUŁNOCNA przez Iſtm złączona z Południową, przedtym byłá nápełniona sámemi błotámi y ieziorámi, ále z odłożoną pracą y ſtárániem przemieniona w obſzerne łąki.

Dzieli ſię ná 3. Powiáty zwáne Kennermerlánd, Vaterland, y Veſt-Fryzyą, od tey oſtátniey bierze ſwoie Imię cáły Kray. Ma Miáſtá: Alkmaer, Meddenblik, Enkiuſe, Horn, Moninkedam y Pumerend, ktore wchodzą w Stány Generálne, inne záś nie wchodzą, ma Wyſpy zwáne: Viringen, Texel, Jerlánd, Ulieland, y Schiling dependuią od tey częſci.

TEXEL WYSPA obronione Cyttádellą mocną, z Portem obſzernym y dobrym. Tu ſię złączáią wſzyſtkie okręty idące do Anglii, ná morze Medyterráńſkie, do Afryki, y do Indow Oryentálnych. Ma y drugą Fortecę y 4. wſie, w ktorych ſą wieże. Ziemię ma obfituiącą w páſtwiká.

GWEL-

GWELDRYA.

XIęstwo to było náypierwey mieſzkáne od Menapienow, y Sykambrow, Károl W. Cesárz poſtánowił tu był Wichárdá Pánem tutecznym, ktory fundował Zamek, y názwał Gweldre, z kąd y cáły Kray wziął ſwoie imię. Henryk IV. Cesárz erygował go ná Xięſtwo, ktore z Domu Grafow Naſsáwſkich przeniesło ſie w Dom Xiążąt Juliiſkich, á od tych w Dom Egmontow. Roku 1472. przedáne Károlowi Xiążęciu Burgońſkiemu, á zá Filippá II. przywiązáne do Konfederácyi. Dzieli ſię ná 2. częſci: Hiſzpáńſką, y Hollenderſką, ma Miáſt 24. wſiow 300.

GWELDRYA HISZPAŃSKA á teraz CESARSKA ieſt między Kliwią, Kolonią, Leodyą, y Brábáncyą. Kwáterá zwána Ruremont ieſt wcále oddzielona od innych trzech Kwáter, oblana Meuzą y Roerem, tu w tey Kwáterze ieſt kánał S. Márýi, ktorym Hiſzpáni chcieli Ren ſprowádzić y obrocić ná ſwoię ſtronę. Ma Miáſtá Ruremunde, Vento, Gveldre, y Vachtendonk.

RUREMUNDE nád Roerem y Murą w Kráiu urodzáynym ma Biſkupá ſwego.

VENTO nád Muzą mocno ufortyfikowáne.

VACHTENDONK miedzy błotámi, ktore ie czynią niedoſtępnym, tu náypierwſza byłá probá Bomb Roku 1588.

GVELDRE ma Zamek, ktorego imieniem záſzczyca ſię Miáſto y Prowincyá, mocne, bo miedzy błotámi.

KWATERA tá czyli Powiát cáły zámykáiący w ſobie Páńſtwo Sthralen, Wachtendonk, Midelar, Walbek, Aerſten, Aferden, Weel, Kael, Klain, Kewellaar, y z ich náleżytoſciámi należy do Krolá Pruſkiego uſtąpiony mu przez Pokoy Ráſztádzki Roku 1714. iáko y Ammániá, Krichenbeck y Keſſel z tą iednák kondycyą, áby Wiárá Kátolická tám byłá wolna, ták, iák byłá pod Xiążętámi ſwemi.

GWELDRYA HOLLENDERSKA obſzernieyſza nád inne y obfituiątſza w zbożá, ále lásámi nápełnioná. Oblana Rzekámi Renem y Iſſelem. Dzieli ſię ná Kwátery zwáne Zuphen, Nimegue y Arnhen zwáne od Miáſt Stołecznych, procz ktorych ma inſze Miáſtá Harderwik, Tiel, Bomel, Schenk, Doesburg, y Grolle. Ma ſwoie Rády partykulárne zgromádzone z Szláchty y Miáſt.

ZUPHEN Stołeczne mieváło włáſnych Grafow, Fortecę záś zruynowáli Fráncuzi Roku 1674.

NIMEGWE nád Wáhálem ufortyfikowánę, ludne, y przedtym wolne Imperyálne, ále od Ottoná II. Xiążęciá Gweldrſkiego záſtáwione Gwilelmowi Krolowi Rzymſkiemu, y przez nieoddáne pieniądze utrácone, záſzczycone pokoiem tám zákończonym między Fráncyą, Hiſzpánią, y Hollándyą Roku 1678. y urodzeniem Buzeuſzá, y Kanizyuſzá Jezuitow.

HADERWIG ma mieyſce między Miáſtámi Anzeátycznemi, y Akádemią fundováną Roku 1648.

UTRECHT.

TA Prowincyá przedtym mieſzkána od Batáwow y Kánninefatow. Károl Wielki ią dał Biſkupom dla záſzczepienia tám Wiáry S. ále dla kłotni uſtáwicznych z Xiążętámi pobliſkiemi Biſkupi iey uſtąpili Károlowi V. ktora potym do Konfederácyi Generálney ſię przyſzyłá. Ma ſwoię Prowincyonálną Rádę, ma y Miáſtá Utrecht Amerſtfort, Vick, y Montfort Stołeczne ſwoich Powiátow.

UTRECHT Miáſto Stołeczne y wielkie przyozdobione ná Koſciele Kátedrálnym wyſoką wieżą y Domem Hadryáná VI. Papieżá, gdzie ſię urodził, y wielą innych Koſciołow y Szpitálow, ná około záś weſołemi ogrodámi, y Akádemią ſławną; przedtym bywáło Imperyálne w Cyrkule Weſtfálſkim, ále od Károlá V. przyłączone do 17. Prowincyi, á zá Filippá przyſzyło ſię do Konfederácyi, záſzczycone urodzeniem Anny Maryi Schurman z záđziwieniem biegłey w ięzykách Łácińſkim, Greckim, Włoſkim, Hiſzpáńſkim, Fráncuſkim, Hebrayſkim, Syryáckim, Háldeyſkim, ktorey widzenia ciekáwoſcią uwiedziona Krolowá Polſka przeieżdżáiąc támtędy náwiedziłá ią, gdzie ſię wraz záđziwiłá przy ięzykách y iey zábáwom, iáko málowániu, miniowániu, háftowániu, Dyámentámi sádzeniu, y dziwnym Robotom iey.

ZELANDYA.

WYſpy tey Prowincyi názwáne przedtym *Arboricæ*, Wiárę S. przyięły około Roku 620. przez S. Villebrodá, ktory y Holendrow y Fryzow náwrocił ná Wiárę. Normándowie ie byli záwoiowáli, ále potym odebráne od Grafow Holenderſkich, o co ſię Flámánowie kłocili z niemi do tąd, pokąd nie przyſzły te Prowincye pod pánowánie Xiążąt Burgońſkich.

Tá Prowincyá ieſt nád wpádkiem w morze Rzek Eſkotá y Meuzy, ma w ſobie Wyſpy Walcheren, Nord-Beweland, Sud-Beweland, Tolen, Schouven. Te Wyſpy máią gruntá piękne ále powietrze grube, Obywátele támeczni náyſpoſobnieyſi ſą do żegłowánia. Ma tá Prowincyá ſwoie Sevmy zgromádzone z Deputowánych od Szláchty y od Miáſt, ma w około ná 30. mil, zámyka w ſobie 8. Miáſt, y około 100. wſiow.

TOLEN Miáſto Stołeczne zwáne od ſłowá TOLL, iákoby cłá, ktore tám okręty przechodzące płácić muſzą ufortyfikowáne foſsámi wielkiemi.

ZIRICZEE ná Wyſpie Schoven miewálo Port, ále piaſkiem teraz zátámowány.

BROUVERSHAVEN ma ſwoy Port, Miáſto ludne, á náywięcey mieſzkáne od bogátych rybákow.

GOES ná Wyſpie Sud-Beweland Miáſto wielkie, y piękne z Portem, záſzczycone wolnoſciámi, y ludźmi ſpoſobnemi ná morze.

ARMUYDEN ná Wyſpie Walcheren ma Port ále piaſkiem záſypány.

FLESSYNGA ná teyże Wyſpie murem opasáne Roku 1210. ma Port wygodny dla Kupcow, Miáſto záś náypięknieyſze, y náyweſelſze nád inne, będąc przyozdobione ulicámi iák pod linią, y Domámi wſpániáłemi y kanáłámi wygodnemi dla okrętow. Ma w ſobie oſobliwy zwyczáy, że kiedy umrze Męſzczyzná, to przed tym Domem wieſzáią ſłomę z kłosámi ku ulicy; kiedy biáłogłową, to z kłosámi ku Domowi.

MIDDELBURG ná Wyſpie Walcheren Miáſto Stołeczne Zelándyi o puł mile od Morzá, z kąd przez kánáł y náywiękſze okręty wchodzą áż do puł Miáſtá, Kánáł ten ná dwoie ſię dzieli pod Miáſtem, álbo ná dwá Háwry, ná ktorych ſię 100. okrętow może zmieſcić. To Miáſto náybogátſze w kupcow, y náymocniey ufortyfikowáne w Páńſtwách Hollenderſkich, y przyozdobione Arſenałem obſzernym.

GROENINGA.

TA Prowincyá według Monſterá była częścią Fryzyi, dla czego ią názywáią máłą Fryzyą od Biſkupá Utrechtſkiego odſtąpiwſzy poddáłá ſię Edſarowi Grafowi Endenſkiemu, á potym dárowána od Biſkupá Károlowi V. ále Roku 1594. przywiązáłá ſię do Konfederácyi, oſtátnie ma mieyſce po innych Prowincyách. Zámyka w ſobie 5. Powiátow zwánych Kwáterá Weſter nád Fryzyą, Huſingo nád Morzem Niemieckim, Fifelingo nád Embſą, Oldeamf nád Golfem Dollert, Weſtervold nád błotámi Burlange. Te Powiáty náywięcey obfituią w páſtwiſká, przez co náywięcey hándluią końmi Fryzámi, Stádá ich wielkie konſerwuiąc, máią Miáſtá: Groningę, Dam, Felſchil, Vinſchote, y Fortecę Burthange, wſiow 150.

GRONINGA Miáſto Stołeczne nád Rzeką Aunes, ma Biſkupſtwo ſwoie erygowáne przez Páwłá IV. Papieżá, ma y Akádemią fundowáną Roku 1615. wielkie, ludne, y mocne. Roku 1672. attákowáne od Biſkupá Munſterſkiego ále bez ſkutku.

FRYZYA.

PRowincyá tá mieſzkána od Fryzonow, wzięłá imię ſwoie od Fryzyusá Krolá ich. Roku 697. Rádbort był zwyciężony od Pepiná, á Sukceſſor iego zábity od Károlá Mártellá, ktory záwoiował cáłą Fryzyą Záchodnią, Károlowi Wielkiemu rebellizowáli przez 30. lát, ále ich rebellią uſkromił przez ucięcie głow 4000. buntownikom w Ferdenie, Károl V. potym wygnáwſzy z támtąd Xiążęciá Gweldrſkiego Filippowi II.

Syno-

Synowi uſtąpił tego kráiu, ktory potym przyſzył ſię do Konfederácyi. Dzieli ſię ná Wſchodnią y Záchodnią. Fryzyá wſchodnia należy do Weſtfálii.

FRYZYA záś ZACHODNIA Holenderſka od Wſchodu do Záchodu ma Fráncuſkich 11. mil, á od Pułnocká do Południá 12. obfituie náywięcey w páſtwiſká gdzie żywi wielkie ſtádá koni roſłych, y bydłá.

Dzieli ſię ná 3. Powiáty Veſtergo ná Záchodzie, Oſtergo ná Wſchodzie, Sevenvolde ná Południe. May Wyſpy należące do ſiebie Scheling, Ameland, y inne mnieyſze. Ma Miáſtá Levarde, Franker, Dokun, Harlingan, Staverne, Nidelopen, y Snek.

LEVARDE Miáſto Stołeczne, wielkie, y mocno ufortyfikowáne, przedtym záſzczycone Stolicą Biſkupá właſnego, á teraz Stánow Prowincyálnych.

FRANKER nie wielkie ále bogáte Miáſto y weſołe, ma ſwoię Akádemią fundowáną Roku 1585.

HARLINGEN nád Zwiderceą ma Zamek obronny, wielkie, y ludne bogáte w mánufáktury płocien y pápierow.

DOKUM nie wielkie, ále piękne, ma Port ſwoy, y Stolicę Admirálſtwá Fryzyiſkiego.

STAVERNE ma Port ále zátámowány piaſkiem morſkim, bliſko tego miáſtá ieſt wieś zwána Molqverum, gdzie ludzie niezrozumiánym ięzykiem od Fryzow gadáią.

OWER ISSEL álbo TRANSISALANIA.

PRowincyá tá mieſzkána przedtym od Fryzonow y Burkterow náleżáłá potym do Arcybiſkupow Utrechtſkich, ále od Henryká Báwarſkiego Arcybiſkupá Utrechtſkiego uſtąpiona Károlowi V. Cesárzowi, á zá Filippá II. Syná iego przywiązáłá ſię do Konfederácyi, bierze imię ſwoie od Rzeki Iſſel, y nápełniona błotámi. Dzieli ſię ná 3. Powiáty Salland ná Pułnoc, zámyka w ſobie Wollenhowe, Drente y Twente ná Wſchod. Ma Miáſtá Deventer, Zwol, Kampen, Koevorde, Oldenſael, Stenvik, y Swartſluis.

DEVENTER Miáſto Stołeczne nád Sallándem y Iſſelem, wielkie, piękne, ludne, y mocno ufortyfikowáne, choć po ſtaroświecku, bywáło przedtym wolne Imperyálne, Holendrowie ie odebráli Roku 1591. Fráncuzi im ie wzięli Roku 1672. ále oddáli Roku 1674. ma Biſkupá ſwego, y Akádemią, y mennicę.

COEVORDEN, mocno ufortyfikowáne, y z trudnoſcią przyſtępne przez błotá, Biſkup Munſterſki ie odebrał Roku 1672. ále tegoż Roku oddał.

OLDENSAEL Stołeczne Gráfſtwá Twente w pięknym y weſołym mieyſcu, bywáło mocne, ále od Holendrow fortyfikácye znieſione Roku 1626. Niektorzy Authorowie twierdzą, że z tey Prowincyi zwáney Salland Fundátorowie Monárchii Fráncuſkiey mieli ſwoy początek, z przyczyny Práwá Sálicznego názwánego od tego imienia, ále wielu ieſt przeciwnego zdánia, y iedni náznáczáią początek od Rzeki Sali, á inni od Sſłowá Niemieckiego *Sallich*, iákoby *Salutaris*, y ci ſą náypewnieyſi.

ALZACYA.

TO Páńſtwo naypierwey mieſzkáne było od Trybocyenow grániczących z iedney ſtrony z Rorákámi, á z drugiey z Nemetámi y Medyomátrysámi, tych iedni trzymáią zá Przychodnich z Niemieckich Kráiow, inni z Belgicznych, ktorych Juliuſz Ceſarz podbił, podczás záś dekádencyi Páńſtwá Rzymſkiego, Burgundowie ſobie przywłáſzczyli ten kray, Niemcom zoſtáwiwſzy część, z ktorey ich wygnał Klodoweuſz. Potym inkorporowány był do Kroleſtwá Auſtrázyiſkiego, á Karol Wielki go oddzielił, y dał ſwoim Sukceſſorom, po nich doſtał ſię Xiążętom Szwábſkim, tych potym ſukceſſyá záginąwſzy, tá Prowincyá byłá rządzona przez Lándgrafow poſtánowionych tám zá Sędziow od Cesárzow, tá godność podczás zákłoconych Páńſtw Niemieckich ábſolutámi ich poczyniłá, ktorzy to Páńſtwo rozdzielili ná Wyżſzy y Niżſzy Lándgrawiát, ci záś Lándgrafowie byli z Domu Egensheym, po nich náſtąpił Albert Aſpurſki, ktorego Liniá bezpotomna przyłączyłá Alzacyą do Domu Auſtryáckiego. Ná koniec Cesárze uſtąpili iey Fráncyi przez Pokoy Weſtfálſki potwierdzony Traktátem Pireneyſkim z kondycyą, że Krol Francuſki miał wypła-

wypłacić 3000000. Fránkow Ferdynándowi Károlowi Synowi Leopoldá Lándgrafowi Alzáckiemu.

Alzácyá graniczy ná Záchod z górámi Voges dzielącemi ią od Lotáryngii, ná Wſchod z Renem dzielącym ią od Szwabii, ná Pułnoc z Palátynátem Reńſkim, á ná Południe z Sundgavem. Obfituie w Zbożá, Winá, Łąki, Láſy, Owoce, Stádá bydeł, w kruſzce miedziane y żelázne, y wſzyſtkę potrzebę dla życia ludzkiego. Dzieli ſię ná dwá Lándgrawiáty álbo ná Wyżſzą y Niżſzą Alzácyą.

WYZSZA ALZACYA w Południowey ſtronie zámyka w ſobie wydzielone niektore częſci od Hagenawu, y Biſkupſtwá Strásburſkiego, y ziemie Marbach, Ripolſtein, y Horbuk; Miáſtá Briſak, gdzie ieſt Stolicá Párlámentu tey Prowincyi, Kolmar, Durkhevm, Keyfersberg, y Munſter.

NIZSZA ALZACYA álbo Pułnocna zámyka w ſobie większą część Biſkupſtwá Strázburſkiego, y Hagenawu, Ziemię Gratow Hánawſkich w Alzácyi, Páńſtwo Lutzcelſteyn, Miáſtá Hagenaw Stołeczne, Wiſſemburg, Scheleſtad, Oberhenheym, Roſenheym, y Landaw, Sawerno, Benfeld y Mosheym. Strásburg záś nie było uſtąpione Fráncuzom przez Pokoy Weſtfáliſki, ále Roku 1682. wpádło w Ręce ich, y przez Pokoy Ryſwicki uſtąpione.

HAGENAW Prefekturá zámyka w ſobie 10 Miáſt, káżde máiące ſwoię Ziemię, iáko Landaw, Wiſſemburg, Hagenaw, Rosheym, Oberhenheym, Keyſerbeg, Durkam, Colmar, Scheleſtad, y Munſter.

HAGENAW Miáſto Stołeczne między Rzekámi Moter y Sorn, murem opasáne od Fryderyká Cesárzá, y Páłácem przyozdobione, zálzczycone przedtym konſerwowána tu od Fráncuzow Koroną, Sceptrum, złotym Iábłkiem, y Szpádą Károlá W. należy do Fráncyi.

LANDAW nád Keychą przedtym Imperyálne, ále teraz Fráncuſkie y od nich mocno ufortyfikowáne.

COLMAR przedtym Imperyálne, teraz Fráncyi podległe.

SCHELESTAD nád Ilem Miáſto mocno ufortyfikowáne foſsámi, y obfituiące w okolicznym kráiu w Zbożá, Winá, Łąki, y ma wygodny Port ná Ilu, położone ná Trákcie Burgońſkim, y Szwáyczárſkim.

KEYSERBEG przedtym Imperyálne, ále teraz podległe Domowi Auſtryáckiemu ſłáwne z Win wárzonych.

STRASBURG álbo Argentyná nád Renem Miáſto znáczne, wielkie, piękne, bogáte, y mocno ufortyfikowáne, bo ſię liczy naymocnieyſzym w Niemczech, obronione Cyttádellą ledwie dobytą, ma ſwego Biſkupá, y Akádemią fundowáną R. 1638. przyozdobione Koſciołem Kátedrálnym wſpániałym, y w nim Zegárem Mátemátycznym, ktory w Oltárzu reprezentuie kurs Plánet, Słońcá, Mieſiącá, dni Rocznych y wſzyſtkie Aſtronomiczne znáki, kiedy záś Godziny wybiiáć ma, ma przeſtrogę od kogutá, ktory iák czás przychodzi iák żywy ſkrzydłámi chłáſuie y pieie, á potym Chryſtus Pan zmártwych wſtáły wypędza śmierć, y tá godziny wybiia, czegom ſię dobrze nápátrzył lubo nie zupełnie, bo teraz ten Zegár nie ma konſerwácyi, ieſt tu záraz y Portret Mikołáiá Koperniká, ktory go wyſtáwił R. 1573. Ná Koſciele tákże ieſt Wieżá nákſztáłt Pirámidy wyſtáwiona bárdzo wyſoka. To Miáſto reformowáne w ſekcie Kálwińſkiey R. 1529. było wolne y Imperyálne, ále ie Ludwik XIV. Krol Fráncuſki odebrał przez Tráktát Ráſztádzki y ſobie uprzywileiował ufortyfikowáwſzy tym mocniey przeciwko impetycyom z Cesárſkiey ſtrony, Biſkup y Kánonicy po odmienioney Religii przenieſli byli Kápitułę do Sawernà, ále ich Krol Fráncuſki rewokował przywrociwſzy wſzyſtkie náleżytoſci, ma 24. Kánonikow Kátedrá, tytułuiących ſię Xiążętámi y Grafámi.

SAVERNO nád Rzeką Sorem przyozdobione Páłácem Biſkupá Strásburſkiego, Páná ſwego, y Rátuſzem, ná około záś winogradámi. Bliſko tego Miáſtá ieſt w leſie Sáwernſkim iedná ſkáłá, z ktorey tám Xiąże Lotáryńſki uchodząc przed Fráncuzámi podczás przegráney bátálii, ná koniu ſkoczył, y zdrow zoſtał z koniem, y owſzem dáley ſwoię drogę proſekwował, co káżdy może mieć zá cud uważáiąc támtę wyſokość przykrą ſkáły, iákom ia ſię ná ten czás iádąc z Páryżá przypátrzył, gdzie dla pámiątki ieſt ten przypadek wyryty ná kámieniu.

OBERHENHEIM nád Ergelem Miáſto bogáte.

SUNTGAW álbo FERRETE dzieli ſię ná 5. Beliárzow álbo Powiátow zwánych od Miáſt pryncypálnych, Ferrete, Befort, Dann, Altkirk y Landſer, ma tákże y Fortece Huningve z Miáſtem Imperyálnym Mulháuſin. Ten Kray obfituie w winogrády, zbożá &c.

FERRETE nád Ilem Stołeczne Miáſto należy do Fráncyi przez Pokoy Munſterſki, y Pirreneyſki.

BE-

TBEFORT Miáſto rozdzielone ná nowe y ſtáre przez tenże Pokoy należy do Fráncyi, ma Zámek ná ſkále mocno ufortyfikowány. W Niżſzey Alzácyi ieſt tákże do Fráncyi należąca Fortecá zwána Fort-Luis mocna.

LOTARYNGIA.

XIęſtwo to mieſzkáne przedtym od Medyomátryſow, y Luſow, á potym záwoiowáne od Hunnow, ále Meroweuſz Krol Fránkow pod ſwoy Rząd ie odebrał, á Klodoweuſz inkorporował do Kroleſtwá Auſtrázyiſkiego; Teodoryk Syn iego był náypierwſzym Krolem, potym Lotáryuſz II. Syn Lotáryuſzá Cesárzá wziął tytuł Kroleſtwá Lotáryńſkiego; że záś bezpotomnie umárł, Stryiowie iego Károl y Ludwik Roku 959. podzielili ſię nim, rozdzieliwſzy Xięſtwo ná Wyżſze y Niżſze. Brunon Arcybiſkup Koloński był Biſkupem tutecznym, y dał Wyżſzą Lotáryngią Fryderikowi Brátu Adálberoná Biſkupá Meckiego, po ktorego ſukceſſorách beſpotomnych Cesárz Konrád dał Páńſtwo to Gothelonowi, ktory iuż miał Niżſzą Lotáryngią, á po śmierci iego doſtáłá ſię Wyżſza Albertowi: po nim Ceſarz inweſtyował ná Xieſtwo Geráldá Alzáckiego Roku 1048. pierwſzego záczynáiącego Dom y Linią Xiążąt Lotáryńſkich, ktorych ſię ráchuie áż do Leopoldá Jozefá przywroconego do ſwoich Páńſtw Roku 1697. 26. tego Syn Fránciſzek Leopold teraz ieſt inweſtyowány Xięſtwem Toſkáńſkim we Włoſzech, ożeniony z Márya Tereſſą Corką Károlá VI. Cesárzá, á Lotáryngiá przez oſtátni tráktát Ludwikowi XV. Krolowi Fráncuſkiemn ſię doſtáłá, ktorey dożywocie náznáczone Krolowi Stániſłáwowi z Domu Leſzczyńſkiemu po dwá rázy w Scyſſyi obránemu do Korony Polſkiey.

LOTARYNGIA wzięłá Imię ſwoie od Lotáryuſzá Synà Lotáryuſzá Cesárzá, byłá przedtym obſzernieyſza záſzczycáiąc ſię Krolámi włáſnemi, ále teraz oderwánych ma wiele Prowincyi, położona między Fráncyą y Niemcámi. Grániczy ná Pułnoc z Luxemburgiem y z Arcybiſkupſtwem Trewirſkim, ná Wſchod z Pálátynátem Reńſkim y Alzácyą, ná Południe z Frácheкontem, ná Záchod z Chámpánią; od Pułnocy do Południá ma około 60. mil Fráncuſkich, á od Wſchodu do Záchodu 40. Powietrze ma zdrowe. Oblana Meuzą, Mozellą, Meurtą, y Sarą znácznieyſzemi Rzekámi. Gruntá ma obfituiące w zbożá, wina, y páſtwiſká. Wydáie z ſiebie ſol, żelázo, ſrebro, miedź, znáyduie w ſobie tákże perły y lázurowy kámień.

Dzieli ſię ná dwá Xięſtwá: Lotáryńſkie y Bárſkie; zámyka w ſobie Biſkupſtwá Metz, Toul, y Verdun ále dáwniey náleżące do Fráncyi, o ktorych we Fráncyi wolno obaczyć. Ludwik XIV. Krol Fráncuſki trzymał to Xięſtwo przez nie máły czás, ále przez Pokoy Ryſzwicki uſtąpił go Xiążęciu Dziedzicowi, ktory ieździł ſam do Páryżá oddáć Homagium Krolowi z Xięſtwá Bárſkiego hołduiącego Koronie Fráncuſkiey, teraz iednák należy do Fráncyi, iáko wyżey.

LOTARYNGIA dzieli ſię ná ziemie Páńſtwá ſwego, y ná ziemie náleżące do niego.

Ziemie Lotáryńſkie zámykáią w ſobie Powiáty Nancy, Mirecourt y Vodrevange, oprocz záś Miáſt tegoż imienia ma Lunewille, Roſieres, Chaligny, Neuchatel, Remiremunt, S. Diei, y Sar-Louis.

Ziemie náleżące máią w ſobie Markizat, Hatton, Chattel, Gráfſtwá Blamont, Vodemont, Sarburg, Sar-Albe, Salm, y Prefektury, Marſal, Bitſch, Phalsburg, Denevre, Apremont, Commerſi y Zámek nád Mozellą.

NANCY Miáſto Stołeczne nád Meurtą bárdzo piękne, wielkie y mocne, przyozdobione Koſciołem Kátedrálnym z ciosánego kámienia z nádgrobkámi zácnych Pánow y Rycerzow woiennych, y Páłácem Xiążęcym, iáko y Arſenáłem, á w Koſciele Kápucyńſkim grobámi Xiążąt Lotáryńſkich, Fortece tuteczne częſto były od Fráncuzow ruynowáne.

LUNEVILLE nád Wezuzą, przyozdobione Páłácem rezydencyonálnym Xiążąt Lotáryńſkich, ogrodem pięknym y Stáyniámi murowánemi, iáko y Opáctwem y Komendą Máltáńſką.

MIRECOURT Stołeczne Kráiu Woge nád Meydonem.

Gory Wauges dzielą Lotáryngią od Fránchekontu, y Alzácyi, záczynáią ſię w Xięſtwie Biponckim, Mozella y Saona z nich wypływáią.

VAUDREVANGE nád Sarą ma Fortecę wyſtáwioną od Ludwiká XIV. názwáną Sar Louis.

REMIREMONT nád Mozellą záſzczycone Opáctwem S. Benedyktá fundowánym Roku 620. od S. Romáryká, gdzie teraz Kánoniczki mieſzkáią y wywodzić ſię muſzą z 4. Herbow, zá mąż iść mogą w náznáczonym czáſie excypowáwſzy Xienią, ktora ieſt Pánią tego Miáſtá pod Protekcyą Xiążąt Lotáryńſkich.

HATTON CHATEL Miáſteczko záſzczycone Márkizátem tegoż Imienia, álę teraz tytułuie ſię Prefekturą.

B A R.

XIęſtwo to z dáwnoſci czyniło Homágium Koronie Fráncuſkiey, Krol Jan erygował ie ná Xięſtwo Roku 1364. dla Robertá, ktory ſie z Máryą Corką iego ożenił, oddáne Xiążęciu Lotáryńſkiemu przez Pokoy Ryſzwicki, álę przez oſtátni Tráktát z Cesárzem wraz z Lotáryngią przyłączone do Fráncyi. Grániczy z Lotáryngią, z Luxemburkiem, Champánią, y Fránchekontem, obſituie w wſzyſtkie potrzeby ludzkie. Dzieli ſię ná 4. Czeſci zwáne Baſſigny, Bar, S. Michał, y Clermont, od Miáſt ſwoich názwáne, ma inſze Miáſtá: Pont a Muſſon, Longvi, y Stenay.

BAR LE DUC Miáſto Stołeczne, ma Ziemię ſwoię, fundowáne Roku 951. od Fryderyká I. Grafá, á potym Xiążęciá Wyżſzey Lotáryngii.

CHATILLON nád Saoną znácznieyſze w Powiecie Baſſigny.

CLERMONT tytułuie ſię Gráfſtwem.

DOMREMY Záſzczycone urodzeniem Pánny Orleáńſkiey, o ktorey wolno widzieć w opiſániu Orleánu w Kroleſtwie Fráncuſkim.

PONT à MUSSON nád Mozellą, záſzczycone Márkizátem ſwoim y Collegium Jezuickim, Bliſko tego Miáſtá ieſt Kláſztor Pánieńſki, z kąd Pánny kiedy chcą wyiáchać, mogą zá konſenſem Xieni.

MARSAL Miáſteczko mocne máiące ſkład Solny.

COMERCY nád Meuzą Stołeczne Ziemi ſwoiey.

VODEMONT nád Maydonem záſzczycone Gráfſtwem tego Imienia, ktore Károl Henryk erygował ná Xięſtwo.

ROSIERS nád Meurtą záſzczycone wodą ſtudzienną ná iedney wyſpie Rzeczney, z ktorey tám ſol wárzą.

HELWECYA.

Albo

SZWAYCZARSKIE PANSTWA.

PAńſtwo to mieſzkáne záwſze od początkow Wiekow od Helwetow mocnieyſzych od Golow. Juliuſz Ceſarz y tych záwoiował, y podlegli byli Páńſtwu Rzymſkiemu przez 450. lát, álę podczás iák Pułnocne Nácye náiechały Prowincye Rzymſkie, Burgundowie y Swewowie przywłáſzczyli ſobie to Páńſtwo rozdzieliwſzy ie, á ná w puł VI. Wieku Fráncuzi im ie odebráli y przyłączyli Helwecyą do Fráncyi, álę nádeſzłe Rewolucye Fráncuſkie podzieliły ten wielki Kray ná rożne pártykulárne Stány, gdzie Rudolf Strátingen Gubernátor Burgońſki ukoronował ſię Krolem Burgońſkim, á Szwáyczáry doſtáły ſię pod Rząd Cesárzow Niemieckich, iáko Roku 1032. Konrádowi II. Podczás záś zákłoconych Páńſtw Niemieckich, Pánowie tego Kráiu poczynili ſię abſolutnemi Pánámi, iáko Roku 1308. Kántony zwáne: URY, y drugie SCHWITZ, y UNDERWAL nie mogąc znieść iárzmá Gubernátorow Niemieckich poſłánych od Albertá Auſtryáckiego, wygnáli z nich iednego, á drugiego zábili, uczyniwſzy między ſobą ligę do bronienia ſię y utrzymánia, á potym śmierć Albertá, y Kłotniá między Synámi tym mocniey ich ugrontowáłá przy ſwoim przedſięwzięciu, y uármowáłá, kiedy Leopoldá Auſtryáckiego we 20000. Woyſká znieſli, y tym bárdziey zmocnieni dzieſiątoletnią ligę uczynioną między ſobą odmienili w

wiecz-

wieczną, 7. Grudniá Roku 1315. co widząc y inſze Kántony poczęły ſię wiązáć do ich ligi, iáko Kánton LUCERNSKI Roku 1332. Kánton ZURYGH Roku 1351. á w Roku naſtępuiącym tenże związek przymuſili do ſwego związku Kántony GLARIS y ZUG, w tymże czáſie y Kánton BERN przywiązał ſię do nich, á w Roku 1481. Kántony FRYBURG, y SOLEURE, w Roku záś 1501. Kántony BAZYLIA, y SCHAFHAUSE, y w Roku 1513. APPENZEL przymieſzáły ſię do tey Konfederácyi. Y z tąd 13. Kántonow ieſt podział w támtym wolnym Páńſtwie, to ieſt Zurygh, Bern, Ury, Schwitz, Underwal, Zug, Glaris, Bazylia, Fryburg, Soleure, Schafhauſe, Lucerna, y Appenſel.

Te 13. Kántonow reprezentuią w ſobie 13. Rzeczypoſpolitych bynámniey niedependuiącey iedney od drugiey, iednák zkonfederowáne dla konſerwácyi iednoſtayney. Między temi záś nie iednákowy ieſt Rząd, bo Zurigh, Bern, Bazylia, Schafhauſa, Lucerna, Fryburg, y Soleura, rządzą ſię Aryſtokrátycznie, gdzie y Mieſzczánie z wielkich Miáſt częścią w Rząd wchodzą, inne záś Ury, Schwitz, Underwal, Zug, Glaris, y Appenzel rządzą ſię Demokrátycznie, gdzie y wſzyſcy ludzie z Miáſteczek, y Wſiow mogą pretendowáć urzędow. Te iednák ich Rządy lekſze ſą do znieſienia nád inne Europeyſkie.

Szwáyczárowie w Religii nie ſą iednoſtáyni, bo Kántony Zurigh, Bern, Bazylia, y Schafhauſa, náſłáduią w Sekcie Kálwiná; Glaris, y Appenzel częścią Kálwini, częścią Kátolicy. A inne 7. ſą dobrze ufundowáni w Wierze S. Kátolickiey, ktorzy ſwoie pártykulárne Rády zgromádzáią w Lucernie, á Kalwini w Arraux, wſzyſtkie záś ſpołecznie w Bádzie.

Szwayczárowie mniey dbáią o rozprzeſtrzenienie ich gránic, tylko ſię ſzczegulnie ápplikuią do konſerwácyi wolnoſci ſwoich, nie máią żadnych Fortec oprocz Lucerny, y Bázylei, ále gory im ſtáną zá Fortece, bo wſzędzie Nieprzyiacielowi nie doſtępne, á do tego Woyſká máią bárdzo mocne, ktore w iednym momencie mogą mieć wiádomość o Nieprzyiacielu z ſtoſow ná to ułożonych po pogránicznych gorách, ktore zápaliwſzy wielki z ſiebie ogień wydáią ná przeſtrogę cáłemu Páńſtwu. Miáſto záś Arſenáłow ten kray konſerwuie ſię w wſzelákiey gotowoſci Woienney, bo káżdy obywátel támeczny, Pan, Szlácheic, Mieſzczánin, czyli chłop powinien bydź záwſze w gotowoſci z wſzelákim porządkiem ná Woynę według Práw ich.

Kray ten od dáwnego czáſu zupełnym ſię cieſzy pokoiem, dla czego innym Monárchom użycza Woyſk ſwoich, y zá to Penſye wielkie bierze od Cesárzá, od Krolá Fráncuſkiego, od Papieżá, y innych, ſą záś Ludzie nayſzácownieyſi ze wſzyſtkich cáłey Europy z ſwoiey mocy y wierności Monárchom. Károl VII. Krol Fráncuſki był naypierwſzy ktory ich wokował ná ſwoię potrzebę. Między záś Domem Auſtryáckim máią Tráktát uczyniony, názwány AKKORD DZIEDZICZNY uczyniony R. 1511. między Máxymiliánem I. Cesárzem y niemi, ktory ſię ſtoſuie do sámego Domu Auſtryáckiego.

Szwáyczárowie ſię zgromadzáią corocznie do Bádu oſtátniemi dniámi Czerwcá, y tám tráktuią o wſzytkich rzeczách náleżących do cáłey Rzeczypoſpolitey ich. Seym ten ieſt złączony z dwoch Deputowánych od káżdego Kántonu, Poſłowie Zurighſcy iáko nayſtárſi Prym trzymáią, y z nich ſtárſzy prezyduie, y ten czyni wſzelkie Propozycye náleżące do Seymu, ten rozſyła uniwersáły ná Deputowánie Poſłow ná Seym, y do niego ſię adreſſuią Poſłowie, y wſzyſcy Miniſtrowie Cudzoziemſcy. Ten Seym názywa ſię ordynáryinym, bo ſię corocznie odpráwia. Seymy záś Extráordynáryine odpráwiáią ſię ná ten czás, kiedy Poſłowie Cudzoziemſcy ich ſobie życzą, ktorzy koſztem Pryncypałow ſwoich Monárchow powinni Deputowánych Poſłow od Kántonow prowidowáć. Decyzye záś Seymow przez większą liczbę głoſow konkludowáć ſię powinny.

HELWECYA położona ieſt ná Gorách názwánych Alpes, między Fráncyą, Niemcámi, y Włochámi. Grániczy ná Pułnoc z Szwábią, y Alzácyą, ná Záchod z Fráncheкontem, od ktorego ie dzieli gorá Jurá, ná Południe z Jeziorem Genewſkim y Xieſtwem Medyoláńſkim, ná Wſchod z Gryzonámi y z Tyrolem. Ráchuie ſię tego Páńſtwá rozległość od Południá do Pułnocy 30. mil, od Wſchodu do Záchodu 35.

Kray ten wydáie z ſwoich wyſokich Gor 3. Rzeki naywiększe w Europie: Dunay płynący ku Wſchodnim ſtronom, Ren ku Záchodnim, á Ron ku Południowym ſtronom, ieſt záś naygorzyſtſzy kray koło Tyrolu, Medyolánu, Gryzonow, y Wálezyi, ieſt w wielu mieyſcách lásámi wielkiemi nápełniony, w wielu mieyſcách obfituiący, w wielu mieyſcách też muſi ſię prowidowáć z kąd inąd żywnoſcią. Konſerwuie w ſobie páſtwiſká wielkie, y ná nich ſtádá bydeł y koni.

Dzieli ſię ná 3. częſci generálne, to ieſt ná Kántony, ich Poddánych, y Zkonfederowánych.

ZKONFEDEROWANI ſą we środku Páńſtwá zámknięci, iáko Opát, y Miáſto S. Galla, Biſkup Bázyleyſki, Rzeczpoſpolitá Bieńſka, Grafowie Neuchatel, y Walengin.

Pográ-

Pográniczni záś Biſkupi Konſtáncyeńſki, Koirſki, Syońſki, Gryzońſki, Wálezyeńſki, y Miáſtá Genewa z Rzeczą poſpolitą Genewſką, Mulhauſen, y Rotweil.

PODDANI záś pryncypalnieyſi tego Páńſtwa ſą: Kray Waldeńſki, Gráfstwo Badzkie, Turgaw, Ryngaw, z 4. Stároſtwámi, y 3. Powiátámi, ktore przedtym náleżały do Medyolánu.

KANTONY záś ráchuią ſię 13. z ktorych 7. Kátolickich, 4. Kálwińſkich, á 2. puł Kátolickie, puł Kálwińſkie.

KANTONY KATOLICKIE.

LUCERNA.

KAnton ten wſzedł w ligę Swáyczárſką R. 1332. y ieſt cáły Kátolicki Rzymſki, ná Woynę może dáć 16000. Ludzi woiennych, ma wielką, y mnieyſzą Rádę, ták iák inne, ma dwoch ſędziow, iednego Cywilnego, drugiego Kryminálnego Należy pod władzę Duchowna Officyálſtwá Konſtáncyeńſkiego, y tu rezyduie Nuncyuſz Pápieſki.

LUCERNA Miáſto Stołeczne nád ieziorem tegoż Imienia názwáne od Láterni, ktora tám záwſze gorzáłá dla żegluiących po ieziorze, rozdzielona Rzeką Rus ná dwie częſci, ná ktorey ſą 3. Moſty, z ktorych dwá máią po 500. Krokow wzdłuż, y przyozdobione przedniemi ſztukámi málárſkiemi, Miáſto ieſt murem y wieżámi opasáne, niewielkie, ále piękne, y kwitnące w hándle przewożąc Kupiectwá z Włoch do Niemczech, przyozdobione w Koſciele Orgánámi wielkoſci oſobliwey, Arſenałem, y Collegium Jezuickim, iáko y w Opáctwie Munſterſkim grobem Kánoniká Janá Baldeká zmárłego R. 1348. w lat wieku ſwego 186. ma w iednym Domu kámień z iedney ſtrony czárniáwy, á z drugigy biały leczący Powietrze złe, krwi płynienia, y rożne ſluxy.

URY.

KAnton ten położony ieſt między wielkiemi gorámi, z ktorych naywyżſza ieſt gorá S. Gottárdá, y naypierwſzy z 3. zkonfederowánych ná utrzymánie wolnoſci ſwoiey. Dzieli ſię ná 9. názwánych pártycypácyi, gdzie wſzyſcy obywátele mogą pretendować Urzędow publicznych, bo máią Rząd Demokrátyczny, ma znácznieyſze Miáſtá Altorf, y Belzelingen, gdzie ſię odpráwuią Rády Generálne tey tu Rzeczypospolitey Ten kray należał przedtym do Opáctwá S. Felixá, potym przenioſł ſię do Opátow Wettygenſkich, z ktorych pánowánia wykupił ſię welką Summą Pieniężną, á w Protekcyą Cesárzow ſię oddał, od ktorych że był zle tráktowány z uſzczebkiem ſwobod ſwoich oſobliwie od Cesárzá Albertá Auſtryáckiego poſłánego tám Gubernátorá Gryſlerá, ktory procz rożnych Tyránnii, czápkę ſwoię ná Tykę włożyć kazał, y onę ádorować iák ſiebie pod wielką kárą, Gwilelm Tel pierwſzy Pan tego kráiu, ſprzeciwiáiąc ſię záđość uczynieniu woli iego, ſkárány był ná uſtrzelenie iábłká ná głowie Syná ſwego, co z wielką boiáźnią muſiał, ále y z Adreſſem ſzczęſliwie uſtrzelił, czym nie ukontentowány Gubernátor do więzienia go wtrącił, ále y z támtąd sálwowány, á tym czáſem lud przerážony okrucieńſtwámi złączywſzy ſię z Kántonámi Schwitzem, y Underwaldem podobneż Tyránnie cierpiącemi związek uczynił przeciw Gubernátorom, y zebránemi ſiłámi odebrał Zamki y Fortece, uczyniwſzy ligę ná 10. lat do bronienia wolnoſci R. 1308.

OPACTWO NN. PANNY Eremitáńſkie ieſt w tym Kántonie, y ma Opátá tytułuiącego ſię Xiążęciem.

ALTORF Miáſteczko nie obmurowáne ále wielkie, y gorámi opasáne, przyozdobione Domámi, y Ulicámi, pięknemi, á okolicznie ogrodámi weſołemi, Dworámi, y rownińámi.

FRYBURG.

TEn Kánton Ziemię ma obfituiącą w wſzelákie zbożá, łąki, y páſtwiſká, zámknięty ieſt w Kántonie Bern, ále ſię oſobną Rzeczą poſpolitą rządzi, Kray ludny wyſtáwić może Woyſká 18000. dzieli ſię ná 18. Ziem, y 2. Páńſtwá zwáne Kugia, y Prevaudan, y w kráiu

kráiu Wáldeńſkim ma kilká Powiátow, rządzi ſię Aryſtokrátycznie, kdzie Mieſzczánie máią Rząd nád całym Kántonem.

FRYBURG Miáſto Stołeczne ná gorze położone, nád Sarmą, záſzczycone rezydencyą Biſkupá Láuzáńſkiego, y wielu Szláchty, ma Collegium Jezuickie y komendę Máltáńſką, to Miáſto było wolne, y Imperyálne, ále weſzło w ligę Szwayczárſką R. 1481. Ma Rádę większą z 200. Rádnych Pánow złożoną, y drugą mnieyſzą, gdzie 24. Senátorow adminiſtruią potrzeby Páńſtwá, ma y inne Superintendencye.

SOLEURA.

TEn Kánton ieſt ludny y rozdzielony ná 12. Powiátow, adminiſtrowány przez 12. Rádnych Pánow Soleurſkich.

SOLEURE czyli Soloturn Miáſto Stołeczne rozdzielone Rzeką Aar ná dwie cześći, obiedwie uſortyfikowáne teráźnieyſzą modą, przyozdobione Jezuickim Collegium bárdzo wſpániáłym, y rezydencyą Poſłá Fráncuſkiego. Ma Rádę wielką złożoną ze 100. Rádnych Pánow, y mnieyſzą złożoną z Konſyliárzow 36. ma 2. Konſulow rządzących Kántonámi, y innych Officyerow Woyſkowych, to Miáſto ma bydź fundowáne R. 2030. po Stworzeniu Swiátá, bywáło wolne Imperyálne, ále R. 1481. do ligi z innemi przywiązáło ſię.

UNDERWALD.

KAnton ten nie wielki ále obfituiący w páſtwiſká, zwány przedtym Gráfſtwem Surygowſkim, y náleżał do intráty Kláſztoru Lucerńſkiego, ále z przyczyny Gubernátorow okrutnych od Albertá Cesárzá zeſłánych przywiązał ſię do ligi z Kántonámi Ury y Schwitzen. Dzieli ſię ná część Záchodnią názwáną Optenvald, y ná Wſchodnią Underwald.

STANTZ pryncypálnieyſze Miáſto, konſerwuie ſobie pieczęć dáwną pod dwiemá kluczámi Kráiu tego.

SCHWITZ.

TEn Kánton ieſt między wielkiemi Gorámi położony, y náypierwſzy z 3. zkonfederowánych rządzi ſię Demokrátycznie, nie ma Miáſtá żadnego tylko iedno SCHWITZ, dáiące Imię ſwemu Kántonowi położone bliſko ieziorá Lucerńſkiego, gdzie tylko ma ieden Koſcioł, y kilká Domow málowánych, między gorámi, inne záś ma wſi zwáne Art, Oſnenen, Lachen, Grinof, Kuznach, y Opáctwo Eremitáńſkie zwáne Einſidlen.

ZUG.

TEn Kánton wſzedł w ligę Roku 1352. ieſt rządzony przez 45. Rádnych Pánow, y Prezydentá zwánego Landam, ktory mieſzkáć powinien w Zugu. Dzieli ſię ná 6. Powiátow zwánych Cham, S. Jędrzey, Hunneberg, Wachewil, Steyhouſe, S. Wolfgáng. Miewał przedtym Pánow własnych pártykulárnych, potym Xiążąt Auſtryáckich, teraz wolność.

ZUG Miáſto Stołeczne nád ieziorem, ma piękny Rátuſz ſwoy, y okolicznie po gorách obfituie w zboża, winá, y láſy máiący zwierzyny niemáło.

KANTONY KALWINSKIE.

BERN.

TEn Kánton zámyka w ſobie trzecią część Helwecyi, y ſzerzy ſię od Południá do Pułnocy ná 24. mil, á od Wſchodu do Záchodu ná 18. Dzieli ſię ná 2. cześći, część Niemiecką, gdzie po Niemiecku mowią, y Romáńſką, gdzie po Fráncuſku.

NIEMIECKA część zámyka w ſobie Ziem 32. zámknięte w 5. Powiátách, to ieſt Argáwie Wyżſzym, y Niżſzym, ná Pułnocney ſtronie Sybentale wyſokim y niſkim, y z Wallem Hazelſkim ná Południowey ſtronie. Pierwſze dwá nád Rzeką Siben, á oſtátni nád Aar.

ROMANSKA záś część názwána Kráiem Wáldeńſkim położona ná ſtronie Południowey, Bernowie Kray Wáldenſki trzymáią cáły, excypowáwſzy niektore, iáko Morat, Granzon, Echalans, y Schwatzemburg, ktore weſpoł trzymáią z Fryburczykámi.

Kánton Bernſki ieſt náywięcey obfituiący w zbożá, páſtwiſká, y winá, y náymocnieyſzy nád inne, bo we 24. godzinách może wyſtáwić Woyſká 40000. á we 3. dniách 100000. zkonfederowány z innemi Roku 1353. cáły ieſt Kálwińſki, ma záwſze Officyerow exercytuiących woyſká, ma Miáſtá, Bern, Lauſane, Thun, Avenches, Aarbek, y Aaraf, znácznieyſze.

BERN Miáſto Stołeczne nád Rzeką Aár, ufortyfikowáne báſtyonámi mocnemi, y foſsámi pełnemi wody, wielkie, piękne, y ludne, y bogáte, przyozdobione wielkiemi Fontánnámi, ulicámi, pięknie burkowánemi, Koſciołem wſpániałym w ſtrukturze, Arſenałem, y Akádemią. To Miáſto ma dwie Rády, Pierwſza abſolutná złożona z 200. Mieſzczánow, á Druga Senátorſka z 27. Te Rády máią ſwoich Konſulow prezyduiących álternátą y dożywotnich. Ma y 4. Bándyerow iákoby Generáłow woyſkowych, ktorzy wizytuią Oręże Mieſzczánow, prowiduią ná potrzebę woienną, y wolno im exkludować kogo widzą nie ſpoſobnego z 200. Mieſzczánow Rádnych, ma y dwoch Podſkárbich, iednego do Prowincyi Romáńſkiey, drugiego do Niemieckiey. Bern rządzi cáłym ſwoim Kántonem przez Gubernátorow máiących káżdy ſwoy Powiát, y ſądzących, od ktorych Sądow wolna Appellácyá do Rády Bernſkiey. Tych Gubernátorow często odmieniáią.

BERNOWIE ſą wielkiey modeſtyi, y miłoſierni, chociaż Heretycy, y nieprzyiaciele wielcy nieczyſtoſci, bo iáko Burnet piſze w ſwoiey peregrynácyi, że zá cudzołoſtwo 3. rázy popełnione śmiercią karzą, iáko y zá Fornikácyą 5. rázy popełniona, ná co ſię cáły Senát gromádzi ná plác, á Konſul Dekret feruie, po Dekrecie oſkárzonego, czyli oſkárzoną o ten exceſs, w ręce Kátowſkie oddáie, przy ktorey śmierci bywa exhortá gániąca grzech cięſzki.

LAUSANE położone ná 3. gorách, ma Koſcioł wſpániały, ktory iedno trzeſienie ziemi rozryſowáło po iedney ſtronie, á drugie nápráwiło, był przedtym Kátedrálny, ále Roku 1535. po odmienioney Religii, Biſkup ſię przenioſł do Fryburgu. To Miáſto bywáło wolne Imperyálne.

MOUDON wſłáwione iármárkámi ná konie y bydłá.

AARAF nád Rzeką Aar piękne y przyozdobione pięknemi Domámi, y obſzernemi ulicámi oblanemi wielą Rzeczek, ſłáwne w iármárki.

MORAT nád ieziorem tegoż Imienia, położone w Kántonie Fryburgſkim, wſłáwione bátálią wygráną Szwáyczárow przeciwko Károlowi Xiążęciu Burgońſkiemu, poráziwſzy mu 28000. Woyſká y ledwie ſam Xiąże uſzedł w płáw iezioro, y zá nim Páż ieden, ktorego wypłynąwſzy ná brzeg przebił zá to, że ſię z nim puſcił, ná pámiątkę tey wygráney wyſtáwili Káplicę w polu, pochowáwſzy tám Burgondow z dáną inſkrypcyą: *Inviciſſimi, atque fortiſſimi Ducis Burgondiæ Exercitus, Muratum obſidens, contra Helvetios pugnans, hic ſui monumentum reliquit, Annô 1476.* y ná pámiątkę tey wygráney Fryburgowie dwá dni ſolennie święcą z wielkim appláuzem y uciechámi.

Ziemiá Murátſka ma náypierwſze mieyſce przed innemi do Kántonu Bernſkiego należącemi.

KRAY WALDENSKI położony nád ieziorem Genewſkim, obfituie w winá bárdzo dobre, należał przedtym do Sábáudyi, ále teraz do Kántonu Bernſkiego, ma niektore miáſtá należące do Fryburgu, á niektore wzáiemnie y do Bernu, w ktorych wzáiemnych ſą tákie Koſcioły, gdzie ſię iednego dniá odpráwiáią nábożeńſtwá, y kazániá Kátolickie, y tegoż sámego dniá Kálwińſkie. Ma Miáſtá znácznieyſze Lauſane iáko wyżey.

MORGES nád ieziorem Genewſkim piękne y hándlowne.

NION ma Zamek, hándluie drzewem y węglámi.

AVANCHE nád Broią Miáſto Stołeczne dáwnych Helwetow, mieváło Biſkupa przenieſionego do Lauzány.

VEVAY nád ieziorem Genewſkim, ſłáwne w winá dobre, y w Sery.

IVERDUN przyozdobione Zamkiem bliſko ieziorá nád Rzeką Kurſyſſą, bár-

dzo

dzo Rybną, ná ktorey ma Port dla defluidácyi win, bogáte w mánufáktury iedwábne, ma ſwoie Collegium y Drukárnią.

ORBE mieſzkáne od dáwnych Urbienow Stołeczne Powiátu tegoż Imienia.

BASILEA.

TEn Kánton ieſt náymocnieyſzy w tym Páńſtwie, lubo ma 9. Ráng między drugiemi z przyczyny, że dopiero po 8. ligę przyiał. Obfituie w zbożá, owoce, winá, Páſtwiſká, w láſy nápełnione źwierzynámi, w Rzeki rybne, y Renem oblany. Dzieli ſie ná 5. częſci, do ktorych Rzeczpoſpolita Bázyleyſka poſyła Gubernátorow, zowią ſie Fránsberg, Wallemburg, Homburg, Monchesteyn, y Rameſteyn, Kray ten wſzyſtek ieſt Kálwińſki od Roku 1529. ma Miáſtá Bazyleą, Weychſtal, Siſſac, Wallemburg, Augſt, Buendorf, y Wellingen.

BASILEA Miáſto Stołeczne nád Renem, ktory ie dzieli ná dwie częſci złączone przez Moſt; większa część ieſt położona ná gorze nákſztáłt Amphitheátrum, á druga ná piękney rowninie. To Miáſto ieſt wielkie, czyſte, y przyozdobione Koſciołem Kátedrálnym bárdzo wſpániáłym, y Rátuſzem wielkim, gdzie ieſt do widzenia Obraz eſtymowány reprezentuiący cáłą Mękę Páńſką. Ma tákże Akádemią eſtymowáną, gdzie y ięzyká Hebráyſkiego náucza, y pisánia, Erázm Rottedámſki tu tákże náuczał. Miáło ſwego Biſkupá, ále po odmienioney przenioſł ſię do Porentru, y tám rezyduie, á Kápitułá do Tryburgu w Bryſgáwie, miáło y innych wiele Kláſztorow, y Opáctwo S. Leonárdá, ále to wſzyſtko przemienione w Kálwinią. Było Imperyálne á w oſtátnim Pokoiu Munſterſkim deklárowáne wolne, y nie náleżące do Imperium.

Tu w tym Mieſcie odpráwowáło ſię Concilium Roku 1431. ktore pretendowáło Prymu przed Papieżem, y w ten ſpoſob deponowáło Eugenieuſzá IV. obrawſzy ná mieyſce iego Amedeuſzá VIII. Xiążęciá Sabáudzkiego, ktory wziął Imię Felixá V. Stánęły tu inne punktá z przyczyny Czeſkich errorow, o czym wolno dowiedzieć ſię w Concilium Láteráńſkim, reprobuiącym to Concilium, iáko przeciwne Práwom Koſcielnym, ktore nákázuią Prym dáwáć Papieżom, bo oni ſą co ápprobowáć, y reprobowáć máią wolność Concilia, o czym odſyłam do Theologii y Kánonow.

Miáſto Bázyleyſkie ieſt rządzone przez wielką Rádę, ktora ſię gromádzi z 244. Mieſzczáno[illegible], y przez mnieyſzą 64. tylko Rádnych Pánow máiąca.

AUGST Wies bliſko Bázylei ná mieyſcu, gdzie było przedtym Miáſto Auguſtá Ráurácorum, ma oſobliwe Stárożytnoſci do widzenia, iáko mury ſtáre, wieże, Zamek ieden, Akwedukt &c.

ZURIGH.

KAnton ten ieſt ludny, y obfituiący w zbożá. Dzieli ſię ná 9. Powiátow, do ktorych Miáſto Zurigh náznácza oſobnych Gubernátorow. Wſzedł w Konfederácyą z innemi Roku 1351. y ma naypierwſzy Ráng ná Seymách, ieſt mocny w woyſkowych ludzi, wſzyſtek Kálwińſką Sektą zárażony. Ma Miáſtá znácznieyſze Zurygh, Greiffensée, Bulach, Winterthur, Eglinſaw, Regenſperg, Gruningve y Stevn.

ZURYGH Miáſto Stołeczne nád ieziorem tegoż Imienia, dáwne, wielkie, pięknę, ludne, y bogáte w hándle iedwábne, ufortyfikowáne, ma ſwoy Arſenał dobrze uprowidowány, gdzie ieſt figurá Gwilelmá Tellá, ktory iábłko na głowie Synáſwego z ſtrzáły uſtrzelił, y sálá iedná wielka, gdzie Feſtyny ſię odpráwuią, y Cechy mieyſkie ſię gromádzą do Rády, y tám káżdy Cech ma ſwoy ſtoł, á nád ſtołem znák Rzemieſłá, gdzie ktory Cech ma ſiedzieć; białegłowy tu w tym mieſcie widzieć nie mogą nikogo, oprocz Krewnych ſwoich, ták ſą dobrze konſerwowáne, y náywiększa ich ludzkość ieſt rękę podáć człowiekowi.

Kánton ten ieſt między sámemi gorámi, gdzie ieziorá częſto w zimie zámárzáią. Jezioro Zurigh ieſt náywiększe w Szwáyczárách, máiące 5. mil w zdłuż y w ſzerz milę.

WINTERTHUR Miáſteczko położone między winnicámi, bogáte w hándle y mánufáktury.

SCHAF-

SCHAFHAUSE.

KAnton ten obfituie w zboża. Dzieli ſię ná 11. Powiátow dependuiących od Miáſtá Schafhauſe przyłączony do ligi Roku 1501. á Wiárę Kátolicką utracił Roku 1529. popáliwſzy wſzyſtkie Obrázy, nábożeńſtwámi Rzymſkiego Koſcioła zgárdziwſzy, Koſcielne dobrá zkonfiſkowáwſzy, Xięży, Zákonnikow, Zákonnice powygániáwſzy.

SCHAFHAUSE Miáſto Stołeczne nád Renem, nie wielkie ále przyozdobione budynkámi málowánemi, y ulicámi czyſtemi y ſzerokiemi, obronione Cyttádellą mocną, y przyozdobione Koſciołem przedtym Kátedrálnym wſpániałym, moſtem nád Renem, Rátuſzem, Arſenałem, y Biblioteką nápełnioną Xięgámi, zegárem reprezentuiącym kurs Słońcá, Mieſiącá, y Záćmieniow. Miáſto to ieſt rozdzielone ná 12. Rángow zwánych *TRIBUS*, z ktorych w pierwſzym Rángu liczą ſię Szláchtá y mieſzczánie, á w oſtátnich 11. reſztá ludzi y Rzemieſlnikow. Ma wielką Rádę złożoną z 86. Rádnych Pánow, á mnieyſzą z 26. w obodwoch záś dwoch Burmiſtrzow prezyduie. Bliſko tego Miáſtá Ren ſię przedziera przez ſkáły, y wielki grzmot czyni.

KANTONY
w puł KATOLICKIE w puł KALWINSKIE.
APPENZEL.

TEn Kánton ieſt położony między Opáctwem S. Gálłá y Renem, w wielkich gorách, ále nápełnionych páſtwiſkámi, ma oſtátnie mieyſce po innych, bo dopiero Roku 1513. przyſzedł do ligi, częſcią Wiárę S. konſerwuie: częſcią Kálwiná Sektę náſłáduie. Dzieli ſię ná dwie częſci wewnętrzną, y powierzchowną. Rządzi ſię w wolnoſci, y ma ſwoię Rádę złożoną ze 144. Oſob deputowánych po 12. z káżdego Powiátu czyli Miáſtá ná Woynę ludzi może wyſtáwić 5000.

APPENZEL Stołeczne Miáſteczko, bogáte, y ludne, záſzczycone przedtym Rezydencyą Opátow S. Gálłá, do ktorych náleżáło, ále ſię wykupiło, názywa ſię dla tego Appenzel iákoby *Abbatis Cella.*

GLARIS.

TEn Kánton ieſt nie wielki, położony między wielkiemi gorámi náleżał do Kláſztoru Sekingeńſkiego, ále Fryderyk Bárberoſſá dárował go Pálátynom Burgońſkim, z kąd ſię doſtał w Dom Auſtryácki, á Roku 1352. do ligi 3. Kántonow przyięty. Miewa Seymy właſne, gdzie ſię ágituią intereſſá Domowe y polityczne, konſerwuie w ſobie częſcią Wiárę S. częſcią Sektę Kálwiná náſłáduie. Oprocz właſnego Powiátu zámyka w ſobie Beliárze Werdemberg, Uſnak, Gaſtal, ma Miáſteczká pryncypálnieyſze Glaris, Schwanden: Urnen, Neſtel, y Elm.

ZKONFEDEROWANI
z SWAYCZARAMI.
OPACTWO S. GALLA.

TEn Kray y z Gráfſtwem Togenburſkim náleżącym do niego, grániczy z ieziorem Konſtáncyeńſkim, z Turgawem, Zurighem, y Appenzelem. Ma dwá Rządy abſolutne; Opátá S. Gálłá, ktory náywiękſzą część trzyma, y Rząd Mieyſki. Opáci S. Gál-

S. Gálla R. 1226. záczęli ſię tytułowáć Xiążętámi Imperyálnemi áż do dziſia, ſą mocni, y ich Kray ieſt w Protekcyi Kántonow Zurighſkiego, Lucernſkiego, Schwitzerſkiego, y Gláriſkiego, od R. 1452. y z tych Kántonow ieden Rádny Pan bywa deſtynowány ná Kápitánią Generálną w Dobrách Opáckich, á co 2. Roki odmieniány. Opát ten y inne Ziemie trzyma w Turgáwie gdzie nayczęſciey rezyduie w Mieſcie Wyle.

S. GALLUS Miáſto Stołeczne, y ábſolutne Prowincyi Turgáwſkiey bliſko ieziorá Konſtáncyeńſkiego, wzięło Imię od Opáctwá tu fundowánego zá Dágobertá przez Gálla Szláchcicá Szkockiego, ktory R. 630. przyſzedł tu ná puſzczą opowiedziáwſzy Ewángelią w okolicznie, tego potym wiele Oſob náſládowáło y w krotce Kláſztor był ludny. Sygebert Krol Auſtrázycki temuż Swiętemu wiele Dobr dárował, á po 100. lát Krol Fráncuſki odmienił Kláſztor w Opáctwo, pozwoliwſzy Zákonnikom obieráć ſobie Opátá pod Regułą S. Benedyktá. Miáſto to nie ieſt wielkie, ále piękne, ludne, y bogáte, oſobliwie w mánufáktury płocienne, część Miáſtá należy do Opáctwá, Reſztá záś rządzi ſię pod Imieniem Rzeczypoſpolitey, w niwczym nie dependuiącey od Opátá. Dzieli ſię ná 6. Kompánii, z ktorey káżda obiera z między ſiebie 12. Oſob ná Seym álbo Rádę Stánow. To Miáſto ieſt w lidze z innemi Kántonámi, Sektę Kálwińſką przyięło R. 1529. y od tego czáſu tám Opát zbrzydził ſobie Rezydencyą, á teraz mieſzka w Wyle.

BISKUPSTWO BAZYLEISKIE.

TO Biſkupſtwo grániczy ná Pułnoc z Suntgawem, ná Záchod z Fránchekontem ná Wſchod, y Południe z Kántonámi Bernſkim, Soleurſkim, y Bázyleyſkim, położone między wielkiemi gorámi, ále nápełnionemi páſtwiſkámi, y obfituie w zbożá w wielu mieyſcách. Obywátele támeczni ſą częſcią Kátolicy, częſcią Kálwini. Biſkup Bázyleyſki ieſt Abſolutem tego Páńſtwá, y Xiążęciem Imperyálnym zkonfederowány z Szwáyczárámi, procz Brondrutu, ma Miáſtá Delmont, Franqvemont, Scurſane, y Boneville.

BRUNDRUT Miáſto Stołeczne nád Hállenem przyozdobione Koſciołem Kátedrálnym, y Rezydencyą Biſkupá Páná ſwego.

RZECZPOSPOLITA BIENSKA.

BIENNA Miáſto położone w pięknym mieyſcu między Winnicámi nád Suzą, y ieziorem Rybnym, Stołeczne, nie wielkiego Kráiu między Szwayczárſkiemi Kántonámi Biſkupſtwem Bázyleyſkim, Fránchekontem, y Neuchátelem rządzi ſię pod Imieniem Rzeczyſpolitey máiąc Rádę reprezentowáną w 40. Mieſzczánách, ktorzy decyduią w wſzelkich intereſsách, ma y mnieyſza Rádę złączoną z 24. Ráycow y Burmiſztrzá prezyduiącego y adminiſtruiącego intereſsá Kráiu. Ma dependencyą od Biſkupá Bázyleyſkiego, ktory náznácza dwoch Prezydentow ná Rády, y Woyſká dodáie podczás Woyny, Dzieſięciny wybiera, y część intráty mu należy. Cáły Kray ten ieſt Kálwińſki, y w ligę wſzedł z Kántonámi R. 1367.

GRAFSTWO NEUCHATEL.

TO Gráfstwo y z drugim Wálengeńſkim formuią ſobie Stán obſolutny, może mieć 8. mil w zdłuż á w ſzerz 3. graniczy ná Záchod z Fránchekontem, ná Pułnoc z Bienem, á z drugich ſtron z Szwáyczárámi. Powietrze ma zdrowe y ziemię żyzną y ludną. Ma Miáſtá Neuchatel, Rochefort, y Káſztellánie Tyelſką, Landerońſką y Budryſką, Walengin tákże ma 90. Wſi, y około 3000. Domow po gorách erygowánych. Ieſt zkonfederowány z Kántonámi Bernſkim, Lucernſkim, Fryburgſkim, y Soleurſkim, R. 1406. o co ieſt Trákták uczyniony, z Grafem Neuchatelſkim, y Kántonem Bernſkim. Obywá-

tele tego Gráfstwá trzymáią Sektę Kálwińſką oprocz Káſztellánii Lánderońſkiey. Miewáło przedtym właſnych Grafow Neuchátelſkich, Fryburgſkich, Hochbergſkich, y Longewilſkich, y oſtátnimi láty miáło wielu Pretendentow, ále teraz Krol Pruſki ieſt Pan abſolutny, przyznány od Ludwiká XIV. przez oſtátni Pokoy, iednák muſi przyſięgáć ná nieodmiáne Práw, y Zwyczáiow Kráiu, y obligowány proſić o inweſtyturę.

NEUCHATEL Miáſto Stołeczne, nie wielkie, nád ieziorem Rybnym máiący Kray ná około Winogradámi obſádzony, miáło Opáctw wiele, ále po odmiánie Religii wzyſtkie ich dobrá konfiſkowáne, y Duchowieńſtwo wygnáne, Landeron tylko y Cedlier zoſtáły ſię przy Wierze S.

BISKUPSTWO KOIRSKIE.

COIRe Miáſto Gryzońſkie Stołeczne Kántonu nie wielkiego zwánego CADE álbo DOM BOZY nád Rzeką Pleſſuwą bliſko Renu záczynáiącego mieć defluidácyą, y bogácącego Miáſto Portem ſwoim. Miáſto to ſtárodáwne przemienione w Sektę Kálwińſką R. 1529. ma iednák Biſkupá ſwoiego Xiążęciá Imperyálnego, przedtym znácznemi intrátámi opátrzonego, ále po odmienioney Religii Dobr iego znácznie podupádłego, Kápitułá, ktorá obiera Biſkupá, dáleko ma większą intrátę od niego, ná przedmieſciu ieſt Kátedrá, gdzie Biſkup z Kápitułą ſwoią rezyduie. Ten Kray ieſt nápełniony gorámi. Miáſto záś bywáło Imperyálne y wolne, ále od Roku 1498. od Fryzonow záwoiowáne ma ſwoię wielką y máłą Rádę iák drugie Miáſtá.

RECYA álbo GRYZONOW.

KRay ten rządzi ſię pod Imieniem Rzeczypoſpolitey, graniczy ná Południe z Xięſtwem Medyoláńſkim, y Wenecyą, ná Wſchod z Tyrolem, á ná Pułnoc y Záchod Szwayczárámi, od Wſchodu do Záchodu ma około 14. mil á od Południá do Pułnocy 12. Kray cáły ieſt nápełniony wielkiemi gorámi, y niedoſtępnemi, z ktorych ſię záczynáią Rzeki Ren, Inn, y Adda. Dzieli ſię ná 3. ligi, ktorych Obywátele ſą ná w puł Kátolicy, ná w puł Kálwini. Pierwſza ligá Gryzońſka, ktora dáłá Imię cáłemu Páńſtwu; Druga ligá dzieſiąciu Iurysdykcyi; á Trzecia ligá Cadee, álbo Dom Boży, do ktorey ieſt przyłączone Biſkupſtwo Koirſkie y Miáſto. Procz tych 3. lig zámyka w ſobie Walteline, Gráfstwo Chiawene, y Bormio dáwne dependencye od Xięſtwá Medyoláńſkiego. Lubo záś to Páńſtwo dzieli ſię ná 3. ligi, te iednák formuią iednę tylko Rzeczpoſpolitą po zkonfederowániu ſię między niemi R. 1470. á po zkonfederowániu ſię z Szwáyczárámi R. 1491. Ten Kray może wyſtáwić 30000. Woyſká.

LIGA GRYZONSKA ieſt w Pierwſzym Rángu y uformowána przez Opátá Dyzentyiſkiego, Grafá de Maſox, y Bárona de Betzuns, ktorzy ſię zkonfederowáli przeciw Cudzoziemcom y zboycom R. 1424. á R. 1497. weſli w ligę z 7. ſtárſzemi Kántonámi Szwáyczárſkiemi. Tá ligá corocznie obiera ſwoie Mágiſtráty, y mieſzka w páygorzyſtſzym Kráiu, gdzie Ren z dwoch mieyſc záczyna ſię, y ma znácznieyſze Miáſtá Ilantz, y Trab.

ILANTZ Stołeczne Miáſto tey ligi bliſko Renu wſtáwione Seymámi nayczęſciey ſię tu odpráwuiącemi 3. lig.

LIGÁ CADEE álbo Domu Bożego nayobſzernieyſza y naymocnieyſza nád inne, bo zámyka w ſobie Biſkupſtwo Koirſkie, Engadyne, y Bregaille, Sektá Kálwińſka tu w tey lidze pánuiąca zkonfederowána z Szwáyczárámi R. 1498. dáie początek z gor ſwoich Rzece Adda y Inn. Ma Miáſtá znácznieyſze Koirę, y Furſtenox.

LIGA DZIESIĄCIU IURYSDYKCYI bierze Imię ſwoie od Dzieſiąciu ſądow, zktorych ieſt złączona. Te Iurysdykcie zruciły z ſiebie iárzmo Domu Auſtryáckiego, uformowáwſzy ſobie ligę R. 1470. á zdrugiemi Gryzonámi R. 1471. á z Kántonámi Zurigh, y Glaris R. 1590. á z Bernem R. 1602. Obywátele iey náśláduią Sektę Kálwińſką, máią znácznieyſze Miáſtá MAIENFELD, Stołeczne tey ligi, obronione Cyttádellą, y TATAS, gdzie częſte Seymy odpráwuią ſię tey Rzeczypoſpolitey, ma y inne Miáſteczká, y Wſie, gdzie nie máſz nie oſobliwego.

WAL-

WALTELINA.

GRaniczy ná Południe z Wenecyą, ná inſze záś ſtrony z Gryzonámi, Hiſzpáni ná początku wieku przeſzłego życzyli ſobie przywłáſzczyć ten Kray, dla komunikácyi z Auſtryą y Włochámi, y dla trzymánia w cuglách Gryzonow, ále Ludwik VIII. tám poſłał Woyſká ſwoie, y odwiodł ich od intencyi; oddáwſzy Kray właſnym Pánom, zá Solicitácyą Urbána VIII. Papieżá. Kráy ten ieſt obfituiący w Winá, y dzieli ſię ná 4. częſci: Morbegno, Sondrio, Tyrano, y Gráfstwo Bormio.

MORBEGNO Miáſto Stołeczne częſci ſwoiey nád Rzeką Bitra, ma pod ſwoią Jurysdykcyą Wſie, Campoderbolo, Valle, y Arſio, ktore poſyłáią ſwoich Sendykow do: Miáſtá dla lepſzego Rządu.

SONDRIO Stołeczne ſwoiey częſci nád Rzeką Maler, Kápitán Wáltelińſki máiący Jurysdykcyą Kráiu iego.

TYRANO nád Addą, ma 12. Jurysdykcyi od ſiebie dependuiących.

CLAVENNA.

GRáfstwo to názywa ſię od Miáſtá Stołecznego tegoż Imienia, graniczy z Gryzonámi, Walteliną, y Medyolánem. Dzieli ſię ná 2. Powiáty Klawennę y Pleurs, naywięcey ſię Obywátele tuteczny bogácą z tego, że żadnych ſtroiow nie záżywáią, y ſtárſzy ſię tylko Syn żeni y dziedziczy. Spoſobni záś ſą oſobliwie do kuchni, dzbánki tuteczne ſą eſtymowáne z kámienia robione oſobliwą mánierą godną ciekáwego oká.

CLAVENNA Miáſto Stołeczne Gráfstwá tego nád Meirą, piękne, y obronione Zamkiem, przez ktory ieſt weſcie do Gryzonow, y dla tego ſię názywa iákoby Klucz Kráiu, bywáło przedtym obſzernieyſze, ále od ſztuki Skáły upádłey záwálone, w bliſkoſci ma Skáłę iednę, w ktorey wyſokoſci ieſt Fortecá wielkim koſztem wyrobiona. Miáſto to okolicznie Winográdámi przyozdobione, z kąd Winá dobre pochodzą, zwáne Aromátyczne.

BORMIO.

GRáfstwo to oddzielone od Walteliny, zámyká w ſobie 5. Jurysdykcyi: Bormio, álbo Worms, Fortbeum, Luvin, y inne dwie wewnętrzne, ma w ſobie 6. Páráfii.

BORMIO Miáſto Stołeczne tey Prowincyi, wielkie, y ludne, mocno ufortyfikowáne, y záſzczycone wielą mieſzkáiących tu Fámilii Szlácheckich, iáko y Wodámi zdrowemi o ćwierć mile.

VALLIS.

GRáfstwo to przedtym mieſzkáne od Sedunow y Weragrow, graniczy ná Pułnoc y Wſchod z Szwáyczarámi, ná Południe z Xięſtwem Auguſtiſkim, á ná Záchod z Sábáudyą, ciągnie ſię wzdłuż ná 18. mil áż pod iezioro Genewſkie, między wyſokiemi gorámi okrytemi záwſze ſnigámi, grontá iednák ma obfituiące w zbożá y winá. Gráfstwo to dzieli ſię ná Wyżſze, y Niżſze.

WYŻSZE ma 30. Páráfii, ktore máią 7. Juryſdykcyi, y z nich káżda ma ſwego Sędziego, ci záś nád ſobą máią Rádę Generálną złączoną z Biſkupá Syońſkiego z Kápitaná generálnego całego Kráiu, y z 2. Poſłow z káżdey Juryſdykcyi, ten Kray reprezentuie w ſobie Rzeczpoſpolitą zkonfederowáną z Szwáyczarámi Roku 1538.

NIZSZE Gráfstwo ma 6. Juryſdykczi zámykáiących w ſobie 24. Páráfii, procz tych záś zámyka w ſobie Vallis Montey, Kaſztellánią Bouveret: odłączone od Sábáudyi Roku 1536. Obywátele tego Kráiu wſzyſcy ſą Kátolicy Rzymſcy. Miáſtá tu ſą znácznieyſze Syon, S. Maurycy, y Martinach.

SION Miáſto Stołeczne y Biſkupie nád Rzeką Syttą obronione 3. Fortecámi ná gorách, Biſkup Pan tego Miáſtá rezyduie w iedney Fortecy gdzie tákże Kátedrá y Kápitułá ieſt. Miáſto ſtárodáwne, wielkie, dáley ſię rozprzeſtrzenia, Biſkupá záś nie tylko Kápitułá, ále y Poſłowie tego Kráiu obieráią, ktory ieſt Gráfem de Vallis, y Xiążęciem Imperyálnym. Bliſko Miáſtá ieſt ieden Kláſztor w ſkále z wſzyſtkiemi Celámi wyrobiony.

S. MAURYCY Miáſto dáwnych Weraggrow zwáne Agaunum, záſzczycone Opáctwem tegoż Imienia fundowánym od Zygmuntá Krolá Burgońſkiego zá pokutę Synà ſwego niewinnie ſtráconego oſkárzonego od Krolowey o konſpirácyą niewinną Roku 522.

PODDA-

PODDANI SZWAYCZARSCY.

NAzywáią ſię te Páńſtwá Poddáne, bo ſą pod Rządem Szwáyczárow, ktorych ieſt 10. Bade, Turgaw, Raperſwil, Bremgarten, Melingen, Zurzuch; Gráfſtwo Roure, Sargans, Rintal, y Bellinzona, y 4. Páńſtwá we Włoſzech zwáne, Lugáno, Lucarno, Mendriſio y Madia.

BADE Gráfſtwo przywłáſzczone od Szwáyczárow Roku 1415. odebráne Domowi Auſtryáckiemu, gdzie trzymáią iednego Gubernátorá co dwá Roki odmieniánego y álternátą od 8. Kántonow poſyłánego, ktory do káżdey wſi poſyła Sędziow dożywotnych, y według Przywileiu prezyduie ná Seymie Szwáyczárſkim, kiedy ſię odpráwia w Bądzie pieczętuie wſzyſtkie rezolucye. Znácznieyſze mieyſcá tego Kráiu podzielonego ná 24. Sędſtw ſą Keyſerſtad, Klingenaw, Zurzach, y Bade.

BADE nie wielkie Miáſto Stołeczne tego Gráfſtwá, piękne, y bogáte w hándle, uprzywileiowáne wolnoſciámi, ma ſwoie Rády ták, iák inne Miáſtá. Woyſk záś pewną kwotę náznáczoną ſobie wyſtáwić powinno. Záſzczycone Seymámi odpráwuiącemi ſię tu Szwáyczárſkiemi, y Cieplicámi, álbo wodámi zdrowemi o puł mile ná defektá ludzkie.

TURGAW Kray náleżący do Szwáyczárow zámyka w ſobie część Biſkupſtwá Konſtáncyeńſkiego, ma Miáſtá znácznieyſze Frawenfeld, Phin, Biſchotzel, Wirlen, Einſchingen, Arbon, Stekborg, y Diſſenhoſen.

FRAWENFELD nád Murgiem, przyozdobione Zamkiem rezydencyonálnym Sędziego Burgrawſkiego, Szwáyczárowie ie odebráli Roku 1460.

RAPERSWIL ufortyfikowáne ſtárym Zamkiem y nád ieziorem Zurigh máiące moſt drewniány długi ná 1850. krokow, Roku 1448. poddáło ſię Kántonom.

BREMGARTEN nád Ruſſem przedáne Szwáyczárom od Zygmuntá Cesárzá iáko y MELLINGEN.

ROURE Gráfſtwo nie wielkie názwáne od Zámku tego Imienia, nie ma nic oſobliwego.

SARGANS Gráfſtwo, nie wielki Kray nád Renem, y Miáſto iego Stołeczne tegoż Imienia kupione przez Szwáyczárow od Grafá Werdemberg Roku 83.

RINTAL nie wielki tákże Kray nád ieziorem Konſtáncyeńſkim.

REINEK Miáſteczko rezydencyonálne Gubernátorá.

BELLINZONA Stołeczne tegoż Imienia ſwego Páńſtwa [illegible] Alpesách położone.

PANSTWA SZWAYCZARSKIE we WŁOSZECH.

LUGANO Miáſto nád ieziorem tegoż Imienia położone między ieziorem Come y Wiekſzym ieziorem.

LOCARNO w rowninie bárdzo weſołey położone, między Winnicámi nád ieziorem wiekſzym, náleżáło przedtym do Medyolánu teraz do Helwecyi.

MINDRISIO Stołeczne Kráiu tegoż Imienia położone między ieziorem wiekſzym y Come.

MADIA nád Maggią należy do Lucarná.

Te 4. Páńſtwá Szwáyczárowie máią ſobie dárowáne od Máxymiliáná Sforcy Xiążęciá Medyolańſkiego, wygnánego przez Fráncuzow Roku 1513. z ſwoich Páńſtw, ktorą Donácyą Fránciſzek I. Krol Fráncuſki rátyfikował przez Tráktát Fryburgſki.

PAN-

PANSTWA NIEMIECKIE.

TA Monárchiá pod Imieniem Cesárſtwá Niemieckiego z dáwności czáſu byłá rządzona od wielu Xiążąt przez podziały, ludzie iednák wſzyſcy záwſze ſobie mieli wolność zá náywiekſzą máxymę, ktorą z wielką trudnoſcią y cięſzką wiolencyą utrácić muſieli, wielką Potencyą Rzymián przymuſzeni: á to tym ſpoſobem: Cymbrowie y Teutonowie náypierwſi dáli ſię znáć Rzymiánom, bo opuſciwſzy właſne kráie, pośli zdobywáć innych, y náiechali Włoſkie, y Golſkie Páńſtwá, Roku od założenia Rzymu 653. ále podczás przebywánia Alpes C. Marius ich zwoiował y wygubił, á Juliuſz Ceſarz záwoiowáwſzy Golſkie Páńſtwá, Roku od założenia Rzymu 695. odważył ſię przebyć Ren, y áttákować Niemcow, z ktoremi cięſzką woynę długą prowádził, zdobywſzy ledwie tych, ktorzy między Włochámi y Renem ſię znáyduią; y ci tylko do czáſow Auguſtá y Tyberyuſzá byli podlegli Rzymſkim Páńſtwom, bo ciż sámi potym Roku 200. wielkie podnoſili Rebellie náieżdżáli Golſkie Páńſtwá. Inni záś Niemcy między Dunáiem y Elbą, y zá Elbą nigdy nie byli záwoiowáni, y owſzem Gotowie, Wándálowie, Lombárdowie, y Burgundowie z támtych ſtron rzucili ſię ná Páńſtwá Rzymſkie, y one oſiedli. Klodoweuſz potym Krol Fráncuſki począł ſzczęścia tentowáć y tym náieznikom cudzych Páńſtw ſzyki łamáć, iákoż ich ná bátálii Tolbiáckiey Roku 496. zwyciężył, á po nim po tyle rázy iego Sukceſſorowie. Károl záś W. Krol Fráncuſki, á potym Ceſarz iák náſtąpił, te wſzyſtkie Páńſtwá záwoiował, áż po záczynáiącą ſię Wiſłę, y pod morze Báltyckie, wielu pretenduie oſobliwie Fráncuſkich Autorow, że y Polſká temu Monárſze miáłá hołdowáć, ále Hiſtorycy Polſcy żadney o tym wzmiánki nie czynią, y owſzem Kromer Swiádczy że Polácy śmiele y nie zátrwożonym ſercem y odporem ſtáwili ſię Károlá W. Poſtom, o czym wolno czytáć w Kromerze, álbo niżey o zebrániu Krolow Polſkich. Zá Károlá Cesárzá Páńſtwá Niemieckie ná rożne rozdzielone były Prowincye, Gubernátorowie tytułowáć ſię poczęli rożnemi imionámi. Jedni Xiążętámi, ktorzy [illegible] áywiekſzy rząd y moc nákſztáłt Vice-Krolow, y reprezentowáli Oſobę Xiążęcą. Drudzy Grafámi, tym były zdáne władze Woyſkowe, y Administrácyá Sprawiedliwoſci, dla czego Niemcy názwáli iednych Lándgrafámi, ktorzy byli Sędziámi Prowincyonálnemi. Innych Burgrafámi iákoby Sedziámi Miáſt.

KAROL WIELKI Ceſarz ten Národ w wielkiey ánimádwerſyi miał, iáko záwſze ſkłonny do podnieſienia rebellii, y wiele pracował w wydzwignieniu ich z Wiáry Pogáńſkiey, dla czego tám wielu Biſkupow poſtánowił, y Miſſyonárzow, dla inſtrukcyi ich w Wierze S. Kátolickiey, iákoż Biſkupſtw wielka liczbá, y Opáctw w Niemczech temu Monárſze powinny ſwoie poſtánowienie, ktory umárł Roku 814.

Národ Niemiecki ieſt wielkiego o ſobie mniemánia, y honor Szláchectwá ſwego mocno utrzymuie, co z Przodkow ſwoich záchowuie, ktorzy záwſze dyſtyngwowáli Szláchtę od Chłopſtwá y śmiercią káráli tego, kto ſię ſmiał ożenić z nierownym ſobie Przyiacielem.

Páńſtwá Niemieckie náypierwey były rządzone pod Władzą Károlá W. Cesárzá, y iego Sukceſſorow Fráncuzow Dziewiąciu, áż do Ludwiká IV. Roku 899. po ktorym bezpotomnym przenieſłá ſię Koroná Cesárſka w Dom Sáſki ná Oſobę Konrádá I. Xiążęciá Fránkońſkiego Brátá przyrodniego Ludwiká IV. z Rády Ottoná Xiążęciá Sáſkiego, ktory będąc ná tę godność exkuzował ſię ſtároſcią ſwoią przenioſzy ią ná Oſobę Konrádá Roku 912. á Konrád po śmierci ſwoiey wyznáczył Koronę Cesárſką Synowi Ottoná Xiążęciá Sáſkiego Henrykowi I. o czym wolno wyżey czytáć pod Chronologią Cesárzow Rzymſkich przed záczynáiącymi ſię Włoſkiemi Páńſtwámi, gdzie krotko námieniłem káżdego Cesárzá życie y Rząd áż do teráźnieyſzego pánuiącego Károlá VI.

Niemieckie Páńſtwá ſą złożone w iedno Corpus z Miáſt wolnych, rządzących ſię ná formę Rzeczypoſpolitych z licznych Duchownych Rządow, y Swieckich, iáko;

WBP Opole

Przeorſtw, Opáctw, Biſkupſtw, Arcybiſkupſtw, Komend Máltáńſkich, Káwálerow Teutońſkich, y ich Mágiſteryi.

Tákże z Grafow, Márkizow, Lándgrafow, Xiążąt &c. Ci wſzyſcy rządzą ſię abſolutną wolnoſcią w Páńſtwách ſwoich, uznáią iednák y máią ſwego Monárchę Cesárzá, álbo Imperátorá Rzymſkiego, ktorego przedtym pánowániu náypierwey cáły Swiát, potym Europeyſkie Páńſtwá, ná oſtátek Włochy cále y Rzym podlegał, ále teraz tylko niektore części trzyma we Włoſzech, iáko; Xięſtwo Medyoláńſkie, Mántuáńſkie, y inne pártykulárze.

Elekcyá Cesárzow lubo nie ieſt upewniona w Autorách kiedy ſię záczęłá, wielu ſię iednák domyſla, że náypewniey po Ludwiku IV. bezpotomnie zeſzłym Károlá W. Sukceſſorze. Po tego śmierci Pánowie Niemieccy zgromádziwſzy ſię weſpoł obráli ſobie zá Cesárzá Ottoná Xiążęciá Sáſkiego, ten że dla ſtároſci exkuzował ſię; obráli zá perſwázyą iego Konrádá I. Xiążęciá Fránkońſkiego, po nim tá ſpolna Elekcyá trwáłá áż do Henryká IV. ktory że był detronizowány Roku 1105. zdáło ſię Stánom Niemieckim áby dla uniknienia wielkiego zámieſzánia podczás Elekcyi, z liczności Pánow y Stánow regułowáłá ſię byłá tá Elekcyá tylko od 7. Xiążąt náypryncypálnieyſzych; Inni Authorowie twierdzą, że tá Konſtytucyá ſtánelá zá Ottoná III. Cesárzá, y Grzegorzá V. Papieżá, Drudzy záś piſzą, że po śmierci Fryderyká II. inni rożnie ſupponuią, doſyć że ten zwyczay, y Konſtytucyá lubo nie ſpomniona w ordynácyi, iednák od Károlá IV. Cesárzá ſtwierdzona, y nowo ordynowána, y názwána *Aurea Bulla*, ktorą ia ſam miałem ſzczęſcie widzieć 24. Kárt Párgáninowych máiącą w ſobie, zápieczętowáną pieczęcią, y przyozdobioną Figurą Károlá IV. Cesárzá w Fránkforcie nád Mainem. Tá Ksiąſzká opiſuie formę Elekcyi, moc, y liczbę Elektorow náznáczoną, y wiele innych Artykułow. Godność záś Elektorſka ieſt konfidowána y pewnym Páńſtwom náznáczona, ktorych kto ieſt Pánem, ieſt y Elektorem.

Elektorowie ſą iedni Duchowni, drudzy Swieccy, ieſt Elektor Arcybiſkup Moguncki tytułuiący ſię Kánclerzem Niemieckim, y Dyrektorem Kánceláryi Imperyálney. Drugi Elektor Arcybiſkup Trewirſki Kánclerz Golſki. Trzeci Elektor Arcybiſkup Kolońſki Kánclerz Włoſki. Czwarty Elektor Swiecki Krol Czeſki, tytułuiący ſię Arcyczeſnikiem Imperyálnym. Piąty Elektor Xiąże Báwarſki Arcyſtolnik Imperyálny. Szoſty Elektor Xiąże Sáſki Arcymarſzałek Imperyálny. Siodmy Márkiezy Brándeburſki Arcykomornik. Oſmy Elektor Graf Pálátyn Ryńſki Arcypodſkárbi. Dziewiąty Elektor Xiąże Hánnowerſki Arcychorąży Imperyálny. Pierwſzy 7. przez 400. lát obieráli Cesárzow, Oſmy Pálátyn Ryńſki przybył Roku 1648. á Dziewiąty Xiąże Hánnowerſki przybył od Leopoldá I. Cesárzá kreowány Roku 1692.

Elektorowie według Práwá nádánego máią moc obieránia Cesárzow, Kápitulácyi, y detronizácyi onych. Przez Elekcyą ſię wzmácniáią, bo w niebytnoſci iednego wolno ſię proteſtować przeciw Elekcyi. Przez kápitulácyą, bo im wolno woyny wypowiádáć, Pokoy ſtánowić, pieniądze bić pod właſnemi Imionámi, dyſponowáć intereſsámi publicznemi, y beſpieczeńſtwem Stánow, iákoż y Ceſarz obrány z kondycyámi przyimuie Monárchią, y przyſiega ná konſerwácyą wolnoſci, Swobod, y Przywileiow Páńſtw Niemieckich. Detronizácyi záś moc máią z wielkich rácyi tykáiących ſię lub nie obſerwy Práw, y Swobod poprzyſiężonych, lub niedoſkonáłego Rządu w Páńſtwách, przez oderwánie wielu Prowincyi od Páńſtw Niemieckich, iáko tego był Przykład Roku 1298. ná Adolfie Náſſowſkim, ktory był prywowány Koroną Cesárſką, dla zbytniego ciemiężenia poddánych ſwoich, y Roku 1400. Wenceſłáw, ktory by był rad y Cesárſtwo przedał zá trunek gárłu iego ofiárowány, bo był tey Máxymy; że nie pić ktorey godziny ieſt, to zgubić godzinę y czás.

Arcybiſkup Moguncki náypierwſzy oznáymuie o śmierci Cesárſkiey, Elekcyi czás náznácza według Práwá we 3. Mieſiącách, ktorzy ziácháwſzy ſię do Fránkfortu po Wotywie o S. Duchu odpráwioney w Koſciele S. Bártłomieiá przed wielkim Ołtárzem przyſięgáią temi ſłowy: *Ego N. juro ad hæc Sancta Dei Evangelia hìc coram me poſita, quòd per Fidem, quâ DEO & Romano Imperio ſum adſtrictus, ſecundùm omnem diſcretionem & intellectum meum, cum DEI adjutorio eligere velim Regem Romanorum in Cæſarem promovendum, qui ad hoc exiſtat idoneus, in quantum diſcretio & ſenſus mei me dirigunt, & ſecundùm fidem prædictam vocem meam & votum ſeu Electionem præfatam dabo, abſque omni pacto, ſtipendio, pretio, vel promiſſo, ſeu quocunque modo talia valeant appellari, ſic me DEUS adjuvet, & omnes Sancti.* A Akátolicy dodáią miáſto *Sancti*, *S. Evangelium*; potym przyſtępuią do Elekcyi, ná ktorey prezyduie Arcybiſkup Moguncki, y zbiera Vota Elektorow, w ktorych kto przewyżſzy

wyżſzy, tego publikuie Arcybiſkup Moguncki Cesárzem Rzymſkim, y koronuie, o ktorych Ceremoniách wolno czytáć Beſnekera y innych Niemieckich Doktorow opiſuiących Ceremoniały Cesárſkie.

Przedtym Cesárze po Elekcyi koronowáni byli Koroną żelázną ná Kroleſtwo Niemieckie, Koroną ſrebrną w Medyolánie ná Kroleſtwo Włoſkie, á Koroną złotą w Rzymie od sámego Papieżá ná Cesárſtwo Rzymſkie, ále Dom Auſtryácki dla uniknienia koſztow znioſł te Ceremonie, y teraz tylko gdzie chcą tám koronowáni bywáią Cesárze, wraz przez 3. Elektorow Arcybiſkupow, ále záwſze ma Prym Moguncki.

Elektorow moc w tych Páńſtwách ieſt zárowna z Cesárſką, tylko hołd ieden należy od nich iáko Pierwſzemu Monárſze.

Podczás wákuiącego Cesárſtwá, lub w niebytności Cesárſkiey Elektorowie Xiąże Sáſki, y Reńſki bywáli Regentámi Páńſtw, ále im teraz dyſputuie Xiąże Báwarſki.

Krol Rzymſki bywa obierány od tychże sámych Elektorow, zá życia ieſzcze Cesárſkiego áby on był Regentem Páńſtw w niebytnoſci Cesárſkiey, á dla uniknienia kłotni y Scyſſyi podczás interregnum, áby on záraz po śmierci Cesárſkiey władzą Cesárſką obiął, bez żádney iuż zgromádzánia Elekcyi, á obrány Krolem Rzymſkim z rownemi Ceremoniámi iák Ceſarz, tytuł ná ſiebie bierze Auguſtá, y ma Herb, Orłá z iedną głową, bo Cesarz ze dwiemá.

Ceſarz nie ma abſolutney władzy w Páńſtwách Niemieckich, tylko kiedy ſię zgromádzi z Stánámi álbo z Seymem, ktory on konwokuie y ná nim prezyduie. Seym ten łączy ſię z trzech Kollegiow. Pierwſzy z Elektorow. Drugi z Xiążąt ták ſwieckich, iák Duchownych, y innych abſolutnie ſię rządzących w Páńſtwách ſwoich. Trzeci z Miáſt Imperyálnych y wolnych. Ná tym Seymie wolno wypowiádáć Woynę, ſtánowić Pokoy, podátki generálne uſtánáwiáć, y wſzyſtkie intereſsá regulowáć y konkludowáć. Deliberácye záś Seymowe zmocnione bydź nie mogą bez konſenſu Cesárſkiego, gdzie on sám tylko Authoryzuie, y w ten czás Inweſtytury dáie ná wákuiące Xieſtwá, dependuiące od iego władzy Imperyálney. Cesárſkie intráty ſą bárdzo ſzczupłe, y owſzem do godnoſci Imperyálney żadna ziemiá nie ieſt náznáczona, oprocz niektorych impozycyi ná żydow, y káncellaryálnych Dochodow, iáko y inweſtytur ná Xieſtwá. Ma tákże Kontrybucye z Páńſtw ſobie náznáczone zwáne *Mieſiąc Rzymſki*, ktore wybieráli Cesárze ná ten czás, kiedy ieżdzili do Rzymu, ále y te nie wyſtárczáły ná utrzymánie honoru Imperyálnego, y dla tego Niemcy Monárchią Cesárſtwá Rzymſkiego zwykli konferowáć w Ręce naybogátſzego, y naymocnieyſzego Xiążęciá iáko teraz Dom Auſtryácki.

Elektorowie wſzyſcy, y Xiążętá w ſwoich Páńſtwách, y Ziemiách, ſą abſolutámi, y máią wolność ſtánowić, y káſſowáć konſtytucye Prowincyálne, táxy ná Poddánych wkłádáć, monetę kuć, Woyſká zgromádzáć, y werbowáć, áliáncye czynić z inſzemi Monárchámi y Xiążętámi, byle bez náruſzeniá Imperyálney godnoſci, máią moc życia y śmierci nád Poddánemi, dárowáć Kryminály, honor wracáć infámiſom, ſądzić bez Appellácyi w ſpráwách Cywilnych, excypowáwſzy niektore, od ktorych wolna Appellácyá od ich ſądu, ná tych záś Appellácyi uznánie ſą poſtánowione Sądy Imperyálne, ktore przedtym w Spierze á teraz w Weczlárze ſię odpráwuią, y Rádá álbo Sądy nádworne w Widniu. W tych Sądách ieſt połowá ſędziow Kátolikow, á połowá Lutrow, y nie tylko ná tych Sądách ieſt rozeznánie Appellácyálnych Spráw, ále y innych wielu Szlácheckich, Grafoſkich, Xiążęcych, Elektorſkich, Práłáckich, &c. Ktore między ſobą częſto miewáią, excypowáwſzy wielkiey importáncyi Spráwy, ktore Collegium Elektorſkie ſądzić powinno, náprzykład gdzie idzie o Honor, y o Dobrá iákie wielkie.

W Niemczech ſą dwá Rángi Szlácheckie, w pierwſzym Rángu názywáią ſię *Immediatè*, iákoby że tylko od Imperium dependuią, drudzy názywáią ſię *Mediatè* ktorzy od ſwoich Abſolutow Władzy polegáią; te iednák dwá Rángi między ſobą dyſputuią, y ieden prymu drugiemu nie uſtępuie. Oprocz Szláchty ieſt tu wiele Káwálerow Teutońſkich, Máltáńſkich, Opátow, y Xieniow, ná ktore potrzebá ſię wywodzić z Szláchectwá.

Stán Duchowny w tych Páńſtwách ieſt bárdzo mocny, bo oprocz licznych Biſkupow, y Opátow y Xieniow nominuiących ſię Xiążętámi Imperiálnemi, ráchuie ſię 7. Arcybiſkupow, ále teraz tylko 4. Kolońſkie, Trewirſkie, Moguncke, y Sálisburgſkie, Bremſkie záś, y Mágdeburſkie ſą w Rękách Proteſtánckich, y ſą odmienione ná Swieckie Páńſtwá przez pokoy Weſtfálſki. Pierwſze ná Krolá Szweckiego, á drugie ná Krolá Brándeburſkiego. Siodme tákże Prágſkie przybyło, ktore nie ieſt Niemieckiey Prowincyi.

NIEMCY ſą piękney Kompozyi, wolnoſci ſprzyiáiący, Przyiaciele czyli Nieprzyiaciele odkryci, ludzcy, to ſię záś mowi do Szláchty sámey peregrynuiącey; w dobrym byciu iáko iedzeniu, piciu, wygodnym ſpániu ſię kochaiący, do náuk ták Mechánicznych,

iák

iák liberálnych ſię applikuiący. Bitni ná Woynách, y Kápitánow, Officyerow, Generáłow, &c. máiących wielu ſpoſobnych ná Woynę, iáko o tym wiedzieć możemy, że ſię dobrze ſtáwiáli, ták przeciwko Turkom, iáko y pogránicznym rożnym Monárchom. Inwencyi wielu ten Národ z ſiebie ma, do ktorych ſię bárdzo applikuie, iáko y Druk, Proch, dziáłá ſą ich Induſtryi.

Náuki y w nich rożne Scyencye w Niemczech kwitną, co ſię docieć może z wielu fundowánych Akádemii, y Szkoł uniwersálnych w tych Páńſtwách; może docieć támecznych Náuk wielkich z sámych uczonych ludzi, y Doktorow, ktorych widziemy wiele Ksiąg wydánych, dla czego ieden Włoch o nich nápiſał: Ze Niemcy máią Rozum nie w muzgu iáko inni, ále w rámionách, y dáie rácyą: że Niemcy nie ſą áni Poetowie, áni Orátorowie dobrzy, tylko co do Hiſtoryi applikuią ſię częſto nie práwdziwych, uwodząc ſię lub reſpektem, lub podchlebſtwem w wielu punktách. Skáliger záś o nich piſze: że cokolwiek wydáią, to nic ze ſwego wymyſłu, tylko z cudzych Prac. Jákoż ich edycyi Księgi częſto ſię w iednym ſtylu zgádzáią y Inwencyi. Niemcy wiele Rzeczy nowych wymyſláią oſobliwie o nich tá pretenſyá, że ſą Inwentorámi Chimii y Kámienia Filozofſkiego, y że máią Bráci roży Krzyżowey názwánych między ſobą. O ſobie záś (mowi Skáliger) wiele trzymaią, y że przeyrzec mogą Swiát w ſkrus, y wiele innych máią o ſobie mniemánia.

W Niemczech ſą 3. Religie: Pierwſza Wiárá S. Rzymſka Kátolicka, y nayobſzernieyſza; Druga Sektá Luterſka; Trzecia Sektá Kálwińſká. Znáyduią ſię y liczne Synágogi Zydoſtwá.

Niemiecki Kray liczyć ſię może między nayobſzernieyſzemi w Europie, we ſrodku innych położony, y w Kráiu zdrowym: zámyka w ſobie Páńſtwá Generálnie y Pártykulárnie.

Generálnie konſyderowány Kray Niemiecki, zámyka w ſwoim Imperium Czechy, Sląſk, Prowincye Belgiczne, Fráncheconte, Szwayczáry, y z niemi zkonfederowáne Páńſtwá, Lotáryngią, Sábáudyą, y w ten ſpoſob ieſt ná wzdłuż między 27. y 41. Gráduſem, á ná ſzerz między 45. y 55. Graniczy ná Záchod z Fráncyą, ná Południe z Włochámi, ná Wſchod z Węgrámi y Polſką, ná Pułnoc z Morzem Báltyckim, Niemieckim, y z Dánią.

Pártykulárnie záś konſyderowány Niemiecki Kray, zámyka w ſobie tylko to, co do Rządu Imperyálnego náleży. Graniczy ná Pułnoc z Morzem Báltyckim, Dánią y Morzem Niemieckim, ná Záchod z Prowincyámi Belgicznemi, y Renem dzielącym go od Fráncyi, ná Południe z Szwáyczarámi, Gryzonámi, y Wenetámi, ná Wſchod z Czechámi, Węgrámi, y Polſką. Cáły Kray Niemiecki Powietrze ma z[illegible]rowe, y [illegible]ierne, Ziemię obfituiącą we wſzyſtko, bo nád Renem wydáie z ſiebie zbożá y Win[illegible] dobre, á nád Elbą, y Odrą wſzelákie zbożá, obfituie y w páſtwiſká, bo żywi wi[illegible]ie ſtád bydeł, owiec, koni roſłych, y mocnych, Wydáie z ſiebie rożne metálle iáko So[illegible]ſzce żelázne, ołowiáne, Cieplic ma wiele, obfituiące w wody zdrowe, y uzdráwiaiące wſzelkie defektá ludzkie. Láſy ma pełne źwierzá, iáko Jeleni, Dzikow, Dánielow, Sárn, y wiele innych. Lás czárny ieſt naywiękſzy w Niemczech położony między Alzácyą y Szwáyczarámi zwány od dáwnych Láſem Chercynieńſkim. Gor tákże ma wiele, y oprocz Alpeſow dzielących te Páńſtwá od Włoch, w Czechách ma bárdzo wyſokie, ktore inni między naywyżſzemi liczą, wydáiące z ſiebie wſzelákie kruſzce, mármury, kámienie nákſztáłt Oryentálnych, Dyámenty, Szmárágdy, Aſpiſze, Rubiny, gránáty, &c.

Tenże Kray oblany wielą Rzek, z tych nayznácznieyſze: Dunáy, Ren, Weſer, Elbá, Odrá, &c. Ma wielkie y liczne Miáſtá, á z między nich naypryncypálnieyſze Miáſto Widen Stołeczne y Rezydencyonálne Cesárzow Rzymſkich, ále ſą inne dáleko większe, y pięknieyſze, o ktorych niżey.

PANSTWO NIEMIECKIE dzieli ſię ná Wyżſze y Niżſze.

WYZSZE zámyka w ſobie Prowincye nád Wyżſzym Renem, y Dunáiem, iáko: Auſtryá, Bavaryá, Szwabiá, Pálátynat Reńſki, Fránkoniá, może ſię tu mieſcić y Kroleſtwo Czeſkie lubo nie ieſt Prowincyá Niemiecka, tylko że náleżąca do Cesárzá.

NIZSZE zámyká w ſobie część niżſzego Cyrkułu Reńſkiego, iáko: Weterawią. Veſtervald, y Heſſe, Arcybiſkupſtwá Elektorſkie, iáko: Mogunckie, Trewirſkie, y Kolońſkie, Weſtfalią, Sáxonią Wyżſzą y Niżſzą, &c.

Páńſtwá Niemieckie inaczey potym od Máxymiliáná I. Cesárzá ná 6. Cyrkułow rozdzielone, á potym ná 10. y tę oſtátnię exdywizyą Károl V. Ceſarz ſtwierdził dotąd wzwyczáiena, tym porządkiem: od Wſchodu do Záchodu ná Pułnoc ſą 3. 1. Weſtfálſki, 2. Niżſzey Sáxonii, 3. Wyżſzey Sáxonii. Drugie 3. we środku iáko 4. Cyrkuł wyżſzego Renu, 5. Niżſzego Renu, 6. Fránkońſki. A 3. ná Południe nád Dunáiem, to ieſt: 7. Cyrkuł Szwábſki, 8. Báwarſki, 9. Auſtryácki. Ieſt y 10. Cyrkuł Burgońſki, ále teraz zupełnie należący do

Frán-

Fráncyi, bo Máxymilian y Károl V. Cesárze záwſze mieli pretenſyą do Burgonii, iáko nabliżſi Sukceſſorowie. Te 9. Cyrkułow ſą wielkie 9. Prowincyi, w ktorych repártycyá Generálna bywa rożnych táx Imperyálnych według proporcyi, káżdy záś Cyrkuł ma ſwoię partykulárną repártycyą wlicznych ſwoich Páńſtwách oſobliwych, o ktorych niżey.

CYRKUŁ WESTFALSKI.

TA Prowincyá zámyka w ſobie Biſkupſtwá Munſterſkie, Leodyiſkie, Páderborńſkie, Oſnábruckie, (Mideńſkie áłe przemienione ná Xięſtwo ſwieckie należące do Brándeburczyká; Utrechtſkie należące do Holendrow, á Fordynſkie do Szwedow, Arcybiſkupſtwo Kámbráyſkie do Fráncvi) y Opáctwá Korbey, Werden, Eſſen, Stablo. Páńſtwá záś ſwieckie, iáko; Xięſtwo Julii y Kliwii, Gráfſtwá Márká Rawensberg, Lippe, Dillemburg, Bentheim, Emdem álbo Oſt-Frizia, Xięſtwo Arembergſkie, y Miáſtá Imperyálne, Colonia, Aqvisgrán, Dormont y Herfort, á Weſel, Duisburg y Soeſt należą do Brándeburczyká. Tego Cyrkułu ſą Dyrektorámi, Arcybiſkup Kołońſki, y Xiąże Julii.

Páńſtwo to miáło bydź názwáne Weſtálią od Bogini Weſty, ále náypewniey od Południá, bo Weſt znáczy Południe, Phálen záś ma znáczyć źrebie dla tego że támeczni dáwni obywátele mieli mieć zá Herb źrebie iákoż ten Kray wydáie z ſiebie náywięcey roſłych koni zwánych Fryzámi. Tácyt dáwnych ludzi tutecznych názywa Choruſci, y tu w tym Kráiu Quint. Varrus przegrał woiuiąc z Arminiuſzem, y ſtrácił Legie Rzymſkie, z kąd uroſło przyſłowie Auguſtá; *Varre redde mi Legiones.*

WESTFALIA grániczy ná Wſchod z Niżſzą Sáxonią, ná Południe z Heſſą, Weſterwáldem, y Renem, ná Záchod z Prowincyámi Belgicznemi, á ná Pułnoc z Morzem Niemieckim. Powietrze ma zdrowe, ziemię oblaną Rzekámi znáczniey-ſzemi Wezerem, Embſem, Lippą, y Roerem. Gruntá urodzayne oſobliwie ná Pułnoc obfituiące w páſtwiſká, gdzie wielkie Stádá koni żywi, y wieprze z ſiebie wydáie, ſzácowne z ſzynek Weſtfálſkich.

XIĘSTWO WESTFALSKIE.

TO Xięſtwo nápełnione lásámi, y gorámi mniey pożyteczne. Ceſarz Fryderyk Bárberoſsá większą część tego Xięſtwá dárował Elektorowi Kołońſkiemu odſądziwſzy od niego Roku 1180. Leoná Xiążęciá Sáſkiego, y Báwarſkiego ná Seymie Gelnhouzeńſkim, potym Arcybiſkupi Kołońſcy nábyli drugiey części Roku 1368. od Grafá Arensberſkiego, ma Miáſtá znácznieyſze, Arensberg, Sarsberg, Molheym, y Werle.

ARENSBERG álbo Aremberg nie wielkie Miáſto nád Rzeką Ahrem, ma Zamek dobrze ufortyfikowány zwány Aremberg.

MOLHEIM nád Moenem záſzczycone Opáctwem.

WERLE nád Syſelą mocno ufortyfikowáne.

BISKUPSTWO OSNABRUGSKIE.

BIſkupſtwo to fundowáne od Károlá W. Roku 775. ma Miáſto OSNABRUG Miáſto Stoleczne nád Rzeką záſzczycone Tráktátem ſkończonym między Szwecyą, Xiążętámi Proteſtánckiemi Niemieckiemi Roku 1648. gdzie ná ten czás poſtánowiono, áby Biſkupſtwo to álternátą ſzło między Kátolikámi y Proteſtántámi, ále w ten czás tylko kiedy Dom Brunſwicki Sukceſſerá mieć nie będzie, z ktorego Kápitułá powinna obieráć ſobie Biſkupá, á cáły Dom ieſt Proteſtáncki. Tá Kápitułá ma Kánonikow 25. z ktorych ieſt 3. Proteſtántow á 4. Jezuitow, zá co Collegium ſwoie powinni Jezuici prowidowáć y káznodzieię do Kátedry. Kátedrá w ſkárbie ieſzcze konſerwuie Ornat y Dálmátyki dárowáne od Károlá W. Cesárzá Wihonowi Biſkupowi ná ten czás Pierwſzemu támecznemu, ma y inſze Miáſłá, Qvakenbrugge, Forſtenove, Worde, Huntelburg, y Iburg, gdzie Biſkup rezyduie o 3. mile od Oſnábrugu.

BISKUPSTWO MUNSTERSKIE.

TO Biſkupſtwo fundowáne od Károlá W. Roku 794. á Ceſarz Fryderyk II. przyozdobił ie tytułem Xięſtwá Imperyálnego Roku 1246. y Kápitułę uprzywileiował wolnym obierániem Biſkupow, ktora Kápitułá ma 40. Kánonikow. Biſkupſtwo to náyznácznieyſze w Niemczech ták z ſwoich obſzernoſci, iáko z obfituiącey ziemi we wſzyſtko, z pelnoſci Ludu, mocy, dzielnoſci, y odwági poddánych, y w czáſie potrzeby może wyſtáwić 40000. Woyſká.

Dzieli ſię ná WYZSZE máiące w ſobie 9. Ziem, Aahuſen, Boholt, Hoſtmar, Dulmen, Werberg, Wolbek, Bewegern, Saſſember, y Schomber, y ná NIZSZE máiące w ſobie Ziemie Meppen, Wecht, Cloppenberg y Wildesháſen.

MUNSTER Miáſto Stołeczne w rowninie położone nád Rzeką Aą, wielkie, piękne, mocno y regulárnie ufortyfikowáne z ſwoią Cyttádellą. Przyozdobione Kátedrą, w ktorey Kánonicy powinni ſię wywodzić z 16. Herbow. W XVI. Wieku rozmnożyli ſię tu byli Anábáptyſtowie, Roku 1536. Jan Bukold Holender zwány Jan z Leyden z ſwemi dwiemá Socyuſzámi tu był ſpálony, ten Jan był kráwcem, y przyſzedł tu był z Leydenu Roku 1533. y aſſyſtował Predykántowi Hermánowi Stápredzie, ktory z pozwolenia Stárſzego Predykántá rozſiewał tákże błędy ſwoie, y przyzwáwſzy do ſwoiey Sekty wielką liczbę Hultáiow, wzniecił z niemi rebellią, y w nocy wſzyſtkich Mieſzczán wyrzucili á tego Kráwcá Krolem obráli, ále Biſkup zebráwſzy Woyſká po 14. Mieſiącách ledwie ich dobył broniących ſię mocno, y wſzyſtkich hultáiow śmiercią pokárał. Záſzczycone to Miáſto Biſkupem Pierwſzym ſwoim S. Ludgerem, ktory umárł Roku 809. iego Sukceſſor Hermán wyſtáwił tu Klá-ſztor, koło ktorego tu Miáſto poczęło ſię rozſzerzáć názwáne *Munſter* iákoby *Monaſterium.*

BISKUPSTWO PADERBORNSKIE.

TO Páńſtwo dzieli ſię ná Wſchodnie y Záchodnie, ktore przegradzáią gory obfituiące w żelázá. Záchodnie ieſt położone w rowninách y oblane rzekámi Lippellem, Almą, y Haſtembekiem. Wſchodnie záś ieſt gorne iednák obfituiące w zbożá y páſtwiſká, y oblane rzekámi Dymelem, y Neetą; ma Miáſtá Paderborn, Brakel, Warburg, Herſtel, Buren, y Lugde.

PADERBORN nád Lippą Miáſto Anzeátyczne y Stołeczne bywálo Imperyálne y wolne, ále Roku 1527. nie dotrzymáwſzy ſłowá Mieſzczánie w odrzuceniu Sekty Luterſkiey, od Elektorá Kolońſkiego Arcybiſkupá byli záwoiowáni; ieſt wielkie, piękne, y dobrze ufortyfikowáne, ma Akádemią y Biſkupá ſwego Páná. Bliſko Miáſtá ieſt Zámek zwány Nienhuys mocno ufortyfikowány, fundowány ná mieyſcu ſtárego Zámku zwánego Druſus, y tám záwſze Biſkup rezyduie, bliſko tu tákże ná Polách Leggie Warrusá były zniesione przez Wárminiuſzá wodzá Heruſkow. Záſzczycone to Miáſto częſtą rezydencyą Károlá W. Cesárzá kiedy woiował przeciw Sáſom, y tenże Monárchá fundował to Biſkupſtwo, ktorego Kápitułá ma 24. Kánonikow, ktorzy nie bywáią przyięci áż we 20. leciech po ſkończonych náukách w Akádemii Fráncuſkiey álbo Włoſkiey.

CORWEY Opáctwo nád Wezerem fundowáne przez Ludwiká Pobożnego Cesárzá y Krolá Fráncuſkiego Roku 815. gdzie Opát ieſt Xiążęciem Imperyálnym, y ma mieyſce miedzy Xiążętámi Imperyálnemi.

NINDEN nád Wezerem z Biſkupſtwá przemienione ná Xięſtwo ſwieckie przez Pokoy Munſterſki, y dáne Brándeburſkiemu Elektorowi, ktory tám przez Miniſtrow Poſſeſſyą odebrał Roku 1649. To Miáſto ieſt mocno ufortyfikowáne y piękne. Do tego Xięſtwá należą y inne Miáſtá zwáne: Petershagen, Hauſperg, Lubekke, y Bargen.

RAVENSBERG Miáſto Stołeczne Gráfſtwá tegoż Imienia ná gorze położone, ma y inne Miáſtá do tego Gráfſtwá należące zwáne: Sinprenberg, Wlothem, Limberg, Bilefeld, y Herwod Imperyálne.

LIPPE Gráfſtwo należy do Brándeburczyká mocno ufortyfikowáne.

TEKLINBURG Zamek dáiący Imię ſwoie Gráfſtwu.

ENGERN

ENGERN należące do tego Gráfſtwá, wſtáwione grobem Witigindá Sławnego Xiążęciá Sáſkiego, ktory ſię mocno opierał Woyſkom Karolá W. ále ná oſtátek zwyciężony Pierwſzym Chrześciáninem został zá perſwázyą Karolá W.

OLDEMBURG Stołeczne Gráfſtwá tegoż Imienia nád Rzeką Hund, nie wielkie ále obmurowáne w około, foſsámi zmocnione, y Zamkiem. Kray tego Gráfſtwá obfituiacy w zbożá, páſtwiſká, y w ſtadá koni.

Dom Oldemburgſki záſzczycony nie tylko náydáwnieyſzym w Niemczech Szláchectwem, ále też y Imieniem ſwoim dánym do Korony Duńſkiey, bo z tey Fámilii Krolowie Duńſcy máią początek od Chriſtiáná I. koronowánego Krolá Duńſkiego Roku 1448. áż do dziſieyſzego Fryderyká IV.

EMBDEN XIĘSTWO y Miáſto Stołeczne Oſt-Fryzyi nád Rzeką Ems, ma Port bárdzo dobry bogácący Miáſto w hándle, ufortyfikowáne dwiemá Fortecámi, przedtym miewáło włáſnych abſolutow, teraz nim Mágiſtrát rządzi, dependuiący od Stánow Holenderſkich. Sekty tu wſzyſtkie práktykuią ſwoie Nábożeńſtwá, á Kátolikow nie cierpią.

KLIWIA.

XIęſtwo to ludne y obfituiące we wſzyſtko, Ren ie dzieli ná 2. czeſci, ma Miáſtá Kliwią, Calcar, Gennep, Santen, Orſoy, Burich, Griet, Duisburg, Weſel, Rees, y Emmerik.

Ten Kray ieſt erygowány ná Xięſtwo przez Zygmuntá Cesárzá Roku 1417. należy do Elektorá Brándeburſkiego wraz z Gráfſtwem Márką, y Rawensbergiem doſtáwſzy mu ſię ſukceſſyonálnie, inne záś po tychże Xiążętách Julii y Kliwii doſtáły ſię przez podział Domowi Neyburgſkiemu Elektorowi Pálátynowi Rynſkiemu, iáko Xięſtwo Julierſkie y Bergſkie z Rawenſteynem, te Sukceſſyonálne Podziáły między Domem Neyburgſkim y Brándeburſkim ſtwierdził Ceſarz Roku 1678.

KLIWIA Miáſto Stołeczne Xięſtwá o puł mile od Renu, nie wielkie ále bogáte, y ludne, przyozdobione Zamkiem, y láſem rekreácyálnym, ma bydź fundowáne, od Rzymián, y od nich názwáne Kliwia.

CALCAR mocne nád Rzeką Meu, nie ma nic oſobliwego.

WESEL nád Renem Miáſto Anzeátyczne, przedtym Imperyálne, teraz náleżące do Brándeburczyká, doſć wielkie, y piękne.

MARCHIA álbo Márká Gráfstwo tymże ſpoſobem co Kliwiá náleży do Elektorá Brándeburſkiego, obfituie naywięcey w páſtwiſká, y w ſtádá bydeł; ma Miáſtá znácznieyſze Ham, Soeſt, Hunna, y Eſſen.

HAM nád Lippą wzięte od Fráncuzow R. 1673. ále oddáne Brándeburczykowi.

ESSEN nád Rzeką tegoż Imienia Miáſto Imperyálne pod Protekcyą Xiążąt Klewſkich, záſzczycone Opáctwem iednym, w ktorym ieſt Kánoniczek 52. y 20. Kánonikow, Xieni támeczna ieſt Xiężną Imperyálną, y záwſze ieſt z Wielkiego Domu. To Miáſto ma wielkie Przywileie, y trzyma wiele Wſiow.

DORMUND nád Einſernem należy do tego Gráfstwá, y ieſt Imperyálne.

JULIA XIĘSTWO ieſt między Kolonią ná Wſchod, Gweldrą ná Pułnoc, Luxemburgiem ná Południe, &c. Należy do Xiążęciá Elektorá Pálátynáá Reńſkiego, tymże ſpoſobem ſukceſſyi iák y Kliwiá do Brándeburczyká. Ma Miáſtá znácznieyſze Julią, Sittart, Suſterem, Tutder, y Duren.

JULIA nád Rzeką Roer, mocne, y ufortyfikowáne fortecą regulárną, erygowáne ná Xięſtwo przez Károlá IV. R. 1350. y pozwolone tu ſą 3. Religie: Wiárá S. Kátolicka, Sektá Luterſka y Kálwińſka.

AKWISGRAN Miáſto dáwne y Imperyálne było zruynowáne od Hunnow R. 1451. ále przez Károlá W. rozſzerzone y wyrepárowáne, ktory tám ordynáryinie mieſzkał y umárł, przyozdobione dotąd Pálácem od niego fundowánym. W Koſciele záś grob ieſt iego, gdzie leży od 4. Aniołow trzymány, konſerwuie ſię tám ieſzcze Rycerſki Pás, Szpádá, y Ewángeliá Złotem pisána, ktore on przy Koronácyi Cesárzow, ktorzy ſię tu powinni Koronowáć według Konſtytucyi Bulli złotey, ále że tego nie obſerwuią Cesárze, więc te Inſignia powinno Miáſto przewozić ná mieyſce Koronácyi náznáczoney. Miáſto to ieſt cáłe Kátolickie záſzczycone ná cáłą Europę Sławnemi Wodámi ciepłemi y zimnemi dla zdrowia ludzkiego.

BERG XIĘSTWO erygowáne od Wenceſłáwá Cesárzá, przy Wſchodniey ſtro-

nie

nie nápełnione lásámi, ále nád Renem obfituiące wzbożá y Winá, ma Miáſtá znáczniey-ſze Duſſeldorf, Sollingen, Wippocherd, Monheim, Sitburg, y Blakemberg.

DUSSELDORF nád Duſſelem, ma Zamek dobrze obronny, w ktorym Xiążętá Neyburgſcy rezyduią kiedy przyiádą.

BISKUPSTWO LEODYISKIE.

BIſkup Leodyiſki ieſt Xiążęciem Imperyálnym, ma pod ſwoią Jurysdykcyą wiele Páńſtw, Zamkow y Wſiow z Rządem Abſolutnym, ma y należące do ſiebie Xięſtwo Buillon, Márkizat Fráncymontſki, y Gráfstwá Lootz, y Herbain, z wielą Báronii, z ktorych znácznieyſzych ieſt 50. y wiele Opáctw bogátych, ma 24. Miáſt w Murze zámknietych, procz połowy Máſtryhtu. Kray ten ma Powietrze zdrowe, y Ziemię obfituiącą w zbożá, winá, owoce, źwierzyny, żelázá, ołowie, y w ziemię táką, ktora ſię pali ták iák drwá ná ogień włożywſzy, y w podobne kámienie, ten Kray cáły należy do tego Biſkupá, ieſt między Brabáncyą, Namurem, y Luxemburgiem.

LIEGE LUIK álbo *Leodium* nád Meuzą, Miáſto Stołeczne, wielkie y pięknie ſytuowáne, przyozdobione Kátedrą y Kápitułą złożoną z 60. Kánonikow, przy ktorych ieſt wolna Elekcyá Biſkupá, y 8. Koſciołámi Kollegiálnemi. W tym Mieſcie Károl W. kondemnował ná więzienie wieczne Dezyderyuſzá oſtátniego Krolá Lombárdow, bywáło przedtym imperyálne y wolne, ále ie Elektor Koloński upokorzył zá kłotnie wſzczęte z Biſkupem włáſnym R. 1684. y Cyttádellę erygować kazał. W Kátedrze ma do widzenia ſtátuę cáłą Srebrną wyſoką ná chłopá z Figurą S. Lámbertá, y ieden Ornát, ná ktorego przodku ieſt z pereł wyrobiona NN. Pánná P. Jezusá piáſtuiąca z násádzanemi Dyámentámi, á w tyle P. Jezus ukrzyżowány podobnąż robotą.

SPA o 5 mil od Leodium Miáſto wſtáwione wodámi zdrowemi, iáko ie Pliniuſz opiſuie *libr. 31. Hiſt. cap. 2. Tungri Civitas Galliæ fontem habet inſignem plurimis bullis ſtillantem ferruginei Saporis, quod ipſum non niſi in fine potûs intelligitur: Purgat hic Corpora, tertianas febres diſcutit, calculorúmque vitia, eadem aqua igne admoto turbida fit, ac poſtremùm rubeſcit.*

ELEKTORAT KOLONSKI.

TO Páńſtwo ieſt żyzne y obfituiące w zbożá y Winá, ktoremi naywięcey hándluie przez defluidácyą Renu. Dzieli ſię ná Wyżſzą, y Niżſzą Dyecezyą. Wyżſza Dyecezyá ma w ſobie Miáſtá Bone, Leikenik, Andernak, Bruile Zállá, y Kerpen.

Niżſza Dyecezyá z drugą ſtronę Renu zámyka Miáſtá Dezont, Nuys, Keiſerwerd, Kempen, Rimberk, y Alpen.

KOLONIA nád Renem Miáſto Stołeczne Elektorátu tegoż Imienia, liczyć ſię może między naywiękſzemi Niemieckiemi, ma w ſobie 19. Páráfii, 36. Kláſztorow, y innych wiele Koſciołow, ktorych ſię ráchuie o koło 365. murem, y foſſámi otoczone á ná murze 83. Wieżámi, á z drugiey ſtrony Renu ma przedmieſcie zwáne Druitz uforty fikowáne, od ſtárych zwáne *Tuitenſe Munimentum.* Ma ſłáwną Akademią fundowáną od Senátu Roku 1588. Biſkup tu ma Pálác ále nie częſto rezyduie, rządzi ſię tu abſolutnie w Mieſcie. Miáſto to ieſt Anzeátyczne, y kupiectwá bogáte, rozſzerzone od Ubienow, dla czego názwáne było Kolonią Ubienow, á potym Kolonią Aggryppiną ná honor Aggryppiny Corki Germaniká, żony Kláudyuſzá Cesárzá, y Mátki Neroná, ktora ſię tu urodziłá y toż Miáſto rozſprzeſtrzeniłá. Má w konſerwácyi ſwoiey to Miáſto Swiętych 3. Krolow. Ma do widzenia y 7. Ciał SS. Máchábeuſzow, y Ciáło Mátki ich ná wielkim Oltárzu w Koſciele Máchábeuſzowſkim, u Dominikánow ieſt grob Albertá Wielkego, á u Fránciſzkánow Szkołá, y w tymże Koſciele Dziecię w koſzuli ſwoiey zábite od Herodowych Záboycow. W Koſciele 12. SS. Apoſtołow ieſt znák, gdzie byłá iedná biáłogłowá pochowána z pierſcieniem ná pálcu, ktory poſtrzegli ci co ią grzebli w ziemię, przyſzli w nocy y odwáliwſzy grob wzięli pierſcien, poſli, á tá wſtáwſzy poſzłá do Mężá y z nim potym miáłá Dzieci, ktora hiſtoryá tám ieſt odmálowána, Roku 1357. Jeſt y Dom S. Brunoná, ktory w Kálábryi umárł Roku 1101. Miáſto to ieſt Imperyálne y wolne, ále Elektor lubo nie ieſt abſolutem iednák záwſze po iego woli chodzą, ma procz tego Elektor znáczne ſwoie Páńſtwá, z ktorych záwſze może mieć znáczne woyſko, y ma znáczne intráty, Kánclerzem Włoſkim inſtytuowány od Ottoná Cesárzá R. 964. trzyma Ráng alternátą z Elektorem Trewirſkim, kiedy Koronácyá byłá Ce-

sárzow

sárzow w Akwiſgránie, on záwſze koronował, o co y teraz gdzie indziey dyſputuie z Elektorem Mogunckim. Tenże Elektor Kolońſki bywa obierány od Kápituły złożoney ze 24. Kánonikow, z ktorych 8. ieſt Doktorow, á inſi sámi Xiążętá álbo Gráfowie.

NUYS nád Erbą, mocne, bo dáło rezyſtencyą Xiążeciu Burgońſkiemu, ktory Roku 1474. w 60000 attákował to Miáſto przez Rok bez ſkutku.

ANDERNAK Záſzczycone grobem Walentyniáná Cesárzá.

BONNA nád Renem o puł trzeciey mile od Kolonii w pięknym bárdzo miedzy winnicámi położeniu mocno ufortyfikowáne y obronione Zamkiem, gdzie Elektor zwyczáynie mieſzka; fundowáne od Druzusá zá Auguſtá Cesárzá zwáne od dáwnych *Alba Ubiorum*, y znáyduie dotąd ſlády ſtárożytnoſci iáko y 3. Fortece ſtáre z 50. fundowánych od Druzusá, iáko Florus opiſuie: *Per Rheni ripam 50. ampliùs Caſtella direxit, Bonam & Genoſiam pontibus junxit, claſſibúsque firmavit*, ále teraz áni Genozyi, áni moſtu żadnego znáku nie maſz. Koło Miáſtá ſą 3. Domy Kánoniczek, 2. z támte ſtronę Renu, á 1. ná Przedmieſciu, ktorym nie wolno wyniść z Miáſtá tylko zá konſenſem Xieni, wolno im iednák opuſcić beneficiá á zá Mąż iść.

Elektor Kolońſki procz tych Miáſt ma wiele innych Páńſtw w Weſtfálii.

SAXONIA.

NIżeli przyſtąpię do Pártykulárney exdywizyi Sáxonii, krotko bárdzo o Generálney námienię. Przed Národzeniem Chryſtusá Páná Národ Sáſki miewał włáſnych Krolow, że záś Sáſi nie mogli wytrzymáć bez woyny, iedni z nich przeſzli do Hiſzpánii Tárrágońſkiey, drudzy ruynowáli Golſkie Páńſtwá, y wielką część Europy, inni do Brytánnii ſię przenieſli, o czym wolno czytáć pod Anglią. Podczás dekádencyi Páńſtwá Rzymſkiego Sáxoniá ſię ſzerzełá między Odrą, Salą, Iſſelem, y Morzem Niemieckim.

Dzieliłá ſię záś ná 3. Nácye mieſzkáiące w niey: Sáſow Oſtfálſkich, Sáſow Weſtfálſkich, y Sáſow Angrywárſkich, te 3. Národy dzieliły ſię ná wiele innych Xięſtw, ále ſię rządziły pod iednym Práwem. Ze záś Lud Sáſki był ná ten czás woienny, y kochaiący wolności, y ſwobody, záwſze ſię iednoſtáyne bronił przeciwko Krolom Fránkow, chcącym ich záwoiowáć, y owſzem często náieżdżáli Prowincye Belgiczne, ktorych z trudnoſcią Synowie Klodoweuſzá Krolá Fráncuſkiego odpieráli od ſwoich Páńſtw. Ná oſtátek Károl Mártel zwyciężył Dyeteryká wodzá ich Roku 722. 20. lát z niemi woiuiąc. Pepin tákże 3. rázy przez 10. lát z niemi woiował, y z trudnoſcią przyprowadził do corocznego trybutu wypłácánia mu, to ieſt 300. koni, y 500. krow. Károl W. zwyciężył Albioná Wodzá ich w kilku bátáliách, y wielu ich Xiążąt, Pogáńſkie Koſcioły poobálał, bálwochwálſtwá wykorzenił, á po 32. lát ich w cále ſobie podbił y do Wiáry S. przyprowadził, dla mánutenencyi ich záś lepſzey, y gruntownięyſzey w Wierze S. fundował w tym Páńſtwie wiele Opáctw, Biſkupſtw, Arcybiſkupſtw, iákośmy iuż widzieli w opiſániu Weſtfálii, y niżey obáczemy. Ci widząc nie odmienną intencyą Cesárſką wſzyſcy ſię pokrzcili, ále potym wielkie rebellie podnoſili Duchowieńſtwo zle tráktuiąc, y zábiiáiąc, ná ktore rebellie wzięli ſobie zá Wodzá Wittygindá Sukceſſorá dáwnych Xiążąt Sáſkich, ále y ten wiele rázy był od Károlá zwyciężony, ná oſtátek tenże Wittygind będąc w Koſciele podczás rozdáwáney Kommunii S. widział w kommunikántách oſobę náypięknieyſzego Dzieciny, czym przerażony w tym momencie Chrzeſt S. przyiął y odtąd nie tylko Bogu był wierny, ále y Károlowi W. Cesárzowi, iáko piſze Brictius *Soc JESU ſub Anno 785.*

WITTYGIND tedy Pierwſzy Chrześciánin Xiążęciem Sáſkim ſtwierdzony od Károlá W. Cesárzá, ktorego Sukceſſorowie byli potym Cesárzámi Rzymſkiemi, poczáwſzy od Henryká I. áż do Ottoná III. ktory bezpotomnie umárł Roku 1001. potym przenieſłá ſię ſukceſſyá ná Hermáná Billingen. Po tego Sukceſſorách przenieſłá ſię w Fámilią Supplinbergow Roku 1106. ná Oſobę Lotáryuſzá, ktory zoſtáwſzy Cesárzem, wydał Corkę ſwoie zá Henryká Pyſznego Xiążęciá Bawárſkiego, ktory potym dyſputował Cesárſtwá Konrádowi III. y iemu ſię doſtáłá w Poság Sáxoniá. ALBERT záś zwány Niedzwiedź Xiąże Anhálcki Pretendent iáko Wnuk Magnusá oſtátniego Xiążęciá de Billingen odebrał ſobie mnieyſzą Sáxonią, y tám ſię po śmierci

Henryká Pyſznego poſtánowił, tegoż Henryká Syn zwány Henryk Lew Bánnitem przyznány Imperyálnym, y Páńſtwá ſkonfiſkowáne, zá wielkie iego wiolencye, ktore wſzędzie czynił. Roku tedy 1175. Báwaryá ſię po nim doſtáłá Ottonowi Witesbáchowi, á Sáxoniá Albertá Niedzwiedziá Synowi, od ktorego Sukceſſyá dziedziczy ná Xiążąt Sáſkich Láwemburgſkich. R. 1423. Zygmunt Ceſarz rekompenſuiąc wielkie záſługi Fryderyká woiennego Márkizá Miśnieńſkiego, konferował mu Sáſki Elektorát po śmierci Albertá IV. bezpotomnie zmárłego. Eryk Xiąże Láwemburgſki pretendował, ále ſię kontentowáć muſiał Niżſzą Sáxoniá. A Sáxoniá Wyżſza zoſtáłá ſię w Domu Miśnieńſkim z ſtępuiącym z Domu Wittygindow Pierwſzych Xiążąt Sáſkich. Tegoż Fryderyká woiennego Sukceſſorowie dotąd ſą Xiążętámi y Elektorámi Sáſkiemi. Roku 1548. Károl V. Ceſarz Jánowi Fryderykowi Károlowi odebrał był Elektorát Sáſki z przyczyny podnieſioney woyny przeciw niemu, ále ná tychmiáſt inweſtyował Máurycego Stryiecznego iego, od ktorego potym doſtał ſię ten Elektorát Auguſtowi Maurycemu Brátu iego, ktorego Sukceſſorowie proſtą linią rządzili tym Páńſtwem áż do Janá Jerzego Elektorá Sáſkiego, y Wielkiego Marſzáłká Imperyálnego, ktorego Syn FRYDERYK pod Imieniem AUGUSTA II. Krolem Polſkim od Stánow Rzeczypoſpolitey Polſkiey obrány uſpokoiwſzy zákłoconą Rzeczpoſpolitą, ſzczęſliwie pánował przez 36. lát obrány R. 1697. á umárł R. 1733. Ktorego ciáło w Krákowie leży, bo po śmierci Oycá ſwego Wiárę S. Rzymſką Kátolicką przyiął wyprzyſiągſzy ſię Sekty Luterſkiey przez Anteceſſorow iego náſládowáney. Po nim náſtąpił Fryderyk Syn iego pod Imieniem Náyiáſnieyſzego AUGUSTA III. Xiążęciem y Elektorem Sáſkim, á potym R. 1733. lubo podczás zákłoconey Rzeczypoſpolitey ále ſzczęſliwie obrány: á R. 1734. 17. Styczniá koronowány Krolem Polſkim, ożeniony z Náyiáſnieyſzą MARYĄ JOZEFĄ Corką Jozefá Cesárzá, ktory niech ſzczęſliwie y długoletnie pánuie z Náyiáſnieyſzą Fámilią ſwoią.

CIRKUŁ Niżſzey SAXONII.

TEn Cyrkuł grániczy ná Wſchod z Wyżſzą Sáxonią, ná Południe z Háſſyą, ná Záchod z Weſtfálią, y Morzem Niemieckim, á ná Pułnoc z Jutlantem, y Morzem Báltyckim. Powietrze ma przyzimne, ále bárdzo zdrowe, Kray ludny, Gruntá uprawne, y obfituiące w zboża, owoce, páſtwiſká, ále winá nie wydáią. Oblany Rzekámi Elbą, Wezerem y Allerem.

To Páńſtwo zámyka w ſobie wiele innych ábſolutnych, iáko: Xięſtwo Brunſwickie, Luneburgſkie, Magdeburgſkie, Bremſkie, Holſztyńſkie, Lawemburgſkie, Mekelburgſkie, Ferdeńſkie, Halberſztáckie, Biſkupſtwo Hildsheymſkie Kátolickie, Lubeckie Proteſtánckie, Szweryńſkie záś y Rátzburgſkie przemienione w Swieckie dla Domu Mekelburgſkiego, Gráfſtwo Reinſteyſkie, y Blánburgſkie. Miáſtá tákże wolne Hamburg, Lubek, Gotzlar, Mulhauſen y Northauſen w Turyngii. Ten Cyrkuł ma 3. Dyrektorow alternáte między ſobą máiących, Xiążęciá Brunſwickiego, Krolá Szwedzkiego pod tytułem Xiążęciá Czeſkiego, y Elektorá Brándeburgſkiego.

PANSTWA DOMU BRUNSWICKIEGO.

PRyncypálnieyſze Páńſtwá tego Domu ſą: Xięſtwo Luneburgſkie, z Gráfſtwem Dannebergſkim, y Xięſtwo Brunſwickie, Gráfſtwo Blakenburgſkie, Dyefoltckie, y Hoyſkie, Proboſtwo Walkenrich, y Powiát Tedinhauſin &c.

Dom Brunſwicki ma ſwoy początek od Azoeſtá Márkiezego Toſkáńſkiego, ktory ſię tu przenioſł w XI. Wieku z Konrádem II. Cesárzem, y ożenił ſię z Corką iedyną Gwelfá III. oſtátniego z Fámilii Xięſtwá tego. Dzieli ſię teraz ná dwá Pryncypálne Domy, ieden zowie ſię Wolfembutel, ktory ſię dzieli ná wiele innych. Drugi zowie ſię Luneburgſki rozdzieláiący ſię ná Zelſki y Hánnowerſki. Erneſt Auguſt Xiąże Hánnowerſki Elektorem kreowány R. 1693. od Leopoldá Cesárzá, y teraz iego Syn ieſt Krolem Angielſkim.

LUNEBURG XIĘSTWO ieſt nápełnione lásámi y błotámi, oblane Rzekáni Elbą, Allerem, y Illenowem, ieſt między Holſztynem, Brándeburgiem, Bremenem

menem, y Ferdenem. Ma Miáſtá pryncypálnieyſze Zell, Harburg, Gryfhorn, Ulzen, y

LUNEBURG Miáſto Stołeczne nád Illenowem fundowáne od Henryká Lwá R. 1190. ieſt Anzeátyczne, bywáło wolne, ále teraz náleżące do Xiążęciá Luneburgſkiego, zmocnione dobrze Cyttádellą, y ma Sſzkoły do náuk y wody ſłone.

ZELL nád allerem Miáſto mocne y ufortyfikowáne Cyttádellą, gdzie Xiążętá Luneburgſcy rezyduia.

BRUNSWICKIE XIĘSTWO oblane Rzekámi Wezerem, Okerem, y Leiną obfituiące w zbożá, y páſtwiſká, Ludne, Miáſtámi, y Fortecámi nápełnione. Dzieli ſię ná 3. Xieſtwá Wolfembütel, Gruben hagven, y Kalemberg, zámyka tákże w ſobie Xięſtwo Gottygeńſkie.

BRUNSWIK nád Okerem, bierze Imię od Brunoná Synà Adolfá Xiążęciá Sáſkiego, ktory ie nowo wyrepárował R. 868. ieſt náznácznieyſze w niżſzey Sáxonii; rozdzielone ná 5. częſci y z tąd ie zowią *Pentapolis* było ſobie wolne od Roku 1314. ále od Xiążąt Brunſwickich przywłáſzczone R. 1671. to náypierwſze Miáſto Náuką Lutrá fálſzywą zárażone, ufortyfikowáne, y Cyttádellą zmocnione.

WOLFEMBUTEL Xięſtwo y Miáſto iego Stołeczne, ma ſwoich włáſnych Xiążąt tegoż Imienia; nád Rzeką Obrem między błotámi przyozdobione Zámkiem rezydencyonálnym Xiążąt, Fráncuzow, y Szwedow, odpárło od áttáku R. 1641.

GRUBENHAGVEN tytułuie ſię Xięſtwem od Zámku ták názwánego, ále náleży do Xiążęciá Hánnowerſkiego. Kray tego Xięſtwá ieſt błotniſty y Gorny, áni ſpráwny, y nie ma nic oſobliwſzego, nád Miáſto EIMBEK znácznieyſze y Stołeczne.

KALEMBERG Xięſtwo názwáne od Zámku tegoż Imienia nád Leyną położonego. Ma Miáſtá znácznieyſze Hannower, Gottyngen, Hamelen, Nutcym, Monden y Powiát Sichelſtein, náleży to Xięſtwo do Xiążąt Hánnowerſkich.

HANNOWER nád Leyną Miáſto mocno ufortyfikowáne, bywáło przedtym Imperyálne y wolne, á teraz náleży do Xiążąt Brunſwickich Hánnowerſkich, názywáiących ſię Hánnowerſkiemi od Miáſtá, y záſzczycone teraz od R. 1793. Elektorátem Xiążąt ſwoich, á do tego Xiąże teráznieyſzy Hánnowerſki ieſt Krolem Angielſkim.

BISKUPSTWO HILDESHEIMSKIE.

TEn Kray ieſt nie wielki, oblany Rzekámi Leyną y Innerſtem. Ma náleżących do ſiebie 15. Máiętności, ma ſwego włáſnego Páná Biſkupá fundowánego od Károlá W. Cesárzá, ma Miáſtá pryncypálnieyſze Hildesheym, Peine, Sarſtede, Brugen, Allefeld, y Winthuſen. Procz tych Miáſt ma ieſzcze tenże Biſkup Powiát ieden do ſiebie náleżący w Południowey ſtronie.

HILDESHEYM Stołeczne Miáſto nád Innerſtem, wielkie, piękne, y ufortyfikowáne zlutrzyło ſię Roku 1543. ieſt Imperyálne y wolne, przyznáie iednák Biſkupá zá Páná ſwego, y konſerwuie Koſcioł Kátedrálny Kátolicki w ſobie, y Collegium Jezuickie.

MAGDEBURG teraz Xięſtwo ſwieckie náypierwey od Károlá W. fundowáne było Biſkupſtwo w Stydzie, z támtąd przenieſione do Wáterſlewenu, z kąd Otto Ceſarz przenioſł go do Mágdeburgu y ná Arcybiſkupſtwo erygował wraz y ná Prymáſoſtwo Niemieckie, miał ten Arcybiſkup w Prowincyi ſwoiey 5. Biſkupſtw, o ktorych niżey w Táblicy. Potym to Arcybiſkupſtwo przemienione ná Xięſtwo ſwieckie przez Traktát Oſnábrucki, y dáne Elektorowi Brándeburgſkiemu, ktory dotąd ieſt Pánem iego. Grániczy z Márkizátem Brándeburgſkim y Xięſtwámi Anhálckim, Hálbeſtáckim, y Brunſwickim. Ma Miáſtá znácznieyſze: Magdeburg, Borh, Sandow, Offeld, Wolmſtade, Staffurt, Mulingen, y Roſemberg.

MAGDEBURG Miáſto Stołeczne nád Elbą, Anzeátyczne, wielkie, y bogáte, mocne, bywáło Imperyálne, ále teraz podległe Brándeburczykowi. Károl V. Ceſarz ie bánnitował zá to, że wygnáli byli Kánonikow Kátedrálnych R. 1547. y tęż ſámę Bánnicyą renowował R. 1549. Máurycy Xiąże Sáſki był Exekutorem iey, ále przez 15. Mieſięcy nie mogł dobyć tego Miáſtá, dopiero R. 1631. dobyte było przez Tyllego Generała Cesárſkiego, zrábowáne przez 3. dni y zupełnie ſpálone, ále teraz iuż nowo wyrepárowáne.

BREM XIESTWO położone między Wezerem y Elbą, ma Ziemię we wszyſtko obfituiącą, y ludne, przedtym bywáło Arcybiſkupie, ále przez Pokoy Weſtfálſki przemienione ná ſwieckie Xięſtwo, y dáne Krolowi Szwedzkiemu dla ukontentowánia go, áby był uſtąpił z Niemczech, ktore ruynował ná ten czás. Náypierwey bywáło pod władzą Biſkupow, á potym Arcybiſkupſtwo tu było przenieſione z Hámburgu, ktore zá Ottoná II. Cesárzá bywáło náymocnieyſze w Niemczech, wielkiemi máiętnościámi zbogácone y uprzywileiowáne.

BREMERFURD nád Oeſtem Miáſto Stoleczne, mocne, y obronione Zámkiem, Gubernátor tego Kráiu tu rezyduie; ſą ieſzcze oprocz tego Miáſtá: Stade, Boxtede, y Karelſtadt názwáne od Károlá X. Krolá Szwedzkiego, Roku 1676. odebráne było Szwedom przez Duńczykow, y Luneburczykow, ále przywroconę przez Pokoy.

BREMEN nád Wezerem dzieli ſię ná dwie części, obiedwie ufortyfikowáne mocno, y obronione Zámkiem, Károl V. Ceſarz dobywał go Roku 1547. bez ſkutku. Jeſt wielkie, ludne, Anzeátyczne, bogáte z kupiectw wielkich, pretenduie bydź Imperyálnym. Od Ferdynándá III. dárowáne tym Przywileiem Roku 1646. ále Krol Szwedzki iáko Pan y Xiąże dyſputuie mu tego. Ma do widzenia Rátuſz piękny, y Arſenał. Należy do Konfederácyi Brunſwickey zwáney Anze de Sáxe, álbo Anzeátyczney z innemi Miáſtámi iáko: Magdeburg, Luneburg, Ambek, Gottyngen, Hannover, Ulſen, Buxtudo, Staden, Hamelen, y Minden, do ktorey tákże y wſzyſtkie należą Anzeátyczne Miáſtá, ktore iedno Corpus mocne formuią w Niemczech ná obronienie wſpolne wolnoſci ſwoich. Od ktorey Konfederácyi poczęło ſię to Miáſto odsáczáć od Rządu Arcybiſkupiego, y teraz ieſt on bárdziey poddány tey Rzeczypoſpolitey, ktora go w Mieſcie cierpieć nie może nád 3. dni, przedtym wielkiego y mocnego Páná maiącego Ráng pierwſzy po Elektorách.

HOLSZTYNSKIE XIĘSTWO bywáło przedtym częſcią Herzonezu Cymbryiſkiego, zwáne Albingia od ſwoiey nád Elbą ſytuácyi położone między wielkiemi błotámi, y lásámi, oblane Rzekámi Elbą, Stoerem, Eiderem, Szwetynem, y Trawą, ktore Kray obfitym czynią w zbożá y páſtwiſká, y w ſtádá koni y bydłá. To Páńſtwo ieſt nápełnione Szláchtą, ktorzy ſą abſolutámi we wſiách nád ſwoiemi Poddánemi.

Dom Holſztyński dzieli ſię ná dwie linie. Pierwſza ieſt Krolewſka, bieráca początek od Chryſtyáná V. Krolá Duńſkiego, ktora ſię rozdzieliłá ná inne Domy. Druga zwána Gottorb máiąca początek od Chryſtyáná Albertá Xiążęciá Holſztyńſkiego Gottorpá, ktorego Brát Auguſt Fryderyk ieſt Biſkupem Lubeckim. Ze záś to Xięſtwo ieſt rozdzielone ná dwá Domy, Stánow támecznych zgromádzenie odpráwuie ſię alternátą, káżdemu záś Pánu ſwego Dziáłu wolna impozycyá wſzelka ná ſwoich Poddánych. Szláchtá dependuie od Dwoch Xiążąt, honory ſą otáxowáne, á pieniądze zá nie idą ná wſpolną potrzebę obudwoch Prowincyi, ſądy ſię ſądzą alternátą wedłud Práw Lubeckich, y według decyzyi Juriskonſultá Mewiuſzá.

To Páńſtwo dzieli ſię ná 4. części zwáne Dyetmaſe, Holſztyn włáſny, Stomaryą, y Wagryą. Miáſtá ma znácznieyſze; Lubeck, Hamburg wolne, Kiel, Rensburg, Glukſtad, y Nempe.

HOLSZTYN WŁASNY dzieli ſię ná Wſchodni; gdzie ma Miáſtá: Kiel, y Neumunſter należące do Xiążęciá Holſztyńſkiego. Y ná Záchodni, gdzie ma Miáſtá Rensburg y Wilſter należące do Krolá Duńſkiego.

KIEL zmocnione Fortecą, ma Port bárdzo dobry ná Morzu Báltyckim, y Akádemią fundowáną Roku 1669. przez Xiążęciá Holſztyńſkiego Gottorpá, y Cyttádellą obronione.

LUBECK Miáſto Imperyálne, y náypierwſze między Anzeátycznemi Miáſtámi, ktore tám ſwoię Káncelláryą y Protokuły máią, wielkie, piękne, ludne, y kupieckie, bywáło bogátſze, ále hándle iuż ſię przenieſły do Wiſmaru, y Hamburgu; Miáſto ſię rządzi pod Imieniem Rzeczypoſpolitey ſkonfederowáne z Stánámi Generálnemi Hollenderſkiemi Roku 1648. Płaci kontrybucyi koło 40000. Cesárzowi ná Mieſiąc ná podrożą Rzymſką, ma álternátny głos ná Seymách Imperyálnych z Wormſem, náſłáduie Luterſką Religią od Roku 1530. w ktorey żeby ſię było utwierdziło, poſłáło Deputátow do Károlá V. z podárunkiem 800000. zá co utrzymáni przy wolnoſciách ſwoich.

BISKUPSTWO LUBECKIE ma Páńſtwo ſwoie nie wielkie w Wagryi, Biſkup záś rezyduie w Eutynie, ieſt z Domu Holſztyńſkiego Gottorpſkiego od Roku 587. z ktorego záwſze powinien bydź obrány przez Kánonikow. Biſkup, y Kánonicy

nicy ſą Lutrzy, y iedni tylko w Niemczech ſzczycący ſię Práwámi Dyecezáńſkiemi, y Jurysdykcyą Koſcielną.

HAMBURG nád Elbą bliſko Morzá, przyozdobione ták ná wyſpách pobliſkich ná Rzece Albis, iáko y w około ogrodámi pięknemi, y dworáni weſołemi, nie ieſt Imperyálne, ále Anzeátyczne, wielkie, piękne, ludne, y bogáte z hándlow wielkich, ktore prowádzi od Morzá, miáło ſwego Arcy-Biſkupá poſtánowionego od Károlá W. Ceſárzá, ále przenieſionego potym do Bremu, y był Pánem tego, ále wyzuło ſię potym z iego Potencyi, y wykupiło ſwoię wolność z Rządu Xiążąt Holſztyńſkich, ieſt cáłe Luterſkie, zámyka iednák w ſobie Kátolikow, Zydow, y Kálwinow, bez pozwoleniá im publicznego Nabożeńſtwá, ále Kálwini máią bliſkie Przedmieſcie zwáne Altena, gdzie máią publiczne Nabożeńſtwo. Mieſzczánie ſię tu ſámi rządzą Demokrátycznie.

LAWEMBURGSKIE XIĘSTWO miáło właſnych Xiążąt tegoż Imienia, ktorzy záwſze pretenſyą ſobie roſcili do Elektorátu Sáſkiego, y názywáli ſię Xiążętámi Sáſkiemi Láwemburgſkiemi, że záś ich Dom záginął R. 1689. teraz ieſt 3. Pretendentow do tego Xięſtwá, Xiąże Elektor Sáſki, Xiąże Zelſki, y Dom Anhálcki, pierwſi dwáy ſą w Poſſeſſyi iego do dálſzey Decyzyi Proceſſu.

LAWEMBURG Miáſto Stołeczne nád Elbą nie wielkie, ále ludne, y obronione Zámkiem ná Skále. Są tu y inſze Miáſtá náleżące do tego Xięſtwá, iáko Wittemberg, Mollen, Ludersburg, y Weningen.

MEKELBURGSKIE XIĘSTWO położone nád Morzem Báltyckim obfituiące w zboża y páſtwiſká. Dzieli ſię ná 6. Prowincyi, iáko: Xięſtwo Mekelburgſkie, Gráfſtwo Sweryńſkie, Biſkupſtwo tegoż Imiena, Wandalia, Páńſtwá Stágárdzkie y Roſtokſkie, Miáſtá ma Pryncypálne Stagard, Roſtok, Guſtrow, Waren, Swerin, y Wiſmar. To oſtátnie należy do Krolá Szwedzkiego przez Pokoy Weſtfálſki, y z Nienkloſterem, y Poelem, ktoremu tákże Ceſarz uſtąpić muſiał Komend Mirowa, y Nemerowa, Máltáńſkich ſytuowánych w Páńſtwie Stágárdzkim, tákże Biſkupſtwá Szweryńſkiego y Rátzburgſkiego.

XIĄZĘTA Mekelburſcy idą od Krolow Heruliſkich y Obotrytſkich, byli długi czás Independentámi, á od Károlá IV. Ceſárzá kreowáni Xiążętámi Imperyálnemi, á naypewniey idą od Synow Popelá I. Xiążeciá Polſkiego. Xięſtwo Mekelburgſkie mieſzkáne było od Anolienow y Wárynienow, ktorych Herulowie wygnáli. Między ktoremi Krol był Miſtewon pierwſzy, od ktorego widziemy dotąd Sukceſſorow. Ten miał 3. Synow Udoná Rátyborá y Boguſławá, od pierwſzego idą Xiążętá Mekelburgſcy, od dwoch záś drugich idą Xiążętá Pomorſcy.

MEKELBURG Xięſtwo właſne nád Morzem Báltyckim między Roſtokiem y Szwerynem, ma ſtárodáwne Miáſto ſtołeczne ſwego Xięſtwá Mekelburg ále zruynowáne.

ROSTOK nád Rzeką Wármą y Ieziorem, wielkie, y piękne, náymocnieyſze bywáło między Anzeátycznemi, ále luſtr ſwoy ſtráciło odtąd, iák Szwedzi Fortecę Wárnemunde odebráli, gdzie z wſzyſtkich hándlow muſzą płácić impozycye, ma Akádemią ſwoię Luterſką y rządzi ſię właſnemi Práwámi y Przywileiámi, iednák od R. 1575. dependuie od Xiążąt Mekelburgſkich.

SWERYN Stołeczne Gráfſtwá tegoż Imienia nád Ieziorem, weſoło położone y obronione forteca.

BISKUPSTWO SWERYNSKIE fundowáne 1062. przemienione ná Xięſtwo ſwieckie podczás Pokoiu Weſtfálſkiego.

GUSTROW Stołeczne Wandálii ma Zamek, gdzie rezyduie ordynáryinie Xiąże Mekelburgſki, ſą tu y inne Miáſtá, iáko; Waren, Plawe, Rebelle y Domitz.

WISMAR nád Morzem Báltyckim máiące Port bárdzo dobry obroniony forteçą dobrą, należy do Krolá Szwedzkiego, gdzie Trybunáły poſtánowił 1653. ná wſzyſtkie ſtány náleżące do niego, ieſt Anzeátyczne &c.

FERDENSKIE pierwey Biſkupſtwo fundowáne od Károla W. Ceſárzá á teraz ná Xięſtwo ſwieckie przemienione y Krolowi Szwedzkiemu dáne, Sektę Luterſką przyięło R. 1568. Graniczy z Bremem, oblane Rzeką Alterem, ludne y żyzne, ma Miáſtá Ferden, Rodenburg, Langewiet, Ramſola y Nefkiche.

FERDEN Miáſto Stołeczne nád Allerem rozdzielone ná ſtáre y nowe, bywáło Imperyálne, ále teraz podległe Krolowi Szwedzkiemu.

HALBERSTADZKIE Xięſtwo podlegáło przedtym właſnemu Biſkupowi poſtánowionemu od Károlá W. ále przez Tráktát Oſnábrucki należy do Elektorá Brándeburgſkiego, ieſt ludne, y żyzne położone między Mágdeburgiem, Brunſwikiem, y Anhaltem. Ma Miáſtá Halberſtad, Gruningen, Oſterwik, Betmesdorff, Aſcherleben, y Adersleben.

HALBERSTAT nád Hoteymem Miáſto ſtárodáwne, bywáło imperyálne, potym Stołeczne Biſkupſtwá, teraz Xięſtwá. Záſzczycone kolumną Rolándá erygowáną R. 778. y iámą iedną ná kſztáłt Pieczár, do ktorey po iednemu wchodzić trzebá, zwána, Bománshol, w tey iámie nie zmierzoney znáyduią ſię koſci od támecznych przedáwáne zá Iednorożcowe, między niemi ieſt wiele Ludzkich koſci, większych od ordynáryinych, y mowią że tám nie ieden zbłądził, y zginął w tym Lábiryncie, Extormius piſze, że tám widział ieden zęb człowieczy większy iák 3. złożone końſkie, ſą przy tey iámie y wody zrodelne máiące wielką cnotę ná bol kámenia, y w fláſzce mogą ią Rok konſerwować bez żádney korrupcyi.

GOSLAR Miáſto Stołeczne Powiátu ſwego, Imperyálne, wſłáwione kruſzcámi rożnemi, w około znáyduiącemi ſię.

RATZBURG nád Ieziorem tegoż Imienia, przedtym podlegáło Biſkupowi właſnemu, ále teraz przemienionemu ná Xięſtwo wraz z Biſkupſtwem Szweryńſkim, bo Krzyſtof Mekelburgſki trzydzieſty Biſkup wprowádził tám Lutrow R. 1566.

CYRKUŁ Wyżſzey SAXONII.

TEn Cyrkuł grániczy z Niżſzą Saxonią ná Záchod, z Fránkonią ná Południe, z Czechámi y Sląſkiem ná Wſchod iáko y z Polſką, á ná Pułnoc z Morzem Báltyckim. Powietrze ma zimne, ziemię obfituiącą we wſzyſtko oprocz winá, oblany Rzekámi znácznieyſzemi Elbą, Odrą y Hawlem, iáko y Wárią. Zámyka w ſobie Biſkupſtwá Miſnią, Mersburg, Naumburg, Brandeburg, Hawelsberg, Lebuff, Komin, ktore ſą wſzyſtkie przemienione ná Xięſtwá, tákże Elektorát Sáſki, Brándeburgſki, Pomeranią, Miſnią, Turingią, Xięſtwo Anhalckie, Gráfstwá Mansfeld, Schwartzemburg, Stolberg, Barby, Gleichen, y Hohenſteyn, Opáctwá Sálwede Riterhauſen, Qwedelinburg. Elektor Sáſki ieſt Dyrektorem tego Cyrkułu.

ELEKTORAT SASKI.

PAńſtwá Xiążąt Elektorow Sáſkich zámykáią pod ſwoią Władzą Xięſtwo Właſne Sáſkie, Misnią, Turyngią, Luzácyą Wyżſzą, Gráfstwo Mánsfeld, Xięſtwo Nanburgſkie &c.

XIĘSTWO SASKIE.

TO Páńſtwo ieſt między Luzácyą ná Wſchod, między Brándeburgią ná Pułnoc, ná Południe y Záchod z Miſnią. Położone w rowninách pięknych oblane Rzekámi Elbą y Elſterą obfituie we wſzyſtko procz winá. Tytułuie ſię godnoſcią Elektorſką. Károl W. Ceſarz dał ie z Weſtfálią, y Miſnią Wittygindowi wielkiemu, z ktorym 24. bátálii odpráwił. Po iego Sukceſſorách przenieſło ſię w Dom Báwarſki ná Oſobę Hermáná Bilingen, po tych w Dom Aſkańſki Supplinbergow. Po zmárłym záś bezpotomnie Albercie III. Zygmunt Ceſarz R. 1422. dał ie Fryderykowi woiennemu Turyngſkiemu y Miſnińſkiemu Pánu zſtępuiącemu z Domu Wittygindá y tá do tąd liniá pánuie w Oſobie Nayiásnieyſzego Auguſtá III. Regnántá Polſkiego, o czym wolno wyżey widzieć pod Artykułem Sáxonii Generálney.

Xiąże Elektor Sáſki ieſt wielkim Márſzáłkiem Imperyálnym, tytułuie ſię Pálátynem, y Wikáryim Generálnym Imperyálnym, we wſzyſtkich Kráiách przyimuiących Práwo Sáſkie.

Dom Sáſki ieſt między nayſtárſzemi Europeyſkiemi, dzieli ſię ná dwie linie ERNESTYNSKĄ y ALBERTYNSKĄ. Károl V. Ceſárz prywował pierwſzą z Elektorátu á drugą inweſtyował. Pierwſzá ſię rozdzieliłá ná Dom WEYMAR y GOTA. Druga záś Elektorſka prawdziwá z HALSKĄ MERSBURGSKĄ NAUMBURGSKĄ, álbo Zeitzką. Ma Miáſtá znácznieyſze Wittemberg, y Torgaw.

WITTEMBERG Miáſto Stołeczne Xięſtwá nád Elbą, obronione Zámkiem fundowánym od Fryderyká III. wraz y z Akádemią R. 1502. nayſławnieyſzą y naypierwſzą między Luterſkiemi. Záſzczycone przedtym Rezydencyą Elektorow, á teraz wſłáwione u Lutrow grobem Marcińá Lutrá ich fałſzywey Sekty Pátryárchy.

TOR-

TORGAW nád Elbą Miáſto ufortyfikowáne, y zmocnione Cyttádellą.

MISNIA, Márgrábſtwo mieſzkáne naypierwey od Hermundurow, á potym od Miſnienow, ktorzy będąc turbowáni od Sorábow wzięli ná Sukkurs Fránkow dla odbronienia wolnoſci ſwoich, y złączywſzy ſię z Sáſámi uſpokoili Sorábow, á ták ſpokoynie oſiádſzy kray, názwáli go Miſnią.

To Páńſtwo odtąd iák było erygowáne ná Márkizát, y przedtym záwſze było pod Władzą Domu Sáſkiego z Wittygindow pochodzącego. Dzieli ſię ná 5. Cyrkułow. 1. Cyrkuł Lipſki z Xięſtwámi Háltzkim, Mersburgſkim, y Naumburgſkim. 2. Cyrkuł Miſniyſki, z Miſnią, y Dreznem. 3. Cyrkuł Gorny zwány, Ertzgeburg. 4. Woigtland. 5. Oſterland, álbo Xieſtwo Ottenburgſkie. Pierwſze 4. náleżą do Linii ALBERTYNSKIEY álbo ELEKTORSKIEY á oſtátni do Linii SAXE-GOTSKIEY, ktora ſię ciągnie od Linii Weymarſkiey álbo Erneſtyńſkiey.

DREZNO Miáſto Stołeczne w Miſnii rozdzielone ná dwie częſći Rzeką Elbą, ále złączone Moſtem murowánym, bárdzo wſpániałey Architektury, y ſzácownym, piękne, wielkie, ludne, y mocne, y obronione Zámkiem mocnym. Przyozdobione Arſenáłem bárdzo pięknym, á nádewſzyſtko Páłácem Xiążąt Elektorow Sáſkich bárdzo wſpániáłym, y máiącym wielkie ciekáwośći, y bogáctwá w Skárbcu Elektorſkim wielkiego Szácunku, oſobliwie zegáry przedziwne, ſztuki málárſkie nayprzednieyſze, y inſze bogáctwá nie zliczone. To Miáſto było od Hunnow poſtáwione, y obmurowáne, potym dáne Biſkupowi Miſniyſkiemu, ktory ie przemienił z Márkizem Miſniyſkim R. 1174. zá Stenditz. Teraźnieyſzy Regnánt Polſki iáko Elektor Sáſki kazał wyſtáwić Koſcioł Kátolicki, ktory aktuálnie muruią ná mieyſcu ſtárego Zamku, y nádzieią w Bogu, że przy Mánudukcyi ták pobożnego Monárchy to pierwſze Xięſtwo Sáſkie iáko dáło Protekcyą fáłſzywey Sekcie Marcińá Lutrá, ták náypierwſze wykorzeni z ſiebie wſzyſtkie iey zárázy. Kiedy rozbieráno Zamek ná Koſcioł, ználeziono wielkie ſkárby.

LIPSKO nád Rzeką Pleiſſ, wielkie, piękne, y mocno ufortyfikowáne, bogáte w wſzelákie hándle, á náybárdziey záſzczycone ſławnemi iármárkámi bogácącemi ſkárb Xięſtwá Sáſkiego, ma ſwoię Akádemią fundowáną przez Fryderyká woiennego R. 1408. wezwáwſzy do niey Doktorow z Akádemii Prágſkiey, ále teraz iák Akádemiá ták y Miáſto Luterſką Sektą zárážone, ktore przedtym mocno przy Koſciele ſwiętym ſtáwáły przeciwko attákom Marcińá Lutrá.

Ten Cyrkuł Lipſki graniczy ná Pułnoc z Anhálterm, ná Wſchod z Sáxonią, y Miſnią, ná Záchod y Południe z Mersburgiem, y Naumburgiem, ma Miáſtá náleżące do ſiebie Koldik, Leyſnik, Weyſſenfels, Lepnitz, Bitterfeld, Lantzberg, y Hall nád Sálą rozſprzeſtrzenione od Ottoná II. Ceſárzá, y názwáne od 4. Fontánn, gdzie wiele ſoli z nich robią, náleżáło przedtym do ſwego Biſkupá, teraz podlega Xiążęciu Sáxhálſkiemu z Linii Elektorſkiey idącemu.

MERSBURG nád Salą Miáſto Stołeczne Xięſtwá tegoż Imienia, wielkie, y ludne, názwáne od Marſá *Martiopolis*, náleży do tego Xięſtwá:

LUTZEN wſtáwione Bátálią wygráną Szwedow przeciwko Ceſárſkim R. 1632. ná ktorey początku Krol Guſtáw Adolf zábity, á ná koniec Graf Papenheym Generał Ceſárſki.

NAUMBURG nád Salą Stołeczne Xięſtwá tegoż Imienia miáło włáſnego Páná Biſkupá, ále teraz náleży do Xiążąt tegoż Imienia, idących od Maurycego Synā czwartego Janá Jerzego Elektorá Sáſkiego. Są inſze Miáſtá do tegoż Biſkupſtwá náleżące, iáko, Zeitz y Uſterfeld.

MISNIA nád Elbą, wielkie, piękne, y ufortyfikowáne mocno, przyozdobione trzemá Zamkámi ná iedney gorze, iednym Xiążęcym, drugim Biſkupim, á trzecim Burgrábſkim, názwáne od iednego źrodłá zwánego Meiſſen, miáło ſwego Biſkupá, ále iego dobrá teraz náleżą do Elektorátu.

ERTZGEBURG CYRKUŁ między Rzekámi Multą y Muldą zámyka w ſobie Gory obfituiące w ołow, ſtal, y ſrebro. Má Miáſtá znácznieyſze Chemnitz, Frydberg, Anneberg, y Mariemberg.

CHEMNITZ nád Rzeką tego Imienia zmocnione Zamkiem, bywáło Imperyálne, ále Roku 1308. do Elektorátu przywłáſzczone.

FRYDBERG wſtáwione grobámi Elektorow Sáſkich.

WOIGTLAND nie wielki Kray náleżący do Xiążąt Sáſkich, ma Miáſtá, Zwikaw, Plawey, Weyda, Gera, Graitz, Olſnitz, Werde, y Ziegenruch.

ALTEMBURG miewáło włáſnych Xiążąt z Linii Erneſtyńſkiey, ále teraz doſtáło ſię w Dom Sáx Gotow, Miáſto piękne nád Rzeką Pleiſſ, przyozdobione Zamkiem pięknym, ma Miáſtá procz Altemburgu, Dornburg, Neuſtad, Lacha, y Betzig.

AN-

ANHALT Xięſtwo oblane Elbą y Sáſą obfituiące wiele w zbożá, ma Miáſtá Deſſaw, Zerberſt, Hartzkerode, Bemburg, y Pleſkaw, ktore dáią Imię ſwoie piąciom Domom Sáſkim z Domu Anhálckiego Kádetowego pochodzącym.

DESSAW Stołeczne nád Multą, wielkie y mocne, przyozdobione Zamkiem, gdzie rezyduią Xiążętá Anhálccy.

TURYNGIA mieſzkána przedtym od Heruſkow, Kattow y Danducyenow, intytułowána od nich Kroleſtwem. Hilderyk I. Krol Fráncuſki dla ſwoiey ſwáwoli wygnány z Kroleſtwá tám wſzedł R. 461. do Bázyná Krolá Turyńgſkiego, ále przywrocony do korony po śmierci Bázyná ożenił ſię z żonę iego, y z nią miał Klodoweuſzá, ktory ſobie przywłáſzczył część Turyngii, á Teodoryk całą zdobył y Gubernátorow tám náznáczył pod Tytułem Xiążąt, ktorzy ſię abſolutámi poczynili. Lotáryuſz II. Ceſarz erygował tę Prowincyą ná Lándgráwiat R. 1130. ále Henryk obrány Ceſárzem támeczny Lándgráf bezpotomnie zoſtáwił kłotnią po ſobie, bo po rożnych Scyſſyách y Woynách poſzło to Páńſtwo między Zofią Xiężniczkę Brabáncką wnuczkę Henryká, y Henryká Xiążęciá Miſniyſkiego Wnuká tákże Henryká zmárłego. Zofiá miáłá Lándgráwiat Háſſyiſki, ktory iey Sukceſſorowie do tąd trzymáią, á Markis Miſniyſki Lándgráwiát Turyńgſki. Teraz ten Kray ieſt podzielony między wielu abſolutow, ktorych przy ſwoim podziále káżdego Páná námienię.

MANSFELD nád Wiperem Miáſto tytułuie ſię Gráfſtwem, należy do Elektorá Sáſkiego, y ieſt zmocnione Zamkiem. Ten Kray ieſt gorny ále obfituiący w kruſzce miedziáne.

Dom Mánsfeldzki ieſt náyſtárodáwnieyſzy w Niemczech, y od niego idą Grafowie d'Eisleben y Bomſtet.

WEYMAR nád Innem Miáſto Stołeczne Xięſtwá tegoż Imienia wielkie y piękne, przyozdobione Páłácem Xiążęciá ſwego tu rezyduiącego, piękną Architekturą wyſtáwionego, ſą y inne Miáſtá do tego Xięſtwá náleżące, iáko GENA Miáſto nád Salą ná weſołym mieyſcu położone między winnicámi, nie wielkie, ále piękne, należy do Xiążęciá Weymárſkiego Orlamund, Burſtet, Bulterſtet, y Almanſtet.

GOTA Miáſto Stołeczne Xięſtwá tegoż Imienia nád Rzeką Liną, należy do Xiążęciá Sáx-Gotckiego z Fámilii Weymárow, trzyma przy tym y Xięſtwá Altemburgſkie, y Koburgſkie, y Miáſtá Ham, Tonnemberg, y Tonna.

EISENACH dáie ſwoie Imię Xiążętom, ktorzy ordynáryinie mieſzkáią w Zamku Marſulſkim o 5. mil z tąd, to Miáſto ieſt położone nád Haſſyą, y Horſelem zmocnione Zamkiem Wártebergſkim, ma y inſze Miáſtá náleżące do Xięſtwá tego Kreutzberg, Cherſtunberg, y Wilmars.

ERFORT Miáſto pryncypálnieyſze w Turyngii, wielkie, piękne, y ufortyfikowáne nád Rzeką Garą, bywáło Imperyálne pod Protekcyą Xiążąt Sáſkich, ále R. 1664. Arcy-Biſkup Moguncki w Pretenſyi ſwoiey ie odebrał, y tám poſyła Gubernátorá ſ. ego do wyſłuchánia przyſięgi Mieſzczán, iáko będą konſerwować Práwá Arcy-Biſkupie, należáło do tego Miáſtá około 90. Wſiow, ále R. 1665. Arcy-Biſkup 17. uſtąpił Elektorom Sáſkim, áby nic więcey nie pretendowáli. Miáſto to ieſt cáłe Luterſkie zwáne od dáwnych *Bicurgium.*

LUZACYA názwána przedtym Márką Oryentálną poſtánowiona dla obrony Kráiu przeciw Sarmátom, ktorey Gubernátorowie zwáli ſię Prefektámi. Potym ten Kray miał włáſnych Pánow, od tąd iák Otto I. Ceſarz dał go Chryſtyánowi Wnukowi Wittygindá, y erygował ná Márgrábſtwo Luzáckie. R. 1526. doſtáło ſię w Dom Auſtryácki, przez Máłżeńſtwo Ferdynándá I. Ceſárzá, z Elżbietą Anną, Sioſtrą Ludwiká Krolá Węgierſkiego, y Czeſkiego. A R. 1620. Ferdynánd II. ie dał Jánowi Jerzemu Elektorowi Sáſkiemu w záſtáw zá 7000000. expendowánych ná Woyny Czeſkie.

Tá Prowincyá ieſt między Czechámi ná Południe, Slaſkiem ná Wſchod, Brándeburgią ná Pułnoc, á między Sáxonią, y Miſnią ná Záchod. Oblana Rzekámi Niſſą y Sprechą. Obfituie w zboża wſzelákie.

Dzieli ſię ná Luzácyą Wyżſzą zámykáiącą w ſobie Miáſtá Görlitz, Bautzen, Zittaw, Lauban, Liebaw, Zobelitz, Konigswart, y Kamnitz, y Niżſzą Luzácyą, ktora ieſt obſzernieyſza od drugiey, ále mniey ludna.

GORLITZ nád Niſſą Miáſto mocne bo nád błotámi, záſzczycone Akádemią włáſną, Rezydencyą Gubernátorá, y Mánufákturámi Sukien.

BAUTZEN nád Sprechą bywáło Imperyálne, ále teraz podlega władzy Xiążąt Sáſkich, w Koſciele Kátedrálnym Kátolicy y Lutrzy odpráwuią ſwoie Nabożeńſtwá.

SO-

SORAW Stołeczne Niżſzey Luzácyi, mocne y nie raz opieráło ſię Szwedom, ma y inne Miáſtá, Guben, Luben, Sprehenberg y Gotbus.

ELEKTORAT BRANDEBURGSKI.

ELektor Brándeburgſki náywięcey nád innych Ziem trzyma, iáko Márkizát Brándeburgſki, Xięſtwo Pomorſkie w Wyżſzey Sáxonii, Xięſtwo Magdeburgſkie, y Hálberſtáckie w Niżſzey, Xięſtwo Mindeńſkie, Gráfſtwo Ravensberg, Márkę z Kliwią Weſtfálii, Xieſtwo Kroſińſkie, y Jargendorf w Sląſku, Xięſtwo Pruſkie w Polſzcze. Oprocz záś Domu Elektorſkiego Liniá Brándeburgſkiego Domu trzyma Burgrábſtwo Nurembergſkie, ktora ſię dzieli ná dwie Linie, iedna trzyma Márkizát Kulembáchſki. Druga Anspáchſki. Elektor Brándeburgſki tytułuie ſię Krolem Pruſkim, ále nie przyznány od Polſki iáko Hołdownik iey, áni od Rzymu.

BRANDEBURGSKI MARKIZAT był mieſzkány od Teutonow, Swewow, Sennonow, Wándálow, y Sáſow, tych oſtátnich Károl Wielki ſobie podbił, iednák ieſzcze część ſię ich zoſtáłá byłá od Henecyenow mieſzkána, ktorych Henryk Ceſarz Roku 927. podbił, y tám Gubernátorá poſtánowił iákoby Márgrábię Sygfrydá Grafá Ryngelnheymſkiego Brátá Cesárzowey, po ktorym Sukceſſorowie tám rządzili. Zygmunt Ceſarz, ktory tám tákże był Márgrábią, inweſtyował tym Márkizatem Fryderyká IV. Burgrábię Nurymbergſkiego, od ktorego do tąd idą Elektorowie Brándeburgſcy, bo tenże Fryderyk był deklárowany Elektorem Roku 1417. Fryderyk V. Syn tegoż potym doſtał Pomeránii od Fryderyká III. Cesárzá.

BRANDEBURGIA ieſt położona ná Záchod między Luneburgiem, ná Pułnoc z Mekelburgiem y Pomeránią, ná Wſchod z Wielką Polſką á ná Południe z Sląſkiem y Sáxonią iáko y Luzácyą graniczy. Tytułuie ſię Márkizátem y Elektorátem Imperyálnym Siodmym w Rángu, Elektor Brándeburgſki ieſt Podkomorzonym Imperyálnym, ktorą godność odpráwuie przez Grafow Hohenzollern dziedziczących iuż w tey godności Imieniem Pryncypałá ſwego. Dzieli ſię ná 6. części: Pierwſza ieſt Stára Márká, máiąca w ſobie Miáſtá znácznieyſze: Tangermunde, Stendel, Werben, Gardelebon, Biſmark, Arneburg, Soltvedel. Druga Srednia Márká, ma Miáſtá: Frankfort, Lebus, Furſtnáw, Bernuw, Spandaw, Poſdam, Brándeburg. Trzecia Nowa Márká ma inkorporowáne do ſiebie Xięſtwo Sternebergſkie, y Miáſtá: Kuſtrin, Landesberg, Drieſſen, Kalis, Falkenburg, Sunneberg, Droſſen, y Sterneberg. Tá Márká bywáłá záſtáwiona Káwálerom Teutońſkim zá 10000. Złotych Niemieckich, ále ią wykupił Fryderyk III. Roku 1455. Czwárta ieſt zwána Wekermark, Piąte Gráfſtwo Ruppin. Szoſte Páńſtwo Pregnitz.

TANGERMUNDE nád Tangerem y Elbą ufortyfikowáne od Ottoná I. Elektorá, y od niego mieſzkáne Miáſto, od Xiążąt Pomorſkich było odebráne, ále Fryderyk I. Elektor im ią wziął Roku 1420.

FRANKFORT nád Odrą Miáſto kupieckie przedtym Imperyálne teraz podległe Elektorom Brándeburgſkim, ma Akádemią fundowáną Roku 1505, od Joáchimá I. ále Joáchim II. tám Sektę Proteſtáńcką wprowádził Roku 1538. wſtáwione to Miáſto iármárkámi bogátemi.

BERLIN Miáſto Stołeczne, położone w pięknym y weſołym mieyſcu, bo w około ogrodámi przyozdobione á wewnątrz rozdzielone ná 3. Wyſpy z komunikácyi Wod z trzech Rzek Odry, Elby, y Sprechy, ktore tu wielkie bogáctwá ſprowádzáią będąc wſzyſtkie náwigowáne. Przyozdobione to Miáſto rezydencyą ordynáryiną Xiążąt Elektorow, wielkie, y mocne, bo obronione ſwoią ſytuácyą między wodámi, y błotámi.

BRANDEBURG Miáſto dáwne, iednák mocne, bo położone ná środku Stáwu iednego nád Rzeką Hawel, Ceſarz Otto fundował tu Biſkupſtwo Roku 946. ále Proteſtánci ie odebráli Roku 1563.

KUSTRIN Miáſto mocne przy ſwoiey ſytuácyi między Rzeką Odrą ze dwoch ſtron ie oblewáiącą iák Wyſpę, y obronione Cyttádellą.

PREGNITZ nie wielki Kray pełny láſow, ma Miáſto Stołeczne.

HARWELBERG nád Hawlem miáło ſwego Biſkupá, ále Roku 1628. iego Páńſtwo inkorporowáne do Páńſtw Brándeburgſkich.

RUPPIN Stołeczne Miáſto Gráfſtwá tegoż Imienia, nád Rzeczką Renem, ma to

Gráfſtwo y inne Miáſtá: Wuſterhaus, Lindow, y Rinsberg, Joáchim I. Elektor zdobył ten Kray Roku 1524. po śmierci Wichmáná oſtátniego Grafá Ruppińſkiego.

UKERMAK Szoſta Część Brándeburgſka, ma iedno iezioro y Rzeką Uker, ktora ten Kray oblewa, y Miáſto Stołeczne Prenſlow.

POMERANIA náypierwey mieſzkána od Swewow, á potym od Polákow byłá záwoiowána, y názwána od nich tym Imieniem od ſwoiey ſytuácyi nád Morzem, potym byłá rozdzielona ná rożne Xięſtwá pártykulárne dla Synow náturálnych Popielá I. Xiążęciá Polſkiego, ktorych Sukceſſorowie odsáczywſzy ſię od Rządu Polſkiego poddáli ſię Cesárſtwu Rzymſkiemu. Roku 1529. Jerzy I. Xiąże Pomorſki uczynił Tráktát wzáiemny z Elektorem Brándeburgſkim do wzáiemney po ſobie ſukceſſyi, ktoryby z ich Domu bezpotomnie zſzedł, ále Roku 1637. Boguſław Xiąże Pomorſki záciągnął ſukkurſu u Guſtáwá Adolfá Krolá Szwedzkiego przeciwko Potencyi Cesárſkiey uczyniwſzy Teſtáment z exkluzyą Domu Brándeburgſkiego po ſobie z ſukceſſyi, á z przyznániem y dárowániem iey Krolowi Szwedzkiemu, ktory wygnał z tego Kráiu wſzyſtkich Cesárſkich iákoż umárł bezpotomnie, zoſtáwiwſzy kłotnią po ſobie między Szwedámi y Brándeburczykiem; y dopiero Pokoy Weſtfálſki ich pogodził, przyſądziwſzy Krolowi Szwedzkiemu iednę część, á drugą Elektorowi z tą kondycyą, że ieżeli Domu Elektorſkiego nie ſtánie, Krol Szwedzki dziedziczyć ma Pomeránią cáłą, Elektorowi záś ná to mieyſce Ceſarz pozwolił zá konſenſem Stánow Biſkupſtw Kamieńſkiego, Halberſtáckiego, Mindeńſkiego, y Arcybiſkupſtwá Magdeburgſkiego, y ták Pomerániá teraz rozdzielona ná Krolewſką, y Xiążęcą.

POMERANIA KROLEWSKA álbo Szwedzka zámyka w ſobie Wyſpy Wollin Uſedom, Rugen, Xieſtwo Bartſkie, Páńſtwo Wolgaſt, Gráfſtwo Gutzkow, y Xięſtwo Szczecińſkie, excypuie ſię tu ſtroná Wſchodnia nád Odrą uſtąpiona Elektorowi przez Pokoy S. Germáná, Roku 1679. Ma Miáſtá Szczecin, Anklam, Wolgaſt, Grypſwalde, Stralſund, y Bardt.

SZCZECIN nád Odrą w pięknym y weſołym mieyſcu położone, mocne y uforty-fikowáne Cyttádellą, przyozdobione Akádemią, Anzeátyczne, ma Páłác bárdzo piękną Strukturą fundowány, gdzie mieſzkáli przedtym ordynáryinie Xiążętá Pomorſcy, w ktorym ieſt bárdzo piękna Biblioteká przyozdobiona wielą ciekáwośćiámi. Elektor Brándeburgſki wziął był to Miáſto, Roku 1677. ále oddał przez Pokoy S. Germáná Szwedom.

STRALSUND przedtym Imperyálne, teraz náleży do Xięſtwá Bártſkiego, położone ná przeciw Wyſpie Rugen, y Stráł, od ktorey wzięło Imię, Miáſto wielkie, y Anzeátyczne, hándlowne, przyozdobione Akádemią, y ufortyfikowáne ſytuácyą ſwoią między Morzem y ieziorem Fránken. Roku 1629. było obleżone od Walſteyná Generáłá Cesárſkiego, ále oddáne Szwedom przez Pokoy S. Germáná.

POMERANIA BRANDEBURGSKA ná Wſchodniey ſtronie zámyka w ſobie Xięſtwo Pomorſkie, Kaſzubſkie, y Wandálſkie; Powiáty Boutow y Luwemburg z Częścią Xięſtwá Szczecińſkiego, ma Miáſtá Kolberg, Kamien, Stargard, Koffin, y Stolpe.

STARGARD Miáſto Stołeczne nád Rzeczką Ichną, przedtym náyznácznieyſze między Anzeátycznemi, teraz nie wielkie y ludne, záſzczycone Sądámi Pomorſkiemi.

KAMIEN Miáło ſwego Biſkupá fundowánego przez Mieciſłáwá I. Xiążęciá Polſkiego, ále iák ſię ſkálwiniło Roku 1534. od tąd go nie ma, y przez Tráktát Oſnábrucki náleży do Brándeburczyká z cáłą Dyecezyą.

KOLBERT Miáſto Stołeczne Xięſtwá Kaſzubſkiego, nád Rzeką Persántą, dobrze ufortyfikowáne, y Portem dobrym opátrzone zmocnionym Cyttádellą, ſą w tym Xięſtwie y inne Miáſtá Belgart, Koſlin, Gorlin, Nienſtetin.

STOLPE nád Stolpenem, Miáſto Stołeczne Xięſtwá Wandálſkiego, w pięknym położeniu, przyozdobione Zamkiem rezydencyonálnym dáwnych Xiążąt Stolpieńſkich, ſą y inne Miáſtá do tego Xięſtwá náleżące: Rugenwalde, Slage, Polnow, y Rumelsberg.

Wandalowie ktorzy byli náiecháli Páńſtwá Rzymſkie, y z támtąd Hiſzpánią, á potym Afrykę, z ktorych przez Bellizáryuſzá byli wygnáni, mieli byli tu oſieść, przebywſzy Morze, y od nich to Xięſtwo Wandálſkim názwáne, o czym obſzerniey piſze Długoſz.

LOUWEMBURG Kráy Wſchodni Pomeránii Xiążęcey nád Rzeką Pomerelią, ma Miáſto Stołeczne tegoż Imienia nád Rzeką Lobo uſtąpione z ſwoim Kráiem Elekto-

Elektorowi Brándeburgſkiemu przez Janá Kázimierzá Krolá Polſkiego przez Traktát Bytgoſki Roku 1657. y z inſzemi Miáſtámi Smolſynem, y Lebą.

CYRKUŁ Niżſzego RENU.

TEn Cyrkuł graniczy ná Wſchod z Cyrkułem Wyżſzego Renu, y Fránkońſkim, ná Záchod z Lotáryngią y Luxemburkiem, ná Pułnoc z Weſtfálſkim, á ná Południe z Szwábſkim Cyrkułem. Zowie ſię Cyrkułem Elektorow, bo ich 4. w ſobie zámyka Páńſtwá, iáko: Arcybiſkupſtwá, y Elektoráty Mogunckie, Trewirſkie, Kolońſkie, y Elektorát Pálátyná Reńſkiego. Ma przy tym y inne, iáko; Opáctwo Prumſkie, y S. Maxyminá, Gráfſtwá Naſſaw, Beyſtein, Iſemburg, Salm, Komendę Koblętzką, Prefekturę Telz, y Miáſto Imperyálne Gelnháuſen.

PALATYNAT RENSKI.

TEn Kray granicży ná Pułnoc, y Wſchod z Elektorátem Mogunckim, y z Armſtádem, ná Południe z Alzácyą y Bádem, ná Záchod z Lotáryngią, y Elektorátem Trewirſkim.

To Páńſtwo dzieli ſię ná 15. Ziem, iáko; Heidelberg, Mosbach, Breten, Bochsberg, Usberg, Alſey, Gomersheym, Neuſtád, Lautern, Oppenheym, Baccarach, Kreutzenach, Simmeren, Kirchberg, y Stromberg.

Kray wſzyſtek Pálátynátu Reńſkiego zámyka w tym podziále Xieſtwo Simmeren, Biponckie, Gráfſtwo Spanheimſkie, Waldenckie, z Xięſtwem Lauterech, y Pálátynát właſny, iáko y Gráfſtwá Rheingraveſteyn, Linánge, Falkenſtein, Baronią Ripotzkirk, y Dyecezye Wormſką, y Spirſką.

PALATYNAT WŁASNY, Ten Kray do Elektorá Pálátyná należący ma Powietrze bárdzo zdrowe y mierne, ziemię urodzáyną y obfituiącą w zbożá, winá, owoce, oblaną Rzekámi Nahą, Nekrą y Renem, w Renie znáyduie po brzegách w piaſku źiárná złote, z ktorych Dukáty robią, gdzie záwſze ieſt wiele ludzi ſzukáiących, y grzebiących w piaſku, znayduie tákże w gorách ágátowy kámień, y iáſpiſzowy.

Páńſtwo to należáło częścią do Golow z támtę ſtronę Renu, częścią do Niemcow z tę tu ſtronę. Z tám tę ſtronę mieſzkáli Wangionowie, y Nemetowie, á z tę tu ſtronę Seduzyenowie, ktorzy Niemcom, ná ten czás zwánym Allemanom z tąd uſtąpili, poſtánowſzy ſię nád Dunáiem, z Márkománámi w Kráiách Bojow, á ziemie przedtym od nich mieſzkáne były przyłączone do Niemcow Wyżſzych, ktore formowáły iedne z 4. Prowincyi Belgicznych. Te Ziemie potym doſtáły ſię Krolom Fráncuſkim, ále Klodoweuſz rozdzieliwſzy Páńſtwá ná 4. Synow, te Ziemie przyłączył do Kroleſtwá Auſtrázyckiego z támtę ſtronę Renu, á z tę tu ſtronę zoſtáły ſię w mocy Allemánow, ktorzy po dekádencyi Páńſtwá Rzymſkiego dáli Imię Kráiom tym Allemániá. Ten Kray potym był erygowány ná Xięſtwo, á z támtę ſtronę Renu Ziemie miáły właſnych Pánow, ná koniec potym Cesárze Fráncuſcy pozwolili tym Kráiom iść w exdywizyą abſolutow, bo część Allemánii przenieſłá ſię do ſwoich Abſolutow, á drugá uformowáłá ſobie Xiążąt Szwábſkich Pánow, á potym ciż ſámi będąc Grafámi Dworſkiemi Cesárſkiemi, iákoby Páłácowemi, názwáni *à Palatio* u Łácznikow PALATINI, ktorym zdana byłá zwierzchność uznáwánia wſzelkich ſkarg, ſupplik, ſpráw, kłotni miedzy pártykulárnemi, ktore záraz ſądzili y zdániem ſwoim decydowáli, Ciż ſámi y ná intráty Cesárſkie wzgląd mieli, wielkiey záś importáncyi Spráwy donoſili Cesárzowi y z nim wraz decydowáli; ná koniec ták ſię wzbili, y zmocnili iák ich teraz widziemy, bo Ceſarze zdáwſzy im Rząd y rozeznánie między Prowincyámi tylko dwiemá, podzielili miedzy ſiebie Juryſdykcye Imperyálne. Pálátyn Reńſki miał Kráie ciągnące ſię nád Renem áż do Alpeſow, á Sáſki miał Prowincye ciągnące ſię od Renu áż do Morzá Báltyckiego. Ciż potym widząc innych podczás zámieſzánia Niemieckich Páńſtw czyniących ſię abſolutámi w Ziemiách ſwoich, poczęli ſię po woli rozſzerzáć z władzą ſwoią, y ná koniec Abſolutámi poczynili ſię.

O pier-

O pierwſzych tych Pálátynách pewności nie máſz, ále według Autorow Fráncuſkich w IX. Wieku miał bydź Sygonfryd I. Pálátyn, iáko piſze Oſmán, tego Fámiliá nie długo trwáłá, y náſtąpił Henryk Graf Pálátyn Reńſki, po nim náſtąpił Konrad, Brát Fryderyká I. Cesárzá; po nim Konrád drugi Syn iego zoſtáwił iednę Corkę Agnieſzkę Dziedziczkę, ktora poſzłá zá Henryká Sáſkiego, y z tym miáłá Gertrudę, ktora poſzłá zá Ottoná Witelſpáchá, ktorego Oyciec Ludwik inweſtyowány był od Fryderyká II. Cesárzá Pálátynátem, potym náſtąpił Ludwik Sewer Syn Ottoná, y umárł Roku 1294. zoſtáwiwſzy z Máchtyldy Corki Rudolfá Cesárzá, Rudolfá, y Ludwiká, ten oſtátni miał ſobie wydzielone Xięſtwo Báwarſkie y był obrány Cesárzem, od tego zſtępuią Xiążętá Báwarſcy. A Rudolf wziął Pálátynát Reńſki z godnością Elektorſką, y od tego ieſt początek Linii Rudolfſkiey. Ten Rudolf potym zá to, że był przeciwny Brátu ſwemu Ludwikowi ná Cesárſtwo od niegoż był prywowány Páńſtwem, y z melánkolii umárł w Anglii Roku 1319. á ná iego mieyſce Ludwik inweſtyował Adolfá zá konſenſem Synowcow ſwoich Rudolfá II. y Robertá I. ále R. 1339. Seym Rátysboński tę Inweſtyturę ſkáſſował iáko wymuſzoną z będących w Dzieciń-ſtwie, y toż ſámo ſtwierdził Károl IV. w Bulli złotey, przywrociwſzy do Pálátynátu Linią Rudolfſką. Elektorowie Pálátyni przedtym mieli do ſiebie náleżący y Wyżſzy Pálátynát, ále Fryderyk V. Elektor Bánnitem uczyniony, y obnażony z Páńſtw od Ferdynándá II. Cesárzá, á Xiąże Báwarſki inweſtyowány Pálátynátem Wyżſzym, y Elektorátem, y tylko przez Pokoy Weſtfálſki do niektorych Páńſtw w Niżſzym Pálátynácie był przywrocony, y dla niego Elektorſka godność byłá nowo erygowána, ále iuż Oſma, bo ſię przy dáwnieyſzey zoſtał Elektor Báwarſki. Tá iednák liniá Roku 1685. záginełá, á Dom Neuburgſki náſtąpił po niey, ktory do tąd pánuie pod Imieniem Károlá Filippá.

Tenże Elektor procz Pálátynátu ma do ſiebie náleżące Xięſtwá Neuburgſkie, Julii, y Bergu, y Páńſtwo Rawenſtein. Dom Neuburgſki ná 4 Linie dzieli ſię, z ktorych; Neuburgſka Elektorátem włádnie, inne záś ſą trzy Biponcka, Birkenfeldzka, y Weldentzka.

Elektor Pálátyn ma ſwoie Przywileie, że kiedy ſię kto ſkárży ná Cesárzá, álbo przeciw niemu intentuie ákcyą, to przed nim powinien, według Bulli złotey, y ná to powinien dáć rezolucyą, tákże może wykupić záſtáwne od Cesárzá Páńſtwá, ma wzgląd ná kuźnice miedziáne nád Renem, y w Fránkonii, ma tákże moc ſądzić Szlachtę immedyátną w Niemczech, y uznáwáć właſność Synow náturálnych, y ſtánowienie ſię Cudzoziemcow w Páńſtwách Sąſiedzkich.

To Páńſtwo dzieli ſie ná Wſchodnie y Záchodnie: Wſchodnie záměyka w ſobie 5. Ziem: Brelten, Heidelberg, Mosbach, Utzberg, y Boxberg. Záchodnie ma 9. Ziem: Gomersheym, Neuſtad, Alzeym, Oppenheym, Kreutznach, Baccarach, Schomberg, Simmeren, y Kirkberg, te wſzyſtkie zowią ſię od Miáſt ſwoich Stołecznych.

HEIDELBERG Miáſto Stołeczne nád Nekrą między dwiemá gorámi, nie wielkie, ále piękne, mocne, ludne, y zbogácone hándlámi, przyozdobione Akádemią, y Zámkiem bárdzo pięknym, gdzie przedtym rezydowáli Elektorowie, Roku 1622. było wniwco zruynowáne przez Tyllego Generałá Woyſk Báwarſkich, ktory tám Bibliotekę zábrał liczną w Księgi, połowę iey poſłáwſzy do Wátykánu Rzymſkiego, á połowę do Wiedniá, Roku tákże 1689. Fráncuzi ie zruynowáli, á Roku 1693. reſzte dokończyli, ále R. 1700. wyrepárowáne Miáſto y Zamek.

MANHEYM nád Renem y Nekrą zruynowáne od Fráncuzow Roku 1689. ále R. 1725. iák przeieżdżałem támtędy, nowo záczęte iuż były iego repárácye, w tákiey regulárności iákiey ledwie ktore Miáſto Niemieckie mieć może, bo náypierwey Miáſto ulicámi iák perſpektywámi przyozdobione, ktorych 9. w ſzerz á 11. w zdłuż, y ze środku Rynku może wſzyſtkie brámy obáczyć potym fortyfikácye bárdzo Regulárne w około Miáſtá wielkiemi foſsámi y wáłámi obronione, ná koniec Zamek bárdzo wſpániały w Archytekturze, y ozdobny, w ktorym 1000. Pokoiow ráchować ſię może, lubom ieſzcze nie dokończony luſtrował, z iedney ſtrony fácyátá Pálácu nád Rzeką Ren, z drugiey ſtrony fácyátá proſpekt ma ná Miáſto, przez ſzeroką ulicę ciągnącą ſię przez w puł Miáſtá áż do Brámy, Moſt tu tákże nád Renem ieſt ná 64. łodziách budowány.

GEMORSHEIM Miáſto od Károlá IV. Robertowi Pálátynowi záſtáwione, záſzczycone śmiercią Rudolfá, I. Cesárzá R. 1290.

BACCARACH od dáwnych zwáne *Bacchi Ara*, wſłáwione winámi Ryńſkiemi náyepſzemi, Wenceſłáwowi Cesárzowi ſmakuiącemi, zá ktorych zbytni ſmák był zrucony z Cesárſtwá R. 1400.

SIMME-

SIMMEREN nád Rzeką tegoż Imienia, tytułuie ſię Xięſtwem, ktorego Poſſeſſyą Liniá Palátynow trzymáłá, ále po bezpotomnie zeſzłey dziedziczy Pálátyn.

NASSAW GRAFSTWO zámyká w ſobie Gráfſtwá Wisbaden, Idenſtein, Weylburg, y Diez należące do Domu Naſsáwſkiego, ktorzy od sámego tylko Cesárzá dependuią według Przywileiow dáwnych, y máią mieyſce między náypierwſzemi Grafámi Niemieckiemi, y máią wolną bić monetę. Gráfſtwo to nápełnione ieſt lásámi y licznym zwierzem, oblane rzekámi Dillem, Lechnem, y Syegiem, obfituie w zbożá, páſtwiſká, ſtádá bydeł, miedź, ołowie, żelázá. Ma Miáſtá Naſsáw Stołeczne nád Rzeką Lechną.

DILLEMBERG nád Dillem Miáſto rezydencyonálne Grafow Dyllemburgſkich, idących z Domu Naſſaw, do ktorych náleżą Gráfſtwá Diez, y Belſtein.

WEILBURG Gráfſtwo należące do Grafow Naſsáw Sarbruk.

ISEMBURG Gráfſtwo rozdzielone ná Wyżſze, y Niżſze. Wyżſze zowie ſię BUDYNGEN zámykáiące w ſobie Miáſteczká Budingen, Offembach, y Renneburg, Niżſze záś zowie ſię właſnym Imieniem ISEMBURG, od ktorego Grafowie bierą ſwoie Imię.

SOLMS nád Lochnem Gráfſtwo Domu Naſſawſkiego, rozdzielone ná dwie Fámilie Braunfels, y Lich.

ARCYBISKUPSTWO, y ELEKTORAT TREWIRSKI.

TO Arcybiſkupſtwo dzieli ſię Renem ná dwie częſci; ma w ſobie Miáſtá Trewirz, Motaborg, Oberweſel, Boppar, Koblentz, Koheyn, Celn, Kiburg, Bernkaſſe, Witlich Fortecá Erenbreiſtein, y 25. Ziem.

Elektor Trewirſki náypierwſzy wotuie ná Elekcyi Cesárzow, y ná Seymie ma mieyſce przeciwko Cesárzowi, Alternátę iednák obſerwuie z Elektorem Kolońſkim, Záſtáwy Cesárſkie może ſpłácáć, y przyłączyć do ſwoiego Páńſtwá, tych záś ktorych exkommunikuie wolno mu bánnitowáć, ieżeli ſię w rok nie poprawią, y z táką mocą iákby Seym bánnitował, od iego záś Sądow idzie Appellácyá do Sądu Ceſárſkiego.

TREWIRZ álbo Trewirya nád Mozellą Miáſto Stołeczne Arcybiſkupſtwá, ták iák przedtym Trewirow, od Auguſtá Cesárzá zwáne *Auguſta Trevirorum*, Máxymiusá Cesárzá rezydencyonálne, Roku 415. Fráncuzi ie ſobie podbili, ále Attyllá zruynował Roku 451. iáko y Childeryk Krol Fráncuſki, po nim Normándowie, bywáło Imperyálne y wolne, ále od Roku 1680. podległe Arcybiſkupom ſwoim, ktorzy ſą wiecznemi Adminiſtrátorámi Opáctw Prumſkiego, y S. Máxymińá. Honor ich wyżey opisány, obieráni bywáią od 40. Kánonikow Kátedrálnych, ktorzy między ſiebie nie przyimuią, tylko Szláchtę wywodzących ſię z 16. Domow, S. Eucharyuſz Dyſcypuł Chryſtusá Páná był tu náypierwſzym Biſkupem.

KOBLENTZ nád Renem y Mozellą, od Henryká VII. Cesárzá Roku 1312. dáne Elektorom Trewirſkim, przyozdobione licznemi Koſciołámi, y Páłácem rezydencyonálnym Elektorá bárdzo wſpániáłym y ufortyfikowánym dzieſiącią báſtyonámi.

BOPPART nád Renem nie wielkie Miáſto defluidácyą Rzeczną zbogácone w hándle.

ARCYBISKUPSTWO, y ELEKTORAT MOGUNCKI.

TO Páńſtwo ieſt między Gráfſtwem Spanheym, y Xięſtwem Wirtembergſkim, rozdzielone ná Záchodnie nád Renem, y Wſchodnie bliſko Wirtembergu. Zámyka w ſobie Miáſtá znácznieyſze Moguncyą, Bingen, Hoeſt, Konigſtein, Aſchafemburg, Seligenſtad, Urb, Mittelberg, Amorbach, Craute, Konigshowen, y Biſkofsheym, oprocz záś tych Arcybiſkup trzyma, Bergſtratz, Eichsfeld, Erfort, Tritslar, y Oberlaerſtein.

Arcybiſkup ieſt Pierwſzy Elektor, y Kánclerz Niemiecki, ná Seymách Niemieckich prezyduie, obierány bywa od Kápituły, ktora nie przyimuie między ſiebie áni Xiążąt áni Grafow, tylko Szláchtę wywodzącą ſię z 16. Domow.

Tenże Elektor Moguncki ieſt Dziekánem podczás Elekcyi, y iáko przy Kánclerzu ieſt pieczęć, y Aktá Imperyálne, ieſt Dyrektorem ná Seymách Niemieckich, y Poſłowie Seymowi przed nim legitymowáni bydź powinni przed záczęciem Seymu. Miniſtrowie cudzoziemſcy do niego ſię ádreſſuią y iemu kommunikuią intereſſow ſwoich Pryncypálow, Memoryály, Suppliki do niego ſię reguluią, Podkánclerzego ſobie nominuie według ſwego zdánia, pod czás wákuiącego Cesárſtwá on rządzi, y konwokuie Elektorow &c.

MOGUNCYA Miáſto Stołeczne nád Renem, bywáło Imperyálne, teraz podległe Arcybiſkupom, wielkie, y bogáte z hándlow, ma ſwoię Cyttádellę, y fortyfikowáne w około, ma Moſt ná Renie ná 60. łodziách budowány, ma y Akádemią fundowáną przez Dyteryká Iſemburgſkiego Roku 1482. ktora dyſputuie o inwencyą Typográfii z Miáſtem Harlem w Hollándyi, miewáło przedtym Biſkupow, z ktorych pierwſzy był S. Kreſcencyuſz, poſłány przez S. Páwłá ná ogłaſzánie Ewángelii S. Po nim ich było 15. áż do Pierwſzego Arcybiſkupá S. Bonifácego, po nim Vigilius będąc Arcybiſkupem ſyn iednego Kołodzieiá z Miáſteczká Skoningen w Sáxonii, Kánclerzem zoſtał, kreowány od Ottoná III. Cesárzá, y Henryká II. y był pierwſzym Elektorem Mogunckim, ten z pokory wielkiey málować ſobie kazał po Pokoiách kołá z tą inſkrypcyą wſzędzie przydáną; O Wigiliuſzu przypomniey ſobie ktoś był, kto ieſteś, y kto będzieſz, iego Sukceſſorowie dla tey pámiątki wzięli ſobie zá Herb kołá.

ASCHAFEMBURG nád Meynem ſzczyci ſię bydź rezydencyą Arcybiſkupow Mogunckich, w ſwoim Pálácu murowánym z czerwonego kámienia.

FILISBURG nád Renem mocno ufortyfikowáne, od Fráncuzow było dobyte Roku 1688. ále oddáne przez Pokoy Ryſzwicki Roku 1697. podczás oſtátniey woyny tákże było wziete od Fráncuzow, ále przez oſtátni Tráktát oddáne.

Elektorát Koloński lubo położony w Cyrkule Weſtfálſkim, ále tu powinien bydź położony.

CYRKUŁ Wyżſzego RENU.

TEn Cyrkuł dzieli ſię ná Wyżſzy y Niżſzy, bo we środku przedzielony Niżſzym Cyrkułem. Wyżſzy zámyka w ſobie Lándgráwiát Heſſe Kaſelſki, Armſtad, Reimfeld, Ziemie Grafow Naſſawſkich, Solmſkich, Hanawſkich, Iſſemburgſkich, Seimſkich, Wiedzkich, Wigenſteinſkich, Hadzfeldzkich, y Waldeckich, Opáctwá Fulde, Hirſchweld, y Miáſtá Imperyálne Frankfort, Frydberg, y Wetzlar. Niżſzy ma w ſobie ná Záchod Renu Biſkupſtwá Bazyleiſkie, Spirſkie, y Wormſkie, Xięſtwo Biponckie, Gráfſtwá Spanheym, Sarbrug, Falkenſtein, Linange, y Miáſtá Imperyálne Worms, y Spir, náleżáły przedtym do tego Cyrkułu Alzácyá z wielą Miáſt Imperyálnych, Lotáryngiá, ále te ſą odłączone do Fráncyi.

Dyrektorámi tego Cyrkułu ſą Biſkup Wormſki, y Graf Spanheymſki.

HESSEN KASSEL należy do Domu Haſſyiſkiego náydáwnieyſzego w Niemczech bierącego początek od Xiążąt Brábánckich. Dzieli ſię ná dwie Linie. Liniá Kadetow názywá ſię HESSE d' ARMSTAD y dziedziczy Armſtaden y częścią Wyżſzego Landgráwiátu Haſſyiſkiego z Ziemią Homburgiem z Páńſtwem Ebſteynſkim, y Gráfſtwem Nide, náſłáduie Sektę Luterſką.

Liniá záś Pierworodna álbo HESSE KASSELSKA, dziedziczy Lándgráwiátem Niżſzey Haſſyi, y częścią Niżſzego Gráfſtwá Kacenellebogen, iáko y Xięſtwem Hirſchweld, Smalcade, y Gráfſtwem Frankenſteińſkim w Fránkonii, Páńſtwem Pleiſſ w Sáxonii, Gráfſtwem Schwemburg, y częścią Hoye w Weſtfálii, náſłáduie Wiárę Kátolicką, ále tylko ieden Kadet z tey Linii, inni záś Sektę Kálwińſką. Ten Kadet ieſt Grafem Heſſe-Rinfeld.

HASSYA graniczy ná Pułnoc z Biſkupſtwem Paderbornſkim, y Brunſwikiem, ná Wſchod z Turyngią, ná Południe z Weterawią &c. ieſt doſyć obſzerna, nápełniona lásámi, y gorámi, w innych też mieyſcách ma Ziemię urodzayną.

Dzieli ſię ná Lándgráwiát Wyżſzy y Niżſzy. Wyżſzy zámyka w ſobie 11. Ziem, y ma Miáſtá Marpurg, Gieſſen, Fránkenberg, y Wetzlár, y Gráfſtwo Nide. Niżſzy

ſzy záś zámyka w ſobie Ziem 10. ma Miáſta Caſſel, Eſchwege, Treyſa, Allendorff, Rotenburg, y Homberg.

MARBURG nád Rzeką Lohn, wielkie, piękne, y mocne, przyozdobione Akádemią fundowáną. Roku 1516. y Pałácem Xiążęcym ná gorze ſytuowánym, bywáło przedtym Imperyálne ále teraz podległe własnym Xiążętom.

GIESSEN nád Lohnem, mocno ufortyfikowáne, y obronione Zamkiem, ma Akádemią fundowáną R. 1607.

WETZLAR nád Dylą y Lohnem, Miáſto Imperyálne, przyozdobione Trybunałem Sądowym od Lándgrafá Armſtádzkiego.

KASSEL nád Fuldą dzielącą Miáſto ná dwie części mocno ufortyfikowáne, y przyozdobione Pałácem bárdzo wſpániałym rezydencyonálnym Lándgrafow, záſzczycone Akádemią ſłáwną Kálwińſką, y hándlem wełen.

ZIEGENHEYM nád Schwalmem Stołeczne Gráfſtwá ſwego Imienia, ktore ma inne Miáſtá Treiza, Cemund, Neukirken, Schwartzenborn, y Hayna gdzie ſię dáwni Grafowie chowáli.

ALLENDORF Miáſteczko wſłáwione Szybámi ſolnemi.

ARMSTAD Miáſto w pięknym położeniu y weſołym, przyozdobione Zamkiem ufortyfikowánym, y przy nim ogrodem pięknym obmurowánym, y Rezydencyą Lándgráfow tegoż Imienia.

NASSAW ISSEMBURG y SOLMS Gráfſtwá lubo ſą położone w Niżſzym Cyrkule ále powinny należeć do Wyżſzego.

WETERAWIA położona w Niżſzey części Cyrkułu tego, álbo Háſſyi, názywa ſię od Rzeki Weter, położona między Elektorátem Reńſkim Haſſyą, y Opáctwem Fuldeńſkim. Dzieli ſię ná dwie części, pierwſza Południowa zámyka w ſobie Weteráwią właſną, y część niżſzą Gráfſtwá Katzenellebogen, Naſſaw właſny, Dietz, Ideyſteyn, Wisbaden, Weilburg, Solm, Iſſemburg, y Hanaw Gráfſtwá z Miáſtámi Imperyálnemi Wetzlar, Frydberg, Gelnhauſen, y Fránkfort.

Pułnocna záś zámyka w ſobie Weſterwald, y Ziemie Kolońſkie, y Trewirſkie, Gráfſtwá Iſſemburg, Sein, Weid, Sigen, Dilemburg, Beilſtein, y Xięſtwo Hademar.

HANAW Miáſto Stołeczne Gráfſtwá tegoż Imienia, nád Rzeką Kintzingen, dzielące ie ná nowe y ſtáre Miáſto, przyozdobione Pałácem Grafow Hánáwſkich, máiących inne Miáſtá Schluchter, Stenaw, Bidberg, y Bobenhauſen.

HALTZFELD Miáſteczko należące do Gráfſtwá tegoż Imienia nád Rzeką Eder, obronione Zamkiem, Grafowie Háltzfeldcy liczą Dom ſwoy náydáwnieyſzy między Háſſyińkiemi.

WIED Stołeczne Gráfſtwá tegoż Imienia náydáwnieyſzego w Europie.

WALDEK nád Edrem, Stołeczne Gráfſtwá ſwego Imienia, ktorego Kray ieſt gorny, y leſny. Dom ten zſtępuie z Witegindá Grafá Sualenberſkiego, y Waldeckiego, ktoremu Károl Wielki dał adwokácyą Biſkupſtwá Páderbornſkiego.

FULDE Stołeczne Miáſto Páńſtw Opátá Fuldeńſkiego, nád Rzeką Fuldą.

To Opáctwo ieſt náybogátſze w Niemczech, położone między Haſſyą, Turyngią, y Hennebergiem, fundowáne Roku 744. od S. Bonifácego, Arcybiſkupá Mogunckiego pod Regułą S. Benedyktá. Opát dependuie od sámego Papieżá, ktoremu po Elekcyi powinien wypłáćić Złotych Niemieckich 400. ieſt y Arcykánclerzem Cesárzowey, y Xiążęciem Imperyálnym, Pierwſzym przed innemi Opátámi Xiążętámi, y podczás Seymu gdzie Ceſarz ſię znayduie, záwſze przy Tronie aſſyſtuie. Zákonnicy do tego Kláſztoru wſtępuiąc wywodzić ſię muſzą z Szláchectwá. Páńſtwá tego Opátá dziela ſię ná 13. Ziem. Miáſto Fulde záſzczycone Urodzeniem Kircherá Jezuity ſłáwnego Filozofá y Mátemátyká, zmárłego w Rzymie Roku 1680.

HIRFELD nád Fuldą, záſzczycone przedtym Opáctwem S. Benedyktá fundowánym y uprowidowánym obſzernemi máiętnoſciámi od Pepiná y Károlá W. ále przez Tráktát Weſtfálſki przemieniony ná Xięſtwo, y dáne Lándgráfowi Haſſyińkiemu z wielą innemi Miáſtámi zwánemi Fryling, Geiza, Uterdorf, Kepeshauf, Mengshauf, Nederſula, Hartembach, Wegfurt, y Nederioſſe, ktore oblewáią Rzeki, Fulda, Weiſt y Wall.

FRANKFORT nád Meynem Miáſto Imperyálne, rozdzielone Rzeką ná dwie części złączone iednák moſtem murowánym, wielkie, y pięknemi kámienicámi málowánemi przyozdobione, wſłáwione hándlámi wſzelkich kupiectw, oſobliwie Ksiąg ktore ná cáłą Europę poſyła, y iármárkámi dwiemá pod ieſień y pod wioſne, záſzczycone elekcyą Cesárzow, y Krolow Rzymſkich, gdzie w Koſciele iednym Pánny Máryi konſer-

ſerwuie Bullę złotą, poſtánowioną przez Károlá IV. Cesárzá, ktora Księgá ma 24. Kárt in 4to z pieczęcią przywieſzoną, y z figurą ná wierzchu Károlá IV. trzymáiącego w iedney Ręce ſceptrum, á w drugiey Swiát, tá w ſobie zámyka Rok 1356. y konſtytucye Imperyálne do obieránia Cesárzow y Krolow Rzymſkich, między innemi y to że kiedy dwoch Pretendentow ieſt do Korony tedy pod Fránkfortem bátáliá powinna decydowáć wygráną Koronę Cesárſką. Rządzi ſię to Miáſto pod Pátrycyuſzámi, náſláduie Sektę Marcinà Lutrá od Roku 1530. z wolnym iednák mieſzkániem Kátolikow, ktorzy tu máią 14. Koſciołow procz wielu Luterſkich, y Kálwińſkich. Ma rynek ieden, gdzie Ceſarz po Koronácyi idzie z Elektorámi, y Lud kontentuie rzucániem pieniędzy, w Koſciele záś Pánny Máryi w iedney Káplicy zwáney *Conclave*, bárdzo ſzczupłey, wąſkiey, á długiey gdzie ſię odpráwuie Elekcyá Cesárzow przy Ołtárzu bárdzo ubogim, tu ſię zgromádzáią Elektorowie według Konſtytucyi Poſtni, wychodzić nie powinni áż po obrániu Cesárzá. W drugiey Káplicy odpráwuie ſię Koronácyá ále y tá bárdzo ſzczupła, y uboga máiąca w Ołtarzu Krucyfix, tám iednák nie máſz co widzieć, tylko mieyſce ták ſławne, ktorem sám luſtrował.

BISKUPSTWO WORMSKIE.

DYecezyá Wormſka ieſt bárdzo ſzczupła z przyczyny ſąſiádow Lutrow, y Biſkup Wormſki nie bárdo ieſt bogáty, bo ledwie kilká wſi ma do ſuſtentácyi ſwoiey. Było tu przedtym fundowáne Arcybiſkupſtwo, ále Roku 745. przenieſione do Moguncyi.

WORMS nád Renem wolne y Imperyálne, zruynowáne od Fráncuzow od Roku 1689. y Koſcioł bárdzo piękny wſzędzie od nichże zdezolowány, ná ktorego Kurytárzu ſą expreſſye miſterne Męki Páńſkiey nákſztáłt Kálwáryi, ktore sám widziáłem. Wſtáwione Seymem od Károlá V. Cesárzá złożonym Roku 1521. ná ktorym Marcin Luter był zá ſwoie ſkryptá y fáłſzywe náuki potępiony.

LANDEBURG nád Nekrą połową náleży do Biſkupá Wormſkiego, á połową do Elektorá Pálátyná.

BISKUPSTWO SPIRSKIE.

TO Biſkupſtwo rozdzielone ieſt Renem ná dwie Części, zbogácone záś Dobrámi od Henryká II. Konrádá II. Henryká III. y IV. Cesárzow przez Donácyą Miáſt Weiblſtad, Rotenfeltz, Eppingen, Hersheym, Hornbach, Minderbach, y Bruchſal. Otto Ceſarz Biſkupow tutecznych wielą Przywileiámi udárował. Páńſtwo to Biſkupie ma do ſiebie náleżące ziemie S. Remigiuſzá Altenſtad, Lanterburg, Jokenon, Magdeburg, Landek, Obergericht y Berwald. Ma Miáſtá znácznieyſze Weybſtad, y Bruchſal, nád Salcą gdzie mieſzkáią Biſkupi, y Filisburg Fortecá, o ktorey w Niżſzym Renie.

SPIR Miáſto Imperyálne pod Protekcyą Elektorá Pálátyná nád Renem y Spirbakiem, ſtarodáwne, mieſzkáne od Nemetow, y názwáne *Noviomagus Nemetum.* Henryk V. mieſzczánow uprzywileiował obierániem ſobie Burmiſtrzow, y Senátorow, y od impozycyi Biſkupich uwolnił, Károl V. záłożył tu był Párlámẽt Imperyálny Roku 1530. złożony z 2. Prezydentow iednego Kátoliká, drugiego Proteſtántá, y 15. Konſyliárzow, z ktoryck 8. Kátolikow á 7. Lutrow. To Miáſto ták bogáte, y piękne było zruynowáne z rozkázu Ludwiká XIV. przez Fráncuzow Roku 1689. ták; że y Koſcioł ták piękny, y ozdobny z ſwoiey Architektury, ledwie nie wſzyſtek zdezolowány, bo częſcią minámi wysádzány, w tym Koſciele będąc tám widziáłem Cudowny Obraz N. N. Pánny, ktory do S. Bernárdá modlącego ſię *Salve Regina* odpowiedział *Salve Bernarde.* Są tu y dwá nádgrobki oſobliwie Janá Hugoná Kárdynałá, y Biſkupá tutecznego z tą inſkrypcyą: *Ultimò vixi, & triſte dixi: Vale Spira, pro me ad JESUM ſuſpira*, y Rok śmierci 1711. Są y ná Kurytárzách Kálwárye reprezentuiące Mękę Páńſką miſterną Robotą.

BIPONCKIE XIĘSTWO miáło náypierwey Grafow właſnych od ktorych Graf Pálátyn Reńſki Syn Robertá Cesárzá kupił połowę iego, á druga połowá doſtáłá ſię Filippowi V. Grafowi Háwáwſkiemu w poságu z Małgorzatą Corką Jákubá oſtátniego

niego Grafá Biponckiego, potym przez Sukceſſye doſtáło ſię całe Xięſtwo Ludwikowi Czárnemu, y ten ieſt początkiem Linii Xiążąt Biponckich, od ktorey idą Domy Birkenfeldzki, Neuburgſki, y Biponcki. Wolfang potym Xiąże Biponcki Pierwodnemu Synowi Práwo Dziedziczne náznáczył, po nim Syn iego Jan náſtąpił, y miał Synow Janá II. Dziedzicá, Fryderyká Kázimierzá władnącego Landsbergiem, y Janá Kázimierza poſtánowionego w Szwecyi z Kátárzyną Corką Károlá IV. Krolá Szwedzkiego, z ktorey miał Károlá Guſtáwá po abdykácyi Kryſtyny intronizowánego Krolá Szwedzkiego. Po zmárłym bezpotomnie Fryderyku Kázimierzu oſtátnim Xiążęciu Biponckim, ſpádłá Sukceſſyá ná Sukceſſorow Janá Kázimierzá, y Károlá Guſtáwá Krolá Szwedzkiego, Fráncuzi ie byli odebráli, ále oddáli Krolowi Szwedzkiemu od Guſtáwá idącemu R. 1693.

Xięſtwo to zámyka w ſobie Ziemie Bipont, Meiſenheym, Lichtenberg, Newkaſtel, Landsberg, Kleburg, y część Guttemberga y Biſchweytera. Położone ieſt między gorámi Wosges, Lotáryngią, Sarbrukiem, Alzácyą y Pálátynátem.

BIPONT Miáſto Stołeczne Xięſtwá, nád Rzeką Erbach, nie wielkie ále mocne y obronione Zamkiem, gdzie przedtym rezydowáli Xiążętá.

SPANHEIM Gráfstwo mieváło włáſnych Grafow, y było złączone z Xięſtwámi Simmeren, Weldens, y Biponckim. Teraz ieſt podzielone ná Wewnętrzne, ktore ieſt ná Wſchodzie, y dzieli ſię ná 5. częſci, z ktorych 3. częſci trzyma Elektor Pálátyn z ſtołecznym Miáſtem Kreuſnach nád Nahą, á Márkizowie Bádeńſcy drugie dwie częſci. Y Powierzchowne, dzielące ſię tákże ná 5. częſci, Birkenfeldzką trzyma Xiąże Birkenfeld, Márkiz Bádeński trzyma Caſtelaum, á inſze 3. Fraerbach, Allembach, y Winterberg trzymáią weſpoł obydwá.

SARBRUG Gráfstwo y Miáſto Stołeczne ták zwáne pod czás Woien oſtátnich było zupełnie zruynowáne, położone ieſt między Lotáryngią y Xięſtwem Biponckim, zámyka w ſobie 7. máietnoſci.

FALKENSTEIN Miáſteczko Stołeczne Gráfstwá ſwego Imienia, należy do Xięſtwá Lotáryńſkiego.

LINANGIA Gráfstwo ma znáczniejſze ſwoie Miáſteczká Linangia álbo New-Leiningen, Turcheim, Grunſtad, y Lampsheim. Dzieli ſię ten Dom Gráfow ná Linang Dachsburgſkich, y Linang Weſterburgſkich.

CYRKUŁ FRANKONSKI.

TA Prowincyá dáwnemi czáſy mieſzkána byłá od Sykámbrow, á podczás dekádencyi Rzymſkich Páńſtw, wolną ſię uczyniłá, y od tąd Frankoniá názwána. Inni záś trzymáią że FARAMONT był Krolem Frankońſkim, y tu Práwo Sáliczne poſtánowił, do tąd od Fráncuzow obſerwowáne, y Sáliczne od Rzeki Sali názwáne. Pepin dárował to Xięſtwo Rurkárdowi Biſkupowi Wirtzburgſkiemu, ále że mu támeczni niechcieli bydź poſłuſzni, honor Xiążęcia Swieckiemu muſiał bydź oddány, z ktorych Xiążąt Konrád Fránkońſki był Ceſarzem pierwſzym po Fráncuzách Ceſárzách, á Brát iego Edward zoſtáwiony przy Xięſtwie, ktore potym po rożnych Sukceſſyách przyłączone było do Ceſárſtwá, pod władzą rożnych Xiążąt y Pánow iáko ſię pokaże niżey.

Károl Wielki będąc w Rátysbonie R. 733. życzył ſobie Ren z Dunáiem złączyć, á tym ſámym Ocean z Morzem czarnym przekopáwſzy Kánał od Rzeki Amata, ktora wpada w Dunay áż do Rzeki Regnitz, ktora wpada w Mein, á z Meinu w Ren, ten Kánał iuż był záczęty bliſko Onſpachu w Fránkonii, ále deſzcze uſtáwiczne zápádły, y zámuliły robotę, á przy tym Woyny nádeſzłe przeſzkodziły Kontynuácyą.

Fránkonia widzi ſię we środku Niemieckich Páńſtw, grániczy ná Południe z Szwábią, ná Wſchod z Báwáryą y Czechámi, ná Pułnoc z Sáxonią, á ná Záchod z Haſſyą, y Pálátynátem Renſkim. Oblana Rzekámi Mein, Tauber, Regnitz, y Salą. Powietrze ma mierne, nápełnione láſámi, nád gránicámi częſcią Wiárę Kátolicką, częſcią Sektę Kálwińſką, á naywięcey Luterſką náſłáduie.

Cyrkuł Fránkońſki zámyka w ſobie Biſkupſtwá Wirtzburgſkie, Bambergſkie, y Aichſteckie. Xięſtwo Mágiſtrá Orderu Teutonicznego z Stołecznym Miáſtem Maryendal, Márgrábſtwo Kutenbachſkie, y Anſpáchſkie; Gráfstwá Henneberg, Hollach, Caſtel, Wertheim, Erpach, Reinech, Xięſtwo Schwartzenbergſkie; Baronie: Limburg, Sinsheym, Loweſtein; y Miáſtá Imperyálne Nurymberg, Rottenburg, Winsheim, Schweinfurt, y Wiſſemburg.

Dyrektorámi Cyrkułu tego ſą Biſkup Bámbergſki y Hrábiá Brándeburg Kulembáchſki.

BISKUPSTWO WIRTZBURGSKIE.

BIſkupſtwo to fundowáne ieſt od S. Bonifácego Arcy-Biſkupá Mogunckiego R. 741. Biſkup ten ieſt naymocnieyſzy y naybogátſzy w Frankonii, tytułuie ſię Xiążęciem Fránkońſkim, z tym tytułem:

Herbipolenſis ſola judicat enſe & ſtola, bo ma władzą Swiecką y Duchowną nád poddánemi. Páńſtwo iego graniczy z Hennebergiem, Koburgiem, Fuldem, Bambergiem, Anſpachem &c. Należy tákże część Gráfſtwá Hennebergſkiego kupiona R. 1583. y Prefekturá Gosheimſka kupiona R. 1576. y Páńſtwo Reisgelberg. Ma Miáſtá znácznieyſze Wirtzburg, Kitzinge, Karlſtad, Kiningshowen, Ochſenfurt, y Gemund, á Schweinfurt Imperyálne.

WIRTZBURG Miáſto Stołeczne położone nád Meinem, między wielą Ogrodow y winnic, przyozdobione Zámkiem fábrykowánym mocno ná gorze zwáney Mariemburg, y Moſtem murowánym ná Rzece, y Szpitálem, y Akádemią, á naywięcey záſzczycone Rezydencyą Biſkupow, y Pálácem ich doſyć pięknym, Miáſto ufortyfikowáne między gorámi.

BISKUPSTWO BAMBERGSKIE.

TO Biſkupſtwo y do niego náleżące Miáſto WILLAK w Káryntyi było fundowáne od Henryká II. Ceſárzá R. 1006. y uprzywileiowáne naypierwſzym Rángiem od Benedyktá VIII. Papieżá, y od tegoż Ceſárzá przed wſzyſtkiemi Biſkupámi Niemieckiemi, y tylko od ſámego Papieżá dependuie, z tą excepcyą, żeby corocznie wypłácał 100. grzywien Srebrá z koniem białym, ktorą obligácyą potym zámienił mu Henryk III. Ceſarz zá pozwoleniem Leoná IX. Papieżá zá Miáſto Benewent. Ma to Biſkupſtwo y drugi Przywiley zwány Edykt S. Kunegundy, przez ktory Henryk II. ordynuie y obliguie 4. naypierwſzych Officyerow Imperyálnych, álbo Elektorow, áby byli dziedzicznemi Officyerá tegoż Biſkupſtwá, y iemu Homágium oddawáli z ich godności, y z Páńſtw Porcyą iáką udzieláli, iákoż Krol Czeſki iáko iego Podczáſzy Homagium mu oddáie z Miáſtá Prági, Elektor Báwarſki iáko wielki Márſzałek iego z Awersbáchu, Elektor Sáſki iáko wielki Koniuſzy iego z Miáſt Wittembergu, y Trebnitzá, Elektor záś Brándeburgſki iáko Podkomorzy iego z Kuſtrynu; Ci iednák Elektorowie w Oſobách ſwoich tego nie reprezentuią, tylko przez Plenipotentow, poſyłáiąc Homágią ſwoie ná Wiázd, y Konſekrácyą nowego Biſkupá, y ták Krol Czeſki poſyła Plenipotentá z Domu Auffas, Xiąże Báwarſki Bárona Truchſſes, y Pommersfelden, Xiąże Elektor Sáſki Márſzałká Ebnet, á Elektor Brándeburgſki Rotenhamá. Kray ten ieſt gorzyſty y láſámi nápełniony, iednák że w wielu mieyſcách obfituie w zbożá, winá, ſzafrány. Ma Miáſtá znácznieyſze: Bamberg, Kronach, Forthein, y Fortece Kupfferberg y Bodenſtein. Zámyka záś w ſobie klucze zwáne Staffelſtein, Scherlitz, Lichtenfels, Wieſman, Rokting, Stemach, Hokſtelt, Nieſtein, Hertzogen Aurach, Wieſchenfeld, y Kupffersberg.

BAMBERG Miáſto Stołeczne nád Rednitz Rzeką, piękne y przyozdobione Akádemią fundowáną R. 1653. było przedtym imperyálne, ále teraz podległe Biſkupom ſwoim, ktorzy tám mieſzkáią przy Kátedrze, ma w Kápitule 40. Kánonikow z Práłátámi.

BISKUPSTWO AICHSTATCKIE.

TO Páńſtwo ieſt między Neuburgiem, Báwáryą y Ansbáchem, nád Rzeką Altmuk ciągniące ſię, láſámi nápełnione, iednák urodzáyne. Ma Miáſtá znácznieyſze: Aichſtat, Gutzenhauſen, Dolnſtein, y Wiſſemburg ále Imperyálne.

AICHSTAT Miáſto Stołeczne nád Altmulem, należy do Biſkupá Páná ſwego, ktore Biſkupſtwo fundowáne od S. Bonifácego Arcy-Biſkupá Mogunckiego R. 748. Ten Biſkup

ſkup tytułuie ſię Xiążęciem Imperyálnym y ma Kápitułę złożoną z 32. Kánonikow y Prá-łátow.

KULEMBACH y ANSPACH Márkizáty náleżáły przedtym do Burgrábſtwá Nurembergſkiego. Pierwſze zámyka w ſobie część wyżſzą tego Burgrábſtwá, á drugie część niżſzą, y dla tego ie názywáią Xięſtwem Wyżſzym y Niżſzym. Dziedziczą temi Xięſtwámi obiemá náleżący do Domu Brándeburgſkiego, y náſláduią Sektę Luterſką, lubo Elektor Brándeburgſki Kálwińſką. Márgrábiowie Kulembáchſcy dzielą ſię ná dwá Domy, ieden názywa ſię Kulembáchſki, á drugi Bareitſki.

MARKIZAT KULEMBACHSKI ciągnie ſię od Egry áż do Rottemburgu nád Tamberem, y graniczy z Czechámi, Pálatynátem Wyżſzym, Nurymbergiem, y Bambergiem, Kray ieſt gorny y Láſow pełny, Frichtelberg gorá nayznácznieyſza, z ktorych wypływáią 4. Rzeki Mein, Sala, Egra, y Nab. Ma Miáſtá znácznieyſze. Kulembach, Bareith, Oſſ, y Erland.

KULEMBACH Stołeczne, piękne, nád Mainem y zmocnione Cyttádellą zwáną Baſſemburg.

MARKIZAT ANSPACHSKI nie zbyt obſzerny, ma Miáſtá znácznieyſze: Krelin, Schwabach, Kreilsheim, Waſſer Trudink, Gutzenhauſen, y Burgen.

ANSPACH Stołeczne Miáſto nád Rzeką tegoż Imienia, zmocnione Zámkiem, gdzie rezyduie Márgrábiá. Winsheim y Rottemburg, ſą Miáſtá Imperyálne.

HENNEBERG Gráfstwo ieſt w Kráiu gorzyſtym, láſámi nápełnionym, iednákże obfitym bo oblanym Rzekámi Werrą, Sablą, Miltzeln, y Schleitzen.

JERZY ERNEST oſtátni Graf tuteczny bezpotomnie zmárły R. 1583. zoſtáwił po ſobie przez Subſtytucyą Sukceſſorá z Domu Sáſkiego excypowáwſzy Miaſto Smalkade z dobrámi náleżącemi, y Gráfstwo Frankeſtain Lándgrafowi Heſſe Kaſſelſkiemu, y niektore dobrá Biſkupowi Wirtzburgſkiemu. To Gráfstwo ma Miáſtá Meiningen, Smakalde, Ronhild, Schwainfurt, Scheulingen, Zamek Hennebergſki, y Xięſtwo Koburg.

SMALKADE nád Werrą náleży do Grafá Heſſe-Kaſſelſkiego, ſłáwne z ſkonfederácyi między Xiążętámi Proteſtánckiemi R. 1530. 1537. y 1540. ktorą tám między ſobą uczynili dla obrony ſwoiey Sekty przeciwko Károlowi V. y Ferdynándowi Brátu iego Ceſárzom, ktora Woyná názywáłá ſię Smalkadyczna.

KOBURG Miáſto Stołeczne Xięſtwá tegoż Imienia zmocnione Cyttádellą, názywáne od Lutrow PATHMOS Marcinà Lutrá, bo tám był ukryty przed ſwoiemi Nieprzyiacielámi.

XIĘSTWO KOBURGSKIE należy od R. 1672. do Xiążąt Sáxogockich, ktorzy po zeſzłym Domu Sax-Altemburgſkim bezpotomnie dziedziczą nim iáko naybliżſi tego Domu, ma y inſze Mieyſcá znáczne, iáko Eisfeld, Hilperhuſen, Romhild, y Sterneberg Stołeczne Miáſtá ſwoich Ziem.

HOENLOE Zamek dáiący Grafom właſnym ſwoie Imię, ktorzy ſą między naydáwnieyſzemi w Niemczech.

SCHWARTZEMBERG Zamek nád Rzeczką Lee dáie Imię ſwoie Xięſtwu Schwártzemburgſkiemu leżącemu między Bámbergiem, y Anſpáchem. Pánowie tuteczni byli naypierwey inweſtyowáni Gráfámi, przez Máxymiliáná I. Ceſárzá R. 1566. á przez Ferdynándá III. Xiążętámi R. 1654. ma y inne Miáſtá iáko Schenfelt y Márkbrait, należy tákże do tych Xiążąt Bárониá Seinsheim.

WERTHEIM tytułuiące ſię Gráfstwem, nie wielkie Miáſteczko nád Meinem w weſołym mieyſcu.

REINEK Stołeczne Miáſto Gráfstwá tegoż Imienia, między Dyecezyámi Moguncką, y Wirtzburgſką.

CASTEL dáie tákże Imię Grafowi ſwoiemu, władnącemu trzemá Ziemiámi Caſtel, Remtingen, y Rudenhuſen.

ERPACH Stołeczne Gráfſtwá tegoż Imienia obfituiącego w zbożá, winá, Powietrze zdrowe, Grontá oblane Rzeką Meinem, y Nekrą.

LIMPURG Zamek dáiący Imię Bárонom ſwoim.

SEINSHEIM Stołeczne tákże Bárонii ſwego Imienia.

LOEWENSTEIN Zamek dáiący Imię ſwoiemu Gráfstwu.

NURYMBERGSKIE Burgrábſtwo bywáło przedtym obſzernieyſze, ále Fryderyk Elektor Brándeburgſki zoſtáwiwſzy ſobie Kulembach, y Anſpach przedał to Burgrábſtwo Miáſtu Nurembergſkiemu zá 60000. Złotych Niemieckich, zoſtáwiwſzy ſobie wolne Łowy, y niektore Duchowne, y Swieckie Dobrá, potrzebę záś miał mieć tych pieniędzy

dzy ná záplácenie Zygmuntowi Ceſárzowi 400000. Złotych Niemieckich zá Márgrábſtwo y Elektorát Brándeburgſki.

NUREMBERG nád Rzeką Pregnitz dzielącą Miáſto ná dwie częſci á złączone przez 11. Moſtow murowánych. Bierze Imię ſwoie od Zámku u dáwnych názwánego *Caſtrum Noricum*, Miáſto wielkie, piękne, y bogáte, Kámienice tu ſą o 4. y o 5. Piętrách, pięknie málowáne, przyozdobione Rátuſzem, Koſciołem przedtym Kátedrálnym teraz Luteríkim bárdzo wſpániáłym, w ktorym ieſzcze Lutrzy konſerwuią dáwne Appáráty, w ktorych tu S. Benedykt miał celebrować y ieden Ołtarz ná Boku, w ktorym zá Kátolikow był Obraz Cudowny NN. Mátki do tąd konſerwowány w Ołtarzu, y przed nim záwſze Lámpá ſię muſi świecić, y Kurs záwſze Predykánci muſzą odprawiáć, iáko y Mſzą Ceremonią Rzymſką, com ſám widział, y koſcielni támeczni Lutrzy powiedzieli mi przyczynę; że gdyby Lámpá ſię nie paliłá, to cáły Koſcioł w ogniu by zoſtał, á gdyby Kurſu nie ſpiewáno, álbo Mſzy, toby wiele plág otrzymáli Predykánci od niewidomych Oſob, y przyłożyli, że po wiele rázy doſwiádczáli ſię tego. Miáſto to ufortyfikowáne w około, y w Arſenále ſwoim konſerwuie broń ná 15000. Woyſká, Wſtáwione Mánufákturámi żeláznemi, y ſtálowemi eſtymowánemi ná cáłą Europę, záſzczycone Przywileiem obliguiących Ceſárzow, áby tám naypierwſzy po Koronácyi Seym odpráwowáli, dla czego konſerwuie wſzyſtkie appárámentá do Stroiu Ceſárſkiego, iáko Dálmátykę Károlá W. Koronę y Rękáwiczki &c. Miáſto to ieſt wolne y Imperyálne wykupiwſzy ſię z poddáńſtwá ſwoich Burgrábiow zá 18000. Złotych Niemieckich, rządzi ſię ná kſztáłt Wenecyi Aryſtokrátycznie, ma 28. Fámilii Pátrycyeńſkich, náſłáduie Sektę Luteríką z pozwoleniem iednák iednego Koſciołá Kátolikom, Kupcy tu záſzczycáią ſię wielkiemi Práwámi, y ſą oddáleni od Honorow Publicznych, Rzemieſlnicy záś nie máią pozwolenia żadnych ſobie ſkłádánia Kongreſſow. Páńſtwo Norembergſkie ma wiele Dobr właſnych, między ktoremi nayznácznieyſze Miáſteczká: Altorff, Herſpruk, Lauffen, Hipolſtein, Liechtenaw, Grawemberg, Reicheneth y Hoenſtein. Wſtáwione to Miáſto urodzeniem, y śmiercią R. 1598. Joáchimá Kámeráryuſzá wielkiego Doktorá y Medyká, gárdzącego wielkiemi offertámi od Monárchow wokuiących go do ſiebie, ktory miał to przyſłowie;

Alterius non ſit, qui ſuus eſſe poteſt.

ROTTEMBURG Miáſto Imperyálne ma bydź podobne do Jeruzálem, ma przyſłowie o ſobie z przyczyny wielkiey wolności, że ktorakolwiek białogłowá ſkłonna do Swáwoli w Fránkonii znayduie ſię, o niey záraz tá Suppozycyá, że muſiáłá bydź w Rottemburgu.

SCHWEINFURT Miáſto wolne y Imperyálne nád Meinem, rządzi ſię pod Imieniem Rzeczypoſpolitey, y ma Rádnych Pánow 10. Konſulow z nich obiera, naywięcey hándluie ſuknámi, płotnámi od Renu idącemi. Około tego Miáſtá ieſt położenie bárdzo weſołe y obfituiące w zbożá, winá, y fruktá.

WINSHEIM Miáſto Imperyálne ma bydź fundowáne R. 425. przez Windegaſtá Generałá Woyſk Fárámundá, położone nád Rzeką Aich.

CYRKUŁ SZWABSKI.

TEn Cyrkuł zwány od Łácinnikow *SVEVIA*, bo mieſzkáne od Swewow Ludzi Wándálſkich, ktorzy tu przyſli ſtánowić ſię nád Meinem z Pułnocnych Kráiow, ciż Swewowie roſprzeſtrzenili ſobie Kray áż do Alpeſow, y byli rządzeni od Krolow ſwoich. Klodoweuſz z támtąd wygnał Alárykę, y Adálkeryká po Bátálii Zulpſkiey, ále przez medyácyą Teodoryká Krolá Włoſkiego, byli przywroceni płácenia Trybutu. Tenże Kray potym doſtał ſię w podział Teodorykowi Synowi Klodoweuſzá, y był rządzony pod Władzą Pierwſzey Linii Krolow Fráncuſkich, á potym miał właſnych Xiążąt, z ktorych oſtátniemu Konrádynowi Károl Graf Andegáweńſki w Neápolim głowę wziąść kazał, po ktorym to Xięſtwo inkorporowáne było do Ceſárſtwá. R. 1288. Rudolf I. Ceſarz inweſtyował ná toż Xięſtwo Synа ſwego Rudolfá, ktorego Syn Jan że zábił Ceſárzá Albertá I. Stryiá ſwego, był prywowány Xięſtwem, y od tąd należy Szwábiá do Domu Auſtryáckiego.

SZWABIA graniczy z Báwáryą ná Wſchod, ná Południe z Tyrolem y Szwáyczárámi, ná Záchod z Alzácyą, á ná Pułnoc z Pálátynatem Renſkim, y Fránkonią. Oblana Rzekámi Renem, Dunáiem, Nekrą, Islerem, Lekem, y wielą innych. Powietrze ma zdrowe, Ziemię nápełnioną gorámi, y láſámi, iednák w Południowey ſtronie obfituiącą w zbożá, páſtwiſká, y winá, Fontánny ſłone, y zdrowiu ludzkiemu ſłużące.

Zá-

Zámyka w ſobie dwá Biſkupſtwá, Opáctw 22. Xięſtw 5. Gráfſtw 17. Miáſt Imperyálnych 32. Dzieli ſię ná Auſtryácką, y Imperyálną.

SZWABIA AUSTRYACKA zámyka w ſobie Márgrábſtwo Burgáwſkie; Gráfſtwá, Bregentz, Sonneberg, Feldkirk, y Hohenberg. Prefekturę Horben; Landgrawiát Nelemburgſki, y 4. Miáſtá pograniczne, należy do Rządu Auſtryáckiego, y do Prowincyi Tyrolſkiey inkorporowána.

BURGAW Miáſto Stołeczne Márgrábſtwá dáwnego, nád Rzeką Mindel, miewáło właſnych Margrábiow, ále Dom ich záginął Roku 1282. y teraz Domowi Auſtryáckiemu podległe, do ktorego należy Gráfſtwo Montforckie, Bregentckie, y Feldkirkſkie, kupione zá 16000. złotych Niemieckich Roku 1373. á Sonnebergſkie, y Werdenbergſkie zá 30000. Roku 1463.

BREGENTZ Stołeczne Gráfſtwá, y nád Rzeczką tegoż Imienia, przy ieziorze Konſtáncyeńſkim położone. Znáyduie w ſobie ſłády y znáki ſtárożytności, iáko y Metálle dáwne, obronione Zámkiem.

SONNEBERG Zamek miedzy gorámi, dáiący Imię Gráfſtwu ſwemu.

FELDKIRK nád Ilem Miáſto Stołeczne Gráfſtwá tegoż Imienia, przyozdobione pięknemi kámienicámi, y hándlámi. Záſzczycone wielą Przywileiow, á náypierwey, że ſobie obiera ſwego Gubernátorá, y Sędziow do Cywilnych y Kryminálnych Spráw, że bánnitow z Páńſtw Imperyálnych może zaſtonić, y że nie może z tąd nikt pozwány bydź do Sądow Imperyálnych.

To Gráfſtwo ieſt położone w Kráiu u dáwnych názwánym ESHONS, gdzie Druſus przeciwko Retom bátálią wygrał, ma y inne mieyſcá znácznieyſze Ranqve, Montfortcki Zamek; y Neunburg Fortecá z wielą wſiámi.

HOHENBERG Gráfſtwo názwáne od Zamku, w ktorym przedtym Gráfowie mieſzkáli, ma Miáſtá Rotenburg, Horb, Bintzdore, Fridingen, Schemberg, y Kircherberg. Xiążętá Auſtryáccy trzymáią tu dwoch Gubernátorow.

NELLEMBURG Miáſto Stołeczne Landgráwiátu tegoż Imienia.

RHINFELD Miáſto mocne y Stołeczne Gráfſtwá tegoż Imienia, w Kráiu położone Rorágow, należy do Auſtryi.

LAUFEMBURG nád Renem dzielącym ie ná dwie części, moſtem złączone.

SZWABIA IMPERYALNA zámyka w ſobie wſzyſtkie Stány do Władzy Imperyálney, y rozdzielone przez Dunay ná Wyżſze Południowe, y Niżſze Pułnocne Te záś Stány zámyka w ſobie: Biſkupſtwo Konſtáncyeńſkie, y Auſzpurgſkie, Opáctwo Kempt, y ińne pomnieyſze, Komende Alshauſen, Xięſtwo Wirtembergſkie, Márgrábſtwá: Bade-Baden, Bade-Durlach, y Hochberg, Gráfſtwá Hochenzollern, Furſtemberg, Awersberg, Oeting, Sultz, Montfort, Wiſenſtein, Lupſen, Waldeburg, Königſek, Mondelheim, Eberſtein, Hochen-Gewolſet, Fugger, Graffeng, Hochen-Embs, Rechberg, Jullingen, y Traum, Miáſtá Imperyálne Auſpurg, Ulm, Elingen, Reutlingen, Hal, Ubertingen, Rotweil, Halbron, Gemont, Memmingen, Lindaf, Dunkeſpil, Biberak, Rawenſpurk, Kemten, Kausburen, Weil, Wangen, Iſny, Leutkirk, Wimpſen, Gigen, Pullendorf, Aalen, Bopfingen, Buchaf, Buchorn, Offenburg, Gengenbach, Zell, y Konſtáncyá.

Dyrektorowie Cyrkułu tego Biſkup Konſtáncyeńſki, y Xiąże Wirtembergſki.

BISKUPSTWO KONSTANCYENSKIE.

KRay tego Biſkupſtwá ieſt położony około ieziorá Konſtáncyeńſkiego y Zelſkiego ná pograniczu Szwayczárſkim, zámyka w ſobie 2000. Páráfii, 350. Kláſztorow, 49. Opáctw, y 22. Kollegiát. Biſkup ieſt ábſolut, trzyma około 100. Miáſteczek, tytułuie ſię Xiążęciem Imperyálnym, y Báronem Rychenáwſkim, náleżáło przedtym y Miáſto Konſtancyá do iego Władzy ſwieckiey, ále teraz do Duchowney, rezyduie w Mersburgu, álbo w Przedmieſciu Peterhauſen. Boderus piſze że zá Zygmuntá Cetárzá znáydowáło ſię tu 2000. Xięży w 66. Dekánátách.

Kray ten obfituie we wſzyſtko do życia ludzkiego, y bogáty w hándle z przyczyny defluidácyi Renu, y ieziorá. Ma Miáſtá znácznieyſze Konſtancya, Arbon, Mersburg, Biſchowzel, y Marchdorf.

KONSTANCYA Miáſto wielkie, y przyozdobione pięknemi Fábrykámi Swieckiemi, y Duchownemi; hándlowne, y ufortyfikowáne, imperyálne, y wolne, iednákże Ceſarz tám Gárnizon trzyma pod pretextem Protekcyi. Biſkupſtwo tego

Miáſtá przenieſione z Windyniſſy Roku 597. prez Hildebertá Krolá Fráncuſkiego, Koſcioł Kátedrálny ieſt pod Imieniem S. Szczepáná, Kápitułá złożona z 24. Kánonikow z Prałátámi 4. Záſzczycone to Miáſto Concilium tu zgromádzonym Roku 1414. ktore ieſt XVI. Generalne y trwáło áż do Roku 1418. było złożone z 160. Biſkupow, 47. Arcybiſkupow, 29. Kárdynałow, y 4. Patryárchow, prezydował Marcin V. Papież; ná nim potępione Herezye Wiklefá, Husá, y Hieronimá z Pragi. Wiklef Angielczyk náuczał Roku 1375. rożnych bezecnych errorow y bluznierſtw, tego koſci były dobyte z ziemi, y publicznie palone. Jan Hus Rektor Akádemii Prágſkiey, y Hieronim iego Dyſcypuł náuczáli Roku 1408., y zá cięſzkie ſwoie bluznierſtwá byli potępieni, dekretowáni, y żywo paleni, więcey co ſię tám działo wolno obaczyć Kánony. Ná tym Koncylium Zygmunt Ceſarz w Bożenárodzenie ná Pułnocney Mſzy S. aſſyſtował Oycu S. celebruiącemu zá Dyákoná, y ſpiewał Ewángelią: *Exivit Edictum à Cæſare Auguſto, ut deſcriberetur univerſus Orbis &c.*

BISKUPSTWO AUZSPURGSKIE.

KRay ten ieſt położony między Lechą, y Wertachem Rzekámi należy do Biſkupá y z Gráfſtwem Dillingen, w ktorego Stołecznym Mieście rezyduie.

AUSZPURG nád Lecha y Wertachem, Miáſto fundowáne od Likátow Ludzi Reckich, y názwáne DAMAZYA, á Druſus ie odebráwſzy názwał DRUSOMAGUS, Auguſt záś záłożywſzy tám Kolonią názwáć kazał *Auguſta Vindelicorum* od ſwego Imienia *Auguſta*, á *Vindelicorum* od Rzek názywáiących ſię po Łácinie *Vindus & Licus*. To Miáſto ieſt miedzy náypięknieyſzemi, y náybogátſzemi w Niemczech, bo z támtąd náyprzednieyſze roboty mánufáktur ſrebrnych wychodzą, ieſt wolne y imperyálne, rządzi ſię pod władzą 45. Pátrycyuſzow, z ktorych ieſt 31. Szláchty. Wiárá Kátolicka, y Sektá Luterſka tám zá rowno honory otrzymuią. Mágiſtrát tuteczny ma wolny głos, y mieyſce ná Seymách imperyálnych, ták iáko y Biſkup tuteczny, y Opát S. Ulryká y S. Afra. Wſtáwione to Miáſto z Konfeſſyi Sekty Luterſkiey, ktorą tám Xiążętá Luterſcy prezentowáli Károlowi V. Cesárzowi 8. Kwietniá Roku 1530. z kąd ſię Lutrzy názywáią KONFESSYI AUSZPURGSKIEY, iákoby gárdząc Imieniem Lutrá. Tu tákże Károl V. publikował Formulárz Wiáry ſwoiey S. názwány *Interim* Roku 1548.

DILLINGEN bliſko Dunáiu, záſzczycone rezydencyą Biſkupią, Káncellárya iego, y Akádemią fundowáną Roku 1349. przez Kárdynałá Ottoná Truchesá Biſkupá Strásburgſkiego.

OPACTWO KEMPTEN położone między Auſzpurgiem y Waiburgiem, zbogácone od Hildegárdy Corki Mildebrándá Xiążęciá Szwábſkiego, wielą Dobr. Ma Miáſtá Kempten, y Kaufburen. Pierwſze ſię wykupiło z władzy Opátá Roku 1525. Opát ten tytułuie ſię Xiążęciem Imperyálnym, Kláſztor iego ieſt zá Miáſtem Kemptenem, gdzie ieſt 12. Zákonnikow pod Regułą S. Benedyktá, y probuiących Szláchectwo ſwoie kiedy wſtępuią, y máiących Práwo obieráć Opátow.

KEMPTEN nád Illerem, Miáſto Imperyálne y wolne, náſláduiące Sektę Lutrá, bogáte w rożne kupiectwá, ktore przeſyłá do Fráncyi, do Włoch, do Turkii, &c. Rządzi ſię pod władzą Burmiſtrzow, Senátorow, Demokrátycznie y Aryſtokrátycznie, od Senátu támecznego w Spráwách pomnieyſzych nie máſz Appellácyi.

KAUFBUREN nád Rzeką Wárſach náleżáło do Báronow Hoſtow, ále im ſię wykupiło zá 50000. Tálerow.

WIRTEMBERG Xięſtwo náleżáło przedtym do Xięſtwá Szwábſkiego, ále teraz oddzielone, y formuie w ſobie obſzerny Kray. Henryk IV. Ceſarz kreował Konrádá Grafem Wirtembergſkim, zá záſługi iego wielkie, ktorego Sukceſſorowie trwáli áż do Edwárdá Pobożnego, ten ſwoię powágę záwſze reprezentował, przy áſſyſtencyi ſobie 6. Xiążąt, 8. Grafow, Báronow 5, y 70. Káwálerow. Maxymilian Ceſarz erygował to Gráfſtwo ná Xięſtwo podczás Seymu Wormſkiego Roku 1495. dla Edwárdá Brodátego Grafá Wirtembergſkiego, á Ligá Szwábſka Ulryká nim prywowáłá, oddáwſzy Xięſtwo Károlowi V. Cesárzowi, á Károl Ferdynándowi Brátu, ále Ferdynand oddał ie ná odwrot Ulrykowi z tą kondycyą, żeby záwſze hołdowało Domowi Auſtryáckiemu, Fryderyk zaś otrzymał u Rudolfá II. Cesárzá Roku 1599 żeby tá tránsákcyá zwána KADENSKA była káſſowána, á Dom Auſtryácki żeby dziedziczył, ieżeliby nie ſtáło Sukceſſorá z Wirtembergſkiego Domu.

Kray

Kray ten napełniony gorámi, y lásámi, ále obfituie w zbożá, páſtwiſká, fruktá, y winá przy gránicách Reńſkich, tákże y w kruſzce, Fontánny ſolne, zwierzyny, ryby &c. Ma około 645. wſiow, 88. Miáſteczek, 26. Miáſt, między ktoremi znácznieyſze ſą Stugart, Tubingwe, Marbak, Bulach, Altbulach, Lauffen, Konſtat, Aurach, Schondorf, y Neuſtad. Są tu y Miáſtá wolne Imperyálne Hailbron, Wimpten, Eſtingen, Reutlingen, y Weil.

Tenże Xiąże ma náleżące do ſiebie Haidenhaimſką Máietność między Ulmem, y Ottingenem, y drugą Baling, tákże w Gráfſtwie Furſtembergſkim, Miáſto Duklinge, y w Lándgráwiácie Nellemburgſkim Zamek Hohen Twiel, ieſt tákże Pánem Gráfſtwá Montbelier między Alzácyą y Fránchekontem. Dom ten dzieli ſię ná 7. linii názywáiących ſię Stugard, Neuſtad, Montbeliard, Oels, Bernſtad, Juliusburg, y Weitlingen. Xiąże Wirtembergſki reprezentuie Pierwſzą linią, y náſłáduie z poddánemi ſwemi Sektę Lutrá, y ieſt Dyrektorem Cyrkułu Szwábſkiego, y wielkim Łowczym Imperyálnym, ma Práwo Chorągiew trzymáć kiedy sám Ceſarz komenduie Woyſko, dla czego trzyma Gráfſtwo Gruningeńſkie, inkorporowáne do tego honoru.

STUGARD Miáſto Stołeczne nád Nekrą, przyozdobione Páłácem wſpániáłym, gdzie Xiąże rezyduie, y ogrodem, y wody ma bárdzo zdrowe.

TUBINGWE nád Nekrą ma Akádemią fundowáną przez Edwárdá Roku 1477. gdzie náypierwſzym Rektorem był Jan Naukler, ma y Zamek Xiążąt Wirtembergſkich, ktorzy kupili to Gráfſtwo Roku 1342. Ceſarz Karakallá tu miał mieć Páłác Roku 213. gdzie ſię odpráwowały gry rożne y ſpectacula.

SCHONDORF wſłáwione Fontánnámi ſolnemi, z ktorych ſol robią.

HAILBRON Miáſto wielkie, piękne, y imperyálne, wſłáwione wodámi zdrowemi. Mágiſtrát náſłáduie Sektę Lutrá, y płáci dzieſięciny z zbożá y winá, Xiążęciu Wirtembergſkiemu.

ESTINGEN nád Nekrą Miáſto nie wielkie, ále hándlowne, wolne, y imperyálne, Mágiſtrát ieſt Luterſki, pod protekcyą Xiążąt Wirtembergſkich, ktorym co Rok płaci 100000 złotych Niemieckich.

REUTLINGEN wolne Imperyálne, pod protekcyą Xiążąt Wirtembergſkich.

HALL Miáſto Imperyálne nád Rzeką Koper, dzielącą ią ná dwie części złączone przez Moſt, záſzczycone Fontánną ſolną, y fundácyą iedną ná Studentow, Rzemieſlnikow, y mężátych ludzi ubogich, w mieyſcu prawdá gorzyſtym, y przy twárdym gruncie położone Miáſto, ále poſtáremuż wydáie z ſiebie zbożá, y winá doſtátkiem, y rzekę ma bárdzo rybną. Tu w tym mieyſcu bywał zwyczay, że kiedy ieden z drugim ná poiedynek wyſzedł, Medyátorowie ſię nie mogli wdawáć pod utrátą Ręki prawey, y nogi lewey miedzy nich, ále poty im ſię pozwolono bić, poki ieden drugiego nie zábił, zábity tedy był pięknie pochowány, á Zwycięſcá zoſtawał ná záwſze Bánnitem, y nie mogł choćby Szláchcić ſzpády áni żadney broni záżywáć, áni ná koniu iezdzić. Miáſtá tego więkſza część Proteſtáncka.

OETING Miáſto Stołeczne Gráfſtwá tegoż Imienia nád Weſnitzem, należy do właſnych Grafow zobopolnie, bo Liniá ich dwoiáko ieſt rozdzielona. Ten ktory ſię názywa Oeting ieſt Luter, y inweſtyowány ná Xięſtwo przez Cesárzá Roku 1674. Ten záś ktory ſię názywa Walerſtein ieſt Kátolik.

NORTLINGA nád Egrą wſłáwione dwiemá bátáliámi, z ktorych iednę wygrał przeciw Szwedom Ferdynánd Krol Węgierſki Roku 1634. Drugą Xiąże Conde przeciw Báwárom Roku 1646.

BADE-BADEN y BADE-DOURLACH MARGRABSTWA.

DOm Bádeńſki dzieli ſię ná dwie Linie. Bade-Badeńſki ieſt Kátolik, á Bade-Durlachſki Luter. Ci obádwá rządzą ſię w ſwoim Páńſtwie abſolutnie, y máią rozdzielone ſwoie Páńſtwá, oprocz ktorych wewnętrznych trzymáią y wiele Dobr w innych Prowincyách, iáko: Część Gráfſtwá Ebersteińſkiego Márgrábſtwo Hochberg złączone z Lorrem, Molbergiem, y Iſſembergiem, tákże máietności Bandeweilern, Suſanneberg, y Rotelen, część Gráfſtwá Spanheymſkiego w Niżſzym Pálátynácie, y niektore w Xięſtwie Luxemburgſkim.

Már-

Márgrábſtwo to graniczy z Pálátynátem ná Pułnoc, y Biſkupſtwem Spirſkim, ná Wſchod z Wirtembergiem, y Furſtembergiem, ná Południe z Brizgawem, á ná Záchod z Renem. Dzieli ſię ná Wyżſze y Niżſze. Wyżſze należy do Linii Bade-Badeńſkiey, y ma Miáſtá Bade, Stohoffen, Balnheim, Kuppenheim, y Garspach. Niżſze záś ieſt pod Władzą Linii Bade-Durlachſkiey, y ma Miáſtá Durlach, Hetlingen, y Pfortzheim.

BADE bliſko Renu bywáło piękne Miáſto, ále zruynowáne od Fráncuzow Roku 1689. wſtáwione łázniámi przy wodách zdrowych, ktorych ieſt 9. iedna dla Xiążęciá oſobna, druga białych głow, 3. pod znákiem Krzyżá dla Duchowieńſtwá, inne dla innych Męſzczyzn, ſą też oſobne y dla Zydow, káżda pod ſwoim znákiem. To Miáſto ieſt Stołeczne Márgrábſtwá Bade-Badeńſkiego.

STOLHOFFEN Fortecá bárdzo mocna z ſwoiey ſytuácyi bliſko Renu.

DURLACH Miáſto Stołeczne Márgrábſtwá Bade-Durlachſkiego, piękne y przyozdobione Pálácem rezydencyonálnym Márgrábiow, bywáło przed Ruiną Fráncuſką bogáte w hándle.

HOCHBERG Zamek dáiący Imię Margrábſtwu właſnemu, w ktorym ieſt Miáſteczko Emertengen.

HOHENZOLLERN tytułuiące ſię Xięſtwem názwáne od Zamku Zollern wyſtáwiony od Henryká V. Cesárzá, do tego Xięſtwá należą Miáſtá Hechingen, Hercheloch, Sigmaringen, y Weringen.

FURSTEMBERGSKIE XIĘSTWO, y GRAFSTWO.

FURSTEMBERG dzieli ſię ná Wſchodni y Záchodni. Záchodni ieſt położony w czarnym leſie, y zámyka w ſobie Miáſteczká Haslak, Wolfach, Merin, Engen, Weſling, y Zamek Furſtemberg.

Wſchodni między Biſkupſtwem Konſtáncyeńſkim, y Gráfſtwem Hohenzollern, ma Miáſteczká Mulheim, Beyern, y Meſkirk. Są tu tákże Pfulendorf, y Uberlinga, Miáſtá Imperyálne y wolne.

Dom Furſtembergſki dzieli ſię ná dwie Linie. Jeden ſię názywa Heylingenberg, od Zámku, w ktorym mieſzka, y tytułuie ſię Grafem. Drugi Blomberg; tytułuie ſię Xiążęciem od R. 1667.

FURSTEMBERG Miáſto bliſko Dunáiu dáie imię ſwoie ſtárodáwnemu Domowi Furſtembergow.

SULTZ Miáſteczko ma Zamek, y dáie Imię Grafowi właſnemu, Sędziemu dziedzicznemu Izby imperyálney.

MONTFORT bliſko Renu názwáne od Zamku tegoż imienia, gdzie mieſzkáią tuteczni Gráfowie.

WALDEBURG Zamek Gráfiſtwá tegoż Imienia, máiącego y inne Miáſtá znáczniey ſze Waldezee, Wurtzak, Scheer nád Dunáiem, y Fridberg. Náyſtárſzy Graf tego Imienia podczás koronácyi Cesárzow odpráwuie Funkcyą Imieniem Elektorá Báwarſkiego.

KONIGSEK Miáſteczko Stołeczne Gráfſtwá tegoż imienia, do ktorego náleży Páńſtwo Rottenfels.

ULM Miáſto wielkie, piękne, y bogáte w hándle, y mánufáktury, ktore przeſyła przez Dunay, nád ktorą Rzeką ieſt fundowáne, tá Rzeká tu z tąd poczyna ſwoię defluidácyą, ktora ſię ciągnie od początku źrodłá ſwego do wpádku w Morze czárne ná 250. mil Niemieckich. To Miáſto od Károlá Wielkiego dane było Opátom Rychenowſkim, ále ſię z ich władzy uwolniło, á od Fryderyká III. Cesárzá Imperyálnym y wolnym przyznáne, Sektá Luterſka tu pánuie, á Kátolicy exkludowáni od honorow publicznych. Rátuſz ma wſpániały, gdzie ſą izby rádne, y Arſenał uprowidowány wſzyſtkim, Młyny pod Miáſtem rożne w ſobie mánufáktury máią.

ROTWEIL nád Nekrą Miáſto Kátolickie, y zkonfederowáne z Kántonámi Szwáyczárſkiemi Roku 1513. Konrád Ceſarz deklárował to Miáſto Imperyálnym, y tám poſtánowił Izbę Sądową Imperyálną złożoną z 12. Szláchty, nád ktoremi prezyduie dziedzicznie Graf Sultzki. O ćwierć mile od tego miáſtá ieſt Kláſztor Pánieńſki, zwány Rottenmunſter, gdzie tylko ſáme Szlácheckie Corki przyimuią.

BRIZGAW ieſt położony w Szwábii Auſtryáckiey, między Renem, y Furſtembergiem, należy do Auſtryi, excypowáwſzy niektore dobrá do Domu Badeńſkiego, obfituiący w wſzelákie zboża.

BRYZAK nád Renem, Miáſto liczące ſię między náymocnieyſzemi w Europie, oſobliwie obronione Cyttádellą nie dobytą chybá przez głod, bywáło Imperyálne, ále należy do Auſtryi od Roku 1330. Bernard Xiąże Weymárſki dobył go przez głod Roku 1638. á przez Pokoy Munſterſki uſtąpione Fráncyi Roku 1648. ále przez Pokoy Ryſwicki Roku 1697. oddáne Cesárzowi y z Miáſtem Fryburgiem w zámiáſt Alzácyi, po tey reſtytucyi Krol Fráncuſki wyſtáwił drugi Bryzak, z drugą ſtronę Renu.

FRYBURG Miáſto Stołeczne Bryzgawu nád Rzeką Freiſeimem, w rowninách wielkich y urodzáynych, przy poczynáiącey ſię bliſko gorze czarney, wielkie, ludne, y ufortyfikowáne dwoiákim murem, y báſtyonámi, ma Akádemią Sławną fundowáną od Albertá VI. Xiążęciá Auſtryáckiego Roku 1450. mieváło własnych Pánow, teraz należy do Cesárzá, uſtąpione od Fráncuzow przez Tráktát Badeński Roku 1714. y z innemi Fortecámi, y wſiámi. Záſzczycone urodzeniem Bertoldá Schwartá, álbo Konſtántyná Anklitzená wynálázcy Prochu do ſtrzelánia, ktory będąc Szewcem, á potym w więzieniu wynálazł ſpoſob robienia Prochu, tym ſpoſobem że widząc upádnioną iſkrę w ieden Mozdzierz, ktora zápaliłá coś nákſztáłt ſiárkie doſkonálić ſię począł ták, że wynálazł ſpoſob robienia prochu, ktorego poczęto záżywáć Roku 1380. á náypierwſi Wenetowie záżywáć go poczęli przeciw Genueńczykom, inni záś twierdzą, iáko y Petrarchá że iuż przedtym był znáiomy, ieden Autor piſze pięknie o mocy tego prochu:

Vis, ſonitus, rabies, motus, furor, impetus, ardor,
Sunt mecum, Mars hæc ferreus arma timet.

á w Wenecyi ſą o nim te dwá wierſze nápisáne

Cerberus evomuit triplici de gutture flammas,
Sulfura, ſal, nitrum, fulmina, bella, globos.

ORTNAF pułnocny Kray Bryzgawu, ma Miáſtá znácznieyſze Auffemburg, Gegenbach, y Zell, ktore ſą Imperyálne, do Auſtryi należą wſie, y polá procz máiętności Oberkirk, y Oppenaw należących do Biſkupſtwá Strásburgſkiego.

CYRKUŁ BAWARSKI.

TEN Kray obſzerny należał z dáwná do Windelicyi, ále Károl W. wygnawſzy Taſſyloná rozdzielił Báwaryą ná wiele rządow partykulárnych, z ktorych Ludwik Syn iego Ceſarz uformował Kroleſtwo, ále po śmierci bezpotomney iego, było dysmembrowáne ná wiele Xieſtw, náyznacznieyſze Xieſtwo było Báwarſkie, rządzone od Arnolfá Synа Leopoldowego, ktorego dzieci były prywowáne przez Ottoná Cesárzá zá to że ie ſobie przywłáſzczyli bez konſenſu iego, á inweſtyował nim Henrykа Brátá ożenionego z Arleidą Corką Arnolfá. Roku 1200. Henryk II. Ceſarz dał ie Henrykowi I. Grafowi Luxemburgſkiemu Wnukowi ſwemu, tego Sukceſſor Henryk Syn Konrádá II. Cesárza zoſtáwſzy Ceſarzem uſtąpił tego Xieſtwá Henrykowi II. Grafowi Luxemburgſkiemu, ktory go uſtąpił potym Konrádowi Xiążęciu Wormſkiemu, y Karyntyiſkiemu, ále zle powodzenie nie godnym go uczyniło, bo mu ie odebrał Henryk III. Ceſarz, á dał Henrykowi Synowi ſwemu Pierworodnemu, ktory zoſtáwſzy Cesárzem zdał Rząd tego Xieſtwá Agnieſzce Cesárzowey Mátce ſwoiey, á potym Ottonowi Xiążęciu Sáſkiemu, ále y ten był prywowány Roku 1071. á ná iego mieyſce inweſtyowány Gwelpius d' Eſt Szwágier iego, ktorego Sukceſſorowie dziedziczyli áż do Henryká Leoná, ktory zá to że odſtąpił Fryderyká I. Cesárzá we Włoſzech, był bánnitowány ná Seymie Imperyálnym w Wirtzburgu Roku 1180. á inweſtyowány Otto Graf Witelſpáchſki. Ludwik I. Syn po nim náſtąpił Roku 1183. ożeniony z Agnieſzką Corką iedynego Henryká Palátyná Reńſkiego, z ktorą ſpłodził Ottoná Oycá Ludwiká Surowego, y Henryká, ktoremu ſię doſtáłá Niżſza Báwaryá, á Ludwikowi Wyżſza z Pálátynátem Renſkim, ten zoſtáwił po ſobie Rudolfá y Ludwiká Synow, z ktorych zſtępuią Pálátynowie Renſcy, y Xiążętá Báwarſcy. Ludwik z tych zoſtáwſzy Ceſarzem przyłączył Niżſzą Báwarią do Wyżſzey Roku 1340. po śmierci Janá Xiążęciá oſtátniego, á Brátu ſwemu nic nie dał, y owſzem y iego wygnał z właſnych

Páńſtw Roku 1317. dla tego że mu ſię ſprzeciwił podczás Elekcyi ná Cesárſtwo, o czym wyżey w Pálátynácie. Ludwik Ceſarz potym dał to Xięſtwo Elektorſkie Synowi ſwemu, ktorego potym Synowie podzielili ſię ná 3. części, ále po rożnych Sukceſſyách, y odmiánach, Albert zwány Mądry złączył te wſzyſtſkie podziáły w iedno Páńſtwo, ktorego Syn Gwilelm náſtąpił, á po nim Maxymilián I. Syn inweſtyowány Elektorátem tym sámym, ktorym był prywowány Fryderyk V. Pálátyn Renſki, przez Ferdynándá II. Cesárzá Roku 1625. Maxymilián umárł Roku 1651. zoſtáwiwſzy po ſobie z Corki Ferdynándá II. Synow Ferdynándá, y Maxymiliáná Filippá, z ktorych Pierwſzy náſtąpił ná Páńſtwo, y poſtánowił ſię Roku 1652. z Adleidą Sabáudzką, z ktorey miał Synà Maxymiliáná Emánuelá urodzonego Roku 1662. ktory zoſtáwił po ſobie z Sobiewſkiey Krolewny Polſkiey Sukceſſorow do dzisia pánuiących.

Cyrkuł ten graniczy ná Pułnoc z Kulembachem, y Czechámi, ná Wſchod z Czechámi y Auſtryą, ná Południe z Tyrolem, á ná Záchod z Fránkonią y Szwabią. Zámyka w ſobie Páńſtwá rożne, iáko: Xięſtwo Báwarſkie, Pálátynát Báwarſki, Lándgráwiát Leuchtembergſki, Gráfſtwá, Cham, Haug, Ortemburg, y Sternſtein, Xięſtwo Neuburgſkie, y Ziemie Stauf, Heidek, Wolfſtein, Machſelerein, Bretnek, Miáſto Ratisbone, Prefekturę Berchtolsgaden, Arcybiſkupſtwo Sálisburgſkie, Biſkupſtwá Páſſawſkie, Freyſingeńſkie, y Ratysbońſkie, Opáctwá Waldfarſen, S. Emmeráná, Nidermunſter, y Obermunſter.

Cyrkułu tego Dyrektorámi ſą Elektor Báwarſki, y Arcybiſkup Sálisburgſki.

XIĘSTWO y ELEKTORAT BAWARSKI.

PAńſtwo to náyobſzernieyſze ieſt w tym Cyrkule, oblane wielą Rzek oſobliwie Dunáiem, Innem, Iſerem, y Lechem. Powietrze ma pomierne, gruntá gorzyſte, y nie rowne, ále doſyć obfituiące w zbożá y páſtwiſká, w niektorych mieyſcách w winá, y około Salisburgá w wody ſolne. Dzieli ſię ná Wyżſzą Báwaryą zámykáiącą w ſobie Miáſtá Munich, Ingolſtad, Donawert, Landsberg, Frydberg, Rein, Schongauf, Neuſtad, Abensberg, Pruk, Fuſtenfeld, Weilheim, y Mesburg. Niżſza záś Báwaryá ná Wſchodzie zámyka w ſobie Straubing, Landshut, y Brughauſen, Ziemie, názywáiące ſię od ſwoich Miáſt Stołecznych. Inne záś ma Miáſtá Landaw, Oſter-Howen, Wilz-Howen, Branao, y Waſſerburg.

Xiążętá Báwarſcy ſą Kátolicy Rzymſcy, y procz Xieſtwá Báwarſkiego, trzymáią Pálátynát Báwarſki, Gráfſtwo Kaub, álbo Haug, y Lándgráwiát Leuchtenburgſki.

MUNICH Miáſto Stołeczne w Báwaryi nád Rzęką Iſer, nie wielkie, ále pięknę y czyſte máiące około 30000. Mieſzkáńcow, przyozdobione ordynáryiną Rezydencyą Elektorow y Pálácem bárdzo wſpániáłym, w ktorym 4. Appartámentá ſą ſtáne mármurem rożnego koloru, gdzie miáſto obiciow ſą rożne figury z kámieni drogich wysádzane, Statuy liczne, ktorych ieſt około 354. w Pokoiu Imperyálnym ieſt málowána Zuzánny Hiſtoryá, y Lukrecyi, y przy nich nápiſane Wierſze.

Caſta Suſanna placet: Lucretia cede Suſannæ:
Tu poſt, illa mori maluit ante ſcelus

Są tu y Galerye 4. iednym ſłowem wſzyſtkie Pokoie, Sále, Gálerye, mármurámi náyprzednieyſzemi wyſtáne, ſciány záś Miáſto ſzpálerow, rożnych kolorow kámieniámi drogiemi wysádzane, w sámych figurách reprezentuiące rożne hiſtorye, przy Pálácu ieſt ogrod nie wielki, ále miły y ſzácowny, gdzie ieſt iedná Grotá reprezentuiąca w ſobie rożne figury, ſkáły, winogrády, perłowe mácice, ryby w kamień obrocone, wſzyſtko to wielkiego ſzácunku, Káplicá tákże przy Pálácu nápełniona Relikwiámi licznemi SS. Páńſkich, Ołtarz lany ze złotá Miſterną robotą, Orgány cáłe ſrebrne, tá Káplicá ieſt złączoną z Pokoiámi Xiężny. Jednym ſłowem te wſzyſtkie ozdoby máią koſztowáć około 20000000. Tálerow; Guſtaw Adolf Krol Szwedzki, odebráwſzy to Miáſto, Roku 1632. mowił mu pewny Kápitán áby zruynował ten Pałác ták pięknę, ále ná to odpowiedział Krol: Zeby to byłá wielka nieſpráwiedliwość ruynowáć to co ieſt w Swiecie náyoſobliwſze.

RAIN Fortecá y Klucz Xieſtwá Báwarſkiego nád Lechem, y Dunáiem, y tám Generał Tylli był zrániony ná śmierć.

INGOL-

INGOLSTAD Miáſto drewniáne przyozdobione Akádemią, fundowáną Roku 1410. y Zamkiem mocnym, ktorego Guſtaw dobyć nie mogł, y ledwie nie zábity z działá.

LANDSHUT Stołeczne Miáſto Niżſzey Báwarvi nád Iſerem, w Kráiu obfituiącym w zbożá, winá, y owoce. Przyozdobione dáwnemi ſtrukturámi oſobliwie Pálácem y Ogrodem dość pięknym.

PALATYNAT BAWARSKI tytułuie ſię Xięſtwem, ieſt między Fránkonią, Czechámi, Neuburgiem, Elektorátem Báwarſkim, y Paſsáwem, ieſt Ludny, y urodzayny.

AMBERG Miáſto Stołeczne nád Wilſem, ieſt Stolica Sądow, Superintendencyi Elektorſkiey w tym Páńſtwie, handluie wielą żelázá, kruſzcow rożnych, należy do Elektorá Báwarſkiego przez Donácyą Cesárſką ſtwierdzoną Pokoiem Weſtfálſkim.

SULTZBACH ſytuowáne przy gorze ná gránicách Pálátynátu dość piękne Miáſteczko przyozdobione Zamkiem, należy do Xiążąt Neuburg Sultzbachow.

NEUBURGSKIE XIĘSTWO nie ieſt wielkie położone między Báwaryą, y Ulmem, bliſko Ingolſtádu. Dzieli ſię ná Wſchodnie między Báwaryą y Pálátynátem wyżſzym, y ná Záchodnie między Szwábią, y Fránkonią, gdzie ſą znácznieyſze Miáſtá Neuburg, y Laugingen.

Xiążętá Neuburgſcy ſą z Domu Pálátyńſkiego, y oprocz tych Páńſtw máią Xięſtwá Julii, y Bergu, Rawenſtein, y część Kliwii, y ſą Pánámi Elektorátu Pálátyńſkiego z wſzyſtkiemi przyległoſciámi, przez ſubſtytucyą uczynioną między Domem Elektorſkim Pálátyńſkim Roku 1684. y Domem Neuburgſkim.

NEUBURG Stołeczne Miáſto Xięſtwá nád Dunáiem, weſołe y przyozdobne Pálácem, gdzie przedtym rezydowáli Xiążętá.

LAUGINGEN nád Dunáiem, ma Zamek mocny, y Collegium, záſzczycone urodzeniem Albertá Wielkiego, gdzie ná mieyſcu Domu iego Koſcioł wyſtáwiony.

LEUCHTEMBERG Zamek dáiący Imię ſwoie Margrábſtwu, nie ma nic oſobliwego nád Miáſto Stołeczne Poreimb, należy do Cesárzá od Roku 1688.

ARCYBISKUPSTWO SALISBURGSKIE.

TO Páńſtwo ciągnie ſię w zdłuż nád Rzeką Saltzą między Báwaryą, Auſtryą, y Tyrolem. Kray ieſt gorzyſty, ále obfituiący w wody ſolne, gory złote, y wody zdrowe. Oprocz Salisburgu ma Miáſtá: Reichental, Lauffen, Rauris, Hoff, Werſen, Kuftein, Rotenburg, y Zell.

SALISBURG Miáſto Stołeczne nád Saltzą, przyozdobione Pálácem Arcybiſkupim bárdzo pięknym y wſpániáłym, y Koſciołem Kátedrálnym między náywſpániáłſzemi w Europie, Kápitułá ieſt złożona z 24. Kánonikow, ktorzy obieráią Arcybiſkupá tutecznego, tytułuiącego ſię Xiążęciem Imperyálnym, Karol Wielki erygował to Arcybiſkupſtwo Roku 798. z konſenſem Leoná III. Papieżá, á Gregorz VII. przydał mu Honor *Legati Nati*, á po przeminieniu Wiáry Arcybiſkupſtwá Magdeburgſkiego tytułuie ſię Prymáſem Niemieckim, ieſt tu y Akádemiá. Miáſto záś ufortyfikowáne, y obronione mocną Cyttádellą názwáne od dáwnych *Juvania*; wyſtáwione od Juliuſzá, Cesárzá w Kráiu Alánow. Roku 803. Károl W. náznáczył tu był mieyſce Poſtom rozgrániczáiącym Cesárſtwo Wſchodnie od Záchodniego.

BISKUPSTWO FREYZYNGENSKIE.

TEn Kray nie wielki uznáie Biſkupá zá Páná ſwego, obieránego od Kánonikow, y tytułuiącego ſię Xiążęciem imperyálnym. Ma Miáſteczká: Iſmaning, Burkrain y Freyſingen, oprocz tych ma inſze Miáſtá, iáko; Zamek y Gráfiſtwo Wardenfeld, Miáſteczká, Middenfald, Partenkirch, y inne w Tyrolu y w Káryntyi.

FREYSINGEN Miáſto Stołeczne ná gorze nád Iſerem Imperyálne teraz należy do Biſkupá, przyozdobione Kátedrą.

BISKU-

BISKUPSTWO PASSAWSKIE.

TO Biſkupſtwo nie obſzerne położone między Czechámi, y Báwaryą, fundowáne przez Teodoná III. Xiążęciá Báwarſkiego, ma Miáſtá znácznieyſze: Ebersberg w Auſtryi, y Obernberg w Báwaryi. Kápitułá z 24. Kánonikow z Prałátámi złożona.

PASSAWIA nád Dunáiem Miáſto wolne imperyálne, nie dependuie od Biſkupá, iednák ieſt pod iego protekcyą. Miáſto wielkie, y piękne, rozdzielone ná 4. części Rzekámi zlewáiącemi ſię w Dunay, iáko Inn, y Ill, káżda część oſobno ufortyfikowána. Przyozdobione Pálácem Biſkupim, y Rezydencyą Kánonikow. Wſtáwione Pokoiem ſkonkłudowánym z Dyſſydentámi Roku 1552. gdzie im pozwolona Wiárá Luterſka w Niemczech.

BISKUPSTWO RATYSBONSKIE.

TO Biſkupſtwo nie ma nic oſobliwego nád Miáſto Ratisbone y Wert, gdzie rezyduie Biſkup, ktory trzyma niektore máiętności w Auſtryi, y ieſt Xiążęciem Imperyálnym, od sámego Papieżá dependuie, ma w Kápitule 24. Kánonikow, położone to Biſkupſtwo między Wyżſzym Pálátynátem y Báwaryą.

RATISBONA nád Dunáiem, y rzeką Regentz wpadáiącą w Dunay, od ktorey ſię od Niemcow názywa Miáſto *Regentzburg*, ieſt Imperyálne, záſzczycone Seymámi Imperyálnemi, reguluiącemi intereſá publiczne, przez co wiele przyozdobione Miáſto, bo wiele Pánow tám ſię funduie w Páłáce, oſobliwie Poſłowie od Stánow Niemieckich, ſytuácyá Miáſtá ieſt bárdzo weſoła, bo ná Dunáiu ſą Wyſpy liczne, ſłużące do rekreácyi y zábáwy, Mágiſtrát mieyſki ieſt Luterſki. W tym mieſcie ſą 3. Opáctwá iedno S. Immeraná, máiące ſwego Opátá, y drugie dwá Kláſztory máiące ſwoie Xienie Wyżſzego, y Niżſzego Munſteru, ieſt tu y Koſcioł Kátedrálny piękny, y Collegium Jezuickie wſpániáłe, Miáſto przyozdobione w ulicách kámienicámi pięknemi, y Fontánnámi.

BERCHTOLSGADEN położone w Arcybiſkupſtwie Salisburgſkim, gdzie Proboſzcz Reguły S. Auguſtiná tytułuie ſię Xiążęciem Imperyálnym, y od sámego Papieżá dependuie.

CYRKUŁ AUSTRYACKI.

PAńſtwo to iedno tylko w całym Swiecie tytułuie ſię Arcy-Xieſtwem, przedtym bywáło należące do Wyżſzey Pannonii. Henryk I. Ceſarz inweſtyował nim Leopoldá Roku 928. zſtempuiącego z Domu Xiążąt Szwábſkich, ktory zádoſyć czyniąc woli Ceſárſkiey dał dobry odpor Węgrom náieżdżáiącym uſtáwicznie Niemieckie Kráie áż do Báwaryi. Otto I. Ceſarz erygował to Páńſtwo ná Margrábſtwo dla Brátá ſwego Leopoldá ktory umárł Roku 983. Henryk II. potym ieden z Niżſzych iego Sukceſſorow był Xiążęciem Auſtryáckim, po erygowáney Auſtryi ná Xięſtwo przez Fryderyká Barberoſſę Roku 1156. ále tá Fámiliá potym wymárłá Roku 1246. y przywrociłá náiázdy Węgierſkie w Auſtryą. Stány Auſtryáckie zgromádziwſzy ſię chcieli ſobie obráć zá Páná Henryká Miśnieyſkiego, ále Ottokar II. Krol Czeſki przełomał ich intencye, máiąc pretenſyą ſukceſſyi z żony ſwoiey á Sukceſſorki Fryderyká oſtátniego Xiążęciá, ná co Fryderyk II. Ceſarz zezwolił. Ale Rudolf Graf Habsburgſki záczynáiący Dom Auſtryácki do dziſieyſzego Károlá VI. pánuiący, zoſtáwſzy Ceſárzem Roku 1273. zábił Ottokárá ná bátálii Wideńſkiey 26. Auguſtá Roku 1278. y Auſtryą w Poſſeſſyą ſwoię odebrał. Maxymilián I. Roku 1495. przyozdobił Auſtryą tytułem Arcy-Xieſtwá, przydáwſzy Przywileie Arcy-Xiążętom, żeby záwſze byli urodzonemi Konſiliárzámi Ceſárſkiemi, y żeby Arcy-Xiąże Auſtryácki odbierał Inweſtyturę Páńſtw ná koniu, z ſzpádą y w płáſzczu Krolewſkim, máiąc w ręku láſkę do komendy należącą, y ná

głowie

głowie Koronę o dwoch końcách, między niemi Krzyżem przyozdobioną z wierzchu nákształt Cesárskiey Korony, y żeby był aſſekurowány iuż inweſtyowánym, ieżeli po 3. rázy ſię wpraſzał, á nieotrzymał inweſtytury. Wolno bydź y nie bydź ná Seymách, ſądzić bez Appellácyi, kreować Grafow, Báronow, Szláchtę legitymować, y wiedzieć powinien o wſzyſtkich dzieiách imperyálnych, ktorych nie można regulować bez pártycypácyi Jego. Ten náyoſobliwſzy Przywiley máią, że Cesárz ich nie może prywować ich Xięſtwem áni żadnemi Dobrámi.

Koligácye tego Domu z Burgonią y Hiſzpánią wiele przyczyniły Páńſtw Arcy-Xiążętom Auſtryáckim, o czym dwá wierſze nápisáno:

Bella gerant fortes, tu felix Auſtria nube,
Nam quæ Mars aliis, dat tibi Regna Venus.

Styrya y Karyntyá należą do Auſtryi.

Cyrkuł Auſtryácki ieſt návwſchodnieyſzy, y náypołudnieyſzy nád inſze Cyrkuły. Graniczy ná Pułnoc z Czechámi y częſcią Báwaryi, ná Záchod z Szwáyczárámi, y Gryzonámi, ná Południe z Wenecyą, á ná Wſchod z Węgrámi. Dzieli ſię ná dwá Cyrkuły wewnętrzny, y Powierzchowny. Wewnętrzny zámyka w ſobie Xięſtwo Auſtryáckie, Xięſtwo Styryiſkie, Káryntſkie, y Kárnyolſkie. Powierzchowny zámyka w ſobie Tyrol z przyległościámi, y inne Páńſtwá Auſtryáckie w Szwábii.

Dyrektorem tego Cyrkułu ieſt Arcy-Xiąże Auſtryácki.

AUSTRYA.

ARcy-Xięſtwo to grániczy ná Pułnoc z Czechámi y Morawią, ná Wſchod z Węgrámi, ná Południe z Styryą y Káryntyą, ná Záchod z Báwaryą. Ma rzeki Dunay oblewáiący ią przez wzdłuż, Traun, Elms, y Leytę. Ktore gruntá czynią obfitemi wzbożá, ſzáfrány, fruktá, y winá. Są záś rzeki y ieziorá bárdzo rybne w tym Páńſtwie.

Dzieli ſię ná Wyżſzą y Niżſzą według ſytuácyi rozdzieloney Dunáiem, z ktorych káżda ma ſwego Gubernátorá, Officyáliſtow, y Regencyą, y Miáſto Stołeczne.

WYZSZA AUSTRYA ieſt położona w Kráiu bárdzo urodzáynym, chociaż w wielu mieyſcách gorzyſtym. Dzieli ſię od Káryntyi y Styryi gorámi Kallenberg zwánemi.

Dzieli ſię ná Prawdziwą Auſtryą, y Kray nád Emſem, ma ſwoię iednę Regencyą Lintzką, od Miáſtá Lintza, gdzie iey Stolicá. Miewa też ſwoie Kongreſſy lub Seymiki oſobne; ma Miáſtá: Neuſtad, S. Hyppolit, y Hamburg &c.

NEUSTAD nád Leytą, Miáſto Biſkupie, y mocne, ma Zamek, gdzie ſie urodził Maxymilián Dziad Károlá V. Cesárzá, tu w tym Zamku inkárceruią zwyczáynie Kryminálíſtow Pánow Rádnych, y tu Grafowie Piotr Sereni y Trangipani byli ſtraceni Roku 1671. dla uczynioney rebellii w Węgrzech.

LINTZ Miáſto Stołeczne Kráiu Emſkiego, názwáne od ſtárych *Geſodunum*, nád Dunáiem położone w rowninie piękney, przyozdobione ulicámi pięknemi, y ſzerokiemi, y Rynkámi otoczonemi pięknemi Strukturámi Domow, pełne Szláchty, ma dwá Zamki ufortyfikowáne. Ceſarz Leopold tu był uſzedł Roku 1683. przed Turkámi, ále y ztąd nie dowerzáiąc ſzczęſciu do Páſſáwu. Jádąc przez Dunay z tąd do Wiednia, ſą ná przeſtrodze 4. Zamki, to ieſt Bulgern, Malhauſen, Valſie, y Grein, ktore informuią o mieyſcách niebeſpiecznych do przepłynienia, ieſt tám y Zamek, álbo ráczey Wieżá, gdzie inſkrypcyá explikuie Karolá W. przeiázd tym tráktem, ktory dowiedziáwſzy ſię o przepáſciách zwánych Syrty y Charybdy, że cokolwiek tám utonie, to ſię znaydować ma ná morzu czarnym, gdzie wpada tá rzeká, kazał zrobić iednę báryłę y nápełnić rożnemi rzeczámi, y tám wrzucić, ktora w kilká czáſow znáydowáłá ſię ná Morzu czarnym, bliſko Konſtántynopola pływáiąca.

LORCH nád Emſem wpadáiącym bliſko w Dunay, názwáne od ſtárych *Laureacum*, gdzie Generálowie Woyſk Rzymſkich mieſzkiwáli. Tu S. Marek Ewángelią opowiádáć miał, y ná Concilium Niceńſkim ieſt wzmiánká o Biſkupie Lorchſkim.

AUSTRYA NIZSZA ma Kray bárdzo obfity ciągniący ſię nád Dunáiem, rządzi ſię pod władzą iedney Regencyi Pártykulárney, y Gubernátorá, álbo Márſzáłká Prowincyonálnego, ktory ieſt Konſyliárzem urodzonym Rády Auſtryáckiey. Tu pánuie ſámá tylko Religiá Kátolicka, ma Miáſtá Widen, Kremz &c.

WIDEN Miáſto Stołeczne Niemieckich Páńſtw z przyczyny Rezydencyi Cesárſkiey położone nád Dunáiem, nie wielkie ále dobrze ufortyfikowáne, y piękne bo przyozdobione Páłácem Cesárſkim, y wielą innych, ták w Mieſcie, iáko po Przedmieſciách, gdzie rezyduią rożni Xiążętá, Poſłowie cudzoziemſcy, y Szláchtá, ktorych tám wiele mieſzka dla aury dobrey, y weſołego położenia. Między innemi oſobliwościámi tu ieſt do widzenia bárdzo piękna, y miſterna ſtrukturá wieży ná Koſciele S. Szczepáná, tákże y Collegium Jezuickie bárdzo wſpániáłe, á nádewſzyſtko Koſcioł, tákże y S. Gregorzá Koſcioł. Ma ſwoię Akádemią fundowáną od Fryderyká II. 1237. Ma ſwego Biſkupá Suffrag. Sáltzburgſkiego. To Miáſto było wzięte od Macieiá Korwiná Krolá Węgierſkiego Roku 1485. było tákże od Turkow oblężone po 2. rázy Roku 1526. ále eliberowáne z położeniem ná plácu 60000. Woyſká Tureckiego przez Mikołáiá Serená. Tákże Roku 1683. obleżone mocno od Turkow pod władzą Machometá IV. á pod Komendą Vezyrá Cárá Muſtafy, y pod ſtráchem ledwie nie dobyte, ále od Janá Sobieſkiego Krolá Polſkiego wzięło pomoc, y ten uwolnił od oblężenia Miáſto, przy dániu dobrego odporu Turkom. To Miáſto iáko położone w Wyżſzey Pannonii, názywáne od ſtárych: *Ad Flaviana, Caſtra Flaviana, Flaviana, Juliobona, Vindobona, Vendum.*

STYRIA.

TO Xięſtwo zámykáło ſię dáwnieyſzemi czáſy, częścią w Pánnonii częścią w Noryku, było rządzone od Xiążąt Báwarſkich do Roku 1030. Ceſarz Konrád II. ie erygował ná Margrábſtwo y nim inweſtyował Ottokárá Grafá Mueertztálſkiego, y Aweleńſkiego, ná bronienie náiázdow Nieprzyiacielſkich od tám tey ſtrony. Ceſarz Fryderyk I. erygował Styryą ná Xięſtwo dla Ottokárá II. ktoremu ie potym wziął Ottokar Krol Czeſki, ále Rudolf Ceſarz odebrał, á Albrachtá Synà ſwego inweſtyował, y odtąd podlega Domowi Auſtryáckiemu.

Kray oblewáią Rzeki: Muer, Drawa, Raab &c. y wiele innych ſtrumieni między gornych. Nápełniony gorámi iednákże obfity w wyżywienie ludzi tám mieſzkáiących, ktorzy tám ſwoiemi ſtráſznemi gárdłámi wielom Cudzoziemcom dziw czynią.

Dzieli ſię ná Wyżſzy gdzie ſą Miáſtá: Gratz, Pruk, Leuben. Y Niżſzy gdzie ieſt Pettaw, Marburg, Rekelsburg, y Murek.

GRATZ Miáſto Stołeczne nád Muerem mocne y obronione Zamkiem, gdzie ſię urodził Ferdynánd II. Ceſarz, przyozdobione też Rezydencyą Gubernátorá Prowincyonálnego, y Regencyą.

SEKAW Miáſteczko nád Rzeczką Gayl, ma ſwoiego Biſkupá Suffragáná Sáltzburgſkiego.

CYLLEY nád rzeką Saan Stołeczne Gráfſtwá tegoż Imienia, położonego między Kárniolą y Skláwonią.

CILLI tákże nád Saánem Stołeczne Gráfſtwá ſwego Imienia.

KARYNTYA.

PRowincyá tá graniczy z Arcybiſkupſtwem Saltzburgſkim ná Pułnoc, ná Wſchod z Styryą, ná Południe z Frywolem, y częścią Kárnioli, ná Záchod z Frywolem y Tyrolem. Kray ieſt gorzyſty, iednák obfituiący we wſzyſtko, oblany ieziorámi zwánemi: Milſteteſe, Oſſyachse, Lawandſe, y Werſe, á Rzekámi Drawa, Lizenem, Lawantem, Olczą, Glanem, Walliczem, Rurpachem, Feiſtryczem; Obfituie tákże w kruſzce oſobliwie bliſko Fryzaku, gdzie y złoto y ſrebro ználeść ſię może.

Należy tá Prowincyá do Domu Auſtryáckiego od Roku 1331. ktorą Ceſarze dáli w záſtáw Albrachtowi II. Xiążęciu Auſtryáckiemu, y z Kárniolą, po śmierci Henryká oſtátniego Xiążęcia Karyntyiſkiego, umárłego bezpotomnie. Nie całe iednák Xięſtwo należy do Domu tego, bo Arcybiſkup Saltzburgſki tám trzyma: Lawand-Mynd, á Biſkup Bambergſki ieſt Pánem Willaku, Pontefelli, Wolspergu, y S. Leonárdá, gdzie do tych Miáſt y Dobr trzyma Gubernátorá pártykulárnego.

KARYNTYA dzieli ſię ná Wyżſzą y Niżſzą według ſytuácyi ſwoiey nád rzeką Drawą; ma Miáſtá pryncypálnieyſze: Klagenfurt, S. Wit, Gurk, Lawand-Mynd, Wolkmark, y Willach.

KLA-

KLAGENFURT Miáſto Stołeczne y wielkie, mocne, y obronione Cyttádellą, przyozdobione Rezydencyą Gubernátorá Prowincyonálnego, y Regencyą.

CURK nád Rzeką tegoż imienia, ma ſwoiego Biſkupá, dwá rázy podawánego od Xiążęciá Auſtryáckiego, á trzeci raz od Arcybiſkupá Saltzburgſkiego.

LAWANT-MIND ma tákże ſwego Biſkupá, iáko y S. Jędrzey Miáſteczká.

WILLACH nád Drawą dość piękne Miáſteczko, należy do Biſkupá Bámbergſkiego. Tu bliſko tego Miáſtá ieſt iezioro wielkie, nád nim Kláſztor Benedyktyńſki, gdzie w Koſciele ieſt grob z tym nápiſem: *Tu leży Krol Boleſłáw záboycá S. Stániſłáwá*; o czym między Krolámi Polſkiemi wolna czytáć.

KARNIOLA.

TO Xieſtwo ieſt między Káryntyą, y Kroacyą, Frywolem, Iſtryą &c. Oblane w podłuż Rzeką Sawą, położone w Alpesách Kárnieńſkich, bárdzo gorzyſte, ále doſyć obfituiące w pożywność, y winá &c. náleżáło przedtym do Xiążąt Báwarſkich, á potym do Margrábiow Kráinburgſkich, po ktorych bezpotomnym zeſciu, doſtáło ſię w Dom Auſtryácki Fryderykowi Woiennemu, Xiążęciu Auſtryáckiemu. Do Kárnioli tu częſto przyłączáia 3. Gráfſtwá podległe Auſtryi, iáko Goryce, Karſtyą, y Kárniolę Suchą. Dzieli ſię ná Wyżſzą, Srednią, y Niżſzą, Ma náyznácznieyſze Miáſtá: Laubach, Stein, Merspurg, Billigratz w Wyżſzey. A w Niżſzey Igg, y Laces. W Sredniey záś; Metling, Rodolwerde, y Seiſſemburg. Tá część oſtátnia tytułuie ſię Margrábſtwem Windymárſkim.

LAUBACH Miáſto Stołeczne nád Rzeką tegoż Imienia, ma Biſkupá ſwego, nazwane od ſtarych *Emonia*. Miáſto Pannonii Wyżſzey.

TYROL.

GRáfſtwo Tyrolſkie zámykáło ſię w części Recyi, ále Roku 1365. Domowi Auſtryáckiemu záczęło bydź podległe, y do tąd podlega. Graniczy z Báwaryą, Káryntyą, Saltzburgiem, Wenecyą, y Gryzonámi. Kray ma gorzyſty, iednák obfituiący w zbożá, y winá, iáko y kruſzce ſrebrne, ſtálowe, żelázne, miedziáne, wody zdrowe, y Fontánny ſolne. Dzieli ſię ná Biſkupſtwo Trydentſkie, Bryxeńſkie, Tyrol właſny, y náleżące do niego Ziemie iáko; Gráfſtwo Bregentzkie, Pluteńſkie, Felkirkſkie, y Sonnebergſkie. Ma Miáſtá znácznieyſze: Inſpruk, Hall, Bregentz, Meran, Trydent, Brixen, y Bulſano.

INSPRUK Miáſto Stołeczne ma Moſt wielki nád Innem, nie obmurowáne, ále wielkie y piękne, ulicámi pięknie y ſzerokiemi przyozdobione, y dwiemá Zamkámi, iednym w mieſcie, drugim ná ſkále. Záſzczyca ſię też y Rezydencyą Gubernátorá Prowincyonálnego, y Regencyi. Rátuſz tuteczny godzien widzenia, gdzie iedná gáleryá ieſt złotym dáſzkiem pobita. Páłác tákże Xiążęcy eſtymowány z Obrázow, y ogrod przy nim pięknemi Fontánnámi oblany. Collegium Jezuickie bárdzo wſpániáłe, y náyciekáwſze do widzeniá, y Koſcioł S. Fráncisſzká, gdzie wiele ieſt nádgrobkow Cesárzow rożnych. Przy tym Mieſcie ieſt ná iedney niedoſtępney ſkále Paſſyá, álbo Krzyż drewniány, ktory tám ieſt poſtáwiony ná pámiątkę Hiſtoryi, o ktorey támeczni ludzie czynią relácyą: Jákoby tám Maxymilian Ceſarz pod czás Łowow miał ſię był zágonić zá jeleniem, ták; że nie wiedział sám, iák ſię tám doſtał ná tę przykrą ſkálę, z ktorey żadną miárą zniść nie mogł, y iuż po dwoch dniách począł ſię ná śmierć gotowáć, ále Młodzieniec mu ieden pokazáwſzy ſię przeprowádził, y zniknął, oddáwſzy w ręce Dworſkim ſzukáiącym Páná, gdzie ſię podział.

MERAN nád Adygą przedtym Stołeczne Gráfſtwá tegoż Imienia, zámykáiącego ná ten czás w ſobie Tyrol, y część Báwaryi. Należy do Domu Auſtryáckiego, ktory oprocz Tyrolu trzyma ieſzcze przy Iſtryi: Pedanę, Piſino, Coſtiac, Polanę, S. Witá, y Tryeſt nád Morzem Adryátyckim, gdzie ten ieden Port ma Auſtryá, y iednę część w Frywolu.

BISKU-

BISKUPSTWO BRYXENSKIE.

TO Biſkupſtwo graniczy z Arcybiſkupſtwem Saltzburgſkim, z Tyrolem, Trydentem &c. S. Kaſſyan ie fundował Roku 360. zá Damazá I. Papieżá, y poſtánowił Stolicę Biſkupią w Sybione Mieſcie Reckim, ále potym S. Albin ie przenioſł do Bryxenu, zbogácone potym od rożnych Pánow. Biſkup tuteczny ieſt Pánem, y Xiążęciem Imperyálnym. Kray bárdzo gorzyſty, ále obfituiący w winá dobre.

BRYXEN Miáſto Stołeczne, przedtym wolne, teraz podległe Biſkupowi, od czáſow Wenceſłáwá Cesárzá, nie ma nic oſobliwego nád Koſcioł Kátedrálny, y Akádemią.

BISKUPSTWO TRYDENTSKIE.

TO Biſkupſtwo ieſt między Tyrolem, y Weneckim Páńſtwem, położone między bárdzo wyſokiemi gorámi, w zbożá nie ták obfituie, iáko w winá bárdzo dobre. Ten Kray po pánowániu Rzymſkim podlegał Gotom, Lombárdom, ále przyłączony do Cesárſtwá, od ktorego ie odłączył Ceſarz Wenceſłáw, y dał ie Grzegorzowi Papieżowi Roku 1377. á teraz náleży do włáſnego Biſkupá. Ma Miáſtá oſobliwſze; Trydent, Bolſano, Perſonoro, Wewmark, Rywa, Torbelo, Roweredo, Lodrono, y Madruk.

TRYDENT Miáſto Stołeczne nád Adygą, nád ktorą ma Moſt w zdłuż 140. krokow, bywáło Imperyálne dziś podległe Biſkupowi, nie wielkie, ále dość piękne, y przyozdobione wielą Koſciołow, iáko y Kátedrá, y Páłácem Biſkupim przy iedney gorze, przyozdobionym ſztukámi málárſkiemi. Biſkup tuteczny ieſt Xiążęciem Impey Sufryálnym, frágánem Akwileyſkiego Pátryárchy, Kápitułá iego powinna bydź nápełniona Kánonikámi Szláchtą.

Wſtáwione to Miáſto Concilium Generálnym oſtátnim, ktore záczęło ſię Roku 1545. á ſkończone Roku 1569. pod trzemá Papieżámi agitowáne. Ná tym Synodzie Marcin Luter był kondemnowány, ktory zábiwſzy ſwego Kompáná zoſtał Auguſtyánem w 22. Leciech, w Exforcie, á Roku 1505. Doktorował ſię w Akádemii Wittembergſkiey, y począł iuż rozſiewáć kąkol, á przy protekcyi Xiążąt Sáſkich apoſtatował, ożeniwſzy ſię z Zákonnicą iedną, ktorego gdzie indziey wolno czytáć obſzernieyſze bezecne życie, y errory, ktore do tąd náſłáduią ci, ktorym ciáło y ſwiát ieſt milſze, iák Bog, przez co im miło pátrzyć ná Niebo, ále nie dla nich, iáko ſam Marcin Luter ich wielki Prorok, y Pátryárchá zeznał, ktorego życzyłbym odſtąpić złego zdánia, á náypoczciwſzey między poczciwemi Wiárámi ſię chwycić. Kálwin tákże ná tym Synodzie y iego errory były potępione, y wſzyſcy nowi Heretycy.

BOLSANO nád Eyzachem Miáſteczko w iármárki ſłáwne y w winá bárdzo dobre.

BOHEMIA.

Albo

KROLESTWO CZESKIE.

OPinie ſą niezliczone Páńſtwá tego od iákiego Národu było mieſzkáne przed przyſciem Czechá w te Kráie, iedni twierdzą ze od Niemcow, drudzy że od Boyenow, ktorzy Roku 470. od Rzymu, wygnáni od Rzymiánow z Goli Cyzalpińſkiey tu uſzli y tu ſię uſtánowili; inni że było mieſzkáne od Boyenow, ludzi przychodnich z Burbonii, ktorzy ſię tu uſtánowili pod władzą SEGOWESKA Xiążęciá Golſkiego. Jednák z kąd z tąd, przychodni Národ, náypewnieyſza że był mieſzkány od Niemcow, zwánych Boyenow, bo y náſi Hiſtorycy upewniáią, że iuż ten Kray zwał ſię *Boyemia*, czyli *Boëmia*, ná ten czás kiedy CZECH założył ſobie, y ufundował tu Páńſtwo, iáko Gwagnin y Kromer obſzerniey piſzą, y cytuią Autorow.

CZECH tedy y LECH Brácia rodzeni z Woyſkiem náypierwey w te Kráie wtárgnąwſzy, rządzić ſię trybem woiennym poczęli, przywłáſzczywſzy ſobie, á ráczey podbiwſzy Boëmią, y to miáło bydź Roku P. 540. czyli 550. bo y o czáſie Autorowie dyſputuią. Z kąd záś, y z iáką Nácyą, y Potencyą ciż Brácią Wodzowie tu przyſzli, wolno przeczytáć obſzerniey Polſki opiſánie. Ják tedy ciż Wodzowie poczęli ſię mocnić w wiele obſzernych Kráiow, ták podział między ſobą uczynili. CZECHOWI doſtáłá ſię Boëmiá, á LECH w Polſzcze oſiádł. CZECH uſtánowiwſzy ſwoy Rząd w Páńſtwie ſwoim, y osádziwſzy Kray właſnym Słowáckim Národem, Kolonie záłożywſzy nowe, Kray ná ten czás lásámi zároſły wyronáwſzy, y wyczyſciwſzy, zoſtáwił po śmierci ſwoiey Rząd KROKUSOWI Synowi ſwemu, według iednych, według innych záś, że ten KROKUS był obrány od Czechow zá Wodzá po śmierci Czechá podczás Interregnum długiego. Ten Krokus Práwámi opátrzył Páńſtwo, pánował lát 39. zoſtáwił 3. Corki, z ktorych náymłodſzey zoſtáwił Rząd Páńſtwá. Tá rządziłá przez 9. lát, ktorey Czechowie przydáli 12. Rádnych Pánow dla aſſyſtowánia wſzelkim decyzyom. Czechowie iednák utęſknieni bez Wodzá pozwolili LIBUSSIE obráć ſobie mężá; tá zezwoliłá z tą kondycyą á żeby iey właſny koń był puſzczony wolno w pole bez uzdeczki, czyli bez muſztuká, y przed kimby ſię záſtánowił máiącym táblicę żelázną, ten miał bydź iey mężem; w tym koń puſzczony, záſtánowił ſię przed Przemyſłáwem ná ten czás oráiącym, ktorego lemieſz miał znáczyć táblicę, y Libuſſa záraz wzięłá go ſobie zá mężá. Ten PRZEMYSŁAW osádzony ná Tronie Práwá nowe uſtánowił Roku 660. ktore były exekwowáne áż do Károlá IV. Cesárzá. Zá pánowánia Libuſſy białegłowy wiele władnęły wolą ſwoią, Orężow záżywáły, Mężow ſobie obieráły; ſtroiu Męſkiego záżywáły, á ná oſtátek zrebellizowáły, y woynę Przemyſłáwowi wypowiedziáły, ále ie zwyciężył y Pryncypálkę ich poimał WLASTĘ czyli Wlaſtyſławę. Po śmierci iego Roku 676. Syn iego NEZAMIL náſtąpił; po ktorym Sukceſſorowie pánowáli áż do BOZYWOIA, ktory Chrześciáninem zoſtał Roku 966. Po Bożywoiu Syn BOLESŁAW, Ottonowi Cesárzowi hołdowáć począł. Po nim SPINGUS, á po tym WŁADYSŁAW I. koronowány Krolem Czeſkim Roku 1086. po nim WŁADYSŁAW II. inweſtyowány Krolem Czeſkim od Henryká IV. Cesárzá Roku 1090. y odtąd Cesárze Rzymſcy uzurpowáć ſobie poczęli inweſtyturę Kroleſtwá Czeſkiego. Po Władyſławie II. Sukceſſorowie y Liniá Czechá czyli Przemyſłáwá pánowáłá áż do WENCESŁAWA V. zmárłego Roku 1307. Po śmierci iego Henryk Xiąże Káryntyiſki Sioſtrę Wenceſłáwá máiący zá żonę intronizował ſię, ále od Rudolfá I. Cesárzá wygnány, á inweſtyowány Ján Luxemburgſki záſlubiony z młodſzą Sioſtrą Wenceſławą. Tá Liniá Janá Luxemburgſkiego pánowáłá od Roku 1312. áż do Roku 1438. zákończona ná Zygmuncie. ZYGMUNT Corkę iednę máiący wydał zá Albertá Xiążęciá Auſtryáckiego, ktory tylko Rok pánował, y Syn iego WŁADYSŁAW w młodym wieku umárł trzecią Linią zákończywſzy. CZECHOWIE po zákończoney ſukceſſyi obráli ſobie Krolá z Fámilii Grafow Czeſkich JERZEGO PODZIEBRASKIEGO Protektorá Herezyi Huſſytow. Po iego śmierci Roku 1470. obráli WŁADYSŁAWA Syná Ka-

zimierzá IV. Krolá Polſkiego Jagellończyká urodzonego z Corki Albertá II. Cesárzá; tego Syn Ludwik II. zginął w bátálii Mochackiey bezpotomnie, zoſtáwiwſzy rodzoną Sioſtrę, z ktorą ſię ożenił Ferdynand I. Ceſarz wziąwſzy z nią w Posągu Węgierſkie, y Czeſkie Kroleſtwá. Od tąd te obádwá Kroleſtwá doſtáły ſię w Dziedzictwo Domowi Auſtryáckiemu.

Roku 1620. Stány Czeſkie poczęły myśleć o przywroceniu wolności ſwoiey przez wznieconą rebellią pod władzą y protekcyą Pálátyná Reńſkiego Heretyká y Huſſyty, ále Ferdynánd II. Ceſarz znioſł go ná bátálii pod Prágą, gdzie Stány Czeſkie zgromione, Dziedzictwo ugruntowáne, Religiá Huſſytow znieſiona, á Kátolicka utwierdzona.

Krol Czeſki zárowno z Elektorámi uznáie Cesárzá zá Páná, y iemu hołduie, iáko Pierwſzy Elektor, y Podczáſzy wielki Imperyálny, aſſyſtuie, y ma mieyſce pierwſze y Votum po Elektorách Duchownych, ná Elekcyi Cesárzow lub Krolow Rzymſkich, przez ſiebie, lub przez Bárona Limburgſkiego Dziedzicznego ſwego Wikáryego, y prezentuie nowemu Elektorowi iábłko. Poſyła Deputátow ná Seymy Imperyálne, gdzie mu pozwolone mieyſce dla Deputátow Roku 1708. wraz z Xiążętámi Brunſwickiemi, iednák Páńſtwo Czeſkie między Cyrkuły Niemieckie nie wchodzi.

KROLESTWO CZESKIE Rządzi ſię włáſnemi Rádámi poſtánowionemi od włáſnych Krolow.

Pierwſza Rádá Wielka Koronná gdzie prezyduie Wielki Sędziá Czeſki, álbo Burgrábiá przy aſſyſtencyi 18. Rádnych Pánow, y wielu Aſſeſſorow. Drugá Rádá Spráwiedliwości czyli Trybunał, gdzie prezyduie Wielki Márſzałek Czeſki. Trzecia Kámerá álbo Sąd decyduiący potoczne Spráwy, y intereſsá, Záſtáwow, y kupná Dobr &c. Czwarty Trybunał nowo erygowány gdzie appelluią Niemcy w intereſsách Dobr ſwoich. Piąta Kámerá intereſsá grániczne decyduiąca, y te máią ſwoich Prezydentow od Dworu náznáczonych. Szoſta Káncellaryá Koronna, ále záwſze ieſt przy Dworze.

Krol ſię koronuie przy zgromádzonych Stánách Czeſkich, iákoż teráźnieyſzy Károl VI. Ceſarz ták był koronowány w Prádze. Tákże przy zgromádzonych Stánách ſtánowi Podátki y Táxy &c.

STANY Czeſkie łączą ſię z Duchowieńſtwá, Xiążąt, Grafow, Szláchty, y Mieſzczánow.

Arcybiſkup Prágſki ieſt Prymáſem Czech y *Legatus Natus* Stolicy Apoſtolſkiey, ma Suffragáná ſwego Biſkupá Ołomonieckiego, y pretenduie Wrocławſkiego, ále ten záwſze był y bydź powinien Suffragánem Arcybiſkupá Gnieznieńſkiego. Ma przytym to Kroleſtwo wielá Xiążąt, Elektorow, y Pánow hołduiących ſobie, iáko Elektor Sáſki, Brándeburgſki, Báwarſki, Xiążętá tychże 3. Domow, Xiążętá Wirtembergſcy, y wielu innych, ktorzy tu máią włáſne Dobra. Zámyka w ſobie Markizát Moráwſki, Luzácki, y Xięſtwo Sląſkie. Graniczy ná Wſchod z Wielką y Máłą Polſką, ná Pułnoc z Brándeburgią, ná Záchod z Elektorátem Sáſkim, Markizátem Miſniiſkim y Kulembáchſkim, ná Południe z Auſtryą, Báwaryą y częſcią Węgier. Kray ten ieſt náywyżſzy w Europie, Rzeki żadney nie przyimuie, ále ich wiele wydáie z ſiebie, oſobliwie Elbę, Odrę, Wiſłę y Morawę. Powietrze ma zimne, ále nie ze wſzyſtkim zdrowe. Gruntá ma tłuſte y żyzne, obfituiące w zbożá wſzelákie, páſtwiſká, ſzáfrány, y winá. Ma Gory bogáte w złoto y ſrebro, ále dla wielkiego koſztu ich nie robią, przytym obfituiące w ołowie, moſiądze, kámienie wſzelkiego koloru nákſztáłt Oryentálnych. Rzeki, ſtáwy obfituią wiele w Ryby. Láſy w zwierzyny wſzelákie, niedzwiedzie, jelenie, zubry, sárny, liſy &c. Bydłá, y koni miernych ále prácowitych wydáie wiele z ſiebie.

To Kroleſtwo dzieli ſię ná Czechy Włáſne, Morawę, Luzacyą, y Sląſk.

CZECHY WŁASNE.

TA Prowincyá ieſt náyznácznieyſza w Kroleſtwie, y náyzáchodnieyſza, gorámi nápełniona y ográniczona, oblana Rzekámi znáczniejſzemi Elbą, Muldawą, Egerem, y Miza.

Dzieli ſię ná 18. Powiátow to ieſt ná 15. Cyrkułow, y 3. Ziemie názywáiące ſię od włáſnych Miáſt Stołecznych. Cyrkuł tylko Moldáwſki názywa ſię od włáſney Rzeki Moldawy. Cyrkuły záś ſą te: Muldawa, Praga, Leytomeryc, Boleſław, álbo Bunczel, Chrudyn, Czaſlaw, Bechin, Czaurcyn, Prahatycz, Beraun, álbo Podberdevk, Rakonicz, Schlani, Sacz, y Pilzen. Trzy Ziemie záś ſą: Gráfſtwo Glatz, przedtym nále-

należące do Sląską, y ziemie Elubogen, y Egra dependuiące przedtym od Báwaryi. Tyleż Miáſt ieſt Stołecznych, y wiele innych w tym Páńſtwie ludnym.

PRAGA Miáſto Stołeczne całego Kroleſtwá, y náywiekſze w Niemczech wſpániáłe y ludne rozdzielone ná 3. Miáſtá. Stára y Nowa Prágá ná Wſchod Rzeki, á Máłá Prágá złączona z Nową Moſtem ná 24. Arkádách ná Rzece Moldáwie ná Záchod, ná tym Moſcie obſzernym y długim ſą Statuy liczące ſię 27. wſpániałe, y Krzyż we ſrodku wyzłocony. W máłey Prádze Páłác ieſt Krolow Czeſkich, lub Zamek ná gorze, przy nim Koſcioł Metropolitáńſki záſzczycony grobem S. Wenceſłáwá Krolá Czeſkiego, y S. Janá Nepomucená Kánoniká Prágſkiego, przyozdobionemi wielkiemi ſkárbámi. Bliſko Kátedry ieſt nie wielki y ubogi Koſciołek S. Woyciechá, w ktorym Czechowie twierdzą, że ma bydź Ciáło tego Swiętego, ále ſię mylą, bo to Ciáło ieſt złożone w Gnieznie. To Miáſto ma ſwego Arcybiſkupá erygowánego przez Klemensá VI. zá inſtáncyą Károlá IV. Cesárzá, záſzczycone Akádemią ſławną fundowáną od tegoż Cesárzá Roku 1360 ále oſzpecona náuką fálſzywą Janá Husá Rektorá ſwego, y Hieronimá Dyſcypułá iego z Prági urodzonego, ktory był ſpalony zá ſwoie fálſze R. 1416. Przyozdobione tákże Collegium Jezuickim ſławnym ná cáłą Europę w ſtrukturze, wſpániáłości y wielkości ſwoiey, procz ktorego ſą y inne dwá Collegiá Jezuickie, y innych wiele Kláſztorow, y Koſciołow wſpániałych. Zwáne od dáwnych to Miáſto *Cuſurgis, Marobudum, Dubienum &c.* Náywięcey záś ſłynie w náuki.

LEYTOMERYC nád Elbą ma ſwego Biſkupá fundowánego przez Alexándrá VII. P.

KENIGSGRATZ nád Elbą ma tákże ſwego Biſkupá.

CZASLAW nád Rzeką Chrudymſki wſłáwione grobem Janá Szyſzki, Wodzá Huſſytow, ktory ſtráciwſzy obádwá oká w rożnych okázyách, wiele iednák bátálii odpráwił ſlepy, y wiele Miáſt attákował.

GLATZ Miáſto Stołeczne Gráfſtwá tegoż Imienia nád Niſſą y Steyną obronione Cyttádellą. Po deceſſie Grafow ſwoich przyłączone do Korony.

EGRA nád Rzeką tegoż Imienia Miáſto obronne y zmocnione Cyttádellą.

LUZACYA należáłá náypierwey do Miſnii, pod Imieniem Márgrábſtwá, á Roku 1355. przyłączona do Korony Czeſkiey, R. ále 1620. záſtáwiona od Ferdynándá II. Cesárzá Janowi Jerzemu I. Elektorowi Sáſkiemu zá 7000000. expendowánych ná uſługę Cesárſką ná Woynie Czeſkiey, o tey Prowincyi wolno wyżey czytáć pod Sáxonią.

SLĄSK.

TO Xięſtwo rowno z Polſką ufundowáne, y záwſze przed 300. lat z nią złączone było; ále po śmierci Boleſłáwá Krzywouſtego Xiążęciá Polſkiego R. 1140. Władyſłáwowi Synowi iego ſtárſzemu pierwey Monárſze Polſkiemu, ále od Bráci detronizowánemu dla honoru iego utrzymánia dáne y pozwolone. Po iego śmierci Synowie 3. podzielili ſię tym Xięſtwem, Boleſłáwowi doſtáło ſię Xięſtwo Wrocłáwſkie, Mieciſłáwowi Ráciborſkie, y Opolſkie, á Powiáty Głogowſki y Kroſnieńſki Konrádowi. W tym záś podziále ſprzyſięgli ſię Stánom Rzeczypoſpolitey Polſkiey, iáko záwſze mieli bydź wierni Polſkim Monárchom, y aſſyſtowáć Rádom, y Woynom Rzeczypoſpolitey z obligacyą nie alienowánia żadnego káwáłká ziemi od Kráiow iey podległych, y bydź záwſze Xiążętámi Polſkiemi, iákoż przez długi czás byli wiernemi Oyczyznie, bo R. 1180. ná Seymie Łęczyckim znaydowáli ſię, R. 1222. aſſyſtowáli Leſzkowi Białemu, Monárſze Polſkiemu, wraz z Konrádem Xiążęciem Mázowieckim ná Woynie przeciw Pruſom, R. 1226. Henryk Brodáty Xiąże Wrocłáwſki aſſyſtował Seymowi w Gąſawie zgromádzonemu z Stánow Rzeczypoſpolitey przeciw Swętopelkowi Xiążęciu Pomorſkiemu, ktory zdrádą ten Seym náiechał, wiele krwi rozlał, Leſzká białego Monárchę zábiwſzy, y Henryk ledwie żywo uſzedł zrániony. Tenże Henryk Xiąże Wrocłáwſki był Opiekunem Boleſłáwá Pudyká. Po tego śmierci Roku 1242. Henryk Pobożny Xiąże Wrocłáwſki, Syn Brodátego miał Komendę Woyſká Polſkiego przeciw Tatárom, y pod Legnitzą mężnie przeciw nim woiuiąc zginął. Y do tąd Xiążętá Sląſcy wiernie ſłużyli Oyczyznie.

SCYSSYE potym Polſkich Xiążąt y Sląſkich pokazáły drogę Krolom Czeſkim do nábycia Sląſká, á náypierwey zá Boleſłáwá Pudyká Ottocarus Krol Czeſki Opáwę opánował, potym Henryk zwány *Probus* Xiąże Wrocłáwſki złączywſzy ſię z Czechámi, przymuſił Kazimierzá Xiążęciá Opolſkiego, że muſiał y ſiebie y Xięſtwo ſwoie poddáć y przyłączyć do Kroleſtwá Czeſkiego R. 1289. Zá Władyſłáwá záś Lokietká Xiążęciá Polſkiego

ſkiego Synowie Henryká Probusá Trzech poczęli ſię kłocić o podział po śmierci Oycá ſwego, y Boleſłáw z Władyſłáwem konſpirácyą podnieſli przeciw ſtárſzemu Henrykowi z działu Xiążęciu Wrocłáwſkiemu, wſparci potencyą Janá Luxemburgſkiego Krolá Czeſkiego, ále Henryk przy Potencyi Polſkiey Władyſłáwá Łokietká złomał złość Bráterſką, potym iednák ułágodzony od Janá Krolá Czeſkiego, zámienił mu Xięſtwo Wrocłáwſkie zá Kloſko, tymże ſpoſobem Władyſłáw y Boleſłáw przyłączyli mu do Korony Czeſkiey, Xięſtwo Legnickie y Brzeſkie, y od tąd Sląſk odpadł od Polſkiey przyłączony do Czeſkiego Kroleſtwá, ále tylko Domowi Luxemburgſkiemu ſłużący, y to ieżeli ſpráwiedliwe te donácye y awulſye bez konſenſu Stánow Rzeczypoſpolitey, ſąd przy godnych Statyſtách niech będzie. Kazimierz Krol Polſki te Donácye potwierdził, ále tylko ſłużące Janowi Luxemburgſkiemu, y Synowi iego Karolowi, ktorych iuż Dom záginiany. Czyli iednák mogłá bydź tá Donácyá z niewiádomością Rzeczypoſpolitey, ile że tá Prowincyá nie byłá od Polſki záwoiowána, ále właſna, y rowno z Polſką ufundowána przy godnych Statyſtách Decyzyą zoſtáwuię: ile że iuż po złączeniu ſię z Koroną Czeſką Xięſtwá Sląſkiego R. 1344. Kazimierz W. Krol Polſki odebrał iák ſwoie Ziemię Schowſką, Xięſtwo Siewierſkie Zbigniw Oleſnicki Kárdynał y Biſkup Krákowſki kupił, y przyłączył do Polſki nábywſzy donácyi od Xiążąt Teſzyńſkich, Xięſtwo Zátorſkie y Oſwiecimſkie tákże odebráne do Korony Polſkiey. Władyſłáw Jagello Krol Polſki z Wenceſłáwem Cesárzem z tą kondycyą záwárł Pokoy, że iáko Xiąże Sląſki powinien mu był ná Woynę dáć przeciw káżdemu nieprzyiacelowi 600. Káwáleryi z kopiiámi, y 600. z Dzidámi, ktora obligácyá ieſt opisána R. 1395. w Archiwie Krákowſkim. Temuż Krolowi przeciw Kryżákom R. 1414. muſieli aſſyſtowáć ná Woynę Bernád Opolſki, Konrád Oleſnicki, Wenceſław Zegáńſki, Jan Lubieńſki, Wenceſłáw Opáwſki, Xiążętá Sląſcy. Zygmunt Ceſarz y Krol Czeſki temuż Władyſłáwowi ofiárował Agatę żonę Wenceſłáwá Krolá Czeſkiego Wdowę, y z nią reſtytucyą Sląſká w poságu, o czym Legácye ſwiádczą R. 1421. Tegoż Władyſłáwá Syn Kázimierz proſzony od Czechow zá Krolá, ktory ſię ożeniwſzy z Elżbietą Albertá Auſtryáckiego, y Krolá Czeſkiego Corką, był Krolem Polſkim, á po śmierci Władyſłáwá Brátá Elżbiety, táż Elżbietá Krolá Kázimierzá żoná, przyznána zá Dziedziczkę od Czeſkich Stánow, w Liſcie od nich pisánym R. 1467. do Kázimierzá, y Synowie Kázimierzá zá Dziedzicow przyznáni. Potym też ſáme Stány R. 1471. ná Seymie Kutnieńſkim, przez Legácyą uproſili Władyſłáwá Syná Kázimierzá, ná Kroleſtwo Czeſkie iáko Dziedzicá, iednoſtaynie go obráwſzy, iákoż tenże Władyſłáw Poſſeſſyą Kroleſtwá odebrał, pánował długo, á po śmierci Dziedzictwo zoſtáwił Ludwikowi Synowi, po tego śmierci Máryá Corká iego, wnioſłá Dziedzictwo w Dom Ferdynándá I. Cesárzá, y od tąd ucichłá pretenzyá, á Sląſk przyłączony do Czeſkiego Kroleſtwá, y z nim do Domu Auſtryáckiego.

Tá Prowincyá grániczy ná Záchod z Czechámi, y Luzácyą, ná Pułnoc z Brándeburgią, ná Wſchod z Polſką, á ná Południe z Morawą. Oblana wielą Rzek oſobliwie Odrą, ktora ią w zdłuż oblewa. Kray ma ludny, gruntá uprawne, żyzne, y obfituiące w zbożá wſzelákie y páſtwiſká. Ma gory zwáne Ryzenberg, w ktorych ſię znaydowáć ma złoto y ſrebro, ma kużnice żelázne, miedziáne, cenowe, Huty Skláne, Láſy zwierzyn pełne, Mánufáktury wſzelkie, procz iedwábiow, iednym ſłowem, Kray náylepſzy, náyludnieyſzy w Páńſtwách Auſtryáckich.

Rząd Sląſki podobny ieſt iáko y w Czechách, y kiedy podátkow nowych potrzebuie Ceſarz, to ſię zieżdżáią Stány Sląſkie, y uchwaláią ſummę. Te záś Stány łączą ſię z Xiążąt Sląſkich, z Officyáliſtow w Dobrách Cesárſkich, y z Szláchty &c. Dzieli ſię Sląſk ná dwie cześci Generálne.

Wyżſzy Sląſk zámyka w ſobie 9. Xięſtw, zwánych od Miáſt ich Stołecznych: iáko; Teſzyn, Raciborz, Opawa, Jegendorff, Opole, Gradek álbo Niſſa, Monſterbek, Brzeg, y Swidnica.

Niżſzy Sląſk zámyka w ſobie 8. Xięſtw, biorących imię od Miáſt Stołecznych, iáko; Wrocław, Oleſnica, Olawa, Lignica, Jawer, Głogow, Sagan, y Kroſna. Przytym zámyka w ſobie Baronie Trachenberg, Milicz, y Wartemberg, álbo Sycow. Xięſtwo Kroſnienſkie do Brándeburczyká należy. W tey Prowincyi Sląſkiey ieſt wiele Szláchty, ále y Miáſtá regulárnie ufortyfikowáne.

WROCŁAW Miáſto Stołeczne nád Odrą Rzeką Portową náybogátſze w Niemczech z przyczyny Odry wygodną defluidácyą ſprowadzáiącey wſzelkie Kupiectwá, y wyprowadzáiącey do Morzá, náwięcey záś płotnámi cienkiemi hándluie, y w wſzelákiego Rzemieſlniká obfituie, á náywiecey ſię bogáci z pogránicznych Páńſtw Polſkich. To Miáſto rządzi ſię ná Formę Rzeczypoſpolitey lubo uznáie Cesárzá zá Páná: Mágiſtrát cáły Luterſki, iáko y kupcow większa połowá, Koſcioły náywſpánialſze S. Magdáleny

leny, y S. Zofii trzymáią Lutrzy; w Kośćiele S. Mágdáleny obligowáni ſą záwſze wraz z Predykántámi ſpiewáć *Salve Regina*, w Kośćiele záś S. Zofii pokázuią w Wielki Piątek wſzyſtkie Myſteriá Męki Páńſkiey bárdzo ſzácowney roboty. W Mieſcie tym ieſt y Kátolikow wiele, ma ſwego Biſkupá Suffragáná Metropolii Gnieznieńſkiey, ma y Kátedrálny Koſcioł ná Przedmieſciu z dwiemá Wieżámi wyſokiemi wſpániały, ma y Collegium Jezuickie nowo wyſtáwione, y Koſcioł wewnątrz wſzyſtek mármuryzowány, y przy nim ſzkoły czyli Akádemiá nowo erygowána ſtruktura bárdzo wſpániáłą pod Herbámi Leopoldá Cesárzá, ma y innych wiele Kláſztorow, Koſciołow &c. Miáſto mocno ufortyfikowáne oſobliwie od Polſki nád Odrą, ulice ma ſzerokie y proſte, Páłáce, Kámienice wſpániáłe, záſzczycone częſtą Rezydencyą Xiążąt, Grafow, á uſtáwiczną Gubernátorá zwánego Oberámtá. Károl IV. Ceſarz podobał ſobie wiele to Miáſto, y on ie roſprzeſtrzenił, nádáwſzy mu wiele Przywileiow y Prerogátyw. O n ilę od Wrocłáwiá ieſt Miáſtecko názwáne PSIE POLE, ná tym sámym mieyſcu gdzie Boleſław Krzywouſty Monarchá Polſki wygrał znáczną bátálią przeciw Henrykowi V. Cesárzowi, ták że ledwie sám Ceſarz uſzedł, á ná toż sámo mieyſce po wygráney wielkie ſtádá pſow námnożyło ſię ná pożárcie trupow pozábiiánych, y od tąd mieyſce to Pſim polem názwáne.

Jeſt tu w tym Páńſtwie y wiele innych Miáſt, iáko BRZEG Fortecá mocna nád Odrą, OPOLE, LIGNITZA, gdzie ieſt Akádemiá dla młodzi exercytuiących ſię w ięzykách, w Trybách woiennych, y Káwáleríkich.

NISSA Miáſto piękne, y przyozdobione Collegium Jezuickim bárdzo wſpániáłym.

BYCZYNA Miáſteczko nie wielkie, ále wſtáwione bátálią wygráną Janá Zámoyſkiego Káncleráá y Hetmáná Polſkiego Roku 1588. 25. Styczniá przeciw Máxymiliánowi Xiążęciu Auſtryáckiemu, ktorego tám w niewolą wziął, o czym wolno czytáć pod Zygmuntem III. Krolem Polſkim.

To Miáſto miáło ſwego Biſkupá, ále przenieſiony wraz z Kátedrą do Wrocławiá.

Xięſtwo Sląſkie y Miáſtá większą połową ſą záráżone Sektą Luterſką.

TRZEBNICA Mieyſce o 3. mile od Wrocławiá wſtáwione Kláſztorem wſpániáłym fundowánym od Henryká Brodátego Xiążęciá Wrocłáwſkiego z wyposáżeniem ná 1000. Oſob, Koſcioł záſzczycony Grobem y Ciáłem S. Jádwigi, ktorá tu umárłá iáko weſpoł Fundátorká, kiedy ſię Henryk pytał Xieni pierwſzey, czyli iuż byłá kontentá z poságu, odpowiedziáłá Sląſkim terminem: Treba nic; y od tąd Trzebnicą názwáne Mieyſce.

MORAWA.

TA Prowincyá trzymána od Márkománow, ſzczyciłá ſię włáſnemi Krolámi, á potym iák przyłączona do Korony Czeſkiey, ták odmieniona byłá ná Xięſtwo dla Tytułu Krolewiczow Czeſkich, á potym odmieniona ná Márkizát, y do tych czás ſię nim intytułuie. Graniczy z Auſtryą, Czechámi, Sląſkiem y Węgrámi. Kray ma gorámi nápełniony, ále w winá obfituiący, w zbożá, páſtwiſká, y lásámi opátrzony. Oblany wielą Rzek, oſobliwie Morawą, od ktorey bierze Imię ſwoie, y wielą iezior.

Dzieli ſię ná 5. Cyrkułow pomnieyſzych, ktorych w káżdym poſtánowiona Juryſdykcyá od Dworu, ták iáko w Czechách, y Sląſku. Ma Miáſtá znácznieyſze Ołomoniec, Bryn, Hradyſz, Znaim, Iglaw.

BRYN Miáſto Stołeczne, y ufortyfikowáne nád Rzeką Swartą, záſzczycone zgromadzáiącemi ſię tu Stánámi Moráwſkiemi, y Rezydencyą Biſkupá Ołomonieckiego.

OŁOMONIEC Miáſto ma ſwego Biſkupá, y Kátedrę wſpániáłą, przyozdobione Collegium Jezuickim wſpániáłym, y pięknym, zmocnione Cyttádellą, y ufortyfikowáne, Szwedom ſię poddáło, ktorych Cesárſcy nie mogli potym dobyć dopiero przez Pokoy Munſterſki oddáne.

NYKILSBURG o 6. mil od Wiedniá przyozdobione Zamkiem Xiążąt támecznych, w ktorego Sklepie podziemnym ieſt ták wielka kufá winna, ná ktorey wyſokość po 22. gradusách trzebá wchodzić, y ná niey może 6. pár Oſob táńcowáć.

RZĄD DUCHOWNY w NIEMCZECH.

NIemieckie Páńſtwá nie zupełnie były od Rzymián záwoiowáne, tylko nád Dunáiem y Renem, gdzie były uſtánowione Prowincye 2. Germániczne, y dwie Recye Belgiczna, y Noryczna. W tych sámych też byłá Wiárá S. záſzczepiona w III. y w IV. Wieku, y Metropolie były erygowáne, o czym niżey. ATTYLLA y inne Nácye Pogáńſkie zruynowały to wſzyſtko w V. y VI. Wieku. S. Bonifácyuſz, y wielu Miſſyonárzow Fráncuſkich y Angielſkich dopiero w VIII. Wieku wſkrzeſili Wiárę S. przy mocney Protekcyi Károlá Wielkiego Ceſárzá, ktory ſię w Báwaryi, á potym áż w Sáxonii opárł, przywrocił dáwne Prelátury, náwrocił wſzyſtek ten Kray do Ewángelii, y był pierwſzym Cesárzem Záchodnim. Ták Károl Wielki iáko y iego Sukceſſorowie, wielce byli pobożni y pokorni Stolicy Apoſtolſkiey; ále iák Koroná Cesárſka weſzłá w Dom Niemiecki, ták y powágá Pápieſka zmnieyſzona, bo iák Cesárze chcieli ſię mieſzáć do Elekcyi Papieżow, ták y Papieże do Elekcyi Cesárzow, co było przyczyną przez długi czás wielkich kłotni. Ale Dom Auſtryácki doſtáwſzy Korony Cesárſkiey inſzą dyſpozycyą uczynił, bo Elekcyą Papieżow zoſtáwił wolney Kárdynałow dyſpozycyi w Conclave, á Elekcyą Cesárzow wolną zoſtáwił Elektorom.

Fálſze potym Heretyckie náſtąpiły zágęſzczone w Niemczech przez pierwſzych nieſzczęſliwych Wodzow Jáná Husá, Zwingliuſzá, Lutrá, Kálwiná, y do tąd ſą mocno wkorzenione w tych Kráiách, wſzyſtek Rząd Koſcioła Rzymſkiego odmieniwſzy.

Niemiecka Monárchiá rozdzielona ieſt ná 2. Stány. Pierwſzy dependuiący od Imperium, zámyka w ſobie 10. Cyrkułow, o ktorych wyżey. Drugi záś nie dependuiący zámyka w ſobie Czechy, Szwayczary, Hollandyą, álbo niżſze Prowincye Proteſtáńckie y Kátolickie. W Cyrkułách náyznácznieyſzy ieſt Monárchá Ceſarz, ktory iuż zániedbał koronowánym bydź przez Pápieżá. Po Cesárzu ſą Elektorowie Duchownych 3. Mogunckí, Trewirſki, y Kolońſki, Swieckich Kátolikow 4. Krol Czeſki, Elektor Báwarſki, Sáſki, y Pálátyn Reńſki, (Ci dway oſtátni nie dáwno odſtąpili, Sáſki Luterſkiey, á Reńſki Kálwińſkiey Sekty) y dwoch Kálwinow Brándeburgſki, y Hánnowerſki. Po nich ieſt wielu Arcybiſkupow, Biſkupow, Opátow, Xień, Xiążąt, Lándgrafow, Grafow, Markizow, ktorzy ſą u ſiebie abſolutámi, y deputuią ná Seymy Imperyálne. Przytym Miáſt wiele wolnych; Anzeátycznych, iednych Dyſſydentckich, drugich Kátolickich, iednym ſłowem wſzyſtek porządek piękny.

Te Cyrkuły, o ktorych wyżey były rozdzielone áż do VI. Wieku ná 6. Prowincyi Koſcielnych pod Metropoliámi Moguncką, Trewirſką, Kolońſką, Saltzburgſką, Bremſką, y Magdeburgſką; y miały pod ſobą, 36. Biſkupſtw. Ale te ſą wielce odmienione przez appetit Xiążąt intrát Koſciolnych, y ſą przemienione w Swieckie przez Decyzyą, y rezolucyą Lutrá y Kálwiná, czym náywięcey pociągneli zá ſwemi fálſzámi Xiążąt Niemieckich, á Pokoy Munſterſki muſiał ſtwierdzić te odmiány Biſkupſtw Roku 1648., przez ktory ubyły Prowincye, álbo Metropolie Bremſka, y Magdeburgſka. Kolońſka, záś y Mogunckа pozbyły wielu Biſkupow, Saltzburgſka konſerwuie ſwoich, Trewirſka záś uſtąpiłá ſwoich Fráncyi Meckiego, Tulſkiego, y Werduńſkiego.

Arcybiſkupſtwá, y Biſkupſtwá, ktore ſię intytułuią Xięſtwámi dependuią od wolne Elekcyi Kapituł, inne záś Ceſarz poddáie.

Czechy w IX. Wieku ſzczycą ſię roſkwitłą Wiárą S. gdzie Huſſytowie, Lutrzy, Kálwini poczęli byli wiele mieſzáć, ále uſpokoieni po bátálii Prágſkiey, y odtąd Wiárá S. tám kwitnie, ma ſwego Arcybiſkupá, ktorego Ceſarz prezentuie, y inne Biſkupſtwá y Prelátury.

Szwayczáry máią tákże wielu Biſkupow obieránych od Kápituł, lubo Kráy pełny Dyſſydentow.

Niżſze Prowincye Kátolickie, teraz do Cesárzá náleżą, Hiſzpánii odięte.

Proteſtáńckie záś ſą pod Imieniem Hollándyi.

* Znák

* Znák Arcybiſkupſtw, y Biſkupſtw Holenderſkich Kátolikom odebránych.
§ Znák Arcybiſkupſtw, y Biſkupſtw odebránych Kátolikom przez Pokoy Munſterſki.
† Znák Arcybiſkupſtw, y Biſkupſtw Kátolickich Imperyálnych.

ZEBRANIE CHRONOLOGICZNE.

MONARCHIA NIEMIECKA

Zámykálá w ſobie przedtym.			Teraz zámyka w ſobie.	
METROPOLIE	PROWINCYE.		METROPOLIE	PROWINCYE
w Gallii	Kolonia, Trewirya	Germanica II.	Utrecht	Hollandya
	Moguncya	Belgica I., Germanica I.	Malinia	Prowincye Kátolickie
we Włoſzech		Rhetia I., Rhetia II.	Colonia	Weſtfalia
w Illiryku	Lork	Norica	Brem	Wyżſza Saxonia, Niżſza Saxonia, Niżſzy Ren
			Magdeburg, Trevirya	Wyżſzy Ren, Szwayczary
			Moguncya	Szwabia, Frankonia
			Salisburg	Bavarya, Auſtrya
			Praga	Bohemia

	Wieki	Intraty Talery
PROWINCYA UTRECT.		
ARCYBISKUPSTWO		
* Utrecht, Trajectum Biſkupſtwo W. VII. Arcybiſk. erygowáne W. -	XVI.	
BISKUPSTWA.		
* Deventer, Deventria -	XVI.	
* Groninga - -	XVI.	
* Leuwarden, Leovardia	XVI.	
* Harlem, Harlemun -	XVI.	
* Middelburgum - -	XVI.	
PROWINCYA MALENSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Malines, Mechlinia -	XVI.	
BISKUPSTWA.		
Ruremonda - -	XVI.	

* Boſle-

	Wieki	Intraty Talery
* Bosleduc, Sylva Ducis	XVI.	
Antwers, Antwerpia -	XVI.	
Bruges, Brugæ - -	XVI.	
Gand, Gandavum - -	XVI.	
Ipres, Ipræ - -	XVI.	25000
PROWINCYA KOLONSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
† Colonia - -	IV.	120000
BISKUPSTWA		
† Munster, Monasterium	VIII.	900000
§ Minden, Minda - -	VIII.	
† Osnabrug, Osnabrucum	VIII.	60000
† Liege, Leodium - -	VIII.	120000
PROWINCYA BREMSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
§ Brema Biskupst. W. VIII. Arcybisk. - -	IX.	
BISKUPSTWA.		
§ Lubek, Lubecum -	XII.	
§ Ratzeburgum - -	XI.	
§ Sverinum - -	XII.	
PROWINCYA MAGDEBURGSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
§ Magdeburgum - -	X.	
BISKUPSTWA.		
§ Havelsberga - -	X.	
§ Brandeburgum - -	X.	
§ Mersoburgum - -	X.	
§ Naumburgum - -	XI.	
§ Meisnen, Misnia - -	X.	
PROWINCYA MOGUNCKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
† Moguntia - -	III.	
BISKUPSTWA.		
† Worms, Vormatia - -	IV.	
† Spir, Spira Nemetum -	IV.	60000

	Wieki	Intraty Talery
† Constantia - - -	VI.	600000
† Coire Curia - -	IV.	35000
† Auspurg, Augusta Vindelicorum - -	IV.	60000
† Aichstadt, Qvercetum	VIII.	120000
† Wirtzburg, Herbipolis	VIII.	300000
† Bamberga Exempt. -	XI.	180000
† Paderborna - - -	VIII.	60000
† Hildeshemium - -	IX.	
§ Halberstadium - -	IX.	
§ Ferden, Verda - -	VIII.	
† Strasburg, Argentoratum - - -	V.	180000
PROWINCYA SALTZBURGSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
† Saltzburg, Juvavia	VIII.	
BISKUPSTWA.		
† Vienna - - -	XIV.	
† Passaw - - -	IX.	120000
† Ratisbona - - -	VI.	
† Frisinga - -	VIII.	
† Brixen, Brixino - -	VIII.	120000
† Lavantum - -	XIII.	
† Gurcum - -	XI.	
† Secovium - -	XIII.	
† Neostadium - -	XV.	
PROWINCYA CZESKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Praga Biskupstwo W. X. Arcybiskupstwo. -	XIV.	
BISKUPSTWA.		
Leutmeritz, Letomericium	XVII.	
Königsgratz, Regino-Hradetium - - -	XVII.	
Olmutz, Olomucium -	XI.	
BISKUPSTWO WROCŁAWSKIE należy do Prowincyi Wielko Polskiey do Metropolii Gnieznieńskiey.		

KROLE-

KROLESTWO WĘGIERSKIE.

TO Páńſtwo naypierwey Pannonią zwáne od PANNONA iednego z 20. Krolikow, ktory z Tuiſkonem w te Kráie przyſzedł ſię ufundowáć, ále tá Pannonia potym od Rzymiánow zázwoiowána byłá, y rządzona przez 327. lat, y ná ten czás zá Probuſá Gubernatorá támecznego Winnice ſtánowić poczęto, ktorych winá ſą naywybornieyſze w Europie. Wandálowie potym przyſzedſzy tu przez 40. lat báwili zá Konſtántyná Wielkiego Ceſárzá, ktorych Gotowie przez Traktát z Grácyánem Ceſárzem uczyniony z támtąd rugowáli. Hunnowie záś w 600000. Woyſká z Attylą przyſzedſzy z Turkeſztánu, wygnáli Gotow R. 401. y ufundowáli ſię w Pannonii, názwáwſzy ią od ſwego Imienia HUNGARYĄ. R. 458. Oſtrogotowie Hunnow wygnáli z Pannonii, R. záś 520. Lombárdowie Oſtrogotow rugowáli, á Roku 601. czyli 604. Rzymiánie ná odwrot odebráli, tym ią znowu Hunnowie pod władzą Sukceſſorow Attyli wydárli, y rządzili nią áż do R. 805. ktorych dopiero Károl Wielki Ceſárz wygnał, y w cále wykorzenił. Dywizye potym Kłotnie y Scyſſye w Páńſtwách Imperyálnych pokazáły drogę Hunnom, że kiedy Otto Ceſarz z Fráncuzámi miał do czynienia, ci wpádli w Węgry y odebráli wſzyſtek Rząd R. 999. w krotce potym GEIZA Wodz ich Wiáre S. przyiął, y Syn iego S. STEFAN, ktory po śmierci Oycá Krolem intronizowány Roku 1000. odebráwſzy Koronę bogátą od Sylweſtrá II. Papieżá, tenże S. Krol wziął ſobie zá żonę GIZELLĘ Sioſtrę S. Henryká Ceſárzá, z ktorey ſpłodził S. Emeryká, ále ten przed Oycem umárł. Po S. Stefánie koronowány PIOTR Sioſtrzeniec iego, ktory dla Akcyi ſzpetnych zrucony, á intronizowány ABBAS Brát S. Stefáná, ále y ten zrucony, y zábity, á JĘDRZEY I. Krewny S. Stefáná koronowány, po nim BELA Brát iego, á po Beli SALOMON Syn Jędrzeiá, ále y ten wygnány od GEIZY II. po tym Krolá. Po nim obrány WŁADYSŁAW I. po ktorym Syn náſtąpił COLOMANUS, tego Syn Stefan II. bezpotomny uczynił Sukceſſorem Stryiecznego ſwego BELĘ II. po nim náſtąpił Syn GEIZA III. ktorego Sukceſſyá trwáłá áż do Károlá I. Synа Károlá Martellá Krolá Neápolitáńſkiego, ktory obrány y koronowány Krolem Węgierſkim R. 1301. Rządzone tedy Węgry były przez 23. Krolow Sukceſſorow GEIZY I. á od Károlá I. ktory obrány, krolował w Węgrách, oſádzony Syn iego Ludwik, ktory młodo umárł zoſtáwiwſzy corkę MARYĄ, ktora Zygmuntowi Ceſárzowi w poſágu Kroleſtwo Węgierſkie wnioſłá. Tego Corká Elżbietá, wydána zá Albertá Auſtryáckiego Ceſárzá, y Krolá Węgierſkiego, ten Albert bezpotomnie umárł, bo Syn iego Władyſław w młodym Wieku zſzedł z tego Swiátá, y, ták Węgrowie obráli ſobie zá Krolá WŁADYSŁAWA V. Synа Kazimierzá Krolá Polſkiego koronowánego iuż ná ten czás Krolá Czeſkiego, po nim Syn LUDWIK II. przeciw Turkom zginął, á Sioſtrá Ludwiká ANNA Corká Władyſłáwá Ferdynándowi I. Ceſárzowi záſlubiona, po śmierci Ludwiká Dziedziczká Czech y Węgier, w Dom Auſtryácki powtornie te Kroleſtwá w poſágu wnioſłá, y do tąd Domu Auſtryácki pánuie w obodwoch Kroleſtwách, y dziedziczy w cále wolną ich Elekcyą znioſzy, ktorą ſię záwſze Węgrowie záſzczycáli.

To Kroleſtwo graniczy ná Pułnoc z Gorámi Kárpáckiemi, ktore ie dzielą od Polſki, Slaſká y Morávy, ná Záchod z Auſtryą, y Sląſkiem, ná Południe z Boſnią y Serwią, ná Wſchod z Wołochámi y Tranſylwánią. Rząd w tym Kroleſtwie ieſt podobny iák w Kroleſtwie Czeſkim.

Kray ten ieſt oblany wielą Rzek, z ktorych nayznácznieyſze ſą: Dunay, Sawa, Drawa, Teiſſa, Maros, Raab, Grand, y Zarwiſſa, ktore ſą wſzędzie rybámi nápełnione. Powietrze nie zupełnie ma zdrowe; Ale ziemiá we wſzyſtko obfituiąca w zbożá wſzelákie, w winá wyſmienite, záſzczycone ná cáłą Europę, w owoce wſzelkie, páſtwiſká obſzerne, w ktorych wielkiemi ſtádámi bydłá ſię páſą, á naywięcey w woły roſłe obfituie, y niemi we Włoſzech y Fráncyi hándluie, Láſy ma nápełnione zwierzyną wſzeláką, záſzczyca ſię y wodámi defektom Ludzkim pomocnemi. Gory ma bogáte w złoto, ſrebro, moſiądz, miedź, ſol, ołowie &c.

Węgrowie ſą woienni y mocni, ále ich cenzuruią że ſą pyſzni, zli, mſzczący ſię, á do tego iedności nie kochaiący między niemi, dla czego ich Dywizye były przyczyną w tym Páńſtwie wielu rewolucyi, w Łacińſkim ięzyku ſą naywięcey biegli, Niemcow nienáwidzą, Szláchecki iednák Stán ieſt przychylny Dworowi Auſtryáckiemu, dla obronienia ich od iárzmá Tureckiego. Szláchecki Stán Węgierſki ieſt wſpániáłość lubiący y życie Páńſkie, w koniách pięknych ſię kochaiący, y w Łowách, ich ſiły záś funduią ſię naywięcey ná Káwáleryi Węgierſkiey, manierą Uſárſką, y ná Chaydukách mánierą piechoty.

Dzieli ſię to Kroleſtwo ná 3. częśći wielkie, ná Wyżſze Węgry, ná Niżſze, y Skláwonią. Turcy te oſtátnie dwie wcále byli záwoiowáli, y trzymáli, iáko y pierwſzey częśći południową ſtronę, ále R. 1685. wygnáni z támtąd byli, począwſzy od przegráney ich pod Wiedniem, y nie trzymáli do tąd tylko Temeſwar, przy mężnym záwſze dániu im odporu Xiążęciá Eugeniuſzá Wielkiego Wodzá Károlá VI. Ceſárzá, ále po śmierci iego podczás tey oſtátniey rewolucyi znácznie Turcy profitowáli, kiedy y Belgrad odebráli y wſzyſtkie te Prowincye, ktore im był odebrał Xiąże Eugeniuſz R. 1719. Te trzy częśći rozdzielonego Kroleſtwá Węgierſkiego dzielą ſię ná 54. Gráfstw. To Kroleſtwo było przedtym dáleko obſzernieyſze, bo zámykálo w ſobie: Kroacyą, Boſnią, Dalmacyą, Serwią, Bulgaryą, Tranſylwanią, Wołochy, y Moldawią.

WYZSZA Część Węgrow ieſt náyobſzernieyſza, ciągnie ſię ná Pułnoc, y Wſchod, między Gorámi Kárpáckiemi, y zámyka w ſobie Kray dawnych Juzyngow, Metanaſtow, z Dacyą Południową. Miáſtá ma nayprzednieyſze Presburg, Neuchauſel álbo Owar, Nitryą, Altſol, Newſol, Kaſſowią, Eperies, Mongats, álbo Munchats, Zatmur, Tokay, Agryą, Zolnok, Segedin, Peſt, Kolocz, Chonat, wielki Waradyn, Giula, Lippa, Temeſwar &c.

NIZSZA część Węgrow położona ieſt między Dunáiem y Drawą, Wyżſzemi Węgrámi y Sklawonią, zámyka w ſobie: niżſzą Pannonią, y Wſchodnią ſtronę wyżſzych Węgier. Ma Miáſtá znácznieyſze: Altenburg, Komore, Jawarin, álbo Raab, Gran álbo Strygonią, Bude Miáſto Stołeczne, Albę Krolewſką, Torne, Darde, Pięćkościołow, Zyget, Kaniſę &c.

PRESBURG nád Dunáiem Miáſto Stołeczne wyżſzych Węgier, gdzie Koroná Kroleſtwá ieſt konſerwowána, ktorą Anioł z Niebá miał S. Steſánowi przynieść, y tu Koronácyá ſię odpráwuie Krolow przenieſiona z Alby Krolewſkiey. W tym Mieſcie ieſt Zamek dobrze ufortyfikowány, w ktorym Ceſarze ſtawáią przyiechawſzy, tytułuie ſię Gráfſtwem Presburgſkim, gdzie y drugie Miáſto należy zwáne TYRNAW, ma ſwego Arcy-Biſkupá.

NEUCHAUSEL Miáſto mocne, iednák Turcy ie byli odebráli R. 1663. ále wygnáni z támtąd R. 1685. przez Generałá Kaprará pod Komendą Xiążęciá Lotáryńſkiego, wſtáwione to Miáſto w pobliżſzych Gorách moſiężnemi Kruſzcámi.

KOLOCZ nád Dunáiem mniey konſyderowáne, tylko że ma ſwego Arcy-Biſkupá.

WARADYN nád Rzeką Sebeſkeres, ma ſwego Biſkupá Suffragáná Kolockiego. Turcy ie byli wzięli R. 1660. ále wygnáni od Ceſárſkich R. 1692.

KASSOWIA Miáſto mocne, y przedtym bywáło wolne, ma ſwoy Arſenał nayprzyncypálnieyſzy ná cáłe Węgry.

AGRYA nád Rzeką Agryą Miáſto mocne, ufortyfikowáne, y ma ſwoię Cyttádellę broniącą Miáſto, Turcy ie iednák byli odebráli R. 1596. á Ceſárſcy ich wygnáli z támtąd R. 1687. w Grudniu, gdzie od głodu umárło ná 10000. Ludzi, Turcy z tąd wyſzedſzy 16. Grudniá zoſtáwili 150. Armat, 7. Mozdzierzow, y wiele Prowizyi Woienney. To Miáſto ma ſwego Biſkupá Suffragáná Strygońſkiego.

EPERIES Miáſto częſto attakowáne od Nieprzyiácioł, wſtáwione o 2. mile z tąd Zupámi ſolnemi, gdzie ſol bálwanámi wycináią w lochách głębokich.

TOKAY Miáſto mocne nád Rzekámi Bodrog, y Teiſá, Fráncifzek Rakocy Ceſárzowi go uſtąpił R. 1660. Záſzczycone nádewſzyſtko to Miáſto winámi nayprzednieyſzemi ná cáłą Europę, gdzie to oſobliwſza że w drzewách y winogradách, ktore roſną po Gorách Tokáyſkich, znáyduią ſię złote żyły, iáko y w Trunku ſámym winnym złote Krople ſię przemieniáią, z tych Gor winá idą ná ſámego Ceſárzá.

TEMISWAR Miáſto nie wielkie ále mocno ufortyfikowáne y Turkom poddáne R. 1552.

SEGEDYN Miáſto mocne y obronione Zamkiem, Turkom odebráne R. 1686. iáko y PEST nád Dunáiem, y CHONAT máiące ſwego Biſkupá Suffragáná Kolockiego.

STRYGONIA álbo Gran nád Dunáiem Miáſto Stołeczne niżſzych Węgier mocne y obronione Cyttádellą, Ceſárſcy ie Turkom odebráli R. 1683. Szczyci ſię urodzeniem S. Ste-

Stefáná I. Krolá Węgierſkiego, ma ſwego Arcy-Biſkupá, ktory ieſt Prymáſem Węgierſkim, Kánclerzem y Prezydentem Rády Koronney, położone to Miáſto nád Rzeką Granem.

KANISA o 3. mile od ieziorá Balaton Miáſto náymocnieyſze w Węgrzech, bo leż ná wielkich błotách nie doſtępnych, Turcy ie byli odebráli R. 1600. ále głodem wymorzeni y wygnáni R. 1687. od Ceſárſkich.

ALBA KROLEWSKA álbo STUELWAIS tákże ná wielkich błotách położone, y nie przyſtępne tylko trzemá mieyſcámi ufortyfikowánemi, Ceſárſcy z tąd tákże Turkow wygnáli R. 1688. głodem ich wymorzywſzy, Krolowie ſię tu przedtym koronowáli, dla tego názwáne Krolewſką Albą, y tu ſię chowáli po śmierci.

KOMARA czyli Komera ſytuowáne ná Wyſpie Schut mocne, y obronione Cyttádellą. Wyſpá tá ieſt ná Rzece Dunáiu ma 7. mil w zdłuż. Maciey Krol Węgierſki to Miáſto ufortyfikował R. 1472. w rogu Wyſpy, á Ceſarz Ferdynand tákże poprawił w Tryanguł.

BUDA álbo OFFEN Miáſto Stołeczne całego Kroleſtwá, mocne, y ufortyfikowáne Cyttádellą nád Dunayem. Dáwni Krolowie Węgierſcy tu rezydowáli, y Gubernátorowie Tureccy, bo Turcy ie byli odebráli R. 1541. pod Pretextem utrzymywánia Stefáná, Synà Janá Krolá przy Koronie, ktorego byłá iedna partyá Węgrow obrałá, przeciwko Ferdynándowi Auſtryáckiemu, ktory od drugi Partyi był obrány, Károl Xiąże Lotáryngi, Turkom ie odebrał R. 1686. y teraz do Kroleſtwá należy przez Pokoy uczyniony R. 1699. Bliſko tego Miáſtá ſą ruiny Mieyſcá názwánego SYKAMBRY, álbo dáwney Sykambrvi wyſtáwioney od Legii Sykambrow, ktorych tám był Ceſarz Walentynian uſtánowił, ále od Attyli zruynowáne, á ná to mieyſce wyſtáwione Miáſto

BUDA, y názwáne od Brátá Attyli zwánego BUDA R. 401. Miáſto to położone między wodámi, odebráne było Turkom w puł trzeciá Mieſiącá, gdzie záſtáli Ceſárſcy 400. Armat wielkich, y Moździerzy 20. y Amunicyi wiele woiennych, między temi Armátámi były 4. Armaty zwáne Ewangeliſtámi, ták wielkie; że káżda Kulę w ſiebie wzięłá o 150. fontách. Przytym w Zamku ználezione Manuſcripta znáczne, y Kſiąg wiele w Bibliotece dáwnych Krolow Węgierſkich, ktore wſzyſtkie Leopold Ceſarz przenieść kazał do Wiedniá. To Miáſto ieſt ſytuowáne nád Dunáiem, ktora Rzeká ſzerzy ſię ná ćwierć mile, y ná niey ieſt moſt ná łodziách złożony, około Miáſtá Sytuacyá piękna y weſoła z iedney ſtrony Winogrády ná págarkách, z drugiey záś ſtrony rowniny oblane Dunáiem, przytym ma Fontánny y zbytnie zimne, y zbytnie gorące ſłużące ná defektá Ludzkie. Ná drugiey záś ſtronie Dunáiu ieſt Miáſteczko zwáne PEST.

PIĘC KOSCIOŁOW Miáſto názwáne z dáwná od Piąciu Koſciołow, ktore tám były naywſpániálſze, położone záś to Miáſto nie dáleko Drawy nád Rzeczką Korycz R. 1009. S. Stefan tu fundował Biſkupſtwo pod Władzą Metropolii Strygońſkiey, y Zamek tu ieſt broniący Miáſtá.

JAVARIN álbo Raab nád Dunáiem, y Raabem, nie wielkie ále mocne y Turkom odebráne, ma ſwego Biſkupá Suffragáná Strygońſkiego.

POSEGA nád Rzeką Oryawą Miáſto hándlowne, y Stołeczne Gráfstwá POSEGI.

Ieſt tu y innych wiele Miáſt, iáko nádewſzyſtko Miáſto názwáne

BELGRAD, ktore było záwſze kluczem Kroleſtwá Węgierſkiego od Tureckich zamáchow, Fortecá mocna, ále teraz oſtátnią Woyną R. 1739. przez Kápitulácyą oddána Turkom od Ceſárzá, przy nieſzczęſliwey Woynie prowádzoney z Turkámi.

Te wſzyſtkie námienione y inſze liczne znáyduiące ſię tu Miáſtá, Miáſteczká, y Wſie ſą wſzędzie Winográdámi obſádzone, z ktorych winá nayprzednieyſze ná całą Europę wychodzą, ále od R. 1727. bárdzo cienkie y nie ták dobre iák przedtym ſię rodzą, naywięcey to Kroleſtwo z Polſkiey Skárbow zá Winá wybiera, ktoremi ią prowiduie.

TRANSYLWANIA.

TO Páńſtwo czyli Woiewodztwo mieſzkáne było przedtym od Dakow, Getow &c. y było rządzone przez włáſnych Krolow. Trajan Ceſarz ie záwoiował, ále w krotce znowu náiechane przez Sarmatow, Gotow, Hunnow &c. S. Stefan Krol Węgierſki R. 1001. Stryiá ſwego zwyciężył, Xięſtwo odebrał y przyłączył do Węgier, ile że Stryi iego Giula był Pogánin, y záczął z S. Stefánem Woynę o Wiárę S. To Páńſtwo potym było rządzone od Krolow Węgierſkich przez Woiewodow, ſłáwnych w Hiſtoryách, z ktorych ieden był Stefan Batory Krolem Polſkim, rządzone potym przez Xiążąt hołdow-

downikow Tureckich, teraz Ceſárzowi oddáne od Turkow, po śmierci Michálá Abafiego oſtátniego Xiążęciá, przez Pokoy uczyniony R. 1699.

W tym Xięſtwie Religiá Kátolicka zmnieyſzona przez zágęſzczone fálſze Luterſkie, Kálwińſkie, Aryańſkie, Greckie &c.

To Páńſtwo nie wſzędzie ma zdrowe Powietrze, ále gruntá obfituiące w wſzelákie zbożá y winá. Gory wydáią z ſiebie Kruſzce złote y ſrebrne, żelázá, y ſol, láſy pełne zwierzá, wody ryb, w piaſkách złoto znayduią. Ma Miáſtá znácznieyſze Alba Julia, Kromſtad, Klauſemburg, Hermanſtad, Medgies, Sebeſtes, y Segezwar.

HERMANSTAD Miáſto Stołeczne y mocno ufortyfikowáne Zamkiem dáwnych Woiewodow támecznych álbo Xiążąt, záſzczycone Oyczyzną Familii Rákocych, ktorzy byli Wodzámi konfederácyi Węgierſkich przeciw Domowi Auſtryáckiemu, odbieráiącemu im wolność. To Miáſto názywa ſię od Hermáná Fundatorá ſwego, miáło przedtym ſwego Biſkupá Suffragáná Kolockiego, ále przez Herezye zátráconego.

ALBA JULIA Stołeczne Gráfſtwá tegoż Imienia, ſytuowáne ná Południe Rzeki Ompay, bierze ſwoię denominácyą od Julii Mátki Marká Aureliuſzá Ceſárzá, według Inſkrypcyi znáyduiącey ſię tám; było Terminem zdobytych Páńſtw Rzymſkich, álbo od Rzymián, bo tu ſię byli opárli z zdobyczámi Páńſtw; Zmocnione ieſt dobrą Forteca, y Zamkiem, ma ſwoię Akádemią fundowáną od Xiążąt Rakocych.

KROMSTAD nie wielkie Miáſto nád Rzeką Burcią, przyozdobione Zamkiem poblińkim, y trzemá przedmieſciámi, ná ktorych iednim mieſzkáią Niemcy, ná drugim Węgrowie, á ná 3. Bulgárowie, y z tey przyczyny Miáſto ieſt hándlowne.

KLAUSEMBURG ma ſwego Biſkupá, przy tym wſłáwione publicznym ziázdem Stánow Xieſtwá tego, zá Uniwerſałámi Ceſárſkiemi w czáſie potrzeby.

Kroleſtwo Węgierſkie powinno ſię było położyć przy Páńſtwách Wſchodnich, tylko że należy do Auſtryi, dla tego niechciałem go odłączáć od Páńſtw Auſtryáckich, Rząd záś Duchowny dopiero złączę przed Patryárchátem Konſtántynopolitáńſkim przy Kompucie cáley Prowincyi Illiryckiey.

POLSKA

POLSKA.

OD Polá y rownin ma Imię, w ktorych ſobie Lech upodobał. *LECHIA* záś dáwniey zwána od Lechá máiąc ſwoie przezwiſko

Kray ten rożnych Nácyi podpadał Rządowi, o czym niezgadzáią ſię prawdá Authorowie, z temi iednák trzymam, ktorzy náywięcey ſię zgadzáią z ſobą, iáko Miechowius, Długoſz, Kromer, y Gwagnin, ktorzy y dáwnieyſzych przed ſobą Hiſtorykow cytuią.

Po potopie uniwerſálnym kiedy Wieżá Bábilońſka rozrożniłá odmiánę mowy, y ięzyká miedzy Synámi Noégo, ná ow czás rozmnożone Familie Synow Noégo, rozdzieláć ſię poczęły ná Partye po całym Swiecie, ná co zápátrzywſzy ſię ná ow czás ieſzcze żyiący Patryárchá Noé, podzielił między Synow ſwoich cały Swiát, z ktorych JAFETOWI náymłodſzemu doſtáłá ſię Europá, tego Synowie podzielili między ſiebie Páńſtwá Europeyſkie, z ktorych Syn czyli Wnuk ALANUS z Potencyą ſwoiey Fámilii oſiádł znáczną część Europy z Synámi trzemá IZYKONEM, ARMENONEM, y NEGNONEM, z ktorych náymłodſzy

NEGNO ma bydź Słowáckiego Národu Patryárchą, iáko Długoſz piſze, ktory oſiádł Pánnonią, zwáne teraz Węgry, iego záś Synowie oſiedli Ruś, Sklawonią, Pomeranią, Kaſzuby, y podbili pod ſwoy Rząd ledwie nie wiekſzą połowę Europy, iáko: Mizyą, Dacyą, Dardanią, Liburnią, Dalmacyą, Illiryą, Iſtryą, y wiele innych Prowincyi. Z tychże Synow Negnoná náyſtárſzy WANDALUS upodobał ſobie Kray nád Wiſłą, názwáwſzy od Imieniá ſwego Rzekę Wiſłę *Wandalus*, y Kray, y Národ Wandálámi. Ciż Wandálowie dáli ſię potym we znáki Rzymſkim Páńſtwom, bo kiedy znáczne Fámilie ich ſię rozrodziły, poczęli ſię roſprzeſtrzeniáć po inſzych Páńſtwách, iákoż zá Konſtántyná Wielkiego Cesárzá, we 300000. wtárgneli w Pannonią, y onę ſobie podbili, tám przez 40. lat tym liczniey rozmnożywſzy ſię, pod Wodzem Styllikonem, Włoſkie Páńſtwá náſzli, ſplondrowáli, potym przez Hiſzpánią, Afrykę náwiedzili, y tám Poſſeſſyą ſobie ugrontowáwſzy, przez 200. lat Włoſkie Páńſtwá náwiedzáli, y náieżdżáli, ktorych Roku 538. Bellizaryuſz Wielki Wodz Juſtyniáná Cesárzá w Afryce zgromił, Gilimerá Krolá ich poimał, reſzte roſproſzył, z ktorych wiele uſzło do Słowáckich Páńſtw, iedni nád Wiſłę do pierwſzego ſwego Kráiu, drudzy do Prus, gdzie Xięſtwo iedno názywa ſię od nich *Vandalia*. Po wyniſciu Wandálow z Kráiu ſwego Oyczyſtego (Kromer piſze z przytwierdzeniem dáwnych Hiſtorykow, Blanda, y Bernárdá Wapowſkiego) do Rzymſkich Páńſtw Słowácy rozmnożeni ná ow czás w Sarmacyi Ruſkiey, ruſzyli ſię Obozámi, y oſiedli Kráy Wandálow. Antonius Sabellicus przydáie, że ſię rozdzielili ná dwie Partye, iedna Partyá w práwą rękę, oſiedli Kray Wandálow, gdzie teraz Polſká, Sląſk, y Czechy, á druga Partyá przepráwiwſzy ſię przez Iſter, nád Sawą oſiedli Pannonią, Dalmacyą, Sklawonią ſobie przywłáſzczywſzy.

Z Sklawonii tedy, Dalmacyi, y Kroácyi zebráwſzy ſobie znáczną Partyą Fámilii y Woyſk, á ſprzykrzywſzy ſobie uſtáwiczne Scyſſye, kłotnie, y przenoſzenia ſię z Kráiu do Kráiu Wielcy Wodzowie

LECH y CZECH ruſzyli ſię z Páńſtw támtych, z Zámku właſnego názwánego Pſary, w Prowincyi Kroáckiey leżącego, y poſzli nád Rzekę Albę y Wezerę, y tám podbiwſzy ſobie Kray y támecznych Obywátelow, nád Wezerą Miáſto Breme záłożyli, iáko ſię dotąd názywa. Ze záś ſobie młodſzy Brát Czech upodobał Kray, gdzie teraz Kroleſtwo Czeſkie, uproſił ſobie u ſtárſzego Brátá, że mu tám pozwolił odziedziczyć ten Kray dla Sukceſſorow ſwoich, ufundowáwſzy Miáſto Pragę nád Moldawą, á Wielograd nád Morawą, do tego podbił ſobie potym Auſtryą, Morawę, Miſnią, Luzacyą, o czym obſzerniey wolno widzieć pod Kroleſtwem Czeſkim, ná co wſzyſtko zgadzáią ſie Hiſtorycy Polſcy.

LECH pożegnáwſzy ſię z Brátem ſwoim Czechem, ruſzył z Fámiliámi ſwoiemi, y z znáczną Partyą Woyſką, przebywſzy Gory Czeſkie.

Roku 550. według Gwagniná, wſzedł w Polá znáczne nád Wiſłą, y tám ſpoczął

ná mieyſcu Wandálow, podbiwſzy ſobie Oby[illegible]elow támecznych. Od Wiſły ſzerzyć ſie począł w Páńſtwie ſobie przywłáſzczonym, Sląſk, Brandeburgią, y wſzytkie Kráie nád Odrą leżące áż do Morzá Báltyckiego záwoiował, Pomeránią, Pruſy, Holzacyą, Saxonią oſiádł, zgromiwſzy przeciwnych ſobie Niemcow, y Krolikà ich ná ow czás w Pomeranii w poiedynku zábił, á ták uſpokoiwſzy ſię w rozſzerzonych znácznie gránicách, przeieżdżáiąc przez ten Kray, gdzie teraz Wielká Polſká, tráfił ná iedno mieyſce pełne Gniázd Orlich, w Pogáńſtwie ná ow czás ominuiąc ſobie zá dobry znák, wziął ſobie zá Cherb, y całemu Národowi ná ow czás nowo fundowánemu Polſkiemu ORŁA BIAŁEGO, y ná tym mieyſcu fundował Miáſto názwáwſzy ie od gniáżdá Orlego GNIEZNO, Kromer przydáie, że Lech rządził ſię nie według Práw, ktorych ná ow czás nie było w Pogáńſtwie, ále náturálnie y nie oſtro; Wapowſki dodáie, że dopiero ná ow czás kiedy fundował Monárchią Polſką, nád Wezerą Miáſto Brem wyſtáwił; Miechowſki záś dokłada, że y nád Morzem Baltyckim záwoiowáwſzy Kray cáły, wyſtáwił Miáſtá Lubek y Roſtok. Ják długo záś pánował w żádney Hiſtoryi pewności niemáſz; Wapolſki tylko námienia, że Sukceſſorowie iego, po nim 150. lat pánowáli áż do 700. Roku po Národzeniu Páńſkim. Z tych Sukceſſorow iednego tylko dochodzą Wapowſki, Kromer, y Gwagnin, nieupewniáiąc czyli Wnuk, czyli był Syn Lechá.

WISSYMIR, doſyć że między temi 150. lat rządził Páńſtwem Polſkim. Zá niego SYWART Krol Duńſki począł ſię náprzykrzáć Gránicom Polſkim, ále WISSYMIR Flotę iáką ná ow czás mogł, wyſtáwił; y sám z Woyſkiem wſiádſzy w Okręty náypierwey Wyſpy Duńſkie, Rugią, y Feonią ſobie podbił, wyſiádſzy w gránice Duńſkie Sywardá zbił, y hołdownikiem Polſkim uczynił, Synà iego w záſtáw wziął, y znácznego niewolnikà z támtąd zábráwſzy, Miáſto WISMAR wyſtáwił od Imienia ſwego názwáwſzy ie, y Niewolnikiem Duńſkim osádził. W tenże ſam czás wyſtáwił w Pomeranii Miáſto GDANSK, bliſko nád Morzem Baltyckim, dla tego záś, że ie Niewolnikiem Duńſkim osádził, Miáſto názwał Gdańſkiem, Wyſpy do Danii náleżące ſobie przywłáſzczył, Rugią, Hemeryą, Feondyą, Salendyą, iáko y Fortec wiele, y Polákámi osádził. Sywart niemogąc Hołdu Polſkiego znieść, Woyſko z Danii, z Szwecyi zebrał, ále y to Wiſſymir znioſł, y połowe Danii ſobie podbił. Ze záś bez Sukceſſorá umárł, dla tego podobno to wſzyſtko od Polſki odpádło, bo żaden Hiſtoryk niepiſze, kiedy z Hołdu Krolowie Duńſcy ſię wybili, ále náypewniey podobno, że w krotce, bo Polacy widząc ſię bydź oſieroconemi bez Wodzá, y niemáiąc żadnego Sukceſſorá ze Krwi Lechá do Rządu, á niechcąc cierpieć ná ow czás Cudzoziemcá nád ſobą 12. WOIEWODOW w Gnieznie z Między ſiebie obráli, káżdemu dáwſzy intytulácyą od Prowincyi, ktorych Rząd iák długi był, pewności ſię nigdzie niedoczyta. Ze záś między niemi podobno Scyſſye bydź muſiáły, kiedy nic niezmocnili Gránic Polſkich, y owſzem Niemcy wybili ſię w cále z ich Rządu, ták poſtrzegſzy ſię Polácy zbrzydzili ſobie Rząd wielu y zgromádziwſzy ſię nád Wiſłą, obráli ſobie

KRAKUSA I. Wnuká Czechá zá Wodzá y Xiążęciá Polſkiego, ktory kłotnie wewnętrzne uſpokoił, Fráncuzow chcących náwiedzić Polſkę znioſł, Nieprzyiácioł uſkromił, Miáſto KRAKOW od Imienia ſwego wyſtáwił, y Zamek na Gorze Wawel názwáney, w ktorey iáſkini Smok ſtráſzny ſie znáydował, wiele ludzi pożeráiący, ále zá rádą Krakusa ſkorą bydlęcą ſiárką nápchaną nápáſiony, y wewnętrznie zámordowány ogniem ſiárczyſtym: ják długo Krakus pánował, y ktorego Roku nie námieniáią Hiſtorycy, tylko że po śmierci ná Grobie iego mogiłá wyſypána dotąd konſerwuie ſię zá Wiſłą ná Gorze: zoſtáwił Dwoch Synow:

KRAKUSA II. ktorego ná Tron obráli Polácy, y LECHA, ktory Krakusá Brátá zdrádą zábił, y ná mieyſcu iego od Polákow obrány Tenże LECH II. ále odkryte prędko iego Brátoboyſtwo, niedługo cierpione od Polákow, ktorzy go z Tronu zrucili, y wygnáli, á

WANDĘ, Corkę Krakusá ná Rząd Polſki obráli według Gwagninà Roku 730. Tá pięknie y odważnie rządziłá Páńſtwem, prawdziwie cnotą Oycá ſwego. RYTTYGARUS Xiąże Niemiecki ſtáráiący ſię o przyiáźń iey, wzgárdzony; y chcący ſię zemſcić, zá dyshonor ſwoy ſprowádził Woyſká Niemieckie, ktore Wanda Woyſkámi Polſkiemi znioſłá, y zá ſzczęſliwe zwycięſtwo ſámá ſię ná Ofiárę Bogom Pogáńſkim oddáłá, wſkoczywſzy w Wiſłę, Ciáło iey o milę od Krákowá ználezione, y tám ná Gorze pochowáne, á nád Ciáłem mogiłá wyſypána, dotąd konſerwuie ſię. Po śmierci iey Stány ná ow czás Polſkie, niewidząc żadnego Sukceſſorá ze Krwi Lechá áni Czechá obráli ſobie do Rządu uniwerſálnego

12. WOIE-

12. WOIEWODOW, ále y ci podobnym ſpoſobem ſię rządzić poczęli iáko y pierwſi, łákomſtwem, domowemi Scyſſyámi, niezgodą między niemi, áni ſię zbraniáli Gránic Polſkich nieprzyiáciołom, y owſzem Pannonow, y Morawow inkurſyom ſię nieſprzeciwili, przeciwko ktorym Przemyſław Rycerz ieden odważny záżył fortelu pod Łyſą Gorą, gdzie teraz S. Kryż w Sendomirſkim, nieprzyiacielá zbliżáiącego ſię w nocy náwieſzáwſzy zbroiow, ſzyſzákow ná pniakách ná to przygotowánych w leſie przeciwko Wſchodowi ſłońcá, iákoby Woyſkiem wielkim w leſie czátuiącym, znácznie przeſtráſzył, że uchodzić muſiał, á ſam z Podiázdem niewielkim wypádſzy z lásá, uchodzącego nieprzyiacielá znioſł, y zá to od Stánow Polſkich Przemyſław obrány ná Tron, y názwány

LESZEK I. Ten ſpokoynie pánował, ále bez potomnie ſzedł z tego Swiátá w niedługim czáſie.

Po śmierci iego Stány Polſkie zgromádzone w Krákowie, unikáiąc emulacyi, z Rády ſwoiey decydowáli między ſobą, że ktoby ná záiutrz ná koniu pierwſzy dobiegł do Kolumny ná to wyſtáwioney pod Prámnikiem, ten miał bydź Xiążęciem Polſkim. Leſzek ieden zuchwáły ná mieyſcu Mety goździe oſtre powbiiał w ziemię, dla ſiebie ſcieſzkę zoſtáwiwſzy, tym czáſem Studenci dway, wſtáwſzy ráno pod czás rekreácyi probowáli ſię ubiegáiąc do owey kolumny boſo, y pokáliczyli ſobie nogi, ſekretu iednák dotrzymáli, y kiedy Rycerze Polſcy ubiegáli ſię ná koniech, Leſzek zdraycá ſcieſzką ſobie náznáczoną náypierwſzy dobiegł do kolumny, y wykrzykniony Xiążęciem, á inni wſzyſcy koniom nogi pokáliczyli o goździe. Student ze dwoch ieden ſcieſzką wolną od goździ zá Leſzkiem w też tropy lubo pieſzo dobiegł do kolumny, y wydał zdrádę Leſzká, ktory w tym punkcie końmi rozſzárpány zá zdrádę, á ten Student, zá docieczony ſekret Xiążęciem Polſkim wykrzykniony y

LESZEK II. nominowány z proſtey kondycyi, ále rozumnie rządził y ſercem Rycerſkim przeciw wſzelkim nieprzyiacielom, pokornie bo pod c[illegible] káżdey publiki wieſzáć ſobie ná oczách kazał ſuknie ubogie, w ktorych Xiążęciem obrány: Długoſz cytuie Martinum Gallicum, że miał mieć Woynę z Károlem Wielkim Cesárzem, y ná niey miał zginąć, iednák nietwierdzi. Po śmierci iego náſtąpił Syn

LESZEK III. Ná Tron Oycá, y ten ſię rządził cnotą Oycá ſwego, Gwagnin piſze, że miał dodáć Woyſká Węgrom y Sáſom przeciw Károlowi Wielkiemu, ktore znieſione od Károlá Roku 801. ták iáko y inſze Woyſká; Kromer przydáie, że Trybut z Polſki miał pozwolić Károlowi Wielkiemu, ále żaden tego nie ſtwierdza, tylko nieprzyiáźni Polſzcze Authorowie, zoſtáwił po ſobie z náłożnic Synow 20. ktorym przez dyſpozycyą oſtátnią náznáczył Xięſtwá w Pomeránii, Magdeburgſkie, Brándeburgſkie, Mekelburgſkie, Pomorſkie, Bremſkie, Olzackie, Lubeckie, Kaſzubſkie, Serbiyſkie, Wiſmarſkie, y inne po nád Morzem Baltyckim leżące, z obligácyą iednák ſubiekcyi Xiążętom Polſkim, zoſtáwił po ſobie Synа názwánego

POPIEL I. Ktory po śmierci Oycá ná Tronie Polſkim osádzony ále w lubieżności wiek ſwoy prowádził, przenioſł Stolicę z Gniezná do Kruſzwicy, miał u ſiebie zwyczay przeklęctwá; bogday mnie myſzy ziádły, iednák ſwoią śmiercią umárł, zoſtáwił po ſobie Synа zwánego

POPIEL II. Ktory ná Tronie Polſkim po śmierci Oycá osádzony ále y ten lubo pieknie edukowány przez Stryiow ſwoich 20. Xiążąt Pomorſkich, y ożeniony z Xiężniczką Niemiecką, y ná Tronie osádzony, iednák bezbożnie żył, y ſtrofuiących ſię o to Stryiow 20. otruł, z ktorych otrutych ciáł, námnożyło ſię liczne mnoſtwo myſzy, ktore uchodzącego Popielá z żoną y ſynámi dwiemá, przez iezioro Gopło názwáne ná Zamek Kruſzwicki z dopuſzczenia Boſkiego, y po wodzie zgoniły y ziádły. Po niezwyczayney śmierci Popielá

Stány Polſkie zgromádzone w Kruſzwicy przez emulácyą zerwáły Elekcyą, powtornie zgromádzone zá Dyſpozycyą sámego Páná Bogá obráli

PIASTA, niżeli do Rządu iego przyſtąpię wſpomnę tu dziwne wyroki Boſkie nád tą Elekcyą, o czym twierdzą wſzyſcy Hiſtorycy, Piaſt będąc tylko Rolnikiem, y Bartnikiem w zábáwie Roli y Pſzczoł zá życia Popielá drugiego ſpłodził Synа, ná ktorego urodzenie zábił Wieprzá y Miodu przyſpoſobił z właſney pracy ná utráktowánie Sąſiádow, w ten ſam czás dwie Oſoby nieznáiome przyſzły do Popielá ná Zamek proſząc o audyencyą, że záś nieprzypuſzczone odwrociwſzy ſię od Zamku poſzły w Dom Piaſtá, ktory ie mile przyiął, y záproſił ná Traktáment urodzenia Synа ſwego, ná ktory Traktáment y Popiel Xiąże Polſki z Dworem ſwoim przybył, y odprawiwſzy Ceremonią Pogáńſką nád Synem urodzonym Piaſtá, Popiel dał mu

Imię

Imię Semowit, po Ceremonii Piaſt częſtował Popielá, y cáły Dwor, ták; że z wieprzá zábitego y miodu przyſpoſobionego dla sámych tylko Sąſiádow, á przy owych dwoch Oſobách y oſobliwey Opátrzności Boſkiey ná cáły Dwor mięſiwá y miodu wyſtárczáło, y kiedy po śmierci Popielá Stány ſię zgromádziły do Kruſwicy głod ná ow czás wielki pánował w Polſzcze, á w Dom Piáſtá, też sáme dwie oſoby przyſzły, uczęſtowáne od niego, przy ktorych bytności oczywiſtą opátrznoſcią Boſką Dom Piáſtá wſzyſtkiemi żywnościámi opátrzony był, ták; że wſzyſcy Polácy niemogąc nic w Mieśćie doſtáć do żywności, w Domu Piáſtá wſzyſcy ſię żywili, á zá Proroctwem tych Dwoch oſob z zápátrzenia ſię Stánow nád niezbywáiącym w Domu Piáſtá dla wſzytkich chlebem y trunkiem, obrány trzeciego Dniá Xiążęciem Polſkim Piaſt. Hiſtorye dodáią, y iedni mniemáią, że te dwie Oſoby znáczyły Swiętych dwoch Męczennikow Rzymſkich Janá, y Pawłá, inni záś rozumieią, że to byli Swięci Aniołowie. PIAST obrány ná Tron przenioſł Stolicę z Kruſwicy do Gniezná, ſpokoynie, y ſpráwiedliwie rządził, Synà Semowitá Hetmánem nád Woyſkiem kreował, Suknie ſwoie rolnicze y obuwie konſerwował Sukceſſorom dla pámiątki pierwſzego Stánu. W tym go záś gáni Kromer, że Synow potrutych Xiążąt Pomorſkich á Stryiow Popielá niezgromił, ktorzy wzgárdziwſzy Elekcyą Piáſtá, odpádli od poſłuſzeńſtwá Polſki, y odtąd Xięſtwá Pomorſkie odpádły od Polſki. Piáſt 120. lat wieku ſwego máiąc po śmierci ſwoiey zoſtáwił na Tron Polſki Synà

SEMOWITA, ktory záwoiowáne zá Popielá Prowincye Węgrom, Morawom, y Niemcom poodbierał, Xiążętom Pomorſkim Synom Stryiow Popielá wypowiedział Woynę, y nieomylnie by ich był zwrocił do poſłuſzeńſtwá Polſzcze, tylko że nágle umárł, w Dziecięcym Stánie zoſtáwiwſzy Synà

LESZKA IV. ktory po Oycu wynieſiony ná Tron Polſki delikátnie wypielęgnowány, ſpokoynie, y długo pánował, nieprowádząc żadney Woyny przeciwko Xiążętom Pomorſkim, po śmierci zoſtáwił Synà

ZEMOMYSLA, ktory ſpokoynie rządził Páńſtwem Polſkim bez żadney Woyny. Temu urodził ſię Syn ſlepy z wielkim nieukontentowániem iego, y całego Dworu, że iednák tylko iednego miáł, záproſił znáczny konkurs Polákow do Gniezná ná urodzenie Synà w ſiedm lat po urodzeniu iego, y dał mu Imię MIESZKO. Tym czáſem kiedy ochotá náywiękſza tey publiki trwáłá, dáno znáć ſfráſowánemu Xiążęciu Oycu nád ſlepotą Synà ſwego, że przezrzał, z rádoſci Oyciec, y Stány Polſkie rádzą ſię Wieſzczkow ſwoich, coby ſię przez to znáczyło, odpowiedzieli; że zá pánowánia iego, oświeci ſię cáłe Páńſtwo Polſkie, iákoż po śmierci Oycá

MIESZKO ná Tron obrány począł życie ſwoie ſzpecić z ſiedmią náłożnic, ktore widząc niepłodne, zá rádą Kátolikow, przy Dworze iego potáiemnie będących, wyſłał Poſłow do Boleſławá Krolá Czeſkiego záboycy S. Wenceſławá proſząc w Máłżeńſtwo o Dąbrowkę Corkę iego, ná co łátwo zezwolił Boleſław, y Dąbrowká z kondycyą przyięcia Chrztu S. przez Mieſzká odeſłána do Gniezná, ktory ná przyiázd Dąbrowki, ochrzcił ſię, y Wiáry S. Kátolickiey wyuczony, ná Chrzcie S. miánowány

MIECZYSŁAW Stánom záś Polſkim, y cáłemu Páńſtwu, náznáczył Chrzeſt S. ná den 7. Marcá, po Chrzcie S. wziął ſlub z Dąbrowką, złączywſzy wraz Páńſtwo ſwoie z Koſciołem S., Sioſtrę ſwoię ADLEIDĘ ochrzczoną wydał zá GEIZĘ Xiążęciá Węgierſkiego, ktory tákże z Páńſtwem ſwoim Chrzeſt S. przyiął, y S. Stefáná z Adleidy Krolá Węgierſkiego ſpłodził Synà, ták iáko y Mieczyſław z Dąbrowki ſpłodził Boleſławá Chrabrego Roku 976. Mieczyſław widząc rozmnożoną Wiárę S. w Páńſtwách ſwoich zá manudukcyą Stolicy Apoſtolſkiey, fundował Metropolie dwie w Gnieznie, y Krákowie, y ſiedm Kátedr w Kruſzwicy Kuiáwſką, przenieſioną teraz do Wrocławką, drugą w Smogorzowie przenieſioną potym do Byczyny, á teraz do Wrocławiá Slaſkiego. Trzecią w Poznániu, 4. w Płocku, 5. w Chełmży, 6. w Lubucku, 7. w Kamieniu. Zá Mieczyſławá S. Woyciech Arcybiſkupem Gnieznieńſkim iuż czwartym kreowány y od Mieczyſławá mile przyięty do Prus wyſzedł, y tám umęczony. Poſłał Mieczyſław do Rzymu Lambertá Arcybiſkupá Krákowſkiego po Koronę, ále mu denegowána od Benedyktá VII. Papieżá dotąd, ážby zupełnie ten Kray oduczył ſię nálogow Pogáńſkich, w krotce też Mieczyſław umárł Roku 999. zoſtáwiwſzy po ſobie ná Tron Polſki Monárchę.

BOLESŁAWA Chrabrego, to ieſt krzepkiego, mocnego, ná Tronie Polſkim Monárchę, y Wodzá zwycięſtwámi ſławnego, ten náypierwey wykupił Ciáło S. Woyciechá od Pruſow umęczonego, ná Wádze tylko wážące czerwony złoty, y do Gniezná ſprowádził, gdzie przy Grobie iego wielkie Pan Bog ſwiádczy dotąd Łáſki, y

Cudá

cudá nábożnym do tego Swiętego: Czym Otto Ceſarz przerażony w chorobie Votum uczynił y náwiedził z choroby wyſzedſzy Grob tego Swiętego, od Poznánia pieſzo idąc do Gniezná, z wielkim applauzem przyięty od Boleſłáwá, ktoremu zá tę ludzkość Ceſarz koronę Krolewſką ofiárował, y przy ſobie koronowáć kazał Gaudencyuſzowi Arcy-Biſkupowi Gnieznieńſkiemu Brátu rodzonemu S. Woyciechá, przy tym ofiárował mu Goźdź Chryſtuſá Páná y Włocznią S. Maurycego, y od Poſtuſzeńſtwá ná ow czás Ceſárzom pretendowánego Polſkę uwolnił. Krol záś Boleſław Ottonowi ofiárował procz Skárbow wielkich Ramię S. Woyciechá, ktore ieſt złożone w Rzymie w Koſciele S. Bártłomieiá ná Wyſpie.

Po odiezdzie Ottoná Boleſław trzeci Xiąże Czeſki, po dwá rázy náiechał gránice Polſkie, ktorego Boleſław Krol Polſki zbił, Woyſko iego znioſł, y Boleſłáwá Xiążęciá Czeſkiego złápał, y oczy wyłupić kazał, Czechy y Morawę do Poſtuſzeńſtwá przymuſił y przyłączył do Polſki. Jaroſławá Xiążęciá Ruſkiego po dwá rázy znioſł, Kijow odebrał y w nim zimował y tám gránice Polſkie rozſzerzył, kolumny żelázne wyſtáwiwſzy nád Szulą y Boryſtenem álbo Dnieprem. Z Ruſi záwoiováney powrociwſzy Saxonią náiechał, y záwoioważ áż do Rzeki Alby, y tám kolumny żelázne wyſtáwił nád rzeką Salą Gránic Polſkich, potym Kaſzuby, Pomeranią y Nádmorſkie Prowincye przymuſił do poſtuſzeńſtwá, y przyłączył do Polſki, Pruſow do hołdu przymuſił, y tám wyſtáwił kolumny żelázne w ſrzodku rzeki Oſſy, gdzie Wieś zowie ſię Słup od tych kolumn. Ruſniákow rebellizuiących znowu po cztery rázy znioſł, zbił, przywiodł do poſtuſzeńſtwá, y przyłączył do Polſki, Gránice rozſzerzył, áż po Gránice Duńſkie y Morze Baltyckie, Sukceſſorow od ſtryiow Popielá idących, pokonáwſzy do posłuſzeńſtwá, y wſzędzie Wiárę S. rozkrzewił w podbitych Páńſtwách. Potym ſpokoynie pánuiąc, 3. Kwietniá Roku 1025. umárł, ukoronowány Roku 1001. w Poznániu pochowány. Po nim Syn iego náſtąpił.

MIECZYSŁAW II. y ná Tron wyſádzony w Poznániu przez Rzeczpoſpolitą, ále bynaymniey Oycowſkich cnot, y odwági nienáſłádował, Brzeciſław Czechy, y Morawę ſobie podbił, Kaſzuby y Prowincye nád Morzem Baltyckim zrebellizowáły y odpádły, Brandeburgia y Saxonia tákże, Pomeranow przecież utrzymał, y Ruś przy poſtuſzeńſtwie. Zonę miał Ryxę Wnuczkę Ottoná Ceſárzá, ktorey ráda żył bezbożną, y niepodobáiącą ſię Polákom, umárł Roku 1034. w Poznániu pochowány przy Oycu. Po nim Ryxá Krolowá z Synem Kazimierzem zábráwſzy wſzytkie Skárby y Korony umknęłá do Niemieckich Páńſtw. Synà Kazimierzá dáłá do Paryżá, ktory pięknie w Náukách wyćwiczony Mnichem w Kluniáku zoſtał, y iuż Dyakonem konſekrowány był. A Polácy widząc ſię bydź bez Głowy y Rządu w niepokoiu, bo Czechowie náiechali Polſkę, Gniezno zrábowáli, y Wielką Polſkę y Sląſk, Pomerania zrebellizowáłá, domowe Scyſſye gorę wzięły, y utęſchnieni zgromádzili Stány Rzeczypoſpolitey, y wzgárdzonego Niemiecką edukácyą Kazimierzá umyſlili rewokowáć ná Tron, po ktorego y záraz wyprawili Poſłow, ktorzy zá dyſpenſą Oycá S. Benedyktá IX. przez Interpozycyą Henryká Ceſárzá ſprowadzili, y ukoronowáli Krolem

KAZIMIERZA I. Odebrawſzy od Henryká Ceſarzá korony przez Ryxę iemu dárowáne: Kazimierz ożenił ſię z Maryą Dobrogniewą Sioſtrą Jároſławá Xiążęciá Ruſkiego ukoronowáną w Gnieznie, zá co uſtąpił Jároſłáwowi Xięſtwá Ruſkie záwoioważe przez Chrabrego. Uſpokoił potym wſzelkie náiázdy, Maſlauſá Koniuſzego Oycá ſwego chcącego Xiążęcem Płockim ſię uczynyć, przy pomocy Jaczwingow, y Pruſakow znioſł, zá co go potym Pruſowie obieſili y nágrobek nápiſáli: *Alta petiſti, alta tene.* Umárł Roku 1058. zoſtáwiwſzy trzech Synow, Boleſławá, Władyſławá, y Mieciſławá, y Swiętochnę Corkę. Po nim

BOLESŁAW II. Smiáły názwány, Syn ſtárſzy, obrány ná Tron, y w Gnieznie koronowány. Ten początki ſwoie odwágą męſtwem y wielkiemi Zwycięſtwámi przyozdobił. Czechow naypierwey Náiezdnikow Sląſká y Gniezná zgromił, y Xiążęciu Wratyſłáwowi Swiętochnę dał zá żonę. Pruſow nád Oſſą znioſł y uſpokoił, Węgrow wſpártych Woyſkámi Henryká IV. Ceſarzá y Czeſkiemi zbił, y przymuſił do poſtuſzeńſtwá ich właſnemu Krolowi Beli, á Jędrzey Pretendent zginął ná tey Bátálii, Belę przy ſobie koronowáć kazał. Ożenił ſię potym z Wiſeſławą Corką Xiążęciá Ruſkiego, Kijow odebrał, y oſádził Zaſłáwá wygnánego ná Xięſtwie Kijowſkim, Przemyſl odebrał, w Węgrách powtornie kłotnie uſpokoił, z Węgier powrociwſzy, znowu Zaſławá zruconego powtornie oſádził w Kijowie, ziemię Ruſką, Chełmſką, Włodzimierz, Wołyń ſobie podbił, ná oſtátek znowu Kijowá dobył, ále tám niecnotliwie żył, zimuiąc, o czym Miechowſki *cap. 19. lib. 2.* y powrociwſzy do Krakowá podobnież życie prowádził, y áni aprenduiąc S. Staniſławá przeſtrog, áni iego cudow przez wſkrzeſzonego Piotrawiná żył ſromotnie, exkommunikowány ná oſtátek. Tegoż Swiętego właſną Ręką zábił u Ołtarzá, pod czás

ſámey konſekrácyi, iáko Hiſtorya piſze. Przez to zábicie wzgárdzony od wſzytkich, y Cenſurámi od Grzegorzá VII. kłęty, iáko y cáła Polſká, z iednym Synem uſzedł do Węgier, y tám życie miał ſkończyć. Kromer *lib. 4.* á Długoſz piſze, że z Węgier z iednym tylko człekiem miał poyść ná pokutę do Karyntyi, do Kláſztoru Wiltyni, y tám ſkrycie zá Kuchárzá ſłużyć, y umrzeć, po śmierci poznány, bliſko Inſpurgu, y Willaku. Inni twierdzą że oſzálał y między Gorámi Węgierſkiemi wáłęſał ſię y umárł. Odtąd Grzegorz VII. Papież zákazał Biſkupom Polſkim koronować Krolow bez konſenſu Rzymſkiego. Po wyiściu Boleſławá Stány zgromádzone, obrały ná Tron

WŁADYSŁAWA Hermáná Brátá iego rodzonego Roku 1082. Ale niebył koronowány dla Interdyktu Pápieſkiego, ktorego znieſienie uprosił u Grzegorzá VII. przez Lampertá Kánoniká Krákowſkiego, á potym Sukceſſorá S. Stániſławá, ále korony nieotrzymał. Ten naypierwey ſprawiedliwość S. wykorzenioną przez Boleſławá, záſzczepił w Polſzcze, ożenił ſię z Judytą Corką Wratyſławá Xiążęcia Czeſkiego, ktorá mu Syná Boleſławá urodziłá, przez Interceſſyą S. Idziego, o czym Miechow. *lib. 3. cap 1.* Y powtornie Władyſław ożenił ſię z Zofią Corką Henryká III. Ceſárzá, Wdową Krolá Salomoná Węgierſkiego żoną, z tą miał trzy Corki. Ruś zá niego odpádłá od Polſki, Pomeranow záś y Pruſow po trzy rázy przymuſił do poſłuſzeńſtwá, Pryncypałom Rebellii kazáwſzy głowy poucinác. Ze záś Brzeciſław Xiąże Czeſki náiechał Prowincye Sląſkie, Boleſław Syn dziewięcioletni Władyſławá náparł ſię z Woyſkiem iść przeciw niemu, ktoremu dodány Sieciech Woiewodá Krákowſki, ále tylko Morawę zluſtrowáli Prowincyą do Czech należącą, y z znáczną zdobyczą powrocili, Boleſław iednák ná tey Kampánij Zołnierſkie powinnoſci iuż odpráwiał, iáko go chwáli Hiſtorya. Tenże młody Xiąże poſłány przeciw Pomeranom z Sieciechem, obległ ich w Miedzyrzycu, y przymuſił do poddánia ſię. Miał drugiego Syná Władyſław Zbigniewa, ále z Náłożnicy, ktorego dał ná Edukacyą do Kláſztoru iednego do Saxonii. Tego Xiąże Brzeciſław Czeſki wziął, y dáwſzy mu Sukkurs Woienny z wygnáńcow Polákow, y wielu Czechow, Zbigniewa przeciw Oycu wypráwił, ktory Wrocław odebrał, ále wygnány z niego, udał ſię do Pruſow, y Pomeranow, ále y tych Władyſław zgromił, y Zbigniewa poimał w Niewolą, ktorego potym uwolnił pod czás Konſekrácyi Koſciołá Gnieznieńſkiego zá Inſtancyą Marcina Arcy-Biſkupá Gniezn. y innych Pánow. Kromer dodáie że Boleſław z Zbigniewem ſpikneli ſię byli przeciw Oycu, y Rebellią uczynili z przyczyny Sieciechá Woiewody Krákowſkiego, rządzącego ſámym Władyſłáwem, ále że Sieciech był wygnány prędko ná Ruś, uſpokoili ſię. Widząc záś Władyſław mocnego w Zwycięſtwách Boleſławá Syná, ktory potym y Pomorzan zbił y Ruſow rozgromił, dla niezoſtáwienia iákiey iemu zázdroſci z Zbigniewem Brátem y Scyſſyi, dyſponował Teſtamentem Boleſłáwowi Xięſtwo Krakow. Siradz. Sendom. Sląſk. A Zbigniewowi Wielką Polſkę, Mazury, Pruſy, potym umárł Roku 1102. pochowány w Płocku. Po nim

BOLESŁAW III. Od krzywych Uſt, Krzywouſty názwány, Syn, ná Rząd Polſki náſtąpił, ożeniony z Zbisławą Corką Swatopełká Xiążęcia Kijowſkiego. Zbigniew záś Miáſto ná Weſele Brátá, Uzurpatorem Rządu w Páńſtwie pokazał ſię bydź, iáko ſtárſzy, y záżyć chciał ſił Borzywoiá Czeſkiego, y Swatopełká Moráwſkiego Xiążąt, ále ci niesłuſzną Pretenſyą iego widząc, zwrocili ſię z Woyſkámi nadruynowáwſzy Sląſká, á Zbigniew udał ſię do Pomeranow. Ale Bolesław y Morawow zbił y Kray ſpuſtoſzył po dwá rázy, Pomarzánow tákże dwá rázy zbił, z oſtátniey wygráney Bolesław powracáiąc zoſtał ſię we ſtu koni ná Weſelu pewnym, zkąd ná Łowy wyiecháwſzy nápadł ná Podiázd Pomeranow 3000. koni, Bolesław we 100. koni po trzy rázy przez ſzyki ſię przebił y Nieprzyiacielá zniosł ſzczęſliwie wraz z Skarbimierzem, y we 30. koni powrocił. Ná zemſtę tey zdrády Skarbimierzá posłał przeciw nim do Pomeranij, á ſam przeciw Czechom poſzedł, Kray ich zniſzczył, Skarbimierz záś Pomeranią podbił, Miáſtá poodbierał, y przywłáſzczył Polſzcze. Zbigniew złápány ále dárowány wolnoſcią, y przy Mazowſzu zoſtáwiony, á Wielka Polſká y Łęczycá mu odebráne y inne.

Roku 1108. Bolesław z Kolomanem Krolem Węgierſkim przymierze záwárł przeciwko Nieprzyiáciołom wſzelkim, Corkę ſwoię dáwſzy Synowi iego Stefánowi y Spiſz w Poſágu, przeciwko Henrykowi Ceſárzowi dał Sukkurs Kolomanowi, á ſam poſzedł przeciw Czechom, trzymáiącym, y poſiłáiącym Woyſkámi Henryká Ceſarzá, Kray zruynował, ále powrociwſzy, záſtał Zbisławę zmárłą, y Uſice od Pomeranow wzięte, ktore w krotce odebrał y Pomeranow zbił, Zbigniewá powtornie złápał, y wygnáć kazał, iáko zdrayćę Oyczyzny, ktory do Czech uſzedł.

Roku 1109. Henryk V. Ceſarz mſzcząc ſię przeciw Boleſławowi poſiłkuiącemu Nieprzyiácioł ſwoich, zebrał Woyſko znáczne wraz z Czechámi y z Swatopełkiem, z cáłą Potencyą przeciw Polſzcze poſzedł. Lubus odebrał, y Głogow obległ, ále Głogowiá-

nie

nie áż do utrácenia pierworodnych Synow Wiáry dotrzymáli Krolowi, mocno ſię broniąc ták, że Henryk odstąpił, y pod Wrocław poſzedł, Woyſko iego podiázdámi tylko niſzczone, Swatopełk od Oxy (iáko Gwagnin piſze) czyli od Rawity (iáko Miechowſki) zdrádą zábity, y kiedy Henryk proſzony od Bolesławá o pokoy przez Posłá Skarbká, Ceſarz mu pokazał ſkárby wyſtárczáiące ná záwoiowánie Polſki, á Skárbek pierśćień w te ſkárby wrzucił mowiąc: *Aurum addimus auro*, á Ceſarz odpowiedział *Hab dank*, y odtąd Habdankiem pieczętuie ſię tá Familiá. A Bolesław widząc upártego Henryká przeciw niemu pod Wrocław poſzedł, Woyſko iego zniosł, Ceſarz ledwie uſzedł. Ze záś ná tym mieyſcu gdzie Trupow wiele leżáło Nieprzyiacielſkich pſi ſię kupámi ſprowadzili ná pożárcie ciáł ludzkich, názwáne mieyſce to Pſie pole, o milę od Wrocławiá y dotąd ſię názywa ták to Miáſteczko.

Roku 1110. Henryk z Bolesłáwem przymierze záwárł, dáwſzy mu Sioſtrę ſwoię zá żonę, á Corkę Synowi Władysłáwowi. Bolesław Wiezniow oddał, á Ceſarz Fortece zdobyte. Potym Bolesław w Czechách Władysławá zbił, y przymuſił do wydzielenia Xięſtw Braciom iego w Czechách. W tym Pruſowie wraz z Pomorzanámi náiechăli Xięſtwo Mazowieckie, ále poráženi od Mazurow, Bolesław záś ná zemſtę poſzedł przeciwko nim pod Nakło według Miechowſkiego przy Wodzu S. Angele w dziecinney postáci, y w ręku iábłko złote trzmáiącym, y áż pod Nakło Woyſko prowádzącym, gdzie w Dzień S. Wáwrzyńcá 40000. Nieprzyiacielá trupem pádło á 2000. w Niewolą, Nakło ſię poddáło, y innych wiele Miáſteczek, y Swatopełká z Domu Gryfow uczynił Stároſtą Pomorſkim, żeby ich uſkromił częſto rebellizuiących. Zbigniew odezwał ſię z pokorą Bolesławowi y powrocił, ále prędko zábity iáko zdraycá. Skárbimierz záś o práktykę zdrády przeciw Monárſze oſlepiony, y ná pámiątkę zá to Kaſztelanij Prym dány, przed Woiewodą Krákowſkim, iáko Miechowſki, Kromer y inni piſzą. Zá te iednák dwá exceſſy Boleſław pokutował, przez uczynioną peregrynácyą do S. Idziego w Prowency Fráncuſkiey; u S. Stefáná w Albie, y w Gnieznie u S. Woyciechá, o czym Miechowſki. *lib.* 3. *cap.* 12.

Roku 1118. Swatopełká Stároſtę Pomorſkiego rebellizuiącego zniosł, Nakło odebrał, y iego ſámego w Więzieniu zgnoił, iáko zdrayęę. Pomeranow Rządowi ſwemu poddał, y do Wiáry S. przywiodł, po trzy rázy apoſtatuiących: iáko Kromer:

Roku 1123. Wolodorá Xiążęciá Przemyſkiego zniosł, y złapał graſſuiącego w Polſzcze, ktorego Waſilko wykupił.

Roku 1124. Bolesław ná perſwazyą Piotrká Duńſkiego Miniſtrá wſiádſzy z Woyſkiem ná Okręty popłynął do Danij, ná windykowánie Henryká Krolá Duńſkiego, przez Brátá Ablá zábitego, Abel uſzedł, á Dania mile przyiełá Bolesławá, Fortecę oddáłá, á Bolesław kazáwſzy im ſobie obráć Krolá inſzego, y zmocniwſzy go ná Tronie, Skárby zábráwſzy przez Skarbká, ukryte po śmierci Henryká, iemu powierzone, wrocił do Polſki z cáłą Fámilią Skarbká, ktorego Grafem uczynił Skrzyńſkim, y ten Dom potym roſkrzewił ſię w Familię Łabędziem pieczętuiące ſię. Tenże Skarbek wielkie dobrá pokupił y 72. Koſciołow zmurował. Ten potym od Władysławá Synà Bolesławá oślepiony o żárt wzáiemny z Zonn ſwoich ná polowániu zá perſwazyą Chryſtyny żony Władysławá, ále cudownie znowu przewidział, o czym Hiſtoryá obſzerniey piſze. Bolesław powrociwſzy záſtał Krákow ſpalony, á Kray Polſki zdezolowány przez Wolodorá Xiążęciá Przemyſkiego, ktorego potym zebráwſzy Woyſko zniosł, Wolodor uſzedł do Haliczá, y tám z deſperacyi umárł. Potym Bolesław Mury y wieże Kátedry Krákowſkiey wyniosł, 20. Kánonii fundował, y ſkárbámi Koſcioł przyozdobił. W Węgrách uſkromił Woyſká Albertá Xiążęcia Auſtryáckiego opponuiącego ſię przy Beli ſlepym ná Kroleſtwo Węgierſkie, á Synow Stefáná zgromić chcącego. Czechow náieżdżáiących Slaſk zgromił, y Kray ich zdezolował, ná oſtátek zá Interpozycyą Konrádá Ceſarzá z Sobieſławem Xiążęciem Czeſkim wieczny záwárł pokoy w Klocku Śląſkim. Xiążętá Ruſcy chcieli ſię wybić z chołdu Bolesławowi, ále zgromieni złápánym Pryncypálem ich Jaropolkiem przez Piotrá Włoſzczowiczá, wykupionym potym przez Waſilká Oycá. Roku 1135. Przez zdrádę Węgrzyná iednego Wiſlicá dobyta, od Ruſniákow zrábowána, y wiele Krwi Szlácheckiey rozláney uchodzącey iáko do Fortecy przed plondruiącemi Polſkę Ruſſámi, Bolesław zágniewány cáłą Ruś ſplondrował, bez żadney rezyſtencyi y zdezolował. O co Xiążętá Ruſcy ſkupiwſzy ſię zdrády záżyli ná Bolesławá, y wyrzuciwſzy z Xięſtwá Halickiego krewnego iego, námowili Haliczánow, áby uproſili Bolesławá, áby im zwrocił Xiążęciá ich, przy prezencyi ſwoiey, ten w nie wielkiey Partyi Woyſká przybył do Haliczá, mile przyięty od Haliczánow y Węgrow, tym czáſem Ruſkie y Węgierſkie Woyſká tył wzięły Bolesławowi, ten widząc zdrádę mowi do Wiſſeborá Woiewody Krákowſkiego żeby oſtrożnym bydź, y przebić ſię przez Woyſká, iákoż ták ſię ſtáło, że Krol Rycerſkim Boiem

przez

przez Nieprzyiáciołá ſię przebił, ále koń ſzwánkował pod nim, ſalwowány iednák przez żołnierzá proſtego, ktory potym wielką fortuną od Páná regallizowány, á Woiewodá z partyą odſtąpił Monarchy y uſzedł, za co Bolesław posłał mu w regál kędziel y záięczą ſkorkę, á Gwagnin przydáie, że zá tę akcyą Woiewodztwu Krákowſkiemu przełożył Prym Kaſztelánij, á Wiſſebor zá to miał ſię obiecić, piſze Miechowſki, Kromer, y Długoſz. Bolesław záś z nieukontentowánia zdrády y ſwoiey Rycerſkiey imprezy záchorował y dyſpozycyą uczynił miedzy Synow Páńſtwá ſwego, Władysławowi ſtárſzemu Krákowſkie, Siradzkie, Leczyckie Woiewodztwá y Rząd generálny, Bolesławowi Kryſpowi Mazury, Kuiawy, Dobrzyńſką y Chełmińſką Ziemie; Miecisławowi Poznáńſką, Kaliſką, y Gnieznieńſką Ziemie, Henrykowi Sendomirſkie, y Lubelſkie. A Kazimierzowi miedzy czteremá kołámi woz, to ieſt ſámę opátrzność Boſką. Umárł Roku 1139. w Roku 54. 36. Lat pánuiąc, w Płocku przy Oycu pochowány, wygrał 47. Bátálij znácznych, pomnieyſzych niezliczona moc, iáko Miechowſki, Kromer, Długoſz, y inni twierdzą. Po śmierci Bolesławá Stány zgromádzone wolą y dyſpozycyą wypełniły.

WŁADYSŁAW II. ſtárſzy Syn Bolesławá ná Tron wywyżſzony, ále zá perſwazyą Chryſtyny żony, á corki Henryká Ceſarzá Kontrybucyámi Páńſtwá Bráci ſwoich obciążył, y innemi dáninámi, dla wyzucia ich z Xięſtw ich, iákoż y wyſtráſzył Kryſpá y Henryká z Páńſtw ich áż uſzli do Miecisławá, do Poznánia, ale y tám ich Władysław prześládował, y Miáſto Poznań obległ niedbáiąc ná przeſtrogi, y exkommunikę Jakubá Arcy-Biſkupá Gnieznieńſkiego w Obozie ferowáną. Brácia záś niechcąc dłużey cierpieć Pretenſyi iego, odwági záżyli, y wypádſzy nieznácznie z Miáſtá obſeſem w Oboz, Władyſławá Woyſko roſpędzili, á ten ledwie uſzedł do Krákowá, á ztámtąd do Konradá Ceſarzá: Brácią Krakow y Zámek odebráli, y żonę Kryſtynę wypráwili zá Mężem, w Roku tedy 1146. wywyżſzony ná Tron

BOLESŁAW *Criſpus* Xiąże Mazowiecki y Kuiawſki wraz y Krákow trzymał dla opieki Kazimierzá naymłodſzego Brátá, ten pięknie rząd Páńſtwá prowadził, podátki zniosł wnieſione przez Władysławá, Posłow od Ceſarzá, y ſámego Konradá mile przyiął, y konwoiował idącego z Woyſkiem do Ziemie S. ná obronę. Że záś ná prożbę Ceſarzá nic nieuczynił dla Władysławá, Konrad zágniewány Woyſkiem pogroził Polſzcze, y w Slaſk wtárgnął, ále uſtąpił obáczywſzy ſię z Bolesławem, Konrad potym w krotce umárł. Uſpokoiony zewſząd Bolesław ożenił ſię z Anaſtázyą Xiężniczką Halicką, á Miecisław z Sioſtrą iey Eudoxą. Po śmierci Anaſtázyi Criſpus ożenił ſie z Gertrudą corką Beli ślepego Krolá Węgierſkiego. Henryk záś w Młodzieńſkim ſtánie żył, y Bolesławowi záleciwſzy Xięſtwá ſwoie, woluntaryuſzem ſię uczynił ná Woynę do Ziemi S. Fryderyk Barberoſſá Ceſarz Posłow wypráwił do Bolesławá upomináiąc ſię właſnoſci Władysławá y 500. grzywien pretenduiąc od Polſki, ále z niczym wrocili; o co zágniewány Ceſarz z Woyſkiem licznym wkroczył w Słąſk ále podiázdámi y chorobámi wyniſzczone widząc Woyſká Fryderyk wrocił ſię ná odwrot; wyrobiwſzy ſobie tylko 300. Huſſaryi przeciw Medyolánczykom, y dla Władysławá Xięſtwo Krákowſkie, ktory że umárł w krotce Roku 1159. dla Synow iego 3. oddzielony Sląſk. Bolesławowi wyznáczone Xięſtwo Wrocłáwſkie, Miecisławowi Raciborſkie y Opáwſkie, Konrádowi Głogowſkie y Krośnińſkie. Miecisław utrácił w krotce Opawſkie, donacyą uczyniwſzy; iáko Miechowſki. *cap. 19. lib. 3.* Uſpokoiony zewſząd Bolesław expedycyą uczynił przeciw Pruſom, ále ci przeſtráſzeni deklárowáli ſię przez Posłow trybut Polſzcze dawáć, y Chrześt S. przyiąć; iákoż przyieły cáłe Pruſy Chrześt S. Roku 1164. y poprzyſięgli chołd Monárchom Polſkim, ále iák prędko odſtąpił z Woyſkiem Bolesław, ták záraz y Wiáry S. odſtąpili; o czym Długoſz piſze; nieupomniał ſię Criſpus, dopiero iák poczęli náieżdżáć gránice Polſkie, y chołdu álbo trybutu nieoddawáć, ruſzył ſię przeciw nim z Woyſkiem; ále zdrádą náprowádzony ná błotá z Woyſkiem w láſach, y zewſząd otoczony Nieprzyiacielem, uchodzić muſiał: gdzie Henryk Xiąże Sendomirſki zginął, ledwie Bolesław y Miecisław uſzli. Pan Bog ſkarał, że niepierwey o krzywdę Wiáry S. ſię upomniał, iáko Długoſz twierdzi. Po Henryku Xięſtwo Sendomirſkie doſtáło ſię Kazimierzowi naymłodſzemu, w krotce Criſpus umárł zoſtáwiwſy Synowi Leſzkowi Xięſtwo Mazowieckie y Kuiáwſkie y opiekę iego Kazimierzowi: umárł Roku 1173. w Krákowie pochowány. Zá iego pánowánia Werner Biſkup Kuiáwſki zábity przez Boleſtę Herbu podkową z Krzyżem, zá co Criſpus w Gnieznie go publicznie żywo ſpalić kazał, był Stároſtą Kuiáwſkim y Gubernátorem. O czym Kromer *Fol. 504.*

MIECISŁAW Syn trzeci Krzywouſtego, po śmierci Bolesławá od Stánow Rzeczypoſpolitey zgromádzonych wynieſiony ná Tron, przy obecnoſci Xiążąt Słąſkich, Woiewodztwo y Zámek Krákowſki oddány mu w Rząd, lubo ſobie Woiewodztwo życzyło

Kazi-

Kazimierzá. Ze záś Mieciſław począł wymyśláć podátki dla náſycenia łákomſtwá ſwoiego, á dotego Tyrannią chciał wywieść przeciw Senatorom Polſkim, y Gedeoná Biſkupá Krákowſkiego ná wygnánie poſłáć, dufáiąc ſiłom auxyliárnym ſwoich Zięciow wydáwſzy iednę Corkę zá Czeſkiego Krolá, drugą zá Xiążeciá Sáſkiego, trzecia zá Lotáryńſkiego, Czwartą y piątą zá Pomorſkie Xiążętá; á trzy Ruſkie Xiężniczki zá trzemá Synámi ſwoiemi, nie áprenduiąc iednák Gedeon tych potencyi wziąwſzy Rádę z Senátorámi, wokowáli ná Tron Kazimierzá widząc piękne iego akcye, ktory lubo ſię exkuzował, iednák zezwolił, y ogłoſzony

KAZIMIERZ II. Xiążeciem Polſkim ná Tronie, y wprowádzony przez Gedeoná, y Senát ná Zamek Krákowſki, bo ná ten czás Mieciſław bawił ſię w Wielkiey Polſzcze, gdzie Syn iego Otto przeciw Oycu rebellią podnioſł, y odebráwſzy Wielką Polſkę homagium uczynił Kazimierzowi. Mieciſław zágniewány o ſiebie zrucenie z Tronu, wokuie Zięciow ná ſukkurs, ále wymowili ſię Woynámi; w tym Pomerania przyznałá Kazimierzá zá Páná, toż ſámo wykonał y Leſzko Mazowiecki Xiąże Syn Kryſpá, iáko y Xiążętá Slaſcy przyználi Kazimierzá zá Monárchę. Y ták ſprawdziłá ſię ná Kazimierzu dyſpozycyá Teſtamentowa Oycá Krzywouſtego, że mu Opátrzność Boſką zoſtáwił. Kazimierz niechcąc prożnować rekuperował Polſzcze Brześćie Litewſkie, Włodzimirſkie, Droickie, y Przemyſkie Xięſtwá zdawná záwoiowáne, ále wyzute dotąd z Poddáńſtwá. Seym pierwſzy w Łęczycy złożył, gdzie znioſł przez pierwſzą Konſtytucyą wſzelkie podátki y krzywdy przez Mieciſławá ná Oyczyzne wnieſione, Dobrá Duchowne ubeſpieczył od wſzelkich Dánin, wyprawił potym Poſłow do Alexándrá III. Papieżá, proſząc o utwierdzenie tych Práw, y Ciáło iednego Swiętego. Ná co Reſkript od Papieżá ieſt w Archiwie Krákowſkim, Ciáło záś S. Floryaná Luciuſz III. przyſłał Kazimierzowi, bo Alexánder umárł, ktore Kazimierz z wielką pompą przyiął, y lokował w Koſciele S. Floryáná przez ſiebie fundowánym. Mieciſław záś przy ſukkurſie Mſzczugiuſzá Xiążeciá Pomorſkiego, Wielką Polſkę Ottonowi Synowi odebrał, y przywłáſzczył ſobie Mazowſze y Kuiáwy, wydárſzy ie Leſzkowi Synowi Kryſpá; ále Leſzko rezygnował te Xięſtwá Kazimierzowi, sám w krotce umárł. Kazimierz záś miał zábáwy z Rusámi, y Węgrámi, ále że mu zrebellizowáło 20. Senátorow, udáwſzy że umárł ſtruty ná Ruſi, y Mieciſławá wprowádzili do Krákowá, ktory Zamek záſtáwſzy zámknięty, przeciw niemu drugi wyſtáwił y ufortyfikował. Ze záś Kazimierz prędko wrocił ſię z Woyſkiem z Ruſi, przed nim Mieciſław uſzedł, zoſtáwiwſzy w Nowoerygowáney Fortecy Synà Boleſławá, y Kietliczá, ktorą Kazimierz ſpalił, Boleſławá odeſłał Oycu, á Kietliczá ná Ruś; żeby niekłocił Mieciſławá, Pánom záś wſzytkim rebellią dárował, z Mieciſławem też w ktrotce pokoy uczynił. Uſpokoiwſzy ſię w Domu przymuſił potencyą ſwoią Prusákow do poprzyſiężenia Polſzcze poddáńſtwá, z Węgrámi pokoy zákończył z kondycyą, żeby odtąd więcey nieintrygowáli ſię Węgrowie do żadney Prowincyi Ruſkiey, Halicz im odebráwſzy uzurpowány dotąd przez nich. Roku 1194. Kazimierz w dzień S. Floryáná Nabożeńſtwo odpráwiwſzy, ubogich náſyciwſzy, ná záiutrz Pánow wſzytkich częſtował; gdzie z Biſkupámi záczawſzy dyſkurs o nieſmiertelności duſzy piiąc trunek záchłyſnął ſię, y nágle umárł: pochowány w Tumie Krákowſkim, zwány był ſprawiedliwym, bo w sámey rzeczy był. Po nim

LESZKO Biały przez Stány Rzeczypoſpolitey Syn ſtárſzy iego obrány w młodym wieku, y przydáni mu zá Kurátorow Fulko Biſkup, y Mikołay Brát iego Woiewodá Krákowſki. Młodſzemu Konradowi Synowi Kazimierzá Xięſtwo Mazowieckie, y Kuiawy wyznáczone, y Kurátor Kryſtyn Woiewodá Płocki. O co rozgniewány Mieciſław że nie iemu áni Elekcyá, áni opiekà od Stánow przyznána, wzywa ſukkurſu Xiążąt Slaſkich, y Pomoranow, ktorego y z ſukkurſowemi partye woyſk Leſzká znioſły, Syn Mieciſławá Boleſław zginął, sám Oyciec porażony ledwie nie zábity uſzedł do Poznánia, w lektyce zánieſiony: wielkie krwi rozlánie z obodwoch ſtron było á Leſzko ubeſpieczony ná Tronie. Roku 1198. Włodzimierz Xiąże Halicki umárł inweſtyowány przez Kazimierzá. Po nim Leſzko inweſtyował Romanusá Xięſtwem Halickim, ále ten niewdzięcznik począł zle traktowáć Haliczánow, Gránice Polſkie náieżdżáć, ktorego Leſzko złączywſzy Woyſká z Konradem pod Zawichoſtem znioſł, gdzie y Romanus sám zginął, zá co Leſzko że w dzień SS. Gerwazego y Protazego tę bátálią pod Komendą Krytyná Woiewody Płockiego wygrał, tym Swiętym w Krákowie Koſcioł wymurował. Mieciſław záś, iuż nie ſiłámi, ále ſpoſobámi y perſwazyą ſtárości ſwoiey námawia Helenę Mátkę Leſzká, áby mu uſtąpiłá Rząd Polſki obiecuiąc Synowi iey ſukkceſſyą Xięſtw Wielkopolſkich. Tá

uwiedziona nádzieią zá konſenſem Stánow, przenosi ſię z Synem w Xięſtwá Sendomirſkie, y Lubelſkie, uſtępuie Zamku Krákowſkiego Mieciſłáwowi z kondycyą, áby iey ſię Wiſlicki Powiát zoſtał. Ten odebráwſzy Rząd, obietnicą poſponuie, Powiát Wiſlicki odbiera Leſzkowi, Helená oſzukána Pánow Polſkich wzywa ná pomoc, tym czáſem Mieciſław odiechał do Wielkipolſki, Pánowie Helenie Krákow oddáią y Zamek, Mieciſław y powtornie tegoż ſpoſobu záżywa z Heleną, żeby miáłá wzgląd ná ſtárość iego. Tá znowu uſtępuie iemu Rządu Krákowſkiego, Mieciſław intronizowány, znowu myślał Leſzkowi wſzytko wziąść, ále tym czáſem umárł pochowány w Kaliſzu w Koſciele S. Páwłá przez ſiebie wymurowánym, gdzie teraz Kollegiátá Pánny Máryi, zoſtáwił Synow Władyſławá Laſkonogiego, y Ottoná. Po śmierci iego znowu Leſzko Biały przez Stány obrány Monarchą Polſkim Roku 1206. ktory uſpokoiwſzy ſię wewnętrznie z Władyſławem Laſkonogim, ktorego byłá wezwáłá ná Tron fakcya Mikołáia Woiewody Krákowſkiego, y trzy látá rządził, ále uſtąpił Leſzkowi, iáko Kromer ſwiádczy. Swatopełka po śmierci Mſzczugiuſzá Ovcá iego kreował Stároſtą Pomorſkim z obligacyą, żeby mu corocznie wypłácał z Pomeránii Trybutu 1000. grzywien ſrebrá, y to Xięſtwo adminiſtrował ná Leſzká, y Sukceſſorow iego. Przeciw Litwie y Ruśniakom graſſuiącym w Granicách Polſkich, wyſłał z Woyſkiem Suliſławá Káſztelaná Sendomirſkiego, ktorych znácznie zbił, y odebrał zdobyczy Polſkie; Długoſz przydáie, że zá to byłá náiechálá Ruś Polſkę, że kiedy przegrał Romanus pod Zawichoſtem bátálią, Węgierſki Krol Andrzey wpadł z Woyſkiem do Haliczá, y Syná ſwego Kolomaná koronować kazał Krolem Halickim, y żonę Salomeą Sioſtrę Leſzká, przez Ręce Kadłubká Biſkupá Krákowſkiego, przy prezencyi Iwoná Kanclerzá Wielkiego Koronnego, o co zágniewáni Ruśniácy Połowczow záciągnąwſzy Halicz odebráli, Węgrow znieśli, Kolomaná w niewolą wzięli, ále prędko wyzwolony trzy látá krolował Haliczánom, y ta wygráną zchárdzieli Ruśniácy, y wpadáli w Polſkę, ktorych Suliſław znácznie znioſł. Tenże Koloman żył w Pánieńſtwie y czyſtości z Salomeą Sioſtrą Leſzká, ktory Brátá ſwego Konradá osádził ná Xięſtwie Mazowieckim, y Kujawſkim. Ten widząc ſię bydź máiącym Miecz w ręku wywarł Tyránnią ſwoię ná Kryſtyná woiewodę Płockiego, kazáwſzy go oślepić, y potym zábić; zá co karą Boſką ſpuſciłá ná iego Kray Nieprzyiácioł, Litwę, Pruſakow, y Ruśniákow, ktorzy zrábowáli Xięſtwá iego. Wezwał potym Konrad Krzyżákow przeciw Prusákom, uſtąpiwſzy im Ziemię, Dobrzyńſką, y Chełmińſką, dla záſtáwienia ſię niemi Nieprzyiáciołom wſzelkim, ále ci máło pomogli, więcey dyſſenſyi y woyny przybyło, przez nich, Polſzcze dotąd pámiętnych, o czym Hiſtorye piſzą, y niżey wolno czytáć. Familia Gryfow zágniewáni ná Leſzká o odſądzenie od czci y Honorow Janá Gryfá zá zdrádziecką ucieczkę podczás bátálii przeciw Pruſakom, zbuntowáli ſię przeciw Leſzkowi, y Henryká Brodátego Xiążęciá Wrocłáwſkiego námowili ná Xięſtwo Polſkie, ktory z Woyſkámi wtárgnął ku Krákowu, ále zmiękczony Krwią Polſką, z Leſzkiem ſię poiednał y odſtąpił imprezy, o czym Kromer. Ze záś Władyſław Plwacz Syn Ottoná pokłocił ſię o opiekę z Laſkonogim, náiecháwſzy Xięſtwá Wielkopolſkie, á do tego Swátopełk Stároſtá Pomorſki, Leſzkowi Dobrodzieiowi ſwemu zbronił ſię oddáć trybutu, Leſzko Seym náznáczył w Gąſawie, ná ktorym miał bydź Swátopełk, y Xiążętá Polſcy, dla medyowánia Scyſſyi záchodzących: ále Swátopełk niewdzięcznik Seym zdrádą náiechał, Leſzká zábił, Henryká Brodátego w Wannie ná ten czás zránił, innych wiele Pánow názábiiał. Tá ſcená ſtáłá ſię Roku 1227. Leſzká Ciáło do Krákowá záwiezione, y tám pochowáne, á Swátopełk odtąd Xiążęciem Pomorſkim proklamował ſię. Roku 1228. zgromádzone Stány ná Elekcyą obrály ná Tron

BOLESŁAWA Pudyká, ktory że ieſzcze w dzieciństwie zoſtał ſię po Leſzku Oycu, náznáczyli mu zá Opiekuná Henryká Brodátego Xiążęciá Wrocławſkiego; o co zágniewány Konrad ruſzył ſię z Woyſkiem ku Krákowu, ále poprzedzony od Henryká y zbity z Strátą Syná Przemyſławá wrocić ſię muſiał. Konrad potym zemśćił ſię krzywdy ſwoiey, y zdrádą Henryká w Spytkowicách o 4. mile od Krákowá Mſzy S. ſłucháiącego złápał, ktory potym wyzwolony przez interpozycyą S. Jádwigi żony ſwoiey, z kondycyą; ze muſiał odſtąpić opieki Boleſławá, y zdáć ią Konradowi: W tym czáſie y Władyſław Plwacz kłocił ſię z Laſkonogim Stryiem o Páńſtwá Wielkopolſkie, ktory wſpárty Potencyą Swátopełká, Laſkonogiego zgromił, Laſkonogi w krotce umárł, á Władyſław Plwacz cáłey Wielkipolſki Xiążęciem zoſtał dziedzicznym; Ze záś y ná niego Gąſawſká fakcya pokazáłá ſię, Henryk Brodáty wſpárty Wielkopolſkiemi Pánámi, wygnał go z Páńſtw iego dziedzicznych: W

tym

tym czáſie Konrad Krzyżákow lokował w ziemi Dobrzyńſkie, y Lubawſkie, ktorych wziąwſzy ná pomoc iáko y ſił Henryká y Swátopełká, Pruſy náiechał, y wyciąwſzy Pruſow ná 5000. zrábował ich Páńſtwo Roku 1234. Kiedy Konrad zábáwił ſię woyną Pruſką, Boleſław *Pudicus* politycznie zámknięty od Konradá w Czerſku, á potym w Sieciechowie z Mátką Grzymiſławą, żeby ſię wyzuł z Opieki, iáko iuż 15. lat máiący, przy pomocy Mikołáiá Opátá Sieciechowſkiego wyzwolony w nocy udał ſię do protekcyi Henryká, ktory zebráwſzy Woyſko poſzedł z nim, mile od Krákowá y Jendrzeiowá przyięty, y Fortece poodbierał Roku 1235., Konrad zebrał woyſko y náiechał Woiewodztwo Krákowſkie palił y puſtoſzył, á zoſtáwiwſzy u S. Jędrzeiá præſidiá y w Szkalmierzu, wrocił ſię, ále to wſzyſtko poodbierał Henryk. Z támtąd poſzedł Gniezno attakować ieſzcze Plwaczowi pozoſtáłe, ále niedobywſzy odſtąpił, á Plwacz potym náiechał, y ruynował Wielkąpolſkę, Pánow iednák nieprzymuſił do wierności ſobie, w krotce umárł Roku 1239. w Poznániu pochowány Synow dwoch zoſtáwił Przemyſławá, y Boleſławá. Henryk záś umarł Roku 1238. w Kroſnie pochowány od S. Jádwigi żony ſwoiey w Trzebnicy. Po śmierci iego dopiero Pudyk zoſtał Rządcą Krákowſkim, y cáley Polſki, bo Henryk nie Opiekunem ále Monárchą cáley Polſki tytułował ſię, á Henryk pobożny Syn po Oycu Wrocłáwſkie Xięſtwo odziedziczył. Konrad záś między Synow ſwoich Xięſtwá rozdzielił, Boleſławowi Mazowieckie, Kazimierzowi Łęczyckie y Kuiawſkie, Mieciſławá záś trzeciego myſzy ziádły, zá krzywdy cieſzkie poddáńſtwu czynione, zwánego Koſzyſko dla ſzpetnych włoſow. Boleſław Pudyk ożenił ſię Roku 1239. z Kingą Corką Beli Krolá Węgierſkiego, z ktorą czyſto y w Pánieńſtwie żył, dla czego názwány *Pudicus*. Tá kolligacyá cokolwiek uſtráſzyłá Konradá że ſpokoyniey żył, ále w Domu nieſpráwiedliwie ſię obchodził, bo Cząple Scholaſtyká Kuiawſkiego y Płockiego obieſić kazał, ále dla Cenzur przez Piotrá Arcybiſkupá Gnieznińſkiego ná ſiebie ferowánych, ná Seymie Łęczyckim pokutować muſiał Roku 1240. Arcybiſkupom Gnieznińſkim Łowickie Xięſtwo dał, y Kápituły Kuiawſką, y Płocką znácznie regálizował, o czym Miechow. *Lib. 3. cap. 37.* od Grzegorzá IX. Papieżá abſolwowány przez Biſkupá Wrocłáwſkiego, y Scholáſtyká Krákowſkiego Kromer dodáie.

Roku 1241. Tatárowie w 500000. Ruś ſplondrowáwſzy weſzli do Polſki, Lubelſkie Woiewodztwo zrábowáli, y wrocili z zdobyczą, powtornie znowu zimą wpádli do Sendomirzá, y zrábowáli, Xięży wycięli, ludzi pozábiiáli, Szkalmierz, Chmielnik naſzli z ſtráſznym rozlaniem krwi Chrześciáńſkiey; uderzył ná nich pod Turſkiem Włodzimierz Woiewodá Krákowſki, ále łátwo máłą kwotę, Pogáńſtwá mnoſtwo złamáło, iednák obawiáiąc ſię więcey Polákow, ſchronili ſię w láſy pod Sieciechow, ále zebráwſzy ſię ich cáłe Woyſko poſzli, Krákow zrábowáli iedni, drudzy Łęczyckim y Kuiawſkim Woiewodztwámi ſzli, plondruiąc proſto ku Wrocłáwowi cáły Kray, pod Chmielnikiem záſtąpiłá im Partyá Woyſká Polſkiego, ále y ci przełománi wielką kupą Pogánow, wiele ich iednák położyli ná plácu, y ledwie náſi zwycieſtwá nieotrzymáli; iáko piſze Kromer. Pudyk záś z Kingą uſzli w Gory. Tatarowie ſplondrowáwſzy Krákow y Polſkę o Wrocław ſię opárli, y tám ſię zeſzły wſzyſtkie ich Woyſká y poſzli ku Lignicy, gdzie Henryk Pobożny Xiąże Wrocłáwſki zebráwſzy znáczne Woyſká záſtąpił im, ſpotkał ſię z niemi, y ten iednák od niezliczoney Potencyi obtoczony, wiele Chrześcián zgubił, y sám zginął. Piſze Miechow. y Kromer, y inni, że każdemu Chrześciánowi pogánie kazáli po iednym uchu poucinác, z ktorych było 9. worow wielkich. Długoſz y Kromer piſze, że kiedy po inkurſyi Tatárſkiey Pudyk niewrocił ſię dó Krákowá, Krákowiánie wokowáli ná Rząd Páńſtwá ſwego Boleſławá Lyſego, Syná Henryká Pobożnego, ktory prędko intronizował ſię, y wakánſe rozdał: Ale Konrad poſzedł przeciw niemu, y znioſł Slęzákow, sám ſię intronizował ná Rząd Xięſtwá Krákowſkiego, Podátki wielkie záłożył ná poddánych, y Seym złożył w Wiſlicy, gdzie náyprzednieyſzych Pánow Polſkich w niewolą pobrał, ktorzy cudownie w dzień S. Piotrá w Okowách uwolnieni od kaydan, wyſzli ſzczęſliwie, nocą do Pudyká pobiegli, ktorego ſprowádzili z wielką rádoſcią Poddáńſtwá. Ten zebráwſzy Woyſko Konradá zbił, y Litwę ſukkurſową. Boleſław záś Łyſy znowu począł ſię intrygować do Wielkipolſki, ále że zle traktował Polákow, wzgárdzony od nich, á Przemyſław, y Boleſław Pobożny Synowie Plwaczá wezwáni do właſnego Dziedzictwá, potym Łyſy dał Corkę Przemyſławowi, y uſpokoione ich pánowánie było. Konrad znowu Litwę zebrał y Boleſławá Páńſtwá náiechał, Partyą Woyſká iego znioſł, ſam Pudyk ledwie uſzedł, ále też w krotce Roku 1247. Konrad umárł, w Płocku pochowány, á Pokoy Polſzcze ogloſzony.

ſzony. Swátopełk záś Krzyżakow infeſtował, Pruſow od Wiáry S. odwiodł, dla czego Miechowſki piſze; że co Tatárſka ręká niedotchnyłá, Konradá y Swátepełká niecnotliwe imprezy ná Oyczyznę wywárłá. Konrad zoſtáwił Synow Boleſławá, ktory w krotce umárł, Kazimierzá, y Semowitá, ále tego Kazimierz wyzuł z Xięſtwá Sirádzſkiego, y w niewolą wziął. Po śmierci Konradá dopiero Pudyk utwierdził pánowánie ſwoie, á złączywſzy ſiły z Belą Krolem Węgierſkim, y Danielem Xiążęciem Ruſkim, náiechał Moráwę Roku 1253., toż sámo y w drugim Roku uczynił w Xięſtwie Opáwſkim zábráwſzy wſzyſtko, zá to że Ottokarus Krol Czeſki przywłáſzczył ſobie to Páńſtwo, odſtrychnąwſzy ie od Polſki, toż sámo ſię potym ſtáło z inſzemi Xięſtwámi Sląſkiemi, że wſzytkie odſtrychnione od Polſki, do tego czáſu áni ſię o to Rycerſkim, y Stáropolſkim Sercem upomnieli Polácy.

Roku 1252. w Bochni ſol ználeziona przez interpozycyą Kingi álbo S. Kunegundy, ktorey pierſcień wrzucony w ſzyby ſolne w Węgrzech, tu w Bochni ználeść ſię miał.

Roku 1253. Boleſław Pudyk wyprawił Poſłow do Rzymu zá perſwazyą Prandoły Biſkupá Krákowſkiego proſząc Oycá S. o Kánonizácyą S. Staniſławá, ktora Kánonizácyá z iákiemi Cudámi od Innocentego IV. w Aſſyżu náſtąpiłá, y z iákim applauzem w Krákowie odpráwiona, życie tego Swiętego náuczy káżdego. Roku 1257. S. Jacek z Kanoniká Krákowſkiego Dominikan, do chwały S. przenioſł ſię.

W tym czáſie domowa Woyná między Xiążętámi Wielkopolſkiemi trwáłá, y Kazimierzem Synem Konradá, á Xiążęciem Sirádzkim, Łęczyckim, y Kuiáwſkim, ále Synowie Kazimierzá roſtrychneli tę Scyſſyą, Zemomyſł y Leſzko czarny, bo przeciw Kazimierzowi Oycu powſtáli, y odebrał mu Leſzko czarny Siradzkie á Zemomyſł Łęczyckie Xięſtwá. Roku 1259. Tátárowie znowu z niezliczonemi Woyſkámi náſzli Polſkę, Sendomirz zrábowáli, Zamek Sendomirſki zdrádą doby li, y wſzyſtkich ludzi wycięli, Pánnom tylko dla rządy náſycenia przepuſcili, y iáko Hiſtoriá piſze, że z Zamku Sendomirſkiego ná ten czás Krew źrodłámi do Wiſły płynełá z pobitych Chrześcián. W Krákowſkie tákże wpádli Woiewodztwo, y Krákow ſplondrowáli, przez 3. Mieſiące graſſuiąc, á nie mogąc Zamku Krákowſkiego dobyć, wrocili ſię. Ale znowu w Roku 1260. do Polſki wpadli Sendomirz złupili, 40. Dominikánow Męczennikow zábili, o czym wolno czytáć Hiſtoryą życia ich, y dwá Mieſiące pograſſowáwſzy w Polſzcze wráz z Jaczwingámi, y Ruſią, wrocili do Kráiu ſwego. Ale powrociwſzy Pudicus z Węgier do Krákowá, zebrał Woyſko, y bátálią wydał Jaczwingom, ktorych wcále znioſł y reſztę do Chrztu S. przywiodł, y iáko Kromer piſze, Páńſtwo ſobie ich przywłáſzczył, y Biſkupſtwo w Łucku fundował.

Roku 1365. Ruśniacy znowu náſzli Sendomirſkie Woiewodztwá, ále Szlachtá tych Páńſtw ich dogonili y zbili, y zdobycz odebráli. Boleſław záś zebráwſzy Woyſko poſłał ie pod Komendą Piotrá Woiewody Krákowſkiego 1266. plondrować Ruś, przeciw ktoremu Swarnon Xiąże Ruſki Tátárow wezwáwſzy poſzedł, ále zbity, y wcále znieſiony w dzień SS. Gerwazego y Protázego, y ſpuſtoſzywſzy Kray Swarnoná, wrociło z wielkiemi zdobyczámi ſzczęſliwie Woyſko náſze.

Roku 1267. Kánonizowána S. Jádwigá przez Klemenſa IV. Papieżá, przez ktorey interceſſyą Corce ſwoiey ſlepotę oddálił. Roku 1268. S. Salomeá żoná Kolomaná Krolá Halickiego, á potym Xieni Zawichoſtkich potym do ſkáły przenieſionych Pánien, teraz do S. Jędrzeiá w Krákowie, do chwały wieczney ſię przenioſłá.

Miał Pudicus potym domowe Woyny z Boleſławem Xiążęciem Opolſkim, ále ich Boleſław Pobożny Xiąże Kaliſki pogodził Roku 1274. á w Roku 1279. Boleſław Pudicus umárł pochowány w Krákowie u Fránciſzkánow, w tymże Roku y Boleſław Pobożny Xiąże Kaliſki umárł, obodwoch záś żony Kingá, albo S. Kunegundá, y Helena, Zákonnicámi w Szancu zoſtáły.

Ze záś zá życia ſwego Pudicus przybrał był ſobie Leſzká Czarnego iáko Krwią náybliżſzego Xiążęciá Sirádzkiego zá Sukceſſorá ná Páńſtwa Krákowſkie, czyniąc zádoſyć woli iego: Stány Rzeczypoſpolitey zgromádzone

LESZKA Czarnego obráły Xiążęciem Polſkim ná Tron Polſki, ktory obrány w Roku 1279. bo też iuż był Oyciec iego Kazimierz umárł, Syn Konradá, zoſtáwiwſzy Synom ſwoim Leſzkowi Czarnemu Sirádzkie, Zemomyſłowi y Łokietkowi Kuiáwſkie, Kazimierzowi Łęczyckie, á Semowitowi Ziemię Dobrzyńſką, iáko Kromer ſwiádczy. Swátopełk też zdrayćá zeſtárzáły umárł 4. Synow zoſtáwiwſzy rownych ſobie kłotnikow; Kromer dodáie, że Pudicus uprzywileiował był Biſkupow Krákowſkich Xiążętámi ſię tytułować, zá co powinność Biſkupom zoſtáwiona, áby raz w Rok zá to Krolá częſtowáli, y przez Dobrá ich Krolowi przeieżdżáiącemu

rádzi

rádzi byli. Ale iák Zbigniew kupił Xięſtwo Siewierſkie do Biſkupſtwá Krákowſkie go, ták Biſkupi Xiążętámi ſię miánuią Siewierſkiemi.

Leſzko ná początku pánowánia náypierwey Leoná Xiążęciá Ruſkiego znioſł, y Kray iego dezolował, zá to, że náiechał Lubelſkie y Sendomirſkie Woiewodztwá. Xięſtwo Wrocławſkie náiechał, zá Kaptywácyą Przemyſławá Wielkopolſkiego y Henrykow Lignickiego y Głogowſkiego Xiążąt, przez Henryká Xiążęciá Wrocławſkiego, ále niewyzwolił ich, áż mu Przemyſław muſiał ceſſyą uczynić Ziemie Wieluńſkiey.

Roku 1282. Leſzko Litwę náiezdnikow kilką Tyſięcy kilkádzieſiąt Tyſięcy znioſł, z ſwoich nieſtráciwſzy y iednego nád Narwą y Niemnem, zá Manudukcyą S. Michałá, ná ktorego Honor w Lublinie Koſcioł wymurował.

Roku 1283. Znowu znioſł Litwę náiezdnikow zdobycz odebráwſzy im, y Niewolnikow odebráwſzy znáczną liczbę.

Roku 1285. Zrebellizowáli Pánowie Polſcy Leſzkowi, y przyzwáli Konradá Xiążęciá Mazowieckiego ná Rząd Polſki, Leſzko Krákow y Zamek zoſtáwiwſzy wiernośći Krákowiánow poſzedł po ſukkurs do Węgier, ktorym ſukkurſem Konradá znioſł, Krákowiánom zá wierność dotrzymáną Práwá Teutoniczne nádał. Pánom krzywdę dárował, ktorzy go zá Páná przyználi.

Roku 1287. Leſzko wypowiedział Generálną z Polſki expedycyą przeciw Pogánom Litwie, ále że tá expedycyá obrocona ná Kray Konradá Xiążęciá Mazowieckiego, y zniſzczone cáłe Xięſtwo. Zá odmienioną intencyą przeciw Pogánom, Długoſz dodáie: Pan Bog ſkárał Leſzká, bo Tátárowie w Polſkę znowu wpadli, ſplondrowáli, krwi Polſkiey wiele rozlali, potym náſtąpił głod wielki, mor wielki ná ludzi, y wſzelka biedá; dodáie Miechowſki: Tátárowie w ten czás sámych Pánien z Polſki nábráli 21000. innych wyrzneli, y ſercá ich nápoiwſzy truciznę, Rzeki pozárażáli ná Ruſi, z ktorych wod potym wiele Ruſi márło.

Roku 1289. Leſzko Czarny znowu náiechał Mázury, ále tegoż Roku umárł, pochowány u Dominikánow w Krákowie. Po nim Woiewodztwo Krákowſkie doſtáło ſię Władyſłáwowi Łokietkowi iáko rodzonemu Brátu, á ná Xięſtwo Krákowſkie Pánowie w Sendomirzu obráli Boleſławá Xiążęciá Mazowieckiego, Krákowiánie záś obawiáiąc ſię zemſty zá Konradá Brátá ſwego zá wierność dotrzymáną Leſzkowi wokowáli ná Páńſtwo Krákowſkie.

HENRYKA IV. Xiążęcia Wrocławſkiego, ktory poprzedził Boleſławá do Zamku Krákowſkiego, á Boleſław uſzedł do Mazowſzá, Pánowie záś Henrykowi przyſiąc muſieli, ktory uſpokoiwſzy rzeczy wrocił do Wrocławiá, tym czáſem Kazimierz Xiąże Opolſki y Bitumſki wyzuł ſię z Rządu Polſkiego, przyſiągſzy wierność ſwoię Wenceſłáwowi Krolowi Czeſkiemu, o co nikt ſię nie upomniał.

Władyſław Łokietek záś iáko Brát po Leſzku zebráwſzy woyſko poſzedł ku Krákowu, woyſko Henryká znioſł, Miáſto Krákow odebrał, ktorego znowu Henryk, poſłáwſzy woyſko pod komendą Xiążęciá Lignickiego, znioſł, Krákow odebrał, y iego ledwie nie wziął, ſalwowánego po murze od Fránciſzkánow. Tym czáſem Henryk bezpotomnie umárł, uczyniwſzy Sukceſſorem Xięſtwá Wrocławſkiego Konradá Stryiá Xiążęciá Głogowſkiego, á Xięſtwá Krákowſkiego, y Sendomirſkiego Przemyſławá Xiążęciá Wielkopolſkiego.

Przemyſław Krákow odebrał, według dyſpozycyi Henryká, á Łokietek Sendomierz, z kąd uſtáwicznie infeſtował Przemyſławá. Gryfiná záś żoná Leſzká Czárnego uzurpuiąc ſobie zápis od Xięſtwá Krákowſkiego, Ceſſyą Práwá uczyniłá Wenceſłáwowi Krolowi Czeſkiemu, ktory lubo iuż był w Krákowie, ále zbity od Łokietká, y od Sierádzá odpędzony, umknął do Czech, á Łokietek profitował w niebytności iego. Tylko że Tátárowie wielkie woyſká ſprowádzili w Sendomirſkie, gdzie wiele ſzkod poczyniwſzy w Ludziách, zniſzczonym Kráiem Łokietká ſiły oſłábili.

Roku 1295. 26. Czerwcá Stány Rzeczypoſpolitey złączywſzy ſię w Gnieznie obráli ná Tron Polſki, y koronowáli

PRZEMYSŁAWA Xiążęciá Wielkopolſkiego przez Swinkę Arcybiſkupá Gnieznieńſkiego przy aſſyſtencyi wielu Biſkupow Polſkich, wraz y z żoną, Przemyſław iuż ná ten czás y Pomorſkie Xięſtwo odziedziczył był. Przemyſław iuż Krol, począł myſleć o złączeniu w iedno całego Páńſtwá, y ná Monecie bić ſłowá Łácińſkie około Orłá: *Reddidit ipſe ſolus victricia ſigna Polonis.* Ale zázdrość Brándeburgſkich Xiążąt nie pozwoliłá mu imprezy iego dokonáć, bo przy zápuſtney chwili cieſzącego ſię Przemyſławá, zdrádą náiechali Ottonowie dway Brácią, y Jan Xiążętá Brandeburgſkie, y lubo broniącego ſię zábili; ktory tylko lát żył 38. Mieſięcy 3., á pánował

wał Miesięcy 7. y dni 7. w Poznániu pochowány, po śmierci iego tylko Corká 8. lat máiąca zostáłá się, R. 1296. Stány zgromádzone obráli ná Tron.

WŁADYSŁAWA ŁOKIETKA iáko náybliższego Sukcessorá Leszká Czarnego, ktory nie chciał się koronować, pierwey expedycyą uczynił przeciw Xiążętom Śląskim postponuiącym Elekcyą iego, ktorych Kráie spustoszył, ále że wrociwszy z Woyskiem pustoszył właśne Kráie wprowádziwszy ie do Wielkopolski, y niektore swáwole po dworách Szlácheckich płodził. Zágniewáne Stány Roku 1300. zgromádziwszy się w Poznániu annihilowáli Elekcyą iego, á do Wenceslawá Krolá Czeskiego wysłáli Posłow ofiáruiąc mu Ryxę Corkę Przemysławá zá żonę, y Monárchią Polską: zá co

WENCESŁAW mile podziękował, y akceptował, ile że iuż miał Práwo sobie ustąpione do Xięstwá Krákowskiego, y Sendomirskiego, przez Gryfinę żonę Leszká, y zebráwszy woysko przybył do Gniezná, gdzie koronowány przez Swinkę Arcybiskupá Gnieznieńskiego, á potym z Elżbietą Corką Przemysławá wziął ślub w Poznániu, y Monárchią Polską osiádł, wygnáwszy Łokietká zá gránice, y z właśnych iego Dziedzictw, ktory w Węgrách musiał się tułáć, y po pielgrzymsku pokutę odpráwił do Rzymu podczás Jubileuszu wielkiego, potym powrocił do Amedeuszá Woiewody Węgierskiego, mile przyięty od niego. Wenceslaw tym czásem uspokoiwszy interessá Polskie poiechał z żoną do Czech, ále tám uczyniwszy Sukcessorem Wenceslawá Synà z Gutty żony Korony Polskiey, sám w krotce umárł. Zá niego do Polski Monetá Czeska wprowádzona. Syn po śmierci Oycá wybrał się z Woyskiem do Polski R. 1035. ále w Ołomońcu przez subordynowánych od Austryi śpiegow zábity, ostátni Sukcessor Krolestwá Czeskiego, á w tym czásie też powrociwszy.

WŁADYSŁAW Łokietek do Amedeuszá z Rzymu, wyprosił sobie u niego siłą dla odebránia właśnych Xięstw Dziedzicznych, ktore y łátwo odebrał, ále y máła Polská cała wrociłá posłuszeństwo iemu, zprzykrzywszy sobie Rząd Czechow. Po śmierci záś Wenceslawá tym bárdziey utwierdzony ná Tronie Łokietek od Máłopolanow, Kujawianow, y Pomarzanow, Poznáńskie záś y Kaliskie Woiewodztwá obráli sobie Henryká Głogowskiego Xiążęciá, ále Łokietek z woyskiem Kray iego zruynował, z támtąd Pomarzanow rebellizuiących uskromił. Ale záżył ná tę Expedycyą sił Krzyżackich, bo kiedy Łokietek zábáwny był domową woyną, Piotr Swiáncy Kánclerz Pomorski, á Woiewody Gdańskiego Syn podniosł rebellią przeciw Łokietkowi, przyzwáwszy sił Xiążąt Brándeburgskich, Gdáńsk im oddał. Ale Boguſz Kommendánt Zamku Gdańskiego opárł się, y zá konsensem Łokietká Krzyżakow wziąwszy ná pomoc nie pozwolił Zamku dobyć, Brándeburczykow wygnał, y według akkordáty Krzyżakom połowy Zamku Præsidium oddał, á Krzyżacy przy okázyice od tąd Zamek sobie przywłászczyli, Boguszá wygnáli, Gdańsk przez zdrádę Niemcom odebráli, wyciąwszy Polakow wszystkich podczás iármárku S. Dominiká, y Pomeranią sobie przywłászczyli, o co znáczne woyny były z Krzyżakámi; o czym Miechow. *Lib. 4. cap. 7. & 8.* Kromer *T. II. Lib. II. fol. 582.* y ták Polacy Dobrodzieiámi się uczyniwszy Krzyżákom ná kárki swoie nieprzyiacielá sprowádzili.

Roku 1310. Henryk umárł, á Wielkopolánie Łokietkowi ofiárowáli Páństwá Wielkopolskie y zá Páná przyználi, ále mu Krakow 1312. zrebellizował, wezwáwszy zá Paná Bolesławá Xiążęciá Opolskiego, y iemu się poddawszy, ále Bolesław zá rekwizycyą Łokietká ustąpił pretensyi swoiey, Pryncypálowie Miástá Krákowá skarani, Woyciech záś Woyt Krákowski do Prági uszedł, á odtąd Woytostwo Krákowskie skonfiskowáne. Miechow: *Lib. 4. cap. 8.*

Roku 1316. Łokietek ubespieczony ze wsząd Pánem Polski, wypráwił Gerwardá Biskupá Krákowskiego do Janá XII. Papieżá z expostulacyą dla siebie Korony y Processu dla Krzyżakow względem pretendowánego przez nich Xięstwá Pomorskiego, y Roku 1320. koronowány Krolem, y Jadwigá Krolowa w Krakowie przez ręce Janisławá Arcybiskupá Gnieznieńskiego, przy assystencyi Muskaty Krakowskiego, Domarata Poznańskiego, Biskupow &c. odtąd postánowiono żeby koronacye w Krakowie się odprawiáły nie w Gnieznie, dla bespieczeństwá obronnieyszego mieyscá. Względem záś Processu z Krzyżakámi, naznaczeni ná Komissyą Janisław Arcybiskup Gnieznieński, y Kujawski Biskup, y Opat Mogielnicki, ále Krzyżacy áni ná Cenzury Apostolskie dbali, y owszem náieżdżali granice Polskie.

Roku 1325. Łokietek dla Zawarcia z Litwą przyiaźni dla Synà swego Kazimierzá wziął zá żonę Annę Corkę Gedymina Xiążecia Litewskiego, y z nią w Posagu wszystkich Niewolnikow Polskich, ktora okrcona przez Nauklera Biskupá Krákowskiego

ſkiego. Roku 1326. Krol Władyſław wezwáwſzy Litwę náiechał Páńſtwá Brándeburgſkie mſzcząc ſię zábicia Przemyſławá, y one ſpuſtoſzył. Roku 1328. Widząc Krzyżakow upornych Łokietek, áni dbáiących ná Cenzury Rzymſkie zebrał woyſko y poſzedł przeciw nim, ále unikáiących od bitwy Kray ſpuſtoſzył. Wankoná Xiążęcia Mázowieckiego znioſł, y auxyliárnych z nim Krzyżákow, y wrocił do Domu. Roku 1329. Krzyżacy wziáwſzy ná pomoc Woyſká pod Komendą Janá Krolá Czeſkiego náiecháli Dobrzyn, Wrocławek, Raciąż, Wyſſogrod, Nakło, Mazury, y wniwco puſtoſzyli, Łokietek też zebráwſzy Woyſká, wraz z Litwą Krzyżackie Páńſtwá náiechał, ktorzy widząc Kray ſpuſtoſzony, y obawiáiąc ſię potkáć z Władyſławem, uproſili ſobie u niego Armiſticium do S. Troycy, ále oni sámi nie dotrzymáli, y owſzem zebráwſzy ſiły przy manudukcyi Wincentego Szamotulſkiego zágniewánego ná Krolá, náiecháli Polſką, Woiewodztwá Łęczyckie, Kaliſkie, Sieradzkie ſpuſtoſzyli. O co Roku 1331. zágniewány Łokietek, lubo pomnieyſze zebráwſzy Woyſko, zwrociwſzy gniew Szamotulſkiego przy kooperacyi iego zdrády nád Krzyżakámi, z niemi ſię ſpotkał pod Połowcámi, znioſł, y zdobyczy odebrał; Miechowius piſze 40000., á Kromer 20000. nieprzyiacielá trupem pádło, á Polſkich Zołnierzy tylko 30. y 20. Szláchty. Tá wygraná przypisáná Protekcyi S. Stániſławá, bo w dzień *Translationis* tego S. ſtáłá ſię, proſekwował by był dáley ſzczęſcie ſwoie Łokietek, ále Krol Jan Czeſki obległ był w ten ſám czás Poznáń, y przeciw niemu poſzedł, ále ten uſzedł. Roku 1332. znowu zmocnili ſię Krzyżacy y Kujawy náiecháli ále odpędzeni, znowu do S. Troycy o Pokoy proſili, y otrzymáli. A Łokietek tym czáſem Slązk náiechał, bo wielu Xiążąt Slązkich odſtrychnęło ſię od Polſki, iedni Xięſtwá ſwoie poprzedáli Jánowi Krolowi Czeſkiemu, drudzy mu ſię poddáli, y odtąd Slązk oderwány niewinnie od Rządu Polſkiego, bez żadnego miánego ná to konſenſu od Rzeczypoſpolitey, áni ſię do tąd Polacy upominaią o ſwoię wolność, o czym w Slązkim Kráiu wolno czytáć, Łokietek záś tylko ſpuſtoſzywſzy Slązk wrocił do Domu, y w Roku 1333. umárł pochowány w Krákowie, Łokietkiem názwány, bo niſkość Oſoby máło nád łokieć byłá, ále bitny. Po śmierci Władyſławá Stány Rzeczypoſpolitey zgromádzone obrály

KAZIMIERZA III. Wielkiego, Syná Łokietkowego ná Tron iednoſtáyną wolą, ktory wraz y z Anną w Dzień S. Márká koronowány przez Janiſławá Arcybiſkupá Gnieznieńſkiego, przy aſſyſtencyi, Janá Krákowſkiego, Janá Poznáńſkiego, Macieiá Kujáwſkiego, Stefáná Lubuckiego &c. Biſkupow, w Krákowie. Kazimierz lubo przymłody, iednák zá Rádą Jáſzká Melſztyná Káſztelaná Krákowſkiego zá Prokuratorá przydánego, záczął Rząd piękny, rozboynikow, Záboycow, Swawole, uſkromił, zgodę z Krzyżakámi Roku 1335. ſtwierdził, uczynioną przez Károlá Węgierſkiego y Janá Czeſkiego Krolow, przez ktorą Chełmińſka y Pomorſka Ziemiá przy Krzyżakach, á Ziemiá Dobrzyńſka y Kujawy przy Polſzcze ſię zoſtáły, ále Stány Polſkie niechciały zezwolić ná to, y owſzem wyſłáli do Rzymu Janá Grotá Biſkupá Krákowſkiego do Benedyktá XII. Papieżá uſkarżáiąc ſię ná Krzyżakow, Papież wyſłał Legátow do Polſki, ktorzy przez intentowány Proces, y Sądowy Dekret przyznali Polſzcze Pomorſką, Chełmińſką, Dobrzyńſką, Michłowſką, y Kuiawſką Ziemie, y według Kromerá 194500. Grzywien Polſkich zá ſzkody poczynione, y zá expenſy 1600. grzywien, żeby Koſcioły popalone, y ſpuſtoſzone wyreparowáli, o czym Kromer *Tit. u. lib. 12.* Działo ſię to w Warſzáwie Roku 1339. Ze záś Roku 1340. Boleſław Xiąże Lwowſki y Włodzimierz Syn Troidená Xiążęcia Mazowieckiego od Ruśniakow ſtruty umárł, więc Kazimierz z Woyſkiem Lwow odebrał, y ſkárby znáczne zábrał; Włodzimierz odebrał, Zamki dla rebellii popalił, y potym powrocił do Krákowá, większe woyſko zebrał, wrocił ná Ruś, y záwoiował, inkorporowáwſzy do Polſki Przemyſlſką, Łucką, Włodzimierſką, Sanocką Ziemie, Lubaczow, Trebowlą, y Kuſtan, y wiele innych Miáſt Ruſkich iedną wioſną záwoiował, y odebrał, ktore do tąd nie ſą oderwáne. Ze záś Kazimierzowi żoná pierwſza umárłá w przeſzłym Roku, więc ożenił ſię w Roku 1341. z Adleidą Corką Lándgrafá Haſſyi, ále nią w krotce wzgárdził, iąwſzy ſię náłożnic. Roku 1343. Kazimierz z niedbáiącemi ná Dekret, áni Cenzury z Krzyżakámi Pokoy w Wrocławku uczynił, uſtąpiwſzy im Pomorſką, Chełmińſką Ziemie, y Michałowſką z konſenſem Pánow Swieckich, ále Duchowni zezwolić nie chcieli, co ſię potym przydáło, iáko ſwiádczy Kromer *Tit. u. lib. 12.* Po uczynionym Pokoiu ruſzył z Woyſkiem przeciw Xiążęciu Zegańſkiemu Henrykowi, y odebráwſzy mu Ziemię Wſchowſką inkorporował do Polſki, á Xięſtwo Żegańſkie ſpuſtoſzył, popalił y wrocił do Polſki. Tátárow idących ná ſpuſtoſzenie do Polſki, od Wiſły odpędził. Roku 1345. Janá Krolá

Cze-

Czeſkiego chcącego ſię mſcić zá Ziemię Wſchowſką od Krákowá odſtráſzył, áż ze wſtydem uſzedł do Czech.

Roku 1347. Prawá Polákom w Wiſlicy nádał y poſtánowił.

Roku 1349. zebráwſzy Woyſko, Ruſkie Páńſtwá do poſłuſzeńſtwá przymuſił, uſkromiwſzy rebellizantow, Łucko, Włodzimierz, Brzeſcie Litewſkie, Chełmſką Ziemię odebráwſzy, Wołyńſkie y Bełſkie Xięſtwá záwoiował, garnizonámi osádziwſzy. Z tey expedycyi Kazimierz powrociwſzy, zle żyć począł, niedbáiąc ná admonicye Duchowne áni ná Cenzury, Xiędzá Baryczká utopić kázał zá przynieſione mu w Ręce Cenzury Pápieſkie, y Klątwę od Bodzanty Biſkupá Krákowſkiego. Zá te exceſsá iego P. Bog dwá roki Powietrzem cieſzkim karał Páńſtwá Polſkie, Tátárámi y Litwą, ná ktorych zágniewány Krol z Woyſkiem ruſzył, Litwę znioſł, Keyſtutá Xiążęciá Litewſkiego złápał według Miechowiuſzá, czyli Lubartá według Kromerá, w krotce wyzwolonego, znowu niektore Fortece Ruſkie poodbierał Kazimierz, Tátárow odpędził, á powrociwſzy z wielkim przykładem pokutował zá niedoſkonáłości ſwoie, do Oycá S. wyſłał Poſłow o abſolucyą y indulgencye proſząc, Koſcioły zbogácił, y wiele im wolnoſci nádał.

Roku 1355. po zmárłych Xiążętách Mazowieckich oſtátni Semowit zá perſwazyą Kazimierzá infeudowány przez niego ná to Xięſtwo, Dziedzictwá oſtąpiwſzy, o czym Kromer *fol. 606.* Roku 1356. w Krákowie Krol Kazimierz Práwo Teutoniczne utwierdził, Miáſt wiele murem opaſał, Zámki wyſtáwił. Po śmierci Adleidy wzgárdzoney ożenił ſię z Jadwigą Henryká Xiążęciá Głogowſkiego Corką bárdzo piękną. Roku 1363. Károl IV. Ceſarz w dyſkurſie zádał Krolowi Węgier. bękárſtwo, o co zágniewány Woynę wypowiedział Károlowi, przy ſukkurſie Polſkiego y Duńſkiego Krolow, ále Urban V. Papież pogodził ich záſłubiwſzy Károlowi Elżbietę Wnuczkę Kazimierzá Polſkiego á Sioſtrzenicę Ludwiká Węgier. Krolow, o czym Długoſz á Miech. záś piſze, że w tymże Roku odprawił ſię Akt weſelny Károlá ná ten czás Krolá Rzymſkiego y Czeſkiego, á potym Ceſárzá w Krákowie, gdzie przy prezencyi Ludwiká Węgier., y innych Dáckiego, y Cypryiſkiego Krolow, Krol Kazimierz przytomnemu Károlowi wyliczył 100000. złotych posągu, procz podárunku wielkiego ſzácunku, o wſpaniáłoſci tego Weſelá wolno czytáć Hiſtoryą.

Roku 1366. Kazimierz Litwę wygnał z Ruſi, y tám poosádzáwſzy Polſkich Gubernatorow, powrocił. Roku 1370. z piękną dyſpozycyą umárł zbogáciwſzy wiele Koſciołow, w Krákowſkiey Kátedrze pochowány. Po śmierci Kazimierzá.

LUDWIK Krol Węgierſki od Kazimierzá Sukceſſor náznáczony, y przez approbacyą zgromádzonych Stánow Polſkich ſtwierdzony przy Tronie Polſkim, y ſprowádzony przez Poſłow, 17. Liſtopádá, przez Jároſławá Arcybiſkupá Gniezn. ukoronowány, po koronácyi był w Gnieznie y Poznániu, z támtąd powrocił do Krákowá, y zábráwſzy Koronę y Sceptrum poiechał do Węgier, obawiáiąc ſię, áby w niebytnoſci iego, innego Polácy nie przybráli do Korony. Jadwigá záś żoná Kazimierzá, zábráwſzy náznáczoną ſobie od Mężá ſubſtancyą, wrociłá do Xięſtwá Głogow., á Corki iey Elżbietá Mátká Ludwiká do Węgier wzięłá, y wydáłá Annę zá Grafá Cyliiſkiego, áJadwigę zá Xiążęciá Romera w Węgrách. Ze záś Kazimierzowi Xiążęciu Szczecińſkiemu Wnukowi z Corki Sieradz., Kuiaw., y Dobrzyńſką Ziemię, Ludwik żeby nie odrywał od Polſki Prowincyi zá konſenſem Stánow ukontentował go Dobrzyńſką Ziemią, á Władyſłáwowi Xiążęciu Opolſkiemu, tákże Wnukowi Kazimierzá dárował Ziemię Rudzką, zwáną teraz Wieluńſką, y Zamki Olſztyńſki, Krzepicki, Brzeznicki, y Bobolicki, ále obádwá przyſiąc muſieli ná poddáńſtwo Krolom Polſkim, z kondycyą wrocenia tych Xięſtw do Polſki po bezpotomnie zeſzłych, o czym Długoſz y to prydáie, że po śmierci Kazimierzá Sáſi odebráli Santok, á Litwá Włodzimierz, y inne Xięſtwá Ruſkie. Ze záś Krol Ludwik owdowiáłą Polſkę zoſtáwił, Elżbietá Mátká iego Roku 1376. nápárłá ſię Rządu Polſkiego y do Krákowá przyiechálá, ále nie długo báwiłá dla wſzczętey kłotni między Węgrámi y Polakámi, do ktorych medyacyi wybiegł był z Zamku Krákowſkiego Kmitá Stároſtá Krákow. y w tumulcie zginął, zá co Węgrowie ledwie nie wſzyſcy krwią przypłacili, y z tey przyczyny wrociłá ſię do Węgier, á Ludwik z Woyſkiem złączywſzy ſię Polſkim, wygnał Litwę z Rusi, á potym wrociwſzy do Węgier Rząd Polſki zdał Władyſłáwowi Xiążęciu Opolſkiemu, ále wzgárdzonemu od Polákow Rząd tylko pozwolił Prowincyi Ruſkich dárowáwſzy mu Ziemie Dobrzyńſką po bezpotomney śmierci Xiążęciá Szczecińſkiego. Ze záś Ludwik widział ſię bydź ſłábym, wokował ná Spiſz Stány Polſkie, gdzie wielu Pánow ſprzyſięgli mu ſię Zygmuntá Synà Károlá IV. Ceſarzá (ktoremu dał był Maryą Corkę ſwoię) utrzy-

utrzymáć przy Koronie, y po tey deklaracyi Zygmunt był w Polszcze, ále nie życzliwey sobie. Tym czásem Ludwik umárł przez 12. lat pánowánia raz tylko bywszy w Polszcze ná koronacyą. Kromer y inni skárżą go o przykre pánowánie przez Cudzoziemcow, że chciał Ruś przyłączyć do Węgier, że do Budy ná Seym wokował Polákow, Krom. *Tom. 1. lib. 19.* y zá niego miáłá bydź tragedya Gliniańská, o ktorey że żaden Autor nie pisze, ia też nie wylátuię z piorem niepewnych lubo zágęszczonych manuskryptow. Po śmierci Ludwiká Stány Rzeczypospolitey zgromádzone, według Dług. w Radomsku, złączywszy rozrożnione mysli, umyślili decyzyą stwierdzoną Seymem Wislickim wysłánia Posłow do Węgier po Jadwigę Corkę młodszą Ludwiká, wzgárdziwszy Zygmuntem Mężem Maryi stárszey, ále Elżbietá Mátká iey nie trácąc nádziei Posłom zwłoczyłá Jadwigi ná ten czás młodey wysłánie do Polskiey, á tym czásem w owdowiáłey Oyczyznie kłotnie y Scyssye gorę wzięły, y Semowit Xiąże Mazowiecki, według Kromerá, przywłászczył sobie Łęczyc. y Kuiáw. Woiewodztwá. Elżbietá perswazyámi Posłow codziennych, y postráchem odmiány Elekcyi zmiękczona, musiáłá ná koniec lubo Młodą Dame ná Tron wokowáną wysłáć do Krákowá.

JADWIGA sprowádzona do Krakowá R. 1384. w Dzień S. Jadwigi, koronawána przez Bodzantę Arcybiskupá Gnieznieńskiego, przy zgromádzeniu Rzeczypospolitey y Pánow Węgierskich, y Rząd iey oddány do rąd áż by iey był Mąż dobrány. Ludwik iuż był deklárował Jadwigę Wilelmowi Xiążęciu Austryáckiemu zá Zonę, ktory przybył z tą Pretensyą do Krákowá, od Jadwigi mile przyięty, ále od Polákow wzgárdzony. Tym czásem R. 1385. Posłowie z Litwy przybyli od Jagiełłá Xiążęciá Litewskiego, ktory pięknością Jadwigi upewniony, wysłał do niey naypierwey z otworzeniem mysli swoiey, potym z wielkiemi podárunkámi, á nádewszystko deklaruiąc Xięstwo Litewskie przywieść do wiáry S. y inkorporowáć do Polski. Stány Polskie ukontentowáne ták piękną offertą, Posłow odesłáły do Elżbiety Mátki Jadwigi, tá nápełniona rádością z nádzieią Posłow odesłáłá, Jadwigá iednák mniey kontentá, máiąc w przedsięwzięciu swoim, y mysli Wilelmá Austryáckiego. Jagiełło iednák czym prędzey sam przybył do Krákowá R. 1386. 12. Lutego z znácznemi Skárbámi y Brácią swemi rodzonemi, ktory tegoż dniá był przy assystencyi wprowádzony do Krolowy, drugiego dniá podárunki wielkiego szácunku posłał Krolowy, trzeciego dniá wyuczony Artykułow Wiáry S. Chrześć S. przyiął wraz z Brácią, y ná chrzcie Imię

WŁADYSŁAW JAGIEŁO y tegoż dniá wziął slub z młodą Krolową we Czwartek, tegoż dniá inkorporował Xięstwo Litewskie do Polski przez akt solenny przysięgą stwierdzony: W Niedzielę záś Koroną z sobą przywiezioną koronowány prez Bodzantę Arcybiskupá Gnieznien. bo Polska koroná byłá zábrána prez Ludwiká do Węgier. Po koronacyi Władysław wiázd do miástá odprawił, gdzie Pánowie wszyscy Polscy Xiążętá Litewscy po przyiętym chrzcie S. y Xiążętá Ruscy poprzysięgli mu wierność, ná co są Diplomata w Archiwie Krákowskim. Záproszony był ná ten akt Konrad Czolner, Magister Pruski, ále wolał iść Litwę rábować, przeciw ktoremu Krol Witoldá wypráwił z Polskim Woyskiem, ktory Krzyżakow wygnał y uskromił. A Krol w puł postu z Krolową się wybrał do Wielkipolski, y uspokoił w Gnieznie y w Poznániu tám trwáiące dyssensye, Długosz przydáie, że w Gnieznie będąc Krol od Prałátow támteyszych postrászony był Interdyktem zá Prowiánty z Dobr Duchownych bráne ná Dwor Krolewski, ktore záraz kazał wrocić, ná co mu Krolowá odpowiedziáłá: Oddáć każemy Poddánym krzywdy ich, ále płácz ich kto nádgrodzi? R. 1387. Krol z Krolową przy assystencyi Duchownych y Swieckich Pánow ruszył do Litwy, y tám wiáry S. nauczáć kazał Pospolstwo, gdzie z wielkiemi tumultámi cisnęli się do Chrztu S. á Krol dla káżdego z nich rozdawáć kazał suknie biáłe sukienne, y odtąd Litwá sukien poczęłá zázywáć, bo przedtym tylko płocienne nosili. Krol tákże w Wilnie Kosciol Kátedrálny fundował, y innych 7. Parofiálnych w Powiátách 7. potym Krolowá do Polski wrociłá, á Krol koło Religii w Litwie prácuiąc został się, y Skirgellá Brátá osádził ná Rządzie Xięstwá Litewskiego, o co zázdrosny Witold poszedł do Krzyżakow, y po kilká razy náieżdżał z niemi y rábował Litwę, Krol záś widząc Skirgellá niezdolnego ná odpor Krzyżakom wezwał Polákow ná Prefekturą Wileńską y inne, ktorzy mocno záwsze bronili się Krzyżakom, á Skirgellowi dał Xięstwo Kijowskie. R. 1392. Krol z Witoldem pogodził się y kreował go Xiążęciem Litewskim, innych záś Bráci rodzonych często rebellizuiących uskromił. Kiedy záś Krol w Litwie uspokoiał interessá Litewskie; Krolowá też Woyskiem Polskim Przemysl, Jarosław, Grodek, Halicz, Lwow, Trębowlą, y wiele innych odebrálá rebellizántom, ktorych tám był Ludwik poosádzał Węgrow, chcąc Ruś do Węgier przyłączyć, y ich wygnáwszy Polákom rodowitym Stárostwá rozdálá, y w fortecách osádziłá. R. 1396. Krol powrociwszy z Litwy, zástał wiádomość, że Władysław Opolski zástáwił Krzyżakom Ziemię Dobrzyńską zá 40000. Złotych, y záraz przeciw niemu poszedszy w 7. dniách odebrał mu Wieluńską Ziemię, Olsztyn, Krzepice, Bobolice,

Brzeznice, Oſtrzeſzow, y Grabow, Boleſławiec záś áż potym w 7. lat odebrány Eufemii Xiężnie Opolſkiey, á drugie woyſko w Kujawy wyprawił, pod komendą Oſtroſkiego Kaſztelána Sendomirſkiego przeciw Krzyżakom, ále Krolowá wdáłá ſię w zgodę w Wrocławku, według Miechow. ktorey że nie mogłá dokonáć, po śmierci iey woyná z Krzyżakámi wynikłá, tym czáſem Jadwiga powiłá Corkę, ále po chrzcie záraz umárłá, po ktorey trzeciego dniá y Mátká z przykładną dyſpozycyą umárłá R. 1399. w Kátedrze Krákowſkiey przy Zakryſtyi pochowána. Podczás Wieluńſkiey woyny y Witold Tátárow znioſł, y wiele z nich Familii w niewolą zábrał, ktorzy ſię do tąd rozrodzili w Litwie, ále powtornie od Tamerlanesá zbity, według Krom. *Tom. 2. fol. 65.* Po śmierci bezpotomney Krolowy, Jagieło zmieſzany był, ále zá Rádą Polákow wyſłał Poſłow do Wilelmá Grafá Cyliiſkiego proſząc o Annę Corkę Anny Corki Kazimierzá Wielkiego zá Zonę, z ktorą ſprowádzoną R. 1400. wziął Ślub, á R. 1402. ukoronowáną, potym w Litwie przymuſił Witoldá że po bezpotomney iego śmierci Litwá do Polſki należeć powinna, Krom. *Tom. 2. lib. 16.* R. 1403. Woiewodá Wołoſki przyſiągł Krolowi y Rzeczypoſpolitey ná poſłuſzeńſtwo. Tegoż Roku Witold Xięſtwo Smoleńſkie inkorporował do Litwy odebráwſzy Smoleńſk Ruśniákom. R. 1404. Krol Władyſław, Witold, y Konrad de Jungen Magiſter Pruſki, czyli Krzyżacki w Raciążu ziecháwſzy ſię Pokoy między ſobą uſtánowili, Zmudzi Krzyżakom pozwolił, á Dobrzyńſka ziemiá Rzeczypoſpolitey oddána zá to od Krzyżakow, ktorym 40000. miał ſkárb Polſki wyliczyć, ále że Witold Zmudź nie oddał, Krzyżacy zá to Litwę rábowáli, ále Roku 1405. Witold im Zmudź oddał, á ſobie Pokoy. Ze záś R. 1408. głod wielki w Litwie pánował, Krol Władyſław 20. ſtátkow zbożá do Litwy poſłał przez Niemen, ktore Krzyżacy zábráli, áni rekwirowáni wydáć chcieli, y owſzem kupcow Litewſkich po drogách ſzarpáli, o co zágniewány Krol, ále Witold pierwey Zmudź im odebrał, á Roku 1409. Krzyżacy poczęli niſzczyć náiázdámi ziemię Dobrzyńſką y Kujawy. Krol zebráwſzy woyſko, naypierwey im Bydgoſzcz odebrał, á potym armiſtitium z niemi zrobił do S. Janá zá Fidejuſſyą Wenceſławá Krolá Rzymſkiego y Czeſkiego. R. 1410. Ná S. Jan Krol złączył ſię z woyſkámi pod Wolborzem á potym z Litewſkiemi nád Wiſłą, Polſkich Chorągwi według Długoſzá było 51. á Litt. 40. oprocz Tátárſkich, Pole Krzyżakom náznáczone pod Grunwaldem o 2. mili od Dąbrowny, gdzie Magiſter Krzyżacki uſzykowáwſzy woyſká przeciwko náſzym ná wzgárdę Krolowi y Witoldowi poſłał dwá Miecze, ktore z piękną odwágą przyiął Monárchá deklaruiąc Poſłom, że mu więcey mieczow przybyło ná kárki nieprzyiacielſkie, tym czáſem kiedy Mſzy S. Krol ſłuchał Woyſká Krzyżackie nápáſci dáli náſzym do bátálii, ále Krol lubo przeſtrzeżony po kilká rázy áż po ſkończoney zupełnie Mſzy S. wſiadł ná koniá y ſercá woyſku dodáwſzy ſpotkáć ſię ſkrzydłom Tátárſkim kazał, te z początku pierzcháć poczęły, y zupełnie uſzli Tátárowie przed goniącemi ich Krzyżakámi, ále Krol z Witoldem z korpuſámi ſwemi dopiero ſię ſpotkáli, gdzie nieprzyiaciel ſzwankowáć muſiał, o czym obſzerniey hiſtorya piſze, doſyć że ná tey bátálii legło Krzyżakow 50000. á w niewolą doſtáło ſię 40000. według. Krom. y Dług. Wſzyſcy nayprzednieyſi Wodzowie, y Magiſter Krzyżacki, y Xiążętá Niemieccy wyginęli ná tey bátálii. Po ſzczęſliwie wygráney bátálii Miáſtá Pruſkie poddáły ſię Krolowi, Zamkow wiele, Szláchtá Pruſká, y Biſkupi Wármińſki, Chełmińſki, Pomezańſki, y Sambieńſki przyſięgli Poddáńſtwo Krolowi. Potym Krol Zamek Malborſki attákował, ále máło zrobiwſzy wrocił do Wrocławká, á tym czáſem Plavenius iuż obrány Magiſtrem Krzyżackim, zebráwſzy ſiły Tucholą attakowáć począł, w tym Krol iuż był Woyſko roſpuſcił, ále przecież 6. Chorągwi nádwornych poſłał, ktorzy złączywſzy ſię z Wielkopolſkiemi, pod Koronowem ſię potkáli z Krzyżakámi, y iáko Krom. Dług y Miech. ſwiádczą, że po 3. rázy ſpoczywáły ſtrony woienne, y po 3. rázy ſię rycerſkim Sercem potykáli, ále ná koniec Polácy Chorągiew Nieprzyiacielſką zábráli, czym Krzyżacy zmieſzáni uchodzić muſieli, zoſtáwiwſzy ná plácu trupá 10000. według Miech. á według Krom. 8000. Długoſz dodáię, że ten Rok dla Polákow był ſzczęſliwy, bo y pod Tucholą Auxyliárne Niemieckie Woyſká znieśli, iáko y pod Golubem, tákże pod Bardowem ná Spiſzu Zygmuntá Ceſarzá náiázd Niemiecki znieśli, według Dług. *lib. 2.* R. 1411. Krol Władyſław Pokoy uczynił z Krzyżakámi, á lubo zwycięzcá z ſzkodą iednák Polákow, bo im wrocił wſzyſtkie poodbieráne Miáſtá, fortece, w Pomeranii y Prusách, niewolnikow oddał zoſtáwiwſzy tylko ſkárbowi Polſkiemu coroczną Penſyą od nich 100000. Sexagen Pruſkich, y Zmudź do Litwy przyłączył. Tegoż Roku Krol z Niepołomic do Kátedry Krákowſkiey pieſzo przyſzedł ofiáruiąc Chorągwie Krzyżackie ná pámiątkę zwycięſtwá. Tegoż Roku był w Litwie, y Ruſi, wizytował Kijow, Lwow, *&c.* tegoż R. Erneſtowi Xiążęciu Auſtryáckiemu dał ſioſtrzenicę ſwoię corkę Semowitá Xiążęciá Mazowieckiego zá Zonę z znácznym poſągiem weſele odpráwiwſzy w Krákowie. R. 1412. Jagiełło z Zygmuntem Krolem Rzymſkim y Weneckim Pokoy uczynił, y w Budzie będąc udárowány od Zygmuntá Koroną od Ottoná

toná Ceſarzá dáną Chrabremu, iáko y iabłkiem, Sceptrum, y Mieczem Chrabrego zwánym ſzczerbiec, ktore był Ludwik wywiozł do Węgier, y wielą relikwiámi, te podárunki publicznie wprowádzał ná Zamek Krákowſki, y tám złożył. Tegoż Roku Władyſław Zygmuntowi pożyczył 40000. Sexágenow wziąwſzy od niego w záſtáw Spiſką Ziemię. R. 1413. Krol Jagiełło Litt. Szláchcie Polſkie Herby rozdał, y powtornie Litwę przyłączył do Polſki náznáczywſzy mieyſce w Senácie Biſkupom y Senátorom Litt. y Miniſteryá dla nich kreował, tákim porządkiem iák w Polſzcze. Tegoż Roku Zmudź Wiárę S. przyiełá przy odpráwowánych Miſſyach ſámego Krolá y w Miednikách im Krol Kátedrę fundował, y wiele Párafiálnych Koſciołow. R. 1414. Krol z Witoldem zebráwſzy woyſką Pruſy náwiedzili, o niedotrzymánie Pokoiu przez nie-wypłacáną penſyą coroczną y iuż poczęli fortece odbieráć, ále Nuncyuſz Imieniem Janá XIII. Papieżá wyproſił dla nich przedłużenie woyny ná dwie lecie, upewniáiąc że Concilium Konſtancyeńſkie tę ſpráwę miáło zákończyć, ále nic z tego niebyło iáko niżey. R. 1416. Anná Krolowá umárłá, á Krol z Elżbietą Granowſką ſlub wziął z nieukontentowaniem Stánow, ále też tylko 3. látá żyłá. Po śmierci iey Krol ſię ożenił z Czwartą żoną Zofią Corką Xiążęciá Kijowſkiego w IV. Stopniu pokrewieńſtwá piękną bárdzo y R. 1422. Slub z nią wziął, zá błogoſłáwieńſtwem Macieiá Biſkupá Wileńſkiego. Ze záś Krzyżacy w żadnych kondycyach práwdy nie dotrzymáli, áni Concilium ſię wdáło w to, Krol zágniewany począł myſleć o Potencyi przeciw nim, ále Zygmunt Ceſarz wdał ſię w Sąd tey Sprawy y w Wrocłáwiu Sentencyą ferował nie pomyślną Polákom, Krol iednák y tę akceptował, ále Krzyżacy y tey nie dotrzymáli. R. 1421. Czechowie rebellią podnieśli przeciw Zygmuntowi Ceſárzowi záprafzáiąc ná Kroleſtwo Jagiełá, ále wzgárdził ich prozbą, z przyczyny Sekty przez Huſa tám záſzczepioney, Witold o toż ſámo proſzony, wzgárdził z teyże przyczyny, iednák Krol Zygmuntá Korybutá z woyſkiem im poſłał mile przyiętego od Czechow. Tegoż Roku Krol z woyſkiem náſzedł Kray Krzyżacki, ále ci zátrwożeni uproſili u krolá Pokoy ſtwierdzony R. 1423. przy widzeniu ſię Zygmuntá Ceſarzá z Władyſławem w Luboczy Węgierſkiey, y tám zá Ordynánſem Korybut wyprowádzony z Czech. R. 1424. Zofiá żoná Jagiełá koronowána w Krákowie przy obecności Zygmuntá Ceſarzá y Zony iego y Eryká Krolá Duńſkiego, Kárdynałá Brandá od Marcina V. Papieżá przyſłánego, y wielu Xiążąt, według Miech. *lib. 4. cap. 47.* Tegoż Roku Zofiá urodziłá Synà Krolowi Władyſławá z wielką rádością Krolá y Stánow, bo dotąd bezpotomnego. R. 1426. urodziłá drugiego Kazimierzá, ále w rok zmárłego. R. 1427. urodziłá trzeciego Synà Kazimierzá. Tym ſzczęſliwym dla Władyſławá y Polſki płodem, zdeſperowány Witold począł myſleć o Koronie Litewſkiey przez ſkrytą ligę z Ceſarzem Zygmuntem, y Papieżem uczynioną, podczás bytnoſci Zygmuntá w Łucku, y tám widzenia ſię z Jagiełem y Witoldem, á to dla rozerwánia Litwy z Polſką ále to ſię nie udáło, bo Poſłow biegnących do Litwy od Zygmuntá w Wielki Polſzcze złápáno, áni korreſpondencyi Witoldowi pozwolono, ále też y Witold tegoż Roku 1430. umárł przyłączywſzy Nowogrodzkie Xięſtwo do Litwy przed śmiercią. Po śmierci Witoldá Krol zdał Rząd w Litwie Swidrygelowi Brátu ſwemu, od ktorego wraz z Polákámi pod arreſzt wzięty, ále przeſtráſzony poſpolitym Ruſzeniem ná Seymie Wartckim wyzwolił Krolá, ále náieżdżał Ruſkie kráie, Krol záś widząc iego nieſtátek Zygmuntá Brátá Witoldowego kreował Xiążęciem Litewſkim. Podczás tych kłotni w Litwie Páweł Biſkup Kamieniecki z Pánámi Podolſkiemi odebráli Kaminiec Litwie, y odtąd Podole oderwáne od Litwy, o czym Miechow. Zygmunt unią Litwy z Polſką ſtwierdził, przeciw Kozakom o intereſa Polſkie mocno woiował; y záwſze był przyiázny Polákom. Ze záś Krzyżacy nowo náiecháli Kuiawy, y ná 1000. wſiow ſpalili proez Miáſt wielu R. 1433. Krol z Woyſkiem wtárgnął w Páńſtwá ich, Miáſt wiele popalił, ále Krzyżacy upokorzyli ſię znowu y ná 12. lat Pokoy uproſili, Wołoſzá tákże zrebellizowána Partyą Polſką uſkromiona. R. 1434. Krol wyſłał Poſłow ná Concilium Bazyleyſkie, ále w tymże Roku będąc w Gradku po S. Woyciechowi Krol ciekáwy ſłuchánia ſpiewáiącego Słowiká oziąbł y w Febrę wpádſzy umárł pochowány w Kátedrze Krákow. według Miech. *lib. 4. cap. 48.*

WŁADYSŁAW III. Syn ſtárſzy po Jagiełonie od Stánow ná Tron wſádzony, y w dzień S. Jákubá tegoż Roku koronowány przez Woyciechá Jaſtrzębcá Arcyb. Gniezn. w młodym wieku ſwoim. R. 1435. Swidrygello rebellizánt uſkromiony, y z Krzyżakámi Pokoy ſtwierdzony w Brzeſciu. R. 1436. Eliaſz Woiewodá Wołoſki Homagium Krolowi we Lwowie wypełnił z zwykłemi Ceremoniámi Feudatáryuſzow. R. 1438. Berwald ná Krolá odebrány Wenceſłáwowi Xiążęciu Oſwiecińſkiemu, ktory tákże Krolowi Homagium wypełnił. Tátárowie záś Podole náiecháli y woyſko Polſkie ná bágnách y błotách zdrádą znieſli. Tegoż Roku Władyſław w 15. Roku wieku ſwego ná Seymie Piotrkowſkim przyſiągł ná obſerwę Práw Polſkich. R. 1439. Kazimierz Brát Władyſławá wokowány ná Tron od Czechow odſtąpił imprezy ſwoiey, Albertowi Ceſárzowi uſtąpiwſzy korony ofiárowa-

rowáney, á ná Xięſtwo Litewſkie od Władyſławá inweſtyowány po Zygmuncie zábitym przez Xiążęciá Czartoryiſkiego. Tegoż Roku Władyſław Podolſką Szláchtę zrownał z Polſką, y Śląſkie náiázdy w ziemi Wieluńſkiey uſkromił, á potym po śmierci Albertá Ceſarzá przez Węgrow obrány y proſzony ná Tron uſpokoiwſzy intereſá Polſkie z Woyſkiem ruſzył do Węgier y w Budzie koronowány, gdzie uczyniwſzy Expedycyą przeciw Turkom znioſł ich ſzczęſliwie po kilká rázy. Turczyn záſtráſzony ſzczęściem Władyſławá, oddáwſzy mu wſzyſtkie fortece w Raſcyi záwoiowáne, ná 10. lat Pokoy záwárł. Ze záś cáła Europá ukontentowána ſzczęſciem Władyſławá przeciw Pogánom, wzbudziłá deklaracyą poſiłkow Władyſławá do wypowiedzenia woyny Turkom, á naybárdziey dyſpenſá Rzymſka uwolniłá go od Przyſięgi, y Pokoiu uczynionego z Turczynem dotrzymánia, Krol zebráwſzy woyſká 20000. pod Warnę poſzedł, gdzie z licznemi Potencyámi Tureckiemi ſpotkáwſzy ſię ná 30000. Turkow trupem położył, á ná koniec większa liczbá Turkow gorę wzięłá y ſam Władyſław w tumulcie zginął w Roku 21. Wieku ſwego według Miech. *lib. 4. cap. 56.* á Długoſz dodáie przyczynę nieſzczęſliwey przegráney, że Pokoy poprzyſiężony Turkom nie dotrzymány, y owſzem twierdzą y Hiſtorye, że Ceſarz Turecki widząc początek ſzczęſliwy Władyſławá, włożywſzy ná Chorągiew Pokoy záwárty z nim, wezwał ná Pomoc Bogá Chrześciáńſkiego ná Zemſtę przyſięgi nie dotrzymaney, y záraz ſzczęſliwie wygrał, Krom. *Tom. 2. lib. 21.*

KAZIMIERZ IV. Syn młodſzy Jagieloná, á Brát Władyſławá po nieſzczęſliwey Tragedyi Brátá od Stánow Rzeczypoſpolitey obrány y R. 1447. koronowány przez Wincentego Arcyb. Gniezn. R. 1448. Kazimierz Bogdaná Woiewodę Moldáwſkiego zbraniáiącego ſię hołdu Krolowi wypełnić, lubo wſpártego potencyą Kuniądeſá, zbił, potym do Litwy poiechał, á w niebytnoſci iego Tátárowie Podole zrábowáli, y Ruś, á Xiążętá Śląſcy Wieluńſką Ziemię y Siewierz. R. 1454. Kazimierz ſlub wziął w krákowie z Elżbietą Corką Albertá Węgierſkiego, y Czeſkiego Krolá, przy aſſyſtencyi S. Kapiſtráná Legátá Pápieſkiego, Sproſki Prymas miał Wotywę, y po ſlubie koronował Krolową, á Oleſnicki Kárdynał y Biſkup Krák. ſlub dawał. Tegoż Roku Pruſcy Poſłowie przybyli do Krolá proſząc o wyzwolenie ich z iárzmá Krzyżackiego, iákoż zebráwſzy Woyſko Kazimierz prez 14. lat z niemi woynę prowádził. Ná koniec R. 1466. Choynic dobywſzy Krzyżákow znioſł, ktorzy nie mogąc więcey przełomáć Potencyi Polſkiey, o Pokoy ſię proſili zákończony z niemi ſzczęſliwie, po uſtąpionych Polſzcze Pomeranii, Chełmińſkiey, Dobrzyń. y Michalow. ziemi, ná co ſą Przywileie, podpiſy, y pieczęci Kazimierzá, y Ludwiká Magiſtrá w Archiwie Krákow. o czym Miechow: y Kromer *Tom. 2. lib. 26.* Woyná tá od 150. lat záczętá z Krzyżakámi z wielkim Krwi rozlaniem, zá kazimierzá zákończona przez potwierdzony Pokoy, y podpisány od Legátá Rzymſkiego. Po śmierci Podſebráckiego Wodzá Huſſytow Czeſkich, ſyn Kazimierzá Władyſław ſtárſzy obrány od Czechow Krolem, y w Prádze koronowány R. 1471. y kiedy Maciey krol Węgier. zemſtę wywárł ná Kráie Czeſkie, Węgierſcy Pánowie przybyli do Kazimierzá, proſząc o Janá Woyciechá Synà drugiego ná Koronę Węgierſką, ktorego Kazimierz wypráwił z Woyſkiem do Węgier, ále uwiedziony od Węgrow z niſzczym wrocił do oycá, á tym czáſem Kázimierz złączył Woyſká znáczne z Czeſkiemi pod Wrocławiem przeciw Maciejowi náiezdnikowi Czech, ále bez ſkutku Woyſká ták liczne rozeſzły ſię. R. 1477. Pruſowie znowu myśleli wybić ſie z potencyi Polſkiey, ále R. 1479. upokorzyli ſię, y złożyli hołd Krolowi y Rzeczyp. w Piotrkowie. Kromer dodáie *Tom. 2. lib. 25.* że zá tego Krolá krzywdá wielka Kápitułom ſtáłá ſię, bo záwſze obieráli ſobie Biſkupow wyprobowánych w cnotách, y kiedy Kápituł Krákow. obráli ſobie Brezyuſzá Biſkupem, Kazimierz w brew Elekcyi ich nominował Gruſzczyńſkiego Kanclerzá, Rzym záś podał Sienińſkiego, ále Krol przez potencyą ſwego nominatá utrzymał, y odtąd wolá Krolewſka rządzi Biſkupámi, nie godność áni cnotá wyprobowánych przez Elekcyą. Tegoż Roku Jan Car Moſkiewſki náiechał Litwę, y Miáſto bogáte Nowogrod wziął y złupił, áni ſię ważył Kazimierz zemſcić o to. R. 1485. Stefan Woiewodá Wołoſki Homagium krolowi wypełnił, po juramencie Stefan Turkow wygnał z Wołoch, á Krol Janá Albertá przeciw Tátárom z Woyſkiem wypráwił, ktorych ſzczęſliwie znioſł R. 1489. Po śmierci Macieiá Krolá Węgier. Jan Albert wokowány ná Tron Węgier. ále uſtąpić muſiał pretenſyi Władyſławá Krolá Czeſkiego Brátá ſwego, ukontentowáwſzy ſię Xięſtwem Głogowſkim y Zegańſkim uſtąpionym mu od Władyſławá, Kromer dodáie, że Kazimierz zágniewány przeciw Władyſławowi o nie dopuſzczenie Janá Albertá do korony Węgierſkiey Teſtamentem go zgluzował od Dziedzictwá korony Polſkiey R. 1492. kazimierz umárł w Grodnie, zoſtáwiwſzy po ſobie ſynow Władyſławá Krolá Czesk. y Węgier. S. Kazimierzá, ktory w ſwiątobliwości umárł, Swiętym kanonizowány, Janá Woyciechá, Alexandrá, Zygmuntá, Fryderyká, Kárdynałá Arcybiskupá Gniezn. y Biskupá Krákow, y Corek 7. ktore po cáley Europie roznieſły y rozrodziły krew Jagielońską,

z między

z między ktorych Barbará byłá záſlubiona Jerzemu Xiążęciu Sáskiemu y Margrábi Miſniyskiemu, z ktorey Krwi idą Xiążętá Elektorowie Sáſcy y teraznieyſzy Náyiáſnieyſzy Auguſt III. Krol Polski.

JÁN WOYCIECH od Stánow Rzeczypoſpolitey przy Prezydencyi Zbigniewá Oleśnickiego Kárdynałá y Arcybiſkupá Gniezmien. zgromádzonych w Piotrkowie, lubo przy niezgodzie Syn po Oycu obrány ná Tron, y koronowány w Krákowie, á w Litwie Alexánder Xiążęciem Litt. Roku 1493. Poſłowie Tureccy do Krolá będącego w Poznániu przyiechálí proſząc o Pokoy, á Poſłowie Weneccy z powinſzowániem Tronu. Roku 1494. Jan Woyciech Krol Polſki, Władyſław Czeſki y Węgier., Zygmunt y Fryderyk Bráciá, y Szwágrowie inni, ſkryte tráktáty ziecháwſzy ſię w Leuczowy przeciw Turkom zrobili, tegoż Roku był w Krákowie Poſeł Turecki, ále z niſzczym odiechał. Roku 1495. Jan Xiąże Płocki bezpotomnie umárł y po nim Xięſtwo Płockie inkorporowáne do Polſki, Konrad záś ieſzcze trzymał Xięſtwo Mazowieckie. Roku 1497. Krol z Brátem Alexándrem Xiążęciem Litt. złączywſzy ſię z Woyſkámi oboygá Národow poſzedł przeciw Turkom, ále zdrádzony od Wiarołomcy Stefaná Woiewody Wołoſk. bo ten złączywſzy ſię z Turkámi w leſie zwánym Bukowiná, ná Polákow zdrádą nápadł y wiele názábiiał, ſam Krol ná ten czás ſchorzáły ledwie uſzedł. Roku 1498. Krol Pokoy zawarł z Węgrámi przeciw Turkom, á tym czáſem Tátárowie y Turcy Ruś pladrowáli, y iáko piſze Kromer, że po Bukowińſkiey Tragedyi Stefan Woiewodá Wołoſki náiechał Ruś, y ná 100000. niewolniká zábrał, á Turkow 70000. ſpladrowáwſzy Ruś ku Polſzcze bierowáli, ále moc Boſka niemoc Polſką wſpárłá, bo zimno, mroz, ſniegi ták Turkow zápádły, że áni dáley iść, áni cáfnąć ſię mogli, y ná 40000. ich zmárzło od mrozu, ná 20000. znędzniáło, y ledwie 10000. zdrowych wrociło ſię do Kráiu ſwego, y iáko Hiſtoryá piſze, że przed zimnem áż konie pruli, á między ich kiſzki ſię chowáli, y odtąd Turcy nie ſmieli potym záczepiáć Polákow, widząc oczywiſcie ich być w Protekcyi sámego Bogá, Kromer *Tom. 2. lib. 30.* R. 1499. przyſtąpili Poſłowie Wołoſcy y Moſkiewſcy do Pokoiu uczynionego z Węgrámi, á Roku 1500. Poſłowie Tureccy proſili o Pokoy, ále Krol omylił wſzyſtkich nádzieie, bo poiecháwſzy do Toruniá dla przeſtráſzenia Magiſtrá Pruſkiego zbraniáiącego ſię przyſiąc Krolowi, tám ná apoplexyą umárł Roku 1501. przed śmiercią iego Tátárowie Máłą Polſkę áż koło Sendomierzá y Zawichwoſtá zrábowáli.

ALEXANDER Brát po nim od Stánow zgromádzonych w Piotrkowie iednoſtaynie obrány tegoż Roku, y koronowány przez Fryderyká Brátá ſwego Kárdynáłá y Arcybiſkupá Gniezn. y Biſkup. Krákow. y ná tey Elekcyi Stány Litewſkie potwierdziły Unią z Koroną Polſką. Po koronácyi Krol do Litwy poiechał zoſtáwiwſzy Rząd Polſki przy Fryderyku Brácie ſwoim, á Tátárowie Ruś y Máłą Polſkę plondrowáli. Iwan záś Car Moſkiewſki Smoleńſka dobywał niedbále od Alexandrá bronionego. Roku 1503. Fryderyk Kárdynał umárł, á Alexánder uczyniwſzy ná 6. lát Pokoy z Iwanem Seym w Lublinie złożył, ná Aukcyą Woyſk y podátkow przeciw Stefánowi Wołoſk. náieżdżáiącemu Pokucie, ále te Woyſká miáſto Nieprzyiacielá Dobrá Duchowne w Krákowſkim łupili. Krol powrociwſzy z Prus Seym w Radomiu złożył, ná ktorym náywięcey wolności nádał Szláchcie Polſkiey, wprowádziwſzy wolne nie POZWALÁM káżdemu Poſłowi w Izbie Poſelſkiey. Po Seymie przyiął w Krákowie Poſłow od Bogdaná Woiewody Wołoſk. proſzących o Elżbietę Sioſtrę Alexandrá zá żonę, ále Krol żáłobą po Mátce nie dáwno umárłey exkuzował ſię. Roku 1506. Krol złożył Seym w Lublinie, ná ktorym uſpokoiona kłotniá miedzy Duchownemi y Swieckiemi Stánámi o mieyſce, przez náznáczoną Duchownym Miniſtrom y Biſkupom Práwą rękę á Swieckim Lewą. Potym Krol do Litwy poiechał, gdzie ſchorzáły kazał ſię wieść przy Woyſku przeciw Tátárom zbliżáiącym ſię ku Wilnu, ále śmiertelną w drodze ſłáboſcią zdięty Ordynans dał Kiſzce Hetmánowi Litewſkiemu, ále y ten ſchorzáły Michałá Glińſkiego ná ſwoie mieyſce wyprawił, ktory ſzczęſliwie Tátárow znioſł, o czym tylko co dáno znáć Krolowi iuż bezmownemu, Krol zápłákał, y w Niebo oczy y ręce wznioſzy w tym momencie umárł, w Wilnie pochowány wedle Brátá ſwego S. Kazimierzá.

ŻYGMUNT I. Brát po nim iednoſtaynie od Stánow w Piotrkowie zgromádzonych 8. Grudniá wykrzykniony ná Tron Polſki, przez nominacyą Roży Arcybiſk. Gniezn., y przez niegoż 24. Styczniá Roku 1507. koronowány w Krákowie przy obecnoſci Stánow Polſkich y Litt. Po koronácyi Seym w Krákowie złożył, ná ktorym wiele Práw potwierdził y poſtánowił, ſkonfederowáwſzy Polſkę z Czechámi y Węgrámi przeciw wſzelkiemu Nieprzyiacielowi. Ze záś Michał Gliński

zrebellizował w Litwie, wziąwſzy od Bazylego Cará Moſkiewſkiego 60000. Woyſká, Krol złączywſzy Woyſko Polſkie z Litewſkim, poſzedł przeciw niemu attakuiącemu Mińſko, przed ktorym Gliński uſzedł y nád Dnieprem Woyſko rozłożył, ále y tám dogoniony znieſiony z Woyſkiem, sám ledwie uſzedł, czym Car przeſtráſzony, Pokoy z Zygmuntem uczynił. Roku 1508. ſtwierdzony Seymem. Roku 1509. Krol potym przeciwko Woiewodzie Wołoſkiemu náiezdnikowi Ruſi záchorowáwſzy ſam we Lwowie, wyſłał z Woyſkiem Kamienieckiego Woiewodę Krákowſkiego, ktory Wołochy zrábował, y wcále ſplondrował, Woyſko ich znioſł, náyprzednieyſzym 50. łby poucináć kazał, á 30. w niewolą wziął, y Krolowi przyprowádził, ále potym Woiewodá Wołoſki ſię upokorzył, y przez Władyſławá Krolá Węgierſkiego Pokoy otrzymał; w czym Decius, y Gwagnin ſię zgadza. R. 1512. Krol z Barbarą Corką Grafá Spiſkiego ſię ożenił, y tegoż Roku Tátárowie náiezdnicy Podolá y Ruſi przez Kamienieckiego y Oſtroſkiego znieſieni, y niewolnik odebrány. Roku 1513. Bazyli Car Moſkiewſki z Glińſkim w 80000. Woyſká w Litwę wtárgnął, Smoleńſk Fortecę dobył y odebrał, ále Krol we 20000. według Decyuſzá, á według Gwagniná we 35000: Woyſká Polſkiego y Litewſkiego poſzedł, y w Dzień Narodzenia Náy-Swięt. Pánny 42000. trupem Moſkwy położył, wziąwſzy w niewolą 2000. y 10. náyprzednieyſzych Xiążąt Moſkiewſkich, Polſkiego záś Woyſká tylko 300. zgineło, Smoleńſk ſię przy Moſkwie zoſtał mocno od nich ufortyfikowány, y w ten ſam czás Tátárowie po kilká rázy od Polákow znieſieni. Roku 1515. Zygmunt wraz z Władyſławem Krolem Czeſkim y Węgierſkim, y Ludwikiem Synem iego byli w Wiedniu, mile przyięci od Máxy miliana Cesárzá, ktory Ludwiká záręczył z Marya Filippá Krolá Corką, á Annę Corkę Władyſławá záſlubił Synowcowi ſwemu, y Krolową koronował, tám miedzy Monárchámi wieczny záwárty Pokoy przeciw wſzelkiemu nieprzyiacielowi y Wenecka Rzeczpoſpolitá weń weſzłá przeciw Turkom, á Magiſter Pruſki, od Ceſarzá obligowány żeby wypełnił Homagium Kroleſtwu Polſkiemu. Roku 1518. Zygmunt po zmárłey pierwſzey żonie ożenił ſię z Boną Xiężniczką Medyolánſką z Domu Sforeowną, ktora Roku 1520. urodziłá Krolowi Zygmuntá Auguſtá. Roku 1525. Woyciech Brandeburgſki, á Magiſter Pruſki Homagium wypełnił w Krákowie publicznie przyſiągſzy Zygmuntowi, inweſtyowány ná Xięſtwo Swieckie Pruſkie. Roku 1526. po zmárłym oſtátnim Xiążęciu Mazowieckim Xięſtwo Mazowieckie do Polſki przyłączone. Roku 1530. Zygmunt Auguſt 10. lat máiący Krolem Polſkim koronowány: Roku 1531. Petrylo Woiewodá Wołoſki náiezdnik Ruſi w liczbie 50000. Woyſká, 6000. Polákow przez Tárnowſkiego znieſiony y 1000. Wołochow w niewolą wziętych. Roku 1532. w Moráwie nad Ołomońcem widziáne 3. Słońcá. Roku 1535. Moskwá náſzli Litwę y plondrowáli, ále przez Tárnowskiego znieſieni. Roku 1548. Krol Zygmunt w lát 81. Wieku ſwego w ſáme Wielkanoc umárł.

ZYGMUNT AUGUST Syn po nim ieſzcze zá życiá Oycá koronowány náſtąpił, y po bezpotomnie zeſzłey Elżbiecie Corce Ferdynandá Rzymskiego, Węgier., y Czesk. Krolá, powtornie ożeniony z Radziwiłowną z nieukontentowániem Mátki y Rzeczypoſpolitey, po ktorey prędkie śmierci, z Sioſtrą rodzoną Elżbiety pierwſzey żony Xiężniczką Mantuáńską ożenił ſię Roku 1553. ále ią repudyował. Tegoż Roku przeciw Furſtembergowi Magiſtrowi Inflantckiemu z Woyskiem poſzedł, ále ten mu Inflanty poddał. Roku 1558. Car Moskiewski w Inflanty z Woyskiem wſzedł, y Derpat odebrał, Roku 1562. tenże we 300000. Woyská wpadł w Litwę, y Połock odebrał, á Roku 1564. dáley w Litwę Woyská poſłał, ále iednę Partyą znieſli Radziwił y Jerzy Chodkiewicz Hetmánowie Litt. á druga Partyá uciekłá, y záwſze w wielu potyczkách Moskwá ſzwánkowáłá. Roku 1568. Zygmunt we 100000. Woyská poſzedł przeciw Moskwie, y poodbierał im niektore Zamki przez Sanguſzká y Chodkiewiczá, á tym czáſem Car Moskiewski wyſłał Poſłow do Auguſtá o Pokoy proſząc, ktory otrzymał Roku 1571. á Krol Zygmunt Roku 1572. 18. Lipcá powracáiąc z Litwy w Kniſzynie umárł, cenzurowány ten Krol od Hiſtorykow, że zá niego Luterska y Kálwińſka Sektá záráziłá Woiewodztwá Polskie, y znácznie przypſtrzyłá Senát Polski, y z tey przyczyny podobno Pan Bog uiął Sukceſſorá faworyzuiącemu, y przyiáznemu zárázie Heretyckiey. Interregnum po nim ſpokoyne przez Rok w Polſzcze było.

Roku 1573. w Kwietniu Elekcyá zaczęta przy zgromádzonych wielu Cudzoziemskich Poſłách, pod Prezydencyą Uchańskiego Arcybisk. Gniezn., ná ktorey przez Poſłow Tureckich promowowány ná Tron Henryk Walezy Xiąże Andegaweński. Tenże ſam

HEN-

HENRYK WALEZY 13. Máiá nominowány przez Uchańskiego Arcybisk. y promulgowány przez Marszałkow Oboygá Národow, *Pacta Conventa* spisáne, y przez Posłow Henryká poprzysiężone, Henryk przez Posłow wysłányćh do Fráncyi sprowádzony Roku 1574. y w Krákowie koronowány, o czym Gwagnin obszerniey opisuie. Ze záś Károl IX. Krol Fráncuski rodzony Brát Henryká bezpotomnie umárł, Henryk tegoż Roku, iáko Piasecki pisze, potáiemnie wyniosł się z Polski ná Sukcessyą Korony Fráncuskiey, á Uchański Prymas złożył Elekcyą w Warszáwie, y między zákłoconą Rzeczapospolitą z znáczną Partyą Pánow Polskich, nominował do Korony Máxymiliáná II. Cesárzá, á Karnkowski Biskup Kujáwski z wiekszą dáleko Partyą Pánow, y Rycerskiego Stánu, przy fakcyi potężney ná ow czás Zborowskich 14. Grudniá Roku 1575. nominował do Korony Polskiey Stefáná Bátorego Woiewodę Siedmigrod., y że Máxymilián nie prędko pospieszył.

STEFAN BATORY poprzedził Máxymiliáná, *Pacta Conventa* poprzysiągł w Meggesie 8. Lutego Roku 1576. y w Kwietniu w Krákowie koronowány przez tegoż Karnkowskiego, á po Seymie Koronácyalnym Zamek Lanckoroński odebrał trzymány ná Máxymiliáná, Partye iego rospłoszył ták szczesliwie, że w tymże sámym Roku y Przymas y cáła Rzeczposp. przyznáłá go zá Krolá, tylko iednemu przeciwnikowi Stánisłáwowi Czarnkoskiemu wziętá Referendaryá Koron. y Stárostwo Płockie, á w tym też y Máxymilian umárł.

Roku 1577. Krol ná Seymie Toruńskim Gdáńszczánow rebellizuiacych zá Nieprzyiáciołow przyznał, Niemieckie dla nich sukkursy znioss, Gdańsk obległ, do Kápitulácyi przymusił, wziąwszy od Gdańszczánow zá expensy 100000. Czerwonych złotych, ktoremu przysięgli ná wierność. Po tey expedycyi Krol w Malborku báwiąc, náznáczył Xiążęciu Pruskiemu száleiącemu Prokuratorá Jerzego Fryderyká Xiążęciá Brándeburgskiego, odebráwszy od niego iáko od hołdownikà jurament wiernosci. Roku 1579. Stefan sprzykrzywszy sobie Sedentaryą Sadzenia Spráw Polskich, ná Seymie konwokowánym Trybunał Koronny postánowił, ná fundámencie podánego proiektu przez Zamoyskiego Kanclerzá W. K. ná tymże Seymie wypowiedziana Woyná Moskwie względem odzyskánia Inflant, Połocká, Smoleńská, Kijowá, y innych przez nich przywłászczonych, y sám Krol z Woyskiem poszedł, Połocká y Zamku dobył; cáłe Woiewodztwo odebrał, przez 17. lat w Moskiewskich rękách będące. Roku 1580. Seym w Warszáwie złożył, y ná nim expedycyá powtorna deklárowána przeciw Moskwie, y sám Krol z Woyskiem poszedł, Wielkołukow Miástá dobył, y z Zamkiem spalił, Zamoyski Wielisę wziął, Mielecki Usświatę, y też Miástá obsádzone y zmocnione gárnizonámi Polskiemi, Mielęcki potym Newelę dobył y spalił, Zamoyski Zawolocyą przymusił do Poddánia się, y cáłe Inflanty posłuszeństwo obiecáły, byle Zamki były od Moskwy uwolnione, z Rygi Posłowie wypráwieni od Miásta z poprzysiężeniem wierności, iákoż wysłánemu od Krolá Sulikoskiemu cáłe Miásto przysięgło wierność, y poddáństwo Krolom Polskim y Rzeczyp. Roku 1581. znowu ná Seymie trzecia expedycyá deklarowána przeciw Moskwie, przez ktorą Ostrow Moskwie odebrány, Pleszkow oblężony, ále w tym sámym czásie Grzegorz XIII. Papież przysłał Nuncyuszá do Krolá prosząc z Moskwą o Pokoy, bo w tę Nádzieię Car Moskiewski deklarował Wiárę S. przyiąć, ále tey zmysloney intencyi nie wypełnył, iednák ná perswazyą Oycá S. Krol Pokoy z Moskwą uczynił, odebráwszy Inflanty do Polski y Woiewodztwo Połockie, á Moskwie oddáne Fortece iey właśne. Estonią tákże chciał Krol odebráć, ále Jan Krol Szwedzki pierwey ią był odebrał Moskwie, máiący żonę Siostrę Zygmuntá Augustá, z ktorą Poságu dopominał się, y iákoby długu iákiegoś należącego mu od Augustá, á nie probowanego. Po skończoney expedycyi Mielęcki Hetman nie kontent z przychylności Krolewskiey przeciw Niemcom y Węgrom oddał Buławę Krolowi, ktorą Krol oddał záraz Zamoyskiemu Kanclerzowi W. K. y Synowicę mu dał swoię zá żonę, w tym czásie Zborowscy nie kontenci z dystrybuty wakansow, sprzysięgli się przeciw Krolowi, Pryncypałem był Samuel Zborowski, ktory był osądzony ná gárdło, że podczás Seymu zá Henryká w Zamku Krákowskim ciął gołą száblą Waposkiego Kászteláná Przemyślskiego, ktory że był uszedł do Batorego ná ten czás Siedmigrod. Woiewody, spraktykował mu Koronę Polską, y kiedy ten Pryncypał sprzysiągł się przeciw Krolowi z Fámilią swoią, Zamoyski Hetman y Kanclerz W. K. ná ten czás Stárostá Krákowski, osobliwszym sposobem złápał tegoż Samuelá Zborowskiego, y osądzonego ná dáwnym Seymie exekwować y ściąć kazał w Zamku Krákowskim, o co ná przyszłym Seymie były wielkie akklamácye, bo ściety przywieziony, ále te rozumem y przezornością wielką uspokoione przez Zamoyskiego, glo-

zrebellizował w Litwie, wziąwſzy od Bazylego Cará Moſkiewſkiego 60000. Woyſká, Krol złączywſzy Woyſko Polſkie z Litewſkim, poſzedł przeciw niemu attakuiącemu Mińſko, przed ktorym Gliński uſzedł y nád Dnieprem Woyſko rozłożył, ále y tám dogoniony znieſiony z Woyſkiem, sám ledwie uſzedł, czym Car przeſtráſzony, Pokoy z Zygmuntem uczynił. Roku 1508. ſtwierdzony Seymem. Roku 1509. Krol potym przeciwko Woiewodzie Wołoſkiemu náiezdnikowi Ruſi záchorowáwſzy ſam we Lwowie, wyſłał z Woyſkiem Kamienieckiego Woiewodę Krákowſkiego, ktory Wołochy zrábował, y wcále ſplondrował, Woyſko ich znioſł, náyprzednieyſzym 50. łby poucináć kazał, á 30. w niewolą wziął, y Krolowi przyprowádził, ále potym Woiewodá Wołoſki ſię upokorzył, y przez Władyſławá Krolá Węgierſkiego Pokoy otrzymał; w czym Decius, y Gwagnin ſię zgadza. R. 1512. Krol z Barbarą Corką Grafá Spiſkiego ſię ożenił, y tegoż Roku Tátárowie náiezdnicy Podolá y Ruſi przez Kamienieckiego y Oſtroſkiego znieſieni, y niewolnik odebrány. Roku 1513. Bazyli Car Moſkiewſki z Glińſkim w 80000. Woyſká w Litwę wtárgnął, Smoleńſk Fortecę dobył y odebrał, ále Krol we 20000. według Decyuſzá, á według Gwagniná we 35000: Woyſká Polſkiego y Litewſkiego poſzedł, y w Dzień Narodzenia Náy-Swięt. Pánny 42000. trupem Moſkwy położył, wziąwſzy w niewolą 2000. y 10. náyprzednieyſzych Xiążąt Moſkiewſkich, Polſkiego záś Woyſká tylko 300. zginęło, Smoleńſk ſię przy Moſkwie zoſtał mocno od nich ufortyfikowány, y w ten ſam czás Tátárowie po kilká rázy od Polákow znieſieni. Roku 1515. Zygmunt wraz z Władyſławem Krolem Czeſkim y Węgierſkim, y Ludwikiem Synem iego byli w Wiedniu, mile przyięci od Máxy miliana Cesárzá, ktory Ludwiká záręczył z Maryą Filippá Krolá Corką, á Annę Corkę Władyſławá záſlubił Synowcowi ſwemu, y Krolową koronował, tám miedzy Monárchámi wieczny záwárty Pokoy przeciw wſzelkiemu nieprzyiacielowi y Wenecka Rzeczpoſpolitá weń weſzłá przeciw Turkom, á Magiſter Pruſki, od Ceſarzá obligowány żeby wypełnił Homagium Kroleſtwu Polſkiemu. Roku 1518. Zygmunt po zmárłey pierwſzey żonie ożenił ſię z Boną Xiężniczką Medyolánſką z Domu Sforeowną, ktora Roku 1520. urodziłá Krolowi Zygmuntá Auguſtá. Roku 1525. Woyciech Brandeburgſki, á Magiſter Pruſki Homagium wypełnił w Krákowie publicznie przyſiągſzy Zygmuntowi, inweſtyowány ná Xięſtwo Swieckie Pruſkie. Roku 1526. po zmárłym oſtátnim Xiążęciu Mazowieckim Xięſtwo Mazowieckie do Polſki przyłączone. Roku 1530. Zygmunt Auguſt 10. lat máiący Krolem Polſkim koronowány: Roku 1531. Petrylo Woiewodá Wołoſki náiezdnik Ruſi w liczbie 50000. Woyſká, 6000. Polákow przez Tárnowſkiego znieſiony y 1000. Wołochow w niewolą wziętych. Roku 1532. w Morávie nád Ołomońcem widziáne 3. Słońcá. Roku 1535. Moskwá náſzli Litwę y plondrowáli, ále przez Tárnowskiego znieſieni. Roku 1548. Krol Zygmunt w lát 81. Wieku ſwego w ſáme Wielkanoc umárł.

ZYGMUNT AUGUST Syn po nim ieſzcze zá życiá Oycá koronowány náſtąpił, y po bezpotomnie zeſzłey Elżbiecie Corce Ferdynandá Rzymskiego, Węgier., y Czesk. Krolá, powtornie ożeniony z Radziwiłłowną z nieukontentowániem Mátki y Rzeczypoſpolitey, po ktorey prędkie śmierci, z Sioſtrą rodzoną Elżbiety pierwſzey żony Xiężniczką Mantuáńską ożenił ſię Roku 1553. ále ią repudyował. Tegoż Roku przeciw Furſtembergowi Magiſtrowi Inflantckiemu z Woyskiem poſzedł, ále ten mu Inflanty poddał. Roku 1558. Car Moskiewski w Inflanty z Woyskiem wſzedł, y Derpat odebrał, Roku 1562. tenże we 300000. Woyská wpadł w Litwę, y Połock odebrał, á Roku 1564. dáley w Litwę Woyská poſłał, ále iednę Partyą znieſli Radziwił y Jerzy Chodkiewicz Hetmánowie Litt. á druga Partyá uciekłá, y záwſze w wielu potyczkách Moskwá ſzwánkowáłá. Roku 1568. Zygmunt we 100000. Woyská poſzedł przeciw Moskwie, y poodbierał im niektore Zamki przez Sanguſzká y Chodkiewiczá, á tym czáſem Car Moskiewski wyſłał Poſłow do Auguſtá o Pokoy proſząc, ktory otrzymał Roku 1571. á Krol Zygmunt Roku 1572. 18. Lipcá powracáiąc z Litwy w Kniſzynie umárł, cenzurowány ten Krol od Hiſtorykow, że zá niego Luterska y Kálwińſka Sektá záráziłá Woiewodztwá Polskie, y znácznie przypſtrzyłá Senát Polski, y z tey przyczyny podobno Pan Bog uiął Sukceſſorá faworyzuiącemu, y przyiáznemu záráźie Heretyckiey. Interregnum po nim ſpokoyne przez Rok w Polſzcze było.

Roku 1573. w Kwietniu Elekcyá zaczęta przy zgromádzonych wielu Cudzoziemskich Poſłách, pod Prezydencyą Uchańskiego Arcybisk. Gniezn., ná ktorey przez Poſłow Tureckich promowowány ná Tron Henryk Walezy Xiąże Andegaweński. Tenże ſam

HEN-

HENRYK WALEZY 13. Máiá nominowány przez Uchańskiego Arcybisk. y promulgowány przez Marſzałkow Oboygá Národow, *Pacta Conventa* ſpisáne, y przez Poſłow Henryká poprzyſiężone, Henryk przez Poſłow wyſłánych do Fráncyi ſprowádzony Roku 1574. y w Krákowie koronowány, o czym Gwagnin obſzerniey opiſuie. Ze záś Károl IX. Krol Fráncuski rodzony Brát Henryká bezpotomnie umárł, Henryk tegoż Roku, iáko Piaſecki piſze, potáiemnie wyniosł ſię z Polski ná Sukceſſyą Korony Fráncuskiey, á Uchański Prymas złożył Elekcyą w Warſzáwie, y między zákłoconą Rzeczpoſpolitą z znáczną Partyą Pánow Polskich, nominował do Korony Máxymiliáná II. Cesárzá, á Karnkowski Biskup Kujáwski z wiekſzą dáleko Partyą Pánow, y Rycerskiego Stánu, przy fakcyi potężney ná ow czás Zborowskich 14. Grudniá Roku 1575. nominował do Korony Polskiey Stefáná Bátorego Woiewodę Siedmigrod., y że Máxymilián nie prędko poſpieſzył.

STEFAN BATORY poprzedził Máxymiliáná, *Pacta Conventa* poprzyſiągł w Meggeſie 8. Lutego Roku 1576. y w Kwietniu w Krákowie koronowány przez tegoż Karnkowskiego, á po Seymie Koronácyalnym Zamek Lanckoroński odebrał trzymány ná Máxymiliáná, Partye iego roſpłoſzył ták ſzczeſliwie, że w tymże sámym Roku y Przymas y cáła Rzeczpoſp. przyznáłá go zá Krolá, tylko iednemu przeciwnikowi Stánisłáwowi Czarnkoskiemu wziętá Referendaryá Koron. y Stároſtwo Płockie, á w tym też y Máxymilian umárł.

Roku 1577. Krol ná Seymie Toruńſkim Gdáńſzczánow rebellizuiących zá Nieprzyiáciołow przyznał, Niemieckie dla nich ſukkurſy znioſł, Gdańſk obległ, do Kápitulácyi przymuſił, wziąwſzy od Gdańſzczánow zá expenſy 100000. Czerwonych złotych, ktoremu przyſięgli ná wierność. Po tey expedycyi Krol w Malborku báwiąc, náznáczył Xiążęciu Pruſkiemu ſzáleiącemu Prokuratorá Jerzego Fryderyká Xiążęciá Brándeburgſkiego, odebráwſzy od niego iáko od hołdownikà jurament wierności. Roku 1579. Stefan ſprzykrzywſzy ſobie Sedentaryą Sadzenia Spráw Polſkich, ná Seymie konwokowánym Trybunał Koronny poſtánowił, ná fundámencie podánego proiektu przez Zamoyſkiego Kanclerzá W. K. ná tymże Seymie wypowiedziana Woyná Moſkwie względem odzyſkánia Inflant, Połocká, Smoleńſká, Kijowá, y innych przez nich przywłáſzczonych, y sám Krol z Woyſkiem poſzedł, Połocká y Zamku dobył; cáłe Woiewodztwo odebrał, przez 17. lat w Moſkiewſkich rękách będące. Roku 1580. Seym w Warſzáwie złożył, y ná nim expedycyá powtorna deklárowána przeciw Moſkwie, y sám Krol z Woyſkiem poſzedł, Wielkołukow Miáſtá dobył, y z Zamkiem ſpalił, Zamoyſki Wieliſsę wziął, Mielęcki Uſwiatę, y też Miáſtá obsádzone y zmocnione gárnizonámi Polſkiemi, Mielęcki potym Newelę dobył y ſpalił, Zamoyſki Zawolocyą przymuſił do Poddánia ſię, y cáłe Inflanty poſłuſzeńſtwo obiecáły, byle Zamki były od Moſkwy uwolnione, z Rygi Poſłowie wypráwieni od Miáſta z poprzyſiężeniem wierności, iákoż wyſłánemu od Krolá Sulikoſkiemu cáłe Miáſto przyſięgło wierność, y poddáńſtwo Krolom Polſkim y Rzeczyp. Roku 1581. znowu ná Seymie trzecia expedycyá deklarowána przeciw Moſkwie, przez ktorą Oſtrow Moſkwie odebrány, Pleſzkow obleżony, ále w tym sámym czáſie Grzegorz XIII. Papież przyſłał Nuncyuſzá do Krolá proſząc z Moſkwą o Pokoy, bo w tę Nádzieię Car Moſkiewſki deklarował Wiárę S. przyiąć, ále tey zmyſłoney intencyi nie wypełnył, iednák ná perſwazyą Oycá S. Krol Pokoy z Moſkwą uczynił, odebráwſzy Inflanty do Polſki y Woiewodztwo Połockie, á Moſkwie oddáne Fortece iey właſne. Eſtonią tákże chciał Krol odebráć, ále Jan Krol Szwedzki pierwey ią był odebrał Moſkwie, máiący żonę Sioſtrę Zygmuntá Auguſtá, z ktorą Posągu dopominał ſię, y iákoby długu iákiegoś należącego mu od Auguſtá, á nie probowanego. Po ſkończoney expedycyi Mielęcki Hetman nie kontent z przychylności Krolewſkiey przeciw Niemcom y Węgrom oddał Buławę Krolowi, ktorą Krol oddał záraz Zamoyſkiemu Kanclerzowi W. K. y Synowicę mu dał ſwoię zá żonę, w tym czáſie Zborowſcy nie kontenci z dyſtrybuty wakanſow, ſprzyſięgli ſię przeciw Krolowi, Pryncypałem był Samuel Zborowſki, ktory był oſądzony ná gárdło, że podczás Seymu zá Henryká w Zamku Krákowſkim ciął gołą ſzáblą Wapoſkiego Káſztelaná Przemyſlſkiego, ktory że był uſzedł do Batorego ná ten czás Siedmigrod. Woiewody, ſpraktykował mu Koronę Polſką, y kiedy ten Pryncypał ſprzyſiągł ſię przeciw Krolowi z Fámilią ſwoią, Zamoyſki Hetman y Kanclerz W. K. ná ten czás Stároſtá Krákowſki, oſobliwſzym ſpoſobem złápał tegoż Samuelá Zborowſkiego, y oſądzonego ná dáwnym Seymie exekwować y ſciąć kazał w Zamku Krákowſkim, o co ná przyſzłym Seymie były wielkie akklamácye, bo ſciety przywieziony, ále te rozumem y przezornoſcią wielką uſpokoione przez Zamoyſkiego, głowę

wę konjuracyi im wziąwſzy, á záwzięrość Domu zoſtáłá ſię przeciw Krolowi, ále Krol nie uważáiąc ná to, Oyczyznę pięknemi Práwámi przyozdobił w Pokoiu pánuiąc, Trybunał W. K. do exekucyi przywiodł opisáwſzy mu Práwá, w Inflantach wolność Polſkiey rowną uſtánowił, 3. Woiewoiedow tám kreował, czwartą Część Prowentow z Dobr Krolewſkich wyznáczył ná nowo erygowáne Kwareianne Woyſko, do ſtrzeżenia gránic Ukraińſkich przeciw Tátárom, Kozákow 6000. wyſtáwił przeciw Turkom, y Wodzá im wyznáczył, y ná utwierdzenie tego wſzyſtkiego Seym złożył w Warſzawie Roku 1586., ná ktorym y Sukceſſorá miał podáć po ſobie do obránia Polákom, ále z żálem wielkim wſzyſtkich przed Seymem 13. Grudniá, tegoż Roku umárł.

Roku 1587. po śmierci Stefaná Karnkowſki Prymas konwokował Seym w Marcu, ná ktorym Fakcyá Zborowſkich przeciw Zamoyſkiemu przemogłá liczbą ná ow czás Dyſſydentow, wſpárta głową ich Gorką Woiewodą Poznáń., że Zamoyſkiemu Komendę odebráli (ále iey nie oddał) Dyſſydentom Pokoy przyználi, Seym Elekcyi oſtátniego dniá Czerwcá złożyli, Karnkowſki Prymas, y Rozrażewſki Biſkup Kujáwſki nie chcieli ſię podpisáć ná te uchwały, y wyſzli, tylko Goſlicki Biſkup Kamieniecki dla uſpokoionych záiątrzonych ſerc podpiſał, o co miał kłotnią z Rzymem.

Stány Rzeczyp. zgromádzone ná Elekcyą w wielkiey liczbie, y w náznáczonym czáſie, ále zákłocone záiątrzoną Zborowſkich fakcyą lokowáną oſobno, Zamoyſki záś przybywſzy dla beſpieczeńſtwá Oſoby ſwoiey z licznym y mocnym Woyſkiem lokował ſię bliſko ſzopy, á Litwá zá Wiſłą. Prymas ná początku prácował około pogodzenia záiątrzonych Stron, y náypierwey promowował, żeby bez broni y aſſyſtencyi Rádá ſię pod ſzopą odpráwowáłá, ále wſzyſtko bez ſkutku, bo fakcyá Zborowſkich zácięłá ſię ná pretenſyi odebránia Komendy Zamoyſkiemu, y ná ſtwierdzeniu Aktow konwokacyálnego Seymu, z kąd wielka kłotniá ſię wſzczęłá, y w tumulcie zábity Szláchcic Waſowicz, y Xiądz ieden Biſkupowi Kuiáwſkiemu aſſyſtuiący. Z tąd Rokoſz wſzczął ſię w Partyi Zborowſkich oddzieloney od Prymasá, á Prymas nie uważáiąc ná to nominował Kandydátow do Korony, Maxymilianá Brátá Rudolfá Cesárzá, Zygmuntá Krolá Szwedzkiego Synà urodzonego z Fámilii Jágiellońſkiey z Sioſtry Zygmuntá Auguſtá, z deklarácyą oddánia Eſtonii, y Teodorá Odonowiczá Cará Moſkiewſkiego z deklarácyą złączenia Moſkwy z Polſką. Zamoyſki łączył ſwoie Votum z Prymáſem y Senátem, ále kiedy Zborowſcy przeciwni byli, Woiewodztwá Polſkie w ſzyku ſtánęły, y przy Senácie Karnkowſki ze Krwi Jagiellońſkiey

ZYGMUNTA III. nominował, y *Te DEUM Laudamus* u S. Janá odpráwione, á Poſłowie wyſłáni do Szwecyi. Zborowſcy záś wykrzykneli Máxymilianá przez Nominacyą Woronieckiego Biſkupá Kijowſkiego, á Litwá bez approbacyi obodwoch Elekcyi odiecháli, Zborowſcy wyſłáli Poſłow do Ołomońcá, gdzie ſię był zbliżył Máxymilian, obliguiąc żeby uprzedził Zygmuntá do Krákowá ná koronacyą, ále Zamoyski z Woyskiem pod Krákow poſzedł, Stány záś Rzeczyp. do Wiſlicy ſię przeniesły wyglądáiąc Zygmuntá, ktory dla trudności względem odłączenia Eſtonii był przytrzymány od Oycá, ále to Poſłowie do decyzyi Seymu odłożyli, á Zygmunt do Oliwy pod Gdańsk przypłynąwſzy, przyięty mile od wielu Senátorow y Stánu Rycerskiego, przyſiągł ná *Pacta Conventa.* Máxymilian záś z Woyskiem Niemieckim, y Partyą ſwoią przybył pod Krákow do Mogiły, bo Krákow go nie chciał przyiąć zmocniony ná kleparzu Woyskámi Zamoyskiego, y lubo Máxymilian chciał ſiłámi tentowáć, záwſze odpędzony był. Ná koniec Zamoyskiemu wydał Pole między Promnikiem y Wolą, nie odmowił Zamoyski, y owſzem potkał ſię mocno z Máxymiliánem, y Niemcow ták dobrze przypárł y poráził, że uchodzić muſieli, á Máxymilian áż o Częſtochowę ſię opárł czákáiąc tám ſukkurſu z Niemiec. Zygmunt záś iádąc koło Piotrkowá attakowány był od Partyi przeciwney pod komendą Stadnickiego, ále unikáiąc niebeſpieczeńſtwá wyboczył do Rawy, y inſzą ſtroną wiſły puſcił ſię ku Krákowu, y przybywſzy do Kazimierzá witány był od Goſlickiego Biskupá Kamienieckiego, ktoremu po Polsku odpowiedział wyuczony od Mátki. Wiechał tedy ſolennie Zygmunt ſrodkiem Woysk Polskich tryumfáiących z Máxymilianá, y tryumfalniey do Zamku Krákowskiego, gdzie przed koronacyą wielka Kweſtyá byłá względem punktu Dyſſydentow, ále że Duchownych Swieccy odſtąpili, przyſiąc muſiał Zygmunt y ná ten punkt *Pacem Diſſidentibus in Religione tuebor*, á potym Zygmunt III. koronowány w Kátedrze Krákow. przez Karnkoskiego Prymasá 27. Grudniá. Roku záś 1588. ná tymże Seymie koronacyálnym deklarowána przeciw Máxymiliánowi expedycyá, iákoż Zamoyski prędko ſię wybrał z Woyskiem ku Wielunowi, gdzie Máxymilian

xymilian oczekáwał Zborowskich, ále wziąwſzy wiádomość o Zamoyskim umknął ſię do Byczyny w Sląsk, y tám ſię z Woyskámi lokował, bedąc tey nádziei, że Polácy nie náiadą gruntu Cesárskiego, ale Zamoyski uważáiąc ná to, proſto pod Byczynę poſzedł, gdzie iuż w ſzykách Niemcow záſtał, ktorych były liczne woyſká y piechoty z armatámi, on záś nie miał tylko Huſſaryą, y lekkie chorągwie, działo ſię to 25. Styczniá. Zamoſki nie uważáiąc ná ogień, wpádł w ſzyki Niemieckie, y wſzyſtkich Niemcow zmięſzał, y ſzczęſliwie znioſł, Máxymilian záś ledwie do Byczyny Miáſteczká máło obronnego uſzedł, ále y tám muſiał ſię Zamoyſkiemu poddáć w niewolą, y z nim Woroniecki Biſkup Kijowſki, Gorká Woiewodá Poznáń., Zboroſki Marſzáłek N. K. y innych wiele wzięci w arreſzt, á Niemcy uwolnieni. Zamoyſki 3. dni ſpocząwſzy, ruſzył z Woyſkiem ku Kraſnoſtáwu, gdzie Máxymiliáná w Zamku osádził pod wartą, mocną dáwſzy komendę Markowi Sobieſkiemu Chorążemu Koron., Adherentow záś ná parol puſcił. Po tey akcyi Ruſcy Pánowie y Litwá dotąd wątpliwi wſzyſcy przyználi Zygmuntá zá Krolá. Po pogrzebie odpráwionym Bátoremu, Papież przyſłał Kárdynałá Aldobrandyniego, ktory potym był Papieżem pod Imieniem Klemensa VIII. proſząc o uwolnienie Máxymiliáná, ále tá Materyá odeſłána ná Seym. Roku 1589. Seym Warſzawſki uwolnił Máxymiliáná ná Inſtancyą Pápieſką, y innych Poſłow, z kondycyámi; żeby iák on, ták Ceſarz wyprzyſięgli ſię intytulácyi Krolow Polſkich, żeby Spiſz był oddány, ná Máxymiliáná wzięty, y Pokoy z Cesárzem odnowiony, iáko y z Krolem Węgierſkim y Czeſkim. Adherenci dárowáni Sądem, z tąd zgodá ſtáłá ſię w Rzeczyp. tylko w ſercu nienáwiść. Po Seymie Krol zá konſenſem Stánow wyiechał do Inflant, widzieć ſię z Oycem ſwoim z Janen Krolem Szwedzkim, ále cenzurowány od Rzeczyp. zá długą konferencyą z Oycem, w tym Tátárowie zrábowáli Ruś, y Turcy do gránic ſię zbliżyli: ále Zamoyſkim przeſtráſzeni uzſzli. Do Porty wyſłány Poſłem Uchańſki Woiewodá Bełſki.

Roku 1590. ná Seymie ſtwierdzony Pokoy z Turkámi uczyniony w Stambule, przy kooperacyi Poſłá Angielſkiego, bo Polſki tám był umárł. Perzeciw Zamoyſkiemu znowu były wzruſzone nienáwiſci, ále uſpokoione; o czym Piaſecki. W Rydze tumult wſzczęty przeciw Kátolikom y Jezuitom, ále przez Leoná Sápiehę Kanclerzá W. L. uſpokoiony exekwowánymi Pryncypałámi, y Jezuici przywroceni. Roku 1591. Seym w Warſzawie odpráwiony, ále Krol począł myſleć o żonie z Domu Auſtryáckiego nie zwierzáiąc ſię Zamoyſkiemu, iáko oſtremu Obſerwatorowi Práw Oyczyſtych.

Roku 1592. Krol potáiemnie poſłał Kárdynałá Radziwiłá po Annę Auſtryáczkę ſprowádzoną 6. á koronowáną 30. Máiá. Stany Rzeczyp. zgromádzone w Jędrzejowie chciáły przeſzkodźić temu Máłżeńſtwu, ále uprzedziłá ich Anná, á ták roziecháli ſię z Zamoyſkim. Krol záś ná Seymie udány, iákoby chciał Koronę Polſką do Auſtryi przyłączyć, zápárł ſię publicznie, dáwſzy ſponſyą, żem áni myſlał o tym, á w tym wiádomość odebrał o śmierci Janá Oycá. Roku 1593. Krol ná Seyme złożonym od Stánow wziął konſens iechánia do Szwecyi, y wybrał ſię z Krákową wiſłą, do Gdańſká przyięty mile, y z wielkiemi Tryumfámi wſzędzie po miáſtách puſtych, Koſcioły w Toruniu y Elbągu Kátolikom zábráne przez Lutrow oddał, w Gdańſku tumulty uſpokoił, á potym do Szwecyi wraz z Krolową Morzem popłynął, ſtánąwſzy w Sztokolmie w Pázdzierniku, y tám koronowány z Krolową ná Kroleſtwo Szwedzkie, y ná odpráwionym Seymie zoſtáwiwſzy Rząd Kroleſtwá Szwedzkiego Stryiowi ſwemu Károlowi, wrocił do Gdańſká w Wrześniu. O tey bytności Krolá w Szwecyi wolno czytáć obſzerniey Stániſławá Łubieńſkiego Biſkupá Płockiego. Roku 1594. Krol przybył do Krákowá, y wyſłał do Rzymu Mińſkiego Woiewodę Łęczyck. Poſłem wielkim, z Poſłuſzeńſtwem Oycu S. Klemenſowi VIII. ktory nie dáwno był Ablegatem od Syxtusá V. o wyzwolenie Máxymiliáná, zá co Papież kanonizował S. Jacká przy expensách Poſłá u S. Piotrá. Roku 1595. ná Seymie Krák. podátki uchwalone ná Woynę Turecką á Liga z Cesárzem do Seymu Warſzawſkiego odłożone.

Tegoż Roku Krolowi Syn Władyſław ſię urodził, y Pokoy ſkończony z Moſkwą wraz y od Szwecyi. W Moldáwie Prowincyi Polſkiey Bátory Xiąże Siedmiogrod. począł ſobie Rząd uzurpować, ále odſtráſzony od Zamoyſkiego, ták iáko y Tátárowie w 70000. Woyſká y 2000. Janczárow, 7000. Polákow odpędzeni, y Zamoyſkiego o Pokoy proſić muſieli, Bátory we 12000. tentował znowu Moldawę, ále od Potockiego 4000. Polákow znieſiony, y Hetmán iego ná pal wbity. Roku 1596. ná Seymie Warſzaw. deklarowána Cesárzowi Ligá przeciw Turkom, z kondycyą ieżeli cáłe Imperium w nię wnidzie. Kozácy rebellizáńci przez Zołkiewſkie-

go znieſieni y uſkromieni, y Nalewayko Wodz ich przyprowádzony do Warſzawy głowy pozbył. W Dziedzicznym záś Kroleſtwie Szwedzkim rebellie ſię wſzczęły. Roku 1597. Károl Stryi Krolewſki Seym złożył, y Rząd abſolutny fundowáć ſobie począł w Szwecyi, Fortece osádził właſnemi Garnizonámi, y Komendántámi ſobie wiernemi, Appellácyi żádney do Zygmuntá nie pozwolił, Kátolicką Wiárę znioſł; o czym Piaſecki *fol. 175.* Roku 1598. Anná Krolowá umárłá, z zmárłey Syn żywy dobyty y ochrzcony umárł. Do Szwecyi Samuel Łaſki Poſłem wyſłány, ále bez ſkutku powrocił. Krol rekoncyliowány z Zamoyſkim broniącym Práw Oyczyſtych z pozwoleniem Seymu. Roku 1599. poiechał do Szwecyi, ále záſtáwſzy ſprzyſięgłą przy Károlu, wrocił z niſzczym do Polſki, á Károl tym mocniey ſię utwierdził, koronowány Krolem ná Seymie z exkluzyą Zygmuntá od Korony, Władyſłáwowi iednák Synowi iego deklarowána Koroná, z kondycyą żeby w 6. Mieſięcy przybył do Szwecyi, y w Wierze Luterſkiey był edukowány.

Roku 1600. Károl ſobie Finnią y Eſtonią przywłáſzczył áż pod Narwę, Rewel ſię tylko przy Zygmuncie zoſtał. Tegoż Roku Farensbach Komendant Inflántcki Eſtonią infeſtował, o co Károl Szwedzki rozgniewány Inflanty z Woyſkiem náiechał. Zamoyſki záś Woyſká Michałá Woiewody Wołoſk. w 60000. Náiezdniká gránic Polſkich znioſł y rozproſzył. Roku 1601. przez Seym Zamoyſkiemu dána komendá do Inflant gdzie odſtráſzył Károlá z Szwedámi, y Fortec podobywał Szwedámi zmocnionych. Roku 1602. ná wioſnę wkroczył do Eſtonii, Zamki, y Miáſtá podbił, y przez Zołkiewſkiego Partyą Szwedow znioſł. Potym zoſtáwiwſzy tám Károlá Chodkiewiczá z Partyą Woyſką, ſam wrocił do Polſki, bo y Woyſko nie płatne było, y nie było ſię z kim bić, bo Szwedzi uciekli, w tym Roku powietrze wielkie w Polſzcze graſſowáło. Roku 1603. Seym Krák. zerwány dla nie pozwolenia Krolowi powtornego Máłżeńſtwá z Sioſtrą rodzoną zmárłey. Roku 1604. Chodkiewicz Wodzem kreowány w Inflantach, ktory znácznie Szwedow zbił y Derpat odebrał; Zamoyſki záś piſał do Oycá S. Liſt, żeby Dyſpenſy Zygmuntowi nie pozwalał z Sioſtrą rodzoną zmarłey żony ſię żenić. Roku 1605. wznowił ſię w Polſzcze Demetryuſz zmyſlony Sukceſſor ná Tron Moſkiewſki u Dworu Mniſzká Woiewody Sendom., deklaruiąc Corkę Mniſzká poiąć, byle go utrzymał Carem, iákoż podſycony Ludźmi nádwornemi poiechał ná Stolicę po śmierci Borysá y łátwo był przyznány ná Cará Moſkiewſkiego, Mátkę ſwoię zmyſlony Syn w Kláſztorze náwiedził, ktora go przyznałá zá Synа, y ugruntowáwſzy ſię przy Rządzie wyſłał Poſłow do Mniſzká proſząc go o Corkę zá żonę, poſłáwſzy kleynoty wielkiego ſzacunku w podárunku, ktora z wielką Magnificencyą ſprowádzona, y przyięta 16. Maiá, ále tá weſołość Sceną feralną ſię zákończyłá bo luſztykuiących całą noc, á ráno ſpiących Rebelliá Waſilá Suyſkiego náſzedſzy pozábiiáli, y Demetryuſzá zábili, y wielu Polakow, żonę tylko Oycu oddáli; o czym obſzerniey Łubieńſki, y Piaſecki. Tegoż Roku po Seymie Zamoyſki wielki Rycerz y Statyſtа właſnemu Národowi ſprzyiáiący, y Práw Polſkich wielki obſerwator y obroniciel umárł. Tegoż Roku Krol zá dyſpenſą Pawłá V. Papieżá bez konſenſu Rzeczyp. ożenił ſię z Konſtancyą Auſtryaczką Sioſtrą rodzoną Anny koronowáną przez Tylickiego Biſkupá Kujaw. 11. Grudniá. Roku 1606. Seym Wárſzaw. zerwány z przyczyny Rokoſzu Proſzowſkiego przeciw Krolowi o nie zádoſyć uczynienie *Pactis Conventis* przez 20. lat, y o poięcie żony bez woli Stánow, do tegoż Rokoſzu inne Woiewodztwá y Litwá przyſtąpilá, ále tenże Rokoſz przez Krolá rozproſzony y Zebrzydowſki Woiewodá Krák. Autor Rokoſzu przeproſił Páná: Punkta záś Rokoſzu do Seymu odłożone. Roku 1607. tenże Rokoſz wzniecony w Jędrzejowie przez Zebrzydowſkiego deklarowáwſzy rebellią Krolowi y iádącego do Krákowá chcieli zdrádzić, ále Krol z Woyſkiem będący Rokoſzanow znioſł y rozproſzył, Zebrzydowſki uſzedł, niektorzy pochwytáni; o czym obſzerniey Łubieńſki y Piaſecki. W tymże Roku Szwedzi wpadli do Eſtonii odebráwſzy Waiſteyn Fortecę przez Zamoyſkiego y Chodkiewiczá ufortyfikowáną. Roku 1608. Zebrzydowſki ná Senatus-Conſilium Krolá przeproſił, á inni ná Seymie. Po uſpokoieniu ſię wewnętrznym Chodkiewicz Hetmán Litt. zbliżył ſię do Inflant, Szwedow wygnał, Parnas Port Morſki y Miáſto odebrał, broniących ſie wyciął. Po zábitym Demetryuſie wznowił ſię podobnyż iemu Demetryuſz, Polacy pozoſtáli uwierzywſzy przyználi, że tenże ſam, y złączywſzy ſiły wiekſze (żoná też ſprowádzona Mniſzkowná przyznáłá go zá Mężá) po kilká rázy znieſli Moſkwę, y z Carem ich Suyſkim, y wiele Miáſt y Prowincyi Demetryuſzowi ſprzyſięgło ſię. Roku 1609. Seym Warſzaw. Woynę wypowiedział Moſkwie dla utrzymánia Demetryuſzá, á tym

ſamym

ſamym odzyſkánia Prowincyi oderwánych od Polſki. Roku 1610. Kroleſtwo wybráli ſię do Wilná, gdzie Krolowá powiłá Synà Janá Kazimierzá, Krol z Wilná poſzedł z Woyſkiem y obległ Smoleńſk; Demetryuſzá záś Partya obległá Stolicę Moſkwę, ktorych że Krol odwabił pod Smoleńſk, niektorzy, iednák zoſtáli ſię z Demetryuſzem y oblegli Fortecę Kalugi, ále Demetryuſz tám od Tátárá zábity Synà z Mniſzkowny zoſtáwiwſzy. W tym Woyſko Moſkiewſkie z ſukkurſem 6000. Szwedow pod Smoleńſk poſzli, ále z bici od Zołkiewſkiego, ktory proſto do Moſkwy Miáſtá poſzedł, gdzie mu ſię Miáſto poddáło y Miniſterium Moſkiewſkie z cáłym Woyſkiem y po zruconym z Tronu Suyſkim y bráci iego oddáli mu Zamek y Miáſto ná Imię Władyſławá Synà Zygmuntá, Carem go ſwoim obiecuiąc obráć z tą Kondycyą, żeby był ſprowádzony. Zołkiewſki to wſzyſtko akceptował, y záraz Poſłowie wyſłáni od Stánow Moſkiewſkich do Zygmuntá, ále Krol wſzyſtkę ſławę zásádził ná dobyciu Smoleńſká, ktory tym sámym miał w Ręku kiedy cáłą Moſkwę, y odeſłáwſzy Poſłow do Polſki, y więzniow Suyſkiego z Bazylim y Iwanem Smoleńſká dobywał. Czym zmártwiony Zołkiewſki zoſtáwiwſzy 6000. Polákow w Moſkwie Mieſcie, ſam iechał do Krolá, ále y on ſam nie mogąc wyperſwadowáć Krolowi przybycia z Woyſkiem do Stolicy ſam do Polſki odiechał. Roku 1611. Stány Moſkiewſkie nie widząc Władyſławá, áni Poſłow, złączywſzy Woyſko oblegli Zamek z Polakámi ále z Wielką Strátą ludzi y Leponá Wodzá ich, y Ruiną Miáſtá, w tym czáſie też Krol dobył Smoleńſká dwá Roki ſtrawiwſzy, ále żadnego nie poſłáwſzy ſukkurſu ná Stolicę ſam wyiechał do Polſki y Seym złożył, ná ktorym Zołkiewſki miał wielkie pochwały y rekognicye od Rzeczypoſpolitey po odpráwionym zwycięſkim wiezdzie do Warſzáwy z Suyſkim y Brácią iego niewolnikámi, ktorzy odeſłáni do Zamku Goſtyńſkiego tám pomárli. Ná tymże Jan Zygmunt Elektor Brandeburgſki, po zmárłym Albercie Xiążęciu Pruſkim Sukceſſor, przyięty do ſukceſſyi Xięſtwá Pruſkiego z kondycyą, że po ſkończoney Linii iego Synow, y od dwoch Bráci Synow tá Prowincyá Pruſka miáłá ſię wrocić do Polſki. Po Seymie Elektor sám przybył, y publicznie przed Bernádynámi ná wyſtáwionym Theatrum Krolowi y Rzeczyp. przyſiągł wierność. Roku 1612. Garnizon Polſki w Stolicy Moſkwie zoſtáwiony nie widząc z Polſki ſukkurſu złączywſzy ſię ich 7000. poſzli do Polſki, y 4000. Sapieżyńſkich toż sámo zrobili, reſztá ſię poddáłá. Krol nie rychło odważył ſię iść z Władyſławem do Moſkwy, ále iáko Nieprzyiaciel przyięty wrocił ſię z wſtydem, nie umiáwſzy dáwniey ſzánować ſzczęſcia y Rády Wodzá Wielkiego. Stány záś Moſkiewſkie obráli ſobie Carem Michałá Federowiczá Synà Metropolity Roſtockiego, Demetryuſzá záś Sektatorow, y Zonę Mniſzkownę pod lodem potopili. Tegoż Roku Moldáwſka Prowincyá odpádłá od Polſki, bo po śmierci Jeremiaſzá Mochili Xiążęciá Moldáwſkiego Syn iego Konſtantyn był wypędzony od Stefáná Tomſzy przez Turkow inweſtyowánego Woiewody Moldawſkiego. Stefan Potocki Sioſtrę Konſtantyná zá żonę máiący zebráwſzy 6000. młodzi poſzedł ná Zemſtę krzywdy Konſtantyná, ále od 30000. Tátárow opasány, ſam żywcem wzięty á inni wygineli, Potocki do Stambułu odeſłány, Tátárowie potym plondrowáli Ruś. Tegoż Roku Jan Albert Syn urodził ſię Krolowi. Roku 1613. przez Seym uchwalone podátki ná woyſká z Moſkwy powrocone, y plondruiące włáſną Oyczyznę. Tegoż Roku Krolowi urodził ſię Syn Károl Ferdynand. Roku 1614. Swawolne Woyſkowe dywizie iedne pieniędzmi drugie ſiłámi Staniſławá Koniecpolſkiego uſpokoione. Tátárowie náiechali gránice Polſkie. Kozácy Polſcy ná Pont Euxyńſki doſtáwſzy ſię, Azyatyckie Miáſto Synopen dobyli, y Turkow wyciąwſzy, Kray zdezolowáli. Tegoż Roku Syn czwarty Alexander urodził ſię Krolowi, Guſtaw Syn Károlá zmárłego uzurpator po Oycu Korony Szwedzkiey pretenduiący y Carſtwá Moſkiewſkiego wziął wielką plagę od Moſkwy, ná koniec Pokoy z Federowiczem uczynił. Roku 1615. Seym zerwány, á Tátárowie náiechali gránice Polſkie pod Komendą Białoſkurſkiego Polaká po Tátárſku edukowánego. Roku 1616. Seym Warſzawſki Władyſławowi pozwolił záciągáć Woyſko przeciw Moſkwie, Zygmuntowi przeciw Szwedom, á Zołkiewſki wziął ná ſiebie uſpokoienie ſię z Turkámi, ktory náypierwey Kozakow uſkromił, żeby nie infeſtowáli Kráiow Tureckich, Tátárow iednák 80000. wpadli y Wołyń ſplondrowáli. Roku 1617. Władyſław z Woyſkiem wybrał ſię do Moſkwy, ále że Turcy Skinderbaſzę z Woyſkiem znácznym wyſłáli przeciw Kozakom zá zirrytowánie ich ná Morzu Euxyńſkim, więc wiele ſię oderwáło woyſká od Władyſławá ná ſukkurs Zołkiewſkiemu, ktory Pokoy miáſto potkánia ſię z Skinderbaſzą uczynił, y nád Morzem Rzeczyp. Moldawſką Prowincyą oderwał od Polki, uſtąpiwſzy iey

y Cho-

go znieſieni y uſkromieni, y Nalewayko Wodz ich przyprowádzony do Warſzawy głowy pozbył. W Dziedzicznym záś Kroleſtwie Szwedzkim rebellie ſię wſzczęły. Roku 1597. Károl Stryi Krolewſki Seym złożył, y Rząd abſolutny fundowáć ſobie począł w Szwecyi, Fortece osádził właſnemi Garnizonámi, y Komendántámi ſobie wiernemi, Appellácyi żádney do Zygmuntá nie pozwolił, Kátolicką Wiárę znioſł; o czym Piaſecki *fol. 175.* Roku 1598. Anná Krolowá umárłá, z zmárłey Syn żywy dobyty y ochrzcony umárł. Do Szwecyi Samuel Łaſki Poſłem wyſłány, ále bez ſkutku powrocił. Krol rekoncyliowány z Zamoyſkim broniącym Práw Oyczyſtych z pozwoleniem Seymu. Roku 1599. poiechał do Szwecyi, ále záſtáwſzy ſprzyſięgłą przy Károlu, wrocił z niſzczym do Polſki, á Károl tym mocniey ſię utwierdził, koronowány Krolem ná Seymie z exkluzyą Zygmuntá od Korony, Władyſłáwowi iednák Synowi iego deklarowána Koroná, z kondycyą żeby w 6. Mieſięcy przybył do Szwecyi, y w Wierze Luterſkiey był edukowány.

Roku 1600. Károl ſobie Finnią y Eſtonią przywłáſzczył áż pod Narwę, Rewel ſię tylko przy Zygmuncie zoſtał. Tegoż Roku Farensbach Komendant Inflántcki Eſtonią infeſtował, o co Károl Szwedzki rozgniewány Inflanty z Woyſkiem náiechał. Zamoyſki záś Woyſká Michałá Woiewody Wołoſk. w 60000. Náiezdniká gránic Polſkich znioſł y rozproſzył. Roku 1601. przez Seym Zamoyſkiemu dána komendá do Inflant gdzie odſtráſzył Károlá z Szwedámi, y Fortec podobywał Szwedámi zmocnionych. Roku 1602. ná wioſnę wkroczył do Eſtonii, Zamki, y Miáſtá podbił, y przez Zołkiewſkiego Partyą Szwedow znioſł. Potym zoſtáwiwſzy tám Károlá Chodkiewiczá z Partyą Woyſką, ſam wrocił do Polſki, bo y Woyſko nie płatne było, y nie było ſię z kim bić, bo Szwedzi uciekli, w tym Roku powietrze wielkie w Polſzcze graſſowáło. Roku 1603. Seym Krák. zerwány dla nie pozwolenia Krolowi powtornego Máłżeńſtwá z Sioſtrą rodzoną zmárłey. Roku 1604. Chodkiewicz Wodzem kreowány w Inflantach, ktory znácznie Szwedow zbił y Derpat odebrał; Zamoyſki záś piſał do Oycá S. Liſt, żeby Dyſpenſy Zygmuntowi nie pozwalał z Sioſtrą rodzoną zmárłey żony ſię żenić. Roku 1605. wznowił ſię w Polſzcze Demetryuſz zmyſlony Sukceſſor ná Tron Moſkiewſki u Dworu Mniſzká Woiewody Sendom., deklaruiąc Corkę Mniſzká poiąć, byle go utrzymał Carem, iákoż podſycony Ludźmi nádwornemi poiechał ná Stolicę po śmierci Borysá y łátwo był przyznány ná Cará Moſkiewſkiego, Mátkę ſwoię zmyſlony Syn w Kláſztorze náwiedził, ktora go przyznałá zá Synά, y ugruntowáwſzy ſię przy Rządzie wyſłał Poſłow do Mniſzká proſząc go o Corkę zá żonę, poſłáwſzy kleynoty wielkiego ſzacunku w podárunku, ktora z wielką Magnificencyą ſprowádzona, y przyięta 16. Maiá, ále tá weſołość Sceną feralną ſię zákończyłá bo luſztykuiących cáłą noc, á ráno ſpiących Rebelliá Waſilá Suyſkiego náſzedſzy pozábiiáli, y Demetryuſzá zábili, y wielu Polakow, żonę tylko Oycu oddáli; o czym obſzerniey Łubieńſki, y Piaſecki. Tegoż Roku po Seymie Zamoyſki wielki Rycerz y Statyſtá właſnemu Národowi ſprzyiáiący, y Práw Polſkich wielki obſerwator y obroniciel umárł. Tegoż Roku Krol zá dyſpenſą Pawłá V. Papieżá bez konſenſu Rzeczyp. ożenił ſię z Konſtancyą Auſtryaczką Sioſtrą rodzoną Anny koronowáną przez Tylickiego Biſkupá Kujaw. 11. Grudniá. Roku 1606. Seym Wárſzaw. zerwány z przyczyny Rokoſzu Proſzowſkiego przeciw Krolowi o nie zádoſyć uczynienie *Pactis Conventis* przez 20. lat, y o poięcie żony bez woli Stánow, do tegoż Rokoſzu inne Woiewodztwá y Litwá przyſtąpilá, ále tenże Rokoſz przez Krolá rozproſzony y Zebrzydowſki Woiewodá Krák. Autor Rokoſzu przeproſił Páná: Punkta záś Rokoſzu do Seymu odłożone. Roku 1607. tenże Rokoſz wzniecony w Jędrzejowie przez Zebrzydowſkiego deklarowáwſzy rebellią Krolowi y iádącego do Krákowá chcieli zdrádzić, ále Krol z Woyſkiem będący Rokoſzanow znioſł y rozproſzył, Zebrzydowſki uſzedł, niektorzy pochwytáni; o czym obſzerniey Łubieńſki y Piaſecki. W tymże Roku Szwedzi wpadli do Eſtonii odebráwſzy Waiſteyn Fortecę przez Zamoyſkiego y Chodkiewiczá ufortyfikowáną. Roku 1608. Zebrzydowſki ná Senatus-Conſilium Krolá przeproſił, á inni ná Seymie. Po uſpokoieniu ſię wewnętrznym Chodkiewicz Hetmán Litt. zbliżył ſię do Inflant, Szwedow wygnał, Parnas Port Morſki y Miáſto odebrał, broniących ſie wyciął. Po zábitym Demetryuſie wznowił ſię podobnyż iemu Demetryuſz, Polacy pozoſtáli uwierzywſzy przyználi, że tenże ſam, y złączywſzy ſiły większe (żoná też ſprowádzona Mniſzkowná przyznáłá go zá Mężá) po kilká rázy znieſli Moſkwę, y z Carem ich Suyſkim, y wiele Miáſt y Prowincyi Demetryuſzowi ſprzyſięgło ſię. Roku 1609. Seym Warſzaw. Woynę wypowiedział Moſkwie dla utrzymánia Demetryuſzá, á tym

ſámym

ſamym odzyſkánia Prowincyi oderwánych od Polſki. Roku 1610. Kroleſtwo wybráli ſię do Wilná, gdzie Krolowá powiłá Synà Janá Kazimierzá, Krol z Wilná poſzedł z Woyſkiem y obległ Smoleńſk; Demetryuſzá záś Partya obległá Stolicę Moſkwę, ktorych że Krol odwabił pod Smoleńſk, niektorzy, iednák zoſtáli ſię z Demetryuſzem y oblegli Fortecę Kalugi, ále Demetryuſz tám od Tátará zábity Synà z Mniſzkowny zoſtáwiwſzy. W tym Woyſko Moſkiewſkie z ſukkurſem 6000. Szwedow pod Smoleńſk poſzli, ále z bici od Zołkiewſkiego, ktory proſto do Moſkwy Miáſtá poſzedł, gdzie mu ſię Miáſto poddáło y Miniſterium Moſkiewſkie z cáłym Woyſkiem y po zruconym z Tronu Suyſkim y bráci iego oddáli mu Zamek y Miáſto ná Imię Władyſławá Synà Zygmuntá, Carem go ſwoim obiecuiąc obráć z tą Kondycyą, żeby był ſprowádzony. Zołkiewſki to wſzyſtko akceptował, y záraz Poſłowie wyſłáni od Stánow Moſkiewſkich do Zygmuntá, ále Krol wſzyſtkę ſłáwę zásádził ná dobvciu Smoleńſká, ktory tym sámym miał w Ręku kiedy cáłą Moſkwę, y odeſłáwſzy Poſłow do Polſki, y więzniow Suyſkiego z Bazylim y Iwanem Smoleńſká dobywał. Czym zmártwiony Zołkiewſki zoſtáwiwſzy 6000. Polákow w Moſkwie Mieſcie, ſam iechał do Krolá, ále y on ſam nie mogąc wyperſwadowáć Krolowi przybycia z Woyſkiem do Stolicy ſám do Polſki odiechał. Roku 1611. Stány Moſkiewſkie nie widząc Władyſławá, áni Poſłow, złączywſzy Woyſko oblegli Zamek z Polakámi ále z Wielką Strátą ludzi y Leponá Wodzá ich, y Ruiną Miáſtá, w tym czáſie też Krol dobył Smoleńſká dwá Roki ſtrawiwſzy, ále żadnego nie poſłáwſzy ſukkurſu ná Stolicę ſam wyiechał do Polſki y Seym złożył, ná ktorym Zołkiewſki miał wielkie pochwały y rekognicye od Rzeczypoſpolitey po odpráwionym zwycięſkim wiezdzie do Warſzáwy z Suyſkim y Bracią iego niewolnikámi, ktorzy odeſłáni do Zamku Goſtyńſkiego tám pomárli. Ná tymże Jan Zygmunt Elektor Brandeburgſki, po zmárłym Albercie Xiążęciu Pruſkim Sukceſſor, przyięty do ſukceſſyi Xięſtwá Pruſkiego z kondycyą, że po ſkończoney Linii iego Synow, y od dwoch Bráci Synow tá Prowincyá Pruſka miáłá ſię wrocić do Polſki. Po Seymie Elektor sám przybył, y publicznie przed Bernádynámi ná wyſtáwionym Theatrum Krolowi y Rzeczyp. przyſiągł wierność. Roku 1612. Garnizon Polſki w Stolicy Moſkwie zoſtáwiony nie widząc z Polſki ſukkurſu złączywſzy ſię ich 7000. poſzli do Polſki, y 4000. Sapieżyńſkich toż sámo zrobili, reſztá ſię poddáłá. Krol nie rychło odważył ſię iść z Władyſławem do Moſkwy, ále iáko Nieprzyiaciel przyięty wrocił ſię z wſtydem, nie umiáwſzy dáwniey ſzánować ſzczęſcia y Rády Wodzá Wielkiego. Stány záś Moſkiewſkie obráli ſobie Carem Michałá Federowiczá Synà Metropolity Roſtockiego, Demetryuſzá záś Sektatorow, y Zonę Mniſzkownę pod lodem potopili. Tegoż Roku Moldáwſka Prowincyá odpádłá od Polſki, bo po śmierci Jeremiaſzá Mochili Xiążęciá Moldáwſkiego Syn iego Konſtantyn był wypędzony od Stefáná Tomſzy przez Turkow inweſtyowánego Woiewody Moldawſkiego. Stefan Potocki Sioſtrę Konſtantyná zá żonę máiący zebráwſzy 6000. młodzi poſzedł ná Zemſtę krzywdy Konſtantyná, ále od 30000. Tátárow opasány, ſam żywcem wzięty á inni wygineli, Potocki do Stambułu odeſłány, Tátárowie potym plondrowáli Ruś. Tegoż Roku Jan Albert Syn urodził ſię Krolowi. Roku 1613. przez Seym uchwalone podátki ná woyſká z Moſkwy powrocone, y plondruiące włáſną Oyczyznę. Tegoż Roku Krolowi urodził ſię Syn Károl Ferdynand. Roku 1614. Swawolne Woyſkowe dywizie iedne pieniędzmi drugie ſiłámi Staniſławá Koniecpolſkiego uſpokoione. Tátárowie náiechali gránice Polſkie. Kozácy Polſcy ná Pont Euxyńſki doſtáwſzy ſię, Azyatyckie Miáſto Synopen dobyli, y Turkow wyciąwſzy, Kray zdezolowáli. Tegoż Roku Syn czwarty Alexander urodził ſię Krolowi, Guſtaw Syn Károlá zmárłego uzurpator po Oycu Korony Szwedzkiey pretenduiący y Carſtwá Moſkiewſkiego wziął wielką plagę od Moſkwy, ná koniec Pokoy z Federowiczem uczynił. Roku 1615. Seym zerwány, á Tátárowie náiechali gránice Polſkie pod Komendą Białoſkurſkiego Polaká po Tátárſku edukowánego. Roku 1616. Seym Warſzawſki Władyſławowi pozwolił záciągáć Woyſko przeciw Moſkwie, Zygmuntowi przeciw Szwedom, á Zołkiewſki wziął ná ſiebie uſpokoienie ſię z Turkámi, ktory náypierwey Kozakow uſkromił, żeby nie infeſtowáli Kráiow Tureckich, Tátárow iednák 80000. wpadli y Wołyń ſplondrowáli. Roku 1617. Władyſław z Woyſkiem wybrał ſię do Moſkwy, ále że Turcy Skinderbaſzę z Woyſkiem znácznym wyſłáli przeciw Kozakom zá zirrytowánie ich ná Morzu Euxyńſkim, więc wiele ſię oderwáło woyſká od Władyſławá ná ſukkurs Zołkiewſkiemu, ktory Pokoy miáſto potkánia ſię z Skinderbaſzą uczynił, y nád Morzem Rzeczyp. Moldawſką Prowincyą oderwał od Polki, uſtąpiwſzy iey

y Cho-

y Chocim oddáwſzy Turkom, wrociły ſię potym Woyſká do Władyſławá, ále dla cięſzkiey zimy o 36. mil od Stolicy ſpocząc muſiáły, Guſtaw tákże Inflanty ſobie podbił oprocz iedney Rygi, ále wygnány w drugim Roku tylko przy Parnaſſie ſię utrzymał. Roku 1618. Władyſław w Moſkwę wkroczył áż pod Stolicę Miáſt wiele odebráwſzy, tylko że przeciw Tátárom były potrzebne Woyſká, kondycye Pokoiu záwrzeć muſiał z Moſkwą do lat 14., Siewierz, Nowogrod, y Czernichow przy Polſzcze zoſtáwiwſzy; Zołkiewſki záś przeciw Tátárom poſłány plondruiącym Wołyń, ále nic im nie zrobił. Roku 1919. Ożga Stároſtá Trębowelſki Poſłem do Stambułu náznáczony dla utwierdzenia Pokoiu Zołkiewſkiego, á Krol 8000. Woyſká Polſkiego poſłał Ferdynándowi Cesárzowi do Węgier przeciw Betlemowi Woiewodzie Sedmigrod. Uzurpatorowi Korony Węgierſkiey, Polacy Seym Węgierſki rozproſzyli, Rakocego znieſli, y Betlemá do Pokoiu przymuſili. To Woyſko názwáne było Liſowczykámi, bo pod Komendą Liſowſkiego wiele dokazywáli w Moſkwie, tychże ſamych záżył Ceſarz przeciw Heretykom y Czechom, ktoremi wiele dokazywał, y ciż sámi mu byli początkiem wygráney ſłáwney bátálii przeciw Czechom Heretykom R. 1620. Tegoż Roku Turczyn zágniewány przeciw Polakom, że poſłáli ſukkurs Ferdynándowi, Skinderbaſzę z Woyſkámi znácznemi z Tátárámi poſłał do Moldawy á Zołkiewſki w 10000. poprzedził Turkow, y áż pod Cerkorę podiázdámi znácznie urywał Woyſká Tureckie, ále że ſcyſſye w Woyſku Zołkiewſkiego wſzczynáć ſię poczęły, y Woyſko ſię poczęło rozieżdżáć, Zołkiewſki widząc oſłabiáłe ſiły obronną ręką uchodzić począł, iákoż iuż był uſzedł nád Dnieſtr, odganiáiąc nie raz attakuiącego ſię Nieprzyiacielá, ále że ná Oſtátek Woyko náſze uchodzić poczęło, Hetman z koni zſieść umyſlił, y bronić ſię do upádłey attakuiącym Turkom, Słudzy y luźni wſiádſzy ná Páńſkie konie pouciekáli, w tym Turcy y Tátárzy tłumem wpádſzy ná náſzych, wiele żywcem pobráli, á Hetman Zołkiewſki 73. lat máiący broniąc ſię zábity, głową iego do Stambułu poſłána, y Więzniowie Koniecpolſki Hetman Polny, Łukaſz Zołkiewſki y inni. Potym Nieprzyiaciel plondrował Wołyń y Ruś, Krol przeſtráſzony tą kleſką Seym złożył w Liſtopádzie, ná ktorym czym prędzey podátki uchwalone ná Woynę Turecką y Komendá dána Chodkiewiczowi Hetmánowi Litt. Podczás tego Seymu Piekarſki Szláchcić wchodzącego do Koſciołá Krolá zdrádą dwá rázy obuchem uderzył, chcąc zábić ále chybił, názáiutrz oſądzony od Rzeczyp. prowádzony w Rynek, ktoremu kat pálce y rękę práwą po ſztuczce ſtrzygł rozpálonemi nożycámi, ná koniec końmi rozſzarpány y ſpálony. Roku 1621. Chodkiewicz z Woyſkámi złączywſzy ſię z 35000. pod Chocim poſzedł, y 30000. Kozakow Záporoſkich, gdie dyſpozycye dywizyi Woyſk poczyniwſzy ufortyfikował ſię y uſzáńcował, Władyſław też przytomny tey expedycyi przyprowádził 16000. ogniſtego Woyſká, ále ſchorzały w Zamku Chocimſkim ſpoczywał. Od 30. Sierpniá záczęte z Tátárámi potyczki ále záwſze Tátárom nieſzczęſliwe, przybył potym y Oſman Ceſarz Turecki z 300000. Turkow, 80000. Tátárow, y 12000. Janczárow, y rozłożył Oboź przeciw náſzemu Obozowi, bo Chodkiewicz nie chciał wſtępnym boiem, ále tylko attakuiącego nieprzyiacielá odrážał. Od 4. Wrześniá Turcy Polakow attakowáli áż do 9. Pazdzierniká, ále záwſze z náczną ſtrátą ſwoich. Ná koniec Turkom ſię ſprzykrzyłá Porá woienna y nieſzczęſliwa dla nich, Polacy też widząc nie doſtátek prochow, y kul pokoy Zołkiewſkiego ſtwierdzić muſieli nie pożyteczny Oyczyznie, bo z oderwána Moldawą, gránice ubeſpieczone &c. &c. Staniſław Zorawińſki Kaſztelan Bełſki, y Jakub Sobieſki Oyciec Krolá Janá náznáczeni od Rzeczypoſpolitey Poſłámi ten Pokoy zákończyli. Oſman Turczyn tegoż dniá z Woyſkiem ruſzył, y z nieſzczęſciem nádziei ſwoiey ſtráciwſzy ná 60000. ludzi w ſámych potyczkach y attakach, ále przez choroby więcey, bo ledwie trzecią część Woyſká odprowádził do Porty, Polakow záś nie zginęło nád 400. procz co umárło wielu od przeciwnego powietrzá y niedoſtátku, Chodkiewicz Hetman Litt. y Wodz náypierwſzy umárł 60. lat máiący 24. Wrześniá. Po nim Staniſław Lubomirſki komendę obiął y z tryumfem Pokoy zákończył. Krol Zygmunt bliżył ſię był do Lwowá z poſpolitym ruſzeniem, ále poſłyſzáwſzy o Pokoiu, wrocił Woiewodztwá do Domow. Pod czás tey Expedycyi Guſtaw intruz Krol Szwedzki, widząc zábáwną Polſkę náiechał znowu Inflanty y one ſobie przywłáſzczył Rygę odebráwſzy bez żadney wypowiedzenia woyny Polſzcze. Tegoż Roku ná Seymie przed expedycya Turecką Zygmunt Jerzego Gwilelmá Elektorá Brandeburgſkiego inweſtyował ná Xięſtwo Pruſkie po Oycu. Roku 1622. wyſłány Poſeł od Polſki do Porty Xiąże Zbaráſki, ále po zámordowánym od Janczarow Oſmanie záſtał inſzego

Ceſar-

Ceſarzá Tureckiego Muſtafę Stryiá przeſzłego. Roku 1623. Krol náwiedził Gnieźno, Gdańsk y Miáſtá Pruſkie, á Xiąże Zbaraſki ſtwierdził Pokoy u Porty, Koniecpolſkiego y Łukaſzá Zołkiewſkiego wykupił, w ten czás też y Jan Zołkiewſki Syn Hetmańſki, y inni z Potockim wykupili ſię od Tátárow, á Tátárowie znowu plondrowáli Ruś áż pod Lwow. Roku 1624. Władyſław cudze Kráie luſtrował, á Koniecpolſki Hetman wykupiony z niewoli, Tátárow 30000. we 3500. Polakow przeſtráſzył y odegnał od gránic, á Seym o Inflantach zápomniał. Roku 1625. Guſtaw rozgościł ſię w Inflantach y Sapiehę Wodzá y Marſzałká Litt. znioſł, grożąc im tym więcey, pokąd by Zygmunt nie odſtąpił pretenſyi do korony Szwedzkiey, Kozakow Koniecpolſki przetrzepał y uſkromił o náiázdy Kráiow Tureckich, dla nie ſprowádzenia Turkow do Polſki ná zemſtę Kozakow, Seym záś zániedbał o Inflantach. Roku 1626. Seym perſwadował Krolowi, áby odſtąpił Korony Szwedzkiey, ále bez ſkutku, Gąſiewſki z Dywizyą znieſiony od Guſtawá, Guſtaw Pilawę odebrał Port Pruſki z 30. Okrętámi przybywſzy przeciw poczciwości Xiążęciá Pruſkiego obligowanego ten Port bronić dla Rzeczypoſpolitey á on go bez náymnieyſzy obrony oddał, Warmią zrábował, w Brunsbergu Koſcioł odarł, y ná Ochydę Hoſtye konſekrowáne wyrzucił z puſzki, Elbląg przez zdrádę Magiſtratu wziął, potym im Malborg odebrał, y innych wiele Miáſt Pruſkich. Krol Zygmunt zebrawſzy nie wielkie Woyſká dał Guſtawowi iákikolwiek odpor, ále Koniecpolſki przybywſzy z Ruſi Szwedow z wielu mieyſc wygnał. Tym czáſem Seym Toruńſki aukcyą podátkow ná Woyſko uchwalił przeciw Szwedom, ná ktorym Wężyk Arcybiſkupem Gniezn. á Maciey Łubieńſki Poznáń. Biſkupem kreowány. W ten ſam czás Tátárowie náſzli Ruś ále od Chmieleckiego poráženi, y ledwie ich ſzoſta część uſzłá pod Białącerkwią. Roku 1627. po zimowych zábáwach Koniecpolſkiego około odbieránia Szwedom Fortec, y ná oſtátek po poddániu ſie Pucká z 8000. Szwedow, Woyſká ná ſpoczynek uwolnione, że záś w Máiu Guſtaw przybył z licznym Woyſkiem, Polſkie też Woyſko zebrał Koniecpolſki, y po dwá rázy Szwedow odpędził od Fortecy Gdańſkiey, y potym ich po dwá rázy znioſł, y Guſtaw poſtrzelonym zoſtał, ktory chciał przyſtąpić do Pokoiu przez medyacyą Holendrow, ále Poſeł Hiſzpáńſki uwiodł, obiecuiąc Zygmuntowi Imieniem Pryncypałá ſwego Flotę y 12000. Woyſká do Szwecyi przez Morze Baltyckie, y pieniądzy ná Woyſko, ále to wſzyſtko znikło, á Szwedzi iuż y Inflanty oddawáli, że tedy Pokoy nie doſzedł, Szwedzi do Szwecyi, á Polácy ná ſpoczynek roziecháli ſię. Seym potym kłocił ſię o podátki, y ná Litwę hálásował, że podátki wybieráli, á w Inflantach nic nie zrobili. Roku 1628. Seym chciał zá Nieprzyiaciela przyznáć Xiążęciá Pruſkiego, ále Pánowie przekupieni nie pozwolili, Koniecpolſki záś Szwedow łupił. Roku 1629. Brodnicę Polacy oblegli w małey kwocie, ále znácznym ſukkurſem Szwedzkim przeſtráſzeni, w tym też Seym náſtąpił, ná ktorym dymowe pierwſzy raz wynálezione ná podátek Woyſku. Sukkurſem też Cesárſkim 5000. wſparty Koniecpolſki, Szwedow znácznie znioſł, pod Trcianą, y Krol Guſtaw po dwá rázy był w Ręku Polſkich, ále nie poznány uſzedł. Malborg obległ Koniecpolſki, ále przez zdrádę Cesárſkich bez ſkutku, w tym też Powietrze w Woyſku ſię pokazáło, roznieſione potym po cáłey Polſzcze, dla czego Pokoy z Szwedámi do 6. lat uſtánowiony przy Szwedach ſię zoſtał Elbląg, Brunsberg, Pilawa y Inflanty &c. Tátárow 60000. wpádli w Ruś ále ledwie nie wſzyſcy poráženi od Lubomirſkiego, y Chmieleckiego. Roku 1630. Kozácy zrebellizowáli, ále od Koniecpolſkiego poráženi y przymuſzeni do poſtuſzeńſtwá. Woyſko związek uczyniło przeciw Oyczyźnie, ále rozwiązány záplátą, powietrze záś graſſawáło w Polſzcze. Roku 1631. dymowe uchwalone ná Seymie, Krolowi Konſtancyá umárłá, y ſam záwſze chory. Roku 1632. po Seymie odpráwionym Krol Zygmunt umárł.

Po śmierci Zygmuntá, Prymas Wężyk 3. Czerwcá konwokacyą náznáczył, ná ktorey Marſzałkiem był Radziwił, Scyſſyá z Dyſſydentámi do Elekcyi odłożena, Elekcyá náznáczona 27. Wrześniá.

Podczás Elekcyi Poſłowie Cudzoziemſcy mieli ſwoie audyencye w Senácie y Synowie Zygmuntá zá ſtárſzym Władyſławem inſtancye wnoſili, ná tey Elekcyi był Marſzałkiem Jakub Sobieſki Oyciec Krolá Janá, á iednoſtaynym głoſem

WŁADYSŁAW IV. przez Wężyká Prymasá nominowány oſtátniego dniá Liſtopádá. Roku 1633. Ciáłá Krolewſkie z Warſzawy do Krákowá wyprowádzone, gdzie po Pogrzebie Krol koronowány przez Prymasá Wężyká. Po Seymie koronacyálnym Władyſław ruſzył z Woyſkiem przeciw Moſkwie, attakuiącym Smoleńſk, o czym poſłyſzáwſzy Moſkwá okopáli ſię w iednym mieyſcu, Moſkwy 30000,

Kozakow 10000, Niemcow 6000, y záraz Car poſłał do Porty obliguiąc áby przerwáli ſwoim Woyſkiem imprezę Władyſławá, iákoż przyſtąpiło ku Kámieńcowi Turkow 30000, Tátárow 15000, ktorych Koniecpolſki Hetman y Kaſztelan Krákow. po dwá rázy znácznie poráził, y więcey nie attakowáli Polſki, y wrocili ſię. Roku 1634. Krol Władyſław przez cáłę Zimę attakował Moſkwę, ná koniec poddáć mu ſię muſieli, tym ſzczęſciem Krol áż ku Stolicy woynę prozekwował, ále proſzącey ſię Moſkwie Pokoy dárował, odebráwſzy Smoleńſkie, Czerniechowſkie, Siewierſkie, Kijowſkie Xięſtwá, ktore do Polſki przyłączył, á Moſkwá wiecznymi czáſy odſtąpiłá od nich. Z tey expedycyi ſzczęſliwie ſkończoney, Władyſław przeciw Turkom poſzedł, zá záczepione gránice Polſkie, ále Turcy o Pokoy proſili y otrzymáli, uczyniwſzy ſprawiedliwość z Baſzy wáżącego ſię, niby bez konſenſu Porty záczepiáć gránice Polſkie. Roku 1635. ná Seymie expedycya przeciw Szwedom deklarowána po ſkończonych 6. lat, y Oſſoliński do Rzymu Poſłem wyſłány, gdzie wyrobił Bullę od Urbaná VIII. względem kompozyty o Dzieſięciny uſpokoiáiąc zákłocenie Stánu Swieckiego z Duchownym. Po Seymie záraz Krol do Torunia, á Koniecpolſki pod Malborg przeciw Szwedom z Woyſkiem poſzedł, ále Poſłowie Fráncuſki, Angielſki, y Holenderſki Pokoy do 26. lat ułożyli, Malborg, Elbląg, Brunsberg, Pilawę y wſzyſtkie Miáſtá Pruſkie Szwedzi oddáli Rzeczypoſpolitey, Inflanty záś do dálſzey decyzyi zoſtáwione. Po Pokoiu Krol o żonie począł myſleć. Roku 1636. Krol w Litwie łowámi ſię báwił, Roku 1637. ná Seymie zá konſenſem Rzeczyp. Krol Poſłow wypráwił do Widniá, dla uproſzenia Cecylii Corki Ferdynandá II. Ceſarzá zá żonę, ktora ſprowádzona, y záraz koronowána w Warſzawie przez Wężyká Prymasá. Kozácy w tym Roku zrebellizowáli, ále prędko uſkromieni przez Michałá Potockiego Hetmáná Polnego. Dangołowicz Woiewodzic Ruſki Wuy Krolá Janá w 800. ludzi poſzedł przeciwko Tátárom w dzikie Polá, ále złápány y zábity od Murzy. Roku 1638. Seym approbował Małżeńſtwo Krolewſkie. Paulucus Wodz rebellii Kozáckiey wzięty przez Potockiego, ſkárány głową, lubo był upewniony życiem, zá co Kozácy ſię zbuntowáli, y odtąd záwſze rebellizowáli Rzeczypoſpolitey, ktorych áni Koniecpolſki áni Potocki wielcy Wodzowie uſpokoić mogli. Wężyk Prymas w tym Roku umárł, po nim wziął Lipſki, ále y ten w tymże Roku umárł, á Krol dał Prymaſoſtwo Macieiowi Łubieńſkiemu. Jan Kazimierz Brát Krolewſki wizytuiąc cudze Kráie przez dwá Roki był w areſzcie u Krolá Fráncuſkiego, zá to; że Polakow zebráło ſię było 6000. do Cesárſkich, y ruynowáli w Fráncyi Pikardyą zniożſzy Partye Fráncuſkie, ále ná inſtancyą Papieżá y Władyſławá wypuſzczony, y Kárdynałem kreowány, bo mu Jezuitą bydź nie pozwolono, lubo iuż był u nich 2. Roki. Roku 1639. Krol Władyſław inweſtyował ná Xięſtwo Kurlándzkie Wilelmá Ketlerá w Wilnie, o co ná Seymie były aklamacye, że nie podczás Seymu. Roku 1640. Syn ſię Krolowi urodził Zygmunt Kazimierz. Roku 1642. Krol Kátárzynę Sioſtrę wydał zá Filipá Wilelmá Syná Palatyná Reńſkiego. Roku 1643. Krolowá Corkę powiłá. Roku 1644. Krolowá przy dziecięciu umárłá w Krákowie pochowána. Tátárow 30000. wpádli w Podole, ále od Koniecpolſkiego poráženi y wygnáni. Tegoż Roku ſzyby ſolne w Wieliczce gorzáły áż w drugim Roku przeſtáły z wielkim deceſſem intrat Krolewſkich. Roku 1645. Krol z konſenſem Stánow wyſłał Poſłow po Ludowikę Máryą Corkę Xiążęciá Mantuańſkiego u Dworu Fráncuſkiego báwiącą ſię, z ktorą ſprowádzoną wziął ſlub Roku 1646. 15. Lipcá w Warſzawie, w tenże ſam dzień Koniecpolſki Wielki Wodz, y Hetman Polſki umárł. Roku 1647. Syn Krolewſki Zygmunt Kazimierz 8. lat máiący umárł z wielkim żálem Dworu. Roku 1648. 20. Máiá w Litwie Krol Władyſław maiący lat 52. umárł z wielkim żálem y ſzkodą Polſki, bo w ten ſam czás rebellia Kozácka powſtáłá pod Wodzem Chmielnickim, ktory we 20000. Kozákow, y 30000. Tátárow, náypierwey podiázd Polſki znioſł, Czárneckiego w niewolę wziął, y Syn Hetmáńſki Potocki zginął, á potym Potockiego, y Kálinowſkiego Hetmanow idących przeciw niemu we 4000. iázdy, y 1000. piechoty znioſł, y w niewolą obudwoch, y wiele Imion zácnych Rycerzow wziął, ná ktorych ſukkurs przybiegł Xiąże Wiſniowiecki w 6000. ále iuż nie prędko, o czym wſzyſtkim wolno u Piaſeckiego obſzerniey czytáć.

O śmierci Krolewſkiey iák prędko do Polſki przyſzłá wiádomość, ták záraz Łubiński Prymas konwokował Seym 16. Lipcá, ná ktorym obrány Marſzałkiem Boguſław Leſzczyński Generał Wielkopolſki, Elekcyi czás náznáczony w Pázdzierniku. Chmielnicki ſię ná ten Seym upokorzył, y exkuzował Rzeczypoſpopolitey woynę záczętą, ná uznánie záś Stány wyznáczyły Kiſielſkiego Woiewodę Bracław. z innemi trzemá,

trzemá, ále że Woiewodá nápiſał Liſt do Cará obliguiąc, áby nie dawał ſukkurſu Kozákom, á liſt ten przeiął Chmielnicki, więc zágniewány miáſto zgody, wyſłał Krzywonosá z Kozakámi ná ſplondrowánie Ruſi, ktorego Jeremiaſz Xiąże Wiſniowiecki, po dwá rázy znioſł, ále niezupełnie, nádciągneły potym Woyſká Polſkie we 36000. ále dla emulacyi Wodzow nic zrobiwſzy w nocy wrociły ſię 23. Wrześniá.

Ná Elekcyi záś Marſzałkiem obrány Obuchoſki z Prowincyi Litewſkiey Márſzałek Mozyrſki, gdzie po emulácyi dwoch rodzonych Bráci, młodſzy uſtąpił, á

JAN KAZIMIERZ obrány od Stánow, y przez Prymasá Łubieńſkiego nominowány, á w tym czáſie Chmielnicki z Woyskiem Kozáckim áż pod Lwow poſzedł, ktoremu ſię Miáſto 100000. Tálerow okupiło, z támtąd poſzedł pod Zámoſcie, ále poſłyſzáwſzy o Elekcyi doſzłey, wrocił, z tryumfem wiázd odpráwiwſzy do Kiiowá. Krol záś z Warſzawy ná Częſtochowę trakt obrocił do Krákowá, y w Krákowie Roku 1649. dniá 16. Styczniá koronowány przez Łubieńskiego Prymasá. Ná tym Seymie aukcyá Woyská uchwalona, woyná przeciw Kozákom deklarowána, á Krol poiechawſzy do Warſzawy zá dyſpenſą Rzymską ſlub wziął z pozoſtáłą wdową Władyſławá, Brátową ſwoią. Woysko Polskie záś w 9000. pod Zbarażem okopáło ſię przeciw 100000. Kozákow, y 100000. Tátárow, y mocno wytrzymáło attáki nieprzyiacielskie, tym czáſem nádſzedł Krol z Woyskiem y wſtępnym boiem Chmielnickiego mocno po dwá rázy poráził, iednák ieſzcze mocnego, á w tym Chan Tátárski nákłonił ſię do zgody, Chmielnicki do nog Krolewskich przypuſzczony Pokoy obwołány, niewolnicy z obodwoch ſtron oddáni, w Litwie tákże Radziwił ná 30000. Kozákow położył trupem niſzczących Kray. Przy uczynionym Pokoiu Tátárom penzyá, á Chmielnickiemu Stároſtwo Czeheryńskie dáne, ktory ſię aſſekurował ná káżdą potrzebę Rzeczypoſpolitey 40000. Kozákow dáć y poſłuſzeńſtwo poprzyſiągł. Tegoż Roku Seym ten Pokoy ſtwierdził, ná ktorym Metropolitá Kijowſki pretendował mieyſcá w Senácie, ále przez Biſkupow nie przypuſzczony. Roku 1650. Chmielnicki znowu zrebellizował y przekupiwſzy Tátárow przy proteckyi Tureckiey abſolutem ſię Ukrainy uczynił y Podolá y Kámieńcá pretendentem, y przeciwko niemu Seym ogłoſił woynę. Roku 1651. Kalinowſki z Lanckorońſkim znácznie podiázdámi rázili Kozákow, z ktoremi złączywſzy ſię Krol, y z uwolnionemi z trzechletniey niewoli Tatárſkiey Hetmanámi Potockim y Kalinoſkim, pod Bereſzteczkiem ſię lokował przeciw 200000. Kozákom y 100000. Tátárom, ktorych wſtępnym boiem przez 3. dni znácznie nábił, ná koniec Tátárowie nocą z polá umkneli, y zá niemi Kozácy, ktorych uchodzących ná 22000. Polácy wycieli, nie ráchuiąc potopionych, y co w bátáliach przez 3. dni wygineło, y wſzyſtko im Polacy zábráli, po wygráney Krol poſpolite ruſzenie uwolnił, y ſam do Warſzawy poſpieſzył, á Hetmáni zá Nieprzyiacielem w Ukráinę poſzli. Podgorſkie też rebellie Gembicki Biſkup Krákow. uſpokoił; o czym Kochoſki. Potym Krol wiſłą do Gdańſká popłynył. Radziwił z Woyſkiem Litewſkim Kijow odebrał, y złączywſzy ſię z Hetmanámi Polſkiemi Kozákow znácznie zbili, y zupełnie by byli znieśli pod Biáłącerkwią, ále Potocki Hetman W. K. zátrzymał imprezę, á Kozácy ná záiutrz ſię o Pokoy proſili, ktory im pozwolony, y Chmielnicki upoważnił ſię Hetmánom, y przyſiągł ná ſtwierdzenie y dotrzymánie Pokoiu. Tegoż Roku Potocki, y Xiąże Wiſniowiecki Wielcy Rycerze pomárli.

Roku 1652. pod czás Seymu Radziejowſki Podkánclerzy Koron. obwiniony z przyczyny kłotni z żoną y zá Nieprzyiacielá Oyczyzny oſądzony, ledwie uſzedł zá gránice, y z tey przyczyny Seym zerwány, kłotnie y záboie wewnętrzne w Oyczyznie zaczęte, ták iáko y woyná Kozácka, y Szwedzka, liſty Chmielnickiego do Porty pisáne względem ſukkurſu przeciw Polakom przeięte, tákież drugie do Chana Tátárſkiego. Kálinoſki Hetman W. K. pod Batowem od Kozakow y Tátárow znieſiony zginął, y Sobieſki y wielu Familiántow, y cokolwiek w niewolą wzięli Tátárowie, w iednym dniu ná 5000. wycięli. Krol ná Seymie rádził o ſpoſobie przeciw rebellii, w tym Szwedzi złomáwſzy Pokoy, wypowiedzieli Polſzcze Woynę, Moſkwá tákże záiątrzeni ná Polſkę, Rádziejowſki do Szwecyi uſzedł ná Rádę przeciw Oyczyznie, bo y poſłániec z iego liſtem był złápány pod Gdáńſkiem, w ktorym Chmielnickiego animuie do prozekucyi woyny, wraz z Szwedem, zá co Radzieiowſki pro perduelli przyznány przez Konſtytucyą. Ná tymże Seymie poſpolite ruſzenie ogłoſzone, wici wydáne, podátki ná zápłátę woyſku uchwalone, po Łubieńſkim zmárłym, Prymaſoſtwo dáne Leſzczyńſkiemu, Kánclerzowi Koronnemu, ná koniec Seym ſię rozſzedł dla powietrzá ſzerzącego ſię w Polſzcze, Krol do

Łowi-

Łowiczá ſię przenioſł, Chmielnicki nádęty Szwedem y Moſkwą odrzucił zámyſlone poſłuſzeńſtwo Polſzcze. Roku 1653. Czarnecki Obozny Koron. przeciw Kozákom wypráwiony, ále poſtrzelony pod Monaſteryſkámi wrocił ſię, Seym Brzeſki Litt. kontrybucye ná woynę uchwalił, ſukkurs do Smoleńſká náznáczony, y uprowidowánie żywnoſcią Fortecy, Krol pod Lwowem luſtrował Woyſko ále nie płátne, Moſkwá przez Poſłow deklarowálá ſię przy Kozákach, Soczawá ſię Woyſku Polſkiemu poddálá, Syn Chmielnickiego zbity od Wołochow pretenduiący ſię uczynić Woiewodą Moldáwſkim, Krol pod Zwancem okopał ſię z Woyſkiem, y z Chanem Tátárſkim ſię poiednał z nieukontentowániem Chmielnickiego, że go odſtąpił, Bieganoſki Chorąży Lwowſki poſłány do Stambułu dla odnowienia Paktow, ktore potwierdziwſzy wrocił do Polſki, zoſtáwiwſzy Janá Sobieſkiego przytrzymánego od Porty.

Roku 1654. Car Moſkiewſki woynę wypowiedział Polſzcze przeciw Paktom z Władyſłáwem wiecznie záwártym, y ze 100000. Woyſká wkroczył w gránice Polſkie, Kijow odebrał, iáko y Połock y inne Miáſtá, Smoleńſk obległ, ná Seymie woyná ogłoſzona przeciw Moſkwie. W Szwecyi Chryſtyná Rząd oddálá Kroleſtwá cioteczнemu Brátu Karolowi Guſtáwowi Xiążęciu Bipontckiemu, ſamá w Rzymie Kátoliczką zoſtáłá. Tenże Guſtaw wyſłał Poſłow do Janá Kazimierzá grożąc woyną, ieżeli nie odſtąpi intytulacyi, y pretenſyi do Korony Szwedzkiey. Radziwił Hetman Litt. w 10000. uderzył ná Moſkwę, ále nie wytrzymał, czym roziątrzona, tym mocnieyſzy przypuſcili attak do Smoleńſká, gdzie miał Komendę Obuchowicz z 2000. Woyſká y Szláchty ná 4000. procz mieyſkich ludzi, ále przez złą Komendę poddał ſię nie wytrzymáwſzy od S. Antoniego tylko do Wrzeſniá, Car Moſkiewſki odebráwſzy Fortecę poiechał z tryumfem ná Stolicę zoſtáwiwſzy Moſkwy 40000. y Kozakow 20000. ná odbieránie innych Miáſt, y ná niſzczenie Kráiu, Tátárow 18000. ná ſukkurs przyſzło Polákom.

Roku 1655. Hetmáni Woyſko zebráwſzy ná 20000. konnego, y 8000. piechoty, wpadli w Ukrainę, y Miáſt wiele odebráli, w Fortecy Baſſyi 17000. Kozakow wycięli, Moſkwie pole wydáli, ktorych było 80000., Kałmukow, y Kozakow 40000. ále náſi ich znieśli y wygráli Pole, 9000. Moſkwy trupem położywſzy, y więcey by im byli ſzkodzili, tylko że Chmielnicki przekupił Tátárow, ktorzy podczás ſamey okazyi uſzli z polá, przyſłáwſzy iednák w Marcu Polákom 40000. Tátárow, ktorzy ſię zoſtáli z częścią Woyſká Polſkiego, bo Lanckorońſki Hetman Polny z Czarneckim wokowáni od Krolá przeciw Szwedom łomiącym pacta, z znácną częścią Woyſká oderwáli ſię, ile że iuż Krol Szwedzki Wittembergiuſzá w 6000. wypráwił w Pomeranią, y Woiewodtzwá Wielkopolſkie upokorzyły ſię pod protekcyą Krolá Szwedzkiego, ktory z 17000. Woyſká przybył, złączywſzy ſię y z innemi Woiewodztwámi pod kołem, do ktorego Poſłem wyſłány Przyiemſki od Krolá z perſwazyą nieſłuſzney woyny, ále bez ſkutku. Jan Kazimierz ná ten czás tylko 3000. Woyſká Kwarciánego miał przy ſobie, procz nádwornych; z Lanckorońſkim Polnym Hetmanem y Czarneckim, ktory dwá podiázdy Szwedzkie znioſł pod Piątkiem, á Krol pod Wolborz umknął. Krol Szwedzki do Warſzáwy pierwey, á potym ku Wolborzowi zá Kazimierzem z Woyſkiem pobiegł, gdzie potkáły ſie Woyſká z ſzkodą Szwedzką, ále piechoty Szwedzkie popárły, á Krol z ſwoiemi do Krákowá umknął. Ze záś y tám Woyſko Krolá odſtąpiło związek zrobiwſzy o nie płácą, Krol do Sląſká uſzedł, á Czarnecki Komendantem Krákowá zoſtáwiony. Wilno w tym czáſie Moſkwá odebráli, Litwá cáła pod iárzmem ich ięczáłá, Chmielnicki w 80000. Lwow attakował ále nie dobył, Kray tylko áż do Wiſły niſzczył, Potocki we 4000. tylko, nie mogł dáć Rady, Radziwił nie pomogł w Litwie. Krol Szwedzki nie záſtáwſzy Kazimierzá Krákow obległ, przez Czarneckiego mocno broniony, Czarnecki widząc ſłábą opátrzność y żywność po dwoch Mieſiącach oblężenia kapitulować muſiał, ále pod kondycyámi y honorem, bo Czarnecki wolno wyſzedł y z Woyſkámi, á Kwarciánny związek pod protekcyą Krolá Szwedzkiego ſię oddał, y Zamki koło Krákowá poodbieráne, Károl odebráwſzy Krákow y zluſtrowáwſzy, oſobliwie Koſcioł Kátedrálny, gdzie był ciekawy widzieć groby Krolow, gdzie y przyſzedſzy do grobu Łokietká, ſpytał ſię Stárowolſkiego Kánoniká Krakow. coby to zá Krol był ták máły? odpowiedział: *Vladislaus Loctícus ter Regno pulſus, ſed iterum rediit*, ná co Krol: *Sed veſter Caſimirus jam non redibit*, ná co Stárowolſki: *Deus mirabilis, fortuna variabilis.* Károl potym do Warſzawy ruſzył, zmocniwſzy Szwedámi Krákow, Woiewodztwo Sendom. poddáło ſię pod protekcyą iego. Czeſtochowſká Fortecá przez Millerá Generáłá Szwedzkiego w 17000. piechoty oblężona, ále

ále dziwną protekcyą Nayś. Mátki obroniona, kiedy wſzyſtkie kule y ognie przeciwko fortecy wyſtrzelane obiiáły ſię od murow, y ráziły znácznie Szwedow, o czym wolno czytáć obſzerniey Hiſtoryą Cudu tego mieyſcá. Woiewodztwá Szwedámi zá-przątnione pod ſtráſznemi kontrybucyámi ięczáły. Károl złączywſzy ſię z woyſkámi ſwemi w Pruſy poſzedł, Toruniá dobył, Elbląg odebrał, y wiele innych miáſt, Malborgá záś mocno bronił Weycher Woiew. Malborſki, Gdańſk tákże naywiernieyſzym ſię Kazimierzowi pokazał, bo nie przełomány áni dobyty. Elektor Xiąże Pruſki wiáro-łomcá ſkonfederował ſię z Krolem Szwedzkim przeciwko Rzeczypoſpolitey, odebráwſzy deklaracyą Warmii od Károlá.

R. 1656. kiedy Károl Krol Szwedzki ledwie nie cáłą Polſkę pod iárzmo ſwoie iuż przywłáſzczył, Jan Kazimierz wokował do Głogowá niektorych Senátorow, gdzie y Poſłowie od Károlá przybyli z deklaracyą Pokoiu, ieżeliby mu aſſekurowáno ſukceſſyą do Korony, ále decyzyá Rády żeby Krol do Polſki wrocił. Tym czáſem Woiewodztwo Lubelſkie KONFEDERACYĄ TYSZOWIECKĄ zrobiło, do ktorey ſię Hetmáni y woyſko przyłączyło przeciw nieprzyiacielom y inne Woiewodztwá ięczące pod potencyą przez Poſłow. Poſłowie od Konfederacyi, Krolá ſprowádzili do Lwowá, gdzie tym mocniey konfederacya ſprzyſiężona, Krol Swedzki dowiedziáwſzy ſię o tym, tym nie znośnieyſzemi kontrybucyámi przyciſnył Woiewodztwá, ktore ná koniec przymuſiły Wielkopolanow, że wſiedli ná koń, w Koſciánie Szwedow 400. znieſli, gdzie Brát cioteczny Károlá Fryderyk Landgraf Haſſyiſki zginył, y w wielu mieyſcách Szwedow znoſili, Kwarciánych też Partya oderwáłá ſię od Szwedá wrociwſzy do konfederacyi. O tym wſzyſtkim dowiedziáwſzy ſię Krol Szwedzki będący ná ten czás w Prusách, czym prędzey w 10000. Kawaleryi biegł przez Łowicz do Solia, tám Polakow rozpłoſzył, z nie máłą ſwoich ſtrátą, y złączywſzy ſię z garnizonámi, Miáſto Zamoyść poſzedł attakować, ále bez ſkutku, z támtąd o głodzie do Jaroſławiá w 18000. Woyſká pośpieſzył, bo ze wſzyſtkich ſtron podiázdy Polſkie broniły mu ſufficyencyi częſto urywáiąc Szwedow. Z Jaroſławiá Krol Szwedzki poſłał Duglaſá do Przemyſlá, ále y ten odpędzony ze wſtydem y ſtrátą ludzi. Károl ku Lwowu zámyſláiąc iść 1000. Kawaleryi przed ſobą wyſłał, ktorych Czarnecki znioſł, y gonił áż do Sanu, y wpadſzy ná wozy Krolá Szwedzkiego przewożące ſię wziął, y cáły Kredens ſrebrny Krolewſki Woyſku ná rábunek poſzedł. Krol Szwedzki prze-ſtráſzony wrocił pod Sendomierz, y tám ſię roztaborował, ále ledwie nie zábity od Podiázdu Polſkiego podczás obiádu u Xiędzá w Rudniku, y ledwie obroniony od ſwoich. W oczách krolá Szwedzkiego Sendomierz Szwedom odebrány od Polakow, ktorzy ledwie ná Zamek uſzli, gdzie miny założywſzy pod Zamek, y wyſzedſzy z niego miny zápalili, y wyſádzili Zamek, z cáłym Archiwem Woiewodztwá Sendomirſkiego, y ná drugą ſtronę do Obozu Szwedzkiego uſzli. W tym Steynbok odebráwſzy Malborg ſpieſzył Károlowi ná ſukkurs, á Czarnecki pod Kozienicami nápadſzy ná 8. Chorągwi iego znioſł, drugich pod Warką rozproſzył, pod komendą Xiążęciá Fryderykà, ktory ledwie przez 3. dni y 3. nocy nie iedząc uſzedł do Warſzawy, z innemi Miniſtrámi Szwedzkiemi, Czarneckiemu iednák wielu ſię doſtáło w niewolą Xiążąt, Wodzow, y Miniſtrow Szwedzkich. Lubomirſki záś przeſzkadzał złączeniu ſię Szwedom z Krákowá z Krolem Szwedzkim y z innych mieyſc. Koniecpolſki też Chorąży Koron. dotąd przy Szwedách będąc z kwarcianym Woyſkiem, Manifeſt przeciwko Krolowi Szwedzkiemu uczyniwſzy, przyłączył ſię do Oyczyzny. Krol Szwedzki w kwietniu z Woyſkiem pod Warſzawę, potym do Prus poſzedł, ále z wielką ſzkodą Szwedow przez Podiázdy Polſkie wſzędzie nád niemi krążące, Czarnecki pod Łowiczem 12000. Szwedow, pod Komendą Izraelá zápędził áż do Zámku Łowickiego, wozy z pieniądzmi zábráwſzy, pod Gnieznem tákże Czarnecki z Lubomirſkim Szwedow attakowáli ná błotách okopánych, ále z ſtrátą ſwoich wrocić ſię muſieli, potym Czarnecki Xiążęciá Mekelburgſk. Woyſko rozpędził, attakuiącego Choynice, y Weycherá Woiewodę wyzwolił. Potym wokowány Czarnecki od Krolá pod Warſzawę, y złączywſzy ſię we 20000. z Czarneckim, Warſzaw. Szwedom odebrał uwolno ich puſciwſzy. W tym Krol Szwedzki z Elektorem Xiążęciem Pruſkim Wiárołomcą złączywſzy ſię, pod Warſzawę przybyli, y potkáły ſię z ſobą Woyſká przeciwne, pierwſzego dniá Polakom ſzczęſcie ſłużyło, ále drugiego dniá Szwedzi Pole odebráli, á Krol Jan Kazimierz do Okoniowá ſię przenioſł, z támtąd do Lubliná. Pod Krákowem tákże Polacy zdrádą od Wircyuſzá Gubernatorá Szwedzkiego przeſtráſzeni, Wircyuſz chciał Akademią przymuſić do przyſięgi Károlowi Szwedzkiemu, ále Akademicy woleli ſię roześć, niżeli Wiáry nie dotrzymáć ſwemu Krolowi, klucze od Akademii Miáſtu zoſtáwiwſzy. Krol Szwedzki do Prus

ruſzył z pod Warſzawy, bo Rygę Moſkwá attakowáli y Inflanty niſzczyli. Czarnecki pod Trzemeſnem Szwedow 1200. znioſł, Opalińſki 800. y Wrzeſzczowiczá Wodzá ich Náiezdniká Dworow, koſciołow, y pierwſzego Raycę Szwedom do Oblężenia Częſtochowy, ktorego uchodzącego chłopi kiymi zábili. Krol Kazimierz w tym cáſie Senatus Conſilium miał, z ktorego Poſłowie wyſłáni do Ceſarzá, Moſkwy, y Krolá Duńſkiego, á ſam ruſzył do Prus, wygnáwſzy z Łęczycy Elektorſkich, z Kaliſzá Szwedow, z Choynic Xiążęciá Weymárſkiego, y pod Gdańſk poſzedł ná Sukkurs oblężonemu Miáſtu przez Szwedow, Gąſiewſki też z Litwą niſzczył Kray Elektorſki w Prusách, y ná 3000. Szwedow z Elektorſkiemi znioſł, gdzie Tátárowie wielu godnych ludzi w niewolą wzięli y 41. Chorągwi, w tym też Moſkwá Inflanty, Danowie Szwecyą attakowáli, flotá z Szwecyi idąca pod Komendą Kenixmarká zábrána przez Gdańſzczánow, á Krol Szwedzki był wypadł do Inflant, ále dowiedziáwſzy ſię, że Jan Kazimierz idzie do Gdańſká wrocił ſię, ktorego pierwſze ſtráże Polacy znieśli pod Malborgiem, á tym czáſem Krol Kazimierz z tryumfem wiechał do Gdańſká, y z rekognicyą Miáſtu zá dotrzymáną Wierność ich dotąd. Lubomirſki Marſzałek W. K Krákow attakował z Szwedámi, y odebrał by był, ále że

R. 1657. Rakocy Xiąże Siedmigrodzki w 30000. Węgrow y 10000. Kozakow wpadł nowy Nieprzyiaciel w Polſkę, chcąc ſie złączyć z Szwedámi, dla tego Lubomirſki odſtąpił Krákowá, á poſzedł z częſcią Woyſká Siedmiogrodzką Ziemię puſtoſzyć. Krol tákże w Gdańſku uwolnił ſwoie Woyſko ná Kwatery dla trudnych żywnoſci, ále ják prędko rozeſzło ſię Woyſko, ták Steynbok obległ Gdańſk, inni záś Szwedzi gonili Polákow, y wzięli 5. Chorągwi, ále Czarnecki nieſpodziewánie przybiegł Szwedow roſpłoſzył, y niewolnikow wyzwolił, y ſrodkiem nieprzyiaciełá wpádſzy do Gdańſká, Krolá wyprowádził ſrodkiem woyſk Szwedzkich we 3000. tylko do Częſtochowy, gdzie Krolowá z Senatorámi go czekałá. W Częſtochowy Senatus Conſilium odpráwione, y ná nim Polna Buławá Lubomirſkiemu dána, á Czarneckiemu Woiewodztwo Ruſkie, y Wici ná poſpolite ruſzenie wyſzły. Rakocy publicznie wieżdżał do Krákowá, ále piorunem przeſtráſzony prędko wyiechał z Woyſkiem, złączywſzy ſię z Krolem Szwedzkim między Opátowem y Sendomirzem, y oblegli Zamoſcie, ále nie mogąc go dobyć, ku Inflantom zkierowáli przeciwko Moſkwie graſſuiącey tám, ále tylko Brzeſcie Litt. odebráwſzy, do Warſzawy wrocili, y tám proiekt umyſlili rozdzielenia ſię Polſką. Rakocemu máła Ruś y Ukrainá náznáczona, Elektorowi Wielka Polſká, Sieradzkie, Łęczyckie, Kujawſkie, y Mazowieckie Woiewodztwá, Szwedom záś Pomerania y Pruſy, tym Czáſem kiedy ſię ci dzielą, P. Bog ináczey łámie intencye ich, Danowie w Szwecyi plondrowáli, Rakocego Kray Lubomirſki ruynował, y Turczyn mu pogroził, Chan Tatárſki Sukkurs Polſzcze obiecał, Ceſarz 16000. ná Sukkurs Kazimierzowi przyſłał Woyſká, zá co mu Szyby ſolne záſtáwione, y Summy Neapolitáńſkie ná profit. Tym przeſtráſzeni Kolligaci, Szwedzi w Pruſy á Rakocy do Domu poſpieſzył, ktoremu Hetmáni z Woyſkámi, Potocki z Ukrainy, Lubomirſki z Węgier, Czarnecki od Polſki, Litwá od Pułnocká záſtąpiwſzy znoſić chcieli, ále ten o Pokoy ſię proſił y 12000. Czerwonych złotych okupił ſię, tym czáſem Tátárow 60000. nieſpodziewánie przypadſzy, nie uważáiąc ná Traktáty, ná Węgrow wpadli 9000. trupem położywſzy, reſztę w niewolą wzięli, Rakocy ledwie ſalwowany przez Sapiehę uſzedł do Węgier, ále zrucony záraz od Turkow z Xięſtwá Siedmigrodzkiego, iáko iego hołdownik, á od Ceſarzá dziedzicznemi dobrámi prywowány; Kochoſki przydáie: że P. Bog ſkarał zá nieſłuſzny náiázd Polſki, zá Koſcioły zrábowáne, y zá wiolencye nieſłychánie wielkie czynione. Krol w tym cáſie kiedy Rakocy znieſiony Ceſárſkiemi poſiłkámi Krákow odebrał, Wielkopolanie Poznań Elektorſkim wzieli, á Wircyuſz z Szwedámi z Krákowá konwoiowány áż do Szczecinà, gdzie Krol Szwedzki gotował ſię przeciw Danii, Chmielnicki też Wiárołomcá Polſki, á Wodz Kozacki umárł, w tym cáſie Czarnecki z Opalińſkim w 4000. wpadli w Pomeranią Szwedzką, y zrábowáli ná 600. wſiow, koło Szczecinà ſpáliwſzy, procz miáſt wielu. Krol Kazimierz do Prus wybrał ſię, ktorego w Choynicách Elektor Xiąże Pruſki Oſobą ſwoią przeproſił, zá Adherencyą Szwedom, potym ſwiętował y zimował w Poznániu, Poſiłki Cesárſkie rozłożywſzy ná Kwaterách náprzykrzone Wielkopolanom. Po śmierci Chmielnickiego, Kozacy obráli Wodzem Wyhoſkiego, ktory że Polſzcze był przychylny, Car Moſkiewſki w kontr iemu kreował Wodzem kozackim Zaporoſkim Puſzkarenká.

R. 1658. Seym Warſzaw. Pacta z Cesárzem, Koroną Duńſką, y Chanem Tátárſkim odnowił, y Woyſku Zapłátę obmyſlił, Kommiſſarzow do ułożenia Kozackiey Submiſſyi náznáczył (ktorzy ſzczęſliwie pod Chadziakiem 16. Wrzeſniá Pokoy ſtwierdzieli)

dzieli) y woynę przeciw Moſkwie deklarował, Wodz Kozacki Wyhoſki Woiewodą Kijowſkim kreowány, ále ná koniec Powietrze ten Seym rozerwáło. Xiąże Kurlandzki w niewolą od Szwedow wzięty y zrábowány w Zamku Nittawſkim. Duńſki Krol od Szwedow zwyciężony, Pokoy z niemi uczynił, ále krotki, bo w krotce wſpomożony poſiłkámi Cesárſkiemi, Holenderſkiemi, y Brándeburgſkiemi, iáko y Krol Kazimierz poſłał Czarneckiego z 6000. Woyſká ná Sukkurs Koronie Duńſkiey, y z Opalińſkim, co tám Czarnecki dokázywał przeciw Szwedom, wolno iego Zwycięſtwá, odwági, y wſzelkie pochwały czytáć u Kochowſkiego, ále y u Cudzoziemſkich Hiſtorykow. Krol Kazimierz z Woyſkiem Toruń odebrał, Szwedow wypędziwſzy.

R. 1659. Car Moſkiewſki wyſłał Poſłow ná Seym, uzurpuiąc tytułu Kroleſtwá Polſkiego, y z tą pretenſią wyſłał do Litwy 30000. woyſká, ná Ukrainę 30000, y ná pilnowánie gránic ſwoich 30000, pierwſi Wilno y innych wiele Miáſt odebráli, Gąſieſki Hetman Polny Litt. z Kommiſarzem Polſkim náznáczony do Traktatu, w niewolą wzięty, drudzy záś w Ukrainie przez Wyhoſkiego wſpartego Polakámi y Tátarámi znieſieni, y z ich Kozakámi ná 50000, y áż pod ſtolicę Moſkiewſką Krav niſzczony. Seym w Warſzawie zerwány, Ceſárſkie Woyſko rewokowáne z Polſki. Krol do Poznánia, á Lubomirſki z Woyſkiem w Pruſy poſzedł, y tám z wſzyſtkich Miáſt Szwedow wygnał, tylko Elblag, y Malborg były trudne do wzięcia. Woyſko Litt. záś Kurlandyą wyczyſciło od Szwedow Mittawę y Zamek im odebráwſzy. Z Danii Czarnecki rewokowány, zoſtáwiwſzy tám tylko 1000. Polakow pod Komendą Piaſeczyńſkiego, ktory mocno ſtawáiąc przeciw Szwedom zginył, ále Szwedzi znácznie przegráli na 4000. ludzi ſtráciwſzy, procz wielu Generałow Officyerow od Duńczyká zábránych, Krol Szwedzki zmieſzány o Pokoiu myſleć począł, Jan Kazimierz też do Gdáńſká przybył z Senatem dla decydowánia Pokoiu w náznáczonym mieyſcu Oliwie, y lubo zwątlony ná ſiłách Szwed mogłby był dobrze przypłacić woynę nieſłuſznie záczętą, tylko że Moſkwá ſiły ſwoie wywárłá przeciw Polſzcze, muſiał Krol Pokoiem ſię kontentowáć. Tegoż Roku Monetá odmieniona z woli Stánow ná ſzelągi, ktore Boratyniemu Włochowi pozwolono bić, á ſrebrną Monetę Tymfowi Slężakowi, od ktorego Imienia Tynfy názwáne.

R. 1660. Lumbreſius Poſeł Fráncuſki podiął ſię Medyacyi Imieniem Prymcypałá ſwego do zákończenia Pokoiu w Oliwie, ktory tym prędzey zákończony, iák wiádomość przyſzłá o śmierci Krolá Szwedzkiego, przy obecności Poſłow Ceſárſkich, Holenderſkich, Duńſkich, y Brandenburgſkich, o czym wolno czytáć obſzerniey Oliwſkie Pacta. Po ſkończonym Pokoiu Czarnecki wyſłány we 3000. y złączony z Litwą w 9000. Chowańſkiego Wodzá Moſkiewſkiego attakuiącego iuż od 6 Miesiący we 30000. Zamek Lachowſki, znácznie znioſł, ná 15000. Moſkwy w pień wyciąwſzy pod Połanką, wiele w niewolą ich zábráwſzy, Chowańſki áż do Wilná wſzedł, gdzie ieſzcze Garnizon był Moſkiewſki. Toż woyſko złączone z Czarneckim poſzło przeciw Dołorukiemu nád Dnieprem 30000. Woyſká máiącemu, ále że ſię okopał mocno tylko 4000. mu Moſkwy urwáli, y wrocili z woyſkiem zgłodzonym, Czarnecki w inſzą, Sapiehá w inſzą ſtronę, Czarnecki nápadł ná 2000. Moſkwy, ktorych zniożſzy, w krotce ná Chowańſkiego nápádł iuż 15000. woyſká máiącego, ále w nocy ſię umknął zoſtáwiwſzy tylko wſzyſtkie żywności, ktoremi ſię woyſko Czarneckiego poſiláło przez 8. dni. Potym pod Połockiem Litwá złączyłá ſię z Polakámi. W Ukrainie záś Szeremet Wodz Moſkiewſki zbuntował Kozakow Polſkich, y Chmielnickiego Synà im Wodzem przełożył nád 40000. Cieciurá miał 6000. Kozakow, Szeremet 27000. Moſkwy, ci wſzyſcy przeciw Polakom poſzli, ále Potocki z Lubomirſkim złączeni z Woyſkámi od Prus przychodniemi, poſzli przeciw nim, y umyláiących ſię w tył ták zniſzczyli, że áż pod Kudnowem poddáć ſię muſieli, Chmielnicki pierwey, potym Cieciurá, á Szeremet od Tátárow w niewolą wzięty, Moſkwá broń złożyłá náſzym Wodzom, ále od zázdroſnych Tátárow w pień wycięci, ná 36000. pádło trupem Nieprzyiacielá, y ieden ſię nie zoſtał z nich do opowiedzenia kleſki ſwoiey, Chmielnicki tylko z Kozakámi poprzyſiągſzy poſłuſzeńſtwo uwolniony. R. 1661. Krol w Krákowie poſłyſzáwſzy o tych zwycięſtwách po wſzyſtkich Koſciołách *Te DEUM laudamus* głoſić kazał. Potym w Szybách dolnych z Krolową w Wieliczce był, potym do Częſtochowy Kroleſtwo poiechali. Tegoż Roku Seym w Warſzawie był, podczás ktorego Hetmani publicznie wieżdżáli z niewolnikiem y Chorągwiámi wziętemi, y publiczną przy cáłey Rzeczypoſpolitey audyencyą mieli, Czarneckiemu partykulárnie obligacye y rekognicye od Krolá, y od cáłey Rzeczyp. uſtámi Kanclerzá wyrážone y Tykocin w Dziedzictwo dárowány. Ná tymże Pacta Oliwſkie ſtwierdzone, podátki uchwalone ná Záplátę Woyſku, Chadziacki Pokoy z Kozakámi

ſtwierdzo-

ſtwierdzony, Poſłowie do Porty y Tátárow wyſłáni, Kommiſárze do záwárcia Pokoiu z Moſkwą wyznáczeni, Krol także promowował ná tym Seymie Sukceſſorá po ſobie ná Tron, ále proiekt iego nie wyſłuchány. Po Seymie ſkończonym woyſko Polſkie związek uczyniło Márſzałkiem związku obrány Swiderſki, toż ſámo uczyniło y Litewſkie obráwſzy ſobie Márſzałkiem Chwalibogá Zyromſkiego, czym Krol y oyczyzná zmięſzáni byli, Krol iednák z Czarneckim we 3000. do Litwy poſzedł przeciw Moſkwie, gdzie związek Litewſki ledwie ſię nákłonił iść z Czarneckim, przeciw Chowańſkiemu we 20000. obozuiącemu pod Połockiem, ktorego ná 17000. trupem położyli, Krol ná tryumf przyiechał, ále związku ſkaptować nie mogł, y kiedy trzebá było złączyć ſię z Tátárami y Kozakámi pod Pereſławem czekáiącemi, y iść w Kray nieprzyiacielſki, ná ten czás Woyſko Oboygá Národow Ordynanſámi Krolewſkiemi wzgárdziło, obrociwſzy Rycerſkie ſwoie odwági ná Dobrá Duchowne, y ná woynę z babámi, y ták Krol z niſzczym wrocił do Warſzawy, náznáczywſzy Poſłem do Związku z perſwazyą Xiążęciá Czartoryiſkiego Biſk. Kujaw. ktory bez ſkutku powrocił, nie wyperſwadowáwſzy záiádłym Synom ná Wnętrzności własney ſwoiey Mátki oyczyzny.

R. 1662. Seym odpráwił ſię w Warſzawie, á związek kłęty od Trzebickiego Biſk. Krák. ktorego że klątwa nie przeſtráſzyłá z Dobr Duchownych, Kárá Boſka zeſłáłá Powietrze z Węgier ná nich, wygnáwſzy ich z Dobr Biſkupſtwá Krákow. do Wolborzá Dobr Biſkupſtwá Kujaw. Seym Warſzawſki dopiero Komiſſyą náznáczył do Lwowá dla Koronnego, á do Wilná dla Litt. związku, y podátki dla płacy Woysku náznáczone, y dopiero z Komiſſyi Lwowskiey Xiąże Czartoryiski Biskup Kujaw. powtornie do Związku wyznáczony, ſzczęſliwie rozwiązał Związek z deklaracyą wypłacenia im 9. Milionow, á w Wilnie Związek Litt. Zyromskiego Márſzałká Swego, y Gąſiewskiego Hetmaná Poln. Litt. zábili. R. 1663. Krol po Swiętách w Zołkwi odpráwionych do Lwowá powrocił, á że Chmielnicki Mnichem zoſtał, Kozacy Wodzem obráli Zaporoskim Teterę od Krolá potwierdzonego, przez Ulanickiego Kozackiego Poſłá. Związek znowu wſzczynał ſię z nieodebráney zapłáty, ále uskromiony grozbą Krolewską y Duchowną, Akta związku popaliwſzy. Krol potym luſtrował Woysko, ktorego ſię pokazáło ná 40000. y kiedy ich dyſponował przeciw Moſkwie ná Ukrainie, roziechali ſię, ledwie trzecia część zoſtáłá, w ten ſam czás Lubomirski Márſzałek dysgracyowány uniknył do Łancutá, á Krol záś ruſzył ſię ná Ukrainę z Potockim Hetmanem, Czarneckim, Janem Sobieſkim, y wielą Senatorow Rycerzámi doſwiádczonemi. W Litwie też Związek uſpokoiony pod komendą Paca Hetmaná Poln. Litt. expedyowány przeciw Moſkwie w 30000. ſłoiącey, á ná Ukrainie 40000. pod Komendą Komanadowſkiego, ktory po fortecách woyſko rozłożył, unikáiąc bátálii z Woyskiem Polſkim.

R. 3664. Polſkie woyſko zimą Miáſtá y Zamki odbieráć poczęło Moskwie, z przyczyny łátwieyſzego doſtępu po lodách ile przy gęſtych rzekách y ieziorách, Tátárowie náſyciwſzy ſię zdobyczámi odſtąpili woyſká Polſkiego, Krol ienák máiąc ſwoich około 25000. ku Stolicy ciągnył, ktoremu ſwieżych Tátárow 20000. przyſzło procz Kozakow, Litewſkie też woyſko zbliżáło ſię pod Komendą Paca Hetmaná, ktore ſię potkáło z 15000. Moſkwy pod Brańſkiem, y przy Sukkurſie od Krolá poſłánym Moſkwá ſtráciwſzy wſzyſtko, w rozſypkę poſzli, á Krol Dziewicę Miáſto y Kotab Zamek Moſkwie odebrał, pod Tutylem ſpotkał ſię z Cyrkaſkim 50000. Moskwy máiącym, ále y ten nocą w Puſzcze wielkie uſzedł, obawiáiąc ſię woyſk Polskich. Tym czáſem Poſeł Moſkiewſki do Obozu przybył, proſząc o pokoy, ktory akceptowány od Krolá, dla nowo záczynáiącey ſię woyny z kozakámi, y dla zniſzczonego Zimą Woyſká. Krol potym powrocił do Polski, zoſtáwiwſzy Czarneckiego z Janem Sobieskim in dla pilnowánia Ukrainy. Do Traktowánia záś o Pokoy w Kroſnie mieyſce náznáczone, gdzie Komiſarze Polſcy y Moſkiewſcy nic nie zrobiwſzy, roziechali ſię. Litwá pod Komendą Paca znowu Moſkwę przepłoſzyli. Bidzieński ná 40. mil Kray Moſkiewſki zniſzczył, y złączywſzy ſię z Czarneckim, á przybrawſzy Tátárow 20000. Kozakow uskramiáli.

R. 1665. Seym Warſzawski zerwány, Lubomirſki przez záwziętość Dworu pro Perduelli przyznány, z przyczyny, że niechciał zezwolić ná Elekcyą Sukceſſorá zá Zycia Krolá, ktorego Ludowiká z Fakcyi Fráncuskiey promowowáłá, máiąc ná to podpiſy wielu Senatorow. W tym Roku Wielki wodz Czarnecki ná Ukrainie umárł z wielkim żálem Dworu, y cáłey oyczyzny, Zamoyſki także trzeci z Linii Wielkiego Janá umárł, y oſtátni, bo teraz inſzą linią ma Ordynacya od Marcinà Zámoyskiego Podſtolego Lwowſkiego, á potym Podſkárbiego W. K. Tegoż Roku powtorny

Seym

Seym zerwány z przyczyny Lubomirſkiego, ktory ſię złączył Związkiem Polſkim, przeciw niemu Krol z Woyſkiem Nádwornym y Litewſkim poſzedł, ále Lubomirſki pod Częſtochową znioſł Litwę, niewolnikow Połubińſkiego y Pacow 3. uwolniwſzy, Wielkopolánie przy Lubomirſkim ſtáneli przeciw nieſłuſzney woynie Domowey, ktorą ſię cieſzyłá Moſkwá, á Tátárzy, y Kozacy przeciw nim zápraſzáli Krolá. Senatorowie potym oſobliwie Trzebicki Biſkup Krákow. mocno pracowáli o koło medyacyi, y rekoncyliacyi Lubomirſkiego u Krolá, ile że Lubomirſki z Partyą Woyſká ſwego, y konfederacyą Wielkopolſką unikał bátálii z Krolem, ná koniec medyacyá wzięłá ſkutek, Lubomirſkiemu reſtytucyá Honorow wzietych, Związkowi záplátá obiecána, y Amneſtya, Lubomirſki Krolowi ſię pod Namiotem upokorzył, y uſpráwiedliwił, iáko nie winny przy Práwách Stárópolſkich, ále z przykroſcią przyięty, pożegnał Krolá, y zá gránice dla beſpieczeńſtwá poiechał, á Krol w Toruniu Senatus-Conſilium złożył, y Seym w Marcu náznáczył. Tegoż Roku Jan Sobieſki ożenił ſię z Maryą Kazimirą pozoſtáłą Wdową po Zámoyſkim Woiewodzie Sendomirſkim.

Roku 1666. Krol wſzelkiemi ſpoſobámi Lubomirſkiego obligował, áby ſię nie ſprzeciwiał wolney Elekcyi Sukceſſorá po ſobie, ále ten nie przełomány przy Práwách Polſkich Manifeſt ſolenny uczynił przeciw Krolowi, iáko go o prywatny ſwoy intereſs ſądził, Liſty do Monárchow rozpiſał, y w Manifeſcie wydał Krolá, iáko milionámi chce ſię kontentowáć od Moſkwy, zá oderwánie Prowincyi od Polſki, ktorych Sekretow rewelacyá náywięcey Krolá zágniewałá. Leſzczyńſki Prymas umárł, po nim Prażmowſki nominowány. Woiewodztwá Krákow. Sendomirſk. Poznáń. Kaliſk. Sierád. Łeczyc. wſiádły ná koń przeciwko gwáłtownikom Práw, y złączywſzy ſię z Lubomirſkim około 12000. pod Montwámi u Kujawách ſię lokowáli, Krol záś Litt. Woyſko, z Polſkiemi nádwornemi około 20000. przeciw nim poſzedł, ále Trzebicki dálſzey zemſty nie pozwoliwſzy, Traktat wyrobił u obudwoch ſtron zkonkludowány pod Łagonicámi nád Pilicą. Lubomirſki lubo przeproſił Krolá, iednák w Sląſku ſię lokował dla beſpieczeńſtwá. W tym Seym nádſzedł, ále znowu wymuſzeną Elekcyą zerwány. Ukrainſkie Kozactwo odſtąpiwſzy Polſki y Moſkwy pod protekcyą Turkow ſię udáły, ktorzy wziąwſzy Chmielnickiego z Kláſztoru inweſtyowáli ná Xięſtwo Ruſkie, przez Czauzow odebráwſzy Ruś ná Portę, á tym czáſem woynę gotowáli przeciw Polſzcze. Tátárowie odſtąpili od Ligi Polſkiey, z Moſkwą Armiſtitium kończyło ſię, á Rzeczpoſpolita Domową woyną zákłocona, Polſká głodem y powietrzem od P. Bogá ſkárána, y iuż to powtornie byłá Oyczyzná bez nádziei zá tego Krolá ſalwowánia ſię; Senatus-Conſilium iednák obmyſliło zápłátę Woyſku puł roczną, ktore wypráwione przeciw Tátárom w Ukrainę pod komendą Machowſkiego, ále znieſione łátwo 6000. Tátárſkiemi 40000. y Kozackiemi 20000. Machowſki y innych wielu godnych Kawalerow doſtáli ſię w niewolą Tátárſką, pod nieſzczęſliwym záwſze Polakom Batowem, gdzie przed 16. lat Kalinoſki Hetman zginył y Woyſko ſtrácił. W tym czáſie Turczyn wielką Potencyą gotował przeciw Polſzcze, dla záwoiowánia Ruſi, á Radziejoſki Oyciec Kárdynałá od Polſki wielkim Poſłem wypráwiony do Porty.

Roku 1667. Lubomirſki Marſzałek W. K. y Hetman P. umárł, y Potocki Woiewodá Krákow. Hetman W. K. Ná Seymie Buławá W. K. y Laská oddana Janowi Sobieskiemu, Woiewodztwo Krákowskie Zebrzydowskiemu, á Buławá Polna Xiążęciu Wiſniowieckiemu. Traktaty Łegońskie ſtwierdzone, podátki uchwalone, Woysko urządzone przeciw Turkom y Tátárom, Pretendowána Elekcya ledwie uſmierzona, ktora byłá okazyą śmierci Ludowiki Krolowy, bo záraz po Seymie umárłá, w Krákowie pochowána w Kaplicy nowo fundowáney od Kazimierzá. Zebrzydowski tákże Woiewodá Krákow. umárł bez Sukceſſorá w Pieskowey ſkále. Podczás pogrzebu Ludowiki przy wprowádzeniu Ciáłá w Proceſſyi wznieconá kłotniá między Miáſtem Krákowem, y Akademią, ále decydowáne pierwſze mieyſce Akademii. Tákaż druga między Kápitułą Gnieznieńską y Krák., ále Práwá Ręká dána Gnieznieńskim, á lewa Krák. iáko Goſpodarzom, w Parách z ſobą idącym. Pánny Wizytki y Miſſyonárze wprowádzeni przez Ludowikę z Fráncyi do Polski, o tym Załuski ſwiádczy.

Sobieski Hetman z 12000. Woyská Polskiego Tátárow 80000. Kozakow 24000. pod Podhaycami z polá ſpędził 12000. Tátárow trupem położywſzy, procz niezliczonych Kozakow, potym z Tátárámi ſię pogodził, y Kozacy ſię poddáli pod Rząd Polski, ná odgłos tey nowiny Krol po Koſciołách głoſić kazał *Te DEUM Laudamus.*

Roku 1668. Jan Kazimierz máiący lat 59. we 21. lat pánowánia ſwego, ná Senatus-Conſilium o Abdykacyi Stánom donioſł, Seym náznaczył, ná ktorym wyrážone rekognicye od Krolá y Rzeczypoſpolitey Sobieſkiemu Hetmánowi zá zwycięſtwo, Traktaty z Tátarámi y Kozakámi potwierdzone, płacá Woyſku deklarowána. Po Seymie ná Senatus-Conſilium Olſzowſki Podkánclerzy Koron. Senatowi donioſł o Abdykacyi Krolá, áni ná prożbę Prymasá y Senatu chciał Krol odmienić intencyi, Seym náznáczony, y w Uniwerſałach ná Seymiki Krol wyraził intencyą Abdykacyi ſwoiey. Ná Seymie kiedy ná prozbę Senatu całego, y Stánu Rycerſkiego Krol nie chciał odmienić intencyi ſwoiey, pożegnał przez Olſzowſkiego cáłą Rzeczpoſpolitą, Diploma z obudwoch ſtron ſpisáne, w ktorym Oyczyzná Krolá, Krol Oyczyznę wyzwolił od poſłuſzeńſtwá, Rzeczpoſpolitá Krolowi náznáczyłá penſyi roczney z ſkárbu 300000. złotych, ktory po Abdykacyi wyiechał prędko do Fráncyi ná pokutę.

Po Abdykacyi Krolá Janá Kazimierzá, Elektor Brándeburgſki Stároſtwo Drahimſkie odebrał, záſtáwione Xiążęciu Demetryuſzowi Wiſniowieckiemu Hetmánowi P. K. niby z przyczyny; że wygodził ſkárbowi Polſkiemu złotych 100000. ále ſobie Rzeczpoſpolita kompenſowálá tę ſummę zá to że nie aſſyſtował iáko hołdownik, y obligowany Rzeczypoſpolitey ná woynę przeciw Moſkwie, o czym inſtrukcya náucza w Poſelſtwie Prażmoſkiego Prymasá od Rzeczypoſpolitey, u Załuſkiego *ſub anno 1668. fol. 72.* Tegoż Roku Kozacy bunty wſzczynáć poczęli poſłyſzáwſzy o Interregnum trwáiącym w Polſzcze. Seym konwokował Prymas w Liſtopádzie, y Poſłowie wyſłáni do poſtronnych Monárchow.

Roku 1669. 2. Maiá Elekcyá záczęta, ná ktorey Litwá y wiele Woiewodztw exkludowáli Piaſta z przyczyny rozdzielonych Partyi przez Pretendentow do Korony Xiążęciá Neuburgſkiego, Lotaryńſkiego, y Kondeuſzá Francuzá &c. y ledwie iuż nie byłá zdeſperowána Elekcyá, ále po dánych audyencyách poſtronnym Poſłom, á ná koniec bo iuż w oſtátni dzień Seymu, kiedy Mareſcotti Nuncyuſz Apoſtolſki dał Benedykcyą od Oycá S. po niey cudownym ſpoſobem Duchem S. nátchnięte Woiewodztwá, á nie myſlące ku Záchodowi Słońcá wykrzykneli iednoſtaynie, y nominowány przez Prymasá Prażmoſkiego.

MICHAŁ Xiąże Wiſniowiecki, Syn Wielkiego Oycá Woiewody Ruſkiego, z Linii Korybutá rodzonego Brátá Krolá Jagieloná idącego. Podczás tey Elekcyi, piſze *Załuſki*, w Dzień sám obránego Michałá nád ſzopą Senatorſką widziány był Orzeł ulátuiący y gołąb biáły, á Roy pſzczoł upadł przed Woiewodztwem Łęczyckim. Po Elekcyi Michał wſzyſtkie Woiewodztwá obieżdżał z podziękowániem zá Vota iednoſtayne, y przyſiągſzy ná *Pacta Conventa* Seym koronácyi naznáczony ná dzień S. Michałá w Krákowie, gdzie przez Prażmoſkiego Prymaſa przy aſſyſtencyi Stánow Krol koronowány, ná záiutrz Miáſtá przyſięgi Krolowi w Rynku Krákowſkim ſkładáli. Trzeciego dniá Seym záczęty, ná ktorym Márſzałkiem obrány Krzycki Podkomorzy Kaliſki, ále Seym ten zerwány przez Olizaryuſzá Podſędká Kijowſkiego. Senatus-Conſilium drugi Seym náznáczyło ná 7. dzień Marcá, bo Turecká woyná zbliżáłá ſię. Drugie Senatus-Conſilium determinowáło ożenienie Krolá z Auſtryáczką, inſi iednák Senatorowie życzyli do Seymu ſię zátrzymáć, Krol nie uważáiąc ná to wyſłał Poſłow do Wiedniá, y z ſprowádzoną Sioſtrą Leopoldá Ceſarzá wziął Slub.

Roku 1670. Seym w Marcu zerwány przez Zabokrzyckiego Czeſniká Bracławſkiego. Ná Senatus-Conſilium nie pozwolona koronacyá Krolowy, z przyczyny exkuzy Podſkárbiego, że bez konſenſu Rzeczypoſpolitey nie mogł otworzyć ſkárbu. Seym Trzeci tegoż Roku w Wrzeſniu złożony, ná ktorym Prymas Prażmoſki wſzyſtkie defektá przełożył Krolowi ná oczy w Mowie ſwoiey, ktora ieſt u Załuſkiego *ſub Anno 1670. part. 1. Tom. 1.* iednák ſzczęſliwie ten Seym doſzedł, y Krolowá koronowána. Intereſsá záś prozekwowánia woyny z Turczynem, odzyſkániá Ukrainy, y zákończenia z Moſkwą Pokoiu zoſtáwione w mocy Krolewſkiey, y dáne Media, iákoż doſzły Traktaty z Moſkwą, z kondycyą przywrocenia Kijowá y cáłey Ukrainy Polſzcze, ále Grecka Wiárá zwykłá nie dotrzymáć, y nie dotrzymáłá.

Roku 1671. Seym pod dyrekcyą Oborſkiego Stároſty Liwſkiego zerwány przez Grudzińſkiego Woiewodzicá Rawſkiego, przy wielkich Scyſſyach między familiámi, miáſto aukcyi woyſká do bronienia Oyczyzny.

Roku 1672. Seym w Máiu złożony extraordynaryiny pod dyrekcyą Sokolnickiego, ále zerwány przez Piaſeczyńſkiego Stároſtę Bracław. Ná tym Seymie Prymas y Hetman Sobieſki przy Práwách Polſkich Krolowi Práwdę mowili, y z tąd po Seymie,

mie, wynikły Konfederacye Woiewodztw, Manifesty Prymasá y Hetmaná z innemi przeciw Krolowi. Przytym y Kroleſkie Remanifeſty, diffidencye y Scyſſye ufoſty. Ze záś Turcy zbliżáli ſię do Kamieńcá, kiedy Krol y Oyczyzná zápomnieli o ſobie, Hetmán Sobieſki iáko Waleczny Rycerz poſzedł z máłą kwotą, bo tylko z 1000. Huſaryi, y nie wielą Lekkich, y pod Kałuſſyą znioſł 20000. Tátárow pierwſze ſtraże, czym y Corpus Tureckie przeſtráſzone. W tym miáſto ſukkurſu Konfederacya generálna GOŁĘBIOSKA wynikłá, Prymas z Partyą ſwoią pro Perduellibus przyznány y oſądzony, Dobrá ſekweſtrowáne, wolny głos, Trybunały, y Senatus-Conſilia znieſione, o czym Załuſki *fol. 405. part. 1. Tom. 1.* y táż Konfederacya limitowána do Warſzawy; á przy Prymaſie Hetman Sobieſki Woiewodztwá Pruſkie, y Litwá w Łowiczu Kongres złożyli, puncta z obudwoch ſtron, y exorbitancye wyliczone przeciw Krolowi, á w tym Turcy Kamieniec odebráli, y Lwow oblegli, ále ſię okupił 100000. Talerow.

Roku 1673. Konfederacya GOŁĘBIOSKA w Warſzawie reaſſumowána przeciw kongreſowi Łowickiemu poczęłá cháłáſowáć, ále to wſzyſtko Trzebicki Biſkup Krákowſki, y Chrapowicki Woiewodá Witebſki náznáczeni do Łowiczá Medyatorowie uſpokoili, ſprowádziwſzy Prymasá z Hetmánemi do Warſzawy, y tę Konfederacyą názwáli SEYMEM PACIFICATIONIS, ná ktorym zágodzone Scyſſye, á zá perſwazyą Hetmańſką Aukcya Woyſká uſtánowiona do 60000. Konfederacya Gołębieſka zkaſſowána, y wſzyſtkie Akta z obudwoch ſtron. Prymas też ná końcu Seymu umárł. Po ſkończonym Seymie Krol do Lwowá iechał, gdzie ſię Woyſká ſciągáły, ále tam západł ná zdrowiu, y z piękna dyſpozycyą Teſtament uczyniwſzy umárł. W Wigilią śmierci iego, Sobieſki Hetman zbliżył ſię z Woyſkiem pod Chocim, w dzień záś śmierci Krolá z Woyſkiem Tureckim okopánym począł ſię ſtrzeláć z Armat, pierwſze ſtráże ich znioſł, ná záiutrz Attak przypuſcił, y ſzczęſliwie znioſł nieprzyiacielá, ná 60000. trupem Turkow położywſzy, á ſwoich nie ſtrácił nád dwieſcie, procz wielu w rzece potopionych zágonionych zá nieprzyiacielem, Hetman y dáley ku Konſtántynopolowi chciał woynę prozekwowáć, ále śmierć Kroleſka obwieſzczona w Woyſku ſtrworzyłá Woyſko, ktore ſię rwáć poczęło do Domow, á Hetman zá niemi ná obrády Seymowe.

Roku 1674. Elekcya złożona w Máiu, ná ktorey ſię pokazał z Tryumfem Jan Sobieſki Hetman, iáko Zwycięzcá Nieprzyiacielá Krzyża S. w tym Pretendentow wielu odezwáło ſię do Korony, Piaſt odrzucony, Kandydáci: Kondeuſz Francuz, Xiąże Lotaryńſki, Xiąże Neuburgſki y wielu innych. Ale dyſpozycya P. Bogá náczey Los ſzczęſcia rzuciłá, bo náypierwſzy Jabłonoſki Woiewodá Ruſki w Mowie ſwoiey zálecił za náydoſkonálſzego Krolá, Janá Sobieſkiego, y pociągnąwſzy zá ſobą inne Woiewodztwá temu á nie innemu ſprzyiáć poczęły, á ná záiutz y Litwá, y ták zá zgodą

JAN III. Sobieſki Hetman W. K. przez Trzebickiego Biſkupá Krákow. nominowány Krolem, bo Prymaſoſtwo y Biſkupſtwo Kujawſkie wakowáło. Krol Jan náypierwey myſli ſwoie ſkierował przeciw nieprzyiacielowi attakuiącemu Ukrainę, Podole, y inne Ruſkie Woiewodztwá, y z Woyſkiem pod Lwow przyciągnąwſzy rozeſłał Partyámi Woyſko do odbieránia Zamkow y Miáſt, y cáłą zimą miał zábáwkę z Turkámi y Tátárámi, toż ſámo y przez drugą zimę Roku 1675. pod Zurawnem, gdzie Krol Jan po kilká razy od Turkow y Tátárow był oblężony, ále záwſze ze ſtrátą Pogán, lubo z bárdzo ſzczupłym Woyſkiem ſię bronił, ná koniec Turczyn Traktaty akceptował, iednák Kamieńcá nie odſtąpił, y owſzem ruynował Kráie Polſkie, ále częſte od Polakow plagi brał. Potym Krol Uniwerſały Przedkoronacyálne wydał ná Seym.

Roku 1676. 2. Lutego Krol y Krolowá koronowáni przez Olſzowſkiego Prymasá przy zgromádzoney Rzeczypoſpolitey ná ten Akt, y Seym, ktory trwał pod dyrekcyą Seniawſkiego, y ſkończył ſię w Sobotę wielką. Po Swiętách Wielkanocnych záraz Krol wyiechał do Częſtochowy, z támtąd pod Zurawno ná woynę Turecką, gdzie po kilká rázy wygrał 10000. Woyſká Polſkiego przeciw 80000. Turkow y 130000. Tátárow, ná koniec Turczyn o Traktaty ſię proſił, ktore y otrzymał z honorem Polſki, tylko że Kamieniec zoſtał ſię przy Turkách, o czym Załuſki *part. 1. Tom. 1. ſub finem de Exped. Zoraw.*

Roku 1677. Seym Warzaw. ſtwierdził Pokoy z Turkámi, y Poſeł wielki do Porty wyſłány Xiąże Wiſniowiecki Woiewodá Bełſki. Po Seymie Kroleſtwo do Gdańſká poiechali y tám uſpokoili niektore Scyſſye, gdzie Prymas Olſzowſki umárł, á po nim Krol nominował ná Prymaſoſtwo Wydżgę.

Roku

Roku 1678. Seym w Grodnie náznáczony, ná ktorym Xiąże Radziwił Poſłem do Oycá S. z poſłuſzeńſtwem wyſłány, y tenże ſam do Cesárzá, y do Wenetow. ále powracáiąc w Bononii umárł, ná tymże Seymie Reformácyá Krolowy przyznáná. Roku 1679. Seym w Grudniu w przeſzłym Roku záczęty, w Sobotę Świąteczną zerwány chociaż ták długo ſię ciągnył, pod przyczyną Fráncuſkiey Betunow ligi z Tekelim przeciw Cesárzowi, ktory przy Tureckich nádzieiách, y cáłe Węgry zbuntował przeciw Cesárzowi. Było potym wiele innych Seymow, ále záwſze zrywánych, z okazyi wielu dyſſenſyi Dworu z Domámi y Familiámi.

Roku 1683. Seym doſzły Warſzawſki decydował Traktaty z Ceſarzem przeciw Turkom, zá interpozycyą mocną Innocentego XI. Papieżá, ile że iuż Turcy Wideń oblegli byli z wielkim niebeſpieczeńſtwem Chrześciáńſtwá. Tegoż Roku 15. Sierpniá Krol we 30000. Woyſká ruſzył z Krákowá ku Widniowi, gdzie ná początku Września znácznie Krol Jan wſparł Cesarzá, bo Turcy ſtráſzną kleſkę od Woyſká Polſkiego ponieſli, áż nocą uchodzić muſieli od obleżonego Miáſtá do Węgier. Názáiutrz Leopold Ceſarz wyiechał do Obozu Polſkiego ná podziękowánie wyzwolonego Wiedniá Krolowi Janowi, z wyrażeniem tegoż sámego wſzyſtkim Woyſkowym obieżdżáiąc cáły oboz. Woyſko náſze potym ku Presburgowi ruſzyło, gdzie znowu pod Miáſtem Parkanem potkáć ſię muſiáło nieſpodziewánie z Turkámi, z wielką ſtrátą Polſkich godnych ludzi, y woiennych, z niebeſpieczeńſtwem sámego Krolá, ále názáiutrz iák ſię Niemcy złączyli z Woyſkiem Polſkim ták Turcy znácznie przegráli, y wiele Fortec im odebránych, potym Krol zoſtáwiwſzy kilká Tyſięcy Woyſká w Węgrách wrocił do Polſki w Pázdzierniku, zábiegáiąc náiázdom Tureckim gránic Polſkich zá ſukkurs dány Cesárzowi.

Roku 1684. Krol ſam przybył pod Kamieniec, gdzie Potocki Hetman podczás Wideńſkich zábáw Woyſkiem ſwoim wiele dokazywał przeciw Turkom, á tym bárdziey zá przybyciem Krolewſkim wiele im Miáſt y Fortec poodbieráno. Ze záś Polá nigdzie Turcy áni Tátárowie nie dotrzymáli podiázdámi Polſkiemi częſto ráženi. Krol gránice opátrzywſzy Woyſkámi, wrocił do Polſki. Roku 1685. po Seymie w Grodnie nie doſzłym uſtáwiczne gonitwy były Polſkich Podiázdow z Turkámi y Tátarámi.

Roku 1686. Też sáme gonitwy trwáły. Traktaty z Moſkwą záwárte z wielką krzywdą y ſtrátą Rzeczypoſpolitey przez Grzymułtowſkiego Woiewodę Poznáń., y Ogieńſkiego Kánclerzá Litt. bo z oderwániem wielu Prowincyi, mocno Krwią Polſką nábytych, kiedy Kijow, Czerniechow, Smoleńſk, y Siewierz z zupełnemi ich Woiewodztwámi Moſkwie oddáne; przyczyná náywiękſza byłá záwziętoſci Tureckiey przeciw Polſzcze o ſukkurs Wiedniowi dány, ktorym náieżdżáiącym trzebá było záwſze ſię bronić w granicách Polſkich, Moſkwie w Litwie. Roku 1687. Krol te Traktaty approbował we Lwowie, y Bieret ná dyſpozycyą ſwoię przyſłány od Papieżá, oddał Radziejowſkiemu Biſkupowi Warmińſkiemu, á drugi Pallawicyniemu Nuncyuſzowi. Tegoż Roku Markiezy Brándeburgſki umárł, po ktorym pozoſtáłá Wdowá z Domu Radziwiłowna wielkiey ſubſtancyi Dámá w Litwie, od Krolewiczá Jakubá pretendowána zá żonę, ále poſzłá zá Károlá Xiążęcia Neuburgſkiego teráźnieyſzego Elektorá Palatyná Reńſkiego, o ſubſtancyą iey w Litwie záwſze były kłotnie, między Radziwiłámi y Sapiehami, dopiero uſpokoione Roku 1729. Tegoż Roku tentowána expedycya do odebránia Kamieńcá, ále bez ſkutku, dla zákłoconey Komendy Krolewiczowi Jakubowi dáney przeciw powádze Hetmánow, Práwem nie cierpiących inney Komendy nád ſobą procz Krolewſkiey. Roku 1688. Seym w Grodnie bez obránego Marſzałká zerwány o pretenſyą, że Krol chciał Krolewiczá Jákubá ná Tronie wedle ſiebie posádzić, y o pretendowaną komendę pod Kámieńcem. Ná tym Seymie oskárzony Łyſzczyński, że publicznie mowił: Nie ieſt Bog; do drugiego Seymu z kárą odeſłány, oſądzony y żywo ſpalony. Tegoż Roku Seym drugi záczął ſię pod dyrekcyą Szczuki Referendarzá Litt. ktory po rozdánych wakansách, po wyſłánych do Wiedniá Poſłách dla traktowánia wraz z Cesárzem o Pokoy z Turczynem, zerwány w náſtępuiącym Roku 1689. 2. Kwietniá, ták długo ſię przedtym Seymi agitowáły, Neuburſka fortuna byłá pretextem rwánia Seymow, ále bárdziey Fakcya Fráncuſka przez Krolowę. Roku 1690. Krolewicz Jakub ożeniony z Jadwigą Xiężniczką Neuburſką. Seym pod dyrekcyą Działyńſkiego doſzedł, Tátárowie w tym Roku plondrowáli Ruſkie Prowincye, Brándeburczyk począł myſleć o Koronie Pruſkie. Roku 1691. Krol poſzedł z Woyſkiem áż do Siedmiogrodzkiey Ziemi, ále z Kráiu puſtego z niſzczym wrocił, nigdzie Nieprzyiácielá nie ználażſzy, Fortece poosádzał w Wołochách, dla bronienia prowiantow do Kámieńcá.

Roku

Roku 1692. 1693. były Seymy ále záwſze zrywáne dla Scyſſyi Neuburgſkiey, Tátárowie gránice Ruſkie częſto náieżdżáli, ále też częſto plagę bráli od Polakow. Roku 1694. Krol Jan Corkę ſwoię wydał zá Xiążęciá Elektorá Báwarſkiego, dawſzy z nią w poſagu 500000. Tálerow bitych. Roku 1695. Seym Warſzawſki w ſamych kłotniach odpráwiony, z przyczyny zákłoconego Domu Sapiehow w Litwie, oſobliwie Woiewody Wileń. exkommunikowánego przez Biſkupá Wileń. zá zdezolowane w Litwie Duchowne Dobrá. Ná Senatus-Conſilium też ſáme kłotnie trwáły, do śmierci Krolewſkiey, ktory Roku 1696. 7. Czerwcá w Dzień S. Troycy, tegoż dniá y teyże godziny 8. po Południu iáko y był obrány Krolem, umárł.

Po śmierci Krolá Janá wielkie kłotnie wſzczęły ſię w Domu Krolewſkim, Senatus-Conſilium u Prymasá Radzieiowſkiego Kárdynałá decydowáło Seym konwokacyi ná dzień 28. Sierpniá. Podczás Seymu konwokacyálnego obrány Marſzałkiem Humiecki, potym Woiewodą Podolſk. kreowány, ále Seym przez wewnętrzne kłotnie, rozdzielone Stány ná rożne fakcye, lubo przy złączeniu ſię Rycerſkiego Stánu z Senatem, zerwány, przez Horodyńſkiego Poſłá Czerniechowſkiego. W tym Związki w Woyſku wynikły, w Woyſku Koron. Baránowſki obrány Marſzałkiem Związkowym, á w Woyſku Litewſkim Ogieńſki. W Litwie wprędce uſpokoiony Związek rozſypánemi mu pieniędzmi przez Sapiehę Woiewodę Wileń. y Hetmaná. W Koronie poźniey nádzieią prędką ſatysfakcyi z ſkárbu, á bárdziey z przyczyny zágniewánych Woiewodztw wſiádáć máiących ná koń, dla znoſzenia Związku.

Roku 1697. 15. Maiá Seym Elekcyi złożony, ná ktorym dwoch konkurentow do Laſki było, ále Staniſław Leſzczyńſki ná ten czás Stároſtá Odolánowſki uſtąpił Bielińſkiemu Podkomorzemu Koronnemu, ktory przy wielkich ſcyſſyách ledwie w czwartym tygodniu obrány, z przyczyny zábáwioney pretenſyi Litewſkiey, y domáwiánia ſię o zrownánie Práw Litewſkich z Koronnemi. Potym Autor Związku wydány Horodyńſki ten ſam co konwokacyą zerwał z inſtynktu Krolowey Janowy, y Krolewiczá Jakubá. Konkurenci do Korony odezwáli ſię Krolewicz Jakub, Xiąże Burbońſki de Conti, Xiąże Károl Neuburſki, Odeschalki, Xiąże Badeńſki, Xiąże Lotaryńſki, Bawarſki, y Xiąże Elektor Sáſki, 26. Czerwcá Xiąże Kárdynał Prymas obieżdżał Woiewodztwá ná koniu, y wſzyſtkich witał zálecáiąc im iedności 27. po ſpiewánym *Veni Creator* przyſtąpił do Kandydatow, á náypierwey Woiewodztwo Krákow. dáło Votum ná Krolewiczá Jakubá, ále Czarnecki Piſarz Koron. nie pozwolił, Woiewodztwo Káliſkie Xiążęciu Elektorowi Saſkiemu, á Poznáńſkie Xiążęciu de Conti dáły Votum, Płockie, Rawſkie, Ziemiá Dobrzyńſka Xiążęciu de Conti, inne záś nie zgadzáły ſię, tym czáſem noc przerwáłá, á nominacyá do názáiutrzá odłożona. Tá noc wſzyſtkie myſli Woiewodztw wielu przerobiłá ná Oſobę Xiążęciá Elektorá Sáſkiego, złoto rzęſiſtą perſwazyą, y złoto płynnemi rádámi. 28. Xiąże Kárdynał kontynuiąc obieżdżánie Woiewodztw wſzędzie generalną zgodę ſtyſzał ná Xiążęciá Elektorá Saſkiego przeciw nádziei ſwoiey, ták w Scyſſyi nominował Xiążęciá Burbońſkiego de Conti. Ale Dąbſki Biſkup Kujaw. zdáleko większą kwotą Woiewodztw nominował

AUGUSTA II. Elektorá Saſkiego, Kárdynał uprzedził z *Te DEUM Laudamus* do S. Janá, Biſkup Kujaw. záś poſledniey, ále w wiekſzey dáleko liczbie, ktory tegoż dnia ogłoſił Elekcyą, y ná koronacyą dzień 15. Wrześniá náznáczył. Prymas záś poparcie Elekcyi náznáczył ná dzień 26. Sierpniá, proteſtacye z obodwoch ſtron náſtąpiły. 26. Auguſtá ziechały ſię niektore Woiewodztwá do Warſzawy, gdzie przeciw Partyi Krolá Auguſtá Rokoſz ſkliiony, pod dyrekcyą Humieckiego Stolnikà Podolſkiego, z Polá Seſſye przenieſione do Zamku, y tám Rokoſz poprzyſiężony, Ablegat Brandeburgski z Marſzałkiem Koron. do Medyacyi przyſtąpił, ále bez ſkutku.

W Krákowie 15. Wrześniá Krol Auguſt Wiázd ſwoy publicznie y z magnificencyą odpráwił ná Zamek, przez Dąbſkiego Biſkupá Kujawſk. koronowány, Seym tylko dwoch niedzielny odpráwiony, dla nie wielkiey liczby Poſłow, z przyczyny zákłoconey Rzeczypoſpolitey pod dyrekcyą Zawiſzy Stároſty Mińſkiego. Podczás tego Seymu Krol Auguſt rozdał Wakanſe Biſkupſtwo Chełmińſkie Potockiemu, potym Prymaſowi Podczáſtwo Koron. Staniſławowi Leſzczyńſkiemu Stároſcie Odolanowſkiemu, teráznieyſzemu Krolowi y Xiążeciu Lotaryńſkiemu, procz innych wielu, Seym doſzedł, *Pacta Conventa* poprzyſiężone. 19. Páździerniká Xiąże Burbońſki de Conti przybył morzem do Oliwy, ále krotko zábáwiwſzy, y porozumiáwſzy ſłábe ſiły Partyi ſwoiey, wrocił do Fráncyi. Senatorowie záś y inni iemu przyiáźni do Krolá Auguſtá przyſtąpili, y przyználi zá Páná, Rokoſz ſię rozſzedł, á Woiewodztw

wiele przyſtąpiło do Krolá koronowánego, oprocz Wielkopolſkich zásádzonych z Kárdynałem przy rokoſzu.

Roku 1698. Krol AUGUST Seym *Pacificationis* złożył ná 16. dzień Kwietniá, á tym czáſem wyiechał w Pruſy, do Toruniá, Malborgá y Gdańſká, gdzie z Tryumfem przyięty, ták iáko w Krákowie y Warſzawie od Miáſt częſtowány, y w Gdańſku, y Oliwie, potym powrocił do Warſzawy 14. Kwietniá. W Gdańſku dáno było znáć Krolowi o kłotniách Litewſkich między Sapiehámi z Ogieńſkim, ktory od Hetmánow Woyſko Litt. odwiodł ſtánąwſzy przy utrzymywániu Szlácheckiey wolności przeciw Autoryzuiącym Sapiehom, y dręczącym Szláchtę bez przyczyny. 16. Kwietniá Seym záczęty pod dyrekcyą Záwiſzy koronacyálnego Marſzałká, ále przy zákłoconey Oyczyznie przez 6. Litewſkich Poſłow zerwány. Xiąże Kárdynał złożył 5. Maiá Rokoſz w Łowiczu, ná ktorym ſzczęſliwie doſzłá Medyacyá z przyſtąpieniem do Krolá Auguſtá, ktory otwártym ſercem przyiął Kárdynałá y wſzyſtkich. Senatus-Conſilium potym było, z ktorego Małachowſki Woiewodá Poznáńſki expedyowany do Traktatow Tureckich, agitowáć ſię máiących w Kárlowicu między Turkámi, Ceſarzem, y koligackiemi Potencyámi, iákoż ſzczęſliwie te Traktaty doſzły, y Kamieniec Podolſki oddány Polſzcze. Krol potym w Xięſtwo Pruſkie wyiechał, dla polowánia z Elektorem Brándeburgſkim, z támtąd powrociwſzy, y ſprowádziwſzy Woyſká Sáſkie pobiegł do Lwowá, dla prozekwowánia woyny przeciw Turkom przed zákończonemi Traktatami Karlowickiemi, á w tym czáſie Potocki Woiewodá Krákow. w 6000. Polakow ná 60000. Tátárow uderzył y znácznie poraził. Krol Auguſt zbliżył ſię potym do Woyſká pod Brzezány, y luſtrował Woyſká Polſkie, á drugiego dniá Litewſkie, z wielkim dánym applauzem porządnemu Woyſku. W tym kiedy Woiewodá Wileń. Krolá częſtował pod Namiotem, dáno znáć że Potocki Stároſtá Krasńoſtáwſki Syn Woiewody Krákowſk. obuchem wyciął Przependowſkiego Woiewodę Malborgſkiego, o co Krol rozgniewány ruſzył ſię do Woyſká ſwego, z intencyą mſzczenia ſię ná Woyſku Polſkim, lezyi ſobie uczynioney, Woyſká też Polſkie przygotowáne, do potkánia ſię w ſzykách ſtánęły, ále Hetmáni umoderowáli Woyſko, y przez Szczukę Referendarzá przeproſili Krolá, o czym obſzerniey Załuſki. W Litwie znowu Konfederacya przeciw Sapiehom wzniecona pod dyrekcyą Kociełá czyli Kotłá Káſztelaná Litewſkiego, ále y tę uſpokoił Fleming z 15000. Sáſow idący do Inflant, po co y ſam Krol iezdził do Grodná. Traktaty Karlowickie z Turkámi ſkończone, Kamieniec Turkom odebrány, przez Traktat, Brándeburczyk Elbląg obległ, y odebrał, ále w krotce oddał Rzeczypoſpolitey, odebráwſzy w záſtáw klevnoty ná 300000. Talerow Rzeczypoſpolitey dánych zá Janá Kazimierzá ná Woynę Szwedzką.

Roku 1699. Seym *Pacificationis* ſzczęſliwie doſzedł pod dyrekcyą Szczuki Referendarzá Koronnego, potym Podkánclerzego Litt. ná ktorym koekwacya Práw Litewſkich z Koronnemi potwierdzona, Ewakuacya Woyſk Sáſkich deklarowána, y Konſtytucya opisána, po Seymie Krol do Saxonii wyiechał.

Roku 1700. w Litwie nowe kłotnie wzniecone, y Woiewodztwá ná koń wſiádły przeciw Sapiehom, Krol z Saxonii powrociwſzy z Warſzawy ku Inflantom poiechał, gdzie iuż Woyſká Sáſkie łączyły ſię od Ruſi ná odebránie Inflant, Krol z Carem Moſkiewſkim Traktat záwarł przeciw Szwedom, y w Inflantach kilká Miáſt odebráwſzy, ſam wrocił do Warſzawy, á Woyſká ku Rydze wypráwił. KONFEDERACYA OLKIENICKA w Litwie wzniecona pod dyrekcyą Xiążęciá Michałá Wiſniowieckiego teráźnieyſzego Woiewody Wileń. y Hetmaná Litt. Sapiehow Konfederaci znieſli, Hetman Woiewodá Wileń. y Podſkárbi W. Litt. Sapiehowie uſzli do Gdańſká, od Konfederacyi przyznáni zá Nieprzyiácioł Oyczyzny, y Dobrá ich konfiſkowáne.

Roku 1701. Elektor Brándeburgſki bez konſenſu Rzeczypoſpolitey koronowáć ſię kazał Krolem Pruſkim, lubo hołdownik Polſki, zá co miał powinſzowánie od Krolá y Prymasá ále tylko z oſob ich, nie od Rzeczypoſpolitey. W Inflantach Moſkwá ná ſukkurs Saſom przyſzłá pod Narwą, ále nád Rzeką Dubną Saſkie Woyſko od Szwedow porážone. Seym Warſzawſki zerwány. Rzeczpoſpolita rozrádzáłá Woynę Krolowi z Szwedámi, Szwedzi tákże buntowáli Rzeczpoſpolitą przeciw Krolowi. Krol nie dufáiąc ſiłom Saſkim wezwał ſił Rzeczypoſpolitey przeciw Szwedom, upewniwſzy o odebrániu Inflant, ná co Seym złożył w Grudniu. Komiſárze od Krolá do Litewſkie Konfederacyi wyznáczeni z inſtrukcyą animowánia ich do zgody z Sapiehámi, ále Sapiehowie událi ſię pod Protekcyą Szwedzką nie widząc ſię bydź beſpiecznemi w Oyczyznie. Woiewodztwá Wielkopolſkie wyſłáły Poſłow

słow do Krolá prosząc o ewakuacyą Sasow, á życząc zgody z Szwedámi, iákoż w krotce Sasi wyszli z granic Polskich. SEYM w Grudniu záczęty pod dyrekcyą Szembeká Referendarzá, á potym Kanclerzá W. K. ále zerwány przez Paca Kawalerá.

Roku 1702. ná tym Seymie zerwánym w Styczniu zgodá stánełá między Litwą y Sapiehami. Z Senatus-Consilium wysłáni Posłowie do Krolá Szwedzkiego Lipski Woiewodá Kaliski y Tarło Kuchmistrz do Traktowánia o Pokoy, áie iuż im dána pod Grodnem audyencya nie w Inflantach, y bez żadnego skutku, y owszem z pretensyą detronizowánia Krolá. Krol Szwedzki w Warszawie stánył, ále dowiedziáwszy się o Krolu Augusćie w Krákowie poszedł z Woyskiem pod Kliszow y tám stánył 8. Lipcá, przeciwko ktoremu Krol August z Woyskiem Sáskim przybył, y spotkáwszy się przeciwne strony Szwedom los szczęścia padł, y tám się náywięcey zbogácili Szwedzi z skárbow Krolewskich. Krol August Wici ná Pospolite ruszenie wydał, Krol Szwedzki záś Uniwersały wydał ná Elekcyą nowego Krolá, Woiewodztwá wsiádły ná koń, Málopolskiey Prowincyi pod dyrekcyą Denhoffa Miecznikà Koron. Woyskowe záś dywizye pod dyrekcyą Chomentowskiego przy Krolu Augusćie. Z tych Konfederacyi Morsztyn Woiewodá Mazowiecki y z innemi wysłány Komisarzem do traktowánia z Krolem Szwedzkim, ále bez skutku, Szwedzi záś w Krákowie z Miástá y Kosciołow wielkie kontrybucye bráli. Woiewodztwá Wielkopolskie nie przystąpiły do Konfederacyi Generalney, tylko Kujawskie, Inowrocław. Sieradzkie y Rawskie pod dyrekcyą Dąbskiego Starosty Inowrocław. Lipski Woiewodá Kaliski w Sendomirskiey Konfederacyi rozsiekány o niewinną suspicyą fakcyi Szwedzkiey. Polskie Prowincye ięczáły osobliwie Krákow. pod strásznemi prowiántámi y kontrybucyámi Szwedzkiemi. Szwedzi od Moskwy w Inflantach zbici, y Inflanty od Moskwy zniszczone, Ogieński y Lubomirski Szwedow w Litwie y w Kurlandyi przetrzepáli. Z konfederacy Sendomirskiey złożona Rádá w Warszawie, ále limitowána do Torunia. Kozacy się zbuntowáli, Dwory, Miástá, wsie, rábowáli. Rádá Toruńska w Grudniu skończona, ná ktorey przez Komisarzow konfederacye stwierdzone przy Krolu Augusćie.

Roku 1703. Xiąże Kárdynał Prymas Listy rozpisał Rádę składáiąc w Warszawie dla traktowánia o Pokoy, ále bez skutku. Krol August záś miał Rádę w Malborgu znoszącą Prymasowską. 7. Marca Konfederacya Woiewodztw Litt. stánełá przy Krolu Augusćie pod dyrekcyą Xiążęciá Michałá Wisniowieckiego. Potocki Woiewodá Kijowski z Sieniawskim Xiążęciem Michałem Wisniowieckim Kozakow znieśli y uskromili. Woiewodztwo Lubelskie w Marcu przy Szwedách się deklarowáło. Posłowie do Krolá Szwedzkiego ná Prádze mieli audyencyą ále nic nie otrzymáli. Krol Szwedzki pod Pułtuskiem Sasow znioss, z támtąd pod Toruń poszedł dobywáć Miástá, gdzie bombuiąc Miásto, przymusił do poddánia się Sasow tám będących. W ten sam czás Seym był dwoch Niedzielny w Lublinie, ná ktorym Płacá dla Woyská obmyślona y Woysko regulowáne, Posłowie Wielkopolscy ná tym Seymie odsądzeni, zá co Wielkopolskie Woiewodztwá Konfederacyą sprzysięgły sobie pod dyrekcyą Broniszá przeciw gwałtownikom Práw y Swobod Oyczystych, co bárdzo nie ukontentowáło Dworu, ile że Partya Woyská do tey Konfederacyi się przyszyłá. Po Seymie Lubelskim Krol August do Warszawy przybył, y tám z prywátney rády w Uiázdowie destynował do Cará Moskiewskiego Kczeskiego Woiewodę Malborgskiego dla złączenia sił przeciw Szwedom. Krol potym do Jaworowá náznaczył Rádę wielką ále bez skutku skończoną z przyczyny prywatney od Krolá Legacyi do Moskwy, y owszem ná ten czás Senatorowie niewinnie poczęli sądzić o intencyách Krolá, iákoby skłonnych do zágubienia wolności, z támtąd Krol przez Krákow do Saxonii iechał, Rozgrániczenie też zákończone między Turczynem y Polską.

Roku 1704. Car Moskiewski wydał Uniwersały do Stánow Rzeczypospolitey deklaruiąc się przeciw Nieprzyiacielom Krolá Augustá. Stanisław Leszczyński Woiewodá Poznáń. zá Uniwersałem Krolá Szwedzkiego, wykrzykniony Krolem Polskim przez Swięcickiego Biskupá Poznáńskiego, ktory zá to wzięty, y odesłány pod arresztem do Rzymu. Synowie Krolá Janá wzięci pod arrest do Kenigsteinu. Prymas wydał Uniwersały do Woiewodztw y Broniss Marszałek Konfederacyi Wielkopolskiey zápraszáiąc ná Kongres do Warszawy.

Roku 1705. Moskwá wtárgnełá do Wilná, á Woyská Szwedzkie w Warszawie spotykáły się pod wolą z Polskiemi, Litewskiemi, y Saskiemi dywizyámi, ále lubo z wiel-

z wielką ſtrátą Szwedzi iednák wygráli, á Chomentowſki z Partyą Krolá Auguſtá zá wiſłę ſię przepráwił. Po tey bátálii Kongres Szwedzkiey Partyi w Warſzawie zácżęty, do ktorey Woiewodá Kijowſki, y Piſarz Koronny Potoccy, z Partyą znáczną ták iáko Poſłowie Woiewodztwá Krákow. y Wielkopolſká przybyli. Prymas w Gdańſku umárł, po nim Staniſław Szembek Biſkup Kujawſki Prymaſem nominowány od Krolá Auguſtá. Ná tym Kongreſſie Warſzawſkim zá perſwazyą Krolá Szwedzkiego Krol Staniſław koronowány przez Zieleńſkiego Arcybiſkupá Lwow. ktory zá to w niewoli Moſkiewſkiey ſkończył życie. Załuſki Biſkup Warmieńſki tákże do Ankony, z támtąd do Rzymu pod arreſzt poſłány, ále w krotce wyzwolony zá ſuppozycyą o ſobie miáną od Krolá Auguſtá.

Rada Wielka w Grodnie byłá, gdzie Woyſká Polſkie złączone z Moſkwą przy prezencyi Krolá Auguſtá, ktory tám przybiegł z Saxonii, á Krol Szwedzki pobiegł do Saxonii z Partyą Woyſká ſwego wraz y z Krolem Staniſławem, gdzie wyzwoleni Synowie Janá z Kenigſteynu zá Ordynanſem Krolá Szwedzkiego, ktoremu Saxonia znáczne kontrybucye dáć muſiáłá. W niebytnoſci záś Krolá Szwedzkiego 29. Grudniá Krol Auguſt znácznie poraził Szwedow pod Kaliſzem wygráwſzy bátálią, przy znáczney pomocy Woyſk Polſkich pod komendą Sieniewſkiego, y Moſkiewſkich Woyſk, gdzie znáczni Pánowie Polſcy wzięci w arreſt. Po tey bátálii Krol Auguſt uwolniáiąc ſię od zdzierſtwá Szwedzkiego y Kray Sáſki od cieſzkich kontrybucyi, oddał Diploma Elekcyi ſwoiey Krolowi Staniſławowi, zá Krolá Polſkiego go uznáiąc.

Roku 1706. w Saxonii Diploma oddał Krol Auguſt, á w Polſzcze gonitwy, kontrybucye y ſtráſzne extorſye ſię działy od Szwedow, Moſkwy, Saſow, á náywięcey od ſwoich, Rzeczpoſpolitá iednák y Hetmani z Prymaſem Szembekiem utrzymywáli wolną Elekcyą Krolá Auguſtá; że záś áni Krolá widzieli, áni Potencyi Auguſtowſkiey.

Roku 1707. Kongres złożyli w Maiu w Lublinie, z ktorego wynikło Interregnum z podpiſem Prymasá y Marſzałká Konfederacyi Sendomierſkiey, Xiąże Michał Wiſniowiecki Hetman P. Litt. z Woyſkiem do Krolá Stániſławá przyſtąpił, przeciwko ktoremu Ogieńſki wydał Uniwersáły zá Nieprzyiacielá go Oyczyzny przyznáiąc, Krol Szwedzki z Krolem Stániſławem z potencyą do Litwy poſzedł, z támtąd w Moſkwę wtárgnął gdzie dywizyá Szwedzka iedna znieſiona od Moſkwy, w Polſzcze záś zoſtáwiony Generał Kraſſaw z dywizyą Szwedzką. Pod Koniecpolem Woiewodá Kijowſki znácznie porážony od Woyſká Kwarcianego.

Roku 1708. Krol Stániſław do Pruś zbliżył ſię, gdzie niektorzy Senatorowie Pruſcy, y niektore Woiewodztwá przyſtąpiły do niego, iednák Seymiki, ná ktore wydawał Uniwerſały nie brały ſkutku. Konfederacya záś Sendomirſka Prymas y Hetmani z Kwarcianym Woyskiem zátrzymáli ſię deklaracyą ſwoią ná odgłos powrotu Krolá Auguſtá bynáymniey nie uważáiącego ná wymuſzone y oddáne Diploma Krolowi Stániſławowi.

Roku 1709. Krol Auguſt, y Car Moskiewski z Krolem Duńskim Ligę wzięli. Krol Szwedzki pod Pułtawą przegrał ſtráciwſzy 15000. Woyská, ſam ledwie uſzedł do Benderu, w Polſzcze záś powietrze ſtráſzne graſowáło.

Krol Auguſt wrocił ſię do Kroleſtwá w Grudniu przybywſzy do Torunia, gdzie od Trybunału Koronnego, y od Woiewodztw przez Poſłow był witány, á wydáwſzy Uniwerſały ná Seymiki do Woiewodztw ná Rádę Wielką Warſzawſką, y rozpiſawſzy do Monárchow denuncyacye powrotu ſwego do Polſki, wrocił do Saxonii.

Roku 1710. Rada Wielka w Warſzawie w Lutym odpráwiona. Krol Staniſław umknył ſię do Pomeranii Szwedzkiey, y z nim Generał Kraſſaw z reſztą Woyſk Szwedzkich. Gwarrancya od Anglii y Hollandyi przyięta z deklaracyą że Szwedzi więcey nie będą przypuſzczeni do Polſki, o czym wolno obſzerniey czytáć Załuſkiego Biſkupá Warmin. Jáko záś potym ſzczęſliwie, y ſpokoynie panował Krol Auguſt wyprowádziwſzy Woyſká Saſkie z Polſki, y iák ſię uſpokoiłá Rzeczpoſpolitá przez Seym Traktatowy Roku 1717. náſtąpiony, iák w ſłodkim Pokoiu Oyczyzná záżywáłá ſmácznego ſnu od wſzelkich náiázdow uwolniona, iák ſzczęſliwie zá pánowánia ſpokoynego Náyiáſnieyſzego Auguſtá II. Seym Roku 1726. doſzedł y Práwámi, Swobodámi, Wolnościami tę wolną Rzeczpoſpolitą ſtwierdził y utwierdził, inſzym to po mnie zoſtáwuię obſzerniey piſzącym Hiſtorykom. Ná koniec

Roku

Roku 1733. 1. Lutego Krol Auguſt II. z dyſpozycyą piękną y zupełnie z złączeniem ſię z wolą P. Bogá pełen pokuty umárł. Po śmierci iego Interregnum Potocki Prymas Staropolſkich cnot Senator ogłoſiwſzy, Seym konwokacyi złożył, ná ktorym wſzyſtkie według Práwá ułożone Præliminaria y przy ſprzyſiężeniu ſię Stánow, Cudzoziemſcy Kandydaci exkludowáni, Seym Elekcyi náznáczony ná dzień 25. Sierpniá. Elekcya záczęta w ten ſam dzień, ná ktorey po ułátwionych wſzyſtkich kłotniách y ſcyſſyách obrány Marſzałkiem Radżeſki Podkomorzy Poznáńſki uſtąpiwſzy mu pierwſzey pretenſyi ſwoiey Małachoſki Stároſtá Opoczyńſki teráznieyſzy Podkanclerzy Koron., ále iák przyſzło do Elekcyi Krolá, ták ná początku przy ſcyſſyach, y odłączeniu ſię znáczney częſci Senatorow ná Pragę y niektorych Woiewodztw wykrzykniony, y nominowány przez Prymasá Krol Stániſław przy mocnych rekomendacyách Fráncuſkich, iednák z woli P. Bogá z drugiey ſtrony wiſły w sámym czáſie kończącego ſię 6. Niedzielnego Seymu Elekcyi 5. Páździerniká od odłączoney znáczney Częſci Rzeczypoſpolitey iednoſtaynemi głoſy wykrzykniony, y przez Hozyuſzá Biſkupá Poznáń. nominowány

AUGUST III. Syn zmárłego NN. Auguſtá II. Xiąże Elektor Saſki pod dyrekcyą Ponińſkiego Marſzałká obránego, teráźnieyſzego Woiewody Poznáńſkiego, á Roku 1634. 17. Styczniá koronowány w Krákowie przez Janá Lipſkiego Biſkupá Krákow. á teráźnieyſzego Kárdynałá. Co ſię dáley działo w Oyczyznie áż do Roku 1736. kiedy SEYM PACIFICATIONIS doſzedł, zoſtáwuię to inſzym po mnie do opisánia Hiſtorykom, doſyć że do tąd ſzczęſliwie nam w Pokoiu pánuie NN. Krol Auguſt III. z pobożną y Swiętą NN. Maryą Jozefą Auſtryáczką Krolową y Máłżonką ſwoią, ktorzy niech ſzczęſliwie y długowiecznie pánuią.

A ták po krotko námienionych rewolucyách Rządu Monárchow Polſkich, przyſtępuię do krotko opisánia Rządu, iák ſię rządzi, y iák ſię rządzić powinna Rzeczpoſpolita Polſka według Práw Konſtytucyámi ſtwierdzonych.

RZĄD POLSKI.

POlſká pod pánowániem dáwnych Xiążąt y Monárchow Polſkich. właſnym tylko rozumem ſię rządziłá, Rycerſką cnotą, Stáropolſkiemi ſiłámi, rozprzeſtrzeniániem gránic, y práwdziwie sámemi Heroicznemi Dziełámi zá Pogáńſkie ieſzcze pánuiącey Religii. Boleſław Chrabry Pierwſzy Krol Polſki Chrześciánin wnioſł był niektore Práwá, ále ná ow czás nie pisáne, áni Sukceſſorom zoſtáwione. Kazimierz Wielki Syn Władyſławá Łokietká, á oſtátni z Familii Piaſtá Krol náywięcey Rzeczpoſpolitą zbogácił Práwámi iey nádánemi, Sądy poprawił, Magiſtraty náznáczył, y ich powinnoſci opiſał, o czym Łaſki, Kromer &c. Po nim Alexander Zygmunt I. y Zygmunt Auguſt wiele przydáli Práw y Swobod, o czym Przył. *fol.* 39. y inni. Te wſzyſtkie Práwá Jan Łaſki Kanclerz W. K. á potym Arcyb. Gniezn. w iedno zebrał zá Alexandrá Krolá, po nim Przyłuſki, á z woli Zygmuntá Auguſta Jan Herburt, po nim Sarnicki, Januſzowſki, Szczerbicki, Koludzki, Ładoſki y ten oſtátni teraz náywięcey záżywány, bo nowo reformowány przez Jozefá Załuſkiego teráznieyſzego Referendarzá Koron. wielkiey godności y umieiętności tego Wieku Prałatá. Práwá Polſkie nie mogą bydź inſze tylko przez Konſtytucye ſtwierdzone. Konſtytucye záś názwáne, bo od Trzech Stánow Rzeczypoſpolitey máiące moc y wagę. Te 3. Stány znáczą: Krolewſki, Senatorſki, y Rycerſki, z ktorych 3. Stánow Seym powinien bydź złożony. Ná tym Seymie do Konſtytucyi náznaczeni bydź powinni Senatorowie, y Poſłowie z Stánu Rycerſkiego przyſiężni, Koronni, y Litewſcy, ktorzy zebráwſzy decyzye Seymu one podpiſuią, ták iáko y Marſzałek Stánu Rycerſkiego Seymowy, ktory záraz po Seymie zebráne Konſtytucye y podpisáne powinien podáć do Metryki Koronney, á kopie wydrukować, y rozeſłáć ná Seymiki Relacyalne do Woiewodztw y Ziem, y záraz po Seymie exekucya ich záczynáć ſię powinna.

W Polſzcze Religiá náypierwſzy w Práwách y Konſtytucyach Rząd záczyna.

LECHIA ná początkach Rządu ſwoiego czciłá wielu Bogow, iáko; Jupiterá, Marsá, Plutoná, Cererę, Wenerę, Dyanę zwánych u dáwnych Polakow Jeſſa, Ladon, Nia, Marzana, Zyzylia, Ziewana, y tym przez ſwoich bałwochwalcow ofiáry czyniełá, á podczás tych ofiár rożnych weſołości záżywałá. W Gnieźnie był Koſcioł Niy, álbo Plutonowi dedykowány, iáko y Pogodzie, Lelum, Polelum, álbo Kaſtorowi

ſtorowi y Polluxowi. Ruś záś czciłá Pioruná, Stybá, Chorsá, Mokoſłá, ále zá Mieciſławá I. Xiążęciá y Monárchy Polſkiego, pierwſzego Chrześciánináá ci wſzyſcy boſzkowie zárzuceni, iáko wyżey pod pánowániem iego, á prawdziwy Bog, práwdziwa Wiárá S. Rzymſka Kátolicka rozkwitłá w Polſzcze, áni dotąd nie przełomána, y z tąd záczęte Práwá od pierwſzey Religii záwſze ná Seymách odrażáiące wſzelkie Sekty od ſłużącey iedney Wierze S. prawdziwey, y ſamey iedney zbawienney, Oyczyzny, y z tąd wypádły Práwá.

O DYSSYDENTACH.

JAk ſię Wiárá S. rozkrzewiłá w Polſzcze, ták y wnieſiony był zwyczay dáwnych Polakow, że záwſze podczás Ewangelii czytáney lub ſpiewáney, podczás Mſzy S. z pochwow dobywáli gołych ſzabel z intencyą bronienia Wiáry S.

Zá czáſow Władyſławá Jagieloná fałſz Huſſytow w Czechách wzniecony y rozkrzewiony, wiele począł odrywáć od Wiáry S. Sektatorow, więc ná zrážénie tego ogniá piekielnego od Polſki wydał Uniwerſał ná Zieździe Wieluńſkim ten pobożny Krol Roku 1424. do wſzyſtkich Grodow, ſurowo zákázuiąc záſiewánia w Polſzcze tego kąkolu. Tym ſurowſzy wyſzedł Edykt Roku 1438. ná KONFEDERACYI KORCZYNSKIEY, o czym Herburt, *ſub nomine Hæreticus.*

Roku 1525. KONFEDERACYA MAZOWIECKA podobnyż Edykt wydáłá potępiáiąc Wiárę Luterſką, o czym Łubieńſki Biſkup Płocki *fol. 371.*

Ze záś zá Zygmuntá Auguſtá Sektá Luterſka y Kálwińſka rozkrzewiáć ſię począłá w tłuſtych rolách Polakow ták Szláchty iáko y Senatorow wielu, Łubień. *fol. 235.* Piaſec. *fol. 265.* ták po śmierci iego KONFEDERACYA WARSZAWSKA Roku 1573. ubeſpieczyłá te Sekty w Pokoiu, ná co potym wſzyſcy Krolowie przyſięgáć muſieli áż do teráznieyſzego Regnantá, záwſze iednák chálaſy były ná Seymách, ále przeciwko wielkiey liczbie Heretykow, y proteſtacye o to bywáły Duchownych, y Swieckich wiernych Kátolikow. Teraz iednák lubo Pokoy máią y wolność, ále ſą odrzuceni od Senatu, Trybunału, y Seymow przez żarliwość Wiáry S. w Stárożpolſkich cnotách. A do tego Roku 1717. Konſtytucya im nie pozwoliłá nowych Zborow ſtawiáć tylko w ſtárych Kácyiſkie Nabożeńſtwo odpráwiáć, w Traktacie *Art.* 4. W tymże Traktacie żadnych Przywileiow nie pozwolono pieczętować Dyſſydentom *Art.* 2. Przez Konfederacyą záś 1733. ſą odrzuceni od Poſelſtwá, Deputacyi, Kommiſſyi, Urzędow Koronnych y Litt. Ziemſkich, y Grodzkich, Conventicula im zákazáne, y pro Perduellibus przyznáni, ktorzy ſzukáią Protekcyi u poſtronnych Potencyi.

ARYANI rozmnożyli ſię byli w Polſzcze, ále Roku 1658., 1659., 1661., y 1670. zupełnie przez Konſtytucyą wygnáni, zá co Alexander VII. Papież záſzczycił Tytułem Kroleſtwo Polſkie *ORTHODOXUM REGNUM.*

GRECKA Religia ná Ruſi wzięłá ſwoy początek Roku 980. że záś wiele ich było Schizmatykow, dla tego przyſzywáli ſię záwſze do Dyſſydentow dla utrzymánia punktow wolnoſci, y pokoiu im poprzyſiężonego przez Krolow, á do tego że wielu ich y częſto przywracáią ſię do Unii z Koſciołem Rzymſkim, dla tego pozwoliłá im Rzeczpoſpolita ſwieckich honorow w ich Woiewodztwách, y wolne máią Cerkwie.

ZYDOWSKI Národ náywięcey Práw ma od Boleſławá Xiążęciá Wielkopolſkiego w Kaliſzu Roku 1264. y od Kazimierzá Roku 1343. ſtwierdzone, potym Konſtytucyą zá Alexandrá Krolá, o czym Herburt *ſub nomine Judæus.*

TATAROW Polſká cierpi dla ſzybkości ich w czynách woiennych, ále ſą dobrze opiſáni Konſtytucyámi oſobliwie Roku 1616.

CYGANOW Konſtytucye cierpieć nie każą, áni Wołochow, áni Serbow; o czym Constt. Roku 1624.

INTERREGNUM.

PO śmierci, lub po depozycy iáko Łokietká, lub po abdykacyi iáko Janá Kazimierzá, lub po przenieſieniu ſię ná inne Kroleſtwo iáko zá Henryká Walezyuſzá,

ſzá, Stány Rzeczypoſpolitey Nayiasnieyszych Tytuł ná ſiebie bierą, z inſzym záś Tytułem áni Liſtow, áni Poſelſtw, od żadnego Monárchy nie przyimuią.

ARCYBISKUP Gnieznieńſki ma Tytuł Vice Krolá, Rząd y Władzą ſobie powierzoną, o czym niżey pod Arcybiſk. Gnieznieńſk. Tenże Prymas głoſi Tron wakuiący Trybunałom y Grodom, náznácza czás, y wydáie Uniwerſały ná Seymiki konwokacyálne (ná ktorych Seymikách ſprzyſięgáią ſię Stány káżdego Woiewodztwá nie zrywáć, á ieżeli kto zerwie to pod Konfederacyą Seymiki ſtawáć muſzą) náznácza czás Seymu Konwokacyálnego, podátki zátrzymáne wybieráć każe, Stároſtom nákázuie pilnowáć y karáć wſzelkie ſwáwole y tumulty, Seymiki przeſtrzega, á żeby rádzili o wſzelkim beſpieczeńſtwie, Stároſtom pogránicznym dáie przeſtrogę, żeby nie dopuſzczáli korreſpondencyi pogránicznych, y żeby nikt z Liſtámi áni Poſeł bez konſenſu Prymasá nie ważył ſię przeiechác gránic. Senatorowie Duchowni y Swieccy wyznáczeni bywáią do aſſyſtencyi zmárłemu Krolowi. Koſztá ſkárb Rzeczypoſpolitey prowidowáć powinien do pogrzebu. Poſłowie z denuncyacyą śmierci wyznáczeni bywáią do poſtronnych Monárchow, ktorym ſkárb koſztá prowiduie. Expedycye wſzyſtkie z Kancellaryi Prymaſowſkiey wychodzą pod iego pieczęcią &c. &c.

SEYM KONWOKACYI iák nádeydzie, ták Prymas z Senatem y Stánem Rycerſkim po wyſłuchány Mſzy S. o S. Duchu, y Kazániu u S. Janá, idzie z Senatorem do Senatu á Stán Rycerſki do Poſelſkiey Izby. Po Elekcyi Márſzałká Izbá Poſelſka álbo Stán Rycerſki łączy ſię z Senatem y záraz Márſzałek wita Senat, ktoremu Prymas Imieniem Senatu winſzuie ſzczęſliwego złączenia ſię z Senatem y dalſzey zgody życzy między Stánámi. Ten Seym agituie ſię pod Imieniem Konfederacyi Generalney, ná ktorym ſię zprzyſięgáią Stány pod honorem, y przeciw wſzelkim fakcyom, y trwa 6. Niedziel, przy zgodzie iednák y we dwie Niedzieli ſkończyć ſię może, ále zerwáć ſię nie może. Seym ten ubeſpiecza gránice, y wewnętrzną zgodę, potwierdza Traktaty z poſtronnemi, approbuie Konfederacye partykulárne Woiewodztw, lub kaſſuie, náznácza czás Elekcyi, ſprzyſięga ſię lub ná Piáſtá, lub ná Cudzoziemcá, czás náznácza niektorym Woiewodztwom Litewſkim Relacyi, y obieránia Poſłow ná Elekcyą, ktore nie mogą przyiechác viritim dla niebeſpieczeńſtwá gránic, y wſzyſtek iáki może bydź náydoſkonálſzy porządek układa, o czym wolno czytáć obſzerniey Konfederacye Generalne podczás Interregnum. Poſłow poſtronnych w Warſzawie nie przyimuie, áni ich Miniſtrow lub Sekretarzow nie powinien przyimowáć ten Seym dla fakcyi áż ná Elekcyi.

KAPTURY.

PO denuncyacyi śmierci Krolowſkiey od Prymasá Trybunały y wſzelkie ſądy uſtáią, żeby iednák Spráwiedliwość S. nie proznowáłá, káżde Woiewodztwo lub Ziemia obieráią Sędziow Kapturych z káżdego Powiátu dwoch według dáwnych Zwyczáiow, ále teraz y więcey. Ciż Sędziowie Kapturowi máią rowną Trybunałom powágę, y ziecháwſzy ſię do Grodowego Miáſtá przyſięgáią Rotą Trybunalſką przed Sędziámi Grodzkiemi, obieráią z miedzy ſiebie Márſzałká, y ſądzą Spráwy po śmierci Krolá wzniecone, ále tylko Kryminálne, iáko to: rozboie, gwałty, náiázdy, zápalenia złoſliwe, záiázdy dobr z znáczną ſzkodą Dziedzicow, lub Poſſeſſorow, rábunki w Dobrách Duchownych y Ziemſkich. Pioro záś trzymáć powinien Piſarz Ziemſki, lub Grodzki, o czym Konſtytucyi wiele. Trwáią te Sądy áż do Koronacyi, záczynáć ſię záś powinny we 3. Niedziele po Seymikách we 3. Niedziele przed Elekcyą uſtawáć, y znowu po Elekcy we 3. Niedziele ſądzić ſię máią, á ktore ſię Spráwy nie ſkończą przed Koronacyą tedy Grody powinny kończyć y przywodzić do Exekucyi wſzelkie Dekretá Kapturowe álbo Trybunały.

Podczás záś Elekcyi káżda Prowincya 4. Sędziow obiera do Generálnego Kapturu Warſzawſkiego z Wielkopolſkiey Prowincyi 4. Senatorow, z Máłopolſkiey 4. z Litwy 4. tyleż y Marſzałek Stánu Rycerſkiego náznácza z káżdey Prowincyi, ktorzy Sędziowie Generalni powinni záſiádáć u Marſzałká W. K. z Márſzałkiem W. Litt. y Nádwornemi, y przyſiągſzy Rotą Trybunalſką ſądzić máią podobnież ſpráwy, iáko wyżey wzniecone podczás ſamey Elekcyi, ktorych Dekreta Piſarz Grodzki Warſzawſki Przyſięgły konnotuie, y do Aktow Grodzkich Warſzawſkich ingroſſuie, ále nie dáie ſentencyi tylko delegowáni Sędziowie kryſkuią ſię, y ieden z káż-

z káżdey Prowincyi podpiſuie Dekreta. Ten Sąd tylko trwa do obránego Krolá, bo potym, iáko y od śmierci do Elekcyi pierwſzego dniá, Sądy Márſzałkowſkie nie uſtaią.

ELEKCYA KROLA.

KRolowie Polſcy przedtym nie bywáli obieráni áż do oſtátniego Sukceſſorá Lechá, y Popielá, tákże od Piaſtá áż do Kazimierzá, ktorego Sioſtrzeniec Ludwik był przyznány od Stánow zá Krolá, ále z dyſpozycyi Kazimierzá, po nim Corká Jadwigá z woli Rzeczypoſpolitey byłá obrána, y tey przybrány Jagieło zá Mężá y Krolá, z ktorey lubo nie miał Sukceſſorá, z Linii iednák iego záwſze Sukceſſorowie Krolowie obieráni byli od Stánow áż do Zygmuntá Auguſtá. Po Zygmuncie Auguſcie náydoſkonáley ſię Stány opisáły, y ſprzyſiegły, że więcey Sukceſſorom dziedziczyć nie miáły pozwolić, tylko przez wolną káżdego Szlachcicá Elekcyą, o czym Herburt. Jákoż odtąd káżdy Krol obrány inwadyować muſiał przyſięgą ſumnienie ſwoie podczás Seymow, iáko zá życia ſwego nie miał promowować ná Tron Sukceſſorá, o czym wiele Konſtytucyi.

ELEKCYA KROLOW przez Poſpolite ruſzenie Woiewodztw wſzyſtkich odpráwiona bydź powinna. W dzień pierwſzy Elekcyi Prymas z Stánem Senatorſkim y Rycerſkim iedzie náypierwiey do S. Janá w Warſzawie, á z támtąd po ſpiewáney Wotywie o S. Duchu y Kazániu iedzie w Aſſyſtencyi Rzeczypoſpolitey ná mieyſce Elekcyom náznáczone między Wolą y Warſzawą, gdzie w polu pod Szopą wyſtáwiony Senát, á Rycerſki Stán między okopámi záraz przy Szopie záſiáda, y do obránia Márſzałká przyſtępuie przez Vota delegowánych Poſłow od Woiewodztw, ktory Marſzałek obrány przyſięga y záraz deputuie z denuncyacyą Elekcyi ſwoiey do Senatu. Prymas wzáiemnie deputuie Senatorow z powinſzowániem, y z záproſzeniem Stánu Rycerſkiego do złączenia ſię z Senatem. Po tych Ceremoniach Stán Rycerſki łączy ſię pod ſzopą z Senatem, á Marſzałek wita Senat, Prymas dziękuie, y wzbudza do zgody, y záraz proponuie Senatorow do ſądu Kapturowego Generálnego, potym do układánia *Pacta Conventa*, potym do exorbitancyi, á ná koniec podáie punkta do dobrego porządku Elekcyi, o czym wolno czytáć obſzerniey *in Volumine Legum ſub Tit.* o porządku Elekcyi. W tym porządku ubeſpieczáią ſię Stány żeby żadnych ſwáwoli nie było, żeby nie ſtrzeláno, żeby z nádziakámi, y ſzáblámi dobytemi nie wchodzono do okopow y ſzopy, żeby ná koniách nie wieżdżáli w okopy, żeby według taxy od Márſzałkow náznáczoney w Mieſcie wſzyſtko płácono, y innych wiele punktow, ktorych exceſſa ſąd Kapturu Generálnego ſądzić powinien, á Márſzałkowſcy ludzie pilnowáć y donoſić o tym.

Podczás Elekcyi żaden Poſeł poſtronny, áni Miniſter, áni Sekretarz nie może mieſzkáć w Warſzawie, ále ná odległym mieyſcu od Warſzawy. Audyencyą iednák mieć mogą w okopách przy obecności obudwoch Stánow, ktorym Prymas, á potym Márſzałek kołá Rycerſkiego odpowiedzieć powinien, po audyencyi záraz wyiechác powinni do ſwoich Kwater. Przedtym Rzeczpoſpolita náznaczáłá Rezydentow Poſłom dla przeſtrogi fakcyi, ále teraz nie obſerwuią tego, y z tąd ſcyſſye, y fakcye ſię dzieią.

Kandydat do Tronu nie powinien ſię w Warſzawie znaydowáć dla zámieſzánia wolney Elekcyi, chybá że nieſpodziewány Polak obrány będzie, iáko Michał y Jan. Xiążętá Pruſcy lubo hołdownicy Rzeczypoſpolitey niemogą ſię znaydowáć ná Elekcyi, bo im nie pozwolono po śmierci Zygmuntá III.

Kwarcianne Woyſko tákże po Zygmuncie III. pretendowáło mieć wolny głos, ále im odpowiedziáno, że iáko Słudzy Rzeczypoſpolitey nie mogą mieć; ále iáko Poſſeſſyonáci káżdy przy ſwoim Woiewodztwie może mieć głos. Miáſtá tákże ſą excypowáne od wolnego głosá. Jáko záś Márſzałká wolno obieráć Woiewodztwom przez Poſłow delegowánych, lub też zupełnym Woiewodztwom przyſtąpiwſzy do ſzopy, ták też y Krolá wolno obieráć przez delegowánych Poſłow, ále dla Scyſſyi y nie ukontentowánia ſáme Woiewodztwá przyſtępuią do ſzopy viritim.

Prymas po záſpiewánym *Veni Creator Spiritus* obieżdża zbliżone Woiewodztwá ſtoiące w ſzykách z ſwoiemi Woiewodámi y innemi Senatorámi, y pyta ſię kogo każą nominować, á obiechawſzy wſzyſtkie Woiewodztwá ieżeli nie máſz zgody ná iednego ták nákłánia do zgody iednoſtayney, po ułożoney zgodzie wychodzi ná

środek

środek okopow z Miniſtrámi oboygá Národow y pyta ſię w głos wyſoki po 3. rázy, czyli ieſt zgodá ná ułożonego Kandydatá, y ták zá wykrzeknieniem zgody nominuie, á Márſzałek W. K. promulguie Krolá obránego, á potym w Polu *Te DEUM laudamus* ſpiewáią y ogniá dawáią Woiewodztwá, iáko y z armat. Z okopow proſto do S. Janá iádą Stány ná drugie *Te DEUM laudamus.* Poki iednák zgody iednoſtayney nie máſz, potęy nie może Prymas nominować. Po nominacyi Poſłowie obránego Krolá przyſiąc powinni ná podáne ſobie *Pacta Conventa*, y iáko Krol obrány Pryncypał ich one poprzyſięże, ktore, ieżeli Cudzoziemiec, w Gránice Polſkie wieżdżáiąc poprzyſiąc powinien, iáko Krol Auguſt II. y teráznieyſzy Regnant ná Tárnowſkich gorách poprzyſięgli; ieżeli záś Polak, to ie powinien poprzyſiąc w Koſcielè S. Janá.

PACTA CONVENTA zámykáią w ſobie Kondycye podáne Regnantowi do prowádzenia dobrego, y ſpráwiedliwego Rządu, y do obſerwowánia Práw, Swobod, y wolności Oyczyzny, według ktorych powinien ſię ſprawowáć. Te *Pacta Conventa* ná káżdym Seymie powinny bydź czytáne, ieżeliby záś ktorego punktu nie dotrzymał Krol, wolne mu od Stánow wypowiedzenie poſłuſzeńſtwá zá trzemá admonicyámi, ná co Krol przyſięga, że ieżeliby nie dotrzymał punktu ktorego, tedy powinien Rzeczpoſpolitą uwolnić od wierności, o czym konſtytucye uczą.

KORONACYA KROLA

Mieciſław Xiąże Polſki pierwſzy Chrześciánin, po ufundowánych wielu Koſciołách y Biſkupſtwách, wyſłał Lambertá Biſkupá Krákowſkiego do Rzymu proſząc o Koronę, ále iey nie otrzymał dla grubiáńſkich ieſzcze ná ow czás zwyczáiow w Polſzcze, y dla nie wypolerowáney Religii Rzymſkiey. Otto III. Ceſarz náwiedzáiąc grob S. Woyciechá w Gnieznie Boleſławá Chrabrego á Synà Mieciſławá Koroną udárował y ukoronować kazał Gaudencyuſzowi Arcyb. Gniezn. o czym wyżey. Ryxa tę Koronę byłá wzięłá, ále Henryk Ceſarz ią oddał, Krol Ludwik ią tákże był wywiozł do Węgier, ále od Zygmuntá oddána Władyſłáwowi Jagielonowi.

Tá Koroná y innych kilká, Sceptrá, Jabłká, y inne Skárby powinny bydź konſerwowáne w Zamku Krákowſkim pod kluczámi y pieczęciámi Podſkárbiego W. K. Kaſztelaná Krák. y Woiewodow Krák. Poznań. Wileń. Sendomier. Kaliſk. y Trockiego, áni ich wydawáć mogą, chybá zá konſenſem cáłey Rzeczypoſpolitey, o czym Konſt. 1576.

Przed koronacyą Krolow, naypierwey Wiázd ſolenny do Krákowá bywá obránego Krolá; ná trzeci dzień przed Koronacyą, Pogrzeb Krolá Anteceſſorá z zwykłym publicznym wprowádzenien Ciáłá od S. Floryaná przez Miáſto ná Zamek odpráwuie ſię, po rekwialnym Nabożeńſtwie ſkończonym, y przemowie żáłobney przez Biſkupá, Miniſtrowie Koronni Officia ſwoie rzucáią ná Katafalk, Márſzałkowie láſki łamią, Kanclerze pieczęci, Chorążowie Chorągwie, Huſſarze kopiie kruſzą &c. iáko zá Janá III. R. 1676. W Wigilią Koronacyi Krol w Aſſyſtencyi Duchowieńſtwá y Senatu idzie pieſzo w Proceſſyi ná Skáłkę z Zamku, błagáiąc Majeſtat Boſki zá zábicie S. Staniſławá od Anteceſſorá iego Boleſławá, zá ktorego exceſs Monárchowie Polſcy przez 215. lat nie byli koronowáni áż do Przemyſławá koronowánego w Gnieznie R. 1295. Koronacye Krolow przedtym w Gnieznie ſię odpráwiáły, ále że to Miáſto przez Krzyżakow y Domowe kłotnie zruynowáne było: Władyſław Lokietek przeniosł tę Ceremonią do Krákowá, o czym Konſt. 1564. 1632. 1648. &c. W dzień Koronacyi Krol przy Aſſyſtencyi Senatorow, Miniſtrow, Urzędnikow, y Márſzałkow Koronnych z láſkámi z Zamku do Koſciołá idzie, ktorego we drzwiách Koſcielnych dwoch Biſkupow przyimuią, y między ſobą prowádzą do Arcybiſkupá Gniezn. Krol przed nim ſtánąwſzy Senatorowie, ná Ołtarzu ſkładáią Koronę, Berło, Jábłko, y Miecz, Potym Arcybiſkup modli ſię, y po Oracyi záſpiewáney, náponina Krolá o Wiárę S. o Pobożność, y o cnoty Krolewſkie, potym ſpytáwſzy ſię Krolá, ieżeli Wiárę S. chce trzymáć, ieżeli chce bydź Protektorem Duchowieńſtwá, ieżeli chce bydź obſerwatorem Práw y wolności Polſkich, y obronicielem ich, po troiſtey odpowiedzi Krolá, CHCĘ. przyſięga Krol ná Ewangelii położywſzy Ręce, ná *Pacta Conventa.* Potym wypełniwſzy wſzyſtkie Ceremonie u Gwaniná opiſáne, Arcybiſkup go námáſzcza Oleiem S. Práwą Rękę áż do Łokciá, y plecy, á potym ubránego w kapę Koſcielną koronuie, y miecz w rękę oddáie, ktorym Krol ná 4. Częſci Swiátá zámách

czyni, á potym koronowány ná Maieſtacie przygotowánym záſiáda w ſrodku Choru, á po Kommunii S. odpráwioney, y po dáney benedykcyi od Arcybiſkupá Márſzałek W. K. promulguie *VIVAT* KRÓL. Podſkárbi záś W. K. Numiſmata rozdáie, y rzucáć każe między ludzi, Krol potym wraca ná Zamek y ſolennie traktuie Senat, y Rycerſki Stán &c. Ná záiutrz po Koronácyi Krol w Aſſyſtencyi Senatorow piáſtuiących inſignia Krolewſkie iedzie ná koniu ná przygotowány mu Maieſtat w Rynku Krákowſkim, y tám zſiádſzy z koniá y wſiádſzy ná Maieſtacie, Klucze złote od Miáſtá odbiera y w podárunku 1000. Czerwonych Złott. tám Magiſtrat przyſięga Krolowi, y potym Krol bierze Koronę ná głowę, y Mieczem uderza w kilká oſob Mieyſkich plecy, ktorzy odtąd názywáią ſię *AURATI EQUITES.* Po ceremonii wraca ſię ná Zamek á Podſkárbi W. K. Poſpolſtwu rzuca Numiſmata.

Trzeciego dniá po Koronacyi Wotywa y Kazánie o S. Duchu w Kátedrze przy obecnoſci Krolá y Stánow, potym Krol idzie do Senátorſkiey Izby z Senatorámi, gdzie záſiádzy Rycerſki Stán odchodzi do Poſelſkiey Izby, y ták Seym ſię záczyna, á pierwey Elekcya Márſzałká, o czym niżey o Seymie Wálnym

Krol nie może bydź á przynaymniey nie powinien bydź koronowány, ieżeli w Scyſſyi obrány, o czym Konſt. 1550. y powinien bydź Kátolik Rzymſki.

Arcybiſkup Gniezn. Krolá powinien koronowáć, iáko Konſt. 1451.

Krol obrány á nie koronowány Wakanſow rozdáć nie może, áni uniwerſałow żadnych wydawáć, áni liſtow żadnych pieczętowáć pieczęcią W. K. ále pokoiową właſną pieczęcią, o czym Konſt. 1632. 1649. o Porządku Elekcyi.

Po Koronacyi Krol powinien ſtwierdzić wſzyſtkie Práwá, ktorey konfirmacyi uniwersał wydáć powinien z podpiſem ſwoim do Grodow.

ACTA INTERREGNI Krol koronowány powinien approbowáć, á potym denuncyácya powinna bydź wydána do Grodow Koronácyi odpráwioney z Kancellaryi Koronney z podpiſem Kanclerzá W. K.

OSOBA KROLEWSKA.

KRol Polſki powinien bydź Kátolik Rzymſki *Rex Catholicus eſto:* Pobożny, y ſpráwiedliwy, o czym Konſt. wiele 1369. 1496. 1669. &c.

Krol rozdáie wakanſe Swieckie, y Biſkupſtwá w Polſzcze, ále według Práw rozdawáć powinien Wakanſe Swieckie Ziemiánom y Poſſeſſyonatom ſwego Woiewodztwá, oſobliwie Senatorſkie Urzędy, Stároſtwá Grodowe, Ziemſkie Urzędy, procz Krolewſzczyzn, y nie Grodowych Stároſtw, ktorych wolną ma dyſtrybutę nie Poſſeſſyonatom, ále záſłużonym. Y te wakanſe w 6. Niedziel powinien rozdáć, iák poczęły wakowáć, álbo záraz ná początku Seymu, záſłużonym y práwdziwey Szláchcie Polſkiey, á nie Cudzoziemcom, w Pruſách záś práwdziwym Pruſakom, o czym wiele Konſtytucyi. Krolowie przedtym Mennice w ſwoiey dyſpozycyi mieli, iákoż Zygmunt I. Czerwone Złote y Tálery pod ſwoim Imieniem bić kazał, ále Zygmunt III. ten profit y mennicę rezygnował Rzeczypoſpolitey R. 1632. ná Seymie, ktory punkt záwſze w *Pacta Conventa* wchodzi, żeby ſię Krolowie nie intereſſowáli do mennice, á Podſkárbi W. K. ná káżdym Seymie ráchowáć ſię powinien Rzeczypoſpolitey z iey profitu, ále zániedbána dotąd mennicá. Krol niemoże ſię żenić bez konſenſu cáłey Rzeczypoſpolitey ná Seymie, áni ſię Dziedzicem Korony może miánowáć, áni korreſpondowáć z poſtronnemi o utrzymániu do woli ſwoiey Sukceſſorá, áni Abdykacyi proponowáć Stánom, áni pieczęci Pokoiowey záżywáć może, tylko Koronney, áni podátkow może ſtánowić tylko Seym, nie może więcey Gwardyi trzymáć nád 1200. y to z urodzonych Polakow y Litwy, y z Skárbu właſnego ich ſuſtentowáć powinien. Sol powinien prowidowáć Woiewodztwom z Zup. Sądzić y dekretowáć nie może bez decyzyi Senatorow, ktorych ſpráwiedliwym decyzyom powinien ſwoię Sentencyą przydáć. Nie może ligi żadney, áni Pokoiu, áni Kolligacyi, áni Paktow ſtánowić z poſtronnemi Monárchámi bez Konſenſu Rzeczyp. áni Poſłow expedyowáć bez Konſenſu przynaymniey rezyduiących przy boku Senatorow, dáwne záś Pacta po Koronacyi powinien odnowić. Woyſká nie może przyczynić, áni woyny wypowiedzieć bez Konſenſu Stánow, áni wici ná poſpolite ruſzenie wydáć bez pozwolenia Seymu, honorow ták Nádwornych iáko y Koron. przyczynić nie może, werbunkow Cudzoziemſkim Officyerom pozwolić nie może, áni przypowiednich Liſtow ná záciągi wydáć bez konſenſu Stánow, áni zá gránice Polſkie wyiechác. Liſty, Poſelſtwá y inne expedycye ſámym

Pol-

Polſkim ięzykiem álbo łácińſkim expedyować powinien. Rády y ſecreta wſzyſtkie przy Kanclerzách y Senatorách rezyduiących decydować, y tłomáczá Polaká mieć powinien przyſięgłego Rotą Sekretárzow Koronnych.

Senatorow 16. Seym náznácza ná Rezydencyą do boku Krolewſkiego, ktorzy ſię z rád ſwoich ſpráwić powinni ná drugim Seymie, ktory co dwá Roki bydź powinien. Krol Szláchty łápáć áni więzić nie może, áni Dobr iego konfiſkować bez Konwikcyi, Może Woytoſtwá záſłużonym Zołnierzom rozdawáć, ále Urzędow *Incompatibiles* dáć iednemu nie może. Donacye y inſkrypcye ſobie ſłużące tylko ná Seymie windykować może, o interes záś właſnych Dobr ſądzić ſię może w Trybunále lub w Grodzie z Szláchcicem. Dobrá konfiſkowáne powinien Szláchcie rozdawáć. Monopoliow, cłow, Kontrybucyi, Akcyz, áni żadnych podátkow ſtánowić może tylko Seym. Krol powinien gránic bronić ále ſumptem Rzeczypoſpolitey, o czym wſzyſtkim *Pacta Conventa* wolno czytáć, kto nie dowierza; wolno widzieć więcey w Traktacie 1717.

OSOBA KROLOWEY.

KRolowá nie może bydź koronowána tylko Kátoliczká Rzymſká, ták Alexandrá żoná Schizmatyczká nie byłá koronowána, iáko y Auguſtá II. dla odmiennych Wiár.

Krolową Arcybiſkup Gnieznień. koronować powinien, o ktorey koronacyą według Ceremoniarzá sám Krol powinien proſić Koronatorá, y w Krákowie powinna bydź koronowána. Przyſięgi żadney nie czyni, áni nie odbiera od nikogo. Miniſtrow ſwoich mieć powinna, Márſzałká, Kanclerzá, Podſkárbiego, Czeſniká, Kuchmiſtrzá, Stolniká, Podſtolego, o czym Kromer *de Republica*. Krol ná Expenſy Krolowey prowidować powinien, á po śmierci Krolá, Krolowá też powágę y expenſy mieć powinna z właſnych ſobie zápisánych od Krolá Dobr zá konſenſem Seymu, bo ieżeli nie záſzedł konſens, powinna odpádáć od tych Dobr. Wnioſek Krolowey zoſtáie záwſze ná Stároſtách nie Grodowych od Rzeczypoſpolitey náznáczonych, z ktorych Prowent iey idzie dotąd, pokad ſię Krolową Polſką intytułuie. Po śmierci záś iey wracáią ſię Krolewſzczyzny do Rzeczypoſpolitey, áni Rzeczpoſpolitá ieſt obligowána wracáć Poság Sukceſſorom Krolowey, o czym wolno czytáć dáwne dyſpozycye dla Anny y Konſtancyi Zygmuntá III. żon, y innych poźnieyſzych. Krolowey náleży podárunek z Zup Wielickich y Bocheńſkich 2000. Czerw. Złott.

Krolowá nie powinna ſię wdawáć w żadne dyſpozycye Kroleſtwá, áni tranſákcye, áni w żadne promocye do honorow, y nád 6. Dam właſnego Národu trzymáć nie może.

POTOMSTWO KROLEWSKIE.

KRolewiczowie áni Krolewne dobr nábywáć nie mogą, áni kupnem, áni záſtáwem w Polſzcze, y owſzem áni po śmierci Rodzicow do żadnych ſukceſſyi dobr pozoſtáłych náleżeć nie mogą, chybá zá konſenſem Rzeczypoſpolitey, iáko Krolewicz Jakub po Krolu Janie III. y inni.

Rzeczpoſpolitá zá zgodą Stánow obmyſla záwſze ſpoſob prowidowánia lub Krolewſzczyznámi, lub ſummami ná Dobrách, Biſkupſtwámi, lub Opáctwámi Synow Krolewſkich. W tych záś Dobrách od Rzeczypoſpol. pozwolonych nie mogą bydź tylko Szlachtá Adminiſtratorámi, Tenutaryuſzámi &c. ktorzy w ſądách wſzelkich powinni odpowiadáć kiedy Interes Práwny záchodzi, o czym dyſpozycye nauczáią Synow Zygmuntá III. y Janá III. Po śmierci iednák lub promocyi poſtronney te Dobrá ſię wracáią do Rzeczypoſpolitey.

Ciż Krolewiczowie nie mogą ſukceſſyi pretendować do Tronu, y owſzem obránemu Krolowi, y koronowánemu powinni przyſiąc y Rzeczypoſpolitey ná wierność, y poſtuſzeńſtwo bez żadney zdrády.

DOBRA

DOBRA STOŁU KROLEWSKIEGO.

KRolowie przedtym z rożnych dánin od Poddáńſtwá y Szláchty Intraty ſwoie mieli, o czym Kromer. Że záś czáſem wiele Dobr konfiſkowánych przybyło, y innych Miáſt y Zámkow, ták náypierwey Kazimierz III. Alexander, Zygmunt Auguſt poczęli ſię kontentowáć udzieleniem tych Dobr od Rzeczypoſpol. do dyſpozycyi ich. Zygmunt záś III. Roku 1590. ná Seymie ſpecyfikowáć kazał intraty Stołu ſwego, iáko to; Zupy Wielickie, Bocheńſkie, Ruſkie, Metálle ſrebrne Olkuſkie, cłá Koronne, y Ruſkie, Ekonomią Sendomirſką, Szamborſką z Oziminą, y Medenicą Malborgſką, Wielkorządy Krákowſkie, Rogozno, Tczow, Funczuł, Młyny Gdáńſkie, cło Płockie &c. Mennice záś Gdáńſkie, Elblągſkie, y Rygſkie uſtąpił tenże Krol Rzeczypoſpolitey. W Litwie záś Grodieńſką Ekonomią, Szafelſką, Brzeſką z Kobrynem, y innemi, Mochilow, Ołykę z náleżytośćiámi y wſzelkie cłá dáwne. W Inflantách tákże Zamek Derpałſki, y inne Roku 1589. Więcey Ekonomii Krol przyczynić nie może, ále też áni tych záſtáwić, przedáć, dárowáć, zápisáć choćby też y Koſciołom nie może bez konſenſu Rzeczypoſpol. według poſtánowienia Kazimierzá III. Alexandrá, y Zygmuntá Auguſtá ná Seymie Roku 1562. y 1563. co wſzyſtko potwierdził Zygmunt III. ná Seymie Roku 1607. y to pod przepádkiem, ktoby dał pieniędzy ná te dobrá. Dobrá dárowáne zápisáne y káducznym ſpoſobem ná Krolá ſpádłe, Krol może dáć y rozdáć byle Szláchcicowi Polſkiemu. Dobrá Stołu Krolewſkiego mogą bydź zámienione dla przyległości zá inne, ále Rewizorowie z Seymu wyznáczeni powinni zmiárkowáć, żeby tá kommutacyá nie z dvminucvą ále aukcyą Prowentow byłá. Ná Ekonomie Krolewſkie nie godzi ſię Przywileiow otrzymywáć w Kancellaryi, ná co Pieczętarze mieć wzgląd powinni, według Konſtt. Roku 1590. Kto záś ma Práwo do Ekonomii, ná Seymie ſię ſądzić powinien Roku 1589. Ekonomie y Dobrá Stołu Krolewſkiego wolne ſą przez Konſtytucye od władzy Hetmánow, Stánowiſk Woyſkowych, Prowiántow, Exakcyi wſzelkich, procz zwyczáynych podátkow, ktoby ſię záś ważył, ſądzony bydź ma ná ſcięcie głowy, o czym Konſtt. 1655., 1673. 1676. Ekonomii Duchowni trzymáć áni Zaſtáwem, áni Arendą mogą, áni adminiſtrowáć, áni penſyi brác, Konſtt. 1633.

Dobrá Stołu Krolewſkiego Podſkárbi W. K. arendowáć z aukcyą nie dyminucyą Prowentow powinien, á kontrakty w Metrykę Koronną ingroſſowáć. W Grodowych Stároſtwách do Stołu Krolewſkiego náleżących, Stároſtom 10. część Prowentow náznáczona Roku 1641. Jeżeliby záś Rzeczpoſpolita Dobrá Krolewſkie záſtawiłá w ſummie znáczney, Intrata tych Dobr powinna bydź kompenſowána od Rzeczypoſpolitey Krolowi iáko o Ekonomii Nowodworſkiey Roku 1654. y Szafelſkiey 1661.

Ekonomia Malborgſká od Hiberny wolna Roku 1674. Z Ekonomii kwartá powinna bydź płácona do Rawy, y wſzyſtkich Dobr do Stołu Krolewſkiego náleżących. Konſenſa, Dożywociá, y Summy ná Dobrách tych, zá konſenſem Seymu ſtwierdzone utrzymáć ſię powinny. Wykupno záwſze wolne Dobr Krolewſkich záſtáwnych, y ná uznánie pretenſyi Seym delegowáć powinien.

O DOBRACH KROLEWSKICH dla ZASŁUZONYCH.

KRol ma dyſpozycyą wolną rozdawánia Stároſtw, y wſzelkich Krolewſzczyzn, ále tylko záſłużonym w cnotách Rycerſkich, woiennych, y Szláchcie Polſkiey nie náleżącym do Krwi Krolewſkiey, áni Cudzoziemcom. Stároſtwá Grodowe nie Dzieciom, ále Doyzrałym y záſłużonym Poſſeſſyonatom tegoż Woiewodztwá powinien rozdawáć. Oſobliwie Stároſtwá Grodowe y pogránicznе ná Ukraine záſłużeni Zołnierze mieć powinni, Roku 1589. Dwoch Stároſtw Grodowych nie może nikt trzymáć oprocz Stároſtwá Sieradzkiego z Piotrkowſkim; Roku 1557. Zá Zygmuntá Auguſtá Konſt., y Tákże Kamienieckiego z Latyczewſkim Roku 1581.

Stáro-

Stároſtowie Grodowi y Pográniczni powinni przyſięgáć Krolowi ná wierność, ták iáko y Zamki z Miáſtámi bez Stároſtow, á po śmierci Krolewſkiey przed ſędziámi kapturowemi, po przyſiędze iechać powinni do Grodu y wyſłuchawſzy náznáczonych przez ſiebie ſędziow przyſięgi, powinni Grod otworzyć żeby Sprawiedliwość S. nie proznowáłá, o czym Konſtt. 1648., 1668., 1674. Stároſtowie teraz iednák przyſięgáią podczás wiázdu ſwego, przed Pierwſzym Senatorem w tym Woiewodztwie znáyduiącym ſię. Woiewodowie y Kaſztelánowie Stároſtw tegoż Woiewodztwá Grodowych nie mogą trzymáć procz Stároſty Krákow. ktory może bydź Káſztelánem Krákow. álbo Woiewodą, o czym Konſtt. Roku 1576.

Stároſtowie Pográniczni powinni mieſzkáć przy Zamkách, pod utrátą Stároſtw, oſobliwie Ruſcy, Ukrainſcy, Podgorſcy, uwolnieni záś ſą ieżeli ſłużą woynę, álbo ſą ná uſłudze Oyczyzny, álbo podczás Elekcyi. Stároſtwá nie Grodowe y wſzelkie Krolewſzczyzny może Krol rozdáć nie Poſſeſſyonatom, ále záſłużonym, y podpadáć mogą Práwu Białogłowſkiemu, ále nie więcey nád dwá Stároſtwá, Grodowe záś nie może żadne podpaść, Duchowni nie mogą brác Krolewſzczyzn, Czeſtochowie iednák Rzeczpoſpolitá pozwoliłá Kłobucko Roku 1658. y Stároſtwo Brzeznickie, y inne z kondycyą wypłacánia Kwarty á to dla konſerwacyi Fortecy. Krol Stároſtwá y Krolewſzczyzny wſzelkie wakuiące w Mieſiącách 4. Wrześniu, Październiku, Liſtopadzie, y Grudniu, powinien rozdawáć ſamym żołnierzom woynę ſłużącym zá záleceniem Hetmanow, Grodowe tákże ále Poſſeſſyonatom, o czym Konſtt. Roku 1662.

Stároſtowie obligowáni ſą Dekretá Trybunálſkie do exekucyi przyprowadzáć w ſwoim Powiecie, y Juryſdykcyi pod kárą ſta grzywien, á drugi raz 200., ieżeli trzeci raz rekwirowáni nie exekwuią, tedy tracić powinni Stároſtwá.

Stároſtowie Grodowi procz Kwarty płacić powinni do ſkárbu złotych 60. według Konſtt. Roku 1649. Stároſtá Krákow. obligowány mieć attendencyą, żeby záwſze Burgrabia Krákow. mieſzkał w Zamku Krákowſkim z Garnizonem, ktory Garnizon Stároſtá powinien zmocnić podczás Interregnum.

Stároſtw wakuiących podczás Interregnum attendencyą Podſkárbi W. K. mieć powinien. Stároſtowie pobliżſi do Kamieńcá Podolſkiego powinni prowianty prokurować y zwozić dla Garnizonu według Konſtt. Roku 1593.

Woytoſtwá Krolewſkich Dobr żołnierzom powinni bydź rozdawáne, ktorym wolno ie przedáć komu innemu zá konſenſem Dworu. Stároſtwá Inflandſkie Alternatą powinni bydź rozdawáne Polakom y Litwie, ále Inflantowie byli potym przyięci do Alternaty. Intraty záś do ſkárbow Koron., y Litt. alternatą powinny bydź wnoſzone, ktorych iedna część ſkárbowi Rzeczyp. druga ná obronę Prowincyi, trzecia Stároſcie mieyſcowemu należeć powinna, że záś tá Prowincya przez Szwedow wzięta teraz pod iarzmem Moſkiewſkim ięczy, więcey ná nic ſię nie zda pisáć o támecznych Práwách.

Stároſtwo Warſzawſkie y Warſzawá wolne od Hiberny według Konſtt. Roku 1673. Stároſtow obligacya ieſt mieć attendencyą ná nie pozwolánie wywożenia żadnych kupiectw zá gránice pod utrátą cálego towáru, ktorego 3. częſci Krolowi, á 4ta część Stároſcie należeć ma, czego mieć tákże powinny attendencyą y Miáſtá Pográniczne według Konſtt. Roku 1565., y 1566. Stároſtow obligacya pilnować reparacyi Miáſt według Konſtt. Roku 1569. á oni ſami powinni Zamki reparować 1726.

LUSTRACYA Dobr Krolewſkich zá Zygmuntá Auguſtá uchwalona ná Seymie Piotrkowſkim Roku 1562. y náznáczona co 5. lat, á to dla informacyi przyczynienia Kwarty Woyſku, na tę Luſtracyą deputuie Krol z rámienia ſwego do káżdey Prowincyi iednego, Senat drugiego, á Poſelſká Izbá trzeciego, ktorzy powinni ná wierność przyſiąc, álbo w Rawie, gdzie ná ten czás Kwartá płácona byłá, álbo w bliżſzym Grodzie. Tych Luſtratorow obligacyą ieſt wſzyſtkie Krolewſzczyzny obiechać y rzetelnie wylikwidować Intraty, inwentarze ſpisáć y do Aktow Skárbu Koronnego oddáć, wſzędzie záś wygodę mieć powinni, aſſyſtencya ich ieſt opiſana, beſpieczeńſtwo Oſob, *Criminis læſæ Majeſtatis*, y zá pracą Salarium od Podſkárbiego W. K wypłácone mieć powinni. Jáko záś ná Seymie bywáią náznáczeni, ták y ná Seymie powinni ſię ſprawić z pracy ſwoiey, y zkomputowáwſzy podáć importancyą Kwarty do Skárbu należącey, o czym wiele Konſtytucyi.

KWARTA Z DOBR KROLEWSKICH.

KWartá zá Zygmuntá Auguſtá Roku 1562. początek ſwoy wzięłá ná zapłátę záſług Woyſku Koronnemu, broniącemu Oyczyznę od gránic, tym ſpoſobem urządzona, Luſtratorowie byli náznáczeni ták iáko wyżey, ktorzy zlikwidowáli Prowenta y wſzelkie Intraty, z tych trzecią część Krolowi, á czwartą część zwaną KWARTĘ do Skárbu ná Woyſko. Do tey Kwarty należą Celnicy, Mytnicy, Zupnicy, ktorą z záſług płacić powinni według Konſtt. Roku 1569. Tá Kwartá oddawána bydź ma Podſkárbiemu W. K. álbo Deputatom do Kwarty wyznáczonym przez Seym dwiemá z Senatu, y dwiemá z Stánu Rycerſkiego, ktorzy aſſyſtowáć powinni Podſkárbiemu W. K. powagá ich od Seymu do Seymu trwáć ma. Mieyſce w Zamku Rawſkim náznáczone, podczás záś powietrzá ná woli Krolewſkiey. Czás płacenia Kwarty y dyſtrybuty ná Swiątki kto nie zapłáci, trácić powinien Krolewſzczyznę lub Stároſtwo chybá da ſłuſzną exkuzę, według Konſtt. Roku 1569. W Niebytności Podſkárbiego y Deputatá żadnego, może Szláchcic Poſſeſſyonat zeſtany bydź. Jeżeli umrze Podſkárbi, Deputaci donioſzy Krolowi mogą kończyć interes Kwarty. Przez 3. Niedziele w Rawie mieſzkáć powinni, ná co Salarium Podſkárbiemu náznáczone złotych 1000. Senatorom po złotych 300. á innym po złotych 200. Stároſtá Rawſki tákże bierze złotych 200. bo y on ieſt obligowany aſſyſtowáć tey funkcyi, dla konſerwowánia Kwarty w Zamku Rawſkim.

Podſkárbi y Deputaci przyſiąc powinni, iáko według sámey woli Rzeczypoſpolitey dyſponowáć Kwartą będą y wiernie ſwoy urząd wypełnią. Tęż sámę przyſięgę y Stároſtá Rawſki wypełnić powinien iáko wiernie tę Kwartę konſerwowáć będzie dla Rzeczyp. Ktoby ſię záś ſprzeciwiał ziázdowi Deputatow do Rawy lub Stároſtá, lub kto inny, ſądzony bydź ma Kárą *Peculatûs.*

Podſkárbi W. K. nie może Kwartowych pieniędzy ná żadne intereſſa Rzeczyp. záżywáć tylko ná Woyſko, y ná káżdym Seymie powinien ſię rachowáć, Kwity pokazáć, wydáć tych, ktorzy nie wypłacili. Deputaci też powinni podobnież Regeſtra mieć z Podſkárbim. Podſkárbi wraz z Deputatámi podpiſuie Kwity z Kwarty, á Woyſku ná puł Roká powinni wypłacáć.

Tákaż też Kwartá y w Litwie, y tymże porządkiem poſtánowiona co y w Koronie z Dobr Krolewſkich, ktorą powinni Poſſeſſorowie wnoſić ná S. Jan do Wilná. Podczás Woyny Tureckiey dwoiſtá byłá Kwartá náznáczona, iedná ná Woyſko, á druga ná Artyleryą, według Konſtt. Roku 1637., 1638., y 1641. Ktoby záś Kwartę zátrzymáwſzy Stároſtwo, lub Krolewſzczyznę komu inſzemu ſprzedał, lub uſtąpił, tedy Anteceſſor, nie Sukceſſor powinien zapłácić ią.

Senatorowie lub Poſłowie, ktorzy zátrzymáli Kwarty w ſwoich Krolewſzczyznách głoſu ná Seymie mieć nie mogą. Sprawy wynikáiące z Kwarty do rozeznánia Trybunału Radomſkiego należeć máią.

SENAT POLSKI.

RZeczpoſpolitá z Trzech Stánow ieſt uſtánowiona: z Krolewſkiego, Senatorſkiego, y Rycerſkiego. Więc po opisániu Krolewſkiego Stánu, y Rządu, przyſtępuię do Senatorſkiego.

Senatorow Polſkich powagá ieſt pierwſza po Krolu y dożywotnia. W Krzeſłách przy Krolu ſwoie decyzye dáie, dla tym wygodnieyſzey, y ſpokoynieyſzey deliberacyi y Rády dánia Oyczyznie.

Senat ieſt z dwoch Stánow złożony: z Duchownego Arcybiſkupow y Biſkupow, y z Swieckiego, Woiewodow, y Kaſztelanow.

Duchowni náypierwſzy Rang y Mieyſce w Senácie trzymáią od dáwnych czáſow, przy ktorym ich Alexander Krol ſtwierdził ná Seymie Lubelſkim iáko wyżey w hiſtoryi namieniłem. Dla tego záś Rzeczpoſpolita Duchownych do Senatu y Prymu przyłączyłá. 1. dla Powagi większey Religii y błogoſłáwieńſtwá w Rádách wſzelákich 2. dla utrzymánia paſſyonatow y ſwáwolnych Krolow. 3. dla prędſzey zgody ułożenia między záwziętemi Stánámi, ile że káżdy záwſze zwykł ſłuchác

ſłuchać perſwazyi Biſkupow z Bogiem złączonych. 4. dla utrzymánia Wiáry S. y Práw Boſkich, przeciwko ktorym teraźnieyſze Sekty zwykły podburzać y podniecać paſſye ludzkie. A potym że wſzędzie po Páńſtwách całego Swiátá ten Stán ma we wſzyſtkich Rádách Prym.

Senat ieſt przydány Krolowi dla ſpráwiedliwſzych Sentymentow zá godnemi Rádámi y kochaiącemi Spráwiedliwość y Dobro Oyczyzny, ile że Krolowi ſamemu trudno ſię rządzić właſnym rozumem, iáko Stefan Krol przyznał Roku 1575., y 1576. A potym żeby byli ſtrożámi wolności w umyſle Krolow. Senatorowie nie mogą bydź kreowáni tylko z Stánu Szlácheckiego według Konstt. 1550. Senatorowie kiedy ſą kreowáni muſzą przyſięgáć Krolowi y Rzeczyp. przy Kanclerzu Koron. ná wierność, wierną Rádę, Sekretu dotrzymánie Krolowi y Rzeczyp. ná Aukcyą Rządu pięknego w Oyczyznie, ná donieſienie zdrády wſzelkiey, y ná iey ſprzeciwienie ſię, y zgubę, ná ſpráwiedliwą decyzyą w ſądách wſzelkich. Tę przyſięgę Duchowni y Swieccy Koronni y Litt. wypełnić powinni. Senatorowie Swieccy powinni bydź Poſſeſſyonáci káżdy w ſwoim Woiewodztwie, według Konstt. 1613. Ze záś zá Zygmuntá Auguſtá przybyli do Senatu Litewſcy, Kijowſcy, Wołyńſcy, y Inflantcy, więc porządek ich tu opiſuię z wielu zebránych hiſtoryków.

ARCYBISKUPI y BISKUPI.

Arcybiſkupi	Gnieznieńſki	Przemyſłſki
	Lwowſki	Zmudzki
Biſkupi	Krákowſki	Chełmińſki
	Kujawſki	Chełmſki
Alternata	Wileńſki	Kijowſki
	Poznáńſki	Kamieniecki
	Płocki	Inflantſki
Alternata	Warmińſki	Smolenſki
	Łucki	

SWIECCY.

Kaſztelan	Krákowſki	Lubelſki
Woiewodowie Alternata	Krákowſki	Połocki
	Poznáńſki	Bełſki
		Nowogrodzki
	Wileńſki	Płocki
	Sendomierſki	Witebſki
Kaſztelan	Wileńſki	Mazowiecki
Woiewodowie	Kaliſki	Podlaſki
	Trocki	Rawſki
	Sierádzki	Brzeſciańſki
Kaſztelan	Trocki	Chełmińſki
Woiewod.	Łęczycki	Mſciſławſki
Stároſtá	Zmudzki	Malborgſki
Woiewodowie	Brzeſki Kujawſki	Bracławſki
	Kijowſki	Pomorſki
	Inowrocławſki	Minſki
	Ruſki	Derpacki
	Wołyńſki	Inflantſki álbo Wendeńſki
	Podolſki	Parnawſki
	Smolenſki	Czerniechowſki

KASZTELANOWIE KRZESŁOWI.

Poznáńſki	Kaliſki
Sendomierſki	Woynicki

Gniez-

Gnieznieński	Witebski
Sieradzki	Czerski
Łęczycki	Podlaski
Zmudzki	Rawski
Brzeski Kujawski	Brzesciański
Kijowski	Chełmiński
Inowrocławski	Mściſławski
Lwowski	Elblągski
Kamieniecki	Bracławski
Wołyński	Gdański
Smolenski	Miński
Lubelski	Derpacki
Połocki	Inflantski álbo Wendeński
Bełski	Parnawski
Nowogrodzki	Czerniechowski
Płocki	

KASZTELANOWIE MNIEYSI.

Sądecki	Brzezińſki
Miedzyrzycki	Kruſwicki
Wiſlicki	Oſwiecimſki
Biecki	Kamieńſki
Rogozińſki	Spicimirſki
Radomſki	Inowłodzki
Zawichowſki	Kowalſki
Lędzki	Santocki
Sremſki	Sochaczewſki
Zarnowſki	Warſzawſki
Małogoſki	Goſtyńſki
Wieluńſki	Wiſki
Przemyſlſki	Raciąſki
Chalicki	Sierpſki
Sanocki	Wyſzogrodzki
Chełmſki	Rypińſki
Dobrzyńſki	Zakrocimſki.
Połaniecki	Ciechanowſki
Przemęcki	Liwſki
Krzywińſki	Słonimſki
Czchoſki	Lubaczewſki
Nakielſki	Konarſki Sieradzki
Roſpirſki	Konarſki Łęczycki.
Biechoſki	Konarſki Kujawſki
Bydgoſki	

MINISTROWIE KORONNI.

Marſzałek W. K.	Marſzałek W. Litt.
Kanclerz W. K.	Kanclerz W. Litt.
Podkanclerzy W. K.	Podkanclerzy W. Litt.
Podſkárbi W. K.	Podſkárbi W. Litt.
Marſzałek Nad. K.	Marſzałek. Nad Litt.

Alternaty miedzy Senatorámi nie codziennie, ále co Seym ſię odmieniáią.
Krol Senatorſkie Urzędy rozdawáć powinien Szláchcie záſłużonym, ſławę kochániącym, dozrałym w wieku, rozumie y doſkonáłości, iák Jagieło dyſponował

Roku

Roku 1443. y Kazimiez Syn iego Roku 1454. y Zygmunt Auguſt Roku 1550. nie Cudzoziemcom, áni bez záſług, nie młodym, bo młode rozumy częſto przewracáć zwykły Rządy.

Seymy przedtym 16. Senatorow náznaczáły do rezydencyi przy Krolu, ále od Roku 1641. náznácza káżdy Seym 28. to ieſt Biſkupow 4., Woiewodow 8. Kaſztelanow większych 8. mnieyſzych 8. Duchowni przez puł Roká, Swieccy záś tylko 3. mieſiące, Alternatą obligowáni ſą ſiedzieć pod kárą pieniężną Roku 1609. náznáczoną ná Swieckiego 2000. grzywien, á ná Duchownego 6000. grzywien, ktora kárá reaſſummowána Roku 1678. chybáby chorobá exkuzowałá, álbo racya fundamentálna, y to trzebá przyſiąc ná prawdę ná Seymie. Do tey rezydencyi tylko w gránicách Polſkich y Litt. obligowáni ſą Procz Senatorow y Stán Rycerſki ná rezydencyą do Krolá z káżdego Woiewodztwá iednego deputowáć powinien dla zupełnieyſzych obrád ile woiennych. Wolno przytym y innym Senatorom przyieżdżáć, ktorzy tęż powágę máią do wſzelkich Rád, co y Rezydenci. Rezydencya tá záczyna ſię od nowego Roku według Konſtt. Roku 1641. Ruſkim Biſkupom, y Senatorom Swieckim Rzeczpoſpolitá náznaczyłá penſyi po złotych 500. Przy tych Senatorach Krol Senatus-Conſiliá konwokuie, ktorych reſultata Kanclerzowie konnotuią y ná Seymie przyſzłym donoſzą z podpiſem Rezydentow. Jeżeli záś co przeciwnego Práwom decydowáne ieſt przez nich, Stán Rycerſki inſtyguie o kárę według Konſtt. R. 1641. 1662. 1669. Ciż Senatorowie wolni ſą od impetycyi Práwnych w Trybunałách przed y po rezydencyi ná 6· Niedziel. Toż ſámo ſię ma rozumieć y o wſzyſtkich Senatorách y Poſłách ná Seymie będących áż do Seymikow Relacyálnych. Toż ſámo y o Poſłách do poſtronnych Monárchow, y o Kommiſſárzach áż po ſkończoney funkcyi. Tym wſzyſtkim żadne ſądy áni Kapturowe kondemnátami lub Dekretami ferowánymi ſzkodzić nie mogą, byle ná przyſzłey ſpráwie pokazáli Teſtimonium Senatorowie Márſzałká W. K., á Poſłowie Márſzałká Rycerſkiego według Konſtt. Roku 1678. Tymże wſzyſtkim beſpieczeńſtwo obwárowáno, ták iák Deputatom Trybunálſkim Roku 1667.

Senatorom zá gránice wyiechác ſię nie godzi bez konſenſu Rzeczypoſpolitey Roku 1613. Senatorow Duchownych y Swieckich ná Seymikách ſwego Woiewodztwá obligacya bywáć Roku 1565. Senatorowie áni Stároſtowie nie powinni mieć żadnych Chorągwi Kwarciannych, dla przeſzkody obrád publicznych, y innych racyi, ile gdzie przychodzi opisáć Woyſko, á ſáme głowy woyſkowe nie mogą doſtátecznie obligacyi ná ſiebie opisáć według Konſtt. Roku 1591. Wolni ſą od Popiſow, ieżeli ná ten czás Seym ſię agituie. Ná nie przytomnych podczás Seymu Biſkupow ieſt kárá grzywien 40. ná Woiewodow y większych Káſztelánow 20. á ná niżſzych 10. grzywien.

O KARDYNAŁACH.

OYciec S. ma záwſze od początku Koſciołá S. Kárdynálow, o czym wyżey wolno czytáć pod Papieżámi, pod Páńſtwem Włoſkim.

Kárdynálowie ſą pierwſi przed Biſkupámi co do Rządu Koſciołá Uniwerſálnego, bo weſpoł z Papieżem záſiádáią ná Rádách. Co záś do Juryſdykcyi Dyecezyi ſą pierwſi Biſkupi, bo y Papież ſam ieſt Biſkupem Rzymſkim, á do tego Papież dáie Tytuł Biſkupom *Venerabiles Fratres*, á Kárdynałom *Filii Chariſſimi*, y przedtym ná Synodách generálnych pierwſze mieyſce Biſkupi mieli iák Kárdynáli, o czym Łubieńſki *fol. 274.* Kárdynałow obligacya byłá przedtym w Rzymie mieſzkáć, ále teraz ten honor w wielu Páńſtwách Biſkupi otrzymuią, iáko y teraz záſzczyca ſię Polſká Janem Lipſkim Kárdynałem y Biſkupem Krákowſkim wielkim przedtym Miniſtrem y Kanclerzem W. K. y wielą przed nim innymi o czym Nieſiecki. S. J.

W Polſzcze záwſze kontrowerſye bywáły w Senacie Biſkupow o mieyſce z Kárdynałámi, á oſobliwie Arcybiſkupow Gnieźń. Roku 1451., gdzie ná Seymie Piotrkowſkim Konſtytucya ſtánełá, żeby od tąd bez konſenſu Rzeczyp. nikt nie ważył ſię z Biſkupow konkurowáć o honor Kárdynalſki, o czym wolno czytáć obſzerniey Herburtá *fol. 63.* y Januſzowſkiego *Lib. 2. part. 2. fol. 19.* ále trudno tego ma zábronić Rzeczpoſpolita Rzymowi y Monarchom rekomenduiącym zaſłużonych do tey Eminencyi, tym bardźiey, kiedy to ieſt z honorem krwi ſzlacheckiey Narodu Polſkiego.

O ARCYBISKUPIE GNIEZNIENSKIM.

ARcybiſkupow Gnieznieńſkich powágá roku 965. iáko wyżey w Hiſtoryi zá Micisławá Xiążęcia Polſkiego ufundowána, y nieuſtánnie pierwſza w Polſzcze.

Roku 1215. Podczás Concilium Laterańſkiego Innocenty III. Papież przydał do tey powági Honor *Legati Nati* Henrykowi Kietliczowi Arcybiſkupowi Gnieznieńſk.

Roku záś 1416. Prymaſoſtwo przydáne Mikołáiowi Trąbie Arcybiſk-Gnieznień. ná Concilium Konſtańcyeńſkym, o czym Olſz. y Karn. *de Primatu Arch. Gneſnen.*

Roku 1515. Leo X. Papież ná Concilium Laterańſkim Janowi Łaſkiemu Arcyb. Gnieznień. Poſłowi wielkiemu od Zygmuntá I. potwierdził też sámę powágę *Legati Nati* y Prymacyalną, ná co Bulla ieſt w Gnieznie.

Arcybiſkup Gniezn. iáko Legatus-Natus może wſzyſtkich Biſkupow Polſkich Dekreta apellacyálne relaxowáć, approbowáć, y káżdey Dyecezyi Sprawy ſądzić może, ále z appellacyą do Nuncyátury. Arcybiſkup Gnieznień. ieſt pierwſzym Xiążęciem Korony Polſkiey w Przywileiu Kazimierzá Wielkiego w Poznániu dánego mu Roku 1360. á od Zygmuntá Auguſtá approbowánego 12. Páździerniká roku 1560. o czym Olſz. Miał przedtym y tę Prerogatywę, że Elekcye Biſkupow Polſkich konfirmował, bo ná ow czás Kápituły ſobie godnych, ſtárych, y záſłużonych z między ſiebie obieráły Biſkupow, ktore im Kazimierz IV. y Zygmunt odebrał; o czym wyżey w Hiſtoryi.

Arcybiſkup Gniezn. koronuie Krolá y Krolową według Przywileiu Kazimierzá IV. Roku 1451. y Zygmuntá Auguſtá Roku 1550. o czym Łaſki *fol. 170.* ná co ma y Bullę Syxtuſá. V. Papieżá. Jeżeli ná ten czás Arcybiſkup umrze, to Biſkup Kujawſki ma po nim pierwſzy moc koronowánia Kroleſtwá według Przywileiu Roku 1576. ták Karnkowſki koronował Stefaná, bo Uchańſki Arcybiſkup upárł ſię przy nominacyi Maxymilianá, ták y Tylicki Krolową Konſtancyą, bo Maciejowſki nie miał ieſzcze expedycyi na Arcybiſkupſtwo, ták y Dąbſki Krolá Auguſtá II. áni może Biſkup Krákow. lubo w ſwoim Koſciele pretendowáć koronowánia, bo decyzya Rzymſka záſzłá Roku 1675. Olſzowſkiemu nominowánemu dopiero Arcybiſkupowi Gniezn. ná koronacyą Krolá Janá III. kiedy mu Trzebicki był przeciwny, ieżeliby záś y Biſkupá Kujaw. nie było, tedy Biſkup Poznáń. powinien bydź náypierwſzy iáko Wielkopolſki Biſkup, ále choć przy prezencyi Hozyuſzá Biſkupá Poznáń., iednák teráżnieyſzego Regnantá koronował Lipſki Biſkup Krákow. teraznieyſzy Kárdynał. Arcybiſkup Gniznińſki káżdy z dáwności záżywá ſtroiu purpurowego nákſztáłt Kárdynalſkiego, iáko o tym ſwiadczy Ceremoniale po Włoſku opiſáne przez Mareſkottego Nuncyuſza, á potym Kardynáła, ktore podał w Rzymie do ſekretaryi 10. Lipca Roku 1669. y toż ſamo ingroſſowáne w Archiwie Gnieznińſkim. Ma záwſze Kánoniká Gniezn. Krucyferá, ktory przed nim Krzyż ſrebrny noſi w Senacie y w pokoiu krolewſkim podczás Audyencyi, y ná koniu przed káretą wiezie przed iádącym publicznie. Ma tákże ſwego Márſzałká záwſze Senatorá, ktory Márſzałkowſką Łaſkę przed nim wraz przy Krucyferze nieſie, y ná koniu wiezie przed publicznie iádącym ná audyencyą do Krolá, y dopiero przed Krolem ią ſpuſzcza, ktora w niebytnoſci Márſałkow, y przed Krolem nieść może y podczás Seymu. Ma y Kanclerzá y Referendarzá Nádwornych z Prałátow lub Kánonikow Gnieznieńſkich kreowánych, ná co im dáie ſwoie Patenta y máią ſwoie Officia. Biel *lib. 6.* Ná przyiázd Prymasá Krol Officyaliſtow poſyła ná doł do przyięcia go, á Márſzałek W. K. nád ſchodámi czeka, y Krol w pokoiu kilka krokow czyni do niego. O czym tenże ſam Ceremoniarz włoſki ſwiadczy.

Przemyſław II. Krol Polſki dał Przywiley Jakubowi Arcybiſkupowi Gnieznień. y Sukceſſorom iego Roku 1284. ná wolne bicie Monety; o czym Kromer *Lib. 8.* y Olſzowſki. Krol w liſtách ſwoich dáie mu Tytuł: *Reverendiſſimi in Chriſto Patris.* Po śmierci Krolá Prymas ma władzą Seymom czáſu náznaczánia, prezyduie ná Elekcyi, nominuie Krolá, wici ná Poſpolite ruſzenie wydáć może w potrzebie, y intytułuie ſię *INTERREX* Kroleſtwá. W niebytności Krolá w Polſzcze Seym może konwokowáć w potrzebie Rzeczyp. iáko Karnkowſki zrobił w niebytności Zygmuntá III. o czym Pias. *fol. 140.*, y Łubieńſki *fol. 12.* Zá Zygmuntá I. w Litwie będącego Gamrat Prymas ná Seymie Piotrkowſkim prezydował, Senatus-Conſilia odpráwiał, y konſtytucye publikował. Tenże podczás choroby Krolewſkiey prezydował w Senácie. Ták y Wężyk prezydował, kiedy chorował Władyſław IV. Prymas powinien bydź ſtrożem Práw y Swobod Oyczyzny, ſtrofowáć Krolá przeciwnego Práwom, konwokowáć Stány, o czym Konſtt. Roku 1609. Ták Maciey Łubieńſki

ſki Prymas Władyſławá IV. pierwey liſtem ſtrofował, potym y podczás Seymu w mowie ſwoiey, y ſkutecznie, bo go odwiodł od woyny Tureckiey przeciw woli Rzeczypoſpol. intentowáney. W przytomności Prymasá konfunduiący ieden drugiego Szláchcic 3. grzywny zápłácic powinien, á rániący 14. o czym Konstt. w Wiſlicy Roku 1368.

ARCHIKAPITUŁA GNIEZNIENSKA záſzczycona powágą Arcybiſkupá y Prymasá ſwego, Prym trzyma przed innemi w Polſzcze. Zámyka w ſobie sám wybor Szlácheckiey krwi Polſkiey, Prałátow 7. Proboſzczá, Dziekaná, Archidyakoná, Kantorá, Scholaſtyká, Kuſtoſzá, Kanclerzá, y Kánonikow Szláchty 18. Doktorow Theologii dwoch, ktorzy ſą záwſze káznodzieiámi w Kátedrze, Doktorow J. U. dwoch, Medicinæ iednego, procz Suffráganá, ktory nie może bydź nigdy Prałátem tylko Kánonikiem, y ma Votum ſwoie w Kápitule po Prałátach. Wſtępuiący do tey Kápituły przy Inſtallácyach ſwoich powinni z 4. Herbow ſię wywieść y reformacyámi probować, o czym niżey pod Kátedrámi. Obiera z między ſiebie tá Kápitułá corocznie z Szláchty do Trybunału Koronnego Prezydentá y Vice-Prezydentá, y nie maſz Práwá o tym, żeby koniecznie Prałát był Prezydentem, bo y teraźnieyſzy Miaſkowſki Kánonik Gniezn. ieſt Prezydentem, y wielu przed nim było. Tá Kápitułá oboſtrzyłá Dekreta ſwoie juramentem, że żadnego pierwſzą wokacyą porzucáiącego przyiąć nie może, oſobliwie dimiſſos ex Soc. JESU. Záżywáć poczęłá Orderow dla dyſtynkcyi od innych Roku 1737. ná co ma Bullę Rzymſką od Klemensá XII. Papieżá. Order ten ma w ſobie Krzyż á w Krzyżu Orzeł, á w Orle S. Woyciech z iedney ſtrony, á z drugiey ſtrony lilie herb Kápitulny, ten Order noſzą ná łańcuchu złotym. Przed 100. álbo więcey lát táż Kápitułá záżywáłá Orderow, ále przez woyny uſtáwiczne w Polſzcze zániedbáłá byłá, á przytym też konſens Rzymſki przez Szwedow záginył.

Arcybiſkup Gniezneń. procz Kápituły Kátedrálney ma w Archidyecezyi ſwoiey 12. Kollegiat procz Regulárnych, Archidyakonatow ma 7. Koſciołow wſzyſtkich Parochiálnych 863. procz Koſciołow Zákonnych, obſzerność Archidyecezyi ná ſzerz ma około 50. á ná wzdłuż 58. mil zámykáiąc w ſobie Woiewodztwá Kaliſkie, Sieradzkie, Łęczyck., Rawſkie, Kaſzubſką Ziemię, y Powiát Opoczyńſki Woiewodztwá Sendomirſkie.

Arcybiſkup Gniezneń. ma Suffrágánow Biſkupow Krákowſkiego, Wrocłáwſkiego ná Sląſku, Kujáwſkiego, Wileńſkiego, Poznáńſkiego, Płockiego, Łuckiego, Zmudzkiego, Chełmińſkiego, Inflantſkiego, Smoleńſkiego, á przedtym Kamieńſkiego, y Lubuſkiego.

O ARCYBISKUPIE LWOWSKIM.

ROku 1361. Kazimierz Wielki Krol Polſki u Urbaná V. Papieżá wyrobił ná Ruś Metropolią, ktorą pierwey w Chaliczu lokował, ále Władyſław Jagieło przenioſł ią do Lwowá, o czym obſzerniey Skrobiſzewſki.

Arcybiſkup Lwowſki ma ſwoich Suffrágánow Biſkupow Premyſlſkiego, Chełmſkiego, Kijowſkiego, y Kamienieckiego, od ktorych Appellacye do niego idą, ále od niego do Prymasá, álbo do Nuncyatury. Arcybiſkupowi Lwowſkiemu, iáko y Biſkupom Ruſkim wolno trzymáć Opáctwá y Beneficia, dla ſzczupley ich intraty. Arcybiſkup Lwowſki, y Biſkupi Ruſcy obligowáni ſą zieżdżáć ná Synody Prowincyálne Gnieznieńſkie, álbo Poſłow wyſłáć, y mieyſce máią w Senacie iáko wyżey.

KAPITUŁA LWOWSKA ma Herb Náyś. Pánnę ná Xiężycu rogátym ſtoiącą á pod Xiężycem Lew leży. Zámyka w ſobie Kánonikow wſzyſtkich z Prałátámi 16. y z między nich iednego obiera ná Trybunał Koron.

Arcybiſkup Lwowſki ma w Metropolii ſwoiey według Sulikowſkiego Arcybiſk. y Skrobiſzew. Dekanatow 7., á Koſciołow Párochiálnych 103.

O BISKUPIE KRAKOWSKIM.

METropolia Krákowſka rowno z Gnieznieńſką fundowána Roku 996. zá Mieciſławá, y ná ten czás dwoch Arcybiſkupow miáłá Polſká, ále po 7. Arcybiſkupách

pách Krákow. oſmy Lambert Zulá zániedbał po Palliuſz do Rzymu poſłáć Po nim też S. Stániſław przy ſwoiey S. pokorze nie pretendował tego honoru, y ták Metropolia odmieniona w powágę Biſkupią. Iwo Biſkup Krákow. bedąc w Rzymie u Grzegorzá IX. Papieżá odebrał Palliuſz chcąc przywrocić Arcybiſkupią powágę, ále powracáiąc w drodze umárł. Kazimierz Łubieński miał tákże ſobie przyſłány Palliuſz od Klemensá XI. Papieżá, ále iuż był umárł w Kielcách 12. Maiá Roku 1719. kiedy Palliuſz w drodze był. Fulko iednák Biskup Krákowski wyrobił to u Stolicy Apoſtolskiey, że Krákowski ieſt pierwſzym nád innych Biſkupem Dług. *Tom. 1. Lib. 6.* Biſkup Krakow. ieſt Xiążęciem Siewierskim, ktore Xięſtwo kupił Oleſnicki od Xiążąt Slaſkich dla Biſkupow Krákow. y inkorporował do Polſki. Przedtym iednák Boleſław Pudicus uprzywileiował był Biſkupow Krákow. Xiążętámi ſię tytułowáć z kondycyą, żeby Krolá raz w Rok czeſtowáli, y przez Dobrá ich przeieżdżáiącemu rádzi byli, o czym Kromer. Biſkupi Krákowſcy iáko Xiążętá Siewierſcy máią abſolutny rząd w Xięſtwie ſwoim, y przy delegowánych od Kápituły dwoch Kánonikách ſądzą ná Trybunále Siewierſkim ſpráwy tego Xięſtwá bez appellacyi y máią w Xięſtwie tym Urzędnikow Ziemſkich, y Sędziow Ziemſkich, y Grodzkich.

KAPITUŁA KRAKOWSKA złożona ieſt z Prałátow 7. gdzie pierwſzym Prałátem ieſt Dziekan, Archidyakon, Proboſzcz, Scholaſtyk, Kantor, Kuſtoſz, y Kanclerz. Kánonikow Szláchty wywiedzionych z 4. Herbow ſtwierdzonych reformacyámi 24., Doktorow Theologii 2., Doktorow J. U. 2., Medicinæ iednego. Tá Kápitułá znácznym koſztem wyrobiłá ſobie z Rzymu od Klemensá XII. Papieża Roku 1732. Bullę ná wolne noſzenie y záżywánie Orderow Krzyżá złotego, w ktorym Orzeł biało ſmelcowány á w Orle S. Stániſław z złotá wyrobiony z iedney ſtrony, á z drugiey ſtrony 3. Korony Herb Kápitulny ná łáńcuchach złotych.

Biſkup Krákowſki zámyka w Dyecezyi ſwoiey Woiewodztwo Krákow. Sendomir. y Lubelſkie, Kollegiat ma w Juryſdykcyi ſwoiey 17. Sendomirſką, S. Floryaná ná Kleparzu, Wiſlicką, Kielecką, Szkalmirſką, S. Michałá ná Zamku Krákow. Sądecką, Opátowſką, S. Jerzego, Wſzyſtkich SS., S. Anny w Krákowie, Tárnowſką z Proboſtwem Infułackim, Lubelſką, Bobowſką, Woynicką, Buſką, Pilecką. Archidyakonatow liczy 6. z tych w Krákowſkim według komputu Anni 1711. Koſciołow liczy 372. w Sendomirſkim 59., w Zawichowſkim 167., w Sądeckim 208., w Lubelſkim 127., w Pileckim 20., á wſzyſtkich ogułem 976., á Zalaſzewſki ich rácbuie wſzyſtkich 1018. Opáctwá ma znáczne Tynieckie, Mogilſkie, Szczyrzyckie, Jędrzejowskie, Sądeckie, Hebdowskie, Koprzywnickie, Sieciechowskie, y Proboſtwo Miechowskie. Biskup Krákow. ieſt tákże Kanclerzem Akádemii Krákowskiey, o ktorey niżey pod Kápitułámi.

O BISKUPIE KUJAWSKIM.

TO Biskupſtwo erygowáne wraz z Metropolią Gniezneń., ále w Kruſzwicy dopiero Władyſław I. przenioſł ie do Wrocławká ufundowáwſzy tám Miáſto od ſwego Imienia názwáne *Vladiſlavia*, o czym Dług. *Tom. 1.* Biskup Kujawski y Pomorskim ſię piſze, bo Pomerania do iego Dyecezyi należy.

Biskup Kujawski w niebytności Prymasá, álbo po śmierci tytułuie ſię *INTERREX*, Seymy konwokuie, nominuie Krolá, y koronuie, y to wſzyſtko robić powinien co Prymas, co mu przyſądziłá Rzeczpoſpolitá ná zieździe Jędrzejowskim iáko pierwſzemu Biskupowi Wielkopolskiey Prowincyi po Arcybiskupie Roku 1576. Olſzowski twierdzi, że tá Konſtytucya w komput Práw Koronnych nie weſzłá, żeby náymniey powádze Przymacyálney nie ubliżyłá, iednák iuż praktykowáne to Práwo ná Dąbskim Biskupie Kujawskim.

KAPITUŁA KUJAWSKA ma Herb Náyś. Pánny piáſtuiącey P. JEZUSA pod nogámi iey Xiężyc y pole złote. Złożona ieſt z Prałátow 8. Proboſzczá, Dziekaná, Archidyakoná, Scholaſtyká, Kantorá, Kuſtoſzá, Archidyakoná Pomorsk., Kanclerzá y Kánonikow 18. z ktorych iednego corocznie ná Trybunał Koron. obiera.

Biskup Kujawski ma w ſwoiey Dyecezyi Woiewodztwá Brzeskie, Kujawskie, y Inowrocławskie, Pomeranią, Lemburgski, y Bytomski Powiát, y Gdańsk Miáſto, ma Kollegiátę iednę w Kruſzwicy, drugą w Wolborzu Dobrách ſwoich, Archidyákonatow

natow 3. Kujawski, Kruſzwicki, y Pomorski, Dekanatow 22., w ktorych Koſciołow wſzyſtkich ráchuie według Damalewiczá 292. procz Kláſztorow.

O BISKUPIE WILENSKIM.

TO Biſkupſtwo przez Władyſławá Jagiełá fundowáne y Kátedrá erygowána Roku 1387. y Rzeczpoſpolitá przy unii z Litwą náznaczyłá Biſkupowi Wileńſkiemu mieyſce w Senacie y Alternatę z Biſkupem Poznáńſkim, o czym Gwagnin, Decius *Lib. 3.* Kromer *Lib. 15.*

Biſkup Wileński piſze ſie Xiążęciem Iwanem, y ma ſwoię Juryſdykcyą obſzerną po całym Xieſtwie Litewſkim y w białey Ruſi áż do gránic Moſkiewſkich.

KAPITUŁA WILENSKA ma Herb 3. Korony, ták iáko Krákowſka, złożona ieſt z ſzeſciu Prałátow, Proboſzczá, Dziekaná, Archidyakoná, Kuſtoſzá, Scholaſtyká, Kantorá, y 12. Kánonikow, po ktorych máią Stallum Kanclerz Dyecezyi, y Archidyakon Biattoruſki; Ci wſzyſcy máią uſum Mantoletow, Rokiet, y Togámi Rzymſkiemi czerwonemi ſą przyſtroieni podczás Swiąt w Kátedrze. Koſciołow Dyecezya Wileńſka liczy 500.

O BISKUPIE POZNANSKIM.

TO Biſkupſtwo fundowáne wraz z Gnieznień. Metropolią zá Mieciſławá Roku 996. Biſkup Poznáńſki tytułuie ſię y Wárſzawſkim, bo Dyecezya Wárſzawſka do niego należy y pretenduie prymu po Biſkupie Kujawſkim do nominacyi y koronacyi Krolow przed Krákowſkim, ále mu ſię nie udáło podczás koronacyi teráźnieyſzego Regnantá; lubo on nominował iáko pierwſzy Biſkup po Kujawſkim w Wielkopolſkiey Prowincyi.

KAPITUŁA POZNANSKA ma Herb S. Piotrá z kluczámi złożona z Prałátow 10. Proboſzczá, Dziekaná, Archidyakoná, Kantorá, Kuſtoſzá, Scholaſtyká, Archidyakoná Sremſkiego, Pſzczewſkiego, y Warſzawſkiego, Kanclerzá Poznáń., y Kánonikow 24. przed ktoremi po Prałátach, ma mieyſce y ſtallum w Chorze Kawaler Maltáńſki, y Kommendor Poznáńſki, obiera z między ſiebie Deputatá ná Trybunał Koron. Dyecezya Poznáńſka zámyka w ſobie Kollegiat 8. z ktorych Warſzawſka Prym trzyma, y pretenduiąca honoru Kátedrálnego z przyczyny rezyduiących Kroleſtwá w Warſzáwie, Archidyakonátow 4. á Koſciołow wſzyſtkich 590.

O BISKUPIE PŁOCKIM.

BIſkupſtwo Płockie zárowno z Gnieznień. Metropolią fundowáne Roku 966. od Mieciſławá, Biſkup intytułuie ſię Xiążęciem, bo cáły Pułtuſki Powiát należy do Juryſdykcyi iego, y ták ſądzi Szláchtę iák w Xięſtwie Siewierſkim Biſkup Krákowſki.

KAPITUŁA PŁOCKA ma Herb Nayś. Pánnę P. JEZUSA piáſtuiącą, złożona ieſt z Prałátow y Kánonikow 24., między ktoremi y Arcybiſkup Gnieznień. ieſt Kánonikiem Płockim z funduſzem Xięſtwá Łowickiego, o czym niżey pod Xięſtwem Łowickim. Proboſzcz záś tytułuie ſię Xiążęciem Sieluńſkim, w ktorym Xięſtwie ma Juryſdykcyą abſolutną. Dyecezya Płocka zámyka w ſobie Archidyakonátow 3., Dekanátow 16., á Koſciołow wſzyſtkich Parochialnych 311. Kápitułá Płocka corocznie deputuie iednego ná Trybunał Koronny.

O BISKUPIE WARMINSKIM.

PO ſzczęſliwie záwoiowánych Prusách od Monárchow Polſkich cáłe Pruſy oddáne były pod dyſpozycyą Papieżow dla tym gruntownieyſzego tám záſzczepienia Wiáry S.

Innocenty IV. Papież náypierwey posłał do Toruniá Doktorow 4. w nauce, y Swiątobliwości wyprobowánych, á potym wysłał Legatá swego Wilhelmá Biskupá Mutyńskiego (ktory potym był Alexandrem III. Papieżem) Ten Synod konwokował w Toruniu u Bernárdynow, y odpráwił przy obecności Arcybiskupá Gniezn. y wielu Biskupow Polskich, Prałátow y Opátow. Ná tym Synodzie decyzya stánełá rozdzielenia Prus ná 3. częsci, z ktorych 3. częsci w káżdey po dwie częsci wydzielone Krzyżakom ná obronę Prowincyi, á ná trzech częściách od trzey częsci pozostałych Biskupstwá 3. erygowáne: WARMINSKIE, SAMBIYSKIE, y POMEZANSKIE y przeztegoż Posłá Biskupi záraz byli kreowáni, y konsekrowáni. Absolutny záś Rząd całych Prusow zostáwiony do dyspozycyi Stolicy Apostolskiey. Biskupstwá Sambiyskie y Pomezańskie były fundowáne w Prusách Xiążęcych, álbo iák teraz zwáne w Brándeburgskich, y te záwsze były w Teutoniczney Potencyi, iák záś dostáły się pod Rząd Albertá Margrábi, ták te dwá Biskupstwá zátrácone, bo ná Xięstwá Swieckie czyli Dobrá przemienione zá dyspensą Marciná Lutrá.

Biskupstwo záś Warmińskie zostáło się w dyspozycyi Monárchow Polskich, po záwoiowánych Krzyżakách, o czym niżey pod Prusámi, y dla tego dáwny y gruntowny Wiáry S. szczep tám się konserwuie.

Biskup Warmiń. w Warmii iest Xiążęciem Warmińskim, on sądzi Szláchtę cáłego Xięstwá bez żádney Appellacyi, y wszystkie Spráwy, y ták iáko Biskup Krákow. w Xięstwie Siewierskim ma swoy Trybunał. Onże prezyduie záwsze w Senacie Pruskim ná Generałách Pruskich, y on podczás Interregnum konwokuie Prusy przed Seymem Elekcyi. Obligowány iest bywáć ná Synodzie Prowincyálnym Gniezn.

KAPITUŁA WARMINSKA ma Przywiley od Zygmuntá I. Roku 1512. wolney Elekcyi Biskupow, ále Krol 4. Kandydatow podáć powinien z Familii Pruskiey, teraz iednák Krolowie tego nie słuchaią, dla nie pozwolenia im szczęśliwszey prerogatywy nád dáwnieysze Kátedry w Polszcze, y kogo zechcą kreuią Biskupámi, byle się postárał o Indygenat Pruski, iednák do tąd tá Kápitułá nie przyimuie Biskupá, pokiey pierwey Kánonikiem nie będzie. Tá Kápitułá złożona iest z Prałátow y Kánonikow 16. y nie deputuie z między siebie ná Trybunał, bo wszyscy są przywiązáni do rezydencyi przy Kátedrze. Ma Herb Brámę żeláznę y puł Krzyżá, á nád Herbem Mitrá Pápieska, y nád Mitrą Krzyżyk. Co Miesiąc dystrybuty między rezydentow dzielą, y tylko 60. dni wolnych w Roku máią do wyiázdu.

Biskup Warmiński Alternatą kreuie Kánonikow z Kápitułą á Oyciec S. konfirmuie.

Dobrá Biskupie ná 3. Częsci rozdzielone, z ktorych trzecią część Kápitułá partycypuie, ále iák Biskup ták Kápitułá náybogátsze y náypunktuálnieysze Intraty w Polszcze ma. Biskup Warmiński żadnego Arcybiskupá Juryśdykcyi nie podlega, ále tylko Stolicy Apostolskiey. Ma w Dyecezyi swoiey Kosciołow 90.

O BISKUPIE ŁUCKIM.

TO Biskupstwo według Kromerá fundowáne od Bolesławá Pudyká, á od Urbaná IV. Papieżá stwierdzona fundacya y Biskup kreowány; Długosz záś y inni twierdzą, że dopiero od Ludwiká Krolá Polskiego y Węgierskiego Roku 1375., á od Grzegorzá XI. Papieżá potwierdzone. Biskup Łucki ma Alternatę z Biskupem Warmińskim.

KAPITUŁA ŁUCKA złożona iest z Proboszczow Łuckiego y Brzeskiego Litt. Dziekaná, Archidyakonow Łuckiego, y Brzeskiego, Kantorá, Kustoszá, Scholastyká Kanclerzá, y Kánonikow 6. z ktorych iednego wysyła corocznie ná Trybunał Koronny. Herb ma S. Troycy. Dyecezya Łucka zámyka w sobie Woiewodztwá Wołyńskie, Podlaskie, Bracławskie, w Litwie Brzesciańskie, y wielka część Rusi iego Juryśdykcyi podlega, ma przytym w sobie Xięstw mnieyszych 12. Ostrogskie, Zasławskie, Zbaraskie, Wisniowieckie, Dubrowickie, Koreckie, Klewańskie, Lubartowskie, Ołyckie, Poryckie, Koszyrskie, Kodeńskie, y ná 80. mil się rozciąga, ma dwá Probostwá Infułackie Ołyckie, y Kodeńskie, Officyałow 2. Dekanatow 13., Kosciołow wszystkich 185. Náypierwey byłá tá Kápitułá w Włodzimierzu, z kąd pierwsi Biskupi intytułowáli się Biskupámi Włodzimirskiemi, ále potym przeniesiona do Łucká.

O BISKU-

O BISKUPIE PRZEMYSLSKIM.

TO Biſkupſtwo od Ludwiká Krolá fundowáne, á od Grzegorá X. Papieżá w Awenionie mieſzkáiącego erygowáne. Zámyka w ſwoiey Dyecezyi Dekanátow 9. á Koſciołow wſzyſtkich według komputu Anni 1723. 158. procz Zákonnych.

KAPITUŁA PRZEMYSLSKA ma bydź złożona z Prałatow y Kánonikow 14. ma Herb S. Janá Chrzcićielá z báránkiem y Krzyżem, obiera Deputatá corocznie ná Trybunał Koronny.

O BISKUPIE ZMUDZKIM.

TO Biſkupſtwo od Władyſławá Jagiełá fundowáne pod Imieniem Mednickiego, z 12. Plebaniámi, y oraz przyłączonemi do Kánonikow Mednickich, Kromer *Lib. 18.* Miech. *Lib 4. cap. 46.* Pierwſzym Biſkupem był Niemiec. Jeden Biſkup od Urbaná VIII. Papieżá wymogł, że ieſt Biſkupem Kuroneńſkim, álbo Piltyńſkim, dla tego záś odmienił Imię Mednickiego, że ná całe Xięſtwo Zmudzkie rozciąga ſwoię Juryſdykcyą, Długoſz Roku 1416. Biel. *fol. 314.*

O BISKUPIE CHEŁMINSKIM.

TO Biſkupſtwo fundowáne wraz z Metropolią Gniezn., ále od Pogánow Pruſow było záwoiowáne, dopiero Konrad Xiąże Mazowiecki wſkrzeſił ie, erygował, y fundował, kreowáwſzy Chryſtyná Biſkupem Chełmińſkim. Krzyżacy oderwáli byli to Biſkupſtwo od Prowincyi Gniezn. przyłączywſzy ie do Metropolii Rygſkiey, ále po przegráney Krzyżackiey zá Kazimierzá IV. Jagielończyká przywrocone do Metropolii Gnieznień.

Biſkup Chełmińſki w Senacie Pruſkim ma pierwſze mieyſce po Warmińſkim, y intytułuie ſię oraz Pomezańſkim, zámyka w ſwoiey Dyecezyi Koſciołow Fárnych 160.

KAPITUŁA CHEŁMINSKA złożona ieſt z Archidyakoná, Dziekaná Proboſzczá, Scholaſtyká, y 7. Kánonikow, y z tych ieden tym porządkiem iák w Stallach ſiedzą wyſyłány bywa ná Trybunał Koronny. Herb ma Krzyż proſty.

O BISKUPIE CHEŁMSKIM.

TO Biſkupſtwo według Bzowiuſzá Roku 1375. od Ludwiká Krolá Polſkiego fundowáne, á od Grzegorzá XI. Papieżá Biſkup náznáczony, według innych záś ma bydź fundowáne od Boleſławá Pudyká Roku 1264. ná ten czás kiedy Jacwingow zbił ná głowę, á dla innych záchęcenia do Wiáry S. erygował to Biſkupſtwo przez Urbaná IV. Papieżá ſtwierdzone, założone pierwey w Włodzimierzu, á potym przeniesione do Kraſnoſtawu, gdzie dotąd ieſt iego Kátedrá, á Władyſław Jagieło opátrzył funduſzem to Biſkupſtwo według Nakielſkiego *fol. 399.* ktore iednák náyuboższe nád inne.

KAPITUŁA CHEŁMSKA záżywa w Herbie ſwoim 12. Rozeſłáńcow álbo Apoſtołow, złożona z 6. Prałátow, y 10. Kánonikow, z ktorych iednego wyſyła corocznie ná Trybunał. Dyecezya Chełmſka zámyka w ſobie Dekanátow 10., á Koſciołow wſzyſtkich Parochiálnych 81.

O BISKUPIE KIJOWSKIM.

TO Biſkupſtwo według Kromerá *Lib. 20.* ma bydź fundowáne od Władyſławá Jagiełá Roku 1400. według záś innych oſobliwie Nakielsk. *fol. 247.* ma bydź fundowáne Roku 1321., ále dla odſzczepieńſtwá Wiáry Schizmatyckiey, ktora tám w Ki-

jowie

iowie Prym ſwoy ma, tylko u Oycow Dominikánow z dawná wſzyſtkie Nabożeńſtwá y Ceremonie odpráwowáły ſię, dopiero nie dáwnemi czáſy wyſtáwiony Koſcioł Kátedrálny w Zytomierzu, gdzie Kápitułá máiąca Herb S. Zofii obiera z między ſiebie Deputatá na Trybunał Koron. w Dyecezyi Kijowſkiey tylko 7. Koſciołow Fárnych Ritûs Latini.

O BISKUPIE KAMIENIECKIM.

TO Biſkupſtwo przenieſione było ze Lwowá do Kamieńcá, ná ten czás kiedy Arcybiſkupſtwo Chalickie do Lwowá, y wraz fundowáne z Łuckim y Przemyſlskim Biſkupſtwem Roku 1375. według Krom. *Lib.* 14. y Skrobiſzew. Ma mieć w Dyecezyi ſwoiey Dekanátow 4. á Koſciołow Fárnych 40.

KAPITUŁA KAMIENIECKA záżywa Herbow SS. Piotrá y Páwłá, y corocznie obiera Deputatá ná Trybunał Koronny.

O BISKUPIE INFLANTSKIM.

W Inflantách przedtym bywáło Biſkupow wiele, iáko Arcybiskup Rygski, Biskupſtwá Kurońskie, Oſſyliyskie, Derbskie; ále to wſzyſtko zátrácone było przez rewolucye Krzyżackie, Szwedzkie, Moſkiewſkie. Dopiero Stefán Bátory záwoiowáwſzy te Prowincyą y odebráwſzy Moſkwie erygował tám Biſkupſtwo Inflantſkie, álbo Wendeńſkie, zá konſenſem Syxtusá V. Papieżá około Roku 1583. Ale zá Zygmunta III. kiedy Szwedzi opánowáli Inflanty ná ten czás y od Biſkupſtwá oderwáne Prowentá, á zá Janá Kazimierzá przez Pacta Oliwſkie zátrácone, honor iednák utrzymuią Biſkupi nominowáni od Krolá, y w Senacie máią mieyſce náznáczone przez Konſtytucyą Roku 1593. y 1598., y powinni ſię znaydowáć ná Synodzie Prowincyálnym Gnieźnieńſkim, bo Roku 1621. ná Synodzie Gembickiego to Biſkupſtwo przyłączone do Metropolii Gnieznień. Krzyſztof Szembek teraźnieyſzy Prymas ná Prowent tego Biſkupſtwá kupił wieś, Kátedrę záś ſwoię ma w Inflantách Polſkich, á Prałátow y Kánonikow pełna Polſká.

O BISKUPIE SMOLENSKIM.

TO Biſkupſtwo przez Zygmuntá III. erygowane Roku 1613., ále dopiero Władyſław IV. kreował pierwſzego Biſkupá Piotrá Parczewſkiego Roku 1638., przyłączone do Metropolii Gnieznień. y ná Synodzie Prowincyonálnym obligowány bydź, y ma Juryſdykcyą w częſci Woiewodztwá Smoleń. pozoſtáłego przy Polſzcze. Kápitułá iego tymże Herbem ſzczyci ſię co y Wileńſka.

BISKUPSTWO KAMIENSKIE y LUBUSKIE były tákże fundowáne od Mieciſławá Roku 966. wraz z Metropolią Gnieźnień., y ci Biſkupi w Senacie mieyſce mieli według Kromerá, ále Kamieńſkie w Pomeranii będące, cále teraz ięczy pod iárzmem Sekty Heretyckiey Brandeburgſkim, tylko co w Powiecie Lubuſkim y Bytomſkim, á ráczey Lemburſkim y Bytomſkim ſiega Juryſdykcyą ſwoią Biſkup Kujawſki. Lubuſkie záś náypierwey oderwáne było od Polſki á przyłączone do Xiążąt Wrocławſkich, ktorych Potomkowie przedáli tę Prowincyą Janowi y Ottonowi Margrábiom Brándeburgſkim, od ktorych potym Potomkow zárážonych Sektą Heretycką Biſkupi z Kátedry ſwoiey wygnáni tułáć ſię muſieli w Polſzcze, gdzie wiele mieli fundowánych Dobr, oſobliwie w Sendomirſkim Opátow z wielą wſiámi, ktory potym Biſkupi Lubuſcy przedáli Krzyſtofowi Szydłowieckiemu Káſztelanowi Krákow. Roku 1520., z ktorego Domu przenioſł ſię w Dom Radziwiłow Opátow, á teraz w Xiążąt Sanguſzkow. O Biſkupách záś Lubuſkich iuż wcále ucichło, ktorzy mieli mieć według Skrobiſzew. od Grzegorzá XI. Papieżá dáną ſobie Juryſdykcyą ná Ruſi przed erygowánemi ieſzcze ná ten czás Biſkupſtwámi Ruſkiemi.

BISKUPSTWO WROCŁAWSKIE fundowáne tákże wraz z Metropolią Gnieznień. od Mieciſławá Roku 966. w Smogorzowie, z támtąd było przenieſione do Byczyny, á potym Kazimierz I. Krol Polſki przenioſł ie do Wrocławiá, y Biſku-

pi

pi Wrocławſcy mieli pierwſze mieyſce w Senacie Polſkim po Biſkupách Krákow., ále iák Xięſtwo Sląſkie odſtrychneło ſię od Polſki, ták y Biſkupi poprzeſtáli bydź Senatorámi Polſkiemi, iednák záwſze náleżeli do Metropolii Gnieznień. y do tąd náleżeć powinni, iáko o tym ſwiádczy Synod Prowincyálny Gembickiego Roku 1621. y Wężyká Roku 1634. gdzie że nie przybył Xiąże Károl Ferdynand Adminiſtrator Biſkupſtwá z Kápitułą Wrocławſką, dał z ſiebie exkuzę przez liſt, że ná ten czás ná wygnániu był, á do tego sám Oyciec S. przyznał w liſcie ſwoim, że to Biſkupſtwo należy do Prowincyi Gnieznień.

BISKUPSTWO POMEZANSKIE y SAMBIENSKIE odſtrychnione do Xięſtwá Pruſkiego Brandeburgſkiego, o ktorych wyżey pod Biſkupſtwem Warmińſkim.

BISKUPSTWA REWELSKIE, DERBSKIE y KURONSKIE były erygowáne w Inflantach pierwſze Roku 1236. wraz y z drugim, á Trzecie Roku 1263., ále y te wraz z Inflantámi zárázone Sektą Heretycką záginęły.

BISKUPSTWO WOŁOSKIE náypierwey miáło bydź według X. Kwiátk. w Serecie Mieſcie Wołoſkim erygowáne, ále po zruynowanym Mieſcie Jan Dominikán Biſkup Sereteński koło Roku 1403. przenioſł tę Kátedrę do Bakowá, czyli Bachowá, miáło przedtym należeć do Metropolii Krákowſkiey, potym było przyłączone do Lwowſkiey, y Biſkupi támeczni mieli mieć mieyſce w Senacie po Biſkupie Inflantſkim, ná ten czás kiedy Woiewodowie Wołoſcy hołdowáli Krolom Polſkim. Teraz to Biſkupſtwo ięczy pod iárzmem Tureckim.

RELIGIA GRECKA ná Ruſi náypierwſzy ſwoy początek wzięłá od Włodzimierzá Xiążęciá Ruſkiego Roku 1000. w Kijowie, ktory tám Metropolią założył, Biſkupſtwá záś Greckie zwáne Władykoſtwá założył w Włodzimierzu, á drugie w Łucku, Arcybiſkupſtwo tákże Greckie w Połocku, á potym Metropolitowie Ruſcy erygowáli Władykoſtwá we Lwowie Roku 1540. w Przemyślu Roku 1271. Smolenſkie Arcybiſkupſtwo Greckie iuż było Roku 1146. Chełmſkie Władykoſtwo ieſzcze od Włodzimierzá fundowáne, Pinſkie tákże Roku 1146. iuż było poznáne. Roku 1720. Lew Kiſzká Metropolitá Kijowſki z temi wſzyſtkiemi ná Synodzie miánym w Zamoſciu przy prezydencyi Grymaldego Nuncyuſzá Papieſkiego ziednoczył ſię z Koſciołem Rzymſkim, czyli iednák konſerwuią tę Unią, álbo nie? o ſumnieniu ich niechce ſądzić.

ARCYBISKUPSTWO ORMIANSKIE ieſt tákże we Lwowie fundowáne, ále bez Biſkupá żadnego y Roku 1630. ziednoczone z Koſciołem Rzymſkim, ma pod ſwoią Juryſdykcyą procz Kátedry ſwoiey Lwowſkiey, Koſciołow 16. ná Ruſi.

O KATEDRACH.

KAtedry generálnie wſzyſtkie Polſkie ſą fundowáne od Krolow, y innych Xiążąt, ták iáko Prelátury y Kánonie, ktore według Konſtytucyi oſobliwie Anni 1496. Sámi Szláchtá tylko trzymáć powinni wywiedzeni z 4. Herbow, á do tego te Herby powinni ſtwierdzić reformacyámi lub zápisámi, lub kontraktámi ſłubnemi Mátki y Bábek dwoch.

Z tych Kátedr sámi tylko Szláchtá máią mieyſce w Trybunale Koronn. Z Kápituły Gnieznień. záwſze ieſt obierány Prezydent Trybunału Koron. y Vice-Prezydent, z Kápituły Lwowſkiey ieden Deputat, z Krákowſkiey záś dwoch, á z innych po iednemu, iáko wyżey pod Biſkupámi, ktorzy máią mieyſce ſwoie w Trybunale Koron.

W tychże Kátedrách ſą uprzywileiowáne fundacye ſtwierdzone Konſtytucyámi ná Kánonikow Doktorow, Práwá Theologii, y Medycyny, ktorzy ták iáko Szláchtá do wſzyſtkich obwencyi należą, ále odſtrychnieni od funkcyi publicznych.

Kápituły dziedziczą Dobrámi Biſkupow ſwoich, á Biſkupi tylko dożywotnie ſię w nich rządzą, iednák nie mogą nic álienowáć áni rozdawáć Woytoſtw, áni nic odmienić bez konſenſu y approbacyi Kápituł.

Przedtym Kápituły z między ſiebie obieráły Biſkupow, ták iáko y Arcybiſkupow, ále Roku 1479. według Kromerá *Tom. 2. lib. 25.* kiedy Kápitułá Krákow. obrálá ſobie Brezyuſzá Biſkupem, Kazimierz IV. ná ten czás Krol w brew Elekcyi ich nominował Gruſzczyńſkiego Kánclerzá, y utrzymał go przez Potencyą, y odtąd wolá Krolewſka nominuie ná Biſkupſtwá. Po śmierci Biſkupow Kápituły z między ſiebie obieráią Adminiſtratorow do Rządu Duchownego w Dyecezyi, á Prałáci

y Kánonicy w Rząd ſwoy klucze rozbieráią, y żeby był należyty Rząd w Dobrách pilnie ſię ſpráwić powinni, zá co im czwarta część prowentow idzie, á 3. czeſci idą ná Sukceſſorá Arcybiſkupá lub Biſkupá. Ceremoniálne ieſzcze odpráwuią ſię Elekcye w Kápitułách, ále tych oſob, ktore Krol záleci.

Arcybiſkupi y Biſkupi przy wiezdzie ſwoim do Kátedry powinni przyſięgáć ná Statuta Kápituły Kátedry ſwoiey.

Kápitułá Gnieznieńſka Roku 1733., á Kápitułá Krákowſka prędzey bo Roku 1732. záczęły záżywáć Orderow, o czym wyżey pod Biſkupámi.

Kápitułá káżda powinna mieć ná Seym káżdy wyznáczonych dwoch rezydentow Prałátow lub Kánonikow do Biſkupá, ktorzy podczás zgromádzenia ſię Biſkupow powinni tákże Imieniem Kápituł mieć po Biſkupách mieyſce y rádzić około dobrá Dyecezyi, y Dobr oſobliwie kiedy Seym chce uchwalić podátki ná Duchowieńſtwo.

O KORTEZANACH.

ODtąd iák Krolowie odebráli wolne Kápitułom Elekcye, ták záwſze nominuią ná Biſkupſtwá według woli ſwoiey Subjecta. Procz Biſkupſtw rezerwowáli ſobie y inne Prelatury w Kápitułách y Kánonie dla dyſponowánia niemi według woli ſwoiey. Tákże w Stároſtwách wſzyſtkich y Krolewſzczyznách Beneficia do Kollacyi Krolewſkich náleżą. Ze záś tráfiáło ſię wiele rázy, że te Beneficia do Krolewskiey Kollacyi należące bráli rezyduiący Polſcy Duchowni w Rzymie od Oycow Swiętych, dla tego przez Konſtytucye názwáni KORTEZANAMI. Preciw tákim ná Seymách wiele Konſtytucyi ſtawáło, oſobliwie zá Janá Woyciechá Krolá Roku 1496. że ktokolwiek by ważył ſię otrzymáć beneficium w Rzymie do Krolewskiey lub Szlácheckiey Kollacyi należące, ten nie tylko miał bydź prywowány ſubſtancyą dziedziczną y ruchomą, ále y dekretowány arreſztem Dobr Duchownych konfiskacyą, y wygnániem zá gránice, podobneż Konſtt. Roku 1505, 1538., 1588., y 1641.

O ANNATACH.

ANnaty názywáią ſię od rocznych Biſkupſtw Intrat y Beneficyow. Te Annaty Pius V. Papież do Kámery Apoſtolskiey płácić náznaczył ná Miſſyonarzow, ktorych Rzym zwykł roześłáć ná cáły Swiát dla rozmnożenia Wiáry S. że záś Polská ieſt záwſze murem Chrześciáńſtwá od Turkow, więc Krolowie y Rzeczpoſpolitá záwſze pretendowáli od Papieżow tych Annat ná Woyská przeciw Turkow. Roku 1543. Zygmunt I. ná Seymie promowował, á żeby Rzeczpoſp. wyſłáłá Poſłow do Oycá S. o Annaty proſząc ná Woyská, toż sámo potwierdził Roku 1544. Tákże Roku 1567. Konſtytucya zá Zygmuntá Auguſtá ſtánełá, żeby Annat nie wywozić z Polſki, tákże zá Zygmuntá III. Roku 1607. podobnaż Konſtt. ſtánełá, żeby Biſkupi Polſcy do Skárbu Koron., á Litewſcy do Litt. wypłácáli Annaty pod kárą dwoiſtey ſummy, ále z kondycyą że pierwey Krol miał wyrobić z Rzymu konſens ná to, ále że do tąd konſenſu nie máſz, Biſkupi záwſze muſzą płácić Rzymowi zá Sákrę wzámiáſt Annat, ták iáko y inſi Prałáci lub Kánonicy w Rzymſkiey kollacyi bierący Beneficia

O OPACTWACH.

KIedy Wiárá S. znácznie ſię rozmnażáć záczęłá w Kroleſtwie Polſkim, Monárchowie Polſcy ſłyſząc po innych Páńſtwách o Swiętych Ludziách, ktorzy porzuciwſzy Swiát ná Puſtelniczych umártwieniách záłożyli zbawienie Duſz ſwoich, y tym sámym przykładem wielu zbawienia łáknących pociągneli zá ſobą, ktorych kompaſſyą zdięci Monárchowie Chrześciáńſcy Kláſztory y Fundacye rozprzeſtrzeniáli, y Monárchowie Polſcy do tegoż sámego myſli ſwoie pobożne zkierowáli, ufundowáwſzy wiele Kláſztorow z znácznemi Intratámi. Ná przełożonych tychże Kláſztorow Opátow lub Proboſzczow oſobne tákże y znáczne Intraty przyłączyli.

Ná

Ná te znáczne Intraty Opátow zápátrzywſzy ſię Zygmunt I. náypierwey poſtánowił z Stánámi Rzeczypoſp. żeby záwſze Opátámi lub Proboſzczámi Szláchtá Polſcy z Oycá y Mátki byli, á ieżeliby ſię w Kláſztorze nie ználazł Szláchcic, tedy nákazáno, żeby z inſzego Kláſztoru wziąść teyże reguły Profeſsá lub Swieckiego Xiędzá z kondycyą żeby uczynił Profeſſyą, byle z teyże Dyecezyi, y tegoż obráwſzy Krol go powinien był prezentowáć Loci Ordynaryuſzowi, o czym Konstt. Roku 1530., y 1539. Zá Zygmuntá Auguſtá záś Roku 1550. dołożono w Konſtytucyi, że Opáci máiący znáczne Intraty, ponieważ ich nie expenduią ná żadne publiczne Oyczyźnie uſługi, záczym obligowáni ſą trzymáć Szláchecką młodź y edukowáć ich koſztem ſwoim, ále dotąd tego nie máſz żadney exekucyi.

Po śmierci Opátow Biſkupi w ich Dyecezyách powinni zwierzchność mieć nád Kláſztorámi, á intratá Kláſztorowi iść ma, Konstt. 1588. Teraz zwykli Biſkupi náznaczáć Adminiſtratorow Opáctw, ktorzy Intratę dochowáć powinni przyſzłemu Opátowi. Roku 1607. też sáme Konſtytucye reaſſumowáne o Elekcyách Opátow. Dwoch Opáctw iedná Oſobá trzymáć nie może Roku 1607. táż sáma Konſtytucya nákázuie, że Biſkup żaden nie może bydź Opátem. Ale dotąd iuż z wielą Biſkupámi dyſpenſowáłá Rzeczpoſp. ná Seymách, iáko Roku 1633. Zádzikowi Biſkupowi Chełmińſkiemu pozwolone Proboſtwo Miechowſkie, táż Konſtytucya pozwoliłá trzymáć Opáctwá Arcybiſkupom Lwowſkim, Przemyſſkim, Zmudzkim, Chełmſkim, Kijowſkim, Kamienieckim, Inflantſkim Biſkupom. Ale inſi tákże wiele rázy dyſpenſowáni bywáią, bo y Arcybiſkupowie Gnieznień. iuż kilku trzymáią Opáctw, Tynickie &c.

Klerycy nie mogą bydź Koadjutorámi Opáctw Konstt. Roku 1669. Ná Opátow, ktorzyby nie według Práw y Konſtytucyi obieráni byli ná Opáctwá, náznáczone ſą też sáme káry, ktore przeciw Kortezanom.

Ze záś wielkie kłotnie o te Opáctwá z Rzymem były, Roku 1736. Seym teraźnieyſzego Regnantá Auguſtá III. náznaczył do ułożenia Accordatum Tarłá Woiewodę Sendomirſkiego z Stolicą Apoſtolſką, ná ten czás z Paulucym de Merlini Nuncyuſzem, ktore tym ſpoſobem ułożone, żeby odtąd wolna Elekcya byłá Opátow y Przeorow bez dependencyi Dworu, ále tylko Mnichow, áni ſię Opáci lub Adminiſtratorowie Opáctw powinni mieſzáć w Juryſdykcyą Kláſztornią ták Duchowna iák prowentową, ále też do nich nie máią należeć Koſcioły y budynki tylko do Kláſztoru. Po śmierci Opátá Kláſztornego przy Mnichách Rząd á po śmierci Opátow Adminiſtr. przy wyznáczonym od Biſkupá Adminiſtratorze.

Komiſſarze náznaczeni do Opáctw, ták ze ſtrony Krolewſkiey iáko y Nuncyaturſkiey, ktorzy zebráwſzy Maſſę cáłą Intraty Opáckiey, y z tą ktorą przedtym uſtąpili Opáci Kláſztorom, z niey trzecią część náznaczyć powinni ná Kláſztornego Opátá, procz trzech Opáctw Jędrzejowſkiego, Węgrowieckiego y Sulejowſkiego, z ktorych Maſſy poſtánowioney powinna ſię zoſtáć połowá przy Opácie Kláſztornym, á połowá przy Adminiſtratorze. Liczbá Opáctw ieſzcze zupełnie nie umowiona, bo z tych 13. ktore było wyznáczono, nie ktore ſą bárdzo ſzczupłe do rozdziáłu.

O AKADEMII KRAKOWSKIEY.

KAzimierz Wielki Krol Polſki záłożywſzy Miáſto Kazimierz przy Krákowie záłożył był Fundament erygowánia támże Akádemii, ále że w krotce umárł, Wnuczká iego Jadwiga Władyſławá Jagieloná żoná námowiłá Mężá do zákończenia intencyi Dziádá ſwego dla poloru Młodzi Szlácheckiey, y po śmierci ſwoiey legowáłá ná tę fundacyą wielkie kleynoty y ſkárby uczyniwſzy Protektorámi namienioney fundacyi Piotrá Wyſzá Biſkupá, y Janá Tęczyńſkiego Káſztelaná Krák. Władyſław Jagieło potym záduſyć czyniąc woli y intencyi żony ſwoiey fundował Akádemią y Przywileiámi ſtwierdził zprowádziwſzy z Paryżá, y Prági Doktorow y Magiſtrow. Mieyſce nie ná Kazimierzu ále w sámym Krákowie, ná tym mieyſcu, gdzie przedtym Zydowſki Rynek był, á teraz S. Anny. Nádał Akádemii znáczne fundacye nie tylko z Czyńſzow, ále y w Kollegiácie S. Floryáná wſzyſtkie Beneficia, Proboſtwo im potym przyłączył S. Floryana Zygmunt III.

Po záłożoney Akademii Wyſz Biſkup Krákow. dla tym większego záſzczytu ich, pierwſzą Lekcyą Jurydyczną dyktował.

Tenże

Tenże Władyſław Jagieło, y Syn iego Kazimierz wiele iey Przywileiow nádáli, bo Doktorow 20. lát Theologią dyktuiących do Szlácheckich Prerogatyw, honorow wſzelkich, y kupowánia Dobr Dziedzicznych przykupili. Ale y Zygmunt I. Dzieciom tych Profeſſorow y Doktorow żeniatych też ſáme Szlácheckie Prerogatywy nádał, o czym ſą przywileie u Zalaſz. *Lib. 1. Tit. 21.* Przytym Studentom beſpieczeńſtwo obmyſlone y Przywileie nádáne. Rektorowi dána moc ſądzenia Studentow, o exceſſa iednák nie kryminálne, áni Klerykow. Też ſáme Przywileie ſtwierdzone od Zygmuntá Auguſtá Roku 1562. y od Zygmuntá III. Roku 1613.

Władyſław IV. Jezuitom pretenduiącym uczyć Szkoł w Krákowie przykazał, áby nie uczyli, nie rozrywáiąc Akademii powági, nie tylko w Krákowie, ále y po Przedmieſciách, y wſzyſtkie Przywileie im ſtwierdził Roku 1633., y 1635.

Michał Krol toż sámo ſtwierdził Roku 1669. Krol Jan III. tákże potwierdził wſzyſtkie Akademii Práwá, y Dobrá ich uwolnił od wſzelkich podátkow Roku 1676. Synody Prowincyálne wſzyſtkie dyſpozycye Akádemii approbowały. Urban V. Papież konfirmował tę fundacyą przez Bullę, á Bonifacyuſz Papież dał Bullę y ná Theologią.

Akademiá Krákowſka ma 3. Collegia. Collegium Większe, w ktorym Theologii Doktorowie, y Profeſſorowie mieſzkáią y uczą. Collegium Mnieyſze, w ktorym Doktorowie Filozofii y Profeſſorowie. Collegium Jurydyczne ná Grodzkiey ulicy, gdzie oboygá Práwá Doktorowie mieſzkáią, y Profeſſorowie iák Swieckie ták Duchowne Práwá dyktuiący. Doktorowie záś Medicinæ w ſwoich Domách mieſzkáią, ále Lekcye dyktowáć powinni w większym Collegium w Lectorium Galeni.

Ma przytym Akademiá 7. Burs fundacyálnych dla Młodzi ubogiey Szláchty; Ma y Szkoły pomnieyſze od Infimy áż do Filozofii. Do Juryſdykcyi ich należą y Szkoły Parofiálne, ktorych ieſt 14.

Od Akádemii Krákowſkie dependuia y inſze Akademie Polſkie; iáko w Poznániu, Nowym Mieſcie, Widawie, w Biały Xiążąt Radziwiłow, w Chełmży, we Lwowie, y innych około 40.

Zamoyſka Akademia nie dependuie od Krákowſkiey, bo ma ſwego Rektorá, Doktorow, Profeſſorow, y rownemi ſzczyci ſię Przywileiámi.

O SENACIE SWIECKIM.

KAſztelan Krákowſki ma Prym w Senacie po Biſkupách, lubo przedtym Woiewodá nim ſię záſzczycał, ták iák inſi Woiewodowie przed Káſztelanámi. Kroniki ſię nie zgadzáią zá co; Kromer piſze, że Skarbimirzá Woiewodę Krákow. wydáno, iákoby pychą wzdęty począł był myſleć o rebellii przeciw Boleſławowi Krzywouſtemu, zá co złápány, oſlepiony, z Senatu wyrzucony, y ná pámiątkę Káſztelanowi prym dány. Gwagnin záś piſze, że Boleſław Krzywouſty zdrádzony od Chaliczánow, kiedy w máley kwocie obtoczonym ſię widząc przez Woyſká nieprzyiacielſkie przebił przez Szyki Woiewodá Krákow. uciekł od niego, y zá to mu Boleſław poſłał ná wzgárdę ſkorkę záiączą, powroz y kądziel, Woiewodá z apprehenſyi obieſił ſię, y odtąd Prym dány Káſztellánowi.

Káſztelan Krákowſki nád Prym w Senacie, y Intratę znáczną z inkorporowánym ſobie Stároſtwem Nowotargſkim nie ma żadney Juryſdykcyi, y obligacyi; o czym Kromer.

O WOIEWODACH.

WOiewodowie podczás poſpolitego ruſzenia powinni bydź Wodzámi Woiewodztw ſwoich; podczás Pokoiu záś prezydować ná Seymách, ná Elekcye Ziemſkie uniwerſały wydawáć, taxy poſtánawiáć, łokcie y miáry wyznaczáć, Zydow ſądzić y ich protekcyą mieć. Powinni mieć ſwoich Podwoiewodzych, y niemi kreowáć Szláchtę, Poſſeſſyonatow, ktorzy powinni przyſięgáć według Konſtytucyi Roku 1631.

Podwoiewodzowie nie mogą bydź wraz Grodzkiemi Officyaliſtámi według teyże Konſtytucyi. Mogą ſądzić Zydow ná mieyſcu Woiewody, ále z wolną Appellacyą

cyą w większych Spráwách, áni ſię Zydzi mogą ſądzić w inſzych ſądách, tylko w Woiewodzkich, albo Podwoiewodzkich według Konstt. Roku 1633., 1661., 1667., y 1678. Wołyńſcy záś Zydzi w ſądách Stároſcieńſkich z wolną Appellacyą zá Dworem.

Woiewodowie lub Podwoiewodzowie powinni taxy ná wſzelkie hándle ſtánowić Roku 1493. Łokcie y miáry ná zbożá poſtánawiáć według Konstt. Roku 1493., 1505., 1507., 1510., y 1523. Ná niedbałych Woiewodow kárá 100. grzywien według Konstt. 1538. ná nie poſłuſznych kupcow 14. grzywien. Taxę ná trunki poſtánawiáć, garce, kwarty, kwaterki wydzieláć powinni, Konst. 1543.

Roku 1633. czás náznaczyłá Konſtytucya Woiewodom lub Podwoiewodzym, żeby wraz z Stároſtámi Grodzkiemi lub ich Officyaliſtámi przy obecności Magiſtratow Mieyſkich w Ratuſzu dwá rázy w rok ziecháwſzy ſię poſtánawiáli taxy, miáry, garce, łokcie &c. to ieſt w Poniedziałek Srodopoſtny, y w Poniedziałek pierwſzy po S. Fránciſzku.

Woiewodowie wſzyſcy ſą kreowáni od Krolá. Woiewodztwo záś Połockie iedno, przez Elekcyą idzie od Szláchty Woiewodztwá támtego. Między Woiewodámi ma mieyſce Káſztelan Wileńſki, Trocki, y Stároſtá Zmudzki.

O KASZTELANACH WIĘKSZYCH y MNIEYSZYCH.

KAſztelánowie Senátorowie máią mieyſce w Senacie po Woiewodách. Káſztelánowie záś Mnieyſi zwáni Drążkowi dla tego, że zá Krzeſłámi máią mieyſcá ſwoie do wſpieránia ſię, iednák kiedy wakuią Senátorſkie Krzeſłá ciż Káſztelánowie záſiádáią ie dla nápełnienia wiekſzey powági Senatu.

Káſztelánowie Więkſi, czyli Mnieyſi, podczás Poſpolitego ruſzenia powinni bydź Wodzámi Chorągwiow Powiátowych, z dependencyą od Woiewody, o czym Herburt y Konstt. Roku 1510., 1520., 1523., 1532. gdzie y kárá ieſt ná nich, ieżeliby dyſcypliny nie záchowáli podczás przechodow przez wſie lub Miáſtá.

Stániſław Łubieńſki Biſkup Płocki w życiách Biſkupow Płockich piſze, że Stefan VII. Biſkup Płocki uważáiąc ná ow czás Krolow abſolutny Rząd nád Szláchtą, ile zá Boleſławá Smiáłego tyrannizuiącego Szláchtę uiął ſię o to, y ſpoſob podał Krolowi przy pomocy Stánu Rycerſkiego, że zá iego rádą poſtánowieni Káſztelánowie, ktorzy podczás Expedycyi woienney mieli Kommendy nád ſwoiemi Powiátámi, y z Krolem wraz Rády miewáli iákoby ſtroże wolnoſci.

O MARSZAŁKACH WIELKICH KORONNYCH, LITEWSKICH y NADWORNYCH.

MArſzałek Wielki Koronny ma pierwſze mieyſce po Senatorách, á po nim Litewſki iáko Władyſław IV. náznaczył przez Konstt. Roku 1647.

Márſzałkow Krol kreuie z ktoregokolwiek Woiewodztwá, byle nie Cudzoziemcow, Polakow w Polſzcze á Litwę Litwie.

Márſzałek nie może inſzego honoru weſpoł mieć ile Senátorſkiego, áni Buławy, bo dáwnym zwyczáiom zábiegły Konſtytucye Roku 1695., y 1669.

Powinność Márſzałkow ieſt bydź Magiſtrámi Ceremonii wſzelkich Dworſkich, porządek ſtánowić ná Dworze Krolewſkim, Dworzánow Krolewſkich wpiſywáć w Regeſtr, káráć y wygluzowáć winnych, zgołá wſzyſtkim dyſponowáć ná Dworze Krolewſkim y nád Officyaliſtámi Dworſkiemi mieć zwierzchność; o czym Herburt zá Alexandrá Krolá, Komendánt tákże Gwardyi Krolewſkiey pod iego zwierzchność podpáda według Konstt. 1646.

Obligacya Márſzałkow, Poſłow Cudzoziemſkich iáko y od Woiewodztw przyimowáć, y im honor czynić y do audyencyi Krolá przypuſzczáć, tákże Senatorow, y wſzyſtkich pretenduiących audyencyi.

Márſzałkowie powinni táxy ſtánowić ná wſzelkie hándle tám, gdzie Krol mieſzká, ieżeli záś w Obozie, to ſię powinni znoſić z Hetmánem.

Márſzałkow obligacya przed Krolem z laſką iść, y ná Seymie tłum, y cháłáſy uſkromić. Głoſy ná Seymách y ná wſzelkich obrádách y audyencyách ták Senatorom iáko y Poſłom rozdawáć, o czym Pias. *fol. 64.*

W niebytności Márſzałká W. K. Nádworny te obligacye czynić powinien.

W niebytności Nádwornego Litewſcy, w tych niebytności Pieczętarze lub Podſkárbiowie; ták podczás Poſelſtwá moiego od Trybunału Koronnego Roku 1730. do Krolá Auguſtá II. Lipſki Podkanclerzy Koronny ná ten czás á teraźnieyſzy Kárdynał trzymał laſkę przed Krolem y od Tronu odpowiádał. Márſzałkow obligacya exceſſa wſzelkie w tym Mieſcie, gdzie Krol rezyduie, ſądzić y káráć. Podczás Interregnum Sądom Kapturowym prezydować, iáko wyżey o Kapturach. Márſzałkowie podczás Elekcyi y Seymu Goſpody, wyznaczáć powinni, byle nie były Dwory Szlácheckie. Kiedy záś Krol w Litwie ieſt, do Márſzałkow Litt. te wſzyſtkie obligacye należą. Przyſięgę Márſzałkow wolno widzieć w Statucie. W Xieſtwie Litt. ſą procz Márſzałkow Litt. Márſzałkowie Powiátowi z Powiátu káżdego 4. Kandydatow obieráią, á Krol iednego z nich kreuie.

O KANCLERZACH y PODKANCLERZYCH.

KAnclerzowie Wielcy po Márſzałkach máią mieyſce w Senacie, ciż sámi powinni bydź Polacy urodzeni Szláchtá godni y záſłużeni, o czym Konstt. Roku 1459. Kanclerz y Podkanclerzy powinni bydź Alternatą ieden Swiecki drugi Duchowny według Konstt. Roku 1507. y 1707. Ják Kanclerz W. K. ták y Podkanclerzy rowną prerogatywę máią Roku 1504. Przy Kanclerzách ieſt wielka pieczęć, á przy Podkanclerzych Mnieyſza. W niebytności Kanclerzá Podkanclerzy może ſądzić Sądy Aſſeſſorſkie. Kanclerzem nie może bydź Arcybiſkup żaden, áni Krákowſki, Kujaw., Poznáń., Płocki y Warmiński Biſkupi. Z Radzieiowſkim y Załuſkim *pro ultima vice* Rzeczp. dyſpenſowálá Roku 1703. áni Swiecki także Kanclerz, áni Podkanclerzy może bydź Káſztelanem, álbo Hetmanem według Konſtytucyi Roku 1669. Z Podkanclerſtwá ná Kanclerſtwo aſcens praktykowány, z pieczęci záś aſcens Duchownych powinien bydź ná Prymaſoſtwo, álbo ná inne wiekſze Biſkupſtwá; ták Alexander poſtánowił Kanclerz y Podkanclerzy Litewſcy ſą tylko sámi Swieccy.

Obligacya Kanclerzow lub ná ich mieyſcu Podkanclerzych ieſt, Reſponſa Krolewſkie w mowie publiczney od Tronu wyrażáć, w Senacie proponowáć Senatus-Conſulta, Decyzye Krolewſkie, Seymowe obrády y Dekreta drukowáć kazáć y publikowáć, ná Sądách aſſeſſorſkich prezydować w wſzelákich Spráwách zá Dworem appellacyálnych decydować, Liſty, y wſzelkie tranſakcye Rzeczypoſpolitey pieczęcią Koronną pieczętowáć, á Litewſkie Litt. Inflantſkie záś Koronną wraz y Litewſką. Dekreta y Przywileie wſzelkie do Aktow powinni ingroſſowáć, dla czego káżdy Pieczętarz powinien mieć Piſarzá, lub Sekretarzá Przyſiężnego lub Regentá, żeby konnotował wſzelkie tranſakcye wychodzące pod pieczęcią Koronną, ták Konstt. Roku 1538.

Kanclerze nie mogą ná ieden Wakans dwoch Przywileiow wydawáć pod więkſzą y mnieyſzą pieczęcią ták Konstt. 1717. Kanclerze powinni Konſtytucye Seymow doſzłych ná Seymiki relacyálne rozſełáć Roku 1661.

Koronni w koronnych tranſakcyach, Litewſcy w Litewſkich Pieczętarze powinni ſię iednákowo ſpráwiáć. Pieczętarze w niebytnoſci Márſzałkow laſkę przed Krolem nieść máią. Káplicá y Kápellani Krolewſcy do Juryſdykcyi Duchownego Pieczętarzá należą. Przyſięgę Pieczętarzow y inne powinnoſci wolno obaczyć w Statucie.

O PODSKARBICH.

PODſkárbiowie máią mieyſce po Podkanclerzych y nie mogą żadnego Urzędu Senatorſkiego mieć, áni buławy żadney Konstt. 1565., 1669.

Podſkarbiowie iedni ſą Wielcy, drudzy Nádworni; według Herburtá.

Obli-

Obligacye Podſkárbiego W. K. ſą: Korony, y Inſignia Krolewſkie mieć pod ſwoią ſtrážą, Diplomata Koronne, y inne Tranſakcye z Monarchiámi poſtronnemi.

Roku 1576. przydáłá Rzeczpoſpolitá większą ſtráż, żeby nie tylko pod kluczem Podſkárbiego, ále y Káſztelaná, y Woiewodow Krákow. Poznáń. Wileń., Send., Kaliſk., Trock. káżdego pod ſwoim kluczem były konſerwowáne ſkárby, żeby Korony nie wydáne były, áż zá konſenſem Stánow, w niebytności záś z nich ktorego klucz ná ręce kolegi przyſłáć powinien. Nowo kreowánemu Podſkárbiemu powinny bydź oddáne te ſkárby Koronne pod Regeſtrem od 4. deputowánych Kommiſarzow dwoch z wielkiey, y dwoch z máley Polſki, ktore ná 3. Regeſtra powinni ſpiſáć według Konſtt. 1563., 1585.

Do Podſkárbiego należy dyſpozycya Mennicy, poſtánowienie y kreowánie Superintendentow, Piſarzow &c. ná cłách y komorách, Prowenta Koronne wſzyſtkie, kwity z Percept on wydawáć powinien, Adminiſtracye Stároſtw, y Krolewſzczyzn, po śmierci Poſſeſſorow do niego należą, pokąd dyſpozycya Dworu nie záydzie, Inwentarzow po Stároſtwách y Krolewſzczyznách ſpiſánie, ktore nowemu Staroſcie powinien oddáć, ták Konſtt. Roku 1607., Kontrakty wſzelkie w dobrách należących do Skárbu Koronnego podpiſáć powinien.

Też ſáme powinnoſci ſą Podſkárbiego Litewſk. w Litwie.

Podſkárbiowie powinni mieć przyſiężnych Piſarzow ſobie, żeby mogli Imieniem Pryncypałow wſzelkie tranſakcye czynić dla prędſzey expedycyi.

Ná Komiſſyách Podſkárbi ſię powinien znaydować dla wyſłuchánia exakcyi kontrybucyi wraz z Komiſſarzámi, y dla kwitowánia Exaktorow, álbo ná ſwoie mieyſce Officyaliſte przyſłáć.

Podſkárbi káżdy podczás káżdego Seymu powinien ſię likwidować z Percept, y Expens, przed deputowánemi od Stánow, pod kárą utráty Podſkárbſtwá według Konſtt. 1562., 1661., 1685., y przydáno, żeby piątego dniá po záczętym Seymie 6. Niedzielnym ráchował ſię z Kwarty. Krol áni Senat nie może ſię mieſzáć w dyſpozycyą ſkárbu bez konſenſu Seymu 1649., 1662.

Roku 1736. dyſpozycya inſza ſtánelá ná Seymie y łátwieyſza podána drogá Podſkárbiemu do otrzymánia kwitow ná Seymie, bo tylko Superintendentom náznáczono ráchować ſię z wſzelkich percept, y przyſiąc ná Komiſſyi, á Podſkárbiemu tylko Zwierchność dána, y zá to penſyą mu náznáczona złott. 120000. á Superintendentom po 4000.

Podſkárbi powinien po śmierci Krolewſkiey dyſponować Ekonomiámi, y Intratámi Krolewſkiemi, y bez konſenſu Stánow może expendować ná potrzeby Rzeczyp. co mu Krol nowy ma przyiąć, ták Konſtt. 1587.

Podſkárbi powinien dáć ſumpt záwſze ná drukowánie Konſtytucyi według Konſtt. Roku 1661.

Podſkárbi Nádworny należy do Prowentow ſámych Krolewſkich, y záwſze. Dworu powinien pilnować, żeby importowánemi Prowentámi od Podſkárbiego W. K. ſzafował według woli Krolewſkiey. W niebytnoſci Podſkárbiego Wielkiego może odbierać wſzelkie Prowenta do Skárbu Krolewſkiego y kwitować. Przyſięgi obudwoch Podſkárbich wolno widzieć w Statucie. Podſkárbi Ziem Pruſkich ieſt oſobny, ktorego Krolowi wolno kreować, ále nie ráchuie ſię Podſkárbiemu W. K. tylko Stánom Pruſkim.

O HETMANACH.

HEtmáni lubo ták wielkim Honorem ſie záſzczycáią, nie máią iednák mieyſcá w Senácie, ále ten honor zwyczaynie bierą záſłużeni w Rádzie y ná woynie Senátorowie, á ieżeli nie Senátorowie, to ktorego kreuie Krol, iemu záraz y Senátorſką godność dáie. Hetmánow ma 2. Polſká, Koronnego, y Polnego, ták iák y Litwá, Koronni Koronnym woyſkiem rządzą y władną, á Litewſcy Litt. Inflantſkim záś Woyſkom Hetmáni Koronni wraz z Litewſkiemu ná ten czás, kiedy Inflanty należáły do Polſki, náznaczáli Wodzow lub Komendantow, podczás záś expedycyi połowá Woyſká Inflantſkiego pod władzą Koronnych bywáłá, połowá pod władzą Litt. Hetmánow, Herburt *fol. 589.*

Przedtym tylko doczeſni bywáli Hetmáni y obieráni do okazyi woienney. Zygmunt I. Janowi Tárnowſkiemu oddał Bułáwę dożywotnią, á Władyſław Jagiełło w Lit-

w Litwie Mikołáiowi Radziwiłowi, Stárow. *Lib. 8. Instt.* Roku 1669. tentowáno żeby 3. letny tylko byli Hetmáni, ále bez ſtutku, tylko poſtánowiono, żeby odtąd Hetmáni nie mogli bydź Miniſtrámi Koron. tylko Woiewodámi lub Káſztelanámi, Roku záś 1730. odmieniona ieſt dáwna dyſpozycya, tylko podczás Seymow rozdawánia buław, w wolną dyſpozycyą Krolewſką choć nie podczás Seymu, lubo záś zwyczayny ſtopien Hetmáná Polnego ná buławę wielką, dependuie to iednák od woli Krola.

Hetmánow obligacye ſą: mieć generálną komendę po Krolu, Woyſko ſzykowáć, mieyſce náznaczáć do okazyi y potkánia ſię, do Marſzu ordynańſe wydawáć, mieć oſtrożność od zdrády nieprzyiacielſkiey, ſiły nieprzyiacielſkie dobrze zważyć, bydź Przywodzcą do bátálii, byle nie odwodnym. Hetmáni z Márſzałkiem W. K. kiedy Krol przytomny w obozie ná wſzelkie handle, leguminy &c. taxy ſtánowić powinni. Hetmáni cokolwiek z Artykułow woiennych uſtánowią, wſzyſtko to Rzeczpoſpolitá ſtwierdzić ma, bo im dána moc Roku 1620.

Hetmáni Sąd Woyſkowy mieć powinni, ná ktory záprafzáią Rotmiſtrzow, Pułkownikow oboygá Autoramentow, ále y sámi mogą ſądzić wſzelkie exceſſa woyſkowe gárdłem y infamią według Konstt. Roku 1601. Krzywdę máiący Woyſkowi mogą ſię ſądzić lub w Hetmáńſkim ſądzie, lub ná Trybunále Radom. Pozwy záś należy dáć Zołnierzowi ná ſtánowiſku iego, ieżeli nie ma Dobr, y relacya zeznána bydź powinna w Grodzie bliżſzym ſtánowiſká.

Hetmáni procz Sądow ordynaryinych powinni 3. rázy ſądy mieć dla ukrzywdzonych. 1. kiedy ſię Woyſko ſciągnie do kupy, 2. przed kołem generálnym, 3. podczás dyſtrybuty Hyberny po tygodniu powinny ſię te Sądy ſądzić według Konstt. Roku 1676., y przydáno, że dezertorowie od Woyſká, y od okazyi ná Seymie powinni bydź ſądzeni. Dekreta Hetmáńſkie ták iáko Seymowe powinni Stároſtowie exekwowáć. Od Sądow Hetmáńſkich ſtroná ukrzywdzona może appellowáć do Trybunału. Hetmáni mogą gárdłem káráć poddáwáiących Fortece zá pokazániem ſię zdrády Komendantá. Káráć powinni żołnierzy ſzkodę czyniących w dobrách, kiedy przechodzą dwoiákim wroceniem ſzkody Roku 1613., á Roku 1649. kárá gárdłowa náznáczona. Hetmáni ná S. Marcin aſſygnacye ſtánowiſk woyſku powinni rozdawáć w Krolewſzczyznách, byle bez żadney ſzkody uczynienia dobrom. Jurament Hetmánow y Artykuły woienne wolno widzieć w Statucie, ták iáko y dyſcypliny woyſkowe w Seymie Konfeder. Roku 1717. Są piękne Práwá, ále bez obſerwy y Exekucyi.

O HYBERNACH, ktore płácą Dobrá Duchowne, y Dobrá Krolewſkie z włok, ták iáko y Zydzi ná woyſko, wolno obaczyć w Konstt. 1717. iák wielka importata y iáki podział iey między woyſko iáko y inſzych podátkow.

ROTMISTRZE powinni bydź Szláchtá y Poſſeſſyonáci, y przytomnemi záwſze u Chorągwi pod kárą 2000. grzywien według Konstt. 1591. y 1613., y chybá zá konſenſem Hetmánow abſentowáć ſię mogą, o czym wſzyſtkim Konstt. reaſſumowáne Roku 1717. Hetmáni nie powinni ná Seymy z liczną aſſyſtencyą Woyſká przyieżdżać według Konstt. Roku 1591.

O PISARZU POLNYM.

PIſarz Polny powinien bydź záwſze przytomnym w Woyſku ábo ſubſtytut iego przyſiężny, ieżeli záś rozdzielone Woyſko, to Piſarz przy iedney, á Subſtytut przy drugiey Partyi Woyſká bydź powinien, według Konstt. 1621. y 1628. gdzie obligacya iego ſpiſowáć co Mieſiąc pieſze Woyſko. Roku záś 1654. reaſſumowána Konstt. obliguie Piſarzá Polnego, żeby co 3. Mieſiące Woyſko luſtrował y w Regeſtr wpiſował, á ten Regeſtr ſwoią ręką podpisáwſzy, podał go Podſkárbiemu W. K. á potym Márſzałkowi Seymowemu pod kárą utráty Urzędu, áni Podſkárbi powinien płácić Woyſku bez tego Regeſtru.

W Xięſtwie Litt. Piſarz Polny Litt. powinien co Mieſiąc pieſze Woyſko, á co 3. Mieſiące konne luſtrować y ſpiſować, Regeſtr záś Hetmánowi Litt. ieden, drugi Podſkárbiemu Litt. oddáć, pod tąż kárą iáko Koronny. Przyſięgę Piſarzá y Subſtytutá wolno w Statucie widzieć.

O GE-

O GENERALE ARTYLERYI.

GEnerálowie Artyleryi ſą poſtánowieni zá Władyſławá IV. Roku 1637., to ieſt ieden Koronny, drugi Litt. Powinni bydź Szláchtá Poſſeſſyonaci, przyſięgáć według Statutu, gdzie im y to dołożone, że wſzelki Prowent z Stároſtw wyznáczony, czyli z kądinąd, powinni ná ſam munderunek y potrzebę wſzelką Artyleryi obracáć. Dependencyą máią od Hetmánow ſwego Národu, y z konſenſem Hetmáńſkim powinni Prowenta ná Armaty, y inną Artyleryą ták z kwarty náznáczone, iáko y z Stároſtw expendowáć y Ekonomią woienną oporządzáć, á ná Seymie ráchowáć ſię Stánom z percepty y expenſy, o czym Konſtytucye 1637., 1638., 1653., 1655.

Pierwſzy Generał Artyleryi był Paweł Grodzicki, ktoremu záraz przez Prymasá Káſztelaná Krák. y Márſzałká Poſelſkiego był ſpisany Regeſtr y Inwentarz Artyleryi, ktory co Seym káżdy Generał powinien do podpiſu podawáć, y ráchowáć ſię z percept y expens, ták Konstt. Roku 1638. Armaty wſzelkie nieprzyiacielowi zábráne powinny należeć do Rzeczyp. Roku 1662.

Generał Artyleryi powinien záwſze w Woyſku przytomnym pod utrátą Urzędu ná Seymie. Temuż náznáczona penſya złott. 3000. Roku 1638.

Toż sámo o Generale Artyleryi W. X. L. poſtánowione Roku 1677.

O SEKRETARZU KORONNYM.

SEkretarze Większi ſą dway, Koronny y Litt. obádwá Duchowni, y powinni bydź przypuſzczeni do wſzelkich obrád, y Sekretow wraz z Pieczętarzámi y máią pierwſzy ſtopień ná wyżſze honory náznáczony Roku 1504. Od Krolá ſą kreowáni, Szláchtá, ktorych Jurament wolno widzieć w Statucie.

O REFERENDARZACH KORONNYCH.

REferendárzow Koronnych dwoch ieſt, Duchowny y Swiecki ták iáko y w Litwie. Referendarzow obligacya donoſić wſzelkie Spráwy Krolowi, Supliki, y Reſponſa od Krolá Pacyentom, powinni bydź Szláchtá y przyſiężni, o czym Konstt. 1538. Powinni záwſze bydź przy boku Krolewſkim Roku 1717. Máią moc w Senacie zdánie ſwoie powiedzieć Roku 1569. toż sámo y ná Sądách relacyálnych po Senátorách máiąc wolny głos. Roku 1569.

Dekreta Seymowe podpiſowáć powinni Roku 1641., Jurament ich wolno widzieć w Statucie. Regeſtra Spráw Seymowych y wſzelkich Appellacyálnych do nich należą, y z nich przywoływáć każą Spráwy, według porządku Roku 1641.

O PISARZU WIELKIM KORONNYM y LITEWSKIM.

PIſarze Wielki Koronny y Litewſki ſą záwſze Duchowni, ták iáko y Polni Swiecy. Piſarzow Duchownych obligacye dáwne były mieć ſtáránie o Ekonomiách Krolewſkich; co że z czáſem odmienione ieſt, więc teráznieyſzy NN. Regnant przydał obligacyą Piſarzowi W. Koronnemu, áby był Sekretarzem Gabinetowym. Mieyſce Piſarzow Koronnych nie ieſt opisáne Práwem, ták iáko y innych Officyaliſtow Koronnych, iednák ich tu kłádę iáko Duchownych, po Duchownych Referendarzách.

Po Piſarzach Wielkich Koronnych idą y inſi Officyaliſtowie Koronni y Litt. ktorych żadne Práwá áni Konſtytucye do Obligacyi żadnych nie neceſſytuią, tylko Honor ſwoy y dyſtynkcyą u Dworu máią, Kromer tylko námienia krotko, o czym dla ciekáwoſci wſpomnę według porządku ich praktykowánego á u tegoż Kromerá wſpomnionego.

PODKOMORZOWIE Koronny y Litt. máią zwierzchność nád Szambelaná-mi álbo Podkomorzemi Nádwornemi, ktorych iák przeſzły, ták teraźnieyſzy Regnant 12. konſerwuie, á według Kromerá Pokoiowemi, Odzwiernemi, y wſzyſtkiemi náybliżſzemi Pokoiu lub Łożká Krolewſkiego Koronny w Koronie, á Litt. w Litwie. Szambelanowie záś pilnuią alternatą Pokoiu Krolewſkiego, y záwſze ná záwołániu Krolá bydź powinni, ieden przy Krolu, drugi przy Krolowy, ktory w niebytnoſci Koronnego pierwſzy bydź powinien do podánia Ręki Krolowey, y do rozkázow iey pełnienia, ták iáko w Saxonii praktykuie ſię ich powinność.

PODSKARBIOWIE Nádw. Koron. y Litt. ſą wſpomnieni pod obligacyámi Podſkárbiow wielkich.

CHORĄZOWIE Koron. y Litt. lubo nie ſą wſpomnieni o ich powinnoſciách, praktykować iednák zwykli powinność ſwoię podczás pogrzebow Krolewſkich. Chorągwie przy katafalku łamiąc y kruſząc.

MIECZNIKOWIE Koron. y Litt. Miecze powinni nieść przed Krolem podczás Koronacyi.

KONIUSZOWIE Koron. y Litt. zwierzchność máią nád ſtáiennemi Krolewſkiemi y Koniuſzemi ich.

KUCHMISTRZOWIE Koron. y Litt. mieć powinni zwierzchność nád Kuchmiſtrzámi aktualnemi Krolewſkiey kuchnie.

PODCZASZOWIE rządzić powinni Piwnicznemi Krolewſkiemi, y u ſtołu powinni winá podawáć y nalewáć Krolowi ſkoſztowáwſzy ſámi pierwey, ták iák we Francyi dla niebeſpieczeńſtwá trucizny.

KRAYCZOWIE powinni kraiáć y podawáć u ſtołu Krolewſkiego Potrawy Czeſnikowi.

STOLNIKOWIE ſtołow dyſpozycyą Krolewſkich czynić, y ná ſtole porządnie potrawy uſtánowić.

PODSTOLOWIE powinni przed nieſącemi potrawy do ſtołu Krolewſkiego laſkę nieść.

CZESNIKOWIE częſtować u ſtołu Krolewſkiego, y podawáć potrawy.

PISARZE Polni iuż wyżey namienieni.

GENERAŁOWIE Artyleryi y o tych wyżey.

OBOZNI powinni Obozowi Woyſkowemu, Polni, á Koronni Rzeczyp. podczás Poſpolitego ruſzenia wyznaczać mieyſce; Koronni Koron. Litewcy Litt. kiedy Woyſko w polu ma ſię lokować.

STRAZNICY powinni oko mieć ná zdrádę Nieprzyiacielſką, kiedy woyſko w polu.

REGENCI powinni Aktow Rzeczyp. pilnować Koronni Koron. Litewſcy Litt.

INSTYGATOROWIE nayſumiennieyſzą máią obligacyą, żeby záwſze donoſili podczás Seymow, cokolwiek ſię dzieie w oyczyźnie przeciw Práwu.

PISARZE Dekretowi Koron. y Litt. pilnuią ſwoich Obligacyi.

VICE-INSTYGATOROWIE powinni wraz obligacye z Inſtygatorámi odpráwować podczás Seymu y podczás Komiſſyi Radomſkiey.

ŁOWCZOWIE máią zwierchność nád Łowczymi pſiárni Krolewſkiey, y aſſyſtować powinni Krolowi ná polowánie.

PISARZE SKARBOWI pilnuią ſwego Officium y Regeſtrow Skárbowych.

CHORĄZOWI Nádworni powinność ſwoię odpráwuią ná mieyſcu Chorążych Koronn.

SKARBNIKOWIE máią zwierzchność nád wozámi Krolewſkiemi.

PODKONIUSZOWIE ná mieyſcu Koniuſzych pilnuią Officium.

ŁOWCZOWIE Nádworni ná mieyſcu Łowczych.

METRYKANCI kończą porządek Officyaliſtow Koronnych, y záwſze bydź powinni przytomni przy Metryce koronney.

Cokolwiek ſię tu mowiło o Urzędnikách Koronnych, to ſię ma rozumieć o Koronnych w Koronie, o Litewſkich w Litwie, gdzie ſię ná ten czás Krol znayduie.

O URZĘD-

O URZĘDNIKACH ZIEMSKICH. W WOIEWODZTWACH.

Kiedy Krolowie nie mieli ieſzcze ſobie wydzielonych od Rzeczyp. intrat y Dobr, z Dworem ſię tylko przenoſili z Woiewodztwá do Woiewodztwá, y ná ten czás iáko Kromer, y inni ſupponuią dla wiekſzey powági Dworu ich, Urzędy w Woiewodztwách poſtánowili, ktorzy Urzędnicy powinni byli powinnoſci ſwoie odpráwowáć też ſáme, ktore ſię w zwyż wyraziły pod Urzędnikámi Koron. oprocz niektorych Konſtytucyámi opiſánych. Ják záś Rzeczpoſpolita wolność iáką teraz ma rozprzeſtrzeniáć poczęłá, ták dla nie pozwolenia Scyſſyi, y kłotni w Woiewodztwách o mieyſce ná Seymikách, między temi Urzędnikámi porządek uczyniłá ná Seymach R. 1611. y 1647.

W WOIEWODZTWACH KORONNYCH

Podkomorzy
Stároſtá Grodowy
Chorąży
Sędzia Ziemſki
Stolnik
Podczáſy
Podſędek
Podſtoli
Czeſnik
Łowczy
Woyſki Wiekſzy
Piſarz Ziemſki
Miecznik
Woyſki Mnieyſzy
Skárbnik
Sędzia Grodzki
Piſarz Grodzki

w WOIEWODZTWACH LITEWSKICH.

Márſzałek Powiátowy
Podkomorzy
Stároſtá
Sędzia Grodzki
Piſarz Grodzki
Podczáſy
Czeſnik
Horodniczy
Skárbnik
Łowczy
Miecznik
Koniuſzy
Obożny
Strażnik
Krayczy
Moſtowniczy
Budowniczy.

MARSZAŁKOWIE w Litwie ſą tylko poſtánowieni w niektorych Powiátách, iáko: w Oſmiańſkim, Lidzkim, Bracłáwſkim, Grodzińſkim, Kownieńſkim, Upickim. Słonimſkim, Wilkowiyſkim, y Rzeczyckim. Ci ſą w Powiátách ſwoich dożywotniemi Dyrektorámi Seymikow, y podczás Poſpolitego ruſzenia ſą Wodzámi Powiátow ſwoich. Obieráni ſą káżdy w ſwoim Powiecie ták iák Podkomorzowie, ále podáią 4. Kandydatow Krolowi, z ktorych iednemu Krol Przywiley dáie.

CIWONOWIE ſą tákże w Litwie, ále ich tylko 3. konſtytucya náznaczyłá R. 1598. Wileńſkiego, Trockiego, y Zmudzkiego, y mieyſce máią ſobie náznáczone przed wſzyſtkiemi urzędnikámi Ziemſkiemi. Ich obligacya znáczy ſię bydź Goſpodarzámi Woyſká podczás poſpolitego ruſzeniá, bo ſą y inni Ciwonowie iákoby Ekonomi Dobr Krolewſkich, ktore urzędy y Senatorowie bierą ná ſiebie.

HORODNICY máią zwierzchność y komendę nád Zamkámi y fortecámi.

MOSTOWNICY Moſtow pilnuią, y oko máią ná reparacye ich.

BUDOWNICY máią oko ná reparacye Miáſt y Zamkow.

LESNICY ſą tákże ták w Polſzcze iáko y w Litwie, ktorym ſą inkorporowáne w Krolewſzczyznách Woytoſtwá, dla pilnowánia láſow y zwierzá w Krolewſkich láſách.

W PRUSACH záś ſą urzędnicy mieyſce máiący tym Porządkiem; Podkomorzy, Chorąży, Sędzia Ziemſki, Ławnikow Ziemſkich 8. ktorzy záſiádáią ná Sądách Ziemſkich wraz z Sędziámi, po nich Piſarze Ziemſcy. Ci wſzyſcy powinni bydź Szláchtá y poſſeſſyonaci, ták iáko w Koronie y Litwie. Z Magiſtratu Toruńſkiego dwoch Aſſeſſorow w ſądách Ziemſkich Chełmińſkich záſiádáią.

O POD-

O PODKOMORZYCH.

PODkomorzy káżdy powinien bydź Szláchcic y Poſſeſſyonat, y przyſięgáć powinien według oſobney dla ſiebie Roty, ták Konstt. 1588. Obligacya ich ieſt ná kondeſcenſye grániczne iezdzić, gránice uznawáć, y rozgrániczáć między Dobrámi, powinien mieć ſwego Komorniká lub kilku Szláchty Poſſeſſyonatow przyſiężnych, ktorzy ná mieyſcu Podkomorzego mogą grániczyć, akta grániczne pod ſwoim kluczem konſerwowáć według Konstt. 1588.

Podkomorzy ma naypierwſze mieyſce po Senatorách, y z tąd Podkomorzych zowią Xiążętámi Stánu Rycerſkiego.

Podkomorzy Lwowſki po Stároſcie Lwowſkim ma mieyſce według Konstt. 1658. Podkomorzy Sendomirſki powinien mieć ſwego Piſarzá Szláchcicá Poſſeſſyonatá, przyſiężnego, ktory akta graniczne w Zamku Sendomirſkim konſerwowáć powinien, y dekreta grániczne w oſobną káżdego Powiátu Kſiąſzkę wpiſowáć, 1631. Tenże ſám porządek Woiewodztwo Krákow. przyięło. Podkomorzy Krákow. nie tylko ieſt ſędziá grániczny, ále y Inſpektor Zup Wielickich, y Bocheńſkich, zá co penſyą znáczną bierze ſolną. On tákże ſam prezyduie ná Seymikách Woiewodztwá Krákow.

W Litwie káżdy Powiát ma ſwego Podkomorzego, ále y on powinien mieć ſwego Komorniká, z tąż obligacyą co y w Koronie.

Podkomorzowie w Pruſach tylko ná Rádách záſiádáią Ziem Pruſkich do gránic nie należą, tylko Ziemſtwo y Ławnicy.

Ná Podkomorſtwo Woiewodztwá lub Ziemia lub Powiát iáko w Litwie, obieráć powinno 4. Kandydatow, z ktorych ieden od Krolá Przywiley bierze.

O STAROSTACH GRODOWYCH.

STároſtowie ſą iedni Grodowi z Juryſdykcyą, drudzy ſą bez Juryſdykcyi, iákoby Tenutaryuſzowie Dobr Krolewſkich.

Stároſtowie niektorzy zowią ſię Generałámi, iáko; GENERAŁ WIELKOPOLSKI máiący w Poznániu y Káliſzu 2. Grody, y w nich dwoch Surrogatorow z Piſarzámi. Do niego tákże należą Grody Gnieznieńſki, Koſcian., Walecki, Konieńſki, Pyzdrſki, Krceńſki, w ktorych Acta tylko Powiátow konſerwuią ſię pod dyrekcyą Regentow kreowánych od Generałá, ále bez Sędziow.

GENERAŁ MAŁOPOLSKI Stároſtá Krákowſki ma tákże Juryſdykcyą ſwoię, w Krákowſkim, Proſzowſkim, Lelowſkim, y Xięſkim Powiátach.

Stároſtá Kamieniecki tytułuie ſię tákże GENERAŁEM PODOLSKIM bo ma Juryſdykcyą w Kámieńcu y Latyczowie.

Stároſtow Przyſięgi wolno widzieć w Statucie.

Stároſtowie kreuią Sędziow Grodzkich, Piſarzow, Regentow, y Burgrabiow.

Stároſtowie obligowáni ſą pod utratą Stároſtwá, reparowáć Zamki dla konſerwowánia Aktow, o czym reaſſumowáne Konstt. ná Seymie 1726. Obligacya ich tákże ſciſłá ieſt, á żeby nie przepuſzczáli zá gránice żadnych towárow, áni wołow, y iednym ſłowem wſzyſtkich hándlow z Polſki, zá co im náznáczona trzecia część z zábránych y konfiſkowánych towárow, o czym obſzerniey wyżey pod Dobrámi Krolewſkiemi dla záſłużonych, ále tego w cále nie obſerwuią.

O CHORĄZYCH.

CHorążowie wſzyſcy Woiewodztw y Powiátow, powinni ſię znaydowáć ná pogrzebie Krolewſkim według Konstt. 1575. Podczás poſpolitego ruſzenia powinni Powiátow ſwoich Chorągwie podnoſić 1621. Chorążych Ziemſkich Krol kreuie w Polſzcze, w Litwie zaś z Kandydatow obránych od Woiewodztwá lub Powiátu iednego Krol kreuie, y z ſkárbu ſwego Chorągiew dáć był powinien zá dáwnych Krolow.

O SĄ-

O SĄDACH ZIEMSKICH.

SĄd Ziemſki powinien mieć ſwoy komplet Sędziego, Podſędká, y Piſarzá, ieżeli z nich iednego nie maſz, niemoże bydź Sąd. Ci powinni bydź od Woiewodztwá obieráni 4. Kandydatow ná káżdego, á ták z 12. Kandydatow Krol kreuie 3. Sędziego, Podſędká, y Piſarzá, ktorzy po odebránych Przywileiách wraz przyſiąc powinni przed Senatorem ſwego Woiewodztwá, lub też Urzędnikiem, y zaraz záczynáć ſądzić według Konstt. 1589., y 1598. y innych poznieyſzych.

Sędzia Ziemſki máiący ſwoię Spráwę, może ná ſwoim mieyſcu Szláchcicá uproſić Poſſeſſyonatá choć nie przyſięgłego, ktory wraz z Podſędkiem y Piſarzem rozſądzić mogą Spráwę, ták Konstt. 1557. Sędziowie Ziemſcy nie mogą bydź wraz Grodzkiemi ták Konstt. 1726. Piſarze Ziemſcy z mieyſcá ſię ruſzyć nie mogą áż po przepisánych Dekretách 1565., Krákowſkim pozwolono gdziekolwiek 1590.

Sąd Ziemſki nie może tylko grániczne ſwego Woiewodztwá y Ziemſkie ſpráwy ſądzić, y może rozſądzić bez Appellacyi Spráwy ſzácowáne do 3000. Konstt. 1670.

Piſarze Ziemſcy podczás Poſpolitego ruſzenia powinni Akta Dekretow mieć ſwoich Kaſztellanow.

Xięſtwo Mazowieckie ma ſwoie excepta, ktore ciekáwemu wolno czytáć w Statucie, gdzie Piſarze powinni mieć ſwoich Podpiſkow, dla attendencyi Kſiąg ták Konstt. 1577., ale y w káżdey Ziemi ſą Regenci Ziemſcy, Komornicy Ziemſcy &c. &c.

W PRUSACH Sędźiá Ziemſki, Ławnikow 8. y Piſarz formuią Sądy Ziemſkie y powinni bydź Szláchtá y Poſſeſſyonaci. W Sądách záś Ziemſkich Chełmińſkich záſiádáią dwoch Aſſeſſorow z Magiſtratu Toruńſkiego.

O ELEKCYI URZĘDNIKOW ZIEMSKICH.

PO śmierci Podkomorzego lub Sędziego, Podſędká, Piſarzá Ziemſkich, Woiewodá lub w niebytnoſci iego pierwſzy Senator, wydáć powinien Uniwerſał náydáley w 6. Niedziel ná Elekcyą, gdzie Kandydatow 4. ná káżdy Urząd powinni obráć, z tych Kandydatow Krol iednego kreuie. W Xięſtwie záś Zatorſkim we 4. Niedziele, Woiewodá Krákow., lub Káſztelan Oſwiecimſki, lub Stároſtá Oſwiecimſki, álbo Zatorſki Uniwerſał wydáć może.

Ci Urzędnicy powinni bydź Szláchtá Poſſeſſyonáci.

Toż sámo Práwo y w Litwie o Elekcyi Márſzałkow Powiátowych y Podkomorzych.

W PRUSACH Podkomorzych y innych Krol kreuie. Sędziow záś Ziemſkich Szláchtá obiera, y ich Elekcyą Krol ſtwierdza. W Pomorſkim y Ziemi Michałowſkiey Szláchtá ſobie obiera Ławnikow y Piſarzow bez konfirmacyi Krolewſkiey. A w Woiewodztwie Chełmińſkim po śmierci Ławnikow Szláchtá z Magiſtratu Toruńſkiego obiera ná iego mieyſce z przyſłánych ſobie od Miáſtá przezwiſk Rádnych Pánow.

O OFFICYALISTACH GRODZKICH.

STároſtom Grodowym Rzeczpoſpolita pozwoliłá dla nie uſtáiącego kurſu Spráwiedliwoſci S. w Grodách ich Sędziow álbo Podſtároſciow kreować w káżdym Woiewodztwie. Sędziowie ci powinni bydź Poſſeſſyonáci w tymże Woiewodztwie y Szláchtá, á ná záczynáiącey ſię Juryſdykcyi Stároſty powinni przed nim przyſięgáć.

Woiewodztwá Wielkopolſkie máią ſwoich Surrogatorow w Poznániu y Káliſzu przyſięgłych, y przez Sevm autoryzowánych, dla czego Generał Wielkopolſki lubo ich kreuie, ále odmienić nie może Sędziowie Grodzcy wraz y Ziemſkiemi nie mogą bydź według Konstt. 1726. Ciż powinni ſwego Woiewodztwá Spráwy

ſądzić ále nie wſzyſtkie, tylko pozwolone przez oſtátni Seym Anni 1726. bo większe Spráwy zoſtáwione ſą decyzyi Trybunałow, oſobliwie gdzie záchodzą kognicye. Przed Seymikámi ná Tydzień powinni przeſtáć ſądzić, á po Seymie we 2. Niedzieli záczą́ć. Podobneż Stároſtowie Práwo máią, y Piſarzow kreowánia Przyſiężnych, y Poſſeſſyonátow Szláchtę tegoż Woiewodztwá, do ktorych należą Kſięgi Grodzie, konnotacya Dekretow, wydawáne o nych, y cáła Kancellarya.

O WIELKORZĄDCY KRAKOWSKIM.

TEn ma ſobie zdáną dyſpozycyą Wielkorządow, álbo Intrat Krolewſkich w Krákowie do Skárbu Krolewſkiego należących, y wolny ieſt od Poſpolitego ruſzenia, ták iáko y inni Officyaliſtowie Skárbowi.

O BURGRABIACH.

BUrgrabiow Krákowſkich według Kromerá 10. z dawná bywáć zwykło, y ci powinni záwſze przy Zamku Krákowſkim mieſzkáć, máiąc tylko 3. Mieſiące ſobie pozwolone przez Konstt. abſentowáć ſię w Roku, ſą wolni od poſpolitego ruſzenia, ále pod utratą Urzędu powinni uſtáwicznie bydź przy Zamku Krák., ták Konstt. 1562. 1565., 1621., y Krol ich kreuie.

Burgrabiowie Grodzcy ſą inſi, ktorych Stároſtowie kreuią, y powinni bydź Szláchtá Poſſeſſyonáci, tych powinność uprowadzáć Szláchtę do Dobr práwem przewiedzionych, álbo przez Dekret przyſądzonych.

Burgrabia Gdáńſki powinien bydź kreowány od Krolá z miedzy náyprzednieyſzych Raycow Gdáńſkich, y ma pierwſze mieyſce w Sądách Mieyſkich, ma pozwoloną ſobie władzą ſądzić ſpráwy káduczne, y wſzelkie wiolencye, od niego Appellacya do sámego Krolá idzie, Przyſięgę záś iego w Statucie wolno widzieć.

Rząd Gdáńſkiego Miáſtá wolno widzieć niżey pod opiſániem Miáſtá Gdáńſká, ktorego Rádni Pánowie y cáłe Miáſto przyſięgáć záwſze powinne ná wierność Krolowi, y Rzeczypoſp. ktore juramenta wolno widzieć w Statucie.

O STANIE RYCERSKIM álbo SZLACHCIE.

EUropa Chrześciáńſka ma ſwoy záſzczyt z tąd, że záſłużone Familie wyláną zá Oyczyznę krwią, godne Imioná wyprobowáną Rádą y wyſokim rozumem konſerwuią do tąd u Monárchow w Rádách, Rządách, y Spráwiedliwoſci ſwoy Vigor, iáko to w Niemczech, w Francyi, Hiſzpánii, Włochach, Wenecyi, y wſzędzie, ále Polſká náywięcey ſię záſzczycić może przed Bogiem y przed Swiátem, że od początku kwitnącego Páńſtwá nigdy nie ubliżyłá záſłużoney Szlácheckiey Krwi áni do wolnoſci, áni do wſzelkich Rządow w Oyczyźnie, y owſzem, áni Senator Swiecki, áni Duchowny, áni náypoſlednieyſzy Urzędnik, áni Kánonik Kátedrálny, áni Opát bydź kreowány może tylko z Oycá y Mátki Szláchcie, według Konstt. Roku 1607. á Kátedrálny Kánonik 4. Herby czteremá reformacyámi ſtwierdzić powinien. 2. Prerogatywa Krwi Szlácheckiey, że sámi Szláchtá máią głos wolny y Votum obieránia Krolow Polſkich, y owſzem náypierwſi ſą do Korony iáko Michał y Jan III. inkluduiąc w to Senat, bo wſzyſcy Szláchtá, tę Elekcyą y ieden Szláchcic zerwáć może. 3. Ze ofiárowáne godnym Rycerzom Polſkim od Monárchow poſtronnych Xięſtwá, Gráfſtwá, Ordery nie máią żadney w Polſzcze apprehenſyi, ále *æqualitas* ma ſwoię náywiekſzą godność. 4. Ze Szláchtá Polſka przez Poſłow z miedzy ſiebie od Woiewodztw wyſłánych przy dánych im Inſtrukcyách, Práwá ſtánowi, woyny wypowiáda, pokoy ſtwierdza, podátki náznácza, ſpoſoby do bicia mo-

nety podáie, y wſzelki Rząd w ſwoiey mocy ma, iednym ſłowem wolny głos, y wolne nie pozwolam. 5. Ze żaden Szláchcic Polſki niemoże bydź złápány, więziony, y kárány, bez zupełney konwikcyi, chybá że złodziey przy krádzierzy ſchwytány lub ná rozboiu, o czym Konstt. 1453., 1454., 1540., 1550. y wiele innych. 6. Ze Krol nie może konfiſkować żadnych Dobr Szlácheckich bez zupełney konwikcyi 1454. 7. Ze żaden Zołnierz ſtacyi nie może mieć w Dobrách Szlácheckich 1588., 1659., 1661, 1676. 8. Szláchcic káżdy w ſwoich Dobrách ma zupełną moc życia y śmierci nád ſwemi poddánemi. 9. Szlachcic w ſwoim właſnym gruncie ieſt abſolutnym Pánem ználezionych Kruſzcow złotych, ſrebrnych, y wſzelákich, iáko y ſoli, o czym nauczáią *Pacta Conventa* Michałá, y Janá III. y wielu innych Krolow ná fundamencie Konstt. 1576., y dáwnieyſzych wielu. 10. Domy Szlácheckie wolność zupełną dáią uciekáiącym ſię do nich ſwáwolnym ludziom, ktorych lubo może arreſztować, ále łápáć y gwałtem wyprowadzáć nie godzi ſię, toż sámo y o Duchownych Domách Roku 1611. 11. Dobrá Szlácheckie pod kaduk podpadać nie mogą, bo záwſze ſukceſſya ma ſwoy walor, á ieżeliby iákie Dobrá ſpadły w Dyſpozycyą Skárbu Krolewſkiego z przyczyny záginioney ſukceſſyi, tedy długi z tych Dobr náypierwey ſpłácic należy, ták Konstt. 1588. ále bezpotomnym Dziedzicom wolno ſię wyprzedáć y dyſponować z wſzyſtkim. 12. ieżeliby iáki Cudzoziemiec w Dobrách Szlácheckich lub Duchownych bezpotomnie umárł, iego fortuna nie do Fiſku, ále do Páná gruntu należy 1588. 13. Arreſzty mieyſkie nie idą ná Poddánych áni ná żadne rzeczy Szlácheckie. 14. Szláchcić káżdy iáko y Duchowny wolny ieſt od clá płacenia, od właſnych zboż ná przedáż prowádzonych lub lądem, lub wiſłą, álbo innemi Rzekámi, áni od wołow właſnych, ſkopow, owiec, wieprzow, wełny, byle nie były przekupne, ná co powinien przyſiąc, álbo ſługá iego według Konstt. 1550., 1569., 1576., 1581., 1589., 1601., 1607., y wiele innych, tákże wolni ſą Szlachtá od czopowego z Dobr właſnych, od Piw, 1511., 1613. 15. Szlácheckie Dobrá máią ſobie wyznáczone ſole ſuchedniowe z Zup wſzelkich, y bez koſztu mogą záwſze ieść z ſolą. 16. Samey tylko Szláchcie wolno Dobrá trzymáć przez záſtáwy, dzierzawy, kupná, y bydź ich Dziedzicámi w Polſzcze 1496., 1538., 1550., 1611. Cudzoziemcom záś Mieſzczánom y chłopom nie wolno, wyiąwſzy Krákowſkich Raycow y Pruſkich Miáſt, tákże Wileńſkim, y Lwowſkim, y innym niektorym przez Konſtytucyą pozwolonym Roku 1676. Przytym Szláchcie wolno kupowáć domy, kámienice, ſzpiklerze, przy Miáſtách bez żadney obligacyi płacenia podátkow do Miáſtá, byle Goſpodarze czym nie hándlowáli ze ſzkodą Miáſtá 1550., 1611. 17. Szláchcic zábiwſzy Szláchcicá nie pociąga zá ſobą káry gárdłowey, ále tylko ieżeli orężem zábił, Rok y 6. Niedziel wieży in fundo, ieżeli z ſtrzelby 2. Roki, y 12. Niedziel in fundo ſiedzieć muſi w ziemi głębokiey ná 12. łokci, y grzywny dáć, o czym Konstt. 1726. y inne dawnieyſze. 18. Szláchcic choruiący przy delegowánym od Krolá czyniący Teſtament y dyſpozycya rzeczy, ták ważny bydź powinien, iákby w Grodzie roborowány 1550. 19. Szláchcic gdyby gwałtem poimał Szláchcicá, y więził, powinien dáć grzywien 120. y ná dnie Rok wieży ſiedzieć, y po wyſiedzeniu powinien tyle troie ſiedzieć, iák długo więził więzniá, y ſzkody nádgrodzić 1588.

Szláchtá ſą iedni z dáwnych Antenatow urodzeni, drudzy nie dáwno nobilitowáni zwáni w Konſtytucyách SCARTABELI. W Paktach Konwentách Michałá y Janá III. Scartabeli áż do trzeciego Stopniá nie mogą mieć ná ſobie Urzędow, áni Poſelſtw żadnych. Nie mogą záś bydź Szláchtą kreowáni, tylko zá zezwoleniem Rzeczypoſpolitey ná Seymie 1578., 1601., 1613. Szláchcic nie może do ſwego herbu, y Szlácheſtwá przypuſcić nikogo pod utráceniem właſnego 1633. Ktoby Szláchcicem ſię czynił á niebył, Dobr ſwoich tráci połowę ná Kwartę á połowę Delatorowi. Komuby záś záđáne było nie Szlácheſtwo, ten według poznieyſzych Konſtytucyi, powinien ná Seymiku przypozwány náypierwey emundowáć ſię, á ieżeliby Seymik nie doſzedł, to przed Márſzałkiem kołá Rycerſkiego drugiego dniá, á ieżeliby y ten nie ſtánył, tedy przed pierwſzym Senátorem powinien ſię wywieść, á potym do Trybunału Antagoniſtę przypozwáć Roku 1601., 1633., 1690. Ten záś kto nie dowiedzie powinien odſzczekiwáć iák pies pod łáwą zá honor wzięty według praktyki Roku 1667.

Szlácheſtwo utráca ten, kto Dekretem Krolewſkim prywowány zá iáki exceſs, tákże y kto Mieyſkim, lub kupieckim hándlem w Mieſcie ſię báwi, 1633.

Bękarcia choć z Szlácheckich Oſob urodzeni nie mogą bydź Szláchtą 1633. ále więcey Konstt. 1578. przydáie, że Szláchcic z nałożnicą mieſzkáiący y pierwey lubo ſię potym z nią ożeni, y dzieci ſpłodzi, te dzieci nie mogą Szláchectwem ſię záſzczycáć, áni dziedziczyć w fortunie.

O INDYGENATACH.

CUdzoziemcy ſtáráiący ſię o Indygenaty powinni náypierwey ſtáráć ſię ná Seymikách, żeby byli w Inſtrukcyách przez Poſłow záleceni 1601. á zá konſenſem Stánow ná Seymie powinni ie otrzymáć 1607., ále według Konstt. 1641. powinni pierwey probować Autentycznemi dokumentámi Szláchectwo ſwoie w właſnych Páńſtwách, y w Kráiu, z ktorego ſą urodzeni, o czym Konstt. Roku 1673. y powinni bydź Wiáry S. Rzymſkiey Kátolickiey, z wyznániem przyſięgi ná wierność Krolowi, y Rzeczypoſpolitey.

O SEYMACH.

PRzedtym Krolowie z Konſyliarzámi tylko Seymy á bárdziey rády odpráwowáli, y Práwá ſtánowili, dopiero zá Kazimierzá Wielkiego poczęli od Woiewodztw Poſłowie ná te Rády przyieżdżáć, y rádzić o cáłości Oyczyzny, á zá Zygmuntá Auguſtá ná Seymie Piotrkowſkim Roku 1550. czás náznáczony Seymom, y tákże podczás Unii Xięſtwá Litewſkiego z Koroną Roku 1564. Seymy przedtym odpráwiáły ſię według woli Krolow w Piotrkowie, w Lublinie, w Parczowie, w Krákowie, w Sieradzu, w Łęczycy, w Wiſlicy, w Korczynie &c. ále przez Konstt. 1569. náznáczone mieyſce dla bliſkości Litwy w Warſzawie, chyba żeby konjunktura woyny ináczey dyſpenſowáłá, Roku záś 1673. Seymy co dwá Roki w Warſzawie dwá, á trzeci w Grodnie náznáczone, y toż sámo reaſſumowáłá Konstt. 1686., 1717., y 1726. Seymy KONWOKACYONALNE, y ELEKCYONALNE náznáczone w Warſzawie, á KORONACYONALNY w Krákowie. Czás Seymow náznáczony od dwoch do dwoch lat 1717., y te Seymy názywáią ſię ordynaryinemi. Extraordynaryine záś ſą zoſtáwione potrzebom Oyczyzny. Ordynaryinym Seymom czás náznáczony w Poniedziałek pierwſzy po S. Michale, á Seymikom Przedſeymowym Poniedziałek ná 6. Niedziel przed Seymem. Tymże Seymom czás náznáczony 6. Niedzielny, á Extraordynaryinym dwoch Niedzielny 1576., 1591., 1633., 1726.

W Krolewſkiey mocy ieſt náznaczánie Seymow w potrzebie Oyczyzny, y zwyczaynie pierwey wychodzą liſty do Senatorow konwokuiąc ich ná Seym, y do Woiewodztw Uniwerſały, ktore w Grodách publikowáne bydź powinny, y w nich wyrážone przyczyny intymacyi Seymu 1569., 1613. Te Uniwerſały powinny bydź trzemá Niedzielámi przed Seymikámi w Grodách, á Seymiki ná 6. Niedziel przed záczęciem ſię Seymu.

O SEYMIKACH.

NA Seymiki Krol rozſyła według Práwá Poſłow po iednemu ná káżdy Seymik z inſtrukcyami, w ktorych wyraża, y przeſztrzega o potrzebách Oyczyzny, ták Konſtytucya 1576. Ten Poſeł od Senatorá zágáiáiącego bywa przyięty, á po mowie ſkończoney do Seymiku inſtrukcyą czyta y podáie do deliberacyi. Biſkupi, Senatorowie, Urzędnicy, y Szláchtá, obligowáni ſą bydź ná Seymiku ſwego Woiewodztwá, według Konstt. 1510. Stároſtá záś iáko Goſpodarz mieyſcá Seymiku powinien goſpody rozdawáć. W Dzień Seymiku náypierwey Mſzá S. ſię odpráwuie o S. Duchu, y kazánie bydź powinno, potym Xiądz wynoſi Sanctiſſimum z puſzką do Zakryſtyi, á Senatorowie z Urzędnikámi, y Szláchtą, w tymże Koſciele koło uczyniwſzy záſiádáią, Senator pierwſzy zágáia, á potym przyſtępuią do Elekcyi Márſzałká, kryſkuiąc ſię przez Vota dáne, álbo ſię też iednoſtaynie zgodzą ná podánego przez Senatorá zágáiáiącego.

W Wiel-

W Wielkiey Polſzcze w Srodzie Stán Rycerſki záſiáda ná Cmętarzu, y Káſztelan Przemęcki im zágáia, á wſzyſcy Senátorowie w Koſciele ſiedzą, y znoſzą ſię z kołem Rycerſkim, áż do obránia Márſzałká. W Litwie záś máią niektore Powiáty Márſzałkow iuż dożywotnie obránych, o czym wyżey pod Urzędnikámi Ziemſkiemi. Po Elekcyi Márſzałkow do Inſtrukcyi od Krolá przeczytaney, y od Prymaſá, káżdy ſię przymowić może, y potym formuią proiektá do inſtrukcyi ná Seym, ktore Márſzałek konnotuie, y uformowáną z nich inſtrukcyą ná Seym podpiſáć powinien z Aſſeſſorámi według Konſtt. 1726. Po ułożoney inſtrukcyi Senatorowie y Urzędnicy Ziemſcy ex turno káżdy, á po nich Szláchtá zábieráią głoſy y dáią Vota ſwoie ná Poſłow, te Vota Márſzałek konnotuie z Aſſeſſorámi, y ktorzy przewyżſzą kreſkámi, ci charakter Poſelſki ná ſiebie bierą, byle nie mieli kondemnat ná ſobie. Poſłowie máią bydź Szláchtá Poſſeſſyonáci 1611. 1613. nie mogą bydź wraz y Deputatámi ná Trybunał 1678. áni Deputaci od Woyſká mogą bydź Poſłámi 1616.

Woiewodztwo káżde ile Powiátow ma w ſobie, tyle Poſłow wyſyłáć powinno, Ziemia záś káżda dwoch według dáwnego zwyczáiu procz Pruſow y Litwy, bo w Litwie z káżdego Powiátu dwoch obieráią. Jáko záś Seymikom po wſzyſtkich Woiewodztwách ieſt ieden dzień náznáczony (procz Zatorſkiego y Pruſkiego Generału, y innych, ktore tygodniem odpráwuią ſię prędzey) Poniedziałkowy ná 6. Niedziel przed Seymem, ták y iedno mieyſce z dáwná Woiewodztwá obſerwuią do ſeymikowánia, iáko: Wielkapolſká w Srodzie, Krákowſkie w Proſzowicách, y káżde Woiewodztwo ma ſwoie mieyſce wyznáczone.

Generał Prowincyi Wielkopolſkiey odpráwuie ſię w Kole, Generał Máłopolſki w Korczynie, Generał Mazowiecki w Warſzawie, Generał Ruſki w Wiſni, Generał Xięſtwá Litt. w Słonimie, ná te Generały powinni ſię zieżdżáć wſzyſcy Poſłowie obráni ná Seym w właſnych Prowincyi, y tám znoſić ſię w promowowániu Intereſſow zobopolnych tykáiących ſię Dobrá Oyczyzny, ále te Generały zániedbáne, bo Poſłowie po Seymikách proſto iádą do Domow, á potym do Warſzawy. Woiewodztwo Inflandſkie ſwoie Seymiki odpráwuie w Duneburgu. Woiewodztwo Smolenſkie záwoiowáne w Zamku Wileńſkim.

W Pruſách záś náczey ſeymikuią. Krol piſze do Warmińſkiego y Chełmińſkiego Biſkupow Liſty dwá záchęcáiące do rády około Oyczyzny, po odebránych liſtách Biſkup Warmińſki iáko Prezydent Ziem Pruſkich, náznácza czás Generáłowi Pruſkiemu. Do Woiewodztw także Krol piſze Liſty żeby pierwey odpráwili ſwoie partykulárne Seymiki, po ktorych odpráwionych przyieżdżáią ná Generał cáła Prowincya, Alternatą raz do Malborgá, drugi raz do Grudziądzá zá Uniwerſałem Biſkupá Warmińſkiego, gdzie záſiádſzy zágáia Biſkup Warmińſki iáko Prezydent, y záraz audyencyą dáie Poſłowi Krolewſkiemu, ktorego Podkomorzowie wprowádzáią, po ſkończoney iego mowie nád inſtrukcyą deliberuią, potym rozdzieláią ſię Izby. W iedney Izbie zoſtáią ſię Biſkupi, Senatorowie, Podkomorzowie, y od Miáſt Gdańſká, Toruniá, y Elblągá delegowáni. W drugiey Izbie Stán Rycerſki przyſtępuie do obránia Márſzałká, po obránym Márſzałku inſtrukcye z Seymikow partykulárnych ułożone czytáią ná Seym, po ktorych przeczytánych, y wykorrygowánych, Márſzałek z kołem Rycerſkim idzie, y łączy ſię z Senatorſką Izbą, tám też ſáme inſtrukcye czytáią, po ktorych ſtwierdzonych y Miáſtá ſwoie inſtrukcye ná Seym podáią, y z Generału tego Poſłowie ledwie nie wſzyſcy Szláchtá, ktorzy chcą, iádą do Warſzawy ná Seym, ponieważ nie ieſt liczbá Poſłow Pruſkich náznáczona przez żadną konſtytucyą.

Seymiki záś partykularne Woiewodztwá Chełmińſkiego w Kowalowie, Malborſkiego w Sztumie, á Pomorſkiego w Starogardzie odpráwuią ſię.

O SEYMIE WALNYM.

W Poniedziałek pierwſzy po S. Michale, naypierwey Krol, Senatorowie, Miniſtrowie, y Poſłowie idą ná Mſzą S. o S. Duchu ſpiewáną do S. Janá, gdzie po Kazániu y po Mſzy S. idą wſzyſcy do Izby Senatorſkiey, tám Krol záſiádſzy, y Senatorowie ná mieyſcách ſwoich, Stán Rycerſki z Poſłow zgromádzony oddziela ſię y idzie do Izby Poſelſkiey, gdzie káżdy záſiádſzy ná ſwoim mieyſcu, Márſzałek przeſzłego Seymu álbo pierwſzy ex Turno Woiewodztwá Poſeł zágáia mową ſwoią, y záleciwſzy iedność ſerc, záchęca do prędkiey Elekcyi nowego Márſzałká z náſtępuiącey Prowincyi, (bo według Práwá iednego Seymu powinien bydź Márſzałek z Wielkopolſkiey

Prowincyi, ná drugi Seym z Máłopolſki, á ná trzeci z Litewſkiey Prowincyi) Po obránym Márſzałku przez Vota ex turno Poſłow, ſtáry Márſzałek oddáie laſkę nowo obránemu, ktory podziękowáwſzy przy odebrániu laſki, przyſięga rotą w Statucie náznáczoną. Po przyſiędze tenże Márſzałek przyſtępuie do Rugow y pogodziwſzy ſcyſſye między Poſłámi (ktore powinien według Práwá Anni 1690. uſpokoić drugiego dniá po elekcyi ſwoiey) powinien ſię według teyże Konſtytucyi łączyć z Izbą Senatorſką, gdzie Krolá, y Senat, przywitáwſzy, wzáiemnie przywitány od Tronu przez Kanclerzá Koron. lub Litt. bywa, y do pocáłowánia ręki Krolewſkiey wraz z Poſłámi przyſtępuie do Tronu. Potym *Pacta Conventa* czytáne bydź powinny, y do káżdego punktu nie obſerwowánego przymowić ſię Poſłowi káżdemu wolno. Po tych przeczytánych Senatûs Conſulta czytáne, dyſtrybuta wakanſow, Vota Senatorow, potym Deputaci z Senatu y Stánu Rycerſkiego náznáczeni bydź powinni do układánia konſtytucyi, do likwidacyi Skárbu Koron. y Litt. do inwentowánia y likwidacyi Artyleryi Koron. y Litt. prowentow. Po wyznáczeniu záś Poſłow do poſtronnych Monárchow, y po relacyi uczynioney Poſłow od teyże poſtronnych Monárchow, Márſzałek Poſelſki wraca ſię z Poſłámi do Izby Poſelſkiey, gdzie z inſtrukcyi czytánych od Woiewodztw per turnum Konſtytucye układáią, á Krol przez ten czás z Senatem y z delegowánemi od Izby Poſelſkiey Poſłámi ſądzić powinien ſpráwy przychodzące ná Seym, Izbá záś Poſelſká ułożywſzy konſtytucye záczęte od beſpieczeńſtwá publicznego, wraca ſię y łączy z Senatem, naynierychley záś ná 5. dni przed ſkończeniem Seymu powinni ſię łączyć, y w Senacie też ſáme wſzyſtkie Konſtytucye czytáne bydź powinny, y przez 3. Stány ſtwierdzone, á Seym nie więcey nád 6. Niedziel powinien trwáć, o czym Ładowſki y inni 1690. o porządku ſeymowánia, y przydáie tá konſtytucya, że bez ſwiec powinien ſię kończyć Seym. Márſzałek Poſelſki powinien konnotowáć wſzyſtkie materye, ná ktore zgodá záchodzi. Poſłowie máią wolność zupełną domáwiáć ſię o cáłość Práw, y ſwobod oyczyzny 1609. Tákże promowowáć likwidacyą Podſkárbich z kwart. Przeciw Pieczętarzom mowić, ieżeli przeciw Práwu Przywileie wydáią 1562. Powinni donieść niedbálſtwo Urzędnikow, y Inſtygatorow, Krolowi zálecić obſerwancyą Práw. Ná koniec wolno ieſt iednemu Poſłowi zerwáć Seym, lub przetrzymáć ſwoią kontradykcyą, y rádę o Oyczyznie zámknąć. Poſeł Seymowy ieżeliby ſię pokazał przekupiony do Trybunału, powinien bydź pozwány ná inſtancyą káżdego, o czym Ładowſki cytuie Konſtt. 1699.

Márſzałek Poſelſki w Izbie Senatorſkiey ma mieyſce między Márſzałkiem W. K. y Litt. przeciw Tronowi, á Poſłowie zá Senatorámi. Márſzałek ſám powinien czytáć Konſtytucye ułożone w Izbie Poſelſkiey, y nie może iuż z Poſłámi wrocić ſię do Izby Poſelſkiey, ieżeli ná 5. dni złączone Izby przed terminem Seymu według Konſtt. 1678. Do podpiſánia Konſtytucyi, iákom wyżey námienił, powinni bydź náznáczeni z Senatu 3. Senatorow káżdy z ſwoiey Prowincyi, y po dwoch Poſłow z káżdey Prowincyi, ktorzy przyſiągſzy powinni zluſtrowáć konſtytucye y one podpiſáć.

Po tym wſzyſtkim Poſłowie dopominái ſię o náznáczenie czáſu Seymikom relacyálnym, á ieżeli w potrzebie kontrybucye układáią, y one ná Seymikách promowowáć obiecuią. Ná też Seymiki Pieczętarze konſtytucye przeſłáć powinni dla ingroſſowánia ich do wſzyſtkich Grodow; według Konſtt. 1589.

Po ſkończonych materyách oſtátniego dniá Seymu Márſzałek żegna Imieniem kołá Rycerſkiego Krolá, ktoremu Koron. Koronny, Litewſkiemu Litewſki Kanclerz odpowiáda od Tronu, y do pocáłowánia Ręki Krolewſkie wſzyſcy Poſłowie przyſtępuia.

NA SEYMIKACH RELACYALNYCH po uczynioney od Poſłow Relacyi y przeczytánych konſtytucyách exaktorowie deputowáni bywáią do wybieránia kontrybucyi, ieżeli iákie ułożone według Konſtt. 1591.

W Pruſách nie przyimuią żadnych kontrybucyi ná Seymie uchwalonych, ále Generał Pruſki náznacza podátki ieżeli potrzebne.

Poſłowie podczás funkcyi ſwoiey wolni ſą od wſzelkich ſądow y Trybunałow, y w ſpráwách wſzelkich, tylko ſuſpenſa ná nich idzie, kondemnata záś ná nich żadna nie ważna, beſpieczeńſtwo máią Oſob ſwoich ná 4. niedziele przed, y 4. po Seymie według Konſtt. 1610. y 1649. Poſłom zwyczaynie Woiewodztwá obmyſláią penſye z czopowego.

Ná końcu Seymu po przeczytánych Konſtytucyách Senatorowie czytáni bydź powinni do boku Krolewſkiego y rezydencyi przy Krolu dla rád wſzelkich.

O PO-

O POSPOLITYM RUSZENIU.

POſpolite ruſzenie lubo przez Seym tylko powinno bydź náznáczone według Konstt. 1454., 1573., 1576., iednák w potrzebie Seymy dáią záwſze moc Krolom náznaczáć ie, y wydawáć wici iáko 1527., 1661., 1662, ále tylko od Seymu do Seymu tá moc, y tylko w oſtátniey potrzebie pozwolone.

Podczás Interregnum Prymas ma moc wydáć wici ná poſpolite ruſzenie 1632., 1648., 1693. Wici te powinny wychodzić do Korony pod Koron., á do Litwy pod Litewſką Pieczęcią do wſzyſtkich Woiewodztw. Troie wici powinny wychodzić ná poſpolite ruſzenie, ále iedno zá dwoie wraz w oſtátniey potrzebie, á trzecie z náznáczonym mieyſcem 1520., 1550., 1576., 1588., 1593., 1619., y dáley wiele Konſtytucyi o tym.

LUSTRACYA WOYSKA NA POSPOLITE RUSZENIE.

NIżeli ſię ma zieżdżáć Poſpolite ruſzenie; Woiewodowie, y Káſztelani powinni Chorągwie ſpiſowáć y pod Chorągwiámi Szláchtę rozdzieliwſzy pod władzą y Komendę Káſztelanow Powiátowych, lub też Urzędnikow Ziemſkich, ile gdzie więcey Powiátow iák Káſztelanow, á żeby tymże porządkiem Woiewodá káżdy ſwego Woiewodztwá Chorągwie oddał pod Komendę Krolewſką.

W Ziemiách záś gdzie Woiewodow nie máſz pod Káſztelaná dyſpozycyą Chorągwie podpadáią, ieżeli záś Ziemia obſzerna, tedy może Káſztelan Chorągwie rozdáć Podkomorzemu, Stároſcie, lub też Urzędnikom innym.

O PROWADZENIU SZLACHTY.

KTorzy Woiewodowie lub Káſztelanowie ſą ná funkcyách publicznych álbo w Obozie Woyſk Koronnych, álbo cięſzko choruiący, wolni ſą od poſpolitego ruſzenia, ále ná ich mieyſce Urzędnicy po Káſztelanách obeymuią Komendę.

Káżdy Káſztelan lub Urzędnik máiący Komendę ſwego Powiátu, lub Chorągwi powinien ná mieyſcu ſpocząć przez 3. dni pod Namiotem, á 4. dniá porządnie ruſzyć ſię z mieyſcá ku Obozowi.

Obligacye Chorążych á żeby káżdy ná Poſpolite ruſzenie ſwoie włáſną Chorągiew podnioſł z Herbem ſwoiego Woiewodztwá, lub Ziemi, lub Powiátu, gdzie ieſt Chorążym; ktore záś Powiáty nie máią ſwoich Chorążych, to Chorąży Woiewodztwá tego powinien rozdáć Chorągwie, y Subſtytutow náznaczyć.

O STACYACH y SZKODACH POSPOLITEGO RUSZENIA.

KAſztelan, y káżdy Duktor ſwego Powiátu, lub Chorągwi nie może tylko przez iedne noc báwić ná iednym mieyſcu, áni może ſtáć we Dworách, Miáſtách y Miáſteczkách, tylko záwſze w Polu. Szkod żadnych áni wiolencyi czynić áni podwod brać, chybá zá pieniądze może, dla czego Káſztelan z Chorążemi, y Urzędnikámi ſwego Woiewodztwá, álbo ieżeli ieſt Woiewodá powinien Sądy ſądzić nie odwłocznie przez inkwizycyą wſzelkie exceſſa. Piſarz záś Ziemſki tego Woiewodztwá powinien Dekreta piſáć. Káſztelan y Urzędnicy przyſięgáć powinni, iáko ſpráwiedliwie ſądzić będą wſzelkie krzywdy, y appellacya wolna od tych Sądow

dow do Krolá lub do Trybunału. Kryminálne záś Správy należeć powinny do Sądu Krolewſkiego álbo Trybunalſkiego, ieżeli ná Szláchcicá, á ieżeli ná luźnych lub ſłużących chłopow, to y Káſztelańſki Sąd może kryminálną ferować ſentencyą; o czym obſzerniey piſze Ładowſki *fol. 378.* zá Zygmuntá III. przeciw Turkom Roku 1621. ieſt tám y taxa żywności wyrażona iáka bydź powinnna ná ow czás.

Káſztelan, ktory ſię chorobą exkuzuie ná poſpolite ruſzenie, sámo ſzoſt przyſiąc powinien z poſſeſſyonatámi.

O WSIADANIU NA KON.

KRol nie może uwolnić żadnego obligowánego Práwem ná Poſpolite ruſzenie, o czym 1538., 1550. Káżdy Szláchcic powinien wſieść ná koń z tyłąż pocztámi, ile należy z jego Dobr, o czym 1388.

Káżdy Szláchcic Dobrá Ziemſkie trzymáiący, y ci ktorzy ſię z Dziedziczkámi żenią, choć nie Poſſeſſyonaci powinni wſieść ná koń o czym 1621., y 1659. Tákże y w Miáſtách z Prowizyi żyiący, choć żadney wſi nie máią, 1578., Arendarze, 1659. powinni wſieść ná koń. Wieżą ſiedzący Szláchtá zá Dekretámi powinni wyniść z wieży y wſieść ná koń, á po Expedycyi odſiedzieć wieżą 1659. Tákże Mieſzczánie zá Przywileiámi Dobrá Ziemſkie trzymáiący 1505. 1621. excypowáne Magiſtraty y Officyaliſtowie. Dzierzawcy Dobr Krolewſkich Woytowſkich, y Woytowie ták w Krolewſkich Dobrách iáko y Duchownych obligowáni tákże wſieść ná koń. Roku 1345., 1368., 1538., y Sołtyſi &c.

Wypráwuią przytym Dobrá Krolewſkie Duchowne, y Miáſtá Piechoty, według Dyſpozycyi Seymu. Te záś wypráwy z Dymow uchwalone byváią Roku 1621., y 1676. Tatarowie Litewſcy Poſſeſſye ſwoie máiący powinni ná koń wſieść.

O WOLNYCH OD POSPOLITEGO RUSZENIA.

BUrgrabiowie Krákowſcy Zamku Krákowſkiego pilnować powinni, Woyſcy Ziemſcy, Sędziowie Grodzcy, Pieczętarze Oboygá Narodow 1635., y 1639. Przytym Krolowi aſſyſtuiący Miniſtrowie, Senatorowie rezyduiący, Poſłowie Woyſkowi, funkcye Rzeczypoſpolitey máiący ná ſobie, Márſzałkowie, Referendarze, y inni Officyaliſtowie z Krolem idący ſą wolni 1621, 1658., 1659. Piſarze ſkárkowi 1655. 1676. Piſarze Trybunalſcy poczty tylko wypráwuią 1656. Piſarz Grodzki Krák. wolny. Tákże 30. Oſob Krolowey ktorych Regeſtr Márſzałek podáć powinien do Grodu Warſzawſkiego 1628., 1629., 1654., 1655., y 1676. 12. Oſob Prymáſowſkich, ktorych Márſzałek powinien podáć do Grodu Wárſzawſkiego y niektora kwotá Oſob Biſkupich uwolniona tákże ieſt, 1654., 1655., 1676., Tákże Poſłowie do Monárchow Cudzoziemſkich z 16. Aſſyſtentámi Roku 1655., 1659., Komendanci Fortec y Zamkow pogránicznych, Wielkorządcá Krákowſki z Officyaliſtámi wolni ſą od wſiádániá ná koń. Szláchtá ſą wolni, ktorzy Synow ná ſwoim mieyſcu poſyłáią 1621. Wdowy, choruiący, w Szkołách będący ſą tákże wolni, ále Poczty wypráwić powinni 1563. Máiący Poſſeſſye w rożnych Woiewodztwách Poczty powinni wypráwić. Szláchtá ubodzy, ktorzy nie máią ſię czym oporządzić, Brácia Niedzielni Pocztow powinni wypráwić, álbo z między ſiebie Brátá, chybá że wſzyſcy Dobrá trzymáią, o czym 1621. Stárzy 60. lat máiący ſą wolni, ále poczet powinni wypráwić, ták iáko Duchowni Dobrá Ziemſkie trzymáiący.

Pruſkie y Litewſkie Prowincye máią ſwoie excepcye, ktore wolno widzieć w Ładoſkim.

Krol w Wiciách ná Poſpolite ruſzenie náznácza czás, y mieyſce. Szláchcic záś káżdy obligowáni wſieść ná koniá, y we 4. Niedziele od publikacyi wici ſtánąć ná mieyſcu náznáczonym, y wyiechać nie może pod kárą konfiſkacyi Dobr, y głowy ucięcia, ieżeliby zániedbał ordynacyi Woyſká, o czym 1620. Z pod

iedney

iedney pod drugą Chorągiew żaden ſię przenieść nie może, choć w tymże Woiewodztwie dla gluzowánia Regeſtru, áni koniá ieden drugiemu wygodzić nie może w przybliżáiącey ſię okazyi do potyczki.

Krol sám obligowány ieſt bydź przytomnym podczás Poſpolitego ruſzenia według Konstt. 1557. Podczás záś Interregnum zwykłá Rzeczpoſpolita obieráć ſobie Wodzow 1576. Zá gránice Polſkie nie ieſt obligowáne Poſpolite ruſzenie iść z Krolem, chybá że zapłáci dobrze, álbo uproſi Pan 1378., 1433.

Po expedycyi ſkończoney żaden nie powinien wyiechać z Woyſká y z pod Chorągwi bez konſenſu Káſztelaná lub Urzędniká Ziemſkiego, ktory nie powinien bydź żadnemu zbronny, áni powracáiąc we wſiách wiolencyi ma robić, zá co w Trybunale ma odpowiedzieć 1621.

Podczás Poſpolitego ruſzenia sám tylko Krol ieſt Sędzią, bo Trybunały, Sądy Ziemſkie, Grodzkie y Zádworne uſtáią.

O LUSTRACYI SZLACHTY.

PRzedtym zwyczay bywał u dáwnych Polakow, że co rok wſiádáli ná koń, y luſtrowáli ſię w Woiewodztwách ná mieyſcách náznáczonych przed Woiewodą y Káſztelanámi, álbo co dwá roki dla gotowości ná Poſpolite ruſzenie przeciw Nieprzyiacielowi 1562. Czás Luſtracyi był náznáczony ná S. Woyciech 1562., drugi Seym náznáczył ná S. Mateuſz 1563. ná tymże Seymie kárá náznáczona ná ſzkodę po Wſiách czyniących ták iák ná Poſpolite ruſzenie, ále te Konſtytucye do ſkutku nie przychodzą, choć były też sáme Konſtytucye y potym reaſſumowáne; coż potym pisáć Práwá kiedy bez obſerwy, y exekucyi onych, y dla tego częſta ruina Kráiu, káżdy nieprzyiaciel wnidzie, zruynuie, zdezoluie, Kray ſpuſtoſzy, Swiątnice Boſkie obnaży, iáko y w teraznieyſzych czásách nápátrzyliſmy ſię, á ubodzy ludzie ucierpieli. Wolność náſza Polſka piękna, Práwámi pięknemi, rozumnemi, y porządnemi opátrzona, Rycerſkiemi ſercámi zmocniona, ále nie ziednoczoná, podczás iákieykolwiek woyny nie wolna, pod iárzmem wſzelkiego nieprzyiacielá ięczeć muſi, á wſzyſtka przyczyná z nie obſerwy Práw, zátráconych cnot Stáropolſkich, á náywiękſza przyczyná, że gruntuiemy Práwá náſze ná juramentách, á z rzadká álbo nigdy Bogu Wiáry nie dotrzymuiemy, y z tąd kárá P. Bogá uſtáwiczna, niezgody, woyny, potopy, głod, mor, y ieżeli Bogá w ſerce nie wezniemy, nieomylna w krotce zgubá wolności.

Po opisánych tedy zupełnie trzech Stánách, więcey mi nie należy tylko Spráwiedliwość S. opisáć, iákim trybem y porządkiem idzie w Polſzcze.

O TRYBUNALE KORONNYM.

NA początku Rządow Rzeczypoſpolitey, Spráwiedliwość obiiáłá ſię o Sąd sámego Krolá záſiádáiącego ná Sądach, z kąd że ſię były zágęſciły Spráwy niepodobne do rozſądzenia sámemu Krolowi, á z tąd ſcyſſye, kłotnie, y nie ukontentowániá widząc Krolowie, náypierwey zá Zygmuntá Auguſtá poſtrzegłá ſię Rzeczpoſpolita życząc ſobie Sąd głowny z wybránych Sędziow z Woiewodztw z sámych tylko Swieckich, inni záś y Duchownych życzyli dla záchodzących Spráw między Stánem Duchownym y Swieckim, ále że ná ow czás Luterſka, Kálwińſka, y Aryáńſka Herezye zágęściły były Senat y Stán Rycerſki, ták ci zdementowáli ſwoim káceſtwem, ledwie nie w puł Polſki, że niechcieli zezwolić ná Sędziow Duchownych, y proiekt też nie wziął ſwego ſkutku. Stefan Batory obrany Krolem Polſkim widząc tákże zágęſzczone Regeſtrá Spráw też sámę myſl Stánom Rzeczypoſp. podał do ułożenia Głownego Sądu, iákoż ná Seymie Roku 1578. Stány Rzeczyp. urádzili Ordynacyą Sądu Głownego y poſtánowili názwáwſzy go TRYBUNAŁEM GŁOWNYM Koronnym, y ná tym Trybunale ták wáżne Dekreta kazáno mieć, iák Seymowe. Pod ten Trybunał Głowny Koron. podſzyły ſię Woiewodztwá Wołyńſkie, y Braclawſkie Roku 1589., á Kijowſkie Roku 1590., tákże Pruſkie Woiewodztwá Roku 1589. y opisáne były Ordynacye Trybunalſkie wielą Konſtytucyámi. Ze záś ná tych Trybunałách zápátrzyłá ſię byłá Rzeczp. ná zágęſzczone ſcyſſye y kłotnie w obierániu Márſzałkow, y w nieobſerwie Práw áni kurſu Spráwiedliwości S. ták Ro-

ku 1726. ná Seymie Grodzieńſkim pod dyrekcyą Stefaná Potockiego Referendarzá ná ten czás, á potym Márſzałká N. Kor. poſtánowiłá Korrekturę Trybunału tym ſpoſobem krodzey iák w Konſtytucyach zebránym.

Reaſſumowána Konſtytucya dáwnych Seymow 1578., y 1616. żeby Woiewodztwá po 2., Ziemie po iednemu, Woiewodztwo Wołyńſkie 3. z między ſiebie obieráły Oſoby zgodne, uczciwe, Práwo Koronne rozumieiące, Szláchtę Poſſeſſyonatow, y żadnego Proceſſu ná ſobie nie máiących DEPUTATOW, y tey Elekcyi náznáczony pierwſzy Poniedziałek po Narodzeniu Náyś. Pánny. Podobnym ſpoſobem Kápitułá Gnieznień. Prezydentá y Vice Prezydentá, Krákowſka dwoch, inne záś Kápituły procz Wármińſkiey po iednemu tylko obieráią z między ſiebie Deputatow ná tenże Trybunał Głowny Koron. Ciż wſzyſcy Deputaci ták Duchowni iáko y Swieccy nie mogą bydź powtornie obráni áż po wyſzłych 4. lat, ráchuiąc od dniá pierwſzey Elekcyi, á ieżeliby ktory po Elekcyi umárł, tedy ná iego mieyſce inſzy iuż nie może bydź obrány, y nie mogą bydź obráni tylko przytomni, y powinni Duchowni Dekreta Elekcyi ſwoich Kápituł, á Swieccy inſtrumenta Elekcyi ſwoich, lub lauda z Grodow autentyczne z podpisámi y pieczęciámi Márſzałkow y Aſſeſſorow Seymikowych, przed przyſięgą oddáć do Ziemſtwá. Od czáſu Elekcyi ſwoiey iuż ſię z nikim ſądzić nie mogą áni w Trybunale Lubelſkim lub Radomſkim, áni w Grodzie, lub Ziemſtwie, áni Dobr mogą kupowáć áż do ſkończenia ſwoiey funkcyi, oprocz ná wygodę ſwoię arendowáć.

W Pierwſzy Poniedziałek po S. Fráncíſzku záczyna ſię Trybunał Wielkopolſkiey Prowincyi, gdzie po wyſłuchániu Wotywy o S. Duchu y kazániu w Koſciele Fárnym y po wynieſionym Sanctiſſimum do Zakryſtyi, w tymże Koſciele Ziemſtwo Sieradzkie wraz z Grodem Piotrkow. u Stolikà záſiáda, y tám ſłucháią Juramentow Prezydentá y Duchownych, á potym Swieckich, według porządku Woiewodztw, ieżeli záś ktoremu z Deputatow ieſt zárzucona obiekcya, tedy powinien tenże Deputat iść pod Laſkę dla uznánia obiekcyi przez Trybunał. Ziemſtwo záś lub Grod powinni ingroſſowáć wſzyſtkich Deputatow przyſięgę w Akta. W niebytności Ziemſtwá Stároſtá Piotrkowſki z Grodem zwykł ſłuchác Juramentu. Po Juramentach Prezydent z Deputatámi wſzyſtkiemu idzie ná Rátuſz, y tám záſiádſzy ſwoie mieyſcá według Turnu Woiewodztw, Prezydent wita Trybunał y záleca iedność do obrániа Márſzałká, á Ziemſtwo álbo Grod rozdáie káżdemu po zbieránych porządkiem, y po przeſtrzygánych ná Papierze Deputatow Swieckich. Z tych iednego káżdy Deputat, ktorego mu Duch S. poda do myſli wyimie z między karteczek y odda do ſkrzyneczki zámkniętey przez Ziemſtwo podáney. Ná ten záś Regeſtr wchodzą tylko Kandydaci Deputaci tey Prowincyi, ná ktora turnus Laſki przychodzi, bo iednego Roku Wielkapolſka Prowincya, drugiego Máłopolſka, Márſzałkow ſwoich mieć powinna. Po odebránych przez Ziemſtwo kárteczkách ſkrzyneczkę tę bierze Prezydent z dwiemá Swieckiemi z obudwoch Prowincyi, y z niey wyſypuie kárteczki, ná ktorego wiekſza ich liczbá padnie, temu záraz laſkę Ziemſtwo, lub Stároſtá oddáie, Prezydent winſzuie, Márſzałek nowo obrány dziękuie, á potym przyſtępuią do Ordynacyi uſtánowienia między ſobą. Márſzałek nie może bydź tylko po 4. lat z iednego Imienia. Ma mieyſce podle Prezydentá po lewey Ręce, rekapitulowáć Spráw nie może, ále ſentencyą ſwoię dáć powinien, ex turno Woiewodztwá lub ziemie z ktorey obrány. Vice Márſzałká znieſiona Elekcya, ále pod niebytność Márſzałká pierwſzy Deputat ex turno Prowincyi laſkę mieć powinien, y mieyſce Márſzałká. Ná Elekcyi Márſzałká nie może ſię znaydowáć Márſzałek Lubelſki, áni Rádom. áni Deputat żaden z támtych Trybunałow, áni Miniſtrowie, áni Hetmani W. K. y Polni, áni Litewſcy dla fakcyi. Krzyż Prezydentcki y laſká z ráná o 7. godzinie, á po Południu o 2. powinny bydź ná Rátuſzu dla prędſzey akceleracyi Spráwiedliwoſci S. y kiedy komplet ſie znidzie nie czekáiąc Márſzałká może ſądzić przypadáiące Spráwy. Ná Komplet záś 6. Deputatow Swieckich bydź powinni á ná Duchowny Regeſtr 6. Duchownych. Regeſtra Spráw Woiewodztw Wielkopolſkich w Piotrkowie káżdy ſwego Woiewodztwá Deputat trzymáć powinien y wſzelkie inne Regeſtra przypadáiące podczás tego Woiewodztwá we Srody y Czwartki lub táktowe, á ieżeliby záś nie był z tego Woiewodztwá Deputat, tedy z bliżſzego trzymáć powinien. Toż sámo y Máłopolſka Prowincyá w Lublinie obſerwuie. Inſze záś Regeſtra pierwſzy z Woiewodztwá Deputat Prowincyi Wielkopolſkiey trzymáć powinien w Piotrkowie, á Prowincyi Máłopolſkiey w Lublinie, iako to: Remiſſowe, *Militarium*, *Suſpenſionum*, *Paritatis Votorum*, *Caſſandarum*, *Officii*, *Fiſci*, *&c.* Duchowne záś Regeſtra zwykł trzymáć

máć náznáczony od Prezydenta Deputat Duchowny. Tych Regeſtrow Ziemſtwo powinno mieć attendencyą, áni ich wolno Deputátom do goſpod bráć. Do inkwizycyi Márſzałek z obudwoch Prowincyi iák turnus przypada Deputátow náznaczáć powinien, á Prezydent iednego Duchownego do nich zwykł náznaczáć. Likwidacye y komportacye w Trybunale znieſione, ále Grodom nákazáne.

Sentencye, ná ktore większa liczbá kryſek náſtąpi, powinny bydź konnotowáne w Sentencyarzu, podpisáne rękámi Márſzałká y dwoch Deputatow z obudwoch Prowincyi, y oddawáne do Ziemſtwá. Márſzałek nie powinien *per non ſunt* zbiiáć Spráwy, áni dzwonić, y kontynuacye Spráw ſą znieſione, ále káżda przypadłá z Regeſtru powinna bydź oſądzona. Zaden Urzędnik Ziemſki, Grodzki, lub Podkomorzy nie może kondeſcenſyi żadney odpráwić podczás funkcyi. Zágadzánie ſkrzynki z krzywdą ſtrony przeciwney, Sądy po goſpodách, y kompromiſſy wſzelkie przez Deputatow ſą znieſione. Od záczętey Spráwy żaden Deputat wychodzić nie może, á ieżeli wynidzie ná długi czás, Sentencyi dáć nie może, áni kompletu rwáć pod odſądzeniem, chyba że chorobę przyſięgą wyſwiádczy, ále powinien bydź 3. rázy rekwirowány iák Duchowny ták Swiecki. Sekret Izby Sądowey obwárowány pod odſądzeniem od funkcyi. Limitá Trybunału przed czáſem náznáczonym przez Práwo, nie może bydź w Ziemſtwie akceptowána, procz w zbliżáiącym ſię powietrzu álbo niepokoiu. Podczás uſtępow sámi Deputaci zoſtáć ſię powinni w Izbie. Luity znieſione dla trzymáiących Regeſtr, tylko do ſkrzynki iść powinny. Trybunał nie może przyſądzáć więcey do ſkrzynki nád Vadium iedno. Dekreta Trybunalſkie czytáne bydź powinny przez Ziemſtwo záraz po uſtępie.

Stároſtowie raz ná záwſze Deputátom wyznaczyć ſtancye powinni ná káżde Woiewodztwo, y Kápituły, żeby iák Kápituły ták Woiewodztwá reparowáli należycie, á przy ſkończoney funkcyi káżdy Deputat powinien Inwentarz ſpisáć Kámienicy, y Goſpodarzowi oddáć. Długi Miáſtom należące przez Deputátow powinny bydź wypłácone po ſkończoney funkcyi. Deputáci áni cáły Trybunał w żadne Juryſdykcye Miáſtá wdawáć ſię nie powinni áni w żadne taxy.

Deputaci Duchowni ſentencye w Spráwách dawáć powinni *Arianiſmi*, *Taktowych*, y *Mixti* wſzyſcy alternatą z Swieckiemi, w Regeſtrze záś *Compoſiti Judicii* tylko 6. Duchownych y 6. Swieckich powinni dáwáć, według dáwnieyſzych Práw 1578.

Prezydent iednák nie ieſt oddalony od pierwſzey ſentencyi według dáwnych zwyczáiow ták w Spráwách Duchownych, iáko y wſzyſtkich Swieckich, áni żaden Deputat Duchowny ná mieyſcu Prezydentckim záſiádáiący.

W Trybunale Piotrkowſkim pod laſką Prowincyi Wielkopolſkiey WOIEWODZTWA POZNANSKIE y KALISKIE ſądzą ſię od záczęcia Trybunału áż do 15. Liſtopadá. WOIEWODZTWO SIERADZKIE z ZIEMIĄ WIELUNSKĄ od 15. Liſtopadá. áż do Wigilii S. Tomáſzá. Po nowym Roku REGESTR ZOŁNIERSKI ſię ſądzi áż do oſtátniego Styczniá, á od tego dniá áż do oſtátniego Styczniá REGESTR *SUSPENSIONUM* y *PARITATIS VOTORUM* ſię ſądzi. WOIEWODZTWO ŁĘCZYCKIE od 1. Lutego áż do oſtátniego, á WOIEWODZTWO BRZESKIE KUIAWSKIE, y INOWROCŁOWSKIE od 1. Márcá áż do Limity Trybunału ſądzić ſię powinny.

Pod laſką záś Prowincyi Máłopolſkiey w drugim Roku od záczęcia Trybunału áż do oſtátniego Páździerniká ZIEMIA DOBRZYNSKA y WOIEWODZTWO PŁOCKIE, á od wſzyſtkich SS. áż do Wigilii S. Tomáſzá WOIEWODZTWO MAZOWIECKIE ſądzi ſię. Po nowym Roku do oſtátniego Styczniá ták iáko wyżey, przez cáły Luty WOIEWODZTWO RAWSKIE, á przez Márzec áż do Limity WOIEWODZTWA PRUSKIE.

Miedzy Regeſtrámi Woiewodzkiemi Srodá y Czwartek w káżdy tydzień uprzywileiowáne ſą, dla Spráw *Expulſionum* z ráná, á po Obiedzie *Remiſſarum*.

Po káżdym Woiewodztwie oſtátnie 6. dni ſądzą Spráwy Regeſtrow Duchownych *Mixti* y *Compoſiti*, y te dni czyli we Srodę czyli we Czwartek powinny ſię ſądzić, iák im czás przyidzie, áni Swięto bydź powinno potrącone. Spráwy záś tylko tego Woiewodztwá, po ktorym przypadáią dni ſądzić ſię Duchowne powinny.

Regeſtr *Arianiſmi Hæreſiæ*, *blaſphemiæ contra DEUM* y wſzelkich Spráw tykáiących ſię honoru Boſkiego, Wiáry &c. ſądzić ſię powinien z ráná, káżdego dniá przed wſzyſtkiemi innemi Spráwámi, byle był Komplet Duchownych Deputátow Regeſtr TAKTOWY, do ktorego Duchowni należą codzien o 6. godzinie wieczor powinien bydź wzięty, ále tylko *Merè violatæ ſecuritatis*, *Incarceratorum*, o czym wolno czytáć Konſtytucya.

Trybunał Piotrkowſki limitować ſię powinien w Sobotę przed Kwietna Niedzielą.

Trybu-

Trybunał Lubelſki záczyna ſię w pierwſzy Poniedziałek po Przewodniey Niedzieli, y po wyſłuchániey u Jezuitow Mſzy S. y Kazániu, cały Trybunał idzie ná Rátuſz, gdzie Ziemſtwo oddáie Laſkę Márſzałkowi, á potym Ordynacya wewnętrzna. Od tegoż dniá záczynáią ſię Spráwy *Militarium*, *Suſpenſionum*, *Paritatis Votorum*, y ſądzą ſię áż do oſtátniego Máiá. W Czerwcu záś całym ſądzą ſię Spráwy *Caſſandarum*, *Officii*, *Deductionum Nobilitatis*. W Lipcu pod dyrekcyą Wielkopolſkiey Prowincyi Márſzałká, ſadzi ſię WOIEWODZTWO KRAKOWSKIE do 12. Sierpniá. Od tegoż dniá WOIEWODZTWO SENDOMIRSKIE áż do oſtátniego Wrześniá, á od 1. Páździerniká WOIEWODZTWO KIJOWSKIE áż do 24. tegoż Mieſiącá, á reſztá áż do Limity WOIEWODZTWU RUSKIEMU náznáczona do ſądzeniá ſię.

Pod dyrekcyą záś Máłopolſkiey Prowincyi Márſzałká od reaſſumpcyi áż do oſtátniego Czerwcá też ſáme ſądzą ſię Spráwy iáko wyżey. Od 1. Lipcá áż do 16. Sierpnia WOIEWODZTWO WOŁYNSKIE, á od 11. áż do 27. WOIEWODZTWO PODOLSKIE. Od 28. Sierpniá áż do 18. Września WOIEWODZTWO BEŁSKIE, á od 19. Września áż do 10. Páździerniká WOIEWODZTWO LUBELSKIE, Od 11. Páździerniká, áż do 8. Liſtopadá, WOIEWODZTWO PODLASKIE. Od 10. áż do oſtátniego Liſtopadá WOIEWODZTWO BRACŁAWSKIE, á od 1. Grudniá áż do Limity WOIEWODZTWO CZERNIECHOW. ſądzić ſię powinny. A ná końcu kadencyi káżdego Woiewodztwá ták iák w Piotrkowie 6. dni ſą uprzywileiowáne dla Spráw Duchownych, y inne Regeſtrá tymże porządkiem ſię ſądzą iák y w Piotrkowie. Regeſtr ORDYNACYI ZAMOYSKIEY w Lublinie ma ſwoy dzień uprzywileiowány Práwem w káżdy Mieſiąc.

Regeſtr *FISCI* ták w Lublinie iák w Piotrkowie ma Czwartek ieden uprzywileiowány po południu w káżdy Mieſiąc.

Regenci Ziemſcy powinni bydź przyſiężni, y w Regeſtrá Spráwy porządkiem wpiſować, y one ná wokande oddawáć wykopiiowáwſzy z Kſiąg.

Regeſtr *POENALIUM* przy Inſtygátorze ſkrzynkowym bydź powinien, y ſądzić ſię o 6. godzinie w káżdą Sobotę. Inſtygátorow powinno bydź dwoch ſkrzynkowych, y dwoch *Securitatis*. Attendencyą ſkrzynki powinni mieć dway Deputaci deputowáni od Márſzałká, zá co im dwoiſta Lafa idzie ze ſkrzynki.

Przy Regeſtrách według Práwá, ieden Deputat może ſię opponować.

Pátronowie ſtáwáiący w Spráwách od ſtron powinni bydź przyſiężni, Szláchtá, áni mogą bydź Officyaliſtámi Grodzkiemi, y nie mogą woyny ſłużyć poki ſą w Paleſtrze, w większych Spráwách więcey nád 3. Pátronow nie powinni ſtawáć.

Exekucye Dekretow Trybunalſkich Stároſtowie, lub Grody, lub Burgrábiowie iáko y kondemnaty powinni exekwowáć, Trybunały záś nie powinny ſądzić Spráw tych, ktore Grodowi lub Ziemſtwu należą Roku 1653.

Ewokacye z Prowincyi Wielkopolſkiey do Lubliná, y z Máłopolſkiey do Piotrkowá zákazáne pod kárą 1000. grzywien, ſtronie powołáney á Sądowi puł.

Dekret Trybunalſki przeciw Práwu ferowány, może drugi Trybunał ſkaſſować.

Márſzałek nie może nikogo pod wártę brać kazáć, bez konſenſu całey Izby.

Zá grzywny tákże nie godzi ſię brać Szláchcicá, áni Pátroná od niego ſtáwáiącego pod wártę. Traktamentá w dni powſzechne zákazáne, ták iák y Damom nie máiącym Spráwy zábroniło Práwo bywáć w Trybunale, beſpieczeńſtwo Trybunału y Oſob Deputackich, ták iáko poiedynki y cháłáſy ſurowo y pod gárdłem zákazáne.

Ziemſtwom taxa Dekretow wſzelákich náznáczona, o czym wolno obſzerniey czytáć korrekturę Trybunału 1726.

Ná koniec y kárę Práwo náznaczyło ná Deputatow Duchownych, lub Swieckich, że ieżeliby kto zádał Deputatowi praktykę álbo korrupcyą y dowiodł, táki Deputat powinien bydź odſądzony od funkcyi, honoru, y poczciwości, y iuż ieſt tym sámym *incapax* wſzelkich funkcyi w Polſzcze, á Duchowny odſądzony zá toż sámo, y powinien bydź odeſłány do ſwego Biſkupá ná odebránie káry.

Podczás Limity Trybunału Lubelſkiego náznáczona wſzyſtkim Deputatom powtorna przyſięgá, ktorey ktoby nie wykonał powinien bydź przypozwány ná przyſzły Trybunał, y odſądzony od wſzelkich funkcyi w Polſzcze ná całe życie ſwoie. Kto záś przed limitą przyſięże, iuż więcey nie może należeć do Sądu Trybunalſkiego.

Juramenta tego Trybunału obowięzuiące ſumnienie Deputatow wolno przeczytáć w korrekturze 1726. Beſpieczeńſtwo Oſob Deputáckich od dniá Elekcyi áż po ſkończonym Trybunale Lubelſkim do 4. Niedziel obwárowáne mocno Práwem.

O TRY-

O TRYBUNALE LITEWSKIM.

TRybunał Głowny Litewſki zá Krolá Stefaná w Litwie poſtánowiony, y Artykuły iego z podpiſem y pieczęcią tegoż Krolá do Grodow Litt. podáne, o czym Konſtt. 1581. Artykuły nie ſą ſpecyfikowáne w tey Konſtytucyi, bo po Ruſku wydáne do Grodow.

Ná ten Trybunał Woiewodztwá y Powiáty obieráią Deputátow, ktorym beſpieczeńſtwo obwárowáne tákie iáko y Koronnym Roku 1620. áni Dekretow tego Trybunału może znoſić Seym 1638., y 1647. Deputaci Litt. przyſięgáią ná Sekret w Izbie y ná Spráwiedliwości akceleracyą 1647.

Márſzałek Trybunału Litt. obrány przyſiąc powinien ná ſpráwiedliwe przywołánie Spráw z Regeſtru, iák ſię kto wpiſze w Kancellaryi, y nie powinien żadnych depaktacyi czynić, áni cierpieć, áni exakcyi pozwolić przez Subſtytutow 1647., 1667. Do teyże przyſięgi y obligacyi należy Subſtytut ná mieyſcu Márſzałká záſiádáiący 1670.

Márſzałek wraz z Deputatámi Dekreta y Spráwy wſzyſtkie podpiſowáć powinien, y pilnowáć żeby nie przeſkakiwáno z Regeſtru Spráw 1647.

Duchowni Deputaci Litewſcy z Wileńſkiey Kápituły dwá, z Zmudzkiey 1. y z Smoleńſkiey ieden, tákże máią w tym Trybunale mieyſce, y dzień náznáczony Wtorkowy do ſądzenia Spráw *Compoſiti Judicii* 1641., y przydáie táż Konſtytucya, że tym czteromá Duchownym czterech Swieckich Trybunał Litt. dodáie, dla ſądzenia Spráw námienionych, ciż Deputaci Duchowni co Rok obráni bydź powinni 1670.

Tudzieſz razem z Swieckiemi Deputatámi wykonáwſzy Jurament po Elekcyi Marſzałká Trybunału Kołá wielkiego názájutrz obieráią ſobie Márſzałká Duchownego *Compoſiti Judicii* iednego z Swieckich Deputatow, ktory iednák w podpisách Dekretow uſtępuie precedencyi pierwſzemu Deputátowi z Kápituły Wileńſkiey.

Trybunał Litt. nie może ſądzić Spráw, ktore nie były pierwey w Grodzie, lub inſzych Sądách, áni wywodu Szláchectwá pozwaláć pierwey áż ná Seymiku ſię tá dedukcya ſtánie 1641. Tenże Trybunał w Wilnie ſądzić ſie powinien przez 20. Niedziel, á drugie 20. Niedziel Alternatą, raz w Nowogrodku, drugi raz w Mińſku 1699.

Ná Aſſyſtencyą temu Trybunałowi przydáno Piechoty 100., procz Officyáliſtow y Rotmiſtrzá Rodowitego Szláchcicá Litt. ná co 25000. z pogłownego Zydowſkiego náznáczono 1699. y Popis ich ma bydź przed Márſzałkiem Trybunału Litt. 1717. Roku záś 1726. ná Seymie Grodzieńſkim reaſſumowáne też Konſtytucye, y wyráźniey Práwo opisáło niektore obligacye Trybunáłowi Litt. Z Trybunału Litt. Remiſſy nie idą do Mińſká álbo Nowogrodku, ále powinny czekáć drugiego Trybunału Wileńſkiego.

Regeſtra záś tylko do dwoch lát trwáią, ktore co dwá Roki trzebá wpiſowáć w nowy Regeſtr. Z Nowogrodká záś do Mińſká czyli z Mińſká do Nowogrodká idą Remiſſy dla Alternaty, ále ſię trzebá nowo wpiſowáć.

Do Kadencyi Trybunału Wileńſkiego należą Woiewodztwo Wileń., Powiáty Oſzmiańſki, Wilkomirſki, Bracławſki, Woiewodztwo Trockie, Powiáty Grodzińſki, Kowieńſki, Upitſki, Xięſtwo Zmudzkie, Woiewodztwo Smoleńſkie, Powiát Staroduboſki, Woiewodztwo Połockie, y Brzeſciańſkie. Do drugiey záś Kadencyi według Alternaty w Nowogrodku lub Mińſku, należą Woiewodztwo Nowogrodzkie, Powiáty Słonimſki, Wołkowiyſki, Woiewodztwo Witebſkie, Powiát Orſzańſki, Woiewodztwo Mſciſławſkie, Mińſkie, y Powiáty Mozyrſki, y Rzeczycki. Tych Woiewodztw w Trybunałách námienionych Spráwy ſądzić ſie powinny według opisánych Regeſtrow 1726. W Poniedziałek REMISSOWY we Wtorek DUCHOWNY, że ſię záś ten Regeſtr nie ſądzi w Nowogrodku áni w Mińſku w zámiáſt iemu REMISSOWY náznáczony. We Srodę z PRZECIWIENSTWA. We Czwartek POWIATOWY. W Piątek PRZYPADKOWY. W Sobotę OBLIGOWY, & *INCARCERATORUM.* TAKTOWY co dzien ſię ſądzić może, y z Agentámi o prewarykacyą, inſze záś mieſzczą ſię w Remiſſy, y Powiátowe, iáko; *Fiſci, Militarium, Officii, &c.*

Deputatom Trybunału Litt. uſtáwę dochodow Práwo opisáło 1726. o czym wolno czytáć u Ładowſkiego *fol. 576.*

Márſzałek Trybunału Litt. po 3. lat, tylko iednego Imienia może bydź obrány dyrektorem Trybunału, y nie rekapituluiąc powinien dáć ſentencyą ex turno Woiewodztwá ſwego, z ktorego ieſt obrány Deputatem.

Trybunał Wileńſki w tydzień po Przewodniey Niedzieli záczynáć ſię powinien, y kontynuowáć przez 20. Niedziel, á po wyiſciu 20. Niedziel dwá tygodnie Trybunałowi Skárbowemu náznáczono. Po kadencyi Wileńſkiey odſądzoney, we 4. Niedziele kadencya Nowogrodzka, lub Mińſka według Alternaty tákże przez 20. tygodni ſądzić ſię ma, po ktorych ták iák w Wilnie dwá tygodnie Spráwom Trybunału Skárbowego náznáczono 1726.

Do Trybunału Litt. *Compoſiti Judicii* Duchownego należą Spráwy Duchowne z Swieckiemi o Legatá nie zápłácone, o Dzieſięciny zátrzymáne, o Prowizye od ſumm ná Dobrách lokowánych, o zápiſy, Spráwy gruntowe, y Práwne między sámemi Duchownemi y Zákonnemi, Spráwy odeſłáne z Konſyſtorzá, y kiedy ſtrony zezwolą w nim ſię ſądzić, Spráwy *Arianiſmi*, *Apoſtaſiæ*, lezye Sędziow w Dobrách ich, *læſæ immunitatis Eccleſiaſticæ.* Inſze záś do ſwieckich Sądow Trybunalſkich należą, ktore wolno ſobie przeczytáć Roku 1726. u Ładow. *fol. 577.*

O TRYBUNALE SKARBOWYM RADOMSKIM.

ZYgmunt III. Roku 1613. poſtánowił Trybunał Radomſki, ná ktory Komiſſarze z Senatu, y Kołá Rycerſkiego byli náznaczeni dla rozſądzenia woyſkowych intereſſow, y uznánia Percept ná woyſko, Tenże Trybunał wielą Konſtytucyámi był reaſſumowány, y częſcią w Radomiu, częſcią we Lwowie ſię agitował po 3., po 4. po 6. y więcey Niedziel. Roku 1717., y Roku 1726. też ſáme reaſſumowáne Konſtytucye, y ten Trybunał náznáczony ſię ſądzić w Radomiu począwſzy od Poniedziałku pierwſzego po S. Stániſłáwie przez 6. Niedziel.

Seym deputuie z Senatu Biſkupá iednego Prezydentá ná ten Trybunał y Senatorow Swieckich według zwyczáiu 12., lub więcey lub mniey. Woiewodztwá záś y Ziemie obieráią po iednemu z Szláchty godnych Poſſeſſyonatow, á Generały dwoch, ktorych Elekcya powinna bydź ná Seymikách Goſpodárſkich ná záiutrz po Elekcyi Deputackiey, y tym funkcya ſłuży ná dwá Roki, á Senatorom od Seymu do Seymu. Ci wſzyſcy ziecháć ſię powinni do Radomia ná pierwſzy poniedziałek po S. Fránciſzku. Tegoż dniá po Mſzy S. o S. Duchu y Kazániu, wſzyſcy záſiádáią w Zamku przy obecnoſci Podſkárbiego W. K. álbo Urzędu iego, y przyſięgáią Rotą Trybunałá Piotrkowſkiego z przydániem *de diſciplina Militari* według Konſtt. 1685. przed Ziemſtwem Sendomirſkim álbo Stároſtą lub Grodem Radom. Potym obráć powinni Márſzałká Alternatą raz z Wielkopolſkiey drugi raz z Máłopolſkiey Prowincyi z między Senatorow, lub z między Stánu Rycerſkiego. Hetmáni nie powinni bydź przytomni ále Kommiſſarze od Polſkiego Woyſká 2., od Cudzoziemſkiego ieden.

Ná ten Trybunał lub Kommiſſyą Radomſką powinni ſię ſtáwić Superintendenci, lub Adminiſtratorowie Ceł, y Składow, Szláchtá, y Poſſeſſyonáci, y powinni przyſiąc ná wierną y nie oſzukáną zwierzchność Urzędow ſwoich ná Komorách, przyſięgá wyrážona w Konſtytucyi, 1726. w drugi Poniedziałek po záczętey Seſſyi przy Podſkárbim W. K. lub Urzędzie iego.

Ná Senatorow Penſyi po 3000. Skárb Kronny powinien obmyſleć, á ná Kommiſſarzow Woiewodztwá oſobno uchwaláią po 3000. Przytym Skárb Koronny ná dyſpozycyą Prezydentá y Márſzałká 15000. dáć powinien, z ktorych Inſtygátorowi álbo Vice-Inſtygatorowi Koron. należy dáć złotych 1500., á ná Izbowych Inſtygatorow złott. 400. Przytym Skárb Koronny powinien wypłácić złott. 20000. z tych po 3000. ná káżdego Deputata z Woyſká á Reſzta 11000. ná Chorągwiánych Deputatow y ich Dyrektorá y ná inne Oſoby ſłużące Trybunałowi.

Ten Trybunał ſądzić ſię powinien trybem Piotrkowſkiego 1613. Dekreta iego ták ważne iák Piotrkowſkiego Trybunału. Podſkárbi W. K. ná początku powinien podáć delatę nie wybránych pieniedzy, y ſpecyfikowáć z kąd 1627. Ále tá Delata powinna bydź podpisána ręką Márſzałká Seymowego 1631. Retentorowie

powin-

powinni bydź przypozwáni ná trzy Niedziele przed Trybunałem 1627., á relacya w Grodzie ma bydź zeznána, gdzie dobrá ſą przypozwánego 1629. Ná tey Kommiſſyi powinni ſię ſprawić wſzyſcy Exáktorowie o Extorſye, aggrawacye, depaktacye, ukrzywdzenia ludzi woyſkowych, lub obywátelow, dezertorowie woyſká, o czym Konstt. 1685.

Ten Trybunał powinien ſądzić y czynić to co Seym Traktatowy 1717. obſzerniey wyraził, y exekwować, likwidacye z Chorągwiámi y Regimentámi, áby ſię żadna defraudacya w Kompletách nie dziáłá przy Deputatách y Piſarzu Skárbowym odprawić, 1726.

Nie może ſię záś wdawáć w żadne inne materye, áni impozycye ná Skárb, 1726.

O Kwarty nie wypłácone ſądzić, y káráć według Práwá 1621. Powinni ſądzić tych, ktorzy zapłátę bierą, á woyſká nie pilnuią 1621. Zaden Skárbu tykáiący ſię nie może bydź Kommiſſarzem áni przypuſzczony ma bydź choć obrány 1620.

Beſpieczeńſtwo Komiſſarzow tákie iák Deputatow Piotrkowſkich. Dekreta powinien pisáć Piſarz Grodzki Radomſki 1613. Skárb do Grodow powinien Dekreta odſyłáć, ktore Stároſtorowie powinni exekwowáć pod kárą 500. grzywien, á w Piotrkowſkim lub Lubelſkim Trybunale odpowiedzieć powinni 1628., 1629., 1631.

Piſarz Polny powinien ſię znaydowáć ná Komiſſyi, y podáć Regeſtr woyſkowych pilnych y niedbáłych 1703.

TRYBUNAŁ SKARBOWY LITEWSKI odpráwuie ſie w Wilnie przez 2. Niedzieli po ſkończonym Trybunale 20. Niedzielnym y przez 2. Niedzieli w Nowogrodku lub Mińſku. Z Senátu tákże Biſkup, y Senatorowie náznaczeni bywáią od Seymu do Seymu, á Komiſſarze od Woiewodztw náznaczeni y penſyonowáni. Tymże trybem, tym beſpieczeńſtwem, y tą powágą ſię odpráwuie iák Radomſki, tylko inſza formą, bo iák ſię ſkończy Trybunał Wileńſki 20. Niedzielny, ták záraz łączy ſię Izbá Trybunalſka Ziemſka z Skárbową, y po przyſiędze wykonáney przez Komiſſarzow dwoch obránych od Woyſká, tudzież dwoch z Xięſtwá Inflantſkiego (bo Deputáci y Senátorowie, że ſą iuż Jurati, nieprzyſięgáią) obieráią Márſzałká Skárbowego, toż ſámo czynią w Nowogrodku lub w Mińſku.

KROLESTWO POLSKIE procz tych námienionych Trybunałow ma wiele innych Sądow iáko: SĄDY ZADWORNE, ktore ſądzą Kanclerzowie, lub Podkánclerzowie, Koronne Koronni, Litewſkie Litewſcy. SĄDY RELACYALNE. SĄDY KURLANDZKIE, ktore álbo sám Krol z Senatorámi ſądzi ták iáko SĄDY SEYMOWE, álbo Pieczętárzom zda Juryſdykcyą. SĄDY ZIEMSKIE zwáne ROCZKI w Woiewodztwách, o ktorych wyżey pod Urzędnikámi Ziemſkiemi. SĄDY GRODZKIE w Grodowych Miáſtách, iáko wyżey pod Sędziámi Grodzkiemi.

O ORDERACH.

W Polſzcze żadnych Orderow Stáropolſka cnotá zwána *ÆQUALITAS* nie cierpiáłá, ták iáko y Xięſtw, y Grafſtw Cudzoziemſkich, ále ſię záwſze kontentowáłá dyſtynkcyą záſług, y Urzędow w właſney Oyczyznie, Auguſt II. Krol Polſki chcąc iákąkolwiek powierzchowną dyſtynkcyą uczynić Dworu ſwego, á do tego w Oyczyznie emulacyą tym wiekſzą do záſług uſtánowił Order ORŁA POLSKIEGO ná ktorym nápiſane *PRO FIDE, REGE, ET LEGE!* Jákoby ten honor czyniąc Polákom, że záwſze gotowi ginąć ZA WIARĘ, KROLA, y PRAWO. Ten Order wiſzący ieſt ná wſtąſzce błękitney, á drugi wyſzyty lub haftowány ná zwierzchni ſukni nád ſercem. Ten sám Order Náyiáśnieyſzy Regnant teráźnieyſzy Auguſt III. konſerwuie, y záſłużeńſzym Senátorom y Miniſtrom zwykł rozdawáć. Procz tego Orderu teráźnieyſi Polácy w zámiáſt Stáropolſkiey cnoty záżywáią Cudzoziemſkich.

RZĄD MONARCHII POLSKIEY złożony z Monárchicznego, Aryſtokrátycznego y Demokratycznego zákończywſzy, Práwámi y Konſtytucyámi opisány, iák ſię rządzić powinien w ſwoich gránicách, przyſtępuię do gránic powierzchownych, álbo ográniczenia Monárchii Polſkiey.

POL-

POLSKA przedtym gránice miáłá áż pod Danią ná Záchod, bo w Xięſtwie Wiſmarſkim Wiſſymirz Xiąże Polſki wyſtáwił Miáſto od ſwego Imienia Wiſmar, teraz zwáne Weimar, ále że Leſzek III. podzielił był wſzyſtkie Xięſtwá nád Morzem leżące zwáne Pomorſkie Synom ſwoim 20. z náłożnic ſpłodzonym, tych Sukceſſorowie zá Piáſtá wybili ſię z poſłuſzeńſtwá y odłączyli od Polſki, wolno o tym czytáć wyżey pod Leſzkiem III., y Piáſtem. Potym ná tenże Záchod miáłá gránice ſwoie áż pod Kroleſtwo Czeſkie, bo cáły Sląſk náleżał y wraz z Polſką zmocnione były gránice iego z Czechámi, ále że Rzeczpoſpolita pozwoliłá byłá tę Prowincyą ná podział Synom Władyſławá wygnánego z Tronu Polſkiego, á Wnukom Boleſławá Krzywouſtego z kondycyą poſłuſzeńſtwá Monárchom Polſkim: Tych Sukceſſorowie w brew wiernoſci Oyczyznie, poddáli ſię dobrowolnie Krolom Czeſkim, y zupełnie odłączyli od ciáłá Oyczyzny ſwoiey, o czym wyżey pod opisániem Xięſtwá Sląſkiego.

Ná Południe Wſchodowe grániczyłá przedtym Polſká z Bulgaryą, á ná Wſchod z Bezarabią, bo Woiewodowie Moldawſcy y Wołoſcy byli inweſtyowáni od Krolow Polſkich Wołochámi, y Moldawą, y przyſięgáli sámi w oſobách ſwoich ná wierność, iáko o tym zá Władyſławá Jagiełá Roku 1403. ále y ci Wiárołomcámi ſię nie raz ſtáli, á ná koniec Tureckiey ſię zwierzchnoſci poddáli, y z niemi przeciw Polſzcze woiowáli.

Ná Wſchod tákże graniczyłá Polſká áż pod Stolicę Moſkiewſką zá Zygmuntá III. y Władyſławá Syná iego, ále z przyczyny zbuntowánego Kozáctwá Moſkwá to wſzyſtko odebráłá, á ná koniec zá Janá III. Traktat Grzymułtowſkiego pozwolił Moſkwie oderwáć od Polſki Xięſtwo Siewierſkie, y Woiewodztwá Kijowſkie, Czerniechowſkie, Smolenſkie, y inne części Woiewodztw, o czym wyżey zá Janá III.

Ná Pułnoc Polſká graniczyłá áż z Ingryą, ále potym, y Eſtonia zá Zygmuntá III. deklarowána á nie oddána, Inflanty przez Szwedow záwoiowáne zá Janá Kazimierzá, á teraz przez Moſkwę. Ná tęż Pułnoc graniczyłá Polſká z Morzem Baltyckim, á teraz przepierzona Xięſtwem Pruſkim ná pozor hołduiącym Polſzcze, á w cále iuż oderwánym, bo Koroną ſtwierdzonym Roku 1701. bez żadnego konſenſu Rzeczypoſpolitey. A ták pokazáwſzy dáwne gránice Polſkie y obſzerność ich, dla przypomnienia godney uwági Statyſtom y Rycerzom przyſtępuię do teráźnieyſzych gránic.

Polſká grániczy ná Południe z Węgrámi, od ktorych ią dzielą gory Karpackie, zwáne Tatry, ták iák y od Siedmiogrodzkiego y Moldáwſkiego Woiewodztwá. Ná Wſchod z Tureckiemi, Tatárſkiemi, y Moſkiewſkiemi Prowincyámi. Ná Pułnoc z Inflantami, Prusámi Brandeburgſkiemi y Morzem Baltyckim. Ná Záchod z Brandeburgią, Sląſkiem, y Moráwą. Ma ná w zdłuż przeſzło ná 200. mil wielkich, á w ſzerz 120.

Polſkie Prowincye położone ſą w Kráiu zdrowym, niektore Pułnocnieyſze w zimnym, iednák w wielu mieyſcách ſrednie zimno, iáko y w lecie ciepło, lubo czáſem długie zimy trwáią, iáko y teráznieyſza Roku 1740. trwáłá áż do Kwietniá, záczęta w Páździerniku, y z wyſokiemi od ziemi ſniegámi. Polſká położona ieſt w rowninách obſzernych y polách rozwlekłych, y z tąd od Polá Polſká ſię zowie, lubo w wielu mieyſcách ſą bárdzo gęſte y obſzerne láſy, żywiące liczne ſtádá zwierzow, á náywięcey niedzwiedziow, dzikow, ieleni, sárn, záięcy, liſow, ryſiow, iażwcow, łoſiow &c. W Litwie Zubrow, w Tatrách koz dzikich, ktore ná náywyżſzych ſkáłách páſą ſię opárſzy ſię tylko rogámi o ſkáły. Kray w Polſzcze ieſt náyżyźnieyſzy w gruntách nád wſzyſtkie inne Kráie, obfituiący w pſzenice, żytá, ięczmiony, grochy, owſy, tatárki, prosá, lny, konopie, warzywá wſzelákie, w páſtwiſká obſzerne, y w ſiáná w łąkách rozwlekłych, iednym ſłowem, muſi mieć wiele zboż, kiedy Hollandya, Anglia, Francya, náywięcey żywią Páńſtwá Zamorſkie zbożámi Polſkiemi przez Port Gdańſki zákupuiąc zbożá z Polſki. Przytym Polſká lubo w zimnym Horyzoncie, obfituie iednák w wſzelákie owoce w ogrodách, cytryny, pomeráńcze, morele, broſkwinie, iábłká wſzelkiego gátunku, iáko y gruſzki, ſliwki, cereſnie, wiśnie, agreſty, pożyczki, máliny, pigwy, orzechy włoſkie, Tureckie, á naywięcey leśnych, morwy ále bez robáczkow, w wielu ogrodách y winá ſię rodzą, máiąc pilność około nich, tákże melony, arbuzy, iednym ſłowem Ziemiá Polſka wydáie z ſiebie wſzelákie owoce Włoſkie, iáko y wſzelkie gátunki kwiátow, y kwiátkow náyprzednieyſzych w rożnych kolorach. Przytym Polſká oſobliwie w Ruſkich Prowincyách záſzczycić ſię może náyprzednieyſzemi w Europie końmi, ktorych y dzikich wielkie Stádá żywi Ruś, iáko y wołow roſłych, ktore rozſyła po cáłey Europie. Polſká bogáta w ſtádá bydeł, á náywięcey owiec

w Wiel-

w Wielkopolſkich Prowincyách, w wieprze, kozy, domowe ptáſtwá; ták iáko y w dzikie wſzelkiego gátunku, oſobliwie w gorách Krákowſkich w kwiczoły, koło Łowiczá w ſnieguły, á wſzędzie w dropie, głuyſce, kuropátwy, trzetrzewie, y wſzelákie ptáſtwá delikatne. Obfituie y w wiele miodow od pſzczoł zágeſzczonych, oſobliwie ná Ruſi, z ktorych nápoy náypraktykowáńſzy w Polſzcze, ták iáko y wiśniáki, málinniki, w Wielkipolſzcze piwá wyſmienite, oſobliwie w Sierádzkim. Náywięcey záś Polſká robi gorzałek z obfitości zboż, ktore náywięcey záprożniáią głowy y nieſpoſobnemi czynią do záchowánia cnot Stáropolſkich.

Polſká przytym záſzczycić ſię może náylicznieyſzemi rzekámi oblewáiącemi Prowincye iey, y ſpoſobnemi do nawigacyi, oſobliwie Wiſłą bogácącą Port Gdańſki niezliczonemi ſtátkámi zboż wſzelákich á Polſkę Skárbámi; Przytym Dunaycem, Sanem, Bugiem, Narwią, Wiſłokiem, wpadáiącemi w wiſłę, y prowádzącemi, zbożá ku Gdańſkowi, Dnieſtrem, Dnieprem wpływáiącemi w Morze Czarne, Nimenem w Litwie y wielą innych rzek, Wartą, Pilicą, Długoſz náyobſzernieyſzych rzek w Polſzcze liczy 200., krom rzeczek y ſtrumieni. Przytym niezliczone ieziorá, oſobliwie w Prusách, Kuiawách, Wielkipolſzcze, niezliczonemi ſtáwámi, sádzawkámi &c. y z tąd Polſká ſkropiona ták wielą wod żyzność z ziemi wydáie, á z wod ryby wſzelákie, oſobliwie w Dunaycu łoſoſie, w Wiſle ieſiotry, w rzekách gor Krákowſkich pſtręgi, á wſzędzie ſzczupaki, karpie, karaſie, okonie, węgorze &c. o czym niżey pod Miáſtámi.

Woiewodztwo Krákow. opasáne ieſt wielą gor od Węgier zwánych Karpackie álbo Tatry, ták iáko y Ziemia Przemyſlſka, Sánocka &c. W Litwie tákże znayduią ſię gory y wſzędzie Págorki. Gory w Krákowſkim obfituią w wielkie Skárby á náywięcey, w Zupy Solne, w Bochni y Wielicce, o czym niżey przy opiſániu Páńſtw w ſrebro, miedź, ołow, cynę, moſiądze, Marmury wſzelkiego koloru, żelázá, kamienie ſpoſobne do murow, y wielu mieyſcách ſpoſobne do ogniá, ktore iák drzewo palą, znáyduią ſię w Tatrách, oſobliwie w Sądeckim Powiecie, y złote żyły w gorách, y kamienie nákſztáłt dyamentow ták czyſte y iáſne, lazurowe kámienie, przytym Tatry wydáią z ſiebie wſzelkie ziołá do Aptek, ktorych ſię wiele y w całey Polſzcze w łąkách y ogrodách znáyduie.

Národ Polſki ieſt náturálnie ſpoſobny do poięcia wſzelkich Cudzoziemſkich ięzykow, po Polſkim náypierwſzy ma pánuiący ięzyk Łáciński, ktorym konnotuie wſzelkie Akta ták Dekretow, iáko y tranſakcyi po Grodách. U Dworu záś náyprzyiaźnieyſzy zwykł bydź ięzyk Francuſki y Włoſki, á náypotrzebnieyſzy Niemiecki dla ſąſiedzkich Páńſtw Niemieckich. W tych wſzyſtkich Polacy ſą wyexercytowáni przy Peregrynacyách Páńſtw Cudzoziemſkich. Polak káżdy ieſt ſpoſobny do poięcia wſzelkich náuk, ſztuk, y induſtryi, ma wſzędzie ſzácunek z ſwoiey ludzkości, w woiennym trybie biegłości, y przyrodzoney w ſercu odwági, przytym roſtropność máiący w wynálezieniu Rządu dobrego, opiſániá Práw w Rádách publicznych, ná Seymách wymowi pięknie, Stáropolſką ſzczerość zátrzymuie w ſobie, lubo u wielu zmieſzáną z polityką. Emulacya záś w wynioſłoſci gorę biorze nád inne cnoty w Národzie náſzym, przez co utrátá Fortun á náywięcey z przyczyny konſerwowánia licznych Dworow, Ekwipaziow, bogátych ſtroiow, przepyſznych ſtołow. Winá ſwego Polſká nie ma, á náywięcey nim zbytkuie, bogácąc Węgierſkie Páńſtwo. Seymy Polſkie náyrzetelniey ciekáwość káżdego ukontentuią, wſpániáłością Dworow, y ſtołow koſztownych. Seymiki záś nie przebránemi źrodłámi Węgierſkich win, y nie zbywáiących wſzelkich nápoiow.

Národ Polſki przy Wierze S. może ſię záſzczycić náyſtátecznieyſzym, bo od początku ſzczepu záwſze pánuiąca ieſt Wiárá S. Kátolicka Rzymſka, y z tąd zá Zygmuntá III. po wygráney Chocimſkiey przeciw Turkom Oycowie SS. przydáli intytulacyą Páńſtwu Polſkiemu *Antemurale Chriſtianitatis*, á zá Janá Kazimierzá po wygnánych Aryanách Alexander VII. Papież názwał Polſkę *Orthodoxum Regnum*, co potwierdził Innocenty XI. Papież y Janowi III. po wygráney Wideńſkiey przeciw Turkom. Jákoż to Páńſtwo może ſię záſzczycić zá náyſtráſznieyſze Turkom, bo w Pánu Bogu wſzyſtkie Stáropolſkie cnoty utopione, y gdyby iedność w Rádach Publicznych ná Seymikách ná Seymách utrzymána byłá według opiſánych práw, y obſerwá przyſięg zágęſzczonych, nie byłoby mocnieyſzego nád Polſkę w Europie Páńſtwá, y bogátſzego ták w ſkárby, iáko y w ludzi, niechcę bydź Cenzorem wolności, ále obáwiáć ſię trzebá, żeby przez nie záwſze potrzebne NIE POZWALAM dáwnego luſtru ſwoiego nie záćmiłá, á ile kiedy ták obſzerna Monarchia ſzczup vm

beſpieczeńſtwem wewnętrznym opátrzona lubo przy rozkwitłey y liczney po całym Páńſtwie Szlácheckiey Káwáleryi. Iá przyſtępuię do Podziáłu Polſki.

Herb Polſki ORZEŁ BIAŁY od Lecha poſtánowiony.

MONARCHIA Polſka rozdzielona ieſt przez Konſtytucye ná 3. Prowincye. 1. Prowincya Wielkopolſka. 2. Prowincya Máłopolſka. 3. Prowincya Litewſka.

Te Prowincye zámykáią w ſobie

WOIEWODZTWA.

PROWINCYA WIELKOP.	P. MAŁOPOLSKA.	P. LITEWSKA.
Woiewodztwá: Poznáńſkie	Krákowſkie	Wileńſkie
Kaliſkie	Sendomirſkie	Trockie
Sierádzkie	Kijowſkie	Xięſt. Zmudzkie
Łęczyckie	Ruſkie	
Brzeſkie Kujawſkie	Wołyńſkie	Smoleńſkie
Inowrocłáwſkie	Podolſkie	Nowogrodz.
Ziemię Dobrzyńſką	Lubelſkie	Witebſkie
Płockie	Bełſkie	Brzeſciańſkie
Mazowieckie	Podlaſkie	Mſciſławſkie
Rawſkie	Bracłáwſkie	Mińſkie
Chełmińſkie	Czerniechowſkie	Inflántſkie
Malborgſkie		Derpackie y Parnáſkie záwiowáne.
Pomorſkie		

Te Woiewodztwá tym ſámym porządkiem ſię ſądzą w Trybunale Koronnym y Litt.

XIĘSTWO KURLANDSKIE należy do hołdu Rzeczypoſpolitey.

XIĘSTWO PRUSKIE Brándeburgſkie należy tákże do hołdu Monarchii Polſkiey lubo záſzczycone Kroleſtwem, ále bez konſenſu Jurysdatorow ſwoich.

SLĄSK cáły odpadł od Polſkiey, ták iáko y Wołochy y Moldawia.

Monarchia Polſka położona ieſt od Wſchodu do Záchodu między 36. y 60. gradusámi Geográficznemi, á od Południá do Pułnocká miedzy 47. y 57. graduſami.

Polſká ieſt ná pozor obſzerna y w liczne Miáſtá, Miáſteczká, y wſie obfituiąca, ále nie ludna z przyczyny częſtych plag od P. Bogá śmierci, powietrzá, głodu, woien, ktoremi ią biczuie Pan Bog chcąc náprowádzić ná zbáwienną drogę obſerwy Práw, juramentow, ſzánowánia Duchowieńſtwá. Ruſkie Woiewodztwa oſobliwie ſkárżą ſię ná záiątrzone przeciw Polakom Sąſiedztwo Kozackie, ktorych náiázdy wiele ná Ruſi trávią ludzi. Polſká przytym nie ieſt w Kupcow bogáta włáſnego Národu, ále naywięcey Niemcow, Ormianow, y Zydow, ktoremi ledwie nie wſzyſtkie Miáſtá w Polſzcze nápełnione, procz Duchownych y niektorych Krolewſkich.

Nauki ſą kwitniące w cáley Monarchii Polſkiey przez naypierwſzy záſzczyt Akademii Krákowſkiey y Zamoyſkiey, á potym ma liczne rozmnożone Collegia y ſzkoły *SOCIETATIS JESU*, y *SCHOLARUM PIARUM*, gdzie młodź Polſka naywięcey polorow w naukách nábywa, y pobożności ſtátecznеy w Wierze S. Jednym ſłowem Nabożeńſtwo ku Mátce Nayſwiętſzey, ktore ieſt mocno záſzczepione w prawdziwych Polákách; naywięcey y nayſtátecznieу utrzymuie dáwny Szczep Wiáry S. w Polſzcze, w utrzymániu ſwobod, y wolnoſci Oyczyzny, kiedy od cáłego Národu Polſkiego przyznána tá Naywyżſza Monarchini y koronowána w Częſtochowy, w Sokalu, w Podkamieńcu y w wielu mieyſcách REGINA POLONIÆ.

WIELKOPOLSKA PROWINCYA.

LUboby należáło naypierwey záczą̨ć od Máłeypolſki, z przyczyny Prymu Senatorſkiego Káſztelanii Krákowſkiey w Senacie, tylko że od dáwnych czáſow Prowincya Wielkopolſka ma Prym w Monárchii, nie tylko z Imienia że Wielka, ále y że w niey naypierwſzy Wodz LECH záłożył ſzczep Národu Polſkiego, dla tego záczynam Podziáł Polſki od Prowincyi Wielkopolſkiey zámykáiącey w ſobie Woiewodztwá w zwyż wyráżone.

WOIE-

WOIEWODZTWO POZNANSKIE.

TO Woiewodztwo mieváło właſnych Xiążąt z Domu Piaſtow, ále po śmierci Przemyſławá oſtátniego koronowánego Krolá Polſkiego przyłączone do Monárchii zá Władyſławá Łokietká. Kray ma żyzny y w wſzelákie zbożá obfituiący, oblany rzekámi Wartą, Noteczem, Proſną, y wielą pomnieyſzemi, navwięcey zbogácony ſtádámi Owiec, nád inne Woiewodztwá, y navhandlownieyſze ma miáſtá oſiádłe ſámemi Niemcámi w wielu mieyſcách z przyczyny ſąſiedzkiey Brándeburgii, z ktorą grániczy ná Pułnoc, y ná Záchod, á z Woiewodztwem Kaliſkim ná Wſchod y Południe.

To Woiewodztwo ma Senatorow y Urzędnikow Ziemſkich niżey położonych.

Záſzczyca ſię Herbem ná Chorągwi

ORŁA BIAŁEGO bez Korony w Czerwonym Polu,
według Bielſkiego, Gwagnina, y Paprockiego.

SENATOROWIE

Krzeſłowi: Biſkup, Woiewoda, Kaſztelan

KASZTELANOWIE Powiatowi
- Miedzyrzydzki
- Rogoziński
- Sremſki
- Przemęcki
- Krzywiński
- Santocki

URZĘDNICY ZIEMSCY.

- Pod-Komorzy
- Generał Wielkopolſki
- Chorąży
- Sędzia Ziemſki
- Stolnik
- Podczáſy
- Podſędek
- Podſtoli
- Czeſnik
- Łowczy
- Woyſki
- Piſarz Ziemſki
- Miecznik
- Skárbnik

Biſkupow Poznáńſkich do teráznieyſzego Xiążęciá Teodorá Czartoryiſkiego - 75.
Woiewodow z teráznieyſzym Antonim Poniński liczy to Woiewodztwo - - 57.
Kaſztelanow z teráznieyſzym Mycielſkim liczy - - - - - 44.
Generałow Wielkopolſkich z teráznieyſzym Szołdrſkim liczy - - 45.

Generálowie Wielkopolſcy máią mieyſce po Podkomorzym iáko Stároſtowie Poznáńſcy, máią ſwoich Officyaliſtow Grodzkich, ktorych kreuią, dożywotniego Surrogatorá Poznáń. y Piſarzá Grodzkiego procz Burgrabiow, Regentow, y innych Kancellaryſtow,

Generał Wielkopolſki ieſt tákże y Stároſtą Kaliſkim, o czym pod Woiewodztwem Kaliſkim, y ma pod ſwoią jurysdykcyą procz Grodu Poznáńſkiego y Kaliſk. Gnieznieńſki, Koſciáńſki, Wałecki, Konieńſki, Pyzdrſki, y Krſceńſki Grody, ále bez Sędziow tylko z Regentámi, ktorych kreuie, w obudwoch Woiewodztwách.

Woiewodztwo Poznáńſkie wraz z Woiewodztwem Kaliſk. ſeymikuią w Srodzie, gdzie ná Seym obieráią POSŁOW 12. ná Trybunał DEPUTATOW 4 ná Trybunał. KOMISSARZOW 2. do Radomia.

Luſtracyą záś ná Poſpolite ruſzenie czyni to Woiewodztwo pod Poznániem.

Woiewodztwo Poznáńſkie zámyka w ſobie Powiaty: - - Właſny Poznáński, Ziemię Wſchowſką.

Stároſtá Wſchowſki ma Grod ſwoy.

Stároſtowie w tym Woiewodztwie bez Jurysdykcyi ſą: Nowodworſki, Koſciáńſki, Rogoziński, Babimoſtſki, Kopanicki, Koſciáński, Wałecki. Obornicki, Miedzyrzycki, y Sredzki, procz innych wielu Woytow w dzierżawach Krolewſkich iáko Moſiński &c.

Woiewodztwo Poznáńſkie ma w ſobie Miáſt wiele, y Miáſteczek, z ktorych nayznácznieyſze ſą náſtępuiące:

POZNAN Miáſto Stołeczne Woiewodztwá, położone w rowninie nád Wartą, ktora ie częſto zálewa, iáko R. 1736. z znáczną ſzkodą kámienic y Koſciołow, ieſt murem opaſáne, y foſſą obronione, ma y Zamek od Kazimierzá Wielkiego wymurowány ále zruynowany, w nim iednák Grodzkie y Ziemſkie Akta konſerwowáne, y w nim ſię ſą-

dy

dy Ziemſkie y Grodzkie ſądzą, przy znácznym konkurſie Pánow Wielkopolſkich. Miáſto to ieſt dość wielkie, kámienice máiące piękne y wyſokie, ulice w linią wyciągnione, w rynku nád rátuſzem wyſoką wieżą, ná ktorey wierzchu ſą 3. ſtatuy: Lechá, Czechá y Rusá Bráci, ktorzy tu w tym mieyſcu ziecháwſzy ſię według támeczney tradycyi, y po długim nie widzeniu mieli ſię poznáć, y ná pámiątkę tego poznánia Lech záłożyć miał Miáſto Poznáń. Ma Przedmieſcia ná około, z ktorych w iednym zwánym Waliſzowie zá rzeką ma Kátedrę (zwáną Tumem) Biſkupią fundowáną od Mieciſławá I. Xiążęciá Polſkiego, ále nie Fábrykę, Koſcioł ten ieſt wſpániały ná około káplicámi przyozdobiony, bláchą pobity, y z dwiemá Wieżámi, pod Tytułem SS. Piotrá y Páwłá záſzczycony Kápitułą Kátedrálną, o ktorey wyżey pod Biſkupem. Odpráwuie generalne ſwoie Kápituły w dzień SS. Piotrá y Páwłá, kiedy obiera Deputatá ná Trybunał, y ná S. Marcin. Miáſto záś przyozdobione Koſciołem S. Maryi Magdaleny Kollegiáckim, y Fárnym fundowánym od Mieciſławá I. Xiążęciá Polſkiego, gdzie Ciáło iego leży, y innych Sukceſſorow iego, á odnowionym Roku 1263. pod Imieniem Kápituły Poznáńſkiey, przytym przyozdobione Koſciołem S. Duchá z Szpitałem fundowánym Roku 1264. od Bogufalá Biſkupá Poznáń., ktorego Proboſzcz ma Stallum po Kánonikách w Kátedrze. Koſciołem Jezuickim wſpániałym y wewnątrz marmuryzowánym z miſterną Kopułą, przy nim Collegium y Szkoły nápełnione záwſze Młodzią Szláchecką. Przytym to Miáſto ieſt záſzczycone Akádemią fundowáną od Lubrańſkiego Biſkupá, do ktorey Akademia Krákowſka poſyła Profeſſorow. Jeſt tu y Koſcioł S. Michałá z Szpitalem fundowány Roku 1170. od Mieciſławá Xiążęciá Wielkopolſkiego, ſą y Dominikáni przenieſieni ze Srodki Roku 1244. przez Przemyſławá, y Boleſławá Xiążąt Wielkopolſkich, przy ktorych Kláſztorze, ieſt bliſko y Kláſztor Dominikánek fundowány Roku 1283. przez Przemyſławá Xiążęciá Wielkopolſk. Kláſztor tákże Bernardynow z Koſciołem po ruinie Szwedzkiey nowo wyſtáwionym z approbacyą Seymową Roku 1659. Kláſztor y Koſcioł Kármelitánow fundowány przez Władyſławá Jagiełá Roku 1399. ná tym sámym mieyſcu, ná ktorym ználeziony Náyś. Sakrament ná łąkách, ukrádziony w grobie Páńſkim w Wielki Piątek, przez białagłowę dla Zydow, o czym Hiſtoryą wolno czytáć, w tym Koſciele konſerwuie ſię do tąd tá S. HOSTYA. Kláſztor tákże Fráncifzkánow z Koſciołem fundowány od Miáſtá Roku 1455. Kláſztor Pánien Benedyktynek, Pánien Karmelitánek boſych, y innych wiele pomnieyſzych Koſciołow. Przy Kátedrze ſą kámienice Kánonicze piękne, y Biſkupi Páłác. Roku 1310. po śmierci Henryká Xiążęciá Wielkopolſk. kiedy Łokietek był obrány Xiążęciem Miáſto to zbuntowáło ſię, poddáwſzy ſię Synom Henryká, ktorzy Kátedrę zrábowáli y Kánonie, ále prędko wypędzeni, á Edykt od Łokietká wyſzedł, żeby z tego Miáſtá do żadney Kátedry nie byli przyimowáni támeczni, o czym Długoſz.

SRODA Miáſteczko drewniáne, ma Koſcioł Párofiálny, wſtáwiony Seymikámi Wielkopolſkiemi odpráwiáiącemi ſię tu ná Cmętarzu, ktore zágaia Senator, á Senátorowie záſiádáią w Koſciele. To Miáſto ma ſwego Stároſtę bez Juryſdykcyi.

SREM Miáſteczko nád Wartą y ieziorámi, ma Káſztelaná ſwego y Stároſtę bez Juryſdykcyi, przyozdobione Koſciołem Párofiálnym, y Kláſztorem Pánien Zákonnych. Bliſko tego Miáſtá w polu Nochowſkim máią ſię znáydować w ziemi kopiąc głęboko dzbanki, garki, garnuſzki naturalnie wyrobione z ziemi, ktore wyniożſzy ná powietrze ku Słońcowi twárdnieią, y ſą ſpoſobne do używánia, o czym Długoſz, y Kromer.

ZERKOW Miáſteczko drewniáne, ále przyozdobione Koſciołem murowánym y wſpániałym, y Pálácem bárdzo ozdobnym fundacyi włáſnych Dziedzicow Radomickich. Ma znáydować w ſwoiey gorze Orle kamienie, o czym Rącz. *Tr. 1. S. 2.*

KOSCIAN Miáſteczko wſtáwione weſołym Kráiem z przyczyny tańcá Koſciańſkiego, położone w rowninách nád rzeczką tegoż Imienia, y między błotámi, było murem opasáne ále iuż podupádłym, ma Koſcioł Párofiálny, y Stároſtę bez Juryſdykcyi, iednák tu ieſt Grod z pod Juryſdykcyi Generálá Wielkopolſkiego.

MIEDZYRZYCZ nád dwiemá rzeczkami z błot ciągnącemi ſię, bywało zá Boleſławá Krzywouſtego zmocnione Zamkiem ufortyfikowánym, ále teraz zruynowánym, ma ſwego Káſztelaná y Stároſtę bez Juryſdykcyi przyozdobione Rezydencyą Jezuicką fundowáną od Tulibowſkiego Biſkupá Poznáń.

GRODZISKO Miáſteczko Dziedziczne Imienia Radomickich, wſtáwione piwámi wyſmienitemi ná kámień zdrowemi.

PARA-

PARADYZ wſtáwione Opáctwem Cyſterſkim fundowánym Roku 1234. od Bronizyuſzá Woiewody Poznáń. Domu Wieniawow. Roku 1739. náiechane od Brándeburczyká y Kláſztor zrábowány do tąd bez ſatysfakcyi.

LUBIEN wſtáwiony Opáctwem fundowánym od Kazimierzá I. wraz z Tynieckim Benedyktynow, á zbogáconym od Skárbká dobrámi.

ZIEMIA WSCHOWSKA.

TA Ziemiá náleżálá do Sląſká do Xięſtwá Zegáńſkiego, ále przez Kazimierzá Wielkiego odebrána, y przyłączona do Polſki Roku 1433. Teraz ieſt złączona z Woiewodztwem Poznáńſkim. Ma ſwego Stároſtę Grodowego, ktory ſobie kreuie Sędziego y Piſárzá Grodzkiego, Regentá, Burgrabiow, y innych Kancelaryſtow. Tá Ziemia procz Stároſty ma ſwego Podkomorzego y wſzyſtkich Urzędnikow Ziemſkich, ták iáko y Woiewodztwo Poznáńſkie, ktorzy ná Seymiku máią głos y mieyſce przeplatáne z Urzędnikámi Poznáńſkiemi.

WSCHOWA Miáſto Stołeczne Ziemi ſwoiey w rownym, y weſołym mieyſcu, murámi, y Koſciołem Fárnym przyozdobione z inkorporowánym do Proboſtwá Koſciołem Przyczeńſkim prez Konſtt. 1678., przyozdobione y Kláſztorem Fránciſzkáńſkim fundowánym od Miáſtá Roku 1455. Miáſto to bogáte w Kupcow Niemcow, y Magiſtrat ma Niemiecki, ále Dyſſydentámi nápełnione, záſzczycone Senatûs Konſultami zá Auguſtá II. Krolá, y zá teráznieyſzego Regnantá Auguſtá III. dla bliſkiey Saxonii. Ná około tego Miáſtá ieſt kilkaset wiatrakow zdobiących Miáſto. Jeſt tu tákże y Miſſya Jezuicka.

LESZNO Miáſto Imieniá Leſzczyńſkich dziedziczne, ále teraz przedáne Grafowi Sułkowſkiemu, Łowczemu Litewſkiemu, godnemu y záſłużonemu Miniſtrowi teráznieyſzego Regnantá. Wſtáwione bogátemi Kupcámi Niemieckiemi, y wſzelkiemi rzemieſlnikámi, Kámienice ma w ſobie murowáne y ulice záwſze czyſte, około Miáſtá ieſt kilkaſet Wiatrakow zdobiących okoliczne rowniny. Graf Sułkowſki funduie tám teraz Szkołę Cudzoziemſką dla młodzi Szlácheckiey. Rydzyná Pałácem wſpániałym przyozdobiona.

WAŁECZ Miáſto máiące ſwego Káſztelaná, y Stároſtę bez Juryſdykcyi, y Grod, ále dependuiący od Generałá Wielkopolſkiego. Ma Rezydencyą Jezuitow.

CZARNKOW Dziedziczne Miáſto, z obſzernemi przyległoſciámi nábyte od Powniatowſkiego Woiewody Mazowieckiego. Przyozdobione Koſciołem Kollegiáckim máiącym Proboſzczá, Práłátow y Kánonikow, przedtym byłá Fortecá, dobyta od Boleſławá Krzywouſtego, y Gniewomirowi zápisána Dziedzicowi Czarnkowá od tegoż Monárchy zá to, że ſię okrcił z cáłą Familią Roku 1104. o czym Długoſz.

PRZEMĘC ma ſwego Káſztelaná, y przyozdobione Opáctwem.

SANTOK ma ſwego Káſztelaná, Miáſto wſtáwione przedtym Proboſtwem, y Kollegiatą, Proboſzcz był Xiążęciem y miał ſwoię Juryſdykcyą między rzekámi Odrą, Ina, Wartą, y Noteſem, ále Brándeburſcy Xiążętá wydárli to Polſzcze, y Biſkupowi Poznáńſkiemu, ktory był Kollatorem tego Proboſtwá, o czym Kromer *Tom. 2. Lib. 11.*

KROBIA Miáſteczko Biſkupom Poznáńſkim dáne przez Władyſławá Plwaczá Xiążęciá Wielkopolſkiego.

BLEDZIEIOW Miáſteczko porządne wſtáwione Opáctwem Cyſterſkim.

OWIENSKA nád Wartą wſtáwione Kláſztorem Pánien Zákonnych Cyſterſek fundowánym od Boleſławá Xiążęciá Wielkopol. Roku 1242.

GŁUSZYN záſzczycone Kollegiatą fundowáną przez Janá Gerbiſzá Biſkupá Poznáń. Roku 1296. z Proboſzczem, y 3. Kánonikámi.

WIELEN od Kazimierzá Wielkiego murem opasáne Miáſteczko, ále znácznie zruynowáne.

OBRA záſzczycone Opáctwem.

WOIEWODZTWO KALISKIE.

TO Woiewodztwo miewáło tákże właſnych Xiążąt z Domu Piaſtow, ále wraz z Poznáńſkim przyłączone zá Łokietká pod Rząd iednego Monarchy Polſkiego.

Kray tego Woiewodztwá ieſt żyzny w wſzelákie zbożá, bo oblany rzekámi: Wartą, Proſną, Ołobokiem, Swiędrnią, Lutynią, Wrzeſnią, Białą, y wielą innemi. Zágęſzczony wielą láſow oſobliwie koło Gniezná, Koniná, y Pyzdrow, ieżior ma wiele w Gnieźnieńſkim Powiecie, grániczy ná Záchod z Woiewodztwem Poznáńſkim, ná Pułnoc z Kujawámi, ná Wſchod z Kujawámi y Woiewodztwem Sierádzkim, ná Południe z Sląſkiem, z ktorym náywięcey hándluie, y bogáci ſię. Záſzczycone ták iák Poznáńſkie naywiękſzemi hándlámi z konſerwowánych wielu ſtád owiec, bydeł, Piwámi dobremi. Ma Herb ná Chorągwi.

ZUBRZA GŁOWA Y W NOZDRZACH PIERSCIEŃ. Y ten Herb zwány WIENIAWA. Ma Senatorow.

SENATOROWIE KRZESŁOWI	KASZTELANOWIE POWIATOWI.
Arcybiſkup Gnieznieńſki	Káſztelan Lędzki
Woiewodá Káliſki	Káſztelan Nakielſki
Káſztelan Káliſki	Káſztelan Biechoſki
Káſztelan Gnieznieńſki	Káſztelan Kámieńſki.

Urzędnikow Ziemſkich ma tychże sámych wſzyſtkich co y Woiewodztwo Poznáńſkie.

Generał Wielkopolſki ieſt tákże Stároſtą Káliſkim, y kreuie Surrogatorá Káliſkiego dożywotniego, Piſarzá, Regentá Grodzkiego y Burgrabiow.

Stároſtá Nakielſki ma tákże ſwoy Grod w Nakle, y tám kreuie Officyaliſtow Grodzkich.

Arcybiſkupow Gnieznień. liczy to Woiewodztwo z teráznieyſzym Krzyſztofem Szembekiem Prymaſem - - - - - 71.

Woiewodow Káliſkich ráchuiąc wraz Gnieznieńſkich (bo przedtym nie byli Káliſcy tylko Gnieznieńſcy według Dámelewiczá áż do Roku 1300.) z teráznieyſzym Kozmińſkim Woiewodą. - - - - - 57.

Káſztelanow Káliſkich z teráznieyſzym Garczyńſkim - - - - 62.

Káſztelanow Gnieznieńſkich z teráznieyſzym Gurowſkim - - - 40.

Woiewodztwo Káliſkie wraz z Poznáńſkim ſeymikuie w Srodzie, y obiera POSŁOW ná Seym 6. ták iák Poznáńſkie drugich 6. DEPUTATOW ná Trybunał 2. y KOMISSARZA iednego ná Komiſſyą Radomſką, ták iák Poznáńſkie.

Woiewodztwo Káliſkie zámyka w ſobie Powiátow 6. - Ma Stároſtow bez Juryſdykcyi: Uyſkiego, Powidzkiego, Pobiedziſkiego, Śremſkiego, Konieńſkiego, Pyzdrſkiego, Kłeckiego, y Odolanoſkiego, procz Woytoſtw y innych pomnieyſzyh Dzierzaw Krolewſkich.

- Właſny Káliſki
- Konieńſki
- Pyzdrſki
- Gnieznieńſki
- Krceńſki
- Nakielſki

Woiewodztwo to ma w ſobie Miáſt wiele, y Miáſteczek, z ktorych náyznácznieyſze ſą náſtępuiące:

KALISZ Miáſto Stołeczne ná Wyſpie położone, bo z obodwoch ſtron oblane Rzeką Proſną ná około obmurowáne, ták iák y Zamek od Kazimierzá Wielkiego, w tym Zamku Akta ták Ziemſkie, iáko y Grodzkie konſerwuią, y Sądy Grodzkie ſię ſądzą, á w Rátuſzu Ziemſkie, w tym Mieſcie ſą Kámienice, y w Rynku Rátuſz murowány, przyozdobiony był wieżą między náywyżſzemi w Europie, ále wierzch iey ſpadł, y poryſował mury Rátuſzne. Ieſt tu y Kollegiata fundowána przez Mieciſławá Xiążęciá Wielkopol. z Prelaturámi, y Kánoniámi, á przy Kollegiácie ieſt Collegium z Koſciołem Jezuickim fundacyi Karnkowſkiego Prymasá, y przy nim Szkoły o 3. piętrách murowáne, z dziedzińcem obſzernym wewnątrz, wiekſza częścią fundowáne od Macieiá Łubieńſkiego Prymasá, y przy nich Konwikt tákże murowány z dziedzińcem dla młodzi Szlácheckiey pod dyrekcyą Jezuitow. Ieſt y Koſcioł Kánonikow Regularnych S. Auguſtyná fundowány z Konwentem od Kazimierzá Wielkiego Roku 1358., ktorych przenioſł z Męki z pod Sieradzá.

Koſcioł

Kośćioł także Franciszkáński od tegoż Kazimierzá fundowány Roku 1339. z Kláſztorem, przy ktorym także ieſt y Kláſztor Pánien Franciſzkánek. Przed Miáſtem záś z iedney ſtrony ieſt Kośćioł z Kláſztorem y Szpitalem S. Duchá pod dyrekcyą Kánonikow de Saxea fundowány od Przemyſławá Xiążęciá Wielkopol Roku 1283. Także Kláſztor z Kośćiołem Bernardynow, y drugi Pánien Bernárdynek, ktorym teraz nowo eryguie Kośćioł Alexander Łubieński Sędzia Ziemſki Kaliſki. Z drugiey záś ſtrony ieſt Kláſztor z Kośćiołem OO. Reformátow. Roku 1270. urodziło ſię tu było monſtrum z krowy ciele z dwiemá pśiemi łbámi, y zębámi, á z 7. nogámi cielęcemi, głową iedną z przodku druga ná mieyſcu ogoná, ktorego ſtraſzydłá beſtye y ptáſtwo ſię lękało. Bliſko z tąd

KOSCIELNA WIES o milę od Miáſtá wſławiona batálią Roku 1709. ktorą Szwedzi przegráli przeciw Auguſtowi II. Krolowi Polſkiemu, y mogiłá bliſko wſi wyſypána doſyć wyſoka ná tym mieyſcu. W tey wſi ieſt Kośćioł y Konwent Benedyktyński fundowány od Mieciſławá Xiążęciá Káliſkiego Roku 1209. nád Rzeką Proſną.

GOŁUCHOW bliſko z tąd wieś dziedziczna Gurowſkich, ále przyozdobiona Páłácem murowánym wſpániałym, y Kośćiołem.

OŁOBOK nád rzeczką tegoż Imienia y Proſna Miáſteczko wſławione Kláſztorem Pánien Cyſterſek fundowánym od Władyſławá Plwaczá Xiążęciá Káliſkiego Roku 1178. z znácznemi Prowentámi, y z tytułem Xieni.

PRZYGODZICE wſławione obſzernemi ſtáwámi ciągnącemi ſię po mili, ktorych ieſt ná 50. y przyozdobione Páłácem pięknym dziedziczne Radziwiłow.

ODOLANOW ma ſwego Stároſtę bez Jurvſdykcyi wſławione obſzernemi ſtáwámi, á przedtym Kuźnicą hálunow, według Raczyńſkiego.

OPATOWEK Miáſteczko erygowáne od Skotnickiego Arcybiſkupá Gnieznień. y Kośćioł od niego fundowány należy do Arcybiſkupſtwá z 24. wſiámi, ma y Zamek ále zdezolowány.

STAWISZYN Miáſteczko ma ſwego Stároſtę bez Jurvſdykcyi opasáne murem od Kazimierzá Wielkiego, ále iuż zdezolowánym, ma y Kośćioł murowány

CHOCZ Miáſteczko wſławione Kośćiołem Kollegiáckim máiącym Prálátow y Kánonikow fundowánym od Andrzeiá Lipſkiego Biſkupá Krákow. z ktorego Imienia záwſze Proboſzczem y Dziedzicem ieſt tego Miáſtá Lipſki Collator wſzyſtkich Prelatur y Kánonii, ten Kośćioł ieſt wſpániále murowány ná wyſpie rzeki Proſny przy Zamku, y Reformáci tu máią ſwoy Kośćioł, y Kláſztor.

KONIN nád Wartą oblewáiącą ie ná około, Miáſto záſzczycone Powiátem ſwego Imienia, ma ſwoy Grod pod Jurvſdykcyą Generałá Wielkopol. przy dyrekcyi Regentá, y tu ſię odpráwuią ROCZKI ZIEMSKIE, opasáne murem y Zamek wymurowány od Kazimierzá Wielkiego, w Mieſcie ma Kośćioł Parochiálny murowány, fundowány od Piotrká Dunina, ktory tu także był wyſtáwił Kolumne, będąc poſtánowionym od Boleſławá Krzywouſtego Gubernatorem Kaliſkiego y Kruſzwickiego Páńſtwá, y dla częſtego przeieżdżánia z Káliſzá do Kruſzwicy puł drogi zmiárkował, y dał inſkrypcyą ná tey Kolumnie.

De Kaliſz hìc medium in Kruſzwica fore punctum
Indicat iſta viæ formula juſtitiæ
Quam fieri fecit Petrus Comes Palatinus.

Są tu także ná przedmieſciu Reformáci z Kláſztorem, y Kośćiołem ná weſołym mieyſcu fundowáni.

KOŁO ma ſwego Stároſtę bez jurvſdykcyi, położone nád Wartą, y obmurowáne, przyozdobione murowánym fárnym Kośćiołem, z Kláſztorem Bernardyńſkim, wſławione podczás Poſpolitego ruſzenia popiſem Woiewodztw Wielkopolſkich, y Generałem Prowincyi Wielkopolſkiey.

KAZIMIERZ Miáſteczko wſławione Męczeńſtwem 5. Polakow zá Boleſławá Chrabrego Roku 1005. ktorych ciáłá w Gnieznie pochowáne, ále przez Czechow wzięte podczás rábunku Gnieznieńſkiego. Pod tym Miáſteczkiem ieſt gorá 5. Męczennikow, ná ktorey ſą fundowáni Kameduli przez Kadzidłowſkiego Káſztelaná, Inowrocławſkiego.

PYZDRY Miáſteczko ná gorze nád Wartą obmurowáne od Kazimierzá Wielkiego, ták iáko y Zamek, ma ſwego Stároſtę bez Jurvſdykcyi, ále ma y Grod pod dyrekcyą Regentá należący do Jurvſdykcyi Generałá Wielkopol. y Roczki Ziemſkie ſię tu ſądzą, ma Farę murowáną, y Kośćioł z Kláſztorem Franciſzkáńſkim.

LĄD

LĄD Miáſteczko Opackie, ma ſwego Káſztelaná położone nád Wartą, wſtáwione Opáctwem fundowánym od Mieciſławá Xiążęciá Wielkopol. Roku 1145. po otrzymánym zwycięſtwie przeciw Władyſławowi Brátu, do tego Konwentu tylko Kolończykow kazał przyimować zá to, że go peregrynuiącego w Kolonii pięknie przyieto, o czym Miech.

SŁUPCZA Miáſto w Murze do Biſkupſtwá Poznáń. należące, ma Koſcioł Kollegiácki.

BIECHOW wſtáwiony nową fundacyą Kláſztoru y Koſciołá ſłynącego wielkiemi łáſkámi Cudownego Obrázu Náyś. Mátki pod dyrekcyą Congregacyi S. Filipá Neryuſzá, ták iák w Borku Woiewodztwie Poznáńſkim

POWIAT GNIEZNIENSKI.

GNIEZNO Miáſto wſtáwione pierwſzą Stolicą Lechá Piaſtá y Potomkow ich názywa ſię od Orlich gniázd, ktorych tám wiele záſtał Lech wkroczywſzy w Polſkę, y máiąc to ſobie zá dobrą wrożkę Orłá białego wziął zá Herb Kráiu zdobytego, y Miáſto ná tym mieyſcu założył názwáwſzy Gnieznem; według Kromerá. Miáſto to dáwnemi czáſy było obſzerne, y záſzczycone bytnoſcią Ottoná Ceſarzá, ktorego Boleſław Chrabry z wielką pompą wprowadzał ná 6. mil áż od Poznánia wyſtáwſzy ſuknem drogi dla pieſzo Votum ſwoie odpráwuiącego do Grobu S. Woyciechá, zá co Otto koronować Chrabrego przy ſobie kazał Krolem Polſkim pierwſzym, o czym wyżey w hiſtoryi. Wſtáwione to Miáſto Metropolią pierwſzą w Monarchii Polſkiey, ktorey Koſcioł Kátedralny może ſię názwáć náywſpániálſzym w cáley Polſzcze z dwiemá wieżámi y Káplicámi ná około, blách̨ą wſzyſtkie pobite iáko y Koſcioł, w ſrodku Koſciołá ieſt Grob S. Woyciechá w ſrebrney trunie leżące Ciáło iego od Zygmuntá III. dáne pro Voto, w Kaplicách Arcybiſkupie Groby, w Kaplicy záś S. Kryżá Grob Kánoniczy, w ktorego Ołtarzu ieſt S. Krzyż, ktory Roku 1651. kiedy Lubomirſki Márſzałek W. K. y Czarnecki do potkánia ſię z Szwedámi modlili przed nim z Woyſkiem, krwawe krople z ſiebie wypuſcił w oczách pobożnych woyſkowych, o czym Kochowſki. Tá Metropolia fundowána od Mieciſławá I. Chrzeſciániná Monárchy Polſkiego pod tytułem Wniebowzięcia Náyś. Pánny. Ten Koſcioł był zrábowány od Czechow po śmierci Mieciſławá II. ktorzy wzámiáſt Ciáłá S. Woyciechá wzięli Brátá iego Gaudencyuſzá Arcybiſkupá Gnieznieńſkiego y Ciáłá SS. 5. Męczennikow Polſkich zábráli z ſkárbámi wielkiemi oſobliwie Krzyż ieden złoty 300. funtow Złotá ważący, y 3. táblice złote kámieniámi sádzone wielkiego ſzáczunku od Boleſławá Chrabrego dáne, y to wſzyſtko złożone w Prádze Roku 1038. y lubo rekwirowáni nigdy nie oddali, o czym Miech. *cap. 13. lib. 2.*

KAPITUŁA tey Kátedry wyżey opiſana pod Arcybiſkupem po Prałátach ma Stallum ſwoie Opat Trzemeſzeńſki, á po Kánonikách inſi Opaci, generálna Kápitułá odpráwuie ſię ná S. Woyciech, á druga ná przenieſienie S. Woyciechá. Przytym uprzywileiowána tá Kápitułá, że nie tylko prezyduie w Trybunale, ále y ná Suffraganią obiera 3. Kandydatow, z ktorych iednego kreuie Arcybiſkup Suffragánem, ták iáko Archidyákoná, y dwoch Kánonikow Káznodzieiow. Po Kánonikách w Stallum máią mieyſce Proboſzcz Kaplicy Łubieńſkich, y Kaplicy Kołudzkich. Kaplicę Łubieńſkich Maciey Łubieński Arcybiſkup Gnieznieński fundował, w ktorey ſą bárdzo przednie málowániá oſobliwie w Ołtarzu Familia ná ten czás Łubieńſkich reprezentuiąca oczyſzczenie á ráczey Prezentacya Náyś. Pánny, P. JEZUSA Symeonowi, á ná przeciwko nád Chorem koronacya Janá Kazimierzá przez tegoż Arcybiſkupá, ktory tu tákże erygował nową wieżą, y marmurámi Koſcioł przyozdobił. Przy Kátedrze ieſt Kollegiata S. Jerzego z Kánonikámi, w Mieſcie záś ieſt Fárá fundowána od Skobnickiego Arcybiſkupá, ktory tu y Páłác Arcybiſkupi wyſtáwił nád ieziorem, ále zruynowány; zá Miáſtem ieſt Koſcioł S. Janá z Konwentem Kánonikow Grobu Páńſkiego fundowány od Przemyſławá y Boleſławá Xiążąt Wielkopol. z obligacyą żeby Proboſzcz S. Janá konſerwował w Szpitalu chorych y Szkołę ná ubogich Studentow Roku 1245., o czym Długoſz; Proboſzcz ten ma Stallum po Kánonikách, ieſt tu y Koſcioł z Kláſztorem Fránciſzkáńſkim, ták iáko y Pánien Fránciſzkánek fundowánym Roku 1259. od Boleſławá Pobożnego Xiążęciá Kaliſkiego, y wyposáżony wielkiemi włoſciámi. Są tu y Miſſyonarze nád ieziorem fundowáni.

Miáſto

Miáſto to było w Murách, ále iuż zupełnie zruynowáne, iedná Katedrá tylko y Rezydencye Kánonicze zdobią Miáſto, położone záś między ieziorámi y wielkiemi bágnámi, gdzie iedno ieziorko przy Kátedrze ieſt, gdzie zá Mieciſławá I. powrzucáni byli bożkowie Lelum, Polelum, Swiſt, Poſwiſt, Terum, Poterum, y odtąd ná tym ieziorku pływáią wyſpki, oſobliwie kiedy ma bydź niepogodá. To Miáſto ieſt Stołeczne Powiátu ſwego procz Arcybiſkupá, ma y Káſztelaná ſwego Senatorá, y Stároſtę bez Juryſdykcyi, ma y Grod właſny należący do Juryſdykcyi Generałá Wielkopolſkiego pod dyrekcyą Regentá, y tu ſię ſądzą Roczki Ziemſkie.

CZERNIEIOW o milę od Gniezná Miaſteczko, gdzie Władyſław Herman Koſcioł S. Idziemu wyſtáwił.

TRZEMESZNO o dwie mili od Gniezná wſtáwione Opáctwem pierwſzym w Polſzcze fundowánym od Mieciſławá I. pod dyrekcyą Kánonikow Regularnych S. Auguſtyná, y tám náypierwey S. Woyciechá Ciáło było złożone wykupione od Pruſow, á potym do Gniezná ſprowádzone zá Boleſławá Chrabrego, iákoż do tąd záſzczycony Koſcioł Relikwiámi tego Swiętego. Ma mieć wodę táką ſtudzienną, ktora drzewo w kámienie przemienia, Raczyn *fol.* 117.

MOGILNO o dwie mili od Gniezná záſzczycone Opáctwem Benedyktyńſkim fundowánym od Boleſławá Smiáłego Roku 1065.

GĄSAWA Miáſteczko Opáctwá Trzemeſzeńſkiego, wſtáwione feralnym Seymem náiechánym od Swátopelká Stároſty Pomorſkiego, ktory náiechawſzy Leſzká Białego Monárchę Polſkiego zábił, o czym wyżey w Hiſtoryi pod Leſzkiem Białym.

Powiát Gnieznieńſki naywięcey ieſt ieziorámi nápełniony, oſobliwie koło Powidzá, koło Pobiedziſk, koło Sleſzyná, koło Waliſzowá, koło Zniná, &c. &c.

KRCENIA Miáſteczko Stołeczne Powiátu ſwego Imienia, w murách przedtym ále teraz podupádłych, ma ſwego Stároſtę bez Juryſdykcyi. Ma y Grod pod Juryſdykcyą Generałá Wielkopol. przy dyrekcyi Regentá, y tu ſię odpráwiáia Roczki Ziemſkie Kaliſkie, ma Koſcioł murowány Parochiálny przez Władyſławá Hermaná S. Idziemu erygowány.

WĄGROWIEC záſzczycone Opáctwem Cyſterſkim fundowánym od Mieciſławá ná ten czás kiedy y Lędzkie y z temiż obligacyámi.

ŁEKNO Wieś z Koſciołem murowánym, znayduie w polách Pozielſkich tákież garki, y dzbanki iáko pod Sremem.

Powiát ten ták iák Gnieznieńſki obfituie w ieziorá obſzerne.

NAKŁO nád rzeką Notecz, y wielkiemi błotámi, przedtym Fortecá znáczna y wſławiona wielkiemi woynámi z Pruſakámi, y Krzyżakámi, Miechow., y Kromer ſwiádczy że Władyſław Herman nie mogł tey Fortecy dobyć z Pruſakámi, z tey przyczyny, że Polacy Poſt wielki złamáli, y podczás attaku wielkie ſtráchy Polákow trwożyły zá przeſtąpione przykazánie Koſcielne Roku 1113. Boleſław Krzywouſty dobył Nakłá wygrawſzy pierwey bátálią z Prusámi, ktorych 40000. trupem położył, o czym ſwiádczą támeczne ná polách mogiły, y 2000. ich żywcem wziął. Toż Miáſto ſobie potym Krzyżacy przywłáſzczyli y zruynowáli Roku 1329. y teraz tylko ieſt drewniáne, ma moſt długi ná ćwierć mile ciągnący ſię do Miáſtá. Ma ſwego Káſztelaná y Stároſtę Grodowego, ktory kreuie Officyaliſtow Grodzkich y Pułroczki Ziemſkie Káliſkie ſię tu ſądzą.

KAMIEN Miáſto erygowáne od Skotnickiego Arcybiſkupá, należy do Arcybiſkupſtwá Gnieznieńſkiego, ma Koſcioł Kollegiacki z Prałátámi y Kánonikámi, y Proboſtwo ieſt Infułackie inkorporowáne do Kánonii Doktorſkiey Gnieznień.

Ten Powiát ieſt w rowninách, polách, y gruntách żyznych, w położeniu pięknym y weſołym.

WOIEWODZTWO SIERADZKIE.

TO Woiewodztwo miewáło właſnych Xiążąt z Domu [illegible]ſtow, ále oſtátni Władyſław Łokietek wſtąpiwſzy ná Tron Polſki przyłączył ie pod Rząd iedney Monárchii. Tym ſię záś záſzczyca nád inne Woiewodztwá, że kiedy Xiążętá Polſcy y ich Kancellarye záżywáły czerwonego laku do pieczętowánia, nikomu ſię więcey tákim lakiem niegodziło pieczętować, á Woiewodztwo Sieradzkie iedno było uprzywileiowáne z tey przyczyny, że kiedy podczás woyny Krzyżackiey Woiewodztwo Łęczyckie Nieprzyiaciel opaſał, y Chorągiew im wziął, Sieradzánie ná

posiłek przypadszy Krzyżakow odpárli, Łęczycanow wyzwolili, y Chorągiew wydárli nieprzyiacielowi, zá co im Xiążętá Polscy laku czerwonego pozwolili záżywac, y Chorąstwo drugie Sieradzkie erygowáli dla pámiątki, o czym Paprocki *fol. 113.*

Woiewodztwo to ma Kray dość żyzny, oblany rzekámi Wartą, Pilicą, Widawką, Swiędrnią, Kiernozią, y wielą innemi, y z tąd obfituie w wszelákie zboża, ktoremi handluie do Sląská bliskiego. Zywi stádá owiec, bydeł, y wszelki ma Suplement do życia, á naywięcey zászczycone Piwámi dobremi y mocnemi. W Powiecie Piotrkowskim y Szadkowskim nápełniony lásámi. Powiát záś Sieradzki w sámych czystych polách położony, á Powiát Radomski y w lásách y w polách nayobfitszy w tatárki.

Woiewodztwo Sieradzkie ográniczone z Kaliskim, Łęczyckim, Sendomirskim y Krákowskim Woiewodztwámi, á od Slaskich granic dzieli ie Ziemiá Wieluńska.

Ma ná Chorągwi Herb swoy: PUŁ ORŁA CZARNEGO w czerwonym polu, á PUŁ LWA CZARNEGO w złotym polu, y w Koronie Złotey obadwá grzbietámi z sobą stykáiące się. Ma Senatorow

SENATOROWIE KRZESŁOWI
Woiewodá Sieradzki
Káśztelan Sieradzki

SENATOROWIE POWIATOWI.
Káśztelan Rospierski
Spicimirski
Konarski Sieradzki

Woiewodow liczy to Woiewodztwo áż do teráznieyszego Szembeká - - 42.
Káśztelanow z teráznieyszym Mycielskim Sieradzkich - - - 48.

Urzędnikow Ziemskich záś ma tychże sámych, ktorych Woiewodztwo Poznáńskie, oprocz że ma nád inne Woiewodztwá Chorążych 2.

Stárostá Sieradzki ma tákże swoich Officyalistow Sędziego y Pisarzá Grodzkich. Przytym Regentá y Burgrabiow.

Powiát Piotrkowski wyrobił sobie przez Konstytucyą 1726. Urzędnikow Ziemskich tychże sámych, ktorych ma Woiewodztwo Sieradzkie procz Podkomorzego y Sędziow Ziemskich, Stárostá Piotrkowski ma tákże swoy włásny Grod y kreuie sobie Sędziego, Pisarzá y Regentá Grodzkich tákże y Burgrabiow, y zászczycony słuchániem Juramentu w niebytności Ziemstwá sędziow Trybunalskich.

To Woiewodztwo seymikuie wraz z 4. Powiátámi w Szadku, y tám obiera ná Seym Przedseymowy POSŁOW 4. á na Trybunał DEPUTATOW. Powiat Sieradzki z Szadkowskim 1. w Sieradzu, á Piotrkow. z Radom. drugiego w Piotrkowie, á Woiewodztwo całe KOMISSARZA 1.

Woiewodztwo to zámyka w sobie Powiatow 4. - - } Włásny Sieradzki
Ma Stárostow procz Grodowych Radomskiego, Wartc- } Szadkowski
kiego, Szczerczowskiego, Kłunowskiego, Szadkowskiego, } Piotrkowski
Tuszyńskiego y Wąkczowskiego, ktorzy są bez Jurysdykcyi. } Radomski

Ma przytym wiele Dzierżaw y Woytostw Krolewskich nie położonych w lokacyi woyská. Brzeznickie Stárostwo przez Konstytucyą dáne fortecy Częstochowskiey.

Ziemia Wieluńska nie kładzie się tu w Komput Woiewodztwá, bo ma osobny Rząd swoy, o ktorey niżey

Woiewodztwo Sieradzkie ma w sobie Miást wiele y Miásteczek, z ktorych znácznieysze są:

SIERADZ Miásto Stołeczne Woiewodztwá y Powiátu włásnego w polách pięknych, położone nád Łęgami y Rzeką wartą, mieváło ná około mury przez Kazimierzá Wielkiego erygowáne, ták iáko y Zamek w Łęgách, ále iák ten zdezolowány, ták y murow koło Miástá wcále nie mász tylko szlady ich, Akta Grodu Sieradzkiego y Ziemskie są konserwowáne w sklepie Kościelnym, á Sądy Grodzkie odpráwiáią się u Dominikánow, ktorzy tu máią Kláśztor y Kościoł swoy. Jest tu y Kościoł Kollegiacki z Prálátámi y Kánonikámi przeniesiony od S. Troycy z drewniánego Kościołká nád Łęgiem, do Fáry murowáney w Miescie ná gorce: Jest ná Przedmieściu y Kościołek drewniány S. Duchá pod dyrekcyą Proboszczá Kánoniká Grobu Páńskiego. To Miásto R. 1290. od Tátárow zniszczone było. R. 1292. od Czechow nie mogących dobyć Zamku. R. 1331. od Krzyżakow, á R. 1447. zupełnie zgorzáło, y dla tego tylko teraz przez się drewniáne.

WARTA nád Rzeką Wartą Miásteczko ma swego Stárostę bez Jurysdykcyi, przedtym wstáwione Seymámi, á R. 1331. spalone od Krzyżakow. Teraz naywięcey zászczycone Kláśztorem y Kościołem Bernárdynow, á w nim grobem S. Ráfałá, ktory sprowadza do siebie wiele pobożnych Kátolikow, przy tym Kláśztorze iest y Kláśztor Pánien Bernárdynek, á w Miescie Kościoł murowány Fárny. UNIE-

UNIEIOW nád Wartą Miáſto erygowáne od Skotnickiego Arcybiſkupá, należące do Arcybiſkupſtwá Gniezn. gdzie ieſt y Páłác murowány ná Wyſpie rezydencyonálny ále nie częſty Arcypiſkupow, Kollegiata záś ná gorze z Prałatami y Kánonikámi fundowána przez Jaroſławá z Bogoryi Arcybiſkupá R. 1365. á potym znácznie reparowána od Macieiá Łubieńſkiego Arcybiſkupá. Ten koſcioł ieſt záſzczycony Grobem B. Bogumiłá Arcyb. Gniezn. ieſt tu y Konwent Benedyktynow. Bliſko tego Miáſtá drewniánego ieſt wieś zwána.

SPICIMIERZ w Łęgach nád Wartą położona dáiąca Imię ſwoie Káſztelanowi Powiátowemu, wſtáwiona w Hiſtoryi u Miechowſkiego, że R. 1104. podczás Nabożeńſtwá wpadli Pruſowie z Pomeranii, á zrábowáwſzy Koſcioł Archidyákoná wzięli wzámiáſt Marcinà Arcybiſkupá, ktory ſolennizuiąc ná ten czáś ukrył ſię pod dách Kapliczny, ále ciż náiezdnikowie zá to ſwiętokrádztwo wſzyſcy poſzaleli, y áż po Chrzcie S. uwolnieni od ſzáleńſtwá; Miech. *cap.* 7. *lib.* 3.

WĄKCZOW ma ſwego partykulárnego Stároſtę tá Dzierżawá, wſtáwiona Koſciołem y Kláſztorem fundowánym od Macieiá Łubieńſkiego Arcypiſkupá pod dyrekcyą Kánonikow grobu Páńſkiego.

BŁASZKI Miáſteczko wſtáwione tárgámi znácznemi, Imienia Lipſkich.

ZŁOCZOW ma Koſcioł Fárny murowány, z Zamkiem murowánym y Koſcioł z Kláſztorem Bernárdynow, Szlácheckie Miáſteczko Błeſzyńſkich.

KALINOWA Wieś dziedziczna Łubieńſkich przyozdobiona Koſciołem murowánym, y Zamkiem tákże murowánym, wáłámi okopánym, y ſtáwem ná około.

SZADEK Miáſteczko Stołeczne Powiátu ſwego, nie ma nic oſobliwego nád Koſcioł Fárny murowany y Stároſtę bez Jurysdykyi, naywięcey záś wſtáwione Seymikámi Woiewodztwá Sieradzkiego.

ŁASK Miáſteczko nád Rzeką Widawą dziedziczne Załuſkich, przyozdobione Kollegiatą murowáną máiącą Prałátow y Kánonikow, fundowáną od Łaſkiego Arcybiſkupá, gdzie Proboſzcz ieſt Infułatem, kreuie Kánonikow, y ma Jurysdykcyą ſądową nád Duchowieńſtwem w całey Paráfii Koſcioł záś wſtáwiony wielkiemi Łaſkami Obrazu Matki Boſkiey z białego bardzo czyſtego Kamienia wyrobioney piaſtuiącey P. Jezuſa, darowanego przez Klemenſa VII. Papieża Janowi Łaſkiemu Prymaſowi, á wielce ſzácowánego od Leona X Papieżá, tu przez Łaſkiego lokowanego. Cmentarz tu takze Ziemią ſwiętą ieſt poſypany; w pierwſzym Roku iákem zoſtáł Infułatem ná Feſt Nawiedzenia NN. Panny wyſzło Kommunikantow 25000. przez co łatwo poznać Nabożeńſtwo do tego mieyſca S. ſą tu S. Anny, y S. Duchá Koſciołki drewniáne. W gruntách Łaſkich znaydować ſię máią kámienie złotego koloru, o czym Rącz. *Sect.* 3. y nie dáwno sám widziałem ná oczy moie podobny kámień ználeziony w tychże gruntách.

PABIANICE Miáſteczko nád błotámi przedtym zwáne Gráfſtwo Choppy dárowáne Kápitule Krákowſkiey z Miáſteczkiem Zgowem y wſiámi 50. od Judyty Zony Władyſławá Hermaná Monárchy Polſkiego z obligacyą, że káżdy Práłát y Kánonik obligowáni ſą codziennie mowić Kurs albo Godziny o N. N. Mátce, w tym Miáſteczku ieſt Koſcioł y Zamek murowány.

LUTUMIRSK Miáſteczko Zydámi nápełnione, ále przyozdobione Koſciołem y Kláſztorem murowánymi OO. Reformatow, y przy mieſcie Fárą.

WIDAWA Miaſteczko nád rzeczką Grabią wſtáwione ſkładem ſolnym y przyozdobione Koſciołem y Kláſztorem Bernárdyńſkim y Fárą murowánemi.

PIOTRKOW Miáſto Stołeczne Powiátu ſwego, murem opaſáne od Kazimierzá wielkiego, ma Zamek ſwoy ná Przedmieſciu Zydowſkim, ále zdezolowány, przyozdobione Rátuſzem y kámienicámi murowánemi, ále to wſzyſtko pogorzáło R. 1731. y ledwie czeſcią wyreparowáne, naywięcey wſtáwione corocznie agituiącym ſię tu Trybunałem Głownym Koronnym po S. Franciſzku áż do Soboty Kwietniey. Záſzczycone wielą Koſciołámi murowanemi, iáko: Fárnym Koſciołem, Jezuickim, Collegium y Szkołámi, Koſciołem Piarſkim y Szkołámi ich, Koſciołem Dominikáńſkim y Kláſztorem fundowánym od Kazimierzá Wielkiego, Koſciołem y Kláſztorem Panien Dominikánek, Bernardyńſkim tákże, y Fránciſzkáńſkim na Przedmieſciách &c.

To Miáſto ma ſwego Stároſtę Grodowego y Urzędnikow, o czym wyżey pod Woiewodztwem. Powiát ten obiera ſobie oſobno Deputatá ná Trybunał w Piotrkowie z Powiátem Radomſkim ták iáko Powiát Szadkowſki z Sieradzkim w Sieradzu.

SULEIOW nád Pilicą wſtáwiony Opáctwem Cyſterſkim fundowánym przez Kazimierzá II. R. 1176.

WITOW tákże wſtáwione Opáctwem Norbertáńſkim fundowanym przez Wituſá Janinę Biſkupá Płockiego R. 1179.

WOLBORZ Miáſto Biſkupſtwá Kujaw. przyozdobione Kollegiatą z Prálatámi y Kánonikámi, y Zamkiem rezydencyonálnym Biſkupow, z ktorego Prezydenci ná Trybunał Koron. wiázd ſwoy zwykli odpráwować.

RADOMSKO Miáſto Stołeczne Powiátu ſwego drewniáne, przyozdobione Fárą y Koſciołem Fránciſzkańſkim murowánymi, wſtáwione naywięcey káſzą Radomſką, y tátarczuchámi, ktorymi hándluie do Śląſká. Są tu y Acta Ziemſkie. Ten Powiát naywięcey obfituie w tátarki,

GIDLE Miáſteczko wſtáwione w Koſciele Dominikáńſkim Obrázem NN. Matki znalezionym w roli y ſtynącym Łaſk nieprzebranym zrodłem. Zá Miáſtem ma Kláſztor y Koſcioł Kartuzow.

BRZEZNICA Sároſtwo dárowáne od Rzeczyp. Fortecy Częſtochowſkiey przyozdobione Koſciołem Fárnym murowánym.

KURZELOW Miáſteczko Arcybiſkupie przyozdobione Kollegiatą z Prałátámi y Kánonikámi fundowáną od Skotnickiego Arcybiſkupá Gnieznień.

PAIĘCZNO Miáſteczko Częſtochowſkie fundowány ma Koſcioł od Piotrká Duniná.

MSTOW nád Wartą Miáſteczko w Woiewodztwie Krákowſkim, ále Kláſztor Kánonikow Regularnych w Sieradzkim.

S. ANNA Mieyſce wſtáwione w Koſciele Bernardyńſkim wielkiemi łáſkámi S. Anny y wiele poboznych ſprowadzaiącymi do ſiebie.

KRUSZYNA ma Koſcioł y Páłác murowány.

KONIECPOL Miáſto nád Pilicą y Białą przyozdobione Koſciołem wſpániáło murowánym y fundowánym od Koniecpolſkiego Káſztelaná Krákow, y Hetmaná W. K. y Zamkiem zá Miáſtem ná Chrzáſtowie, wſtáwione ma polá bátálią domową Woyſk Polſkich przeciwnych ſtron Roku 1707. gdzie ſą mogiły 2. w gruntách tego Miáſtá znayduie ſię ołow, wynáleziony temi czáſy między kámieniámi kopánemi ná reparacyą Koſciołá. Przy Koſciele tuteczym ieſt Miſſya Jezuycka poſtanowiona przez Koniecpolſkiego Woiewodę Siradzkiego.

ZIEMIA WIELUNSKA.

TA Ziemia dána byłá od Ludwiká Krolá Roku 1370. Boleſławowi Xiążęciu Opolſkiemu z kondycyą poſłuſzeńſtwá, ále przez Władyſławá Jagieloná odebrána y przyłączona do Polſki Roku 1396. Kray ma żyzny, oblany rzęką Wartą, Proſną, Rudawką y innemi, obfituiący w wſzelákie zbożá, á naywięcey we Lny y Tatarki, w polách pięknych położony koło Wielunia, ále Oſtrzeſzowſki Powiát lásámi nápełniony, gdzie ma huty ſkláne. Graniczy z Śląſkiem, gdzie naywięcey handluie zbożámi, wołámi, ſkopámi, y wieprzámi, á z inſzych ſtron z Sieradzkim, Krakowſkim, y Káliſkim Woiewodztwámi. Przyłączona ieſt do Woiewodztwá Sieradzkiego, ále ſię oſobno rządzi. Ma Káſztelaná Wieluńſkiego Senatorá iednego, Stároſtow Grodowych dwoch, Wieluńſkiego, y Oſtrzeſzowſkiego, ktorzy ſobie kreuią Sędziow Grodzkich, Regentow. Ma tákże y Urzędnikow wſzyſtkich Ziemſkich tych, co y Woiewodztwo Poznáńſkie.

Powiát Oſtrzeſzoſki tákże ma ſwoich Urzędnikow Ziemſkich, procz Podkomorzego przez Konſtytucyą 1736. nowo erygowánych y procz Sędziow Ziemſkich.

Ziemiá Wieluńſka ma Herb BARANKA Z CHORĄGIEWKĄ Y KRZYZEM.

Podlega Juryſdykcyi Woiewody Sieradzkiego podczás poſpolitego ruſzenia, ktory tu kreuie Podwoiewodzego Wieluńſkiego.

Ziemiá Wieluńſka zámyka w ſobie Powiáty. - - - - - } Właſny Wieluńſki, y
Má Stároſtow nie Grodowych Boleſławſkiego, y Grabowſkiego. } Powiát Oſtrzeſzowſki.

Ziemiá Wieluńſka ma Miáſtá, y Miáſteczká znácznieyſze:

WIELUN Miáſto Stołeczne Ziemi ſwoiey, murem opáſáne, y Zamkiem przyozdobione od Kazimierzá Wielkiego Krolá, w ktorym konſerwuie Acta Ziemſkie y Grodzkie, y w nim ſię Sądy odpráwuią. Przyozdobione Kollegiatą z Prałátámi, y Kánonikámi przenieſioną z Rudy do Wieluniá przez Mikołáiá Arcybiſkupá Gniezn Roku 1420. bo przedtym Ziemia tá zwáłá ſię Rudzką, gdzie teraz Rudá wieś máiąca Koſcioł murowány y fundowány od Piotrká Duniná. Miáſto Wieluń przyozdobione tákże Koſciołem z Szkołámi Piárſkiemi, ktorzy teraz Collegium muruią w Mieſcie. Tákże Koſciołem y Kláſztorem Auguſtyáńſkim, iáko y Kláſztorem y Koſciołem Pánien Bernardynek. Ná Przedmieſciu záś ma Kláſztor y Koſcioł Paulinow fundowány od Władyſławá Jagiełá Roku 1393. tákże Kláſztor y Koſcioł Cycow Reformatow. W tym Mieſcie przedtym bywał ſkład win,

y ka-

y kamieni młyńskich ále teraz Miásto zdezolowáne znácznie w kámienicách, y zániedbáne.

BOLESŁAWIEC nád Prosną dzielącą Miásto od Sląską, ma swego Stárostę bez Jurysdykcyi, przedtym miáło Zamek murem opasány ná błotách od Kazimierzá Wielkiego wsławiony oblężeniem siedmioletnym żony Bolesławá Xiążęciá Opolskiego, áż ná koniec głodem dobyty, y oddány Władysławowi Jagiellonowi. Zamek sam był erygowány Roku 1269. od Bolesławá Pobożnego Xiążęciá Kaliskiego, ále teraz zdezolowány. Ná Przedmieściu ma Kláster Pánieński S. Norbertá.

PRASZKA Miásteczko nád Sląskiem ma Fárę, dziedziczne Wężykow.

DZIAŁOSZYN Miásteczko Dziedziczne Męcińskich, ma Fárę murowáną, y Pálácyk nád rzeką Wartą, nápełnione Zydámi.

OSTRZESZOW Miásto Stołeczne Powiátu swego, ma swoy Grod, Stárostę y Urzędnikow Ziemskich, y tu się sądzą Sądy Ziemskie y Grodzkie, przyozdobione Fárą murowáną należącą do Dyecezyi Wrocław. y Kościołem z Klásztorem Bernardyńskim, ma tychże Urzędnikow co y Ziemia Wieluńska erygowánych Roku 1736.

GRABOW ma swego Stárostę bez Jurysdykcyi, y Fárę murowáną należącą do Dyecezyi Wrocław. ma y Kláster z Kościołem Franciszkáński, wsławione składem solnym.

WIERUSZOW dziedziczne Miásteczko Męcińskich, ma Fárę swoię y Kościoł z Klásztorem Paulitáńskim.

Ziemia Wieluńska procz námienionych Miast ma y innych wiele Miásteczek, y Wsiow budownych z Pálacámi y Kościołámi, iáko y Dzierzaw Krolewskich, między ktoremi náyznácznieysze: SOKOLNIKI przyozdobione Pálácem, w ktorym teráznieyszy Regnant záwsze spoczywa iádąc do Warszawy. Tá Krolewszczyzná z wielą innych wsiow należy do Grafá Sułkowskiego Łowczego Litt. Druga Krolewszczyzná zwána MOKRZKO z wielą wsiow należy do Załuskich &c. &c.

WOIEWODZTWO ŁĘCZYCKIE.

TO Woiewodztwo podlegało tákże właśnym Xiążętom z Domu Piastow, ále od ostátniego Władysławá Łokietká przyłączone do Monárchii Polskiey. Ma Kray oblany wielą rzek, á náyznácznieyszemi: Pilicą, Nyrem, y Bzurą. Nápełniony zewszad lásámi, y gruntá srednio urodzayne ma. Graniczy z Woiewodztwámi Sieradzkim, Kujawskim, y Rawskim, naywięcey handluie wisłą do Gdańská, bo nie dáleko ma do wisły. Ma Herb.

PUŁ LWA CZERWONEGO ná białym Polu, á ná Czerwonym Polu
PUŁ ORŁA BIAŁEGO grzbietámi stykáiące się z sobą, á ná obudwoch
Koroná. Ma Senatorow.

SENATOROWIE KRZESŁOWI

Woiewodá Łęczycki
Káśztelan Łęczycki

KASZTELANOWIE POWIATOWI.

Káśztelan Brzeziński
Inowłodzki
Konarski Łęczycki.

Woiewodow liczy z teráznieyszym Skarbkiem - - - - 46.
Káśztelanow Łęczyckich záś z teráznieyszym Poniatowskim - - 47.

Urzędnikow Ziemskich ma tychże sámych wszystkich, ktorych Woiewodztwo Poznáńskie, ták y Powiát Brzeziński záczął mieć tychże sámych Urzędnikow procz Podkomorzego prez Konstt. 1736. á Inowłodz. Roku 1726. y procz Sędziow.

Stárostá Łęczycki ma swoich Officyalistow Sędziego y Pisárzá Grodzkich, iáko y Regentá y Burgrabiow.

To Woiewodztwo seymikuie w Łęczycy, y obiera ná Seym POSŁOW 4. DEPUTATOW 2. ná Trybunał, y ná Komissyą Radomską KOMISSARZA iednego.

Woiewodztwo to zámyka w sobie Powiátow 4. Ma Stárostow partykularnych procz Łęczyckiego, Stárostę Inowłodzkiego, Szczawińskiego, y Zgierskiego, procz Dzierżaw Krolewskich Rzeczycy, y Lubochni.

Właśny Łęczycki
Brzeziński
Orłowski
Inowłodzki.

Ma w ſobie wiele Miáſteczek, z ktorych nayprzednieyſze ſą:

ŁĘCZYCA Miáſto Stołeczne Woiewodztwá, y Seymikowe nád Rzeką Nyrem y wielkiemi błotámi położone, murem opasáne y Zamkiem obronione od Kazimierzá Wielkiego Krolá, w ktorym konſerwuie Acta Grodzkie y Ziemſkie, y w nim ſię ſądzą Sądy Grodzkie. Przyozdobione Koſciołem Fárnym fundowánym od Piotrká Duniná, przy ktorym ſię nowo Jezuici funduią. Ma y Kláſztor Dominikáńſki fundowány od Krolá Kazimierzá, y Kláſztor Pánien Norbertánek, á ná Przedmieſciu Bernardyni máią Koſcioł y Kláſztor. To Miáſto wſtáwione przedtym Seymámi oſobliwie náypierwſzym w Polſzcze zá Kazimierzá II. Spráwiedliwego przeciwko extorſyom Mieciſławá Stárego Roku 1179., ále też naywięcey było podległe náiázdom Litewſkim, á oſobliwie Roku 1304. było od nich ſpalone, ktorych lubo dogonił Kazimierz Xiąże Dobrzyńſki, y ná głowę zbił, ále też ſam zginył. Zá błotámi bliſko tego Miáſtá ieſt Tom, álbo Kollegiatá náypierwſza po Kátedrách w Polſzcze, dla czego zwána Archi-Kollegiatą, máiąca Prałátow, y Kánonikow.

PIĄTEK Miáſto Arcybiſkupie nád Rzeką Bzurą, z Fárą murowáną, przedtym wſtáwione piwámi dobrymi.

KŁODAWA Miáſteczko ma Koſcioł Parochiálny fundowány od Władyſławá Hermaná ná honor S. Idziemu, ma y Konwent z Koſciołem y Proboſtwem Kánonikow Regularnych S. Auguſtyná, to Proboſtwo trzymáli długo Biſkupi Wileńſcy pokąd lepiey nie wyposáżeni byli.

ORŁOW Mieyſce Stołeczne Powiátu ſwego, ma ſwoię Fárę, nád błotámi.

KUTNO Miáſteczko pełne Zydow ma Fárę murowáną.

BIELAWY Miáſto dziedziczne Skárbkow nád Bzurą, ma Fárę murowáną.

BRZEZINY Miáſto dziedziczne Laſockich, ma ſwego Káſztelaná y Urzędnikow Ziemſkich, przyozdobione Fárą murowáną, y Koſciołem z Kláſztorem OO. Reformatow.

ŁOGIEWNIKI mieyſce wſtáwione Kláſztorem y Koſciołem OO. Franciſzkánow nowo y pięknie fundowánym, gdzie Obraz S. Antoniego w wielkim Ołtarzu wielkiemi Cudámi ſłynący.

STRYIKOW Miáſteczko dziedziczne Malińſkich nápełnione Zydámi, ma Fárę murowáná.

ŁODZ Miáſteczko Biſkupſtwá Kujawſkiego.

INOWŁODZ Miáſteczko murem opasáne od Kazimierzá W. Krolá nád Pilicą, ma ſwego Stároſtę bez Juryſdykcyi, ma y Urzędnikow Ziemſkich procz Podkomorzego erygowánych przez Konſtt. Roku 1726. y Sędziow Ziemſkich, Stołeczne Powiátu ſwego, wſtáwione piwámi dobrymi.

WOIEWODZTWO BRZESKIE KUJAWSKIE.

TO Woiewodztwo podlegáło przedtym Xiążętom właſnym z Domu Piaſtow, ále poodrywáne było od Krzyżakow częſciámi po Sukceſſorách Zemomyſlá, y było záwſze náynieſzczęſliwſze od Krzyżákow, pole otwárte náyznácznieyſzym bataliom między Krzyżakámi y Polakámi, y wraz było złączone z Woiewodztwem Inowrocławſkim dopiero od Władyſławá Jagiełá odebráne y przyłączone do Polſki, y ná ten czás rozdzielone ná dwá Woiewodztwá. Kray ma oblany wielą rzek mnieyſzych, á náyznácznieyſzą wiſłą, gruntá wſzędzie obfituiące w wſzelákie zbożá, w ſámych polách położony Kray, żywiący wielkie ſtádá owiec roſłych, y wſzelkich ſtád bydeł, handel naywiękſzy ma z bliſkim Toruniem, y Portem Gdańſkim przez wiſłę, w lásách ſkąpy. Graniczy z Woiewodztwem Káliſkim, Inowrocław., Ráwſkim, Łęczyckim, y wiſłá ie dzieli od Ziemi Dobrzyńſkiey. Záżywa Herbu ná Chorągwi

PUŁ ORŁA BYAŁEGO y w PUŁ LWA CZARNEGO w Złotym Polu.

Ma Senatorow

SENATOROWIE KRZESŁOWI

Biſkup Kujawſki
Woiewodá Brzeſki Kujawſki
Káſztelan Brzeſki Kujawſki

KASZTELANOWIE POWIATOWI.

Kruſzwicki
Kowálſki
Słońſki

Biſku-

Biſkupow liczy to Woiewodztwo z teráznieyſzym Grabowſkim - - 68.
Woiewodow liczy z teráznieyſzym Dabſkim - - - - - - 47.
Káſztelanow záś z teráznieyſzym Moſzczyńſkim - - - - 42.
Urzędnikow Ziemſkich ma tychże sámych wſzyſtkich, ktorych Woiewodztwo Poznáńſkie.

Stároſtá Brzeſki Kujawſki kreuie Officyaliſtow Sędziego y Piſarzá Grodzkich, iáko y Regentá, y Burgrabiow.

Powiát Kowalſki ma tákże ſwego Stároſtę Grodowego, máiącego ſwoich Officyaliſtow Grodzkich, ma y Urzędnikow Ziemſkich erygowánych przez Konstt. Roku 1726. ták iáko y Kruſzwicá, procz Podkomorzego y Sędziow Ziemſkich.

Seymikuie wraz z Woiewodztwem Inowrocławſkim w Radzieiowie, gdzie obieráia ná Seym POSŁOW 4. ná Trybunał DEPUTATOW 2. á ná Komiſſyą KOMISSARZOW 2.

Woiewodztwo to zámyka w ſobie Powiáty: Brzeſki Kujawſki
Procz Grodowych ma Stároſtow bez Jurys- Kruſzwicki
dykcyi, Przedeckiego, Kłodawſkiego, Duninow- Kowalſki
ſkiego, y Kruſzwickiego.

Ma przytym wiele Miáſt y Miáſteczek, z ktorych náyznácznieyſze ſą

BRZESCIE Kujawſkie Woiewodztwá opaſane murem y Zamkiem obronione, w ktorym konſerwuie Acta Ziemſkie y Grodzkie, y tu ſię odpráwiáią Sądy przyozdobione Koſciołem y Kláſztorem Dominikáńſkim fundowánym od Kazimierzá Xiążęciá Sieradz. Łeczyc., y Kujaw. Roku 1264. ieſt tu y Fárá murowána.

WROCŁAWEK Stolicá Biſkupow Kujawſkich, Miáſto nád Wiſłą położone, wſtáwione Kátedra fundowáná od Mieciſławá Xiążęcia Polſkiego, pierwey w Kruſzwicy, ále Władyſław I. wyſtáwiwſzy Miáſto názwáne od ſwego Imienia Vladiſlavia według Długoſzá *Tom. 1.* przenioſł tęż Kátedrę do tegoż Wrocławká zá Manudukcyą Honoldá Biſkupá według Kromerá. Koſcioł ten murowány, wſpániały, y blachą pobity, ták iáko y Káplice ná około, wyſtáwiony pod tytułem Náyś. Mátki. Przy Kátedrze ieſt Páłác murowány, Biſkupi y Rezydencye Kánonicze murowáne, Seminarium nowo fundowáne dla Miſſyonarzow, ktorzy konſerwuią w nim Klerykow. Miáſto to naywięcey podległe bywáło ruinie od Pruſakow y Krzyżakow, ktorzy Roku 1329. Kátedrę zdemoliowáli, y Kánonie popalili, áż zá Kazimierzá Maciey Biſkup nową wymurował, y Zamek wyreparował, przytym Koſcioł S Witalisá, ieſt tu y Koſcioł z Kláſztorem OO. Reformatow. Miáſto to tylko iedná Katedrá zdobi, bo ieſt bárdzo ubogie. Kromer piſze że Roku 1328. był tu Biſkupem Maciey Golanzovius Paluká, ktorego Mátká urodziłá wraz z 12. Synámi, ále ci wſzyſcy záraz pomárli, á Golanzovius ſam zoſtał.

BRDOW Miáſto nád rzeką Wartą, należy do Kaliſkiego, ále drugá ſtroná do Kujawſkiego Woiewodztwá, gdzie ieſt Kláſztor Paulitáńſki.

RADZIEIOW Miáſteczko w obſzernych polách położone, záſzczycone Seymikámi y ma ſwego Stároſtę bez Juryſdykcyi, przyozdobione Koſciołem murowánym, przy ktorym Piarowie nowo fundowáni, ieſt tu y Kláſztor z Koſciołem Franciſzkáńskim, fundowány od Władyſławá Łokietká.

KRUSZWICA Miáſto nád Gopłem erygowáne od Popielá I. Xiążęciá Polskiego ále nieſzczęſliwie, bo w nim áż ná wieżą Zamkową uciekáiącego Syná z żoną y dwiemá Synámi myſzy ziádły, o czym wyżey pod Popielem, przytym wſtáwione Elekcyą Piaſtá Obywatelá Kruſzwickiego, ktorego Potomkowie áż do Kazimierzá Wiel. pánowáli, przyczynę tey Elekcyi wolno widzieć wyżey pod Piaſtem. Záſzczycone przedtym to Miáſto Kátedrą tu fundowáną od Mieciſławá I. ále przenieſioną do Wrocławká, á teraz tu ieſt Kollegiata z 24. Prałátámi y Kánonikámi. Przy tym Mieſcie ieſt Gopło iezioro ná kilká mil ſzerzące ſię y ciągniące, nád ktorym w polách bátálią miał Władyſław Herman z właſnym Synem naturalnym Zbigniewem, ktorego zbił ták że cáłe iezioro zákrwáwione było krwią z trupow, y ryby wyſnęły, o czym Miech. To Miáſto ma ſwego Stároſtę bez Juryſdykcyi, ma y Urzędnikow wſzyſtkich Ziemskich, procz Podkomorzego, y Sędziow Ziemskich.

STRZELNO wſtáwione Kláſztorem Pánien Zákonnych S. Norbertá, przenieſionym z Chaliná á fundowánym od Piotrká Duniná, gdzie Proboſzcz támeczny ieſt Infułatem.

KOWAL Miáſto Stołeczne Powiátu ſwego, ma ſwego Stároſtę Grodowego, ktory tu ma ſwoy Grod y Officyaliſtow Grodzkich, y iák Sądy Grodzkie ták Roczki

ki Ziemſkie Brzeſkie Kujawſkie tu ſię ſądzą. Ma y Káſztelaná ſwego, y Urzędnikow Ziemſkich erygowánych Roku 1726. procz Podkomorzego y Sędziow Ziemſkich. Miáſto położone nád wiſłą bliſko Wrocławká.

NIESZAWA nád Wiſłą Miáſto murem opasáne, ma Stároſtę ſwego bez Jurysdykcyi.

WOIEWODZTWO INOWROCŁAWSKIE.

TO Woiewodztwo wraz z Brzeſkim przyłączone do Polſki, Kray ma podobny do Brzeſkiego, oblany rzekámi: Wiſłą, Noteczem, y wielą innych, á naywięcey ieziorámi, z kąd obfituie w wſzeláką żywność ták zboż, iáko y wſzelkich Inwentarzow oſobliwie owiec, bydeł, przytym naywięcey poławia Łoſoſiow koło Bydgoſzczy, y jeſiotrow, procz wielu innych ryb. Graniczy z Woiewodztwem Káliſkim, y Brzeſkim, á Wiſłá go dzieli od Prus. Handel ma naywiękſzy z Toruniem.

Herb ma tákiż iák Woiewodztwo Brzeſkie Kujaw. Senatorow ma.

SENATOROWIE KRZESŁOWI	KASZTELANOWIE POWIATOWI.
Woiewodá Inowrocławſki	Bydgoſki, y
Káſztelan Inowrocławſki	Konarſki.

Woiewodow liczy z teráznieyſzym Szołdrſkim Generałem Wielkopolſkim - 50.
Káſztelanow záś liczy z teráznieyſzym Radoiewſkim - - - - - 34.

Urzędnikow Ziemſkich ma tychże wſzyſtkich ktorych y Woiewodztwo Poznáńſkie

Podkomorzy kreuie Komornikow, á Stároſtá Inowrocławſki Sędziow y Officyaliſtow Grodzkich.

To Woiewodztwo ſeymikuie wraz w Radziejowie z Woiewodztwem Brzeſkim Kujawſkim, o czym wyżey.

Zámyka w ſobie Powiáty - - - - - } Właſny Inowrocławſki y Bydgoſki
Procz Inowrocławſkiego, ma Stároſtow nie Grodowych Dyboſkiego, Bydgoſkiego, y Gniewkowſkiego. }

Powiát Bydgowſki ma tych wſzyſtkich Urzędnikow Ziemſkich, co y Woiewodztwo, (procz Podkomorzego y Sędziow Ziemſkich) erygowánych przez Konſtt. Roku 1726.

Woiewodztwo to Miáſtá ma náyznácznieyſze procz wielu innych:

INOWROCŁAW Miáſto Stołeczne Woiewodztwá w polách y rowniznách położone, konſerwuie u ſiebie Acta Grodzkie y Ziemſkie, y tu ſię ſądzą Sądy Grodzkie y Roczki, położone nád Rzeką Notecz początek ſwoy z Gopłá Kruſzwickiego bieráca, od Krzyżakow często ruynowáne. Nie dáleko od tego Miáſtá ieſt.

PŁOWCE wieś wſłáwiona wygráną bátálią przeciw Krzyżakom, ktorych Władyſław Łokietek położył trupem ná 40000. o czym wyżey w Hiſtoryi. Podczás tey bátálii wzięłá początek ſwoy Familiá Jelitow, bo Łokietek obieżdżáiąc po wygráney trupow nápadł ná iednego Polaká, z ktorego przebitego wychodziły płucá, y kiedy ieſzcze żyiącego Łokietek chciał poſilić, y uzdrowić, utyſkuiąc nád bolem iego, ten odpowiedział Krolowi, że nie ták mnie to boli, iák bárdziey Sąſiedztwo złe z drugim we wſi, ták Łokietek uzdrowić go kazał, Sąſiedztwo mu złe okupił we wſi, y Herb nádał Jelitá.

BYDGOSZCZ Miáſto murowáne nád Rzeką Brdą czyli Bardą Stołeczne Powiátu ſwego, ma Stároſtę bez Juryſdykcyi, y Urzędnikow tych co y Kruſzwicá, wſłáwione ſkłádem Solnym, przyozdobione Koſciołem, Collegium, y Szkolámi Soc. JESU fundowánym od Oſſolińſkiego Kanclerzá W. K. Záſzczycone połowem Łoſoſiow.

LABISZYN Miáſteczko przyozdobione Jezuitámi fundowánemi tám y approbowánemi przez Konſtt. Roku 1678.

PAKOSC Miáſteczko wſłáwione połowem Łoſoſiow.

STRZEL-

STRZELNO wyżey położone pod Woiewodztwem Brzeſkim Kuiaw.

DYBOW Miáſteczko nád Wiſłą z drugiey ſtrony przeciw Toruniowi, ma Stároſtę bez Juryſdykcyi y wſtáwione Komorą Krolewſką y Rzeczyp.

W Kujawſkich Woiewodztwách náylicznieyſze ſtádá owiec ſię znayduią, ktore ná zimę w owczárniách konſerwuią, á ná láto w polách ortuią.

ZIEMIA DOBRZYNSKA.

TA Ziemiá záwſze byłá złączona z Xięſtwem Mazowieckim, y przyłączona do Polſki, ále oderwána potym pod Rząd Konradá Xiążęciá Mazowieckiego, ktory ſprowádziwſzy Krzyżakow przeciw Pruſom, dał im ią był, ktorym ią Polacy odebráli, ále Kazimierz Wielki przez Teſtament náznaczył ią Xiążęciu Szczecińſkiemu, po ktorego bezpotomney śmierci od Ludwiká dána Władyſłáwowi Xiążęciu Opolſkiemu, ktory ią záſtáwił Krzyżakom w 40000. złott. ále Władyſław Jagieło odebrał im ią y przyłączył do Polſki.

Tá Ziemiá graniczy z Woiewodztwem Płockim, Chełmińſkim, y Wiſłá ią dzieli od Kujaw. Oblana wielą rzeczek mnieyſzych, y z tąd obfituie w wſzelákie zbożá, y ſtádá owiec, bydeł, náywygodnieyſzy ma Port do Gdańſká przez Wiſłę nád ktorą ieſt położona. Ma Herb

GŁOWĘ CZŁOWIECZĄ z Rogámi y Koronámi dwiemá ná głowie, - y pod Gárłem, w Czerwonym Polu.

Tá Ziemia sáma ſobą ſię rządzi, ma Káſztelanow Powiátowych tylko Dobrzyńſkiego, Rypińſkiego, y Słońſkiego ále podobno teraz należy do Kujaw. Urzędnikow Ziemſkich ma tych wſzyſtkich, ktorych ſpecyfikowałem pod Woiewodztwem Poznáńſkim. Stároſtá Dobrzyńſki kreuie ſobie Sędziow y Officyaliſtow Grodzkich, ták iák Podkomorzy Komornikow.

Tá Ziemia ſeymikuie w Lipnie, gdzie obiera ná Seym POSŁOW 2. á ná Trybunał Koron. DEPUTATA iednego, y ná Komiſſyą Radomſką KOMISSARZA iednego.

Zámyka w ſobie Powiáty - - -	}	Właſny Dobrzyńſki, Rypińſki y
Ma Miáſtá náyznácznieyſze	}	Lipnińſki

DOBRZYN Miáſto Stołeczne nád Wiſłą, náynieſzczęſliwſze záwſze bywáło od Krzyżakow, od ktorych ſpuſtoſzone y Zamek zruynowány.

Roku 1286. od Litwy y Pruſow náiechane w Niedzielę y Koſcioł cáły zburzony, y wſzyſtek Lud podczás Kazánia wycięty, przyozdobione teraz Fárą, cále drewniáne ma ſwoy Grod, ále przenieſiony do Bobrownik, ma mieć w ſkáłách węgle ſpoſobne ná ogień.

RYPIN w rowninie nád rzeką Odleką Stołeczne ſwego Powiátu ma ſwego Káſztelaná, Miáſteczko drewniáne przyozdobione Fárą.

BOBROWNIKI nád Wiſłą Miáſteczko ma ſwego Stároſtę, Acta Grodzkie y Ziemſkie tu ſię konſerwuią.

LIPNE Miáſteczko Powiátowe y Seymikowe, y tu ſię luſtruie Ziemiá ná Poſpolite ruſzenie.

SKAMPE Mieyſce záſzczycone Obrazem Cudownym NN. Pánny u Franciſzkánow.

GORZNO Miáſteczko Biſkupá Płockiego położone przy wielkim ieziorze.

WOIEWODZTWO PŁOCKIE.

TO Woiewodztwo należáło záwſze wraz z Mazowſzem do Polſki, ále wydzielone od Kazimierzá II. Konradowi Xiążęciu Mazowieckiemu, po ktorego zeſzłych Sukceſſorach po bezpotomney śmierci Janá Xiążęciá Płockiego Roku 1495. przyłączone do Polſki. Ma Kray oblany Wiſłą, Bugiem, y innemi pomnieyſzemi, przez co obfituie w wſzelákie zbożá y záſzczycone Portem Wiſłnym do Gdáńſká. Ma Herb.

ORŁA CZARNEGO ná ktorego pierſiách litera P. w czerwonym Polu.

SENATOROWIE KRZESŁOWI — KASZTELANOWIE POWIATOWI.

Biſkup Płocki — Raciąſki y
Woiewodá Płocki — Sierpſki
Káſztelan Płocki

Biſkupow liczy do teráznieyſzego Dębowſkiego - - - - - 67.
Woiewodow liczy z teráznieyſzym Podowſkim - - - - - 34.
Káſztelanow z teráznieyſzym Nieborſkim - - - - - - - 27.

Urzędnikow Ziemſkich ma tych wſzyſtkich, ktorzy ſą ſpecyfikowáni pod Woiewodztwem Poznáńſkim. Stároſtá Płocki ma także ſwoich Sędziow y Officyaliſtow Grodzkich. Ziemia Zaſkrzeńſka ma także Urzędnikow erygowánych przez Konſtt. Roku 1726.

To Woiewodztwo ſeymikuie w Raciążu, obiera ná Seym POSŁOW 4. ná Trybunał DEPUTATOW 2. ná Komiſſyą Radomſką KOMISSARZA iednego, y tu luſtruie Woiewodztwo ná Poſpolite ruſzenie.

To Woiewodztwo zámyka w ſobie Powiáty - - Właſny Płocki
Procz Stároſty Płockiego ma Stároſtę Mławſkiego. — Raciąſki / Płońſki y
Ma Miáſtá znácznieyſze między wiela — Ziemię Zawſkrzeńſką

PŁOCKO Miáſto Stołeczne nád Wiſłą murem opasáne y Zamkiem obronione od Kazimierzá Wielkiego, w ktorym Acta Ziemſkie y Grodzkie konſerwuie. Przyozdobione Kátedrą fundowáną od Mieciſławá I. Xiążęciá Polſkiego pod tytułem S. Zygmuntá, ktorego tu ieſt w ſkárbcu głową w złoto oprawna od Zygmuntá III. dárowana. W tym Koſciele ieſt Grob S. Wernerá Biſkupá Płock. cudámi ſłynącego, umęczonego Roku 1170. według Miech. Leżą tu y Ciáłá Władyſławá Hermaná y Boleſławá Krzywouſtego wielkiego Woiownikà, o Kápitule tey Kátedry wolno czytáć pod Biſkupem Płockim. Jeſt tu y Konwent Norbertánow fundowány Roku 1179. od Witusá Janiná Biſkupá Płock. Kláſztor z Koſciołem Dominikáńſki fundowány od Konradá Xiążęciá Mazowieckiego Roku 1234. Záſzczycone także to Miáſto Koſciołem y Kollegium Szkołámi Jezuickiemi, Kláſztorámi Pánien Dominikánek, Norbertánek, y fundacyą dla Wdow przy Fárze, y Opáctwem także Benedyktynow. Przy tym Mieſcie naywięcey ſię poławia Łoſoſiow, ſumow, y ieſiotry ſię znayduią. To Miáſto przedtym naywięcey podległe było náiázdom Pruſkim, Litewſkim y Krzyżackim.

SIERPCZ ma ſwego Káſztelaná, wſławione według Starowolſkiego Obrazem Cudownym NN. Mátki.

RACIĄZ nád Wiſłą Stołeczne Powiátu ſwego ma ſwego Káſztelaná, od Krzyżakow było wzięte Roku 1329., y zruynowáne, ále wyreparowáne od Macieiá Biſkupá Kujaw. do ktorego należy.

ZAWSKRZYN Miáſteczko Stoleczne Ziemi ſwoiey drewniáne y nie ma nic oſobliwego nád to, że ma Urzędnikow ſwoich erygowánych przez Konſtt. Roku 1726. procz Podkomorzego y Sędziow Ziemſkich.

To Woiewodztwo ma y wiele innych Miáſteczek iáko: MŁAWA Miáſteczko drewniáne graniczące z Prusámi. PŁONSKO także drewniáne y Stołeczne Powiátu ſwego. RADZANOW nád Ukrą rzeką drewniáne máiące Zamek murowány. Ale w tych y innych nie máſz nic oſobliwego procz iednych Fár zdobiących Miáſteczká.

XIĘSTWO MAZOWIECKIE.

TO Xięſtwo wraz z Polſką fundowáne, y do niey záwſze należáło, ále po śmierci Mieciſławá II. Krolá Polſkiego odpádło było pod Rząd Maſlauſzá Koniuſzego Mieciſławá (od ktorego názwáne MAZOWIA iákoby od Mazoſzá czyli Maſlaſzá, według Krom. *Lib. 4. fol. 71.*) Ná ten czás kiedy Kazimierz Syn Mieciſławá z Ryxą Mátką uſzedł był do Niemieckich Páńſtw, ále po przywroceniu przez Rzeczpoſpolitą Kazimierzá zwánego Mnichá wrociło ſię do Polſki po znieſionym rebellizańcie Maſlauſie przez Kazimierzá, ktory uſzedł do Pruſow y od nich záwieſzony ná ſzubienicy z tákim nádgrobkiem: *Alta petiſti, alta tene.* Odtąd to Xieſtwo záwſze złączone było z Polſką, dopiero iák po śmierci Kazimierzá II. doſtáło ſię w podział Konra-

Konradowi Młodszemu Synowi, szkodziło nie raz interesom Polskim zá tegoż Konradá, o czym wyżey wolno czytáć w Historyi. Konradá Synowie byli rządcámi tego Xięstwá, áż do ostátniego bezpotomnie zeszłego Stanisławá, y Brátá iego Janá Roku 1525. po ktorych Zygmunt I. przyłączył Xięstwo Mazowieckie do Wielkopolskiey Prowincyi, y wszystka Szláchtá Mazowiecka poprzysięgłá wierność, u Janusz. *Lib. 7. fol. 979.* y Práwá ich wszystkie potwierdzone zwáne Excepta Mazowieckie.

Xięstwo Mazowieckie zámykáło w sobie Ziemię Dobrzyńską, Woiewodztwo Płockie, y właśne Mazowieckie, ále te osobno się záwsze rządziły w swoich Prowincyách, y miáły záwsze swoich Woiewodow, y Káśztelanow. Woiewodowie przedtym byli Warszawscy, ále potym przemienieni ná Mazowieckich.

WOIEWODZTWO MAZOWIECKIE.

TO Woiewodztwo graniczy z Woiewodztwámi Płockim, Podlaskim, Lubelskim, Sendomirskim, Rawskim, y Wisłá ie dzieli ná dwie części, procz tego ma oblany Kray, Narwą, Bugiem, y wielą innych rzek mnieyszych. Obfituie w wszelákie zboża, ktoremi prowiduie ziázdy Seymowe w Wárszawie, y Port Gdański przez Wisłę, żywi stádá koni, bydeł, owiec w obszernych páśtwiskach swoich, y obfituie w wszelákie zwierzyny. Ma Herb

ORŁA BIAŁEGO w Polu Czerwonym bez Korony.

Woiewodztwo to ma Senatorow

SENATOROWIE KRZESŁOWI	KASZTELANOWIE POWIATOWI.
	Warszawski
Woiewodá Mazowiecki	Wiski
	Wyssogrodzki
	Zakrocimski
Káśztelan Czerski	Ciechanowski
	Liwski.

Woiewodztwo to liczy Woiewodow z teráznieyszym Poniatowskim - - 51.
Káśztelanow Czerskich z teráznieyszym Rudzieńskim - - - - 33.
Dzieli się á ráczey zámyka w sobie 10. Ziem: - - 1. Czerska. 2. Warszawska 3. Wiska 4. Wyssogrodzka 5. Zakrocimska 6. Ciechanowska 7. Nurska 8. Łomzyńska 9. Rozańska 10. Liwska

Z tych Ziem ma káżda swego Podkomorzego, Stárostę Grodowego, y wszystkich Urzędnikow Ziemskich tychże sámych, ktorych specyfikowałem pod Woiewodztwem Poznáńskim, y káżda Ziemia obiera sobie POSŁOW ná Seym, DEPUTATOW záś ná Trybunał wraz wszystkie Ziemie obieráią ná Generale Warszawskim 2. y ná Komissyą Radomską 2.

Woiewodztwo to procz Stárostow Grodowych ma u siebie Stárostow bez Jurysdykcyi Błońskiego, Osieckiego, Garwolińskiego, Prasnickiego, Latowickiego, Ostrołęckiego, Makowskiego y Piaseczyńskiego specyfikowánych w lokacyi woyská. 1717.

W tym Woiewodztwie Woiewodá kreuie sobie Podwoiewodzych w káżdey Ziemi, ták iák y káżdy Woiewodá w swoim Woiewodztwie.

Podkomorzowie káżdy w swoiey Ziemi kreuią Komornikow.

Stárostowie káżdy w swoim Grodzie kreuią Sędziow y Officyálistow Grodzkich. Pisarze záś Ziemscy obieráni przez Szláchtę záwiáduią Aktámi Grodzkiemi, y są ná mieyscu Pisarzow Grodzkich.

To Woiewodztwo lubo ma pierwszą Ziemię Czerską położoną u siebie, iednák dla Publicznego Miástá Warszawy muszę dáć Prym Ziemi Warszawskiey.

ZIEMIA WARSZAWSKA.

TA Ziemia ma właśnych Urzędnikow y z Káśztelanem, zámyka w sobie Powiáty Błoński y Tarczyński, procz właśnego Warszaw. Obiera 2. POSŁOW ná Seym. Między Miástámi y Miásteczkámi liczy náyznácznieysze zwáne:

WAR-

WARSZAWA nád Wiſłą przy obſzernych rowninách y polach w mieyſcu weſołym y przyiemnym położone, nie tylko właſney Ziemi, ále y całego Kroleſtwá może ſię názwáć Stołecznym, bo y Rezydencyonálne Monárchow Polskich, y Stołeczne Seymow Ordynaryinych, y Extraordynaryinych, wſtáwione Elekcyámi Krolow między Wolą, y Warſzawą, y wſzelkiemi Rádámi náyprzednieyſzemi Rzeczypoſpolitey. Ma Kollegiátę pod tytułem S. Janá (gdzie záwſze po Elekcyi Krolow Rzeczpoſpolitá wyſpiewuie *Te DEUM laudamus*) fundowána od Januſzá Xiążęciá Mazowieckiego Roku 1406. gdzie erygował záraz Proboſzczá, Dziekaná, Kuſtoſzá y 7. Kánonii, á potym inne przybyły z kondycyą, żeby sámi Szláchtá byli, y 4. Doktorow według Konstt. Roku 1669. Do Proboſtwá inkorporował Tarczyńskie, á do Kuſtodyi Wareckie Proboſtwo zá konſenſem Jaſtrzębcá Biſkupá Poznańſkiego, do ktorego Dyecezyi należy. Przy Kollegiacie ieſt Zamek Krolewſki fundowány od Zygmuntá III. obſzerny y wſpániały, y ganki máiący do Kollegiaty, w tym Zamku ieſt Salá wielka, gdzie ſię łączy Izbá Poſelſka z Senatorſką przy obecnoſci Krolá ná Maieſtácie ſiedzącego, z drugiey ſtrony ieſt Salá, gdzie Poſłowie od Woiewodztw záſiádáią y rádzą około Dobrá Poſpolitego. Przytym ſą wielkie y obſzerne appartamenta Krolewſkie z miłym y przyiemnym proſpektem ná Wiſłę, procz Zamku ma Krol y drugi Páłác, wſpániały, piękny y rekreacyálny z obſzernym ogrodem ná Przedmieſciu Krákowſkim od Auguſtá II. wyſtáwiony. Około Miáſtá wſzyſtkie Przedmieſciá ſą przyozdobione Pálácámi wſpániáłemi y ozdobnemi Pánow Polſkich, Senatorow Miniſtrow ták Koronnych, iák y Litt. między ktoremi náyznácznieyſze ſą Páłáce Xiążąt Czartoryiſkich, Mniſzká Márſzałká W. K. Kazimierzowski teraz nowo reparowány od Grafá Sułkowskiego, Páłác Artyleryi, Páłác Kraſińskich nie dokończony, ále wſpániáłą Fabrykę máiący z ogrodem, Páłác Prymaſowſki, y Biſkupow Krákow., y innych bárdzo wiele. Miáſto przyozdobione przy Kollegiacie Koſciołem, Collegium, y Szkołámi Jezuitow Litewſkich, Koſciołem, y Kláſztorem Auguſtyáńſkim. Ná Przedmieſciu záś Krákowſkim bliſko Zamku ieſt Koſcioł y Zamek Bernardyńſki, między nim záś y między bramą ieſt Statua ná kolumnie wyſokiey Zygmuntá III. wyzłácana, ná tymże Przedmieſciu ſą Koſcioły y Kláſztory, Pánien Wizytek, Karmelitow boſych, Dominikáńſki zwány Moſkiewſką Kaplicą, bo fundowány od Zygmuntá III. ná podziękowánie Pánu Bogu zá wygráną woynę przeciw Moſkwie, ná ten czás kiedy Bazyli Suyſki, y z Brácią w niewolą był wzięty Car Moſkiewſki, y ná tryumf przez Zołkiewſkiego Hetmaná prowádzony w Warſzawie podczás Seymu, przy tey Kaplicy ieſt Koſcioł S. Krzyżá, y przy nim Seminarium Miſſyonarzow fundowánych y pierwſzy raz ſprowádzonych do Polſki przez Ludwikę Krolową, ktorá tákże y Wizytki ſprowádziłá pierwſze do Polſki. Zá tą Ulicą ieſt Páłác wſpániáły zwány Uiázdow Xiążęciá Lubomirſkiego Woiewody Krákow. y od niego bogáto ozdobiony z ogrodem wſpániáłym. Ná inſzych ulicach Przedmieyſkich ſą Koſcioły Reformacki, do ktorego ieſt przeyſcie z Páłácu Krolewſkiego, Jezuitow Koronnych fundowánych od Prymasá Potockiego, Piarow approbowánych Roku 1667., z pozwoleniem uczenia Szkoł Roku 1635., tymże drukárniá sámym pozwolona przez Konstt. Roku 1717. przeciwko Piarom ſą Teatyni gdzie zwyczayna Rezydencya Nuncyuſzow Apoſtolſkich, y Sądu Nuncyaturſkiego, ieſt y innych wiele Koſciołow, iáko Pánien Sakramentek, Bernardynek, Kapucyńſki, Karmelitow trzewiczkowych, Bonifratrow, u SS. Troycy Paulitow &c. Ná przeciw Jezuitom Koronnym ieſt Páłác od Janá III. wyſtáwiony y ná honor Krolowy Maryi názwány Mariewille wſzyſtek napełniony Kupcámi náyprzednieyſzemi y rzemieſlnikámi, procz rezydencyi wſpániáłey Andrzeiá Załuſkiego Kanclerzá W. K. przez niego nábytego od Sukceſſorow, w ktorym tenże godny Biſkup zákłáda Bibliotekę wraz z Brátem ſwoim Referendarzem Koron. dla potrzeby publiczney. Zá Páłácem Krolewſkim ſą Kazarnie wyſtáwione od Auguſtá II. dla Gwardyi Koronney w pięknym y weſołym mieyſcu erygowáne. Jednym ſłowem cáłe Miáſto przyozdobione sámemi Pálácámi, y ſtrukturámi wſpániáłemi. Samo záś Miáſto murem opasáne nie wielkie nád Wiſłą, ále záwſze czyſte, ná Przedmieſciách záś cáłe brugi zálane błotámi oſobliwie podczás ieſieni, y ná łokieć nád brukiem.

Z drugiey ſtrony Wiſły ieſt Miáſteczko zwáne PRAGA, gdzie ieſt Koſcioł y Kláſztor Bernardyńſki y tám zá tym Miáſteczkiem ſą rowniny piękne, gdzie záwſze podczás Elekcyi Xięſtwo Litt. ma mieyſce, ile że podczás Elekcyi Podskárbi W. K. każe wyſtawiáć moſt ná Wiſle drewniány dla łátwieyſzego przeiázdu. Záſzczycone

to

to Miáſteczko Elekcyą teráznieyſzego Regnántá. Z drugiey ſtrony záś między Wolą y Warſzawą ſą obſzerne rowniny, gdźie záwſze przyſtępuią wſzyſtkie Woiewodztwá podczás Elekcyi.

Wárſzawá Miáſto záſzczycone ieſt Stolicą Sądow Zádwornych wſzelákich, y Aktow Metryki Koronney, ma ſwego Stároſtę Grodowego, y Acta ták Ziemſkie, iák Grodzkie wſtáwione Generałámi Xięſtwá Mazowieckiego.

BŁONIE o 4. mile od Wárſzawy Miáſteczko drewniáne ále przyozdobione Koſciołem y Konwentem Kánonikow Regularnych S. Auguſtyná fundowánym od Konradá Xiążęciá Mazowieckiego. Bliſko tego Miáſteczká ieſt Koſcioł nowo murowány w Rokitnie wſtáwiony Cudownym Obrazem NN. Pánny, ále Koſcioł nie dokończony.

CZERWINSK Opáctwo dobrze fundowáne Kánonikow Regularnych o 4. mile od Wárſzawy.

BIELANY mieyſce wſtáwione bliſko Wárſzawy Koſciołem y Kláſztorem Kamedułow fundowánym od Władyſławá IV. po woynie Moſkiewſkiey przez Seym approbowánych Roku 1641., á od Janá Kazimierzá wyposáżonym Roku 1667.

TARCZYN Miáſteczko drewniáne z Koſciołem murowánym, y z Proboſtwem inkorporowánym do Proboſtwá Wárſzawſkiego.

ZIEMIA CZERSKA.

TA Ziemia ma tychże wſzyſtkich Urzędnikow po Káſztelanie, co y Woiewodztwo Poznáń. obiera 2. POSŁOW ná Seym.

CZERSKO nád Wiſłą Miáſto drewniáne o 5. mil od Wárſzawy, ma Zamek ná Gorze, ále zruynowáne, konſerwuie u ſiebie Acta Ziemſkie y Grodzkie.

WARKA nád Pilicą Miáſteczko drewniáne przyozdobione Koſciołem Fárnym inkorporowánym do Kuſtodyi Wárſzawſkiey, przytym ma Koſcioł z Kláſztorem Dominikáńſki, y drugi Franciſzkáńſki.

GORA nád Wiſłą przyozdobione Miáſteczko fundacyą Nowego Jeruzalem, approbowánego przez Konſtt. Roku 1673. gdźie ſą Piarowie Biali.

ZIEMIA WISKA.

TA Ziemia ma tákże ſwoich Urzędnikow, ták iáko y inne. Obiera 2. POSŁOW ná Seym, zámyka w ſobie Powiát Radziłowſki, nie ma nic oſobliwego nád Stołeczne Miáſto zwáne

WIZNA nád Narwą, Miáſto obronione Zamkiem ále ſpuſtoſzonym, konſerwuie u ſiebie Acta Ziemſkie y Grodzkie.

ZIEMIA WYSSOGRODZKA.

TA Ziemia ma tákże wſzyſtkich Urzędnikow właſnych, iáko inne Woiewodztwá, y obiera u ſiebie 2. POSŁOW ná Seym.

WYSSOGROD Miáſto Stołeczne nád Wiſłą ná gorze położone, drewniáne, y nie raz zruynowáne od Krzyżakow obronione Zamkiem ále zdezolowánym, konſerwuie u ſiebie Acta Ziemſkie y Grodzkie; gdźie ſię ſądzą Sądy Ziemſkie y Grodzkie.

ZIEMIA CIECHANOWSKA.

TA Ziemia ma tákże ſwoich Urzędnikow ták iák y inne. Obiera 2. POSŁOW ná Seym.

CIECHANOW Miáſto Stołeczne położone w rowninie między błotámi ták iáko y Zamek, ſpalone było od Pruſow Roku 1267. Przyozdobione Koſciołem y Kláſztorem Auguſtyáńſkim, konſerwuie u ſiebie Acta Grodzkie y Ziemſkie.

ZIEMIA ZAKROCIMSKA.

TA Ziemia ma także Urzędnikow ſwoich, y obiera 2. POSŁOW ná Seym. ZAKROCIM nád Wiſłą Miáſto Stołeczne drewniáne, y ubogie, máiące Zamek murowány ná gorze, konſerwuie u ſiebie Acta Ziemſkie y Grodzkie.

ZIEMIA NURSKA.

MA także podobnych Urzędnikow z innemi, zámyka w ſobie Powiáty Wąſoſki, Oſtrowſki y Kamieniecki máiące właſne Grody według Konstt. 1565., 1601., 1593., 1598. Obiera 2. POSŁOW ná Seym. Ma Miáſtá Stołeczne Ziemi, y Powiátow, ále bez żadney oſobliwoſci tylko że konſerwuią u ſiebie Acta Grodzkie, y Ziemſkie.

WĄSOSZE Stołeczne Powiátu ſwego, y konſerwuiące Acta Grodzkie y Ziemſkie, nie ma nic oſobliwego nád to że ieſt przyozdobione Koſciołem y Kláſztorem Karmelitow boſych ſtwierdzonych przez Konstt. Roku 1667.

ZIEMIA ŁOMZYNSKA.

MA tychże sámych Urzędnikow Ziemſkich iáko y inne. Zámyka w ſobie Powiáty Kolniński, Zembroſki, y Oſtrołęcki, z ktoremi obiera wraz 2. POSŁOW ná Seym.

ŁOMZA Miáſto Stołeczne nád Narwą obſzerne ále drewniáne, gdzie niegdzie mury mieć może, konſerwuie u ſiebie Acta Grodzkie y Ziemſkie przyozdobione Collegium y Koſciołem Jezuickim, y Szkołámi ich.

OSTROŁĘKA Stołeczne ſwego Powiátu, ktory ieſt wſzyſtek w lásách mieſzkány w Puſzczach od Kurpikow woiennych bitnych, áni cierpiących u ſiebie nieprzyiacielá, bo y Krolá Szwedzkiego z támtąd przeſtráſzyli, y ledwie nie zábili, iáko upewniáią wiádomi podczás oſtátniey Szwedzkiey woyny. To Miáſto ma ſwego Stároſtę bez Juryſdykcyi, y przyozdobione Koſciołem, y Kláſztorem Bernardyńſkim.

ZĘBROW nie ma nic oſobliwego nád to że ma Grod u ſiebie.

ZIEMIA ROZANSKA.

MA tychże sámyh Urzędnikow iáko y inne, zámyka w ſobie Powiát Makowſki Grodowy z ktorym wraz obiera 2. POSŁOW ná Seym.

ROZAN Miáſto Stołeczne w rowninie położone, obronione Zamkiem ná Gorze nád Wiſłą konſerwuie u ſiebie Acta Grodzkie y Ziemſkie, ták iáko y MAKOW, Stołeczne Powiátu ſwego.

ZIEMIA LIWSKA.

TA Ziemia ma ſwoy oſobny Herb: PUŁ NIEDZWIEDZIA czarnego, y PUŁ ORŁA czerwonego o iedney Koronie, procz Káſztelaná Liwſkiego, ma y Urzędnikow wſzyſtkich Ziemſkich, tymże porządkiem iák y Woiewodztwo Poznáńſkie.

LIWO Miáſto Stołeczne drewniáne z Zamkiem murowánym konſerwuie u ſiebie Acta Grodzkie y Ziemſkie.

WĄGROW Miáſteczko Domu Kraſińſkich przyozdobione Kongregacyą Barteſzkow, y Koſciołem wſpániáłym y pięknym, iáko y Koſciołem z Kláſztorem Reformackim.

PUŁTUSK Miáſto nád Narwą záſzczycone Powiátem właſnym intytułuiącym Biſkupá Płockiego Xiążęciem Pułtuſkim, do ktorego Juryſdykcyi abſolutney należy ták iako Xięſtwo Siewierſkie do Biſkupá Krákowſkiego.

Ten

Ten Biſkup ma tu Kollegiatę piękną ufundowáną złożoną z Prałátow y Kánonikow, y Zamek w pięknym y weſołym mieyſcu, dla czego tu náyczęſcie Biſkupi mieſzkáią, ieſt tu y Collegium Jezuickie ſtwierdzone Konstt. Roku 1647.

WOIEWODZTWO RAWSKIE.

TO Woiewodztwo było tákże przyłączone do Xięſtwá Mazowieckiego Konradowi Xiążęciu Mazowieckiemu, ále zá Sukceſſorow iego przywrocone do Polſki. Ma Kray oblany Pilicą y innemi mnieyſzemi rzeczkámi, iuż nie ieſt ták obfituiący w zbożá, iák inne Woiewodztwá oſobliwie w Ziemi Rawſkiey, bo cáły Kray nápełniony lásámi, piaſkámi, y kámieniámi, y láſy ma mniey ſpoſobne do budynkow, koło Łowiczá iednák, y nád Rzeką Pilicą znácznie Kray żyzny, w gruntách obfituiący w zbożá wſzelákie, y w páſtwiſkách obſzernych wielkie ſtádá bydeł konſerwuie, y owiec. Graniczy z Ziemią Wárſzawſką, Kujawámi, y z Woiewodztwem Łęczyck., á Pilicá go dzieli od Woiewodztwá Sendomirſk. ma Herb ORŁA CZARNEGO w polu czerwonym ná pierſiách Litera R.

SENATOROWIE KRZESŁOWI
Woiewodá Rawſki
Káſztelan Rawſki

KASZTELANOWIE POWIATOWI.
Sochaczewſki
Goſtyńſki

Woiewodow liczy z teráznieyſzym Jabłonowſkim - - - - 32.
Káſztelanow záś liczy z teráznieyſzym Trzcińſkim - - - - 28.

Woiewodztwo to dzieli ná 3. Ziemie - - - Ziemię Rawſką
Káżda Ziemia ma ſwoich Urzędnikow Ziemſkich } Ziemię Sochaczewſką, y
tychże sámych wſzyſtkich, ktorych ſpecyfikowałem } Ziemię Goſtyńſką.
pod Woiewodztwem Poznáńſk.

Stároſtowie kreuią ſobie Sędziow Grodzkich, y Officyáliſtow, ták iáko y Podkomorzowie Komornikow w káżdey Ziemi. Woiewodá záś kreuie iednego Podwoiewodzego do wſzyſtkich Ziem.

Káżda Ziemia ſeymikuie u ſiebie, y po dwoch POSŁOW obieráią ná Seym.

Wſzyſtkie záś Ziemie zieżdżáią ſię ná Generał do Bolemowá, y tám obieráią ná Trybunał z całego Woiewodztwá 2. DEPUTATOW, y KOMISSARZOW 2. do Radomia.

Stároſtow bez Juryſdykcyi ma Bolemowſkiego, Gąbieńſkiego, Wyſkickiego, y Długołęckiego wſpomnionych w lokacyi woyſká.

ZIEMIA RAWSKA.

RAWA Miáſto Stołeczne ſwego Woiewodztwá murem opasáne y obronione Zamkiem od Kazimierzá Wielkiego, ále iuż tych murow máło znáć, y Zamek zdezolowány, konſerwuie u ſiebie Acta Ziemſkie y Grodzkie. Miáſto to położone nád Rzeką Rawą wſtáwione Kwartą, ktorą tu wypłácáć powinni Stároſtowie z cáłey Polſkiey Krolewſzczyzn, to ieſt czwartą część Prowentow, iáko wyżey námieniłem o Kwarcie. Przyozdobione Koſciołem, Collegium, y Szkołámi Jezuickiemi, fundowánemi od Wołuckiego Biſkupá Kujawſkiego ſtwierdzonemi przez Konstt. Roku 1635., ták iáko y Burſą ná młodź Szláchecką Roku 1673. Jeſt tu tákże Koſcioł y Kláſztor Auguſtyáński.

MOGILNICA Miáſteczko ludne do Opátá Suleiowſkiego należące.

NOWE MIASTO nád Pilicą máiące Fárę, y w pięknym położone mieyſcu.

SKIRNIEWICE Miáſto przyozdobione Koſciołem y Páłácem murowánym, wſtáwione rezydencyą zimową Prymáſow do ktorych należy.

ZIEMIA SOCHACZEWSKA.

SOCHACZOW Miáſto Grodowe, konſerwuiące Acta Ziemſkie, y Grodzkie, przyozdobione iego puſtki Fárą, Koſciołem, y Kláſztorem Dominikáńſkim, y Pánien Zákonnych. To Miáſto położone nád Rzeką Bzurą.

XIĘ-

XIĘSTWO ŁOWICKIE.

TO Xięſtwo położone ieſt w Ziemi Sochaczewſkiey ále rozległe, y po inſzych Woiewodztwach, Arcybiſkupom Gnieznieńſkim dane, y wiecznemi czáſy zápiſane od Konradá Xiążęciá Mazowieckiego zá pokutę krzywdy iego uczynioney ná Oſobie Czapli Scholaſtyká Kujawſkiego y Płockiego, o czym wolno widzieć wyżey pod Boleſławem Pudykiem. Zá to záś Xięſtwo obligacya włożona Arcybiſkupom, żeby ſię miánowáli Kánonikámi Płockiemi, y hołd obowiązáli ſię dáwáć Xiążętom Mazowieckim z tego Xięſtwá Grzywnę iednę, o czym Miech. y inni.

ŁOWICZ Miáſto Stołeczne tego Xięſtwá nád Rzeką Bzurą erygowáne ná Miáſto przez Skotnickiego Arcybiſkupá, ktory ten Powiát ná ow czás w Xięſtwo przemienił y zruynowáne náiázdámi wyreparował, y dokłáda Hiſtorya, że po zruynowániu tylko dwie grzywny importowáło to Xięſtwo, á po wyreparowániu 800. grzywien. Miáſto Łowicz wſtáwione y záſzczycone Rezydencyą Prymaſoſką Arcybiſkupow Gnieznieńſkich, ktorzy tu máią zá Miáſtem nád błotámi Zamek murem opasány y rzeką z obudwoch ſtron oblany, fundowány od Jaroſławá Arcybiſkupá, ále teraz nowo wyreparowány od Potockiego Prymasá, w Mieſcie záś Kollegiata wſpániáłá murámi y wieżámi dwiemá przyozdobiona, od Macieiá Łubieńſkiego Prymasá, ma Prałátow y Kánonikow ſwoich, y Kápitułá tá ma intytulacyą *Inſignis Collegiatæ* podobno z tey przyczyny, że záſzczycona záwſze Obecnoſcią Prymaſoſką.

Dzieli ſię ná 2. Miáſtá, w ſtárym Mieſcie ieſt Kollegiata, Koſcioł, Collegium, y Szkoły Piarow, y Seminarium wſpaniáło murowáne pod dyrekcyą Miſſyonárzow, przy ktorym ieſt Kaplicá pięknemi pikturámi przyozdobiona, fundacyi Kárdynałá, y Prymasá Radziejowſkiego, koło Kollegiaty Kánonicze Rezydencye murowáne y Collegium Wikaryow. Ná ulicy ku Zamkowi ſą Dominikáni, dáley záś ieſt Koſcioł S. Janá, y Bonifratrow z Infirmaryą murowáne ozdobnie przez Prymasá Potockiego. W nowym mieſcie ſą Kámienice murowáne ná około Rynku y Rátuſz. Zá nowym Miáſtem Bernárdyńſki Konwent y Koſcioł, y Pánien Zákonnych Bernardynek.

Ná około Łowiczá ſą klucze Arcybiſkupie, y Rezydencye piękne, y ná weſołych mieyſcách, naywięcey od Prymasá Potockiego wyſtáwione. Ná ſwoich polách ſzczyci ſię to Xięſtwo Ptakámi zwánemi ſniegułámi w iedzeniu delikatnemi, ktore ſię tám tylko znayduią poki ſnieg, po ſniegu ich nie máſz.

BOLEMOW Miáſto ma ſwego Stároſtę bez Juryſdykcyi przyozdobione Koſciołem murowánym y Páłácem, wſtáwione Generałámi Woiewodztwá Rawſkiego.

MIEDNIEWICE Wieś przyozdobiona Koſciołem y Kláſztorem OO. Reformatow, gdzie Cudowny Obraz NN. Mátki.

ZIEMIA GOSTYNSKA.

TA Ziemia ták iák inne ma ſwoich Urzędnikow Ziemſkich, y Stároſtę Grodowego, máiącego ſwoich Sędziow, y Officyaliſtow Grodzkich.

GOSTYN nád Rzeką Bzurą Miáſto Stołeczne Ziemi ſwoiey, konſerwuie u ſiebie Acta Grodzkie y Ziemſkie, wſtáwione wsádzonym tu do Zamku Suyſkim Carem Moſkiewſkim, y z Brácią, ktory tu w więzeniu umárł.

GĄBIRC ma Stároſtę ſwego bez Juryſdykcyi przyozdobione Koſciołem, y Kláſztorem OO. Reformatow, y ich Nowicyátem.

XIĘSTWO PRUSKIE.

TO Páńſtwo według Eneaſzá Sylwiuſzá náypierwiey ma bydź záſzczepione od Ulmigawá, á według Janá Czechá od Amaxobiow, Alanow, Gotow, Wenedow przychodnich od Wſchodnich ſtron. Miech. záś *Lib. 2. cap. 8.* piſze, że Annibal z Woyſkiem Pruzyaſzá Krolá Bityniiſkiego przegráwſzy woynę z Rzymianámi, á obawiá-

obawiáiąc ſię Krolá uſzedł do Ulmigamii, y tám záſzczepiwſzy Rząd ſwoy názwał ten Kray Pruſſyą iákoby od Imienia Pruzyaſzá, ále to mniey pewna, y naypewniey, że tá Prowincya byłá záſzczepiona od Ulmigawow, Alanow, Gotow, Amaxobiuſzow według Ptolomeuſzá, ci byli sámi Pogánie, y adorowáli Czártow przeklętych, y rożne żywioły. Potym po wiele rázy bywáli zbici, y znoſzeni od Monárchow Polſkich, y Chrzeſt S. ná perſwazyą Zwycięziow Przyimowáli, ále częſto wracáli ſię do Pogáńſtwá, iáko Roku 1164. Chrzeſt S. przyiąć muſieli, y hołd poprzyſięgli Monárchom Polſkim, zá mocną perſwazyą Boleſławá Kryſpá, iednák ná to mniey dbáli, y Polſkę náieżdżáli, dopiero Konrad Xiąże Mazowiecki przyzwał Krzyżakow przeciwko nim: ktorych Początek tu náypierwey námienię.

O KRZYZAKACH.

ROku 1188. zá pánowánia Baldwiná Krolá Jerozolimſkiego częſte náiázdy bywáły z Ptolomaidy od Saracenow Ziemi S., przeciwko tym Europa ſukkurs przyſłáłá Baldwinowi, z ktorym ſukkurſem złączyło ſię około 500. Niemcow pobożnych z intencyą náwiedzenia Ziemi S., y kiedy ſię udáło Baldwinowi, że z tym ſukkurſem ſzczęſliwie odebrał Saracenom Ptolomaydę, á przy odmiánie powietrza poczęły pánować choroby w woyſku Chrzeſciáńſkim, ták z tych pobożnych Niemcow wybráło ſię Oſmiu, ktorzy około chorych chodzić poczęli wygody czynić, y uzdrawiáć. Przy tych pobożnych uczynkách erygowáli Szpital w Ptolomaydzie pod Imieniem NN. Mátki, y nákſztáłt Reguły żyli obráwſzy ſobie Stárſzego Miſtrzá HENRYKA de Walpolt. Roku 1190. Baldwin w Jerozolimie wyſtáwił Szpital dla tychże Chrzeſcián poſtrzelanych od Saracenow, y chorych pod Imieniem NN Pánny, y tymże Niemcom Szpitalnym oddał go w moc. Roku 1191. Klemens III. Papież ten pobożny Zákon ich ſtwierdził, dáwſzy im intytulacyą: *FRATRIBUS TEUTONICIS XENODOCHII HIEROZOLIMITANI B. M. V.* y Regułę S. Auguſtyná im náznaczył, á ná znák pozwolił im noſić Krzyż czarny, á Pátryarchá Jerozolimſki przydał im pod ten Krzyż białe ſuknie, y táki ich był ſtroy, wolno im było ordynować ſię, y Mſzą S. przy zbroi, y páłaſzách miewáli, z brodámi chodzili, á ná worze tylko ſłomą wypchánym ſypiáli, y táka ich byłá Reguła. Po śmierci Henryká pierwſzego Miſtrzá, obráli z między ſiebie Ottona de Carpen Niemcá, po nim Hermana Barta, potym obráli Hermana Salzen Szláchcicá Miſniiſkiego Roku 1210. zá tego Miſtrzoſtwá ciż Brácią od Saracenow wygnáni z Ziemi S., y ciżto sámi pod dyrekcyą tegoż Hermaná przyzwáni byli od Konradá przeciw Pruſom, ktorych ná 20000. do Prus przyſzło, y záraz Pruſow z Hełmińſkiey Ziemi wygnáli. Po śmierci Hermaná obráli ſobie Miſtrzem Konradá Landgrafá Turyngii, ktory przyiąwſzy Habit Teutońſki wiele miáſt Kryżakom przyczynił. Po nim było ich 17. ktorzy zupełnie Pruſy záwoiowáwſzy, poczęli broń ſwoię przeciw Juryſdatorom ſwoim, y Dobrodzieiom zwracáć, náieżdżáiąc często Polſkie Prowincye, ále Ulryk Juningen 23. Miſtrz znácznie porażony od Władyſławá Jagiełá, bo ſtráciwſzy ná 50000. Niemcow, y sám zginył, o czym obſzerniey wolno czytáć pod Władyſławem Jagielonem. Po tey przegráney iednák nie przeſtáli záczepiáć gránic Polſkich, áż ná koniec zá Kazimierzá IV. znácznie wcále znieſieni, o Pokoy ſię proſić muſieli, o czym obſzerniey pod tymże Kazimierzem. Y po tym pokoiu uczynionym odebráne Krzyżakom Pomerania, y Część Prus, z ktorych erygowáne Woiewodztwo Chełmińſkie, Malborgſkie, y Pomorſkie, y názwáne Krolewſkiemi, á inſze Prowincye Pruſkie zoſtáły ſię ieſzcze pod Rządem Krzyżakow, áż do 33. Miſtrzá Albertá Margrabi Brandeburgſkiego, ktory będąc Wnukiem Zygmuntá I. Krolá, kreowány, y inweſtyowány od niego publicznie w rynku Krákowſkim Xiążęciem Pruſkim, iuż Swieckim nie Krzyżackim z przyczyny odmenioney Religii, á on poprzyſiągł Krolowi y Rzeczyp. ná wierność wziąwſzy iákoby w záſtáw Xięſtwo Pruſkie od Polſki, *ſub titulo Feudi.* Y odtąd Xięſtwo Pruſkie wzięło denominacyą Xięſtwá, ktore że ieſt pod hołdem Polſki, zoſtáwuię go ná koniec po ſkończoney Monarchii Polſkiey, á przyſtępuię do Opiſánia Prus Krolewſkich iáko przyłączonych do Wielkopolſkiey Prowincyi, żebym nie rozrywał porządku należących Woiewodztw do Prowincyi ſwoich.

PRUSY KROLEWSKIE.

PRowincye Prus Krolewſkich rozdzielone ſą ná 3. Woiewodztwá Chełmińſkie, Malborgſkie, y Pomorſkie, ktore iáko ſię rządzą y oſobnemi Práwámi ſądzą, námieniłem doſyć w Rządzie Polſkim. Teraz tylko przyſtępuię do Opiſánia Woiewodztw, Powiátow, y Miáſt, w ktorych ſię obſzerniey obiáſni partykularny ich rząd.

PRUSY záſzczycić ſię mogą naypierwſzemi w Polſzcze bogáctwámi nie tylko z przyczyny Portu Gdáńſkiego y innych ná Morzu Baltyckim, ále y z przyczyny Miáſt, ktore ma naymocnieyſze y naybogátſze. Kray Pruſki wielą rzek oblany á napierwey Morzem Baltyckim, Wiſłą, Wezerą, Oſſą, Drebniczem, y wielą innych, iáko y iezior ma znaydować w ſobie 2037. według Rącz. *fol. 156.* y z tąd wſzędzie Kray żyzny, y obfituiący w wſzelákie zboża, ſtádá bydeł pięknych, dla ktorych wielkie páſtwiſká ma, oſobliwie w Zuławách, przytym w wſzelkie gatunki ryb delikatnych obfituie, w źwierzyny wſzelákie, á nádewſzyſtko w brzegách morzá Baltyckiego znayduie wiele burſztynow, á według Rącz. *ſect. 2.* ma znaydować w gruntách ſwoich Chryzolity, Konchy, Chalcedony, Jaſpiſze, Magneſy, koło Elblągá ma znaydować Agatowy Kámień, y Szafiry według tegoż Autorá, ktory przydáie *Anm. 28. ſect. 2.* że ma znaydować u ſiebie dyámenty, rubiny, y perły.

WOIEWODZTWO CHEŁMINSKIE.

TO Woiewodztwo grániczy z Xięſtwem Pruſkim, Woiewodztwem Malborgſkim y Ziemią Dobrzyńſką, wiſłá ie dzieli od Kujaw y Pomeranii. Ma Herb ORŁA BIAŁEGO w Czerwonym Polu ná ſzyi máiącego Koronę, á w zbronney ręce trzymáiącego miecz goły, y zámierzoną ná cięcie. Ma Senátorow.

Biſkupá,	Woiewodę	y Káſztellaná.
Biſkupow liczy z teráznieyſzym Załuſkim Kanclerzem W. K.		5I.
Woiewodow z teráznieyſzym Bileńſkim		27.
Káſztelanow z teráznieyſzym Konarſkim		39.

Urzędnikow Ziemſkich ma to Woiewodztwo tym porządkiem:

Podkomorzy, Chorąży, Sędzia Ziemſki, Ławnikow 8. ktorzy ſą Aſſeſſorámi ná Sądach Ziemſkich z Sędzią Ziemſkim. Po nich ma mieyſce Piſarz Ziemſki y więcey nie ma Urzędnikow to Woiewodztwo, ták iáko y inſze niżey położone. Stároſtow záś ma bez Jurysdykcyi Kowalowſkiego, Grudziądzkiego, Brodnickiego, Lipińſkiego, Bratyańſkiego, Lonkorgſkiego, Pokrzywnińſkiego, Golubſkiego, Radzyńſkiego, ſpecyfikowánych w lokacyi Woyſká R. 1717.

Woiewodá Chełmin. ieſt wraz y Stároſtą Kowaloſkim, ktory kreuie ſobie Podwoiewodzego. Ten ſądzi ſądy Grodzkie całego Woiewodztwá w náznáczonym ſobie przez Konſtytucyą mieyſcu w Kowalowie, y kreuie ſobie według woli ſwoiey Piſarzá.

Sędzia Ziemſki záś z Łownikámi ſądzi Sądy Ziemſkie w Toruniu y Radzynie.

Woiewodztwo to Seymikuie w Radzynie, gdzie obiera DEPUTATOW 2. ná Trybunał.

Przedſeymowe záś Seymiki odpráwuie w Kowalowie, y z támtąd POSŁOW wyſyła ná Generał Pruſki álbo cáłe Viritim iedzie.

Generał Pruſki wſzyſtkie wraz 3. Woiewodztwá Chełmińſkie, Malborgſkie y Pomorſkie odpráwiáią alternatą raz w Malborgu, á drugi raz w Grudziądzu, o czym wolno czytáć obſzerniey, y o porządku iego wyżey pod Seymikámi.

Procz Senatorow y Urzędnikow námienionych generalnie te 3. Woiewodztwá máią ſwego właſnego Podſkárbiego Pruſkiego, o ktorym wyżey pod Podſkárbim Koronnym.

Woiewodztwo Chełmińſkie zámyka w ſobie Ziemię Michałowſką, ále złączoną w zupełnym z ſobą Rządzie, tylko że ma ſwego Sędziego Ziemſkiego Michałowſkiego, ktory odpráwia ſądy w Brodnicy, y nowym Mieſcie.

Woiewodztwo to ma wiele Miáſt porządnych, z ktorych nayznácznieyſze ſą: Toruń, Chełmżá, Brodnicá, Grudziądz, Radzyn, Golub, Bratyan, Kowal, Lubawá.

CHEŁ-

CHEŁMNO Miáſto Stołeczne ná gorze bliſko wiſły o 5. mil od Toruniá fundowáne od Krzyżakow R. 1223. wſtáwione przedtym Trybunałem całych Prus, bo Prawá ich zwáne *CULMENSIA*, było w Krzyżackiey potencyi przez długi czás, ále odebrane zá Kazimierzá IV. R. 1544. zgorzało było znácznie, należy do Biſkupá Chełmińſkiego, przyozdobione wielą Koſciołow, á nayznácznieyſzym y bogátym, według Starowol. Kláſztorem Pánieńſkim, gdzie miał bydź Ornat wſzyſtek dyámentámi ſádzony, y złotym łáńcuchem obwiedziony. Są tu y Miſſyonarze fundowáni od Małachowſkiego Biſkupa Chełminſkiego ſtwierdzoni przez Konſtytucyą R. 1678. Bliſko tego Miáſtá ieſt Zamek zwány Stáry Grod nád wiſłą, o milę záś

CHELMZA Miáſteczko wſtáwione Kátedrą fundowáną od Mieciſławá I. Xiążęciá Polſkiego pod tytułem S. Krzyżá, o tym Biſkupie y Kápitule wolno widzieć pod Biſkupem, ktorego tu ieſt rezydencya ták iáko y w Lubawie. Ieſt tu y Miſſya Jezuycka.

TORUN Miáſto nád wiſłą erygowáne od Konradá Landysbergá Magiſtra Krzyżackiego R. 1236. Murem w koło opaſane, y ufortyfikowáne mocno wáłámi, Foſſámi, y przyozdobione Koſciołem y Collegium Jezuickim, y Szkołámi ich, tákże Koſciołem P. Maryi, y przy nim Klaſztorem Bernardyńſkim fundowánym od Pomponá Miſtrzá Krzyżackiego R. 1231. ktory byli odebráli Dyſſydenci támeczni ná zbor Luterſki, ále R. 1725. odebrány im y przez ſąd Komiſſarzow od Rzeczypoſpolitey zeſłanych Prezydent y wielu Autorow buntu przeciw Kátolikom y Koſciołom támecznym dáli głowy ſwoie pod miecz. Ieſt tu y Dominikáńſki Koſcioł y Kláſztor fundowány R. 1263 od Hannoná de Sangenhauſen Miſtrzá Krzyżackiego ná Przedmieſciu nád Rzeką Mokrą. Ieſt tu y Koſcioł z Kláſztorem Benedyktynek fundowány R. 1345. przez Keningá Miſtrzá Krzyżackiego, ále był przez Szwedow z gruntu znieſiony, á potym nowo wyreparowány y fundacya przywrocona przez Konſtt. 1661. 1662. 1676. Z drugiey ſtrony wiſły ieſt DYBOW Miáſto do Kujaw należące gdzie cłá y Komorá Polſka, y tám ieſt Koſcioł y Kláſztor Reformacki w pięknym mieyſcu położony z Ogrodem pięknym przy gorze, przez wiſłę záś do Miáſtá ieſt moſt, gdzie w ſrodku ieſt Wyſpá. Miáſto to záſzczycone przedtym było Rátuſzem bárdzo wſpániałym y pięknym, ále ſpalony od Szwedow, zárázone ieſt Herezyą Lutrá z większą połową Magiſtratu, Prezydent iednák powinien bydź Kátolik przez Dekret oſtátni po ſtráconym Prezydencie Lutrze, Copernicus był z tego Miáſtá, y Jan Woyciech Krol tu umárł. Miáſto to záſzczyca ſię, że poſyła z między Magiſtratu ſwego ná ſądy Ziemſkie Chełmińſkie Aſſeſſorow 2. ktore ſię tu tákże odpráwiáią, y poſyła ná Generał Pruſki z między ſiebie Poſłow.

LUBAWA Miáſto Biſkupá Chełmińſkiego gdzie ma rezydencyonálny Zamek, fundowáne od Krzyżakow wraz z Zamkiem R. 1233. przyozdobione Fárą, ále zgorzáło było R. 1545. LAWERNIK tákże Biſkupie Miáſto.

NOWE-MIASTO álbo NEUMARK fundowáne od Krzyżakow R. 1325. przedtym mocne, bo ſię Szwedom nie dáło wziąć, y Krol Szwedzki był poſtrzelony przy attaku, przyozdobione Fárą.

RADZYN Miáſto fundowáne od Krzyżakow R. 1233. y z Zamkiem mocnym, ále zgorzáło było R. 1575. przyozdobione Fárą, wſtáwione Sądámi Ziemſkiemi Woiewodztwá Chełmińſkiego.

GRUDZIĄDZ Miáſto fundowáne R. 1299. od Krzyżakow z Zamkiem mocnym w pięknym, y przyiemnym położeniu ná Wyſpie oblaney Rzeką Oſſą wpadáiącą w wiſłę, przyozdobione Koſciołem, Collegium y Szkołámi Jezuickiemi. Wſtáwione Generałámi Pruſkiemi.

GOLUB Miáſto nád Rzeką Drybenzą fuudowáne wraz z Zamkiem R. 1300. od Krzyżakow, ma ſwego Stároſtę bez Jurysdykcyi. Zamek tuteczny záſzczycony Rezydencyą długą Anny Sioſtry Zygmuntá III. ktorá tu Luterką umárłá.

KOWALOW Miáſto z Zamkiem fundowáne R. 1305. od Krzyżakow, záwſze mocne bywáło przeciw Szwedom, teraz tylko záſzczycone Sądámi Grodzkiemi całego Woiewodztwá.

MICHAŁOW Miáſto Stołeczne Ziemi ſwoiey położoney między Rzekámi Brodnią y Drebniczem, przyłączoney do Woiewodztwá Chełmińſkiego.

BRODNICA álbo Strasburg Miáſto y z Zamkiem fundowáne R. 1285. od Krzyżakow nád Rzeką Drybencą, od Litwy często to Miáſto náieżdżáne y dezolowáne y od Szwedow obleżone, y odbieráne, gdzie Szwedzi znácznie przegráli od Koniecpolſkiego, y Krol Szwedzki był złápány w tey bátálii ále uwolniony od Niemcá. To Miáſto należy do Ziemi Michałowſkiey, ktorey ſię tu Sądy Ziemſkie odprawiáią ták iáko y w Neoforium czyli w Nowym Mieſcie.

WOIE-

WOIEWODZTWO MALBORGSKIE.

TO Woiewodztwo przyłączone do Polſki wraz z Chełmińſkim grániczy z Xięſtwem Pruſkim, y Woiewodztwem Chełmińſkim, Wiſłá go dzieli od Pomeranii, ná Pułnoc záś Morzem Baltyckim oblane. Ma Herb iednákowy z Woiewodztwem Chełmińſkim. Senátorow ma ſwoich.

Biſkupá Warmińſkiego Woiewodę Malborgſkiego y Káſztelaná Elblągſkiego

Biſkupow liczy z zmárłym Szembekiem w tym Roku - - 35.
Woiewodow Malborgſkich z teráznieyſzym Przependowſkim. - - - 25.
Káſztelanow Elblągſkich z teráznieyſzym Bagniewſkim - - - - 28.

Urzędnikow Ziemſkich ma to Woiewodztwo tymże porządkiem co y Woiewodztwo Chełmińſkie. Woiewodá Malborgſki álbo ſám przez ſiebie álbo przez Podwoiewodzego kreowánego od ſiebie ſądzić powinien ſądy Grodzkie całego Woiewodztwá w Sztumie.

Sędzia Ziemſki záś z Ławnikámi ſądzi ſądy Ziemſkie oſobno także w Sztumie.

Woiewodztwo to ſeymikuie w Sztumie, gdzie obiera DEPUTATOW ná Trybunał 2. y z támtąd wyſyła POSŁOW ná Generał Pruſki, álbo całe viritim iedzie.

Generał Pruſki záś wraz z Woiewodztwem Chełmińſkim odpráwuie, iáko wyżey pod Woiewodztwem Chełmińſkim.

Woiewodztwo to zámyka w ſobie Miáſtá Malborg, Sztum, Gniew, Nowe, Starogard, Ornete, Kiſzporg, Tołkmitſko, y wiele innych.

Stároſtow ma bez Jurysdykcyi Kiſzporgſkiego, Straſzowſkiego, Sztumſkiego y Tołkmitſkiego.

MALBORG Miáſto ſtołeczne o 6. mil od Gdáńſká, á od Elblągá o 4. mile położone nád Nogatem, Odnogą Wiſlną, fundowáne y z Zamkiem od Krzyżakow, ktorych Miſtrzowie mieli tu ſtolicę rezydencyonálną, ktorym ią Kazimierz IV. odebrał z wielką trudnoſcią, po wiele rázy attakowáną y przedtym od Polakow, dla niedoſtępney między bágnámi Fortecy, oſobliwie Zamku, ktory R. 1644. zgorzał tylko mury zoſtáwiwſzy. Miáſto to częſto od Szwedow odbieráne, iednák do tąd ieſt mocne y ufortyfikowáne, záſzczycone Koſciołem Fárnym, y rezydencyą Jezuitow. Około Miáſtá áż ku Gdańſkowi záſzczycone Zuławámi nád wiſłą, gdzie ná Łęgách ieſt wiele wſiow oſádzonych Holendrámi, y gruntá żyzne, á w páſtwiſkách liczne ſtádá bydeł. Te Zuławy zowią ſię większe, y łączą ſię z Zuławámi zwánemi mnieyſzemi, ktore ſię ciągną pod Gdańſk. Te Zuławy ſą położone iák ná wyſpie, bo z obudwoch ſtron oblane Wiſłą, ktora ſię dzieli ná dwie odnogi pod Malborgiem.

SZTUM Miáſto y z Zamkiem o 2. mili od Malborgá fundowáne od Krzyżakow R. 1249. á R. 1461. całe zgorzáło y od Polákow odebráne, przyozdobione Koſciołem Fárnym, ma ſwego Stároſtę bez jurysdykcyi, y záſzczycone Seymikámi y Sądámi wſzelkiemi Woiewodzkiemi.

ELBLĄG Miáſto zmocnione Zamkiem y ufortyfikowáne, fundowáne od Hermaná Miſtrzá Krzyżackiego przy pomocy Konrádá Xiążęciá Mazowieckiego R. 1237. bierze ſwoie Imię od Rzeki zwáney Elbing, nád ktorą ieſt położone bliſko odnogi wiſlney. W Mieſcie ma do widzenia wiele pięknych Fabryk, ma Koſcioł y Akademią Luterſką. Miáſto to handlowne, bogáte, pod Jurysdykcyą Monárchow Polſkich, ma ſwego Káſztelaná Senátorá. Wyſyła POSŁOW ná Generał Pruſki; w gruntách Elblągſkich ma ſię znaydowáć agatowy Kámień, perły, dyámenty, rubiny, o czym Rącz. *ſect.* 2.

XIĘSTWO WARMINSKIE.

XięſTwo to ná Pułnoc oblane Morzem Baltyckim, á ráczey Haffem, ná Záchod łączy ſię z Woiewodztwem Malborgſkim, á z inſzych ſtron ográniczone Xięſtwem Pruſkim, Kray ma żyzny, y we wſzyſtko obfituiący, Miáſta piękne, ludne, y bogáte, y wiele ich, ták iáko y wſiow zámyka w ſobie.

Biſkup Warmińſki ieſt Pánem abſolutnym tego Xięſtwá, o ktorym ták iák o Kápitule wolno widzieć wyżey pod Biſkupem Warmińſkim. Ma Miáſtá znácznieyſze:

HEL-

HELSBERG Miáſto Stołeczne y Rezydencyonálne Biſkupow Warmińſkich z Pałácem pięknym mocne y ufortyfikowáne.

BRUNSBERG bliſko Chabu erygowáne Roku 1255. od Brunoná Biſkupá Miáſto murowáne, piękne, y Kupcámi nápełnione, przyozdobione Koſciołem, Collegium, y Szkołámi Jezuickiemi.

FRAVENBURGA, álbo FRAVENBURG od Kromerá zwáne Varmiá, Miáſto nie wielkie nád Chabem fundowáne, bliſko Rzeki Schon przyozdobione ná gorze Koſciołem Kátedrálnym bárdzo wſpániáłym, o ktorego Kápitule wolno widzieć wyżey pod Biſkupem Warmińſkim.

XIĘSTWO Warmińſkie ieſt cáłe nápełnione Kátolikámi Rzymſkiemi, áni przyimuie żadnego Dyſſydentá. Procz Miáſt námienionych, ma innych wiele przyozdobionych Zamkámi rezydencyonálnemi Biſkupow Warmińſkich zwánemi: Gutſtad, Wartenburg, Seburg, Alleſtein, Reſel, Wormita, Melſacum &c.

WOIEWODZTWO POMORSKIE.

POMERANIA bierze Imię ſwoie od tego, że Prowincye iey ſą nád Morzem położone, z Monárchią Polſką wraz ufundowáne, ále przez Synow naturálnych Popielá oderwána byłá od Polſki, o ktorey windykacyą wiele krwi Polſkiey rozlaney dopiero zá Kazimierzá II. Pomerania przyłączona do Polſki pod dyrekcyą Miſzczugiuſzá Xiążęciá Pomorſkiego, ktorego Synowi Swátopełkowi dał ią Leſzko Biały z obligacyą coroczną wypłacánia trybutu do Skárbu Polſkiego 100. grzywien, ále ten Niewdzięcznik, áni trybutu zápłácił, y Dobrodzieiá ſwego Leſzká ná Seymie Gąſawſkim náiechał y zábił, y ták on iák Sukceſſorowie iego od tąd nie chcieli bydź poſłuſzni Monárchom Polſkim, ktorych potym Krzyżacy záwoiowáli, będąc Pánámi, Pomeranii przez 130. lat, ktorych Kazimierz IV. zwyciężywſzy odebrał Pomeránią iák właſną do Polſki erygowáwſzy z niey Woiewodztwo Pomorſkie wraz z Woiewodztwem Chełmińſkim y Malborgſkim iáko wraz odzyſkánemi z iárzmá Krzyżackiego. Nie cáła iednák Pomerania w tym ſię Woiewodztwie zámyka, bo wiele Xięſtw od niey oderwánych przez Szwedow, Danow, y Xiążąt Brandeburgſkich, ále oſtátni naywiękſzą część z tego Páńſtwá trzymáią. W Pomeranii koło Oliwy znayduią klije.

Woiewodztwo Pomorſkie oblane ná Pułnoc Morzem Baltyckim, ná Záchod Pomeranią Brándeburgſką, ná Południe Woiewodztwem Inowrocławſkim, á ná Wſchod Wiſłá ie dzieli od Chełmińſkiego y Malborgſkiego Woiewodztwá. Ma Herb. GRYFFA czerwonego w Polu białym z Koroną ná głowie; ten Herb od Swatopełká Herbu Gryffa nadány. Ma Senatorow

WOIEWODĘ Pomorſkiego, y KASZTELANA Gdańſkiego.

Woiewodow liczy z teráznieyſzym Narzymſkim - - - - 34.
Káſztelanow Gdańſkich liczy z teráznieyſzym Czapſkim - - - 32.

Urzędnikow Ziemſkich ma to Woiewodztwo tym porządkiem iáko y Chełmińſkie.

Woiewodá Pomorſki, álbo od niego kreowány Podwoiewodzy powinien ſądzić Spráwy Grodzkie cáłego Woiewodztwá w Stárogardzie. Grod záś náznáczony przez Konſtt. 1635. w Skarſzowie.

Sędzia Ziemſki wraz z Ławnikámi ſądzi Sądy Ziemſkie w Swiciu, w Tucholi, w Człuchowie, w Trzebczu, w Pucku, Stárogardzie, y Dyrſawie.

Woiewodztwo to ſeymikuie w Stárogardzie, gdzie obiera DEPUTATOW 2. ná Trybunał, Przedſeymowe záś Seymiki pierwey w Powiátowych 6. Miáſtách partykulárnie odpráwiáią, á z támtąd zieżdżáią ſię wſzyſcy viritim do Stárogardu, gdzie złączywſzy ſie z Powiátem Tczczewſkim zámykáiący w ſobie Gdańſki y Nowſki Powiáty, Poſłow ná Generał Pruſki obiera, ktory wraz Woiewodztwem Chełmińſkim y Malborgſkim odprawiáią w Malborgu albo Grudziądzu.

Woiewodztwo Pomorſkie zámyka w ſobie Powiáty: - Swiecki
Ma Stároſtow bez Juryſdykcyi Swieckiego, Nowſkiego, Gniewſkiego, Koſcierzyńſkiego, Bozechowſkiego, Oſieckiego, Puckiego, Tucholſkiego, Kiſzawſkiego, Tczczewſkiego, Tucholſki, Czułchowſki, Mirachowſki

skiego, Jaſnieieckiego, Skarſzewskiego, Sobowidzkiego, Hamerſztyńskiego, Parchowskiego, y Miedzyłazkiego, ktorych Stároſtwá ſą ſpecyfikowáne w lokacyi woyská Roku 1717. | Pucki Tczczewski Gdański, y Nowſki

To Woiewodztwo przytym zámyka w ſobie Krainę, y Kaſzuby Prowincye náyżyznieyſze w Pomeranii, bo inſze Powiáty ſą więcey lásámi nápełnione.

To Woiewodztwo może ſię názwáć między náybogátſzemi w Polſzcze, bo naywięcey wſtáwione handlámi przy Porcie Gdańſkim, y przy innych pomnieyſzych. Ma między wielą Miáſt náyznácznieyſze:

GDANSK Miáſto Anzeatyckie o milę od Morzá Baltyckiego nád Motławą y Rodaunem Rzekámi bliſko Wiſły z iedney, á z drugiey ſtrony przy gorách wielkich fundowáne od Wiſſymirá Wnuká Lechá, y Sukceſſorá Xięſtwá Polſkiego, ktory zbiwſzy Sywartá Krolá Duńſkiego hołdownikiem go ſwoim uczynił, á niewolnikámi Duńſkiemi zábránemi z Danii osádził to Miáſto názwáwſzy ie od Danow *Gedanum*, á po Polſku Gdańſk. Miáſto to było przedtym nád ſámą Wiſłą ufundowáne ále z przyczyny czeſtych Potopow przenieſione ná to mieyſce, gdzie teraz ieſt, Miáſto mocno ufortyfikowáne, z iedney ſtrony rzekámi y wodámi oblane, z drugiey záś ſtrony foſsámi, wáłámi wyſokimi, y murámi ná około obronione, iákoż podczás wielu woien mocno ſię záwſze ſtáwiáło Nieprzyiáciołom, oſobliwie Szwedom, ktorym záwſze mocny odpor dawáło nie apprenduiąc ich y naydłużſzych attakow, przez co záwſze ſię wiernym pokazáło Monárchom Polſkim, y lubo ſię byli zbuntowáli z przyczyny odmienioney Religii, ále od Stefaná Krolá znácznie zbici, y upokorzeni, y dopiero odtąd ſą náywiernieyſi nád inne Miáſtá Pruſkie. Miáſto to w ſobie piękne, záwſze czyſte, kámienice ma wyſokie pod iedną linią, á przed káżdą gáneczki, y drzewá orzechowe Włoſkie, ulice záś lubo długie, ále ciáſnoſcią ſwoią ćmią luſtr Miáſtá; Miáſto nie zbyt obſzerne, rozdzielone ná ſtáre y nowe, przyozdobione licznemi Strukturámi wſpaniáłemi, oſobliwie Rátuſzem czyli Zgiełem, á potym wſpániáłym Koſciołem Pánny Maryi odebránym Kátolikom, w ktorym Krucyfix we ſrodku Koſciołá będący zwrocił głowę od pierwſzy raz káżącego ná tey tám Ambonie Predykantá, ktorą y do tąd zwroconą ſam widziałem. Ieſt tu y Koſcioł z Kláſztorem Dominikáńſkim fundowány od Swatopełká Xiążęciá Pomorſkiego Roku 1227. ieſt y Kaplicá Krolewſká, przy ktorey záwſze Officyał Gdańſki rezyduie, y Jezuici, ktorzy tu tákże máią ná Szotlancie Przedmieſciu Biſkupá Kujaw. Collegium z Koſciołem, y Szkołámi, á ná Stolcembergu Przedmieſciu Kápituły Kujawſkiey ieſt Kláſztor, y Koſcioł Reformacki, w Mieſce tákże ſą Trynitarze ſtwierdzeni przez Konstt. Roku 1678. ſą y Karmelici, y Pánny Zákonne z Koſciołámi, y Kláſztorámi. Miáſto to może ſię záſzczycić między náypierwſzemi w Europie, ták do Rządu pięknego, iáko bogáctw z hándlow uſtáwicznych, ktore prowádzi z Anglią, Hollandyą, Francyą, Hiſzpanią, Portugalią, Włochámi, Moſkwą, Szwecyą, Danią &c. A naywięcey im poſyłáiąc pſzenic, żytá, y innych zbożá, á biorąc od nich korzenia, materye, ſukná, ſledzie, ſtokwiſze, winá Hiſzpáńſkie, y Francuſkie, y inne wſzelákie hándle co wſzyſtko do Polſki poſyłá, á od Polſki bierze zbożá máiąc záwſze Motławę nápełnioną ſtátkámi, trátwámi, y bykámi, á Wiſłę Okrętámi od Morzá. Z kąd naywiękſze ſkárby támeczni Kupcy, y prywatni gromádzą.

W Gdańſku ieſt záwſze Burgrabia Gdáńſki od Krolá kreowány, z między náyprzednieyſzych Raycow Gdańſkich, y ma pierwſze mieyſce w Sądách mieyſkich, przyſięgły, y ſądzi Spráwy Kaduczne, y wſzelkie wiolencye, od niego do ſámego Krolá idzie Appellacya. Magiſtrat Gdańſki ma 18. Raycow náyprzednieyſzych Prokonſulow 4. á Konſulow 14. Procz tego Gdańſk ma 4. Izby ſądowe. W pierwſzey Izbie záſiádáią Prokonſulowie y Vice-Prezydenci, ktorzy ſądzą Spráwy Sieroce, Kontraktowe, y Cudzoziemſkie. W 2. ſą Ławnicy, ktorzy ſądzą Spráwy kryminalne y wſzelkie Swiádectw potrzebuiące. W 3. ieſt Sedzia, ktory exekwuie Dekreta wſzelákie. W 4. Cenzorowie ſą z między Rádnych Pánow obráni 2. y 4. Mieſzczán, ktorzy ſądzą Spráwy Kupieckie, y Chłopſkie, od tych Sądow Appellacya idzie do Krolá.

Gdańſzczánie máią ſwoie Práwá zwáne *Plebiſcita* według ktorych ſądzą. Stány Gdańſkie ſą 3. Senat álbo Rádni Pánowie, Sąd Mieyſki, y 100. Mężow álbo *Centumviratus*. Ci wraz rádzą o dobrym Miáſtá tego, o czym obſzerniey piſze Tre-

Trewen, Sroder, &c. Juramenta Burgrabiego, Prokonſulow, y Konſulow Miáſtá Gdańſká Krolowi, y Rzeczyp. wolno czytáć w Statutách. Miáſto to máło ma Kátolikow w ſobie, bo Magiſtrat cáły Luterſki, á między Poſpolſtwem, y Kupcámi znayduią ſię Kalwini, Maniſtowie, Anabaptyſtowie, Kwakrowie, Zydzi, y wiele innych Sekt. Przy Mieſcie ieſt gorá zwána Biſkupiá, bo do Biſkupá Kujawſkiego należąca, ktorą tákże Gdańſk ufortyfikował, bo z niey ieſt náyniebeſpiecznieyſzy, mogąc z tey gory y kurę uſtrzelić w Mieſcie. O milę od Miáſtá ieſt Fortecá zwána MINDA czyli Weyſſelmunda czyli Laterniá, rożnie zwána ná Morzu Baltyckim erygowána, y mocno ufortyfikowána przy wpádku Wiſły w Morze. Są tu y inne Fortece nie wielkie, ále mocne. Zá Miáſtem po nád Wiſłą ſą piękne, y rozwlekłe rowniny, gdzie ſię żuławy ciągną nápełnione wſzędzie wſiámi ludnemi, y konſerwuiącemi wielkie ſtádá bydeł. Ná około záś Miáſtá ſą Páłáce, rezydencye Gdańſzczánow z ogrodámi obſzernemi, y pięknemi.

OLIWA o milę od Gdańſká, mieyſce wſtáwione Opáctwem fundowánym przez Samboryuſzá Xiążęciá Pomorſkiego, gdzie Cyſterſow wprowadził, y znáczne im Prowenta nádał, ále ten Kláſztor Roku 1224. od Pruſow był zruynowány y zrábowány, y Xiężá z Opátem wyrznięci. Roku 1576. tenże Kláſztor był znieſiony od Gdańſzczánow, ále ci upokorzeni od Bátorego wyſtáwić go nowo muſieli zá 20000. Czer. złott. o czym Piaſecki *fol. 4.* Wſtáwione pokoiem uczynionym z Szwedámi, y oſtátnią Kápitulacyą Gdańſká.

PUCKO ma ſwego Stároſtę bez Juryſdykcyi Stołeczne Powiátu ſwego nád Morzem Baltyckim położone záſzczycone Seymikámi Powiátu ſwego, y Sądow Ziemſkich.

ZERNOWIEC nád Morzem Baltyckim wſtáwione Kláſztorem Pánien Zákonnych S. Norbertá fundowánym od Mátki Swatopełká Roku 1213.

TCZCZOW czyli *Derſavia*, Miáſteczko Stołeczne Powiátu ſwego, przyozdobione Koſciołem y Kláſztorem Dominikáńſkim, fundowánym od Mſzczugiuſzá Roku 1289., záſzczycone Seymikámi ſwego Powiátu, y Sądámi Ziemſkiemi, ma ſwego Stároſtę bez Juryſdykcyi opaſáne murem od Kazimierzá Wielkiego.

GNIEW nád Ferſą Rzeką ma ſwego Stároſtę bez Juryſdykcyi, przyozdobione Koſciołem Fárnym odebránym Lutrom, od Krzyżakow ufortyfikowány.

PEPLIN wſtáwione Opáctwem Cyſterſkim bogátym o 5. mil od Gdańſká fundowánym od Mſzczugiuſzá Xiążęciá Pomorſkiego Roku 1274. przenieſiony z Dobrany, gdzie był fundowány przez Samborzá Stryiá iego. Bliſko tego Miáſtá od Gdańſká o 4. mile ieſt Kláſztor Kartuzyánow fundowány od Janá Ruſcieńſkiego Herbu Lwá z głową Szláchcicá Roku 1381. názwány *PARADISUS MARIÆ.*

STAROGARD nád Ferſą Rzeką przyozdobione Koſciołem Kátolickim, y záſzczycone Seymikámi Woiewodztwá Pomorſkiego.

SWIECIE bliſko Wiſły erygowáne od Swatopełká Roku 1242. ktoremu w krotce przez Krzyżakow odebráne, ma ſwego Stároſtę bez Juryſdykcyi záſzczycone Seymikámi Powiátu ſwego y Sądámi Ziemſkiemi.

KORONOW Miáſteczko záſzczycone Opáctwem, przenieſionym z Biſzowá przez Wiſlausá Biſkupá Kujawſkiego Roku 1288. nád rzeką Brdą lokowánym. Wſtáwione to Miáſto zá Władyſławá Jagiełá zwycieſtwem przeciw Krzyżakom, po wygráney bátálii pod Dąbrowną, kiedy 6000 .Nádwornych Krolewſkich z 10000. Krzyżakow potkáwſzy ſię, y po 3. rázy odpoczywáiąc pod czás bátálii, ná koniec Krzyżakow znieſli y Chorągiew odebráli, o czym Miech. *Lib. 4. cap. 44.*

DĄBROWNA mieyſce wſtáwione Roku 1410. nabożeńſtwem Krolá Jagiełá, ktory z Woyſkiem po Spowiedzi y Komunii S. odpráwioney w dzień S. Małgorzaty, ná záiutrz złączywſzy ſię z Witoldem Xiążęciem Litewſkim o 2. mili od Dąbrowny pod Námiotem ſłuchał Mſzy S. y kiedy mu dawáno znáć o nápáſciach Nieprzyiacielſkich bynaymniey nie uważał, dopiero po wyſłuchánej Mſzy S. wſiádł ná Koniá, á tym czáſem Magiſter Krzyżacki przyſłał mu 2. Miecze, ieden Krolowi, drugi Witoldowi, iakoby ná wzgárdę nie mocno przeciw niemu uarmowánego Krolá, ále Krol przyiąwſzy mile miecze po záſpiewánym pierwey z woyſkiem hymnie BOGA RODZICA Krzyżakow znioſł ná 50000. trupem położywſzy, o czym niżey pod Jagiełem.

CHOYNICE nád Rzeką Tauchel wſtáwiona Fortecá w Pomeranii odebrána przez Kazimierzá IV. zákończyłá woynę z Krzyżakámi Roku 1466. ná ten czás kiedy Pomerania y Pruſy przywrocone do Polſki, przyozdobione Koſciołem, Collegium, y Szkołámi Jezuickiemi.

SŁU-

SŁUCHOW czyli Człukow nád Rzeką Brdą zá Krzyżakow mocno ufortyfikowáne, záſzczycone Seymikámi właſnego Powiátu y Sądámi Ziemſkiemi.

SKARSZOW Miáſto w murze przedtym znáczna Fortecá, teraz zdezolowána, záſzczycone tylko Sądámi Grodzkiemi, y tu u ſiebie konſerwuie Acta Grodzkie całego Woiewodztwá.

LUBISZOW Mieyſce wſławione wygráną bátálią Stefaná Krolá przeciw Gdańſzczánom Roku 1577. o czym Piaſecki. *fol. 3.*

POWIATY BYTOWSKI y LEMBURGSKI

NAleżáły tákże do Pomeranii Polſkiey ále od Zygmuntá I. dane Jerzemu Xiążęciu Pomorſkiemu Sioſtrzeńcowi Krolewſkiemu y Synom iego, ále po deceſſie Sukceſſorow iego wrocone były do Polſki Roku 1637. Też sáme Powiáty Roku 1658. przez Pakta Bydgoſkie Elektorowi Brandeburgſkiemu położone z kondycyą wolnych Poſſeſſorow támecznych przy Dobrách ſwoich y z kondycyą Wiáry S. Kátolickiey utrzymánia wolnoſci, y aſſekurowána tám Juryſdykcya Biſkupá Kujaw., do ktorego Dyecezyi należy, ále teraz podobno mniey apprendowána przez terázniey ſzych Elektorow.

MAŁOPOLSKA PROWINCYA.

IÁkom námięnił wyżey toż sámo y tu potwierdzam, y powtarzam, że Prowincya Máłopolſka zámyka w ſobie Woiewodztwá: 1. Krákowſkie, 2. Sendomirſkie. 3. Kijowſkie. 4. Ruſkie. 5. Wołyńſkie, 6. Podolſkie. 7. Lubelſkie. 8. Bełſkie. 9. Podláſkie. 10. Bracłáwſkie. 11. Czerniechowſkie.

Te Woiewodztwá lubo ten porządek trzymáią w Senácie, iednák dla łátwieyſzego opisánia Kráiu, muſzę w nich porządek złámáć, á bliſko grániczące iedno przy drugim opisáć.

WOIEWODZTWO KRAKOWSKIE.

TO Woiewodztwo od początku ufundowáney Monárchii Polſkiey, záwſze przy dziedzicznących Monarchią Polſką Synách utrzymywáło ſię, y przy nim záwſze Rząd cáłey Polſki był uſtánowiony. Graniczy ná Záchod z Sląſkiem, y Morawą, ná Pułnoc z Sieradzkim y Sendomirſkim Woiewodztwámi, ná Wſchod Sendomirſkim y Ruſią, á ná Południe Gory Karpackie, álbo Tatry dzielą ie od Węgier.

Kray Woiewodztwá Krákowſkiego może ſię názwáć náypierwſzym y náybogátſzym w Polſzcze we wſzyſtko, á náypierwey oblany rzekámi, Wiſłą, ktora go dzieli ná dwie Częſci, Pilicą, Wartą, Rudawą, Sołą, Białą, Dunaycem, Rabą, y wielą innemi, y z tąd obfituie w wſzelákie zbożá, á naywięcey w Pſzenice, ktoremi podſyca Port Gdańſki, iáko y żytem, y innemi przez Wiſłę. W páſtwikach lubo nie gęſtych iednák konſerwuie ſtádá bydeł, w láſách y gorách żywi wſzelkie źwierzyny, ielenie, niedzwiedzie, dziki, y wſzelkie inne pomnieyſze, w gorách naywięcey koz páſących ſię po ſkáłách naywyżſzych, w ptáſtwá wſzelákie oſobliwie w kwiczoły obfituie. Procz innych gatunkow ryb, pſtręgi, y łoſoſie połáwia. Bogáty w kruſzcze wſzelákie, w ſol twárdą, ſrebro, ceną, ołow, moſiądz, żelázá, mármury wſzelkiego koloru, kámienie ſpoſobne do budynkow &c. &c. Jednym ſłowem we wſzyſtko náyżyznieyſzy Kray.

Herb Woiewodztwá

ORZEŁ BIAŁY w złotey Koronie, w Polu czerwonym z złotą linią przez ſkrzydłá.

SENATOROWIE KRZESŁOWI

Biſkup Krákowſki
Káſztelan Krákowſki
Woiewodá Krákowſki
Káſztelan Woynicki

KASZTELANOWIE POWIATOWI.

Sądecki
Biecki
Oſwiecimſki

Woie-

Woiewodztwo to liczy Biſkupow Krákowſkich z teráznieyſzym Kárdynałem Lipſkim - - - - - - - - - - - - - - - - 65.
Káſztelanow Krákowſkich z teráznieyſzym Xiążęciem Wiſniowieckim - 62.
Woiewodow z teráznieyſzym Stadnickim - - - - - - 59.
Urzędnikow Ziemſkich ma tym porządkiem.

URZĘDNICY ZIEMSCY.

Podkomorzy
Stároſta
Chorąży
Sędzia Ziemſki
Stolnik
Podczáſy
Podſędek
Podſtoli
Czeſnik
Łowczy
Woyſki
Piſarz Ziemſki
Miecznik
Skárbnik

STAROSTOWIE bez Juryſdykcyi.

Oycowſki
Lanckoroński
Jaſielſki
Lelowſki
Zarnowiecki
Krzepicki
Krzeczowſki
Grzybowſki
Czorſtyńſki
Libuſki
Wolbromſki

Dobczycki
Woynicki
Dębowiecki
Rabſztyńſki
Czchowſki
Jadownicki
Zatorſki
Nowotargſki
Oiſztyńſki
Mſzańſki
Jodłowſki

Stároſtá Krákowſki ieſt Generałem Máłopolſkim, y ma ſwoich Officyáliſtow Grodzkich Sędziego, Piſarzá y Regentá Krákowſkich, ták iáko Podkomorzy, ma ſwoich Komornikow, á Woiewodá Podwoiewodzego.

Woiewodztwo Krákow. ma przytym Burgrabiow Krákow. 10. ale im nigdzie Konſtytucya nie náznaczyłá mieyſcá, tylko ich obliguie, żeby záwſze mieſzkáli, y pilnowáli beſpieczeńſtwá Zamku Krákow., o czym wyżey pod Burgrabiámi.

Woiewodztwo Krákowſkie ſeymikuie w Proſzowicách, gdzie obiera ná Seym POSŁOW 6. y DEPUTATOW ná Trybunał 2. KOMISSARZA do Radomia 1. ná tych Seymikách záwſze prezyduie Podkomorzy Krákowſki choć y przy prezencyi Senatorow.

Woiewodztwo to zámyka w ſobie Powiáty - - Właſny Krákowſki
Xięſtwo Oſwiecimſkie rządzi ſię oſobno u ſiebie, y ſeymikuie; o ktorym niżey pod Xięſtwem Oſwiecimſkim, y ma ſwego Stároſtę Grodowego, y Urzędnikow. Szczerzycki Proſzowſki Xięſki
Procz Stároſty Krákowſkiego y Oſwiecimſkiego Powiát Sądecki, y Biecki máią ſwoich Stároſtow Grodowych, ktorzy ſobie kreuią Officyaliſtow Grodzkich ták iák Stároſtá Krákow. Lelowſki Sądecki Czchowſki Biecki

Stároſtá Krákowſki procz Grodu Krákowſkiego ma pod ſwoią Juryſdykcyą Powiáty Proſzowſki, Lelowſki, y Xięſki.

Woiewodztwo Krákow. ma wiele Miáſt, między ktoremi náyznácznieyſze ſą niżey ſpecyfikowáne.

KRAKOW Miáſto od Krakusá fundowáne nád Wiſłą Stołeczne Woiewodztwá ſwego, á przedtym Krolow rezydencyonálne, ktorzy do tąd ieſzcze tu wiázdy ſwoie odpráwiáią, y koronuią ſię od czáſow Łokietká Krolá, ktory Roku 1320. przenioſł tu z Gniezná koronacyą. Miáſto to procz Wiſły, oblane Rudawą y Pradnikiem rzekámi, ná około dwoiſtym murem y roſſą opaſáne, brámámi ſześcią y fortkámi dwiemá, hándlowne y we wſzyſtko opátrzone przy wikcie bárdzo tánim, rządzi ſię pod Raycámi, y Prezydentá ma ſwego. Lubo záś w rowninie ieſt położone, iednák ma gorę iedną nád Wiſłą, w ktorey wnętrznoſciách ieſt do tąd iáſkinia, w ktorey zá Krakusá konſerwował ſię ſmok ſtráſzny pożeráiący wiele ludzi, ále ſkorą nápchaną ſiárką &c. zágubiony; o czym pod Krákuſem. Ná tey gorze ieſt Zamek rezydencyonálny Krolow, wſpániały, y wewnątrz appartamenta máiący obſzerne, y Salą wielką Senátorſką y Poſelſką, z przyczyny Seymow odpráwiáiących ſię tu przy káżdey koronacyi, ten Zamek przedtym miedzią teraz dáchowką pokryty, y przedtym miał inſkrypcyą od Zygmuntá I. reparatorá ſwego:

Illum, nè credas, dum momentanea condit
Aria, perpetuam poſtpoſuiſſe domum.

Przy Zamku ieſt Koſcioł Kátedrálny przedtym Metropolia fundowána od Mieciſławá wraz z Gnieznieńſką pod tytułem S. Wenceſławá, Stryiá Dąbrowki, á żony Mieciſławá, potym ten Koſcioł był od Wenceſławá Krolá Czeſk. y Polſk., iáko y Zamek był nowo wyreparowány Roku 1289., ále Roku 1320. nowo fundowány przez Mankerá Biſkupá z koſztem całey Dyecezyi, o czym Miech. Tá Kátedrá záſzczycona ieſt grobámi Krolewſkiemi, przyozdobiona ná około Káplicámi, między ktoremi náywſpániálſze ſą Zygmuntowſka bo z wyzłácanym dáchem y Ołtarzem ſrebrnym, Kázimierzowſká, y gdzie Cyboryum. Grob S. Stániſławá we ſrodku Koſciołá wſzyſtek w ſobie wſpániały, kolumny 4. mármurowe wyzłácane, baluſtraty ná około wyzłácane, Ołtarz y trunná ſrebrna. Skárbiec tego Koſciołá znácznemi Relikwiámi przyozdobiony, między ktoremi náyznácznieyſze ſą: znáczna partykułá Drzewá Krzyżá S. y Ciernie iedno z cierniowey Zbawicielá Korony, goździ, ktorym ná Krzyżu był przybity Zbawiciel JEZUS, dárowány Jagielonowi od Marciná Papieżá, á od niego Kátedrze Krákowſkiey; przytym innych wiele niezliczonych relikwiy złotem y ſrebrem ozdobionych. Nabożeńſtwo w tym Koſciele we dnie y w nocy punktuálne, Mitry, apparaty bogáte, nie ráchuiąc Statuek 15. ſzczerozłotych, Kielichow y Krzyżow &c. Tá Kátedrá záſzczycona koronacyámi Krolow, o Kapitule iey wolno widzieć wyżey pod Biſkupem Krákowſkim. Przy tey Kátedrze ná Zamku ieſt Kollegiáta S. Michałá, Koſcioł S. Jerzego, y Seminarium pod dyrekcyą Miſſyonarzow. Jeſt tu ná Zamku y wiele Kámienic Duchownych, iáko y Burgrabiow, Officyáliſtow, Grod, Kancellaryá. Koſcioł Kátedrálny wſzyſtek błáchą pobity, á nową wieżą przyozdobiony, y wewnątrz roziáſniony przez Kazimierzá Łubieńſkiego Biſkupá Krákow. Zamek záś w około ufortyfikowány, z iedney ſtrony Wiſłą oblany, z innych záś ſtron wálámi, foſsámi, nie doſtępną ſkáłą, y teraz murem nowo obwiedziony. Z Zamku wyſzedſzy ku Miáſtu ieſt ulicá Kánonicza przyozdobiona z obodwoch ſtron kámienicami wyſokiemi rezydencyonálnemi Práłátow y Kánonikow. Przy niey ieſt Kláſztor, y Koſcioł Karmelitow boſych pod tytułem S. Michałá, mármurámi pięknie przyozdobiony, dáley ieſt Páłác Wielopolſkich, zá nim Koſcioł z Kláſztorem Fránciſzkánow fundowány od Boleſławá Pudyká Roku 1237. przyozdobiony grobem S. Salomei Zákonnicy S. Franciſzká y Sioſtry Pudyká, ná kurytarzach záś ſą wſzyſcy Biſkupi málowáni, daley Páłác Biſkupow Krákow. w kącie przy murach, z támtąd przy Wiſlney Brámie ieſt Koſcioł y Kláſztor Panien Norbertanek. Ná ulicy S. Anny ieſt Collegium Theologow Akademiczne, y drugie Filozofow, y przy nich Kollegiatá S. Anny, gdzie sámi Akademicy ſą Prałátámi y Kánonikámi, przyozdobiona wewnątrz grobem S. Janá Kántego Akademiká, dáley zá ſzewſką ulicą ieſt Koſcioł S. Szczepaná, przy nim Koſcioł S. Macieiá, y Nowicyat Jezuicki, zá nim nád murem ieſt Koſcioł y Kláſztor OO. Reformatow, dáley ná Ulicy Sławkowſkiey ieſt Konwent y Koſcioł S. Markà fundowány od Boleſławá Pudyká pod dyrekcyą Kánonikow Regulárnych de Pœnitentia, wewnątrz przyozdobiony Grobem B. Michałá Gedrucego, dáley ná ulicy S. Janá ſą Bernardyni zwáni Złobkowi, bliſko nich Kláſztor Pánien Czeſkich przy Koſciele S. Janá, dáley Konwent y Koſcioł Bonifratrow, y przy nim Infirmarya, zá niemi ieſt Koſcioł nowo fundowány Piárſki, y Collegium ich do tąd nie dokończone. Zá niemi ieſt Floryáńſka Brámá y wieżámi przyozdobiona, z Floryáńſkiey ulicy Rynek bárdzo obſzerny, y w Rynku Rátuſz z wieżą ozdobny, przy nim Sukiennice murowáne przez Kazimierzá Wielkiego Krolá, bliſko niego ieſt Koſciołek S. Woyciechá nie wielki. W tymże Rynku ieſt Koſcioł Fárny Pánny Maryi fundowány od Iwoná Biſkupá Krákow., y Fárá od S. Troycy przenieſiona Roku 1222., ten Koſcioł był wſzyſtek ołowiem pobity, ále dla ciężáru błáchá ná nim odmieniona, y wewnątrz przyozdobiony Ołtarzámi mármurowemi, przy uſilnym ſtárániu ſię teráznieyſzego Łopackiego godnego Archipresbyterá tego Koſciołá, ktory tu záżywa Pontificalia przy tym Koſciele, y w nim promowuie Chwałę Boſką we dnie y w nocy odpráwiáiąca ſię. Przy nim ieſt Koſcioł S. Bárbáry y Collegium záſłużonych OO. Soc. JESU. Zá nim dáley ieſt Koſcioł S. Tomaſzá pod dyrekcyą Karmelitow trzewiczkowych, zá nim Koſcioł, Konwent, y Szpital S. Duchá, y w tym kącie dwá Kláſztory Pánien Zákonnych, z támtąd idąc ku Grodzkiey ulicy ieſt Kláſztor y Koſcioł Dominikánow, od Iwoná Biſkupá Krákow. im oddány, przyozdobiony grobem S. Jácká, y S. Iwoná Biſkupá Krákow., ktorego ciáło przenieſione z Włoch Roku 1237. w Konwencie ieſt Biblioteká przyozdobiona wielą Kſięgámi y manuſkryptámi, przy nim ieſt Kláſztor Pánien Dominikánek. Przeciwko Koſciołowi S. Troycy Dominikáńſkiemu ná Grodzkiey ulicy ieſt Kollegiátá wſzyſt-

wſzyſtkich SS. z Prałátámi y Kánonikámi, dáley ieſt Kláſztor y Koſcioł S. Jozefá Pánien Kákonnych, dáley ná teyże ulicy ieſt Koſcioł S. Piotrá, przed ktorego Facyatą ſtoią Statuy gipſmowe nád baluſtrátámi żeláznemi SS. Apoſtołow, Ten Koſcioł ieſt wſpániały, pod dyrekcyą OO. Soc. JESU przyozdobiony Collegium ich wſpániałym. Zá niemi ieſt Kláſztor y Koſcioł S. Jędrzeiá Zákonnic S. Fráncíſzká przenieſiony pierwey z Záwichoſtu do Skáły, á z támtąd do Krákowá, dáley ieſt Kláſztor y Koſcioł S. Marciná pod dyrekcyą Karmelitek boſych. Ná teyże ulicy przeciw S. Piotrowi ieſt Collegium Juridicum Akademiczne przyozdobione było przedtym Biblioteką piękną ále pogorzáłą. Przy Brámie Grodzkiey ieſt Koſcioł S. Idziego fundowány od Władyſławá Hermaná, przy brámie záś ſámey ieſt Ceikhauz murowány dla konſerwacyi Artyleryi.

Miáſto to ieſt w ſobie obſzerne, ále nadruynowáne y zubożone w hándlách, z przyczyny nie ryzydencyi Monárchow, od Boleſławá Pudyká ma ſobie znáczne Przywileie nádáne, ktorym pozwolił *Jure Teutonico* ſię rządzić Roku 1257., y ulice kazał przemienić dla dobrego porządku, ADWOKATA poſtánowił, ále go znioſł Łokietek zá rebellią przeciw niemu podnieſioną. Ná pochwałę Miáſtá tego wierſze były przypiſáne:

Africa quid Tripolim jactas? quid Syria? Nidos
Prædonum, terras, qui Mare diripiunt
Sarmatici en Tripolim poſitam melioribus Orbis
Viſtula quâ Vavelum præterit, auſpiciis
Cur Tripolis? Tripolis quid vult diſtinctio? Nempe
Hìc homines, hìc Rex, hìc habitántque Deæ.

Roku 1494. Zydzi wypędzeni byli z Krákowá dla uſtáwicznego pánowánia ogniow, y ná Kazimierz ſię wynieſli, á odtąd żadnemu Zydowi nie godzi ſię nocowáć w Mieſcie. Miáſto ieſt przyozdobione ná około Przedmieſciámi zwánemi Strádom, Piaſek, Kleparz, Weſołá, Zwierzyniec y Miáſtem oſobnym Kazimierzem. Ná Strádomiu ieſt Kláſztor, y Koſcioł Bernárdynow, fundowány od Oleſnickiego Kárdynałá, y Biſkupá Krákowſkiego Roku 1453. przyozdobiony grobem S. Szymoná de Lipnica, zá nim ieſt Kláſztor Bernardynek zwánych Koletki, dáley ieſt Kláſztor y Koſcioł Pánien Bernardynek nád Wiſłą. Przeciwko Kláſztorowi Bernardyńſkiemi ieſt Koſcioł y Seminarium pod dyrekcyą Miſſyonarzow z ogrodem pięknym, zá niemi ieſt Koſcioł S. Jadwigi pod dyrekcyą Kánonikow Sepulchri Chriſti, w tyle záś ieſt Lazaret dla zápowietrzonych fundowány, y przy nim Koſcioł SS. Fabianá, y Sebaſtyaná. Ná Kleparzu ieſt Kollegiatá S. Floryaná z Prałátámi y Kánonikámi, przyozdobiona Relikwiámi S. Floryaná, á fundowána od Kazimierzá II. Spráwiedliwego, dla tegoż Swiętego ſprowádzonego z Rzymu od Lucyuſzá III. Papieżá, ten Papież będąc u S. Wáwrzeńcá *extra muros* y wſzedſzy w grob SS. Męczennikow z pobożną intencyą, ktoregoby Swiętego ciáło do Polſki poſłáć, S. Floryan wyciągnął Rękę, deklaruiąc ſię bydź Pátronem Polſki, y ten Swiety był poſłány do Polſki, ſprowádzony z wielką pompą do tego Koſciołá, o czym Miech. *Lib. 3. cap. 25.* Ná tymże Przedmieſciu ieſt wiele innych Koſciołow oſobliwie S. Krzyżá fundowány od Jadwigi Krolowy Roku 1390., tákże SS. Filipá, y Jákubá &c. Dáley ieſt Koſcioł y Kláſztor bárdzo wſpániały Pánien Zákonnych Wizytek fundowány od Małáchowſkiego Biſkupá Krákow. Ná Piaſku ieſt Kláſztor y Koſcioł Karmelitow Trzewiczkowych, wſtáwiony Cudownym Obrazem Mátki NN. fundowány od Władyſławá Jagiełá, daley ieſt Páłácyk z ogrodem Dębińſkich, y przy nim Koſcioł y Kláſztor Kapucynow fundowány przez Dębińſkiego Chorążego Zatorſkiego iáko y Páłác. Ná Zwierzyńcu ieſt Kláſztor y Koſcioł Pánien Zákonnych S. Norbertá nád Wiſłą, fundowány od tegoż Jaxy, co y Miechow. Ná Weſoły ieſt Kláſztor, Nowicyat, y Koſcioł Karmelitow boſych, dáley ieſt Kláſztor y Koſcioł wewnątrz mármurámi przyozdobiony, y włoſkiemi ſztukámi Pánien Karmelitánek boſych fundowány od Szembeká Kanclerzá W. K. y approbowány przez Konſtt. 1726. Miáſto Krákow przytym ma wiele Páłácow, kámienic pięknych, y ogrodow, á naywięcey że záſzczycone Akademia ſławną we wſzyſtkie nauki ná całą Europę, ktorey Przywileie Collegia, y Burſe fundacyálne wolno widzieć wyżey pod tytułem o Akademii Krákowſk. ná końcu pod Biſkupámi. Przytym przyozdobione to Miáſto ná około Przedmieſciow ogrodámi obfituiącemi we wſzyſtkie ſpecyały Włoſkie, iáko melony, arbuzy, kapuſty Włoſkie, ſzparagi, ſałáty, kalefiory, y wſzelákie owoce á naywięcey w karczochy ſławne ná całą Polſkę.

KAZI-

KAZIMIERZ Miáſto fundowáne, y murem opasáne od Kazimierzá Wielkiego Krolá, przyozdobione przedtym kámienicámi pięknemi, ále wcále teraz podupádłemi y ſpuſtoſzonemi, y tylko Koſcioły zdobią ie, iáko: Koſcioł Párafialny S. Jákubá, Kláſztor y Koſcioł fundowány od tegoż Kazimierzá, w ktorym ieſt grob y ciáło S. Izaiaſzá Wyznáwcy. Konwent y Koſcioł Bożego Ciáłá Kánonikow Regulárnych S. Auguſtyná, w ktorym ieſt grob y ciáło S. Stániſławá Kazimierczyká. Zá Kazimierzem nád Wiſłą zá Auguſtyanámi ieſt gorá zwána Skáłká, ná ktorey ieſt Kláſztor S. Páwłá Eremity y przy nim Koſcioł nowo fundowány w tym czáſie, w ktorym ieſt mieyſce y Oltarz, gdzie S. Stániſław Biſkup Krák. przy Mſzy S. był ięty w głowę y rozſiekány, y Sádzawká do tąd konſerwowáne, gdzie Páłac tego S. Męczenniká ználeziony, w ktorey ſrodku ieſt Statua tego Swiętego z Piotrowinem wokrzeſzonym, y z niey wodá wiele defektow ludzkich uzdrawia. W Wigilią koronácyi ná te ſkáłkę odprawiáć powinien drogę Krol káżdy z Proceſſyą Zámkową. Przy tym Kazimierzu ſą Zydzi, máiący tu ſwoie oſobne Miáſteczko. Pod Kazimierzem ieſt moſt ſkładány z drzewá ná Wiſle, á zá Wiſłą ieſt Mogiłá Krákusá ná gorze Laſſocińſkiey fundatorá Miáſtá doſyć ieſzcze wyſoka. Miáſto Krákow po wiele rázy od Tátárow bywáło zniſzczone, y wiele rázy gorzáło, oſobliwie Roku 1494. y w ten ſam Rok urodziło ſię tu Dziecię ná ulicy S. Duchá umárłe z wężem żywym, w tyle pożeráiącym ciáło zmárłe.

PROMNIK mieyſce przyozdobione Páłácem Biſkupow Krákow nád rzeczką tegoż Imienia, wſtáwione w Polách ſwoich między Łobzowem wygráną bárálią Zamoyſkiego przeciw Maxymiliánowi Xiążęciu Auſtryáckiemu po Elekcyi Zygmuntá III. Od tego Páłácu wiázdy bywáią Krolewſkie, y Biſkupow Krákowſkich.

ŁOBZOW mieyſce przyozdobione Páłácem Krolewſkim zá ogrodámi mieyſkiemi.

WOLA Xiążąt Sanguſzkow Páłác z ogrodem zá zwierzyńcem.

BIELANY álbo ſrebrna gorá wſtáwiona Koſciołem mármurámi przyozdobionym, wſpániáłym, y z dáleká widziánym z dwiemá wieżámi, y Domkámi murowánemi pod dyrekcyą Kamedułow, iák Puſtelnikow tám mieſzkáiących, ktorzy cáłą gorę z láſem máią obmurowáną ná około, fundowáni od Wolſkiego Márſzałká W. K. y approbowáni przez Konſtt. Roku 1667. Tá gorá ieſt nád Wiſłą. A z drugiey ſtrony.

TYNIEC nád tąż Wiſłą ná ſkále, mieyſce wſtáwione Opáctwem Tynieckim, z Koſciołem o 2. wieżách, Konwentem y Rezydencyą Opácką, pod dyrekcyą Benedyktynow fundowánych od Kazimierzá I. Krolá, y od niegoż wyposażonym 5. Miáſt, y 100. wſiow.

MOGILA Mieyſce wſtáwione Opáctwem przenieſionym z Kacic, gdzie pierwey było fundowáne Roku 1222., á przenieſione Roku 1226. z znáczną aukcyą Prowentow przez Iwoná Biſkupá Krákow. Koſcioł záś wymurował Kazimierz Wielki Roku 1349. to Opáctwo ieſt pod dyrekcyą Cyſterſow, położone nád rzeką Dłubnią, ktora w náyſuższe látá nigdy nie wyſycha, według Długoſzá *Lib. 1.* o Rzekach. Z drugiey ſtrony Dłubny ná gorze ieſt mogiłá Wandy.

RUDAWA ma Koſcioł Párofiálny murowány ná gorze, w ktorey Párafii o puł mile ieſt gorá zwána Dębnik należąca do Piſar, wſtáwiona mármurámi, ktore tám kuią pięknego y rożnego koloru, ták iáko y w SIELCU wſi do Kármelitow S. Michałá należącey w teyże Párafii.

CZERNA w leſie mieyſce wſtáwione Koſciołem mármurámi przyozdobionym, y przy nim Puſtelniczemi murowánemi domkámi pod dyrekcyą OO. Karmelitow boſych, ktory ná puł mile máią obmurowány lás, wiázd záś do tego Konwentu ieſt murowány nád wielkiemi przepáſciámi. To mieyſce fundowáne od Tęczyńſkich. W gorách Czerny znayduią ſię tákże mármury y Alabaſter według Rączyńſkiego.

TENCZYN Zamek ná wyſokiey gorze dziedziczny Xiążąt Czartoryiſkich, ma mieć w ſwoim gruncie miedź, y węgle w ſkáłách według Stárow. wyrębywáne.

NOWA GORA wieś do Tenczyná należąca wſtáwiona w gorách ſwoich kruſzczámi ſrebrnemi, według Rącz.

OYCOW ma ſwego Stároſtę bez Juryſdykcyi, y Zamek ná ſkále wyſokiey, y ſzabelnią.

OLKUSZ Miáſto murem opasáne od Kazimierzá Wielkiego przedtym przyozdobione kamienicámi murowánemi, ále teraz zupełnie zruynowánemi, y tylko przyozdobione Koſciołem Kollegiáckim, y Kláſztorem Auguſtyáńſkim z Koſciołem.

To

To Miáſto wſtáwione Kruſzcámi ſrebrnemi, cynowemi, y ołowiánemi, iákoż ná Przedmieſciách ſwoich ma liczne huty, gdzie robią ołowie, á z ołowiu ſrebro, lub cyne. Te Kruſzce ſą wynálezione przez Zákonniká S. Auguſtyná zá czáſow Kazimierzá Wielkiego Krolá, ktory záraz tám Miáſto fundował y huty fundował, y w pierwſzym Roku záraz 6000. grzywien ſrebrá wyrobiono, á 50000. Cetnarow ołowiu według Rącz. Teraz temi czáſy iák Miáſto zruynowáne, ták y ſzyby, gdzie kruſzce kopáno, wody zálały, ieſzcze iednák niektore huty ſię znayduią ále tylko robią z tych kruſzcow ktore Stárzy wyrzucáli. Bliſko Olkuſzá o milę y dáley wykopuią w gorách kámień moſiądzowy zwány Galmey y Gleit, ktory do Gdańſká poſyłáią, á z támtąd do Szwecyi.

ALWERNIA w láſach y gorách mieyſce wſtáwione Kláſztorem y Koſciołem OO. Bernárdynow.

LIPOWIEC ma Zamek Biſkupi, y w nim więzienie dla winowáycow Xięży, dla ktorych poprawy życia y Seminarium tám ieſt fundowáne. Ma tu bydź w ſtudni wodá táka, w ktorey drzewo leżące w kámień ſię przemienia według Rączyńſkiego.

SKAŁA Miáſteczko do Kláſztoru S. Jędrzeiá należące, gdzie przedtym ten Kláſztor przenieſiony był z Zawichwoſtá, ma mieć w ſwoich gorách mármury wſzelkiego koloru, według Rączyńſkiego.

PIESKOWA SKAŁA ma zamek ná gorze między ſkáłámi dárowána tá máietność od Ludwiká Krolá Száfráncowi zá uderzenie od węgrzyná prowádzące zá ſobą konſekwencyą woyny woyſk Polſkich z Węgierſkiemi aſſyſtuiącemi ná ten czás Ludwikowi R. 1377. teraz ieſt Wielopolſkich

SZCZERZYC Miáſteczko Stołeczne Powiátu ſwego ma Stároſtę bez Jurysdykcyi, wſtáwione Opáctwem Cyſterſkim, fundowánym od Gryfá Woiewody Krákow. R. 1234. w Ludzimierzu, á potym przenieſionym do Szczerzycá przez Prandotę Biſkupá Krákow, y wypoſáżonym włoſciámi.

WIELICZKA Miáſto murem opaſáne od Kazimierzá wielkiego Krolá, wſtáwione ná cáłą Europę Szybámi ſolnemi, ktoremi ſię ſpuſzczáią ná doł ludzie dla wyrębowánia z ſkáł báłwánow ſolnych ná linách, ále procz tego ſą y ſchody ná pierwſzą Kondygnacyą, ktorych ſię ráchuie 456. Ná drugą záś kondygnacyą, y ná trzecią ſpuſzczáć ſię potrzebá. Ná pierwſzey kondygnacyi ſą Káplice S. Antoniego, y S. Magdaleny z Ołtarzámi z ſoli wyrábiánemi, tákże y S. Kunegundy, Ambonáz krzyżem, Statua Auguſtá II. Krolá, ſą y ſciány wielkie zwáne Szpálerowe, gdzie w kolumny wycináią báłwány ſolne, ktore kiedy ſię łupią od ſciány, y upadáią ná ziemię grzmot wydáią z ſiebie iák z Armat, ſą y ulice liczne y ſtaynie dla koni, przy ktorych zrodłá wynikáiące z ſolnych ſkał, á wodá z nich ſłodka, w drugim záś mieyſcu ſłona, ktorą ciągną do gory y z niey wárzą ſol. W tych Szybách R. 1648. ogień ſię był záiął, ledwie w drugim roku ugáſzony, y przez dwá Roki profitu z nich żadnego nie było. W tym Mieſcie ieſt Koſcioł Párafiálny murowány, y Reformaci máią ſwoy Koſcioł y Kláſztor.

SWIĄTNIKI y inne 5. Wſiow należące do uſługi Kátedry Krákowſkiey, wſtáwione Sluſarzámi przedniemi ná cáłą Polſkę, ktorzy Pancerze, Karaceny, okowy ná ſzáble, y wſzelákie zbroie robią.

STANIĄTKI mieyſce wſtáwione Zákonem y Koſciołem Pánien Zákonnych S. Benedyktá fundowánym od Gryfá Káſztelaná Krákow. R. 1253.

NIEPOŁOMICE należące do Wielkorządow Krákow. przyozdobione Zamkiem Krolewſkim, z ktorego Władyſław Jagieło pieſzo ſzedł do Grobu S. Stániſławá z oddániem Chorągwiow odebránych zwyciężonym Krzyżakom. W około tu ſą Puſzcze zwáne Niepołomſkie, nápełnione wſzelákim źwierzem dla zábáwy Krolow.

LANCKORONA ma ſwego Stároſtę bez jurysdykcyi przyozdobione Zamkiem ná wyſokiey gorze od Kazimierzá Wielkiego Krolá murem opaſánym, wſtáwionym wygnániem z niego Garnizonu Maxymilianá Ceſarzá przez Stefaná Bátorego.

KALWARYA wſtáwiona kláſztorem Bernardynow y Koſciołem bárdzo ozdobnym ná gorze, y Káplicámi mármurámi przyozdobionemi, ktore reprezentuią wſzyſtkie Myſteria álbo Táiemnice Męki Páńſkiey, y ſcieſzki ſą rozmierzone z Jerozolimſkiemi, gdzie zewſząd wielki konkurs ludzi bywa, y odpuſty nádane, fundacya ta ieſt Zebrzydowſkich, y Páłác tákże ozdobny z Eremitoryámi Xiążęcia Czartoryiſkiego Chorążego Litt.

BABIA GORA ták zwána, położona zá Lanckorona naywyżſza nád inne w tátrách gory ná ktorey wierzchołku ieſt zrodło zwáne oko Morſkie, bo niezmierzoney głębokości. Wſtáwiona tá gorá w Aptekách, bo ziemiá iey Aptekom ná proſzek ſłuży, y w gruntách iey znaydować ſię ma Merkuryuſz, ziołá ma oſobliwſzey cnoty dla

zdrowia ludzkiego, do Aptek ſłużące, y wody ma bárdzo zdrowe według Rącz. *fol.* 113.

MYSLENICE nád Rabą rzeką Miáſteczko do Káſztelanii Krákowſkiey należące, przyozdobione Koſciołem murowánym Fárnym.

DOBCZYCE Miáſteczko ma ſwego Stároſtę bez Jurysdykcyi, y Zamek w gorze nád Rabą.

MOGILANY przyozdobione Páłácem Jordánow, y Koſciołem murowánym

PROSZOWICE Miáſteczko drewniáne, ále wſtáwione Seymikámi Woiewodztwá Krákow. przyozdobione Koſciołem murowánym Fárnym.

HEBDOW mieyſce wſtáwione nád Wiſłą Opáctwem Kánonikow Regularnych S. Norbertá, y Koſciołem wſpániáłym z dwiemá wieżámi.

WAWRZENCZYCE Koſcioł ma murowány, fundowány od Iwoná Biſkupá Krákowſkiego.

SZKALMIERZ Miáſteczko przyozdobione Kollegiátą Práłátow y Kánonikow należące do Wikaryow Kátedry Krákowſkiey.

KONIUSZA wieś ma Koſcioł ná gorze wyſokiey, y znayduie w ſwoich gruntách Gips, iáko y TONIE wieś Kápitulna pod Krákowem.

XIĄZNICE z innemi do ſiebie należącemi wſiámi dáne Opáctwu Tynieckiemu od Judyty Żony Władyſławá Hermaná.

DZIERŻĄZNA wieś Kápitulna, ma Fárę murowáną dána od Boleſławá Pudyká Biſkupom Krákow. zá kaptywácyą Páwłá Biſkupá Krákow. więzionego w Sieradzu R. 1271. iáko Miech. *lib.* 3. y Dług.

XIĄŻ wielki dáiący Imię Powiátowi ſwemu należy do Margrabiow Pinczowſkich, konſerwuie u ſiebie Acta Ziemſkie, y wſtáwiony w koſciele obrazem Cudownym NN. Pánny, ktory R. 1644. podczás konkurſu ná odpuſcie ludzi począł blednieć, á potym krwáwe łzy wypuſzczáć z oczow, y w ten ſám odpuſt człowiek ná ręce y nogi kuláwy wſtał zdrowy, á Krol Władyſław w krotce umárł; o czym Kochowſki, ſą tu y Auguſtyánie y Páłác marmurámi ozdobiony.

MIECHOW Wſtáwiony fundacyą pierwſzą Kánonikow Regularnych Grobu Páńſkiego R. 1162. przez Jaxę z Domu Gryfow, gdzie ieſt Konwent, y Koſcioł ná tym mieyſcu z Proboſtwem bogátym. R. 1505. ten Koſcioł z Kláſztorem zgorzał wſzyſtek ołowiem pokryty.

IMBRAMOWICE Mieyſce przyozdobione Kláſztorem y Koſciołem Pánien Zákonnych.

WODZISŁAW Miáſteczko Lanckorońſkich z Fárą murowáną.

ZARNOWIEC ma ſwego Stároſtę bez Jurysdykcyi y Zamek murowány ná gorze

OLBROM Miáſteczko ma ſwego Stároſtę bez Jurysdykcyi, przyozdobione Konwentem y Koſciołem Kánonikow Regularnych S. Auguſtyná

JĘDRZEIOW Miáſto wſtáwione Opáctwem, Konwentem y Koſciołem Cyſterſow fundowánym od Gryfow R. 1140. ktorym zápiſáne Miáſto Jędrzeiow, y 7. wſiow z kondycyą że Opáci támeczni obligowáni byli dawáć teyże Familii z káżdego bydlęcia ſerce, y ſledzi kilká wzámiáſt trybutu z Miáſtá, ále ten trybut potym okupili temu Domowi. o czym Miech. *lib.* 3. *cap.* 18. y Kromer. Wſtáwiony ten Konwent w Koſciele ſwoim grobem B. Kadłubká Biſkupá Krákow. Miáſto záś wſtáwione Rokoſzámi R. 1576. y 1607.

LELOW nád Rzeką Białą, dáie Imię Powiátowi ſwemu, ma ſwego Stároſtę bez Jurysdykcyi, murem opaſáne iáko y Zamek od Kazimierzá Wielkiego Krolá, przyozdobione Kláſztorem y Koſciołem Franciſzkánow, y konſerwuie u ſiebie Acta Ziemſkie.

NAKŁO wieś przyozdobiona Koſciołem murowánym, wſtáwiona w Hiſtoryách Máłgorzatą Zoną Woroboſławá Pánią ſwoią, ktora R. 1270. wraz 36. Synow urodziłá, ále tegoż dniá okrceni pomárli

PILICA Miáſto ma Kollegiátę z Práłatámi y Kánonikámi, przyozdobione Zamkiem ufortyfikowánym wſpániáłym y ozdobnym z Ogrodem Włoſkim, y z zwodámi ná gorze. Pod tym Miáſtem rzeká Pilicá z Stáwu poczyna ſię.

OGRODZIENIEC Zamek w ſkále wykuty z rezydencyą dość wygodną Domu Męcińſkich.

OLSZTYN ma ſwego Stároſtę bez Jurysdykcyi przyozdobione Zamkiem ná gorze nád Rzeką Wartą.

KRO-

KROMOŁOW Miáſteczko dáie początek ſwoy Rzece Warcie z iednego zrodłá.

ZARKI Miáſto Męcińſkich nápełnione Zydámi, przyozdobione Páłacem pięknym z Zwierzyńcem y Koſciołem Paulitow Fárnym.

LESNA bliſko Zarek mieyſce wſłáwione Obrazem Cudownym NN. Pánny, y Koſciołem z Konwentem Paulitow.

MSTOW Miáſto nád rzeką Wartą wſłáwione Koſciołem y Konwentem Kánonikow Regularnych S. Auguſtyná fundowánym od Iwoná Biſkupá Krákow. ále Roku 1738. ſklepienie ludzi kilkanáſcie zábiło w Koſciele.

KŁOBUCKO Miáſteczko przyozdobione Koſciołem, y Konwentem tychże Kánonikow, fundowánym od Wolſkiego Márſzałká W. K.

KRZEPICE podobnymże Konwentem y Koſciołem Kánonikow Regularnych przyozdobione, y od tegoż fundowánym co y w Kłobucku. Przytym ma Zamek, y źwierzyniec z konſerwowánym źwierzem dla Krolow, y moſt ná ćwierć mili ciągnący ſię.

DZIERZKOW bliſko Lelowá wieś do Proboſtwá Krákow. należąca, wſłáwiona w Koſciele Obrazem NN. Pánny przywiezionym od Myſzkowſkiego z Kozackich Kráiow Roku 1664. ktory tegoż Roku podczás ſámego Seymu począł łzy wypuſzczáć z oczow przy wielu ludziách według Kochowſkiego.

CZĘSTOCHOWA Miáſteczko wſłáwione JASNĄ GORĄ dla tego, że ná gorze ieſt fundowány Koſcioł y Kláſztor Eremitow S. Páwłá Puſtelniká od Boleſławá Xiążęciá Opolſkiego, á ná ow czás Wieluńſkiego y Dobrzyńſkiego, ktory miał ſobie dáne te Xieſtwá od Ludwiká Krolá, y wraz od niego będąc przełożonym nád Prowincyámi Ruſkiemi upodobał ſobie ná Ruſi w Bełzu Obraz wielkiemi łáſkámi ſtynący NN. Pánny od S. Łukaſzá málowáney, y dla częſtych náiázdow Tátárſkich, y Litewſkich przeprowadził ten Obraz do Częſtochowy, nie mogąc go dáley lubo chciał ku Opolu przeprowádzić, y záraz ná tymże mieyſcu erygował ten Kláſztor y Koſcioł ná gorze Roku 1389., y Paulinow w nim osádził zápiſawſzy im znáczne Dobrá, ále iák Władyſław Jagieło odebrał mu te Ziemie iáko oderwáne od Polſki, ták tym więcey tenże Krol zápiſał temu mieyſcu ſwiętemu, o czym Miech. *Lib. 4. cap. 49.* Potym kiedy to mieyſce poczęło ſprowadzáć do ſiebie nabożnych wiele ludzi z Polſki, Slązká, Węgier, ták że nikt bez konſolacyi łáſk nieprzebránych u tey Nayſwiętſzey Monárchini nie odiechał, ták zewſząd znáczne Skárby temu Kláſztorowi przybywáły, y z tey przyczyny dla beſpieczeńſtwá Forteçá w koło Kláſztoru erygowána, z foſsámi głębokiemi y wáłámi, ktorą zá Janá Kazimierzá Szwedzi attakowáli, y lubo z znáczną potencyą iednák bez ſkutku, bo oczywiſcie widzieli Matronę po murách chodzącą, y broniącą Fortecę, iákoż Roku 1652. Rzeczpoſpolitá ná Seymie pozwoliłá piechoty trzymáć przy tey Fortecy obmyſliwſzy ná nich ſpoſob, á Roku 1658. náznaczyłá przez powtorny Seym Stároſtwo Kłobuckie inkorporowáłá temuż Kláſztorowi. Roku 1676. te Dobrá ich uwolniłá od wſzelkich Stánowiſk, y 30000. złotych náznaczyłá ná aukcyą Fortecy z ſkárbu Roku 1710. Stároſtwo Brzeznickie y Dębowiec inkorporowáłá, y kupienie inſzych pozwoliłá Roku 1717., náznáczywſzy z ſkárbu Litewſkiego 12000. złott. iákoż teraz znáczna Fortecá ieſt y nieprzyſtępna, á naywięcey że ieſt obroniona Protekcyą NN. Mátki. Koſcioł tu ieſt bárdzo wſpániały adornowány wieżą wyſoką, y wewnątrz pięknie ozdobiony, á przy nim Káplicá, gdzie Obraz Cudowny, y wielkiemi ſkárbámi z kleynotow, złotá, y ſrebrá przyozdobiony, Ołtarz záś cáły Hebánowy. Ná dole ieſt Koſcioł S. Bárbary murowány, y przy nim Kláſztor, y Nowicyat Paulitow. Z drugiey ſtrony Miáſteczko Kláſztorne handluiące Obrazámi, Szkáplerzámi, Rożáńcámi, Koronkámi, y wſzelkiemi Galánteryami Duchownemi. Daley ná dole ieſt Częſtochowá Miáſto nád Rzeką Wartą przyozdobione Koſciołem murowánym pod dyrekcyą Paulinow, należy do Stároſtwá Olſztyńſkiego.

POWIAT SĄDECKI.

TEn Powiát ieſt z drugiey ſtrony Krákowá y Wiſły w gorách położony między Tatrámi obfituiącemi w kruſzce y kámienie wſzelákie, ziołá Aptekárſkie, wody zdrowe, y znayduiący w ſobie złote żyły.

Ten Powiát ma Herb TARCZĄ ná dwoie przedzieloną, ná pierwſzey Połowie 3. POLA Czerwone, y 3. żołte alternatą, á ná drugiey połowie w trzech Rzedách po 3. GWIAZDY.

SĄDECZ

SĄDECZ Miáſto murem opasáne nád Dunaycem ma ſwego Stároſtę Grodowego, ktory ſobie kreuie Sędziow y Officyáliſtow Grodzkich, y Grod Powiátu tego tu ſię konſerwuie. Przyozdobione to Miáſto Kollegiatą z Práłatámi y Kánonikámi fundowáną Roku 1447. od Oleſnickiego Kárdynałá y Biſkupá Krákow., y Opáctwem z Konwentem y Kláſztorem Kánonikow S. Norbertá, fundowánym od Władyſławá Jagiełá Roku 1410. W gruntách tego Miáſtá znayduią koperwas według Rącz. y złote żyły máią bydź w gorách, ále ná expenſę nikt nie łoży dla wynálezienia złotá, ma y miedź, według Starowolſkiego. W ſkáłách ſwoich znayduie wodę táką, że gdyby iey kto chciał cokolwiek wziąść y przenieść ná inſze mieyſce, to záraz wzruſza pioruny, chmury, y grzmoty.

SĄDECZ Stáry przyozdobiony Kláſztorem bogátym Pánien Zákonnych S. Fráncisźká, w ktorym S. Kunegundá, żoná Pudyká Monárchy Polſkiego, po śmierci Mężá 13. lát Zákonnicą byłá, y tám Ciáło iey pochowáne Roku 1292. y Cudámi ſłynące.

BOCHNIA Roku 1251. wſtáwione wynálezionemi w ziemi Solámi, zá interceſſyą S. Kunegundy ná ow czás żony nienáruſzoney Boleſławá Pudyká, o ktorey przyſłowie dawne u Proſtáctwá: że S. Kunegundá przenieſłá ſol z Węgier do Polſki w Poság mężowi ſwemu, y tradycya támeczna nieſie, że táż Swięta wyieżdżáiąc z Węgier wrzuciłá pierſcień w ſzyby ſolne Węgierſkie, wynáleźiony potym w ſzybách ſolnych Bocheńſkich, tegoż Roku tám Miáſto założone y Koſcioł S. Mikołáiá tám założony. Ma ſzyb ſolnych w głąb 6. do pierwſzey kondygnacyi, ktorych ma 3. tákimże trybem iák w Wieliczce. Roku 1447. te ſzyby gorzały.

WISNICZ przyozdobiony Kláſztorem y Koſciołem mármurámi wewnątrz przypſtrzonym Kármelitow boſych, y Páłácem wſpániáłym Xiążąt Sanguſzkow.

NOWY TARG Miáſto w gorách nád gránicą Węgierſką ma ſwego Stároſtę bez Juryſdykcyi wſtáwione ſkładámi winnemi, á do tego w gorách ſwoich znayduie żyły złote, miedź, krwawniki, o czym Starow., y Rącz.

CZCHOW Miáſteczko murem opasáne od Kazimierzá Wielkiego Krolá przyozdobione Koſciołem Párafiálnym w ktorym konſerwuie Acta Ziemſkie tego Powiátu. Ma ſwego Stároſtę bez Juryſdykcyi.

CZORSZTYN nád Dunaycem ma Zamek wſtáwiony Roku 1651. rebellią Napierſkiego złączonego z Kozakámi, ále znieſionego przez Biſkupá Krákowſkiego. Ma ſwego Stároſtę bez Juryſdykcyi.

GRZYBOW ma w Stároſtwie ſwoim tákie wody, ktore piiącemu gárdłá wielkie czynią.

ZAKLICZYN dziedziczny Tarłow ma Zamek nád Dunaycem, przyozdobione Fárą murowáną, y Kláſztorem z Koſciołem OO. Reformatow.

MUSZYN ma wody zdrowe, y biáłośc czyniące, kwáſne.

POWIAT BIECKI.

BIECZ Miáſto murem opasáne nád Rzeką Ropą, Stołeczne Powiátu włáſnego ma ſwego Stároſtę Grodowego, ktory ſobie kreuie Sędziow, y Officyaliſtow Grodzkich, w tym Mieſcie konſerwuią ſię Acta Grodzkie. Przyozdobione Koſciołem Fárnym murowánym, y Kláſztorem z Koſciołem Oycow Reformatow. W Mieſcie záś ma ozdobny Rátuſz y z wieżą. W tym Mieſcie przedtym wyzwaláli ſię Kaci. W Gruntách tego Miáſtá znayduią koperwas, y miedź, z Rzeczney záś wody robią ſiárkę.

WOYNICZ ma ſwego Stároſtę bez Juryſdykcyi, y Kollegiátę z Prałátámi, y Kánonikámi.

SPISKA ZIEMIA.

TA Ziemia pod Imieniem Stároſtwá Spiſkiego należy do Węgier, bo od Boleſtawá Krzywouſtego dana w Poságu Stefanowi Synowi Kolomaná Krolá Węgierſkiego z Judytą Corką Roku 1108. według Miech. Ale Roku 1412. Zygmunt Krol Węgierſki, á potym Ceſarz, záſtáwił tę Ziemię Władyſławowi Jagielonowi w 40000. Sexagen Latorum groſſorum, z táką obligacyą, że co rok tá Summa ma tęż Summę podwyżſzáć, pokąd nie będzie wypłácona, ále do tąd niepodobna ták licz-

liczney kwoty wypłacić, y dla tego nie ieſt pewna, żeby tę Ziemię wykupiono. Krolowie tę Ziemię ná Stároſtwo przemienili y chodzi zá Przywileiem, iáko y teraz ieſt Stároſtą Lubomirſki Woiewodá Krákow. Tá Ziemiá rządzi ſię Cudzoziemſkim Trybem, zámyka w ſobie Miáſt 12. procz wielu wſiow.

LUBOWLA z dawná oſobno chodzące w przywileiách Stároſtwo bez Juryſdykcyi, máiące do ſwoiey władzy y intraty 5. Miáſt, teraz przywłáſzczona pod ieden Przywiley Stároſtwá Spiſkiego, ále żeby miáno wykupić Stároſtwo Spiſkie, Lubowelſkie Stároſtwo nie powinno podlegáć temu wykupnu, bo záwſze należące do Korony. ŁĘCKOWA wieś wſtáwioná wodámi zdrowymi kwaśnymi y biáłość ſprawuiącymi.

PODOLENIEC Miáſto przyozdobione Nowicyatem y Koſciołem Piarow, y Szkołámi ozdobnemi. W gruntách tego Miáſtá znayduie ſię ſtal według Rączyńſkiego.

DRUZBAK Miáſteczko wſtáwione wodámi zdrowemi, w ktorych tám wielu chorych ludzi kąpiąc ſię lub piiąc przychodzą do ſiebie, ma y táką wodę w rzeczkách, ktora kámienie z ſiebie robi. W lásách záś ma wodę, nád ktorą lecące ptáſtwo zdycha.

TATRY Gory zwáne KARPACKIE w Powiátách w zwyż námienionych oſobliwie w Sądeckim naywyżſze ſą, y obfituią w wielkie bogáctwá iáko ie opiſuie Starowolſki y Rączyński, że máią znaydować w ſobie dyamenty, rubiny, żyły złote, ſrebrá, ołowie, antimonium do Aptek, ále ná to nikt nie łoży. Tákże w wody zdrowe, y zrodło tákie ma mieć, w ktorym dobrze zmoczywſzy zelázo przemienia ſię w moſiądz. W tych gorách naywięcey ieſt koz, ktore po náywyżſzych ſkałách ſię páſą opárſzy ſię tylko rogámi o ſkałę. Gory między Wieliczką y Krákowem ſą ſiárczyſte.

Woiewodztwo Krákowſkie ma wiele innych Miáſt, ktorych tu niepodobna wſzyſtkich wymienić, ále ciekáwego odſyłam do Taryfy.

XIĘSTWO OSWIECIMSKIE y ZATORSKIE.

TE Xięſtwá należáły przedtym do Sląſká, ále Xiążetá oſtátni Dziedzicowie ſubmittowáli ſię Krolom Polſkim, iáko Wenceſław Xiąże Oſwiecimſki Kazimierzowi IV., á Jan Zatorſki Janowi Woyciechowi Krolom Polſkim. Zá Zygmuntá Auguſtá záś Roku 1564. inkorporowáne do Polſki, y ná 2. Powiáty rozdzielone Oſwiecimſki, y Zatorſki, do ktorych inni przydáią Powiát Zywiecki, y Berwaldcki.

Te Powiáty ſeymikuią wraz w Zatorze, y obieráią ná Trybunał Koronny Deputatá 1., ták iák y ná Komiſſyą Radomſką. Ná Seym záś przedtym obieráli iednego Poſłá, ále Roku 1736. przydány im drugi Poſeł. Tych Poſłow obieráią ná Seymik do Proſzowic przyieżdżáią, y wraz inſtrukcyą bierą z Poſłámi Krákowſkiemi.

Te Powiáty máią iednego Senatorá Káſztelaná Oſwiecimſkiego, y Stároſtę iednego Grodowego Oſwiecimſkiego, ktory ſobie kreuie Sędziow y Officyaliſtow Grodzkich. Urzędnikow záś Ziemſkich ma Powiát Zatorſki wſzyſtkich krom Podkomorzego, y Sędziow Ziemſkich.

Powiát Oſwiecimſki ma Herb ORŁA CZERWONEGO w błękitnym Polu, á w pierſiách Litera O.

Powiát Zatorſki ma ORŁA BIAŁEGO w błękitnym Polu á ná pierſiach Litera Z.

OSWIECIM nád Wiſłą Miáſto Stołeczne Powiátu położone nád Granicą Sląſką, ma Zamek murowány nád Wiſłą, ná ktorego reparacyą pozwoliłá Rzeczpoſpolita Stároſcie brác Akcyzę od Drzewá y Ryb Wiſłą idących do Krákowá. Tu ſię konſerwuią Acta Ziemſkie y Grodzkie, obudwoch Powiátow.

ZATOR Miáſto Stołeczne Powiátu ſwego, ále zniſzczone, tylko wſtáwione Seymikámi Powiátow obudwoch, ma Fárę ſwoią.

KENTY Miáſteczko należy do Stároſtwá Zatorſkiego, przyozdobione Kláſztorem y Koſciołem OO. Reformatow. Záſzczycone Oyczyzną S. Janá Kantego.

ZYWIEC Miáſto z znácznemi Włoſciámi Wielopolſkich, záſtáwione było przez Komorowſkich Krolowey Konſtancyi zá 600000. ále wykupione przez Wielopolſkiego Stolniká á potym Kanclerzá W. K. máiącego zá ſobą Zonę Komorowſką Dziedziczkę.

BOBREK záſzczycone Zamkiem Wielopolſkich.

BERWALD Miáſteczko ma Stároſtę bez Jurysdykcyi, ták iáko y ZATOR, LIPNIK, y BĘDZIN.

SPYTKOWICE ma Zamek y Koſcioł murowány, nád wiſłą wieś wſtáwiona przez wziętego tu zdrádą Henryká Brodátego Xiążęciá Wrocłáwſkiego, ná ow czás Opiekę máiącego Pudyká, przez Konradá Xiążęciá Mazowieckiego, oczym Krom.

XIĘSTWO SIEWIERSKIE.

TO Xieſtwo należáło przedtym do Sląſká, ále R. 1444. Kárdynał Zbigniew Oleſnicki Biſkup Krákow. kupił ie od Wenceſławá Xiążęciá Teſzyńſkiego zá 6000. grzywien Latorum groſſorum, y do Korony Polſkiey inkorporował dárowáwſzy ie wiecznemi czáſy Biſkupſtwu Krákowſkiemu, y odtąd Biſkupi Krákowſcy intytułuią ſię Xiążętámi Siewierſkiemi, rządząc ſię tu abſolutnie. Trybunały ſądzą bez Appellacyi, Sędziow Ziemſkich, ták iáko y Urzędnikow kreuią, nobilituią &c.

SIEWIERZ Miáſto Stołeczne Xięſtwá, ma Zamek ſwoy y Koſcioł murowány, y Acta Grodzkie całego Xięſtwá tu ſię konſerwuią, y tu ſię ſądy wſzelkie ſądzą, ták iáko y Trybunały kiedy przytomny ieſt Biſkup, ále nayczęſciey w Krákowie.

KOZIEGŁOWY Miáſteczko Biſkupie ma Koſcioł murowány.

SŁAWKOW Miáſto tákże Biſkupie, znayduie w gruntách ſwoich ołow, z ktorego przedtym ſrebro robiono, y w bliſkoſci Galmy wiele znayduie.

WOIEWODZTWO SENDOMIRSKIE.

TO Woiewodztwo miewáło tákże włáſnych Xiążąt, ále zá Łokietká przyłączono do Monárchii Polſkiey, graniczy z Krákowſkim, Sieradzkim, Rawſkim, Mazowieckim, Lubelſkim y Ruſkim Woiewodztwámi, y ieſt nayobſzernieyſze nád inne Woiewodztwá w Polſzcze, y może ſię położyć między nayżyznieyſzemi Kráiámi, bo obfituie w wſzelákie zbożá, y naywygodnieſzy ma Port przez wiſłę do Gdáńſká. Oblane ſrodkiem wiſłą, wiſłokiem, Dunaycem, Nidą, Pilicą y wielą innych. Położone w rowninách pięknych, á naywięcey w czyſtych Polách. Obfituie w Kruſzce wſzelákie, á naywięcey w żelázá, Marmury &c. Poławia Jeſiotrow wiele w wiſle, y Łoſoſiow w Dunaycu, obfituie w kredę.

Herb Woiewodztwá

TARCZA ná dwoie przedzielona, ná iedney połowie po práwey ręce ſą 3. POLA czerwone y 3. białe Alternatę, ná drugiey połowie po 3. GWIAZDY trzema rzędámi

SENATOROWIE	KRZESŁOWI	KASZTELANOWIE POWIATOWI.
Woiewodá Sendomirſki		Wiſlicki
		Radomſki
		Záwichoſki
		Zarnowſki
Káſztelan Sendomirſki		Máłogoſki
		Połaniecki
		Czechowſki

Woiewodow liczy ſię z teráznieyſzym Tarłem - - - - - 77.
Káſztelanow z zmárłym Boguſławem Łubieńſkim - - - - - 65.

Po ktorym teraz deklárowána Káſztelaniá Konarſkiemu Káſztelanowi Wiſlickiemu.

Woiewodztwo to ma tychże wſzyſtkich Urzędnikow Ziemſkich, y tym porządkiem iák Woiewodztwo Krákowſkie. Woiewodá ma ſwego Podwoiewodzego. Podkomorzy ma ſwoich Komornikow. Stároſtá kreuie według woli ſwoiey Sędziow y Officyáliſtow Grodzkich.

To Woiewodztwo Seymikuie w Opátowie, przedtym obieráło ná ſeym POSŁOW 6. ále według Konſtytucyi R. 1736. obiera 7. DEPUTATOW ná Trybunał 2. KOMISSARZA ná Komiſſyą Radomſką 1.

Woiewodztwo Sendomirſkie zámyka w ſobie Powiátow 7. - - Właſny Sendomirſki

Te Powiáty máią właſnych Stároſtow Grodowych, iáko Sendomirſkiego, Radomſkiego, Stężyckiego, Nowomieyſkiego, Chęcińſkiego, y Opoczeńſkiego, ktorzy kreuią ſobie właſnych Sędziow y Officyaliſtow Grodzkich. Też ſáme wſzyſtkie Powiáty máią właſnych Urzędnikow Ziemſkich procz Podkomorzego, y Sędziow Ziemſkich.

- Radomſki
- Stężycki
- Wiſlicki
- Chęciński
- Opoczyński
- Pilznieński

Stároſtowie nie Grodowi tego Woiewodztwá: ſą Solecki, Zawichoſki, Szydłowſki, Zwoliński, Rycki, Ryczywolſki, Ropczycki, Małogoſki, Radoſzycki, Pilznieński, Wiſlicki, procz wielu Dzierżaw Krolewſkich, od ktorych ſię teraz Poſſeſſorowie zwykli intytułować Stároſtámi.

Woiewodztwo Sendomirſkie ma wiele Miáſt, między ktoremi nayznácznieyſze tu wymienię, iáko

SENDOMIRZ Miáſto murem opaſáne od Kazimierzá Wielkiego, tak iáko y Zamek, ále 20. Marcá R. 1656. od Szwedow minámi wyſádzony z Aktámi całego Woiewodztwá. Miáſto to położone nád wiſłą ná gorze, przyozdobione Kollegiatą fundowáną od Kazimierzá Wielkiego z Prałátámi y Kánonikámi. Záſzczycone tákże Koſciołem, Collegium, y Szkołámi OO. Jezuitow, pod ktorych dyſpozycyą ieſt Burſa y Seminarium dla Młodzi Szlácheckiey. Jeſt tu y Konwent z Koſciołem Dominikáńſkim pod Tytułem S. Jákubá fundowány od Adleidy Zákonnicy Corki Kazimierzá II. R. 1200. ktora támże leży pochowána R. 1211. Jeſt tu Kláſztor y Koſcioł Oycow Reformatow przenieſiony z Przedmieſcia, ieſt y Koſcioł S. Duchá pod dyrekcyą Kánonikow Grobu Páńſkiego, konſerwuie u ſiebie Acta Grodzkie Powiátu właſnego. To Miáſto naypodlegleyſze było náiázdom Tátárſkim, Litewſkim, y Ruſkim, ále też y ieſt wſtáwione R. 1241. Krwią Męczennikow wielu rozláną przez Tátárow. Tákże R. 1259. á trzeci raz R. 1260. o czym Miech. *lib. 3. cap. 39.* y inni, y tenże dodáie, że oſtátni raz ták wiele krwi Chrześciáńſkiey rozlali Tátárowie y w Mieſcie, y w Zamku, że zrodłámi krew płynełá do wiſły, w tenże ſám czás y 40. Męczennikow zábitych od Tátárow w Kláſztorze Dominikáńſkim, dla czego Prandotá Biſkup Krákow. u Alexandrá IV. Papieżá wielkie Odpuſty wyiednał dla náwiedzáiących cmętarz Pánny Maryi w Sendomirzu, gdzie Ciáłá niezliczone SS. Męczennikow ſpoczywáią, o czym Miech. Krom. y Dług. ſwiádczą. Bliſko Sendomirzá ieſt Kláſztor Kamedułow w láſách od Tęczyńſkich fundowány, Bliſko Sendomirzá ma bydź w Gruntach Kámien do proby ſreber bárdzo dobry.

ZAWICHOST ma ſwego Stároſtę bez Jurysdykcyi, ále Miáſto należy do S. Jędrzeiá Pánien Zákonnych w Krákowie, ktore tu były fundowáne od Boleſławá Pudyká R. 1258. ále dla Tátárſkich náiázdow do Skáły przenieſione, á z támtąd do Krákowá R. 1261. W tym Mieſcie ieſt Kláſztor y Koſcioł Franciſzkánow. Polá záś wſtáwione bátálią wygrána Polakow przeciw Ruſi, ná ktorey Roman Xiąże Chalicki, á zdraycá Polſki zábity R. 1205.

OPATOW Miáſto nápełnione Zydámi, przyozdobione iednák Kollegiatą murowáną, przedtym záſłoną było Heretykow Templaryuſzow, teraz záś wſtáwione Seymikámi Woiewodztwá całego.

S. KRZYZ álbo Łyſa gorá wſtáwione Opáctwem, Konwentem, y Koſciołem pod dyrekcyą Benedyktynow fundowánym R. 1006. od Boleſławá Chrábrego ná inſtancyą Emeryká ſyná S. Stefaná Krolá Węgierſkiego podczás polowániá ich ná tym mieyſcu, ktoremu Kláſztorowi tenże Emeryk dárował znáczną Partykułę Drzewá Krzyżá S. do tąd wielkiemi cudámi ſłynącą. R. 1370. ten Kláſztor był zrábowány przez Litwę od Keyſtudá Xiążęciá Litt. y Drzewo Krzyżá S. zábráne, ále ten woz, ná ktorym było, áni ſię ruſzył z gránic Polſkich, y ták zá rádą wieſzczkow oddáne było Karaboli Szláchcicowi Niewolnikowi z tą kondycyą uwolnionemu, żeby był odnioſł to drzewo ſwięte ná ſwoie mieyſce.

KOPRZYWNICA Miáſteczko przyozdobione Opáctwem Cyſterſkim, fundowánym R. 1185. przez Kazimierzá III. á potym znácznie wypoſáżonym przez Fámilie Bogoryow y Habdankow.

KLIMONTOW Miáſteczko przyozdobione Kollegiátą y Kláſztorem Dominikáńſkim.

ŁAGOW Miáſto z Włoſciámi znácznemi dárowáne Biſkupom Kujawſkim od Judyty żony Władyſławá Hermaná, wſtáwione garkámi y dzbankámi ná całą Polſkę.

STASZOW Miáſteczko ſtáwne w głownie do Szabel Polſkich.

RAKOW Miáſteczko przedtym podległe Aryánom, y ich błędámi zárázone tu były Szkoły, ále po wygnániu ich Zadzik Biſkup Krákowſki osádził tám Duchownych pobożnych, y teraz tám ieſt piękny Koſcioł iák nowy.

SZYDŁOW Miáſto murem opasáne, iáko y Zamek od Kazimierzá Wielkiego Krolá, ma Stároſtę bez Juryſdykcyi, wſtáwione potyczką Polakow z Tátarámi Roku 1241. między Chmielnikiem, ále Tátárowie wygráli, y Krákow náiechali.

RADOM Miáſto Stołeczne ſwego Powiátu, ma ſwego Stároſtę z Juryſdykcyą, Sędziow, Kancellaryą y Acta Grodzkie y Ziemſkie, ták iáko y Urzędnikow Ziemſkich nowo kreowánych ná Seymie Roku 1726. procz Elekcyonálnych. Miáſto to iáko y Zamek murem opasáne od Kazimierzá Wielkiego, Krolá wſtáwione Trybunałámi czyli Komiſſyámi corocznie ſię tám odpráwuiącemi. Przyozdobione Koſciołem, Collegium, y Szkołámi OO. Piarow, fundowánych od Waſowiczow, ná Przedmieſciu záś ſą Bernardyni y Kláſztor z Koſciołem Pánien Zákonnych pod tytułem S. Scholaſtyki, w Mieſcie Koſcioł Fárny.

IŁZA Miáſto nád rzeką kámioną murowáne, y murem opasáne od Floryaná Biſkupá Krákow. Roku 1375. przyozdobione murowánym Koſciołem, y Zamkiem ná wyſokiey ſkále wſtáwione garkámi przedniemi.

SZYDŁOWIEC ma Zamek murowány. SKARYSZOW, PRZYTYK Miáſteczká nie ciekáwe, tylko máiące Fáry ſwoie. SOLEC nád Wiſłą przeciw Piotrawinu ma mieć mármury w Gorách. JANOWIEC, TARŁOW przyozdobione Pálacámi pięknemi.

KUNOW Biſkupow Krákowſkich klucz wſtáwiony u Starowolſkiego w gruntách ſwoich czyli ,orách marmurámi wſzelkiego koloru, oſobliwie czerwonego y zielonego.

SŁĘZYCA Miáſto Stołeczne ſwoiego Powiátu, ma ſwego Stároſtę Grodowego, ták iák Radom, y Urzędnikow Roku 1726. nowo erygowánych, ma mieć w Gruntách kredę.

SIECIECHOW mieyſce przyozdobione Opáctwem y Konwentem Benedyktynow fundowánym od Boleſławá Chrabrego Roku 1010. á wyposáżonym od Siecechá Hetmaná Domu Toporow.

PIOTRAWIN nád Wiſłą mieyſce wſtáwione Cudem S. Stániſławá Biſkupá Krákowſkiego, ktory tám wſkrzeſił Piotrawiná Dziedzicá tey wſi, o czym Hiſtorya, gdzie ieſt Koſcioł pięknie wymurowány, przyozdobiony grobem tegoż B. Piotrawiná.

WISLICA Miáſto Stołeczne Powiátu ſwego, máiącego włáſnych Urzędnikow ták iák y Radom nowo erygowánych Roku 1736. Miáſto nád Nidą nád błotámi wyſtáwione, y murem opasáne, iáko Kollegiata fundowána od Kazimierzá Wielkiego, ále zupełnie zruynowáne. wſtáwione w Kronikách Roku 1134. kiedy od Węgrzyná zdradą było náiezdnikom Ruſom otworzone w nocy, gdzie liczne Fámilie Szlácheckie wycięte, á hultáiowi oczy wyłupáne y virilia oderznięte. Stárowolſki piſze *pag. 28.* że gádziny z błot támecznych przenieſionie ná inne mieyſce záraz zdycháią, á ná mieyſcu ſwoim nie ſą záiádłe.

NOWE MIASTO, álbo KORCZYN nád Wiſłą, ma ſwego Stároſtę Grodowego y Sędziow Grodzkich, y Acta iák Grodzkie, ták Ziemſkie konſerwuie u ſiebie, przyozdobione Konwentem y Kláſztorem Dominikáńſkim, fundowánym od Kazimierzá Wielkiego, wſtáwione Generałámi Woiewodztw Máłopolſkich.

OPATOWIEC nád Wiſłą do Opáctwá Tynieckiego należący, Miáſto przyozdobione Kláſztorem Dominikáńſkim fundowánym od Tomáſzá Opátá Tynieckiego Roku 1282.

BUSKO Miáſteczko przyozdobione Kláſztorem y Koſciołem Pánien Zákonnych S. Norbertá, gdzie Roku 1664. Pan JEZUS biczowány przy kolumnie krwáwe krople z ſiebie wypuſzczał, o czym Kochow.

CHROBESZ do Pinczowſkiego Márgrabſtwá należąca wieś wſtáwiona Zamkiem rezydencyonálnym Boleſławá Chrabrego od niegoż wyſtáwionym y názwánym według Dług. Teraz przyozdobione Fárą murowáną y Pálácem.

PINCZOW nád Nidą Miáſto Stołeczne Márgrabſtwá Myſzkowſkich á teraz Wielopolſkich przyozdobione Zamkiem ná gorze, żwierzyńcem, y Kláſztorem Paulitow

litom, á ná dole Kláſztorem OO. Reformatow, gruntá okoliczne naywięcey obfituią w anyże y pſzenice.

BESZOW mieyſce przyozdobione Konwentem y Koſciołem Paulinow, y bliſko z tąd ieſt Páłác Xiążąt Czartoryiſkich, bárdzo piękną Architekturą wyſtáwiony.

STOBNICA ma ſwego Stároſtę bez Juryſdykcyi, przyozdobione Fárą murowáną, y Kláſztorem OO. Reformatow.

CHĘCINY Miáſto Stołeczne Powiátu właſnego máiącego właſnych Urzędnikow ták iák Radom, ma Stároſtę Grodowego, y Acta Grodzkie y Ziemſkie konſerwuie, przyozdobione Kláſztorem Franciſzkáńſkim, y Fárą murowána. Wſtáwione u Starowolſkiego y u Rącz. w gorách mármurámi, ołowiámi, ſrebrem, y lázurem.

KIELCE Miáſto Biſkupow Krákow. rezydencyonálne ná Zimę, gdzie máią Páłác bárdzo wſpániały, y przy nim Kollegiata z Prałatámi y Kánonikámi, fundowána od Gedeoná Biſkupá Krákow. Roku 1171. według Krom. Jeſt tu y Seminarium pod dyrekcyą Bartoſzkow fundowáne od Szaniawſkiego Biſkupá Krákow. Roku 1724. W gruntách Kieleckich według Stárowolſkiego znayduią ſię ołowie, cyná, ſrebro, kámienie młyńſkie, moſiądz, lázury.

BORZĘCIN Miáſto Biſkupie murem opasáne od Floryaná Biſkupá Krákow. Roku 1375., przyozdobione Zamkiem rezydencyonálnym Biſkupim, ma mieć w gruntách ſwoich moſiężne kruſzce, miedź y lázurową gorę ále naywięcey obfituie w kuźnice żelázne w około. Bliſko tego Miáſtá ieſt ná gorze Koſcioł y Kláſztor Bernardyńſki w leſie iák ná puſzczy pod tytułem S. Kátárzyny.

WĄCHOCKO wſtáwione Opáctwem Cyſterſkim, fundowánym Roku 1179. przez Gedeoná Biſkupá Krákow. nád rzeką kámioną ſławne w piwá.

PRZEDBORZ ma Fárę y Zamek wymurowány od Kazimierzá wielkiego pod dyrekcyą Stároſty bez Juryſdykcyi.

MAŁOGOSZCZ ma ſwego Káſztelaná y Stároſtę bez Juryſdykcyi.

SAMSONOW wſtáwiony kuźnicámi zeláznemi, gdzie wſzelkie ryſztunki woienne y armaty kuią, należy do Kielc.

SĘCYMIN Miáſteczko ma bydź wſtáwione w gruntách ſwoich lázurowym kámieniem, y ſrebrem.

OPOCZNO Miáſto Stołeczne Powiátu ſwego máiącego Urzędnikow właſnych ták iák Rádom nowo erygowánych Roku 1736. ma ſwego Stároſtę Grodowego, murem opasáne od Kazimierzá Wielkiego Krolá, w ktorym konſerwuie Acta Ziemſkie y Grodzkie.

GIELNIOW wſtáwione piwámi dobremi, y záſzczycone Oyczyzną S. Władyſławá Gielnowczyká Zákonu Bernardyńſkiego.

SKRZYNNO wſtáwione zá Boleſtawá Krzywouſtego Gráfſtwem uprywileiowánym wielą wſiow Piotrkowi Duninowi, ktory Skárbámi Duńſkiemi zbogácił Krzywouſtego, o czym w hiſtoryi iego. Tenże Piotrek wymurował w Polſzcze Koſciołow 77., po nim Familiá Duninámi ſię názywa á pieczętuie Łabędziem. Tenże Piotrek z Władyſławem Krzywouſtego Synem poluiąc żártem wymowił ſwáwolą o Kryſtynie żonie iego, o czym dowiedziáwſzy ſię Kryſtyná rozgniewána, wyperſwadowáłá Mężowi, że mu kazał iezyk wyiąć y oczy wyłupáć, ále Cudem P. Bogá ieſzcze 5. lát po tey Tyrannii żył, y mowił, y widział według Miech. *Cap. 17. Lib.* 3. pochowány w Wrocłáwiu u S. Wincentego, z tymi wierſzámi ná nádgrobku.

Hìc ſitus eſt Petrus, Maria Conjuge fretus
Marmore ſplendente, Patre Gvilelmo peragente.

To Miáſto teraz ieſt Opátá Suleiowſkiego

PRZYSUCHA Miáſteczko nowo erygowáne wſtáwione wſzelkim rzemieſlnikiem ſámemi Niemcámi.

ODZYWOŁ Miáſteczko ſławne w piwá dobre.

STUDZIANNA mieyſce Cudámi ſłynące ziáwionemi przy Obrazie NN. Pánny Roku 1664., y approbowánemi przez Prazmowſkiego Prymasá Roku 1667., y ſam ſwoią ręką Prymas Obraz Ludowi wyſtáwił publicznie, o czym Kochow. á Koſcioł wyſtáwił Zbąſki Archidyakon Gnieznień., y wyposáżył przez Konstt. Roku 1673. y wprowádzeni támże ſą Xięża Kongregacyi S. Filipá Neryuſzá.

PILZNO Miáſteczko Stołeczne Powiátu ſwego máiącego Urzędnikow Ziemſkich, ták iák y inne nowo erygowánych Roku 1736. ma Stároſtę bez Juryſdykcyi przyozdobione Fárą y Kláſztorem Auguſtyáńſkim.

TARNOW Miáſto przyozdobione Kollegiatą z Proboſtwem Infułackim, Prelaturámi y Kánoniámi, fundowáną Roku 1400. przez Tarnowſkiego Woiewodę Sendomirſkim, ſą tu Kláſztory y Koſcioły Pánien Benedyktynek, y Bernardynow.

KOLBUSZOWA Miáſteczko wſławione manufakturámi Stolárſkiemi y Snecerſkiemi, przyozdobione Páłácem Xiążąt Sanguſzkow.

DZIKOW Miáſto Tarnowſkich wſławione w Koſciele Dominikáńſkim Cudownym Obrazem Mátki Boſkiey.

BARANOW z Páłácem Xiążąt Sanguſzkow nád Wiſłą. PRZECŁAW, MIELEC, y innych wiele miáſt ma to Woiewodztwo, ktorych ciekáwy może ſię nápátrzyć w Taryffie. DAMBROWA Lubomirſkich z Zamkiem, w bliſkoſci wſławioná dźbankámi y garkámi bárdzo przednimi.

WOIEWODZTWO LUBELSKIE.

TO Woiewodztwo náleżáło záwſze do Woiewodztwá Sendomirſkiego, Ziemią ſię tylko rządząc pod dyrekcyą iednego Káſztelaná, ále zá Kazimierzá IV. oddzielone ná Woiewodztwo Roku 1471., o czym Krom. *lib. 28.* Bielſki *fol. 4.* y *fol. 462.* Stryikow. *fol. 653.*

Graniczy z Mazowieckim, Podlaſkim, Brzeſkim, Ruſkim, y Sendomirſkim Woiewodztwámi.

Kray záś w to wſzyſtko obfituie co y inne Woiewodztwá. oblany rzekámi Wiſłą, wieprzem, ſanem, y wielą innemi, obfituie w kredę.

Herb Woiewodztwá

JELEN BIAŁY ROGATY, y ná iego ſzyi KORONA KROLEWSKA, á przednie nogi iák do lotu zápędzone w Polu czerwonym.

Ma Senatorow WOIEWODĘ, y KASZTELANA Lubelſkich.

Woiewodow liczy z teráznieyſzym Tarłem - - - - - - 31.

Káſztelanow záś z teráznieyſzym Suchodolſkim - - - - - 53.

Urzędnikow ma to Woiewodztwo tychże sámych, y tym porządkiem iák Woiewodztwo Krákow. Woiewodá kreuie Podwoiewodzego, Podkomorzy Komornikow, Stároſtá Sędziow, y Officyáliſtow Grodzkich.

To Woiewodztwo ſeymikuie w Lublinie gdzie obiera POSŁOW 3. ná Seym, á ná Trybunał DEPUTATOW 2. ná Komiſſyą Radomſką KOMISSARZA 1.

Zámyka w ſobie Powiátow 3. ktore názywa Ziemiámi, to ieſt;

Te 3. Powiáty máią Urzędnikow Ziemſkich właſnych, procz Elekcyonálnych ſamey Ziemi Lubelſkiey ſłużących, á ráczey cáłemu Woiewodztwu. } Ziemiá Lubelſka, Ziemia Łukowſka, Powiát Urzędowſki

Stároſtow Grodowych ma to Woiewodztwo 2. Lubelſkiego y Łukowſkiego, ktorzy ſobie kreuią Sędziow, y Officyaliſtow Grodzkich. Stároſtow záś nie Grodowych ma Kazimierſkiego, Parczowſkiego, Urzędowſkiego, y innych partykulárnych Woytow.

Między naznácznieyſzemi Miáſtámi tego Woiewodztwá, procz wielu partykulárnych, liczy ſię

LUBLIN Miáſto Stołeczne cáłego Woiewodztwá nád Rzeką Byſtrzną murem opasáne ták iáko y Zamek wymurowány ná gorze od Kazimierzá Wielkiego Krolá, wſławione Trybunałámi Głownemi Koronnemi, tu ſię corocznie odpráwiáiącemi, dla czego w Rynku ma murowáne kámienice, ktore znácznie ſię ruynuią, y Rátuſz doſyć wſpániały przyozdobiony wielką Izbą ſądową Herbámi Kápituł y Woiewodztw według mieyſcá y porządku upſtrzoną, gdzie ſię Trybunał agituie. Ná Przedmieſciách przyozdobione wielą Páłácámi, y dworámi Szlácheckiemi. W Mieſcie ma Kollegiátę z Prałátámi y Kánonikámi, pod tytułem S. Michałá fundowáną Roku 1282. od Leſzká czarnego ná podziękowánie temu Swiętemu zá pewną deklarowáną wygráną przez ſen przeciwko Litwie, ktorzy zrábowáwſzy Lubelſką Prowincyą, uchodzili ná odwrot, ále Leſzko ich zgonił y 14000. znioſł, zdobyczy wſzyſtkie odebrał, nie ſtráciwſzy y iednego ze ſwoich ludzi z 6000., o czym Miechow., y inni ſwiádczą. Jeſt tu tákże Koſcioł piękny, Collegium y Szkoły OO. Jezuitow, ſą y Dominikáni, ktorzy w ſwoim Koſciele máią znáczną partykułę

tykulę Drzewá Krzyżá S. ſą y Auguſtyánie ná Przedmieſciu, Karmelici boſi, Bernardyni, Bonifratrowie, Karmelici trzewiczkowi, Reformáci, Fránciſzkáni, Kápucyni wſzyſcy máiący Koſcioły piękne. Przytym ſą y Pánny Wizytki, ktore Roku 1702. zgorzały, gdzie 27. Pánien znáczney Subſtancyi Dám młodych, y Zákonnic w perzynę poſzło, ále ſię nowo funduią, ſą tu y Bernardyńki, Pánny Miłoſiernie y Trynitarze. Przytym Koſcioł S. Duchá wſławiony Obrazem Mátki NN. Cudownym, iáko y w Kollegiácie Pan JESUS ukrzyżowány z Rátuſzá przenieſiony, widziány podczás Trybunału, że przy wielkim ludzi konkurſie wypuſzczał z ſiebie łzy Roku 1728. Jeſt tu y u Pánien Brygitek NN. Pánná Boleſna, ktorey y iá w chorobie iuż práwie ſmiertelney doznałem łáſki Roku 1739. będąc ná Funkcyi Trybunału z Kápituły Krákowſkiey. Jeſt tu Koſcioł y Seminarium Miſſyonarzow ná gorze fundowány, ſą y Dominikáni Obſerwánci w polu zá Przedmieſciem Krákowſkim. W Zamku tutecznym Acta Ziemſkie y Grodzkie ſię konſerwuią, y Stároſtá Lubelſki procz Sędziow Grodzkich ma y Podſtároſciego Juryſdykcyą tákże ſwoię máiącego.

KRASNIK Miaſteczko Ordynacyi Zámoyſkiey, opasáne murem, ma Koſcioł y Konwent Kánonikow Regularnych S. Auguſtyná.

LEWARTOW Xiążąt Sanguſzkow, iáko y JAKUBICE z Páłácámi pięknemi oſobliwie w Lewartowie ogrod przy Páłácu bárdzo piękny.

PIASKI Miáſtecko drewniáne, z Zborem Luteriſkim.

ŁĘCZNA Miáſteczko wſławione iármárkámi ná konie nád Rzeką wieprzem.

PRZYBYSŁAWICE Krolewſzczyzná Xiążąt Czartoryiſkich, ma Páłác bárdzo ozdobny y ogrod ták iáko y OPOLE Tarłow.

ŁUZOW Miáſto Stołeczne ſwoiey Ziemi máiącey właſnych Urzędnikow Ziemſkich procz Elekcyonálnych, ták iáko y Stároſtę Grodowego, Sędziow y Officyaliſtow Grodzkich, y w tym Mieſcie Acta Ziemſkie y Grodzkie ſię konſerwuią. Przyozdobione to Miáſto Koſciołem, Collegium, y Szkołámi OO. Piarow, y wſławione iármárkámi ſławnemi ná konie.

PARCZOW Miáſteczko wſławione dáwnemi czáſy częſtą Rezydencyą Władyſławá Jagiełá, ma ſwego Stároſtę bez Juryſdykcyi.

URZĘDOW Miáſteczko w murze ma ſwego Stároſtę bez Juryſdykcyi, Stołeczne Powiátu właſnego ma Urzędnikow Ziemſkich nowo erygowánych Roku 1726. procz Elekcyonálnych.

PUŁAWY nád Wiſłą wſławione Páłácem pięknym y Rezydencyą Xiążąt Czartoryiſkich.

KAZIMIERZ nád Wiſłą ma ſwego Stároſtę bez Juryſdykcyi, przyozdobione Páłácem y Koſciołem murowánym, iáko y wielą ſpikrzámi murowánemi nád Wiſłą, y záſzczycone połowem ieſiotrow w Wiſle.

W Woiewodztwie tym ieſt dáleko więcey Miáſt y wſiow z Páłácámi y Koſciołámi murowánemi, ktorych że tu nie można wyrazić wſzyſtkich, odſyłam ciekáwego do Taryffy.

WOIEWODZTWO PODLASKIE.

TO Woiewodztwo mieſzkáne było przez Jacwingow, ktorzy wraz z Litwą częſto náieżdżáli Granice Polſkie, ále Boleſław Pudyk Roku 1263. po Tátárſkim zniſzczeniu Kráiu Polſkiego, zebráwſzy woyſko Polſkie poſzedł przeciw nim, ktorych wſzyſtkich zniosł, reſztę do Chrztu S. przywiodł, Biſkupſtwo dla nich w Łucku fundował, y Kray ich ſobie przywłáſzczył, ktory Kray potym Kazimierz IV. Krol Polſki odłączył był od Korony przyłączywſzy do Litwy, z nowu Roku 1543. zá Zygmuntá Auguſtá przyłączony do Polſki. Graniczy z Xieſtwem Litt. y Mazowieckim, Lubelſkim y Wołyńſkim Woiewodztwámi. Oblany wielą Rzek, oſobliwie Bugiem y Narwą, y z tąd obfituie w znáczne kreſcencye, ktoremi naywięcey prowiduie Warſzawę podczás publik Seymowych, w rowninách położone.

Herb Woiewodztwá

ORZEŁ BIAŁY w Polu czerwonym z iedney ſtrony, á z drugiey ſtrony POGONIA LITEWSKA.

Ma Senatorow WOIEWODĘ y KASZTELANA Podláſkich.

Woiewodow liczy z teráznieyſzym Grafem Siedlnickim - - - - 21.

Káſztelanow záś z teráznieyſzym Miączyńſkim - - - - - - 22.

Woie-

Woiewodztwo to zámyka w ſobie 3. Ziemie - - Ziemię Drohicką Mielnicką y Bielſką

Te Ziemie wſzyſtkie máią właſnych Urzędnikow wſzyſtkich Ziemſkich, y tym porządkiem iáko Woiewodztwo Krákowſkie.

Podkomorzowie tych Ziem maią ſwoich Komornikow. Stároſtowie záś Grodowi kreuią ſobie Sędziow, y Officyaliſtow Grodzkich. Woiewodá záś ná całe Woiewodztwo kreuie Podwoiewodzego. Stároſtowie nie Grodowi tego Woiewodztwá ſą; Branſki, Kleſzczelowſki, Narewſki, Auguſtowſki, Raygrodzki, y Łoſicki.

To Woiewodztwo ſeymikuie w Drohiczynie, gdzie obieráią POSŁOW ná Seym z káżdev Ziemi po 2., y DEPUTATOW ná Trybunał 2. y KOMISSARZA 1. ná Komiſſyą Radomſką.

Woiewodztwo to ma Miáſt y Miáſteczek wiele, między ktoremi náyznáczniey-ſze ſą:

DROHICZYN Miáſto Stołeczne Ziemi ſwoiey nád Bugiem położone máiące ſwego Stároſtę z Juryſdykcyą, iáko y Sędziow, y Officyaliſtow Grodzkich, y Acta cáley Ziemi u ſiebie konſerwuie, przyozdobione Koſciołem, Collegium, y Szkołámi Jezuickiemi.

MIELNIK nád Bugiem Miáſto Stołeczne ſwoiey Ziemi, ma ſwego Stároſtę Grodowego, Sędziow y Officyaliſtow Grodzkich, y Acta ſwoiey Ziemi konſerwuie u ſiebie.

BIELSKO nád Rzeką Białą Miáſto Stołeczne Ziemi ſwoiey drewniáne ma Urzędnikow y Stároſtę ſwego ták iák y inne, y Acta Ziemi konſerwuie u ſiebie, ſą tu Karmelici.

BRANSKO Miáſteczko drewniáne nád Rzeką Nurem máiace ſwego Stároſtę.

TYKOCIN nád Rzeką Narwą y błotámi wielkiemi, przedtym Fortecá mocna, y w niey Skárb Zygmuntá Auguſtá był konſerwowány, potym zá Janá Kazimierzá dáne było dziedzicznym ſpoſobem od Rzeczypoſpolitey Czarneckiemu Woiewodzie Ruſkiemu zá wiádome całemu Swiátu iego woienne akcye, teraz to Miáſto nápełnione Zydámi należy do Fámilii Branickich

BIAŁYSTOK o 4. mile o Tykocinà nád Narwą, przyozdobione Páłácem wſpániałym, pięknym y weſołym rezydencyonálnym Branickiego Hetmaná Polnego, y Koſciołem murowánym bárdzo pięknym, y Kláſztorem, wſtáwione chorobą długą NN. Auguſtá II. Roku 1726.

KNISZYN Miáſteczko między błotámi y lásámi wſtáwione śmiercią Zygmuntá Auguſtá.

WĄGROW Miáſteczko Kraſińſkich przyozdobione Koſciołem pięknym, y Seminarium Bartoſzkow, ták iáko y Koſciołem y Kláſztorem Reformáckim.

WOIEWODZTWO RUSKIE.

NAmieniełem iuż doſyć w Hiſtoryi Krolow Polſkich, iáko záwſze naywięcey klotni przez uſtáwiczne krwi rozlánia, y wſtępne bátálie Monárchowie náſi miewáli z Xiążętámi Ruſkiemi náiezdnikámi gránic Polſkich, iáko oſobliwie Boleſław Chrabry, y po nim Sukceſſorowie iego áż do Kazimierzá Wielkiego, ktory ná koniec záwoiował, y przymuſił Ruś do poſtuſzeńſtwá przyłączywſzy ią do Polſki, á potym ná Woiewodztwá, Ziemie, y Powiáty rozdzielił Roku 1342. przełożywſzy im trybem Polſkim wſzelkie Urzędy. Lubo záś Woiewodztwo Kijowſkie ma Prym w Senácie przed Ruſkim, iednák dla lepſzego porządku przekładam tu Woiewodztwo Ruſkie iáko naybliżey graniczące z Polſką, bo z Woiewodztwámi Krákowſkim, Sendomirſkim, Lubelſkim, Belſkim, Podolſkim, y gory Tátry dzielą go od Węgier. Kray Woiewodztwá Ruſkiego może ſię názwáć obiecánym od Páná Bogá, bo wſzyſtek ieſt w gruntách żyznych, tłuſtych, y czarnych, naywięcey obfituiących w zbożá wſzelákiego gatunku, y bez wielkiey pracy Goſpodárzow, w gorách y polách czyſtych położony, oblany rzekámi; Sanem, Bugiem, Wieprzem, Wiſłoką, y wiela innemi, iáko y ieziorámi, ſtáwámi obſzernemi, przytym obfituie w ſole, ktore tám robią z wod ſłonych ſtudziennych y zrodelnych, ma kuźnice żelázne, huty ſklane, á naywięcey obfituie w ſtádá koni, bydeł, y wſzelkie w lásách zwierzá dzikie.

SENA-

SENATOROWIE KRZESŁOWI	KASZTELANOWIE POWIATOWI.
Arcybiſkup Lwowſki	Przemyſlſki
Biſkup Przemyſlſki	Chalicki
Biſkup Chełmſki	Sanocki
Woiewodá Ruſki	Chełmſki
Káſztelan Lwowſki	

Arcybiſkupow Lwowſkich liczy to Woiewodztwo z teráznieyſzym Wyżyckim - - - - - - - - - - - - - - - 31.
Biſkupow Przemyſlſkich z teráznieyſzym Czapſkim - - - - 48.
Biſkupow Chełmſkich z teráznieyſzym Szembekiem - - - 41.
Woiewodow Ruſkich z teráznieyſzym Xiążęciem Czartoryiſkim - 37.
Káſztelanow Lwowſkich z teráznieyſzym Siemieńſkim - - - - 32.

Herb Woiewodztwá

LEW ZŁOTY w koronie złotey w Polu błękitnym wſpieráiący przednięmi łápámi ná ſkáłę.

To Woiewodztwo zámyka w ſobie Ziem 6. - -
1. Ziemiá Lwowſka.
2. Przemyſlſka
3. Sanocka
4. Chalicka
5. Chełmſka
6. Zydaczewſka.

Te Ziemie wſzyſtkie máią ſwoich Urzędnikow y Stároſtow Grodowych, według porządku pod Woiewodztwem Krákowſkim opiſánego. Woiewodá záś ma Podwoiewodzego ſwego procz tych Urzędnikow.

Woiewodztwo Ruſkie Generały ſwoie odpráwuie w Wiſni, ále káżda Ziemiá obiera ſobie Poſtow, y Deputatow.

ZIEMIA LWOWSKA.

TA Ziemiá ma ſwego Káſztelaná Senatorá, y wſzyſtkich Urzędnikow Ziemſkich ták iáko Woiewodztwo Krákowſkie. Podkomorzy kreuie ſobie Komornikow, Stároſtá záś Grodowy Sędziow, y Officyaliſtow Grodzkich.

Herb Ziemi tenże co y Woiewodztwá. Lubo záś tá Ziemiá wraz ſię ſądzi z Ziemią Zydaczewſką, iednákże Ziemiá Zydaczewſka ma oſobny Herb 3. LEWKOW ná Chorągwi Niebieſkiey náznáczony iey przez Konſtt. Roku 1676. gdzie y Urzędnicy iey ſą nadáni y mieyſce im náznáczone po Chalickich, y Chełmſkich.

Ziemiá tá wraz z Ziemią Przemyſlſką, Sanocką, y Zydaczewſką ſeymikuią w Wiśni, według Konſtt. Roku 1637. gdzie POSŁOW ná Seym obieráią 6., y DEPUTATOW ná Trybunał 3.

Stároſtowie nie Grodowi tey Ziemi ſą: Kamionacki, Jaworowſki, Zydaczewſki, Dolińſki, Grudecki, Drohowſki procz inſzych partykularnych w Dzierzawách Krolewſkich zwánych Szczerzec, Bobrka, Janow, Mierzwica, Gliniany Sokolniki.

Tá Ziemiá między wielą Miáſt ma náyznácznieyſze.

LWOW Miáſto Stołeczne cáley Ruſi bierące Imię od Leoná Xiążęciá ſwoiego, nád Rzeczką Peltew między gorámi położone, Miáſto wielkie, obſzerne, y hándlowne, przyozdobione dwiemá Zamkámi iednym w Mieſcie, drugim ná Przedmieſciu ná gorze, murem opaſáne od Kazimierzá Wielkiego, przyozdobione Koſciołem Kátedrálnym wſpániáłym pod tytułem NN. Pánny, y drugą Kátedrą Uniacką, z wieżą wyſoką z ciosánego kámienia, á trzecią Kátedrą Ormiańſką, bo te dwie oſtátnie máią ſwoich właſnych Biſkupow. Przytym przyozdobione to Miáſto Koſciołem, Collegium, y Szkołámi OO. Jezuitow, Kláſztorámi Dominikáńſkim, Franciſzkáńſkim, Karmelitáńſkim, y z Koſciołámi wſpániáłemi, oſobliwie Kláſztorem y Koſciołem OO. Bernardynow záſzczyconym przy wielkim Oltarzu grobem S. Janá de Ducla wielkiemi Cudámi ſłynącym. Są tu tákże Kláſztory Pánien Zákonnych S. Benedyktá, Bonifratrow, Trynitarzow, Teatynow, y innych wiele, oſobliwie po Przedmieſciách Cerkwiow.

O Kápitule Lwowſkiey wolno widzieć wyżey pod Arcybiſkupem Lwowſkim. Przytym przyozdobione Pálacámi Arcybiſkupow, y innych Pánow. Miáſto to naywięcey bywáło podległe Náiázdom Kozackim, Tátárſkim, y Tureckim, ále ſię częſto okupowáło znácznemi pieniądzmi. W pobliżſzych gorách znayduie mármury,

gipſmy, kámień ciosány, y alabaſtry. To Miáſto przedtym było mocno ufortyfikowáne ták iáko y zamki, ále teraz dużo nádwątlone Fortece. Wſławione ſzczupakámi Lwowſkimi ſłonymi, ktorych tu náylepiey ſola.

GLINIANY, ZŁOCZOW, ZBORAW, BIAŁY KAMIEN, ſą Miaſteczká w tey Ziemi náyznácznieyſze z Zamkámi, y przedtym rezydencyonálnemi Krolow ná krotki czás

GRODEK wſławione śmiercią Władyſławá Jagieloná.

ZOŁKIEW Miáſto piękne y przyozdobione Kollegiatą z Prałátámi y Kánonikámi fundowáną od Janá III. Krolá y Pálácem wſpániałym y ozdobnym z wielkiemi wygodámi y ogrodem przyiemnym, nayczęſciey rezydencyonálnym Krolá Janá III. iáko Dziedzicá tego Miáſtá y wielu Włoſci.

ZBOROW Miáſteczko wſławione Koſciołem S. Idziego fundowánym od Władyſławá Hermaná.

BUSKO Miáſteczko między błotámi, z ktorego ſię poczyna Rzeká Bug, ma ſwego Stároſtę bez Juryſdykcyi. JAWOROW w Stároſtwie ſwoim we Wſi zwáney Skło ma wody bárdzo zdrowe.

ZIEMIA PRZEMYSLSKA.

TA Ziemiá ma ſwego właſnego Káſztelaná y Urzędnikow wſzyſtkich ták iáko Ziemiá Lwowſka. Ma Herb ORŁA o DWOCH GŁOWACH pod iedną koroną w Polu błękitnym. Zámyka w ſobie Powiát Właſny Przemyſłſki, y Przeworſki. Seymikuie wraz z Ziemią Lwowſką w Wiſni iáko wyżey. Ma Miáſtá znácznieyſze.

PRZEMYSL Miáſto Stołeczne Ziemi ſwoiey, położone nád Rzeką Sanem, murem opaſáne ták iák y Zamek od Kazimierzá Krolá, w ktorym Acta Grodzkie, y cáłey Ziemi konſerwuie. Przyozdobione Kátedrą fundowáną od Ludwiká Krolá, o ktorey, y o Kápitule wolno widzieć wyżey pod Biſkupem Przemyſłſkim, y drugą Kátedrą Biſkupá Greckiego Uniatá, ieſt tu Koſcioł, Collegium, y Szkoły Jezuickie bárdzo ozdobne, drugi Kláſztor Karmelitow boſych przez Kraſickiego Woiewodę Podolſkiego fundowány, trzeci Dominikáńſki, 4. Pánien Zákonnych, 5. Bonifratrow, tákże Seminarium przy Kátedrze z inkorporowánym Proboſtwem Samborſkim erygowáne przez Zbąſkiego Biſkupá.

JAROSŁAW nád Sanem Miáſto piękne w murách przyozdobione Fárą murowáną, Koſciołámi y Kollegiámi dwiemá Jezuickiemi, y Szkołámi, przytym Bernardyńſkim, Reformackim, Dominikáńſkim, y Pánien Benedyktynek Kláſztorámi, y Koſciołámi. Miáſto handlowne y kupieckie, manufakturami rożnemi przyozdobione, y naywięcey záſzczycone gruntámi urodzaynemi w cybule.

KRASICZYN mieyſce przyozdobione Pálácem bárdzo ozdobnym, y z ogrodem pięknym y przyiemnym, położone nád Sanem.

RZESZOW Miáſto wáłámi zmocnione nád Rzeką Wiſłoką przyozdobione Fárnym Koſciołem murowánym, á oſobliwie Koſciołem, Collegium, y Szkołámi OO. Piarow wſpániałemi, tákże Bernardyńſkim, y Reformackim Kláſztorem, y Koſciołem ná Przedmieſciách. Przytym Zamkiem zá Miáſtem bárdzo wſpániałym, koſztownym y ozdobnym, mocno ufortyfikowánym Fámilii Lubomirſkich.

PRZEWORSK Miáſteczko Stołeczne Powiátu ſwego, przyozdobione Zamkiem pięknym Familii Lubomirſkich.

DROHOBYCZ Miáſto ma ſwego Stároſtę bez Juryſdykcyi wſławione ſkłádámi ſolnemi, ktore tám ze wſząd zwożą.

SAMBORZ Miáſteczko przyozdobione Kláſztorem Minorytow, iáko y Koſciołem; Collegium, y Szkołámi Jezuickiemi, y Kláſztorem Pánieńſkim. Bliſko Miáſtá tego STARA SOL Miáſto iáko y SUMINY, SPRYNSKA ZUPKA, NACHNIOWICE, KOTOWIE, TRUSZKAWIEC, MODRYSZ, TYRAWA SOLNA, RUNGURY, y DOLINA, wſie wſławione ſołámi, ktorych tám naywięcey wárzą z wod ſłonych.

LEZAYSKO Miáſto máiące ſwego Stároſtę bez Juryſdykcyi, przyozdobione Koſciołem Fárnym y Konwentem przy nim Miechowitow, iáko y Kláſztorem y Koſciołem OO. Bernardynow wſławionym Cudownym Obrazem Mátki Boſkiey.

ŁANCUT Miáſteczko piękne bárdzo wſpániałym przyozdobione Zamkiem, y ogrodem Lubomirſkiego Woiewody Krákow.

Ziemiá

Ziemiá Przemyſſka ma procz námienionych Miáſt wiele innych Miáſt, Miáſteczek ták Páńſkich, iáko y Krolewſkich, y wſiow wiele Pálacámi wſpániáłemi przyozdobionych, ták iáko y w Miáſtách wielą Kláſztorámi.

Procz Stároſtwá Przemyſſkiego Grodowego, ma y inne nie Grodowe, iáko Drohobyckie, Moſciſkie, Lezayſkie, Stryiſkie wſzyſtkie bogáte Stároſtwá.

WIŚNIA Miáſto Krolewſkie wſławione Generałámi Ruſkiemi.

ZIEMIA SANOCKA.

TA Ziemia ma ſwego Káſztelaná, y tych wſzyſtkich Urzędnikow, ktorych Ziemiá Lwowſka. Ma Herb tákiż iák Ziemia Przemyſſka, z ktorą wraz w Wiſni ſeymikuie. Procz Sanockiego Stároſty, ktory kreuie Sędziow y Officyaliſtow Grodzkich, ma Stároſtę bez Juryſdykcyi Kroſnińſkiego. Ma Miáſtá znácznieyſze.

SANOK Miáſto Stołeczne ſwoiey Ziemi przyozdobione Zamkiem, w ktorym konſerwuie Acta Ziemſkie y Grodzkie, ma Fárę murowáną, y Kláſztor z Koſciołem Fránciſzkáńſki, położone nád Rzeką Sanem. W gruntách ſwoich ma mieć lázurową gorę y miedź.

KROSNO Miáſto w murze nád Rzeką Wiſłoką, y Libatową. Przyozdobione Koſciołem Fárnym murowánym, oſobliwie Koſciołem, Collegium, y Szkołámi Jezuickiemi, y Kláſztorem z Koſciołem Fránciſzkáńſkim. Bliſko ma mieć w gorze glinkę żołtą do málowániá. JASLISKA mieyſce wſławione młyńſkimi kámieniámi.

W tey Ziemi ieſt wiele wod zdrowych ná defekta ludzkie pomocnych y lunacye obſerwuiących według Rącz.

ZIEMIA CHALICKA.

TA Ziemiá ma ſwego Káſztelaná, y tych sámych wſzyſtkich Urzędnikow, ktorych Ziemiá Lwowſka. Zámyka w ſobie Powiát Trębowelſki, y ſeymikuie oſobno w Chaliczu ná tydzień przed Seymikámi w Wiſni, obiera POSŁOW 6. ná Seym, y DEPUTATA iednego ná Trybunał. Ma Herb

KAWKĘ CZARNĄ w koronie złotey z roſciągnionemi ſkrzydłámi w Polu białym. Procz Stároſty Grodowego Chalickiego, ma Stároſtow nie grodowych Buczniowſkiego, Kałuſkiego, Tłumackiego, Kołomyiſkiego, Jabłonowſkiego, Trębowelſkiego, Sniatyńſkiego, y Rochatyńſkiego procz partykularnieyſzych Dzierżaw Mogielnickiey, y Krásnopolſkiey. Ma Miáſtá znácznieyſze.

CHALICZ Miáſto przedtym Stołeczne Kroleſtwá Chalickiego nád Dnieſtrem, o ktorym Kroleſtwie wolno widzieć wyżey w Hiſtoryi pod Leſzkiem Białym, y Boleſławem Pudykiem. Miáſto to przedtym wſławione Arcybiſkupſtwem, ále potym przenieſionym do Lwowá. Miáſto w murách y Zamek ma opasány od Kazimierzá Krolá, w ktorym konſerwuie Acta Ziemſkie y Grodzkie, przyozdobione Konwentem y Kláſztorem Dominikáńſkim, ták iáko y Fránciſzkáńſkim, ma mieć w gruntách alabaſter.

TRĘBOWLA Miáſto ma ſwego Stároſtę bez Juryſdykcyi, przyozdobione Kláſztorem y Koſciołem Karmelitow, ma Zamek murem opasány od Kazimierzá Krolá.

KOŁOMYIA Miáſto záſzczycone Stołecznym Powiátu ſwego nád Prutem, tákże záſzczycone Urzędámi Ziemſkiemi nowo erygowánemi Roku 1726. wſławione przytym ſolámi, ktore tu wárzą z wod ſłonych.

SNIATYN nád Prutem Miáſto Stołeczne Pokucia máiącego włáſnego Stároſtę bez Juryſdykcyi, bogáte, y handlowne naywięcey w konie, ále Roku 1739. przez Moſkwę zniſzczone y zrábowáne, przyozdobione Kláſztorem y Koſciołem Dominikáńſkim fundowánym od Potockiego Káſztelaná Krákowſk.

STANISŁAWOW Miáſto nowo erygowáne przez Andrzeiá Potockiego Woiewodę Kijowſkiego, á przez teráznieyſzego Jozefá Hetmaná tym mocniey ufortyfikowáne, przyozdobione Pálácem pięknym y wſpániałym, á nádewſzyſtko Kollegiatą z Prałátámi, y Kánonikámi. Są tu y Jezuici fundowáni, ma mieć w gruntách mármury.

Do Kołomyi Miáſteczká należące Wſie: Delatyn, Łączyn, Krzeczká, Sopol, Maniewa, Molotkowo, Sołotwina, Roshilna, y innych wiele; wſławione ſolą, ktorą tám wárzą ná całą Ruś, y Litwę.

Ziemiá

Ziemiá Chalicka procz námienionych, ma wiele innych Miáſt, y Miáſteczek przyozdobionych ták Kláſztorámi, iáko y Pálacámi wſpániáłemi, oſobliwie w Pokuciu, ktorą Prowincyą zámyka w ſobie we wſzyſtko bogátą, oſobliwie w ſtádá wielkie koni, bydeł, miody, woſki.

ZIEMIA CHEŁMSKA.

TA Ziemiá ma tákże ſwego Káſztelaná, y Urzędnikow tych wſzyſtkich, ktorych Ziemiá Lwowſka wſpomnionych pod Woiewodztwem Krákowſk. Zámyka w ſobie 2. Powiáty Chełmſki, y Kraſnoſtawſki. Ma Herb NIEDZWIEDZIA BIAŁEGO między trzemá drzewámi w Polu zielonym. Seymikuie w Chełmie gdzie obiera 2. Poſłow ná Seym, á iednego Deputatá ná Trybunał Koronny. Procz Stároſty Chełmſkiego ma Stároſtow Kraſnoſtawſkiego, Hrubieſzowſkiego, Ratneńſkiego, y Lubomyſſkiego, procz partykulárnieyſzych Dzierzaw Roſtokſkiey, Lipińſkiey, y Stolniyſkiey, ma Miáſtá znácznieyſze:

CHEŁM Miáſto Stołeczne Ziemi ſwoiey ma Zamek ná gorze, ma Stároſtę ſwego Grodowego, ktory ma Sędziow y Officyaliſtow Grodzkich. Wſtáwione było przedtym Kátedrą fundowáną wraz z Chalicką, ále przenieſioną do Kraſnoſtawu, tylko Imię iey ſwoie zoſtáwiło, teraz záś przyozdobione Koſciołem, Collegium, y Szkołámi Piárſkiemi, ták iáko y Kláſztorem Dominikáńſkim.

KRASNOSTAW Miáſto nád Rzeką Wieprzem murem opasáne, foſsámi y Zamkiem nád błotámi obronione, ále te wſzyſtkie fortyfikácye znácznie podupadły, y tylko teraz to Miáſto przyozdobione Kátedrą z Chełmu tám przenieſioną, o ktorey Kapitule wolno widzieć pod Biſkupem Chełmſkim, ktoremu Rzeczpoſpolita ná ſupplement ſzczupłych iego intrat inkorporowáłá Proboſtwo Hrubieſzowſkie Roku 1678. Są tu tákże y Bonifratrowie, y Jezuyci. Zamek Kraſnoſtawſki wſtáwiony Areſztem dwo letnim Maxymilianá przez Zamoyſkiego pod Byczyną znieſionego, złápánego y tám osádzonego.

ZAMOSC Miáſto Stołeczne Ordynacyi Zamoyſkiey, od Janá Zamoyſkiego Kanclerzá, y Hetmaná W. K. erygowáney z wielą Miáſtámi y wſiámi, ktorey ſukceſſyą náznaczył iednemu tylko ſtárſzemu Synowi. To Miáſto ieſt położone w obſzernych polách y rowninách pięknych, oblane z iedney ſtrony ſtawámi rozwlekłemi, á ná około murem opasáne, wáłámi y foſsámi głębokiemi zmocnione, á oſobliwie przy 3. brámách, głębokie y obſzerne foſſy y moſty, w Mieſcie záś kámienice murowáne z podcieniámi, Rynek obſzerny, y Rátuſz piękny, ná ktory z Zamku wſzyſtek proſpekt, przy Zamku ieſt Kollegiatá, w ktorey Dziekan ieſt Infułatem, Prałátámi záś y Kánonikámi ſą sámi Akademicy z Akademii Zamoyſkiey, ktora tám ieſt erygowána przez tegoż Janá Zamoyſkiego tymże trybem iák Akademia Krákowſka. W Koſciele Kollegiáckim bárdzo pięknym y wſpániáłym ieſt Káplicá pięknie adornowána, y grob Zamoyſkich. Z drugiey ſtrony Zamku ieſt Kláſztor y Koſcioł OO. Reformatow. Jeſt tu tákże Kláſztor y Koſcioł Fránciſzkáńſki, y Bonifratrow, iáko y innych wiele w Mieſcie &c.

ŁASZCZOW Miáſto Fámilii Łaſzczow ma Zamek nád błotámi, y teraz tám Łaſzcz Suffragan Chełmſki wielkiey fortuny Dziedzic funduie Koſcioł y Kollegium Jezuitom

WAREZ tegoż Łaſzczá Dziedzictwo przyozdobione Koſciołem, Collegium, y Szkołámi Piárſkiemi.

Ziemia Chełmſka procz tych námienionych Miáſt, ma y innych wiele ále naywięcey podległych ordynacyi Zamoyſkich.

Ma y iezior wiele oſobliwie iedno zwáne SWITACH ná 2. mili w zdłuż, á w ſzerz ná milę ciągnące ſię. Drugie BIAŁE ná milę w zdłuż á puł w ſzerz rozwlekłe.

STOLPIE w teyże Ziemi mieyſce wſtáwione wodámi uzdráwiáiącemi defektá oczow.

Powiát Kraſnoſtawſki ma Urzędnikow Ziemſkich ták iák y Ziemiá Chełmſka nowo erygowánych Roku 1736. W Ziemi Chełmſkiey ſą tákie ſoſny, z ktorey gáłęzie obcięte w kámień ſię obracáią, y kredy ſię tu wiele znayduie o czym Miech. y Racz.

ZIEMIA

ZIEMIA ZYDACZEWSKA.

TA Ziemiá rządzi ſię wraz z Ziemią Lwowſką, y ma Urzędnikow ſwoich erygowánych Roku 1673., y Stároſtę Grodowego. Ma Herb oſobny Trzech LEWKOW ná Chorągwi Niebieſkiey

WOIEWODZTWO BEŁSKIE.

TO Woiewodztwo zá Kazimierzá I. Krolá było przyłączone do Polſki Roku 1462. ktory ie wydobył z pod władzy bezpotomnie zeſzłych Xiążąt Mazowieckich aſſekurowanych przy nim od Władyſławá Jagieloná. Grániczy z Woiewodztwámi Ruſkim, Wołyńſkim, y Brzeſciáńſkim. Kray ma oblany rzeką Bugiem, ktora ie dzieli ná dwie częſci y wielą innemi rzekámi, á naywięcey obſzernemi ſtawámi. Obfituie w gruntá żyzne zbogácone wſzelákiemi zbożámi, w polách obſzernych, y ſrednio gorzyſtych, naywiękſzy port ma przez Bug y Wiſłę do Gdańſká.

Herb Woiewodztwá

GRYF BIAŁY w koronie złotey ſkrzydłámi do gory wſpiętemi y łápámi przedniemi, w Polu czerwonym.

SENATOROWIE	KRZESŁOWI	KASZTELANOWIE POWIATOWI.
Woiewodá Bełſki		Lubaczewſki.
Káſztelan Bełſki		

Woiewodow Bełſkich z teráznieyſzym Potockim to Woiewodztwo liczy - 44.
Káſztelanow Bełſkich z teráznieyſzym Lipſkim liczy - - - - - 31.
To Woiewodztwo zámyka w ſobie Powiáty 4. - - Bełſki
Woiewodztwo Bełſkie ma tychże wſzyſtkich Urzędnikow Ziemſkich po Káſztelanach ktorych y Woiewodztwo Krákowſkie. } Grabowiecki, Chorodelſki y Buſki.

Inſze záś 3. Powiáty máią Urzędnikow tychże wſzyſtkich procz Podkomorzego y Sędziow Ziemſkich. Procz Stároſtow Grodowych Bełſkiego y Grabowieckiego, ma to Woiewodztwo Stároſtow nie Grodowych, Tarnogarſkiego, Szczurowieckiego, Sokaliſkiego, Rzeczyckiego, Buſkiego, Tyſzowieckiego, Chorodelſkiego, Korytnickiego, y Lubaczewſkiego.

To Woiewodztwo ſeymikuie wraz z Powiátámi ſwemi w Bełzie, gdzie obiera ná Seym POSŁOW 3., á ná Trybunał Koronny DEPUTATOW 2. Ma Miáſtá znácznieyſze.

BEŁZ Miáſto Stołeczne Woiewodztwá, ma Zamek ná gorze, Miáſto záś nád błotámi zmocnione, ma ſwego Stároſtę, Sędziow y Officyaliſtow Grodzkich, wſtáwione przed kilką ſet lat Obrazem Cudownym N. N. Mátki przenieſionym przez Boleſławá Xiążęciá Opolſkiego do Częſtochowy, teraz tylko przyozdobione Fárą, y Kláſztorámi Dominikáńſkim, y Pánien Zákonnych przenieſionych z Przedmieſcia do Miáſtá.

GRABOWIEC Miáſteczko drewniáne máiące ſwego Stároſtę Grodowego, Sędziow y Officyaliſtow Grodzkich, y konſerwuie u ſiebie Acta Grodzkie y Ziemſkie.

SOKAL Miáſto nád Bugiem z Zamkiem wyſokim, murowánym ná wyſokiey gorze, ma ſwego Stároſtę bez Juryſdykcyi, y przyozdobione Kláſztorem Pánien Zákonnych Brygitek. Między Bugiem záś ná Wyſpie wſtáwione Kláſztorem y Koſciołem OO. Bernardynow, á w nim Cudownym Obrazem N. N. Pánny ná formę Częſtochowſkiego málowánym, y koronowánym ſolennie, gdzie wielkich łáſk uciekáiący ſię w chorobách y defektách doznáią, iáko y ia ſam juramentem ná támtym mieyſcu ſtwierdziełem, iákom podczás funkcyi w Lublinie śmiertelnie choruiąc do tego mieyſcá S. ofiarowány, przez X. Orłowſkiego, ná ten czás Exprowincyałá Ruſkiey Prowincyi Bernardyná, tey sámey nocy oczywiſcie przez protekcyą Mátki N. N. był ſzczęſliwie wyzwolony od niebeſpieczeńſtwá śmierci, y potym nie przyſzedł do zdrowia zupełnego, pokim nie wyiechał do Sokala.

POLITYCZ Miáſteczko wſtáwione w bliſkoſci ſoſnámi tákiemi, ktorym poucináwſzy gáłęzie, lub też ſciąwſzy ſoſnę, pień pozoſtáły przemienia ſię w kilká lat w kámień, lub krzemień, z ktorego ogniá beſpiecznie może ſkrzesáć, o czym Długoſz *Tom. 1. lib. 1. fol. 44.*

WOIEWODZTWO WOŁYNSKIE.

TO Woiewodztwo Roku 1434. od Władyſławá III. Krolá Polſkiego przyłączone do Polſki, y zrownáne Rycerſtwo Wołyńſkie z Koronnym, lubo ieſzcze zá Kazimierzá Wielkiego było odebráne Xiążętom Ruſkim. Kazimierz IV. oderwał ie był do Xięſtwá Litewſkiego, ále przy złączeniu ſię Xięſtwá Litt. z Koroną Roku 1569. Wołyń zupełnie do Korony Polſkiey przyłączony. Graniczy to Woiewodztwo z Xięſtwem Litt. Woiewodztwem Kijowſkim, Podolſkim, Ruſkim, y Bełſkim, y náyobſzernieyſze nád inne Woiewodztwá. Kray ma żyzny y obfituiący w wſzelákie zbożá, y wſzeláką żywność, y iednym ſłowem we wſzyſtko naytańſzy Kray.

Herb Woiewodztwá

KRZYZ BIAŁY w czerwonym Polu y we ſrodku Krzyżá ORZEŁ POLSKI.

Senatorowie tego Woiewodztwá Biſkup Łucki, Woiewodá Wołyńſki y Káſztelan Wołyńſki.

Biſkupow Łuckich liczy to Woiewodztwo z teráznieyſzym Kobielſkim - 40.
Woiewodow Wołyńſkich z teráznieyſzym Potockim - - - - 16.
Káſztelanow Wołyńſkich z teráznieyſzym Pepłowſkim - - - 18.

Woiewodztwo Wołyńſkie tymże porządkiem ma poſtánowione po Senatorách Urzędy Ziemſkie Roku 1647. iák Woiewodztwo Krákow., tylko że Łowczemu dáno mieyſce záraz po Podczaſzym, á po nim dopiero idzie Podſędek y dáley inſi Urzędnicy.

Seymikuie to Woiewodztwo w Łucku, gdzie 6. POSŁOW ná Seym obiera. DEPUTATOW záś oſobno ſobie káżdy Powiát obiera po iednemu w ſwoim Mieſcie Stołecznym.

Zámyka w ſobie 3. Powiáty - - - - - Łucki

Te 3. Powiáty máią właſnych Stároſtow Grodzkich, ktorzy máią Sędziow w Officyaliſtow Grodzkich w Miáſtách ich Stołecznych. } Włodzimirſki y Krzemieniecki

Nie Grodowych záś Stároſtow ma to Woiewodztwo; Kowelſkiego, Drohomyſlſkiego, y innych partykularnych Dzierzawcow Krolewſzczyzn, iáko; Smidy, Dworca, Hnidawy &c.

Woiewodztwo to iáko ieſt w ſobie obſzerne, ták y ma wiele Miáſt, ktorych że tu niepodobna wſzyſtkich wyliczyć, nayznácznieyſze tylko námienię: á kto więcey zeche wiedzieć, odſyłam ciekáwego do Taryffy.

ŁUCK Miáſto Stołeczne Woiewodztwá y Powiátu ſwego, ma ſwego Stároſtę Grodowego, Sędziow y Officyaliſtow Grodzkich, y Acta Ziemſkie y Grodzkie konſerwuie w Zamku, w ktorym ieſt erygowána Kátedrá Łucka, máiąca Biſkupá ſwego, o ktorym iáko y o Kápitule wolno widzieć wyżey. W tymże Zamku ieſt Koſcioł, Collegium, y Szkoły Jezuickie. W Mieſcie záś ieſt Kátedrá Grekow Uniatow, ieſt y Kláſztor Bernardyńſki, y Bonifratrow.

WŁODZIMIERZ Miáſto Stołeczne Powiátu ſwego ma ſwego Stároſtę Grodowego y Acta Ziemſkie y Grodzkie konſerwuie w Zamku, wymurowánym od Kazimierzá Wielkiego Krolá, ále ten Zamek miał bydź z Ziemią zrownány od Keyſtutá Xiążeciá Litewſkiego po śmierci Kazimierzá.

PODKAMIENSK Miáſteczko z Zamkiem, wſtáwione w Koſciele ſwoim Obrazem NN. Pánny Cudámi ſłynącym y ſolennie koronowánym.

ZASŁAW Miáſto Stołeczne Xięſtwá Zaſławſkiego z Zámkiem.

OSTROG Miáſto Stołeczne Xięſtwá czyli Ordynacyi Oſtrogſkiey z wielkiemi włoſciámi y Miáſtámi fundowáney od Xiążąt Oſtrogſkich.

KORZEC Miáſto Stołeczne Xięſtwá Koreckiego.

DUBNO nád Rzeką Irwą, Miáſto przyozdobione Zamkiem.

ZBARAZ Miáſto Stołeczne Xięſtwá Zbaraſkiego, wſtáwione częſtemi potyczkámi Woyſk Polſkich z Kozakámi, oſobliwie zá Janá Kazimierzá przeciw Chmielnickie-

nickiemu, kiedy przeciw 200000. Kozakow, y 100000. Tátárow 10000. Woyſká Polſkiego attak w okopách wytrzymáło.

OŁYKA Xiążąt Radziwiłow, Miáſto wſłáwione Kollegiatą y Akademią, gdzie Proboſzcz támeczny ieſt Infułatem.

BRODY Miáſto od Stániſławá Koniecpolſkiego Káſztelaná Krákowſkiego, mocno ufortyfikowáne, y kiedy Koniecpolſki Hetman przechodził ſię po wáłách luſtruiąc Fortecę, przy aſſyſtencyi wielu Káwalerow ſpytał ſię żartem Kozaczká ſwego zwánego CHMIELA nioſącego zá Pánem Tytoń, co rozumieſz o tey Fortecy? odpowiedział mu Kozaczek: Miłoſtywy Páne ludzka Ruká robić, ludzka Ruká rozkinie; iákoż tenże Chmiel będąc poſłány od Páná ſwego po znáczne pieniądze z Czynſzow Ukraińſkich, á dowiedziáwſzy ſię z niemi powracáiąc o śmierci Páná wrocił z pieniądzmi, przy ktorych Wodzem od Kozakow obrány, y Chmielnickim názwány znáczną rebellią wywarł przeciw Polſzcze, o czym wyżey pod Janem Kazimierzem, y iáko prorokował Pánu ták zruynował Fortecę Brodzką. W tychże Brodách ieſt Kollegiatá od tegoż Koniecpolſkiego fundowána.

KRZEMIENIEC Miáſto Stołeczne Powiátu ſwego máiące Zamek ná ſkále.

MIEDZYRZYDZ Miáſto Xiążąt Czartoryiſkich z wielkiemi Włoſciámi, przyozdobione Koſciołem, y Szkołámi OO. Jezuitow, w ktorych Koſciele leży ciáło Wielkiego Hetmaná Chodkiewiczá, ieſt tu tákże Kláſztor y Koſcioł Fránciſzkáński od Janá Xiążęciá Oſtrogſkiego Káſztelaná Krákowſk. fundowány.

WOIEWODZTWO PODOLSKIE.

TO Woiewodztwo było Xiążętom Ruſkim odebráne przez Olgerdá Xiążęciá Litewſkiego, ále po śmierci Witoldá do Korony Polſkiey przyłączone Roku 1430. á Roku 1434. Władyſław III. Krol Polſki Szláchtę Podolſką we wſzyſtkich Przywileiách y Swobodách zrownał z Polſkiemi, rozdáwſzy im rowne Polſkim honory y Urzędy. Graniczy to Woiewodztwo z Woiewodztwámi Ruſkim, Wołyńſkim, Kijowſkim, á Dnieſtr go dzieli od Monárchii Tureckiey. Kray ten obfituie iednym ſłowem we wſzyſtko, máiąc gruntá mniey dokuczáiące Goſpodarzom w uprawowániu ich, w polách wielkich położone y obſzernych páſtwiſkách, w ktorych żywi wiele ſtádá bydeł, y koni, niezliczone páſieki, z ktorych támeczni naywiękſze bogáctwá máią, ále náypodlegleyſze náiázdom Kozáckim, Tátárſkim, y Tureckim, iákoż y Roku 1739. znácznie było zrábowáne y zruynowáne przez Tátárow y Turkow, á potym od przechodzących Woyſk Moſkiewſkich, znayduie u ſiebie wiele ſáletry.

Herb Woiewodztwá
SŁONCE ZŁOTE w białym Polu.

Ma Senatorow BISKUPA Kámienieckiego, WOIEWODĘ Podolſkiego, y KASZTELANA Kámienieckiego.

Biſkupow Kamienieckich ráchuie to Woiewodztwo z teráznieyſzym Sierakowſkim. - - - - - - - - - - - 47.
Woiewodow Podolſkich z teráznieyſzym Rzewuſkim - - - 38.
Káſztelanow Kámienieckich z teráznieſzym Stadnickim - - - 39.

Urzędnikow Ziemſkich po Senátorách ma tychże ſámych wſzyſtkich, ktorych pod Woiewodztwem Krákowſkim wymieniłem.

Zámyka w ſobie Powiátow 3. - - - - Właſny Kámieniecki
Stároſtá Kámieniecki intytułuie ſię Generałem Podolſkim, bo ma pod ſwoią Juryſdykcyą Grod Kámieniecki, Latyczewſki y Czerwonogrodzki y Latyczewſki. Procz Kámienieckiego máią y te dwá drugie Powiáty ſwoich Urzędnikow procz Elekcyonálnych.

To Woiewodztwo wraz z Powiátámi ſeymikuie w Kámieńcu, gdzie obiera ná Seym POSŁOW 6. á ná Trybunał DEPUTATOW 2.

Procz Stároſtow Grodowych, ma inne Stároſtwá nie Grodowe, iáko; Chreptejowſkie, Barſkie, Skalſkie, Lityńſkie, Smotryckie, Salnickie, Domaniowſkie, Chmielnickie, Czerwonogrodzkie, Kopaygrodzkie, Płoſkirowſkie, Dzwinogrodzkie, Kaniowſkie, procz innych partykulárnych Dzierżaw Krolewſkich, iáko; Babince, Koraczyn, Hurkoſze, Jeierzany, Bakota, Mukarow, Uſzyca y Proſiątkow. Woiewodztwo Podolſkie ma Miáſtá znácznieyſze:

KAMIE-

KAMIENIEC PODOLSKI nád rzeką Smotryczem Miáſto Stołeczne Woiewodztwá, á klucz całey Monárchii Polſkiey od Turkow, przeciwko ktorym záwſze mocno ſię broniło, bo naturalnie od sámego Bogá ufortyfikowáne miedzy wielkiemi y nie doſtępnemi ſkáłámi, ktore mu zá naymocnieyſze wały ſtáną, oblane ná około Rzeką Smotryczem, przytym w rowninách wielkich, o 3. mile od Dnieſtru położone, y od Chocimia Tureckiego, przyozdobione wewnątrz Kátedrą Biſkupią, o ktorey Kápitule wolno czytáć wyżey pod Biſkupem Kámienieckim. Przytym záſzczycone Koſciołem, Collegium y Szkołámi Jezuickiemi, iáko y Kláſztorámi Karmelitow boſych, Bonifratrow, Pánien Zákonnych S. Kátárzyny Seneńſkiey, y wielą innych z Koſciołámi.

OKOPY S. TROYCY Fortecá znáczna przeciw Tureckiey gránicy nád Dnieſtrem.

PANIOWCE Dziedzictwo Potockich przyozdobione Zamkiem mocno ufortyfikowánym.

BATOW mieyſce wſłáwione Kleſką Koniecpolſkiego Hetmaná Polnego z cáłym Woyſkiem Polſkim, przed ktorą ná 3. dni noc cáła gorzáłá, y ná Niebie Ręká niby woyne wſzczynáiąca, ktora w miecz ſię przemieniłá, drugiey nocy ná powietrzu Woyſká toczące z ſobą woynę ſłyſzáne były. Przez też dni monſtrum iakieś wychodziło ze ſkáły, y przeſtrzegáło woyſkowych náſzych: *Ite nunciate Duci, abeat hinc quàm totiùs, aut cautè nimiùm agat, adventare quippe furioſum bibonem illum, qui barbam illi raſurus ſit, & metuendum nè nimis acre lixivium capiti noceat.* Jákoż trzeciego dniá Tymoteuſz Syn Chmielnickiego z Tátárámi y Kozakámi z licznym Woyſkiem wpadſzy ná Polſkie woyſko wſzyſtkich wyciął y Koniecpolſkiemu iuż zábitemu głowę od kárku odciął. Toż sámo mieyſce záwſze nieſzczęſliwe było potyczkom woysk náſzych.

LATYCZOW Miáſto Grodowe należące do Juryſdykcyi Generałá Podolſkiego, ma y Urzędnikow Ziemſkich Stołeczne Powiátu ſwego.

BAR Miáſto máiące włáſnego Stároſtę bez Juryſdykcyi przyozdobione Jezuickim Collegium, y Kláſztorem Dominikáńſkim fundowáne od Krolowy Bony.

Woiewodztwo Podolſkie ma innych wiele Miáſt, iáko CZARTKOW, JANOW, MIĘDZYBORZ, GRODEK, JASŁOWIEC, SATANOW, ZWANIEC, TARNOPOL, y innych wiele, wſzyſtko Páńſkie Dobrá á Miáſtá sámemi Zydámi nápełnione.

KRZYWCE wieś ná Podolu wſłáwiona podziemnemi lochámi nákſztáłt ulic, gdzie ſciány wſzyſtkie iedne z kámienia drugie z mármuru, inne z alabaſtru rozlegle, áni w nich nikt końcá nie doſzedł nie ſmieiąc dáley wniść bo ciemne.

ORMIANY Miáſteczko wſłáwione podobnemiż lochámi, nápełnionemi wielą ciáł ludzkich cáłkowych. BARSZCZEWO Miáſteczko podobneż ma lochy iák Krzywce, y JAGIELNICA o czym Rączyn. *An. 14.*

Ná Podolu znayduią ſię tákże mármury w wielu mieyſcách rożnego koloru, y alabaſtery. CZARNOKOZIĘNICE máią mieć w Gruntách ſwoich mármury, y alabaſter.

WOIEWODZTWO BRACŁAWSKIE.

TO Woiewodztwo wraz z Wołyńſkim przyłączone do Polſki, y tymże trybem y porządkiem rządzi ſię, y Acta Ziemſkie y Grodzkie notuie iáko y w Trybunale Koronnym Ruſkim ięzykiem y Ruſkiemi terminámi. Graniczy z tymże Woiewodztwem Wołyńſkim, Podolſkim, Kijowſkim, y Dnieſtr go dzieli od Monárchii Tureckiey, y od Tátárow Oczákowſkich. Kray ma oblany Dnieſtrem, Bogiem rzekámi obfituiący we wſzyſtko ták iák inne Woiewodztwá. Ma Senatorow WOIEWODĘ Bracławſkiego, y KASZTELANA Bracławſkiego.

Woiewodow liczy z teráznieyſzym Swidzieńſkim - - - - 26.
Kaſztelanow Bracławſkich liczy z teráznieyſzym Janem Potockim - 18.

Herb Woiewodztwá

XIĘZYC nie pełny w Krzyżu.

Urzędnikow ma po Senátorách tymże trybem y porządkiem iák Woiewodztwo Wołyńſkie, ſeymikuie w Winnicy, gdzie ná Seym 6. POSŁOW obiera, y DEPUTATOW 2. ná Trybunał.

Woie-

Woiewodztwo Bracławſkie zámyka w ſobie Powiáty 3. - - - - Bracławſki
Procz Stároſtow Grodowych Bracławſkiego, y Winnickiego ma Stároſtwá nie Grodowe, Niechorowſkie, y Dymidzkie. Powiát Zwinogrodzki ma ſwoich Urzędnikow Ziemſkich przez Konſtt. R. 1736. kreowánych procz Elekcyonálnych. Winnicki y Zwinogrodzki. Ma Miáſtá znácznieyſze

BRACŁAW Miáſto Stołeczne Woiewodztwá nád Rzeką Bog, erygowáne od Alexandrá Krolá przeciw inkurſyom Tátárſkim R. 1497. ma Fárę ſwoię, Acta záś Grodzkie przenieſione do Winnicy.

WINNICA nád Rzeką Bogiem Miáſto Grodowe máiące ſwego Stároſtę. Stołeczne Powiátu, y wſtáwione Seymikámi, przyozdobione Collegium Jezuickim z Koſciołem, y Kláſztorem Dominikáńſkim.

WILKOMIERZ Miáſteczko przyozdobione Koſciołem Párafiálnym, fundowánym od Władyſławá Jágiełá R. 1387.

KONIECPOLE Miáſto Stołeczne Koniecpolſkich Máiętnoſci, ktorych tám Stániſław Koniecpolſki ná ow czás Hetman liczył ná Ukrainie ſámych Miáſt 170. á wſiow 740.

GEHORLIK Miáſto przedtym máiące Stároſtę właſnego z znácznemi Włoſciámi ále do Koniecpolſzczyzny przywłáſzczone nád ſámym Dnieſtrem.

Woiewodztwo Bracławſkie ma innych wiele Miáſt: MORACHUA, JAROSZOW, ŻYTOMIERZ, SAROGROD, FELSZTYN, CHMIELNIK, ktore miáły mieć właſne Zamki według Stárowolſkiego. Ma y innych wiele.

WOIEWODZTWO KIJOWSKIE.

TO Woiewodztwo częſto było od Monárchow Polſkich záwoiowáne, ále częſto y przez Xiążąt Ruſkich odbieráne. Kazimierz Wielki ie dopiero rozdzielił ná Powiáty według Kromerá *lib. 12.* Władyſław Jagieło ie był przyłączył do Xięſtwá Litt. áż dopiero R. 1579. do Prowincyi Máłopolſkiey przyłączone, á Woiewodom Kijowſkim mieyſce náznáczone ná Seymie Lubelſkim R. 1569. To Woiewodztwo znácznie oderwáne do Moſkwy, iáko y ſáme Miáſto Stołeczne Kijow, dla czego Rzeká Dniepr rozgránicza go od Moſkwy, á z innych ſtron Woiewodztwá Wołyńſkie, Podolſkie, y Bracławſkie. Ma Kray w wſzyſtko ohfituiący, ále záwſze podległy buntom Chaydamackim, álbo Kozackim, y Náiázdom Tátárſkim, dla czego tám Miáſtá álbo muſzą bydź mocno obronne, álbo zupełnie zdezolowáne.

Herb Woiewodztwá

ANIOŁ BIAŁY w czerwonym Polu, z mieczem dobytym w iedney, á w drugiey ręce z pochwámi. Ma Senatorow:

BISKUPA Kijowſkiego, WOIEWODĘ y KASZTELANA Kijowſkich.

Biſkupow liczy z teráznieyſzym Ozgą - - - - - - - 29.
Woiewodow liczy z teráznieyſzym Jozefem Potockim Hetmanem W. K. - - 26.
Káſztelanow liczy z teráznieyſzym Steckim - - - - - - 22.

Urzędnikow Ziemſkich ma tymże ſámym porządkiem iák Woiewodztwo Wołyńſkie
Woiewodztwo to zámyka w ſobie Powiáty 3. - - - Właſny Kijowſki
Procz Stároſtow Grodowych ma Stároſtow bez Jurysdykcyi, Białocerkiewſkiego, czyli Czerkawſkiego, Bohuſłáwſkiego, Korſuńſkiego, Owruckiego, Zytomirſkiego, Dmirſkiego, Romanowſkiego, Zwinogrodzkiego, y Kaniowſkiego. Zytomirſki y Owrucki

Obiera ná Seym POSŁOW 4. Deputatow ná Trybunał 2. Ma Miáſtá znáczniey-ſze z tę ſtronę Dniepru należące do Polſki y Stołeczne Woiewodztwá lubo należące do Moſkwy.

KIJOW Miáſto Stołeczne Woiewodztwá, przedtym záś cáley Ruſi, ále teraz odebráne do Moſkwy przez Traktat Grzymułtowſkiego, o czym wyżey pod Krolem Janem, ma ſwego Metropolitę máiącego władzą nád Biſkupámi Greckiemi. Wſtáwione to Miáſto Katekumbámi álbo podziemnemi iámámi, w ktorych tám wiele Ciáł SS. znayduią. Miáſto cáłe ſchizmatyckie wielą Cerkwiámi przyozdobione. Powiát Kiiowſki cáły z támtę ſtronę Dniepru zupełnie odebrány od Moſkwy, z tę ſtronę záś Dniepru ſą Miáſtá.

ZYTOMIERZ Miáſto Stołeczne Powiátu ſwego przyozdobione Kátedrą od teráznieyſzego Ozgi Biſkupá fundowáną pod Imieniem Kátedry Kiiowſkiey, gdzie ieſt y Miſſya Jezuitow, ma ſwego Stároſtę. KANIOW wſtáwione młyńſkimi kámeniámi

BIAŁA CERKIEW Miáſto ufortyfikowáne máiące ſwego Stároſtę bez Jurysdykcyi przyozdobione Kláſztorem, y Koſciołem Auguſtyánow y Miſſya Jezuicką. Jeſt tu y innych wiele Miáſt, ktorych wolno ciekáwemu obaczyć w Taryffie.

Woiewodztwo Kiiowſkie zámyka w ſobie UKRAINĘ záwſze wſtáwioną bontámi Kozackiemi, iáko y w tym czáſie, y záwſze z niemi ma do czynienia woyſko Polſkie odtąd iák Chmielnicki ich zbuntował

KOZACY SICCY máią ſwoy początek od Fortecy, ktorą ſobie wyrobili byli nád Dnieprem zwáney SICZ názwáni záś byli ZAPOROSCY od Progow álbo po Kozacku POROHOW z tey przyczyny, że brzegi Dniepru mieli nie doſtępne ſámemi Kámieńiámi opaſáne przeciw wſzelkiemu Nieprzyiacielowi, y z tey to Siczy nayczęſciey náwiedzáli Tureckie kráie, ktorych mocno ufortyfikowánych zá Dnieprem Turcy nie mogąc zemſtą ſkaráć názwáli Zaporowſkiemi iákoby zá Progámi nie doſtępnemi. Ciż Kozacy Siccy nie żenili ſię nigdy, áni białeygłowy żadney cierpieli w Fortecy. Y tymżeto Kozakom coroczną náznaczył był Penſyą Stefan Batory przeciw náiázdom Tátárſkim, ále tá Fortecá ich potym byłá znieſiona przez Moſkwę, y wygnáni byli z tego Kráiu, ktorych Turczyn wziął w ſwoię Protekcyą náznaczywſzy im Kray koło Oczákowá zá Dnieſtrem, chcieli oni ſię wybić byli z Tureckiey protekcyi, á udáć ſię pod protekcyą Polſki podczás oſtátniey woyny przez Studzińſkiego Pułkowniká ná ten czás Gońcá do Tátárow Perekopſkich, ále Rzeczpoſpolita im niechciáłá więcey konfidowáć protekcyi ſwoiey.

WOIEWODZTWO CZERNIECHOWSKIE.

TO Woiewodztwo R. 1633. ná Seymie Koronacyálnym Władyſławá IV. przyłączone było do Polſki, ták iáko y do rownych ſwobod y wolnoſci z Szláchtą Polſką, y do wſzelkich honorow, á R. 1635. Woiewodá przydány y Káſztelan, y inne Urzędy. Woiewodztwo záś ná dwie Ziemi było rozdzielone Czerniechowſką y Nowogrodzką; w káżdey z nich ták Grodzkie, iáko y Ziemſkie Urzędy záłożone. Stároſtwo záś Czerniechowſkie do Woiewodztwá przyłączone, y mieyſce do Seymikowánia náznáczone w Czerniechowie. Ale iák Moſkwá odebráłá to Woiewodztwo po Traktacie Grzymułtowſkiego, ták wſzyſtko upádło, tylko ſię tytuł zoſtał.

Herb Woiewodztwá

ORZEŁ o dwoch głowách z roſpiętemi ſkrzydłámi y nogámi, nád głowámi záś obiemá iedną Koroną.

To Woiewodztwo ſeymikuie teraz w Włodzimierzu. Obiera ná Seym POSŁOW 6. á ná Trybunał DEPUTATOW 2. Ma Senatorow.

WOIEWODĘ y KASZTELANA Czerniechowſkich.

Woiewodow liczy z teráznieyſzym Piotrem Miączyńſkim - - - - - - 11.
Káſztelanow záś z teráznieyſzym Fránciſzkiem Godzkim - - - - 10.

XIĘSTWO LITEWSKIE.

LItewſka Prowincyá iáko ſię záſzczyca wielą pod ſwoim rządem Prowincyámi, iáko: Ruſią, Podolem, Wołyniem, Podlaſiem, y Zmudzią, ták też Ptolomeuſz opiſuie, y denominuie zá ſwoich czáſow támecznych Patryotow: Galindow, Bodynow, Geninow, Sudynow, Caryonow, Amaxobiow, Stabanow, Sturnow, Naſciow, Azubzow, Wibianow, Ambronow, Sargacyow &c. tych záś wſzyſtkich początek kładzie od Cymbrow, Gotow, y Sarmatow, Cymbrow záś według Hiſtorykow od Gomerá Wnuká Noego dedukcya ſię bierze, ktorzy oſiedli w Xięſtwie Reżańſkim do Moſkwy należącym, tám iák ſię rozmnożyli poczęli ſię ſzerzyć áż do Ruſi, Litwy, Infland, Prus y dáley nád morzem ták, że ich Narod y do Szwecyi, Danii, y Hollandyi poſzedł, y rozprzeſtrzenił

nił ſię; Názwáni záś Cymbrami od Kráiu ſwego Bosforá Cymmeryiſkiego, gdzie naypierwey oſiedli byli. Tych Cymbrow dobrze doznáłá Monarchia Rzymska, bo zebráwſzy ſię ich 300000. przez Niemieckie, Fráncuſkie Páńſtwá áż do Hiſzpánii, á z támtąd do Włoch przenikneli, po wiele rázy znioſzy woyſká Rzymſkie, áż Maryuſz wodz ſzczęſliwy przeciw nim wypráwiony naypierwey ich znioſł *ad aquas ſextias* 200000. powtornie záś 40000. ták, że reſztá ich muſieli uchodzić do ſwoich Páńſtw, y oſiedli iedni w Szwecyi, Danii, drudzy w Pruſách, Litwie, Zmudzi &c. Ci co w Litwie oſiedli Geſſydámi názwáni, á záś co w Zmudzi Maſſagetami. Eraſmus záś Stella piſze, że Litwá bierze denominacyą od LITALANA czyli LITWONA WENEDUTA Krolá Pruſkiego Synà, ktory w Litwie oſiádł R. 573. bliſkiey Dziedzictwá Oycá ſwego, w ktorey przedtym Alani zwáni byli. Zmudź záś á po Łácinie SAMOGITIA, ma bráć denominacyą od Brátá iego SAYMONA, ktory w Zmudzi oſiádł pobliżſzey też Oycá ſwego; y dáley ſtwierdza, że y Inflandy álbo LIVONIA od tegoż Litwona názywa ſię, gdzie wraz miał bydź Xiążęciem, y dáley przydáie że Pruſy, Inflandy, Zmudź, Litwá, Kurlandya, Jacwingowie, y Połowczy, lubo oſobnych mieli ſwoich Xiążąt, iednák wraz záwſze woiowáli przeciw Chrześcianom. Oſobliwie záś Jacwingowie byli nayſtráſznieyſi y okrutni, ktorzy Podlaſie mieli ſwoy Kray, bo z Polá nigdy nie uſtąpili, tylko álbo do iednego ginąć muſieli, álbo zwyciężyć, dla tegoż woynámi uſtáwicznemi wygineli, á reſztá oſiádłá w Litwie, Mazurach, y Pruſach. Długoſz záś y Miechovitá, y Ruſkie Hiſtorye ſwiádczą, że Włoſka Partya woyſká z Xiążęciem Palemonem, czyli dla okrucieńſtwá Neroná, czyli dla ſtráſznych ruin Attyli we Włoſzech, czyli też ná wygnánie ſkáráni, przypłyneli Morzem Baltyckim do Niemnu Rzeki, ktorą zkierowáli do Litwy, y tám oſiedli, co y Litewſki Narod ſwiádczy, ták że Palemon wiele Fámilii z ſobą z Włoch miał przyprowádzić, iákoż do tąd te Fámilie roſkrzewione w Litwie y Polſzcze, iáko: Urſynow, Kolumnow, Julianow, Cezaryanow, Gaſtaldow, Scypionow, Pacow &c. od tychże Włochow *LITVANIA* ma bráć denominacyą ze ſłow włoſkich *l' Italia.* Ze záś tenże Narod Włoſki obyczáie ná ſiebie támecznych ná ow czás Pogán wziął, ták też l' Italią w Litwanią odmienia.

Ten Narod był przez długi czás Xiążętom Ruſkim hołduiący y poſłuſzny, oſobliwie Xiążętom Kiiowſkim, ktorym záwſze futrá y kożuchy wzámiáſt pieniędzy y w zámiáſt hołdu dawáli do tąd áż Mendog, Vitenen, Gedymin, Xiążętá Litt, y wodzowie mocni wybili ſię z potencyi Ruſkiey, y owſzem záwoiowáli ſobie Xięſtwá Ruſkie y od nich złoto y ſrebro wzámiáſt hołdu bráli.

PALEMON tedy Xiąże Litewſkie z Włoſkich Fámilii Xiążąt idący według Hiſtoryi Ruſkich, od Litwy przyznány, lubo Cudzoziemiec zá Xiążęciá, ktory po ſobie zoſtáwił 3. Wnukow Sukceſſorow, Borká, Kunoſá y Sperę, ále po śmierci bezpotomney Borkuſá y Spery

KUNOS oſiádł ich Prowincye, y po śmierci ſwoiey zoſtáwił 2. ſynow Kiernuſá y Gibutá.

KIERNUS oſiádł obádwá brzegi Wilii Rzeki, y Xiążęciem Litewſkim ſie názwał, Kiernow Zamek Stolicę Xięſtwá wyſtáwiwſzy. GIBUT záś w Zmudzi oſiádł, y wraz z Brátem złączywſzy ſiły ſwoie Ruś náiecháli, koło Braclawiá y Płocká, y zrábowáwſzy wrocili, ále Zmudź ználeźli od Inflandow zruynowáną, gdzie wpadli y ogniem y mieczem kray niſzczyli. Po śmierci Kiernuſá

ZYWIBUND ſyn iego ná Xięſtwo náſtąpił, á w Zmudzi záś MUNTYWIL ſyn Gibuta, ktorzy Bráciá kochálisię, y wraz przeciw Nieprzyiáciołom obſtáwáli, po Muntywilu WITKIND ſyn iego ná Xięſtwo Zmudźkie náſtąpił, że záś ná ten czás BATHI Cham Tátárſki Ruś znácznie ſputoſzył y ſiły Ruſkie zdebilitował, Zywibund Xiąże Litt. przy tey okazyice, woyſko zebráwſzy, komendę iego dał Erdziwilowi ſynowi Witkindá Xiążeciá Zmudźkiego, ktory náiecháwſzy Ruś naypierwey Nowogrodek wziął, y tám Stolicę Xięſtwá ſwego wyznáczył, z támtąd poſzedł nád Niemen, y Grodno támże fundował. Poſzedł dáley w Podlaſie, y tám Tátárſkie ruiny záſtáwſzy Brzeſcie Litewſkie, Mielnik, Drohiczyn, Zamki przywłáſzczył ſobie, ufortyfikowáwſzy Zamki od Tátárow ſpuſtoſzone, y łátwo cáły Kray oſiádł, wodzow niektorych z ſobą będących ukontentowáwſzy. Potym Erdziwil zmocniwſzy ſię iuż w Litwie y Ruſi, Kurdaſſá Krolá Tátárow Zawolgſkich znioſł niſzczącego Kray nád Mozerą Rzeką. Tenże Erdziwil po zeſzłym bezpotomnie Zywibundzie Xięſtwo Litt. odziedziczył, y zoſtáwiwſzy 2. ſynow umárł.

MINGAILO Xięwſto Litewſkie, á Xięſtwo Zmudzkie oſiádł ALGIMUNT. Mingailo záraz Połoczánom woynę wypowiedział, ktorych znioſł pod Grodnem, Połoc-

ko

ko wziął, y Rząd abſolutny ſobie przywłáſzczył nád Połoczanámi y Nowogrodzánámi, ále umárł, á po śmierci zoſtáwił 2. ſynow, z ktorych Skirmunt Xiążęciem Litt. zoſtał y Nowogrodzkim, Ginwilowi záś Xięſtwo Połockie doſtało ſię.

SKIRMUNT Xiąże Litewſki Mſciſławiá Xiążęciá Łuckiego z Ruſkim woyſkiem znioſł, y Zamki Pinſko y Turow odebrał, potym Balaklaiá Krolá Tátárow Zawolgſkich znioſł pod Kaydanowem. Tenże Xiążętom Pruſkim woynę wypowiedział, że go chcieli z Litwy wygnáć, ktorych woyſko znioſł, Mozerę, Czerniechow, Karaſow odebráwſzy z ich Prowincyámi, gdzie 3. ſynow Stroynatá, Laubartá, y Piſſymontá.

KUKOWIT záś Stryi Skirmuntá Xiążęciem Litt. inweſtyowány, nim rządził po śmierci Skirmuntá, ták iáko y Zmudźkim, ktory po śmierci ſwoiey tylko Corkę zoſtáwił, ktorą dał zá Zonę Gedruſowi zwáną Poiatę, ktory po śmierci

GEDRUS Xiążęciem Litt. wyznáczony y Zmudźkim. Po ktorym

RYNGOLT ſyn Xiążęciem Litt. y Zmudźkim uczyniony, przeciw temu Xiążętá Ruſcy woyſko wyprowádzili, Tátárſkich ſił záżywſzy, chcąc go zrucić z Xiełtwá zá to że trybutu im nie oddawał, ále Ryngolt ich znioſł pod Mochilną, y Xiążąt Ruſkich zginęło 3. Demetry Drucki, Swiętoſław Kiiowſki, y Leo Włodzimierſki, po tey wygráney Ryngolt umárł w krotce ſyná zoſtáwiwſzy Mindogá

MINDOG po śmierci Oycá Xięſtwo Litewſkie odebrał R. 1240. ten z Krzyżakámi Pruſkiemi, y Inflandſkiemi długie woyny prowádził; Smoleńſkich, y Wołyńſkich Xiążąt ſobie podbił, Polſkie Prowincye R. 1243. náſzedł z wielkim Krwi Chrześciáńſkiey rozlániem, tákże y Danielá Krolá Ruſkiego R. 1246. Mazowſze, Dobrzyńſką y Kuiawſką Ziemie wiele rázy náchodził, mieczem y ogniem niſzczył wielkie zdobycze bierąc. Potym R. 1252. od Krzyżakow Pruſkich námowiony wiárę S. przyiął z niektoremi Litwą y Pruſakámi, ktorym y donacyą uczynił Litwy, Zmudzi y innych Prowincyi, przytym Poſłow wyprawił wraz z Poſłámi Krzyżackiemi do Innocentego IV. Papieżá z rekognicyą wiáry S. proſząc o koronę, ktorą mu Papież pozwolił, y ſwego Poſłá Heindeinryká Biſkupá Armabańſkiego, ktory Mindogá z innemi Biſkupámi Inflandſkiemi ukoronował Krolem Litewſkim. Ale Mindog z niedoſcigłey przyczyny tegoż Roku wrocił ſię do ſwego bálwochwalſtwá, ieſzcze ciężey przeſláduiąc Chrześcián. Tenże R. 1260. we 30000. Litwy Mazowſze náiechał, mieczem y ogniem niſzcząc, Płocko ſpalił y z Zamkiem, Pruſy Krzyżackie náiechał, Miáſtá y Zamki popalił, Chrześciánow wſzyſtkich gdzie záſtał, zábiiał, tegoż Roku powtornie Krzyżakow wiele znioſł, Fortece popalił, Krolewiec chciał wziąć ále odpędzony. Roku znowu 1262. Mazowſze náiechał z Swarnonem z Xiążęciem Pruſkim, Semowitá Xiążęciá Mazowieckiego zábił, ſyná w niewolą wziął, ále wykupionego oddał, Chrześcián wielkie mnoſtwo wybił y zábrał, drugiego Roku toż ſámo zrobił, Łowickie Xięſtwo zniſzczył y záwſze z wielkiemi zdobyczámi do Domu wracał. Ale ná oſtátek P. Bog miłoſierny nád Chrześciánámi, między Litwą y Ruſią kłotnie wmieſzał, w ktorych Mindogá Krolá Litewſkiego Wnuk iego właſny z Zięciem, to ieſt Stroynał pretenduiący pánowánia z Downatem zábił, y dwoch Synow iego Ruklę y Rzepikaſſę. Y ták

STROYNAŁ Xięſtwo Litt. otrzymał R. 1263. náwet y Brátá Xiążęciá Połockiego Dowciwilá zábił dla Ambicyi Xięſtwá iego. Woyſak też Mnich ſyn Mindogá nie cierpiąc śmierci Oycá, tegoż Stroynałá zábił R. 1264. A ſám

WOYSAK lubo Mnich Xiążęciem Litt. ſię uczynił, Polſkę, Mazowſze, y Kuiawy czeſto infeſtuiąc, ále y Krzyżackie Pruſy. Tenże Woyſak R. 1267. máiący chęć do Xięſtw Pruſkich nábycia, w Wurowſku Kláſztorze S. Michałá uprzedzony od Leoná Xiążęciá Ruſkiego, ktory Lwow fundował, y zábity. Y ták po zátráconym Xiążąt Litewſkich Imieniu y Sukceſſyi z inſzey linii y Fámilii Xiążąt Litewſkich

UTENUS z Fámilii Kitaurow obrány Xiążęciem Litt. y Zmudźkim, ktory wiele woien z Ruſią y Krzyżakámi odpráwiwſzy umárł, zoſtáwił ſyná po ſobie názwánego

SWINTOROCHUS, ktory nie długo pánował; po ktorym ſyn

GERMONT náſtąpił ále y ten w krotce umarł, zoſtáwiwſzy 2. ſynow Trahuſá y Alginá.

TRAHUS Xiążęciem Litt. y Zmudźkim obrány, ktory wiele dobrego w Litwie uſtánowiwſzy y w Prowincyách Ruſkich do ſiebie należących zoſtáwił 5. ſynow Narymundá, Dowmantá, Holſaná, Gietrutá y Troidená.

NARYMUND iáko ſtárſzy ſyn po Oycu Xiążęciem Litewskim, y ſtolicę álbo rezydencyą ſwoię przenioſł z Nowogrodká do Kiernowá, inſzym záś Bráciom doſtáły ſię niektore Xięſtwá, ktore potym przyłączone do Litwy. Z tych iednák Bráci znayduie ſię wiele Xiążąt w Litwie Fámilii Kitaurow chociaż ubogich ále że Xiążąt. Z temiż Brácią Narymund złączywſzy ſię po wiele rázy náieżdżał Polskę, Ruś, Mazowſze

wſze y Pruſy niſzcząc y ruynuiąc. Potym między Narymundem że mu Dowmant żonę ukradł, byłá woyná, ále Narymund Uczianę wziął dobywſzy, żonę mu odebrał, Dowmantá z Xięſtwá wyzuł y wygnał, ktory uciekł do Pſkowy, gdzie od Pſkowianow Xiążęciem uczyniony, Połocká dobył y Xięſtwo ſobie záwoiował.

Ruſkie Hiſtorye piſzą, że Narymund Xiążę Litt. pierwſzy ieſt Autorem Herbu Litewſkiego POGONI. Po nim

TROIDENUS naymłodſzy Brát náſtąpił, ktory ſpokoynie rządził uſpokoiwſzy gránice od Prus y Ruſi, miał Śyná z Corki Xiążęciá Mazowieckiego Rymuntá, ále ten Mnichem zoſtał. Roku 1278. Troiden zebráwſzy 30000. Woyſká náiechał Mazowſze y Ziemię Chełmińſką, z kąd wielką zdobycz wyprowádził oſobliwie w ludziách, ále też tegoż Roku od Brátá Dowmantá Pſkowſkiego y Połockiego Xiążęciá przez námowionych 3. chłopow zábity. Dowmant tedy z Woyſkiem do Litwy wſzedł, á żeby mogł bydź Xiążęciem Litt. Ale Rymunt Syn Troidená ſpotkáwſzy ſię z nim przy ſiłách Woyſk Litt. iego znioſł Woyſko y sámego Dowmantá zábił ná pomſtę krwi Oycá ſwego. Po wiktoryi wiázd Litewſki w Kiernowy miał, gdzie wzgárdziwſzy ſukceſſyą Xieſtwá Litt. obrał ſobie Zákonne życie, á ná ſwoie mieyſce Witenesá Zmudziná z Fámilii też Kitaurow zálecił, y ták obrány.

WITENES Xiążęciem Litt. Roku 1279. ktory uſtáwiczne wycieczki czynił do Polſki y Ruſi. Roku 1282. z Woyſkiem Litt., y Jacwingámi wpadł w Woiewodztwo Lubelſkie, przez 15. dni ie niſzcząc ále uciekáiących dogonił Leſzko Czarny Krol Polſki, y między Narwą y Niemnem ná 10000. zbił, y zdobycz odebrał. Roku 1287. znowu wpadli w Ziemię Dobrzyń. y Dobrzyn zrábowáli, ludzi wiele zábráwſzy wrocili. Potym Krzyżackie Pruſy częſto náchodził tenże Witenes y niſzczył, Kujawy y Łęczycę zrábował w 8000. wpádſzy nieſpodziánie Roku 1294. Chrześcián w Koſciele pozábiiáł, Xięży w niewolą pobrał, ktorego Xiąże Łęczyckie Kazimierz gonił, ále bez ſkutku wygráney, bo y przegrał y sám zginył, ná ten czas káżdy Litwin Niewolniká Chrześcián liczył ná ſwoie oſobę 20. piſze Gwagnin. Potym Roku 1296. Chełmińſką Ziemię, y Golubſkie Stároſtwo zniſzczył, Inflandy mieczem y ogniem zruynował. Ale Roku 1299. Tenże Witenes od ſwego Koniuſzego.

GEDYMINA zábity, ktory z żoną iego ożeniwſzy ſię, Xiążęciem Litewſkim ſię inweſtyował Roku 1300., ktory uſpokoiáiąc gránice Litt. od Polſki y Ruſi, od Krzyżakow w Zmudzi náiechány, ktorzy Kunoſſową dobywſzy, wſzyſtko Litt. præſidium wycięli, y w krotce cáłą Zmudź odebráli. Ale Gedymin w Roku 1301. zebráwſzy woyſko z Litwy, Ruſi, y Tátárow woynę Krzyżakom wypowiedział, y ich znioſł nad rzeką Olimieną, y Zmudź odebráwſzy, Pruſy ich y Inflandy ogniem y mieczem niſzczył. Po tey ſzczęſliwey Wiktoryi Xiążętom Ruſkim woynę wypowiedział Roku 1304. y náypierwey Włodzimierzá Xiążęciá Wołyń. znioſł, Łucko y cáły Wołyń ſobie podbił. W drugim Roku Stániſławá Xiążęciá Kijowſkiego znioſł y wraz wielu Xiążąt Ruſkich, Kijow ſobie podbił, Białogrod, Cyrkaſſy, Kaniow, Putwilę ná 60. mil zá Kijowem, Slepowrot, Branſk, Pereſtaw, y cáłą práwie Ruś, Wołyń, y Siewierz ſobie ná ten czás podbił. Tegoż Roku 1305. z tryumfem wrocił do Litwy, y Troki Miáſto fundował, gdzie z Kiernowá przenioſł Stolicę y Rezydencyą ſwoię. Tegoż Roku wyiechał ſobie Gedymin ná polowánie nád Wilią Rzekę, gdzie Zubrá ſtráſznego zábił, y tám nocował, y we ſnie widział wilká żeláznego wyiącego, w ktorego brzuchu innych 100. wyło, odecknąwſzy ſię ſen Dworzánom wyiáwił, z ktorych ieden Lezdzieyko Pogáńſki Xiądz, y wieſzczek wywrożył ſen Gedyminowi, że ſię to znáczy przez wilká Miáſto wielkie, á przez brzuchowych wilkow lud w Mieſcie mieſzkáiący, y dla tego Gedymin wyſtáwił Miáſto WILNO od rzeki Wily názwáne, á Wrużká wielkiemi Dobrodzieyſtwy obdárzył, y názwał go Radziwiłem, to ieſt, że rádził Wilno wyſtáwić, z kąd Fámiliá teraz wielka Radziwiłow. Przytym wyſtáwił 2. Zamki y tám Stolicę przenioſł z Trok. Roku 1306. znowu Litwá wpadłá w Polſkę, y około Kaliſzá zniſzczywſzy Kray wrocili, toż samo wyrządzili temuż Woiewodztwu Roku 1307. Potym Olgerd Syn Gedyminá uſtáwicznie z Litwą wypadał, mieczem y ogniem niſzcząc Pruſy Krzyżackie, toż sámo y Krzyżacy Litwie robili, y ták z obudwoch ſtron uſtáwiczne náiázdy bywáły, ále y Polſkie Prowincye częſto gęſto od Litwy bywáły náieżdżáne, z wielkim rozlániem krwi Chrześcián, y w niewolą zábrániem. Aż Roku 1325. Anná Corká Gedyminá wydána zá mąż Kazimierzowi Synowi Krolá Władyſławá Łokietká, z ktorą w Posągu wſzyſtek niewolnik oddány, y Pokoy pożądány z Litwą. W tym też Gedymin dobywáiąc

wáiąc Frydburgu od Krzyżakow w Zmudzi wyſtáwioney Fortecy, od ſtrzały poſtrzał odebráwſzy zábity, zoſtáwił po ſobie Synow. 7. z żony Witenesá: Montywidá, Narymundá, Olgerdá, Jawnutá, Keyſtutá, Koryatá, y Lubartá; ktorym podział Páńſtw uczynił zá życia ſwego, Montywidowi ſtárſzemu Kiernow y Słonim, Narymundowi Pinſko &c. Olgerdowi Krewo, Keyſtutowi Troki, Koryatowi Nowogrodek.

IAWNUTOWI záś Wilno y Xięſtwo Litewſkie przy nim, á to że go naybárdziey Oyciec kochał. Lubartowi záś Xieſtwo Włodzimierſkie. Z między tych Bráci dwoch Olgerd y Keyſtut naybárdziey ſię kochali, widząc záś Jawnutá nie do Rządu Litt. wybránego od Oycá, umyſlili go z Wilná wyrzucić, że záś ná czás umowiony nie ſtáwił ſię Olgerd odiecháwſzy do Xieſtwá Witebſkiego, Keyſtut z partyą Woyſká wpadł w Wilno, Zamki poodbierał, Jawnutá złápał, y w kaydany wsádził, w tym Olgerd przybył, ktoremu Keyſtut uſtąpił Wilná, y záraz Xiążęciem Litewſkim.

OLGERD proklamowány, Jawnutowi iednák dáli Xieſtwo Zaſtáwſkie. Tenże Olgerd podobnież woyny y náiázdy uczęſczał z Krzyżakámi iáko y Oyciec iego. Roku 1327. wpadł z woyſkiem w Pruſy Krzyżackie, z kąd z wielkiemi zdobyczámi powrocił, potym wpadł áż w Brandeburgią y niſzczył Kray wſzyſtek koło Frankfortu nád Odrą. Potym Tátárow znioſł graſſuiących w Podolu. Demetryuſz Iwanowicz Car Moſkiewſki wynieſiony pychą, deklarował ſię Litwę náiechác y w Mieſiącu zniſzczyć, ále Olgerd go uprzedził y poſłał mu Pochodnią goreiącą, ktorá niżeli zgáśnie uprzedzić miał bytnoſcią ſwoią w Moſkwie y w Zamku Cárſkim włocznią zátchnąć, iákoż prędko zebráwſzy woyſko do Moſkwy przyſzedſzy onę obległ y Tyrannà przymuſił że wyniść muſiał z Zamku, y kondycye pokoiu ułożył, gdzie w Zamku włocznią ſwoię utopił Olgerd, przytym Ruś cáłą ſobie podbił. Olgerd miał Synow 12. z Maryi Xiężniczki Twerſkiey: Jagieloná, Skiergieloná, Borysá, Korybutá, Wigundá, Korygieloná, Narymundá, Langwiná, Lubartá, Jędrzeiá, y Butawá. Jednák Jagieloná że bárdzo kochał, iego ſobie zá ſukceſſorá obrał y Xiążęciá Litt. zá konſenſem Keyſtutá. Tenże Keyſtut Stryi Jagieloná miał 6. Synow, Witoldá, Patrycyuſzá, Totywilá, Zygmuntá, Woydatá, y Dowgotá. Jáko záś Olgerd y Keyſtut Brácią rodzeni kochali ſię, ták y Jagielon z Witoldem Synowie ich ſtárſi, á Brácią Stryieczni rodzeni.

JAGIELON tedy Roku 1381, po śmierci Olgerdá Xiążęciem Litewſkim inweſtyowány, ten tákże wielkie woyny prowádził z Krzyżakámi, y częſto ich Kráie, y Polſkie náieżdżał. Ze záś miał ſwego Faworytá Woydylá, ktory z Piekarzá do wielkiey był łáſki, y fortuny przyſzedł u Olgerdá, iemuż Jagieło dał ſwoię Sioſtrę zá żonę, o co Keyſtut rozgniewány, á Woydylo Keyſtutá przed Jagielonem udał, y náwiodł ná to, że Jagieło przymierze z Krzyżakámi przeciw niemu uczynił, w tym kiedy Jagieło woynę miał z Połoczanámi, Keyſtut w Wilno wpadł, y one odebrał, y Zamki, Woydylá obieſić kazał, że záś Keyſtut dáley poſzedł Nowogrod y Siewierzá dobywáć, Wilno Jagielonowi ſię poddáło, ále y Troki odebrał dobywſzy Zamku, w tym Keyſtut powrociwſzy przeciw Jagielonowi z Woyſkiem poſzedł, ále niżeli przyſzło do potyczki Jagielon zdrádą Keyſtutá z Witoldem poimał, Keyſtutá do Krewy záprowádzić kazał, y uduſić, toż sámo y Witoldá czekáło, ále ſię ſalwował z więzienia, po białogłowſku ſię przeſtroiwſzy, y do Krzyżakow uſzedł, z kąd wokowány potym od Jagieloná y udárowány wielą Prowincyi od Brátá, potym záwſze kochánkiem był Jagieloná. Roku 1386. Jagieło dowiedziáwſzy ſię o Jadwidze Corce Ludwiká Polſkiego y Węgierſkiego Krolá w Krákowie, á przytym obráney zá Krolową od Polakow y koronowáney, wyſłał Poſłow, ktorzy wſzyſtko dobrze ſpráwiwſzy powrocili, y Jagieloná ſprowádzili do Krákowá, ktory przyiąwſzy z Brácią wſzyſtkiemi Chrzeſt S. wziął Slub z Jadwigą, potym koronowány Krolem Polſkim. W tym kiedy tá Publiká trwá dáią znáć Jagielonowi do Krákowá, że Krzyżacy ruynuią mieczem y ogniem Zmudź y Litwę, Zamki niektore poodbieráli, Swiętoſław tákże Xiąże Smoleńſki Witebſk, y Orſzę niſzczył, Mſciſław odebrał &c. o czym Jagieło wziąwſzy wiádomość poſłał Witoldá, y Skiergeloná, ktorzy Krzyżakow niezáſtáwſzy, Fortece poodbieráli, Mſciſław odebráli, Swiętoſławá zábili, Połocko odebráli, y dobrze uſpokoiwſzy gránice Litt. z tryumfem wrocili. Roku 1387. uſpokoiwſzy Jagieło w Polſzcze wſzelkie trudności Seym w Wilnie złożył, gdzie wſzyſtka Rádá iego y z Jadwigą ná náwracániu Litwy do Wiáry S. przetrwáłá, kiedy cáła Litwá

Chrzeſt

Chrzeſt S. przyięłá, o czym obſzerniey Hiſtorye. Jagielon záſzczepiwſzy Wiárę S. wrocił do Polſki, á ná ſwoim mieyſcu ná Xięſtwo

SKIERGELLONA Brátá rodzonego inweſtyował Litewſkie; o co Witold zágniewány y poſponuiący Skiergieloná powágę Grodno y Brzeſcie ſobie ufortyfikował, y odſtąpiwſzy Jagieloná z żoną przebrał ſię do Janá Mazowieckiego Xiążęciá, á z támtąd do Krzyżakow, ktorzy mile go przyięli w nádziei będąc przez niego przywłáſzczenia ſobie y záwoiowánia Litwy y Zmudzi, iákże záraz z Witoldem expedycye czynili do Litwy, oneż niſzcząc po kilká rázy, Witold záś uważáiąc Wiárę Krzyżakow ſobie przeciwną, przez ſkrytych Poſłow Jagieloná przeprośił, nádzieię odebráwſzy od niego Xięſtwá Litt., ále wrociwſzy do Jagieloná z Witold, á widząc niepewne dla ſiebie Xięſtwo Litt. znowu Krzyżakow przeprośił y z niemi wraz złączył ſię, y niſzczył Xięſtwo Litt. Wilno odebrał, y Zamek niżſzy, ále wyżſzego nie mogł, y odſtąpił, potym y inne Fortece miáſtá iedne palił á drugie odbierał, Troki ſpalił, co widząc Jagieło Semowitá Xiążęciá Mazowickiego ná niego náſádził, á żeby Witoldá odwiodł od Krzyżakow, iákoż ták ſię ſtáło, y

WITOLD przybył do Jagieloná do Wilná, ktory go záraz Xiążęciem Litt. inweſtyował zrzuciwſzy rodzonych Bráci Roku 1392. y záraz Witold przy inweſtyturze przyſiągł Wiárę y poſłuſzeńſtwo Krolowi Polſkiemu Przywileiámi ſtwierdziwſzy, y ták pierwſza Unia Litwy z Polſką. Brácią Jagieloná Swidrygielo y Skiergielon nie ukontentowáni prywacyą Xięſtwá Litt. rebellią záczęli przeciw Witoldowi, Swidrygielo uſzedł do Krzyżakow, z ktoremi częſto infeſtował Litwę, á Skiergielon w Litwie mocnił ſię, ále Jagielo przybywſzy ułágodził Skirgieloná przydáwſzy Trockie, Staroduboſki, y Kremenſki Powiáty, á Witold poſzedł z Woyſkiem uſpokoić bonty Xiążąt Ruſkich, Włodzimierz, y Kijow odebrał, y tám osádził Skiergieloná Brátá, ktory Cyrkaſy ſobie záwoiował y Swinigrod, ále w krotce ná polowániu záproſzony od Mnichá Greckiego y otruty. Ná iego mieyſcu Witold Xiążęciem Kijowſkim uczynił Olgemundá Syná, inſzych Xiążąt uſpokoił, Tátárow znioſł, Teodorá Xiążęciá Podolſkiego rebellizuiącego znioſł y złápał, Bracław, Kamieniec, Smotrycz, y cáły Podol záwoiował, ktorego uſtąpił Jagielonowi Krolowi do Polſki przyłączywſzy. Roku 1396. Witold expedycyą uczynił zebráwſzy Woyſko z Litwy, y z Polſkich wielu Pánow przeciw Tátárom, gdzie znioſł cáłą iednę Ordę, w niewolą wiele zábráwſzy, ktorych wielką cześć poſłał Jagielonowi, á reſztę w Litwie osádził Ziemię im náznáczywſzy, gdzie do tąd żyią y goſpodáruią ich dzieci, y ná woynę ſą záwſze gotowi. W drugim Roku podobnąż expedycyą uczynił przeciw Tátárom z wielą Xiążąt Litt. y Pánow Polſkich złączywſzy ſię, ále że ná ten czás Tamerlanes Chan Tátárſki w ſzczęſcie opływał, o ktorym Hiſtorye wolno czytáć, przy tym ſzczęſciu też y Witoldá znioſł przez Wodzá ſwego, gdzie wiele Pánow y Xiążąt Litt. náginęło, Witold záś odwodem ſalwował ſię. Roku 1403. Smolenſk rebellizował, gdzie Witold z poſiłkámi Polſkiemi poſzedł, Smoleńſká dobył, y połowę zdobyczy Jagielonowi poſłał, á reſztę między Woyſko podzielił, Xięſtwo záś w Prowincyą odmienił y do Litwy przyłączył. W tym Pruſcy Krzyżacy z Swidrygielonem uſtáwicznie náieżdżáli Litwę y niſzczeli, ále y Witold tož sámo im czynił w Prusách y Inflandach, Jágieło widząc te ruiny Swidrygieloná wokował, y ukontentował go Xięſtwem Podolſkim, ále tym nie zmiękczony Swidrygielo, znowu uſzedł do Bazylego Cará Moſkiewſkiego, ktorego ſfomentował przeciw Litwie, ále Witold uſpokoił łátwo Moſkwę z Woyſkiem Litt. y Polſkim wpadſzy tám, y Bazyli otrzymał u niego pokoy. Potym wiele innych expedycyi uczynił Witold uſtáwiczny w Woynie będąc, iáko y 1415. przeciw Pſkowſkim Ruſom, ktorzy mu ſię okupili wielką kwotą złotá, tož sámo y Nowogrodzcy zrobili. Ná oſtátek Zygmunt Krol Rzymſki chcąc pomieſzáć Witoldá z Jagielonem, przymierzá ſobie życzył z Witoldem Koronę mu Litewſką obiecuiąc, ten záwſze honoru pretenduiący w nádzieię Korony deklarował przymierze, ále Jagielon przez Czarnkowſkiego Podkomorzego Poznáńſkiego Poſłow Cesárſkich przeiął, ktory liſty Krolowi odeſłał, á ná innych Poſłow Koronę wiezących roſtáwił Woyſko, ci przeſtrzeżeni wrocili do Ceſarzá, tylko z liſtow wydáne nieprzyiázni Cesárſkie z Polſką, w tym też Witold umárł Roku 1430. w lat 80., ná ktorego Pogrzeb Jagieło ziechał do Wilná, y zaraz

SWIDRYGELONA Brátá rodzonego Xiążęciem Litt. inweſtyował, á Polacy w tym żeby do Litwy nie należáło Podole odebráli, o co Swidrygelo w Wilnie Jagieloná chciał zdrádą zábić, y Polakow z nim, ále ſię mieli dobrze ná oſtrożności, iednák ich przytrzymał ták; że Jagieło muſiał Ordynans poſłáć, ná ten

czás

czás Buczackiemu Stároſcie Kámienieckiemu, żeby oddał Podol Swidrygielowi, ále Buczacki przeſtrzeżony liſtámi w pochodni przywiezionemi, że to Krol z muſu uczynił, nie tylko nie oddał, ále y Woyſko gotował przeciw Swidrygelowi, o czym dowiedziáwſzy ſię Swidrygielo, że Polacy ſzli eliberowáć Krolá, przeproſił Jagieloná, y podárunkámi znácznemi zmiękczył y wyzwolił; á sám Woyſko ná Podol prowádził, gdzie pod Łuckiem z Polakámi ſpotkáwſzy ſię z niemi do czáſu przymierze uczynił, w tym też y Krol Jagieło uſkromiwſzy Wołochow rebellizuiących, Zygmuntá Brátá Witoldá przeciw Swidrygielowi násádził, ktory łátwo Litwę ná ſwoię ſtrone przeciągnył, y Swidrygieloná wygnał. Ná iego mieyſce

ZYGMUNT od Jagieloná inweſtyowány Xiążęciem Litt. przyſiągł y wierność ſkryptem potwierdził Krolowi Polſkiemu. W tym Roku 1434. Jagielon umárł, po ktorym Władyſław Krolem Polſkim y Węgierſkim, ktory że do Węgier wyiechał Roku 1430. Xiąże Czartoryiſki zdrádą Zygmuntá zábił. Po iego śmierci Polſkie Stány, Stánom Litewſkim rekomendowáły drugiego Synà Jagieloná Kazimierzá ná Xieſtwo Litewſkie, iákoż łátwo Stány Litt. akceptowáły, y

KAZIMIERZA ná Xięſtwo Litt. inweſtyowáli, y odtąd Xięſtwo Litt. przenieſione do Synow powtornych Krolow Polſkich. Tenże po Władyſłáwie pod Warną zábitym od Turkow do Korony Polſkiey Roku 1442. przenieſiony, więc Syn iego.

ALEXANDER Xiążęciem Litt. kreowány zá prozbą Stánow Litt., wziął ſobie zá żonę Helenę Corkę Janá Cará Moſkiewſkiego z tą kondycyą, że dla niey miał fundowáć Koſcioł Greckiey Religii, ktorego że niewyſtáwił, Car Moſkiewſki zágniewány wielkie Woyſko zebráwſzy do Litwy ciągnył, temu Xiąże Oſtrowſki záſtąpił z Woyſkiem Litt., ále wielką liczbą Moſkwy znieſiony, y sám poimány, w tym Moſkwá Fortec wiele odebráli, y wſzyſtkie práwie Prowincye, ktore przez tyle lat Witold był záwoiował, Xiąże Oſtrowſki uſzedł tym czáſem z niewoli, ktory Roku 1514. 80000. Moſkwy znioſł Woyſkiem Polſkim y Litt. zá Zygmuntá Krolá Polſkiego. Alexander potym po śmierci Janá Albertá Krolem Polſkim obrány, z Janem Carem Moſkiewſkim ná 6. lat Pokoy uczynił Roku 1503. á po nim náſtąpił Brát iego.

ZYGMUNT ná Xięſtwo Litt. ále że Alexander umárł Roku 1506. w Wilnie, ná iego mieyſce Zygmunt obrány Krolem Polskim y odtąd Xięſtwo Litewskie wraz z Kroleſtwem Polskim rządzić ſię poczęło, á zá Zygmuntá Auguſtá Synà iego Unia Xięſtwá Litt. z Koroną Polską wraz y z Práwámi zákończona.

RZĄD LITEWSKI iuż doſyć wyráziłem wraz z Rządem Polskim, do ktorego zwracam ciekáwego Czytelniká.

RELIGIA Litewska y zwyczáie ich Pogáńskie trwáły áż do Władyſławá Jagieły Xiążeciá Litewskiego á obránego Krolá Polskiego. Litwá naypierwey czciłá ogień zwány KNICZ zá Bogá, y iego w Miáſtách wielkich, y w lásách nie wygáſły konſerwowáli, do ktorego Xięży mieli, gdyby záś kiedy miał był zgáſnąć gárłem káráli Xięży. Tenże ogień był konſerwowány w Wilnie ná tym mieyſcu gdzie teraz Koſcioł S. Stániſławá. Potym czcili zá Bogá Piorun, ták iáko y ſoſny w lásách, w ktore ſię nie godziło áni ſiekierą pod kárą od diabelskiey złoſci wymyſloną ciąć. Słońce y Wężow ſzánowáli zá Bogow, y káżda Familia z Pánow, lub Mieſzczán, lub chłopow, káżdy muſiał mieć ſwego wężá pod nie błogoſłáwieńſtwem wielkim, y pod kárą utráty wſzyſtkiey fortuny, ktorym Wężom iáycá y mleko ofiárowáli. W. Páździerniku miewáli po żniwách ſchadzki ſwoie ná wielką ofiárę Bogom tego co kto zábił, y tám przez dni niektore bieſiádowáli, iedli y pili wſzyſtko co ná ofiárę przynieſli. Kiedy záś powracáli z bátálii wygráney záwſze niewolniká náyznácznieyſzego ſpalili Bogom ná ofiárę. Ciáłá z marłych Pánow z naydrożſzemi ich fortunámi ruchomemi z końmi y rynſztunkiem woiennym, y dwiemá psámi polowemi y z iáſtrzębiem palili, ták iák y ſługę wiernego zápłáciwſzy go krewnym. Te wſzyſtkie zábobony Władyſław Jagieło z Jadwigą Krolową znioſł, á náypierwiey ognie pogáſić kazał, Koſcioł y Oracula powywracáć, węże wygubić, ſoſny poſcinác, co widząc Litwá że tym co to robili nic nie ſzkodziło, dziwowáli ſię mowiąc: Coż to zá Bogowie tácy, że tym Polákom nic nie ſzkodzą; á ták zápátrzywſzy ſię ná zwodzące ich tylko zábobony przez Diabłá tylko wymyſlone, one łátwo porzucáli á do Chrztu S. przyſtępowáli, ile że Jagielo rozdawáć kázał Poſpolſtwu ſuknie białe ſukienne, á przedtym tám tylko záżywáli płociennych, doſyć że iednego dniá iáko Hiſtorya ſwiádczy 30000. Litwy okrconey, procz wielu Pánow y Szláchty oſobno krconey. O Biſkupách y o Kápitułách w Litwie poſtánowionych wolno widzieć w Rządzie Polſkim, pod Biſkupámi Polſkiemi.

Xięſtwo

Xięſtwo Litewſkie grániczy ná Południe y Záchod z Xięſtwem Pruſkim, ná Pułnoc z Kurlandyą, Inflandámi, y Moſkwą, z ktorą y ná Záchod grániczy. Ma ná wzdłuż około 120. mil, ták iáko y ná ſzerz. To Páńſtwo ieſt położone w Powietrzu miernym, ále zimnieyſzym od Polſki, z kąd naywięcey kátáry záráżáią Polſkę. Położone ieſt naywięcey w lásách obſzernych, gdzie wſzelkie Stádá Zwierzow, Niedźwiedziow, Dzikow, Ryſiow, y innych w Polſzcze námienionych. Czeſcią w Polách obfituiących doſyć w zboża, w łąkách rozwlekłych żywiących Stádá bydeł y koni, iednym ſłowem: obfituie ledwie nie w to wſzyſtko co Polſká, o ktorey wolno widzieć wyżey. Oblane Rzekámi Niemnem, Wilną, Dnieprzem, Prypciem, Dzwiną, nayznácznieyſzemi, ná ktorych może płynąć ſtátkámi, oſobliwie Dzwiną do Rygi, á Niemnem do Kroleſtwá zbożámi handluie, ma procz tego wiele innych Rzek. Ma y gory ále nie wielkie. Narod Litewſki ieſt teyże induſtryi y natury iák Polſki po Wierze S. przyiętey. Acta Ziemſkie y Grodzkie zápiſuie Ruſkim ięzykiem. A w refcie wolno przeczytáć wyżey opisánie Páńſtw Polſkich, tymże ſámym przymiotom podległá Litwá co y Polſká, bo niechcę ſię rozwodzić z piorem dla nie tęſkliwego czytelniká, á teraz przyſtępuię do Podziału Xięſtwá Litewſkiego.

Herb Xieſtwá Litewſkiego

POGONIA álbo KAWALER ſiędzący ná koniu roſpędzonym z ſzáblą dobytą ná pogonienie nieprzyiacielá, y ten Herb ma bydź nádány od Narymundá Xiążęcia Litt.

Xięſtwo Litt. według Rządu Polſkiego, y dyſpozycyi Rzeczypoſpolitey erygowáne ieſt ná trzecią Prowincyą Polſką, ktorá záwſze co trzeci Seym z między ſiebie dáie Dyrektorow Seymom, álbo Márſzałkom, y ten trzeci Seym odpráwować ſię powinien według Práwá w Grodnie Mieſcie Litewſkim.

Prowincya Litewſka zámyka w ſobie Woiewodztwá: 1. Wileńſkie. 2. Trockie. 3. Xięſtwo Zmudźkie. 4. Woiewodztwo Smoleńſkie. 5. Nowogrodzkie. 6. Witebſkie. 7. Brzeſciáńſkie. 8. Mſciſłáwſkie. 9. Mińſkie. 10. Inflandſkie. Derpackie záś y Parnawſkie záwoiowáne.

Też ſáme Woiewodztwá tym ſámym porządkiem ſię rządzą w Trybunale Litt.

WOIEWODZTWO WILENSKIE.

TO Woiewodztwo ma Herb tenże co y Xięſtwo Litewſkie. Ma Senatorow, BISKUPA, WOIEWODĘ, y KASZTELANA Wileńſkich.

Biſkupow Wileńſkich liczy z teráznieyſzym Zieńkiewiczem - - 38.

Woiewodow Wileńſkich liczy z teráznieyſzym Michałem Korybutem Xiążęciem Wiſniowieckim Hetmanem W. X. Litt. - - - - - 28.

Káſztelanow Wileńſkich z teráznieyſzym Kazimierzem Xiążęciem Czartoryiſkim 32.

To Woiewodztwo zámyka w ſobie Powiátow 5. - Właſny Wileński

Te Powiáty káżdy u ſiebie ſeymikuie, y po dwoch POSŁOW obieráią ná Seym, ták y DEPUTATOW ná Trybunał według zwyczáiu támecznego Práwem aſſekurowánego. — Oſzmiáńſki, Lidzki, Wilkomirſki, Bracławſki

To Woiewodztwo iáko y inne Litewſkie ma Urzędnikow Ziemſkich tym Trybem y Porządkiem w Konſtytucyi Roku 1677. poſtánowionych:

Márſzałek Powiátowy, Podkomorzy, Stároſtá, Sędziá Grodzki, Piſarz Grodzki, Podczáſzy, Czeſnik, Horodniczy, Skárbnik, Łowczy, Miecznik, Koniuſzy

Stároſtowie nie Grodowi ſą w tym Woiewodztwie Byſtrzycki, Inturſki, Kiernowſki. Przytym zámyka w ſobie Dzierżawy Krolewſkie: Giełozuny, Giełony, Łowcze, Łoweykuny, Nimiczá, Miedniki, Kłoczuny, Wyſoki Dwor, Niemenczyiá, Miedziuny, Mazale, Sedaſzniki, Rakanciſzki, Ławaryſki, Rotuńce, Piazow, Troſkuny, Trokinowo, Doylidziany, Gryciuny, Udziały, Smogury, Sukſztele, Ganſzlany, Mileykuny, Ławkuny, Krumelany, Burkiły, Jakuny, Szyrwinty, Meyſzagołá, Woycieſzuny, Grzybiany, Giezuny, Szaterniki, Sterniki, Pelikany, Kretunkie Woytoſtwo, Mataluynie, Kienny, y Mozorow.

Obożny
Strażnik
Krayczy
Mostowniczy
Budowniczy

Ciwon Wileński ma mieysce przed Urzędnikámi Ziemskiemi.

Márszałkowie położeni przed Podkomorzemi, tylko w Powiátách swoich máią Prym, y tylko są postánowieni w Powiátách Oszmiáńskim, Lidzkim, Bracławskim, Grodzińskim, Kownińskim, Upitskim, Słonimskim, Wilkowiyskim, y Rzeczyckim, y ci są Dyrektorámi Seymikow, y Wodzámi podczás Pospolitego Ruszenia Powiátow swoich, o ich Elekcyi wolno widzieć pod Rządem Polskim, ták iáko y o innych Urzędnikow obligacyach.

Woiewodztwo to ma procz innych wielu Miást nayznácznieysze:

WILNO Miásto Stołeczne całego Xięstwá fundowáne od Gedymina Xiążęciá Litt. ktory wyiechawszy sobie Roku 1305. ná łowy zábił strásznego Zubrá swoią Ręką, y ná tym mieyscu nocuiąc miał Sen, iákoby widział wilká żeláznego strásznym głosem wyiącego, y w nim drugich 100. wilkow wyiących także, ktory sen wytłomáczył mu Wieszczek ieden zwány Lezdzieyko, że miał znáczyć Miásto przez wilká, á przez drugich Pospolstwo w Mieście mieszkáiące, y rádził Xiążęciu, żeby Miásto ná tym mieyscu wystáwił, iákoż wystáwił, y Zamek ieden ná tey gorze gdzie nocował, zwáney przedtym krzywa gorá, á teraz Łysa gorá; á drugi wystáwił ná dole, á Miásto názwał Wilno od Rzeki Wilii, nád ktorą ie fundował, á Wieszczkowi nádał wielkie Dobrá, y honory, názwáwszy go Radziwił, iákoby że rádził Wilno wystáwić, y záraz Gedymin przeniosł Stolicę z Trokow. Miásto to murem opasáne, y Zamkámi iednym ná dole, drugim ná gorze murowánemi obronione. Przyozdobione to Miásto Kościołem Kátedrálnym fundowánym od Jagiełá Roku 1387. ná tym mieyscu gdzie Pogáński ogień był, poświęcony pod Tytułem S. Stániszawá. O Biskupie y o Kápitule wolno widzieć pod Biskupem Wileńskim. Kościoł Kátedrálny wstáwiony Ciałem y grobem S. Kazimierzá, ktoremu Zygmunt III. Trunnę srebrną erygował wážącą 1000. fontow srebrá, y w tey Kaplicy marmurem powleczoney iest Ołtarz srebrny. Przy Kościele záś iest Dzwon w ktory 24. ludzi musi dzwonić. Przytym przyozdobione Collegium y Akádemią Jezuicką, Klásztorámi Bernardyńskim, Fránciszkáńskim, Dominikáńskim, Kánonikow Regularnych de Pœnitentia, Augustyańskim, Kánonikow Regularnych S. Augustyná, Pánien Zákonnych Dominikánek, Fránciszkánek, Wizytek, y Karmelitow bosych; także to Miásto handluie przez Rzekę Wilnę z Rygą y Gdańskiem, bywáło często náieżdżáne y ruynowáne od Kryżakow y od Moskwy. Około tego Miástá w bliskości między lásámi są postánowieni Tátárowie, ktorych był Witold niewolnikow zábrał, y ciż Tátárowie przez Konstytucye są ubespieczeni. To Miásto iest wstáwione Trybunałámi głownemi Litt. Sądámi Grodzkiemi, y Seymikámi Powiátu Wileńskiego.

OSMIANA Miásto Stołeczne Powiátu swego, drewniáne o 7. mil od Wilná, zászczycone Urzędnikámi Ziemskiemi temiż co y Woiewodztwo Wileńskie, procz Ciwoná, ále Márszałká ma swego, y tu odpráwuią się Seymiki Powiátowe. Przyozdobione Kollegiátą fundowáną od Zygmuntá Xiążeciá Litt. ná podziękowánie P. Bogu zá wygráną bátálią przeciw Swidrygellowi. Jest tu także Kláster y Kościoł Dominikáński.

Powiát Oszmiáński ma Stárostwá; Trąbskie, Oszmiáńskie, Duckie, Krewskie, Markowskie, Wileyskie, Hubskie, Dawgieliskie, y innych wiele Dzierżaw Krolewskich wyrážonych w Lokacyi Woyská Litt. Roku 1717.

LIDA Miásto Stołeczne Powiátu swego, pryozdobione Zamkiem, w ktorym konserwuie Acta Grodzkie Powiátu swego. Ma Stárostę swego y Urzędnikow tychże co y Woiewodztwo Wileńskie, procz Ciwoná. Márszałká także ma swego dożywotniego, ktory prezyduie ná Seymikách tu sie odpráwiáiących. Przyozdobione to Miásto Klásztorem Karmelitáńskim. Blisko záś Lidy są Dominikáni Wasiliscy. Ma Stárostwá w Powiecie swoim Borciańskie, Ostryńskie, Nowodworskie, Wasieliskie, Koniawskie, Dubiyskie, Ráduńskie, y Ekonomią Lidzką, procz wielu innych Krolewszczyzn wyrážonych w lokacyi woyská.

ZOŁODEK w Powiecie Lidzkim zászczycone Klásztorem Karmelitáńskim.

WILKOMIERZ Miásto Stołeczne Powiátu swego drewniáne nád Rzeką Swientą, zászczycone własnemi Urzędnikámi ták iák Woiewodztwo Wileńskie, procz Ciwoná y Márszałká, ma swoy Grod, y tu seymikuie Powiát Wilkomirski. Ma Stáro-

Stároſtwá w ſwoim Powiecie Pieniańſkie, Subockie, Bolnickie, Uſzpolſkie, y Onikſztáńſkie, procz innych wielu Krolewſzczyzn w lokacyi Woyſká wyrážonych.

BRACŁAW Miáſto Stołeczne Powiátu ſwego nád ieziorem wielkim położone, záſzczycone Urzędnikámi właſnemi, ták iáko y Woiewodztwo Wileńſkie procz Ciwoná, ále Márſzałká ma ſwego dożywotniego, ktory záwſze Dyrektorem ieſt Seymikow Powiátu właſnego tu ſię odpráwuiących. Ma Stároſtwá w Powiecie ſwoim Bracłáwſkie, y Opeſkie, procz wielu innych Krolewſzczyzn w lokacyi Woyſká wyrážonych.

Te Powiáty námienione máią tákiż Herb ná Chorągwiách iák Woiewodztwo Wileńſkie.

WOIEWODZTWO TROCKIE.

TO Woiewodztwo ma Herb POGONIĄ w Czerwonym Polu. Ma Senatorow WOIEWODĘ y KASZTELANA Trockich.

Woiewodow Trockich liczy z teráznieyſzym Michałem Xiążęciem Radziwiłem Hetmánem Polnym W. X. Litt. - - - - - - - - 32.

Kaſztelanow Trockich liczy z teráznieyſzym Sapiehą - - - - 31.

To Woiewodztwo zámyka w ſobie Powiáty 4. - - - Trocki
Te Powiáty, ták iáko y Woiewodztwo máią tychże wſzyſtkich Urzędnikow, ktorych Woiewodztwo Wileńſkie, y w niektorych Powiátách Márſzáłkow. Ciwon záś tylko ieden Trocki ieſt ták iák Wileńſki. } Grodziński Kowiński y Upitſki.

Też Powiáty záżywáią tegoż sámego Herbu co y Woiewodztwo, tylko ná modrych Chorągwiách. Zámyka w ſobie Stároſtwá Merecckie, Niewonoyſkie, Olkienickie, Zyzmorſkie, Łozdzieyſkie, y innych wiele Krolewſzczyzn wyrážonych w lokacyi Woyſká Roku 1717.

To Woiewodztwo ſeymikuie oſobno w Trokách z Powiátem ſwoim Trockim, y inſze Powiáty w ſwoich tákże Stołecznych Miáſtách, z ktorych káżdy ná Seym obiera Poſłow 2. y Deputatow ná Trybunał Głowny Litt. Ma Miáſtá znácznieyſze.

TROKI Miáſto Stołeczne od Gedyminá Xiążęciá Litt. Roku 1304. fundowáne o 5. mil od Wilii Rzeki, przenioſzy tám rezydencyą ſwoię z Kiernowy, przedtym murem opasáne ále od Krzyżakow zruynowáne, ma mieć Zamek we ſrodku ieziorá, przyozdobione Kláſztorem Dominikáńſkim, y innemi Koſciołámi. To Miáſto záſzczycone Seymikámi ſwego Powiátu, Sądámi Grodzkiemi, y Urzędnikámi Ziemſkiemi. Jeſt tu Fárá wſłáwiona Cudownym Obrázem Mátki NN.

GRODNO Miáſto Seymowe nád Niemnem, y Stołeczne Powiátu ſwego, fundowáne od Erdziwilá Xiążęciá Litt. Przyozdobione Koſciołem Fárnym murowánym, Collegium y Szkołámi Jezuickiemi, iáko y Kláſztorámi Karmelitáńſkim fundowánym od Kotowiczá Káſztelaná Wileńſkiego, Dominikáńſkim, y Kláſztorem Pánien Fránciſzkánek y Brygitek; przytym Páłácow ma kilká pięknych oſobliwie Sapiehow, w ktorym Krol podczás Seymu ſtawa, y tám ieſt Izbá Senatorſka y Poſelſka, nie tylko záś to Miáſto záſzczycone Seymámi, ále y Sądámi Grodzkiemi, Seymikámi Powiátowemi, y Rzeką, przez ktorą handluie do Krolewcá. To Miáſto Zydámi naywięcey nápełnione.

Powiát Grodziński zámyka w ſobie Stároſtwá Filipoſkie, Przewalſkie, Przerolſkie, Waſiłkowſkie y inne Krolewſzczyzny wyrážone w lokacyi Woyſká Roku 1717.

CHOROSZCZA mieyſce záſzczycone Kláſztorem Dominikáńſkim fundowánym od Pacá Woiewody Trockiego.

WYGRY mieyſce záſzczycone Koſciołem y Kláſztorem Kamedułow.

MERECZ Miáſto máiące ſwego Stároſtę przyozdobione Koſciołem, Collegium y Szkołámi Jezuickiemi, fundowánemi od Pacá Woiewody Wileńſkiego y Hetmaná W. X. Litt. ſą tu tákże y Dominikáni.

KOWNO nád Niemnem y Wilią Rzekámi Miáſto Stołeczne Powiátu ſwego, przyozdobione Fárą y Kláſztorámi OO. Dominikánow, Fránciſzkánow, y Pánien Zákonnych Bernardynek. Záſzczycone to Miáſto Seymikámi Powiátowemi.

Powiát Kowiński zámyka w ſobie Stároſtwá Prenſkie, Wilkowiyſkie, Dorſuniyſkie, Wiſztynieckie, y innych wiele Krolewſzczyzn wyrážonych w lokacyi Woyſká Roku 1717.

UPITA

UPITA Miáſto drewniáne Stołeczne Powiátu ſwego, záſzczycone Seymikámi Powiátowemi.

Powiát Upitſki zámyka w ſobie Stároſtwá Szádowſkie, Wobolnickie, Stęgwiyſkie, Gulbińſkie, Zydeykáńſkie, Szymáńſkie, y wiele innych Krolewſzczyzn wyráżonych w lokacyi woyſká Roku 1717.

POZASCIE Gorá zwána *Mons Pacis*, bliſko Kowná wſtáwiona Kláſztorem, y Koſciołem Kamedułow fundowánym od Pacá Kanclerzá W. X. Litt.

WOIEWODZTWO MINSKIE.

TO Woiewodztwo ma Herb POGONIĄ cieliſtego Koloru. Ma Senatorow WOIEWODĘ Mińſkiego y KASZTELANA Mińſkiego.

Woiewodow liczy z teráźnieyſzym Janem Zabą - - - - 23.
Kaſztelanow záś Mińſkich liczy z teráźnieyſzym Wyhowſkim - - 16.
To Woiewodztwo zámyka w ſobie Powiátow 3. - - Właſny Mińſki
Káżdy z tych Powiátow ſeymikuie u ſiebie, y po 2. POSŁOW obieráią ná Seym, ták iáko y ná Trybunał, y máią } Mozyrſki y Rzeczycki.
Urzędnikow ſwoich Ziemſkich procz Ciwonow, Márſzałká záś dożywotniego tylko ma Powiát Rzeczycki.

To Woiewodztwo zámyka w ſobie Stároſtwá, Radoſzkowſkie, y Kraſnoſielſkie, procz Krolewſzczyzn wyráżonych w lokacyi Woyſká Roku 1717. Ma Miáſtá znácznieyſze:

MINSKO Stołeczne ſwego Woiewodztwá drewniáne, przyozdobione Zamkiem naturálnie ufortyfikowánym, y Kláſztorem Dominikáńſkim, y innemi Koſciołámi. Wſtáwione Trybunałámi Głownemi Litewſkiemi tu ſię odpráwuiącemi przez kadencyą dwudzieſtą Niedzielną, Seymikámi Powiátowemi, y Sądámi Grodzkiemi.

MOZYR Miáſto Stołeczne Powiátu ſwego, obronione Zamkiem nád błotámi, przyozdobione Kláſztorem Bernardyńſkim. W tymże Powiecie, ieſt *Vallis umbroſa* álbo Sambor, gdzie ſą Cyſterſi fundowáni. Záſzczycone Seymikámi Powiátowemi.

Powiát Mozyrſki zámyka w ſobie Stároſtwo Mozyrſkie, y innych wiele Krolewſzczyzn wyráżonych w lokacyi Woyſká Roku 1717.

RZECZYCA Miáſto Stołeczne Powiátu ſwego nád Dnieprem obronione Zamkiem, y przyozdobione Kláſztorem Dominikáńſkim iáko y innemi. Záſzczycone Seymikámi Powiátowemi.

Powiát Rzeczycki zámyka w ſobie Stároſtwá Homelſkie, Rzeczyckie, Rohaczewſkie, Bobruyſkie, Czeczerſkie, Propoyſkie, y innych wiele Krolewſzczyzn wyráżonych w lokacyi Woyſká Roku 1717.

OWRUCZ Miáſto máiące ſwego Stároſtę y Urzędnikow, przyozdobione Koſciołem, Collegium, y Szkołámi Jezuickiemi, przenieſionemi z Hawerowá.

WOIEWODZTWO NOWOGRODZKIE.

TO Woiewodztwo ma Herb POGONIĄ LITEWSKĄ, y z drugiey ANIOŁ CZARNY w czerwonym Polu. Ma Senatorow WOIEWODĘ y KASZTELANA Nowogrodzkich.

Woiewodow liczy z teráźnieyſzym Mikołáiem Xiążęciem Radziwiłem - 27.
Káſztelanow liczy z teráźnieyſzym Janem Rdołtowſkim - - - 14.
Zámyka w ſobie Powiáty - - - - - Właſny Nowogrodzki
Te Powiáty oſobno u ſiebie ſeymikuią y obieráią po 2. POSŁOW ná Seym, y DEPUTATOW ná Trybunał Litewski. } Słonimſki y Wołkowyiſki
Urzędnikow máią właſnych tych co y Woiewodztwo Wileńſkie procz Ciwoná, Márſzałkow záś máią obádwá Powiáty procz Nowogrodzkiego.

To

To Woiewodztwo zámyka w ſobie Ekonomią Nowogrodzką, y inne Krolewſzczyzny wyráżone w lokacyi Woyſká Roku 1717., ták iáko y Xięſtwo Słuckie. Ma znácznieyſze Miáſtá.

NOWOGRODEK Miáſto Stołeczne Woiewodztwá bliſko Rzeki Niemnu, wſławione Trybunałámi Głownemi Litt. tu ſię ſądzącemi alternatą z Mińſkiem przyozdobione Koſciołem, Collegium, y Szkołámi Jezuickiemi, Kláſztorem Dominikáńſkim, y Bonifratrow. Przytym ma Zamek, y konſerwuie tu Acta Grodzkie Woiewodztwá. Záſzczycone Seymikámi właſnego Powiátu.

NIESWIERZ Miáſto rezydencyonálne w Pałácu wſpániałym Xiążąt Radziwiłow, przyozdobione Collegium Jezuickim, Konwentem Benedyktynow, y Kláſztorem Pánien Zákonnych.

HŁUSKO Miáſteczko przyozdobione Kláſztorem Bernardyńſkim.

SŁUCK Miáſto Stołeczne Xięſtwá Słuckiego, ktore teraz ieſt w Poſſeſſyi Xiążąt Radziwiłow Miáſto drewniáne ále obſzerne y piękne, przyozdobione Pałácem bárdzo wſpániałym y mocno ufortyfikowánym, y Koſciołámi murowánemi.

LACHOWICE Miáſto Sapiezyńſkie y z Zamkiem mocno ufortyfikowánym.

SŁONIM Miáſto Stołeczne Powiátu właſnego, záſzczycone Seymikámi Powiátowemi przyozdobione Jezuicką Rezydencyą, Kláſztorem Bernardynow, y Kláſztorem Pánieńſkim. Bliſko tego Miáſtá ieſt Monaſter y Cerkwiá Zyrowiecka Bazyliánow Unitow.

Powiát Słonimſki zámyka w ſobie Stároſtwá partykularne w Krolewſzczyznách wyráżonych w lokacyi Woyſká Roku 1717. Oſobliwie Sokołowſkie y Zdzitowſkie, procz Ekonomii Słonimſkiey.

WOŁKOWIYSKO Miáſto Stołeczne Powiátu ſwego záſzczycone Seymikámi Powiátowemi, y przyozdobione Fárą murowáną.

Powiát Wołkowiyſki zámyka w ſobie Stároſtwá, Wołpińſkie, Jałowſkie, Mſcibowſkie Wołkowiyſkie, y inne Krolewſzczyzny wyráżone w lokacyi Woyſká Roku 1717.

WOIEWODZTWO BRZESCIANSKIE, álbo BRZESKIE LITEWSKIE.

TO Woiewodztwo ma Herb POGONIĄ ále Ubior błękitny ná koniu y ná Rycerzu w Polu w Czerwonym. Ma Senatorow

WOIEWODĘ y KASZTELANA Brzeſkich.

Woiewodow liczy z teráźnieyſzym Adámem Chotkiewiczem - - 19.
Káſztelanow záś z teráźnieyſzym Stefanem Tarkowſkim - - - 18.
To Woiewodztwo zámyka w ſobie Powiátow 2. - Właſny Brzeſki y Pińſki
Z tych Powiátow káżdy u ſiebie ſeymikuie, y obiera ná Seym po 2. POSŁOW y DEPUTATOW ná Trybunał. Ják Woiewodztwo Brzeſciáńſkie, ták y Powiát Pińſki máią ſwoich Urzędnikow Ziemſkich ták iák Woiewodztwo Wileńſkie, procz Ciwonow y Márſzałkow.

Woiewodztwo Brzeſciáńſkie zámyka w ſobie Stároſtwá, Kamienieckie, y Ziołowſkie, y inne Krolewſzczyzny wyráżone w lokacyi Woyſká Roku 1717. Napełnione záś to Woiewodztwo naywięcey Dobrámi nayznácznieyſzych Domow Litewſkich, iáko; Xiążąt Sanguſzkow, Radziwiłow, Sapiehow, Pocieiow, y Tyſzkiewiczow. Ma znácznieyſze Miáſtá.

BRZESCIE Litewſkie Miáſto Stołeczne Woiewodztwá nád Rzekámi Bugiem y Muchawcem. Záſzczycone Seymikámi Powiátu właſnego, y Sądámi Grodzkiemi. Przyozdobione Koſciołem y Collegium Jezuickim, y Kláſztorámi Auguſtyáńſkim y Pánien Zákonnych Bernardynek y Brygitek.

BIAŁA Miáſto przyozdobione Pałácem wſpániałym y rezydencyonálnym Xiążąt Radziwiłow, iáko y Koſciołem Fárnym murowánym y Akademią nápełnioną Profeſſorámi z Krákowſkiey Akádemii tám poſyłánemi, y Kláſztorem Oycow Bazyliánow fundowánym od Xiążęcia Károlá Radziwiłá.

KRUPCZYCE Miáſteczko przyozdobione Kláſztorem Karmelitáńſkim.

KODEN nád Bugiem Miáſteczko przyozdobione Koſciołem S. Anny y Proboſtwem Infulackim.

PINSKO Miáſto Stołeczne Powiátu właſnego y Grodowe, przyozdobione Fárą y Collegium Jezuickim, iáko y Kláſztorámi Dominikáńſkim, y Pánien Bazylianek, y Monaſterem S. Bárbary. Bliſko tákże w tymże Powiecie pod Miáſtem JANOWEM ſą Benedyktyni fundowáni w Horodyſzczu *in Caſtro Caſſino* przez Kopciá Woiewodę Połockiego.

Powiát Pińſki zámyka w ſobie Ekonomią Pińſką, y wiele innych Krolewſzczyzn wyrážonych w lokacyi Woyſká Roku 1717.

WOIEWODZTWO MSCISŁAWSKIE.

TO Woiewodztwo ma Herb POGONIĄ ná Chorągwi żołtey w Czerwonym Polu Ma Senatorow; WOIEWODĘ y KASZTELANA Mſciſłáwſkich.

Woiewodow liczy z teráźnieyſzym Michałem Maſſalſkim - - - 24.
Kaſztelanow záś liczy z teráźnieyſzym Stániſławem Ogieńſkim - - 19.

Ma Urzędnikow tychże wſzyſtkich co y Woiewodztwo Wileńſkie procz Ciwonow y Márſzáłkow. Zámyka w ſobie Stároſtwá: Kryczewſkie, Korſzáńſkie, Radomſkie, Mſciſłáwſkie, procz innych wielu Krolewſzczyzn w lokaczyi Woyſká wyrážonych Roku 1717.

Seymikuie w Mſciſłáwiu, gdzie obiera ná Seym POSŁOW 2., y DEPUTATOW ná Trybunał Głowny Litewſki. Ma Miáſtá znácznieyſze.

MSCISŁAW Miáſto Stołeczne Woiewodztwá záſzczycone Seymikámi, y Sądámi Grodzkiemi, przyozdobione Kláſztorámi Karmelitáńſkim, y Dominikáńſkim, bliſko tákże tego Miáſtá w MARALOWSZCZYZNIE ſą Zákonnice Ritûs Græci.

MOHILOW Miáſteczko záſzczycone Collegium Jezuickim fundowánym przez Zdanowiczá Kánoniká Smoleńſkiego y Plebaná Mohilowſkiego.

WOIEWODZTWO SMOLENSKIE.

TO Woiewodztwo ma Herb LASKĘ ZŁOTĄ ná Chorągwi Czerwoney w Polu ſzárym. Przez długi czás hołdowáło Polſzcze, ále zá Janá Kazimierzá iák dobyte od Moſkwy Miáſto Smoleńſk, ták zá Janá III. przez Traktat Grzymułtowſkiego y Woiewodztwo oderwáne od Polſki, iednák ieſzcze znáczna część náleży do Litwy, ktora ma Senatorow

BISKUPA, WOIEWODĘ y KASZTELANA Smoleńſkich.

Biſkupow Smoleńſkich liczy z teráźnieyſzym Goſiewſkim - - - 14.
Woiewodow liczy z teráźnieyſzym Stániſławem Potockim - - - 28.
Káſztelanow Smoleńſkich liczy z teráźnieyſzym Nieſiołowſkim - - 23.

Seymikuie ieſzcze tá Czáſtká Woiewodztwá y obiera ná Seym POSŁOW 2.

SMOLENSK Miáſto przedtym Stołeczne Woiewodztwá, y mocno ufortyfikowáne, przez 2. lecie dobyte od Zygmuntá III. ále Janowi Kazimierzowi przez Moſkwę wzięte. Przedtym przyozdobione Kátedrą, Kláſztorem Dominikáńſkim y innemi, ále teraz pod iárzmem Schizmatyckim ięczy.

STARODUBOW Stołeczne Miáſteczko Powiátu właſnego.

WOIEWODZTWO WITEBSKIE.

TO Woiewodztwo ma Herb POGONIĄ ná Chorągwi zieloney, w złotym Rządzie w Polu czerwonym. Ma Senatorow

WOIEWODĘ y KASZTELANA Witebſkich.

Woiewodow liczy z teráźnieyſzym Marcinem Ogieńſkim - - 24.
Káſztelanow záś z teráźnieyſzym Alexandrem Pocieiem - - - 13.

Woie-

Woiewodztwo Witebſkie zámyka w ſobie 2. Powiáty - - - Witebſki y Orſzańſki

Te Powiáty oſobno ſeymikuią y obieráią ná Seym po 2. POSŁOW, y DEPUTATOW ná Trybunał Głowny Litewſki. Káżdy także Powiát ma ſwoich Urzędnikow Ziemſkich procz Ciwonow y Márſzałkow.

To Woiewodztwo zámyka w ſobie Stároſtwá partykulárne w wielu Krolewſzczyznách, wyrážone w lokacyi Woyſká Roku 1717. y z Ekonomią Witebſką Ma Miáſtá znácznieyſze.

WITEBSKO Miáſto Stołeczne Woiewodztwá nád Rzeką Dzwiną, przez ktorą poſyła wiele zbożá do Rygi, záſzczycone Seymikámi Powiátowemi, y Sądámi Grodzkiemi. Przyozdobione Collegium Jezuickim fundowánym przez Goſiowſkiego Woiewodę Smoleńſkiego, y Kláſztorámi Bernárdyńſkim y Bazyliáńſkim. Przedtym było obronione Zamkámi 2. mocno ufortyfikowánemi u Gwagniná, przeciw Náiázdom Moſkiewſkim, z ktoremi to Woiewodztwo graniczy.

ORSZA Miáſteczko nád Dnieprem Stołeczne Powiátu ſwego, ma mieć Zamek murowány y mocno obroniony, przyozdobione Collegium Jezuickim, Kláſztorem Dominikáńſkim, y Bernárdyńſkim.

Powiát Orſzáńſki zámyka w ſobie Stároſtwá Boryſowſkie, Wielatyckie, Luboſzáńſkie y Ekonomią Orſzáńſką z wielą Krolewſzczyznámi wyrážonemi w lokacyi Woyſká Roku 1717.

BORYSOWO Miáſto fundowáne y Zamek od Borysá Xiążęciá Polſkiego

WOIEWODZTWO POŁOCKIE.

TO Woiewodztwo ma Herb POGONIĄ w białym Polu. Ma Senatorow WOIEWODĘ y KASZTELANA Połockich.

Woiewodow liczy z oſtátnim Stániſławem Donhoffem - - - 18.

Kaſztelanow liczy Połockich z teráźnieyſzym Waleryanem Zabą. - - 10.

Woiewodztwo Połockie uprzywileiowáne ieſt nád inne Senátorſkie Krzeſłá, że ſobie obiera przez wolne głoſy Woiewodę, y z tey przyczyny dla záchodzących emulacyi záwſze długo wakuie iáko y teraz od śmierci Donhoffá 12. lat wakuie.

To Woiewodztwo nie ma żádnego Powiátu, sámo u ſiebie ſeymikuie y obiera 2. POSŁOW ná Sevm, y DEPUTATOW ná Trybunał Głowny Litt. Ma Urzędnikow tych wſzyſtkich co y Woiewodztwo Wileńſkie, procz Ciwoná y Márſzałká.

Zámyka w ſobie Stároſtwa Dzieſieńſkie, y inne Krolewſzczyzny wyrážone w lokacyi Woyſká Roku 1717. Ma Miáſto znácznieyſze.

POŁOCK Miáſto Stołeczne Woiewodztwá ſwego, záſzczycone Elekcyámi Woiewodow, Poſłow y Deputátow. Miáſto to z Zamkiem y cáłe Woiewodztwo odebráne było Moſkwie przez Bátorego Roku 1579. ktorzy ie trzymáli przez 17. lat. Przyozdobione Koſciołámi S. Zofii y S. Salwatorá fundowánemi od Borysá Syná Ginwiłá Brátá Skirmuntá Xiążęciá Litt. ktory ożeniwſzy ſię z Maryą Xiężniczką Twerſką okrcony zoſtał, y znią Borysá ſpłodził. Jeſt tu także y Collegium Jezuickie, á náybárdziey to Miáſto wſławione w Cerkwi Bazyliánow Unitow grobem y ciáłem S. Jozefatá Arcybiſkupá Połockiego. W tymże Woiewodztwie ſą także Monaſtery Bazyliánow Unitow, w BEREZWIECKU, y WIERZBOŁOWIE.

XIĘSTWO ZMUDZKIE.

TO Xięſtwo miewáło właſnych Xiążąt, ále częſto inkorporowáne było do Xięſtwá Litt. iákoż przez Władyſławá do Wiáry S. nákłonione, y wraz z Xięſtwem Litt. przyłączone do Polſki zá Zygmuntá Auguſtá. Kray tego Xięſtwá naywięcey lásámi nápełniony, iednák gruntá ma żyzne y urodzayne. Ográniczone Xięſtwem Pruskim, y Kurlándzkim z iedney ſtrony, á z drugiey Xięſtwem Litt. Herb tego Xięſtwá POGONIA Litewska ná Chorągwi białey w Polu czerwonym ná iedney ſtronie, á na drugiey ſtronie NIEDWIEDŹ czarny w białey obruzie, przedniemi nogámi do gory wſpięty w czerwonym Polu Ze záś to Xięſtwo záwſze

ſze ná Xiążąt Litewſkich było rządzone przez Stároſtow, dla tegoż ciż Stároſtowie nie odmienieli do tąd ſwego tytułu ná Woiewodztwo, lubo ſą Senatorámi Krześłowemi. Ma tedy to Xięſtwo Senatorow

BISKUPA, STAROSTĘ y KASZTELANA ZMUDZKICH.

Biſkupow liczy Zmudzkich z teráźnieyſzym Karpiem - - - 32.
Stároſtow Zmudzkich z teráźnieyſzym Zarankiem - - - - 26.
Káſztelanow Zmudzkich z teráźnieyſzym Jozefem Tyſzkiewiczem - - 17.

To Xięſtwo zámyka w ſobie Powiáty według Konſtytucyi 1717. 23. 1. Wilkiyſki, 2. Wieloński, 3. Eyragolſki, 4. Jaſwoński, 5. Tendziagolſki, 6. Roſſiński, 7. Widuklewſki, 8. Kroſki, 9. Korſzewſki, 10. Korklanſki. 11. Bezyniáński, 12. Poiurſki, 13. Berzański, 14. Dyrwiáński, 15. Wieſzwiáński, 16. Twerſki, 17. Szawdowſki, 18. Telſzewſki, 19. Uzwentſki, 20. Retowſki, 21. Gondeyński, 22. Połongowſki, 23. Plotelſki.

Te wſzyſtkie Powiáty obieráią ná Seym 2. POSŁOW.

Xięſtwo to ma Urzędnikow tych wſzyſtkich co y Woiewodztwo Wileńſkie, procz Márſzałká, ále Ciwoná ma Zmudzkiego. Zámyka w ſobie Stároſtwá: Jurborgſkie, Skirtymońſkie, Wilkiyſkie, Tyrkſzlewſkie, Wikrzańſkie, Ekonomią Staroſtwá Zmudzkiego, Stároſtwo Prolongowſkie, Pługiáńſkie, Gozdrowskie, Chweydawskie, Plotelskie, Roſſińſkie, Tryskie, Botockie, y przytym wiele Woytoſtw y Ciwonſtw, iáko y Dzierzáw Krolewskich, ktore ſą wſzyſtkie opiſáne w lokacyi Woyſká Litt. Roku 1717.

To Xięſtwo ma Miáſt wiele drewniánych, między ktoremi náyznácznieyſze ſą

JURBORG Miáſto w Zmudzi fundowáne od Borkusá Xiążęciá Zmudzkiego Synà Palemoná I. Xiążęciá Litewskiego, przyozdobione Fárą.

MIEDNIKI Miáſto Stołeczne Xięſtwá Zmudzkiego przyozdobione Kátedrą fundowáną Roku 1413. od Władyſławá Jagiełá.

INFLANDY.

PRowincyá tá zwána po Łácinie *Livonia* liczy w zdłuż ná 90. mil, á w ſzerz 50. z brzegámi Morzá Baltyckiego. Graniczy z Moskwą, Szwedámi, Finlandyą, y Litwą. Tá Prowincyá po záſzczepioney u niey Wierze S. byłá rządzona przez Biskupow Inflandskich, á od Grzegorzá IX. Papieżá była przyłączona do Prus Krzyżackich, ktorzy tám poſtánowili Miſtrzow Inflándskich hołduiących Miſtrzom Pruskim áż do czáſow Albertá Margrábi Brándeburgskiego, y Magiſtrá Pruskiego, ktory zkorrumpowány pieniądzmi uwolnił Inflandy od hołdu y poſłuſzeńſtwá, y było tám ná ten czás 5. Biskupow, Derpatſki, Habſelſki, Ozeliyſki, Kurlandzki, y Rewalſki pod Metropolią Arcybiſkupá Rygſkiego. Ale iák Gwilelm Firſtembergius Miſtrz Inflándſki zárázony był fáłſzem Luterſkim, ták Koſcioły Kátolickie wydzieráć począł, y Gwilelmá Arcybiſkupá Rygſkiego inkarcerował krewnego Zygmuntá Auguſtá Krolá Polſkiego, o co zágniewány Zygmunt Auguſt náſzedł z Woyſkiem Inflandy, y one podbił Roku 1557., o czym Koiałowicz *Lib. 8. Hiſt. Litv.* Ze záś ná ten czás Iwan Car Moſkiewſki potencyą ſwoią groził Litwie, więc Auguſt Gottardowi Ketlerowi Miſtrzowi Inflándſkiemu po Fürſtembergiuſzu, nádał Xięſtwo Kurlandzkie y Semigalſkie in Feudum, á Inflandy do Polſki przyłączył Roku 1561. Ale Car Moskiewſki potym często Inflandy naieżdżał, y z tey przyczyny Rewalſcy Inflándowie poſłáli o protekcyą do Eryká Krolá Szwedzkiego, á Ketler do Zygmuntá Auguſtá, y odtąd rozdwáiáć ſię poczęły Inflandy, ile że Eryk Krol Szwedzki pod imieniem Protektorá Habſalę, Letalę, Parnas, &c. Polskie Gárnizony wygnáwſzy odebrał. Po śmierci Eryká y Zygmuntá Auguſtá Car Moskiewski Xiążęciá Olzáckiego Krolem Inflandskim kreował, ále Jan III. Krol Szwedzki złączywſzy wraz ſiły z Stefanem Batorym náſzli Páńſtwá Moskiewskie y wiele Miáſt odebráli, czym ſtrwożony Car Moskiewski, poſłał do Grzegorzá III. Papieżá deklaruiąc do Unii Wiáry S. przyſtąpić, byle go uſpokoił z Krolem Polskim, iákoż Poſeł Pápieski perſwazyą Stolicy Apoſtolskiey zmiękczył Stefaná Batorego, y uſpokoił z Moskwą z kondycyą reſtytucyi Inflánd od Moskwy, y rekuperowániem Eſtonii od Szwedow, ktorą w tymże czáſie byli odebráli Moskwie, procz innych wielu kondycyi, y ná 6.

lat

lat *Inducię* Pokoiu náznáczone. W tym też Jan III. Krol Szwedzki uroſcił ſobie pretenſyą Eſtonii y Inſland niby w Poságu z poiętą zá żonę Corką Zygmuntá I. y iákoby w pożyczonych Zygmuntowi Auguſtowi 120000. Tálerach bitych. Stefan záś Bátory odebráwſy Inflándy uwolnił Miáſto Rygę, tylko trzecią część Intraty od kupieckich okretow náznáczywſzy ná reparacyą Portu, Zamek záś y Fortecę o 2. mili od Rygi Gárnizonem Polſkim osádził, ále to Miáſto zá Zygmuntá III. Guſtawowi Krolowi Szwedzkiemu poddáło ſię, po śmierci Batorego Zygmunt III. obrány był Krolem Polſkim z kondycyą przywrocenia Eſtonii, ále to nie wzięło ſkutku, á tym czáſem po śmierci Janá Krolá Szwedzkiego Zygmunt III. Syn iego odziedziczył Koronę Szwedzką ukoronowány w Upsálu, ále zoſtáwiwſzy adminiſtracyą Kroleſtwá Károlowi Sudermanowi Stryiowi ſwemu, wrocił do Polſki, tym czáſem Károl máiąc w ręku miecz, przywłáſzczył ſobie Rząd abſolutny, y koronował ſię Krolem Szwedzkim, iáko potym y Syn iego Guſtaw Adolf po śmierci Oycá Koronę Szwedzką obiął, y nie tylko Eſtonią ále y Rygę y Inflandy záwoiował, wiecey co ſię dziáło potym wolno obſzerniey czytáć pod Władyſławem IV. y Janem Kazimierzem Krolámi, á potym Pakta Oliwſkie, doſyć że odtąd iuż Inflándy odpádły od Polſki, ále y Szwedom wydárte przez Moſkwę podczás oſtátnich woien Piotrá Alexowiczá Cárá Moſkiewſkiego z Szwedámi. Przy Polſzcze záś ieſzcze ſię zoſtał do tąd Powiát Dyneburgſki, y Honor Biſkupſtwá y Woiewodztwá Inflándſkiego.

WOIEWODZTWO INFLANDSKIE było erygowáne ná ten czás kiedy Inflandy były záwoiowáne od Polſki, ták iáko y WOIEWODZTWO PARNASKIE, y WOIEWODZTWO DERPATSKIE. Ale iák oderwáne były Inflándy od Polſki ták Parnaſkie, y Derpatſkie Woiewodztwá ſkaſſowáne, á tylko Inflándſkiego honor zoſtáwiony. Ma tedy to Woiewodztwo Senatorow

BISKUPA, WOiEWODĘ y KASZTELANA Inflándſkich.

Biſkupow Inflándſkich z teráźnieyſzym Sierakowſkim ktory poſtąpił ná Kámienieckie Biſkupſtwo liczy ſię - - - - - - - - 13.

Woiewodow Inflándſkich z teráźnieyſzym Fránciſzkiem Szembekiem - 17.

Káſztelanow Inflándſkich z teráźnieyſzym Janem Strutyńſkim - - 15.

To Woiewodztwo obiera ieſzcze ná Seym POSŁOW 6. Herb Woiewodztwu temu náznaczony GRYFF biały ná nogi wſpięty w Polu czerwonym w nodze iego práwey miecz dobyty, á ná pierſiách litery 2. związáne S. y A. Koroná złotá ná głowie.

To Woiewodztwo zámyka w ſobie Stároſtwo Lucińſkie y Rzeżyckie, tákże Dyneburg, Maryanawz, y Anzelmuyze Krolewſzczyzny położone w lokacyi Woyſká Litewſkiego Roku 1717.

RYGA Miáſto Stołeczne Inſland nád morzem bogáte, hándlowne y Niemieckie, ále też y Luterſkie, przedtym poprzyſięgłe Krolom y Rzeczyp. Polſkiey, ále záwſze nie dotrzymało Wiáry, Szwedom ſię w protekcyą oddáwſzy, teraz Moſkwie podległe. Jeſt tu y innych wiele Miáſt, Zamkow, y Fortec, wſzyſtko Moſkwie podległe.

INFLANDSKA PROWINCYA po záſzczepioney w niey Wierze S. była rządzoná przez Biſkupow, bo była pod protekcyą ſamych Papieżow, y była nazwáná: Ziemią Jezuſa y Maryi, potym od Grzegorza IX. oddána była pod władzą Krzyżákow, ktorzy tam poſtanowili Miſtrzow Inflandſkich zwánych Ordinis Enſiferorum.

KURLANDYA,

y SEMIGALLIA.

TA Prowincya ieſt w Inflándach położona y záwoiowána wraz z Inflandámi od Zygmuntá Auguſtá. Zygmunt Auguſt to Xięſtwo wraz z Semigallią złączywſzy dał Gottardowi Ketlerowi y iego Sukceſſorom *in Feudum*, á Zygmunt III. kondycyą záłożył, że po zeyſciu tey Fámilii powinny ſię te Prowincye wrocić do Polſki. Ciż Ketlerowie Xiążętá Kurlandzcy záwſze byli poſłuſzni Krolom y Rzeczyp. y záwſze byli inweſtyowáni w Oſobách ſwoich temi Xięſtwámi od Krolow Polſkich podczás Seymow, iáko Fryderyk Syn Gottardá Roku 1587. po nim Brát rodzony Gwilelm, ktory dekretem Zygmuntá III. był odſądzony od Dobr ſwoich w Kurlandyi zá zábicie Wielkiego Noldá w Nittawie, y przez 18. lat błąkáć ſię muſiał zá

gránicą, ále po śmierci Zygmuntá III. przywrocony y potym inweſtyowány Xiążęciem Kurlándzkim, po nim Syn iego Jákub w Wilnie od Władyſławá IV. inweſtyowány, o co były Stány nie ukontentowáne, że nie podczás Seymu. Po Jákubie Fryderyk Kazimierz był inweſtyowány podczás Seymu przez Poſtá ſwego Roku 1683. ná co Konſtytucya záſzłá, żeby odtąd w Oſobách ſwoich byli inweſtyowáni Xiążętá Kurlándzcy od Krolow Polſkich. R. 1726. przez Konſtytucyą Komiſſya náznáczona ná ktorey R. 1727. poprzyſięgłá wſzyſtká Szlachta Kurlandſka wierność Krolom Polſkim y Rzeczypoſpolitey, ſkáſſowáwſzy pſeudo Elekcyą Morycza, á po zmárłym Ferdynandzie oſtatnim z Linii Kettlerow, Rzeczpoſpolitá ná Seymie *Pacificationis* R. 173[illegible]. náznaczyłá Komiſſyą, ktora w Gdańſku ſię zákończyłá y inweſtyowány przez Dekret Komiſſyi ná Xięſtwo Kurlándzkie zá Promocyą Moſkiewſką BIRON, ten że teraz dyſgrácyowány ná Stolicy y ná Syberyą wyſłány, ſtány Kurlandſkie wiernoſci ſwoiey dotrzymuiąc Polſzcze czekáią decyzyi Seymu względem dyſponowánia tym Xięſtwem.

To Xięſtwo dzieli ſię ná 2. Częſci: Kurlandyą właſną, y Semigallią.

Miáſtá ma nayznácznieyſze Goldingen; Windaw, Liba, Mittawa, Muza, Bauſk, y Doblen.

GOLDYNGEN Miáſto Stołeczne Kurlandyi nád Rzeką Windawą murowáne y obronione mocnym Zamkiem, á zá promocyą Rzeczyp. Polſkiey, ma bydź przyozdobione Collegium Jezuickim, czyli też Fárnym Koſciołem Kátolickim.

MITTAWA Miáſto Stołeczne Prowincyi Semigalſkiey murem y Forteca zmocnione, y przyozdobione Zamkiem rezydencyonálnym Xiążąt Kurlándzkich, zá Promocyą záś Stánow Rzeczyp. lubo Miáſto Luterſkie, iednák przyozdobione Koſciołem y Collegium Jezuickim.

XIĘSTWO PRUSKIE.

IUż doſyć námieniłem w Prusách Polſkich pod Prowincyą Wielkopolſką o początkách Xięſtwá Pruſkiego, y o wprowádzonych Krzyżákách do Prus, gdzie po zákończonych z niemi z znácznym krwi rozlániem woynách, y ná koniec po zwątlonych ná ſiłách przez Kazimierzá IV. Krolá Polſkiego oderwáne im Pruſy Krolewſkie y przyłączone do Polſki, á Xięſtwo Pruſkie Albertowi Margrábiemu Brándeburgſkiemu pozwolone *in Feudum*, ktory od Zygmuntá I. Krolá y Dziádá ſwego inweſtyowány publicznie w Rynku Krákowſkim Xiążęciem Pruſkim, iuż Swieckim nie Krzyżackim z poprzyſiężeniem Krolowi y Rzeczyp. wiernoſci, y od tąd Xięſtwo Pruſkie wzięło denominacyą Xięſtwá, ktore że ieſt pod hołdem Polſki, dla tego go tu kłádę pod Monárchią Polſką ſpodziewáiąc ſię, że ſię ſwoim czáſem przywroci do tey Monárchii. Temuż Albertowi Chorągiew oddana pod Herbem Polſkim. Syn iego Albert Fryderyk od Zygmuntá Auguſtá w Lublinie podczás Seymu publicznie tákże inweſtyowány Xięſtwem Pruſkim po poprzyſiężoney pierwey wiernoſci, ktory mieczem opasány od Krolá y Chorągiew mu oddana biáłá z Literámi S. A. Ze záś ten Albert Fryderyk oſzálał, Stefan Bátory dał mu Kuratorá Jerzego Fryderyká, po nim Joáchima Fryderyká miał przydánego, á po tym Janá Zygmuntá Brándeburgſkich tákże Márgrábiow, o czym Konſtt. R. 1611. y ták przez 49. lat tenże Albert przez Kuratorow ſię rządził, umárł R. 1618.

Jan Zygmunt Kurator Albertowi przydány, przed śmiercią tegoż Albertá u Rzeczypoſpolitey ſobie wymogł *FEUDUM* ná Xięſtwo Pruſkie ná Seymie Wárſzawſkim Roku 1611. y nie tylko ná Synow ſwoich, ále y ná Bráci 3. Janá Jerzego, Erneſtá, y Gwilelmá, o czym Konſtt. 1611. y ná ich Dzieci, y dopiero ieżeliby bezpotomnie ci wſzyſcy zeſzli, Xięſtwo Pruſkie powinno ſię wrocić do Polſki. Przydáne tákże kondycye w teyże ſámey Konſtytucyi, że ciż Xiążętá Pruſcy corocznie powinni do Skárbu Rzeczyp. płácić 30000. złotych, y drugie 30000. złotych w potrzebie podátkow ná potrzebę woienną, o czym wolno czytáć Inſtrumenta Inweſtytury u Załáſzowſkiego *Tom. 1.* Jan Zygmunt tedy Elektor Brándeburgſki po Seymie ziechał do Wárſzawy tegoż Roku 1611. w Páździerniku, y publicznie Zygmuntowi III. ná Tronie przed Bernardynámi ſiedzącemu w ſtroiu y Koronie Krolewſkiey przyſięgę wykonał, przy nogách Krolewſkich kleczący, y

Cho-

Chorągiew białą z Herbem Polſkim z rąk Krolewſkich odebrał, y Práwá záſtáwne álbo *Inſtrumenta Feudi.* Nuncyuſz záś Pápieſki denuncyował interpellacyą Oycá S. o Biſkupſtwá Sambiyſkie y Pomezáńſkie przez Xiążąt Pruſkich zátrácone, y o Práwo, ktore należy do Prus Oycu S. dárowánych mu od Krolow Polſkich. Po śmierci Janá Zygmuntá Roku 1619. Syn iego Jerzy Gwilelm Elektor tákże Brándeburgſki od Zygmuntá III. w Wárſzawie Roku 1621. Solennie inweſtyowáni ná Xięſtwo Pruſkie po przyſiędze wykonáney, ktory tentował potym abſolutnego Rządu w Prusách, ále bez ſkutku. Tenże po śmierci Zygmuntá III. Roku 1632. pretendował bydź ná Elekcyi, ále mu nie pozwolono, Piaſec. *fol. 529.* Tenże wyrobił u Władyſławá IV. że tylko przez Prokuratorá ſwego, y nie podczás Seymu, áni publicznie, Jurament wiernoſci wykonał przeciwko woli Rzeczypoſpolitey, ná co tylko niektorzy Senatorowie zezwolili, á co więkſza że ten Elektor był záwſze Rzeczypoſp. y Krolom przeciwny, máiąc z Guſtawem Krolem Szwedzkim kointelligencyą, y przepuſciwſzy go do Pilawy y innych Miáſt Pruskich. Toż sámo y Syn iego Fryderyk Wilelm czynił y woiował z Szwedámi przeciwko Jánowi Kazimirzowi y Rzeczypoſpolit. y zá to ieſzcze autoryzowány był przez Pacta Bydgoskie Xiążęciem Pruskim abſolutnym Roku 1657., y Roku 1658. przez Seym approbowáne, y nie tylko ná Oſobę ſwoię ále y ná Synow, po ktorych deceſſie dopiero do Rzeczypoſpolitey ma ſię wrocić Xięſtwo Pruskie, o czym Konstt. Roku 1658. Temuż Elektorowi Rzeczpoſpolita záſtáwilá przez też Pacta Bydgowskie Elbląg w 400000. Tálerow bitych. Komiſſye do exekucyi tych Paktow były náznáczone po tyle rázy, ále bez ſkutku. Temuż sámemu Elektorowi Bytowski y Lemburgſki Powiáty przez też Pakta były pozwolone. Jego potym Sukceſſor Fryderyk Wilelm Roku 1701. koronować ſię kazał Krolem Pruskim bez naymnieyſzego konſenſu Rzeczypoſpolitey, ták iáko y Syn teráźnieyſzy iego Károl Fryderyk. Y ták Xięſtwo Pruskie hołduiące Monárchii Polskiey iuż zupełnie odſtrychnyło ſię od Rzeczypoſpolitey, y od wiernoſci po tyle rázy poprzyſiężoney Krolom, y Rzeczypoſpolitey.

Xięſtwo Pruskie grániczy ná Pułnoc z Morzem Baltyckim y Zmudzią, ná Wſchod z Xięſtwem Litewskim, ná Południe z Xięſtwem Mazowieckim y Ziemią Dobrzyńską, á ná Záchod z Prusámi Polskiemi. Jeſt dáleko obſzernieyſze od Prus Krolewskich, ále przy ſtronách Xięſtwá Litt. y Zmudzi sámemi lásámi y ieziorámi nápełnione. Przedtym zámykáło w ſobie wiele Xięſtw, ále według Geografow dzieli ſię ná 3. Cyrkuły: Samlandyą, Natangią, y Hokerlandyą. Ma wiele Miáſt, między ktoremi náyznácznieyſze ſą: Krolewiec, Memel, Pilawa, Kwidzyn, y innych Starowolski ráchuie 60. Miáſteczek.

KROLEWIEC Miáſto Stołeczne Xięſtwá Pruskiego wyſtáwiony od Krzyżakow ná pámiątkę Przemyſławá Synà Ottokará Krolá Czeskiego, ktory im z wielkiemi ſiłámi dopomogł przeciw Pruſom pogánom Roku 1255., nád Rzeką Pregel o milę od Habu, Miáſto Anzeátyczne, Kupieckie, hándlowne, wielkie, pięknę, y ufortyfikowáne. Przyozdobione Páłácem dáwnych Xiążąt Pruſkich y w nim Biblioteką bárdzo liczną w rożne Xięgi y manuskrypta Przytym przyozdobione dáwnym Koſciołem Kátedrálnym, odebránym teraz ná Zbor Luterski przy nim Akademią Luterską fundowáną od Albertá Roku 1544. y Páłácem rezydencyonálnym dáwnych Biſkupow Sambiyſkich, iáko y Zamkiem broniącym Portu; Miáſto to ludne, sámemi Niemcámi nápełnione, nawięcey prowidowáne z Polſkich Páńſtw wſzelkiemi hándlámi oſobliwie zboż, miodow, woſkow, &c. hándluie tákże futrámi z Moſkwą, hándluie y z Szwecyą, Hollandyą, Anglią.

MEMEL Miáſto wſtáwione Portem nád Golfem Kurlándzkim, zgorzáło było Roku 1678. ále wyreparowáne znácznie, ufortyfikowáne, y mocną Cyttádellą obronione.

PILAWA znáczna Fortecá Xięſtwá Pruſkiego máiąca Port naylepſzy y naywygodnieyſzy nád Morzem Baltyckim, odebrána byłá przez Szwedow Roku 1625. ále przez Traktat Oliwſki oddána Elektorowi Brándeburgſkiemu. Naywięcey ſię tu połáwia w brzegách Morzá Baltyckiego Burſztyn, ktory w Krolewcu beczkámi przedáią, y wiele intraty importuie do Skárbu Xiążąt Pruſkich.

BRANDEBURG Miáſto Stołeczne Natangii, ktora zámyka w ſobie y inne Cyrkuły Bartonią, Sudawią, y Galindyą, ále cáły ten Kray nápełniony lásámi, y ieziorámi.

WOŁO-

WOŁOCHY.

WOiewodowie Wołoſcy y Moldáwſcy, byli tákże hołdownikámi Monárchii Polſkiey, y byli inweſtyowáni od Krolow Polſkich Wołochámi y Moldáwą y przyſiegáli sámi w Oſobách ſwoich ná wierność Krolom y Rzeczypoſpolitey iáko o tym zá Władyſławá Jagiełá Roku 1403. ále ci potym Wiárołomcámi ſię ſtáli zá Janá Woyciechá y Alexandrá Krolow Polſkich, y podſzyli ſię pod protekcyą, á bárdziey pod iárzmo Tureckie. O tych Prowincyách iuż doſyć námieniłem pod Monárchią Turecką. Zupełnie záś te Prowincye odſtrychnione od Polſki przez Traktat Zołkiewſkiego zá Zygmuntá III. z Turkámi uczynieny, y potym potwierdzony; o czym wyżey pod Zygmuntem III. wolno przeczytáć obſzerniey.

BRY-

BRYTANNIA.

WYſpy Brytáńſkie złączone w iedno Páńſtwo, názwáne u Geográfow iednym nazwiſkiem BRYTANNIA, zámykáią w ſobie 3. Kroleſtwá: Angielſkie, Szkockie y Irlandzkie. Są położone u Geográfow między 50. y 59. gradusámi w ſzerz, (excypuiąc Wyſpę Szotlándzką, ktora ieſt odległa od drugich, y poſtánowiona ná 61. y ná 62. graduſie) á w zdłuż między 9. y 23. gradusámi, álbo według Geográfá de l' Isle między 6. y 19.

Bytannia wielka byłá przedtym názwána ALBION z przyczyny tych Wyſp białey Ziemi, y tá ieſt naywiękſza Wyſpá w Europie dáiąca innym Wyſpom Imię Wielkiey Brytánnii. Inni twierdzą, że od ſtárych miáłá bydź názwána *Pridain*, od ktorego potym wzięłá Imię Brytannii. Inni rozumieią, że to Imię ieſt od ſłowá *Brit* co znáczy według ich ięzyká: Málowány, bo támci ludzie mieli zwyczáy málować ich twárzy, dla czego rozumiem, że Rzymiánie ich názwáli *Piktami*. Wielu záś piſzą, że ſą názwáni od Bretonow ludzi Golſkich, ktorzy ſię tám uſtánowili byli ná tych Wyſpách. Ten Národ przed náwroceniem ſwoim adorował wielu Bogow iáko Merkuryuſzá, Apolliná, Marsá, Jupiterá, &c. ktorym ofiáry ſwoie czynił. Inni twierdzą, że tyle miał Bogow, ile Egipcyánie. Był tákże u nich w Pogáńſkie oſobliwſzy zwyczay, że kiedy ſię ożenił ktory Pan lub Goſpodarz Domu ſwego, iego żoná miáłá bydź wygodą cálemu Domowi, ták Oycu iáko y Synom, y rodzące ſię dzieci z ták nie poczciwego ſpołeczeńſtwá miáły uznawáć mężá iey zá Oycá, kiedy záś kto żonę poſłuſzną wizytował, powinien był kii zoſtáwowáć u drzwi, dla przeſtrogi mężá, ktorego żoná zábawna miáłá bydź, ten zwyczay tám wſzędzie trwał áż do náwrocenia tych ludzi. Białegłowy támeczne nie były w tey konſyderacyi z dawną, iáko teraz ſą, tey záś opinii byli ludzie, że białegłowy dla ſzczegulnego tylko ukontentowánia ludzkiego rodziły ſię, y z tąd tám piękne białeglowy bez odpoczynku nie ledwie w ſwáwolách nie poczciwych trwáły, będąc obligowáne káżdego ſollicytacyi zádoſyć czynić, ſzpetne záś były w pokoiu.

BRYTANNIA Wielka dzieli ſię ná dwie Cześci Południową y Pułnocną. Południowa zámyka w ſobie Kroleſtwo Angielſkie, á Pułnocna Kroleſtwo Szkockie. Rzymiánie po zdobyciu ták wielkiego Páńſtwá podzielili ie byli ná 5. Części. 1. Brytannia była od nich náypierwey zdobyta, zámykáłá w ſobie Kroleſtwá 3., Weſtſex, Suſſex, y Kenty. 2. Brytánnia mnieyſza zámykáłá w ſobie: Xięſtwo Golſkie, y Gráfſtwo Hereford. 3. Flawia Cesárſka bieraca Imię od Flawiuſzá Teodozyuſzá Ceſarzá, zámykáła w ſobie to wſzyſtko, co potym należáło do Kroleſtwá Eſſex, y Eaſt-Angle y Mercy z Excepcyą Gráfſtwá Hereford. 4. Wielka Cesárſka záczynáłá ſię od Fláwii Cesárſkiey, y ciągnełá áż do Murow Sewerſkich, ktore ią dzieliły od Brytannii Pułnocney, y to zámykáłá w ſobie, co teraz należy do Kroleſtwá Nortumberland. 5. Walentyniáńſka bieraca Imię od Walentyniáná Ceſarzá, miáłá zámykáć w ſobie cáłą część Szkocyi, ktora ieſt ná Południe iezior názwánych: Kluid y Fort, y iednego muru, ktory Ceſarz Adryan wymurował, ciągniący ſię od iednego do drugiego dla zátrzymánia ludzi nie poddánych Cesárzowi.

Te Wyſpy iednego tylko przyznáią teraz Krolá Brytáńſkiego, y náypierwſzy był Jákub IV. Krol Szkodzki, ktory po śmierci Elżbiety Roku 1602. intronizowáwſzy ſię ná Koronę Angielſką, dla zázdrości y zelotvpii między Národámi Szkockim y Angielſkim zwáć ſię począł Krolem Wielkiey Brytannii.

ANGLIA.

TO Kroleſtwo náypierwey miáło podlegáć Piąciom Národom rożniącym ſię, z ktorych pierwſi mieli bydź Brytonowie przychodni z Gallii, bo tychże Bretonow Religia, zwyczáie, y ięzyk był tenże co y u Golow, Angielſkie Hiſtorye twierdzą, iákoby przed Narodzeniem Páńſkim miáło mieć to Páńſtwo wielu Krolow Brytáńſkich, y według nichże, że Brutus miał bydź náypierwſzym Krolem támecznym, ále tego pewnoſcią nie ſtwierdzáią, to náypiewnieyſza ma bydź, że Juliuſz Ceſarz náypierwſzy podbił Wielkiey Brytannii część Południową y przyłączył do Páńſtw Rzymſkich. Bretonowie ná początku pánowánia Auguſtá Ceſarzá podnieſli byli rebellią, chcąc ſię wybić z iárzmá Rzymſkiego, ále záwſze byli uſkromieni. Klaudyuſz Ceſarz rebellizántow ukárał, y Legie Rzymſkie tám poſtánowił, ktore ich przyzwyczáiły do poddáńſtwá, á Domicyan Ceſarz ich zupełnie upokorzył, y podbił. Bretonowie tedy byli hołdownikámi Rzymſkiemi áż do Roku 446. w tym záciągneli ſukkurſu z czeſci Pułnocnych Wyſp tych od Piktow ludzi Szkockich, z ktoremi złączywſzy ſię Legie Rzymſkie wygnáli, ktore tám były przez 4. Wieki, tym czáſem Piktowie zmocniwſzy ſię, wiekſzą część Brytonnow podbili ſobie, ále niektorzy nie mogąc znieść oſtrego poddáńſtwá obráli ſobie ná Tron iednego Páná, zwánego WORTYGER, ten że nieſzczęſliwie woiował przeciw Piktom, y Skotom, wziął ſukkurs od Sáſow, ożeniwſzy ſię z Corką iednego Wodzá Sáſkiego, to Máłżeńſtwo Bretonom nie podobáło ſię, y obráli ſobie zá Krolá Synà iego WORTYMERA, z kąd wielkie woyny urośły między Oycem y Synem, ále Sáſi przy aſſyſtencyi Anglow, ktorzy przyſli byli z niemi pod Komendą Hengiſtá, dla ſukkurſu Wortygeru, Bretonow kłocących ſię zbili, y ledwie nie wſzyſtkich z cáley Inſuły wygnáli, Wortygerowi zoſtáwiwſzy ſpokoyne pánowánie. Ale że y powtornie byli wokowáni dla ſukkurſu przeciw Bretánom, wypędzili ich wſzyſtkich z támecznych Wyſp, z ktorych iedni uſzli do Fráncyi, y od nich Prowincyá Fráncuſka názwána Brytannia. Drudzy przenieſli ſię do inſzych Páńſtw, á Sáſi zoſtáli Pánámi Wyſpy, ktorzy rozdzielili to Páńſtwo ná 7. Kroleſtw, pierwſze zwáne Kenty, drugie Nortumberland, 3. Suſſex. 4. Eſſex, 5. Mercy, 6. Weſtſex, 7. Anglia Wſchodnia. Tych Krolow Chronologii trudno dość dla zámieſzáney y nie pewney Hiſtoryi Angielſkiey, ále záczne od Egbertá iáko tych wſzyſtkich Kroleſtw złączonych iednego Monárchy, przed ktorym, lubo Hiſtorye Angielſkie kłádą ich 8. iákoby cáley Monárchiey Krolow, te iednák mniey ſą pewne.

EGBERT Roku 800. Wyſpy tey y złączonych 7. Kroleſtw Monarchá náypierwſzy odmieniwſzy dáwney Brytánnii, á potym Sáxonii Imię, Anglią názwał Páńſtwo ſwoie, y przymuſił poddánych ſwoich do punktuálnego płácenia pieniądzá S. Piotrá, zwánego Denarius S. Petri, Stolicy Apoſtolſkiey, czyniąc zádoſyć woli Anteceſſorow ſwoich, á oſobliwie pierwſzego Práprádziádá ſwego zwánego INY álbo Iná, ktory będąc Krolem Záchodniey Sáxonii, náypierwſzy w Páńſtwie ſwoim ten pieniądz S. Piotrowi náznaczył, ná znák hołdu Stolicy Apoſtolſkiey, tenże Egbert umárł Roku 837.

ATOLF Syn iego po nim pánował lát 22., umárł R. 858.

ETELBALD Syn po Oycu náſtąpił, umárł R. P. 860.

ETELBERT Brát iego po nim pánował, umárł R. P. 866.

ETELRED Brát trzeci oſiádł Tron, Dánow náiezdnikow Páńſtw ſwoich od párł, ſwięte życie prowádził, umárł R. P. 871.

ALFRED Czwarty Brát iego pánował, Dánow znioſł, umárł R. P. 900.

EDWARD Syn iego po nim náſtąpił, Dánow, Mercyow, Anglow Wſchodnich, y Záchodnich, Szkotow, y Bretonow przymuſił do poddáńſtwá, umárł R. P. 924.

ELTESTAN Syn iego po nim pánował, rebellizuiących uſkromił, umárł R.P. 940.

EDMUND Brát po nim pánował, zábity R. P. 946.

EDRED Brát iego po nim pánował, rebellie uſkromił, umárł R. P. 955.

EDWIN Syn Edmun lá náſtąpił, umárł R. P. 959.

EDGAR Brát po nim pánował, umárł R. P. 975.

S. ED-

S. EDWARD II. Syn po nim náſtąpił, niewinnie zábity R. P. 978.

ETELRED II. przyrodni Brát S. Edwárdá, z woli Mácochy zábitego, po nim pánował od Kanutá Krolá Duńſkiego zbity, iák w niewoli umárł R. P. 1016.

EDMUND II. Syn iego náſtąpił ále od Kanutá Duńſkiego zbity y przymuſzony, że wraz z nim Rząd Kroleſtwá rozdzielił, umárł R. P. 1017.

KANUT Syn Swenoná Krolá Duńſkiego po nim oſiádł Tron cáley Monárchii y ſzczęſliwie rządził Páńſtwem, umárł R. P. 1035.

HAROLD Syn iego náturálny náſtąpił, umárł R. P. 1040.

HARDYKANUT Syn Kánutá prawdziwy ſlubny po nim náſtąpił, umárł R. P. 1042.

S. EDWARD III. Syn Kánutá náſtąpił czyſto y ſwiątobliwie umárł R. P. 1066.

HAROLD II. Syn Godwiná Grafá obrány po nim Krolem, ále od Gwilelmá Normáńſkiego Xiążęciá zwyciężony, ná bátálii zábity tegoż Roku.

GWILELM I. zwány *Conqveſtor*, álbo zdobyczny, bo zdobył po nim Tron, umárł R. P. 1087.

GWILELM II. Syn iego po nim pánował S. Anzelmá Arcy-Biſkupá Kántuáryiſkiego nieprzyiaciel, iáko y cálego Duchowieńſtwá, zábity R. P. 1100.

HENRYK I. Brát iego po nim náſtąpił, podátki ná Duchownych włożone przez Brátá ſwego znioſł, y zoſtáwiwſzy tylko Corkę Machtyldę umárł R. P. 1135.

STEFAN Sioſtrzeniec iego po nim náſtąpił, zdziercá Páńſtwá ſwego, umárł R. P. 1154.

HENRYK II. Syn Gotfrydá Grafá Andegáweńſkiego z Machtyldy Corki Henryká I. ſpłodzony, oſiádł Tron, y z iego przyczyny S. Tomáſz Arcybiſkup Kántuáryiſki zábity, zá co tenże Krol od Synow włáſnych y żony prześládowány, umárł R. P. 1189.

RYCHARD Syn iego po nim náſtąpił, przeciwko Sárácenom woiował nieſzczęſliwie, ták iáko y przeciwko Filippowi Auguſtowi Krolowi Fráncuſkiemu, zábity, 1199.

JAN Brát iego po nim náſtąpił, z Ludwikiem VIII. Krolem Fráncuſkim miał długą wovnę, Duchowieńſtwo prześládował, umárł R. P. 1216.

HENRYK III. Syn po nim oſiádł Tron ſwiątobliwie pánował, 3. Mſzy Swiętych ſpiewánych codzień ſłuchał, y podczás káżdey Mſzy podnoſzącego Xiędzá Náyſwiętſza Hoſtyą w ręce całował, umárł R. P. 1272.

EDWARD IV. Syn po nim náſtąpił Szkotow ná 60000. trupem położył, umárł R. P. 1307.

HENRYK IV. Syn oſiádł Tron, zá niego zámieſzáne było Kroleſtwo, y przez ſentencyą Stánow zgromádzonych do więzienia wtrącony, y zábity R. P. 1326.

EDWARD V. Syn iego po nim oſiádł Tron, Fráncuzow znioſł, Janá Krolá ich poimáwſzy w niewolą, umárł R. P. 1377.

RYCHARD II. Syn iego po nim náſtąpił, zá niego naywięcey zárážona Anglia fáłſzywemi naukámi Janá Wiklefá Heretyká, ále y on sám w krotce przez ſentencyą Stánow zgromádzonych w więzienie wtrącony, á od Henryká V. Sukceſſorá ſwego śmiercią ſkárány, umárł R. P. 1399.

HENRYK V. Syn Janá Xiążęciá Lankaſtrſkiego, Stryieczny Brát Rychárdá II. Krolá Angielſkiego, z woli ſwoiey zábitego náſtąpił, umárł R. P. 1413.

HENRYK VI. Syn iego po nim náſtąpił, Fráncuzow znioſł, y w Páryżu przyznány Dziedzicznym Krolem Fráncuſkim, ále prędko umárł R. P. 1422.

HENRYK VII. Syn po nim oſiádł Tron Angielſki y Fráncuſki, ále iák z Fráncuſkiego wyzuty, ták y z Angielſkiego przez fakcyą Edwárdá Xiążęciá Jorkſkiego, y zábity R. P. 1461.

EDWARD VI. Xiąże Jorkſki po nim Tron oſiádł, y zoſtáwiwſzy dwoch Synow Edwárdá y Rychárdá, pod Opieką Rychárdá Brátá ſwego umárł R. P. 1483.

RYCHARD III. Brát iego po nim náſtąpił, zábiwſzy pod Opieką ſwoią zoſtáwionych Synowcow ále y ten sám od Henryká Xiążęciá Rychemondzkiego Sukceſſorá Fámilii Lankaſtrow znieſiony y zábity R. P. 1485.

HENRYK VII. według Hiſtorykow Fráncuſkich, ále VIII. w Chronologii Krolow, Xiąże Rychemondzki z Fámilii Lankaſtrow, po nim Tron oſiádł, y żeby był uſpokoił Fakcye Roży białey z Rożą Czerwoną, z przyczyny pretenſyi Domu Jorkſkiego do Korony Angielſkiey przeciwko Práwu náturálnemu Domu Lankaſtrow, ożenił ſię z Elżbietą Corką pozoſtáłą Edwárdá VI. z Domu Jorkſkiego, lubo záwſze był nieprzyiácielem temu Domowi, bo z przyczyny Edwárdá VI. ná dzie-

wiąciu

wiąciu bátáliach przeſzło ná 80. Oſob z Fámilii Lankaſtrow wyginęło. Tenże Henryk miał znáczne Woyny Domowe przez przyczynę zmyſlonych Sukceſſorow Domu Jorkſkiego, ále to wſzyſtko uſpokoił, Károlá VIII. Krolá Fráncuſkiego do trybutu przymuſił z Xięſtwá Bretáńſkiego, Corkę Málgorzatę wydał zá Jakubá IV. Krolá Szkockiego, umárł R. P. 1509.

HENRYK VIII. Syn iego po nim náſtąpił, z początku ſzczęſliwie y pobożnie pánował wydáwſzy Xiążkę przeciwko fálſzom Marcinà Lutrá, zá co od Leoná X. Papieżá defenſorem Wiáry przyznány, ále w krotce potym zgárdziwſzy żoną włáſną, przeciwko Wierze y poczciwoſci, á záſlepiony miłością z Anną Buleną záſlubiony, woynę wypowiedział Stolicy Apoſtolſkiey, y uczyniwſzy ſię głową Koſcioła Anglikáńſkiego, nową Sektą záráził Páńſtwo ſwoie, y przebráwſzy miárkę ſwoich bluźnirſkich, Heretyckich, y niepoczciwych akcyi umárł R. P. 1548.

EDWARD VII. Syn po nim dziewiątoletni náſtąpił Zwingliuſzá Heretyká fálſzámi edukowány pod Opieką Wuiá ſwego Heretyká, naywiękſzą perſekucyą wiernych Kátolikow przeſládował, y námęczył, umárł R. P. 1553.

MARYA Corká Henryká VIII. z Kátárzyny pierwſzey wzgárdzoney żony ſpłodzona Corká, oſiádłá Tron, Wiáry S. Kátolickiey wielka Promotorká, Heretykow wielka nieprzyiáciołká, ktorych ná 30000. z Anglii wygnáłá, y kiedy zámyſláłá zupełnie wykorzenić fálſze Heretyckie, záſlubiona Filippowi II. Krolowi Hiſzpáńſkiemu bezpotomnie umárłá R. P. 1558.

ELZBIETA Corká Henryká VIII. z nie poczciwego Máłżeńſtwá Anny Buleny ſpłodzona, głowna nieprzyiáciołká Koſcioła Swiętego po niey oſiádłá Tron, odnowiłá záſzczepione fálſze Heretyckie wykorzeniłá Ceremonie Koſcielne, y Wiárę S. głową Koſcioła Anglikáńſkiego ſię kreowáłá, Kátolikow wiele námęczyłá, Maryą Stuartę Krolową Szkocką Sukceſſorkę po ſobie ná Tron Angielſki, Wiáry S. Defenſorkę ſciąć kazáłá ná Kátáfalku. Ná oſtátek náſycona krwią Męczeńſką niezliczonych Anglow Kátolikow umárłá R. P. 1603.

JAKUB Krol Szkocki Maryi Stuarty Syn po niey záwołány ná Tron Angielſki złączył Kroleſtwo Szkockie z Anglią, ále Heretykiem umárł R. P. 1625.

KAROL I. Syn iego po nim oſiádł Tron cáley Brytánnii, przeciwko Kátolikom wielkie przeſládowánie wzniecił, ále y on ſam od Kromwellá Wodzá konjuracyi Angielſkiey złápány, y odſądzony ná śmierć publicznie przez kátá ſcięty R. P. 1648.

KROMWEL po nim Protektorem cáley Brytánnii kreowány 10. lat rządził Monárchią, á Syn iego Rok ieden, Kromwel umárł R. P 1658. á Syn iego Rychard wzgárdzony y zrucony z Rządu R. P. 1659.

KAROL II. Syn Károlá I. po nim z Fráncyi wokowány ná Tron, ná początku Kátolikom chciał przywrocić wolność Wiáry S. promowánia, ále od Parlamentu Angielſkiego nápomniony, y konjuracyámi przeſtráſzony, ſupercedować muſiał, w Wierze Swiętey Kátolickiey iednák umarł R. P. 1685.

JAKUB II. Brát iego po nim náſtąpił, ále że publicznie Wiáry Swiętey Kátolickiey był Promotorem, y wſzyſtkich Kátolikow wolnoſcią iey promowowánia uprzywileiował, y Synà ſwego Xiążęciá Walſkiego w teyże sámey Wierze Rzymſkiey edukował. Heretycy zágniewáni rebellią przeciw niemu wzniecili, z ktorey Jákub Krol wyprowádziwſzy żonę y Synà ſwego z Anglii uſzedł do Fráncyi, mile przyięty od Ludwiká XIV. Krolá Fráncuſkiego, tám umárł R. P. 1701. zoſtáwiwſzy po ſobie Synà JAKUBA III. Prawdziwego Sukceſſorá do Korony Angielſkiey ożenionego z Maryą Klementyną Sobieſką, ktora umárłá 18. Styczniá R. P. 1735. w 33. leciech wieku ſwego w Rzymie w nádziei ſwiątobliwoſci, á Jákub III. Mąż iey támże ſiedzi pod Protekcyą Stolicy Apoſtolſkiey z dwiemá Synámi ſpłodzonemi z Maryą. Angielſkie záś Stány dla tym gruntownieyſzego utrzymánia ſię przy Fálſzách ſwoich wokowáli y osádzili ná Tronie

GWILELMA Xiążęciá Oráńſkiego, ożenionego z Máryą Corką Jákubá II. Krolá Angielſkiego, ktory wygnáwſzy Oycá żony ſwoiey oſiádł Tron Kálwińſki, iáko Kálwin, pod Imieniem Gwilelmá III., umárł R. P. 1702.

ANNA Corká Jákubá II. Krolá Angielſkiego, á żoná Jerzego Xiążeciá Duńſkiego Kálwinká po nim Tron oſiádłá, wokowána od Stánow, á Jákub III. wzgárdzony Brát iey rodzony, dla Wiáry S. Katolickiey, umárłá R. P. 1714.

JERZY Xiąże Hánnowerſki Kálwin po niey wokowány ná Tron Angielſki wzámiáſt Jakuba III. práwdziwego z Stuartow Sukceſſorá, intruzem umárł R. P. 1727.

JERZY II. Syn po nim dotąd pánuie.

Rząd

Rząd Angielſki ieſt Monárchiczny, y Koroną támeczną dziedziczą nie tylko ſynowie ále y corki. Władzá záś Krolow nie ieſt abſolutna, bo oni sámi nie ſą Pánámi Dobr, áni abſolutámi honoru, y życia poddánych. Ich Władzá ieſt opisána Práwámi, oni dyſponuią wſzelkiemi honorámi ták Duchownemi, iáko Swieckiemi, y Zołnierſkiemi. Spráwiedliwość ſię odpráwuie pod ich Imieniem; oni poſyłáią y przyimuią Poſłow, máią moc alliancye czynić, Pokoy, Armiſtitia, Woynę wypowiádáć, kiedy ſię podoba byle ich koſztem, y z intraty właſney, ktorą tám Krolowie máią ſobie wydzieloną. Nie máią záś żadney władzy do układánia podátkow ná poddáńſtwo, áni Práw ſtárych kaſſowáć, áni nowych ſtánowić, bez woli y konſenſu całego Narodu reprezentowánego w Párlámencie. Ten záś Párlám ent iákoby Seym, y złączenie ſie Stánow całego Páńſtwá zá Uniwerſalem tylko Krolewſkim ſię łączy, kiedy záś ieſt złączony wolno go Krolowi ná inſzy czás prolongowáć, álbo zerwáć. Ná początku Párlámentu náypierwey uważáią czás, ieżeli nie wyſzedł náznáczony od Krolá, bo ieżeli wyſzedł czás, tedy Krol muſi nowy Párlám ent konwokowáć.

Párlám ent ieſt podzielony ná dwie izby. Pierwſza Izbá Wyſoka zgromádzona ieſt z Senátorow ták Duchownych iáko y Swieckich, z Xiążąt krewnych Krolewſkich, Officyerow gornych Koronnych, Wodzow, Hrabiow, Grafow, Szlách ty, Baronow, naypierwſzy záś Prym máią Arcybiſkupi, y Biſkupi. Izbá Niſka bywa zgromádzona z sámych Poſłow Powiátowych całego Páńſtwá, Miáſt, y Miáſteczek. Te dwie Izby deliberuią oſobno nád podánemi ſobie Punktámi, y iedná drugiey kommunikuie ſwoich rezolucyi, y kiedy ſię zgodzą ná iáki punkt záraz go podáć powinni do deliberácyi Krolá, ktory wolno akceptowáć Krolowi y annihilowáć. Te záś obiedwie Izby záwſze ſą potrzebne Krolowi, dla wyrobienia ſobie intereſſow ſwoich, pomocy pieniężney, dla uſtánowienia podátkow nowych w Powiátách Kroleſtwá, dla ſkaſſowánia Práw ſtárych, dla nowych uſtánowienia, á tym sámym te zgromádzenia bynaymniey nie odeymuią Władzy Krolowi, ile zwyczaynie co Krolowie chcą, to záwſze wyrobią w Párlámencie, byle bez oppreſſyi wolności ich.

Krol Angielſki podczás Pokoiu nie wiele konſerwuie Woyſká, tylko dla aſſyſtencyi Dworu, iednák ma záwſze gotowe y wyexercytowáne Woyſko, ktorego w Mieſiąc ieden może wyſtáwić 120000., podczás záś Woyny może mieć dáleko większe Woyſká mocne y bitne, oſobliwie Morſką Flotę może mieć záwſze dobrą, y liczną, bo w czáſie potrzeby może 150. Okrętow woiennych przeciw Nieprzyiacielowi wyſtáć, iednák Krol Angielſki nie może ſię tytułowáć Pánem Morſkim, bo ſą nád niego mocnieyſze potencye, Fráncuſka, y Holenderſka z támtę ſtronę Morzá.

Náuki wſzelákie gruntownie w ſobie konſerwuie Anglia, Akademiá Oxfordzka y Kámbridzka Prym máią miedzy naypierwſzemi w Europie, gdyby nie fálſzámi zárázone, Rzemieſłá wſzelákie tám ſię naywięcey praktykuią, hándle wielkie ma u ſiebie uſtánowione, z przyczyny licznych Portow, y z przyczyny wolności, ktora tám nikomu nie zbronna, bo rowno iák kupcom, ták Pánom, y Szláchcie wolno wſzeláko hándlować, bez żadney derogacyi Szláchectwá.

Religia w Anglii ieſt Kálwińſka, tá záś rozdzielona ná dwie Sekty: Biſkupią, y Presbiterſką, ktore ſię máło od ſiebie rożnią, tylko przez władzą większą Duchowną, á przez Ceremonie nie wielkiey importancyi.

Sektá Biſkupia tám ieſt pánuiąca, y dla tego ma tytuł Religii Anglikáńſkiey. Oprocz licznych ſwoich Predykántow ma 24. Biſkupow, 2. Arcybiſkupow, iednego Jorſkiego, drugiego Kantuáryiſkiego Prymáſá całey Anglii. Krol záś ieſt głowa Religii Anglikáńſkiey, y ma ſobie tytuł dány Obrońcy Wiáry, co niewinnie uſurpuie, bo tylko Henrykowi VIII. był ten tytuł dány zá to, że Kśiąſzkę nápiſał był przeciw Lutrowi, co potym z odmiáną Wiáry ſtrácił, y nie powinien uzurpować tego tytułu.

Znayduią ſię tákże w Anglii Purytáni, ktorzy máło co ſię rożnią od Presbiterow, tylko że mnieyſzą máią od nich moc w Konſyſtorzách y Synodách, znayduią ſię tám tákże y Lutrzy, y Anabaptiſtowie, ktorych názywáią Kwákrámi, y Zydzi. Kátolikow Rzymſkich záś bárdzo máło, ktorym wolna ieſt Predykacyá y náwracánie ná Wiárę, ále bárdzo prywátnie, áni żadnych Kátolikow przyimuią do Honorow y Władzy.

Anglia ieſt rozdzielona ná 3. Stány Szláchectwá, álbo ná 3. Rangi honorow: Pierwſzy Rang ieſt Synow Krolewſkich, z ktorych pierwſzy ma záwſze Honor Xiá-

żęciá Galſkiego. Drugi Xiążęciá Jorkſkiego, Trzeci Xiążęciá Gloceſterſkiego. Innym záś według woli Krolewſkiey.

Drugi Rang ieſt Xiążąt, Márgrábiow, Grafow, Vice-Grafow, Báronow, te wſzyſtkie Krolowi wolno rozdawáć, y erygowáć. Zwyczáynie tám Synowie Xiążęcy ſą Grafámi, á Synowie Grafoſcy, Wikomtámi, álbo Bárónámi, poki żyią ich Oycowie, á po śmierci, ktory ieſt pierwſzy lub ſtárſzy, ten bierze ná ſiebie tytuł Oycá. Szláchtá támeczna ieſt podzielona ná wielką y ná máłą. Wielka záś ieſt podzielona ná 5. Urzędow, z ktorych pierwſzy ieſt Xiążąt. 2. Márgrábiow, 3. Grafow, 4. Wikomtow, iákoby Vice-Grafow. 5. Baronow. Pierwſzy 4. máią większe dáleko Prerogatywy iák oſtátni, bo ſą wywyżſzeni ná naywiękſze godności, y nie ták ich wiele iák Bárónow.

Trzeci Rang w Anglii ieſt Káwálerſki, y proſtey Szláchty, y Koniuſzych.

Tytuł Káwálerſki nie z urodzenia, ále z łáſki Krolewſkiey bywa dány záſłużonym Zołnierzom. Koniuſzowie noſzą niektore znáki, y Herby ná Metállách. Szláchtę záś wolno Krolowi kreowáć y przez Liſty.

Oſtátni Stán w Anglii ieſt podzielony ná mieyſki, rzemieſlniczy, y chłopſki. Mieſzczánie máią Práwá wolnego ich przypuſzczenia do Magiſtrátur. Rzemieſlniczy záś ſą ci, ktorzy ſię manufakturámi báwią. Chłopſki znáczy Rolnikow z wláſney pracy żyiących.

Anglowie ſą záwſze pięknego Stánu, y urodziwi, applikuią ſię do wſzyſtkiego, máią w ſobie ogień, y prędkość, penetruią prędko prywátne okoliczności, co zámyſłą czeſto dokażą czyli ná woynie, czyli w dowcipie, czyli w rzemieſłách, czyli w hándlách, Wiáry ſwoiey ſą kochaiący y broniący, Práwá obſerwuiący, ſiebie záś bárdzo kochaiący, dla czego mniey dbáią o Cudzoziemcow, Wyſoká tylko Szláchtá ieſt ludzka, y obliguiąca, ále pomnieyſza, y oſtátni Stán ieſt grubiáńſki, y ciężko ſię przyzwyczáić do ich proſtoty. Anglowie lubią oſobliwie weſołe okázyiki, á naywięcey gdzieby zieść dobrze, ále y sámi ſobie nie żáłuią, wino piią dobrze, co y białegłowy obſerwuią, ſą dyſſymuluiący, ále do zemſty ſpoſobu ſzukáią, dla czego trzebá bydź oſtrożnym od zemſty ich, o nich nápisáno: że ſą bárdzo pokorni w nieſzczęſciu, á w ſzczęſciu bárdzo ſwáwolni, y zli:

Anglica Gens eſt optima flens, ſed peſſima ridens.

To záś Práwo oſobliwie obſerwuią u ſiebie, że kiedy mąż odiedzie żony, choćby go rok nie było w Domu, byle nie wyieżdżał zá Brytánnią, dziecię, ktore mu ſię urodzi, choćby był y bękart, powinien ie zá włáſne przyiąć, y wydzielić zárowno z drugiemi fortunę.

Anglia w ſobie zámyka cáłą Brytánnią Południową, grániczy ná Pułnoc z Szkocyą, od ktorey ią dzieli Rzeká Solway y Tuwede, y gory Szewioty; z wſzyſtkich záś innich ſtron oblana Morzem, to ieſt ná Wſchod Morzem Niemieckim, ná Południe Morzem Brytáńſkim, á ná Záchod Irlándzkim. Anglii Forma ieſt podobna do Pirámidy. Sytuacya záś iey ieſt w miernym powietrzu, y lubo tám częſte mgły, y ſłoty przygrubſzą aeryą czynią, przecież nie ieſt ciężka, y owſzem y bydłá 9. Mieſięcy przez rok ná trawę chodzą. Ziemiá ieſt żyzna, gory obfituiące w páſtwiſká, winá nie máią, ále piwá mocne piią, miody, gorzałki, y inſze trunki.

Kray ten obfituie w wſzelákie zbożá, w liczne ſtádá bydeł, y nie drogie, mięſo wołowe, y wieprzowe tám ma oſobliwſzy ſmák, ſtádá koni piękne, y liczne konſerwuią, iáko y pſy brytany piękne, wielkie, złe, y mocne, ktorych Europá lepſzych nie ma. Stal Kornowálſka tám ieſt náyſzácownieyſza ná cáłą Europę naywięcey bogácąca Kray, przytym z Anglii wychodzą żelázá, cyny, ołowie, miedzie, bárdzo przednie, ma y węglá kámienne do częſtego używánia. Przytym obfituie w wielkie ſtádá owiec naypięknieyſzą wełnę ná ſobie máiących, z ktorych náydelikátnieyſze ſukná Angielſkie pochodzą, ná ieziorách y ná rzekách konſerwuią wielkie ſtádá łábędziow, ktorych nie wolno zábiiáć pod wielką kárą. Strony Morſkie prowiduią ten Kray wielą ryb oſobliwie ſledzi, y oſtryg, ták iáko y rzeki, ktore naywięcey ſumow wielkich máią w ſobie, zwierzyny w lásách gęſte. Wilkow záś tá Wyſpá nie ma w ſobie od Roku 966., ktorych przedtym ták było tyle, że dzieci przychodziły ieść do Domow. Ale Edgar oſobliwſzym ſpoſobem ie wykorzenić kazał: Xięſtwo Galſkie uczyniło było rebellią, y obráli ſobie Ludwaná zá Páná y abſolutá, ktorych Edgar kiedy zámyſłał śmiercią karać, żebrzących miłoſierdziá iego włożył ná nie coroczny trybut, żeby mu 300. wilkow poſyłáli, tych

záś

záś, ktorzy iuż byli wygnáńcámi rewokował tą kondycyą, áby mu káżdy oddał pewną kwotę wilkow, y tym ſpoſobem wygubione ná tey Wyſpie wilki.

Monetá Angielſka znácznieyſza zwána Sterlingi fontowe, máią w ſobie walor 14. Frankow Fráncuſkich iákoby náſzych Tynfow.

Anglia dzieli ſię ná 51. Shirow, iákoby náſzych Powiátow, ále te żeby nie uczyniły rozwlekłey máteryi do pisánia, według Podziáłu Anglo-Sáſow, ná 7. Kroleſtw rozdzielę Anglią, álbo częſci, y ná oſme Xięſtwo Galſkie, iáko; Weſtſex, Suſſex, Kenty, Eſtfex, Eaſt-Angle, Mercie, Nortumberland, y Xięſtwo Galſkie.

Pierwſze 7. Kroleſtw zámykáią w ſobie właſną Anglią zwaną od dáwnych Loegryą, Xięſtwo záś Galſkie od dáwnych zwáne Kambrya.

Niżeli záczne opisáć Kroleſtwá y Powiáty ich, muſzę pierwey partykularz wſpomnieć należący do Kroleſtwá Eſtſex, to ieſt Gráfſtwo Middelſex, w ktorym ieſt położona náypierwſza Stolicá Krolow LONDON, á potym przyſtąpię do opiſánia Kroleſtw y w nich Powiátow.

MIDDELSEX.

LONDON w Powiecie Middelſex położone Miáſto Stołeczne cáłey Brytánnii, nád Tamizą, o 10. mil od Morzá Niemieckiego, záſzczycone záwſze Rezydencyą Krolow, Stárodáwne, bo ma bydź fundowáne ná 1108. lat przed Národzeniem Páńſkim, wielkością, wſpániáłością, Ludnoſcią, bogáctwámi, hándlámi, może paragonowáć z náywybráńſzemi w Europie, ile że naywiękſze okręty Rzeką Tamizą od Morzá mogą przyſtąpić pod London rozdzielone ná 2. Miáſtá názwáne: iedno Weſtmunſter, drugie London, ktore przedtym dzieliły ſię milą od ſiebie, ále teraz pięknemi Domámi y Páłacámi złączone, ma y Przedmieſcie záwáne Soutchwark rozdzielone od Miáſtá Rzeką, ále złączone moſtem ná 18. arkádách, w zdłuż máiącym 800. krokow, á w ſzerz 60., y ná nim ſą wyſtáwione kámienice, z wielą ſklepámi z obodwoch ſtron, ták, że z moſtu nie obaczy Rzeki, tylko ulicá. Miáſto to ieſt przyozdobione licznemi Zamkámi y Páłacámi, z ktorych naypierwſzy ieſt názwány TOUR, iákoby *Turris*, Zamek mocno ufortyfikowány broniący Miáſto y Rzekę, miał bydź fundowány od Gwilelmá zdobycznego Roku 1078.; inni záś twierdzą że od Juliuſzá Ceſarzá, podczás Koronacyi Krolow Angielſkich, náypierwſza ieſt ceremoniá wziąść Poſſeſſyą tego Zamku, w tey Fortecy monetę wybiiáią, kleynoty Koronne konſerwuią, ták iáko y Metryki Kroleſtwá, Dekretá, Regeſtrá Párlámentowe, tám więzniow Koronnych zámykáią, y tám ieſt wſpániáły Arſenał konſerwuiący w ſobie zbroię y broń ná 60000. ludzi. Krolowie Angielſcy w Londynie máią 3. Páłáce, záwáne; 1. Wital gdzie teraz ich ordynaryina rezydencya, 2. S. Janá, 3. Sommerſet. Weſtmunſter záś gdzie przedtym Krolowie rezydowáli, teraz tylko Párlámentom y rożnym Sądom Krolewſkim ſłużący. Groby Krolow Angielſkich konſerwuią ſie w Koſciele zwánym Weſtmunſter, ktory ieſt wielki y wſpániały, záſzczycony koronacyámi Krolow, ále od niego ieſzcze ieſt większy y wſpániáłſzy Koſcioł S. Páwłá. Londońſki Biſkup lubo ieſt náypierwſzy nád innemi, iednák ieſt Suffragánem bo w Prowincyi Arcybiſkupá Kantuáryiſkiego, y ma tytuł pierwſzego Bárona. Mieſzczánie Londyńſcy wolne Elekcye máią Magiſtratur przez wotá. Aldermani, ktorzy záſiádáią Senat mieyſki, ſą dożywotni Senátorowie, inni záś Sędziowie corocznie bywáią odnawiáni. Sędziá Spráwiedliwości ma naywiękſzą moc, y náypierwſzym ieſt Milordem Kroleſtwá, y podczás wákuiącego Kroleſtwá on rządzi ná mieyſcu Krolá, iáko náypierwſzy Miniſter. Miáſto London obiera 4. Deputátow do Párlámentu Angielſkiego, á Miáſto Weſtmunſter dwoch. London nie ma lepſzego y rownego ſobie w hándlách, bo Krolowi importuie 300000. Sterlingow, y cáłe Miáſto ieſt nápełnione ſklepámi Kupieckiemi, według támecznych Regeſtrow, przez Rok Miáſto to konſumuie 675000. wołow, á trzy rázy więcey ſkopow, Kupcy támeczni dzielą ſię ná 12. Rangow, y máią wielkie Przywileie.

NORTUM-

NORTUMBERLAND.

KRoleſtwo to od Anglo-Saſow fundowáne, położone między Morzem Niemieckim, y Irlándzkim, graniczy ná Pułnoc z Szkocyą, á ná Południe z Mercyą. Dzieli ſię ná 6. Powiátow niżey opisánych.

1. NORTUMBERLAND między Szkocyą, y Kumberlándem, y Morzem, Powietrze ma zimne, y ziemię nie urodzáyną, ále obfituie w węglá kámienne.

NEWKASTLE Miáſto Stołeczne tego Powiátu mocne, położone nád Rzeką Tynem, ktora ie dzieli od Przedmieſcia Gateshcad, dáwnego *Gobroſentum.*

HEXAM dáwne Miáſto od Tadynow, ále teraz tylko wieś nád Tynem bliſko Murow Adryaná Cesárzá.

BARWIK Miáſto wielkie, piękne, ludne, y mocne, obronione Zamkiem náymocnieyſzym nád inne Angielſkie, ma mieyſce y głos w Párlámencie Angielſkim, tytułuie ſię Xięſtwem, y Xiążęciem tutecznym ieſt Syn náturálny Krolá Jákubá II. Edward IV. wziął to Miáſto Szkotom, ſą tu y inne Miáſtá iáko Mortpet, y Allenwik.

2. POWIAT KUMBERLAND oddzielony od Szkocyi ieziorem Solway, y gorámi Szewioty ná Pułnoc, nápełniony gorámi piaſzczyſtemi, ále oblany wielą Stáwámi ná rożnych rzeczkách, y rzekámi Eden, y Darwen.

KARLILA Miáſto znácznieyſze w tym Powiecie nád Rzeką Eden, obronione Zamkiem ufortyfikowánym, ma ſwego Biſkupá, ieſzcze ſię konſerwuią znáki murow Adryaná Ceſarzá, ma y inne Miáſtá Kokermut, Penret, Ravenglas, y Egremunt &c.

3. DURHAN Powiát gorzyſty, y nie ludny z Záchodniey ſtrony, naywięcey wydáie z ſiebie węglá kámiennego.

DURHAN Miáſto Stołeczne nád rzeką Werem, ma ſwego Biſkupá, tytułuiącego ſię Grafem Pálátynem, y naypierwſzego po Londyńſkim, przenieſionego z Wyſpy Holiſland; ſą tu y inne Miáſtá Harlepole, Aukland, Bernard Caſtle, Durlington &c.

4. WESTMORLAND między Kumberlandem, Jorkiem, y Lankaſtrem, w grontách nie płodnych. KENDAL Miáſto Stołeczne tego Powiátu, y drugie APPLEBUS máiące mieyſce y głos w Párlámencie Angielſkim.

5. LANKASTRE między morzem Irlándzkim, y Powiátem Jorſkim, obfituie w zbożá y w ſtáda bydeł w páſtwiſkách ſwoich, ma znácznieyſze Miáſtá: Lankaſtr Stołeczne, Mancheſter, Preſton, Newton, Wigan, Kliterow, Leerpole, y te máią głos y mieyſce w Párlámencie Angielſkim. Ten Powiát należał do Xiążąt Angielſkich tych, ktorzy byli Partyi Roży czerwoney náturálni Sukceſſorowie do Korony Angielſkiey, z ktoremi dyſputowáli Xiążętá Jorkſcy o Koronę, zwáni Partyi Roży białey, ktora ſcyſſyá ná 9. bátáliach więcey iák 80. Xiążąt Domu Lankaſtrow trupem położyłá, y 3. Krolow, ále przecież zoſtał ſię był ieſzcze ieden z Domu Lankaſtrow Henryk VII., ktory zwyciężywſzy, y zábiwſzy ná bátálii Rychardá III. Krolá z Domu Jorkow, y záſłubiwſzy ſobie Elżbietę oſtátnią dziedziczkę Domu Jorkow uſpokoił zákrwáwione przez 30. bátálii ſcyſſye między Rożą czerwoną, y Rożą białą.

6. JORK Powiát oblany Morzem Niemieckim y naywiękſzy nád inne, oblany rzekámi znácznieyſzemi Jurą y Durą. Gruntá ma gorzyſte lásámi zágeſzczone, przez co mniey urodzáyny, tytułuie ſię Xięſtwem, ktorego honor Syn drugi Krolewſki noſi ná ſobie.

JORK Miáſto Stołeczne od dáwnych zwáne *Brigantium*, fundowáne od Rzymián, ufortyfikowáne, y Stołeczne Gubernátorow ich, teraz záś naypierwſze w pięknoſci y ozdobie po Londynie, ma ſwego Arcybiſkupá, ktory długo dyſputował o Prymáſoſtwo z Kantuáryiſkim, przyozdobione Xiążęcym, y Arcybiſkupim Páłácem.

HULL nád rzeką tegoż imienia Miáſto mocne y máiące ſwoy Arſenał y Port. To náypierwſze brámy zámknęło Károlowi I. Krolowi Roku 1642. ktorego dobć

nie

nie mogł, y z tąd nieſzczęſliwa Woyná záczęłá ſię z Párlámentem, ſą y inne Miáſtá Dunkaſtr, Wagefeld, Pontefrakt, Sherbon, Richemont, Califax, Scarboroug, Brinlington, Wirby, y inne.

MERCYA.

TO Kroleſtwo ieſt fundowáne od Anglo-Sáſow, grániczy ná Pułnoc z Nortumberlandem, ná Záchod z Xięſtwem Galſkim, ná Południe z Kroleſtwem Weſtſex, ná Wſchod z Eſſex y Eaſt-Angle, y z Morzem Niemieckim. Dzieli ſię ná 18. Powiátow niżey położonych

1. HESTER grániczy ná Pułnoc z Lankaſtrem, ná Záchod z Gállią, y Morzem Irlándzkim. Oblany rzekámi Merſey y Dee, obfituie w páſtwiſká, przyozdobiony licznoſcią Szláchty, ma tylko iedno Miáſto znácznieyſze:

HESTER Stołeczne nád Rzeką Dee, dáwne máiące Port dobry, lubo ieſt o 5. mil od Morzá wielkie, y bogáte Zamkiem obronione, ma ſwego Biſkupá, y Miáſteczká, Nortwik, Nantwik, Midlewik, Conglatow, y Malpas.

2. DARBY ma gruntá urodzayne, y w gorách kruſzce ołowiáne, y tylko iedno Miáſto.

DARBY Stołeczne nád Rzeką Darwent.

3. NOTTINGAM oblany rzeką Trente, ma Miáſto

NOTTINGAM Stołeczne przyozdobione Zamkiem nád Rzeką Trentem, ma Miáſteczká Retford, y Neuwarth.

4. LINKOLN nie ma nic oſobliwego nád Miáſto

LINKOLN Stoleczne máiące ſwego Biſkupá Suffragáná Kantorberſkiego. Tu rezydowáli niegdy Krolowie de Mercie, y Miáſtá Krowland, Boſton, Grymsby, Stamfort, Granſthom, ſą y inne Miáſtá, máiące mieyſce y głos w Párlámencie.

5. SCHROP gruntá ma żyzne, y żywi ſtádá bydeł, ma kuźnice żelázne, y kámienne wągle, ma Miáſto Stołeczne:

SCHROWEZBURY nád Saberną ludne y bogáte w mánufáktury ſukienne, ma y inne Miáſteczká Bridgnort, Ludlow, Bishops-Caſte, ktore máią mieyſce y głos w Párlámencie.

6. STAFFORT gorzyſty, y tylko obfituiący w żelázá, y kámienne węglá.

STAFFORT Miáſto Stołeczne tego Powiátu nád Sawą, ſą tu y inne Miáſteczká: Lichwiels, Newcaſtle, y Tamworth &c.

7. LEICESTER naywięcey prowiduiący wełnámi cienkiemi, y urodzayny.

LEICESTER Miáſto Stołeczne nád Stourą od dáwnych Korytanow zwáne RAGE czyli RATE, ma y inne Miáſteczká Luboruk, Lutterwort, y Bosfort.

8. RUTLAND nie ma nic oſobliwego nád Miáſteczko znácznieyſze OUKHAN przyozdobione Zamkiem nád Rzeką Guwash.

9. HEREFORD náyurodzaynieyſze ma gruntá w Anglii, oblany rzeką Wie, wſłáwiony náydelikátnieyſzemi wełnámi ná cáłą Anglią.

HEREFORD Stołeczne Powiátu tego, ma ſwego Biſkupá, ma y Miáſteczká: Lemſter, Webley, y Roſſa

10. WORCHESTER oblany rzeką Sawerną, y obfituiący w fontánny ſolne, z ktorych ſol robi, wydáie z ſiebie drzewá wiele ná okręty, má Miáſteczká Droiwik, Ewesham, Bewdley, y Miáſto Stołeczne

WORCHESTER nád Sawerną, máiące ſwego Biſkupá.

11. WARWICK w rowninách urodzayny, á w gorách máiący kruſzce żelázne.

WARWICK Miáſto Stołeczne, názwáne od Rzymián *Præſidium*, bo tám trzymáli Gárnizon Roku 1694. przez ogień zruynowáne.

KORWENTRI Drugie Miáſto máiące ſwego Biſkupá, y mieyſce, y głos w Párlámencie.

12. NORTHAMPTON oblany w zdłuż Rzęką Niną y obfituiący w zbożá.

NORTHAMPTON Miáſto Stołeczne nád Niną ma Zamek piękny. PETERBOROUG Miáſto nád tąże Rzeką wſłáwione fundowánym tám Opáctwem przez Wolferesá

Krolá Mercyiſkiego, y ofiárowánym S. Piotrowi, od ktorego Imię bierze. Henryk VIII. erygował ie ná Biſkupſtwo.

13. HUNTINGTON naywięcey obfituie w węglá kámienne, ma

HUNTINGTON Miáſto nád Ouzą, przyozdobione było Zamkiem ále od Henryká II. zágubionym dla częſtych w nim rebellii.

14. MONMUTH należał przedtym do Xięſtwá Walſkiego, od Henryká VIII. przyłączony do Mercyi, nápełniony lásámi y gorámi, w páſtwiſká iednák obfituiący; ma Miáſtá Kaerlion, Chepſtwow, Abergeweny, Newport, Uſke, y Stołeczne

MONWUTH nád Wią, ma tytuł Xięſtwá.

15. GLOCESTER obfituiący w zbożá y páſtwiſká, á naywięcey w wełny ſzácowne, y kuźnice żelázne, ma Miáſtá: Tefkezbury, y Cyrenceſtre.

GLOCESTER Miáſto Stołeczne nád Sawerną, od Rzymián názywáne *Claudia Caſtra* tytułuie ſie Xięſtwem, y ma Biſkupá ſwego.

16. OXFORD oblany Rzeką Tamizą, urodzáyny w zbożá, y páſze.

OXFORD Miáſto Stołeczne nád Tamizą, nie wielkie ále piękne, y ludne, ma ſwego Biſkupá, wſławione Akádemią liczącą ſię między náypierwſzemi w Europie, máiąca 18. Collegia, á naypięknieyſze S. Mágdáleny, záſzczycone Biblioteką bogátą w liczne Kſięgi y mánuſkrypta, ma Przywiley tá Akádemiá poſyłáć Deputátow ná Párlámént Angielſki, oprocz dwoch z Miáſtá, náypierwey tá Akademiá byłá záſzpecona fálſzámi Kálwińſkiemi przez Janá Wiklefá Profeſſorá Theologii Roku 1375.

17. BUKINGHAM obfituiący w zbożá y páſtwiſká, á naywięcey w wełny ſzáczowne, y z gor wydáie wiele kredy, náyznácznieyſze ma Miáſto

BUKINGAM Stołeczne nád Ouzą.

18. BEDFORD w Pułnocney Stronie żyzny, ále w Południowey płonny.

BEDFORD Stołeczne, inne záś mnieyſze miáſtá Schefford, Dunſtanbl, Woburn, Tuddington, Leigton, Luton.

EAST ANGLIA.

TO Kroleſtwo fundowáne od Anglo-Sáſow, grániczy ná Záchod z Mercyą, ná Wſchod, y ná Południe z Morzem. Dzieli ſię ná 3. Powiáty niżey wyrażone.

1. NORTFOLK nád Morzem Niemieckim, y ieziorem Boſton, naywięcey nápełniony gorámi y lásámi, mieyſcámi iednák żyzny, ma Miáſtá: Norwik, Jarmouth, Thedford, y Linne.

2. CAMBRIDGE rozdzielony Rzeką Ouzą ná Południową ſtronę urodzayną, ále ná Pułnocną gorzyſtą y wodniſtą.

CAMBRIDGE Miáſto od dáwnych Icenienow názwáne *Camoritum*, teraz wſławione Akádemią fundowáną od Edwardá I. máiącą 16. Collegia, y Deputátow poſyłáią ná Párlámént Angielſki, oprocz od Miáſtá Deputowánych, ktore tám ieſt ludne y bogáte w hándle.

ELI wſławione przedtym rezydencyą Krolow Eaſt-Angielſkich y Opáctwem, ále odmienionym ná Biſkupſtwo Roku 1108.

3. SUFFOLK położony nád Morzem Niemieckim, gruntá ma urodzayne.

IPSWIKE Miáſto wſławione urodzeniem Tomáſzá Wolſeiá, ktory z Kápellaná u Krolá Henryká VIII. zoſtał Miniſtrem náypierwſzym y Kanclerzem Angielſkim, Arcybiſkupem Jorkſkim, potym Kárdynałem y Legátem *à Latere*, y on miał bydź Autorem Rozwodu ſławnego Henrykowi VIII., u ktorego potym dyſgracyowány umárł. Są tu y inne Miáſteczká: iáko S. Edmund, Bory, Sudbury, Dunwik, Oreford, Ais, Aldeburg, te máią mieyſce y głos w Párlámencie Angielſkim.

ESSEX.

TO Kroleſtwo grániczy ná Záchod z Mercyą, ná Pułnoc z Eaſt-Anglią, ná Wſchod z Morzem Niemieckim, á ná Południe z Kancyą. W tey Prowincyi ieſt Miáſto London. Dzieli ſię ná 3. Powiáty niżey ſpecyfikowáne.

1. ES-

1. ESSEX nád Morzem Niemieckim piaſzczyſty, iednák w wielu mieyſcách obfituie w zbożá y ſzáfrány. Ma Miáſtá:

KOLCHESTER Miáſto przyozdobione Zamkiem dáwnym wſtáwionym urodzeniem S. Heleny Mátki Konſtántyná Wielkiego.

HARWIK Miáſto mocne y wielkie nád Portem z kąd idą okręty do Hollándyi, y

MALDON, te trzy miáſtá poſyłáią Deputátow do Párlámentu.

2. HARFORD naywięcey obfituiący w Anglii w zbożá y bydłá.

HARFORD Miáſto Stołeczne y S. ALBAN bliſko ktorego ſą znáki dáwnych murow dáwnego Miáſtá zwánego *Verulamium*, náyznácznieyſzego przedtym w Brytánii, ná ktorego mieyſcu OFFA Krol Mercyiſki wyſtáwił był Kláſztor S. Albáná, ktory tám był umęczony, y Opáctwo fundował Roku 793.

3. MIDDELSEX oblany Rzeką Tamizą wſtáwiony Miáſtem całego Kroleſtwá Londynem, o ktorym wyżey.

WESTSEX.

TO Kroleſtwo fundowáne od Anglo-Sáſow wraz z drugiemi, grániczy ná Puł-noc z Mercyą, ná Wſchod z Suſſexyą, á z inſzych ſtron z Morzem. Dzieli ſię ná 7. Powiátow niżey wyráżonych

1. SOMERSET położony nád Kánałem S. Jerzego obfituie w zbożá y páſtwiſká; ma Miáſtá: Bate, Wels, Briſtol, Bridgewater, Taunton, Minhead, Ilheſtre, ktore máią mieyſce w Párlámencie.

BATHE Miáſto nád Rzeką Awon, ma ſwego Biſkupá.

WELS wſtáwione wodámi minerálnemi, u dáwnych zwáne *Theorodunum.*

BRISTOL bogáte w hándle z przyczyny Portu, gdzie okręty naywiękſze wchodzą, wielkie, piękne, y bogáte ma ſwego Biſkupá.

2. WILT naywięcey obfituie w páſtwiſká, y wielkie ſtádá owiec.

SALESBURY Miáſto wielkie, y piękne, przyozdobione Koſciołem Kátedrálnym wſpániáłym, ma Biſkupá ſwego przenieſionego z Shirbony Roku 1075., konſerwuie w ſobie dáwną Stárożytność zwáną Gunduły kámienne, iákoby 3. Rzędy kámienne, ták dyſponowáne iákoby formowały Port, y nie máſz pewności czyli ſą od ſtworzenia Swiátá, czyli zkąd przenieſione. Są tu y inne Miáſtá: Wilton, Malmesbury, y Ambresbury.

3. BARK Powiát w rowninách położony obfituiący w wſzelákie zbożá, y páſtwiſká, y naywiecey prowiduiący London przez Rzekę Tamiſzę.

WINDSOR Miáſto nád Tamizą przyozdobione Zamkiem bárdzo wſpániáłym Krolow Angielſkich, gdzie mieſzkáłá Elżbietá Krolowá, y tám ſpłodziłá Koſcioł Anglikáńſki, bo tám opisáłá wſzyſtkie ceremoniały Nabożeńſtw Kálwińſkich. W tymże Páłácu Edward V. Roku 1344. czyli 47. erygował y inſtytuował Order Jarretyerſki iákoby Podwiązkowy z tey przyczyny: Ten Krol táńcuiąc raz z Dámą zwáną Alis de Salesburi przypádkiem odwiązáną podwiązkę z pátynkow iey podnioſł, ktorą podnoſząc z prętkości záchwycił iey zá koſzule, co widząc inni Káwálerowie poczęli ſię ſmiáć z Dámy, tá zmieſzána poczęłá Krolowi awerſyą czynić, ktoty odpowiedział iuſtyfikuiąc ſię: *Honny ſoit qui mal y penſe*, co po Polſku znáczy: że kto źle myſli, nie będzie miał honoru noſić podwiązki, iákoby Orderu podwiąſkowego, ktory záraz inſtytuował, y do tego Miáſtá ná S. Jerzy záwſze ſię zieżdżáią corocznie wſzyſcy Order ten máiący Pánowie.

4. CORNOWALLIA czyli *Cornubia* naywięcey bogáty ten Powiát w ſtál nayſzácownieyſzą, y ma znaydowáć w ſwoich gorách złoto y ſrebro, á czáſem y Dyámenty, miedzy ktoremi kruſzcámi znayduią ſię tám częſto y drzewá cáłe z korzeniámi, gáłęziámi, y liſciem. Te záś ſzyby, w ktorych to wſzyſtko wynayduią, ták ſą głębokie, że podczás południá naywyżſzego ſłońce nie może przeſzkodzić będącym w ſzybie, do odſłonienia y widzenia gwiázd ná Niebie. Oblany ten Powiát wielą Rzeczek nie wielkich, ále ſprowádzáiących wiele łoſoſiow z Morzá od S. Michałá áż do Nowego Roku, ma Miáſteczká:

CORNOVALES bárdzo mocne ſkáłámi, gorámi y morzem otoczone, gdzie ſię naywięcey bronili Brytánnowie przeciwko Sáſom. Gwilelm zdobyczny naypierwey ie podbił y odebrał, á Edward V. dał mu Tytuł Xięſtwá.

FAL-

FALMUT Miáſteczko mocne y Port máiące, obronione dwiemá Zamkámi zwánemi Pandenis, y Mauſa, ktore ſą przeciw ſobie.

LISWITIEL Miáſteczko nád rzeką Faweią, Sądy ſię tu odpráwuią, y Prezydent Szybowy mieſzka, to Miáſto ma Przywiley znáczyć ſtal, y Deputatow poſyła ná Párláment.

Wyſpy Sorlinges ſą położone ná Záchod tey Prowincyi, ktore ſą liczne należące do Anglii, z nich znácznieyſze ſą: S. Marcin, S. Marya &c. y w ſiłu znayduią ſię ſzyby ſtálowe.

5. DEWON gruntá máiący żyzne, y ták tłuſte, że w niektorych mieyſcách trzebá piaſkámi záwozić, w páſtwiſká tákże wiele obfituie, y ſzyby ſtálowe w ſobie znayduie ná Záchodniey ſtronie. Ma Miáſtá

EXCESTER máiące ſwego Biſkupá. PLIMUT máiące Port morſki nád Rzeką Damer. DARTMUTH ma tákże ſwoy Port obroniony dwiemá Cyttádellámi

6. DORSET obfituie w zbożá, y wełny piękne, prowiduie Mátámi okręty.

DORCESTER Miáſto Stołeczne nád rzeką formą.

LIMA ma Port bárdzo dobry, do ktorego Roku 1685. Xiąże Monmutſki z trzemá okrętámi przyſtąpił był dla Korony Angielſkiey, pretenduiąc ſię uczynić Synem Károlá II. ſą tu y inne Miáſteczká Waymuth, Poole, Bridport, Warcham, Corfcaſle, y te záſiádáią w Párlámencie.

WYSPA PORTLAND ná Południe ieſt tego Powiátu, máiąca Miáſto tegoż Imienia ufortyfikowáne iednym Zamkiem y tytułuiące ſię Gráfſtwem.

7. HAND Powiát obfituiący w zbożá y bogáty w hándle ſukienne, y żelázne.

WINCHESTER Miáſto Stołeczne ma ſwego Biſkupá.

PORTSMUT Miáſteczko tytułuiące ſię Gráfſtwem położone ná Wyſpie Portſey wſtáwione naylepſzym y nayobſzernieyſzym Portem nád Oceánem, obronionym Cyttádellą, ma y Arſenał dobrze uprowidowány. To Miáſto y drugie SOUTHAMPTON máią głos y mieyſce w Párlámencie.

Wyſpa WIGT należy tákże do tego Gráfſtwá.

SUSSEX.

TO Kroleſtwo Sáſow Południowych zámyka w ſobie Powiatow 2. niżey opiſánych

1. SUSSEX obfituie w zbożá y żelázo, ma Miáſtá Chicheſter, y Arondel, ktore máią mieyſce y głos w Párlámencie, Lewes, Rye-Haſtings, y Winkelſei.

CHICHESTER nád Rzeką Lawand ma ſwego Biſkupá.

2. SURREY mniey pożyteczny ma Miáſteczká zwáne, Kingeſton, Reigate, Gwilfort y Soutwart, ktore ieſt Przedmieſcie Londyńſkie.

KENT.

TO Kroleſtwo przedtym Sáſkie teraz zwáne *Cantium*, naybliżſze ieſt Fráncyi, bo tylko rozdzielone Kánałem Morſkim zwánym: Pas de Calais

CANTORBERY Miáſto Stołeczne tego Kroleſtwá nád Rzeką Stur wſtáwione przedtym rezydencyą Krolow, nie wielkie ále weſołe z ſwoiey ſytuácyi y ozdobnych budynkow, ma ſwego Arcybiſkupá, ktory lubo Kálwin iednák żenić ſię nie może według Práwá Angielſkiego, co wſzyſtkim wolno Angielſkim Biſkupom, ále też dla tey cnoty ma wielkie tytuły, bo ieſt Prymáſem Angielſkim y pierwſzym Senátorem Kroleſtwá, on koronuie Krolow, Koadjutorow Biſkupom náznácza w ten czás, kiedy iuż zádoſyć nie mogą uczynić funkcyi Biſkupiey.

ROCHESTER nád rzeką Medway, piękne y hándlowne, ma Port ſławny ná cáłą Anglią, y Arſenał morſki, gdzie uſtáwicznie prácuią koło okrętow woiennych, ma Biſkupá ſwego, y moſt ieden między dwiemá ſkáłámi fundowány máiący w około baluſtrady żelázne.

DOU-

DOUWRES ná ſtronie Południowey ná przeciwko Kánáłowi Morſkiemu, przez ktory z tąd trzebá przebywáć do Fráncyi, ma Port dobry, Cyttádellą obroniony, y ma mieyſce y głos w Párlámencie, ma y inſze Miáſtá, iáko; Sadwik, Hyd, Rumney, Graveſande, y 3. Zamki zwáne; Sadowne, Deabe, y Walmer.

WALLIA.

XIęſtwo to ináczey zwáne Galſkie, grániczy ná Wſchod z Mercyą, á z inſzych ſtron Morzem, y Kánałámi morſkiemi oblane. U dáwnych zwáne Kambrya, u Rzymiánow záś Brytannia druga. Brytonowie tu mieſzkáli, kiedy byli wygnáni od Sáſow z Anglii, ále Edward I. Sukceſſor Gwilelmá zdobycznego ich znioſł, y podbił, przyłączywſzy do Anglii, y od tąd Synowie Pierworodni Krolow Angielſkich intytułuią ſię Xiążętámi Wálſkiemi czyli Galſkiemi.

Kray ten ieſt gorzyſty y nie ták w zbożá iáko w bydłá obfituiący, ma tákże kruſzce ołowiáne y nie máło węglá. Dzieli ſię ná Południową ſtronę záwáną Sout-Valles, ktora ma 6. Powiátow niżey y naypierwey ſpecyfikowánych, y ná Pułnocną záwáną Nort-Valles máiącą tákże 6. Powiátow niżey po drugich wyrážonych.

1. Powiát zwány RADNOR gorámi y lásámi nápełniony, ma Miáſto Stołeczne tegoż imienia nád Rzeką Somegilą.

2. BRECNOCK gorzyſty ále w páſtwiſká obfituiący, ma Miáſto tegoż imienia Stołeczne, máiące mieyſce y głos w Párlámencie.

3. GLAMORGAN wſzyſtek gorzyſty, ma znácznieyſze Miáſteczká: Aberawon, Neath, Landaw, y KARDYFF Stołeczne nád Sawerną ma Port dobry, wſtáwione więzieniem Robertá Pierworodnego Synà Gwilelmá zdobycznego, ktoremu Bráciá oczy wyłupić kazáli dla exkluzyi go od Sukceſſyi.

4. CAERMARDEN wſzyſtek gorámi nápełniony ále obfituie w páſtwiſká, y wągle kámienne, ma Miáſtá znácznieyſze: Caermarden, Kidwelli, Lancelli, y Landilowac.

5. PEMBROCK obfituiący w zbożá, páſtwiſká, y wągle kámienne, ma Miáſtá:

PEMBROK Stołeczne máiące Port obroniony Zamkiem S. Dawid ma ſwego Biſkupá. KAP S. Dawidá, ná ktorym ieſt położone názwáne od ſtárych *Octopitarium Promontorium.*

6. CARDYGAN Powiát wcále nie urodzáyny, y ludzie tylko z iednych ołowiow ſię żywią, ma Miáſtá:

CARDYGAN Stołeczne nád rzeką Tywy, y drugie ABERISTIWIT.

7. CARNARWAN nád Morzem ná kſztáłt Wyſpy Powiát, od ziemi záś zupełnie opasány gorámi, naywięcey obfituie w páſtwiſká, gory ma záwáne Alpes Angielſkie záwſze okryte ſnigámi, ma Miáſto znácznieyſze:

CARNARWAN Stołeczne, położone ná przeciw Wyſpie Engleſeich, Edward I. fundował ie ná ruinách ſtárego Segontium Miáſtá Ordowicow, y Edward II. tám ſię urodził. BANGOR ma ſwego Biſkupá.

8. DENBIG wewnętrznie tylko obfituiący we wſzyſtko, oblany rzeką Kluit, po ſtronách záś cáły puſty, ma w ſobie kruſzce ołowiáne bliſko Miáſteczká Wrexan ma Miáſto Stołeczne DENBIG Zamkiem obronione.

9. MERIONET wſzyſtek w wyſokich gorách, iednák przy páſtwiſkách w ſtádá bydeł obfituie. Ma Miáſto Stołeczne HARLEK Zamkiem obronione.

10. FLINT obfituiący w zbożá y páſtwiſká, ma Miáſtá znácznieyſze:

FLINT nád Deią Zamkiem zmocnione, y drugie ASAPH

11. MONGOMERY Powiát gorzyſty, w páſtwiſkách iednák obfituie w konie, ma Miáſtá znácznieyſze:

MONGOMERY Stołeczne, Machlemet, Lanwilling, y Welſecpole.

12. Wyſpá ANGLESEY położona ná Morzu Irlandzkim, odłączona od Kárnarwanu ciáſnym Morzem zwánym Menay o milę od Ziemi Walſkiey, od Brytanow názwána Mon, ma wzdłuż 7. mil, á w ſzerz 5., ráchuie w ſobie wſi 74. oprocz Miáſteczek: Newburg, Aberfraw, y Bomaryſz należy do Dyecezyi Biſkupá Bangorſkiego.

BEWMARYSZ Miáſto nád ciáſnym Morzem Menayem fundowáne od Edwardá I. ma Port dobry y zmocniony Zamkiem, ma głos y mieyſce w Párlámencie Angielſkim, Aberfraw nád Morzem Záchodnim obronione Zamkiem, gdzie przedtym Xiążętá Walſcy mieſzkáli.

SZKOCYA.

SZkotowie po Piktách liczą ſię náydáwnieyſzemi Ludźmi Brytáńſkiemi. Jedni piſzą, że bierą Imię od Szkoty Corki Krolá Egiptſkiego, ktora tu miáłá fundowáć Kroleſtwo od ſwego Imienia; drudzy piſzą, że Szkotowie byli tu przychodni z Kantábryi Hiſzpáńſkie, to ieſt z Nawarry; Buchanan toż ſámo przyznáie, że z Hiſzpánii przyſzli, ále ich názywa Celtami; Maciey Weſtmunſter piſze, że wyſzli z Piktow á z Mátek Hibernſkich, y dla dwoch złączonych Národow wzieli Imię Eſkotow, ále Bedá ſię ſprzeciwia temu. Kanden twierdzi, że przyſzli z Scytyi, iákoż y támeczni przyznáią, że Kroleſtwo ich fundowáne od Fergusá II. Roku 411. y on miał záczą́ć linią Krolow, potym záś Krolu miáło to Páńſtwo trwáć áż do Tyraná Máxymá, ktory ie zruynował. Iloid y Styllingflef Biſkupi támeczni twierdzą, że Monárchiá Szkocka záczęła ſię R. P. 700. Potym R. 1286. czyli 1290. Alexander III. Krol Szkocki bezpotomny umárł zoſtáwiwſzy po ſobie wielkie dyſſenſye o Sukceſſyą między Robertem Bruſem, y Janem z Domu Harkurtow Baileulem, obiemá z Domu Szkockiego z Mátek. Edward tedy Krol Angielſki obodwoch pogodziwſzy przyſądził Kroleſtwo Baileulowi, po nim pánował Brus y umárł Roku 1339. zoſtáwiwſzy Synà Dawidá II. bezpotomnie zmárłego Roku 1370., po nim náſtąpił Robert II. z Domu Stuártow, y ten Dom pánował przez 350. lat, áż do náſzego Wieku, y owſzem z tego Domu cáła Monárchiá Brytáńſka zá Páná uznáie y uznawáć powinna Stuartá z przyczyny Jákubá VI. Krolá Szkockiego, á potym Angielſkiego, ktory złączył te 3. Kroleſtwá w iedno, ále nieſzczęſliwa Sektá Kálwina iáko záwſze odwodzi Duſzę od Niebá, ták y odwiedłá Anglow od nie obſerwy właſnych Práw, y Spráwiedliwości przez exkluzyą właſnych Dziedzicow, y Krolow ſwoich Stuartow od Korony, á teraz pánuie Dom Hánnowerſki.

SZKOCYA od Roku 1602. z Anglią iednego Krolá uznáie zá Monárchę, ná ten czás kiedy Jákub IV. po Elżbiecie oſiádł Tron Angielſki pod Imieniem Jákubá I. iednák Szkocya oſobno ſię rządzi. Ma ſwoy Párláment ná dwie Izby rozdzielony, iednę Senátorſką, drugą Szláchecką, y kiedy Krol nie ieſt przytomny w Párlámencie, powinien ná ſwoie mieyſce poſłáć Kommiſſarzá Prezydentá, ále ten powinien bydź Szkot, y wſzyſcy inni Officyerowie y Miniſtrowie powinni bydź Szkotowie, wſzyſtkie tákże Kommiſſye powinny bydź expedyowáne przez Szkocką Káncelláryą, y przez Miniſtrow, ktorzy rezyduią przy Dworze.

Szkocya od dáwnych názwána *Kaledonia*, od iedney puſzczy tegoż Imienia, ieſt ná kſztáłt Wyſpy wielkiey, grániczy ná Południe z Morzem Irlándzkim y Angielſkim, od Anglii ieſt rozdzielona rzekámi Solwáią, y Twedą, y Gorámi Szewiotes od Wſchodu do Záchodu ieſt między 14. gradusámi, y 20., á od Południá do Pułnocká między 55., y 59. Powietrze ma zimne, dla czego naywięcey obfituie w ięczmiony, owſy, páſtwiſká. Znayduie w ſobie kuźnice żelázne, ołowiáne, lázury ma mieć tákże w gorách, złoto y ſrebro, dyámenty y perły ále to wſzyſtko mniey ſzácowne. Brytany Szkockie ſą bárdzo ſłáwne y ták mocne, że ich zá ſtárych wiekow poſyłáno do Rzymu, gdzie w Amfiteátrách ze Lwámi ſię mocowáły. Woły tákże w Puſzczy Kaledońſkiey ma ták záiádłe iák Lwy y Lwią ſierścią poroſłe, ták záś nie náwidzą ludzi, że náwet y tráwy tey nie chcą ieść, ktorey ſię człowiek dotknął, y kiedy ich doſtáną záraz zdycháią od tęſknośći.

Dáwni Ludzie w Szkocyi názywáli ſię Kaledonianámi, y Wetturyonámi, potym Piktámi, potym Szkotowie z Irlándyi tám ſię ſprowádziwſzy názwáli máłą Szkocyą to Páńſtwo, á Irlándyą zwáli Wielką Szkocyą.

Szkotowie ſą pięknego Stánu, mocni, grzeczni, ludzcy, y nie piiácy, iednák ſą ná kſztáłt dzicy, zázdrośni, y mſzczący ſię, ieſt iednák dyfferencya między niemi, że ci ktorzy mieſzkáią ná ſtronie Południowey ſą grzeczni, ci záś co ná Pułnocney ſtronie mieſzkáią po gorách ſą dzicy.

Reli-

Religiá Szkocka tákaż iák Angielſka, w tym tylko dyfferencya, że w Szkocyi więcey máią władzy Presbiterowie iák Biſkupi. Szkotowie ſą do pracy ſkłonni, uczą ſię dobrze, Wiárę ſwoię kochaią, wierni, ſłowni, y woli Szkot umrzeć niżeli w ſłowie ſie nie ſtáwić. Ewent III. Krol Szkocki wnioſł był bezecne Práwo rozkázuiące, żeby nowo przybráne żony pierwſzą noc ofiárowáły Pánu á potym mężowi, y to Práwo trwało do Roku 1090. poki Wiárá Chrzeſciáńſka nie byłá tám záſzczepiona; o tym piſzą Hiſt. Angiel. 1707.

Szkocya dzieli ſię ná dwie czeſci. Pierwſza Szkocya Południowa zámyka w ſobie Wyſpę Arran, y 20. Powiátow. Szkocyá Pułnocna ma w ſobie 14. Gráfſtw álbo Powiátow, y Wyſpy Weſternes álbo Ebudes, Orkady, y Far, iáko y Schetland.

SZKOCYA PUŁNOCNA.

TA Prowincyá iákom wyżey námienił ma 20. Powiátow, tytułuiące ſię Gráfſtwámi, y Wyſpy niżey ſpecyfikowáne.

1. Powiat STRATH-NAWERN położony ná końcu Szkocyi, grániczący ná Pułnoc z Oceánem, bierze Imię od Rzeki Nawern, zimny y gorzyſty, ma wiele iezior, większa część ludzi páſterzow páſących wielkie ſtádá bydeł, y owiec, z ktorych ſkory, wełny, nábiały naywięcéy ich bogácą, ma znácznieyſze Miáſteczká Tung, Innernawern, Balna, Itraty y Durenis.

2. CAITHNES záchodzi áż w Oceán Pułnocny Kaledonieńſki ná kſztáłt Kápu, áż do Orkadow, od ktorych ią dzieli Morze ciáſne Pentland, obfituie w zbożá y owoce, powietrze ma doſyć zdrowe, ieziorá, rzeki, morſkie brzegy doſyć rybne, z ktorych naywiękſze hándle támeczni prowádzą, ma Miáſteczká znácznieyſze Wich, Turſe, y Dungisby.

3. SOUTTERLAND obfituie w owies, ięczmien, y páſtwiſká, ma kuźnice żelázne, y kámienie rożne znayduie w gorách, Miáſtá ma Dornok, y Biore.

4. ROSS wcále nie urodzayny, ále naywięcey rybámi morſkiemi hándluie, á naywięcey ſledziámi, ma Miáſtá: Kromaty, Tayh, y

CHANONRY Miáſto Stołeczne nád Golfem Murray ma ſwego Biſkupá.

5. MURRAY obfituie w wſzelákie zbożá, y owoce, ma powetrze zdrowe, oblany rzekámi Eſpe, y Findorn. Zámyka w ſobie Gráfſtwo Badenok. Ma Miáſtá:

EGLIN Stołeczne czyli Elgin, Forres, Natern, y Innernes gdzie ieſt Cyttádellá od Kromwellá wyſtáwiona.

6. BUCHAN nád Morzem Wſchodnim y Pułnocnim, ludny, y żyzny, y w páſtwiſká obfity, z ktorych wydáie wełny piękne, ma Miáſteczká Inneoury, Fraſerburg, Peter-Haod, znácznieyſze záś, Kullen, y Benf máiące głos, y mieyſce w Párlámencie Szkockim.

7. MARR w Záchodniey ſtronie nápełniony gorámi y lásámi, w Wſchodniey záś rowny, y urodzayny, oblany rzekámi Dee, y Don. Ma Miáſtá: Old-Aberdeen, álbo Aberdon ſtáre, New-Aberdeen, álbo nowe, ma ſwego Biſkupá położone nád Donem. Záſzczycone Akádemią erygowáną Roku 1480. W iedney rzeczce znayduią tu perły, y łoſoſie połowiáią. Kintor tákże Miáſteczko.

8. LOQVABYR nazwány od ieziorá Loch, ktore rzeką z ſiebie wychodzącą dzieli ten Powiát ná dwie części, ná Záchodnią naywiękſzą, ále gorámi y lásámi puſtemi nápełnioną, y Wſchodnią máiącą wiele wſi y Miáſteczek, á nayznácznieyſze Innerloch.

9. ATHOLLIA nie ludny, áni urodzayny z przyczyny gor wielu, y lásow Kaledońſkich, oblany Rzeką Tay y Gárry, ma Miáſteczko Ber z Zamkiem.

10. PERTH złączony z Gráfſtwem Gowrea oblany Tayem, ma Miáſtá:

PERTH Stołeczne, ma ieden moſt piękny kámienny, y DUNKELD ma ſwego Biſkupá.

11. ANNUS álbo *Anguſia*, oblany Rzeką Eſką y doſyć obfity, ma Miáſtá:

BRECHIN Stołeczne máiące ſwego Biſkupá,

DUNDE ufortyfikowáne, y máiące ſwoy Port nád Tayem, y Monroſe ma tákże, Forfart, y Arbroat.

12. MERN

12. MERN álbo *Mernis* ma Miáſteczká znácznieyſze: Kowie, Dumnotir, y Berwy

13. BROAD-ALBAIN álbo *Albania*, położony we ſrodku Kroleſtwá, ma tytuł Xięſtwá Powiát gorzyſty, y nie máiący tylko wſi, y iezioro Tay, z ktorego rzeká tegoż imienia wypływa.

14. LORNA ále należy do części Południowey.

WESTERNES Wyſpy álbo HEBRIDES iákoby Záchodnie bo ná Záchodzie położone ná Morzu Kaledonieńſkim, ráchuie ſię tych Wyſp około 44. z ktorych drugie ſą máłe bárdzo, náypryncypálnieyſze záś ſą: Skye álbo Scya, Mula, Jura, Ila, Gega, pod Szkocyą bliſko Col, y Tyrryf ſą ná Pułnocney, Muli, Kolmkil ná Południe, Levis álbo Leogus, y Chawray złączone ſą przez Kánáł morſki z Wiſtuſem, y Barrem, y te ſą naypryncypálnieyſze. Te Wyſpy ſą ludne, y ludzie też ſáme zwyczáie máią, iákie Irlándowie, y gruntá urodzayne. Należáły przedtym do Krolow Norwegſkich, ále ie przedáli Szkockim Krolom.

Bliſko Lewisá, czyli Leogusá poławiáią ſię Wieloryby oſobliwey wielkości, Łoſoſie y Sledzie. ILA tákże ma wiele owſow y bydłá, y wydáie z ſiebie ołowie.

ORKADY Wyſpy położone ná Pułnocy od Szkocyi, y ieſt ich około 40., ále ieſt máłych, y nie máiących ludzi. Dzielą ná Południowe, y Pułnocne.

MAYNLAND ieſt naywiękſza, ná Pułnoc záś Maynlándu ſą znácznieyſze Nortranals, Sands, Sheoms, Heth, Siapins, Eglis, Papa, Weſter, y Rous. Południowe záś znácznieyſze od Maynlándu ſą South Ranals, Flott, Hot, Souna, &c.

KIRKWALL Miáſto Stołeczne Maynlándu, y wſzyſtkich Wyſp. Morze około tych Wyſp ieſt bárdzo rybne, y náypożytecznieyſze ludziom támecznym, ále ieſt niebeſpieczny połow przy gęſtych záwádách morſkich. Te Wyſpy należáły do Norwegii, ále Chryſtyán I. Krol Duńſki záſtáwił ie Jákubowi III. Krolowi Szkockiemu, y dotąd należą do Szkocyi. To oſobliwſza że ná tych Wyſpách nie mogą żyć y bydź gádziny wſzelkie záiádłe, ták iáko w Irlándyi, Kandyi, Malcie, y to że ludzie támeczni chociaż piią naywiecey nigdy ſię nie upiiáią, y żyią długo bez żadnych lekárſtw, áni tám obaczy żadnego głupiego áni żadnego człeká bez zmyſłu. Jeſt tám tákże iedná Wyſpá zwána PANOMA, ná ktorey ma bydź iedno Drzewo wydáiące z ſiebie liſcie, w ktorego ſrodku ma bydź iákiś owoc, y kiedy ſię doſtoi wpada w Morze, y z niego ptaſzek ſię ſtáie.

SCHETLAND Wyſpy ná Pułnoc Orkadow położone, y należą do innych Brytáńſkich, lubo ſą w odległoſci około 80. mil od innych.

THINLINZEL ieſt náypryncypálnieyſza, zwána od dáwnych THULE, od innych záś Iſlandya, bo cokolwiek Stárzy piſáli o Thuli, to ſię znayduie w Iſlándyi, ktora ieſt w iednymże położeniu.

SZKOCYA POŁUDNIOWA.

ZAmyka w ſobie tá Prowincyá 20. Powiátow niżey ſpecyfikowánych.

1. STRATERNA bierze imię ſwoie od Rzeki Erne oblewáiącey ten cáły Powiát w zdłuż. Gruntá ma gorzyſte, y Miáſto:

ABERNETY dáwne, y rezydencyonálne dáwnych Krolow, ieſzcze zá Piktow, miáło Arcybiſkupá ſwego, ále przenieſiony przez Kanutá Krolá do S. Jędrzeiá.

2. MENTHEIT Powiát nie urodzayny, ma Miáſto Stołeczne:

DUMBLAIN máiące ſwego Biſkupá, y mieyſce w Párlámencie Szkockim.

3. LORNE álbo *Lornia* nápełniony ieziorámi, y rzekámi, ma Miáſto:

DUNSTAFAG máiący dobry Port, y Fortecę, przedtym tu mieſzkáli Krolowie.

4. ARGILE álbo *Argateila*, Powiát rozdzielony ná 4. części: Argilę właſną, Knabdalę, Kowelią, Wyſpę Kantyrę. Ma znácznieyſze Miáſteczko:

INNERRERA y Miáſto KILMOR, Powiát ten ieſt nápełniony lásámi, y gorámi nie doſtępnemi, miał przedtym Krolow właſnych, á teraz ma Grafow Argilſkich.

5. LE-

5. LENOX wodámi, á oſobliwie ieziorem Lomont oblany, nie ma nic oſobliwego nád Miáſtá

DUMBRYTON máiące Fortecę nie dobytą ná ſkále wielkiey, y nie doſtępney, gdzie Brytonowie więcey iák 300. lát bronili ſię przeciw Piktom, Szkotom, y Sáſom.

Jezioro LOMONT oſobliwe 3. rzeczy znayduie w ſobie 1. że Ryby nie umieią w nim pływáć, ktore ſą bez ſkrzeli, y tákie ſię znayduią. 2. że záwſze wielkie niepogody ná wodzie, bez wiátrow. 3. że iedná Wyſpá ieſt pływáiąca, y obfita w páſtwiſká, ktorą widáć od S. Omerá. Jeſt ieſzcze iedná ſkáłá w Szkocyi zwána GŁUCHA, że choćby ſtrzylał z dział ná iedney ſtronie to ná drugiey nieuſłyſzy, á tylko 12. krokow wyſokoſci tey gory, á okrągłości 30. álbo 33.

6. STERLING nápełniony wielą Szláchty, Rzymiánie ſię tu zátrzymáli z zdobyczámi Páńſtw, y ieſt támże znák wáłow wielkich; ktore ſię ciągnely od Sterlingá áż do Golfu Kluit dla zábronienia náiezdnikom, lub rozboynikom moſkim wniſcia do tey Ziemi.

STERLING Miáſto Stołeczne nad Rzekámi Forthi, y Falkir, záſzczycone wygráną bátálią Robertá Brusá przeciw Edwárdowi II. Krolowi Angielſkiemu Roku 1314.

7. FIFE ieſt ná kſztáłt Wyſpy ze trzech ſtron oblany Morzem, urodzayny, y ma nie máło Miáſt, y Miáſteczek.

S. JĘDRZEY Miáſto Stołeczne máiące ſwego Arcybiſkupá Prymasá Kroleſtwá y Akádemią położone w rowninie nád Oceánem, ſą tu y inne Miáſteczká, ktore záſiádáią w Angielſkim Párlámencie.

8. CUNINGHAM obfituiący we wſzyſtko nád inne Powiáty.

IRWIN Miáſto Stołeczne, ma mieyſce w Párlámencie Szkockim, mieváło Port dobry, ále teraz piaſkiem záſypány, ſą tu y inne Miáſteczká; Largis, Reinfruw, Paſlay, Sempils, y Ruglan.

9. CLUYDESDALE dzielący ſię ná wyſoki y niſki. W pierwſzym zámyka ſię Márgrábſtwo Duglas. W drugim Xięſtwo Hamilton, y Miáſto Lankryu.

GLASKO Miáſto Stołeczne máiące ſwego Arcybiſkupá, y Akádemią, tytułuie ſię Baronią, y ma Kray bárdzo piękny zwány Ráiem Szkocyi.

HAMILTON nád Golfem Kluit, ma Zamek y ſwego Xiążęciá z Domu Hamiltoná

10. LOTHIANA położony nád Morzem Niemieckim, rozdzielony trzemá Miáſtámi ná 3. cześci.

EDYMBURG Miáſto Stołeczne Kroleſtwá, bliſko Golfu Forth, gdzie ma Port, wielkie y pięknie budowáne, ma iednę Fortecę ſłáwną ná cáłą Europę, ná ſkále nie doſtępney z iedney ſtrony, á z drugiey ufortyfikowána 12. wáłámi y iedną foſſą, dział ma mieć wiele, między ktoremi ma bydź iedno, w ktorym dwoch ludzi ná máteracách roſpoſtártych ſpáć może wygodnie, przedtym w tym mieſcie mieſzkiwáli Krolowie, teraz ſię odpráwuią Párlámentá, ma Biſkupá ſwego y Akádemią.

11. KYLLE álbo KOLLA nie ma nic oſobliwego nád to, że ieſt obfity y urodzayny, y Miáſto Stołeczne AIR.

12. TWEDAL álbo *Twedya* názwány od Rzeki tegoż Imienia, ma Miáſtá: Selkir, y Plebis, ktore záſiáda w Párlámencie

13. MERCHA Powiát żyzny y ludzi máiący bitnych, robotnych y woiennych, tu záwſze naywiękſze Theátrum było woien między Anglią y Szkocyą

COLDINGHAM Miáſto Stołeczne wſtáwione przedtym Kláſztorem Páńieńſkim, gdzie Xieni z wſzyſtkiemi Pánnámi wárgi, noſy, y uſzy, ſobie ſáme pourzynáły dla zbronienia, y obrzydzenia náiázdow, y ſwáwoli Duńſkiey

14. KARRYK Powiát doſyć żyzny oſobliwie w páſtwiſká z kąd naypiękniey-ſze wełny wychodzą, drzewá tákże wiele wydáie z ſiebie ná budowánie Okrętow. Ma nayznácznieyſze Miáſteczko BARGENI.

15. NITESDALE nie ma nic oſobliwſzego, tylko że od rzeki bierze imię, koło ktorey iákokolwiek ſię rodzi, bo cały Kray leſny y. gorny. Ma Miáſto DUMFREIS znácznieyſze

16. ANNANDALE ma Miáſto Stołeczne ANNAN y drugie MABAN máiące mieyſce w Párlámencie

17. ESKDALE obfituiący w páſtwiſká.

18. TYWEDALE wſzyſtek Powiát gorzyſty, Ludzi iednák ma woiennych, y názwány od Rzeki Tywe.

19. LIDDESDALE álbo *Lidalia* názywa ſię od rzeki Lidde, położony w ſámych polách, dla czego korzeniem ná ſłońcu wyſuſzonym y tráwą palą

20. GALLOWAY álbo *Gallowidya* obſzernieyſzy nád inne Powiát, gruntá ma obfituiące w zbożá, wełny wydáie z ſiebie wiele, y koni pieknych. Dzieli ſię ná 3. Cześci, Wſchodnią, Srednią, y Záchodnią. Ma Miáſtá znácznieyſze: Kirkurdburikt, Wigtoun, y WITHERME Stołeczne máiące ſwoy Port, y Biſkupá.

IRLANDYA.

NArod Irlándzki od dáwnoſci miał ſwoich właſnych Krolow partykulárnych, ktorych ſię liczyło rázem ná tey Wyſpie 5. Ultońſki, Lagenieńſki, Mumonieńſki, Konnacyeńſki, á Piąty miał bydź między niemi Krol nád Krolmi, ci częſto byli náieżdżáni od Norweczykow, y Duńczykow, y w całym Páńſtwie paleni y rábowáni, á potym iák ſobie umyſlili bronić ſię Nieprzyiáciołom, ták przez Woyny uſtáwiczne ſtrácili, komu innemu poddáwſzy Páńſtwo, bo iák ná ſukkurs záciągneli Anglow, ták ci záraz przywłáſzczyli ſobie iednę część, z przyczyny Rychardá de Strongbow Grafá Pembrockiego máiącego Komendę nád Woyſkiem Angielſkim, temu záſlubił Corkę ſwoię Darmit Krol Irlándzki, po ktorego śmierci Rychard był Pretendentem Kroleſtwá. Henryk II. Krol Angielſki iego pretenſyą zgromił, iednák pozwolił Rychárdowi Lagenii, ále potym wſzedſzy z Woyſkiem wielkim Henryk, cáłe Kroleſtwo ſobie podbił, y poddał ie Stolicy Apoſtolſkiey, dárowáwſzy Oycom SS. á ták Irlándowie ſtrácili ſwoich Krolow, Sukceſſorow ich tylko máiąc ſobie zá Pánow wydzielonych w Dobrách ſwoich. Ze záś ten Narod ieſt náturálnie zły y dziki, y ſtáráiący ſię záwſze o pierwſzy honor zágubiony, życząc ſobie nábyć dáwney wolnoſci, Henryk VIII. Krol Angielſki uſkramiáiąc intencyą ich rebellii Krolem ich tytułowáć ſię począł; á potym uſtąpił tegoż tytułu Corce ſwoiey Maryi, ktora tám koronowána byłá Roku 1555. zá konſenſem Páwłá IV. Papieżá, ále po niey Tron Angielſki Skálwiniwſzy ſię zupełnie wydárł Pápieżom tę Wyſpę dárowáną od dáwnych Krolow im.

IRLANDYA teraz ieſt rządzona od Vice-Krolá názywáiącego ſię tám Konſerwátorem lub Sędzią, ten rządzi wſzyſtkiemi intereſsámi, winnych karze, záſłużonym rekompenſy obmyſla, zewſząd idą Appellacye do niego, iednym ſłowem excypowáwſzy honorow rozdawánie y konwokacyą Párlámentu, ma wſzyſtkie Práwá Kroleſtwá pod ſwoią władzą, prezyduie ná wſzyſtkich Rádách lub Publicznych lub Prywátnych. Párlámént tego Kroleſtwá dzieli ſię ták iák w Anglii ná dwie Izby: Senátorſką, y Szláchecką.

Irlandya przedtym adorowáłá y czciłá Jupiterá, Marsá, Merkuryuſzá, Słońce, Mieſiąc, á naybárdziey Wiátry, rozumieiąc, że te rządzą wſzyſtkiemi rzeczámi. Druidow ſwoich iákoby Xięży Pogáńſkich bárdzo ſzánowáli, ofiáry ſwoie czynili w lásách, ktore konſekrowáli Bogom kiedy proſili o co. Wiárá S. Kátolicka poczęłá kwitnąć przez S. Patrycyuſzá, po śmierci Palládyuſzá, ktorego był poſłał Celeſtyn I. Papież ná záſzczepienie tám Wiáry S. y że tám byłá zákwitłá ſzczeſliwie Wiárá S. w tym Páńſtwie Wyſpá tá názwána byłá Kráiem Świętych, ále dziś pod władzą wielką Heretykow chociaż ſię tám znayduie wiele Kátolikow to ſą zewſząd prześládowáni. Roku 1624. wyſzły tám były wielkie Edyktá przeciwko Duchowieńſtwu náſzemu, dla czego dotąd Kátolicy támeczni, dla uſtáwiczney perſekucyi ich kryią ſie tylko po gorách y lásách, y dla tego ich wiele uchodzi do Fráncyi, Hollándyi, do Włoch &c.

Irlándowie ſą pięknego ſtánu, biali y pięknі, ále proſtácy, grubiiánie, niedbálcy, ſzkáluiący, do rozboiu, y rebellii ſkłonni, iednák máią bydź żołnierze dobrzy, y ſkłonni do fatygi, y prac wſzelákich, ſą złego porozumienia o ludziach doſwiádczywſzy ſię raz, rozumieią ięzyk Angielſki, ále ſwoy nie zrozumiány máią w Irlándyi.

Irlán-

Irlándya przedtym zwána iáko y teraz w Mappach HIBERNIA álbo Brytannia Záchodnia, ieſt wielka Wyſpá máiąca ná w zdłuż ná 80. mil, á ná Záchod około 30. w około záś iák 130. mil dobrych. Powietrze ma grube oſobliwie ná Zimę y ná láto. Gruntá ma żyzne ále przez niedbálſtwo ludzi nie ſpráwione dobrze, ma páſtwiſká wielkie, w ktorych wielkie ſtádá bydłá żywi. Wielą rzek oblana, z ktorych nayznácznieyſza Sohanon, ieziorámi, błotámi zágęſzczona á naywięcey lásámi, w ktorych znáyduie wiele rozboynikow z tey tylko ſwáwoli żyiących. Gádzin wſzelákich áni záiádłych beſtyi nie konſerwuie, áni páiąkow nawet drzewá z támecznych láſow nie zdádzą ſię cieſłom ná nic. Ma wielu Szkotow ze Strony Szkockiey tu przychodzących, y Anglow ze Strony Angielſkiey mieſzkáiących, ále ci wſzyſcy Kálwini.

W Irlandyi ieſt 4. Arcybiſkupow, y 12. Biſkupow, o czym niżey. Przedtym záś było Biſkupow 50. Morze w około Irlándyi ieſt bárdzo rybne, y czyni z ryb ſolnych wielkie hándle, iáko y z mieſá ſłonego, máſłá, wełny, ſkor, y mogliby mieć większy hándel, żeby nie byli gnuśni do pracy, y do induſtryi w przedawániu ich komu innemu nie Anglom.

Irlándya dzieli ſię ná 4. Prowincye: Ultonią, Konnacyą, Momonią, y Lagenią.

ULTONIA.

TA Prowincyá grániczy ná Południe z Konnacyą, y Lagenią, á inſze Strony z Morzem, nápełniona ieſt gorámi, lásámi, w ktorych máią bydź wielkie páſtwiſká. Dzieli ſię ná 9. Gráfſtw, álbo Powiátow niżey wyrážonych

1. DUNGALL położony w rowninách, dla czego żyzny przy brzegu Morſkim.

DUNGALL Miáſto Stołeczne záſiáda w Párlámencie, iáko y inne: Billishanon, Liffords, Kilbergs, S. Jons-Thofen.

2. LONDONDERI Ma Miáſto tegoż Imienia, máiące Biſkupá ſwego. Wſtáwione bátálią, y zwycięſtwem, á naywięcey Attákiem mocno, choć przy głodzie wytrzymánym przy Woyſkách Jákubá II. sámego przytomnego, ma y inne Miáſtá: Kolraine y Lannewady.

3. ANTRIM Ma Miáſto KARICKFERGUS Stołeczne, y inne: Belfaſt, Antrim do Párlámentu náleżące.

4. DOWNE żyzny y urodzayny ma Miáſto tegoż Imienia, máiące ſwego Biſkupá, y inne Dromoro, Newry, Newton, Bantor, Killilek, y Hilbururg.

5. TYRONE nápełniony gorámi wyſokiemi, y máiący 5. Miáſteczek náleżących do Párlámentu, Omag, Strabane, Dunganon, Aloger y Ager.

6. FERMANAG ieziorámi oblany, á naywiękſzym Earne, ma Miáſto nie wielkie: Einſkilling nád máłą Wyſpą.

7. MONOGAN lásámi y gorámi nápełniony, y nie ludny, ma Miáſto znácznieyſze Monagan.

8. ARMAG Powiát gorzyſty ále w páſtwiſká bogáty, Fortecę ma:

CHARLEMONT y Miáſto ARMAG záſiádáiące w Párlámencie, y máiące ſwego Arcybiſkupá záſiádáiącego w Párlámencie. Bliſko tego Miáſtá ieſt ieden Stáw, w ktory wsádziwſzy iednego okoniá, po kilku mieſiącách doſtáwſzy go będzie iedná ſtroná, ktora leżáłá ná ziemię odmieniona w żelázo, á tá co w wodzie odmieniona w kámień.

9. KAWAN ma Miáſteczká Kawan Stołeczne, y Belturbet należące do Párlámentu.

KONNACYA.

TA Prowincyá grániczy ná Południe z Momonią ná Wſchod dzieli ią Schanon rzeká od Lagenii, ná Pułnoc z Ultonią, á ná Záchod z Oceánem. Miewáłá przedtym Krolow ſwoich partykulárnych, ále teraz należy do Anglii. Ziemię

mię ma obfituiątſzą w urodzáie nád inne, y w páſtwiſká, y więcey by obfitowáłá, gdyby dbálcy ludzie byli około ziemi, ktora ieſt bárdzo żyzna. Dzieli ſię ná 5. Gráſſtw, álbo Powiátow niżey wyrážonych

1. SLEGO ma Miáſto Slego nád Golfem tegoż Imienia, y Port dobry, y ludny w Kupcow dla wełny, ktorą tám hándluie ten Kray.

2. MAJO ma Miáſtá znácznieyſze Killalo, Gaſtelbar, y Zamek Moy.

3. ROSKOMON ma Miáſto tegoż Imienia, máiące mieyſce y głos w Párlámencie, y ſwego Biſkupá.

4. LETRIM rozdzielony ná 5. Báronii zwánych; Letrym, Drummeire, Rozdoger, Karrigallin, Moyhill. Gruntá ma żyzne w páſtwiſká żywiące wielkie ſtádá bydłá; ma Miáſtá LETRIM Stołeczne nád Schanonem, Anchonry, Jameſtown, y Karyk-Dum-Ruſke, z ktorych oſtátnie dwá záſiádáią w Párlámencie.

5. GALLIWAY ieziorámi oblany, z ktorych znácznieyſze ſą, y rybnieyſze: Malke, Karble, Horryb. Ma Miáſtá GALLOWAY piękne, ludne, máiące Port ſwoy y mocne, Klonefort, Kilmakach, y Atenry.

MOMONIA.

TA Prowincyá grániczy ná Pułnoc z Konnacyą, ná Wſchod z Lagenią, á gdzie indziey z Morzem. Oblana wielą rzek y zámyka w ſobie 6. Gráſſtw álbo Powiátow niżey wyrážonych.

1. KLARE ná kſztált Wyſpy nád rzeką Schanonem, y Oceanem, gruntá máiący dobre, ále nieuprawne dla gnuſności ludu, ktorzy tylko bydłem ſię kármią, y one páſą. Ma Miáſtá: Klare, Kilſenor, Killalo, y Miáſteczko Eniſtowen máiące mieyſce w Párlámencie.

2. TYPPERAPI ma w ſobie Xięſtwo Ormont, nie ludny y nie obfituiący w nic; Ma Miáſtá Typperapi, Kuryk, Klonmel, Fethard, Emkley, y Stołeczne KASSEL bywáło piękne ále pogorzáło Roku 1654. ma ſwego Arcybiſkupá.

3. LIMMERIK máiący Miáſto tegoż Imienia nád Schanonem, Stołeczne y ufortyfikowáne, náyludnieyſze y náybogátſze nád inne w Irlándyi, z przyczyny Portu, gdzie naywiękſze okręty wnidą, choć o 5., czyli o 6. mil od Portu przez Rzekę.

4. KERRY gorzyſty, y lásámi opasány, w ktorych przedtym rebellizánci naycześciey mieſzkáli, ma 3. Miáſtá záſiádáiące w Párlámencie. ARDART Stołeczne, Dingle, y Fratte.

5. KORCK ma Miáſto tegoż Imienia nád Rzeką Lee, z ktorey wypływa Golf zwány Korkhawen, ma Port wielki, y wygodny, y ſwego Biſkupá, y inne Miáſtá, Kinſall, Tougall, Mallo, Baltimore, Bandobridge, Kelli, Bantry, y Ross, máiące mieyſce y głos w Párlámencie.

6. WATERFORDT ma Miáſto tegoż Imienia, náyznácznieyſze po Dublinie w Irlándyi, y máiące ſwego Biſkupá y Port.

LAGENIA.

TA Prowincya grániczy ná Pułnoc y Záchod z Konnacyą y Momonią, gdzie indziey ieſt oblana Morzem. Gruntá ma doſyć urodzayne w tych mieyſcách, gdzie mieſzkáią Anglowie, wraz z Irlándámi. Oblana rzekámi Schanonem, Boyną, y Warrowem. Dzieli ſię ná 12. Gráſſtw czyli Powiátow niżey wyrážonych.

1. LONFORT ma Miáſto tegoż Imienia záſiádáiące w Párlámencie, y inne Jameſtown, Lanesborug, Ardag, ma ſwego Biſkupá, ále nie záſiáda w Párlámencie.

2. EAST-MEATH rozdzielony rzeką Boyą ná dwie częſci, ieſt cáły pożytkuiący y cáły mieſzkány od Anglow, ma Miáſtá: Tryme záſiádáiące w Párlámencie, Kelles, Nawan, Aboy, Dulek, Ratooth.

4. WEST-

3. LUTH ma Miáſto tegoż Imienia, y inne Karlinfort, Dundalk, Aterde, y Drogerda.

4. WEST-MEAT obfituiący w páſtwiſká y ieziorá bárdzo rybne, ma Miáſto Molingar, y Miáſteczká: Kilbegan, y Fore.

5. DUBLIN ma Miáſto tegoż Imienia, piękne, wielkie, y bogáte w kupcow, ma Port dobry, Arcybiſkupá, y Akádemią fundowáną Roku 1320. od Alexandrá de Biknor Arcybiſkupá. To Miáſto ma mieyſce y głos w Párlámencie, záſzczycone Stolicą Vice-Krolow, iáko y Szláchty Irlándzkiey tu rezyduiącey, y Párlámentow Koronnych, położone ieſt nád Rzeką nie wielką Liffi, zwáne od dáwnych *Eblana* od Eblanienow, Arcybiſkupſtwo záś erygował Eugeniuſz III. Papież Roku 1151.

6. KINGS w gruntách nie urodzáynych, ma Miáſto: KINGESTOW álbo Filipſtowen, názwáne od Imienia Filippá II. Krolá Hiſzpáńſkiego, ożenionego z Márią Krolową Angielſką.

7. KILDARE doſyć urodzayny y ma Miáſto Stołeczne tegoż Imienia.

8. QWEENES ma Miáſto QWEENSTOWEN záſiádáiące w Párlámencie.

9. WIKLOW Powiát gorzyſty, leſny, nie urodzayny, y nie ludny, ma Miáſto tegoż Imienia z Portem dobrym, y inne: Arklow y Baltinglaſe.

10. KILKENNY oblany rzekámi, Barruą, y Nourą. Obfituie w owſy y páſtwiſká, ma Miáſtá Tomaſtowen, Iniſteyge, Kels, Kallan, Gowran, Knopthaper záſiádáiące w Párlámencie

KILKENNY Miáſto Stołeczne, położone ná tym mieyſcu, gdzie przedtym byłá Káplicá S. Kánicego, teraz záś naylepſze w Irlándyi.

11. KATERLAK ma Miáſto tegoż Imienia, y Miáſteczko Lglin, ktore záſiádáią w Párlámencie.

12. WEXFORT Kray ludny y żyzny we wſzyſtko, ma Miáſto Stołeczne tegoż Imienia, obronione Cyttádellą z Portem dobrym, inne záś Miáſtá: Ferne, Ross, Banne, Feathart, y Éniſkurty

MAN WYSPA ná Morzu Irlándzkim od Anglii ná Pułnoc, to ieſt między Anglią y Irlándyą, w zdłuż nie ma nád 5. mil, á w ſzerz 2. Powietrze ma zimne, Ziemię nie urodzáyną, á kto chce mieć zboże, trzebá dobrze prácować, wydáie iednák z ſiebie wiele lnow, y konopi, Morze ma rybne, ludzie támeczni piſáć nie chcą żadnych Práw, tylko ſię rządzą bez Piſmá, y kiedy ſię ieden ná drugiego ſkárży o iáki exces, Sędzia ſkárżącemu ſię dáie kámień z ſwoim znákiem, á żeby go odnioſł przeciwney ſtronie do ſtáwienia ſię przed Sędzią, kiedy záś wielka iáka Spráwá to ią odſyła do rozſądzenia 12. ludziom wybránym, zwánym Głowy Wyſpy; y tám nie mogą znieść złodzieiá żadnego. Białegłowy ináczey wyniść nie mogą z Domow, tylko cáłe przeſcierádłem odziáne, ieżeli záś ktora oſądzona ieſt ná śmierć, to ią w wor záſzywáią, y w Morze wrzucáią z wyſokiey ſkáły.

Tá Wyſpá rządziłá ſię przedtym pod włáſnemi Krolámi, náſláduie Religią Anglikáńſką, y rozdzielona ieſt ná 12. Páráfii, ma Biſkupá iednego Suffragáná Jorkſkiego, ma Miáſtá: Douglas, Laxytowne, Bushin, Peel, y Ramſey.

WŁADZA DUCHOWNA
W ANGLII, SZKOCYI, y IRLANDYI.

JEdni twierdzą, że w Anglii záſzczepiona Wiárá S. w III. Wieku, zá Konſtáncyuſzá, á potym Konſtantyná Wielkiego Cesárzá. Uſſer záś piſze, że w Anglii od iednego z Swiętych Apoſtołow miáłá bydź záſzczepiona Wiárá S. niżeli ieſzcze S. Piotr do Rzymu przyſzedł, ále to zá mniey pewną rzecz ſądzą. To náypewnieyſza, że w Anglii Wiárá S. záſzczepiona zá Eltebertá Krolá Kenckiego przez S. Auguſtyną Zákonniká Benedyktyńſkiego, od S. Grzegorzá Wielkiego Papieżá tám poſłánego, Roku 546. w ten czás, kiedy ten Swięty potkał niektore dzieci, ktore przedawáno ná iármárku, y ſpytawſzy ſię co zá dzieci, gdy uſłyſzał że Angielſkie,

odpowiedział: ſprawiedliwie Angielſkie, bo iáko Anioły piękne, dla czego potrzebá ich náuczyć drogi do Niebá. Po nim náſtąpił S. Birin ná Miſſyą, ktorego tám poſłał Honoryuſz I. Papież y ten okrciwſzy Krolá Weſtſaxkiego: założył Stolicę Biſkupią w Dorcheſterze. Po tym ſzczęſliwym náwroceniu ráchuią 30. Krolow, y Krolowych, ktorzy w biegu dwoch Wiekow opuſcili Swiát konſekruiąc ſię Bogu Práwdziwemu, ták ſię záś byłá Wiárá S. rozſkrzewiłá w Anglii gruntownie, że naywięcey wydáłá nád inne Páńſtwá Swiętych Koſciołowi.

HENRYK VIII. nie kontent z niepozwolonego mu rozwodu z Kátárzyną pierwſzą żoną od Stolicy Apoſtolſkiey, uwiedziony wſzetecznemi amorámi, y Krolom nie przyſtoynemi do Anny de Bulen wiádomey Akcyi cáłemu Swiátu R. 1537. oddzielił ſię od Koſciołá S. Kláſztory y Opáctwá zágubił, nowe Biſkupſtwá erygował, y ſam ſię poſtánowił Głową Koſciołá Angielſkiego bez uczynienia inſzey odmiány, te záś Erekcye nowe Biſkupſtw, były potwierdzone od Papieżá zá pánowánia Maryi Corki Henryká VIII. Elżbietá záś ſpłodzona z nie poczciwego Máłżeńſtwá Anny de Bulen oſiádſzy Tron po Maryi, uczyniłá reformę Religii według ſwoiey fántázyi, odięłá naypierwey prawdziwą przytomność w Náyſwiętſzey Eucharyſtyi Tranſubſtancyacyą názwáną, ſkaſſowáłá wzywánie Swiętych Páńſkich, czyściec, y bezżeńſtwo Duchowne, zoſtáwiwſzy tylko, Liturgie, Ceremonie, Stroy Duchowny, ſpiewániá, Hierarchie Koſcielne, y wſzyſtko według ſwoiey fántázyi ugruntowáłá. Y co oni bluźnią twierdząc żeſmy mieli Papieżá Janá Stánu Białogłowſkiego, iáko Blondel Miniſter piſze, y inni, to o nich prawdziwiey ſię trzymáć może, że tá biáłagłowá Elżbietá poroniłá wydáwſzy z ſiebie obumárły owoc z żywotá ſwego ich Koſcioł, bo ich byłá prawdziwą Papieżką y Głową.

Prowincye Koſcielne Kántuaryiſka y Jorkſka z ſwemi Biſkupſtwámi nic nie ſą odmienione y ták ſą iák były przed Reformacyą, oprocz że im odięto intrát, Arcybiſkup Kántuaryiſki ieſt Prymáſem, o co emuluie z Jorkſkim. Krol podáie y nominuie do Prelatur, á Arcybiſkup ie konferuie. Duchowni ſię żenią, dla czego mniey dbáią o náukę. Kánonie ſą intrátne, ále Plebánie bárdzo ubogie, ná ſwáwolnych záś Xięży táka kárá ieſt iák y u nas. Presbiterow tu ieſt wiele ták zwánych; ktorzy koniecznie chcą znieść Biſkupſtwá ále nie mogą dokazáć. Jeſt tu tákże wiele Kalligerow, Trambleurow, y Independentow, y wiele innych bezrozumnych Sekt. Jeſt ná oſtátek wiele Kátolikow ále mocno przeſládowánych po oſtátnich woynách.

W SZKOCYI Wiárá S. záſzczepiona w V. Wieku, ále iednák Biſkupi nie mieli Stolice ſobie náznáczoney, áż w XII. Wieku Krolowie fundowáli Biſkupſtwá z intrátámi, że záś nie było Metropolity żadnego, tylko od sámey Stolice Apoſtolſkiey dependowáli, chciał tedy Arcybiſkup Kántuaryiſki przyłączyć ich do Prowincyi ſwoiey, ále Syxtus IV. erygował tám potym dwie Prowincye, S. Jędrzeiá, y Gláſkoſką Roku 1471. y do tąd ták ſą iák były. Kálwińſka Sektá potym te Prowincyą odwiodłá od Wiáry S. w ſrodku XVI. Wieku, y zágubiłá wſzyſtkie Biſkupſtwá, ále Jákub Krol przeſzłego Wieku reformował tám Religią Angielſką, y Biſkupſtwá wrocił. Presbyterowie tám máią wielką władzą, y chcieli przewrocić Hierárchią Koſcielną, ále im ſię nie udáło. Prelátury tám ſą bárdzo podłe, ktore Krol podáie.

W IRLANDYI Wiárá S. byłá záſzczepiona w ten czás kiedy y w Szkocyi, iednák nie wſzędzie, y Biſkupi nie mieli mieyſcá determinowánego, á było ich wiele, dopiero w XII. Wieku 4. Metropolie fundowáne. Arcybiſkup Armagſki pretenduie bydź Prymáſem, iáko Sukceſſor Stolicy S. Patrycyuſzá.

Sektá Angligáńſka tám potym záłożona, ále z wielkim okrucieńſtwem ludzi, żeby ią byli przyięli, y teraz nie dáwno Predykánci támeczni nie mogli przeſzkodzić Xiędzom Kátolickim tám bydź, trwáły y Zákony długo, ále Zákonnicy tylko w Kláſztorze w Hábitách chodzili, á w mieſcie w ſukniách ſwieckich, teráz záś w cále tám Wiárá S. zágubiona, Arcybiſkupi Kálwińſcy máią intráty, ále nie wielkie, Biſkupi bárdzo máłe, Plebáni záś nic, Lud záś Kátolicki żadnych Dobr nie może trzymáć áni mieć

ZEBRA-

ZEBRANIE GEOGRAFICZNE.

BRYTANNIA WIELKA

Zámykálá w ſobie przedtym		Teráz zámyka w ſobie		
METROPOLIE	PROWINCYE	ARCYBISKUPSTWA	PROWINCYE	
Carleon	Brytannia II.	Cantuaria	Weſtſex, Suſſex, Eſſex, Kent, Eaſtanglia, Mercia, Wallia	w Anglii
London	Brytannia I.	Jork	Nortumberland	w Anglii
Jork	Maxyma Cezaryeńſka, Flawia Cezaryeńſka, Walentynieńſka	S. Jędrzey	Szkocya Pułnocna	w Szkocyi
		Glaſkow	Szkocya Południowa	w Szkocyi
		Armagh, Dublin	Ultonia	w Irlandyi
		Toam	Lagenia	w Irlandyi
		Cahel	Connatia, Momonia	w Irlandyi

	Wieki	Intraty Táler.
PROWINCYA KANTORBERSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Cantorberi, Cantuaria Arcybiſkupſtwo	VI.	
Prymáſem w Anglii	VII.	50000
BISKUPSTWA.		
Londres, Londinium	VII.	25000
Wincheſter, Vintonia	VII.	
Rocheſter, Roſa	VII.	
Eli, Elis	XII.	18000
Norwik, Nordovicum	XI.	12000
Peterboroug, Petroburgum	XVI.	6000
Lincoln, Lindocolnia	XI.	12000
Lichwielde, Lichveldia	VII.	12000
Worcheſter, Vigornia	VII.	18000
Hereford, Herefordia	VII.	10000
Gloceſter, Gloceſtria	XVI.	5000
Oxforn, Oxonium	XVI.	6000
Chicheſter, Ciceſtria	XI.	9000
Salisbery, Sarum	XI.	
Exceſter, Exonium	XI.	8000
Vels, Velſixfontes	X.	
Briſtoll, Briſtolium	XVI.	3000
Lundaw, Landavia	V.	3000

S. Da-

	Wieki	Intraty Taler.
S. Davis, Venevia - -	X.	20000
Bangor, Bangerium - -	VI.	4000
S. Aſaph, Aſaphopolis -	VI.	5000
PROWINCYA JORKSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Jork, Eboracum - -	III.	30000
BISKUPSTWA.		
Durcham, Dunelania -	VII.	5000
Cariſle, Carleolum - -	XII.	10000
Cheſter, Ceſtria - - -	XII.	8000
Man Wyſpa, Mona - -	V.	
PROWINCYA S. JĘDRZEIA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
S. Jędrzey, Andreanopolis Arcybiſkup, y Prymas Szkocki	IX.	
BISKUPSTWA.		
Edimbourg, Edimburgum	XVII.	
Dublain, Dublanium -	XII.	
Dunkeld, Dunkeldinum	VII.	
Brechin, Brechinum -	XII.	
Aberdon, Aberdonia -	XII.	
Mowray, Moravia - -	XI.	
Roſſe, Roſſia - - -	XII.	
Catnes, Catania - -	XI.	
Wyſpy Orkady, Orcades	V.	
PROWINCYA GLASKONSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Glaſkow, Glaſcowia Biſk. W. VI. Arcybiſk. eryg.	XV.	
BISKUPSTWA.		
Witern, Candida Caſſa -	VI.	
Liſmore, Liſmoria - -	XIII.	
Wyſpa Sodore, Sodora -	VI.	

	Wieki	Intráty Taler.
PROWINCYA ARMAGSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Armagh, Armaga - -	V.	
Prymas Irlándzki - -	XII.	
BISKUPSTWA.		
Doune, Dunum - -	V.	
Lodunderis, Deria - -	XII.	
Rafok, Rafou - - -	VII.	
Clogher, Clogora - -	V.	
Ardak, Ardacum - -	V.	
Mith, Mitia - - - -	V.	
PROWINCYA DUBLINSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Dublin, Dublinium Biſk. W. IX. Arcyb. eryg.	XII	
BISKUPSTWA.		
Fernes, Fernæ - - -	VI.	
Kilkenni, Cella Canici -	XII.	
Kildare, Cella Dariæ -	VI.	
PROWINCYA TOAMSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Toam, Toamum Biſkupſt. W. V. Arcybiſk. - -	XII.	
BISKUPSTWA.		
Klonfert, Clonferta - -	VI.	
Achonry, Lugnium - -	VI.	
Elfin, Elfinium - - -	V.	
Finibor, Cellumabrach -	VII.	
PROWINCYA KASHELSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Kashel, Caſſilia Biſk. X. W. Arcybiſk. - - - - -	XII.	
BISKUPSTWA.		
Limerik, Liminiacum -	VII.	
Waterfort, Vaterfordia -	XI.	
Kork, Corcagia - - -	VII.	
Killao, Cella Molvani -	VI.	
Ardart, Artferta - -	VI.	

DA-

DANIA.

KRoleſtwo Duńſkie náypierwey mieſzkáne było od Cymbrow y Teutonow, z kąd by záś tám ſię doſtáli, czyli z Scytyi, czyli też od początku tám zámieſzkáli ſię, nie máſz pewności. To naypewnieyſza że ten Kray nie podobáwſzy im ſię dla dzikoſci y nie wygod iego, ſkupili ſię około 110. Roku przed Narodzeniem Chryſtusá Páná dla zdobycia inſzych Kráiow, y przebywſzy Niemieckie Páńſtwá rozdzielili ſię ná dwie częſci, á rzucili ná zdobyte Ziemie od Rzymiáń, y zgromiwſzy Woyſká ná drobne częſci Konſulá Juniuſzá Cellaná, y M. Aureliuſzá Skaurego, znácznie profitowáć poczęli, ále Rzeczpoſpolitá Rzymſka wyſłáłá z Woyſkiem nowo kreowánego Konſulá Maryuſzá, y ten ich wſzyſtkich roſpędził y wiele wygubił. W ten czás záś kiedy ten Národ wyſzedł z Pułnocnych Páńſtw, Jutowie Niemieccy ludzie w ich Kráiu założyli ſobie mieſzkánie, y obráli zá Krolá DANUSA, od ktorego imienia názwáli Ziemię Danią, o dálſzych Sukceſſyách ná to Kroleſtwo, nie máſz nic pewnego w Hiſtoryách Duńſkich. To naypewnieyſza, że HARALD VI. Krol Duńſki záſzczepił w Dánii Wiárę S. R. 960. á CHRYSTYAN III. Herezyą Luterſką R. 1533.

To Kroleſtwo bywáło nie dáwnemi czáſy wolne w obierániu Krolow, ále Roku 1660. Fryderyk uwolniwſzy Páńſtwo to od inkurſyi Szwedzkich, Stány Kroleſtwá obmyſliły Krolowi Rekognicyą zá to, y naypierwey Predykántſka Sektá pod imieniem Duchowieńſtwá zmowiwſzy ſię z Stánem Mieyſkim, przy pomocy Chłopſkiego, przyználi Krolowi Sukceſſyą ná Koronę, dáwſzy racyą; że w iedney unii będąc y pod iednym Pánem mieli bydź mocnieyſi, á ták ſáma Elekcyá Krolow ich ſtábiłá rożniąc ich z rożnemi Pánámi oſobliwie z Szwedámi, co Szláchecki Stán widząc muſieli rádzi nie rádzi zezwolić ná tę propozycyą, ná co ſolenna deklaracyá ſtáłá ſię 18. Páździerniká Roku 1660. że nawet y ná Corki miáłá ſpadáć Sukceſſya.

To Kroleſtwo ieſt naydáwnieyſze nád inne pułnocne, y dla tego Krol Duńſki ma precedencyą od Krolá Szwedzkiego. Lubo záś ták máłe Páńſtwo widzi ſię bydź Dania, iednák ma wielkie Intráty, bo z ſámego cłá Sundu, y Beltu bierze około 6000000., ktore wypłacáią wſzyſcy Kupcy cáłey Europy przeieżdżáiący ná Morze Baltyckie, y ſkładáią te płáce w Welſennorze y w Niburgu, ſáma tylko Szwecya ieſt excypowána od tey dániny z nieukontentowániem Dánii. Procz tych cłow ma y inſze wielkie intráty, tráktow bydlęcych y konnych, z Dobr Duchownych odebránych po odmienioney Religii, z Páńſtw włáſnych, y z innych partykulárnych podátkow. Spráwiedliwość w tym Páńſtwie ieſt punktuálnie obſerwowána, bo lubo nie wiele ma Práw, ále ták dobrych y iáſnych że wſzelkie Proceſſá z nich ſię terminuią bez żadney Appellacyi, ná co ſą náznáczeni Sędziowie po wſzyſtkich Prowincyách, od ktorych w większych Spráwách Appellacya idzie do Dworu Koppenchagſkiego. W tym záś chwalebne ma Práwo Daniá, że tylko ieden Aptekarz powinien bydź w káżdym Mieſcie, á dwoch w Coppenchadze, y wſzyſtkie ſpecyáły w Aptekách ſą taxowáne; Mágiſtrát záś Mieyſki co Tydzień w káżdym Mieście powinien wizytowáć Apteki przy aſſyſtencyi Doktorow, y wyrzucáią wſzyſtkie ſtáre, zwietrzáłe, nie potrzebne, y złe Medicamentá. W to Páńſtwo nie dáwnemi czáſy wprowádzone ſą manufaktury, z ktorych teraz znáczny hándel prowádzi. Duńczykowie teráznieyſi dáleko ſię od dáwnych rożnią, bo dáwni byli żołnierze dobrzy, według ſtárych o nich Hiſtoryi, á teráznieyſi w gnuśności tylko wygody Domowe płodzą, á nie mogą cierpieć żadnych niewygod y fatyg woiennych, oſobliwie w Szlácheckiey krwi.

DANIA oderwána od Wiáry prawdziwey przez Fryderyká I. Krolá, Roku 1522., á potym przez Chryſtyaná III. Roku 1533. á przylgłá do Sekty Luterſkiey, w ktorey ieſzcze do tąd trwa. Ma 6. Superintendentow Predykántow, ktorych názywa Biſkupámi, to ieſt Zelandyi, Fionii, Alborgu, Wiborgu, Rypenu, y Arohuſu.

Dania ieſt w ſzerz między 54. gradusámi, y minutámi 45. y między 58. w zdłuż záś między 29. y 34. y puł. Grániczy ná Południe z Xięſtwem Olſztyńſkim, ná Pułnoc y Záchod z Morzem Niemieckim, á ná Wſchod z Morzem Báltyckim. Rzeki nie ma żadney znáczney. Powietrze ma bárdzo zimne przez 7. álbo 8. mieſiący trwáiące, Láto záś bárdzo gorące dla dni zbytnie wielkich. Gruntá ma obfituiące w owſy, y legominy, naywięcey záś żywi wołow y koni bárdzo wielkich.

Dania dzieli ſię ná dwie Części. Pierwſza ieſt ná kſztált wyſpy názywáiąca ſię Jutland álbo Jucya. Druga záś máiąca wiele Wyſp ná Morzu Báltyckim, á ráczey między Morzem Báltyckim y z ciáſnością Morſką, z ktorych znácznieyſze ſą: Zelandya, Fionia, Falſter álbo Falſtrya, Mona, Lalandya, Langlandya, Árroe, Alſen, Samſoe, y Bornolme. Oprocz tych Páńſtw Krolowie Duńſcy trzymáią wiele innych, iáko; Norwegią cáłą, w Niemczech Gráfſtwo Oldemburg, Delmenhort, y Część Xięſtwá Holſztyńſkiego, ná Oceánie Pułnocnym Wyſpy Fero, y Schetland, w Ameryce Pułnocney Nową Danią, między Wyſpámi Antyllámi Wyſpę S. Tomáſzá, Fort Chriſtianburg, y Koromandel nád Gineą. Innych záś uſtąpili Szwedom Roku 1645. zwánych Gotland y Oeſel, á trzecią Sehonen álbo Skanią Roku 1660.

ORDER ELEFANTOWY álbo Słoniowy w Danii inſtytuowány przez Chryſtyernę podczás weſela Synà ſwego Janá Roku 1478., ten Káwálerowie noſzą ná pierſiách, wiſzący ná wſtędze, cáły ze złotá ieſt zrobiony, ſłoń biáło wyſmelcowány, grzbiet záś iego ma wyrobiony Zamek, á Słon iákoby leżący między kwiátámi. Ten Order był pod Protekyą Nayſwiętſzey Pánny, rozdáią go záś Krolowie podczás Koronacyi.

JUCYA álbo JUTLAND.

TA Prowincyá ieſt náylepſza w Dánii; grániczy ná Południe z Xięſtwem Olſztyńſkim, á ná inſze ſtrony z Morzem. Powietrze ma bárdzo zimne nie zdrowe, ále gruntá żyzne w páſtwiſká, y urodzáyne, z kąd wielkie woły y konie wychodzą. W tym Kráiu przedtym mieſzkáli Cymbrowie, po ktorych oſiedli Jutowie Niemcy, názwáwſzy go od ſwego Imienia Jutlánd. Dzieli ſię ná dwie Części, to ieſt Pułnocną, y Jucyą Południową.

JUCYA PUŁNOCNA ieſt większa od Południowey, od ktorey ią dzieli ieden znák ciągniący ſię ná kſztált linii od Miáſtá Rypen, áż do Koldyngu, należy do Krolá Duńſkiego. Dzieli ſię ná 4. Dyecezye, ktorych Miáſtá ſą Stołeczne Rypen, Archus, Viburg, y Alburg, od ktorych ſię názywáią.

Dyecezya Rypeńſka ieſt między Xięſtwem Slezwickim ná Południe, Archuſem y Wiburgiem ná Wſchod, y ná Pułnoc, á ná Záchod z Morzem, ma Jurysdykcyi 30., w ktorych ma Páráfii 282. Ma Miáſtá: Rypen, Kolding, Fryderychs, znácznieyſze.

RYPEN Miáſto pryncypálnieyſze ma Port y Fortece, Szwedzi ie byli odebráli Roku 1645. ále ie oddáli przez Pokoy Brunkbroyſki.

Dyecezya Archuſka ma Juryſdykcyi 32. ktore máią Páráfii 304., Miáſtá ma Horſens, Randerſen, Elbeſtod, Gryſtad, Maryager, Chobro &c. y

ARCHUS Stołeczne nád Morzem Báltyckim máiące Port dobry, y ſwego Biſkupá, Szwedzi ie byli odebráli Roku 1644. y zruynowáwſzy oddáli.

Dyecezya Wiburgſka naywięcey ma koni pięknych, podzielona ná 16. Jurysdykcyi, w ktorey ieſt Páráfii 218. ma Miáſtá Wiburg, y Nibe.

WIBURG Miáſto Stołeczne nád Golfem Finlándzkim, ma ſwego Biſkupá, y záſzczycone Párlámentem Jutlándzkim.

Dyecezya Alburgſka ieſt między Golfem Alburgſkim y Morzem Niemieckim, dzieli ſię ná 13. Juryſdykcyi, máiących w ſobie 77. Páráfii. Ma Miáſtá: Alburg, Wenſuſſel, y Tiſſed.

ALBURG Miáſto Stołeczne ma ſwego Biſkupá, węgorzow ſię tu naywięcey poláwia w Kánále Morſkim.

JUCYA POŁUDNIOWA mnieyſza od pierwſzey, zwána Xięſtwem Slezwickim położona między Xięſtwem Olſztyńſkim, y Pułnocnym Jutlándem, nale-

ży

ży częścią do Krolá Duńskiego, częścią do Xiążęciá Olsztyńskiego. Szláchty ma wiele, ma y Wyspy należące do siebie ná Morzu Báltyckim, z ktorych znácznieysze są: Alsen, Norstrand, Fora &c.

SLEZWICH Miásto Stołeczne, miáło Biskupá swego, ále Roku 1556. przez Fryderyká II. zágubione Biskupstwo. Należy do Xiążęciá Olsztyńskiego Gottorpá, ktory rezyduie blisko Fortecy Gottorp ná iednym ieziorze, zwáne przedtym to Miásto *Heydeba.*

APENRADE pryncypálne Miásto ma Port dobry, należy do tegoż Xiążęciá.

EKLENFORT ma tákże Port dobry.

ALSEN Wyspá nie wielka ná Morzu Báltyckim, máiąca dwie Fortece dobre, naywięcey obfituie w Anyże, ktorego tám záżywáią ludzie do chlebá, y do miesá, ma dwie Jurysdykcye, należy do dwoch Domow Xiążąt Holsztyńskich.

NORSTRANT Wyspá oddzielona Morzem od Ziemi przez wylánie wielkie, ktore zátopiło sztukę wielką ziemi, y te wylániá kilká rázy były, iáko, Roku 1300, 1532., 1612., 1618, 1634. to ostátnie zátopiło 6000. ludzi, á bydłá ná 40000., należy do Krolá Duńskiego, ma wsi wiele pieknych, y innych znácznieyszych Miásteczek, iáko; Ekellendorf, Flensburg, Haderchelcben, Tenderen, Husum, Frydrykstád, y Tuninga.

ZELANDYA.

TA Wyspá naypryncypálnieysza w Dánii, grániczy z Szwecyą przez Sund, trzecia część iey lásami zárosła, nápełnionemi wszelkim zwierzem, dla uciechy Krolow Duńskich, Reszta záś Ziemi iest ludna y naywięcey obfituiąca w żytá.

KOPPENCHAGVEN Stołeczne Miásto całego Krolestwá, zászczycone záwsze rezydencyą Krolow, położone nád Sundem przeciw Wyspie Amagh, z ktorą się łączy przez ieden most drewniány, nie bárdzo dáwne. Jeden Biskup Roschilcki postáwił był ná tym mieyscu Forteczkę przeciw rozboynikom Morskim, Roku 1168. przy tey wielu Rybákow nábudowáło się gdzie záieżdżáli Kupcy dla kupienia u nich ryb suchych, y dla tego názwáne Koppenchagven, iákoby Port Kupiecki, y ták przyszło do tego, że ná tym mieyscu ták piękne Miásto stoi, prowádzące wielkie hándle. Ma swoię Akádemią fundowáną od Chrystyaná I. Roku 1479., ma y Arcybiskupá, ma y Arsenał, wstáwione Portem liczącym się miedzy naylepszemi w Europie, bo w sobie może zmieścić 500. Okrętow wielkich, y iest bespieczny, bo weście do niego iákoby Brámá, przez ktorą ieden tylko Okręt wnisć może, iest zámykána wielkim drzewem, y obroniona Fortecą, y Zamkiem z obodwoch stron. Jest y druga Fortecá z drugiey strony ná Wyspie Amag teráznieyszą modą wystáwiona, ktorey Krol Szwedzki nie mogł dobyć Roku 1659.

ROSHILD wstáwione Miásto pokoiem zákończonym między Szwecyą y Dánią Roku 1658., y łowámi Krolow Duńskich, ma swego Biskupá.

ELSENEUR, álbo Helsingoehr nád Kánałem Morskim názwánym Sund, tu się schodzą Kupcy dla konwoiow, iádący z Morzá Báltyckiego ná Ocean, y tu się oplácáią Krolowi Duńskiemu.

CRONEMBURG Zamek fundowány dla widzenia y pilnowánia przechodzących Okrętow przez Sund, máiący w szerz nie wielkie puł mile, pod tym Zamkiem nie iest bárdzo głębokie Morze ná przeyscie Okrętow, y nie mogą dáley przystąpić z Okrętámi nád strzelenie z dziáłá, á y tám się muszą opłácáć przeieżdżáiący.

WYSPA ZELANDYA przedtym názwána *Kodanonia* y *Kodania*, iey záś Obywátele zwáli się Kodani, Godáni, Dáni, y z tąd ma swoie przezwisko Dania.

FIONIA.

TA Wyspá iest położona miedzy wielkim Beltem, dzielącym ią od Zelándyi, y małym Beltem dzielącym ią od Jutlándyi Pułnocney, wydáie z siebie naywiększą obfitość owsow, y iábłek, z ktorych robią iábłeczniki, iáko y miodow, ktore posyła w cudze Kráie. Tákże y konie estymowáne w Niemczech, należy do Pierworodnych Synow Krolow Duńskich.

ODEN-

ODENSE Miáſto Stołeczne położone w ſrodku Wyſpy wſtáwione było przedtym rezydencyą Krolow, ma Biſkupá ſwego. Są tu y inne Miáſtá, zwáne; Niburg, Schwimberg, Middelfar, Alſens &c.

FALSTRYA Wyſpá obfituiąca także w zbożá, ma Miáſto Stołeczne: NYKOPING.

LALANDYA Wyſpá obfituiąca także w zbożá á naywięcey w pſzenice, ktoremi prowiduie Miáſto Koppenchágven, bo tám trudno o nie, Hollandyą także prowiduią zbożem á naywięcey grochem. Ma ſwego Superintendentá Partykulárnego, ktory rządzi y inſzemi Wyſpámi, ma Miáſtá znácznieyſze: Naxkuf, Haxkopind, Eyſted &c.

SAMSOE Wyſpá nie wielka ále bárdzo miła, y obfituiąca w wſzelkie zbożá.

WEEN Wyſpá wſtáwiona Miáſtem Braniburg, gdzie ſłáwny Mátemátyk Tycho-Brahe ufundowáwſzy to Miáſto R. 1575. dla obſerwowánia z támtąd biegow Niebieſkich, kazał zrobić iednę Izbę zwáną Stalleborga otoczoną około zwierciádłámi, y kryſztałámi, gdzie ſię zámykał, y obſerwował biegi Niebieſkie; Fryderyk II. Krol Duńſki dał mu był tę Wyſpę, ále ten Mátemátyk był wielki guſlarz, bo kiedy nápotkał bábę, lub záiącá, záraz ſobie zle tłomáczył, umárł Roku 1601.

NORWEGIA.

TO Kroleſtwo miáło ſwoich Krolow partykulárnych áż do Roku 1387. kiedy HAGUIN Krol Norwegſki ożenił ſię z Małgorzatą Corką Waldemará III. Krolá Duńſkiego, y złączył te obádwá Kroleſtwá, ktore ſą do tego czáſu pod iednym Pánowániem, oprocz iednego Gubernium Bachuſkiego, uſtąpionego Krolowi Szwedzkiemu przez Pokoy Roshildzki Roku 1658.

GUBERNATOR Norwegſki, ktory ſię nominuie Vice-Krolem, ma pod ſwoią władzą okrom Norwegii Wyſpę Schetlánd, Fero, Iſlánd, ktore należą do tego Kroleſtwá.

Norwegowie ſą odważnieyſi, y mocnieyſi od Duńczykow, y ſpoſobnieyſi do wſzelkich niewygod, y fátyg woiennych, do czego ich y sámo Powietrze przyſpoſobia z nátury, ná dewſzyſtko záś ſą ſpoſobni do żeglowánia, dla czego ich częſto záżywa Hollandya, ſą teyże Sekty z Dánią, máią Arcybiſkupá y Biſkupow 4. Miáſtá záś znácznieyſze ſą 4. iáko niżey

To Páńſtwo ieſt oblane rzeką iedną Glammen znácznieyſzą, ieſt położone ná Záchodzie Szwecyi, od ktorey ie dzielą Gory Norwegſkie, z inſzych ſtron záś z Morzem grániczy, ma przeſzło 200. mil w zdłuż, ále w ſzerz bárdzo wąſkie, gorámi nápełnione, ktore ſię ciągną przez Norwegią przeſzło ná 250. mil ſniegiem záwſze okryte. Kray ten naywięcey obfituie w ſmoły, żywice do ſpáiánia Okrętow, drzewá do robienia, w ſáme záś tylko owſy naywięcey bogáty, ktory w 6. Niedziel po ſiewie zbieráią: Naywięcey záś hándluią rybámi ſuchemi, ſkorámi, żelázem, miedzią, ktore tám robią. Powietrze w tym Páńſtwie zimne ták, że Cudzoziemcy częſto przyieżdżáiący tám umieráią od zimná nágle, iáko y beſtye; iezior ma wiele, ktore przez 6. Mieſięcy lod ná ſobie trzymáią, oprocz ieziorá zwánego Drotheyn, ktore nigdy nie zámárża. W niektorych Prowincyách tego Kroleſtwá uſtáwicznie przez 3. Mieſiące dzień y noc Słońce ſwieci, to ieſt Czerwiec, Lipiec, y Sierpien, ále też uſtáwiczna noc przez 3. Mieſiące we dnie y w nocy trwa, Grudzień, Styczeń, y Luty. W te 3. Mieſiące nocne iármárki, y tárgi bywáią przy Mieſiącu, álbo przy ſmolnych drzewách ná to umyſlnie robionych, ktore świetniey dáleko iáſnieią, iák naylepſze pochodnie. W tym Kráiu ieſt wiele dzikiego zwierzá, y domowego oſobliwie bydłá y koni bárdzo ſzybkich y mocnych, choć nie według ich wielkośći, w Morzu także támecznym poławiáią ſię wieloryby, ktorych tłuſtością naywięcey hándluią w Cudzoziemſkie Kráie, ták iáko y mátámi, y drzewámi rożnemi ná Okręty.

To Kroleſtwo dzieli ſię ná 5. Juryſdykcyi niżey wyrażonych.

I. AGGERCHUS názwány Kray od Zámku tegoż imienia położonego nád Golfem Aiſlo ieſt między Morzem Duńſkim y Szwecyą, dzieli ſię ná 6. Powiátow zwánych Agdeſinden, Hallingdal, Hammer, Hennemark, Rommeritket, y Tellemark

ANSLO

ANSLO nád Golfem tegoż Imienia fundowáne od Chryſtyáná IV. y od niego názwáne *Chriſtiana* Roku 1614. Záſzczycone záſlubieniem tu Anny Corki Fryderyká Krolá Duńſkiego z Jákubem VI. Krolem Szkockim, inne Miáſtá tu ſą Frederykſtad, Saltzberg, Tonsberg, Sheen, Anſlo ma ſwego Biſkupá.

2. DRONTHEIM położony między Barduſem Oceánem Pułnocnym y Szwecyą, zámyka w ſobie Powiáty zwáne Nordmer, Surendal, Tofferlen &c.

DRONTHEIM Miáſto Stołeczne nád Golfem morſkim, ma ſwoy Port obroniony Zamkiem, y Miáſto Forteca od Lądu, ma ſwego Arcybiſkupá, przedtym bywáło rezydencyonálne Krolow właſnych, teraz zániedbáne.

3. WARDHUS ciągnie ſię áż do sámego Kápu Pułnocnego, y oſtátnich gránic Norwegii. Zámyka w ſobie Finmarkią, y Laponią, naywięcey obfituie w páſtwiſká, ma Zamek tegoż imienia fundowány ná obronę Domow Rybákow, ktorych tám ieſt bárdzo wiele.

4. BERGEN Kray ten położony między Oceánem Pułnocnym Aggerchuzem, y Drontheimem. Miáſto tegoż imienia drewniáne ma Port, y Biſkupá ſwego, wſtáwione Stolicą Vice-Krolá, y naywiękſzemi tám hándlámi nád inne Pułnocne Miáſtá, położone nád Golfem Steltafioerd między wielkiemi gorámi.

5. BAHUS Ten Kray położony między Aggerchuzem, Weſtyogothią, y Categátem: Ma Miáſtá Maeſtránd, Oldwal, Kougel y Bahus Zamek, od ktorego bierze ſwoie Imię tá Prowincyá, należy do Szwecyi.

LAPONIA.

TEn Kray ieſt naywiękſzy ná Pułnocy Europeyſkiey, Powietrze ma náyzimnieyſze, trwáiące 9. Mieſięcy uſtáwicznych, z ktorych przez 3. Mieſiące uſtáwna noc trwa w Grudniu, Styczniu, y Lutym, ále też przez 3. Mieſiące uſtáwicznie dzień y noc Słońce świeci, w Czerwcu, Lipcu, y Sierpniu; dla czego w ten czás máią naywiękſze ciepłá. Kray wſzyſtek gorzyſty, y nic nie wydáie z ſiebie, ludzie tylko támeczni chowáią bydło podobne ieleniom, z ktorych ſię żywią mlekiem, mięſem, á ſkorámi ſię przyodziewáią, niemi tákże wożą ciężáry. Laponowie przyſli w ten Kray z Finlándyi, mieſzkáią w Domách robionych z deſzczek, á przykrytych ſkorámi, ſą nie wielkiego wzroſtu, y nie ſą wyżſi nád 4. ſtopy, máią włoſy, y brody czarne, ſą ſzpetni, y krzywi, ále mocni, tylko że bez ſercá, oſobliwſzy záś ſpoſob máią do biegánia po ſniegu, po naywiękſzych przepáſciach, przywiązáwſzy tylko do nog iedne deſzczkę ktora ich broni od zátopienia ſię w ſniegu. Máią do tąd u ſiebie Pogáńſkie zábobony, w ktore wierzą y twierdzą, że powinna mieć u nich káżda familiá partykulárnie ſwego Duchá, y káżda oſobá znowu ſwego, ktore im Oycowie przez ſukceſſyą zoſtáwuią, ále by trzebá wiele czártow z piekłá ná ich ieden Kray, y to ieſt tylko omomienie czártowſkie, ktore w Pogánách trwa, á ile że tám ieſzcze w Laponii wiele Pogán ſię znayduie.

NORWEGOWIE w tychże sámych bálwochálſkich baykách ſą zátopieni, y owſzem o tych obudwoch národách ma bydź pewna, co sámi zeznáią Márynarze, y Kupcy przeieżdżáiący támtędy y zápewne twierdzą, że ci ludzie mieſzkáiący nád brzegámi morſkiemi przedáią Wiátry, y ná to támuią okręty żeby kupiono od nich Wiátru, ále iedni ktorzy nie ſą ſkrupuláci, á wiedzą o tym, záwczáſu muſzą im płácić zá to, áby nie zátrzymáli okrętow, inni záś ktorzy nie dbáią o ſumnienie, álbo nie wiedzą ich Czárnoxięſtwá, kupuią Wiátry u tych bálwochwálcow, ten tedy z ktorym uczyniony tárg o wiátr, wchodzi ná okręt, y podnoſi Mátę do gory, y ták wyſoką iák człowiek przykłada do niey linią ná 4. pálce ſzeroką, y ná niey ryſuie kilká ſłow, mowiąc: y odchodzi, w ten sám czás żeglarze od Máty odeymuią po ſłowie, á co ſłowo odeymą to lepſzy wiátr máią, iák nie ſtánie ſłow, to y wiátr uſtáie, y ták znowu muſzą ná brzeg poſyłáć po tákiego, ktory wiátr przedáie. To pewna ma bydź że y owſzem częſto obligowáni ſą żeglárze kupowáć ten wiátr, żeby ich prowádził dobrze, żeby nie nápádli ná Maeſtron, ktory záwſze kołká robi w ſobie, y ná ktore kołko wiedzie okręt, tonąć muſi, y ná tym mieyſcu ieſt záwſze wodá krążąca ná dwie mili.

LAPONOWIE żyią długo, dłużey iák 100. lát, ták záś kochaią ſwoy Kray, że w inſzym wygodnieyſzym, y delikátnieyſzym Kráiu nie mogą wytrzymáć z roż-

nych experyencyi, zwyczáynie ſię zábáwiáią łowieniem ryb w ieziorách, y rzekách bárdzo rybnych, oſobliwie obfituiących w łoſoſie, ſzczupáki, y okonie wielkości nie zwyczáyney, te záś ryby ná Słońcu ſuſzą, álbo ná mrozách, y one potym w popioł trą y z tego chleb robią, zábáwiáią ſię tákże łowámi, w ktorych naywię- kſza ich náuká y ćwiczenie, y wiele zábiiáią zwierzá, ktorych ſkorámi ſię przy- odziewáią, y z niektorych ſię żywią, naywięcey záś zábiiáią niedźwiedziow bia- łych, wilkow, y liſow tegoż koloru, pubkow, Sobolow náyprzednieyſzych, már- murkow, liſow czarnych, kaſtorow, y innych, z ktorych ſkor wielkie máią hán- dle, y złoto y ſrebro, ktorym ſię opłacáią Monárchom, od ktorych dependuią, w polowániu záś tylko záżywáią ſtrzał, ktoremi zábiiáią te bogáte zwierzá, ták záś dobrze tráfiáią bo w sám nos, że by nie popſuli futrá, ſtrzeláią tákże dobrze z ruśnic ále tylko do wielkiego zwierzá. LAPONIA iedná należy do Danii, dru- ga do Moſkwy, trzecia do Szwecyi.

LAPONIA DUNSKA názwána *Finmarkia*, álbo Prefektura Wardhuſka, nay- mnieyſza część Láponii położona ná Záchod Pułnocny, oddzielona od Moſkiewſkiey ieziorem zwánym Enarabi Treſk, od Szwedzkiey záś ſtáwnemi gorámi Norweg- ſkiemi: ma Zamek Wardhus, gdzie rezyduie Superintendent, fundowány záś ten Zamek ná Wyſpie Ward.

LAPONIA MOSKIEWSKA ieſt część Wſchodnia ciągnąca ſię od ieziorá Ena- rabi Treſk, áż do Morzá biáłego, y do gránic Moſkiewſkich y Finlándzkich, miá- łá bydź przedtym názwána *Biarmia*. Dzieli ſię ná 3. wielkie Prowincye, zwáne: Muremańſkoy, ktora ieſt ná Záchodzie innych dwoch, Terſkoy Leporia, ktora ieſt ná Wſchod Pułnocny nád Oceánem, y Bellamoreſkoy Leporia, ktora ieſt nád Morzem biáłym, nie máſz nic oſobliwego w tym Kráiu nád máłe Miáſteczko KO- LA położone w Muremańſkoy.

LAPONIA SZWEDZKA część Południowa Láponii, oddzielona od innych częśći gorámi Norwegſkiemi, zwánemi Daara Fiel, á gránicząca ná Południe z An- germanią, Botnią y Golfem tego Imienia, ieſt naywiekſza nád inne y ma około 150. mil w zdłuż, á w ſzerz 20. álbo 25. Powietrze ma delikátnieyſze od in- nych dwoch, znayduie w ſobie kuźnice żelázne, ołowie, miedzi, kámienie prze- dnie, kryſztáły piękne, perły, z ktorych niektore rownáią ſię Wſchodnim, y znay- duią ie w konchách, ktorych ieſt nie máło ná brzegách rzecznych. Dzieli ſię tá Prowincyá ná 5. Powiátow wielkich, ktore ſą nád rzekámi piącią znácznieyſze- mi, zwáne: Uma-Lap-Mark, Pitha-Lap-Mark, Lula-Lap-Mark, Torne-Lap- Mark, Kimi-Lap-Mark, położone nád rzekámi tegoż imienia. Tá Prowincyá cáła ieſt w Religii Chrześciáńſkiey, Krolowie Szwedzcy tám fundowáli Collegiá, y Kátehizmy ná ich ięzyk przetłomáczyć kazáli tákże Nabożeńſtwá rożne, Pſalmy Dáwidowe, Ewangelie &c. dla czego ieſt pewna, że ich oddálili od bálwochwalſtw, do ktorych oni do tąd tęſknią

WYSPY NALEZĄCE DO NORWEGII.

ISLANDYA.

TA Wyſpá ieſt pod polem Arktycznym, u dáwnych miáłá bydź zwána THU- LEN ma 12. Juryſdykcyi, y káżda ma ſwego partykulárnego Gubernátorá, á ciż sámi máią Gubernatorá Generálnego nád ſobą Wyſpy cáley, ná ktorey tylko ſą dwá Miáſtá pryncypálne *Haral*, y *Skalhold* Tá Wyſpá wynáleziona Roku 890. przez Madoderá Zeglarzá Norwegſkiego, á według innych przez Nadochá, ktory ią názwał Sincelland iákoby Wyſpá ſnieżna, inny záś Żeglarz Floche názwał Iſlan- dyą, álbo Wyſpą zamárżłą, ieſt długa ná 100 álbo 120. mil, á ſzeroka 60. álbo 70. mil. Ma mieć bydłá wiele, ieziorá rybne, láſy pełne zwierzá, gory wyrzucáiące ognie uſtáwiczne, oſobliwie gorá Hekla, przed ktoremi ogniámi uchodzą Ludzie w inne ſtrony, ſtádá wielkie owiec konſerwuie, między ktoremi bárány máią bydź wielkości oſobliwey, ktore máią mieć po 8. rogow, y muſzą im urzynáć ie, áby nie rániły inſzego bydłá, ile że ſą náturálnie złe, wełnę záś máią bárdzo delikatną, ieſt tám tákże iezioro uſtáwicznie párę y dym wydáiące z ſiebie, á ieſt bárdzo zim- ne, bliſko tego ieziorá ieſt iedná ſtudniá w ſkále bárdzo głęboka, w ktorą wrzuci-

wſzy

wſzy kámień czyni odgłos iákoby go w miedziány ſtátek wrzucił, y iák doydzie dná wodá, záraz wychodzi ſwieża ná wierzch, y bárdzo czyſta, y w tym momencie ſię odmienia, dáią záś tey wody oſądzonym ná śmierć, ktorzy w godzinę po śmierci w wielkim gniewie trwáć ſię widzą. W Morzu okolicznym poławiáią ſię wieloryby, y konie morſkie wielkości oſobliwey, ktorym tylko łby ucináią dla zębow, ktore rownáią ſię ſłoniowym, á oſtátek ſcierwu názad wrzucáią w wodę, też ſáme konie máią we łbie rog ieden długi ná 6. piędzi, wielu rozumieią że to rogi iednorożcowe. Ludzie ná tey Wyſpie ſą mnieyſi od Norwegow, ále mocnieyſi dáleko, y ſą tey mocy, że ieden weznie beczkę piwá, czy inſzego trunku, y przez głowę przerzuciwſzy nią piie ták iák butlą, od czáſow Chryſtyaná III. Krolá Duńſkiego, iák Kátolikow wygnał, y zákazał náuki zbawienney, Luterſką Sektę náſłáduią, ſą iednák między niemi bálwochwalcy po ſtronách.

HALARD Miáſto ma ſwego Biſkupá, y Port dobry. W SKALHOLDZIE záś ieſt Stolicá Rády tey Prowincyi, y ma ſwego Biſkupá.

GROENLANDYA.

TA Wyſpá ledwie co poznána, ták iednák twierdzą że ma grániczyć ná Wſchod z Tartaryą, á ná Záchod z Ameryką, Krolowie Duńſcy ią ſobie przywłáſzczyli ále tylko te częśći, ktore wynálezli, bo tám ciężki Akceſs, iáko wiemy, że Roku 1554. poſłány tám był ieden Okręt z Koppenchagi ná początku wioſny, á nie zápłynął áż 26. Lipcá ná tákie mieyſce gdzie wſzyſtkie gory były ſniegámi okryte, y brzegi wſzyſtkie zámárżłe, y żadnym ſpoſobem dopłynąć nie mogli do brzegow tylko zoſtáwiwſzy okręt ná wodzie, pieſzo doſzli po lodzie do tey Wyſpy.

GROENLANDOWIE ſą Pogánie, nie ſą áni mądrzy, áni ludzcy, áni wſtydliwi, tylko trochę boiáźliwi, ále nie wierni, zákámiáli, nigdy ſię nie ſmieią, ſą ſzpetni, y iedzą bárdzo nie pięknie, ſłoniná wielorybia ich naylepſza potrawá, y oley wielorybi do picia, złoto, y ſrebro tám ieſt mniey ſzácowne, iák żelázo, hándluią záś ſłoniną y oleiem wielorybim, ſkorámi pſiemi, y cielęcemi morſkiemi, zębámi Ryby zwáney Towak ná noże, nożyczkámi, igłámi, zwierciádłámi, żelázem &c. Te záś hándle tylko ná przemiány. Nie ma żadnego Miáſtá, tylko niektore Porty praktykowáne od Fráncuzow, Duńczykow, Anglow, Holendrow &c.

SPITZBERG.

TA Wyſpá ieſt nád inne ná Oceánie Pułnocnym koło Polá czyli Okrągu Arktycznego między Groenlandyą y nową Zamblią czyli Zemblą, ktore ſą odległe od ſiebie około 200. mil. Ten Kray był wynáleziony Roku 1535. od Gwilelmá Barendá, y Janá Korneliuſzá Holendrá, ktorzy ſzukáiąc drogi krotſzey do Chiny przez Morze Pułnocne záiechali ná brzegi tey Wyſpy. Dzieli ſię ná dwie częśći; Jedná Wſchodnia názwána FRYZE. Druga Záchodnia SPITZBERG, nie ieſt záś pewna żeby ten Kray był z lądem złączony, bo nie ſą poznáne tylko brzegi iego. Połow Wielorybow ieſt naylepſzy przy tey Wyſpie, y przechodzący Połow Amerykczny, ten záś tylko w niektore czáſy ieſt dobry, ktore iuż ſą regulowáne, bo w niektore czáſy umykáią ſię w inſze ſtrony, łowią ie záś ná wędę wielką na to umyſlnie zrobioną, y kiedy ſię záchwyci ktory, tedy wypuſzcza z ſiebie głos przeráźliwy, ná ktory, ktorzy ſłyſzą, przybiegáią, y zábiiáią; z naywiękſzego Wielorybá może bydź 8. beczek oleiu.

FEZO.

TA Wyſpá należy do Krolá Duńſkiego położona ná Morzu Szkockim bliſko Wyſp Schetlándzkich, o ktorych wyżey w Szkocyi, ráchuie ſię ná tey Wyſpie znácznieyſzych Wyſp 15. zwánych Stromo, Sudro, Oſtro, Bordo, Sando, Mog-

Moggenes, Vage, y Widro &c. Powietrze tu ieſt dobre, bo ludzie żyią do oſtátniey ſtárości, żyią záś chlebem tákim, ktory ſię może 30. álbo 40. lát konſerwować, ten záś ieſt z ięczmieniá y owsá w kupę zmielonych, robiony y pieczony między dwiemá kámieniámi wykowánemi, ktory im dłużey trwa, tym lepſzey ſmák ma, ieſt záś konſerwowány ná naywiękſze Uczty, oſobliwie ná dni Narodzenia, dla pámiątki Dzieciom, że Dziádowie ich ten chleb iedli.

NOWA ZEMBLA.

TA Wyſpá Zembla iakoby Ziemiá ieſt ná Oceánie Pułnocnym, ná Pułnoc Prowincyi Moſkiewſkiey Petzory, od ktorey ią dzieli ciáſne Morze Weygats: nie ieſt pewna, czyli ieſt prawdziwa Wyſpá, czyli też złączona z Ziemią Tátárſką ze Wſchodu. Roku 1595. Zeglarz Hollenderſki Hemſkerke iádąc do Chini támtą Stroną, zátámowány był od lodow, y obligowány był zimować z całą Fámilią okrętową przy brzegu wſchodnim tey Wyſpy y wybudował ſobie ieden Dom przykryty deſzczkámi, w krotce potym ledwie go ſniegi nie záſuły, tylko uſtáwicznym ogniá paleniem ſię ſalwował, praktykował tám także noc y we dnie trwáiącą przez 3. mieſiące, żywił ſię ſzczególnie wilkámi, ryſiámi, y niedźwiedźiámi białemi bárdzo pięknemi, kiedy ich mogł doſtáć, niedźwiedzie mu ubiły dwoch Mátelotow, ktore tám ſą wielkości extraordynaryiney. Twierdzą wielu Márynarzow, że z tey Zemli może do Spitzbergu sámemi lodámi morſkiemi przeyść, y może bydź, że pierwſi ludzie w Ameryce przeſli lodámi z náſzych Ziem, ſzukáiąc nowego mieſzkánia. Zimná támeczne Kupcom przewożącym winá Hiſzpáńſkie, y inne w lod premieniáią, y przez to moc trácą.

ZIEMIA JESSO.

TA Wyſpá ieſt Azyátycka nápełnioná gorámi przykremi, ále też wydáie z ſiebie bogáte futrá z źwierzá támecznego. Ceſarz Jápońſki poſyłał tám Márynarzow, áby byli wſzelkiemi ſpoſobámi odkryli tę Ziemię, y widzieli iáka ieſt, ále nie mogli nic dokazáć, tylko wſzędzie gory przykre znaydowáli, y często potykáli ludzi z brodámi wielkiemi, y wſzędzie obroſtemi, od ktorych ſię nic dowiedzieć nie mogli. Ziemiá tá od Japonu ma bydź nie dáleka, bo ią tylko Golf dzieli iákoby Kánał morſki od Sangaru, ten Golf nie wpływa w tę Ziemię, tylko ſię wzdłuż ciągnie nád gorámi ze 30. mil, y tymto Golfem nie raz ſię puſzczáno ná bárkách dla odkrycia tey Ziemi, ále bez ſkutku; ciągnie ſię ten Golf między Tártáryą, y Jeſſo, ná ſtronie Azyátyckiey ná Pułnoc Chiny. NOWA DANIA, NEW-NORD-WALLES y WYSPY KUMBERLANDZKIE nie ſą poznáne tylko ich Imię, y niektore brzegi, należące ſą do Norwegii, zowią ſię Wyſpy Arktyczne ná Pułnocy Europy y Ameryki położone.

WŁADZA DUCHOWNA W DANII.

W DANII Wiárá Swięta naypierwey byłá záſzczepiona przez Ebboná Arcybiſkupá Remſkiego, á potym przez S. Anſgárego Arcybiſkupá Chamburgſkiego w IX. Wieku. Potym ugruntowána przez Chrzeſt Synà Krolá Haraltblatandá, ktorego trzymał do Chrztu Otto Ceſarz Roku 949. potym erygowáne tám były rożne Biſkupſtwá, z ktorych Krol Eryk uczynił Prowincyą Duchowną, fundowáwſzy z konſenſem Stolicy Apoſtolſkiey Arcybiſkupſtwo Londeńſkie Wieku XI.

W NORWEGII S. Ansgary także záſzczepił Wiárę S. y tám także erygowáne były Biſkupſtwá y iedná Prowincyá z Arcybiſkupſtwem Drontheymſkim fundowánym Wieku XII.

W ISLANDYI S. Olaus Krol erygował dwá Biſkupſtwá y fundował przy Prowincyi Arcybiſkupá Bremſkiego, do ktorego Prowincyi w ten czás wſzyſtkie Pułnocne Koſcioły należáły, teraz záś ſą przyłączone te dwá Biſkupſtwá do Arcybiſkupá Drontheymſkiego.

W GROENLANDYI było erygowáne Biſkupſtwo iedno w XII. Wieku przez Krolow Norwegſkich, ktorzy tám poſyłáli Miſſyonárzow, ále teraz żadnego znáku nie máſz iego.

Biſkupſtwá Duńſkie przedtym bogáte były w intráty y Przywileie. Prymas Arcybiſkup Londeńſki obierał Krolow y koronował, ále Fryderyk I. Krol Duńſki wprowádził fáłſze Luterſkie, á Syn iego Chryſtyan III. zágubił Arcybiſkupſtwá y Biſkupſtwá dla odebránia ich intrát, y Luterſką Sektę ugruntował Roku 1550., á ná mieyſcu Biſkupow poſtánowił Superintendentow, ktorych teraz Krol podáie y nominuie, ci máią 3. Rángi w Senácie. Fryderyk III. widząc Londen w ręku Szwedzkich, erygował Koppenchagven ná Arcybiſkupſtwo, pod ktorego Juryſdykcyą wſzyſtkich Superintendentow oddał. Duchowni tám nie ſą w Reſpekcie, lubo ich fáłſzom wierzą ludzie, ktorzy wolą pić iák ſię modlić. Kátolikow tám zcierpieć nie mogą chybá koło Olſztyná cokolwiek

ZEBRANIE GEOGRAFICZNE
W DANII, NORWEGII, y WYSPACH.

KROLESTWO DUNSKIE

Zámyká w ſobie

ARCYBISKUPSTWA	PROWINCYE.
Londen	Jucya Pułnocna Jucya Południowa Zelandya y inne Wyſpy
Drontheim	Norwegia Iſlandya Groenlandya

	Wieki
PROWINCYA LONDENSKA.	
ARCYBISKUPSTWO.	
Londen, Lundis -	XII.
BISKUPSTWA.	
Roshild, Roshildia - - - - -	X.
Odenze, Othonium - - - - -	X.
Archuſen, Arhuſia - - - - -	X.
Alburg, Alburgum - - -	XII.
Wiburg, Viburgum - - - - -	XI.
Rippen, Ripa - - -	X.
Schlezwig, Slesvicum - - -	X.
PROWINCYA DRONTHEYMSKA.	
ARCYBISKUPSTWO.	
Drontheim, Nodriſia Biſkupſtwo W. X. Arcybiſk. kreowány -	XII.
BISKUPSTWA.	
Bergen, Bergæ - - -	XI.
Anſlo, Anſloa - - - - -	XI.
Staffanger, Staffangria - - -	XI.
Hola, Hola - - -	X.
Skalholt, Scalholta - -	X.

SZWECYA.

TO Kroleſtwo według pretenſyi wielu Autorow y opinii nie miáło mieć Krolow áż w puł Wieku XII. ále pewnieyſza ieſt, że miáło, bo BIORN Krol Szwedzki proſił Károlá Wielkiego Ceſarzá o Miſſyonárzow do náuki Wiáry S. á przed nim ieſzcze miáło bydź 15. Krolow. Páńſtwo to było wolne w Elekcyi áż do XVI. Wieku. Chryſtyan II. Krol Duńſki z námowy niektorych Pánow Duńſkich rezolwował ſię dobywáć Sztokolmu dla wydárcia Krony STENONOWI Krolowi Szwedzkiemi, ále z konfuzyą odſtąpił z záledwym uproſzeniem pokoiu od Szwedow z kondycyą renuncyácyi pretenſyi do Korony; Podczás ſtánowienia tego Pokoiu Chryſtyán záproſił Stenoná Krolá czyli Adminiſtratorá ná ten czás Szwedzkiego ná Traktáment do ſiebie ná Okręt, gdzie myſłał go zábić, ále Stenon iuż przytomny ná Okręcie ſekretnie upewniony o tey myſli, przez Woyſko Szwedzkie uwiádomione o tym ſalwowány, y z tey przyczyny zerwány Pokoy, á Woyná záczęta, ná koniec odpor mocny Szwedzki złomány y Stenon zábity od Strzáły, á Chryſtyan przyznány zá Krolá Szwedzkiego, y iuż to drugi raz 3. Korony złączone w iedno były, bo Máłgorzatá Krolowá Duńſka y Norwegſka zwyciężywſzy ná iedney bátálii Albertá Xiążęciá Mekelburgſkiego obránego Krolá Szwedzkiego, Tron Szwedzki oſiádłá byłá, y te Kroleſtwá złączyłá do unii Roku 1395. CHRYSTYAN tedy koronowány Krol Szwedzki Roku 1520. nie dotrzymáwſzy przyſięgi uczynioney ná záchowánie Práw y Przywileiow Kroleſtwá, dla zágubienia wolności, y ugruntowánia ſobie Práwá dziedzicznego do Korony, wytrácił ná iedney Rádzie złożoney nayznácznieyſzych Pánow y Senátorow Kroleſtwá. Ale GUSTAW WAZA wydobywſzy ſię z Fortecy Koppenchagſkiey, gdzie był wsádzony z inſzemi Pánámi Szwedzkiemi uſzedł do Dalekárlii Prowincyi Szwedzkiey mieſzkáney od ludzi ubogich ále woiennych, ktorych wzbudziwſzy, y dodáwſzy im ſercá przywiodł do uczynienia związku przeciwko Tyráńſkiemu rządowi Chryſtyaná, y z niemi zebráwſzy Partyą wraz y z innemi rzemieſlnikámi, ktorzy tám ná ten czás koło kuźnic w gorách robili, poſzedł w Kroleſtwo y deklárował ſię przy pomocy Szwedow wolności prágnących Gubernátorem Kroleſtwá, y tym liczniey zmocniwſzy ſię, poſzedł przeciw Chryſtyánowi, ále ten przeſtráſzony zebránemi ſiłámi Guſtawá uſzedł do Koppenchagi, á tym czáſem Guſtaw Waza poznoſiwſzy Partye ſobie przeciwne, y zgromádziwſzy Seym z całego Kroleſtwá od całego Páńſtwá przyznány Krolem dziedzicznym y dla Sukceſſorow ſwoich, ále dla tym mocnieyſzego ugruntowánia ſię ná Tronie, zgromádził powtornie Stány wſzyſtkich Páńſtw Szwedzkich do Miáſtá Aroſen, gdzie mu wſzyſtkie Stány y Poſłowie od Prowincyi powtornie w Dziedzictwo Koronę oddáli przez Akt autentyczny názwány UNIA DZIEDZICZNA. Potym dla zmocnienia ſię większego rezolwował ſię Duchowieńſtwo znieść, przez ſpoſob ſprowádzenia Sekty Luterſkie, przy Rádzie Peterſona, ktory z Sekretárzá potym Arcybiſkupem Upſálſkim kreowány y Prymáſem Kroleſtwá, ná ktorą imprezę zgromádziwſzy Stány Dobrá Duchowne iedne znáczniey-ſze do Skárbu Krolewſkiego przyłączył, drugie rozdał przychylnym ſobie, á ná koniec wydał Edykt, żeby ſię wſzyſcy wyrzekli Wiáry Kátolickiey, á Luterſką Sektę przyięli. Syná ſwego potym Eryká kazał proklamowáć Sukceſſorem po ſobie, á innym wydzielił oſobliwe Páńſtwá, iáko; Janowi Finlandyą, Magnuſowy Gotyą Wſchodnią, Károlowi Sudermanią. Po śmierci Guſtawá Wazy náſtąpił ERYK, ktory że przykry był Poddáńſtwu, á do tego Brátá ſwego Janá wtrącił do więzienia zá to, że ſię ożenił z Kátárzyną Sioſtrą Zygmuntá Auguſtá Krolá Polſkiego, y przez 5. lát go więził; Szwedzi Kompaſſyą zdięci wyzwolili Janá z więzienia, y osádzili ná Tronie, ktory ná Zemſtę krzywdy ſwoiey Eryká Brátá wtrącił w więzienie do Zámku Weſteracs, gdzie odſtąpiwſzy Korony umárł, á JAN Krolem Szwedzkim koronowány, záwoiował ſobie Eſtonią, álbo Inflándy Moſkiewſkie, y częścią Polſkie, ktory ſpłodziwſzy z Kátárzyny Syná Zygmuntá promowował go Stánom ná Tron Polſki, iákoż zá życia ie-

go

go obrány Krolem Polſkim, y przyznány od Stánow Szwedzkich Dziedzicznym Krolem Szwedzkim, ále po śmierci Janá ZYGMUNT Syn iego przybywſzy z Polſki do Szwecyi, y ukoronowáwſzy ſię Krolem Szwedzkim, zoſtáwił regencyą Kroleſtwá KAROLOWI, Stryiowi ſwemu Xiążęciu Sudermáńſkiemu, ktory w niebytności Zygmuntá poſiągnął ſię do Korony, obráć y koronować ſię kazáwſzy Stánom Szwedzkim Roku 1607. co ſię záś zá Scyſſye z tąd poczyniły wolno ciekáwemu czytáć Stániſławá Łubieńſkiego Biſkupá Płockiego, á dla krotſzego czáſu wolno obaczyć w Traktácie o Polſzcze pánowánie Zygmuntá III. Po tey koronácyi we 4. látá umárł Károl zoſtáwiwſzy po ſobie Sukceſſorem GUSTAWA ADOLFA, ktory wielkie miał y ſzczęſliwe zdobycze w Niemczech przez ſzczęſliwe y uſtáwiczne bátálie, ále ná koniec ná bátálii pod Miáſtem Lutzen był zábity z kárábinu od iednego żołnierzá. CHRYSTYNA po nim Corká iego Tron oſiádłá, ále dla młodości iey Rząd Kroleſtwá był przy Senátorách Koronnych, áż do Roku 1644. potym dopiero byłá koronowána Roku 1650., ále po uczynionym pokoiu w Páńſtwie ſwoim, abdykowáłá od Korony zmyſliwſzy ſobie ciekáwość widzenia Fráncyi, á tym czáſem z Fráncyi poiecháwſzy do Rzymu tám ſię odprzyſięgłá Sekty Luterſkiey, y w Wierze S. Prawdziwey Rzymſkiey Kátolickiey Bogu Duſzę oddáłá. Táż Chryſtyná przy abdykacyi ſwoiey od Korony deklarowáłá Dziedzicznym Krolem Szwedzkim KAROLA GUSTAWA Stryiecznego ſwego ná ten czáś Xiążęciá Palatyná Reńſkiego; ten Krol ledwie co intronizowány, wypowiedział woynę Kazimierzowi Krolowi Polſkiemu, podczás ktorey do tąd ieſzcze pámiętne w Polſzcze ruiny iego, o czym wolno czytáć w Traktacie o Polſzcze pod pánowániem Janá Kazimierzá, álbo obſzerniey w Hiſtoryách Polſkich u Piaſeckiego. Tenże Károl Guſtaw miał Woynę z Fryderykiem III. Krolem Duńſkim, ktorego zniożſzy y zdobywſzy Wyſpy Langelandyi, Lalándyi, y Falheru przymuſił do Pokoiu Roku 1657. ſtwierdzonego w Roshildzie, ále potym nie dotrzymáwſzy ſłowá záczął woynę y chciał dobyć Koppenchagven, ále przegráwſzy z apprehenſyi w Gotemburgu umárł Roku 1660. Po nim KAROL XI. Syn iego deklarowány Krolem Szwedzkim Roku 1673. á ożeniony z Ulryką Eleonorą Krolewną Duńſką Roku 1680. z ktorey zoſtáwił ná Tronie KAROLA XII. urodzonego dniá 27. Czerwcá Roku 1682. tego wypowiedzianą Woynę w Polſzcze, ruiny y rewolucyą zoſtáwioną w Polſzcze do tąd káżdemu pámiętną przypominam wiádomym, á nie wiádomych odſyłam do Traktátu o Polſzcze pod pánowániem Naviáſnieyſzego Auguſtá II. Krolá Polſkiego Tenże Károl zábity potym ná bátálii á ráczey przy attaku Narwy przeciwko Moſkwie Roku 1718. po nim oſiádłá Tron ULRYKA ELEONORA przybráwſzy ſobie zá mężá Xiążęciá Heſſe-Kaſſelſkiego.

To Kroleſtwo rządzi ſię ná kſztáłt Monárchii, bo w wſzelákiey potrzebie Krol zgromádza Stány z Szláchty, z Duchowieńſtwá, z Kupcow y z chłopſtwá. Szláchtá wyſyła Pierworodnych Synow z Fámilii, Duchowieńſtwo z káżdey Juryſdykcyi dwoch, Miáſto káżde dwoch Kupcow, y káżda Ziemiá dwoch Rolnikow. Inne záś intereſsá ſą przy Rádách ná to erygowánych. RADA SPRAWIEDLIWOSCI pierwſza ieſt, gdzie prezyduie wielki Sędziá przy aſſyſtencyi 4. Deputowánych z Senátu, 6. z Szláchty, y 6. z Doktorow. 2. RADA WOIENNA. 3. RADA OKRĘTOW WOIENNYCH. 4. RADA KANCLERSKA. 5. RADA GRANICZNA. 6. RADA KUPIECKA. 7. RADA ZAGORNIA.

Pierwſi 5. Urzędnicy prezyduią ná pierwſzych Rádách, ſą Opiekunámi Krolow młodych y rządzą Kroleſtwem, ſą záś ci; Wielki Sędziá Spráwiedliwości, ktory Krolow koronuie podczás koronacyi, 2. Conteſtabilis czyli Feldmarſzałek komendę máiący nád Woyſkiem, 3. Admirał nád Okretámi, 4. Kanclerz Wielki, 5. Podſkárbi Wielki. Kiedy záś te Urzędy wakuią, Krol ie rozdáie nayzáſłużeńſzym Senátorom. Procz tych Szwecya ma 5. Gubernátorow Generalnych, 4. Prezydentow Sądowych, y 29. Gubernátorow Prowincyonálnych ná mieyſcu Krolewſkim. Seymy co 4. látá zgromádzáią ſię w Szwecyi z wſzyſtkich Stánow y co przedtym przeważáły Władzą Krolewſką, teraz tylko do Rád Krolowi ſłużą, iednák Krol we wſzyſtkim wſzelką moc ma, co chce. Po utráconey Wierze S. Kátolickiey Roku 1530. przez Guſtawá Wazę Sektá Luterſka w Szwecyi ieſt pánuiąca, y Predykántow ſwoich przy honorách Arcybiſkupich y Biſkupich konſerwuie, z ktorych Upſaliſki ieſt Prymáſem Szwedzkim, procz Predykántow iákoby Xięży máią Dykonow żeniátych, y Koſcioły ſą podobne náſzym, w wielkie Swietá idą ludzie do Xięży ſpowiádáć ſię, ále po 12. rázem y więcey u nog Kápłáńſkich wyznawáią grzechy, rezydencye Duchowne ná Wſiách ſłużą podrożnym miáſto goſcieńcow, álbo kárczm

publicz-

publicznych dla pretſzego wyſpowiedánia ſię kto co złego zrobił w kárczmie. Szwedzki Národ ieſt doſć piękny y przyſtoyny, żołnierze dobrzy, mocni, y ſpoſobni do wſzelkich fátyg; Puffendorff Szwed dáie im tę pochwałę, y mowi o nich; że Szwedzi máią humor ſtáteczny, rozumieią dobrze o ſobie, ále często lekce wážą innych, do náuk z początku ſię applikuią y do ſztuk rozmáitych, ále nie máią cierpliwości do wydoſkonálenia ſię, Manufaktur, y Rzemieſt nie bárdzo máią w używániu, Cudzoziemcow bárdzo kochái̇ą, y ludzi zácnych, białegłowy Szwedzkie ſą bárdzo piękne, y białe bez fárbowánia ſię, nie máią zwyczáiu w modnych ſtroiách báwić ſię, á uſtáwicznie białogłowſkie roboty máią w ręku káżda według kondycyi ſwoiey.

SZWECYA ieſt naymocnieyſza między Kroleſtwámi Europeyſkiemi, máiąca ſwoy Rang, naypułnocnieyſza. Grániczy ná Záchod z Danią, y Norwegią, ná Pułnoc z Laponią Norwegſką, y Moſkiewſką, ná Wſchod z Moſkwą, ná Południe z Morzem Baltyckim y Kurlandyą. Powietrze ma zimne ále zdrowe, bo tám ludzie do 100., 110. y 120. lát żyią. Zimá záczyna ſię oſtátnich dni Wrzeſnia, á kończy ſię ná początku Máiá, zimná ſą ták mocne, że często od mrozow y żelázá u drwi pádáią ſię, ſkłá, garki y inne ſtátki rozpadáią ſię.

Ziemiá ieſt nápełniona gorámi y lásámi wielkiemi, żywi wielkie ſtádá bydeł w páſtwiſkách ſwoich, gruntá nie ſą bárdzo urodzáyne, áni wyſtárczáią do wyżywienia Kráiu, ile kiedy teraz Inflándy od nich odpádły, z ktorych naywięcey żywności mieli, wielą iednák hándlámi prowiduie cudze Kráie iáko żelázámi, miedzią, cyną, ſmołą, mátámi do okrętow y deſzczkámi, zá co odbiera od nich wino, gorzałki, ſol, ſpecyáły do Aptek, iedwábie, Máterye iedwábne, y puł iedwábne, y inne rzeczy, ktorych w ſwoim nigdy nie ma Kráiu. Rzek nie ma znácznych tylko iezior wiele między ktoremi ſą znácznieyſze: Ladoga y naywiękſze w Europie.

Szwecya dzieli ſię ná 6. Częſci, ktore zámykáią w ſobie 34. Prowincyi wielkich. Te záś 6. częſći położone ſą ſwoim porządkiem bo koło Morzá Báltyckiego, zácząwſzy od Dánii, iáko: Gothia, Szwecya włáſna, Laponia Szwedzka, Finlandya, Ingrya, y Inflandy. Okrom záś tych Krolowie Szwedzcy máią inne Páńſtwá, iáko; Bahuzya w Norwegii, Pomerania Krolewſka w wyżſzym Cyrkule Sáſkim, iáko y w niżſzym Wiſmar Miáſto z niektoremi Powiátámi bliſkiemi, Xięſtwo Bremſkie, y Ferdeńſkie. SZTOKOLM záś ieſt Stołeczne Miáſto Kroleſtwá.

GOTHIA.

CAłe Páńſtwo przedtym Szwedzkie názywáło ſię Gotyą, ktora teraz grániczy z Sweonią, álbo Szwecyą y Norwegią, ná Záchod z Kánáłem Duńſkim, y Morzem názwánym Sund, ná Południe y Wſchod z Morzem Báltyckim, ieſt naypołudnieyſza nád inne Szwedzkie Prowincye, urodzaynieyſza y nie ták zimna, przedtym ich część należáłá do Krolow Duńſkich, ále uſtąpiona Krolom Szwedzkim przez Pokoy Roshildzki Roku 1658.

GOTYA dzieli ſię ná 3. częſći 1. Weſtrogotyą, álbo Záchodnią, 2. Sundgotyą álbo Południową zwáną Skanią, y Oſtrogotyą álbo Wſchodnią.

WESTROGOTYA grániczy z ieziorem Wener, y Wermelandyą ná Pułnoc, z ieziorem Wezer ná Wſchod, z Malandyą y Halandyą ná Południe, á ná Záchod z Morzem Duńſkim &c. Dzieli ſię ná właſną Weſtrogotyą, Dalią y Wermelándyą.

GOTEMBUR Miáſto Stołeczne Weſtrogotyi ma Port ſwoy nád Morzem, y zmocnione Fortecą zwáną Elsburg położoną ná ſkáłách nie doſtępnych, záſzczycone śmiercią Károlá Guſtawá Roku 1660. Są tu w tey Prowincyi y inne Miáſtá, iáko; Lidkioping, Falcoping, Marieſtad, y Skara.

DALIA Prowincya Weſtrogotcka nápełniona ieziorámi y błotámi niedoſtępnemi, ma Miáſtá znácznieyſze Dalburg, Bretta y Twetta.

WERMELANDYA podobna położeniem ſwoim do Dalii, ma Miáſtá znácznieyſze Karolſtad, y Filipſtad.

OSTRO-

OSTROGOTYA grániczy ná Záchod z ieziorem Weter, ná Pułnoc z Sudermanią, ná Południe z Malandyą, ná Wſchod z Morzem Baltyckim. Miáſtá ma znácznieyſze LINKOPING maiące ſwego Biſkupá, Norkoping, Sundokorping, Nordholms, y Stegeburt. Zámyka w ſobie Smalandyą z Wyſpámi Oeland, y Gotlandyą.

SMALANDYA nie ma nic oſobliwego w ſobie nád Miáſtá Calmar, Wexſio, Jenecoping, Ekeſio, Weſterwik &c.

CARLMAR Miáſto nayznácznieyſze w Szwecyi mocno ufortyfikowáne y obronione Cyttádellą, wſtáwione Portem, y záſzczycone Konſtytucyą przez Máłgorzatę łączącą 3. Kroleſtwá w iedno Roku 1395. ále tá uniá nie długo trwáłá.

OELAND Wyſpá ma Powietrze y ziemię żyzną położona bliſko Kalmaru ufortyfikowána wielą Zamkow, ma Miáſtá znácznieyſze Borkolm, y Oſtenby.

GOTLANDYA Wyſpá żywi wielkie ſtádá bydeł, y koni. Dánowie ią byli odebráli Roku 1677. ále oddáli Roku 1679.

SUDGOTYA álbo Południowa zwána SKANIA należáłá przez długi czás do Dánii, ále oddána Szwedom Roku 1658. Dzieli ſię ná 3. Powiáty: Skanią właſną, Hallándyą, y Bleking.

SKANIA ieſt ná kſztáłt Wyſpy, ma Miáſtá Elſinborg, Landſkron, Malmuyen, álbo Ellenbogen, Udſted, Engelholm &c.

LUNDEN przedtym Stołeczne u Dánow miáło ſwego Arcybiſkupá, ále teraz u Szwedow partykulárne Miáſto, ma ſwego Biſkupá, y Akádemią erygowáną Roku 1668.

HALLANDYA u Dánow intytułowána Xięſtwem teraz należy do Szwedow, ma Miáſtá znácznieyſze: Laholm, Wardeberg, y HALMSTAD Stołeczne, mocne, y ma Port dobry nád Morzem Duńſkim, y Rzeką Nis.

BLEKING intytułowána u Dánow Xięſtwem, teraz należy do Szwedow, ma Miáſtá Chriſtiánſtad, Ellekolm, Ahus, y Rotenby. Ma tákże Miáſto

CHRISTIANOPEL Stołeczne y mocne z dobrym Portem, názwáne od Imienia Chryſtyáná IV. Krolá Duńſkiego, bo od niego fundowáne przeciw Szwedom, do ktorych teraz náleży.

SZWECYA WŁASNA.

TA Prowincya ieſt między gorámi Norwegſkiemi, y Golfem Botnicznym, grániczy z Gotyą ná Południe, á ná Pułnoc z Laponią Szwedzką.

Dzieli ſię ná Południową zámykáiącą w ſobie Prowincye zwáne: Uplandya, Sudermania, Nerycya, Weſtmania, y Dalekarlia. Y ná Pułnocną máiącą w ſobie Prowincye: Geſtrycyą, Helzyngią, Medelpadyą, Semptyą, y Angermanią.

W POŁUDNIOWEY SZWECYI.

1. UPLANDYA ludna y obfituiąca w zbożá, ma Miáſtá znácznieyſze Sztokolm, Upſal, Enkoping, Oregrund, Sigtung &c.

SZTOKOLM Stołeczne Miáſto Szwecyi nád ieziorem Meler y Morzem Baltyckim, fundowáne ná 6. Wyſpách, podobnym ſpoſobem iák Wenecya ná pilotách álbo iákoby ná pálách, wielkie, bo ná 4. części rozdzielone, procz ktorych ma dwá Przedmieſcia, cáłe záś Miáſto ieſt drewniáne, ále bogáte y hándlowne z przyczyny Portu naywygodnieyſzego ná Morzu Baltyckim, ufortyfikowáne sámą ſytuacyą nátury, y obronione iedną Cyttádellą, w ktorey ma bydź 400. dziáł, wieżá zwána Trekronoi, to ieſt 3. Korony, bo ná naywyżſzey iey gałce ſą 3. Korony robione miedziáne pozłociſte reprezentuiące Unią 3. Koron Pułnocnych, Danii, Szwecyi, y Norwegii, á teraz Herb Kroleſtwá; Páłác Krolow Szwedzkich był tákże w tey Cyttádelli, ále zgorzał Roku 1697.

UPSAL Miáſto iáko twierdzą támeczni naydáwnieyſze w Pułnocnych Kráiách, bo miáło bydź fundowáne od Ubbona Wnuká Noégo; wielkie y ufortyfikowáne Cyttádellą ná ſkále, ktora ieſt nád Miáſtem, ma ſwoię Akademią, y Arcybiſkupſtwo erygowáne od Eugeniuſzá III. Papieżá wraz z Prymáſoſtwem. Wſtáwione

przedtym rezydencyą y grobámi Krolow Szwedzkich, á naybárdziey u Lutrow záłożoną tu od Guſtawá I. Sektą Luterſką Roku 1545.

2. SUDERMANIA naywięcey obfituiąca w owſy y w rożne kuźnice ma tytuł Xieſtwá.

NIKOPING Miáſto nayznácznieyſze w tey Prowincyi nád Morzem Báltyckim, ma Port dobry y Zamek, przedtym rezydencyonálny właſnych Xiążąt.

STRENGNES ma ſwego Biſkupá, y záſzczycone grobem Károla IV.

3. NERYCYA naymnieyſza, ma Miáſto; Orebro nád Troſą.

4. WESTMANNIA gruntá ma nie urodzayne, ále obfituiące w kuźnice żelázne, y w kruſzce moſiężne, robiono tu przedtym y ſrebro, ále teraz zániedbáne, ma Miáſtá; Aroſen, y Arboga znácznieyſze.

AROSEN Miáſto nád ieziorem Meler obronione Cyttádellą, ma Biſkupá ſwego, wſtáwione wygráną bátálią Guſtawá Wazy, przeciw Chryſtyánowi Krolowi Duńſkiemu, y Aktem autentycznym, zwánym Unią Dziedziczną, gdzie Stány temuż Guſtáwowi przyznáczyły Dziedziczną Koronę. Bliſko z tąd w gorách robiono przedtym ſrebro, ále teraz tylko żelázo, y miedź.

5. DALEKARLIA położona między Geſtrycyą, Wermelándem, y Norwegią, od ktorey ią gory dzielą zwáne *Daarefield* ieſt obſzerna, ále cáła przykryta gorámi, y sáme tylko wſie ma, y iedno Miáſteczko zwáne Idra. Naywięcey obfituie w kruſzce żelázne, y miedziáne, ludzie támeczni ſą grubiánie, ále mocni, y woienni, bo cokolwiek rebellii bywáło w Szwecyi, te z támtąd ſię záczynáły, iáko y Guſtaw Waza z támtąd naypierwey zmocniony Woyſkiem, ſzczeſliwie wyzwolił Kroleſtwo z poddáńſtwá Krolom Duńſkim. Guſtaw ten był z linii Kanutá Krolá Szwedzkiego, ktorego Stenon Adminiſtrator Kroleſtwá Szwedzkiego był poſłał z innemi 3. Pánámi do Fortecy Koppenchágven, ále z támtąd wyzwolony, udał ſię do Dalekarlii, y tám ſię zmocnił przeciw Chryſtyánowi Krolowi Duńſkiemu.

W PUŁNOCNEY SZWECYI.

1. GESTRYCYA obfituiąca w zbożá, y kuźnice żelázne, ma Miáſtá Gevals pryncypálnieyſze, Kopelsberg álbo Fielun, y Wolker.

2. HELSYNGIA nápełniona gorámi y lásámi, y ludzie támeczni tylko łowámi y ryb łowieniem ſię báwią, ma Miáſtá Huldwikwal, Alta, y Dysbe

3. MEDELPADYA nie ma nic oſobliwego nád to, że ludzie żyią ták iák w Laponii

4. JEMPTYA nápełniona gorámi, ma Miáſtá: Reſſunt, Lidn, y Dokre.

5. ANDERMANIA położona między Morzem Botnicznym y Laponią, nápełniona gorámi, y ſkáłámi nie doſtępnemi.

LAPONIA Szwedzka iuż wyżey opisána pod Norwegią.

FINLANDYA.

W Dáwnych Wiekách miewáłá tá Prowincyá właſnych Krolow. Grániczy z Laponią Szwedzką y Moſkiewſką ná Pułnoc, z Golfem Botnicznym ná Záchod, z Ingryą y Golfem Finlándzkim ná Południe, ná Wſchod z Moſkwą.

Golf Finlándzki ieſt część wielka Morzá Báltyckiego, do żeglowánia niebeſpieczny dla ſiłu Wyſp y rożnych zákrętow, Finlandowie ſą rożniący ſie od Szwedow, y w zwyczáiách, y ięzyku. Tu przedtym w dáwney Finnii mieſzkáły 4. Národy, Finowie właſni, y Skirrowie nád Golfem, Karbanowie y Hirrowie mieſzkáli ná Wſchod innych dwoch.

FINLANDYA ieſt obfituiąca w zbożá w Prowincyách Wſchodnieyſzych, y obfituie w żelázá. Dzieli ſię ná 7. Prowincyi niżey wyrážonych.

1. FINLANDYA Właſna máiąca Miáſtá Biorneburg, nie ludne, y

ABO Stołeczne Xięſtwá tego nád Golfem Botnicznym ma Port dobry, y ſwego Biſkupá, iáko y Akádemią fundowáną od Chryſtyny, Roku 1678. zgorzáło było.

2. KAIANIA obſzernieyſza nád inne, ále nie urodzayna, ma Miáſteczká znácznieyſze Kaianeburg obronione Cyttadellą Oulo, álbo Illa, Wlaborg, Lochta, y Waſta.

3. NY-

3. NYLANDYA nie ma nic oſobliwego nád Miáſteczká Borg y Helſingfort.

4. KARELIA odebrána przez Szwedow Pogánom Roku 1293. ále iey uſtąpili Moſkwie Roku 1338. ma Miáſto Stołeczne Wiborg nád Rzeką Woxen.

5. TAWASTYA nie ieſt áni ludna, áni w co obfituiąca, wſzyſtka w ieziorách y błotách, naywięcey tylko żelázá wydáie z ſiebie, á Miáſto ma Tavaſtus.

6. SAWOLAXYA tákże nápełniona ieziorámi, błotámi, lásámi, y widzi ſię bydź iák puſta, znácznieyſze tylko Miáſto ma Niſlo.

7. KEXHOLMIA nie ma nic oſobliwego nád Miáſto znácznieyſze; KEXHOLM, czyli Karelogorod położone nád ieziorem Ladogo y obronione Cyttádellą mocną.

Jezioro LADOGA ieſt częścią w tey Prowincyi, częścią do Moſkwy należy, y ieſt naypryncypálnieyſze w Europie.

INGRYA.

TA Prowincyá przez oſtátnią Woynę Szwedzką odebrána od Moſkwy, wolno ią widzieć niżey między Prowincyámi Moſkiewſkiemi, iáko y 6. Prowincyą Szwedzką zwáną Liwonią álbo Inflandy.

WŁADZA DUCHOWNA W SZWECYI.

WIárá S. w Szwecyi záſzczepiona naypierwey przez S. Anzgarego w IX. Wieku, potym S. Sygfryd okrciwſzy Olausá Krolá Roku 950. erygowáne záraz były Biſkupſtwá náleżące do Prowincyi Bremſkiey, á potym do Londeńſkiey. Alexander III. Papież Roku 1160. erygował Arcybiſkupſtwo Upſalſkie, dáwſzy mu Tytuł Prymáſoſtwá, y władzą koronowánia Krolow, przyłączywſzy do Prowincyi iego Biſkupſtwá. Ten Arcybiſkup miał wielkie z obſzernych Dobr intráty iáko y Biſkupi, y naypierwſze mieyſce ná Seymách.

GUSTAW WAZA iáko ubogi záſmákowáwſzy ſobie te intráty Wiárę Luterſką wprowádził, dla przywłáſzczenia ich ſobie. Arcybiſkup Upſalſki muſiał uyść do Rzymu, á Biſkupi w rożne ſtrony, y ták przywłáſzczywſzy ſobie Dobrá Duchowne Luterſkich Predykántow názáciągał, y dał im trzeci Ráng w Senácie, co przedtym náſi mieli pierwſze mieyſce.

W INFLANDACH záś należących przedtym do Szwecyi, Wiárá S. byłá roſkrzewiona przez Krzyżakow, ktorzy tám erygowáli Biſkupſtwá, y Arcybiſkupſtwo Rygſkie, nádáwſzy im wielkie intráty, ále ci Krzyżacy potym odmienili Wiárę w Sektę Luterſką, ktora do tąd tám pánuie.

ZEBRANIE GEOGRAFICZNE

ARCYBISKUPSTWA	PROWINCYE.	
w Szwecyi — Upſal	Gotya	
	Szwecya właſna	
	Finlandya	
	Ingrya	
w Inflándách — Ryga	Litlandya	
	Lettonia	
	Eſtonia	
	Kurlandya	

PROWINCYA UPSALSKA.	Wieki
ARCYBISKUPSTWO.	
Upſalia Biſk. X. Arcyb. - - -	XII.
BISKUPSTWA.	
Arrhoſen, Arhoſia - - - -	X.
Stregnes, Strengeſia - - - -	XI.
Linkopen, Lincopia - - - -	IX.
Wexio, Vexia - - - - - -	X.
Abo, Aboa - - - - - - -	XII.
Wibourg, Viburgum - - -	XII.
PROWINCYA RYGSKA.	
ARCYBISKUPSTWO.	
Riga Biſk. XII. Arcyb. - - -	XIII.
BISKUPSTWA.	
Derpt, Dorpatum - - - - -	XIII.
Rewel, Revalia - - - - -	XIII.
Hapſel, Hapſelia - - - - -	XIII.

MOSKWA

MOSKWA.

HIſtorye lub Kroniki Moſkiewſkie żádney wzmiánki nie czynią o pierwſzych ſwoich Xiążętách, tylko náſze Hiſtorye Polſkie námieniáią, iáko Długoſz, Miechowſki, &c. z ktorych cokolwiek mogłem zebráć, to tu krotko námienię.

RUS według wielu rodzony, według innych Wnuk Lechá poſtánowił ſię w Ruſi dáwſzy iey Imię ſwoie *RUSSIA.* Po nim żadney wzmiánki nie máſz o Sukceſſorách, áż do KIGA, SZCZYKA, y KOREWA Bráci rodzonych Xiążąt Ruſkich, ktorzy y Sioſtrę mieli LIBED. Kig wyſtáwił Miáſto KIG, á teraz Kiiow názwáne nád Dnieprem; Szczyk wyſtáwił SZCZEKAWICĘ; á Korew KOREWICĘ. Procz tych byli y inni Xiążętá Ruſcy, iáko; RADZIN, od ktorego ſzli Radzimiánie nád Rzeką Sanem; WIATKO od ktorego Wiatczánie nád Olką; DULIEBA, od ktorego Duliebiánie nád Bugiem, teraz zwáni Wołyniánie; ŁUCZANIE, tych Synowie pánowáli áż do Oſzkaltá y Dyrá dwoch Niemcow według Miechowiuſzá, ktorzy ſię rządzili koło Kiiowá. RURKO I. záś w Nowogrodzie pánował; SZYNIEW w białym ieziorze; TRUBOR w Sborſku po ktorey śmierci bezpotomney Rurko Xięſtwá ich opánował, po nim Syn LIORA, á według Długoſzá Ihora, ten Dyra, y Oſzkalda zábił, y Xięſtwá ich opánował, Drewliánow ſobie podbił, od ktorych potym zábity, zá co od Olchy żony iego zbici, á od Synà iey Swentoſławá záwoiowáni. OLCHA w Konſtantynopolu Chrzeſt S. przyięłá pod Imieniem Heleny, ktorey Syn

SWENTOSŁAW ná perſwazyą Mátki nie chciał zoſtáć Chrześciáninem, ále ſię ſzerzyć y mocnić począł w Ruſi, Kozákow zbił, y Bulgarow 80. Miáłt odebráwſzy. Roku 972. Grecyą náiechał y zruynował, á ná koniec od Pieczyngow zbity y zábity, ktorych Wodz KURA z Czáſki iego puar ſobie zrobić kazał dla nápoiu y pámiątki zwycięſtwá. Po nim Synowie Jaropelk, Olha, y Włodzimierz kłocili ſię między ſobą o podział Páńſtw, Jaropelk Olhę zábił w Warężu, á Jaropelká uprzedził Włodzimierz, y oblegſzy Kiiow zábił, obwołány od cáley Ruſi Pánem

WŁODZIMIERZ, y uſpokoiwſzy ſię w Páńſtwách ſwoich ożenił ſię z Anną Sioſtrą Bazyliuſzá, y Konſtántyná Cesárzow Greckich, ále że był oſlepł, zá perſwázyą Anny żony okrcony záraz przezrał Roku 990. y powrociwſzy ná Ruś Edykt wydał do Chrztu S. gdzie ſię liczne kupy Ruſniákow okrciło, y 12. Synow iego naturálnych, Koſcioły fundował, Szkoły Greckie poſtánowił, ná Chrzcie záś Swiętym wziął Imię Bazylego. Po nim wielu Synow podzielili ſię Xięſtwámi, á

JAROSŁAW zwyciężywſzy wielu Bráci przy Kijowie ſię zoſtał, ále od Boleſławá Chrábrego Krolá Polſkiego znieſiony, y wyzuty z Xięſtwá Kijowſkiego, po ktorego śmierci od Kazimierzá I. przywrocony do Páńſtw Ruſkich, y podzielił między Piąciu Synow Xięſtwá Ruſkie. ZASŁAW záś przy Kijowie ſię zoſtał, ále od Połowcow zábity, á WISSEWOLD Brát iego náſtąpił, ktory umárł Roku 1083. Po nim SWATOPOLK náſtąpił, ále wielkie kłotnie miał z Brácią, y z Połowcámi, ktorych ná oſtátek znioſł, y umárł Roku 1112. Po nim WŁODZIMIERZ, Brát náſtąpił, á po tym Roku 1126. Syn iego MSCISŁAW; po iego śmierci JAROPOLK Brát iego, ktory pod Chaliczem zdrádą záżył Boleſławá Krzywouſtego, o czym Miechowius *cap. 15. lib. 3.* Po nim Roku 1140. WISSEWOLD, potym IHOR, po nim IZASŁAW przeſládowány od innych Xiążąt Ruſſkich, o czym obſzerniey Miechowius *cap. 22. lib. 3.* po iego śmierci Roku 1158. JERZY oſiádł Kijowſkie Xięſtwo, umárł Roku 1164. po nim wielu Xiążąt kłocili ſię między ſobą, ieden drugiego wygániał, ná oſtátek Tátárowie náſzli Páńſtwá Ruſkie, Xiążąt Ruſkich Woyſká wygubili, iáko y sámych wybili, z ktorych ledwie ſię ieden zoſtał WŁODZIMIERZ RURYKOWICZ y oſiádł Xięſtwo Kijowſkie, á MSCISŁAW MSCISŁAWICZ Xięſtwo Chalickie. Tych Sukceſſorowie mieli wielkie woyny z Tátárámi, dopiero ná koniec JAN BAZYLID Wielki wyzwolił ſię z ich

poten-

potencyi, y poiął ſobie zá żonę Zofią Paleologę Corkę Tomáſzá Brátá Konſtántyná oſtátniego Ceſarzá Wſchodniego. Po iego śmierci Roku 1533. BAZYLI IV. náſtąpił ná Cárſtwo Moſkiewſkie, po nim JAN BAZYLID II. po tym Roku 1584. TEODOR pánował, umárł Roku 1598., po nim BORYS intronizował ſię ná Cárſtwo Brát iego, ktory miał zábić Teodorá y Brátá iego Demetryuſzá, o ktorym Łubieńſki Biſkup Płocki w życiu Zygmuntá III. Krolá Polſkiego piſze, y inni twierdzą, iákoby ſię miał w Polſzcze ználeść ożeniony z Mniſzkowną Woiewodzánką Sendomirſką, ktorego Woiewody ſił záżywſzy Stolicę Moſkiewſką náiechał, Borysá Hoduná zábił, y tám dopiero ugruntowáwſzy ſię ná Tronie Akt weſelny z Mniſzkowną náznaczył, podczás ktorego SUYSKI Wodz Moſkiewſki ſekretną rebellią wznieciwſzy, Zamek náſzedł, ſpiących z ochoty weſelney názábiiał, á naywięcey Młodzi Szlácheckiey krwi Polſkiey, Demetryuſzá zábił, y po tey Tragedyi obwołány Cárem Moſkiewſkim pod Imieniem Bazylego Janá Roku 1606., tenże ſam potym w niewolą wzięty od Polákow, á Władyſław Syn Zygmuntá III. Krolá Polſkiego obrány od Stánow Moſkiewſkich Xiążęciem Roku 1610., ále że Władyſław nie prędko ſię wybrał do Moſkwy po Elekcyi ſwoiey, Stány Moſkiewſkie záwſze ſkłonne do rebellii obrały ſobie MICHAŁA FEDEROWICZA Syná Pátryárchy Teodorá Mittykowiczá ſpłodzonego z Corki Janá Bazylidá, Ten zoſtáwſzy Cárem Moſkiewſkim potwierdził Pokoy z Szwecyą, z Polſką ſię uſpokoił, y zoſtáwił po ſobie ALEXEGO MICHAŁOWICZA Roku 1645., ten umárł Roku 1676. y zoſtáwił po ſobie Syná ſpłodzonego z Elii Danielowiczowny Miloſtáwſkiey

ALEXEGO II. názwánego od innych FADOR álbo PIOTR ALEXOWICZ ten peregrynował do Fráncyi, do Hollándyi y w inne Kráie, gdzie nábywſzy rożnych mánier ták woyſkowych iáko y politycznych te wſzyſtkie wniosł w ſwoy Kray z wielką prawdá trudnością, ále też y z okrucieńſtwem odwodząc ták gruby Náród od zwyczáiow ſtárych, przez co teraz wiele profituie Moſkwá, iákośmy ſię nápátrzyli oſtátniemi woynámi, y co przedtym nie wielkie Podiázdy Polſkie wielkie ich Woyſká gromiły, to teraz czeſto cáłe Kroleſtwo Polſkie pod ich iárzmem ięczeć muſi. Tenże Peter czyli Piotr Alexowicz odebráwſzy Inflándy Szwedom, y Ingryą, w teyże oſtátniey Prowincyi nád Golfem Finlándzkim wyſtáwił, y nowo fundował Miáſto Peterburg, wſtáwione teraz Stolicą Imperátorki Roſſyiſkiey, umárł w intencyi zemſty nád Polſką o Toruńſką Akcyą wiádomą Swiátu, Roku 1725., po nim rok tylko pánowáłá żoná iego, bo umárłá Roku 1726. osádziwſzy ná Tron Wnuká Peterá Alexowiczá, bo Syná ſwego Piotr zámęczyć okrutnie był kazał, ále y ten młodo umárł, zoſtáwiwſzy ná Tron po ſobie tenże pod Imieniem Piotrá II. Roku 1730.

ANNĘ IWANOWNĘ Imperátorkę Roſſyiſką do tąd pánuiącą.

MOSKIEWSKIE Páńſtwá ſą podległe Pánu abſolutnemu y záwſze dziedziczącemu, ten ſię názywa Wielkim Xiążęciem álbo Cárem Moſkiewſkim, teráznieyſza záś Anná pánuiąca wzięłá tytuł ná ſiebie Imperátorſki. Ciż Monárchowie Moſkiewſcy záwſze prowádzą Rząd Deſpotyczny, máiąc władzą nád wſzyſtkiemi dobrámi y fortunámi Moſkiewſkiemi, y życie ich máiąc w mocy ſwoiey. Oycowie ſwoich dzieci nie mogą czynić Dziedzicámi ſwoich dobr tylko zá konſenſem Cárá, ktoremu ſię dobrze opłácáć potrzebá. Ten Pan á ráczey teráznieyſza Imperatorká ieſt doſyć mocna, może bowiem mieć codzień Woyſká przeſzło 100000. á podczás Woyny może mieć 300000. ktore mu káżda Prowincyá wyſtáwić powinna w czáſie potrzeby, y kiedy rozkaże. Przy tym ile chce może mieć pieniędzy, bo wolno iákie chcieć wymyſlić podátki, á do tego ma wielkie intráty z futer náybogátſzych, á naywięcey z ſoboli, marmurkow, y innych, y te wſzyſtkie futrá idą ná ſam ſkárb Imperátorki. Ma intráty wielkie z Domow ſzynkownych, z kárczm, dla wielkiego y uſtáwicznego roſchodu, podległych záwſze Moſkálow uſtáwicznym piiáńſtwom, ma przy tym Awantárze wielkie od Monárchow poſtronnych prezentuiąc im podárunki futer przednich, zá ktore oni złotem záwſze zwykli ſię oddárowáć, tákże wolno monetę odmieniáć dobrą w złą, y przymuſić poddáńſtwo do iey kurrencyi, ma wielki profit z Dobr po śmierci káżdego Páná, ieżeli bez Teſtamentu umárł, idących ná pożytek Skárbu Cárſkiego, z kąd łátwa może bydź opinia o wielkich ſkárbách Dworu Roſſyiſkiego.

MOSKWA lubo ma w ſobie obſzerne Páńſtwá, ále nápełnione lásámi y rozległemi puſtyniámi. Moſkiewſkie Prowincye wydáią z ſiebie wiele rzeczy przez hándle do innych Kráiow iáko to zbożá, futrá wſzelákie nayprzednieyſze, ryby ſłone, káwiáry robione z wieloryb, wyziny, miody, mydłá, &c. &c. Zá te

záś od innych Kráiow bierą iedwábie, materye wſzelákie, ſukná, płotná, winá, kámienie Oryentálne, &c. Przedtym wiele tábáki bráli, ktora teraz zábroniona całemu támecznemu Narodowi od Roku 1634., z przyczyny; że wiele ná nię pieniędzy trácili, oſobliwie ná tutonie, z ktorych częſto miáſtá y wſi palili, nie oſtrożnym ich záżywániem, kogoby tám záś oſkárżono o záżywánie tábáki lub tytoniu, ten cięſzkiey podlega karze, álbo ná galery go poſyłáią. Wſzyſtkie záś hándle Moſkiewſkie ſą tylko ná przemiány, bo ieſt zákazáno z Moſkwy pieniądze wywozić. Hándle naywiękſze prowádzą w Archangelu wynálezionym Porcie od Anglá Roku 1553. gdzie teraz y Hollandya, y Niemcy záieżdżáią; Kupczy tákże Moſkwá y z Persámi, y z Armenámi przez rzekę Wolgę, ktora płynie przez Kroleſtwo Aſtrahánſkie.

MOSKALE ſą rożniący ſię dáleko od Europeyſkich Narodow, bo áni ſą ludzcy áni polityczni, y dálecy od polityki ſtárych Grekow, od ktorych oni twierdzą, że idą, umieiętność ich naywiękſza pisáć y czytáć, Xieżá záś iuż to nayuczeńſi kiedy umieią Biblią czytáć álbo ſwoy Mſzał. Do tego Moſkale ſą nie wierni, okrutni, pyſzni w ſzczęſciu, w nieſzczęſciu zli, o ſobie ſiłá rozumieiący, prędcy, y ſpoſobni do rożnych figlow, y ſwáwoli ſztuczney wyrządzenia komu, ſą proſtácy y grubiiánie, y potrzebuią ná ſiebie wielkiego rygoru, ich uciechy naywiękſze y ſwáwole w biciu, y zábiiániu ieden drugiego kiiem, Moſkale nie mogą wyiechać z ſwego Kráiu bez pozwolenia Cárá, ięzyk ich Słowácki podobny Ruſkiemu, ich mieſzkániá ſą drewniáne &c. &c. Białegłowy Moſkiewſkie ſą pięknego y miernego ſtánu płeć y twarz ich piękna, y wdzięczna, tylko że fárby záżywáią wiele, máiąc to ſobie zá powinność: Mężáte włoſy pod czapkámi noſzą, Pánny záś z włosámi plecionemi ná dwie części chodzą, obwiązánemi kármázynowemi wſtęgámi, włoſy iák chłopcom ták dziewczynom nie ſtrzygą áż po 10. lát. Národ Moſkiewſki nád inne pułnocne nayzwyczáynieyſzy do picia tęgich trunkow, y iák męſzczyzny, ták y białegłowy, y dzieci piią ledwo nie co godziná gorzałkę, winá nie lubią dla tego, że nie mogą mieć tęgiego, piią záś y inne trunki, iáko to miod robiony z wiśniámi, iabłecznik, y wſzyſtko to wraz zmieſzáwſzy z gorzałką piią, iák ſię záś doſtáną do kárczmy, nie wychodzą z niey potey poki pieniędzy wſzyſtkich nie wydádzą, częſto y ſuknie záſtawiáią, ták że y nágo wychodzą. Pánowie z ſwoiemi Poddánymi máią wolność dyſponowáć iáko chcieć, wolno im ich przedawáć, ták iáko y Synow właſnych byle z profitem. Moſkale po południu záwſze ſypiáią wſzyſcy, y owſzem w ten czás nie obaczy żadnego ſklepu otworzonego w Mieſcie, tylko ſpiących ludzi. Obſerwuią tákże ſtopień pokrewieńſtwá, áni im ſię żenić godzi choćby dwoch Bráci dwie Sioſtry rodzone chcieli poiąć zá żony.

W Moſkwie Religiá Grecka, y máią ſwego Pátryárchę, ktory przedtym miał dependencyą od Konſtántynopolitáńſkiego, ále teraz ſię wybił z tey mocy przez Konſens Cárow, ten bywa obierány od Duchowieńſtwá, y od Zákonnikow S. Bazylego, ktorych tylko ieden Zákon cierpią w Moſkwie, w ten czás záś bywa potwierdzony, kiedy mu Car oddáie Páſtorał w Rękę, mieſzka w Zamku w Mieſcie Moſkwie, y on koronuie Cárow, ma pod ſwoią Juryſdykcyą 4. Metropolitánow, 7. Arcybiſkupow, 2. Biſkupow, y wielu Opátow. Moſkale ſą tego porozumienia, iáko o tym w ſwoich Hiſtoryách piſzą, że ſą cząſtką Koſciołá Greckiego, y że Religiá Chrześćiáńſka ieſt naypierwey záſzczepiona w ich Ruſi, że S. Jędrzey z Grecyi Morzem przebył do Nowogrodu, y tám Wiárę S. záſzczepił, ále tá Religiá przez Tátárow miáłá bydź zágubiona, dopiero ią przywrocił Włodzimierz Roku 989. Wolno tákże Lutrom y Kálwinom tám mieſzkáć, y nabożeńſtwá odpráwiáć, ále bez dzwonienia w dzwony, náſzym záś Katolikom nie ták wolno.

MOSKWA álbo WIELKA RUS ieſt naywſchodnieyſze Páńſtwo w Europie, názywa ſię záś dla tego Moſkwá od rzeki Moſkwy, ktora płynie pod Stołecznym Miáſtem Moſkowem. Grániczy ná Pułnoc z Morzem zmárżłym, y Morzem Weygacem, ktore ią dzieli od nowey Zembli, ná Záchod z Laponią, Norwegią, z Ingryą, Inflándámi y Litwą, ná Południe z mnieyſzą Tátáryą, Cyrkasámi, y Morzem Kaſpiyſkim, ná Wſchod z Tátáryą wielką, gdzie tákże Moſkale rozſzerzyli Páńſtwo ſwoie przeciwko Południowi áż do Rzeki Saich, á przeciw Pułnockowi áż do Rzeki Pizydá. To Páńſtwo ma mieć około 400. álbo 450. mil wzdłuż, á w ſzerz około 300. álbo 350., á ile oſtátnią woyną záwoiowáli Ingryą y Inflandy, y w Perſyi znáczne Páńſtwá. Ma Rzek wiele, z ktorych nayznácznieyſze ſą Wolga, Oby, Don, Dniepr, Dzwina, y inne, ma y ie-

zior

zior wiele, á naywiękſze ná całą Europę, Onega, Ladoga, Ilmend, Białe zezioro, Jowannow, Jezors, &c. Zimná ſą wielkie w Moſkwie, oſobliwie w Pułnocnym Kráiu, y często ludziom członki odmárżáią, drzewá iednák zárowno iák gdzie indziey owoce z ſiebie wydáią dla tego, że ie ſnieg przykrywa, á tym ſámym ciepłá dodáie, ſniegi záś ták rownáią ziemię kiedy ſię zmárżną, że żadney gorki nie obaczą, dla tego tám naywięcey ſániámi ieżdżą po 12. mil ná ieden dzień. Gorącá tám wielkie trwáią w lecie, y dzień długi przez 18. godzin trwáiący, robáctwo w nocy y ſpáć nie da. W tey Prowincyi Moſkiewſkiey bliſko Miáſtá Moſkow, rodzą ſię fruktá bárdzo dobre, iábká, ſliwki, wiſnie &c. Zbożá tákże piękne, ktore y we 2. Mieſiące zbieráią od czáſu ſiánia.

Moſkiewſkie Páńſtwá dzielą ſię ná 4. części Generalne: ná Moſkwę Południową, Pułnocną, y Wſchodnią, á 4ta dzieli ſię od tych przez białe Morze názwána Laponia Moſkiewſka, o ktorey wyżey pod Norwegią Duńſką.

MOSKWA PUŁNOCNA ma w ſobie Prowincye Kargapol, Dzwinę, Uſtyugę, Wologdę, Białe iezioro, y podczás oſtátniey Woyny záwoiowáną Ingryą, y Inflándy.

KARGAPOLIA.

TA Prowincyá ieſt położona między Finlandyą, Białym Morzem, y ieziorem Onega, nie ma nic oſobliwſzego nád Miáſto Stołeczne Kargapol nád Rzeką Onegą.

DZWINA.

TA Prowincyá ieſt położona między Jugoryą, Białym Morzem, Kargapolią, y Uſtyagą. Przedtym nie miáłá żadnego Miáſtá, ále teraz wſtáwiona Miáſtem ARCHANGOŁ, ktore ieſt Stołeczne Prowincyi, nie ieſt wielkie, ále wſtáwione hándlámi z Hollandyą, Anglią, y innemi. Skárb Cárowſki może mieć 4000000. intráty z tego Miáſtá, ma ſwoiego Arcybiſkupá.

S. MIKOŁAY nád Morzem Białym ma tákże wielkie hándle.

USTYUGA.

KRay ten ieſt obſzerny, ále większa część lásámi nápełniona, oblany Rzeką Dzwiną, Wiſtogą, y Jugiem bárdzo rybnemi, gdzie ryby ludzie ſuſzą ná Słońcu, y iedzą zá ſpecyał, ma Miáſto znácznieyſze Uſtyug, ufortyfikowáne Zamkiem nád Dzwiną

WOLOGDA.

TA Prowincyá nie ma nic oſobliwego nád Stołeczne Miáſto Wologda nád Dzwiną wielkie mocne y ufortyfikowáne iedną Cyttádellą, ma ſwego Arcybiſkupá nayſtárſzego przed innemi Moſkiewſkiemi.

BIAŁE JEZIORO.

TO ieſt Xięſtwo, ále ſzczupłe, y nie ma nic oſobliwego nád Miáſto GEBLOWA y BIEŁA-OZERA álbo Białe Jezioro, to oſtátnie ieſt mocne z náturalney ſwoiey ſytuacyi położone ná iednym wykręcie ieziorá tegoż imienia, do ktorego przyſtęp ieſt obroniony Zamkiem. Cárowie Moſkiewſcy tám záwſze trzymáli część Skárbu ſwego, gdzie ieden Officyer záwſze ná Stráży był; Białe Jezioro ma około 14. mil w zdłuż á w ſzerz 7.

NOWO-

NOWOGROD WIELKI.

TO Xięſtwo ieſt ná Wſchodzie Pleſzkowá obſzerne w ſobie, ále pełne ieziot y Puſtyń. Ma Miáſto Stołeczne NOWOGROD WIELKI nad ieziorem Ilmend w piękney rowninie, rządziło ſię przedtym Rzeczápoſpolitą, teraz należy do Moſkwy, wielkie, budowne, ufortyfikowáne y obronione mocną Cyttádellą, ma ſwego Arcybiſkupá; dáwni Obywátele Miáſtá tego mieli przyſłowie, że ſię nic nie może zbronić Bogu áni Wielkiemu Nowogrodowi, ná ow czás zmocnionemu, ále go byli odebráli Szwedzi Roku 1611. á oddáli Roku 1613.

INGRYA.

TA Prowincyá należáłá naypierwey do Moſkwy, ále ią Szwedzi byli odebráli, y Car Federowicz iey uſtąpił Guſtáwowi Adolfowi przez Traktat Stokolmſki Roku 1618., co potym potwierdził Károl XI. z Cárem Alexym Michálowiczem Roku 1661. ále podczás Woyny oſtátniey z Károlem XII. Krolem Szwedzkim Piotr Alexowicz záwoiował y odebrał ią, y należy do Moſkwy.

INGRYA grániczy ná Pułnoc z Jeziorem Ladogą, y Rzeką Niewą dzielącą ią od Karelii, ná Záchod z Golfem Finlándzkim, ná Południe y Wſchod z Moſkiewſkiemi Prowincyámi. Dzieli ſię ná 3. częſci: Ingryą Właſną, gdzie ieſt Miáſto Stołeczne Nottemburg; Ingermanią, gdzie ſą Miáſtá Corporio, y Jamagorod; y Soluſkie gdzie ieſt Fortecá Iwanogrod.

PETERSBURG Miáſto nowo wyſtáwione od Piotrá Alexowiczá Stolicá Imperátorowy teráznieyſzey, położone nád Golfem Finlándzkim, gdzie ma Port dobry, y záwſze nápełniony okrętámi ták woiennemi, iáko y kupieckiemi, przyozdobione Páłácem pięknym, w ktorym nayczęſciey rezyduie teráznieyſza Imperátorká, przy tym wielą Páłácow, gdzie uſtáwicznie rezyduią Poſłowie Cudzoziemſcy, ma y Akádemią dla ćwiczenia ſię w wſzelkich ſcyencyách, ieſt wielkie y w hándle bogáte z przyczyny Portu przez Morze Báltyckie &c.

NOTTEMBURG Miáſto ná máłey Wyſpie ieziorá Ladoga położone, mocne, y obronione dobrą Cyttádellą odebráne Szwedom od Moſkwy.

LIVONIA álbo INFLANDY.

TA Prowincyá ponieważ przedtym należáłá do Polſki, y teraz częścią należy, dla tego ią wolno widzieć w Tráktácie o Polſzcze pod opisániem Prus.

MOSKWA POŁUDNIOWA zámyka w ſobie Prowincye niżey położone.

RESZOW álbo RZEVA.

TA Prowincyá ciągnie ſię od Wſchodu ná Záchod między Moſkwą, Xięſtwem Pleſzkowſkim y Litwą. Jeſt w ſobie obſzerna, y gruntá ma urodzayne, ále podlegáłá przedtym uſtáwicznym rábunkom od Polſki y Litwy. Oblana Rzekámi Wolgą, Dnieprem, Dzwiną ktore ſię tám záczynáią. Ma Miáſtá znácznieyſze:

RESZOW nád Wolgą Stołeczne obronione dwiemá Fortecámi ále drewniánemi. Wolocz, Welikie Louki, Toropecz &c.

TWERYA.

TO Xieſtwo ieſt między Moſkwą, Nowogrodem Wielkim y Roſtkowem. Miáło przedtym właſnych Xiążąt, ále Roku 1486. Cár Jan Syn Bazylego ſlepego wygnał

wygnał z támtąd Xiążęciá Michałá, ktorego był Sioſtrę poiął, y inkorporował do Moſkwy. Ma Miáſto TWER Stołeczne nád Rzeką Twerſą y Wolgą, przyozdobione Zamkiem y ma ſwego Arcybiſkupá.

ROSTKOW.

TO Xięſtwo ieſt w gruntách urodzaynych, miewáło włáſnych Xiążąt, ále Car Jan Bazyli oſtátniego zábić kazał, y inkorporował ie do Moſkwy.

ROSTKOW Miáſto Stołeczne nád Kotoreą, wielkie, y obronione Cyttádellą, ále drewniáną, ma ſwego Metropolitę, ſą tu y inne Miáſtá znácznieyſze, iáko; Preſław, Uglits, Mologa, &c.

SUSDALIA.

KRay ten ieſt rowny y urodzayny, ále więcey nápełniony lásámi; miewał włásnych Xiążąt, ále Cár Jan Bázyli przyłączył go do Moſkwy.

SUSDAL Miáſto Stołeczne nád Rzeką Klezmą cáłe drewniáne ma ſwego Arcybiſkupá.

SMOLENSKO.

TA Prowincyá grániczy z Litwą ná Wſchodzie, gorzyſta y pełna puſtyń, dzieli ią Dniepr ná dwoie, ma Miáſtá Smoleńſko, Drogabuza, y Demetryowicz, wolno obſzerniey widzieć w Polſzcze pod Woiewodztwem Smoleńſkim.

MOSKWA.

TO Xięſtwo ieſt położone między Roſtkowem, Suſdalią, Rezanem, Siewierzem, Smoleńſkiem, Prowincyámi Moſkiewſkiemi. Naypryncypálnieyſze w Moſkwie, może wyſtáwić ná Woynę sámey Szláchty 30000. Oblane Rzeką Moſkwą, y wielą innemi. Ma Miáſtá znácznieyſze Kolumna, y Moſkow

MOSKOW, czyli Moſkwá Miáſto Stołeczne Páńſtwá cáłego nád Rzeką tegoż imienia, liczy ſię między naywiękſzemi w Europie, y ma mieć 40000. Domoſtw. Dzieli ſię ná 4. częśći zwáne Kwatery. 1. Kwatera zwána CYTTADELLA, ma w ſobie Páłác Imperátorſki, Patryárchowſki, y Arſenał, y wiele Dworow rożnych Pánow Dworſkich, y ná 20000. żołnierzy ſtrzegących Cárá pomieſzkániá. Naywiękſzą część zábiera tey Kwatery Páłáć Imperátorſki, opasány trzemá murámi, y iedną foſſą, y záwſze przyozdobiony Altyleryą pięknie przybráną, we środku Páłácu ſą dwá dzwony, názwány ieden Jan Weliki, máiący wyſoką dzwonicę, cáłą pobitą miedzią wyzłácáną, ták iák y drugie w tym Zamku, drugi Dzwon ieſt bárdzo wielki wáżący 336. Cetnarow, w ktory ledwie 24. chłopow może zádzwonić, ieſt gruby ná łokieć, ná 3. Krole tylko w niego dzwonią, ktore u nich naywiękſze Swięto, y w ten czás kiedy Cár z Cárową wczáſuią ſię, dla tego, á żeby Lud ſłyſząc głos proſił Páná Bogá o Syná Cároſtwu. W tym Páłacu ſą tákże záchowáne wielkie Magázyny prochow, y wſzelkich wiwend, iáko y Skárb Cárſki. Ma tákże w ſobie dwá Kláſztory ieden Mnichow, 2. Mniſzek, y około 50. Koſciołow lub Káplic wſzyſtkich murowánych, przy Brámie Zamkowey ieſt Koſcioł S. Troycy Jeruzálem názwány. Jan Bázylewicz Tyran przez zázdrość wyſtáwienia podobnego Koſciołá Architektowi iego oczy wyłupáć kazał, áby więcey tákiego nie fabrykował. W Dziedzińcu Zámkowym bywáią nayznácznieyſze iármárki, gdzie Kupcy máią ſwoie oſobne ſklepy, á oſobliwie obraznicy máią oſobne mieyſce, gdzie przedáią obrazy, ktore Moſkale adoruią, y co zácczyni Kupiec, tyle zá nie pieniędzy dáią. 2. Kwaterá názwána CARGOROD, iákoby Miáſto Cárowſkie, zá-

myka w ſobie pierwſzą Kwáterę iák w puł Cyrklu, oblane Rzeką Negliną, y opaſáne Murem, naywięcey ma w ſobie rzeznikow przedáiących mięſo, y kárczm, gdzie przedáią miod, piwo, gorzałkę, obroki dla koni, ma w ſobie y ſtáynią Cárſką. 3. Kwaterá zwána SKORADON zámyka w ſobie drugą Kwáterę, tá Kwaterá miáłá bydź ná 5. mil okrągła, ále byłá ſpalona od Tátárow Roku 1571. Oblana Rzeką Jaguſas wpadáiącą w Rzekę Moſkwę, tám naywięcey kupczą drwámi, y budynkámi drewniánemi przychodzącemi rzeką ná ſtátkách. 4. Kwaterá zwána STRELICA SLAWODA dla tego, że tám mieſzkáią Muſkieterowie, álbo Strzelcy, dla ſtraży Cárſkiey, położona ze Strony Tátárſkiey, drewniáne máiąca budynki, Jan Bázylowicz poſtáwił ią, y tám náznáczył mieſzkánie żołnierzom Cudzoziemſkim, názwáwſzy Nacilki, dla tego, że tám naywiękſze deboſze żołnierſkie bywáły, y w tey Kwaterze nie ſiłá Moſkwy Goſpodarzow mieſzkáiących. To záś náyciekáwſza dla Cudzoziemcow widzieć tám w Mieſiącu Grudniu koło 2000. Domow drewniánych ná lodzie budowánych, dla Kupcow Wſchodnich Europeyſkich. Xiąże Galiſkin kazał tám poſtáwić murowány moſt o 12. Arkádách oſobliwey wyſokości, ktory tylko ieden w cáłey Moſkwie, lubo záś ták wielkie Miáſto y ludne, ále nie ma Karet nád 300., bo tám koláſek naywięcey záżywáią. Ludzie támeczni ſą bárdzo ſzpetni y czarni chociáż ſie uſtáwicznie kąpią w wánnách ſuchych y mokrych, ktore ſą wyſtáwione ták ná męſzczyzny iáko y białegłowy.

WŁODZYMIERZ.

TA Prowincyá ieſt między Niſiwogorodem, Morduatámi, Rezanem y Susdalią. naymnieyſza nád inne w Moſkwie, ále obfituiąca w urodzáie, y láſy bárdzo pſzczolne, ma Miáſto znácznieyſze Włodzymierz nád Rzeką Klezmą, zmocnione drewniáną Fortecą, y Zámkiem drewniánym.

CZERNIECHOW.

TO Xieſtwo álbo Woiewodztwo przedtym do Polſki należące, ále zá Krolá Jáná III. odebráne przez Moſkwę, ma Miáſto tegoż imienia bárdzo máłe ále mocne, o czym było obſzerniey pod Woiewodztwem Czerniechowſkim w Polſzcze.

NOWOGROD SIEWIERSKI.

TO Xięſtwo ieſt między Worotynem, Smoleńſkiem, Czerniechowem, y Kijowem y Litwą, od ktorey przedtym dependowáło, ma Miáſtá Breńſko, y Nowogrod Siewierſki nád Rzeką Deſną Stołeczne tego Kráiu

WOROTYN.

TO Xięſtwo grániczy z mnieyſzą Tátáryą, Moſkwą y Rezanem, obſzerne ále pełne iezior y láſow, y nie ludne, ná Południowey ſtronie ludzie ſieią prywátnie, á po ſiewie uciekáią, podczás záś żniw armuią ſię iák ná Woynę ná żniwo, áby od Tátárow nie byli zábráni, ktorzy iednák ich wielu zábieráią.

WOROTYN Miáſto Stołeczne nád Rzeką Okką, ufortyfikowáne Cyttádellą dla dánia odporu ſwáwoli Tátárſkiey.

REZAN.

TO Xieſtwo położone nád Okką grániczące z Ukrainą, ieſt długie od Wſchodu do Záchodu ále nie ſzerokie, tám ſię záczyna Rzeká Tanais, ieſt obfituiący w zbo-

w zboża, y ludne, miało przedtym właſnych Xiążąt ale przyłączone do Moſkwy od Janá Bázylego Cárá.

REZON Miáſto Stołeczne, y nayznácznieyſze w tym Kráiu, nád Rzeką Okką, było przedtym wielkie y bogáte, ále od Tátárow zdezolowáne Roku 1568., ma ſwego Arcybiſkupá.

NOSINOWOGROD.

TO Xięſtwo grániczy ná Pułnoc z Uſtyugą, ná Záchod z Suſdalem, y Włodzymirzem, ná Południe z Morduatámi, ná Wſchod z Czeremiſſami, ieſt wielkie y obſzerne, ále wielkich puſtyń pełne oblane Rzeką Wolgą od Záchodu do Wſchodu, ma Miáſtá znácznieyſze WASSILIGOROD, y NOSINOWOGROD Stołeczne, położone bliſko Okki, y Wolgi rzek wielkie y obronione Cyttádellą.

WŁADZA DUCHOWNA W MOSKWIE.

NArod Moſkiewſki ieſt tey pretenſyi, że u nich Wiárá S. ieſt záſzczepiona od S. Jędrzeiá Apoſtołá, á potym wſkrzeſzona od S. Antoniego, ktory tám miał przebyć przez Morze Medyterráńſkie, y przez Oceán, á po nim S. Mikołay Biſkup Mireńſki tám miał przyść, y wielu Biſkupow ſwięcić, ále potym Tátárowie mieli zágubić tę S. Wiárę, czemu ſię nie trzebá dziwować, że ten Národ niewiádomy tákie bayki ſieie. Hiſtorye Greckie lepiey informuią y przypiſuią Religią Chrześciáńſką wprowádzoną w Ruſkie Páńſtwá od Olki á ná Chrzcie S. názwáney Heleny Xiężny Ruſkiey, okrconey w Konſtántynopolu Roku 914. przez Pátryárchę Teofilá, tey potym Wnuk Włodzimierz Xiąże Ruſki zmocniwſzy ſię w Ruſkich Kráiách wſzczepił tám Wiárę S. bo uczyniwſzy ligę z Cesárzámi Greckiemi Konſtántynem y Bázylim okrcić ſię kazał z wielą poddánych Roku 987. dla czego Mikołay Chryzobergo Pátryárchá Konſtántynopolſki poſłał z nim Arcybiſkupá Kerſoná, ktory mu konſekrował Metropolitę w Kijowie, y Biſkupow w wielu Miáſtách pobliżſzych, y dla tego podobno támeczny Národ po Bogu, y po Náyś. Mátce naypierwſzego weneruie S. Mikołáiá, że pierwſzy Pátryárchá Mikołáy wſzczepił im Wiárę S. Sukceſſorowie potym Włodzimierzá podzieliwſzy ſię Ruſią, iedni ſzczeſliwie rozſiewáli Wiárę S. inni záś w Pogáńſkich ciemnościách zoſtáwili ią, y ták ktorzy widzieli wzmácniáiącą ſię Wiárę S. erygowáli záraz káżdy w ſwoim Xięſtwie lub Páńſtwie Biſkupſtwá należące do Juryſdykcyi Pátryárchy Konſtantynopolitáńſkiego, ktorym potym dáli imioná ná Concilium Chalcedońſkim. Ciż Arcybiſkupowie byli áż do Wieku XVI. ále uważáiąc to, że mieli iednego Páná ſwieckiego, życzyli też ſobie iednego Duchownego, y ták Jeremiáſz Pátryárchá Konſtántynopolſki, będąc wygnány z ſwoiey Stolice od Uzurpatorá Metrofaná, uſzedł do Moſkwy, y ofiárował Cárowi támecznemu konſekrować mu Głowę Koſciołá, y Religii, co akceptowáwſzy Cár, wybrał ná tę godność Jobá, ktory był názwány pierwſzym Pátryárchą Ruſkim Roku 1588. Ten Job był wygnány od Cárá Demetryuſzá, ktorego zowią fałſzywym, o ktorym mowiliśmy wyżey, co ſię ożenił z Mniſzkowną Woiewodzánką Sendomierſką, dla tego że ten Cár chciał ziednoczyć Religią Moſkiewſką z Rzymſką, ále iego Sukceſſor Bázyli wygnał Ignácego inweſtyowánego od Demetryuſzá, á ſubſtytuował Hermogenesá, y ten potym zrucony, á po nim náſtąpił Jozef, po tym Jozaph, ná koniec Nikon, ktory był nayrozumnieyſzy nád innych, ále y ten pokłuciwſzy ſię z Cárem Alexym był wygnány, dość ná tym, że ledwie ktory z nich w ſpokoynym honorze umárł.

PATRYARCHA Moſkiewſki bywa obierány od Práłátow ſwoiey Juryſdykcyi, ktorzy zgromádziwſzy ſię w Koſciele, y zgodziwſzy ſię ná dwoch álbo trzech nominuią ich Cárowi, ktory z niemi determinuie záſłużeńſzego. Intrátá iego naymniey Milion wynoſi, ma wielką Władzą, bo od niego nie idzie Appellacya w Duchow h Spráwách, ma Páłác ledwo nie iednákowo wſpániały iák Cárſki, Koſcioł Pátryárchowſki názwány Jeruzálem, dedykowány S. Troycy fundowány z Włoſką

od

od Cárá Janá Bázylego Tyraná, przy ktorym ieſt dzwon ledwie nie naywiękſzy nád wſzyſtkie Chrzeſciáńſkie, y ma koſztować 500000. Ma Koſciołow w tym Mieſcie koło 2000. z wſzyſtkiemi rachuiąc Páráfiámi, Kláſztorámi, y naymnieyſzemi Kápliczkámi, ktorych tu naywięcey ieſt. Jego Juryſdykcye ſą iedná zwáná ROSKROD, gdzie konſerwuią Práwá y Konſtytucye iego Koſcioła. Druga SUSNI gdzie ſię Sądy odpráwuią tykáiące ſię Religii w rożnych zwyczáiách. 3. KASANOR, gdzie intráty wſzyſtkie zbieráią ná Pátryárchę. Ma ſwego Archidyákoná, ktory ieſt iego Wikárym y Protodyákonem. Pátryárchá y Metropolitáni záwſze ſą ubráni w Stroiu Pontyfikálnym, czyli w kárycie iádą czyli ná koniu, y Krzyż przed ſobą noſić záwſze każą iednemu ſłudze z głową odkrytą ták iák y drudzy, Kapy ich ſą przyozdobione dzwoneczkámi w około, Práłát záś káżdy trzyma w ręku Koronkę długą do ſámey ziemi, y záwſze ſię modli ná niey. Ich znáczne Nabożeńſtwá záwiſły ná Proceſſyách odpráwiáiących ſię z wielkiemi Ceremoniámi, wſzyſtko Duchowieńſtwo idzie przybráne Kápámi bogátemi, y niektoremi perłámi ſádzonemi, ále bez porządku wſzyſcy kupą, káżdy Xiądz nieſie co w ręku, iedni Kſięgi, drudzy Krzyże, inni Paſtoráły, ci ktorzy idą przy Pátryárſze, nioſą iedni Obrázy złotem, ſrebrem, kámieniámi bogátemi przybráne, Nayś. Mátki; drudzy Krzyże wielkie, bogáte, y częſto dla ciężaru dzwigáne od 4. Xięży, inni idą z Ewángelicznemi Kſięgámi, ktore ſą ták bogáte, że wynoſzą około 10000. czerwonych złotych, po nich idą Opáci, po tych Metropolitowie, po nich Pátryárchá przybrány ná głowie Tyárą ná kſztáłt Pápieſką, ále bez trzech Koron, temu aſſyſtuie pod rękę prowádząc Cár, álbo ná iego mieyſcu naypierwſzy Pan. Przed tą záś Proceſſyą idzie wiele ludzi, przodem nieſiący iedni deſki inni piaſek dla uſtánia drogi. Nabożeńſtwo wſzyſtko Moſkiewſkie záwiſło ná Mſzách, ktore ſię po Pułnocy u nich odpráwuią, ludzie w Koſciele nigdy nie ſiedzą, Modlitwy ich wſzyſtkie w Medytácyách, bo wiele ieſt nie umieiących áni pisáć, áni czytáć, ták iáko y Xięży.

PRAŁACI w Moſkwie dzielą ſię ná Metropolitow, Arcybiſkupow, y Biſkupow. Metropolitow ieſt 4. máiący Stolice w Stołecznych Miáſtách; ieſt ieden w Moſkwie, ktory ieſt Koadjutorem Pátryárchy, y drugi w Nowogrodzie wielkim. Arcybiſkupow ieſt 8. mieſzkáiących w Miáſtách Stołecznych Prowincyálnych. Biſkupow tylko dwoch. Po Práłátach tych, dzieli ſię Duchowieńſtwo ná Swieckie y Zákonne. Swieckie dzieli ſię ná Arcypápow iákoby Dziekánow wioſkowych. Ná Pápow iákoby Plebánow y ná Dyákonow iákoby wſzyſtkich innych Xięży. Może káżdy w to Duchowieńſtwo wniść byle umiał czytáć, pisáć y ſpiewáć. Stroy ich ſutánná, ſukniá, á ná ſukni káptur długi, y laſká w ręku názwána Poſoch. Jałmułká ná głowie, ktorey kiedy nie ma ná głowie wolno go tráktować iák ſwieckiego człeká. Práłáci żenić ſię nie mogą, y czynią Vota Zákonne złączone z zákazánym iedzeniem miesá y picia winá. Máią wielkie intráty ták w Dobrách iáko y w dziesięcinách. Dyecezye máią wielkie y obſzerne. Inni Xięża ſą bárdzo ubodzy, żenić ſię mogą byle nie z Wdową, y tylko z iedną, y ci ſię tylko ordynuią Ceremoniálnie, bo im tylko włoſow troche zdeymuią z głowy, á iáłmułkę kłádą, nie máią żadnego Charakteru, ták, że im wolno wrocić ſię do Stánu ſwieckiego z pozwoleniem Stárſzego.

Zákonnicy y Zákonnice ſą wſzyſcy S. Bázylego Profeſſyi, máią Reguły bárdzo oſtre y ledwo obſerwowáne, Kláſztory záś bárdzo wſpaniáłe, y bogáte.

Mniſzy álbo Zákonnicy máią ſwoich Archimándrytow, ná kſztáłt náſzych Opátow, Kilarow ná kſztáłt Przeorow, Igumenow Magiſtrow Nowicyátu.

Zákonnice záś nie máią żadney Pánny, tylko ſáme Wdowy álbo Mężátki, opuſzczone od Mężow á tám zámknięte, y nie máſz żadney młody, tylko wſzyſtkie w leciech, álbo chore álbo ubogie. Wolno záś do Zákonu wſtępuiącym część Dobr zápisáć Kláſztorowi, ále oſtátek Dziedzicowi, máią godziny ſwoie do Nabożeńſtwá, żyią tylko rybámi ſłonemi, miodem, mlekiem, ſyrem, ziołámi, y innemi leguminámi.

Oprocz zwyczáynych Poſtow u Moſkwy w Piątki, y we ſrody, obſerwuie ten Národ rożne inne, iáko to Siedmioniedzielny z námi. Drugi záczáwſzy oſmego dniá po Swiątkách áż do 29. Czerwcá. Trzeci od pierwſzego dniá Sierpniá áż do 16. Czwarty od 12. Liſtopádá áż do Nowego Roku.

Wiárá Moſkiewſka ieſt ná kſztáłt Greckiey, z ktorą ſię mocno trzymáią, y z Grekámi kommunikuią, dla czego Cár Moſkiewſki poſyła corocznie Pátryárſze Konſtántynopolitáńſkiemu około 3000. Tálerow ná znák iedności z iego Religią.

Moſkwá

Moſkwá wierzy w reálną obecność, y Tranſubſtancyacyą, weneruią lub adoruią Nayś. Sákrament, Oſtátnie Pomazánie dáią chorym, y Nayś. Sakrament, przed ktorego używániem ſpowiádáią ſię, y kommunikuią záwſze ná Wielkánoc káżdą, modlą ſię zá Zmárłych, wzywáią Swiętych, Poſty obſerwuią, y mortyfikacye, y czczą ták Obrázy iáko y Relikwie Swiętych Páńſkich.

KOSCIOŁY ich ſą ná kſztált Greckich dyſponowáne, máiące zwierzchnią y ſrednią dziurę, Ołtarz ieſt przykryty, we ſrodku iey ieden Seráfin, pod ktorego Statuą ieſt Kielich do Mſzy, ná lewey ſtronie Ewángeliczna Kſiąſzká, ná práwey záś Krucyfix málowány leżący, po ſtronách innych Koſciołá ſą Obrázy, y káżdy Páráfián ma ſwoy Obraz, y mieyſce, gdzie ſię modli do Obrázu, do ktorego applikuie Nabożeńſtwo ſwoie &c. &c.

Chrzeſt ich záwiſł ná zmaczániu Dzieci w Wodzie, ták iák w pierwſzym Koſciele było, do czego były Dyákonki, ktore rozbierały Dzieci dla zmaczánia ich nágich w wodzie, co obſerwuią Moſkale, y reiteruią Chrzeſt, kiedy kto ná ich Religią ſię odważy iść. Bierzmowánie ich ná kſztált Greckiego w ten czás kiedy Xiądz krci, y záraz wiąże do Szyi Dzicięcia Krzyż, ktory do śmierci trzebá chowáć dla zánieſienia go do Ziemie Swiętey, przy ktorym dáie Atteſtacyą Pleban y wieſza ná Krzyżu, chowáiąc iuż w grob umárłego, że żył po Chrzeſciáńſku, y z tym Krzyżem y Atteſtacyą ma iść do Ráiu.

NABOZENSTWO Duchowne álbo Officium odpráwuie ſię ięzykiem Kráiowym álbo Słowáckim, y dzielić ſię może ná Mſzą y ná Brewiarz, Mſzá ſię odpráwuie zwyczáiem Greckim, ktorą názywáią S. Bázylego álbo S. Chryzoſtomá. Odpráwuie ſie iedná tylko o godzinie dziewiątey, ludzi nie ſiłá bywa w dni robotne, ále w Niedziele y w Swiętá bárdzo wiele. Konſekruią záś w Chlebie kwáſzonym po Grecku. Brewiarz odpráwuią ná Nieſzporách, Jutrzni, y ná Południe, y ſpiewáią go iák u nás w Koſciele. Kazániá bywáią z rzadká, czytáią záś Homilie Ewángeliczne po Słowácku, Zywoty Swiętych tego Kráiu. Rozwody tám bárdzo ſnadne, ále trzeciey żony iuż nie wolno bráć.

NOWY ROK u nich záczyna ſię w Wrzeſniu, Chronologia od záczęcia Swiátá 5519. przed Chryſtuſem Pánem. Charakter ich Grecki ále iednák rożniący ſię. Mogliby bydź uczeni, ále nie máią Szkoł publicznych, ktore że tylko chciał Nikon Pátryarchá poſtánowić, relegowány o to, y dla tego nie ſą uczeni, y kiedy Kweſtyá im ſię záda iáka, odpowiadáią, że nie máſz tylko Bog, á Cár. Ich naywiękſza náuká pić, á tytoń kurzyć, trzymáią o ſwoiey Wierze naylepiey, że ieſt nayczyſtſza. W Moſkwie Lutrom y Kálwinom pozwaláią, á Kátolikom nigdy.

ZEBRANIE GEOGRAFICZNE
W MOSKWIE.

	Wieki
Moſkow, Moſcua, Pátryárchát ma erygowány Wieku - - - -	XVI.
Nowogorod Weliki, Novogordia Magna, Metropolią ma erygowáną - -	XI.
Roſtow Roſtovia, Metrop. erygow. - - - - - - - -	XII.
Caſan, Caſanum, Metrop. eryg. - - - - - - - -	XVI.
Sarſkoi, Cæſaris Caſtellum, Metropolita mieſzka w Moſkwie - - -	XIV.
Wologda, Vologda, Arcybiſkupſtwo erygow. - - - - -	XIV.
Rezan, Reſania Arcybiſk. - - - - - - - - -	XII.
Suſdal, Suſdalia, Arcybiſk. - - - - - - - - -	XII.
Tuwer, Tuveria, Arcybiſk. - - - - - - - - -	XIII.
Tobols, Tobolſca, w Syberii Arcybiſk. - - - - - -	XVI.
Aſtrakan, Aſtracanum, Arcybiſk. - - - - - - -	XVI.
Pleſkow, Pleſcovia, Arcybiſk. - - - - - - - -	XII.
Archangel, Archangelopolis, Arcybiſk. - - - - - -	XVI.
Smoleńſko, Smolenſcum, Arcybiſk. - - - - - - -	XVI.
Colom, Columna, Biſkupſtwo eryg. - - - - - - -	XIV.

O Syberyi należącey do Moſkiewſkiey Monárchii wolno niżey obáczyć pod Azyą, do ktorey części Swiátá należy.

UKRAINA.

TA Prowincyá názwána ZIEMIĄ KOZACKĄ ieſt położona między Moſkwą, y Tátáryą Mnieyſzą, ma ná Wſchod Rzekę Don. Imię Kozákow idzie od KOZY, ktore im dáne w ten czás, kiedy ſię ſkupiáli Ruſcy ludzie prędcy y odważni, á ná Wioſnę opuſzczáli Domy, żony, dzieci, y ſchodzili ſię ná pewne Wyſpy nád wpadkiem Dniepru bliſko Peruwizá z kąd názwáni ZAPOROWSCY. Z tych tedy Wyſp wyieżdżáli ná Morze czarne iedni, drudzy do Natolii, inni áż do Trebizondy, y Synopy, y zbliżáli ſię áż o dwie mili od Konſtántynopola dla zdobyczy rożnych, y z tey przyczyny od ſzybkości iákoby Kozy Kozácy názwáni. Stefan Bátory Krol Polſki tych Kozákow przyiął był do ſłużby, y ná 6000. ich penſyą płácił, osádziwſzy ich ná Wołyńſkich y Podolſkich grániców, dla bronienia Kráiow przeciw Tátárom, y Hetmaná im náznáczył, o czym wolno czytáć obſzerniey przy opisániu Ukrainy Polſkiey pod Woiewodztwem Kijowſkim, tu záś doſyć mi námienić, że ciż Kozácy Ukráińſcy podnioſſzy Rebellią przeciw Polákom, z ktorymi Polſká miáłá co do czynienia przez długi czás, rozdzielili ſię ná 3. częśći. Jedni názwáni WIERNI, ktorzy ſię Polſzcze poddáli, y mieſzkáią ná Wołyniu, drudzy MOSKIEWSCY, ktorzy mieſzkáią koło Kijowá, y pozwolone ſobie od Moſkwy máią Miáſto Kijow. Inni NIE WIERNI iákoby Rebellizánci, ktorzy ſię poddáli Cárowi Tureckiemu, y mieſzkáią między Dnieprem y Tátárámi Oczákowſkiemi, gdzie máią Miáſto ſwoie Stołeczne Korſun.

RELIGIA Kozácka ieſt Grecka, y máią ſwego Metropolitę w Kijowie Moſkiewſcy, y inni, ktorzy do Unii nie przyſtąpili. Ktorzy záś przyłączyli ſię do Unii, máią ſwego Metropolitę we Lwowie, y Władykow iákoby Biſkupow w Miáſtách Ruſkich w Polſzcze, o czym obſzerniey pod Biſkupámi Polſkiemi. O Kozákách Sickich wyżey pod Woiewodztwem Kijowſkim.

TATARYA MNIEYSZA.

TEn Kray zowie ſię tákże TATARYĄ PEREKOPSKĄ, álbo Krymeyſką, położony ieſzcze w Częśći Europeyſkiey, należący do Turkow.

Grániczy ná Pułnoc z Ukráiną, ná Wſchod Rzeká Don dzieli go od Cyrkaſow, ná Południe Morze Czarne, ná Záchod záś Dniepr dzieli go od Tátárow Oczákowſkich. Tá Prowincyá dzieli ſię ná dwie Częśći Generalne, ná Tátáryą Nogacką, y ná Tátáryą Krymſką.

Tátáryá Nogácka czyli Nochayſka zámyka w ſobie cáły Kray z tę ſtronę Wyſpy Krymeyſkiey, nie ma w ſobie áni Miáſt, áni Wſiow, oprocz iednego AKADA, ktory Moſkwá Turkom odebráłá Roku 1696. Tátárowie Nochayſcy mieſzkáią pod Domámi iákoby námiotámi, ktore z iednego ná drugie mieyſce przenoſzą według ſłużących im páſtwiſk dla bydłá, ktorego wielkie ſtádá konſerwuią, á naywięcey owiec, koni, wielbłądow, w ktorych ich wſzyſtkie ſą bogáctwá.

Tátáryá Mnieyſza, álbo Perekopſka ma ſwego Cháná, iákoby Xiążęciá Partykulárnego z Fámilii Gerejow hołduiącego Cárowi Tureckiemu, y to twierdzą, że gdyby z Fámilii Ottomáńſkiey brákło Sukceſſorá, on by był intronizowány ná Ceſárſtwo Tureckie, iego Rezydencyá záwſze w Mieſcie Baſieray.

KRYMEA położona na Morzu Czarnym ná kſztáłt Wyſpy od dáwnych názwána *Herſoneſus Scythica*, od drugich *Taurica* y *Cymmeria*, dla tego, że tám mieſzkáli Scytowie, Táuryſkowie, Cymmeryowie, inni ią názywáli *Herſoneſus Pontica*, dla tego że ieſt położona ná Morzu Czarnym zwánym *Pontus Euxinus*, ktory ią oblewa ná Południe y ná Záchod, á ná Wſchod Morze ciáſne Kaffowe dzieli ią od Cyrkaſow, ná Pułnoc záś Morze Zábaczne álbo Meotis y iezioro zwáne Sura

Morzi,

Morzi, y nie wielki Iſtm álbo ięzyk ziemſki ſzeroki ná ćwierć mili, ktory tę Wyſpę łączy z Tátáryą Perekopſką, y Nogayſką. Żeby zás ten Kray był nie doſtępny, Tátárowie wyrobili iednę Wyſpę uczyniwſzy wielką foſſę od ieziorá Sura Morzi áż do Golfu Czarnego Morzá zwánego Nigrepoli.

Tá Wyſpá ma w ſobie wielką obſzerność, y iáko twierdzą, że ieſt wielka iák Morea, máiąca w około 100. mil, nie ieſt zbytnie oblana rzekámi, ále Ziemię ma żyzną, y obfituiącą naywięcey w proſá, ktorych tám wiele ſieią, y z nich chleb iedzą, przy tym w páſtwiſká, y owoce obfituie, ále winá áni oliwy nie ma. Beſtyi dzikich áni drápieżnych nie konſerwuie w ſobie, y z tey przyczyny tám owce, konie, wielbłądy y inne bydłá ná noc zoſtáwuią w páſtwiſkách, w lecie, y w zimie, ile że te beſtye wzwyczáione ſą, że tám gdzie ſię páſą, ſnieg ſobie ſáme nogámi ordzucáią. Morze y ieziorá ſą bárdzo rybne. Jeziorá máią tákie, ktore kiedy zmárżną ludzie támeczni lud z nich wycináią, ktory z ſiebie wydáie ſol lodowátą do pokármu ſłużącą, y onę z tą wolnością bierą iák wodę. Oprocz záś mięs bydlęcych, ktorych tám doſtátecznie máią, iedzą y końſkie mięſo z wielkim ſmákiem, y zá naydelikátnieyſzą ſobie potráwę máią Pánowie Tátárſcy zrebięce mięſo.

Lud támeczny ma wſzelką wolność, y żon ſiłá chcą, tyle poymuią, máią záś też ſáme zwyczáie, co y w Większe Tátáryi, o ktorey wolno widzieć niżey pod Azyą. Ludzi mieſzkáiących ieſt bárdzo wiele w tym Kráiu oſobliwie więźniow bárdzo ſiłę, ktorych zábieráią y krádną z pobliſkich Kráiow, y ma ſię znaydować ná tey Wyſpie około 80000. Wioſek, hándle wielkie máią z ludźmi, ktorych przedáią Turkom, Arabom, Żydom, Grekom, Armenom, przyieżdżáiących tám kupować Ludzi. Ma Miáſtá znácznieyſze Perekop, Krym, Bachaſeray, Kazelow, Mankup, Baluklawa, Karazu, Kercy, Pantyko, Kaffa &c.

BACHASERAY Miáſto Stołeczne położone we ſrodku tego Kráiu nád Rzeką Kalbartá, rezydencyonálne Cháná Tátárſkiego, ma bydź nie ſzpetne Miáſto y obſzerne.

KRYM nád Rzeką Gerukezu názwáne od dáwnych Cymmerium á teraz tylko Wioſká.

PEREKOP álbo OR, nád Iſtmem łączącym Krymeą z Tátáryą Nogayſką máłe Miáſto ále obronne iedną Fortecą.

CAFFA Miáſto położone przy ſtronie Krymei, ma Port naylepſzy ná Czarnym Morzu y naybeſpiecznieyſzy, obſzerne, máiące około 4000. Domow Tátárſkich á Chrześciáńſkich 2000., te záś Domy wſzyſtkie ſą lepione z ziemi. Miáſto to obronione dwiemá Fortecámi, z ktorych w iedney mieſzka Beglerbegli álbo Superintendent Turecki, bo to Miáſto należy do Turkow od dáwnych zwáne *Theodoſiopolis*. Genueńczykowie podczás Woyny Paleſtyńſkiey w XIII. Wieku odebráli byli to Miáſto, ále Machomet II. odebrał im ie R. 1475. y do tąd ieſt w ręku Tureckich. Támeczny grunt ieſt ſuchy y piaſzczyſty, wody bárdzo nie zdrowe, ále Powietrze zdrowe, nie wiele ma ogrodow to Miáſto w około, y ieżeli ſą, to bez żadnych fruktow, ále z inſzych wſiow donoſzą doſtátecznie, wſzyſtko tám ieſt drogo oprocz ſkopowego mięsá, ktorego doſtánie zá 5. ſzelągow font, máſło y inne nábiáły tákże bárdzo tanie. Hándluie naywięcey rybámi ſłonemi, kawiorámi, ktore idą z Meotydu ná cáłą Europę y do Indyi, około brzegow tey Wyſpy poławiáią ſię ryby wielkie y tłuſte, z ktorych iedná ważyć może 900. fontow, á to z przyczyny, że w to Morze naywiękſze Rzeki z Europy wpadáią, iáko: Dunay, Dniepr, Dnieſtr &c. y z inſzych Stron Azyátyckich, z ktorych iák ſię tám doſtáną ryby, záraz tłuſcieią, bo wodá támeczna ieſt y tłuſta y ſłona, hándluią tákże ſolámi, nábiałámi, owsámi, y innemi zbożámi, ktore przewożą do Konſtántynopolu, y w inſze Kráie. To Miáſto dáie tákże ſwoie imię Morzu zwánemu CAFFA położonemu między mnieyſzą Tátáryą ná Záchod Słońcá, y między Cyrkasámi ná Wſchod, zwánemu od dáwnych Bosforem Cymmeryiſkim. To Morze ieſt ciáſne ná kſztáłt Kánáłu, ktorym okręty przechodzą z Morzá Zabbacha zwánego, do Morzá Czarnego.

O Większey Tátáryi y o Syberyi należącey do Moſkwy wolno obáczyć pod Azyą, do ktorey Części Swiátá należą.

PAN-

PANSTWA WSCHODNIE.

PO zebránych z wielu Autorow Geografow, Chronologiſtow, y Hiſtorykow Monárchiách Páńſtw Záchodnich, przyſtępuię teraz do opisánia Páńſtw Wſchodnich, ktore Konſtantyn Wielki Ceſarż naypierwſzy oddzielił od Páńſtw Záchodnich.

PANSTWA WSCHODNIE podczás odłączenia ich od Páńſtw Záchodnich zámykáły w ſobie Węgry, Tranſylwanią, Walachią, Moldawią, Tracyą, Macedonią, Pont, Azyą, y Egipt. W tych Páńſtwách pánowáli Sukceſſorowie Konſtantyná Wielkiego Ceſarzá pod Imieniem Cesárzow Wſchodnich, o ktorych wolno czytáć ná początku Páńſtw Europeyſkich pod Ceſarzámi Záchodniemi, bo lubo przez długi czás Cesárſtwá, álbo Imperium Záchodnie ięczáło pod iárzmem wielu Národow Bárbárſkich, iednákże Cesárze Wſchodni do tąd Rząd ſwoy we Włoſzech utrzymowáli, y honor naywyżſzy Monárchii iákoby całego Swiátá, pokąd Pan Bog nie wzniecił Heroicznego záwſze ſercá Károlá Wielkiego Krolá Fráncuſkiego, ktory wykorzeniwſzy Pogáńſkie y Heretyckie Národy naypierwey z Włoch Lombardow, y innych z inſzych Páńſtw Cesárzem Záchodnim był koronowány od Leoná III. Papieżá y przyznány nim od Ireny Cesárzowy Wſchodniey, od ktorego kontynuowałem Procedencyą Cesárzow Záchodnich, zákończywſzy ná Konſtántynie VI. Cesárzu Wſchodnim Procedencyą Cesárzow Wſchodnich, ktory po Leonie IV. pánował wraz z Mátką ſwoią Ireną, y od niey oślepiony, ále y Irenę po pięcioletnim pánowániu od Niceforá Stryiá Konſtántyná oſlepionego ná Wyſpę Lesbos wygnána, po ktorey

NICEPHORUS Rząd Wſchodnich Páńſtw obiął, Cesárzem proklamowány, Wielki Prześládownik Chrześcián Práwowiernych, bo Mánicheyſkiey Sekcie przychylny, przeciw Bulgárom woiuiąc zábity R. 811. po nim

MICHAŁ *CUROPALATES* zięc iego náſtąpił, ále y ten przeciwko Bulgárom nieſzczęſliwie woiuiąc przegrał, y Mnichem zoſtał R. 813.

LEO V. Armenin Hetman Woyſk Michałá od Woyſká Cesárzem obwołány, wielki Prześládowcá Obrázow zábity w Koſciele R. 820. po nim

MICHAŁ zwány *BALBUS*, záboycá iego oſiádł Tron, áni Wiáry, áni poczciwości máiący Prześládownik Kátolikow, y Obrázow, umárł R. 829.

THEOPHILUS Syn po nim pánował, Nieprzyiaciel Obrázow od Sarácenow zbity w Apprehenſyą wpadł, umárł R. 841. po nim

MICHAŁ III. oſiádł Tron, z Mátką Theodorą wraz rządził ſzczęſliwie, ále wygnáwſzy Mátkę Sardánápálá náſládował, y zábity w Piiáńſtwie R. 867.

BAZYLI Mácedończyk po nim pánował, Kátolikom ſprzyiáiący, Obrázy przywrocił, Sarácenow znioſł w wielu okázyách, umárł Roku 886.

LEO VI. Syn po nim oſiádł Tron, pobożny y mądry, umárł R. P. 911.

ALEXANDER Brát po nim pánował, wielki deboſznik, w piiáńſtwie umárł Roku 912.

KONSTANTYN VII. Syn Leoná oſiádł Tron, pod opieką Zoy Mátki rządził 7. lát, mądry y rozumny Monárchá wyniknął, y pięknie rządził, umárł R. 956.

ROMANUS *PORFIROGENES* III. Syn po nim pánował, Sardánapálá náſládował w niecnotách, w ktorych wyniſzczony umárł R. 963.

NICEPHORUS *PHOCAS* od Woyſká Cesárzem proklamowány zábity R. 969.

JAN *ZIMISCES* po nim obrány Cesárzem pánował pięknie y pobożnie, Bázylego, y Konſtántyná Synow Romána III. uczcił, Bulgárow, Scytow, y Turkow znioſł, ále powracáiąc z Tryumfem, otruty umárł Roku 976.

BAZY-

BAZYLI II. y KONSTANTYN VIII. Synowie Romána III. wraz po nim pánowáli, Bázyli Bulgárow znioſł, 15000. w niewolą wziąwſzy, ktorym wſzyſtkim oczy wyłupáć kazał, oprocz 150. ktorym tylko po iednemu oku zoſtáwił, dla zá-prowádzenia innych Sámuelowi Krolowi Bulgárow, Sycyłią y Puilią Ottonowi II. Cesárzowi Záchodnemu wydárł, przy pomocy Sarácenow, ktorych sám potym nie mogł wygnáć, umárł Roku 1025. Konſtantyn po nim 3. látá pánował, umárł Roku 1028.

ROMANUS Zięc iego po nim oſiádł Tron, od żony otruty umárł R. 1034.

MICHAŁ *PAPHLAGO* z żoną Romána Cesárzem proklamowány, ále Mnichem zoſtał, 7. lát, y oſm Mieſięcy pánowáwſzy, umárł pobożnie Roku 1041.

MICHAŁ *CALAPHATAS* Synowiec po nim náſtąpił ále zrucony Roku 1042.

KONSTANTYN IX. ożeniony z Zoą Romána y Michałá żoną Tron oſiádł, zá niego Turcy Perſyą záwoiowáli, umárł Roku P. 1054.

TEODORA Sioſtrá Zoy po nim pánowáłá, umárłá Roku 1055.

MICHAŁ WOIENNY od niey przybrány pánował, ále uſtąpił dla ſtárości Roku 1056.

IZAAK *COMNENUS* od niego przybrány pánował nie długo, bo Mnichem zoſtał Roku R. P. 1059. gdzie ſwiątobliwie umárł.

KONSTANTYN X. od niego przybrány, rozumny, ále nie woienny, oſłábił Páńſtwo Wſchodnie náiázdámi Scytow, Roku 1067.

ROMANUS *DIOGENES* ożeniony z żoną iego, y z Tronem, od Turkow ná bátálii poimány potym wyzwolony, ále od Synow Konſtántyná oſlepiony, umárł Roku P. 1071.

MICHAŁ Syn Konſtántyná X. oſiádł Tron ále do Klaſztoru wtrącony R. 1078.

NICEPHORUS *BOTONIADES* po nim obrány Cesárzem, ále y ten dla ſtárości ſwoiey wtrącony do Kláſztoru Roku 1081.

ALEXY *COMNENUS* po nim obrány Cesárzem, ktoremu Turcy odebráli Wyſpy Sio, Lesbos, Rod, y Samos, umárł Roku 1118.

JAN *COMNENUS* Syn iego po nim oſiádł Tron, Tátárow, Hunnow, Serwow, Turkow, ná wielu bátáliách znioſł, pobożnie pánował, umárł Roku 1143.

MANUEL *COMNENUS* Syn iego po nim pánował, Chrześciáńſkie Woyſko Konrádá III. Cesárzá chlebem z trucizną zmieſzánym otruł, idące ná rekuperowánie Ziemi S. potym Mnichem zoſtał, ále prędko umárł Roku 1180.

ALEXY *COMNENUS* Syn iego po nim náſtąpił, ále od ſtryiecznego Brátá y opiekuná ſobie przydánego Andronikа, zábity Roku 1183.

ANDRONICUS záboycá iego oſiádł Tron, ále y ten dla nie poczciwych akcyi zábity po tyráńſku publicznie od Poſpolſtwá Roku 1185.

IZAAK ANGIOŁ *COMNENUS* po nim obrány Cesárzem, ále od Brátá ſwego Alexego ktorego wykupił z niewoli Tureckiey oſlepiony, y w więzienie wtrącony Roku 1195.

ALEXIUS *ANGELUS* Brát iego náſzedł Tron, ále od Alexego Syná Izáákа przy pomocy Woyſk Záchodnich idących do Ziemi S. pod Komendą Baldwiná VIII. Grafá Námurſkiego wygnány Roku 1203. Ten tedy Alexy Oycá ſwego wyzwoliwſzy z więzienia wraz z nim Tron oſiádł, ále Poſpolſtwo przeciw nim rebellią podnieſło, od ktorego

ALEXIUS *DUCAS* zwány *Murzulphus* Cesárzem obrány, ktory kazał zábić iák Oycá ták Synа, ále tenże sám od Baldwiná Wodzá Woyſk Záchodnich przy pomocy Wenetow z Tronu zrucony, y wygnány, á ná iego mieyſce

BALDWIN odebráwſzy pod ſwoię władzą Konſtántynopol Cezárzem obrány, y koronowány Roku 1204. udzieliwſzy znáczne Prowincye y Wyſpy Wenetom, ále chcąc attakowáć Adryánopol gdzie uſzli Xiążętá Greccy od Janá Krolá Bulgárow, idącego im ná ſukkurs wzięty w niewolą y zábity 11. Mieſięcy pánuiąc.

HENRYK Brát iego Graf Flándrſki po nim náſtąpił, umárł Roku 1216.

PIOTR *CORTINIACUS* po nim od Fráncuzow y Wenetow obrány Cesárzem y koronowány w Rzymie od Honoryuſzá III. Papieżá, ále nie doiecháwſzy do Konſtántynopolá w gorách Albáńſkich od Grekow zábity Roku 1221.

ROBERT Syn po nim náſtąpił, umárł Roku 1228.

BALDWIN II. Syn iego dzieſiątoletni Cesárzem obrány, pánował do Roku 1261. ktorego od Michałá Paleologá Greckiego wygnány, y potym tylko pod próżnym Imieniem Cesárzá żył, iáko y Syn iego Filip, umárł tenże Baldwin w 11. lát po wygnániu ſwoim, y ták tylko przez 57. lát, 3. Mieſiące y 11. dni Cesárſtwo

Wſchodnie było pod Władzą Záchodnich Fámilii, pierwey Grafow Flándrſkich, á potym Fráncuſkich. W ten czás záś kiedy Baldwin I. opánował Tron Konſtántynopolitáńſki, TEODOR *LASCARIS* Greckim Cesárzem był obrány, założy-wſzy Stolicę w Nicei Bityniyſkiey pánował lát 18., á po nim zięc iego JAN *DUCAS* pánował lát 33. po tym Syn iego TEODOR *LASCARIS* 4. látá pánował y Mnichem zoſtał, po nim JAN Syn iego náſtąpił oſmioletni pod opiekę Michałá Paleologá, od ktorego oſlepiony Roku 1261.

MICHAŁ PALEOLOG oſlepiwſzy Janá Woyſko zebrał, Konſtántynopol odebrał, y zupełną władzą pod Rząd Grecki przywrocił wygnáwſzy Látynow, ziednoczył Koſcioł Grecki z Rzymſkim ná Concilium Lugduńſkim II. zá manudukcyą Grzegorzá X. Papieżá, umárł Roku 1282.

ANDRONICUS Syn po nim oſiádł Tron, zá niego Azyą mnieyſzą Oſman Cár Turecki záwoiował, Andronik záś umárł Roku 1327., do Kláſztoru wtrącony od Wnuká ſwego, rozłączywſzy z nowu Koſcioł Grecki od Rzymſkiego, od Oycá iego ziednoczony.

ANDRONICUS II. Wnuk iego oſiádł Tron, umárł R. P. 1341.

JAN PALEOLOG Syn iego dziewiątoletni po nim náſtąpił, pod Opieką Janá Kantakuzená, ktory więcey rządząc iák Ceſarz, przymuſzony od Janá Paleologá do tego, że Mnichem zoſtał ná koniec, á Paleolog umárł Roku 1391.

MANUEL PALEOLOG Syn po nim náſtąpił, umárł Roku P. 1425.

JAN PALEOLOG Syn po nim náſtąpił, Koſcioł Grecki złączył z Łáciń-ſkim będąc sám przytomny ná Concilium Florenckim Roku 1439. z przyczyny wzięcia poſiłkow od Záchodnich Monárchow przeciw Turkom, ktorzy iuż zbli-żáli ſię dla záwoiowánia zupełnie Cesárſtwá Wſchodniego ále bez ſkutku, umárł Roku 1449.

KONSTANTYN XI. Syn po nim oſiádł Tron, przeciw Turkom ſzczeſliwie z początku woiował y attakuiących Konſtantynopol odpędził, ktorzy mu Hera-kleą wzięli; że záś obáwiał ſię, áby Brácią iego nie podſzyli ſię pod Protekcyą Tu-recką, wydzielił Demetryuſzowi Moreą Spartow, á Tomáſzowi Moreą Koryntyi-ſką, rozdzieliwſzy to Páńſtwo ná dwie Prowincye, ále y ták nie uſpokoił zázdro-ści między niemi, w ktorey obádwá udáwſzy ſię pod Protekcyą Turecką ſtrácili wraz y Páńſtwo odebráne od Turkow, zgubiwſzy y życie. Machomet II. záś ná ten czás Ceſarz Turecki chcąc profitować w zákłoconym Cesárſtwie Wſchodnim umyſlił attakować Konſtántynopol, iákoż zebráwſzy wielkie Woyſko przyſtąpił sám oſobą ſwoią pod Miáſto, z iedney ſtrony ſprowádziwſzy 400000. Woyſká, z dru-giey záś Morzem 200. okrętow y 30. Galer, ktore Miáſto z wielką ſiłą y mocą ze wſzyſtkich ſtron attakował od 9. dniá Kwietniá, á odebrał 9. Máiá, Konſtántyn miał bydź w tumulcie záduſzony ná ten czás, á Turcy 40000. ludzi zábili przez 3. dni kontentuiąc ſwoie Paſſye y okrucieńſtwá, ták w rábunkách Koſciołow, Pá-łácow, y ſklepow, iáko y w nie poczciwych akcyách. Konſtantyn Wielki Ce-ſarz wyſtáwiwſzy to Miáſto miał widzieć zſtępuiący ogień z Niebá, y tenże sám ogień podczás attaku Tureckiego miał bydź widziány zſtępuiący z Niebá, ktory widząc Sołtan począł myſleć o zwroceniu intencyi ſwoiey dobywánia Miáſtá, ále w tym momencie weyzráwſzy ná Miáſto miał widzieć tenże sám ogień wracáiący ſię do Niebá, y wymowiwſzy te ſłowá: Ze Bog umyka Miáſtu Protekcyi ſwoiey, ná záiutrz atták przypuſcił y dobył Miáſtá, ktorego dobywſzy, y przeieżdżáiąc po Mieſcie Machomet obáciwſzy ná iedney kolumnie wężá o 3. głowách kámiennego, w ktory ſpodem uderzywſzy roſciął go, y odtąd pokazały ſię w Mieſcie liczne węże. Przytym kazał potym ſtatuą koniá wyſtáwić, y ná nim ſiedzą-cego Człowieká, y odtąd záraz powietrze záczęło pánować w Konſtántynopolu, ktorego nigdy nie znáło to Miáſto, o czym wſzyſtkim piſze Chevreau Hiſtoryk Fráncuſki, y cytuie Leunklawá przytomnego przy tym attaku. Y ták to Miáſto nie-ſzczęſliwe od Konſtántyná Wielkiego Cesárzá wyſtáwione, zá Konſtántyná XI. wpá-dło w ręce Pogáńſkie, iáko y Cesárſtwo Wſchodnie, ták iáko y w inſzych Mo-nárchiách Darius pierwſzy fundował Monárchią Perſką, Darius Codomanus ią zá-gubił w Ręce Grekow; Kroleſtwo Rzymſkie od Brutusá zágubione pod Brutuſem tákże y Rzeczpoſpolitá Rzymſka záboycą Juliuſzá Cesárzá. Auguſt Ceſarz ſtwier-dził Cesárſtwo Rzymſkie, pod Auguſtulem od Gotow záwoiowáne &c. &c.

PAN-

PANSTWA TURECKIE W EUROPIE.

NIżeli przyſtąpię do opisánia Páńſtw Tureckich, naypierwey námienię początek Władzy, Rządu, y Sekty Machometá.

MACHOMET Aráb urodzony z Oycá Abdali, czyli Abdaláchá, y Mátki Eminy podłego urodzenia, bo ſprzedány od Rodzicow Abdymonefiemu Kupcowi bogátemu Izmáelſkiemu, po ktorego śmierci upodobány Wdowie pozoſtáłey zwáney Chadygá y z nią ożeniony żył lát 24., ále z początku od niey zbrzydzony dla częſto go attakuiącey wielkiey choroby, ten zmiárkowáwſzy iey myſł y nie ukontentowánie, udał ſię bydź Prorokiem, powiádáiąc żonie, że kiedy go konwulſye biorą, ná ten czás Gabryel Archánioł zſtępuie z Niebá opowiádáiąc mu wſzyſtkie proroctwá, y zbáwienną drogę dla Národu ludzkiego, czemu żoná uwierzywſzy, poczęłá głośić o tych rewelacyách fáłſzywych, y mężá ſwego uczyniłá Prorokiem iákoby od Bogá, iákże ná ten czás kiedy w konwulſyách y wielkiey chorobie zoſtáwał, iák żoná, ták wiele ludzi przychodzących modlili ſię do niego y adorowáli go zá Bogá, á ten potym wſtáwſzy rożne fáłſze im zmyſlał, iákoby z rewelácyi odebráne, iákoż po śmierci żony ſwoiey tym mocniey y ugruntowniey głośić ſwoie rewelácye począł, y iuż 40. lát máiącemu Abukeker nayznácznieyſzy Pan Arábſki dał Corkę ſwoię Ayzachę zá żonę, że záś zbytecznie ſię poczał ſzerzyć z fáłſzámi ſwemi w Mekce, chciáno go złápáć y obieſić, ále uſzedł doMedyny Roko 622, y od tego Roku Turcy y Arábowie ráchuią Egiry czyli Látá ſwoie, álbo Wieki. Tám w Medynie Máchomet znáczną kwotę Arábow náturálnych złodzieiow, y rábuſiow zebráwſzy do fáłſzywey Sekty ſwoiey począł niemi Miáſtá náchodzić, y Medynę ſobie przywłáſzczył, Hifoz Prowincyą záwoiował od Mekki tylko odſtráſzony. Ze záś Woyſká liczne ſobie zebrał w krotkim czáſie, przyzwány od Herakliuſzá Cesárzá ná pomoc mu aſſyſtował przeciw Perſom, á po ſzczęſliwie woynie zákończoney wrocił do Arábii y Mekkę odebrał, że záś Arábowie poczęli bydź zle tráktowáni od Komiſsárzow Herákliuſzá Cesárzá Wſchodniego, záwzięli ſię ná zniſzczenie Páńſtw iego, y záczęli od Páleſtyny pod władzą fáłſzywego Máchometá, ktory 4. Generáłow Woyſkowych ſobie kreował Abukekerá, Omará, Oſmaná, y Ali, tych z partyámi Woyſk rozeſłał ná 4. Strony Swiátá kazáwſzy przymuſzáć do Sekty ſwoiey y obrzezánia, á nie chcących zábiiáć, Sektá záś iego názwána Izmáelitow, bo ſię twierdził bydź ten Prorok z pokolenia Izmaelá Syná Abráámá: tym czáſem tenże fáłſzywy Máchomet umárł w Medynie Roku 632. pozwoliwſzy Náſládowcom Sekty ſwoiey wiele żon mieć, y wſzelkim wſzeteczeńſtwem ſię báwić, winá záś zákázał záżywáć, obiecuiąc im go w Ráiu ſwoim, inne záś Práwá, ktore im opiſał, wolno ciekáwemu w Alkoránie przeczytáć.

ABUKEKER Oyciec żony iego Aráb po nim Kalifem obrány, ktory zebrał w Alkorán wſzyſtkie Práwá fáłſzywego Máchometá, z Herákliuſzem ſzczęſliwie woiował, umárł Roku 634. OMAR po nim Kalifem obrány z Herákliuſzem ſzczęſliwie woiował, y pod hołd przymuſił Dámáſk, Fenicyą, Mezopotámią, Syryą, Perſyą, Egipt, y Miáſto Jeruzálem odebrał Roku 638. ktore trzymáli Kalifowie Arabſcy przez 312. lát, á Turcy 80. lát, áż do Gotfrydá Buyloná, ktory Roku 1099. Jeruzálem im odebrał, wydárty im przez Arábow przed dziewiącią Mieſiącámi, tenże Omár Zydow wygnał z Arábii, w krotce sám zábity Roku 643. po nim OSMAN zięc Máchometá obrány Kalifem Afrykę záwoiował, Tyr, y Rud Wyſpy odebrał, fáłſze Máchometá w 7. Kſiąg zebrał názwáwſzy ie Alfurkán, ále teraz zwáne Alkorán, w ktorym ma bydź 77639. ſłow, á liter 323015. według Erpeniuſzá, zábity R. 655. ALI po nim naſtąpił, ktorego Perſowie ledwie nie zá Bogá máią, y dla tego ich Turcy názywáią *Ali Merdanami*, że záś Mavias Syn Oſmáná, ktoregoTurcy czczą, zábił Alego, Perſowie ich názywáią *Oſmanlous*. Ten Ali zá Swiętego miány od Perſow miał 14. żon, á Máchomet 17. procz nałożnić nie zliczonych, zábity Ali Roku 659. HACEN Syn po nim obrány Kalifem ále w 6. Mieſięcy zábity, po nim MAVIAS obrány umárł R. 679. po tym JEZYD

Syn

Syn rządził, umárł R. 682. MAVIAS II. Syn po nim 20. dni, á po tym ABDOLLACH 120. Kalifámi byli. MERVAN Syn Hacená przez potencyą Kalifem ſię utrzymał w brew Elekcyom im wolnym, ále w 9. Mieſięcy zábity. ABDELMELIK Syn po nim náſtąpił, z Juſtyniánem II. Cesárzem woiował, áż do Trácyi doſiągnawſzy, ále przeciw Herakliuſzowi Cesárzowi woiuiąc, zbity; umárł R. 702. WALID Syn po nim pánował, Afrykę uſkromił, Gubernátorow tám osádziwſzy Hiſzpánią záwoiował, umárł Roku 716. SULEYMAN czyli Solimán po nim náſtąpił przez 3. látá Konſtantynopol attákował, ále bez ſkutku bo umárł. OMAR II. po nim obwołány Kalifem kontynuował Attak ále zbity, y roſpędzony z Woyſkiem zápowietrzonym, y w krotce otruty od Brátá umárł. Po nim Sukceſſorowie Abbásá uczynili rebellią o ſukceſſyą Kalifoſtwá ſpadáiącą ná ich fámilią, ále JEZYD II. obrány Kalifem, á u Perſow drugi obrány, ktorego Jezyd znioſł, y zábił, sám prędko umárł. HISCHAM po nim obrány pánował lát 20. WALID Syn Jezyda II. obrány ále prędko zábity, po nim JEZYD III. obrány Powietrzem umárł. JEZYD IV. po nim nie cały Rok pánował. MARVAN II. Wnuk Hacená obrány, ále w Perſkiey woynie zábity, oſtátni z Familii Omárá. Po nim byłá kłotniá ále Abbasá Fámiliá wzięłá gorę, y obrány MACHOMET ABDALLA SAFFAH z Fámilii Abbasá w Syryi, á SALIN w Egipcie. Po Saffahu ABUJABAR Brát náſtąpił, y inni w innych Páńſtwách, y ták rozdzieliły ſię Kalifoſtwá między Sukceſſorow Máchometá ná rożne rządy, iedni w Syryi pánowáli, drudzy w Egipcie, inni w Perſyi, w Afryce, Hiſzpánii &c.

Roku 1055. TOGRUL BEK z Prowincyi Turkeſtáńſkiey álbo z Turkii wyſzedſzy z zebránym bitnym Woyſkiem Perſyą náſzedł, potym Syryą á ná oſtátek Bagdad odebrał Stolicę Kalifow y Kalifá z Fámilii Bowiow przymuſił, że ná Oſobę iego władzą wſzyſtkę y Rząd złożył, y odtąd wziął ná ſiebie honor Cesárſtwá, Kalifoſki zoſtáwiwſzy Kalifom Sukceſſorom Máchometá Rząd im tylko Duchowny zleciwſzy, y penſye niektore wyznáczywſzy. Jego Sukceſſor

OLUB Arſlan tym więcey záwoiował, bo Azyą áż pod Chinę, Moſkwę, y Konſtántynopol. Tego Sukceſſorowie kłocili ſię między ſobą, wraz y z Kalifámi Sukceſſorámi Máchometá, Herezye między ſobą poczynili, y w tym czáſie pokazáli drogę Chrześciáńſkim Potencyom do odebránia Páleſtyny Ziemi S., ktorych potym Saladyn Sułtan Egipſki wyzuł z tych Prowincyi Roku 1187. Tym czáſem Barciaruk Sukceſſor Olubá Arſłaná miał po ſobie Sukceſſorá Máchometá y drugiego Kutlu Muzę, tego oſtátniego Solimán Syn Roku 1214. był wypędzony od Tátárow, y reiterował ſię do Azyi mnieyſzey, gdzie chcąc attákować Grekow utopił ſię w Eufrateſie przebywáiąc tę Rzekę. Dwoch Synow po nim událi ſię w Protekcyą Tátárow, á trzeci Syn Ortogul udał ſię pod protekcyą Aladyná III. Sułtaná Ikońſkiego, ktory go wdzięcznie przyiął, y z tymże honorem

OTTOMAN Syn iego u Aladyná reſpektowány, y uczyniony Generałem Woyſk iego y Krolem Karamáńſkim, po śmierci Aladyná Roku 1298. bezpotomnie zmárłego, Páńſtwo iego poczęło bydź rozdzielone pod rząd 8. Pánow, ále Ottomán tych wſzyſtkich záwoiował y pierwſze fundamentá záłożył Monárchii Tureckiey, y pierwſzy erygował Piechotę Jáńczárſką, názwáwſzy ich *Yegni-Iſcheri* iákoby *Nova Militia*, ktorym zá rozkázem iego Mnich Máchometáński zwány Derwiſz pobłogoſłáwił y zá to Ottomán ſtroy ich regulował z długiemi kápturámi u záwoiow, y u rękáwow według ſtroiu tego Mnichá, ktorego on miał zá Swiętego. Imię ſwoie nádał Tureckiey Potencyi, umárł Roku P. 1326.

URCHANES Syn iego po nim náſtąpił, Bráci kłocących ſię o Sukceſſyą uſkromił, Mizyą, Likonią, Frygią záwoiował, y rozſzerzył ſwoię Potencyą áż do Gallipolſkiego Kánału, y Morzá czarnego, umárł Roku P. 1357.

AMURAT Syn iego po nim náſtąpił Muzulmáńſkich zábobonow wielki Náſłádownik, Jánowi Paleologowi Cezárzowi Konſtántynopolitáńſkiemu Prowincyi wiele wydárł, ná oſtátek zábity R. P. 1389.

BAJAZET Syn po nim náſtąpił w Azyi 5. Prowincyi záwoiował, Prowincye Węgierſkie náſzedł, ále od Zygmuntá Krolá Węgierſkiego cokolwiek odpędzony, lubo po bátálii z nim wygráney, ná oſtátek od Tamerlanesá Cháná Tátárſkiego zbity, y złápány w klatkę żelázną wsádzony, y po cáley Azyi prezentowány, gdzie z apprehenzyi ſam ſię zábił R. P. 1403. Po nim 5. Synow Interregnum między ſobą uczynili trwáiące przez 12. lát

MACHO-

MACHOMET I. Syn czwarty Bajazetá Bráci ſwoich znioſł, y niektorych podusił, Stolicę ſwoię przenioſł do Adryánopolá, y cokolwiek Tamerlánes Oycu iego wziął, wſzyſtko to odebrał, umárł R. P. 1426.

AMURAT II. Syn iego po nim náſtąpił, Prowincye Greckie záwoiował, Węgry náiechał, ále od Władyſławá Krolá Polſkiego, y Węgierſkiego, y Huniadesá zá pierwſzą rázą odpędzony, Pokoy ná 10. lát muſiał uczynić, ktory że Władyſław złomał zá ſollicytacyą Eugeniuſzá IV. Papieżá, náſzedł z Woyſkiem Prowincye Tureckie z Janem Huniádeſem, ále pod Warną zbity, y zábity Władyſław, y Hiſtoryá dodáie, że Amurat záwieſić kazał Tráktát ná Chorągwi ſwoiey podczás bátálii pod Warną, uczyniony z Władyſławem, y miał mowić: Chryſte JEZU Boże Chrześcián zemściey ſię nie dotrzymáney Wiáry, po tey bátálii od Skanderbeká znieſiony umárł R. P. 1451.

MACHOMET II. Syn iego po nim náſtąpił, Konſtántyná Paleologá oſtátniego Cesárzá Wſchodniego záwoiował, Konſtántynopola dobył, y odebrał, Węgry náiechał, ále od Huniadesá y S. Janá Kápiſtraná od Attáku Belgrádzkiego odpędzony, od Skanderbeká znieſiony, po ktorych śmierci dopiero począł profitować, 200. Miáſt dobył, 12. Kroleſtw záwoiował, iáko y Cesárſtwo Wſchodnie, y Trapezonde, według Grawezoná, y po zátráconym Cesárſtwie Greckim, pierwſzym Cesárzem Tureckim Wſchodnim umárł Roku P. 1481.

BAJAZET II. Syn po nim oſiádł Tron, Wołochy záwoiował, od Synά włáſnego Selimá wtrącony do Kláſztoru, y tám otruty R. P. 1512.

SELIM I. Oycoboycá po nim náſtąpił, Bráci pozábiiał, Egipſką Monárchią záwoiował, iáko y Arabią, Páleſtynę, y Syryą przyłączył do Monárchii Tureckiey, umárł R. P. 1520.

SOLIMAN II. Syn iego po nim oſiádł Tron, Belgrád odebrał, Wyſpę Rad z wielką Potencyą attákował, y Káwálerom Rodzkim odebrał, Węgry potym náiechał, Budę odebrał, iáko y Albę Krolewſką, Strygon, y Tunet, á pod Sygetem ná apoplexyą umárł R. P. 1566.

SELIM II. Syn iego po nim náſtąpił, Wyſpę Cypr odebrał, ále potym od Chrześcián Flotá iego złożona ze 300. Okrętow znieſiona, zá manudukcyą S. Piusá V. Papieżá 170. Gáler zábránych, á 30000. Turkow trupem położonych, umárł Selim ná apoplexyą R. P. 1574.

AMURAT III. Syn po nim oſiádł Tron, 5. Bráci záduſić kazał, przeciw Perſom woiował, ále nie pomyſlnie umárł R. P. 1595.

MACHOMET III. Syn po nim náſtąpił, Bráci 21. uduſić kazał, y 10. náłożnic Oycá ſwego w nádziei porodzenia będących, Tranſylwánią ſtrácił od Zygmuntá Bátorego mu odebráną z drugiey ſtrony w Węgrzech záwoiowáne Prowincye odebráno mu, umárł R. P. 1603.

ACHMET I. Syn po nim náſtąpił, umárł R. P. 1617.

MUSTAFA Brát iego oſiádł Tron, ále po dwoch Mieſiącách do więzienia wtrącony, á ná mieyſce iego Brát

OSMAN I. ná Tron wsádzony, z Polakámi miał woynę, ktorą przegrał pod Chocimem zá Zygmuntá III. Krolá Polſkiego ná 100000. Woyſká ſtráciwſzy, za co powrociwſzy z nieſzczęſliwey Woyny zrucony z Tronu, á Muſtáfá z więzienia przywrocony ná Tron kazał go záduſić, ále y on sám dla głupiego rozumu powtornie wtrącony w więzienie, á

AMURAT IV. Brát Oſmaná Tron oſiádł, Bagdád wzięty od Perſow rekuperował, z Polſką Pokoy ułożywſzy umárł R. P. 1640.

IBRAIM Brát iego po nim oſiádł Tron, ktorego Syn Oſmán iádący náwiedzić grob Máchometá, od Káwálerow Máltáńſkich złápány, Wiáry S. w Rzymie wyuczony Dominikánem zoſtał, názwány *Dominicus Ottomanus*, zá co Oyciec iego chciał ſię zemścić przeciwko Chrześciánom, Kandyą Wenetom odebrał, ále w krotce záduſzony R. P. 1649.

MACHOMET IV. Syn iego ſiedmioletny po nim oſiádł Tron, Kandyą Wyſpę odebráną przez Wenetow znowu im wydárł, Węgry náſzedł, y odebráwſzy pod Wideń przyſtąpił, y mocno attákował, ále przy pomocy Janá III. Krolá Polſkiego 12. Wrześniá Roku 1683. odpędzony z wielką ſtrátą ſwoich Turkow, y od Węgier odſtráſzony, potym z Tronu zrucony, w więzieniu umárł R. 1686.

SOLIMAN III. Brát iego náſtąpił z Leopoldem Cesárzem wielką Woynę prowádził, ále nieſzczęſliwą, Węgierſkie Miáſtá záwoiowáne ſtráciwſzy, umárł R. P. 1691.

ACHMET II. Brát iego po nim oſiádł Tron, znáczne Prowincye Węgierſkie utrácił odebráne od Leopoldá Cesárzá, umárł R. P. 1695.

MUSTAFA II. Syn Máchometá IV. po nim oſiádł Tron, ále nieſzczęſliwą prowádził Woynę z Xiążęciem Eugeniuſzem, przymuſzony do uczynienia Pokoiu z Leopoldem Cesárzem R. P. 1699. potym z Tronu zrucony w więzieniu umárł, R. P. 1703. zá niego Kámieniec oddány Polákom.

ACHMET III. Brát iego po nim wsádzony ná Tron, Moreą Wenetom odebrał, ále od Xiążęciá Eugeniuſzá znieſiony Roku 1717. Belgrád ſtráciwſzy, przez Pokoy uczyniony Kárłowicki, ále podczás tey Woyny oſtátniey Károl VI. Ceſarz Turkom muſiał uſtąpić to wſzyſtko, y oddáć Belgrád R. P. 1739. cokolwiek Xiąże Eugeniuſz odebrał im był.

MONARCHIA Turecka ieſt nayobſzernieyſza w Páńſtwách ſwoich nád inne, bo ſię ſzerzy we 3. Częściách Swiátá, y náyſrednieyſze Prowincye trzyma, náyſtáwnieyſze, náyobfitſze, y náypięknieyſze, ále tylko u dáwnych, bo pod pánowániem Ottomáńſkim wcále luſtr y kwiát ſwoy ſtráciły. Obywátele tey Monárchii ſą Turcy pomieſzáni z Sarácenámi, y Muzulmánámi, ſą y Chrześciánie rożney Religii, iáko Rzymſcy, Grecy, Armenowie, Jakobitowie, Maronitowie, Koptowie &c.

MONARCHIA Turecka ieſt dziedziczącą w Fámilii Ottomáńſkiey pod pánowániem Deſpotycznym, bo u Turkow ieſt Práwo náypierwſze wolą Cesárſką pełnić, á po śmierci iego Syn powinien bydź intronizowány, á ieżeli bezpotomny, to Brát, álbo naybliżſzy Krwi Cesárſkiey. Intronizowány záś bywa tym ſpoſobem: W náznáczony dzień iedzie wodą do Meczetu zwánego YOUP bliſko Portu, gdzie ieſt Kláſztor obſzerny, we ſrodku tego Kláſztoru ieſt Tron wyſtáwiony cáły mármurowy ná kolumnách, ná ten tedy Tron wſtępuie, á po krotkiey modlitwie uczynioney MUFTY idzie do niego, y przypáſuie mu Páłáſz do boku, z támtąd po tey ceremonii wieżdża ſolennie do Konſtántynopola. Ma 7. Miniſtrow zwánych WEYZYRAMI, między ktoremi naywyżſzy Weyzyr ma naywiekſzą władzą ſobie powierzoną. On dáie audyencyą Poſłom Cudzoziemſkim, płáci Woyſku, Sądzi Proceſsá Práwne, Kryminały, y wſzyſtek náypierwſzy Rząd ma w Páńſtwách Tureckich, y oko ná wſzyſtkie intereſsá tykáiące ſię Porty Ottomáńſkiey. Inne pryncypálnieyſze Urzędy ſą KADYLESKEROW, ktorzy ſą tákże Sędziámi abſolutnemi, ták woiennych, iáko y Domowych Proceſſow, y máią pod ſobą KADYSOW, ktorzy ſą Prowincyálnych intereſſow Sędziámi. Kapitan BASZA iákoby Admirał ma tákże wielką Prerogatywę, máiąc władzą nád Morſkiemi Woyſkámi y Okrętámi.

DWOR Cesárzá Tureckiego ieſt náylicznieyſzy nád inne Dwory Monárchow, przyozdobiony ták Káwáleryą, iáko y Infánteryą bárdzo liczną. Naypierwſi záś ſą CAPIDGIS iákoby Odźwierni pilnuiący záwſze drzwi Pokoiowych, y ieſt ich 3000., máiących Officyerá ſwego zwánego CAPIDGI BACHI iákoby Baſzá, zápłatá im idzie punktuálna co dwá Mieſiące, ná záwoiách záś nád czołem noſzą rog ná puł łokciá długi, y oni pod ręce prowádzą audyencyą máiących u Cesárzá. SOLAKOWIE ſą drudzy ná kſztáłt Infánteryi, pilnuiący záwſze Oſoby Cesárſkiey, y kiedy kolwiek wyieżdża do Miáſtá, lub zá Miáſto, záwſze mu aſſyſtuią, záwoie ich ſą przyozdobione piorámi, y rękáwy długie. JANCZAROWIE náyprzednieyſi w Infánteryi ſą złączeni z sámych Renegátow Woluntáryuſzow, álbo z oddánych w hołdzie, y máło między niemi Turkow, ieſt ich záwſze 12000. przy Porcie Ottomáńſkiey, ále w Prowincyách Tureckich dáleko licznieyſze ich ſą Woyſká, y máią ſwoie oſobliwe Przywileie y Práwá, záwoie ich ſą przyozdobione nád czołem piorámi, á w tyle wiſzące długie ogony, y káżdy z láſką długą chodzi. Ci ktorzy ſą przy Porcie, máią ſobie Páłác náznáczony, gdzie ieſt 160. Officyn zowiących ſię Odá, w káżdey Odzie mieſzka ich 50. z trzemá Officyerámi władnącemi niemi, názywáiącemi ſię pierwſzy ODA BASZA, 2. TOR BASZA, 3. WIKIL HARDGE, ktory expenſy prowádzi, nád temi záś Officyerámi ieſt ſtárſzy zwány KIAYA BEY, iákoby Generał Pułkownik, á nayſtárſzy Komendánt zowie ſię AGA, iákoby Generał Jánczárſki. Kárá tychże Jánczárow cicho y prywátnie ſię odpráwuie, y zá exceſſ popełniony Agá wydáie ordynáns do Odá Báſzy, żeby go w Officynie káráć záſłużonego, kárá záś zwyczáyna zá náymnieyſzy wyſtępek w podeſzwy kiymi bić, kiedy záś exceſſ godzien śmierci, to go w nocy uduſzą, y w Morze wpuſzczą w miechu. Kawalerya ieſt tákże konſyderowána w Woyſku Tureckim oſobliwie ci, ktorzy ſię KIACHOWIE zowią, álbo *Thiaoux*, ci ſą záwſze od roſkázow Cesárſkich, y Báſzow, y tychże sámych Cesárze Tu-

reccy

reccy ná Poſelſtwá Cudzoziemſkie rozſełáią, ſą pod władzą ſámego Cesárzá, ich Generałowie názywáią ſię Thiaoux Báſzámi, wielką powágę máiący, w záwoiách wielkich chodzący. MUTEFERACAS tákże ſą dyſtyngwowáni nád innych, ktorych Cesarz náznácza Gubernátorámi rożnych Prowincyi, Miáſt, y Fortec, y nie idą nigdy ná Woynę, tylko wraz z Cesárzem. SAFISOWIE álbo Spahiſowie ſą tákże niżſi Káwálerowie, rozdzieleni ná 6. Regementow dyſtyngwowánych kolorem Chorągwiánym.

Sądy ordynáryine odpráwuią ſię w Dywánie, álbo ná Sáli Páłácu Cesárſkiego, gdzie ſię audyencyá 4. rázy w tydzień odpráwia u Cesárzá, y ná nich záſiádáią Weyzyrowie, Kadyleſkerowie, Beglibergowie, Niſchangi, Pieczętarze &c. ktorzy prędko bárdzo decydułą w Spráwách. Kapidgi Baſzowie, y Thiaoux Baſzowie wártę odpráwuią u Sáli. Te Sądy decyduią naywiękſze intereſá Páńſtw bez żádney Appellácyi, prędko, y káżdy kto ma Spráwę iákiey kolwiek Religii Człowiek bywa wyſłuchány; ieżeli Spráwá o dług iáki, to záraz Weyzyr każe ſprowádzić dłużniká, y Kredytorá ze dwiemá Swiádectwy, y w tym punkcie oddáć każe, álbo więzienie náznaczy do tąd poki nie odda, ieżeli Spráwá Kryminálna, to záraz Swiádectwá wyſłucháwſzy, bez żadney Appellácyi ná śmierć oſądzą, y we wſzyſtkich innych Spráwách bárdzo prędka Spráwiedliwość y punktuálna ieſt obſerwowána, bo dla boiáźni Sędziow nád Sálą ieſt okno ták dobrze akkomodowáne, że Ceſarz może widzieć y ſłyſzeć akcye wſzyſtkie Sędziow, á oni go widzieć nie mogą.

W káżdy dzień Dywánowy czyli Sądowy, Skárb Cesárſki bywa otwierány, gdzie Thiaoux Báſzá rewiduie pieczęci w cáłości, y álbo bierze, álbo kłádzie weń co z woli Cesárſkiey, y potym go zámyka y pieczętuie, á pieczęć oddáie Weyzyrowi. Potym Agá Jánczárſki bywa wprowádzony do Cesárzá przez Kapidgi Báſzę, y Thiaoux Báſzę, po nim Spahiler Aguzi, potym Kadyleſkerowie y inſi Officyerowie Dywáńſcy, ná oſtátek Weyzyrowie, á po nich Poſłowie Cudzoziemſcy. Tám tedy Cesárzowi Rápport odnoſzą wſzelkich Akcyi ſwoich Officyerowie, ktorzy tám idą iák ná śmierć, bo zá náymnieyſzy exceſſ, záraz ich każe dusić Sułtan. Kárá zwyczáyna u Turkow kiymi bić álbo w pięty, álbo w poſładek, kiedy záś kárá kryminálna, to álbo obieſzą, álbo zetną, álbo ná pál wbiią, kiedy záś kogo prowádzą ná ſzubienicę, á potkáią Chrześciániná, to go záraz kátem czynią y wiſzáć mu każą obwinionego. Kiedy záś kto Wiárę Turecką porzuci, y przyimie Wiárę Chrześciáńſką, to go żywo palą, włożywſzy w wor pełen prochu, kto záś z Chrześcián mowi co przeciw Práwu Máchometáńſkiemu, álbo ſię łączy z Turczynką, álbo w Meczecie ſię pokaże, ieżeli ná tychmiáſt ſię nie zbiſurmáni, to go záraz ná pál wbiiáią.

RELIGIA Turecka zámyka w ſobie 6. pryncypálnych Wiáry ſwoiey Artykułow, obrzezánie, modlitwę, poſt, iáłmużnę, pielgrzymowánie do grobu Máchometá, y wſtrzemięzliwość od winá. Obrzezánie ieſt u nich náypierwſza Ceremoniá, y z wielkiemi weſołościámi odpráwuie ſię, ták iák u nás weſele, ktorego oni nie obſerwuią, y ſą tey perſwázyi, że u nich Obrzezánie tyle waży, co u nás Chrzeſt. Modlitwy ich ſą krotkie ále częſte, bo 5. rázy ná dzień odpráwiáne; Máchomet te Modlitwy názwał kolumnámi Wiáry, y kluczámi do Ráiu, y kiedy záczynáią Modlitwę, to ſię obracáią ku Wſchodowi álbo Południowi, gdzie grob ieſt ich Proroká, ták záś z applikácyą ſię modlą, że choćby Sułtan chciał, y choćby ogień iął ſię Domu, to nie przerwą Modlitwy. Piątek u Turkow ieſt w wielkiey obſerwie y naywięcey ſię weń modlą, puryfikuią ſię záwſze pierwey niżeli wnidą do Meczetu, gdzie z wielkim klekániem, pokładániem ná ziemi modlą ſię, y z oſobliwą reprezentácyą geſtow. Poſzczą oſtro w 9. Mieſiącu zwánym *Ramadan*, záczynáią go z nowym Mieſiącem, y ná ten czás ná Domy y wyſokości wchodzą, dla obáczenia pierwſzych promieni Mieſiącá, y przeſtrogi dánia ludziom innym, y záraz áni iedzą, áni piią, náwet od wody, tytoniu, y tábáki ſię mártwią, y gdyby ktory Turczyn poſt złamał, záraz by ná śmierć był oſądzony.

Turcy máią ſwoich Xięży dobrze wiádomych náuki Alkoránſkiey, naywyżſzy záś nád niemi ieſt MUFTY, ktorego Ceſarz Turecki kreuie, y appártáment ma náznáczony w Páłácu Cesárſkim, y kiedy idzie do Cesárzá, to záraz Ceſarz wychodzi przeciw niemu, y czyni mu adorácyą z wielkim reſpektem.

Mufty ma pod ſwoią Juryſdykcyą trzech Kadyleſkerow w cáłey Monárchii Máchometáńſkiey, iednego w Grecyi, drugiego w Nátolii, trzeciego w Egipcie, káżdy z nich w ſwoiey Juryſdykcyi Duchowney ma tyle powági co Mufty, kiedy

záś

záś y tego nie máſz, to Kadyſowie máią władzą rozſtrząsánia ſumnienia Tureckiego.

Ci ktorzy w Meczecie Nabożeńſtwo promowuią, názywáią ſię *Daniſch-Mends*, á ich Stárſzy *Iman* iák u nás Pleban, y modlą ſię głośno. Są także Máchometáńſcy Mniſzy zwáni *Derviches*, ktorzy bárdzo ſurową Regułę máią. Eremitowie záś Tureccy názywáią ſię *Santons*, ktorzy nágo látáią po Swiecie, y iáłmużny ſzukáią.

Co záś ſię tycze Polityki Tureckiey, Páńſtwo ich ieſt Monárchiczne. Ceſarz Turecki ieſt Pánem abſolutnym ich życiá, honoru y fortuny, iego wolá ieſt náywyżſze u nich Práwo fundowáne ná przymnożeniu naywięcey Páńſtw, y ták Turcy ſą wyperſwadowáni, że wolá ich Cesárzá ieſt iák wolá Boſka, y z wielką ochotą sámę śmierć ponoſzą, dla przyſługi iego, ſpodziewáiąc ſię záſługi zá to Męczeńſkiey, ktorzy ſą przeciwni, to káry wieczney zá to ſię ſpodziewáią, kochái Páná ſwego, ále ſię bárdziey boią, kiedy záś Ceſarz dowie ſię o doſtátkách Miniſtrow, że zdzieráią z ludzi, záraz ich duſić każe, á ſkárby zábiera, ták y káżdemu náypártykulárnieyſzemu robić każe, y z tąd máią wielkie ſkárby y Woyſka, ktory záś umrze Dziedzic Dobr ſwoich w całey Monarchii, Sukceſſorowie iego płacić muſzą Cesárzowi trzy od ſtá, ná co ſą Officyerowie w káżdym mieſcie náznáczeni zwáni Beil-Elmal-Emini dla wybieránia tych akcydenſow do Skárbu Cesárſkiego.

Turcy ſą mocni, Stánu pięknego, trzezwość obſerwuiący, ludzcy kiedy sámi Turcy náturálni, ále Chrześciánom wielcy nieprzyiaciele, chowáią po kilká żon, á naywięcey náłożnic, ále cenzurowáni ſą o ſodomią.

Monárchiá Turecka dzieli ſię ná 3. Części Generálne, ná Turkią Europeyſką, Azyátyczną, y Afrykáńſką.

TURKIA EUROPEYSKA.

TA Część Europy ieſt w ſobie obſzerna. Grániczy ná Wſchod z Archipelágiem, z Morzem czarnym y Mármorą Gallipolſkim, y Konſtántynopolſkim, ná Południe z Medyterránem, ná Záchod z Golfem Weneckim, z Páńſtwámi Auſtryáckiemi, ná Pułnoc záś z Węgrámi, Tranſylwanią, Waláchią, Moldáwią, Polſką, y Mnieyſzą Tartáryą.

Dzieli ſię ná 3. Części. Pierwſza część Południowa zámyka w ſobie Macedonią, Teſſalią, Albanią, Epir, Liwadyą, y Moreą, ktora należáłá do Wenetow, ále ſię znowu Turkom doſtáłá.

Druga Część Pułnocna zámyka w ſobie Románią, Bulgaryą, Beſſarabią, Serwią, Boſnią, część Dalmacyi, część Kroacyi, część Węgier, y Podola.

Trzecia Część zámyka w ſobie Wyſpę Kandyą, Wyſpy niektore ná Archipelagu, między ktoremi pryncypálnieyſze; Nigropont, Andreo, Sciro, y Stalimina.

Procz tych záś Cesárzowi Tureckiemu hołduią, y Trybut dáią; Rzeczpoſpolita Rágußka, Mnieyſza Tartárya, Moldáwia, y Waláchia. Tranſylwania także hołdowáłá, ále teraz ieſt pod Protekcyą Cesárzá iáko Krolá Węgierſkiego.

GRECYA.

TA Prowincyá bierze ſwoie Imię według Pliniuſzá od Krolá Grekusá, ále Grekowie nie kontenci z tego Imienia odmienili ie w Helleneſow, y Acheneuſzow, od Hellenusá, y Acheneuſzá. Ci dwá Wodzowie w sámey pracy y fátygách żyć poczęli, poſtánowiwſzy Práwo naypierwſze u ſiebie moc, y ſiłę. Że záś ieſzcze rolnych fátyg nie ználi, sámemi ſię tylko beſtyámi żywiąc, y ziołámi, dopiero Pelagus náuczył ich ieść y żywić ſię żołędzią upewniwſzy ich, że to miał bydź nayzdrowſzy dla nich pokárm, y naydelikátnieyſzy, zá co mu wielkie honory czynili. Potym poczęli ſię fundowáć w budynkách záczązwſzy ozdobić Kray ſwoy, Miáſteczkámi, wſiámi. Egipt, y Fenicya Kolonie u nich ſobie záłożyły, gdzie od Fenicyi náuczili ſię nawigacyi, hándlu, y piſmá, á Egipt ich wydoſko-

doſkonálił w wſzelákich ſcyencyách, y rzemieſłách. Turelius Geograf dyſtyngwuie w Monárchii Greckiey cztery Wieki ráchowáne przez Epoki żyiącego człowieká. Pierwſzy Wiek ich dziecinni zámyka w ſobie lát 700. záczawſzy od fundácyi máłych Kroleſtw Greckich áż do oblężenia Troi, y w tym Wieku kładzie fundacyą Aten, Lacedemonii, Tebow, Argos, Koryntu, Sycyonii. Drugi Wiek Młodzieńſki ráchuie przez 800. lát od zburzenia Troi, áż do Bátálii Maratońſkiey. Trzeci Wiek ráchuie naykrotſzy przez 158. lát od bátálii Maratońſkiey, áż do Monárchii Alexandrá y śmierci iego, y w tym Wieku naywięcey Grecyá miáłá Filozofow, Orátorow, Wodzow godnych, y naywięcey ſzczęſciá y fortuny, bo Daryuſzá, y Xerxesá, z wielkiemi y licznemi Woyſkámi náiezdniká Grecyi pod Marátonem Salaminą, Plateą, y Micalem znácznie zbili, y Monárchią Perſką zágubili, záczawſzy ſzczęſliwie lubo nie długo trwáiącą Monarchią ſwoię przy wielkim Wodzu Alexándrze Wielkim. Czwarty Wiek ráchuie tenże Autor od śmierci Alexándrá, po ktorey záczęły ich ſiły wątleć, áż do Władzy Rzymſkiey, ktorey ſię poddáć muſieli. Pánowánie Grekow ráchuie ſię według iednych Trzecią, według innych ráchuiących Medow Czwartą Monárchią Swiátá. Alexánder Wielki zoſtáwſzy Krolem po śmierci Oycá ſwego Filipá, záraz ná początku podbił pod ſwoy Rząd Miáſtá, Prowincye y Kroleſtwá Greckie, á potym zbił y zwyciężył Dáryuſzá, odebráwſzy Damaſk, Gazę, Tyr, y cáły Egipt, y záwoiowáwſzy Monárchią Perſką, y cáły Wſchod áż do Indow, gdzie sám ſwoią oſobą wſzyſtkie Kampánie odpráwił, przez co uczynił ſię ſławnym y Wielkim Alexándrem potomnym Wiekom, umárł w Bábilonie w 34. Roku młodości ſwoiey, á ták nie zoſtáwiwſzy Sukceſſorá rozdzielił Páńſtwo ſwoie między Xiążąt, y Wodzow, ktorych z ſobą z Mácedonii ſprowádził, iáko: Kroleſtwo Greckie czyli Mácedońſkie Arydeuſzowi wyznáczył Brátu ſwemu, ále náturálnemu, Kroleſtwo Egipſkie Ptolomeuſzowi Wodzowi ſwemu, á Kroleſtwo Syryiſkie Seleukowi tákże Wodzowi, y z tey przyczyny Mónárchiá Grecka tylko zá Alexándrá Wielkiego przez 6. lát trwálá, á Kroleſtwo Greckie po nim sámo w ſobie od Arydeuſzá pod Siedmnaſtą Krolámi trwáło, áż do Perſeuſzá, ktorego Emilius Paulus Konſul Rzymſki záwoiował Roku 168. przed Narodzeniem Páńſkim, y ták Monárchiá Grecka sámá w ſobie tylko trwáłá lát 158. według Grawezoná, á Rzymiánie podbiwſzy ią ſobie y Wſchodnie Páńſtwá, Piątą Monárchią Swiátá záczęli, á według innych Czwartą naymocnieyſzą nád inne.

Epir, Macedonia, y wſzyſtkie Wyſpy pobliżſze záwſze były pod Imieniem Grecyi. Sycylia tákże, y Część niżſzey Itálii Wielką Grecyą ſię názywáły. Azyátyczna záś Grecyá zámykáłá w ſobie; Mizyą, Frygią, Eolią, Jonią, Dorydę, Lidyą, y Karyą. Grecyá tákże miáłá Rzeczypoſpolitych nie máło, á między niemi nayznácznieyſze Ateny, y Lacedemonia.

Grecyá po długiey Wolności ſwoiey poddána Rzymiánom, potym Cesárzom Konſtántynopolitáńſkim zwánym Wſchodnim, álbo Greckim, á ná koniec teraz Turkom, rozdzielona od nich ná 6. Prowincyi niżey opisánych.

Cáłe Páńſtwo Greckie y Kray ták ieſt zruynowány od czáſu iák ieſt podległy Turkom, że z naygodnieyſzey części Swiátá Grecyá náygrubſzym Národem ſię ſtáłá, Ateny, Lacedemonia, y inne ták żárliwe o ſwoię wolność, teraz podlegáć muſzą okrutnemu iárzmu, ná koniec Grecyá Oyczyzná cnot, Mużow, Práw, Akademiá Náuk, y Rzemieſł wſzelkich, Kwiát polityki, przemieniona teraz w náygrubſze proſtáctwo, Koſcioły, Pałáce, Architektury przepyſzne, podziwienię, y náuká Rzymiánow wſzyſtko teraz odmienione w ruinę bez ſłádu y znáku, y co przedtym było ná Wierzchu, y Facyácie ſtruktur, teraz ná fundáment obrocone, co było fundámentem teraz ozdobą ſtruktury, zwyczáie teráznieyſzych Grekow cień tylko dáwnych konſerwuią w ſobie, á bárdziey w imieniu, náuki proſtáctwem, á Szkoły nieukámi ſtáwſzy ſię. Morerius pięknie opiſuie dáwnych Grekow.

Grecy ták byli konſyderowáni przez ſwoię godność rozumu y umieiętności, że cáły Swiát ſię do nich ciſnął, ták dla poięcia náuk, iáko y woiowánia. Oni wynálezli wſzelkie ſztuki, rozmnożyli Scyencye, naypierwſi Práwem ſię rządzili, Kray ich był ták bogáty w ludzi umieiętnych, że ſię znalázło wraz 300. Autorow, ktorzy opisáli iednę bátálią. Od wielkich ludzi odebráli Práwá: Athenowie odebráli Práwo od Cekropá, Drakoná, y Soloná. Lácedemonowie od Likurgá, od Nikodorá Matynowie, od Seleuká Lokrecyuſzowie, od Minosá Kandyá. Rzymiánie pozbieráli te wſzyſtkie Práwá y niemi ſię rządzili poſtáwſzy umyſlnie po zebránie ich do Atenow 10. Mężow zwánych Decemwirow, gdzie y zwyczáiow ich

náuczyli ſię. Przytym byli woienni, y ſpoſobni do fátyg, dáwſzy ſię we znáki całemu Wſchodowi y wielom Páńſtwom. W guſtách y zábobonách naywięcey ſię cieſzyli, bayki wymyſláli, przez co ich Juvenalis názywa: *Et quidquid Græcia mendax audet in Hiſtoria &c.* y z tąd nágánę mieli, iáko y z zbytkow winá, lekkości, oſzukánia w hándlách, y nie dotrzymánia obietnicy. Grekowie naypierwſi Wiárę S. przyięli, iákoż wielkich Doktorow Koſciołowi S. dáli, iáko: S. Ignácego, Orygenesá, S. Dyonizego Koryntyiſkiego, Klemensá Alexándryiſkiego, Euzebiuſzá, Atánázego, S. Grzegorzá Názyázeńſkiego, S. Bázylego, Chryzoſtomá &c. y wielu innych, ále też tám naywięcey byłá przeſládowána Wiárá S. od licznych Herezyi, á ná oſtátek Grecy odłączyli ſię od Kommunii Koſcioła Rzymſkiego przez nayokrutnieyſze ich Schiſma.

MACEDONYA.

TA Prowincyá naypierwey názwána *Emathia* od Pierwſzego Krolá Emathyona. Jeſt częścią Grecyi, położona w gorách ciągnąca ſię od Golfu Conteſsá, áż do Nigrepontu, ktory ią dzieli ná Pułnoc od Romanii, y od Bulgáryi, ná Záchod grániczy z Albánią, á ná Południe z Liwadyą, Oblana ieſt ná Wſchod wielą Golfámi Archipelágu. Dáwne Kroleſtwo Mácedońſkie miáło więcey dáleko obſzerności iák ma dziś, bo zámykáło w ſobie Albánią, y Tracyą, á dziſieyſzą Románią, nie licząc zdobytych Páńſtw przez Alexándrá Krolá Mácedońſkiego w Azyi, y Afryce. Mieſzkáne było przez 50. Národow, y miálo 40. Krolow, á między niemi nayznácznieyſzych Filippá Macedoná, y Synà iego Alexándrá. Pierwſzy cáłą Grecyą podbił, drugi tryumfował z Azyi, y Afryki. Macedoniá dzieli ſię ná 4. Prowincye; Macedonią Włáſną, Komenolitary, Jannę álbo Teſſalią, y Jamboli między Golfem Salonicy y Romanią. Ma Miáſtá nayznácznieyſze: Pella, Stagyra, Filippi, Tricala, Cavalla, Chriſites, Pidna, y Pogoiana, á nayznácznieyſze Teſſalonicá. Gorę Athos ma naywyżſzą. Rzeki záś: Axius, Echedore, Erigonius, Aliacmon, Emathius, y Enſon. Przez co obfituie ten Kray w zbożá, owoce iáko iábłká, gruſzki, migdały, orzechy, káſztány, oliwy &c. Láſy ma pełne wſzelkiego drzewá, oſobliwie dębow, przytym znáyduie w ſobie kruſzce złote, ſrebrne, y ołowiáne, y wſzeláką zwierzynę w lásách.

Macedonowie dáwni bywáli mocni, y do fátyg ſpoſobni, bez adoracyi Krolá po proſtu go tylko witáiąc, ná początku traktámentow pierwey pili, niżeli iedli, y dla tego ſię prędzey popili, á potym máło iedli, iezykiem inſzym mowili nie Greckim, kiedy záś záſlubiáli Máłżeńſtwo, chleb rozdzieláli ná dwie części ſzáblą, y ieść dawáli Páńſtwu młodym.

MACEDONIA WŁASNA ma Miáſtá Saloniki, Serez, Veria, u dáwnych Berrhea, y Citro álbo Pidna.

SALONICHI Miáſto dáwne zwáne od ſtárych Theſſalonicá, nád Kánałem Morſkim, wſtáwione záſzczepieniem tu Wiáry S. od S. Páwłá, y dwiemá liſtámi pisánemi od niego do Theſsálonikow, do tąd ieſzcze ieſt znáczne, wielkie, ludne, y hándle prowádzące przez Grekow, y Zydow. Grecy máią tám ſwego Arcybiſkupá, y 30. Koſciołow, á Zydzi 30. Synágog, y Turcy ſwoie Meczety. To Miáſto murem opasáne y obronione Cyttádellą od ládu, á od Morzá trzemá Fortecámi, przy Porcie naylepſzym ná cáłą Grecyą. Wenetowie ie byli kupili od Andronikà Paleologá, Brátá Konſtántyná oſtátniego Cesárzá Wſchodniego Roku 1423., ále Amurát II. Ceſarz Turecki im ie odebrał Roku 1431. y do tąd Turkom podlega.

CITRO czyli *Pidna* ma Biſkupá ſwego.

PELLA Miáſto teraz zwáne *Zukria* czyli Janizza przedtym Stołeczne Macedonii, wſtáwione urodzeniem Filippá, y Synà iego Alexándrá Wielkiego názwánego od Poétow *Pelleus Juvenis*: *Juveni pelleo non ſufficit Orbis*, zá tego Alexándrá konſerwowáno w tym Mieſcie 30000. klácz, y 300. ogierow krom koni Krolewſkich, y tu rewizyá Woyſká bywáłá.

CARRA VERIA u dáwnych zwána *Berrhoea* nád Rzeką Caſtoro Miáſto wſpomnione w Dzieiách Apoſtolſkich.

JAMBOLI ciągnie ſię od Golfu Salloniki ná Południe, áż do Románii ná Pułnoc. Ma Miáſteczká znácznieyſze: Filippi, Emboli, Serez, Cavalla,

la, Conteſſa, Libanova, Eriſſo, Caſtelrampo, Ajomama, Siderocapſo, Caſſandria.

FILIPPI Miáſto dáwne fundowáne y názwáne od Filippá Mácedoná. S. Páweł tu opowiedáiąc Ewángelią fundował Koſcioł, y piſał liſt do Filippenſow, był tu także inkárcerowány y biczowány. Bliſko tego Miáſtá ná polách Filippicznych Caſſius y Brutus Záboycowie Juliuſzá Cesárzá przegráli bátálią przeciw M. Antoniemu, y Auguſtowi Cesárzowi. To Miáſto ma ſwego Arcybiſkupá, ále puſte y nie ludne. Konſerwuie ieſzcze Amphitheátrum, y niektore ſzlády ſtárożytności.

EMBOLI nád Rzeką Strymon od dáwnych zwáne *Amphipolis*, Cimon Syn Milcyadá ſprowádził tu był Kolonią z 10000. Atenieńczykow.

CAVALLA u dáwnych zwane *Bucephala*, umyſlnie wyſtáwione od Alexándrá ná pámiątkę koniá ſobie upodobánego zwánego Bucephalá.

LIBANOVA nád Golfem Conteſſa zwáne u dáwnych *Stagira*, y záſzczycone urodzeniem Aryſtotelesá ſłáwnego Filozofá, y Preceptorá Alexándrá Wielkiego.

ERISSO zwáne *Elcantus* ma ſwego Biſkupá. CASSANDRIA ma Arcybiſkupá ſwego.

SIDEROCAPSA zwána *Chriſites* czyli *Chriſitis* od dáwnych, wſłáwione wynálezionemi tu Kruſzcámi złotemi zá Filippá Krolá Mácedońſkiego, ktore mu importowáły roczney intráty 1000. Tálentow złotá, co uczyni 75000000. Tynfow, iákoż y Ceſarz Turecki co Mieſiąc ma intráty z tey gory około 10000. Czerwonych złotych, krom innych partykulárnych, máiących tám 600. Kuźnic.

COMENOLITARY Prowincyá zámyka w ſobie trzecią Macedonią u dáwnych, y iedne część Teſsálii.

TESSALIA zwána Janna ma ná Południe Dorydę, ná Wſchod Morze Egeyſkie, álbo Archipelag, ná Pułnoc gorę Olimp, opasána záś ná około gorámi, przedtym byłá ná wiele części rozdzielona, iáko; Eſtycotida, Pelasgiotida, Ptiotida, Achilleſa Kray, Teſſáliotida, y Magnia. Miáłá Miáſtá znácznieyſze Cheres, Lariſſa, Jolcos, Teby, Pagaſa, Favſal, Sperchia, Janna, &c. Oblana Rzekámi Sperchius, Penea, Amphtis, y Enipe.

VALLE álbo rowniná zwána *Tempea*, mieyſce bárdzo weſołe, wſłáwione y záchwálone u Poétow ſytuacya ſwoia między gorámi Oſſyą y Olimpem, teraz ná tym mieyſcu ieſt Miáſto zwáne LICOSŁOMA máiące ſwego Biſkupá. Tá rowniná ma 5. mil Włoſkich w zdłuż, á 3. w ſzerz, oblana Rzeką Peneą, gdzie ſię wiele ptáſtwá zlátuie y wyſpiewuią ſwoie koncerty.

Teſsálończykowie dáwni naywięcey w Magii y guſtách ſię zábawiáli, w ſtroiách wielką Magnificencyą czynili, żyli delikátnie, z czego Perſowie zázdroſni, weſzſi do Grecyi, tańcámi delektowáli ſię naywięcey, w kruſzce złote byli bogáci, y oni naypierwſi wymyſlili pieniądze złote, ſrebrne, okrętámi naypierwſi odważyli ſię ná Morzu ieździć y nayſpoſobnieyſi byli do uieżdżánia koni do záżywánia ich ná woynę y do ieżdżenia z bronią ná koniu, z kąd Poétowie ná nich zmyſlili baykę, o Centaurze w puł człowieku, w puł koniu, á drudzy Poétowie ná Lapitow, y dla tego ich Filip Mácedo ſobie podbił, dla złączenia ich Káwáleryi z Mácedońſką. Ciż ſámi umárłych myli, niżeli ich do grobu kłádli, kiedy ich Krol álbo Krolowá umárłá, to ſobie włoſy ucinali, żałobę noſili, y przez rok áni táńcowáli, áni ſpiewáli, áni gráli. Czcili Boginią Minerwę, Wenerę, y Appolliná, ktorym wieprze ſakryfikowáli, z dzieciństwá włoſy chowáli, ktore potym rzekom ofiárowáli, czcąc ie zá Boſtwo. Obſerwowáli Swięto iedno zwáne *Pelória*, w ktore ſákryfikowáli Jowiſzowi, częſtowáli Cudzoziemcow, ſłużnym ſwoim ſłużyli do ſtołu, y ták obſerwowáli *Saturnales* iák Rzymiáne, przytym nie byli punktuálni, y nie rzetelni w dánym ſłowie, monetę fálſzywą bili. Eurippides piſze, że Eteocles náuczył ſię u nich nie rzetelności y frantoſtwá, także truli ieden drugiego według Horacyuſzá *Lib. 1. Od. 77.*

Quæ ſaga quis te ſoiveret Teſſallis
Magus venenis, quis poterit Deus.

W tey Prowincyi był Potop Deukálioná z rozlánego Peneuſzá.

LARISSA Miáſto zwáne od Turkow *Leniſaba* Stołeczne y nayznácznieyſze w Teſſalii, wielkie, dáwne, y wſłáwione urodzeniem Achillesá, y Rezydencyą Cesárzá Tureckiego, podczás woyny Kandyiſkiey, położone nád Rzeką Peneus, ná Południe przyozdobione pięknemi równinámi, á ná Pułnoc gorą Olimpem. Przytym ma Koſcioły Chrześciáńſkie y ſwego Arcybiſkupá, ma też y Meczety Tureckie. Zydzi tu mowią po Hiſzpáńſku, ták iáko y w Mácedonii, Serwii, y Bulgarvi.

JANNA

JANNA Miáſto dáie ſwoie Imię całey Teſsálii.

TRICALA Miáſto dáwne y wielkie, ma ſwego Biſkupá.

ZEITON u dáwnych *Thebæ Filippi* puſte ále ma Arcybiſkupá.

FARSAL zwáne dzis *Farſa* przy obſzerney rowninie położone, ná ktorey Juliuſz Ceſarz y Pompeiuſz zákończyli dyfferencyą cáły Swiát turbuiącą ná 43. lát przed Narodzeniem Páńſkim, y tá bátália Rzeczpoſpolitą Rzymſką zruynowáłá, bo odtąd Ceſarz Tron oſiád abſolutny

JACA u dáwnych *Jolcos*, dáwne ále teraz przemienione w Wieś nád Golfem Vollo bliſko Demetryady wſtáwione urodzeniem Jázoná, ktory z tąd poiechał dla zdobycia Runá złotego. Mieyſce to obfituie w ziołá truiące według Horacyuſzá:

Herbáſque quas Jolcos atque Iberia
Mittit, venenorum ferax.

ALBANIA.

TA Prowincyá ieſt nád Golfem Weneckim, u dáwnych część do Mácedonii náleżąca, u Turkow zwána Arnaut. To Páńſtwo z Epirem y z innemi było dáne trzemá Fámiliom od Cesárzow Wſchodnich, ktore fámilie ieſzcze były w Poſſeſſyi zá Amuratá II. Cesárzá Tureckiego Roku 1440.

KOMMENOWIE z Fámilii Cesárzow Greckich byli Pánámi Prowincyi Durazzo y Valone, ále od Turkow wygnáni. Druga Fámiliá Kaſtryołow, trzymáłá Troię y inne, ále Amurátowi Trybut płácić muſieli, y Jan Kaſtryot Xiąże trzech Synow oddáć muſiał w záſtáw Amurátowi, ktorych kazał obrzezáć dáwſzy naymłodſzemu Jerzemu Imię Skanderbek, co znáczy Alexánder Pan, Skanderbek Sułtánowi ſłużył wiernie zdobywſzy mu Serwią, y inſze Kráie, zá co mu Sułtan w rekompenſę oddał Páńſtwo Oycá iego po śmierci ſtárſzego Brátá, ktory umárł w Adryanopolu. Papież Eugeniuſz Poſłow do niego wyprawił obliguiąc á żeby Wiárę S. Oycá ſwego przyiął, iákoż ták uczynił, y záraz wiele ſobie przyſpoſobił Miáſt, y Prowincyi, bo y z Turkámi potym woiował ſzczęſliwie, y z Wenetámi o Trybut, ktory mu byli powinni płácić z Miáſt Albáńſkich według Traktátu z Oycem iego uczynionego. Potym tenże Skánderbek poſiłkował Woyſkiem, y oſobą ſwoią Ferdynándá Krolá Neápolitáńſkiego przeciw Janowi Xiążęciu Kalabryiſkiemu, z kąd był w Rzymie, y wziąwſzy Benedykcyą od Piusá drugiego Papieżá wrocił do Albánii, y záraz ná gorączkę západł y umárł Roku 1467. Synowie iego potym prywowáni z Páńſtwá przez Machometá II. Synа Amuratá do Krolá Ferdynándá do Neapolim reiterowáć ſię muſieli, ktory ich kreował Margrábiámi S. Aniołá, y Trypáldyi. Ferdynánd Kaſtryot Margrábiá S. Aniołá, był z tey Linii, ále zginął ná bátálii pod Pawią. Trzecia Fámiliá byłá zwána Tochi, ktorzy byli Deſpotámi Epiru, y z Linii Totyli Krolá Gockiego, trzymáli to Páńſtwo z Etolią, y Akarnánią przeſzło 200. lát, ktorych wygnał Amurát, á oſtátni z nich Leonard Deſpotá reiterował ſię do Syxtusá IV. Papieżá.

W tym Kráiu Turcy trzymáią w wielu mieyſcách Sandziákow.

Albánowie ſą Zołnierze dobrzy, mocni, do fátygi ſpoſobni, y ná koniu woiennieyſi, iák pieſzo, y ſą u Turkow eſtymowáni. Są záś wſzyſcy Chrześciánie, iedni Grecy, drudzy Kátolicy Rzymſcy.

Albániá grániczy ná Pułnoc z Serwią, y częścią Dalmácyi, z inſzych ſtron z Mácedonią, Theſsálią, y Morzem Weneckim. Kray ludny, y żyzny, ma Miáſt wiele, iáko: Aleſſio Drin, Durazzo, Pirgo, Valone, Crova, Drivaſto, Scutari, Sfetygrad, Dibra, Bagno, Belignad, Ochrida, Albanopoli, Antivari, Valona, Dulcigno &c. Oblany ieſt Rzekámi wielą oſobliwie; Boianą, Drynem, Malinem, Liſano, Argento, Ureo, Pirgo, Salnich.

SCUTARI Miáſto Stołeczne dáwnych Krolow Illiryiſkich, y teraz ieſzcze znáczne, ufortyfikowáne, y obronione Cyttádellą, ma ſwego Biſkupá należy do Turkow od Roku 1478. położone bliſko gory zwáney od dáwnych *Ramnuſius mons*, y nád ieziorem zwánym *Labeatis lacus.*

ALESSIO zwáne od dáwnych *Liſſus* nád Morzem ma ſwego Biſkupá, y Fortecę od Dalmacyi, wſtáwione śmiercią Skánderbeká Roku 1467.

DURAZZO nád Golfem Weneckim wſtáwione wygnánym tu Cyceronem, ma Port dobry y Arcybiſkupá właſnego zwáne od dáwnych *Epidamus.*

PIR-

PIRGO wſławione náukámi, y ſcyencyámi rożnemi praktykowánemi od Auguſtá Cesárzá, ále teraz wcále puſte.

VALONA Miáſto mocne y obronione Cyttádellą, ma Port wygodny y beſpieczny zwány od dáwnych *Oneus ſinus* obroniony dwiemá Fortecámi, o oſm mil od tego Miáſtá ieſt gorá, z ktorey zrodłem iednym płynie ſmołá do okrętow budowánia wygodna, to Miáſto ieſt nápełnione Zydámi, ktorych Paweł IV. Papież z Ankony wygnáć kazał, wſławione winámi dobremi y ſzybámi ſolnemi, w gorách obfituie wiele w woſki, báwełny, Iny, kobierce y ryby ſłone.

ALBANOPOLIS przedtym Stołeczne w Albánii ále teraz zruynowáne.

CROJA zwáne u dáwnych *Fribea* ma ſwoię Fortecę, y Biſkupá, wſławione odwágą Skánderbeká, ktory Turkom to Miáſto odebrał, y w nim wytrzymał Atták przeciw Amurátowi raz, á Máchometowi Synowi iego dwá rázy z wielkim męſtwem y odwágą, ná koniec muſiał z nim Pokoy Máchomet uczynić, ktory 22. bátálii przeciw Turkom wygrał.

OCRIDA czyli *Ochryda* nád ieziorem położone tegoż imienia wielkie y uforty-fikowáne ma ſwego Arcybiſkupá y Sándziaká, wſławione urodzeniem Juſtyniáná Cesárzá, od ktorego názwáne *Juſtiniana Prima.*

ANTIVARY Wenetom od Turkow odebráne, położone nád Morzem Weneckim.

DULCIGNO tákże Wenetom odebráne nád Morzem Weneckim ma Port dobry, nádruynowáne, ále hándlowne.

EPIR.

TA Prowincyá miewáłá włáſnych Krolow z Fámilii Eakow, y Peleuſzow, ále Pirrhus Syn Achillesá ſtráciwſzy Kroleſtwo Oycá ſwego ná woynie Troyſkiey przyſzedł do tego Kráiu, od ktorego imienia ná początku Obywátele názwáni byli Pirrhidámi, á potym iák ſię tám uſtánowił Epirotámi, z iego linii był tákże Krolem Pirrhus y Sukceſſorem iego, ktory mocno przeciwko Rzymiánom ſtáwał będąc ieſzcze młodym poſiłkował Tarentynow Lukánow, y Samnitow przeciw Lewiniuſowi Konſulowi, ktorego wyżſzego w ludziách zbił, y zwyciężył, ále po wygáſłey iego Linii Galowie, czyli Gallowie opánowáli przy Grecyi Epir, á potym Paweł Emiliuſz zwyciężywſzy Perſeuſzá oſtátniego Krolá Mácedońſkiego 70. Miáſt Epirockich zruynował 150000. ludzi w niewolą zábrał przez co ſpuſtoſzył Kray; y przywłáſzczył go Rzymiánom, ále teraz Turkom hołduie. Ze záś ten Kray ieſt płonny y ubogi, Epirotowie do inſzych Kráiow záchodzić muſzą w lecie dla zárobienia ſobie ná wyżywienie przez Zimę, mowią iezykiem Albáńſkim y Greckim, y wſzyſcy ſą Chrześciánie Grecy.

Epir názywa ſię niżſzą Albánią bo grániczy z nią, iáko y z Mácedonią, Morzem Adryatyckim y z Eolią. Zámyka w ſobie Dolopią, y Kray Atamanow, Amfilonow, Moloſſow, y innych wiele. Ma Miáſtá Hirocum, Chimera, Antigonia, Olpa, Panorma, Butroła, Dodona, Baſtia, Comeniza, Fanaro, Parga, Preveſa, Actium, Abrazzia, y Bondita. Ma Porty w Kaſſyopie, Paganii, Annie, Joaninie, y Delwinie. Gory záś Cereaunieńſkie y Tamarus, Golfy pryncypálne Butrindo, y Arta. Oblane Rzekámi Arathus, y Achelois.

ARTA Miáſto Stołeczne Prowincyi ſwego imienia położoney w Stronie Południowey, ſytuowáne nád Golfem ſwego imieniá zwánym u dáwnych *Ambraćius Sinus.* Miáſto wielkie, y ludne w Turkow, y Grekow, máiących ſwego Arcybiſkupá y Koſcioł Kátedrálny máiący w ſobie tyle okien ile dni w Roku, podpárty 200. Kolumnámi mármurowemi, fundowány przez Michałá Dukasá Kommená Cesárzá Greckiego, iáko inſkrypcya náucza nád wielkiemi drzwiámi. Hándluie naywięcey Tytoniem, futrámi &c.

BUTRINTO od dáwnych zwáne *Butrote* nád Golfem miewáło ſwego Biſkupá, ále teraz Tureckie, y zruynowáne w XVI. Wieku, naywięcey obfituie w ſtáwy rybne, y ma Port práktykowány od Rybákow

CANINA zwáne od dáwnych *Elima* w Stronie Pułnocney położone.

CHIMERA nád Morzem Jońſkim położone ná ſkále wyſokiey y ze wſzyſtkich ſtron nie doſtępney, ma Port dobry, y Biſkupá ſwego, Stołeczne Kráiu tegoż imienia, y ludzi zwánych Chimerytow idących z Fámilii Mácedończykow, y nie

máiących nád 4. mile Kráiu puſtego, ále gory ſtáną im zá naywiękſze Fortece, y tylko trybut Turkom płácą, ále máią bydź złodzieie wielcy, ták iáko y Mainotowie z dáwnych Lácedemonow Linią prowádzący, ktorych Kráy ſię názywa Maina w Morey, y máią prawdziwy humor Lácedemończykow, y náturę tyráńſką, krádzierſką. Gory záś ich zwáne *Chimeræ Montes*, u dáwnych záś *Acroceraunia juga*, álbo *Ceraunii Montes*, ciągną ſię przez Grecyą od Południá Wſchodowego, áż do Pułnocká Záchodniego między Albánią y Epirem, ſą piorunom naywięcey podległe wyſokościámi ſwemi, oſtátnia gorá nád Morzem Jońſkim zwána od Włochow *Il Capo della Chimera* Horácyuſz temu mieyſcu przypiſuie nayczęſtſze zátopieniá Okrętow *Lib. 2. Od. 3. Infames ſcopulos Acroceraunia.* Ten Káp z Kápem Otrántſkim w Kroleſtwie Neápolitáńſkim naybliżſze ſą ſiebie, y tu naywężſzy Golf Wenecki. Wielu Autorow piſze o gorze Chimerze toż ſámo co o gorze w Licyi, że w nocy ognie wyrzuca z ſiebie; y piſzą, że wierzch tey gory ieſt mieſzkány przez lwow, ſrodek przez ſárny, y jelenie, á ſpod przez węże, y że Bellerofon naypierwſzy oſmielił ſię mieſzkáć ná tey gorze, gdzie Poétowie zmyſlili, że zábił iedno monſtrum zwáne Chimera, ktore miáło głowę lwią, żywot ſárni, á ogon wężowy; Pliniuſz záś piſze, że ogień tey gory zápálał ſię od wody, á gáſł od ziemi, inni piſzą że Chimerá miáłá 3. głowy: lwia, ſárnią y wężową, bo 3. wierzchołki tey gory máią podobną tych głow figurę, Hezyod mowi: że to monſtrum, álbo Chimerá znáczy śmierć 3. Wodzow zwánych Airus, iákoby Lew, Arſal znáczący ſárnę, y Toſibis znáczący wężá, ktorych Bellerofon zwyciężył; o tym wſzyſtſkim ſwiádczy Danetus *de antiqv. Græc. & Roman.*

PREVESA od dáwnych zwáne *Nicopolis*, fundowáne od Auguſtá Cesárzá ná pámiątkę bátálii wygráney pod Actium przeciw M. Antoniemu, y Kleopátrze, ma ſwego Biſkupá, w tym Mieſcie S. Páweł piſał liſt do Tytá. Miáſto to ieſt dobrze ufortyfikowáne y mocne, Turcy ie byli odebráli Wenetom, ále Wenetowie ie ſobie podbili Roku 1684. y im teraz podległe przez Pokoy Karłowicki Roku 1699.

PERGA Miáſteczko mocno ufortyfikowáne y Wenetom podległe.

JANINA mieſzkáne przez Grekow Kupcow, ma ſwego Arcybiſkupá.

DODONA u dáwnych Pogánow ſłáwne w Oracula, ále teraz nie máſz żádnego znáku. Niektorzy twierdzą, że te Oracula gołębicá wydawáłá, inni záś że dwá gniázdá ná ſoſnie wyſokiey odpowiádáły, pytáiącym ſię o co przyſzłego; drudzy záś twierdzą, że tám były białeglowy ktore iák ſię obił głos pytáiących o ſoſnę odpowiádáły y aſſekurowáły, że táki ſentyment był Jowiſzá, iákoż ná tym mieyſcu był Koſcioł konſekrowány Jowiſzowi Dodońſkiemu. S. Auguſtyn piſze *de Civitate Dei*, że bliſko tego Koſciołá byłá fontánná, gdzie zgáſzoną ſwiecę było zmaczáć to ſię zápaliłá. To Oraculum zá Auguſtá Cesárzá przeſtáło odpowiádáć przed sámym Národzeniem Páńſkim, iáko wſzyſcy twierdzą.

ACTIUM nie dáleko Prewezy, gdzie Auguſt Ceſarz zwyciężył M. Antoniego, á do tego wſłáwione to Miáſto nie tylko tą bátálią, ále y grámi Akcyáckiemu, ktore ſię co 5. lát odpráwowáły ná honor Apolliná, ná tych záś grách odpráwowáły ſię Heroiczne akcye ná koniech, y ná Morzu, Auguſt te gry approbował, y Koſcioł Apolliná przyozdobił, y zbogácił.

LIWADYA.

TA Prowincyá zwána u dáwnych *Achaya*, álbo *Hellas*, Pliniuſz ią názywa *Pura Græcia.* Grániczy ná Pułnoc z Epirem, Teſſallią, y Golfem Nigreponckim, ná Wſchod z Archipelagiem, ná Záchod z Jońſkim Morzem, á ná Południe Golfy ią dzielą od Morei, y Iſtm Koryntyiſki. Zámyka w ſobie dáwne Prowincye zwáne Etolia, Locrida, Doryda, Phocida, Beotia, Megarida, Attica, Ellada, y Oponſyenow Kray.

ETOLIA miáłá Miáſtá Calidon, gdzie byłá Statuá Dyány, y Naupaotus gdzie dziſiay Lepant.

LOCRIDA miáłá Miáſto Amphiſſa, álbo Lambino.

DORIDA miáłá Miáſto Eriſeus, konſekrowáne Muzom bliſko gory Pind.

PHOCIDA ma dwie gory ſłáwne Helicon, y Parnáſs, Miáſtá záś Elatea, Daulis, z kąd byli Philomey, y Progney, Delfy ſłáwne w Wyroki, Cyrra, Antycyrra &c.

BEO-

BEOTIA, álbo *Aonia* zwána od Aoná Synà Neptuná, z kąd Fontánny płynące y Muzy zwáne były *Aonides*, miáłá Miáſtá Creuſa, Aſora, z kąd był Hezyod, Teſpia wſławione fontanną Narcyſſa. Orhomen gdzie był Koſcioł dedykowány łáſkáwości. Sebaudya gdzie było Oraculum Trofoniuſzá. Cheronea wſławione bátálią Filippá przeciw Grekom, y Sylli przeciw Mitrydáteſowi, było Oyczyzną Plutárchá.

MEGARIDA miáłá Miáſto Megarę Oyczyznę Euklidesá.

ATTICA wſławione czyſtym ięzykiem Greckim, miáłá Miáſtá Ateny, Eleuſis, Maraton &c.

HELLADA dáłá imię oſtátniey częſci Grecyi oddzieloney gorą Oetą.

ACHAYA właſna naypierwey zwána *Egialia*, potym *Jonia*, y *Achaya* od Joná, y Acheuſzá Synow Xuthusá, teraz ſię názywa Xięſtwem Klarenckim, o którym mowiło ſię w Morei między Páńſtwámi Weneckiemi. Oblana tá Prowincyá rzekámi: Slemnus y Charadrus w tey oſtátniey rzece ktorakolwiek białogłowá ſię myłá, záraz ſtráciłá pámięć dáwnych amorow; Pliniuſz dodáie, że białegłowy brzemienne ile rázy piły wino Achayſkie, záwſze miáły nieſzczęſcie potłuczenia ſię.

LIWADYA dzieli ſię ná 4. Częſci. 1. Deſpocyą álbo mnieyſzą Grecyą. 2. Liwadyą właſną. 3. Stramulipę álbo Beocyą. 4. Xięſtwo Ateńſkie, ma pryncypálnieyſze Miáſtá niżey opisáne, oprocz innych wielu partykulárnych, opasána gorámi Hymetus, Citeron, Helicon. Oblana fontánnámi Aretuzą, Dyrceą, Aganippem, y Chipokrenem, ſłowo znáczące fontánnę końſką, bo według báiek Poétycznych, koń zwány Pegaſus uderzywſzy nogą w ſkáłę miał tę fontánnę otworzyć.

LIWADYA czyli *Lebadea*, Miáſto Stołeczne w tey Prowincyi wielkie y ludne, ták w Chrześcián, iáko Turkow, y Zydow, opátrzone Fortecą ále dáwną, ſłáwne u dáwnych Pogán w Oraculum Jowiſzá Trofoniuſzá, gdzie kto chciał wiedzieć przyſzłe rzeczy, muſiał sám wnić w otwártą iámę, y tám ſię rádzić czártowſkiey decyzyi, tá záś iámá według Poétow otworzyłá ſię byłá ná pożárcie Trofoniuſzá Synà Apolliná, kiedy Brát iego Agamed był ználeziony w ieziorze, ktoremu tenże Trofoniuſz uciął głowę, áby ſię był nie wydał, że okrádli ſkárb Delfińſki obawiáiąc ſię tedy káry tá iámá go okryłá y tego to Trofoniuſzá Pogánie rádzili ſię w przyſzłych rzeczách, co czynić mieli, gdzie káżdemu wchodzącemu, y pytáiącemu ſię pokázywáło ſię Oraculum iákoby ſtráſzydło y monſtrum iákies, odpowiádáiąc czáſem y wierſzámi ná iego kweſtyą, ci záś ktorzy to ſtráſzydło widzieli y pytáli ſię, nigdy iuż nie mogli bydź weſeli, áni śmiáć ſię mogli od ſtráchu, dlá czeczego przyłłowie przeciwko melánkolikom Eraſmus opiſuie, że był ná Rádzie Trofoniuſzá. Tá Statuá byłá położona nád Koſciołem wyżey, y w niey iámá żelázнemi goździámi opasána, do ktorey muſiał káżdy w białym ſtroiu chodzić y wnoſić z ſobą chleb robiony z miodem ná kſztáłt piernikà, dla zábáwienia robáctwá tám licznego, żeby go było nie pożárło

CALIDON teraz zwáne *Calata* przedtym Miáſto ſłáwne, á teraz wieś, dáło imię ſwoie láſowi, o ktorym Poétowie piſzą, że Meleagres zábił tám ſtráſznego dzikà cáłemu Kráiowi ſzkodzącego, á ná ten czás Oeneus Krolem był Oyciec iego.

LEPANTO u dáwnych *Neopactus* nád Golfem Lepántem Miáſto mocne y położone ná gorze rozdzielone ná 4. Miáſtá z tyląż murámi, y ma Fortecę ná wyżſzey gorze, ma ſwego Arcybiſkupá, y Port ále nie ná wielkie gálery Kupeckie, wſławione batálią wygráną przez Janá Auſtryáckiego Xiążęciá przeciw Turkom R. 1571. należáło do Wenetow Roku 1408. ále Bajazet II. odebrał im ie R 1498. z 150000. Woyſká, Wenetowie ie odebráli Roku 1687. ále oddáli przez Pokoy Karłowicki. Rozboynicy Morſcy álbo Pirátowie tu naywiękſzą máią ſwoię ucieczkę. Dáwni Pogánie mieli tu Koſcioł Neptuná, Dyany, Wenery, y Eſkulapá, ten oſtátni wyſtáwiony przez Falizyuſzá ná podziękowánie Eſkulápowi zá przywrocony mu wzrok ſtrácony przez Anyty Poétyſſy ſen. Grecy w tym Mieſcie máią dwá Koſcioły, Turcy 6. Meczetow, Zydzi 2. Synagogi, handluie to Miáſto naywięcey oliwą, tytoniem, zbożem, ryżem. Przy Golfie Lepántckim ſą dwá Zamki ná dwoch wierzchołkách gor, zwánych Kápy, ieden Zamek Moreyſki, drugi Romeliyſki dla przeſtrzegánia okrętow przechodzących, y płácenia cłá.

CHERONEA Miáſto położone w Boecyi wſławione bátálią Filippá Macedoná wygráną przeciwko Atenieńczykom, ná ktorey Grecya oſtátnią ſtráciłá wolność, *Olymp. 110.* Tu ſię urodził Plutarchus, od Trajáná Cesárzá kreowány Konſulem, y Superintendentem Illirycznym.

CORO-

CORONEA przedtym Miáſto maiące Biſkupá, teraz wieś zásádzona Turkámi, wſtáwiona bátálią wygráną Agezylausą przeciw Boétom.

ORTOMENA dawne Miáſto wſtáwione wielkiemi bogáctwámi y fontánną Acydalii konſekrowáną Wenerze, do ktorey według Poétow Gracye Corki Wenery chodziły umywáć ſię &c.

PLATEA nád Rzeką Azopem między gorámi Citeron, y Tebes położone, wſtáwione odwágą y ſiłą Pauzániaſzá, ktory z gárzſtką Lácedemończykow zbił Mardoniuſzá Generałá Xerxeſowego máiącego 300000. piechoty y 2000. konnych, y ná tym mieyſcu ná pámiątkę wieczną był wyſtáwiony Koſcioł Jowiſzowi liberátorowi, gdzie co 5. lát odpráwowały ſię gry zwáne *Eleutheria*, y wyzwolono záwſze Niewolnikow ná ten Feſt.

LEUCRETES wſtáwione bátálią Thebeyczykow wygráną przeciw Lácedemończykom pod komendą Epáminondáſá, gdzie Lácedemończykowie Krolá ſwego Kleombratá ſtrácili

AMPHICLEA wſtáwione Koſciołem Bachuſá, w ktorym Xiądz Pogáńſki wſzyſtkim rádzącym ſię go przyſzłe rzeczy przepowiádał; Pauſanias ſwiádczy, że kto tego Bachuſá inwokował, záwſze przez ſen go uzdrowił w wſzelkiey chorobie.

THEBY názwáne od Tebei corki Prometeuſzá bywáło Stołeczne Boecyi, Cadmus wyſtáwił tu Fortecę Roku 2620. od ſtworzenia Swiátá zwáną Cadmea wſtáwioną u Poétow. Polinic Syn Oedypá y Jokáſty chcąc bydź Krolem w Thebách podnioſł woynę przeciw Eteokleſowi Brátu ſwemu, y obległ to Miáſto z Adráſtem Oyczymem ſwoim Krolem wyſpy Argos. Filip Mácedo ie podbił, ále śmierć Alexándrá niepiewna zbuntowáłá ich chcących ſobie wolność przywrocić, Alexander záś żyiący rozgniewány zburzyć ie kazał, nie zoſtáwiwſzy tylko Dom Pindorá Roku 419. od záłożenia Rzymu. Kortezáná Frynea reſtaurowáłá to Miáſto włáſnym koſztem z tą dáną inſkrypcyą: *Alexander diruit, ſed amica Phrinea refecit*, ma ſwego Arcybiſkupá zruynowáne iednák y nie ludne chociaż obſzerne, zwáne teraz STYVA, wſtáwione urodzeniem Epaminondáſá, Pelopidáſá, y Poéty Pindárá

AULIDA Miáſto wſtáwione u Poétow Portem ſwoim, y Grecką expedycyą z tego Portu pod Troię, gdzie zágniewána Dyaná ná Grekow że Agámemnon zábił ieleniá iey konſekrowánego, wiátry wzburzyłá ná okręty ich, ále Oraculum odpowiedziáło, że łátwo przeprośić Boginią krwią tego co zábił, wzięto tedy Ifigenią Corką Agamemnoná dla ſakryfikowánia iey Bogini; ále Bogini użálona nád niewinną krwią ná iey mieyſce łánią poſtáwiłá y ſalwowáłá Pánienkę.

AZERA Miáſteczko wſtáwione Oyczyzną Hezyodá, ktory wygnány z Kumy, Miáſtá Eolickiego wraz z Oycem páſąc bárány Poétą ſtáwnym wyniknął.

ATHENY w Xieſtwie Ateńſkim ſytuowáne, á u dáwnych w Attyce między rzekámi Erydon, y Iliſſe, Miáſto dáwne bo fundowáne od Cekropá Roku od ſtworzenia Swiátá 2496. názwáne naypierwey *Cekropia*, potym *Mopſopia*, á potym Athény, rządzone było przez Krolow Sukceſſorow Cekropá przez lát 478. oſtátni Krol Codrus ná bátálii przeciw Heráklidom rádził ſię Oraculum o wygráną, odpowiedziáło; że ktore Woyſko zgubi Wodzá ſwego, to będzie tryumfowáło, y ták przebrał ſię w proſtego Zołnierzá y zginął zá zdrowie Oyczyzny, wyzwoliwſzy od Nieprzyiacielá Athény. Synowie iego Medon, y Nilia dyſputowáli między ſobą o Koronę y przy tey Scyſſyi Atenieńczykowie zátrácili Rząd abſolutny, y deklárowáli Jowiſzá zá Krolá, Miáſto potym rządziło ſię Rzecząpoſpolitą wolną, y wſtáwiło ná cáły Swiát pięknym rządem, Práwámi, náukámi, umieiętnościámi wſzelákiemi, y niemi przez długi czás kwitło przyozdobione, potym Rzymiánom ſię doſtáło z cáłą Grecyą, y deklárowáło ſię naypierwey Pompeiuſzowi po Farsálſkiey bátálii, zá co Ceſarz Juliuſz miał ich ſkárać, ále im odpuſcił mowiąc: dla konſyderacyi umárłych záſług żywym przepuſzczam. Krzyżacy ie byli odebráli Cesárzom Greckim, y erygowáli tám Xieſtwo. Fráncuzi ie trzymáli Roku 1282. áż do Nieſzporow Sycyliiſkich, z kąd ich wygnáli Arrágonowie, á Machomet II. ie odebrał Roku 1455. Miáſto lubo iuż nie ieſt ták iákie było, iednák wielkie, y ma około 15000. mieſzkáńcow, z ktorych 3. części znayduie ſię Chrześcián á reſztá Turkow y Grekow, ma ſwego Arcybiſkupá, zowie ſię u Turkow *Athine*, y *Sethines*. S. Páweł wſtáwił to Miáſto Miſſyą ſwoią, dyſputuiąc przeciwko Stoikom, y Epikurom, gdzie im explikował zmártwych wſtánie umárłych, y Bogá tego proponował, ktorego oni adorowáli, bo mieli Koſcioł ieden Minerwy przez Perykleusá wyſtáwiony, ná ktorego fácyácie byłá inſkrypcya *DEO incognito*, S. Dyonizy Areopagitá, y Dámaris Páni godna náypierwſi Wiárę S. przyięli, o czym wolno czytáć Piſmo S. *Actorum*

rum 17. Przytym Miáſto to ieſt oblane krwią wielu Męczennikow Swiętych, ma wiele Koſciołow Schizmátyckich. Zydom nie godzi ſię tu mieſzkáć. Caſſander Mácedońſki kiedy dał adminiſtrácyą Miáſtá tego Demetryuſzowi ſławnemu Filozofowi, znáydowáło ſię ná ten czás w Atenách wyrachowánych sámych Goſpodárzow Fámilii przednich 21000., Cudzoziemcow 10000. nie ráchuiąc żon, dzieci, poddáńſtwá &c. o czym ſwiádczy Ateneuſz.

Atenieńczykowie ſą humoru intereſſowánego, ále lud piękny, młodem ſię naywięcey kármią, białegłowy ſą piękne, nábożne y czyſte, mową piękna Grecka, y wymową ná kſztált muzyczna. W Atenách ſą 3. meczety, ieden w Zamku ná mieyſcu Koſcioła Minerwy, ciekáwy do widzenia ſtárożytności, gdzie Phidias ofiárował Minerwę złotą y moſiężną podziwienia godną w ſtárożytności, y dwá w mieſcie, z ktorych ieden fundowány ná mieyſcu Pantheona od Adryána Cesárzá wyſtáwionego. Juryſdykcye tu ſą 4. rządzące wſzelkiemi intereſami, Chrześciánie trybut płácą corocznie ná kſztált pogłownego, ále tylko od Męſzczyzn. Miáſto to wſtáwione 3. Pánienkámi, ktore potym były Cesárſkiemi żonámi. 1. Atenais Corká Leoncyuſzá Filozofa ſławnego, ktorą widząc Oyciec piękną, y przyſzłego ſzczęścia godną náznáczył iey mnieyſzy poság bo tylko 200. Tálerow, po śmierci Leoncyuſzá widząc krzywdę ſwoię Atenais, á do tego Bráci nie miłoſiernych w przyczynieniu według ſłuſzności Poságu, poczęłá rzewno nárzekáć; Mácocha kochaiąca ią záprowádziłá Atenáiſę do Konſtántynopola, y prezentowáłá Pulcheryi Sioſtrze Teodozyuſzá, ktora bárdzo ſobie podobáłá Pánienkę, z pieknośći, y biegłości rozumu iey, y zoſtáwiłá przy ſobie, Teodozyuſz poſtrzegſzy Pánienkę ulubił ią w ſercu ſwoim, y kazáwſzy okrcić, y w Wierze S. wyuczyć wziął ią ſobie zá żonę, dawſzy iey Imię Eudoxyi. Roku tákże 769. Leon Syn Konſtántyná Kopronimá, ożenił ſię z Ireneą z teyże sámey Fámilii co Atenais, Roku 808. Stauratius Syn Niceforá ożenił ſię z Teofaną. Między wielą znákámi z ruin dáwnych Aten ieſt Koſcioł Apollina, ruiny záś Liceuſzá, y publiczney Sáli w Szkołách Ateńſkich áni znáć podobieńſtwá, tákże Perypatusá zwánego, gdzie ſię rekreowáli Ateńczykowie, pod wielkiemi liſciámi drzew nie wymownie roſłych, y pięknym porządkiem usádzonych, ktore ſprowádziły Aryſtotelesá, że tám Dyſcypułow ſwoich exercytował zwánych Peripatetykámi. Bliſko tákże był Areopagus, álbo Sálá otwárta cáłemu Miáſtu, gdzie ſądy odpráwowáli, ále tylko w nocy ſądzić ſię godziło Areopágitom, dla tego, że wolnieyſza ná ten czás głowá, Rzymiánie wiele trudnych Spráw poſyłáli dla rezolucyi do Areopágu Atenieńſkiego. Innych wielu Koſciołow nie máſz iuż żadnego znáku, iáko to; Jowiſzá Opiekuná, Minerwy, Poliady, Neptuná, Aglaury, Pandrozy, Wiktoryi, y Wenery, ktory wyſtáwiłá Phedrá proſząc tey Boginí, żeby iuż więcey nie myſliłá o Hippolicie. Przytym to Miáſto było ozdobione wielą Portykow, miedzy ktoremi był nayprzednieyſzy ieden zwány Portyk, gdzie nayprzednieyſzy málárze ſwoie ſztuki zoſtáwiáli dla pámiątki, przytym Portyku Zenon Filozof poſtánowił Szkołę Stoikow, zwánych od *Stoa*, co znáczy Portyk. Akademiá záś było iedno Dziedzictwo ták zwáne do Akademusá należące, gdzie Pláto Filozof uczył, y názwał Sektatorow ſwoich Akademikámi. Koſcioł Cerery był ná tym mieyſcu, gdzie teraz Koſcioł Grecki wſzyſtek z białego mármuru, bliſko niego ieſt dáwny Páłác Adryána Cesárzá, zwány Didaſcáſion, ále teraz tylko kolumny znáczą ten Páłác, w nim byłá náydáwnieyſza Biblioteká Pizyſtratá, ktorą był Xerxes zábrał do Perſyi, á Seleucus Nicánor oddał ná odwrot, potym Syllá ią był przenioſł do Rzymu, á Adryan ią oddał Atenom, w Páłácu ſwoim lokowáwſzy. Przytym ieſzcze znáki ſą y Prytaneá, álbo Izby czyli Sále gdzie 50. Senátorow záſiádáło rząd trzymáiących Rzeczypoſpolitey, tá záś Sálá byłá w Rátuſzu, gdzie ſię znáydował y ogień wieczny Pogáńſki, przytym y Fámilie były konſerwowáne ludzi záſłużonych w Rzeczypoſpolitey. Komedye początek ſwoy wzięły w Atenách, z tey przyczyny, Icarus naypierwſzy Winniczny, álbo Winnic wynálezcá zábił Sárnę, ktorą ze ſkory oddárſzy, ſkorę nápákował czym inſzym, y dał ią ná ucieche robotnikom w Winnicy ſwoiey we wſi zwáney Ikaryá, ci poczęli ſzálono biegáć, y ſkakáć koło sárny nátkáney, ktory zwyczay potym ſkakánia winniczni, y żniwiarze záwzięli; że záś ci winniczni koło winnic robiąc częſto ſobie winem głowę zápruſzáli, Atenieńſcy Pánowie poczęli ich o to ſtrofowáć, ci zebráwſzy ſię w kupę, y popiwſzy, poczęli ſkakáć, y cieſzyć ſię w nocy, tym czáſem ludzi názbiegáło ſię z Aten dla ciekáwości widzenia tych ich Komedyi, ci wſzyſcy piiáni poſzli do Miáſtá z wielką ſwáwolą, y poczęli ná Pánow ſwoich krzyczeć, y hálásowáć przy brámách, o co ná záiutrz ſkárani poprzeſtáli, á Atenień-

czykowie wzięli te chłopſką ſwáwolę w zwyczay, y wprowádzili ią w Religią ná honor Bachusá. Poétowie ná to poczęli pisáć, Kompozytorowie wymyſláć podobne ſwáwole, ná koniec Teatrá budowáno ná Komedye podobne, y ták w zwyczay przyſzłá chłopſka ſwáwolá, naypierwſze było wyſtáwione Theatrum w Atenách ná honor Bachusá.

MEGA Miáſto bywáło dáwne y Stołeczne Megarydy, teraz tylko wieś.

DELFY Miáſto u dáwnych wſláwione Koſciołem Apolliná, gdzie ná cáłe Pogáńſkie Kráie Orácula były ſláwne, y głoſne. Dyodor Sycyliiſki, te Oracula przyznáie iednemu páſtuſze zwánemu według Plutárchá Coretas, ten páſąc kozły, ktore ile rázy ſię zbliżyły do iedney roſpáczy w ziemi, záwſze poczęły wielkim głoſem ryczeć, ten ciekáwością zdięty poſzedł ku mieyſcu, gdzie widząc exhalácye z roſpáczy, począł prorokowáć wſzyſtko do podobieńſtwá, Ludzie Kráiu tego dowiedziáwſzy ſię pobiegli ná to mieyſce, y o cokolwiek ſię pytáli záwſze odpowiedź odebráli, że záś niektorzy nágle chcieli czáſem wiedzieć, często wpadáli w tę roſpácz y gineli, ále potym repárowáno mieyſce áby tám nikt wpáść nie mogł, wybráno potym Pánienki młode ná honor Dyány, y tám ie osádzono dla delikátnieyſzego prorokowánia, ále że Echacrates porwał z nich iednę piękną, odmienili młode, á ſtárſze ná ich mieyſce w 50. lát lokowáno, to Oraculum potym wſláwione było ná cáły Swiát, y z rożnych Národow peregrynowáno iák ná mieyſce ſwięte, ále to wymyſł był Xięży Pogáńſkich; Cicero *lib. 2. de Divinat.* názywa to Oraculum Delfińſkie oſzukiwániem ludzi, y łudzeniem, iákoż wydawáło naypierwey z ſiebie reſponſa wierſzámi, ále że Poétowie tych wierſzow nie widzieli dobrych, przypiſowáli to wſzyſtko Xiędzom nie rozumnym, dla czego przyſłowie urosło: że Apollo Bog Poétow, á zle wierſze komponuie, dla czego potym Retorycznym ſtylem Oraculum prorokowáło. Focyuſzowie naypierwſzą mieli prerogatywę rádzić ſię Oraculum, dla tego że byli fundátorámi Koſciołá Apolliná ná tym mieyſcu, o co między Grekámi byłá kłotniá; Eurippides, Plutarchus, y Pauſanias opiſuią partykulárną dewocyą Grekow do tego Koſciołá, ktory przyozdobili wielkiemi bogáctwámi, ſtatuámi lanemi ze złotá &c. ále zá czáſow Auguſtá Cesárzá to Oraculum uſtáło prorokowáć, powiedziáwſzy; że Dziecię Hebrayſkie Bog nád Bogámi mnie ſpędza z Tronu. Miáſto Delfy bywáło wielkie y piękne, potym miáło ſwego Biſkupá, ále dziś ná ruinách iego erygowána wieś zwána Caſtry, pod gorą Parnáſſem między Salonę y Liwadyą. Ezop w tym mieſcie naywięcey ſię náśmiewał w fábułách z mieſzkáńcow támecznych, ále śmiercią zá to ſkárány á Miáſto powietrzem, y kiedy ſię rádzili Oraculum iákim ſpoſobem uſmierzyć tę kárę Boſką, odpowiedziáło, żeby ukontentować krewnych ſtráconego nie winnie, ktorzy w Amorium mieſzkáią w Frygii, ten Ezop wſláwił ſię był Roku 3840. od ſtworzenia Swiátá fábułámi, ktore przypiſał Krezuſowi, Krolowi Lidyiſkiemu.

CZĘSC PUŁNOCNA TURECKA
W EUROPIE.

TA Część ieſt grániczącą z Polſką, Tranſylwánią, Węgrámi, Styryą, Karniolą, Golfem Weneckim, Albánią, Mácedonią, Archipelágiem, y Pontem Euxyńſkim. Zámyka w ſobie Tátáryą mnieyſzą, Beſſarabią, Moldáwią, Wáláchią, Boſnią, Kroácyą, Morlákią, Dalmácyą, Serwią, Bulgáryą, y Romanią.

O Tátáryi mnieyſzey iuż obſzernie námieniełem pod Monárchią Moſkiewſką, iáko bliſko grániczącey z Moſkwą.

BESSARABIA.

TA Prowincyá grániczy ná Pułnoc z Podolem, ná Záchod z Moldáwią, ná Południe z Dunáiem dzielącym ią od Bulgáryi, á ná Wſchod z Morzem czarnym y Tátáryą. Ten Kray przedtym był częścią Dacyi, mieſzkány przez Arpinow, Tyrangitow, y Brytolangow, á potym przyłączony do Moldawii, należący do Kroleſtwá Polſkiego, ále teraz záwoiowáne od Turkow.

Beſſa-

Beſſarabia dzieli ſię ná 3. Sandziaki álbo Ziemie. 1. Sandziak Oczákowſki, ieſt mieſzkány od Tátárow, ná Pułnoc Dnieſtru położony. 2. Sandziak Białogrodzki, y 3. Sandziak Benderſki mieſzkáne przez Tátárow Budziackich między Dnieſtrem y Dunáiem. Miáſtá znácznieyſze tu ſą Białogrod, Kilianowa, Bender, Taryſta, y Oczakow.

OCZAKOW położone nád Morzem Czarnym y Dnieſtrem, Miáſto Stołeczne Tátárow Oczákowſkich mocno ufortyfikowáne od Turkow, ktorego iednák Moſkwá dobyłá oſtátnią Woyną, ále oddáłá Turkom Roku 1739.

BIAŁOGRÓD Miáſto Stołeczne Beſſarabii nád Dnieſtrem, zwáne ináczey *Tyras*, Turcy ie odebráli Xiążęciu Moldáwſkiemu Roku 1485. ták iáko y Miáſto, y Fortecę Kilią położoną nád odnogą Dunáiu.

BENDER Miáſto tákże ufortyfikowáne od Turkow, záſzczycone rezydencyą przez kilká czáſow Károlá XII. Krolá Szwedzkiego, ktory po znácznie przegráney bátálii z Piotrem Cárem Moſkiewſkim pod Pułtáwą tám ſię reiterował.

MOLDAWIA.

TA Prowincyá miewáłá przedtym ſwoich Woiewodow hołduiących záwſze Polſzcze, ále potym iák ſię wybili z potencyi Krolow Polſkich, poſli pod iárzmo Tureckie, ktorych tám teraz kreuie Ceſarz Turecki według woli ſwoiey, y corocznie płácić muſzą do ſkárbu Tureckiego Trybut wynoſzący około 300000.

Grániczy ná Pułnoc z Dnieſtrem dzielącym ią od Podola, ná Południe z Dunáiem dzielącym ią od Bulgáryi, ná Záchod z czarną Ruſią, Tranſylwánią, y Walách ią, á ná Wſchod z Beſſarábią. Oblana ieſt rzekámi; Prut, Bardalat, y Selet. Powietrze ma zdrowe, gruntá obfituiące w zbożá wſzelákie, legominy, oſobliwie miody, á nádewſzyſtko w ſtádá koni pięknych, wołow roſłych, iáko y wieprzow, mieſzkány ieſt przez Grekow pod Juryſdykcyą Pátryárchy Konſtántynopolitáńſkiego; Ma Miáſtá znácznieyſze: Jaſſy, Soczawa, Targorod, Niemiec, Czarnowce, y Chocim.

JASSY Miáſto Stołeczne Moldáwii, y mocno ufortyfikowáne nád Rzeką Prut, podczás iednák oſtátniey Woyny Moſkwá ie odebráłá Turkom, ále oddáłá ták iák Oczakow.

CHOCIM nád Dnieſtrem ma mocno ufortyfikowány Zamek, wſłáwione dwiemá bátáliámi znácznemi, ktore wygráli Polácy przeciw Turkom, naypierwey Roku 1621. Władyſław Krol Polſki ná ten czás ieſzcze Krolewicz, zá Zygmuntá III. Oycá ſwego przy dyrekcyi Hetmáńſkiey Chodkiewiczá znioſł Turkow ná 100000. trupem położywſzy, potym Roku 1674. Jan Sobiewſki Márſzáłek y Hetman Wielki Koronny znioſł ich tákże znácznie, po ktorey wygráney obrány Krolem Polſkim, Chorągiew záś Turkom odebráną poſłał do Rzymu, ták iáko y z pod Wiednią Roku 1683. ktore obiedwie ſą u S. Piotrá záwieſzone w Rzymie. Teraz podczás oſtátniey woyny Moſkwá tę Fortecę Turkom odebráłá, ále oddáli Turkom Roku 1739.

WALACHIA.

TA Prowincyá zámyka w ſobie część Dacyi, y część Węgierſkich Páńſtw, miewáła przedtym ſwoich Woiewodow hołduiących Polſzcze, ále ſię wyzuła poddáwſzy ſię pod iárzmo Tureckie, y teraz má tákich Hoſpodárow iák Moldáwiá kreowánych záwſze przez Cesárzá Tureckiego, ktoremu coroczny trybut płáci do Skárbu wynoſzących około 200000. Grániczy z Węgrámi ná Záchod, Tranſylwánią, y Ruſſią czarną, ná Pułnoc z Moldáwią, ná Wſchod z Beſſarábią, á ná Południe z Bulgáryą.

Kray ten mnieyſzy ieſt od Moldáwii położony nád Dunáiem, ma rzek wiele; á nayznácznieyſze: Alauta, Telecz, Satoniſa, y Miſlovo, gruntá ma obfituiące w wſzelákie legominy, á naywięcey w ſtádá wielkie koni, wołow roſłych, owiec, znayduie w ſobie y kruſzce żelázne w gorach.

Hoſpo-

Hoſpodár Wołoſki powinien bydź záwſze obierány od Szláchty Wołoſkiey, ále konfirmowány od Sułtaná, ktory kiedy chce, może go zrucić z Xięſtwá. Ma Miáſtá znáczniesze: Targowiſko, Buchereſt, Braſkowa, Braila, y Jalonik.

Wołoſzá ſą Religii Greckiey należący do Juryſdykcyi Pátryárchy Konſtántynopolitáńſkiego.

TARGOWISKO Miáſto wielkie, y mocno ufortyfikowáne záſzczycone záwſze rezydencyą Hoſpodárá, á Gárnizonem Tureckim opátrzone.

BOSNIA.

BOſnia y Serwia u dáwnych zwáne Mizya. Tá Prowincyá grániczy ná Záchod z Kroacyą, ná Południe z Dalmácyą, ná Wſchod z Serwią, á ná Záchod Sawá dzieli ią od Skláwonii. Obywátele támeczni ſą woienni, wiekſzá część ich Kátolikow Rzymſkich, ále ſię znayduią y Manicheuſzowie, y wielu Machometánow z przyczyny Juryſdykcyi Tureckiey.

Boſnia dzieli ſię ná Wyżſzą y Niżſzą.

BOSNIA WYZSZA zwána Herzegoviná álbo Xięſtwo Sabá, położone w Południowey Stronie Dalmácyi, Kray wſzyſtek w gorách. Ma Miáſtá znáczniey-ſze Klinow, Mortar, Narenza, Trebigna, y Caſtel Nuovo.

NARENZA Miáſto ſpuſtoſzone ále dobrze ufortyfikowáne ma ſwego Biſkupá.

TREBIGNA ma ſwego Biſkupá, ále mieſzkáne przez większą część Turkow y Grekow, iák Kátolikow.

CASTEL-NUOVO Miáſteczko mocno ufortyfikowáne dwiemá Cyttádellámi, często oblężone, y odbieráne było od Turkow, ále Weneci ie odebráli Roku 1687.

BOSNIA NIZSZA podzielona ieſt ná 3. Sandziaki, ciągnące ſię od Záchodu do Wſchodu. 1. Sandziak zwány Banialuch zámyka w ſobie Miáſto Stołeczne tegoż imienia, y inne Tina, y Jaica. 2. Saraio ma Miáſto tegoż imienia. 3. Orach ma Miáſtá: Priſtina, Priſrendi, y Pechia.

BANIALUCH Miáſto Stołeczne odebráne przez Turkow Roku 1527. gdzie záłożyli Sandziakat álbo Rząd zámykáiący w ſwoiey Juryſdykcyi Boſnią Záchodnią.

TINA ma ſwego Biſkupá.

JAYCZA nie wielkie Miáſteczko ále zmocnione Fortecą, nád rzeką Valtriná, záſzczycone Stolicą dáwnych Deſpotow Boſnińſkich.

SARAJO Stołeczne Miáſto całey Boſnii, y Sandziakatu.

Tá Prowincyá rządziłá ſię pod włáſnemi Krolámi od Roku 1357., áż do Roku 1465. Stefan V. oſtátni Krol záwoiowány y zábrány w niewolą od Máchometá II. y ſtrácony, á Kray podbity y do tąd Turkom hołduiący.

KROACYA.

TEn Kray bywał częścią Illiryi według iednych, według záś drugich Autorow częścią Liburnii, bywał pod władzą włáſnych Krolow, ále teraz częścią hołduie Turkom, częścią do Auſtryi należy. Grániczy ná Záchod z Karniolą, ná Pułnoc z Skláwonią, ná Wſchod z Boſnią, á ná Południe z Gráfſtwem Zara, y Golfem Karnero. Dzieli ſię ná 2. Części. Pierwſza Morlakia, Druga Korbáwia.

MORLAKIA z Miáſtámi Zeng, Vackat, Tarnaw, Moſdrich, Bukary, Siſek, Caſtrovica, Czernich, Petrina, ták iáko y w Korbawii Miáſtá: Karłowic, álbo Karlſtad, y Sigſek należą do Auſtryi, ieżeli teraz ktore nie odłączone przez oſtátnią Woynę przy ſtráconym Belgradzie.

Turcy záś trzymáią Wihicz Miáſto Stołeczne w Kroacyi, y Koſtanizzá.

Kroátowie ſą Ludzie woienni, y ſpoſobni do fátyg.

ZENG Miáſto Stołeczne Morlakii Auſtryáckiey ma ſwego Biſkupá, y mocno ufortyfikowáne.

KARŁOWIC, álbo Karlſtad nád Rzekámi Kulpt, y Merezwicz, mocne y Fortecą opátrzone, fundowáne przez Károlá VI. teráznieyſzego Cesárzá, y ufortyfikowáne

wáne przeciw náiázdom Tureckim, wſtáwione mieyſce Pokoiem ſkończonym Roku 1699. między Cesárzem, Turkámi, Wenetámi, Moſkwą, gdzie y Polakom oddány Kámieniec Podolſki przez Turkow.

WIHICZ Miáſto Stołeczne Korbáwii Tureckiey, położone ná Wyſpie z rzeki, y ieziorá ułożoney, Turcy ie odebráli Roku 1500. po rezyſtencyi przez lát 150. Cesárſcy ie byli oblegli Roku 1679. ále bez ſkutku.

SKLAWONIA.

PAńſtwo to w ſobie sámo ieſt ſzczupłe, ále pod Imieniem Sklawonii, á przedtym Illiryi zámykáły ſię inne, iáko; Dalmacya, Boſnia, Kroacya, y Sklawonia właſna. Sklawonia tedy właſna należy do Węgier, położona między Dunáiem, Sawą, y Drawą rzekámi. Grániczy ná Południe z Kroacyą, y Boſnią, ná Wſchod z Serwią, y wyżſzemi Węgrámi, á ná Záchod z Styryą. Dzieli ſię ná Záchodnią Sklawonią, y Wſchodnią.

SKLAWONIA ZACHODNIA zámyka w ſobie Miáſtá: Poſega, Creutz, Zagabria, Varadin, Capranizza, S. Jerzy, S. Piotr, S. Marcin, y wiele innych, ktore wſzyſtkie należą do Auſtryi, ieżeli teraz oſtátnia Woyná nie odłączyłá czego przy ſtráconym, y oddánym Turkom Belgradzie.

WSCHODNIA SKLAWONIA ma w ſobie Miáſtá: Vapo, Eſſex, Valcovar, Sirmirz, Aſchacz, Gradiſca, Leſſenotz, Kiſſabacz, Opowecz te wſzyſtkie należą do Turkow pod Imieniem Raſcii, iáko y Dabrocalta, Sapronicza, Sappionka, Sogovina, Petrovina, Coliantz, Welika Kowacz &c. &c.

Skláwonowie, álbo Słowácy ſą ſpoſobni do Woyny, y naywiękſza ich chęć przy orężu ginąć ná Woynie, ná utwierdzenie záś prawdy záklináią ſię: niech w łoſzku umrę.

Język Słowácki ieſt w wielu Páńſtwách używány, iáko procz Sklawonii, w Kroacyi, Dalmacyi, Iſtryi, Boſnii, Karnioli, Karyntyi, Styryi áż do Dunáiu, w Serwii, Raſcii, Bulgaryi, Czechach, Luzacyi, Sląſku, Morawie, Ruſi, Cyrkaſach, Moſkwie, iáko y u nás w Polſzcze, Litwie, Kaſzubach, y Prusách &c. ále y u Dworu Tureckiego ieſt záżywány.

POSEGA nád Oryawą odebráne przez Cesárſkie Woyſko Turkom Roku 1687. iáko y Gradiſká, Creutz álbo S. Krzyż.

ZAGABRIA Miáſto mocne ma ſwego Biſkupá.

WARADYN Miáſto Stołeczne Xięſtwá ſwego.

CAPRANIZZA ufortyfikowáne mocno.

VALPO ma ſwego Biſkupá, y wſtáwione Oyczyzną Walentyniáná Cesárzá.

ESSEK nád Rzeką Drawą, mocno ufortyfikowáne, ma Moſt długi ná 80000. krokow drewniány ciągnący ſię przez Rzekę y błotá wielkie, Xiąże Ludwik Badeński kazał go był ſpalić Roku 1687. ále w tymże Roku Turcy go wyteparowáli, y przezeń ſię ſalwowáli po przegráney pod Mochákiem, iednák y tu nie zábáwili, bo Cesárſcy odebráli Miáſto.

SIRMISCH Miáſto Turcy trzymáli więcey iák 100. lát ále ich Cesárſcy wygnáli Roku 1688. Turcy ie znowu odebráli, u dáwnych zwáne *Sirmium*, gdzie naypierwey Wiárá S. záczepiona zá Traiáná Cesárzá, Fotyn Heretyk tu był Biſkupem; Aurelius Probus, y M. Aurelius Valerius, Maximianus tu ſię urodzili.

DALMACYA.

TEy Prowincyi iedná część hołduie Wenetom, druga Turkom, á trzecia Rágußkiey Rzeczypoſpolitey, lubo miewáłá przedtym właſnych Krolow. Dalmatowie ſą Chrześćiánie, y Ludzie woienni.

DALMACYA WENECKA ma w ſobie Miáſtá Spalatro, Zara, Nona, Zebanico, Novigrod, Eliſſa, Scardonne &c. o czym wyżey pod Wenecyą.

DALMACYA TURECKA ma w ſobie Miáſtá: Narenze, Antivari, Dulcigno, Trebigne &c.

NARENZA ma ſwego Biſkupá, y Kátedrę dedykowáną S. Szczepánowi.

TREVIGNA ma także swego Biskupá chociaż Miásto Tureckie.

DALMACYA RAGUSKA zámyka w sobie Miástá: Raguzę, Stagno, y Sábioncello, procz wielu Fortec y wsiow, ktore formuią Páństwo y Rząd Rzeczypospolitey. Przytym zámyka w sobie wyspy; Agosta, Meleda, Mezo, S. Jędrzeiá, S. Piotrá, y Lupane, ále dwie ostátnie nie są mieszkáne.

RZECZPOSPOLITA RAGUSKA ma 6. Portow Morskich, miedzi niemi 3. mogą mieścić naywięcey okrętow, osobliwie Port S. Krzyżá. W tym Kráiu iest Powietrze zdrowe wyiąwszy w Mieście Ráguzie, gdzie nie zdrowo mieszkáć, osobliwie w lecie. Ziemiá tuteczna iest skáliста, ále przez sposoby Gospodárskie obfituie ták w pszenice iáko y ogrodowe owoce, osobliwie w cytryny, pomoráncze, limonie, y wiele innych, á naywiecey w winá dobre.

RAGUZA Miásto Stołeczne Rzeczypospolitey właśney, ma swego Arcybiskupá fundowáne o dwie mili od dáwnego Miástá Ráguzy, dystyngwowánego przez dáwnych pod imieniem Epidaurá, od dwoch Epidaurow Greckich, iednego w Lakonii ná Golfie Argolidzkim, drugiego w Argii ná Golfie Saronickim. Terázniieysza Ráguzá zwána od Turkow *Dobronika* iest położona przy gorze wielkiey blisko Morzá, Miásto ludne, bogáte w hándle, ufortyfikowáne mocnemi bástyonámi y wáłámi, y Port obszerny máiące; Fortecá S. Wáwrzyńcá blisko Miástá ná skále ma oko ná Fortecę zwáną Chiroma, z kąd cáłe Miásto Ráguzę może zburzyć, y Port, należy do Wenetow, ktorzy Ráguzánow w musztuku máią dobrym, y naywiększemi sumámi Wenetow ukontentować nie mogą zá ten plác. Przedmieściá są przyozdobione wielą Páłácámi, Miásto záś Kościołámi pięknemi y wspániálemi, gdzie Relikwie Wielkich Swiętych znayduią, osobliwie Drzewo Krzyżowe wielkości osobliwey, y pieluchá iedná Dzieciny JEZUSA. S. Błażey tu iest naypierwszy Protektor Miástá tego, do ktorego wielkie Nabożeństwo máią Ráguzánie, gdzie w Swięto tego Pátroná wielkie Nabożeństwá się odpráwuią y Processyá solenna po Mieście á w Południe tánce białychgłow wieyskich po rynku, do pierścienia się ubiegáią, Ráguzánie wszyscy w maszkach przybráni z włoczniámi, Karnawały się odpráwuią do podobieństwá Weneckiego w maszkách y stroiách bogátych, Dámy wszystkie w oknách stoią bogáto przybráne, gdzie przechodzące mászki rzucáią im do okien pomoráncze, czytryny, y inne perfumy. Białegłowy Ráguskie są piękney urody, y białey komplexyi, włosow długich nie noszą, y czernią ie; Ráguzánie záś od połowy golą głowę, od połowy záś włosy długie noszą, y są ludzie piękni, y wzrostu wielkiego, są bogáci y pieniężni ále skąpi, hándlem się naywięcey báwią, Cudzoziemcom przychylni, ále bárdzo máią bydź lubieżni, á do tego nie applikuią się áni do Woyny, áni do náuk; Dámy tám nie idą zá mąż tylko w 25. Roku, dla czego lud mocny się rodzi, y wielkiego wrostu. To osobliwsza w tym mieście, że pod przykazem Senatu Przyiaciel z Przyiacielem, y Rodzice z dziećmi rzádko wraz iedzą z sobą, iákoż żadney austeryi nie máss w mieście, ieżeli záś Cudzoziemiec życzy sobie ieść, to w krámách dostánie wszystkiego do iádłá, ále gdzie indzie ieść musi, nie tám gdzie kupuie.

RZECZPOSPOLITA Ráguska iest sobie wolna, y swoiemi się Práwámi rządzi ták iák Wenecya, obiera sobie co Miesiąc Rektorá ták iák Dożę, ktory publicznie Xiążęcy ſtroy nosi, Togę Kármázynową z Rękawámi długiemi, y bieret z axámitu ponsowego, y kiedy wychodzi, to przy rezonáncyi trąb przed nim dwoch Káwálerow Węgierskich idzie, Rektor záś sám między dwiemá Konsyliárzámi, á drudzy zá nim idą, iák záś wynidzie miesiąc, ták inszy záraz obierány bywa Rektor, przytym 12. Konsyliárzow assystuie záwsze Rektorowi, y máią táką władzą iák Rektor we wszystkich Rządách y Decyzyách, iák Rektor ták y Konsyliárze podczás swoiey funkcyi z Miástá się ruszyć nie mogą, w Páłácu záś ná to náznáczonym prowiduie ich skárb Rzeczypospolitey.

WIELKA RADA záś ták iák w Wenecyi zámyka w sobie Szláchtę we 24. leciech, y obiera z między siebie Rádę Senátorską, álbo 100. Senátorow, ktorzy rządzą Rzeczą pospolitą, obieráią Mágistráty y Rektorá, y rozdáią Officia, y Wakanse do Fortece S. Wawrzyńcá codziennie odmieniáią Gubernátorá, y obráwszy go záraz co noc posyłáią inszego, y do tego oczy mu płászczem zákrywáią. Jest także 5. Prowizorow, ktorzy máią moc wszystkie Expedycye, Dekretá, Sentencye donosić Rádzie Senátorskiey od innych Rád, y káżdey Rádzie przytomni bydź powinni, przytym iest 6. Sędziow do wszelkich Spráw, 5. Sędziow do Spráw Kryminálnych, 5. Prowizorow około zdrowiá, 3. Podskárbich do Skárbu Koronnego, z ktorych nayczęściey Rektorámi bywáią obieráni, Podskárbstwo záś do pięciu lát trzy-

trzymáią, Magiſtrat Armátury ták morſkiey iáko y lądowey, dwoch Officyerow do prowidowánia Miáſtu żywnoſci, y wiele innych Officyáliſtow, iáko to: do cłow wybieránia, y wſzelkich podátkow, do opátrzenia ulic y czyſtości kámienic, 6. Kápitánow ze 100. Węgrow, ktorzy w nocy ſtrzegą beſpieczeńſtwá publicznego, y o pułnocy ſię odmieniáią. Intráta Skárbu Rzeczypoſpolitey nie wynoſi nád 100000. czerwonych złotych z sámych tylko cłow z winá, oliwy, ryb, miesá y innych kupiectw trybutu płácą Porcie Tureckie 20000. Cekinow, dla czego ſą wolni od wſzelkich cłow y Akcyzow Tureckich, Wenetom także corocznie dáią 10000. Cekinow. W Arſenale Rágußkim ieſt 500. Dział woiennych, y ná 2000. ludzi Orężá, y prowizyą Mágázynow zbożá, nie konſerwuią tylko 100. Węgrow żołnierzy 7. álbo 8. gáler, więcey im ſię ná Morzu nie godzi trzymáć z woli Wenetow. Ráguzánie náſláduią Wiarę S., y ſą poſtuſzni Stolicy Apoſtolſkiey.

STAGNO należy do Raguzy, ma ſwego Biſkupá. Bliſko tego Miáſtá ieſt Fortecá opátrzona gárnizonem Rágußkim zwána *Stagna Piccolo.*

SERWIA.

TA Prowincyá przedtym miewáłá właſnych Krolow, ále dáleko z wiekſza obſzernoſcią Kráiu, bo inſze w ſobie zámykáłá Prowincye ták nád Weneckim iáko y czárnym Morzem. Teraz grániczy ná Wſchod z Bulgáryą, ná Pułnoc z Węgrámi, ná Záchod z Boſnią, á ná Południe z Albánią y Macedonią. Dzieli ſię ná 4. Sandziáki álbo 4. Części, ktore od Miáſt denominacye ſwoie bierą, iáko to; Belgrad, Semendrya, Uſkopia, y Crattovo, procz tych ieſt wiele innych Miáſt.

BELGRAD Miáſto Stołeczne Prowincyi nád Dunáiem, y Sawą, gdzie y pozycya mieyſcá, y Forteca mocną ieſt obronione, Solimán II. Roku 1521. ie był odebrał Chrześciánom, ále Cesárſcy odebráli Roku 1687. á w Roku 1689. Turcy ie znowu odebráli, ále Eugeniuſz Wodz Cesárſki odebrał im ie Roku 1717. wiele záwoiowáwſzy Prowincyi, ále iák Miáſto Belgrad, ták y inne zdobyte przez Eugeniuſzá w przeſzłym Roku 1739. oddáne Turkom z wielkim żálem całego Chrześciáńſtwá. Tu S. Jan Kápiſtran Bernárdyn Roku 1456. poſłány od Papieżá wzbudził Miáſto to przeciw Turkom, ktorych wycieczką pewną ták zbił, że od oblężenia uciekáć muſieli ſtráciwſzy Turkow 50000. y Máchometowi II. oko iedno wyſtrzeliwſzy ſtrzáłą. Po tey potyczce Huniades wielki Woiownik przeciw Turkom we dwá dni umárł, dopomogſzy znácznie S. Kápiſtránowi.

SEMENDRYA álbo Miáſto S. Jędrzeiá miewáło ſwoich Biſkupow, ále dziś Turkom hołduie, Niemcy ie byli wydárli Turkom 1688. ále w przyſzłym Roku uſtąpić muſieli.

USCOPIA przedtym Stołeczne Dardánii Prowincyi wyżſzey Mizyi, dziś záś Sandziáku, Miáſto wielkie, ma ſwoie Arcybiſkupſtwo ále Turkom podległe.

NISSA Miáſto Roku 1689. Ludwik de Bade Generał Cesárzá odebrał ie był Turkom, zbiwſzy ich w tym mieyſcu, ále w drugim Roku oddáne Turkom.

BULGARYA.

TA Prowincyá ieſt część dáwney Mizyi, rządziłá ſię przedtym pod dyrekcyą właſnych Krolow ále od Węgrow záwoiowána, á tym potym przez Turkow wydárta. Imię bierze od Bulgarow mieſzkáiących nád Rzeką Bulgą w Scytyi, ktorych Bazyli Ceſarz przenioſł tu był w ten Kray mieſzkány przedtym od Trebalienow, ktorych opiſuie Pliniuſz, że mieli w oczách táki iád, ktorym wſzelkiego zábiiáli Nieprzyiacielá, co y Virgilius przyznáie:

Neſcio quis teneros oculus mihi faſcinat agnos.

ále te Kweſtyą Fizykom zoſtáwuię. Ten Kray grániczy ná Záchod z Serwią, ná Wſchod z Morzem czarnym, ná Południe gory Argentaro, y Caſtegnas dzielą go od Romanii y Macedonii &c. &c.

Dzieli ſię ná 4. Sándziaki álbo Ziemie, ktore ſwoie denominacye od Miáſt bierą, iáko to: Viddin, Sophia, Nicopolis, y Siliſtria. Procz tych Kápitálnych

ma

ma y inne Miáſtá: Ternowa, Axiopoli, Meſſembria, Varna, Tomi, Croſſona, Temizvar, Chiuſtanga, Emona, y Jotiman.

Bulgarowie Wiárę S. przyięli między IX. y X. Wiekiem, ále teraz ſą Grecy Schiſmatycy, podlegli Juryſdykcyi Patryaſze Konſtantynopolitáńſkiemu.

VIDDIN nád Dunaiem położony od niektorych w Serwii, od innych w Bulgarii, ma ſwego Arcybiſkupá, y Sándziaká, y ieſt mocno ufortyfikowáne.

SOPHIA przy gorze Argentaro nád Rzeką Bojano Stołeczne Bulgaryi y obſzerne Miáſto, ále bez Murow, ma ſwego Arcybiſkupá, y tu mieſzka Buglerbey Romańſki álbo Gubernátor naypierwſzy w Europie Tureckiey, y nominuie ſię Báſzą, ma pod ſwoią Juryſdykcyą 24. Sándziakow, y ma wielkie intráty. To Miáſto w nie zdrowym położeniu, fundowáne od Juſtyniáná Cesárzá ná ruinách Miáſtá Sardyki, wſławnego Concilium generálnym, y zá Konſtáncyuſzá y Konſtánsá Cesárzow, Synow Konſtántyná Wielkiego, Roku 347. Grecy przyimuią 20. Kánonow tego Concilium, á Látyni 21. że záś tylko ordynacya ieſt Biſkupſtw w tych Kánonách, á o wierze nic, tylko że ſię referuie do Niceńſkiego Concilium, dla tego nie było przyznáne zá Generálne, ták od S. Hiláryuſzá, iáko y S. Epifániuſzá, Aryánie iednák powtornie tu byli kondemnowáni, ná tym Concilium było Biſkupow Wſchodnich 76. á Záchodnich 300.

NICOPOLIS Miáſto dáwne do Mizyi náleżące, á teraz do Bulgaryi nád Dunáiem ma ſwoie Arcybiſkupſtwo, ma bydź to Miáſto fundowáne od Trajáná Cesárzá, ná ten czás kiedy Krolá Decebalá zwyciężył, pod tym Miáſtem naypierwſza bátáliá byłá Chrześcián z Turkámi Roku 1396. Zygmunt Ceſarz przegrał tę bátálią ſtráciwſzy Woyſká ſwego 20000. á Bajazet Turecki Ceſarz ſtrácił 60000. ále wygrał.

SILISTRIA nád Dunáiem ma ſwego Arcybiſkupá Miáſto wielkie y ufortyfikowáne Stołeczne Sandziákátu.

TERNOWA nád Jarną przedtym Stołeczne Xiążąt Bulgarſkich, dziś Arcybiſkupá.

TEMEZWAR przedtym ſtolicá Báſzow Tureckich, ktorzy rządzili 6. Sandziakámi, y wielą Kráiow, ále te wſzyſtkie Niemcy odebráli, Temezwar záś Turcy trzymáli od Roku 1552. áż do tąd iák Xiąże Eugeniuſz odebrał Roku 1716.

TOMEA Miáſto dáwne, wſławione rezydencyą Owidyuſzá wygnánego z rozkázu Auguſtá Cesárzá, y ma tám bydź Miáſto zwáne Owidyuſzowe.

VARNA nád Morzem Czarnym położone, y wſławione nieſzczęſliwą bátálią Władyſláwá Krolá Polſkiego y Węgierſkiego 20. lát máiącego, ktory pierwſzą rázą Woyſká Tureckie, y znáczne Prowincye odebrał, ále po Pokoiu z Turkámi uczynionym ná 10. lat dyſpenſowány od Kárdynałá Juliáná powtornie Turkow záczepił, y nieſzczęſliwie pod Wárną zginął przeciw Amurátowi II. Roku 1444. y z nim Kárdynał Julian, ma to Miáſto ſwego Arcybiſkupá, Kozacy ie zruynowáli y ſpalili Roku 1610. Chrześcián iednák 3000. ná wolność puſcili.

ROMANIA.

TA Prowincyá bierze ſwoie Imię od Miáſtá Konſtántynopola zwánego przedtym *Nova Roma*, Turcy záś názywáią ią Romelią, przedtym názwána byłá Tracyą od ſwego Pryncypałá Trácyuſzá. Grániczy ná Pułnoc z gorą Hæmus, ná Południe z Archipelagiem, ná Wſchod z większym Bosforem, y Propontydem, ná Záchod z Bulgaryą y Macedonią. Powietrze ma bárdziey zimne iák ciepłe z przyczyny gor okolicznych, z ktorych nayznácznieyſze ſą: Hæmus, Rodop, y Pangeus, ma iednák przy gorách y rowniny piękne obfituiące w pſzenice, winá, oſobliwie nád Morzem. Oblana rzekámi znácznieyſzemi: Hebra, Neſſus, Melas, y Strimon, znayduie w ſobie kruſzce hálunowe, tylko iednego drzewá przyſkąpo. Miáſłá znácznieyſze ma: Biſantium álbo Konſtantynopol, Abdera, álbo Clazomena, Nicopolis, Adrianopolis, Filippopolis, Trajanopolis, Apollonia, Heraclea, Selivrea, Cypſella, y Perintha.

Ten Kray bywał przedtym ludny, y pełny woiennych y mocnych ludzi iákoż y teraz nápełniony Chrześciánámi, á naywięcey Turkámi y Zydámi, po Janczárách naybitnieyſzych ma ludzi z Románii Sułtan Turecki w Woyſku ſwoim. Dáwni Trácowie bywáli woienni, ále okrutni y nie ludzcy, miewáli właſnych Krolow, potym hołduiących Krolom Macedońſkim, á Cajus Scribonius Curio Prokonſul Rzym-

Rzymſki Rzymiánom tę Prowincyą podbił, wydártą potym przez Turkow Cesárzom Greckim.

KONSTANTYNOPOL á po Turecku *Stambuł* przedtym záś zwáne: *Biſantium* fundowáne od Konſtántyná Wielkiego Cesárzá, od niego ſwoie Imię wzięło, położone nád Morzem Marmorſkim, y Kánał ie tylko od Anatolii Azyátyckiey dzieli, ſytuácyá iego prawdziwie piękna między Morzem czarnym, y białym, z kąd wſzelką opátrzność mieć może, ták wielkie y ludne Miáſto bo naywiękſze w Europie, ma ná około 3. mile dobre, procz Przedmieſciow; iednák ſtruktury nie ſą wſpániałe, wyiąwſzy iednę ulicę ciągnącą ſię od Páłácu Sułtánowego, áż do Brámy, gdzie ſą naypięknieyſze Domy, inne záś ták ulice ſą ciáſne iáko y Domy niſkie, y nie piękne. Port Miáſtá tego ieſt naywiękſzy y naywſpániálſzy ná cáły Swiát położony ná Pułnoc Miáſtá, ná Południe y ná Záchod ma Proſpekt ná Miáſto, ná Pułnoc záś ma proſpekt ná Przedmieſciá, Galata, Tafana, Fonkdokli, á ná Wſchod ná Przedmieſcie Skutaret, ile że ták Miáſto iák Przedmieſciá ſą fundowáne ná formę Amfiteatru, dla tego łátwo wydáie Portowi Proſpekt. To Miáſto bywáło przedtym Stołecznym Tracyi zwáne *Biſantium* od Bizándy fundátorá Kolonii Megaryenow, á potym od Konſtántyná Wielkiego rozſzerzone, y zrownáne z wſpániáłością Rzymu názwáne nowym Rzymem y Stołecznym Monárchii Wſchodniey, á po śmierci iego názwáne Konſtántynopolem, od Máchometá II. odebráne Roku 1453. teraz ieſt Stołecznym Monárchii Tureckiey, y rezydencyonálne Sułtánow; iáko y Pátryárchy Konſtántynopolitáńſkiego máiącego pod ſwoią Juryſdykcyą wſzyſtkie Schiſmátyckie Metropolie. Obleżenie tego Miáſtá od Máchometá wolno czytáć wyżey pod Máchometem II. Cesárzem Tureckim, nie zwyczáyney oſobliwości.

Zamek o 7. wieżách, ktory przedtym był Brámą mieyſką, od Máchometá II. obrocony ná Skárb Sułtáńſki z przyczynionemi 3. wieżámi, teraz záś ten Zamek obrocony ná więzienie znácznieyſzych Pánow, gdzie pozwoloná ieſt Káplicá dla Kátolikow więzniow, y wolne odpráwowánie Mſzy S. Koſcioł S. Zofii bliſko Saraju obrocony teraz ná Meczet álbo Koſcioł Turecki, Konſtántyn Wielki záłożywſzy fundamenta w Rzymie ná Koſcioł S. Piotrá, y tu tákże w Nowym Rzymie záłożył y wyſtáwił ten Koſcioł S. Zofii, iákoby Mądroſci Przedwieczney Synowi Boſkiemu, że záś był przykryty drzewem, y częſto gorzał, Juſtynian Ceſarz z fundámentow go wyreparował y wſpániáłością przyozdobił, częſto mowiąc, żem przeſzedł Sálomoná w tey Fabryce. Bywáło przedtym w tym Mieſcie niezliczona rzecz Obeliſkow, Kolumn, y przednie Státuy, ále teraz bárdzo máło ich obaczy, ieſt ieſzcze do widzenia Hippodron, álbo Rynek długi ále nie ſzeroki, gdzie uczono konie biegáć, y we ſrodku ieſt ieden Obeliſk znáczony literámi Hieroglificznemi. Meczetow ma wiele do widzenia, iáko y Spitalow dla ubogich, dla chorych, tákże Domow wielkich dla Cudzoziemcow peregrynuiących. Ma 120. Collegia ſłużące ná náuki Tureckiey młodzi, y tyleż publicznych łáźniow. Arſenał tákże ieſt ciekáwy do widzenia przy Porcie gdzie ieſt około 200. sámych Arkádow, á káżda Arkádá może dwie gálery woienne wyſtáwić, y záwſze 40000. ludzi konſerwuie w ſobie dla uſtáwiczney roboty, y pięknym porządkiem.

MIASTO to wſtáwione 4. Generálnemi Conciliámi. 1. á drugie po Niceńſkim Roku 381. y 382. gdzie Dekreta Concilium Niceńſkiego konfirmowáne y inne ordynácye wyrázone, á potępione Herezye; Macedonianow, Sektátorow Macedoniuſzá intruzá ná Stolicę Konſtántynopolitáńſką przez Aryánow y Konſtánsá Ceſárzá neguiącego Boſtwo Duchá S. przytym potępione y inne Herezye, Eunomianow, Eudoxyanow, Fotynianow, Sabellianow, Marcellianow, Apollináryſtow, ktorzy wſzyſcy zá fundáment mieli Aryáńſką Sektę. 2. Concilium álbo 5. Generálne R. 553. ná ktorym fáłſze Orygenesá były potępione. 3. Concilium á 6. Generálne R. 680. ná ktorym Herezyá Monotelitow potępiona. 4. Concilium álbo 8. Generalne gdzie Herezyá Focyuſzá Autorá odſzczepieńſtwá Greckiego byłá potępiona, o czym wſzyſtkim wolno czytáć dzieie Koſcielne.

Kánał Konſtantynopolitáńſki álbo S. Jerzego lub Morzá Czarnego zwány przedtym Bosforem Tracyi ieſt położony między Natolią w Azyi, y Romanią w Europie, ciągnie w zdłuż ná 4. álbo 5. mil, ále nie ieſt ſzeroki, bo w wielu mieyſcách może dobrze ſłyſzeć z drugiey ſtrony ná támtey pieiące koguty. Łączy ten Kánał Morze czarne z Marmorą, álbo morzem białym, y Archipelagiem, nád Kánałem záś ieſt wiele do widzenia Páłácow Sułtáńſkich, y Domow rekreacyálnych. Przytym dla beſpieczeńſtwá iák ze ſtrony Azyi, ták ze ſtrony Europy nád tym Kánałem ſą dwie Fortece Gárnizonem opátrzone, y drugie dwie ſrodkiem Kánału.

Dwor Cesárzá Tureckiego wyżey opisány pod Cesársámi wolno ciekáwemu przeczytáć.

ADRIANOPOLIS Miáſto położone nád Maryzą, wielkie, bogáte, y nayznácznieyſze po Konſtántynopolu w Turkii Europeyſkiey, ále nie ieſt ufortyfikowáne tylko proſtym murem. Amurat I. odebrał ie Roku 1362. założywſzy tám Stolicę ſwoiey Monárchii, do tąd, pokąd Máchomet II. nie dobył Konſtántynopola. To Miáſto zwáne od dáwnych *Oreſta* ále że było zruynowáne przez trzeſienie ziemi, Adryan Ceſarz ie wyrepárował y názwał od ſwego Imienia, miáło ſwoiego Metropolitę ále teraz ná tym mieyſcu Meczet Turecki, gdzie co 3. látá bywá odmieniány Mola-Cadi od Porty Ottomáńſkiey, ktory y Duchowny y Swiecki rząd prowádzi w Mieſcie.

TRAJANOPOLIS zwáne u dáwnych *Zernis* ma ſwego Arcybiſkupá, Miáſto nie wielkie y nie ludne.

FILIPPOPOLIS nád Maryzą wielkie ále nie ma murow w około Miáſto, ma ſwego Arcybiſkupá.

SELIVREA u dáwnych *Selimbria* nád Morzem Mármorá zruynowáne, y przez Grekow tylko mieſzkáne máiacych ſwego Arcybiſkupá.

RUDISTO Miáſto nád Mármorą, ludne, y hándlowne, Port máiące dobry wláſnego Biſkupá.

CHIOURLICH nád Attyraſem ma Biſkupá Greká.

ASPEROSA Miáſto u dáwnych zwáne *Abdera* nád Morzem Mármorá, w Powietrzu nie zdrowym y gorącym, zá pánowánia Kaſſandrá Krolá Mácedońſkiego, obywátele támeczni muſieli ſię przenoſić z tego mieyſcá ná inſze, dla wielkiego mnoſtwá żáb y ſzczurow, zá Lizymachá záś Archelaus ſłáwny Komedyánt reprezentuiąc w tym Mieſcie Andromáchá z Euryppidy podczás látá, do tákiego podziwienia przywiodł Abderytow, że wychodząc z Teátrum w táką gorączkę wſzyſcy wpádli, że iák ſzáleni po mieſcie biegáli, krzycząc y wyſpiewuiąc wierſzámi Euryppidy, tá gorączká trwáłá 7. dni, y od iednego do drugiego ſię przenoſiłá áż zimá ią rozerwáłá. Abderytow przedtym wielu Autorow zá głupich mieli; Ovidius im przyznáie zwyczáy, że záwſze iednego człowieká kámieniámi záſypáli żywego zá zdrowie Poſpolſtwá. Martialis kiedy chciał kogo zgánić to mowił: *Abderitanæ pectora mentis habes.*

To Miáſto iednák ieſt wſłáwione dwiemá godnemi ludźmi, Demokrátesem, y Anaxárchem, o iednym z tych Demokrateſie Juvenalis piſze:

Cujus prudentia monſtrat
Summos poſſe viros, & magna exempla daturos
Vervecum in Patria, craſsóque ſub aëre naſci

Anaxarchus miał wielką eſtymę u Alezándrá Wielkiego, po ktorego śmierci Nicocreon tegoż Anaxarchá w możdżerzu tłuc kazał, ktoremu ná znák okrucieńſtwá Anaxarchus ięzyk ugryzſzy zębámi, w oczy nim plunył.

GALLIPOLIS położone nád Mármorą y Kánałem morſkim zwánym Dardanelle, ktory łączy Mármorę z Archipelágiem, Miáſto wielkie y nie ludne, ále bez muru, ma Zamek y Arſenał dobrze opátrzony, gdzie Báſzá Morſki, álbo Admirał záwſze mieſzka máiąc oko ná beſpieczeńſtwo morſkie.

Kánał Dardanellow łączący mármorę z Archipelágiem y z Medyterránem, bierze ſwoię denominácyą od Zámku zwánego Dárdánella á u dáwnych zwány Helleſpont od Helli Corki Atomasá Krolá Tebeyſkiego, ktora ſię tám miáłá utopić, y od moſtu od Xerxesá tám wyſtáwionego ná bátách, ciągnącego ſię od Abydos áż do Seſtos, kiedy do záwoiowánia Grecyi ſzedł z Woyſkiem.

ABYDOS y SESTOS ſą wſłáwione Oyczyzną Herony y Leándrá, ktorych ſercá y weſele Owidyuſz opiſuie w iednym liſcie. Jednego dniá Leánder dla zwábienia ſercá Herony zápuſcił ſię tym Kánałem iechác do nieyże, ále nie pogodny czás mu przeſzkodził, ná co ubolewa Martialis rozgniewány ná wody:

Parcite dum propero, mergite dum redeo.

Ten Kánał może mieć około 10. álbo 12. mil wzdłuż ciągnąc ſię do Archipelagu, gdzie ſię záś záczyna począwſzy od Mármory w ſzerz nie ma nád dwie álbo 3. milki, gdzie Machomet II. wyſtáwił Fortece przeciwko ſobie, iednę zwáną Europeyſką, drugą z támtę ſtronę Azyátycką, názwáne obiedwie Dardanellámi z przyczyny, że Dardánus był naypierwſzym tego Kráiu Krolem, y tám wyſtáwił Miáſto zwáne Dardanią.

KAN-

KANDYA WYSPA.

TA Wyſpá zwána u dáwnych *Creta* położona ná Morzu Medyterráńſkim przy Archipelágu, ma ná w zdłuż około 40. mil, á ná ſzerz nie rowno 15. 10. 7. y 2. mili w niektorych mieyſcách. Wſławiona u dáwnych Minoſem Krolem, ktorego Spráwiedliwość byłá táka, że go Poétowie nazwáli Sędzią piekłá, wſławiona y lábiryntem inwencyi Dedálá, wſławiona y 100. Miáſt, z ktorey przyczyny zwáno ią *Hecatonpolis*. Byłá rządzona naypierwey pod właſnemi Krolámi, potym pod Cudzoziemſkiemi abſolutámi, po nich Rzymiánom byłá podległá, y Cesárzom Wſchodnim, Sarácenowie ią záwoiowáli byli, y wyſtáwili Miáſto Kandyą, ále Phocas Nicefor odebrał im ią Roku 962. Wenetom potym ſię doſtáłá przez Kontrákt przedáżny Roku 1204. ále y ci ią utrácili tylko niektore Fortece trzymáią, iáko to; Suda y Spinalonga. Turcy wſzyſtko odebráli y poſtánowili tám Beglerbeglik, álbo Rząd pod dyrekcyą Báſzy rozdzielony ná 4. cześci od Miáſt názwáne: Canea, Retimo, Candia, Setia. Powietrze ná tey wyſpie ieſt zdrowe, ále ciepłe, ziemiá obfituie w winá zwáne Małmazya, zbożá, owoce wſzelákie y páſtwiſká. Kandyotowie też ſáme zwyczáie máią náturálne, co y dáwni Kretowie, w delicyách y lubieżnościách ſą wſzyſcy Grecy.

Dáwni Kretowie mieli zwyczáy codzień w pewne mieyſce káżdy partykulárnie wrzucáć kámienie, y ieżeli go złe potkáło nieſzczęście w dzień, to czarny kámień, ieżeli ſzczęście to kámień biały, y te kámienie corocznie ráchowáli, ſiłę kámieni było białych tyle dni liczeli życia ſwego, nie ráchuiąc dni nieſzczęſliwych. Naywiękſza rzecz byłá dla nich, kiedy im kto prezent ofiárował oręż iákiego, y kiedy woiowáli, to przy rezonáncyi lutniow, y fletow, wolno im było żenić ſię z rodzoną Sioſtrą, y onym ieſt inwencyá muzyk y łowow przypisána, oni naypierwſi wynáleźli zażywánie żeláz y miedzi, z łuku ſtrzelánie, ſzpád y zbroiow robienie, y z młodości ſię do tego applikowáli, życie ich iednák było záwſze nie cnotliwe, bo ſię báwili rozboiámi morſkiemi, ſzálbierſtwem, dla czego, przyſłowie było ná nieprawdę mowiących; Kretyzuie z Kretem, inni záś piſzą że trzy C *Creta*, *Cilicia*, y *Cappadotia*, naygorſze Wyſpy były y pewne złych ludzi

KANDYA Miáſto Stołeczne tey Wyſpy położone w ſtronie Pułnocney, mocne, y ma Port ſwoy, wſławione w przeſzłym wieku odporem ſwoim, przeciwko Turkom, ktorych Atták bez ſkutku wytrzymáli Roku 1645. z wielką ſtrátą Turkow, y potym po kilká rázy byli oblężeni, ále záwſze mocno wytrzymáli; ále ná oſtátek wytrzymáwſzy dwudzieſtoletnie attáki, muſieli kápitulowáć R. 1669. zgubiwſzy Turkom Woyſká ná 50000., ma ſwego Arcybiſkupá.

CANEA ma ſwego Biſkupá przy Porcie dobrym, ufortyfikowáne mocno, Turcy ie odebráli Wenetom Roku 1645. Wenetowie tentowáli o nie Roku 1692. ále bez ſkutku, ma bliſko Fortece 2. zwáne Suda y Garabula.

RETIMO odebráne Wenetom przez Turkow Roku 1646. ufortyfikowáne mocno przy Porcie dobrym ma ſwego Biſkupá.

SELYA nie wielkie Miáſteczko ále mocne, ma Port dobry, y Biſkupá właſnego.

NIGREPONT WYSPA.

TA Wyſpá u dáwnych zwána *Euboea* naywiękſza nád inne Wyſpy Archipelágu, położona bliſko Liwadyi, bo tylko Kánałem morſkim oddzielona, gdzie dla przeyſcia ieſt moſt, obfituie w wſzelką żywność, á naywięcey w báwełnę y mármury. Wenetom przedtym hołdowáłá ále Máchomet II. im ią odebrał R. 1470. ktory rozgniewány że ſtrácił 40000. Woyſká dobywſzy wyſpy kazał wſzyſtkich zábiiáć, ktorzy wiecey ná dwádzieścia lát mieli, Gubernatorá záś Páwłá Heriſo ná dwoie roſciąć kazał, nie dotrzymáwſzy mu ſłowá uwolnienia go, iego Corká nie mogąc wytrzymáć ták wielkiey tyránnii Oycá ſwego, poczełá nárzekáć ná Sułtaná, ále ten nic nie zmiękczony urodą piękną tey Dámy ſam ią zábił w oczách wſzyſtkich. Tá wyſpá ma Miáſtá: Nigrepont, Loreo, Eretrea, Cariſto y Atalanta.

NIGRE-

NIGREPONT Miáſto Stołeczne całey Wyſpy zwáne u dáwnych *Chalcis* położone nád Kánałem Morſkim, ná ktorym ieſt moſt, ma ſwego Arcybiſkupá, ufortyfikowáne mocno, y obronione dwiemá Cyttádellámi, przy Porcie dobrym, w Mieſcie sámi tylko Turcy mieſzkáią, ále ná Przedmieſciách Chrześciánie, ktore ſą ludnieyſze iák Miáſto, y więcey Domow máią, cała ſytuacya w rowninie, Jezuici tu máią pozwolony Dom ieden, gdzie młodź uczą, Wenetowie to Miáſto oblegli byli Roku 1688. ále bez ſkutku.

KANAŁ Nigrepontſki u dáwnych zwáne *Euripus* ieſt miedzy Miáſtem, y Liwadyą, nie ieſt ſzeroki nád 50. krokow, we ſrodku ieſt wieżá, od lądu do wieży ieſt moſt murowány á od wieży do wyſpy drewniány, ktory ſię otwiera dla przechodzących okrętow. Ná tym Kánale flux, y reflux Morzá uſtáwicznie ſię praktykuie, ktorego Ariſtoteles nie mogąc poiąć, tu ſię miał utopić iáko Autorowie twierdzą.

Jákub Babinus Jezuitá, ktory w Nigreponcie mieſzkał przez dwá Roki, opiſuie ten flux y reflux, że co Mieſiąc 18. álbo 19. dni ieſt ſpokoyność wielka ná Kánale, á 11. álbo 12. dni ſtráſzny flux y reflux ſię wzburza, tym ſpoſobem: że w oſtátnie 3. dni ſtárego Mieſiącá áż do 8. dniá nowego Mieſiącá ſpokoyne fále ſię widzą, ále 9. dniá áż do 13. ſtráſzny záczyna ſię flux reflux, 14. znowu ſię uſpokaia áż do 21., y znowu do 27. ſię rozigrywa, y ták káżdego Mieſiącá nie minie, y w tym ma wielkie podobieńſtwo do Oceánu, y Morzá Adryátyckiego, iáko praktykuiący opiſuią.

ERETRIA Miáſto pierwſze po Nigreponcie, wſłáwione Menemeduſem, ktory tu był poſtánowił Szkołę Filozoficzną, ma ſwego Biſkupá.

CARISŁO położone bliſko ſłáwnego Kápu Kafárowego u Poétow, zwánego dziś *Capo d' Oro* przy Porcie dobrym y beſpiecznym.

ANDRO położone ná Wyſpie tegoż imienia Miáſto ma ſwego Biſkupá, Wyſpá záś lubo nie wielka, iednák obfituie w wſzelką żywność, mieſzkána od Grekow, Latynow, y Turkow.

SCIRO Miáſto Stołeczne Wyſpy tegoż imienia, ma ſwego Biſkupá, y ludne, Wyſpá záś obfituie naywięcey w winá, báwełny, y kozy.

STALIMENE WYSPA.

TA Wyſpá zwána od dáwnych *Lemnos*, ma ná 40. mil w około, ludna, y obfituie w winá dobre, oſobliwie wydáie z ſiebie Ziemię zwáną pieczętowáną, ktora ma bydź doſwiádczona do uſtánowienia krwi, y przeciw wſzelkim truciznom. Wyſpiarze támeczni zbieráią tę ziemię w Dzień Przemienienia Páńſkiego, bliſko Káplicy Sotirá, álbo S. Salwatorá, y kłádą ią w worek, ktory worek záraz pieczętuią pieczęcią Sułtáńſką, y dla tego ſię zowie Ziemiá pieczętowána. Tá Wyſpá Wenetom odebrána przez Machometá II. wſłáwiona ieſt Dámą iedną, zwáną Marulla, tá widząc ſwego Oycá zábitego w oblężeniu Kochinná w 14. Wieku uzbroiwſzy ſię w wſzelkie oręże ták wzbudziłá wſzyſtkich Obywátelow Miáſtá przeciw Turkom, że muſieli odſtąpić bez ſkutku, zá co Loredano Generał Wenecki znácznym regáłem ią kontentował y kazał iey ſobie wybráć zá mężá nayſłáwnieyſzego Rycerzá w Woyſku obiecáwſzy iey poság dobry od Rzeczypoſpolitey Weneckiey.

Tá Wyſpá wſłáwiona ieſt u Poétow, że Wulcanus od Jowiſzá y Junony Mátki zrucony z Niebá dla ſzpetney urody, poſtrzeżony od Obywátelow tey Wyſpy lecący ná rámioná ich ſpadł, wſpárty, y odtąd od nich adorowány zá Bogá, y Protektorá Wyſpy, ále to naypewnieyſza racyá; że tá Wyſpá ieſt nápełniona ſáletrą y hálunem, y częſto wyrzuca ognie, á Wulkan ieſt Bogiem ogniá. Ciż wyſpiarze adorowáli pewne ptaſzki, zwáne *Jaiz*, ktore ziádáły ſzaráńczą y nią ſię tylko żywiły. Białegłowy tey Wyſpy pozábiiáły raz wſzyſtkich męſzczyzn wyiąwſzy Hypſypilę, Corkę Toasá, ktora ſwego Oycá ochroniłá, wiele innych okrucieńſtw, y ſzpetnych zwyczáiow o tych ludziách piſzą, z kąd uroſło przyſłowie u dáwnych: *Malum Lemnium, & Lemnia manu.* Teraz záś Obywátele támeczni ſą Goſpodarze dobrzy y pilni około roli, Turcy w Miáſtách y Fortecách mieſzkáią, á Chrześciánie po wſiach, ále ſą poſłuſzni Báſzy Tureckiemu.

Tá Wyſpá ma w ſobie wſi 75. y Miáſtá znácznieyſze 3. Mandro, Paleocaſtro, y Stalimene Stołeczne y máiące Arcybiſkupá Greckiego.

MITLE-

MITLENO WYSPA.

TA Wyſpá od dáwnych zwána *Lesbos*, piękna, obſzerna, y położona między Troadą, y Myzyą, przedtym Wenetom hołdowáłá, ále Máchomet II. ią odebrał y do tąd Turkom podlega, przedtym miáłá w ſobie wſiow 1300., ále dziś nie ma nád 300. y dwá Miáſtá znácznieyſze obmurowáne, y obronne.

METELIN Miáſto Stołeczne ma Zamek obronny od Turkow wyſtáwiony, záſzczycone rezydencyą Báſzy.

LIMISSA Miáſteczko tákże obronne y Gárnizonem Tureckim opátrzone.

Tá Wyſpá trybutu Sułtánowi płaci 18000. Piaſtrow iákoby Tálerow bitych. Barberoſsá z tey Wyſpy był rodem, ſłáwny rozboynik, ktorego Krol Algerſki chcąc záżyć do Pirateryi wokował, ále ten y Krolá obieſił, y sám ſię intronizował w XVI. Wieku. Ziemiá tey Wyſpy obſituie w wſzelkie owoce, iákoż ieſt nápełniona ogrodámi, w puſzczách obſzernych ma wiele zwierzá oſobliwie koni nie wielkich, dzikich, ále ſzybkich. Szczyci ſię bydź Oyczyzną Pittaká iednego z 7. Sapientow Greckich, Saphony, y Poéty Álceuſa.

SAMOS WYSPA.

TA Wyſpá Joniczna zwána, dla dyſtynkcyi od innych tegoż imienia, iedná z między Poradow, położona ná Morzu Ikáruſowym obſituie w wſzelką żywność procz iednego winá, ktore bárdzo złe ſię tám rodzi, záſzczycona Oyczyzną Pitagoraſa, Svbilli Samnieńſkiey zwáney Heropilá, Polikratesá Tyraná tey Wyſpy, Mandoklesá ſłáwnego Architektá, Aryſtárká, Krytyká, y Grámatyká. Turkom hołduie, ále ſię tám znáyduią y Chrześciánie Grecy.

DELOS WYSPA iedná z Cykládow wſłáwiona u Poétow urodzeniem Apolliná, y Dyány. Delos znáczy *Manifeſtatio* dla tego nazwána od Oraculum ſwego, ktore tám ná tey Wyſpie prorokowáło przyſzłe rzeczy; Spondan Hiſtoryk piſze, że ſię tám znáyduie wiele ſtárożytności, Koſcioły, kolumny &c. ma gorę zwáną Cynthius, ktora dáłá imię Apollinowi Cyntyiſkiemu, y nie ma bydź wyżſza tá gorá nád 30. łokci, tylko że wſłáwiona byłá u dáwnych Statuą mármurową Apolliná.

PATHMOS WYSPA zwána teraz *Palmoſa*, ma ſwoy Port dobry, ma y Miáſto zwáne PATHMOS, wſłáwiona wygnániem tu S. Janá Apoſtołá y Ewángeliſty przez Domicyáná Cesárzá. Cruſius piſze, że bliſko nád Morzem ieſt iedná Grotá, gdzie ten Swięty piſał Apocalipſim. Ná tey Wyſpie ieſt około 3000. Chrześcián Grekow mieſzkáiących máiących wolne Nabożeńſtwo, ále záwſze poſtuſznych Turkom.

WYSPY GENERALNIE
WSZYSTKIE NA ARCHIPELAGU.

PO opisánych znácznieyſzych Wyſpách generalnie też o pomnieyſzych námieniam. Dáwni podzielili te Wyſpy ná 2. części, iedne názwáli Cykládámi, á drugie Sporadámi.

CYKLADY ſą ná około Wyſpy Delos, y dla tego że cyrkulárnie ſą ułożone, názwáne Cykladámi, ktorych ſię rachuie około 50.

SPORADY záś ſą názwáne od ſłowá Greckiego *Siać*, bo ſą rozſiáne y odległe od ſiebie, między Azyą y Kandyą. Wſzyſtkie te Wyſpy ná Archipelágu ſą położone między 35. y 38. gráduſem. Powietrze ná tych Wyſpách ieſt utemperowáne, zimná nigdy nie zna, ciepłá ſrednie ma, bo wiátrem pánuiącym często chłodzone, y z tąd tám záwſze drzewá kwitną, y záwſze liſcie zielone, cytryn, y pomorańczow doſtátek, zápáchem zdrowi Powietrze, pſzczoły záś miod ták czyſty

iák lod wydáią, iednym ſłowem wſzyſtko iák w ogrodách uſtáwicznie przez cały Rok rodzących. Wyſpá NAXA ma drzewá oſobliwe ná w puł z zielonym, y czerwonym liſciem, winá wyſmienite rodzą, owoce delikátne, ludzie z rzadká choruią, y to tylko ná podagrę álbo kámień. Figi oſobliwie ná Wyſpie Naxa, y Andros naywyſmienitſze ſię rodzą, gránáty, limonie, cedry &c.

WYSPA MILO melony naydelikátnieyſze wydáie, ktore iák zboże ſieią w polách, y drugie melony wodnite, z ktorych ſokiem ochłodzić ſię záwſze może, iák cukier ſłodkim, oliwy po lásách od pełnoſci ſię rodzą, oſobliwie w Naxie, ktora prowiduie oliwámi wſzyſtkie inne wyſpy, cytryny iák głowá człowiecza rodzi, przytym zwierzyny w lásách máią doſtátek, á naywięcey záiącow, bekáfigow, kuropátw, gołębi dzikich; przytym ſą y orły wielkości nie zwyczáyney, y ták mocne, że y ciele wziąść może ieden między ſzpony.

Obywátele tych Wyſp ſą wſzyſcy Chrześciánie, ále iedni Schiſmatycy Grecy, drudzy Uniaci, ále tych ledwie trzecia Część, dla ktorych Papieże konſerwuią tám Wikaryuſzá ſwego, inne záś Wyſpy, iáko; Naxa, Milo, Andros, Syra, Tyna, Siphant, máią włáſnych Xięży Rzymſkich, Arcybiſkup Naxyiſki ieſt Metropolitą y iego tylko Kápitulá zoſtáłá ſię przy dáwnych Práwách. Znayduią ſię ná tych Wyſpách Kláſztory Jezuitow, Kápucynow, Miſſyonárzow, ieſt wiele y Grekow Uniátow, ále więcey Schiſmatykow. Ná gorze Athos ieſt Kláſztor gdzie Mniſzy Greccy znayduią ſię, ktorzy ná Poſt y Adwent Miſſye między Schiſmatykámi odpráwuią, zá pokutę ná Spowiedziách naywiękſze wyciągáią pieniądze, námáſzczáią ludzi ná plecách po táleru bitym bierąc od iednego, ſą ludzie ládáiácy, wrzeſzczą, krzyczą ná kazaniách, á wſzyſtko przeciw Rzymſkiey Wierze y Oycu S.

Między wſzyſtkiemi Wyſpámi naypolitycznieyſze bywáły Naxa, Amurgo, y Milo, gdzie wſzelkie ſcyencye ſłynęły, teraz wſzyſtká proſtotá, y ięzyk Grecki nie ieſt co bywał, pomieſzány, ludzie wſzyſcy hándlem y rolą ſię tylko báwią, ták iáko y Szláchtá zwáni Archontowie, ktorzy tylko intrát naywiękſzych pilnuią. Máłżeńſtwá tám ſą nie wieczne, bo kiedy ſię nie ſpodoba mąż żonie álbo żoná mężowi, álbo ſię ſprzeciwią ſobie, to poſzedſzy do Metropolity Schiſmatyká, y dáwſzy mu 10. Tálerow bitych záraz rozwięzuie Máłżeńſtwo, y z tey przyczyny Dámy tám ſą bárdzo oſtrożne, y z Domow nie wychodzą, w Koſciele záś żadnego Męſzczyzny nie widzą máiąc ſwoie oſobne mieyſcá, ſtroie ich ſą bárdzo bogáte, pierſcieni oſobliwie naywięcey ná pálce kłádą, y ná głowę kleynotow, ſuknie záś po koláná, á ſpodem do sámey ziemie biáła ſpodnicá wiſi, przytym zwyczáie ieſzcze do tąd máią oſobliwſze, kiedy umiera kto z Fámilii álbo żoná, álbo mąż, álbo ſyn, tedy ſchodzi ſię wſzyſtek lud do pożáłowánia, przytym przychodzą dwie białegłowy do tego wyznáczone, ktore uczyniwſzy kondolencyą nád umárłym, záczynáią wſzelki żał wymyſláć, wrzeſzczeć, płákáć, y ták Familiá y lud wſzyſtek wzbudzony żálem tym więcey przyczyni ryku, y płáczu, że ledwie nie pogłuſzeią ludzie, zá włoſy ſię tárgáią, o ſciánę głową biią, y czáſem ledwie ſię nie zábiiáią od żálu po tey poki ciáło w ziemię nie zákopáne, y ieżeli Wdowá ſię zoſtánie po mężu, to przez kilká Mieſięcy zámknięta w ciemności żáłobę odpráwuie, y ſukień nie odmienia. Te zwyczáie Miſſyonarze náſi chcą zágubić, ále z wielką trudnością.

RZĄD DUCHOWNY
W WĘGRACH, DALMACYI,
y WYSPACH POBLISKICH.

RZymiánie názwáli Illiryą wſzyſtkie Prowincye położone nád Golfem Weneckim podłuż, y nád Dunáiem, y rozdzielili ie ná 6. Prowincyi, to ieſt; ná Noryki dwie, Pannonie 2., Sawią y Dalmacyą. W Liſtách S. Páwłá mamy, że w tych Prowincyách Tytus Wiárę S. záſzczepił, y w pierwſzych wiekách 3. Metropolie iuż były fundowáne w Sirmium Pannońſkim, w Salonie Dalmackiey, y w Loryku Noryckim. Sirmium ták było ſłáwne, że 3. Concilia ſię w nim odpráwiły w IV. Wieku,

Wieku, y Concilium Akwileyſkie przyznáie Sirmium Stołecznym Miáſtem Illiryi *Caput Illiri Sirmium.*

Hunowie, Sklawonowie, y inni, w V. y VI. Wieku te Prowincye zruynowáli, y Xięſtwá rożne fundowáli, także y Religią wykorzenili, oſobliwie w Węgrách y Dálmácyi. Pierwſzy Xiąże Geyzá Wiárę S. przyiął w Węgrách przez ſtáránie S. Woyciechá, Syn iego záś S. Stefan Krolem przyznány od Oycá S. y dwie Metropolie erygował w tym Páńſtwie, to ieſt w Gránie, álbo Strygoniu, y Koloſſie, y wiele Biſkupſtw, ktore wſzyſtkie do tąd ſą y prezentá od Cesárzá wychodzi ná nie, Arcybiſkup Strygońſki ieſt Prymáſem y Koronátorem Krolow.

W DALMACYI Wiárá S. trwálá áż do VII. y VIII. Wieku, ále od Hunnow, y innych wykorzenionia, potym iednák zá ſtárániem S. Cyryllá y Metodyuſzá Wiárá S. znowu záſzczepiona zá czáſow Janá VIII. Papieżá, ktory pozwolił tey Nacyi właſnym ięzykiem Pácierze, w X. y XI. Wieku mieli właſnych Krolow, ktorzy erygowáli Metropolie w Miáſtách Zara, Raguza, y Antywary, w XII. Wieku Wenetowie ſobie przywłáſzczyli znáczną Część, Krolowie Węgierſcy także, á potym Turcy podbili ſobie nayznácznieyſzą, y ták teraz to Páńſtwo trzemá Potentátom hołduie.

Prowincyá ZARA należy Wenetom gdzie Oyciec S. nominuie ná Biſkupſtwá.

SPALTRO záś w puł Wenetom, częścią Turkom, y częścią Cesárzowi podlega.

Rzeczpoſpolitá RAGUSKA dla utrzymánia wolności w protekcyą ſię poddáłá Turkom, gdzie ná Arcybiſkupſtwá y Biſkupſtwá nominuie Oyciec S.

ALBANIA bywáłá przedtym pod Metropolią Duracką, ále potym tám erygowána Metropoliá Antywárſka, gdzie Oyciec S. nominuie ná Prelátury Biſkupie, ále ich nie wiele ieſt, bo wſzyſtek Kray Turkom hołduie.

Prowincye Duchowne KORFU y NAXA należą do Pátryárchátu Konſtántynopolitáńſkiego, ále że tám teraz w Korfu Wenetowie pánuią, dla tego erygowáne ſą Biſkupſtwá niektore do Oycá S. nominacyi należące, ále tylko ſą ſłużące dla Národu Weneckiego, bo támeczni obywátele ſą wſzyſcy Grecy.

Prowincyá NAXA ieſt położona ná Archipelágu, zámyka w ſobie wſzyſtkie Wyſpy, y tám Wenetowie będąc Pánámi Wyſp erygowáli Biſkupſtwá podległe Oycu S. y nominacyi iego, ktore ſą do tąd, ále ich nie wiele, bo támeczni Obywátele ſą wſzyſcy Grecy Schiſmatycy, y te Wyſpy wſzyſtkie hołduią Turkom wyiąwſzy Wyſpę Tyna należącą do Wenetow.

† Znák Arcybiſkupſtw y Biſkupſtw do Wenetow należących

§ Znák tych, ktore należą do Cesárzá.

* Znák tych, ktore Turkom hołduią.

ZEBRANIE GEOGRAFICZNE
ILLIRYA ZACHODNIA.

Zámykáłá w w ſobie przedtym	
METROPOLIE	PROWINCYE
Lork	Noryka
Sirmium	Pannonia

Zámyka w ſobie teraz		
ARCYBISKUPSTWA	PROWINCYE.	
Gran	Wyżſze Węgry	Cesárſkie
Coloſſa	Niżſze Węgry	
	Tranſylwania	
Zara	Sklawonia	Cesárſka
Spalatro	Dalmacya	Turecka
Raguſa		y Wenecka
Antivari	Albania	Turecka
Korfu	Korfu	Wenecka
Naxia	Wyſpy Archipelagowe	Tureckie

PROWIN-

	Wieki
PROWINCYA STRIGONSKA.	
ARCYBISKUPSTWO.	
§ Gran, Strigonium - -	XI.
BISKUPSTWA.	
§ Wakcie, Vacctia - -	XI.
§ Eger, Agria - - -	XI.
§ Nitria, Nitria - - -	XI.
§ Raab, Javarinum - -	XI.
§ Weſprim, Veſprimium - -	XI.
§ Quinque Eccleſiæ - -	XI.
PROWINCYA KOLOSKA.	
ARCYBISKUPSTWO.	
§ Colocza, Coloſſæ - -	XI.
BISKUPSTWA.	
§ Zagrabia - - - - -	XII.
§ Scherem, Sirmium - -	XII.
* Boſnia, Mieſzka w Jaiczy - -	XI.
§ Chonad, Conadium, -	XI.
§ Waradyn, Varadinum - -	XI.
* Bakow, Bacovia Wołoſkie -	XVII.
PROWINCYA ZARA.	
ARCYBISKUPSTWO.	
† Zara, Jadera Biſkupſtw. IV. Arcybiſk. - - - - -	XII.
BISKUPSTWA.	
† Arbo, Arba, Wyſpá - -	IX.
† Welia, Velia Wyſpá - - -	IX.
† Ozero, Auſara Wyſpá - - -	IX.
PROWINCYA SPALATRO.	
ARCYBISKUPSTWO.	
† Spalatro, Spalatrum - -	VII.
BISKUPSTWA.	
† Trau, Tragurium - - -	IX.
† Sebenico, Sebenicum - -	IX.
† Scardona, - - -	XII.
† Nona, Ænona - - -	IX.
§ Zegna, Sinia - - - -	XII.
* Tyne, Tinia Qverca - -	XI.
* Makarſka, Macarſca - -	XI.
† Leſina, Pharos Wyſpá - -	XII.
Morduſe Corbavia - - -	XII.
PROWINCYA RAGUSKA.	
ARCYBISKUPSTWO.	
Raguzá, Raguſium Biſkupſt. VII. Arcybiſk. - - - - -	XI.
BISKUPSTWA.	
Arebigno, Tribulium - -	XI.
* Stagnum - - - - -	XI.
* Narenta, Stephanum - -	IX.
† Curſola, Corcira Melana Wyſpa	
† Riſano, Roſonium - -	XI.
PROWINCYA ANTYWARSKA.	
ARCYBISKUPSTWO.	
* Antywáry, Antibarium - -	XI.
BISKUPSTWA.	
* Scutari, Scodra - - -	VI.
* Polati, Pulata - - -	X.
* Drivaſto, Drivaſtum - -	X.
* Dulcigno, Dulcinium - -	
† Cataro, Catarum - - -	XI.
† Budoa, Butua - -	XII.
PROWINCYA KORFU	
ARCYBISKUPSTWO.	
† Corfu, Corcyra Wyſpá - -	XIV.
BISKUPSTWA.	
† Zante, Zacintus Wyſpá - -	XIII.
PROWINCYA NAXIA	
ARCYBISKUPSTWO.	
* Naxiá, Wyſpá - - -	XIII.
BISKUPSTWA.	
* Andro, Andros Wyſpá, - -	XIII.
† Tyne, Tynia Wyſpá - -	XIII.
* Sánterini, Theraſia Wyſpá -	XIII.
* Milo, Melos Wyſpá - -	XIII.
* Siro, Sciros Wyſpá - -	XIII.
Schio, Chium Wyſpá - -	XIII.

ISTOTA KOSCIOŁA GRECKIEGO.

WIárá S. naypierwſzy początek wzięłá w Prowincyách Greckich, bo Chryſtus Pan w Syryi ią záſzczepił, S. Piotr w Alexándryi y Antyochii naypierwſze Pátryárcháty erygował, niżeli w Rzymie.

Konſtántyn Wielki Ceſarz przenioſzy Stolicę ſwoię do Konſtántynopola tám erygował Pátryárchát w V. Wieku, y w tymże sámym czáſie w Jeruzálem.

Te 4. Pátryárcháty zámykáły w ſobie Koſcioł Grecki, bo Liturgią Grecką wſzyſtkie nábożeńſtwá odpráwiáły, przez VIII. Wiekow pierwſzych záwſze dependencyą miały od S. Piotrá Sukceſſorow Papieżow Rzymſkich, iáko Dzieie Koſcielne twierdzą y Concilia. Rozdzielenie ſię Monárchii Wſchodniey od Záchodniey, Liturgie, y Ceremonie Greckie rożniące ſię od Łáćińſkich, ambicyá Pátryárchow Konſtántynopolitáńſkich, y ich uſtáwiczne Herezye, Antypatye Cesárzow Wſchodnich przeciw Papieżom z przyczyny ich iednego porozumienia z Cesárzámi Záchodniemi były pierwſzą przyczyną odſzczepieńſtw oſobliwie w IX. Wieku, ále też záraz wpadli w niewolą Narodow dzikich, y bárbárow, z teyże niewoli Krzyżácy ich chcieli wyſwobodzić, y wyſwobodzili, ále od odſzczepieńſtw odwieść nie mogli, áni Concilia do gruntowney iedności przywieść nie potráfiły, y teraz w niewoli Tureckiey ieczeć muſzą.

Odſzczepieńſtwo Greckie naypierwey ſię záczęło od czáſow Focyuſzá intruzá ná Pátryárchát Konſtántynopolitáńſki, przeciwko ktoremu Stolicá Apoſtolſká mocno utrzymywáłá S. Ignácego Patryárchę Práwdziwego. To záś odſzczepieńſtwo ná iednym ſię funduie, że Duch S. pochodzi od Oycá przez Syná, nie ták iák u náś od Oycá y od Syná, á potym względem Eucharyſtyi, że oni w kwáſzonym chlebie tranſubſtancyacyą pokładáią &c. &c. Te Kontrowerſye záwſze łátwe ſą do ziednoczenia obodwoch Koſciołow, ále zákámiáła imprezá Grekow záwſze przeciwna, dla czego że do Unii nie chcą przyſtąpić, odſzczepiennikámi ich Koſcioł Rzymſki proklamuie, iednák ile razy pretenduią iedności, nigdy im nie ieſt zábroniona. Lutrzy chcieli ſię po wiele razy z niemi złączyć, ále nie chcą odſtąpić ſwoich Artykułow Wiáry, y owſzem we wſzyſtkim ſię zbliżáią do Koſciołá Rzymſkiego, 7. Sakrámentow przyimuią, iáko y obecność realną y iſtotną tranſubſtancyacyą w Eucharyſtyi, Mſzą S. Wzywánie Náyś. Pánny, y SS. Páńſkich, Weneracyą Relikwii, Obrazow, Nabożeńſtwá Záduſzne, Poſty, Abſtynencye, Votá Zákonne, Spowiedź, Pokutę, Odpuſty, y inne wſzyſtkie Artykuły Wiáry náſzey; to im tylko naprzeciwnieyſza, że Papieżá nie chcą przyznáć zá głowę Koſciołá Bożego.

Hierarchiá Grecka ná dwie Dywizye ieſt rozdzielona.

Pierwſza Dywizyá zámyka w ſobie Pátryárchow, Exárchow, Metropolitow, Arcybiſkupow, Biſkupow, ci ſię nie mogą y nie powinni żenić y zwyczaynie ich obieráią Zákonnikow Votum Czyſtości záchowuiących.

Druga Dywizyá zámyka w ſobie Archipápow, Pápow, y proſtych Xięży, y Dyákonow, Subdyákonow, Kántorow, Lektorow &c. ci mogą y powinni ſię żenić przed Ordynacyą, byle nie z Wdowámi, y nie powtorne żony mieli, y ieżeli drugi raz ſię chcą żenić, mogą ſię wrocić do Stánu Swieckiego.

Pátryárchowie máią naypierwſze mieyſce w tym Koſciele, y pierwſzy ieſt Konſtántynopolitáńſki, 2. Alexándryiſki, 3. Antyocheńſki, 4. Jerozolimſki. Jeden nád drugim nie ma Juryſdykcyi, iednák częſto ci trzech poſłuſznemi bywáią pierwſzemu Konſtántynopolitáńſkiemu.

Po Pátryárchách idą Exárchowie, iákoby Prymáſowie, ten honor nie był dány przedtym tylko Práłátom Cezáreyſkiemu, Effezyiſkiemu, Cherakleyſkiemu, Theſſalonickiemu, ále po Erekcyi Patriárchátu w Konſtántinopolu, temuż Pátryárchátowi ſą poſłuſzne, y ma ich ſobie zá Wikáryow, álbo zá Nuncyuſzow do wizytowánia Prowincyi.

Metropolitánowie po Exárchách idą, ktorzy máią Juryſdykcyą nád Biſkupámi Prowincyonálnemi.

Arcybiſkupi idą po Metropolitách, ktorzy exempcyą máią, y tylko sámym Patryáchom poſtuſzni.

Biſkupi máią attendencyą nád Dyecezyámi ſwemi &c.

W drugiey záś Dywizyi, Archipopowie ſą tey powági, co u nás Dziekani wieyſcy. Popi záś Plebáni, prości Xięża rzadko u nich ſą, chybá, między Zákonnikámi, álbo Wikaryowie Plebáńſcy. Dyákoni, y Subdyákoni ták iáko y u náś, Kántorowie do ſpiwánia Psálmow, Lektorowie do czytánia Homiliow, przykładow Swiętych &c Są y inni Koſcielni &c.

Duchowieńſtwo Greckie naywiękſze intráty máią z zdzierſtw, y zapłát zá káżdą ſunkcyą odpráwioną. Pátryárchowie bierą z Arcybiſkupſtwá y Biſkupſtwá valor intráty roczney, y corocznie potym pewną ſummę náznaczoną, ná ktorą zapłátę częſto Koſcielne ſrebrá; y Appáraty przedawáć muſzą, przytym od ſlubow, po czerwonemu złotemu od ſlubu bierą, y po 10. álbo 12. Tálerow z káżdey Párafii Pátryárchálney, zá Mſze Swięte ſpiewáne, Spráwy Duchowne, Teſtamentá, wiele wyciągáią, ile że Grecy naybárdziey ſię Exkomuniki boią.

Metropolitowie, Arcybiſkupi, Biſkupi podobnym ſpoſobem intrát ſobie przyczyniáią od ordynacyi Xięży, Slubow, Ofiáry, Teſtamentá, Spráwy &c. y rożne extorſye, y Symonie z Xięży importuią im wiele. Popi tákże z ludzi wſzelkie zdzierſtwá czynią, zá Adminiſtracye Sakrámentow, zá Mſze Swięte, zá Spowiedzi &c. ták że nic nie czynią bez zapłáty Páráfianow &c.

Prelátury wſzelkie przedtym przez Elekcye w Koſciele Greckim ſzły, iák w Łácińſkim, ále Cesárze iák poczęli ſię mieſzáć w Juryſdykcye Koſcielne, ták ich poczęli nominowáć ná przełożeńſtwo wſzelkie. Turcy toż sámo czynią, y lubo pozwaláią Elekcyi, ále tylko tego muſi ſtánąć Elekcya ná Pátryárchoſtwo, ktory naylepiey zápłáci, ieżeli záś w Rok im nie záplácí, to wolno odmienić y złożyć Sułtánowi Elekcyą, wymyſliwſzy iáki exceſs przeciwko pierwſzemu.

Cokolwiek záś Pátryárchowie płácą, to ſobie kompenſuią z tyſiącznych extorſyi zá Biſkupſtwá, Exarcháty, ciż sámi z Popow &c. y ták wſzyſtko ieſt zá pieniądze u Grekow, y Symonia w zwyczáiu.

Nabożeńſtwo Greckie ieſt fundowáne ná iutrzni, ktora po Pułnocy ſię záczyna, y Swieccy ią ſpiewáią, potym Mſzá S. o 3. álbo o 4. godzinie trwá ná dzień, gdzie Męſzczyny ná dole, białogłowy ná gorze máią ſwoie mieyſcá, Nieſzpory wieczorem, ále wſzyſtko ledwie nie sámi Swieccy odpráwiáią, tylko Xięża Mſzą S. po Nabożeńſtwie záś ſwáwole rożne y uciechy &c. Kázániá u nich z rzadká bywáią, tylko czytánie Homiliow, Przykładow SS. y czáſem Kátechiſmy. Kálendarze ich záczynáią ſię w Wrześniu. Látá ráchuią od ſtworzenia Swiátá, ktore oni kládą przed Narodzeniem Páńſkim ná 5500. lát. Máią 4. Poſty wielkie z táką obſerwą, że y w chorobie ich nie łomią. 1. Poſt przed Wielką Nocą áni mieſá, áni mlecznego nie iedzą tylko raz ná dzień. W drugie 3. iáko w Adwent, ktory tákże 40. dni poſzczą nie iedzą mięſá sámego, iáko y 15. dni przed Wniebowzięciem Nayś. Pánny, y ná 15. dni przed S. Piotrem, w ktory tylko abſtynencyą od mięſá czynią.

Zákonnikow między Grekámi ieſt wiele, ktorzy obſerwuią Regułę S. Bázylego, álbo S. Antoniego, iedni ſą w krotkich ſukniách, ktorzy nie ták ſciſle obſerwuią. Drudzy w długich ſukniách, ktorzy wielkie czynią Pokuty. Są iedni ktorzy ſię applikuią do Xieſtwá, y uczą ſię. Drudzy co tylko w Nabożeńſtwie sámymi y w robocie ták iák Puſtelnicy.

Zákonnice przedtym miewáły wiele Konwentow, ták iák u nás, ále Turecka niewolá zágubiłá ſwáwolą ſwoią ich Vota, znayduią ſię iednák, iáko: w Teſsálonie, w Schio &c. przytym znayduie ſię wiele dewotek, Wdow nabożnych, ktore z Nabożeńſtwá, y roboty ręczney żyią, y máią ſtáránie około Koſciołow, y ubogich.

Swieckich ludzi między Grekámi ieſt ták wiele co y pácierzá nie umieią &c. y ſą wielkiemi obciążeni podátkámi w ſwoiey niewoli &c.

KOSCIOŁ GRECKI.

Zámykał w ſobie przedtym PATRYARCHATY	PROWINCYE	Taraz zámyka w ſobie. PATRYARCHATY	PROWINCYE.	
Konſtántynopolitáńſki	Tracya Grecya Dacya Barbarya Azya Mnieyſza álbo Niżſza	Konſtántynopolitáńſki.	Rumelia Grecya Bulgarya Albania Valachia Ruſſia Anatolia	w Europie.
Antyocheńſki	Syrya Cylicya Aſſyrya Armenia	Antyocheńſki	Souria Caramania Diarbek Aladouli	w Azyi.
Jerozolimſki	Paleſtyna	Jerozolimſki	Paleſtina	
Alexándryiſki	Egipt y Libia	Alexándryiſki	Afryka Oryentalna	w Affryce

Miáſto KONSTANTYNOPOL nie miáło z początku tylko Biſkupá pod Exárchátem Herakleyſkim, początek Wiáry S. miáło wziąć od S. Jędrzeiá, miáło pierwſzych Biſkupá Stahisá y Onezymá, o ktorych S. Paweł piſze. Concilium Chalcedońſkie potym pozwoliło tytuł y eminencyą Pátryárchy temuż Biſkupowi, nád Exárchátámi Azyi y Tracyi, y Prym przed Alexándryiſkim y Antyocheńſkim, przyłączone potym były w VI. Wieku do Juryſdykcyi iego Illiryá Wſchodnia, y Część Záchodniey z obodwoch ſtron Dunaiá, á IX. Wieku Wielka Grecyá, to ieſt niżſza Italia, y Sycylia. Y z tey przyczyny ták w wielkiey ſię widząc Prerogátywie, ciż Pátryárchowie poczęli uzurpować Prym przed Rzymſkiemi Papieżámi w IX. Wieku, y z tąd Schiſma záczęte, á potym niewolą Turecką Pan Bog ſkarał.

Pátryárchowie byli od Cesárzow záwſze nominowáni z tą Ceremonią; Ceſarz oddáiąc im Páſtorał mowił: Pan Bog ktory mnie kreował Cesárzem, ciebie czyni Patryárchą; w Imię Oycá, y Synà, y Duchá S. Tytuł záś Pátryárchy táki, *N. Miſeratione Divina Archiepiſcopus Conſtantinopolitanus & Patriarcha univerſalis.* Máchomet II. odebráwſzy Miáſto Roku 1453. widząc wakuiący Pátryárchát pozwolił Duchowieńſtwu obráć ſobie innego, á żeby penſyi roczney Porcie płácił Tálerow 2500. ále tylko 3. ich było tym ſpoſobem, Gennad, Izydor, y Jozef, bo po śmierci oſtátniego Mnich Marek Chilocarabus záplácił dobrze Porcie, y ten nie inſzy obrány, y odtąd kto więcey płáci do ſkárbu Tureckiego, ten ſię utrzymuie.

PATRY-

PATRYARCHAT KONSTANTYNOPOLITANSKI.

Zámykał w ſobie przedtym EXARCHATY	DYECEZYE
Cezarea	Pont
Efez	Azya Właſna
Heraclea	Tracya
Teſſalonica	Macedonia
Achryda	Dacya
	Prowincye Barbaryi

Zámyká w ſobie teraz EXARCHATY	PROWINCYE.
Cezarea	Anatolia w Azyi
Efez	
Heraklea	Romelia Macedonia
Teſſalonika	Grecya
Peſch	Serwia
Acrida	Albania
Tornoba	Bulgarya
Soczawa	Valachia Moldavia
Kijow	Ruſſia

EXARCHAT TRACKI od Turkow názwány *Rumelia* iákoby Kray Rzymſki, ma w ſobie Wiárę S. záſzczepioną w I. y II. Wieku podległy ieſt Beglerbejowi álbo Gubernátorowi tám wyſłánemu od Cesárzá Tureckiego, co záś do Duchownego porządku.

EXARCHAT TRACKI.

Zámykał w ſobie przedtym METROPOLIE	PROWINCYE
Heraklea	Europę
Trajanopolis	Rodope
Filippopolis	Tracyą Właſną
Adrianopolis	Hemimont

Zámyka teraz w ſobie. METROPOLIE	PROWINCYĄ.
Herakleą	Rumelią
Trajanopol	
Filippa	
Adrianopol	

Konſtán-

Konſtántynopolitáńſkie Biſkupſtwo erygowáne Wieku II.
Arcybiſkupſtwo - - - - - Wieku IV.
Patryarchat Konſtántynopolitáńſki - - Wieku V.
Herákleyſka Metropoliá erygowána - - Wieku II.
Exarchat Herakleyſki - - - - Wieku IV.
Tenże Exarchat miał pod ſwoią Juryſdykcyą Arcybiſkupow, y Biſkupow 27.
Trajanopolſka Metropoliá erygowána - - Wieku V.
Táż Metropoliá ma pod ſwoią Juryſdykcyą Biſkupow Suffr. 13.
Filippopolſka Metropoliá erygowána - - Wieku V.
Táż Metropoliá ma pod ſwoią Juryſdykcyą Biſkupow Suffr. 15.
Adryanopolſka Metropoliá erygowána - - Wieku V.
Táż Metropoliá ma pod ſwoią Juryſdykcyą Biſkupow Suffr. 15.

MACEDONIA naypierwey názywáłá ſię Grecyą máiąc zá Miáſto Stołeczne Teſſálonikę, potym zámykáłá w ſobie Część Illiryi. W Teſſalonice Swięty Páweł ſwoią bytnością y liſtámi ſwemi záſzczepił Wiárę Swiętą, iákoż w pierwſzym Wieku znáczna część znaydowáłá ſię tám Kátolikow, y Biſkupow, y záraz było erygowánych Metropolii 6., ále Ceſarze Greccy wiecey ich potym przyczynili. Kátolicy Rzymſcy w XII. y XIII. Wieku odebráli Mácedonią, gdzie erygowáli Prelátur Rzymſkich, ále Turcy w XIV. y XV. Wieku przywłáſzczywſzy ſobie ten Kray, Kátolikow wygnáli, á Greckich Schiſmatykow utrzymáli, ktorzy do tąd w Tureckiey niewoli ięczą.

EXARCHAT MACEDONSKI.

Zámykáł w ſobie przedtym		Zámyka w ſobie teraz	
METROPOLIE	PROWINCYE	METROPOLIE	PROWINCYE.
Teſſalonika Filippi	Macedonia	Teſſalonika Filippa	Macedonia
Laryſſa Neopatras	Teſſalia	Laryſſa Patras nowy	Teſſalia
Ateny Korynt	Achea	Ateny Teby Korynt	Achea
Nicopolis	Epir dáwny	Monembazya Patras Mizytra	Morea
Durazzo	Epir nowy	Lepant Joannina	Epir
Kortyna	Krela	Durazzo	Albania
		Candya	Candya

Teſſáloniczna Metropoliá Prowincyi Mácedońſkiey pierwſzey erygowána Wieku I. Táż ſáma erygowána ná Exárchát Illiryi Wieku IV. á potym ná Exárchát Teſſálii Wieku XII. miáłá pod ſwoią Juryſdykcyą Biſkupow Suffr. 21.

Filipſkie Biſkupſtwo erygowáne Wieku I. Metropoliá drugiey Macedonii Wieku IX. Miáłá pod ſobą Biſkupow Suffr. 12.

Laryſſa erygowáne ná Metropol. Wieku IV. ná Exárchát pierwſzey Teſſalii W. XIII. Miáłá pod ſobą Biſkupow Suffr. 19.

Novæ Patræ, álbo Nowy Patras erygowáne ná Metropol. Teſsálii 2. W. IX. Miał pod ſoba Biſkupow Suffr. 4.

Ateńſkie Biſkupſtwo erygowáne W. I. Metrop. Achaii 1. W. IX. Exárchát Grecyi W. XIII. Miał pod ſobą Biſkupow Suffr. 26.

Thebæ, álbo Tebſkie Biſkupſtwo erygowáne W. V. Metrop. Achaii 2. W. IX. Miał pod ſobą Biſkupow Suffr. 3.

Corinthus, álbo Koryntyiſkie Biſkupſtwo erygowáne W. I. Metrop. Achaii 3. W. IV. Exarchą kreowány Peloponezu W. XII. Miał Biſkupow Suffr. 7.

Patræ Veteres, álbo Patraſkie Biſkupſtwo erygowáne W. IV. Metrop. Achaii 4. W. V. Exarchą Achaii W. XIII. Miał Biſk. Suffr. 5.

Monembaſia Biſkup. Wieku VIII. Arcybiſk. W. XIII., wraz był y Metrop. Achaii 5. á potym Exárchą Peloponezu, miał Biſk. Suffr. 5.

Lácedemońſki Biſk. W. V. Metrop. Achaii 6. W. XII., miał Biſk. Suffr. 4.

Naupactus, álbo Lepánckie Biſk. W. V. Metrop. Epiru 1. W. IX. Exárchą Etokii W. XIII. miał Biſkup. Suffr. 9. rezyduie w Larcie.

Caſſiopea, álbo Joannieńſkie Biſk. W. IX. Metrop. Epiru W. XII. ma Biſk. Suffr. 6.

Dyrrachium, álbo Durácki Metrop. Epiru Nowego W. V. ma Biſk. Suffr. 20.

Candva, álbo Katáńſkie Biſk. W. V. Metrop. Kándyi W. XII. ma Biſk. Suffr. 12.

DACYA zámykáłá w ſobie Kray Pułnocny Illiryi Záchodniey między Macedonią, y Dunáiem rozdzielona ná 6. Prowincyi, iáko niżey w IV. Wieku, y ná ten czás Wiárá S. tám záſzczepiona, bo Roku 347. iuż Concilium odpráwiło ſię w Sardycye Metropolii tego Kráiu, á Exárchácie Teſsálonicznym. Juſtynian Ceſarz tę Metropolią ná Exárchát wynioſł w VI. Wieku, y Stolicę w Okkrydzie záłożył, S. Grzegorz záś Papież Palliuſzem przyozdobił, y w tym Kráiu ná ten czás sama tylko tá iedná Metropoliá byłá bez Biſkupſtw. Bulgárowie záś w IX. Wieku poſtánowiwſzy ſobie Krolá w teyże Okkrydzie Stolicę záłożyli, y náwrociwſzy ſię ná Wiárę wyſłáli byli Poſłow do Stolicy Apoſtolſkiey, ále Pátryárchowie Konſtántynopolitáńſcy náklonili ich do ſwego Schiſma. Potym zruynowáne było to Kroleſtwo, ále w XII. Wieku uſpokoiwſzy ſię Stolicę záłożyło w Tornobie, gdzie y Arcybiſkupſtwo było erygowáne poſtuſzne Stolicy Apoſtolſkiey, á Okkrydzki utrzymał ſię przy właſnych Prerogatywách, co potym rozdzieliło Exárchát. Deſpotowie Serwiſcy potym w ſwoim Stołecznym Mieſcie názwánym Peſch erygowáli Metropolią, akkordowáną im z temiż Prerogátywámi co w Okkrydzie y Tornobie od Pátryárchow Konſtántynopolitáńſkich, y tym ſpoſobem tám ſą Metropolie erygowáne, iednák iáko przedtym ten Národ nie był nábożny, y Religii kocháiący, ták y teraz tym bárdziey ięczący w niewoli Tureckiey.

EXARCHAT DACKI.

Zámykał w ſobie przedtym		Zámyka teraz w ſobie	
METROPOLIE	PROWINCYE.	METROPOLIE	PROWINCYE.
Accrida	Prevalis	Ocda	Albania Wſchod.
Scupi	Dardania		
Sardica	Dacya Medyterráń.	Peſch	Servia
Roſaria	Dacya Brzegowa		
Viminatium	Mezya Pierwſza	Tornoba	Bulgaria
Martianopolis	Mezya Druga		

Accri-

Accrida, álbo Okkrydzkie Biſkupſtwo erygowáne Wieku V. erygowáne ná Metropolią Prowincyi Prevalis, y Exárchát Dácki W. VI. á ná Bulgárſki W. IX. miał pod ſobą Arcybiſkupá Káſtoryiſkiego erygowán. W. IX. bez Biſkupow.

Scupi Metrop. Dárdáńſka erygowána W. V. przenieſiona do Peſch, ma Biſkup. Suffr. 3.

Sardica, álbo Sophia Metrop. Dácyi Medyterráńſkiey erygowána W. IV. mieſzka w Chiprouas W. XV. ma Biſkup. Suffr. 2.

Prowincya Dacyi Brzegowey nie ma Metropolity ále tylko Arcybiſkupá, y Biſkupow 3.

Nicopolis, álbo Nigebolſka Metrop. Prowincyi Mezyi 2. erygowána W. V. ále przenieſiona do Marcyánopolu y przemieniona ná Arcybiſkupſtwo.

Martianopolis, álbo Preſławſka Metrop. erygowána W. V. przenieſiona do Tornoby y przemieniona ná Arcybiſkupſtwo.

Tornobus álbo Tornobſka Metrop. erygowána W. X. erygowána ná Exárchát Bulgaryi W. XII. ma pod ſobą Biſk. Suffr. 13.

PROWINCYE TATARSKIE y RUSKIE.

COncilium Chálcedońſkie reguluiąc Pátryárchát Konſtántynopolitáńſki przyłączyło większey powádze iego y Juryſdykcyi Prowincye Ruſkie y Tátárſkie w nádzieię przyięcia od nich Wiáry S.

PROWINCYE TATARSKIE y RUSKIE.

Zámykáły w ſobie przedtym		Zámykáią w ſobie teraz	
METROPOLIE	PROWINCYE.	METROPOLIE	PROWINCYE.
Zarmizegetuza	Gothia	Ungroblachia	Valachia
		Soczava	Moldavia
	Patzinacie		
Zicchia	Scythia	Caffa	Tartaria Crimea
	Ruſſia	Kijow	Mnieſza Ruś

GOTHIA Prowincyá názwána od Gotow, ktorzy ią ſobie przywłáſzczyli w IV. Wieku, y tám Wiárę Chrześciáńſką roſprzeſtrzeniwſzy erygowáli pierwſze Biſkupſtwá Aryáńſkie, gdzie pierwſzym był Biſkupem Ulfilas, ktory wynálazł według Izydorá Kronikarzá Gockiego Charákter Gocki, y náń przetłomáczył Biblią.

Wołochowie y Moldáwowie, czyli Multániá Wiárę S. przyięli w X. Wieku, ále záwſze byli náſłáduiący Schiſma, y teraz ięczą w niewoli Tureckiey.

W Ruſi záś náypierwſzy Włodzimierz Xiąże Chrześciáńſki Ruſki przyiąwſzy w Wieku Chrzeſt S. Arcybiſkupſtwo y Stolicę w Kijowie założył, y Biſkupſtwá Greckie w Páńſtwie ſwoim, Sukceſſorowie záś iego do Moſkwy Stolicę przenieſli, á Polácy Kijow odebráli, ále áni Krolowie Polſcy, áni Izydor Pátryárchá nie mogli złączyć tychże Grekow z Koſciołem Rzymſkim lubo tám erygowáli Biſkupſtwo Kijowſkie, o ktorym w Polſzcze.

METRO-

METROPOLIE GRECKIE TYCH PROWINCYI.

CAffa, álbo Teodozyiſkie Arcybiſkupſtwo erygowáne Wieku XIII.
Scythia ma procz tego Arcybiſkupow 9., álbo Tatarya.
Soczawſka Metropoliá erygowána W. XIII. wraz, y z Exárchátem Moldáwſkim, ma ſwoich Biſk. Suffr. 3.
Ungaroblachia w Wołoſzech Arcybiſk. ma Wieku XIII. mieſzka w Targowiſku.
Kijowſki Exárchát erygowány W. X. ma Biſk. Suffr. 12.

WŁADZA DUCHOWNA W EXARCHACIE AZYATYCKIM.

AZYA tá zowie ſię mnieyſza, ktorą Rzymiáne podzielili ná dwá Exárcháty, ieden w Stronie Wſchodniey y Pułnocney zowiący ſię Pont, drugi ná Południe, y Záchod zowiacy ſię Azyatycki.

EXARCHAT AZYATYCKI ma u ſiebie záſzczepioną Wiárę S. od Apoſtołow. S. Páweł záraz po Wniebowſtąpieniu Páńſkim tám Miſſyą odpráwił y erygował Biſkupſtwá. S. Jan mieſzkał w Efezie, iáko w Apokalipſie piſze, y o Biſkupách támecznych wſpomina, do ktorych piſał, to Miáſto ná ten czás było Stołecznym Exárchátu Azyátyckiego, ták do Swieckiego, iáko y Duchownego Rządu. Concilium Chalcedońſkie ten Exárchát przyłączyło do Juryſdykcyi Pátryárchy Konſtántynopolitáńſkiego, y ten Exárchát zámykał w ſobie ná ten czás 11. á potym 14. Prowincyi, y wiele Miáſt znácznych. Sarácenowie w IX. Wieku ruynować ie poczęli, á w XI. y XII. Wieku erygowáli tám Xięſtwá liczne, przez co Religiá Chrześciáńſka upadáć poczęłá. Turcy potym przyſzli y záłożywſzy Miáſto Stołeczne w Burſie inſze Miáſtá poruynowáli, ktorych iuż rozeznáć niepodobna. Wiárá Chrześciáńſka przytym wykorzeniona ták Grecka iáko y Rzymſka wyiąwſzy iedne Wyſpy.

AZYA Prokonſularna y Heleſpont, przedtym Kray naypierwſzy w Azyi, teraz zdezolowány. EFEZ Miáſto Stołeczne Azyi zruynowáne, y Arcybiſkupſtwo tylko tytulárne, ktore było przedtym Exárchátem cáłey Azyi, y nie ma Biſkupow Suffráganow. SMIERNO ieſzcze Miáſto dobre y ma Metropolitę Greckiego, gdzie ſię znayduie około 4000. Grekow, ále PERGAMASK y TYATYR nie ſą tylko Wſie CYZYKA tákże y znáku, przedtym Stołeczne Miáſto Helleſpontu.

Co záś we dwoch Prowincyách zámykáiących w ſobie Wyſpy CYKLADY, ieſt wiele ták Rzymſkich Kátolikow iáko y Grekow máiących ſwoich Biſkupow ále naywięcey po Wſiách.

EXARCHAT AZYATYCKI.

Zámykał w ſobie przedtym		Teraz zámyka w ſobie.	
METROPOLIE	PROWINCYE.	METROPOLIE	PROWINCYE.
Efes Smierno	Azya Prokonſularna	Effez Smierno	Sarcum
Cyzyka	Heleſpont		
Rud Metelin	Wyſpy Cyklady	Rud Metelin	Wyſpy Cyklady
Stauropolis	Karya		Aidinelli
Laodycya Hierapolis	Frygia Kapacyeńſka	Philadelfia	Germion

Synnada

Synnada Amorium Cutaiga	Frygia Salutarna	Myra	Karazya Mentesili
Sidon Perga	Pamfilia		Karamania Záchodnia
Antyochia	Pisidia	Antyochia	Versacgeli
Iconia	Ligaonia	Iconium álbo Cogni	Iconium lub Cogni

Efezka Metropoliá erygowána W. I., w Prowincyi 1. Azyátyckiey erygowána ná Exárchát Wieku III. miáłá pod sobą Biskupow Suffráganow 34.

Smierná Biskup. W. I. Metrop. W. IX. miáłá Biśk. Suffr. 7.

Cyzyká Metrop. Hellespontska W. IV. Exárch. W. XIII. Biśk. Suffr. 16.

Rodzkie Biskupstwo. W. III., Metropol. Cykladow Wieku IV., miáłá Biskup. Suffr. 14.

Metelińska ná Wyspie Lesbos Metrop. W. VI. miáłá Biśk. Suffr. 8.

Stauropolis, S. Krzyż Metropol. Wieku VI., Exárch. Karyi Wieku XIII. Biskup. Suffrag. 28.

Laoditia Biśk. W. I. Metrop. Frygii Kapacyeńskiey 1. W. IV. Exárch. Frygii W. XIII., miáłá Biśk. Suffr. 35.

Hierapolis Metrop. Frygii 2., W. V. miáłá Biskupow Suffr. 8.

Sinnada Metrop. Frygii Salutarney 1. W. IV. Exárch. W. XIII. Biśk. Suffr. 31.

Amorium Metrop. Frygii Salutarney 2. W. V. miáłá Biśk. Suffr. 5.

Cotiæum, Cutaiga Biśk. W. IV. Metrop. Frygii Salutarney 3. W. IX. Biskup. Suffr. 3.

Sardes Biśk. W. VI. Metrop. Lidyi W. V. Exárch. W. XIII. przeniesiony do Filadelfii W. XIII. miał Biskup. Suffr. 28.

Myra Metrop. Licyi W. IV. Exárch. W. XIII. miał Biśk. Suffr. 37.

Syde, Candalor Metrop. Pamfilii 1. W. V. Exárch. W. XIII. Biśk. Suffr. 20.

Perge & Sylleum Metropol. Pamfilii 2. Wieku IV. Exárchat W. XIII. Biskup. Suffr. 29.

Antyochia, Antakia Metropol. Fizydyi Wieku V. Exárch. Wieku XIII. Biskup. Suffr. 27.

Iconium Metrop. Likaonii W. IV. Exarch. XIII. miał Biśk. Suffr. 21.

EXARCHAT PONTCKI Cesárze Rzymscy założyli w III. Wieku w Miescie Stołecznym Cezárei, gdzie y Rząd wszystek postánowili przyłączywszy do niego Prowincye niżey wyrażone, ktore Concilium Chálcedońskie przyłączyło do Jurysdykcyi Pátryárchy Konstántynopolitáńskiego. Wiárá S. w tym Exárchácie zaszczepiona w III. Wieku przez S. Grzegorzá Taumáturgá, to iest Cudotwornego, á w IV. Wieku Biskupstwá erygowáne, y przyłączone do Exárchátu y Jurysdykcyi Biskupstwá Cezáreyskiego, ale potym więcey Metropolii przyłączonych, o czym niżey Saráceni w IX. y X. Wieku zruynowáli ten Kray, y Wiárę S. wykorzenili. Turcy záś w XII. y XIII. Wieku Máchometáńskie fałsze wprowádzili, gdzie teraz bárdzo mała Grekow się znáyduie, y Metropolie umnieyszone bez żadnego Suffrágáná. Biskupi záś Ormiáńscy się znayduią nád Eufrátem, y teraz ták wielkie Miástá nápełnione Męczeńską krwią są zruynowáne, niektore są y bez znáku, sámá tylko niewolá Turecka erygowána.

EXARCHAT PONTCKI.

Zámykał w ſobie przedtym METROPOLIE	PROWINCYE	Zámyka teraz w ſobie. METROPOLIE	PROWINCYE.
Cezarea	Kappadocya I.	Cezarea	Amazya
Tyana	Kappadocya II.		
Mociſſa	Kappadocya III.		
Sebaſta	Armenia I.	Sebaſta	Aladuli
Melitena	Armenia II.		
Camaca	Armenia III.	Neocezarea	Geneſch
Celcena	Armenia IV.		
Neocezarea	Pont Polemoniaczny.		
Trebizonda	Lazyka	Trebizonda	
Amazya	Helenopont	Amazya	
Gangra	Paflagonia		
Claudiopolis	Honoryada		Bolli
Ancyra	Galacya I.	Angouri	Chiangara
Peſſinunta	Galacya II.		
Nicomedia	Bitynia I.	Iſmid	Begſangil
Nicea	Bitynia II.	Iſnich	

Cezareyſka Metropolia Prowincyi pierwſzey Káppádockiey erygowána W. III. ná Exárchát záś Pontcki erygowána W. IV. miáłá Biſkupow Suffrágánow - - - 10.
Tyana, Chriſtopolis Metrop. W. V. Exárch. Kappad. 2. W. XII. Biſk. Suffr. - 3.
Mocyſſus, álbo Juſtianopolis Metr. W. VI. Exárch. Kappad. 3. W. XII. Biſk. Suffr. 4.
Sebaſte, Sauſtia Metrop. W. V. Exárch. Armenii 1. W. XIII. Biſk. Suffr. - - 7.
Melitene, Malatia Metrop. W. V. Exárch. Armen. 2. W. XIII. Biſk. Suffr. - - 6.
Chamacus, Kemak Biſk. W. VII. Metrop. Armen. 3. W. IX. Biſk. Suffr. - - 9.
Kelcene Metrop. Armen. 4. W. IX. miał Biſkupow Suffrágánow - - - 19.
Neocezarea Metrop. W. IV. Exárch. Pontu Polem. W. XIII. Biſk. Suffr. - 9.
Trapeſus, Trebizonda Biſkup. W. IV. Metrop. W. XI. Exárch. Lazyki W. XIII. miał Biſkupow Suffrágánow - - - - - - - - 18.
Amazya Metrop. W. IV. Axárch. Helenop. W. XIII. miał Biſk. Suffr. - - 7.
Gangra Metrop. W. V. Exárch. Paflag. W. XIII. miał Biſk. Suffr. - - - 5.
Claudiopolis Metrop. W. V. Exárch. Honoryady W. XIII. przenieſiony do Heraklei miał Biſk. Suffr. - - - - - - - - - - - 4.
Ancyra, Angoury Metrop. W. IV. Exárch. Galacyi 1. W. XIII. Biſk. Suffr. - - 9.
Peſſinus, Peſſenæ Metrop. W. V. Exárch. Gálácyi 2. W. XIII. Biſk. Suffr. - 11.
Nicomedia, Iſmid Metrop. W. IV. Exárch. Bitynii 1. W. XIII. Biſk. Suffr. - 13.
Nicea, Iſnich Biſk. W. III. Metrop. W. V. Exárch. Bitynii 2. W. XIII. miał Biſkupow Suffrágánow. - - - - - - - - - - - 6.

NOVA TABULA ASIÆ

SEPTENTRIO

MERIDIES

OCCIDENS

ORIENS

EUROPA PARS

ASIA PARS

MARE GLACIALE

MARE CASPIUM

MARE NIGRUM seu PONTUS EUXINUS

MARE MEDITERRANEUM

MARE ARABICUM

MARE RUBRUM

INDIA

OCEANUS ORIENTALIS

sive

TARTARIA MINOR

TARTARIA DESERTUM

TARTARIA VAGABUNDORUM

TARTARIA CALMUKI NIGRI

TARTARIA MUGALIA

TARTARIA MAGNA

TARTARIA EXTRA MUROS

TARTARIA CHINENSIS

Princ: Talemann

Ditio

Nova Zembla

Sabatsia

Memhoel

Anadirskoy

Pianskoy

Towuy

Compagnie Landt

Terra Edso

Cohan

Bosboza

Singal

Reg

Niuche

Kobesco

Kokotamy

Kirin

Xinkan

Leaotung

Pecking

Peking

Xansi

Hohan

Suchuen

Fokien

Nanchang

Quangsi

Quantung

Canton

Quelan

Quangi

Yunan

Huquan

Tibet

Reg

Lassa

Gor

Tangut

Tarazan

Camul

Turfan

Cascar

Samarcand

Bochara

Usbecs

Zagathay

Tamerlanku

Chalcan

Suchur

Schugur

Rapka

Chamfu

Kiangnan

Kiangsi

Quangsi

Kiangnyuen

Corea

Mazuscima

Toy

Gnoscima

Insulæ Mariannæ olim Latronum

Cancri

Tropicus

Æquatoris

Ins. Philippinæ

Mindanao

Borneo

Celebes

Gilolo I.

Linea

Ins. Moluccæ

Terra dos Papous

Nova Guinea

Fretum de Sunda

Java

Maldivæ Insulæ

Ceylon I.

Bengalicus Sinus

Golconda

Decan

Pegu

Siam

Cambodia

China

Japonicum Mare

Archipelagus S. Lazari

Mare Indicum

Mare Pacificum

Mare Rubrum

Arabia Petrea

Arabia Felix

Persia

Regnum Mogolis

Indostan

Mogolis

Bengala

Aracan

Tunquin

Lagamun

Orixa

Narsinga

Batecalo

Negapatan

Candy

Ormus

Babelmandel

Mecca

Medina

Zidem

Aden

Mocha

Sanaa

Zibit

Suez

Cairo

Damiata

Alexandria

Jerusalem

Damasco

Aleppo

Babylonia

Bagdat

Mosul

Diarbeck

Soria

Natolia

Amasia

Trapezond

Carduel

Turcomania

Armenia

Georgia

Circassia

Crimea

Astracan

Mare Caspium

Volga fl.

Tanais fl.

Don fl.

Borysthenes fl.

Dniester fl.

Vistula fl.

Polonia

Lithuania

Moscovia

Severia

Smolensko

Moscau

Novogrod

Nisi Novogrod

Vologda

Archangel

Pernau

Riga

Dantzig

Konigsberg

Thorn

Lemberg

Cracau

Breslau

Prag

Vienna

Hungaria

Transylvania

Wallachia

Moldavia

Constantinopolis

Gallipoli

Candia

Cypern

Rhodus

Sicilia

Messina

Malta

Tripoli

Tunis

Algier

Fez

Morocco

Gibraltar

Cadiz

Lisbon

Madrid

Paris

Rouen

Dieppe

Calais

Amsterdam

Hamburg

Lubeck

Stockholm

Upsal

Abo

Finland

Lapland

Pesora

Obdoria

Samoieda

Pezora

Frugania

Piasida

Lena fl.

Jenisea fl.

Ob fl.

Irtis fl.

Tobol

Jaik fl.

Volga fl.

Caspium Mare

Aralsee

Kaspisee

Baikalsee

Kitaysko

Ilimskoy

Jenisseysko

Tomskoy

Kulomskoy

Jakutskoy

Batulskoe

Elimskoy

Lenu

Yegolensko

Karyudin

Karaut

Daurskoy

Kabanewa

Albazin

Argunskoe

Mergen

Naiada

Dalaia L.

Mugalei

Baikalu

Selenga

Katugha

Oenach

Kol

Schlabay

Tulga

Kulema

Tombskoy

Yaga

Yasa

Tara

Tumen

Cazan

Bulgari

Saratof

Astracan

Terki

Kuban fl.

Don fl.

Volga fl.

Jaik fl.

Ural fl.

Sarepta

Kalitwa

Jaick

Cazan

Vika

Jurieff

Nisna

Susdal

Jaroslaw

Rostof

Jeresloff

Pereslaf

Petrikau

Lublin

Brac

Posen

Silesia

Moravia

Bohemia

Austria

Styria

Carinthia

Tirol

Bavaria

Suevia

Franconia

Saxonia

Misnia

Thuringia

Hassia

Westphalia

Frisia

Brabant

Flandria

Gallia

Normandia

Britannia

Hibernia

Scotia

Islandia

Groenland

Terra Esotilis

Terra Labrador

Terra Corterealis

Terra Nova

Canada

Florida

Mexico

Nova Hispania

Nova Granada

Peru

Chile

Brasilia

Guiana

Paraguay

Rio de la Plata

Terra Magellanica

Fretum Magellanicum

Fretum le Maire

Terra del Fuego

Terra Australis

Nova Zelandia

Nova Britannia

Nova Hollandia

Terra de Witt

Terra de Arnhem

Terra de Diemen

Terra de Eendracht

Terra de Leuwin

Terra de Nuyts

Terra de Edels

Terra de Pera

Terra de Zeewyck

Terra de Willems

Terra de Endracht

Terra de Concord

Terra de Hoop

Terra de Wolf

Terra de Dirck Hartog

Terra de Leeuwin

Terra de Nuyts

Terra de Edels

Terra de Pera

Terra de Zeewyck

Terra de Willems

Terra de Endracht

Terra de Concord

Terra de Hoop

Terra de Wolf

Terra de Dirck Hartog

AZYA.

TA Część Swiátá naywiękſzym ſię záſzczycá Awantáżem nád inne, bo pierwſzego Człowieká y Pátryárchę Adámá wydáłá z ſiebie ná rozmnożenie Rodzáiu Ludzkiego; y inne Części Swiátá osádziłá ludźmi, Práwo Boſkie naypierwſzá odebrálá, y cáły Swiát náuczyłá, Syná Boſkiego Zbawiciela Swiátá w Ciele Ludzkim utáionego przez cáłe życie iego pielegnowáłá, noſiłá y zápátrowáłá ſię. Monárchie naypierwſze u ſiebie záłożyłá záczawſzy po potopie od Monárchii Cháldeyſkiey álbo Aſſyryiſkiey, ktora trwáłá áż do Sardanapálá, potym przenieſłá ſię do Medow przez Arbácesá, trwáłá áż do Aſtyagesá, od Medow przenieſiona do Perſow przez Cyrusá, y trwáłá áż do Dáryuſzá, ktorego záwoiował Alexánder Wielki, y fundował Monárchią Grecką, ktora oſtátnia w Azyi przenieſłá ſię potym do Rzymián, Látá tych Monárchii poſtánowienia y trwáłość ich wolno czytáć ná początku w Kompucie krotko zebránym przed Europą. Partowie tákże w Azyi záłożyli wielką y mocną Monárchią, bo záwſze ſprzeciwiáiącą ſię Rzymiánom, álé y tá ſkończona pod Alexándrem Seweremem Roku Páńſkiego 222. y przenieſiona do Perſow, álé y táż pierwey od Sárácenow, potym od Turkow znieſiona Roku P. 647. y dopiero ſię wzbiłá táż Monárchiá Perſka R. P. 1515. pod Izmáelem Sophi.

AZYA wydáłá z ſiebie Monárchią Sárácenow, ktora ſię ſzerzyć poczęłá w V. Wieku; z tych ieden Pryncypał czyli Xiąże cudownie będąc uleczony od Páráliżu Wiárę S. przyiął z Woyſkiem ſwoim, álé nieſtáteczność tego Národu Wiárę S. przemieniłá w upodobáną ſobie nieſzczeſliwą Máchometá Sektę. Sarácenowie mieli Krolow właſnych pląderuiących uſtáwicznie Europę, Azyą, y Afrykę, ktorzy ſobie przytym, podbili w Europie Sycylią, Egipt, Syryą, Dámáſk, Perſyą, y Jeruzálem, przeciwko nim Krolowie, y Xiążętá Chrześciáńſcy długą woynę prowádzili w Wſchodnich Páńſtwách w XI. y XII. Wieku, iákoż znácznie poczęli byli profitowáć pod Gotfrydem Builionem, álé w krotce wygnáni, y do tąd ták S. Ziemiá nayobſzernieyſza y naybogátſza nád inne pod iárzmem Máchometáńſkim ięczyć muſi.

AZYA naypierwſza ieſt Náuczycielką Práw, Náuk, y Rzemieſt rozmáitych, iáko y rozmnożycielką Religii rożnych po Swiecie błąkáiących ſię. Wiárá S. naypierwey tám záſzczepiona, á potym Sektá Máchometáńſka przez Diabłá wymyſlona, w Arabii záłożona gorę wzięłá, Wiárá Pogáńſka, Zydowſka tám tákże wzięły ſwoy początek.

AZYA ciągnie ſię w zdłuż między 48. y 171. gradusámi, á w ſzerz między 10. y 71. z kąd łátwo zmiárkowáć można, że ieſt naywiękſza Część Swiátá. Grámiczy ná Południe y Wſchod z Oceánem Wſchodnim, ná Pułnoc oblana Morzem Medyterráńſkim, á ná Záchod oddzielona od Afryki Morzem Czerwonym, y Iſtmem Suez, od Europy záś oddzielona Medyterránem, Archipelágiem, Mármorą, Morzem Czarnym, y Zabácznym, Rzeką Donem, áż do sámego Morzá wpadáiącym, y Wolgą, áż do Oby y Tobola.

AZYA procz tego że pierwſzego Człowieká wydáłá, że Noe wyſzedł z Arki dla rozmnożenia Národu Ludzkiego, że Syn Boſki ſtał ſię człowiekiem dla wybawienia Národu ludzkiego, ieſt przytym Mátką delicyi y ſkárbow, bo w wielu mieyſcách nápełniona złotemi y ſrebrnemi Kruſzcámi naywięcey obfituiąca w perły, y wſzelákie kámienie nayw.iękſzego ſzácunku, w hebany, iáko y Aptekárſkie Medycyny wſzelkiego gátunku, nápełniona źwierzem rożnym, przytym ludna y bogáta w mánufáktury złote, ſrebrne, iedwábne, fárfurowe, y inne nayprzednieyſze. Monárchow ma sámych abſolutow we wſzyſtkim, wolnego Národu nie ma, álé cáła zupełnie pod iárzmem y niewolą ięczy.

AZYA lubo od iednych Geográfow rozdzielona ieſt ná lad, y ná Wyſpy, inni iednák ią gruntowniey dzielą, ktorych y ia tu chcę náſládowáć.

Tá

Tá Część Swiátá dzieli ſię ná 7. Częśći. 1. Część Pułnocna zámyka w ſobie Wielką Tataryą. 2. Część Południowa ma w ſobie Arabią. 3. Część między temi dwiemá, ma w ſobie Turkią Azyátyczną. 4. Część zámyka w ſobie Perſyą. 5. Indyą. 6. Chinę. 7. zámyka w ſobie wſzyſtkie Wyſpy Azyátyckie, iáko Maldywy, Ceilan z pobliżſzemi, Sandá, Moluckie, Filippińſkie, Larrońſkie y Japońſkie.

TATARYA WIELKA.

TEn Kray lubo ieſt w ſobie obſzerny y naywiękſzy nád inne w Azyi, nie ieſt należycie poznány od Geográfow, y Chánow támecznych, iákoby Monárchow, z trudnoſcią y nie podobna Chronologii doyść.

Naywyżſi Chánowie máią więcey iák 100. Krolow hołduiących ſobie, od Poddáńſtwá záś ich káżdy Chán ieſt adorowány zá Synà Bożego y Duſzę Bożą, y kiedy umiera Chán, to kogo tylko ſpotkáią Tátárowie, záraz zábiiáią mowiąc: idź aſſyſtuy Pánu ná inſzym Swiecie, y ten zwyczay okrutny wiele tyſięcy ludzi koſztuie życia, Tátárowie nie máią zwyczáiu ſtáwiáć wiele Miáſt, bo ſą przyzwyczáieni obozem pod Námiotámi mieſzkáć z Fámiliámi ſwemi, á ogłodziwſzy iedno mieyſce ná drugie ſię przenoſzą; Anteceſſorowie záś ich mieli zwyczay ná wozách mieſzkáć, y z Kráiu do Kráiu przewozić ſię według Horacyuſzá

Campeſtres meliùs Scythæ
(Quorum plauſtra vagas ritè trahunt Domos)
Vivunt & rigidi Gethæ &c.

Tátárowie ſą okrutni Ludzie, mocni, y do fátyg ſpoſobni, iednák lubo ſą w uſtáwiczney dyſcyplinie woienney, nie ſą ták woienni iák náſi żołnierze Europeyſcy. Ich naywiękſzy ſpecyał zdechłe lub zábite mięſo końſkie, konſerwuią iednák przytym wielkie ſtádá bydeł; Miechovius piſze: że w wielu mieyſcách Tátárowie ſwinie záprzągáią do pługá dwie álbo 3. przed ſobą y niemi orzą, y upráwuią ziemię, ktorą naywięcey ſieią proſem, z ktorego robią nápoy, y z tym nápoiem gotuią ſcierw końſki álbo też z koni krwi dobywáią, y z nią chleb proſiány robią y iedzą, naywięcey záś w puł żywe mięſo końſkie iedzą, łowámi ſię tákże báwią z łukámi y ze pſy, y owſzem ták ſą przyuczeni, gdzie ktory zámierzy z łuku, tám zwierzá utráfi y ubiie, złodzieyſtwem, rozboiámi, náiázdámi naywięcey ſię báwią, y zá kuńſzt naywoiennieyſzy ſobie máią náiechác y złupić kogo.

Chán Tátárſki 10000. klácz záwſze każe konſerwowáć, po ktorych mleko zá trunek nayprzednieyſzy piie, á potrawy iego naydelikátnieyſze ſą z zrzebiąt, konſerwuie przytym dla ſwoiey uciechy 10000. Łowczych y 10000. Strzelcow, bo ich Kray naywięcey ieſt nápełniony wſzelákim źwierzem.

Miechovius piſze, że Innocenty IV. Papież wyſłał był Poſłow z Concilium Lugduńſkiego Zákonnikow S. Dominiká do Cháná Tátárſkiego dla nákłonienia go z iego Národem do Wiáry S. ále nieſkutecznie, bo Chán iuż był zobligowány od Saracenow przyiąć Sektę Máchometáńſką; ále Geográfowie Fráncuſcy piſzą, że tylko niektorzy Máchometá náſláduią hołduiący Turkom w Mnieyſzey Tátáryi, w Więkſzey záś Tátáryi brzydzą ſię Máchometáńſką Sektą y Turkámi, á bárdziey náſláduią Ceremonie Pogáńſkie od Chinow przeięte, ciáłá zmárłych palą, y ná ieden ſtoś Pánow, białychgłow, ſług, y wſzelkiey kondycyi ludzi kłádą, ſą iednák tey perſwazyi, że po śmierci ich duſze iedne kárę, drugie nádgrodę wieczną odbieráć będą, y łátwi máią bydź do Wiáry S. nákłonienia ſię, o czym Jezuici prácuiący w Chinách czynią relacye, że ich łátwo náwrocić może, y iuż w wielu mieyſcách u nich Miſſye odpráwiáią.

TATARYA ieſt położona ná Pułnoc, y grániczy ná Záchod z Moſkwą, y Morzem Kaſpyiſkim, ná Południe z Perſyą, Indyą, y Chiną ná Wſchod, á ná Puł-

Pułnoc z Morzem Tátárſkim y zmárzłym. Dzieli ſię rożnie u Geográfow, iedni ią dziela ná 5. Części Generálnych; Pierwſze 3. Południowie, iáko; 1. Urſebek, álbo Zagatay zámykáiący w ſobie dáwną Baktryanę, Sogdyanę, Margianę, y Kray Maſſagetow. 1. Turkeſtan, 3. Katay álbo Kray Serow, te wſzyſtkie názywáły ſię u dáwnych Scytyą. Drugie 2. Pułnocne, Tátáryá właſna y Tátáryá ſpuſtoſzona; Pierwſza ná Wſchod, Druga ná Záchod przy Moſkwie. Drudzy dzielą Tátáryą ná 10. Części. Pierwſze 5. Południowe ſą. 1. Mavaralnara, 2. Thibet, 3. Tangut, 4. Niuche, 5. Yuppi. Drugie Pułnocne 5. 6. Kałmucka álbo Naymanow, 7. Mongal nád Morzem Tátárſkim 8. Kray Kálmucki nád Morzem Kaſpiyſkim, 9. Chalzag álbo Kroleſtwo Caſgar, 10. Chaulach álbo Karachatay; Te 3. zámykáią ſię w Uſebeku.

Witſen w ſwoim Atlaſie wydánym Roku 1687. dzieli Tátáryą ná 3. Części Generalne: Południową, Srednią, y Pułnocną.

POŁUDNIOWA Część grániczy z Perſyą y Indyą z obodwoch ſtron Gangesá máiąc ná Záchod Morze Kaſpiyſkie, ná Wſchod Chinę, ná Pułnoc ſrednią Tátáryą. Zámyka w ſobie Zagatay álbo Uſebek, y Turkeſtan máiący w ſobie Kráie áż do Chiny zwáne Kabul, Thibet, y Kaſkar.

SREDNIA Tátáryá grániczy ná Południe z Chiną, y Tátáryą Południową, ná Wſchod z Morzem Tátárſkim, á ná Záchod z Moſkwą. Zámyka w ſobie Kroleſtwo Aſtrahámſkie, náleżące do Moſkwy; Kálmucką Ziemię, miedzy Rzeką Jaik, y gorámi Altay zwánemi u dáwnych *Imaus*, gdzie Kálmucy ſą rozdzieleni ná białych y czarnych, pierwſi ná Pułnoc mieſzkáią, drudzy ná Południe; y zámyka w ſobie Mugalią białą y żułtą, nád gorámi Altay. Ma tákże ná Záchod Tátárow zwánych od Miáſt Tabetzam, Thiobetz, y Labińſkay, y wiele innych Miáſt, ktore tám Chinowie wyſtáwili, dla utrzymánia ſwáwoli Tátárſkiey. Zámyka tákże w ſobie: Syngal, Kailar, Koaiary.

PUŁNOCNA Część grániczy ná Południe z Srednią, ná Záchod z Moſkwą Pułnocną á gdzie indziey Morzem, y tá Część ieſt wiekſza od dwoch pierwſzych. Zámyka w ſobie Syberyą, Tyngolfę, Obdorę, ná Pułnoc Rzeki Oby, y Pizydę. Między Rzeką Leną, y Morzem ieſt tákże Kray obſzerny, ále puſty y niepoznany dobrze, gdzie Witſen kłádzie Dauryą, Jukagir, Jakuty, Giliakow, Tuwow, y Zembla-Gilet-Zkaia.

Tátárowie mieſzkáiący w tych Kráiách ſą dzicy á nie máiący Miáſt, áni Wſiow, w Syberyi záś znayduią ſię Miáſtá fundowáne od Moſkalow, á w Mugalii od Chinow.

Geográfowie kłádą Tátáryi około 1000. mil od Wſchodu do Záchodu, á około 400. od Południá do Pułnocká. Powietrze ma rożniące ſię w ták obſzernym Kráiu. Ziemię nie bárdzo żyzną bo płonną, y nápełnioną błotámi y bágniſkámi oſobliwie ná Pułnoc, ná Południe záś obfituie w iedwábie, wełny, y Muſkaty. Ma tám bydź ieden Rodzay według Geográfow bliſko Iwigny nád Morzem Kaſpiyſkim, z pewnego naſienia wrzuconego w ziemię ná kſztáłt Melonowego rodzi ſię iedná Plantá, máiąca formę báránká, zowie ſię w tym tám Kráiu *Bonaret* álbo Bárának, máiący głowę, oczy, uſzy, y wſzyſtkie członki iák Bárankowe, ſmák záś mięſá podobny do oſtrygi, ktore mięſo ieſt okryte ſkorką delikátną z futrem záżywánym pod czapki, álbo ná báránki do czapek, u nog tákże ná kſztáłt kopytek bárankowych, naſienie záś ma we ſrodku żołądká y poki mu ſtáie zielá w około ſiebie, poty żyie, y trawi owo ziele, iak záś wytrawi wſzyſtko, ták obumiera, y naſienie ſchnąć záczyna. Ten cud nátury ma ná ſiebie wielki apetyt wilkow, y innych źwierzá drápieżnych.

Tátárowie ſą ſredniego wzroſtu, w plecách, y pierſiách ſzerocy, twarzy rozwlekłey, iáko y noſy podobne do Máłp, ſzpetni y czarni, ále mocni, y trwáli ná głod y zimno, náiezdnicy okrutni, y złodzieie, iáko wyżey.

USBEK.

TEn Kray zwány tákże *Mavaralnatyra* álbo *Zagatay*, ieſt między Perſyą, Turkeſtanem y Kálmukámi, oblany rzekámi znácznieyſzemi Cheſed, y Jechun.

Tátárowie tey Prowincyi ſą Ludzcieyſi od innych, máią wielu właſnych Xiążąt

dependuiących od Sułtánow Bocharſkiego, Balchſkiego, y Karechmiſkiego. Zámyka w ſobie ten Kray dáwną Baktryą, y Sogdyą.

SARMAGAND nád Rzeką Alkog, Miáſto Stołeczne, położone w rowninie zágeſzczoney łąkámi, y ogrodámi, obronione Cyttádellą, y wſławione rezydencyą Wielkiego Tamerlanesá Cesárzá Tátárſkiego, podobáiącego ſobie tu powietrze zdrowe, y obfituiącą ziemię w wſzelákie owoce, y we wſzyſtko. To Miáſto zwáne od dáwnych *Maracanda* Stołeczne Baktryi.

BOCHARA nád Rzeką Sog Miáſto wielkie, y obronne bo dwoiſtym murem opasáne, iáko y Przedmieſćiá, ktorych ieſt 15. iednym murem ciągnącym ſię ná 10. mil dobrych, ma procz tego iednę mocną Cyttádellę, położone między ogrodámi w powietrzu zdrowym. Są tu y inne Miáſtá znácznieyſze, zwáne: Balch, y Forgana.

THIBET.

TA Prowincyá ieſt położona według Geográfow w Pułnocney Stronie Páńſtw Mogolſkich, y dzieli ſię ná Thibet Większy y ná Mnieyſzy máiące włáſnych Xiążąt, bez żadney inney ciekáwości.

TANGUT.

TO Kroleſtwo ma bydź położone ná Pułnoc Puſzczy Xamſkiey, y Chiny, inſi go záś kłádą ná Południe, ma bydź ográniczone gorámi Altay, dzielące ie od Tátárow Mugalſkich ná Pułnoc, á ná Wſchod od Chiny, ná Záchod záś grániczy z Kroleſtwem Kaſkárſkim. Zámyka w ſobie Miáſtá: Camul álbo Xamo, Sachion, Succuir, Soccheu, Xanccheu, Turphan, około ktorego Ziemiá obfituie w Rumbabaro, y inne Aptekárſkie Medykamenta, Camphion, álbo Tangut Miáſto Stołeczne, o czym wſzyſtkim ſwiádczy Xiądz Aprilis *Societatis JESU* Miſſyonarz w Geográfii Fráncuſkiey, y przydáie, że Tangut ieſt iedno co y Tenduk, Barantole záś kłádzie Stołecznym nie Camphion, y bliſko tego Miáſtá piſze, że ieſt Fortecá zwána Beatulea, gdzie rezyduie DALAE LAMA álbo Lama Lamatow naywyżſzy Kápłan Religii Tátárſkiey, ktoremu Páńſtwo Chińſkie y Indyńſkie wielkie wenerácye czyni, y przyznáie tenże Páter, że ten Dalae Lama ieſt Sukceſſorem Kapłaná Janá czyli Xiędzá Wielkiego Xiążęciá Chrześciáńſkiego w Afrykáńſkich Prowincyách abſolutá y naywyżſzego Kápłaná ſwoich Poddánych.

NIUCHE.

TO Kroleſtwo ieſt ná Pułnoc Chiny przy Wſchodniey ſtronie, Tátárowie támeczni názywáią ſię Chińſkiemi u Geográfow, y ciż sámi záwoiowáli Kroleſtwo Chińſkie.

YUPI.

TA Prowincyá ieſt ná kſztáłt Wyſpy Tátárſkiey, oblana ná Pułnoc, y Wſchod Amorem, á ná Południe Morzem, ná Záchod záś grániczy z Kroleſtwem Niuche, nie ieſt praktykowána od Europeyczykow, y máło poznána.

ASTRACHAM.

TO Kroleſtwo grániczy ná Wſchod z Kálmukámi, ná Záchod oddzielone Donem od Rozdory Duńſkiey, ná Pułnoc grániczy z Xięſtwem Bolgárſkim, á ná Południe z Cyrkaſſyą, y Morzem Kaſpiyſkim. Mieſzkáne ieſt przez Tátárow Nogay-

gayſkich, máiących przedtym właſnego Krolá, ále záwoiowánych y z ich Krolem od Janá Bázylego Cárá Moſkiewſkiego Roku 1554. y teraz tylko máią Xiążęciá ſwego hołduiącego Cárowi Moſkiewſkiemu. Ciż Tátárowie mieſzkáią tylko pod Námiotámi, y z mieyſcá ná mieyſce przenoſzą ſię wytráwiwſzy wſzyſtko. Powietrze w tym położeniu ieſt zbyt ciepłe ná láto, y zbyt zimne ná zimę, bo tám Rzeki trzymáią naywiękſze ciężáry, około rzeki Wolgi znayduie ſię wiele iezior ná Wyſpách, gdzie wodá ieſt ſłona y po nich w zimie zbieráią ſztuki iák pálec ſolne, y tą ſolą naywięcey hándluią opłáciwſzy ſobie wolne ich zbieránie, z Rzeki Wolgi naywięcey robią kawiáru, ktorym tákże hándluią.

ASTRAHAM Miáſto Stołeczne położone ná Wyſpie oblaney w około Rzeką Wolgą, w około Miáſtá Ziemiá obfituie w wſzelákie owoce, á naywięcey w melony wyſmienite. To Miáſto Jan Bázyli odebrał Roku 1554. y wygnáwſzy wſzyſtkich Tátárow Moſkalámi osádził, ieſt dwoiſtym murem opasáne, y zmocnione Artyleryą dobrą y Gárnizonem licznym, ma dwá Przedmieſciá, w iednym mieſzkáią Ormianie, á w drugim Tátárowie Nogayſcy, ma ſwego Arcybiſkupá y hándluie z Moſkwą, Perſyą, y Turkią w Azyi. Są tu y inne Miáſtá, iáko; Czernoiar, Czarydka, y Saratow, wſzyſtkie nád Wolgą.

KAŁMUCKA ZIEMIA.

TO Páńſtwo rozdzielone Rzeką Jaik od Aſtrachámu áż do gor Altay, álbo Imaus, ktore go dzielą od Tátárow Mongolſkich, ná Południe grániczy z Uſebekiem, á ná Pułnoc z Syberyą, około gor Altay ſą Puſzcze zwáne Kinlos, y Lop.

Kałmucy nie máią áni Wſiow, áni Miáſt, y tylko Ordámi podzieleni pod Námiotámi mieſzkáią z mieyſcá ná mieyſce ſię przenoſząc dla żywności. Káżda Ordá ma ſwego Xiążęciá, á wſzyſcy dependuią od naywyżſzego Cháná, názywáiącego ſię Sukceſſorem Támerlanesá, nie záżywáią do tąd żadnych Armat, áni ſtrzelby ręczney, ſą Pogánie, y wyznáią zá naywyżſzą głowę ich Religii Dalae Lame naywyżſzego Páſterzá Kroleſtwá Tangutſkiego, ná zimę wſzyſcy przenoſzą ſię obozować nád Wolgą, gdzie Moſkwá im nie broni, y owſzem ich podárunkámi obſyłáią przez Gubernátorow Aſtráhámſkich.

Uſebekowie y inne pográniczne Národy corocznie im trybut płácić muſzą dla ochronienia Kráiow ſwoich od ich náiázdow y puſtoſzenia.

MUGALIA álbo MONGUL.

TO Páńſtwo według Geográfow ieſt położone ná Záchod między gorámi Altay, ná Południe między Turkeſtánem, Tangutem y Chiną, ná Wſchod między Oceánem Wſchodnim, á ná Pułnoc Rzeká Amor dzieli ie od Dauryi.

PROWINCYE TATARYI PUŁNOC. álbo MOSKIEWSKIEY.

JUCHORA álbo JUGORYA.

TA Prowincyá położona nád Morzem zmárzłym, ma tytuł Xieſtwá, y Miáſto ſwego Imienia, ále ią wielu Geográfow kładzie w Europeyſkiey Moſkwie.

PECZORA.

TA Prowincyá ná Wſchodzie pierwſzey nápełniona gorámi y puſzczámi, zimna y nie ludna, oblana rzeką Peczorą, y Miáſto ma tegoż Imienia nád tąż Rzeką.

KANAŁ

KANAŁ WEYGAT ieſt nád brzegámi tey Prowincyi, y nowey Zembli, ktorą Wyſpę Holendrowie wynálezli, o czym wyżey pod Laponią.

OBDORYA.

TA Prowincyá Moſkiewſka ieſt położona nád wpádkiem Rzeki Oby w Morze, ma Miáſto pryncypalne Pachem.

SAMOIEDA.

TEn Kray ieſt położony nád Morzem, y Rzeką Oby, Tátárowie Samoiedzcy hołduią Moſkwie, bierą Imię ſwoie od ſuppozycyi Hiſtorykow piſzących o nich, iákoby mieli ſwoich nieprzyiácioł ná woynie zdobytych, iáko y Oycow, krewnych, po śmierci ich ieść. Te 4. Prowincye námienione ſą położone przy gránicách Europeyſkich y Morzu zmárżłym, hołduią Moſkwie.

CONDORA.

TA Prowincyá Moſkiewſka położona ieſt nád Rzeką Oby, nápełniona gorámi y Puſzczámi. Ludzie ſą Pogánie płácą Cárowi Moſkiewſkiemu trybut zwyczáyny z futer bogátych y ſkor, nie máią żadnego Miáſtá, tylko znácznieyſzą Wioſkę Wichaturya czyli Wergaturya.

PERMIA.

TO Xięſtwo naywięcey obfituie w źwierzynę y nią ſámą ludzie żyią, á bogáctwá ich naywiękſze w futrách y ſkorách, ma Miáſto Stoleczne Permia

SYBERYA.

TA Prowincyá ieſt położona między Samoiedyą, Permią, Kálmucką Ziemią, y Tunguzyą, z innych ſtron oblana Morzem, nápełniona wſzyſtka gorámi y puſzczámi wielkiemi, gdzie Ludzie ſą iák dzicy, y tylko ſámiemi rybámi ſuſzonemi żyią, y chlebem z ryb ſuſzonych ná mąkę zmełtych y źwierzyną, pod Niebem záwſze mieſzkáią. Kozácy Záporowſcy będąc zbitemi od Moſkwy, á nie chcąc bydź poddánemi ich uſzli do Syberyi, ále y tám nienáwidzeni od Moſkwy poddáć ſię muſieli Cárowi, y ufundowáli Miáſto Tobolſk, gdzie rezyduie Vice-Krol Imieniem Cárſkiey władzy. Ma y inne Miáſteczká Syberya, iáko; Tumen, Vergaturia, Japanin, Calami, Tawa, Lepin, Tom, Gruſtyna, Jeniſaſkoi &c. Kray ten w Pułnocney Stronie ieſt bárdzo zimny, po ſniegách záś ták ſą przyuczeni támeczni, że podłożywſzy ná kſztałt ſáneczek pod nogi, ták ſię ſámi wożą ſzybko iák koń naybiegleyſzy, álbo też ieleniá záprzegą do ſáni á zá ſániámi dwoch pſow, ktorzy ſzczekáiąc ieleniá pędzą, y dáleko uiechác może, tu naywiękſze łowy odpráwuią ſię ſobolow, ktorych pod utrátą życia bić ſię niegodzi tylko ná Skárb Cárſki, kondemnowáni tylko ná śmierć y niewolnicy tám poſyłáni bywáią do tych łowow pod dyrekcyą Officyerow, ták záś ſą doſkonáli, że dla nie zepſucia futrá w nos ſám utráfiáią ſobole ſtrzałámi. Ciż Strzelcy ták ſię zápedzili zá tą źwierzyną, że iuż doſzli do rzeki Amor gránic Chińſkich, gdzie Car Moſkiewſki wyſtáwić kazał Fortecę zwáną Narezinſkoi ná gránicách Tátáryi Chińſkiey, y z tey przyczyny Moſkwá miewa kłotnie częſte z Chinámi.

TOBOLSKO Miáſto Stoleczne Syberyi nád Rzekámi Irtys y Tobol, mieſzkáne przez Moſkalow, ma Fortecę ále drewniáną, ma y ſwego Arcybiſkupá, wſtáwione Stolicą Vice-Krolow y ſrodkiem hándlow ſobolich, tám ſię zieżdżáią Kupcy Moſkiewſcy dla przebycia Krájow Tátárſkich do Pekinu Miáſtá Chińſkiego dla nábycia Towárow.

CZERE-

CZEREMISSY.

TEn Kray ieſt położony ná Záchod Kroleſtw Kazan, y Bolgar, dependuie od Władzy Moſkiewſkiey mieſzkány od Tátárow Máchometánow.

CASAN.

TO Kroleſtwo ieſt położone nád Wolgą, oblane tą Rzeką, Chamem, y Kazanką, obfituie w wſzelką żywność, mieſzkáne od Tátárow ludzcieyſzych, y grzecznieyſzych od innych, y applikuiących ſię do Kupiectw, fundowánych naywiecey ná futrách. Miáło przedtym właſnych Krolow, ále przeciwiáiących ſię záwſze Moſkwie, y z tey przyczyny Jan Bázyli Cár Moſkiewſki ich ſobie podbił pod ſwoię władzą.

CASAN Miáſto Stołeczne nád Wolgą y Kazanką wſławione Kupiectwámi Wſchodniemi, y obronione Fortecą, Jan Bázyli erygował tám Metropolią.

MORDUA.

TAtárowie Morduáccy ſą wſzyſcy Máchometáni pod Władzą właſnego Xiążęciá ále hołduiącego Moſkwie, Kray ich położony ná Południe Czeremiſſow y wſzyſtek okryty lásámi.

ARABIA.

TO Páńſtwo miáło przedtym właſnych Xiążąt, według Herodotá y Xenofoná, zwyciężonych przez Egipcyanow, Perſow, y Aſſyryow, á potym Alexánder Wielki ich był záwoiował ſobie, po śmierci záś iego, Hierotimus Krolem był Arábſkim y miał Synow 600. z wielu náłożnic, ktorych mocą wiele profitował y przez długi czás Sukceſſorowie iego potym pánowáli, od ktorych Hirkan Krol Zydowſki ſukkurſu nie raz potrzebował. Zá Auguſtá Cesárzá muſieli bydź záwoiowáni od Rzymián, bo zá iego rozkázem ná mieyſce Sylleusá Tyranná do rządzenia náznáczony Æneas Aretas. Potym Palmá Gubernator Syryiſki podbił pod władzą Rzymſką rebellizuiących Arábow Roku 103., y ná ten czás Práwá Arábſkie ſkaſſowáne, á Rzymſkie uſtánowione, Arábowie potym częſto rebellizowáli, ále záwſze poniżeni byli, oſobliwie od Sewerá Makryná y Aurelianá będąc ſtátecznie poddánemi áż do VII. Wieku kiedy Machomet podnioſł rebellią rozſiáwſzy fáłſze zmyſlonego Proroctwá ſwego, y kiedy począł gorąco Sektę ſwoię ſtánowić, ledwie nie był złápány y obieſzony w Mekce, ále przeſtrzeżony, uſzedł do Medyny Roku 622. od ktorego Arábowie Láta y Wieki ſwoie komputuią pod Imieniem Hegiry. Tenże Máchomet fáłſzámi ſwemi Prorockiemi liczne kupy ſwáwolne zebráwſzy, iáwną rebellią wzniecił, kreowáwſzy 4. Wodzow, w woyſkách zebránych, o czym wyżey pod Geografią Monárchii Tureckiey.

Sukceſſorowie potym Máchometá znáczne Monárchie ſobie záwoiowáli, y roſprzeſtrzenili władzą ſwoię Kalifoſką w Afryce, Azyi, y w Europie, mieli ſwoich Gubernátorow, między ktoremi naypierwſi byli 3. Korazáńſki, Egipſki, y Afrykáńſki, y ci mieli ſobie nayw[illegible]ą powierzoną władzą, ále w krotce Gubernátor Afrykáńſki rebellią podnioſł, y odſtrychnął ſię od władzy Kálifoſkiey. Roku 1055. Tygut Beg odebrał Bagdat, y przymuſzy Kaiemá ná ten czás Kálifá, wyzuł go z Rządu Swieckiego Tytulárny mu t[illegible]ko honor zoſtáwiwſzy Kálifá, y od tąd Kálifowie Sukceſſorowie Máchometá p[illegible] władzy tylko Duchowney zoſtáli ſię, á Gubernátorowie honor Sułtánow ná ſobie wzięli Egipſkich, Syryiſkich &c.

ARABOWIE ſą Ludzie dáwni idący od Izmáelá Syná Agáry z Abráámá ſpłodzonego, dla czego zwáni byli Agarnienámi, ále od czáſow Dáwidá názwáni Arábámi od ſłowá *Arab*, co znáczy kryć ſię chować, bo ten Národ ieſt wſzyſtek przyzwyczáiony do złodzieyſkiego życia, nie máią zwyczáiu uprawiáć ziemi, tylko z mieyſcá ná mieyſce ſię przenoſzą dla żywnośći, ze wſzyſtkim ſprzętem Goſpodárſkim, y z tey przyczyny, bárdzo łátwe było Máchometowi rozſiewánie fáłſzywych Proroctw ſwoich, ktorych ſię záraz chwycili z wielką żárliwością, bo im tá Sektá nie broniłá żadnych hultayſkich ſwáwoli, y nie poczciwości. Arábowie ſą ták zemśćiwi, że częſto mſzczą ſię y ná ſynách zábiiáiąc ich. Kiedy umierá ktory z nich, to go w tym mieyſcu sámym zágrzebiáią, w ktorym umiera, położywſzy ná wierzchu kámień y deſzczkę, kiedy záś Aráb poymie Pánnę iáką zá żonę, to każe zábić Wielbłądá, álbo 2. y dáie iey w dyſpozycyą, ieżeli záś ktory z krewnych nie ieſt przytomny, y nie approbuie Máłżeńſtwá, to oddáwſzy Mężowi wſzyſtkie expenſy, odbiera żonę iego chociaż po łożnicy. Arábowie iednák máią rozum piękny y ſubtelny, oſobliwie do Poézyi, ktorey zwyczáy y Náukę Europie kommunikowáli ná ten czáś, kiedy Hiſzpánią byli odebráli, z Hiſzpánii potym przenieſłá ſię tá Poezyá do Toſkány, o czym piſze Huetiana Roku 1722. Przytym ſą ſpoſobni do Matemátyki y w niey mocno biegli, y onym przypiſuią, że pierwſi wynálezli cyfry Matemátyczne zwáne Arábſkie.

ARABIA ieſt w ſobie rozległa, grániczy ná Záchod z Iſtmem Suez, y Golfem Arábſkim, ná Południe z Morzem Arábſkim, ná Wſchod z Golfem Ormuſkim, Balſorą, y Eufrates ią dzieli od Perſyi, iáko y ná Pułnoc od Dyarbeku y Syryi. Ma ná wzdłuż około 300. mil, á ná ſzerz 250. Powietrze ma záwſze ciepłe iednák zdrowe, wody tylko z trudnością znaydzie dobrey w ſobie, lubo ieſt oblana Rzekámi Choibarem pod Mekką, Negarem pod Daſſarem, Prymem pod Ambilani, Maſſą y Aſtanem.

Arabia dzieli ſię ná Szczęſliwą, Puſtą, y Skáliſtą.

ARABIA SZCZĘSLIWA mieſzkána miáłá bydź przez Fenixá, ieſt większa y ludnieyſza od innych dwoch, y dla tego názwána ſzczęſliwą, lubo ieſt w niektorych mieyſcách nádpuſtoſzona. Obfituie naywięcey w perfumy wſzelákie, á nád Stroną Wſchodnią Morſką naywięcey zbogácona perłámi náyſzácowneyſzemi, oſobliwie koło Wyſp Bacharem, iáko y korálámi, przytym wydáie z ſiebie ſłoniową kość, mirę, aloes, muſzkátowy kwiát, y wſzelkie naywyſmienitſze zápáchy

India mittit ebur, molles ſua thura Sabæi.

Obfituie tákże w drzewá pełne báwełny, á máiące fruktá podobne do iábłek, z ktorych doſtáłych czyli dozrzałych báwełnę wyimuią. Xiężá Egipſcy naywięcey ſię ſtroili materyámi z báwełny robionemi iák ſukiennemi, dáią tę przyczynę, że báwełniáne miáły bydź czyſcieyſze z drzewá náturálnego, iák ſukienne z źwierzá żyiącego, y w nich sámych ſákryfikowáli według Juwenalisá: *Qui grege liginero circumdatus, & grege calvo.* Tákże obfituie w konie dobre y wielbłądy ſzácowne.

MEKKA Miáſto nád Rzeką Chaibar bez muru, nie ma nád 6000. Domow murowánych, ziemią przykrytych, czyli gliną po Turecku, położone w Kráiu nie urodzáynym, ále wſłáwione u Máchometánow Oyczyzną Máchometá, ktorego honorowi wyſtáwili Meczet, z cáłego Swiátá Máchometáni. Sułtan czyli Xeryf Mekſki iáko pochodzący z Máchometá, ieſt bárdzo reſpektowány od Xiążąt Máchometáńſkich, y Ceſarz Turecki mu płáci wielkie penſye, oſobliwie dla utrzymánia ſwáwoli Arábſkiey, áby nie ſzkodzili Peregrynántom do Mekki álbo do Medyny. W tym Xięſtwie Mekſkim naylepſza ſię Kaffe rodzi.

MEDYNA ſłowo znáczące Miáſto Proroká, położone w Xięſtwie Mekſkim nád Rzeką Larkik wſłáwione u Máchometánow ucieczką Máchometá z Mekki, gdzie ten fáłſzywy Prorok umárł Roku P. 631. y tám pochowány, á grob iego w wielkiey wenerácyi od Máchometánow náwiedzáiących go ze wſzyſtkich ſtron, y doſtátkámi ſwiecący.

MECHLA czyli *Moka* nád Morzem czerwonym Miáſto wielkie y hándlowne, przy Porcie dobrym Stołeczne Xięſtwá tegoż Imienia.

ADEN Miáſto położone między Morzem czerwonym y Oceánem przy Porcie dobrym y obronnym, ma około 6000. Domow, v bogáte w Kupcow hándlámi ſię báwiących, Portugálczykowie ie byli oblegli Roku 1513. ále bez ſkutku, Turcy záś odebráli ie Roku 1528. gdzie trzymáli ſwego Báſzę, ále Arábowie ich wygnáć mieli z támtąd, y teraz ieſt pod Juryſdykcyą Xiążęcią Mechli.

ZIBITH

ZIBITH Miáſto Stołeczne Kroleſtwá tegoż Imienia położone nád Morzem czerwonym, wielkie, y hándlowne, á naywięcey kupczy perfumámi, y medycynámi Aptecznemi. Obfituie przytym y w owoce wyſmienite, ktoremi lud żyie nic nie prácuiąc. Wielu Hiſtotykow ieſt tey opinii, że Krolowá Sábá, ktora náwiedzáłá Salomoná, byłá Pánią tego Kroleſtwá, ktore Strabon názywa Sábeią, á ludzi Sábeuſzámi

BUSSERET czyli *Boſra* Miáſto wſtáwione oyczyzną Filipá Ceſárzá, ma ſwego Artybiſkupá náleżącego do Pátryárchy Jerozolimſkiego, lubo przedtym náleżáło do Antyocheńſkiego.

BABEL MANDEL Kánał łączący Morze czerwone z Oceánem názwány od Kápu tegoż Imienia, czyli gory, ktora ma bydź wſzyſtka Magneſowa, iákoż kiedy Okręty z żelázámi przechodzą, to ie ciągnie do ſiebie. Ten kánał záś ieſt ták wąſki, że go może przeyzreć okiem, y człowiek może obaczyć ná drugiey ſtronie ſtoiącego człowieká

ARABIA PUSTA ciągnie ſię od Arabii Skáliſtey áż do Mezopotámii, y nie ma nád dwá Miáſtá nád Dámáſkiem, bo wſzyſtek puſty, nie mieſzkány y grunt piaſczyſty, gdzie ledwie przeyść może y przeiechać, y to z wielką trudnością y nie beſpieczeńſtwem. Ta część Arábii w Piſmie S. ieſt zwána *Cedar* y ma bydź Oyczyzną Mágow álbo 3. Krolow, ktorzy przyſzli ze Wſchodu dla uádorowánia národzonego Zbawiciełá.

ANA Miáſto nád Eufrátesem kupieckie.

BALSORA Miáſto wielkie, y kupieckie nád Tratem y Tygitem.

ARABIA SKALISTA większą częścią puſta y ludzi ma błąkáiących ſię z mieyſcá ná mieyſce, mieſzkána przedtym od Idumenow, Moabitow, Madyanitow, Amalecytow *&c.* Wſławiony tákże ten kray Arábſki, że tám Pan Bog przez 40. lát Izráelczykow prowidował wyprowádziwſzy ich z niewoli Egipſkiey, tu im Práwo dał, żywił Mánną, y inne Cudá czynił, o ktorych wolno czytáć Piſmo S.

Między gorámi, ktoremi ieſt nápełniona Arabia, ieſt ſłáwna Gorá SYNAY ktora ma wierzchołki, ieden zwány OREB gdzie Moyżeſz rozgą uderzywſzy wodę wytryſnął ná poſiłek Iráelitom, y tám z Pánem Bogiem w krzaku ogniſtym rozmawiał. Drugi Wierzchołek zwány SYNAY gdzie Moyżeſz Práwo Boſkie odebrał, y Izráelitowie názwali tę gorę *GIBEL MOUSA*, álbo gorá Moyżeſzá.

HERAT álbo *Petra* Miáſto Stołeczne ma ſwego Biſkupá dependuiącego od Pátryárchy Jerozolimſkiego, u dáwnych zwáne *Rabuth* Stołeczne Moábitow.

MEDAVUN Ma ſwego Biſkupá.

GOLF ARABSKI álbo Morze czerwone ciągnie ſię od Bábel Mandel áż do Miáſtá Suez, máiąc ná Záchod Etyopią wyżſzą, á ná Wſchod Arábią, ma w zdłuż około 250. mil, á ná ſzerz naywięcey 50. To Morze ieſt niebeſpieczne ná okręty dla wyſp gęſtych piaſecznych oſobliwie przy brzegách Arábſkich, y koło Babel Mandel. Przytym ma dwie oſobliwości, naypierwey że obfituie w Korále znayduiące ſię w Morzu iák láſy naywiękſze, y ták wyſokie drzewá, że y nád Morze wyraſtáią gáłęzie. Potym ziele ma tákie zwáne Zuph, że ſwoim kolorem delektuie oczy ludzkie, y ſłuży do fárbowánia purpurowych kolorow, y do iedzenia ma bydź ſmáczne, y podobno od tego zielá Morzem názwáne czerwonym.

Ná tym Morzu ieſt wyſpá zwána TOPAZOS, gdzie ſię wielka liczbá znáyduie Topázow álbo Chryzolitow; Pliniuſz piſze, że tám ználeziony był Topáz długi ná 4. łokcie, ten ſię był doſtał Berenice Mátce Krolá Ptolomeuſzá II. y Ptolomeuſzá Filadelfá, z ktorego kazał zrobić Statuę ná honor ſwoiey Krolowey Arſynoy.

Sułtánowie Egipſcy y Ceſárze Tureccy życzyli ſobie koniecznie złączyć Morze czerwone z Medyterránem, wyciąwſzy Kánał álbo ku Nilowi, álbo ku Morzu, ále bez ſkutku.

GEORGIA.

TA Prowincyá zwána od Gu·giſtan miáłá przedtym wielu Krolow álbo Krolikow kłocących ſię między ſobą, co było iey ruyną, bo potym ciż Krolikowie byli záwoiowáni od Izmáelá Krolá Perſkiego y obligowáni do płácenia trybutu. Po śmierci Tachmásá Sukceſſorá Izmáelá Georgieńczykowie wybili ſię z Potencyi Perſkiey, á poddáli protekcyi Tureckiey, ále Abbas ich potym podbił ſobie y odmienił wſzyſtek Rząd w Geor-

w Georgii, powyſtáwiał fortece nápełniwſzy ie sámemi Persámi, ták iáko y Miáſtá, á z Georgii wyprowádził 8000. Fámilii, ktoremi osádził Mazánderak álbo Hirkanią, Armenią, Medyą y Perſyą, y odtąd Georgiá ieſt poddána Perſom.

Georgienowie ſą Chrześciánie Grecy od IV. Wieku zá ſtárániem iedney Páni Iberyi, ktora w Konſtántynopolu będąc Wiárę S. przyiełá, ále tylko imieniem nie cnotą, teraz ſą Chrześciánie, máią wielu Biſkupow, iednego Arcybiſkupá, y iednego Pátryárchę, zwánego od nich *Catholicos*. Xiąże támeczny lubo Máchometan prezentuie ná Prelátury, ktore nayczęśćiey rozdáie ſwoim krewnym. W Miáſtách tego Páńſtwá doſyć ſą koſcioły pięknie adornowáne, ále po wſiách bárdzo puſte. Georgienowie ták iák inſi pográniczni, máią zwyczay ſtáwiáć Koſcioły ná gorách nie doſtępnych, ktore o kilká mil adoruią, á ledwie raz w 10. lat w nich będą, á to z tey przyczyny, że kiedy grzech popełni ſpodziewáiąc ſię odpuſzczenia Koſcioł poſtáwi, żeby záś nie był obligowány do konſerwowánia ornámentow koſcielnych, ná tákim mieyſcu go ſtáwia, żeby go wewnątrz nikt nie obáczył. Wielu Szlachty Georgſkiey ſą zbiſurmánieni dla otrzymánia Penſyi od Porty, álbo dla applikowánia ſię w Dworu, álbo dla Corek ſwoich záſlubienia Krolowi, albo dla oddánia ich do Dworu Krolowey. Naywięcey záś Georgieńſki lud w wierze Chrześciáńſkiey doſkonáli ſię w Kláſztorách Pánieńſkich, bo ich ieſt więcey iák Męſkich dla tego, że młodź wſzyſtká do woyny ſię applikuie, drudzy do goſpodárſtwá. Białegłowy tám umieiętnieyſze ſą iák Męſzczyzny, bo z młodu bywáią oddáne do Kláſztoru z tey przyczyny, że kiedy piękney urody będzie Pánienká, to ią záraz záprzedáią do Dworu, álbo Mogolſkiego álbo Tureckiego, dla czego Rodzice obáwiáiąc ſię záprzedánia, záraz z dzieciństwá Pánienki oddáią do Kláſztoru, gdzie máią naywiękſzą chęć do náuki y przez cáłe życie czáſem ſię zoſtáią w Kláſztorze nábráwſzy chęci. Kiedy záś dopędzáią pewnych lát, máią pozwolenie ták krcić, iáko y máścić ſwiętemi oleiámi ták iák Biſkupi.

Spráwiedliwość w Georgii odpráwuie ſię przez Chrześciány, żaden Máchometán áni Krol ſám wdáwáć ſię nie może w ſądy; kiedy złodzieiá złápáią, to go uwalniáią z tą kondycyą, żeby 7. rázy więcey zápłácił to, co ukrádł, dwie części idzie ná tego, komu ukrádł, iedná ſądowi, á 4. Krolowi, ieżeli go záś ná to nie ſtánie, to przedáć każą, ieżeli záś y kwotá zá niego nie wyſtárczy to y żonę iego y dzieci przedádzą, á ieżeli ten komu ukrádł, nie chce go kondemnowáć, to ſąd nie ma mocy złodzieiá ſądzić y łápáć, kiedy záś kto kogo zábiie, to ſąd ma władzą ná ſmierć oſądzić, ále go powinien oddáć bliſkiemu krewnemu zábitego, ktory według woli ſwoiey może kazáć go ſtrácić iaką zechce śmiercią, álbo ſię też wykupić wolno záboycy 60. krow dáwſzy, ieżeli tákże winien komu kto co, á nie chce oddáć, to wolno záiechác dobrá álbo zábráć wſzyſtko od dłużniká y poprzedáć według táxy długu, ieżeli záś y to nie wyſtárczy, to mu żonę y dzieci ſprzedáć. Ludzie tu ſą bárdzo piękni ták Męſzczyzny iáko oſobliwie białegłowy ſą piękney y delikátney płci, dla czego Krolowie Perſcy z tey Prowincyi naywięcey nápełniáią Dwor ſwoy Frauencymerámi, iednák w tym nágánę máią, że lubo piękne doſyć á fárbuią ſię, przez co płeć pſuią. Męſzczyzny záś ſą dowcipu pięknego ále że ſię nie applikuią do náuk, przez to nie ſą rozumni ludzie, y w tym máią nágánę, że ſię prawdy nie trzymáią, fáłſz lubią, záprzeć ſię prawdy naywiękſza u nich cnotá, w gniewie nie ubłagáni, piiáńſtwem y nie czyſtą ſwáwolą naywięcey ſię báwią, nie máiąc żadnego wſtydu ták iák y białegłowy. W tym záś máią pochwałę, że ſą dla Cudzoziemcow ludzcy, y grzeczni, y ſtáteczni w poſiedzeniu, cokolwiek záś máią złych náłogow, to wſzyſtko z przyczyny pomieſzánych u nich Narodow, bo tám ſą Grecy, Zydzi, Turcy, Perſowie, Indowie, Tátárowie, Moſkale, Europeyczykowie, y większa część Armenow ſię znayduie, iák ſámych Georgienow, y ſą naybogátſi, bo naywięcey ich ieſt officyáliſtámi. Georgienowie ſą przytym pyſzni, wſpániáłego animuſzu, ále ſą ták nieprzyiáźni Ormiánom y nie lubią ich zwyczáiow, iák u nas żydzi ſą w nienawiści, y nigdy ſię z niemi nie łączą áni kolliguią. Szláchtá Georgſka we wſiách ſą poddáńſtwá ſwego Pánámi abſolutnemi, y kiedy potrzebá, to ich záprzedáć záwſze mogą.

GEORGIA przedtym ciągnełá ſię od Tauris y Erſerum áż do Donu, ále dziś nie ták ieſt obſzerna, grániczy ná Wſchod z Cyrkaſſyą y Moſkwą, ná Záchod z Armenią Mnieyſzą, ná Południe z Armenią Więkſzą, á ná Pułnoc z Morzem czarnym, y Moſkwą, nápełniona láſámi y gorámi, ále máiącemi pięk[illegible] rowniny; Oblana Rzeką Kur álbo *Cyrus*, obfituie w wſzelákie leguminy, y owoce, á[illegible] potrzebuie częſtey roſy y deſzczow, żywność ma tánią, y winá dobre y tá[illegible]ie, ktore[illegible] ná Krolá do Iſpáchánu z Tyfliſu, iáko y do Armenii, do Medyi zákupuią, zy[illegible]i w ſobie wſzelkie ſtádá bydeł, y wſzelkie domowe źwierzá, w láſách ma wiele dziko[illegible]. Ludzie po wſiách naywięcey wieprzowiną żyią, ktora tám ieſt naywyſmienitſza, choćby iey naywięcey iadł, to ieſt zdrowa,

zdrowa, przytym y w Ryby obfituie ták z morzá czarnego, iáko y inne. Powietrze ma ciepłe w lecie á zimne w zimie, y naypięknieyſzy czás ma od Máiá do Liſtopádá.

TYFFLIS nád Rzeką Kur Miáſto Stołeczne y ufortyfikowáne mocną Cyttádellą od Perſow, opátrzone gárnizonem Perſkim, y mieſzkáne od Perſow, ma fortece iednę, gdzie naywiękſi winowáycy ſą wolni. Xiąże Georgſki kiedy odbiera podárunki, álbo liſt iáki od Krolá Perſkiego, muſi wyiechác w aſſyſtencyi Szláchty przez tę Fortecę do przyięcia Goſciá. To Miáſto ma ſwego Pátryarchę dla Georgienow, á dla Ormiánow Biſkupá, ktorzy máią 8. Koſciołow, á Georgienowie 6. Kápucyni tákże náſi znayduią ſię tám z Rzymu wyſłáni ná Miſſyą od 50. álbo 60. lát, ktorym Protekcyą dáie Xiąże Georgſki, ile że ich nienáwidzą Duchowni Ormiáńſcy, y Georgſcy.

CHUPULETI álbo *Copoleta* nád morzem Czarnym Miáſto położone w Xięſtwie Guryelſkim. SAVATOPOLI nie wielkie Miáſteczko. COTATIS Stołeczne Immeryty nád Fazą obmurowáne y Fortecą obronione. GHORI Stołeczne Karduelá. GRYMMI w Kroleſtwie Zaccety, &c.

MINGRELIA.

TEn Kray zwány od dáwnych Colchidá wſłáwiony Amorámi Jazoná y Medei u Poetow, y kurſem álbo ſcigániem ſię Argonautow dla otrzymánia Runá złotego. Suidas, y Charax cytowáni przez Euſtáchiuſzá y Dyonizego Grafá piſzą, że to Runo złote znáczyło kſiążkę, opiſuiącą ſekret robienia złotá; á Strabon y Appianus Alexándryiſki rozumieią, że w Kolchidzie były niektore ſtrumieniá piaſek w ſobie złoty znayduiące, ktory Mingrelienowie czyli Kolchidowie łowili ſkorámi bárániemi, máiącemi ná ſobie wełnę, y ták złoto ſię zátrzymywáło w wełnie, z kąd Runo złote wymyſlone.

Mingrelienowie ſą Chrześciánie Grecy, ále nie wiádomi wiáry ſwoiey, máią iednego Prymásá dependuiącego od Pátryárchy Konſtántynopolitáńſkiego, 6. Biſkupow, y 6. Opátow, ktorzy idą ná woynę ták iák drudzy żołnierze, ſą bogáci poki żyią, po śmierci Xiąże wſzyſtko odbiera, Xiędzá ſię żenią, ile rázy chcą, Swieccy tákże wiele żon y náłożnic chowáią, zá popełnione záś Cudzołoſtwo wieprzá dániem kárzą, Męſzczyzny tu ſą piękne ſtworzenie, oſobliwie białegłowy komplexyi, płci, bárdzo delikátney, piękne z młodu ále ná ſtárość zbytecznie ſię fárbuią, grzeczne, ludzkie, ále wiáry niegodne, bo niepoczciwie żyiące, ták iáko y męſzczyzny, ſą záboycy, złodzieie, cudzołożnicy, żenią ſię y z ciotkámi, y z ciotecznemi ſioſtrámi. Máłżeńſtwo u nich nie ieſt Sakrámént, y kiedy ſię ktory żeni, záplácić powinien tákę włożoną zá Pánnę wiekſzą, zá wdowę mnieyſzą, á rozwodkę naymnieyſzą, y przed ſłubem máią wſzelką wolność pokąd ſię nádzieią pociechy nie pokaże, y dopiero potym ſię poymuią. Wiárá u nich táka, że áni wiedzą przykazáń Boſkich, áni grzechu znáią, áni Sakrámentow, y wielu ich zá baykę ſobie máią życie wieczne, ſąd oſtátni, y mártwychwſtánie zmárłych, bo Duchowieńſtwo Greckie nic nie náuczáią, y ſámi ledwie co, álbo nic umieią, ich kazániá ná tym ſię funduią, kiedy kto záchoruie, to woła Xiędzá do ſiebie, y miáſto ſpowiedzi, to ſię pyta co zá przyczyná choroby, á żeby pátrzył Xiądz w kſięgę ſwoię, ten weyzry y odpowiáda, że ten obraz gniewá ſię ná ciebie, y trzebá go przeproſić podárunkiem iákim, to będzieſz zdrow, y ták zwodzą ludzi, CATHOLICOS záś álbo Prymas, ktorego Xiąże támeczny kyiedy chce zrucić może ma ze 400. Wazállow iákoby Ekonomow, ktorzy Dwor iego prowiduią, y wolno mu ich dzieci przedawáć do Turkow, wizytuie Dyecezye w Aſſyſtencyi 200. oſob, y w ten czás wielkie zdzierſtwá czyni miáſto examinowánia Duchowioństwá y náuczánia ludzi. Swiątobliwość iego fundowána ieſt ná nie iedzeniu mięsá, áni piciu winá w poſcie, ná modlitwie długiey w dzień y noc, ále ledwie czáſem umieli czytáć, ták ieſt głupi; Symonia u niego wzwyczáiona, brác zapłátę zá konſekrácye Biſkupow po 800. Tálerow, zá Mſzą żáłobną 1000. Tálerow, á inſzey Mſzy nie odpráwia chybá zá 100. Tálerow, zá ſpowiedzi tákże wiele bierze. Ma 6. Biſkupow, ále nic nie umieiących ták iák on ſám, nie wizytuią nigdy Koſciołow áni Dyecezyi, y przez to Xiędzá máią wſzelką wolność, áni krcić nie umieią, y pozwalą M[illegible]kom żywo Dzieci w ziemię zákopywáć, kiedy ich nie máią czym żywić, ſámi eſtynám[illegible] ſię báwią y piiáńſtwem uſtáwicznym, ſą bogáci, bo wiele zdzieráią z poddańſtwá, bo y ich żony y dzieci záprzedáią dla pieniędzy, w tym naywiękſzą ſwiątobliwość ſkładáią, że mieſá nie iedzą, y bogácą obrázy w Koſciołách, będąc tey opinii, że prz[illegible]o grzechy czyſzczą. Co záś Xiędzá to ſą ubodzy ále też y nic nie umieią.

Mingrelienowie ſtroiu żadnego nie záżywáią ále w ſámych tylko koſzulách y botách chodzą, 4. rázy do Roku ie tylko odmieniáiąc, żony nie płodne záprzedáią, y łátwy z niemi Rozwod máią od Biſkupow záplácíwſzy pewną kwotę. Máią właſnych Xiążąt nie dependuiących ieden od drugiego, ále ciż ſámi płácą trybut Ceſárzom Tureckim. Mingreliá ná Wſchod grániczy z Immerytyą, ná Południe z morzem czarnym, ná Záchod z Abbaſſą, ná Pułnoc z gorą Kaukázem. Oblana Rzekámi Corax, y Faſa u dáwnych ſławnemi, dziś záś zwánemi, Codur, y Rion, Autorowie piſzą, że Argonautowie naypierwſi do Grecyi przynieſli bażánty z Mingrelii. Ma iedno Miáſto nád rzeką Ryoną zwáne FAZZO máiące ſwego Biſkupá, procz tego Mingreliá nie ma áni Miáſtá żadnego, áni wſiow procz dwoch znácznieyſzych, bo wſzyſtek kray ieſt mieſzkány Dom od Domu ná 1000. krokow, y bliżey y dáley, ma 10. Zamkow, z ktorych pryncypalny RUCS, gdzie rezyduie Xiąże Mingrelſki. Powietrze ma mierne ále dla Cudzoziemcow nie zdrowe, ziemię nie upráwną dobrze, ále obfituiącą w zbożá y winá dobre, á naywięcey w páſtwiſká, dla czego koni wiele konſerwuie y bydłá wſzelákiego.

GORA CAUCASUS nápełniona ieſt wieloſcią Lwow, Tygryſow, Niedźwiedziow białych, y káſztánowátych, Liſow, Lampártow. Przytym obfituie w ſenez y inne Aptekárſkie Medycyny. Turcy tu naywięcey hándluią, ludzi kupuią, iedwábie, lny, ſkory bydlęce, y káſtorowe, woſki, miody *&c.*

CYRKASSYA.

TO Páńſtwo zwáne od dáwnych *Commania*, dependuie od Cárá Moſkiewſkiego, położone między morzem czarnym, y gorą Kaukázem dzielącym ie ná południe od Georgii, á ná Záchod ie dzieli Kánał Káffowy od Tátáryi mnieyſzey, Don ná Pułnoc, Wolgá y Morze Kaſpiyſkie ná Wſchod. TERKI Miáſto Stołeczne Cyrkáſſow mieſzkáne od ſámey Moſkwy, ták iák y inne Miáſteczká, bo Cyrkáſſowie tylko po wſiách mieſzkáią. Kray ten ieſt bárdzo piękny, obfituiący w wſzelką żywność, y owoce, á naywięcey ogrodámi przyozdobiony w Polách fruktyfikuiącemi, żywi ſtádá wielkie koni y bydeł, koz, owiec, z ktorych wełná ledwie nie rowná Hiſzpáńſkiey, ktorą Moſkwá kupuie, ſáme tylko ięczmiony ſieią, y niemi żywią konie, źwierzyny máią doſyć, ktorą bez plow ná koniech gonią, y zmordowáną łápáią w ſidłá, iák záś prędko złápią Jeleniá, ták mu záraz nogi ucináią y kości tłuką, dla iedzenia tuku, ktory, mowią, fortyfikuie ſiły ludzkie.

Cyrkaſſow cenzuruią bydź wielkiemi złodzieiámi, dla czego Cudzoziemcy ich ſię wyſtrzegáią, áni ich przypuſzczáią do okrętow, ná ten czás kiedy im przywożą Towáry, ſą przytym grubiánie, ludzie dzicy, byli kiedyś Chrześciánámi, ále teraz nie máią żadney Religii, tylko niektore dni, gdzie ſię wſzyſcy ſchodzą ná Ceremonią Nabożeńſtwá Pogáńſkiego, y lubo ſię obrzezuią, ále áni Biblii znáią, áni Alkoránu, áni Xięży, áni Koſciołow, ſámi ſobie ſakryfikuią, oſobliwie czczą ſwięto S. Eliáſzá. Białegłowy ich ſtroią ſię iák Męſzczyzny bez żadney dyfferencyi, dla czego ich nie rozeznáć od Męſzczyzn, tylko z iedney głowy, włoſow y urody, bo máią bydź bárdzo piękne, y płci delikátney, á włoſy czarne, y długie noſzą z dyſtynkcyą Mężátych od Pánien y Wdow.

ABASSYA.

ABaſſowie ſą teyże nátury co y Cyrkáſſowie, z ktoremi grániczą ná Pułnoc, tylko w tym dyſtyngwowáni, że ſobie krádną ludzi, y dzieci, dla záprzedánia ich Turkom, hándel ich w tym naywiękſzy, iáko y w futrách, miodzie, ſkorách odmieniánych zá inſze ſánty. Kray ten ieſt położony między Mingrelią y Cyrkaſſyą, nie ma wiele Miáſt, tylko znácznieyſze S. Zofii, Eſchiſumuni, y Dandars.

TUR-

TURKIA AZYATYCKA.

NAmieniełem iuż pod Páńſtwámi Tureckiemi w Europie, że Monárchiá Turecka dzieli ſię ná 3. Części Generalne, ná Turkią Europeyſką, Azyátycką, y Afrykáńſką, y iużem tám opiſał Turkią Europeyſką, teraz do drugiey Części przyſtępuię.

Turkiá Azyátycka ieſt w ſobie obſzerna, y Wſchodnia Monárchii Tureckiey. Grániczy ná Záchod z Marmorą, Medyterránem, Kánałem Gallipolſkim, y Konſtántynopolitáńſkim, y z Egiptem, ná Południe z Arábią, ná Wſchod z Perſyą, á ná Pułnoc z Georgią, y Morzem czarnym. Zámyka w ſobie Páńſtwá, przedtym do Rzymián należące w Azyi: Natolią, Turkománią, álbo Armenią Wielką, (Dyarbek zámykáiący w ſobie, Mezopotamią, Chaldea, y Część Aſſyryi) Syryą, y Judea. Przytym ma wiele Prowincyi hołduiących ſobie iáko: Mingrelią, Gurvel, Immeryty, Arábią Skáliſta, y Część Puſtey, gdzie Xiążętá támeczni płácą do Porty trybut, y w Arábii Szczeſliwey; przedtym miáłá Portá Beglerbek W Adenie y w Lapſie, ále Xiąże Mechliyſki odebrał ſobie Aden, á Lapſa trybut płáci do Porty. Ma tákże Wyſpy należące do ſiebie, Rodus, Cyprus, Scyo, Metelin, y inne ná Archipelágu do Azyi należące.

NATOLIA.

TA Prowincyá ieſt náyzáchodnieyſza Stroná Azyi, zwána tákże Azyą mnieyſzą, położona ná kſztałt Wyſpy między Eufráteſem Morzem Medyterráńſkim, Archipelágiem, Mármorą, Kánałem Gallipolſkim y Morzem czarnym.

Według Geográfow położona ieſt między 36. y 44. gráduſem od Wſchodu do Záchodu, y ciągnie ſię ná 150. mil, á od Południá do Pułnocká ná 80. mil. Powietrze ma zdrowe y utemperowáne, ziemię obfituiącą w wſzeláką żywność, y nie máiącą áni láſow wiele, áni błot, przepasána gorą Taurus, y oblana wielą Rzek, z ktorych náznácznieyſze ſą: Madra, Sarabat, Sangar, Aiala, Aly, Tryo, Genfuy, Cidna. &c. Dzieli ſię ná 4. Części, álbo według Turkow ná 4. Beglirbegliki, 1. Natolſki zámykáiący w ſobie Bitynią, Lidyą, Frygią, Paflagonią, Mizyą, Karyą, Jonią, Eolidę, y Część Galacyi. 2. Amazyiſki nád Pontem Euxyńſkim, zámyka w ſobie: drugą Część Galacyi, Pont, y Kappádocyą. 3. Karámáńſki nád Medyterránem, gdzie przedtym byłá Cylicya, Pamfilia, y Likaonia. 4. Aladulſki nád Eufrátem, zámykáiący w ſobie Armenią Mnieyſzą.

Ta Prowincyá u dáwnych náypięknieſza, dziś wſzyſtka ſpuſtoſzona, bo gdzie przedtym Miáſtá znáczne były, teraz y wſiow nie máſz, álbo ſpuſtoſzáłe.

NATOLIA WŁASNA.

TA Część ieſt pod Rządem Beglirbegliku Natolſkiego, ciągnie ſię nád Morzem czarnym w zdłuż áż do Rzeki Aly, y nad Medyterránem, áż do Wyſpy Cypru. Zámyka w ſobie 14. Sandziákow, álbo iákoby Powiátow. Oblana ieſt Rzekámi Madrą zwáną u dáwnych Meander, Sangary, Otmagiuki, wſłáwioną przegráną Krezusá, Garnicą zwáną u dáwnych Graniką, przy ktorey Alexánder Wielki zbił Perſow &c. Ma Miáſtá.

CHIOU-

CHIOUTAYÉ Miáſto Stołeczne bliſko Rzeki Sangary, ma ſwego Arcybiſkupá.

BURSA Miáſto między gorą Olimpem y Mármorą záſzczycone przedtym Stolicą Monárchii Tureckiey przed odebránym Konſtántynopolem, ále y dziś ieſzcze pryncypalne ma ſwego Arcybiſkupá y obronione Cyttádellą, ma y kilká grobow Sułtáńſkich. Orchan Syn Ottomána to Miáſto naypierwſzy odebrał po długim oblężeniu Roku 1327. było przedtym położone w Bitynii y fundowáne przez Krolá Pruzyasá.

NICEA Miáſto położone nád ieziorem zwánym Iſnich, miáło ſwego Arcybiſkupá, y wſtáwione dwiemá Koncyliámi Generalnemi 1. było złożone Roku 325. przez S. Sylweſtrá Papieżá, y Konſtántyná W. Cesárzá przeciwko Hérezyi Aryuſzá, gdzie záraz Symbolum Wiáry S. było promulgowáne *Credo in unum DEUM Patrem &c.* y między wielą innemi Kánonámi Wielkanoc náznáczona ná dzień Niedzielny po 14. dniu Mieſiącá Márcá, o czym wolno obſzerniey czytáć w Kánonách o tym Concilium, ná ktorym było 318. Biſkupow. 2. Concilium odpráwiło ſię Roku 787. Zá Adryáná I. Papieżá przeciwko Ikonokláſtom, ktorzy nie chcieli przyimowáć czczenia Obrázow.

SCUTARI Miáſto wyſtáwione ná ruinách dáwney Chálcedonii nád Rzeką Báioná, przedtym Stołeczne Krolow Illiryiſkich, teraz ieſzcze znácznieyſze nád inne Miáſtá w Albánii, ufortyfikowáne y Cyttádellą zmocnione, y ma ſwego Biſkupá. R. 1378. Turcy ie odebráli. Záſzczycone w dáwney Chálcedonii Concilium IV. Chálcedońſkim R. 451. złożonym zá Leoná Papieżá przeciwko Eutycheſowi Bluźniercy przyznáiącemu tylko iednę náturę Boſką w Chryſtuſie Pánu, nie przyimuiąc drugiey nátury, tylko Ciáło fantáſtyczne, Kánony tego Concilium wolno czytáć w Dzieiách Koſcielnych, było ná nim Biſkupow 632. Prezydowáli záś Legáci Papieſcy.

ANGOURI zwáne u dáwnych *Ancyra* Miáſto czyli *Cangari* nád Sangardem przed tym było Metropolitáńſkie, teraz ná Sandziák erygowáne, hándluie naywięcey Kámlotámi, ktorych tám wiele fabrykuią, wſtáwione bátáliámi Pompeiuſzá pierwſzą, gdzie zbił Mitrydátesá Krolá Pontckiego, y Drugą Wielkiego Támerlanesá Cháná Tátárſkiego, gdzie zbił Bájázetá Cesárzá Tureckiego, y w niewolą wziął R. 1402. tegoż Bájázetá kazał wsádzić w klatkę żelázną y publicznie wozić, ále ten z deſperacyi rozſciął ſobie o żelázo głowę dla prędſzey śmierci, z ktorego kiedy ſię roſmiał Támerlanes, Bájázet mu odpowiedział: nie ſmiey ſię ze mnie, bo ſię to y tobie przytráfić może; Támerlánes odpowiedział: nie z ciebie ſię ſmieię, ále z moiey myſli uważáiąc, że wſzyſtkie Stány y Páńſtwá nic nie ſą przeciwko Potencyi Boſkiey, ktora ták dyſponowáłá, żeby ieden gárbáty trzymał te Páńſtwá, ktore trzymał Garbus, bo Bájázet, y Támerlan byli gárbáci.

MAGNESIA o 9. mil od Smirnu ma ſwego Biſkupá, bywáło Stołecznym Cesárzow Tureckich, Chrześcián ma bárdzo máło.

SMIRNO nád Sarabatem, y Golfem o 13. mil od Efezu Miáſto przedtym ſłáwne y wielkie, y teraz lubo zruynowáne, ále hándlowne y nápełnione wielą Cudzoziemcow oſobliwie Grekow, Włochow, Fráncuzow, Holendrow z przyczyny Portu ná Morzu Medyterráńſkim, przytym ieſt obronne y zmocnione dwiemá Fortecámi, y Zámkiem ſtárym. To Miáſto ieſt iedno z 7. Miáſt ſłáwnych Azyátyckich, do ktorych S. Jan piſał w Apokalipſie. R. 1688. nádruynowáne było trzęſieniem ziemi. Szczyci ſię bydź Oyczyzną Homerá według Syliuſzá *lib. 8.*

CLASOMENA nád Archipelágiem między Smirnem y Scyo położone, záſzczycone Oyczyzną Anaxogorá Fizyká, y Artemoná.

HIERAPOLIS Miáſto Frygii wſtáwione wodámi ciepłemi ſłużącemi do fárbowánia rożnych kolorow wełny, tákże y Oyczyzną Epitektá Filozofá w I. Wieku, ktory trzymał, że Filozofiá ná niczym ſię fundowáć nie może, ieżeli nie ná, *Suſtine*, y *Abſtine* iákoż Cierpliwość wielką pokazał, kiedy Epaprodyt Kápitan Neroná, á iego Pan kiiem mu nogę złomał, á ten tylko uſmiechnąwſzy ſię odpowiedział, Nie mowiłem ci, że twoia uciechá mnie kość w nodze złomáłá.

MELASSO nád Archipelágiem, wſtáwione tylko ruinámi ſwoiey dáwney magnificencyi y kolumną Menándrowi dedykowán[illegible], z dáwnych zwáne *Milaſa*.

MILET Miáſto przedtym obſzerne y [illegible]ławione wełnámi, ále oſobliwie Oyczyzną Talesá iednego z 7. Sapientow Greckich naypierwſzego Aſtronomá w Grecyi y poſtánowiciełá odmiány Czáſow, y [illegible]ni w Roku 365. umárłego w lát 95.

przed

przed Narodzen. P. Roku 500. y Anaxymanderá Dyſcypułá iego wynáláźcy Sfery, iáko y Anaxymenesá Inwentorá Kompáſſow.

EFEZ Miáſto Jońſkie nád Archipelágiem, u dáwnych wſtáwione Koſciołem Dyány, iednym z 7. Cudow Swiátá wyſtáwionym przez ſławnego Ktezyfoná Architektá, y przez 220. lát dopiero doſkonále ſkończonym lubo całá Azyá mnieyſza przykładáłá ſię do koſztu, długość iego byłá ná 425. krokow, á ſzerokość 220. drzwi były Cypryſowe, kolumn 227. od tyluż Krolow erygowáne, o czym Pliniuſz piſze, y przydáie, że Statua Jowiſzá byłá tákże Cypryſowa, konſekrowána Roku 551. od wyſtáwienia Rzymu, ſchody były z winnego drzewá ſprowádzonego z Cypru, iákoż to drzewo ma bydź naytrwálſze, Statua Dyány byłá z Cedru według Witruwiuſzá, á według Xenofoná ze złotá, według záś Mucyuſzá Konſulá Rzymſkiego z winnego drzewá, przytym przyozdobiony był Koſcioł koſztownemi Státuámi y Obrazámi nayprzednieyſzych w tych dwoch wiekách Málárzow. Roku 336. przed Narodzeniem Páńſkim tey nocy, ktorey ſię urodził Alexánder Wielki, ten Koſcioł budowány przez 220. lát, y 7. rázy goreiący, y záwſze repárowány w perzynę ſię obrocił przez ogień nagły, ná co Hegeſias rácyą dał; Nie dziw, że ſię ſpałił Koſcioł, bo Dyáná báwiłá ſię ná ten czás u Olimpiády rodzącey Alexándrá Wielkiego. Diabelſkie záś Oracula dáły wyrok w Efezie: że ten ogień zápalony tey nocy miał zápalić cáłą Azyą co ſię ſprawdziło w życiu y ſzczęściu Alexándrá, ktory záwoiował cáłą Azyą, to záś naypewnieſza, że ieden człowiek dla wieczney pámiątki imienia ſwego ten Koſcioł zápalił, ále ſie omylił, bo Efezyánie zábronili pod gárłem o tym imieniu wſpominác, iednák Teopomp według Wálervuſzá Maxymá w ſwoiey Hiſtoryi wſpomina imię tego Swiętokrádzcy, że to był Heroſtrates. Efezyánie potym chcieli ten Koſcioł doſkonáley wyſtáwić przy przyłożeniu ſię Alexándrá Wielkiego, ále iuż nie mogli, ile że Alexánder chciał ſwoie Imię położyć ná nim, czego oni nie akceptowáli, z przyczyny Pogáńſkiey, że Bog Bogini nie mogł dedykowác nic iáko ſobie rowney, bo po záwoiowáney 'Azyi Alexándrá ſobie mieli zá Bogá.

To Miáſto záſzczyca ſię Liſtem do ſiebie pisánym od S. Páwłá Apoſtołá, miáło przedtym ſwoię Metropolią, ále pryncypalny Koſcioł S. Janá obrocony ná Meczet. Wſtáwione Concilium Generálnym III. odpráwionym tu y potępiáiącym Neſtoryuſzá Pátryárchę Konſtántynopolitáńſkiego, o czym wolno czytác obſzerniey w Dzieiách Koſcielnych, było ná nim Biſkupow 224.

NICOMEDIA Miáſto názwáne od Nikomedá Krolá Bityniiſkiego od Turkow zwáne Iſmid, położone nád Golfem Morzá czarnego w rowninie bárdzo weſołey y ozdobioney winnicámi, ogrodámi, fontánnámi, obfituiącey záś w naywyſmienitſze melony, Miáſto wielkie, ludne, y hándlowne naywięcey w Máterye iedwábne, ſukná, owoce, y ſkłá, ma około 30000. ludzi w ſobie mieſzkáiących, oſobliwie Grekow, Zydow, Ormiánow, Turkow, &c. Konſerwuie ieſzcze w ſobie ſtárodáwne inſkrypcye Greckie y Łácińſkie. Tu był uſzedł Annibał Generał Kártágeńſki do Pruzyáſzá Krolá Bityniiſkiego, ále obáwiáiąc ſię, żeby go nie wydał Rzymiánom, truciznę ſobie zádał, y umárł we wſi Libiſſie, nie dálekiey z tad Roku 550. od záłożenia Rzymu w lát 70. wieku ſwego. To Miáſto naypierwſze w Grecyi Religią Chrześciáńſką przyięło, y ieſt zlane krwią wielu Męczennikow Swiętych, oſobliwie S. Bárbáry, S. Adryáná, S. Pantáleoná, y S. Gorgoniuſzá, y bliſko tego Miáſtá w Akcyronie umárł Konſtántyn Wielki Ceſarz, miáło ſwoich Biſkupow.

PESSYN Miáſto dáwnych Gálátow, wſtáwione Koſciołem Cybelli, y Státuą iey przenieſioną potym do Rzymu, y drugą Státuą zwáną *Nodus Gordius*, ktorą Alexánder Wielki przeciął ná dwoie, miáło przedtym ſwego Arcybiſkupá, ále dziś tylko wieś.

Prowincye Nátolſkie ſą wſtáwione w hiſtoryách dáwnych, ktore krotko námienię.

BITYNIA.

TA Prowincyá zwána teraz Berſangil ſzczyciłá ſię włáſnemi Krolámi, oſobliwie Nikomedem Wielkim, po nim Zeiláſem, y Pruzyáſem Brátem iego, u ktorego Annibal báwił y otruł ſię, po tym 3. Krolow pánowáło, ále oſtátni po śmierci

ci ſwoiey Rzymiánom Dziedzictwo legował Páńſtwá ſwego Roku 75. przed Narodzeniem P. Do niey należáły Miáſtá Nicea, Chalcedonia, Heraclea, Apamea, Burſa, y Nicomedia. Bityńczykowie naypierwſzy wynáleść mieli lektyki, według Juwenalisá: *Lectícarum uſum primi dicuntur inveniſſe Bithinii.*

LIDYA.

TA Prowincyá miáłá 11. Krolow począwſzy od Argoná Roku 2835. áż do Krezusá Roku 3496. od ſtworzenia Swiátá, po nich Perſom byłá podbita, potym Grekom y Rzymiánom, á teraz Turkom. Lidyowie Káwálerowie byli dobrzy ná koniech, ále wſzeteczni, dla czego im dáno przyſłowie: *Lidio more.* Miáłá Miáſtá tá Prowincyá znácznieyſze: Sardi, Filadelfia, Tyratira &c. á ná dewſzyſtko byłá wſłáwiona Rzeką zwáną Paktol zbogáconą piaſkiem złotym.

FRYGIA.

TA Prowincyá u dáwnych byłá rozdzielona ná większą y mnieyſzą.

FRYGIA Większa zwána byłá *Pacatiana*, dziś zwána *Sarchum*, Miáłá Miáſtá znácznieyſze: Synada, Laodycea, Hierapolis, Pergam &c. Oblana ieſt wielą rzek, á nayznácznieyſzą zwáną Frigius, od ktorey bierze Imię, y Skamandrą, gdzie Pánny tego Kráiu kąpáły ſię przed zámęściem, iákoby wzywáiąc tey rzeki Bogini, áby ich Pánieńſtwo odebráłá y miáłá w ſwoiey opiece. Procz tey rzeki adorowáli támeczni ludzie y ſzczury, dla tego że Nieprzyiáciołom ich łuki poprzeſtrzygáły.

PERGAM nád Kaiką Miáſto máiące ſwoię Metropolią, przedtym Stołeczne Krolow Pergámſkich, ále oſtátni z nich Attal III. Sukceſſyą Kroleſtwá legował Rzymiánom. W tym Mieſcie pierwſza inwencyá Párgáninow, bo Krol Eumen życząc ſobie mieć Bibliotekę rowną iáko Ptolomeuſz Filadelf w Egipcie, á nie mogąc doſtáć pápieru Egipſkiego z przyczyny przykazu Ptolomeuſzá zázdroſnego, kazał wiele nábić bydłá, y ze ſkor kazał robić Párgániny.

FRYGIA mnieyſza przedtym zwána *Troada*, oblana rzekámi Xanthus, Scamandra, y Simia. Záſzczycona Miáſtem Troią wſłáwionym u dáwnych Hiſtorykow.

Frygiuſowie według Hiſtorykow pierwſi ſą wynálezcy Fletow, wozow, koł, y záprzągánia páry koni do nich, y oni pierwſi złotem tkáli máterye, y Czárnoxięſtwá wymyſlili.

PAFLAGONIA.

TA Prowincyá zwána *Bolli*, ieſt między Mármorą, y Galacyą, miewáłá Miáſtá znácznieyſze Synope Stolicá Mitrydatesá, Tripolis, y Amiſa, dziſiáy Simizo.

MIZYA.

TA Prowincyá złączona większa z mnieyſza teraz formuie Nátolią właſną. Zámyka w ſobie Część Illiryi, ktorą Rzymiánie názywáli Szpiklerzem Cerery z przyczyny żyzności Ziemi, w tym Kráiu był moſt łączący Europę z Azyą, y teraz ſą Dardanelle álbo dwá Zamki od Turkow wyſtáwione.

KARYA.

TEn Kray zwány Aydynelli położony ná Wſchod między Licyą, ná Záchod między Medyterránem, y Archipelágiem á ná Pułnoc między Rzeką Madrą.

Miáło

Miáło ſwoie Miáſtá zwáne; Magneſia, Alabanda, Stratonica, Minda, y Pryena nád Morzem Oyczyzná Biásá iednego z 7. Mędrcow Greckich, ma gorę Lathmus wſtáwioną w báyce Eudymioná, y Mieſiącá dla tego, że Eudymian ná tey gorze dociekł biegu Mieſiącá, ma tákże y Fontánnę Salmacis, wſtáwioną w Fábule Hermafrodytá.

HALICARNAS Miáſto Stołeczne tey Prowincyi, záſzczycone Oyczyzną Herodotá y Dyonizego z Halikárnáſu Hiſtorykow obodwoch Rzymſkich. W tym Mieſcie Artemis żoná Mauzoleá Krolá Karyiſkiego ná znák dobrey przyiáźni wyſtáwiłá temuż Krolowi grob ſławny między 7. Cudámi Swiátá, ktory do tąd, że Mauzoleuſzowi był wyſtáwiony, dał imię grobom zowiących ſię *Mauſolea*; Ten grob był wſzyſtek z białego mármuru, ktory zá życiá Artemizy nie był dokończony dopiero po śmierci iey przez Skopasá, Bryaxá, Tymoteuſzá, y Leokaresá.

JONIA.

TA Prowincyá názwána teraz *Sarchan* między Eolidą y Karyą, ma Miáſtá znácznieyſze, Milet, Efez, Smirno, Colofon, Heraclea, Eritrea, Claſomena, o ktorych wyżey. Herodot piſze, że te Miáſtá były iák tálerz w iedney rownınie położone, y w nayżyznieyſzym Kráiu, y nayprzyiemnieyſze Cesárzom tu częſto ſpoczywáiącym.

Jończykowie lubili woynę, tániec y Muzykę, y mieli wiele Koſciołow ſławnych w Architekturę, mieli ſwoie Morze między Sycylią y Grecyą.

Ten Kray ma mieyſce iedno zwáne TEOS, wſławione Oyczyzną Anákreoná ſławnego Poéty, Polikartes dał był temu Poécie 3. Talentá, wážące 3000. Tálerow náſzych, ktory obáwiáiąc ſię tentacyi iákiey do ſwáwoli z przyczyny tych pieniędzy odrzucił ie od ſiebie, iednák tenże Poétá lubił uciechy wſzelkie, y życie dobre, iáko záś káżdy wie, że ſię peſtką od rożenkow udáwił.

EOLIDA.

PRowincyá tá ieſt między Archipelágiem, Mizyą, y Jonią, názwána od niektorych Autorow *Eolia* álbo *Eolis*, miáłá Miáſtá znácznieyſze Eleą, Focę, á dziſiay Folią, Kuma, á teraz Caſtry, &c. Oblana byłá rzekámi Pactol y Hermus. Mieſzkána záś byłá od Boétow ludzi Greckich. Muzyká Eolidzka byłá u dáwnych ſławna, ten Kray był przedtym żyzny y obfity, ále dziś pod iárzmem Tureckim lásámi zágęſzczony.

GALACYA.

TEn Kray názywa ſię od Golow czyli Gallow, ktorzy zruynowáwſzy Włochy, y Rzym ſpaliwſzy, tu przyśli, y tu ſię osádzili, zwał ſię potym *Gallia Græca* dla tego, że weſpoł y od Grekow był mieſzkány. Galicya grániczyłá ná ten czás ná Wſchod z Káppádocyą y Pamfilią, ná Południe z Azyą mnieyſzą, ná Záchod z Pontem y Bitynią, á ná Pułnoc z Pontem Euxyńſkim. Miáłá Miáſtá Ancyre, Sinope, Amizę, Cybellę &c.

Gálátowie wielkie woyny byli podnieſli pod ſwoim Wodzem Brennuſem. S. Páweł piſał Liſt ieden do Gálátow.

AMAZYA.

TA Prowincyá teraz ieſt pod imieniem Beglerbegliku Sywáſkiego, ktory ieſt położony między Nátolią właſną, Karamanią, Erſerum, Trebizondą, y Morzem czarnym. Zámyka w ſobie 6. Sandziákow y Część Káppádocyi y Amazyi.

SIVAS

SIVAS álbo *Sebaſtopolis* Miáſto miewáło przedtym Biſkupow, teraz Stołeczne Powiátu ſwego, bliſko Miáſtá dáwnego Sauſtyá Arcybiſkupiego.

TOCAT zwáne u dáwnych *Neoceſarea*, y *Hadrianopolis* Miáſto wielkie y ludne máiące ſwego Arcybiſkupá, y Stołeczne Báſzy Sywáſkiego. Tu ſię odpráwowáły rożne Concilia.

AMAZYA Miáſto miewáło przedtym ſwoich Arcybiſkupow, y záſzczycone Oyczyzną Stráboná Geográfá.

SIMISA nád Morzem czarnym, miewáło tákże ſwoich Arcybiſkupow.

TREBIZONDA Miáſto nád Morzem czarnym, máiące ſwego Arcybiſkupá y przedtym Stołeczne Cesárzow Wſchodnich, gdzie pierwſzy Iſaac Commenus záłożył Stolicę, ále Máchomet II. ią zepſuł Roku 1460. bo Dáwid, ktory uzurpował to Páńſtwo wydrzeć Alexemu Kommenowi, muſiał uſtąpić Máchometowi Kolchidy, y od niego potym przeciw ſłowu dánemu wraz y z żoną y z dziećmi zábity, y ták ſkończona Monárchiá Trebizondzka, ktora trwáłá 257. lát pod władzą Kommenow.

PROWINCYE AMAZYI.

PONT.

TA Prowincyá ieſt położona miedzy Bitynią y Paflagonią, zowie ſię záś Pont z tey przyczyny, że ſię wyciąga nád Morzem Pont Euxyńſkim. Miáłá Miáſto znácznieyſze: Herakleą. Miáłá y Regnántow włáſnych, między ktoremi oſtátni był Mitridates, ktory uſłyſzáwſzy, że Syn iego Farnaces Krolem ſię zá życiá iego nominował, ſám ſię zábił, Roku 691. od záłożenia Rzymu, pánował lát 57. ále też záraz Rzymiánie tę Prowincyą záwoiowáli.

CAPPADOCYA.

TO Páńſtwo miewáło włáſnych Krolow, ktorych częſto Mitridates zrucał z Kroleſtwá, oſobliwie, Aryobársáná, ále wſpárty ſiłámi Pompeiuſzá y osádzony ná Tronie Roku 690. od záłożenia Rzymu, po nim było podległe Rzymiánom, y rządzone przez Prokonſulow. Izaak Commenus tám potym Stolicę Monárchii ſwoiey záłożył w Trebizondzie, wygnány od Fráncuzow z Konſtántynopolá Roku 1204. teraz to Páńſtwo pod iárzmem Tureckim dáwny luſtr ſwoy ſtráciło znácznie zdezolowáne. Miáło znácznieyſze Miáſtá Comane, Sebaſta, Neoceſarea, Trebizonda, Ceſarea, Amazya, y Tyana, Oyczyzná Apolloniuſzá ſłáwnego Czárnoxiężniká, ktorego S. Jan zwyciężył w Efezie.

CERASUS álbo dziś zwáne *Chirizonda* nád Morzem, Miáſto podobne przedtym Trebizondzie y názwáne z przyczyny obfitości wiſień, ktore pierwſzy Lucullus we Włoſzech záſzczepił.

NAZYANZ wſłáwione Oyczyzną S. Grzegorzá Názyánzeńſkiego w IV. Wieku żyiącego Wielkiego Doktorá, ktory umárł ná Puſzczy Roku 389.

CARAMANIA.

PAńſtwo to zámyka w ſobie według Bodráná dáwną Cylicyą, Pamfilią, Pizydyą, y część Południową Káppádocyi, grániczy ná Południe z Medyterránem, ná Záchod z Nátolią włáſną, ná Pułnoc z Amázyą, á ná Wſchod z Aladulią.

Dzieli ie Gorá Taurus ná dwie części; Południową, y Pułnocną.

KARAMANIA Pułnocna názywa ſię Wielką Karamanią, y zámyka w ſobie Rząd zwány Beglerbeglik Ikoniyſki.

COGNI álbo *Iconium* przedtym Miáſto. Stołeczne Likáonii w Azyi mnieyſzey, dziś záś Stołeczne Káramánii Więkſzey, wielkie, ludne, y nápełnione Turkámi, Arábá-

Arábámi, Zydámi, Grekámi, Ormiánámi, ma ſwego Arcybiſkupá, y Gubernatorá czyli Báſzę wielkiey Káramánii położone między dwiemá ieziorámi.

TYANE Miáſto máiące ſwego Arcybiſkupá.

TACHIA álbo *Antyochia* Pizydyiſka, ma ſwego Arcybiſkupá, Miáſto ſpuſtoſzone, y nie ludne, ále záſzczycone Oyczyzną S. Málgorzaty.

ACSAR miáło przedtym ſwego Arcybiſkupá Páná pod Pátryárchą Antyocheńſkim, y miáło bydź Oyczyzną Dyoſkorydá, máiącego tu ſwoię Szkołę według Bodráná.

KARAMANIA POŁUDNIOWA álbo mnieyſza oddzielona przez Turkow od pierwſzey, á przyłączona do Cypru Wyſpy pobliſkiey.

SATALIA bliſko Ruin dáwney Attalii, Miáſto Arcybiſkupie, obronne y zmocnione Cyttádellą, y ma Port ſwoy dobry zwány *Sinus Satalicus.*

SCALMURA dáwne Miáſto Cylicyiſkie obronione Cyttádellą, y ma ſwego Biſkupá.

TARSIA álbo *Tarſus* Miáſto u dáwnych ſłáwne, záſzczycone Oyczyzną S. Páwłá Apoſtołá, ma ſwego Arcybiſkupá, położone nád wodámi ták zimnemi w Rzece Cydnie zwáney od Turkow Caraſu, że tám Alexánder Wielki zámyſłał życie ſwoie ſkończyć, ktore Ceſarz Barberoſsá tám ſtrácił. Atenodor Filozof Stoik był z tego Miáſtá potym Preceptorem Tyberyuſzá Cesárzá, Lucianus dodáie, że y Auguſtá, Aſſuidas piſze, że dla uchámowánia paſſyi prędkich Tyberyuſzá, kazał mu liczyć 24. liter Greckiego Alfábetu, niżeli co w gniewie wymowił.

AJAZZO álbo *Iſſus* máiące ſwego Biſkupá, położone nád Morzem, gdzie Alexánder Wielki zwyciężył Dáryuſzá.

PROWINCYE KARAMANII.

CYLICYA.

PRowincyá tá położona nád Medyterránem ná Południe, á ná Pułnoc grániczy z częścią Káppádocyi, y Armenii, áż do gory Taurus, ma Miáſtá znácznieyſze: Tarſia, Pompeiopolis, Adona, y Lajazzo &c. Kray ten oblany ieſt wielą Rzek, y łączny ale nie urodzayny, koni żywi wiele, ktorych ná Woynę corocznie 600. wydáie u Turkow ſłáwnych, y zwánych Káramánámi, o drzewo tu trudno, y tylko náſienie pewne máią, ktore ſieią wydáiące potym z ſiebie formę drzewá záżywánego do opálenia, wilkow tu wielka moc ſię znayduie, ktorych około 200. w ſtádzie widuią, przytym naywięcey konſerwuią owiec, y koz &c.

PAMFILIA.

KRay ten ieſt między Pizydyą, Likaonią, y częścią Frygii. Ma Miáſtá Pergę, Side, y Satalią. Nápełniony wielą gorámi, y żywi wiele koz białych, z ktorych ſierć ma bydź naylepſza do kámlotow robienia.

LIKAONIA.

Kray ten wſzyſtek ieſt zielony, bo okryty Cedrowym drzewem.

ALADULIA.

TA Prowincyá położona ieſt między gorámi zwánemi Antitaurus, ktore ią dzielą od Amazyi ná Pułnoc, á na Záchod od Káramánii, grániczy z Medyterránem ná Południe, á Eufrates ią dzieli, y gorá Aman od Turkománii, Dyarbeku, y Syryi ná Wſchod. Zámyka w ſobie dáwną Armenią mnieyſzą, y Część

Wſchodnią Cylicyi. Szczyciłá ſię przedtym właſnemi Krolámi, ále Selim czyli Solimán I. Ceſarz Turecki podbił ią ſobie kazáwſzy uciąć głowę oſtátniemu Krolowi Uſtyagelowi zdrádzonemu przez właſnego Generałá. Dzieli ſię teraz ná Część Pułnocną między gorámi Taurem, Antytaurem, y Rzeką Eufráteſem położoną y názywáiącą ſię Beglerbeglikiem Maraſachſkim, gdzie ieſt MARAZACH Miáſto Stołeczne; y Część Południową położoną między Taurem, y Morzem Medyterrańſkim złączoną z Beglerbeglikiem Alepſkim.

AJAZZO czyli *Alaſſo* bliſko Alexandretty Miáſto mocne, y z Portem dobrym nád Medyterránem.

ADENA miewáło przedtym ſwoich Arcybiſkupow, teraz nie ma nic oſobliwego nád ieden Port wſzyſtek kámienny, wſpániałą bárdzo ſtrukturą.

ARMENIA
álbo
TURKOMANIA.

PAńſtwo to było naypierwey pod władzą Perſow, á potym przenieſło ſię do Grekow, ná oſtátek Rzymiánie ie odebráli. Tygranes był Krolem tego Páńſtwá Przyrodni Brát Mitrydatesá, ktory odſtąpił y Brátá, á przywiązał ſię do Rzymián, ktorym uſtąpił Káppádocyi y Częściey Syryi Roku 688. od założenia Rzymu, á 66. przed Národzeniem Páńſkim. Roku záś 312. Tyrydat (iáko piſze Euſebius) podnioſł woynę przeciw Maxymowi Cesárzowi, ktory przeſládował Chrześcián.

Zá Juliáná Apoſtáty ieſzcze to Páńſtwo miáło ſwego Krolá Arzácesá, ále Roku 1515. Soliman Ceſarz Turecki podbił ie ſobie wcále. Powietrze w tym Kráiu przyzimne ále zdrowe, ziemiá gorna ále obfituie w zbożá, owoce, winá nie ma, ále ná to mieyſce obfituie w miody, iedwábie, gory ſrebrne, w konie dzilne.

Gorá ARARAT tu ſię znayduie, ná ktorey ſię według Piſmá S. opárłá Arká Noégo. S. Bártłomiey Ewangelią S. tu opowiádał, ma dwoch Pátryárchow, ieden ieſt mnieyſzey, drugi większey Armenii. Armenowie ſą ludzie dobrzy, proſtácy, y nic nie rozumieiący.

Turkomania tá Turecka ieſt Część Záchodnia dáwney Armenii, grániczy ná Pułnoc z Georgią, ná Wſchod z Erywanem, y Adyrbeytzanem Prowincyámi Perſkiemi, ná Południe z Dyarbekiem, á ná Záchod z Nátolią.

Dzieli ſię ná 4. Beglerbegliki, 1. Kars, 2. Erzerum, 3. Wan, 4. Theildyr. Turkománi mieſzkáią w Części Záchodniey Turkománii, między Eufrátem, y Tygrem, y ſą náybogátſi w owce, wielbłądy y kozy, ſą tevże sámey Religii co y Turcy, y mowę máią iednákową, ſą pod władzą Xiążęciá ſwego hołduiącego Porcie.

CARS nád Rzeką tegoż Imienia Miáſto mocne y obronione Cyttádellą, Stołeczne Beglerbegliku ſwego, zámykáiącego w ſobie Kroleſtwo Baratrálu, grániczy ná Pułnoc z Kroleſtwem Immeryty y Guryel, ná Záchod z Trebizondą, ná Południe z Erzerum, y Tyldyl, ná Wſchod z Karduelem, y Erywánem.

ERZERUM Miáſto Stołeczne Beglerbegliku położone między Trebizondą, y Jeziorem Van nád Eufráteſem, ma bydź naypryncypálnieyſze w Turkii, bo obſzerne, y ludne, z wielą Przedmieściámi, dwoiákim murem opasáne, y zmocnione Fortecą. Zámyka w ſobie 11. Sandziákow.

VÁN álbo *Vaſtan* Miáſto Stołeczne Beglerbegliku, nád ieziorem tegoż Imienia, grániczy z Perſyą, mocne y obronione Fortecą, dáwne, zámyka w ſobie 9. Sandziákow.

ASTABAT tákże Miáſto Turkomáńſkie, w ktorego gruncie rodzi ſię korzeń zwány Ronas, rośnie w ziemi ná podobieńſtwo Lukrecyi, y ſłuży do fárbowánia płocien czerwono przychodzących tám z Mogolu. Okręt raz nápełniony tym korzeniem zátonął był pod Ormuſem, z kąd przez długi czás Morze támeczne iák krwią było záfárbowáne.

DYAR-

DYARBEK.

TA Prowincyá ieſt położona między Tygrem, y Eufrátesem Rzekámi, grániczy ná Pułnoc z Turkomanią, ná Záchod z Syryą, ná Południe z Arábią Puſtą, y Yerak-Arabi, á ná Wſchod z Erzerum. Dzieli ſię ná 3. Ziemie czyli Beglerbegliki. 1. Dyarbeker, 2. Mozul, 3. Ryka, názwáne od Miáſt ſwoich Stołecznych.

Páńſtwo to obſzernieyſze ieſt teraz, bo zámyka w ſobie Aſſyryą, y Yerak-Arabi, gdzie przedtym Babilonia y Chaldea byłá zwłáſzczá Aſſyryą dáwną, y nayierwſzą w Swiecie Monárchią, ktorey był pierwſzym Monárchą Nimrod, Oyciec Ninusá drugiego Monárchy, ktory Stolicę ſwoię przenioſł do Niniwy Miáſtá, wſtáwionego w Piſmie S. ták z magnificencyi iáko y pokuty ſwoiey, opowiedziáney przez Jonáſzá Proroká. Po Ninuſie Semiramis pánowáłá wielkiey odwági Monárchini, ktora dowiedziáwſzy ſię, że iey Stároſtá podnioſł rebellią w Bábilonie, w tym momencie wybiegłá ieſzcze ná w puł ubrána, y nie uczesána, Miáſto obleć kazáłá, y poty ſię nie ſczesáłá, poki nie dobyłá Miáſtá, á dla ták wielkiey pámiątki wyſtáwiono iey Statuę z roſczesánemi włosámi, á Krolowie ná ſwoich pierſcieniách ryſowáć ſobie kazáli iey podobnąż figurę dla zápátrywánia ſię ná iey odwágę. Ze záś Semiramis dla beſpiecznieyſzego Rządu z woli mężá ſamá Tron oſiádłá ná krotki czás, dla aſſekurowánia ſię przy długim pánowániu zábić Mężá kazáłá, chcąc z Synem ſwoim Niniaſem rząd prowádzić, y z nim iák z Mężem mieſzkáć, ále ten przełożył záboyſtwo Mátki ſwoiey, kazáwſzy ią zábić nád wſzeteczeńſtwo. Po Niniaſie było Monárchow 37. u Hiſtorykow ledwie wſpomniánych, bo bez żadney akcyi Heroiczney pánuiących, ná oſtátek Arbaces Gubernator Medow zágniewány ná Pryncypałá ſwego Sárdanápálá obáczywſzy go między Niewiáſtámi przędącego kądziel, rebellią podnioſł dla zrucenia go z Tronu w Bábilonii náſzedł, ále Sárdanápálus zámknąwſzy ſię w wieży iedney z wielkiemi ſkárbámi y ſtádem náłożnic ſwoich zápalić ſię kazał z wieżą, y ták z całą Fámilią w dymie ſkończył Monárchią Aſſyryiſką, Roku od ſtworzenia Swiátá 3178. Arbaces obrány Krolem Medow, záczął drugą Monárchią, pierwſzą zágubiwſzy, ktora trwáłá przez 317. lát pod władzą 9. Monárchow, áż do Aſtyagesá, ktorego Synа Dáryuſzá Cyrus záwoiował, záłożywſzy fundamenta Monárchii Perſkiey R. od záłożenia Rzymu 221. zá pánowánia Tullusá Hoſtyliuſzá Krolá Rzymſkiego Roku od ſtworzenia Swiátá 3605. á ná 559. lát przed Narodzeniem Páńſkim. Po nim Monarchiá Perſka pod 11. Krolámi trwáłá áż do Dáryuſzá Kodománá lát 202., bo Alexánder Wielki záwoiował Dáryuſzá, y záłożył Monárchią Grecką Roku 3808. od ſtworzenia Swiátá, ná 330. lát przed Narodzeniem Páńſkim, ále Alexánder Wielki tylko 6. lát pánował, bo po śmierci iego Monarchiá Grecka rozdzielona. Kroleſtwo Mácedońſkie doſtáło ſię Arydeuſzowi Brátu iego, Kroleſtwo Egipſkie Ptolomeuſzowi Generálowi Woyſk iego, á Kroleſtwo Syryiſkie, o ktorym piſzę, Seleukowi zwánemu Nicanor Generálowi Woyſk Alexándrá, po nim Sukceſſorowie Seleucydowie pánowáli w Kroleſtwie Syryiſkim do Roku 64. przed Narodzeniem Páńſkim, ná ten czás kiedy Pompeiuſz od Rzeczypoſpolitey Rzymſkiey wyſłány do Azyi Kroleſtwo Syryiſkie znioſł, záwoiował, y ná formę Prowincyi przemienił, potym Pártowie wygnáli byli z tąd Rzymián, y pánowáli áż do Roku 227. czyli 8. po Národzeniu Páńſkim, kiedy Artaxerxes Pers podnioſł rebellią przeciw Artabánowi Krolowi Pártow, y záwoiował tę Monárchią począwſzy powtornie Monárchią Perſką, ktora trwáłá áż do Roku 632. kiedy Krol Iſdegerdes czyli Hormiſdas IV. był zwyciężony, y zábity przez Omárá Krolá Sarácenow. Ci rządzili tym Páńſtwem przez 418. lát, do tąd iák Sułtan Gelal-Edyn im ie odebrał, ktorego Sukceſſorowie byli abſolutnemi Pánámi Perſyi, ále potym wygnáni od Tátárow pod Władzą Támerlanesá R. 1398. Po Támerlaneſie 4. Xiążąt rządziło w Perſyi z Fakcyi Báraná Czarnego, ále Uſſun-Kaſſan Fakcyi Báraná białego Gubernátor Armenii podnioſł rebellią przeciw Joonſze Krolowi Perſkiemu, y kazał go zábić z właſnym iego Synem Acen-Ali. Ten krolował potym od R. 1469. áż do R. 1485. Po nim Perſya rozdzieliłá ſię, ále Izmáel pozoſtáły z Corki Uſſun-Kaſſaná przyprowádził wſzyſtko do iedności rozumem pięknym, y ſercem wſpániałym, utrzymáwſzy

wſzy ſię ná Tronie Perſkim, y od niego záczyna ſię Monárchiá Sophis. Dyarbek tylko iedná Prowincyá oddzieliłá ſię od Páńſtw Perſkich, y zoſtáie pod władzą Turkow, o ktorą częſte kłotnie ciż Monárchowie Máchometáńſcy między ſobą prowádzą, iáko y teráznieyſzy Krol Perſki po zwyciężonym Mogolu, pod pretextem náwiedzenia grobu Máchometá zámyſla przy ſzczęſciu ſwoim podobno o tey Prowincyi; co ſię dáley ſtánie zoſtáwuię poznieyſzym po mnie Autorom.

Aſſyryiczykowie według Herodotá, y Mikołáiá z Dámáſku záchowywáli u ſiebie oſobliwſzy zwyczay. Ci raz w Rok ſchodzili ſię do Miáſt y wſiow, gdzie ná publicznym Tárgowiſku ſprowádzáli corki ſwoie, ták piękne, iáko y ſzpetne, ále według zwyczáiu y upodobánia ludzkiego, ſáme tylko piękne przedáwſzy według ceny náznáczoney ná posági pozoſtáłym y wzgárdzonym ſzpetnym te pieniądze obracáli, y tym ſpoſobem zábiegli drogę prędſzym Máłżeńſtwom, bo iedni z pięknoſcią, inni z pieniądzmi ſię żenili, y ták piękne, iák ſzpetne zá mąż wydawáły.

DYARBEKER Miáſto Stołeczne ſwoiey Prowincyi nád Tygrem położone, ludne, obſzerne, y hándlámi nápełnione, ufortyfikowáne dwoiſtym murem przyozdobionym 72. wieżámi, ktore máią bydź wyſtáwione ná pámiątkę 72. Dyſcypułow Chryſtuſá Páná, mieſzka tu wielu Chrześcián Ormiánow, Neſtoryánow, y Jákobitow.

MERDYN bliſko Tygru, máiące ſwego Arcybiſkupá.

MOSOUL u dáwnych zwáne *Ninive* Miáſto Stoleczne Beglerbegliku właſnego nád Tygrem położone, wielkie, y obronione Cyttádellą, wyſtáwione ná ruinách ſłáwnego w Piſmie S. Miáſtá Ninive, ktorego ieſzcze znáki ſą z drugiey ſtrony Tygru, ſą tu y inne Miáſtá, zwáne: Tekryt y Zerbit.

RYKA trzeci Beglerbeglik maiący Miáſto Stołeczne:

ORPHA od dáwnych zwáne Edeſſa, dáwne, y Turcy rozumieią, że tu Abráám mieſzkał, wyſtáwili temu S. Pátryárſze Meczet, w ktorym oczebrowáli iednę Fontánnę, y w niey konſerwuią ryby, zwáne od nich ryby Abráámá, ktorych nikt ſię nie waży tchnąć. To Miáſto miáło bydź Stolicą Abagárusá Krolá Ozroenitow, potym zá czáſow Chrześcián, y Krolow Jerozolimſkich było przyozdobione Gráfſtwem, ále zá Cesárzá Juſtyná przez trzęſienie ziemi zruynowáne, y od tego Cesárzá wyreparowáne y *Juſtynopolis* názwáne, teraz tylko záſzczycone Sandziakátem pod władzą Beglerbegliku, y tu mieſzka Báſzá ieden, ktory znáczny Gárnizon konſerwuie przeciw ſwáwoli Arábow. Miáſto to było przedtym Stołeczne Mezopotámii pod Pátryárchą Antyocheńſkim. Hozroas Krol Perſki dowiedziáwſzy ſię, że to Miáſto było nie dobyte przez protekcyą Obrázu Chryſtuſá Páná, ktory, iáko Euzebiuſz piſze, doſtał ſię Abágárowi od ſámegoż Chryſtuſá Páná ieſzcze żyiącego ná tym Swiecie, chciał wſzelkim ſpoſobem dobyć Edeſſy, y obległ Miáſto, ále muſiał uciec w tym punkcie od Attáku, zwążywſzy większą moc Boſką, iák ludzką.

HARRAN álbo *Caran* nád Rzeką Haburem, Miáſto naydáwnieyſze w Swiecie bo wſtáwione w Piſmie S. rezydencyą Abráámá, w ten czás, kiedy powracał z Ur Chaldei, przytym wſtáwione y przegráną Rzymián, ná ten czás, kiedy Craſſus Generał Rzymſki był zábity od Pártow, ktoremu Pártowie złoto lali w gębe, zá to, że miał bydź łákomy ná złoto. Było przedtym Arcybiſkupie y znáczne, ále teraz zruynowáne pod władzą Turecką iáko y inne Miáſtá.

NESIBIN Miáſto przedtym Arcybiſkupie, ktore Biſkup támeczny S. Jákub przez Modlitwę ſwoię ſalwował od oblężenia Saporá Krolá Perſkiego, zá pomocą Woyſká gweſpow; te gweſpy znáczą oſſy álbo muchy iádowite, ktore S. Jákub uprośił u Páná Bogá ná odegnánie Perſow, o czym Hiſtorye ſwiádczą.

YERAK-ARABI.

TA Prowincyá ieſt położona między Tygrem y Eufrátesem, ciągnie ſię od Dyarbeku áż do Golfu Perſkiego, między Arabią Puſtą, y Kurſyſtanią czyli Fuzyaną Prowincyą Perſką. Dzieli ſię ná 2. Beglerbegliki. 1. Bagdad, 2. Balſora zwane od Miáſt Stołecznych.

Kray ten ieſt tenże ſam, gdzie dáwna Chaldeiá y Babilonia byłá, nayſłáwnieyſzy w Swiecie, bo w nim Pan Bog ſtworzył człowieká, y Ray Ziemſki ufundował, tu było pole zwáne Sennaar, gdzie ludzie, po potopie wieżą Bábilońſką wyſtáwić

chcieli

chcieli Roku 101. tu Nimrod wyſtáwił Miáſto BABILONIĄ, naypierwſze w Swiecie, y Stołeczne pierwſzey Monárchii, Semiramis zás przydáłá mu wiele ozdob, w murách y ogrodách cudem Swiátá zwánych, bo miáły bydź ná powietrzu wyſtáwione, y podpárte licznemi kolumnámi, y 100. brán ſpiżowych było do tych ogrodow, o czym wolno obſzerniey czytáć Herodotá. Nábuchodonozor záś tym więcey záſzczycił to Miáſto, bo zrewidowáwſzy Niniwę, Alexándryą, Jeruzálem, Gazę, Tyr, Sydon, Dámáſk, Suzę y Ektábánę żadnego z nich Miáſtá nie widział podobnego do Bábilonii. To Miáſto było potym podbite od Cyruſá. Kray záś wſtáwiony Oyczyzną Abráámá Pátryárchy, w ktorym były ná ten czás Miáſtá: Babilonia, Ur, álbo Urchoa, Creſiphon, Barſita, Seleucia, Tevedon, ále z tych wſzyſtkich teraz nie zoſtáło ſię tylko Tevedon, zwáne dziſiay Balſora. W tym Kráiu pokazáli ſię byli Cháldeyczykowie Filozofowie, tych zábawá wſzyſtká byłá około Aſtrologii y Proroctwá, wierzyli, że ſwiát ieſt bez początku y końcá, y mowili, że od 43000. lát ich Anteceſſorowie záwſze ſię zábawiáli tąż Náuką, ktorey przez Pokolenie y oni náuczyli ſię od oycow. Dzielili ſię ná 2. Sekty zwáne: Orchennow, y Borſyppenow, káżdy z nich co inſzego náuczał, od tychże Filozofow Egipcyánie doſkonálić ſię poczęli w Aſtrologii, y od nich ſię náuczyli elewacyi Polu, rozdzielenia Roku ná 365. dni, y dniá ná 12. części.

BAGDAD Miáſto położone nád Tygrem, wyſtáwione ná ruinách dáwney Seleucyi, obſzerne, y ciągnące ſię ná 3. mile w około, pełne Turkow y Chrześcián, bogáte, mocne y obronione Cyttádellą wyſtáwioną nád Tygrem, Turcy odebráli ie Perſom R. 1638. y trzymáią tám mocny Gárnizon pod kommendą Generálnego Báſzy, inni rozumieią, że to Miáſto ná mieyſcu Bábilonii, ále mylą ſię, bo Bábiloniá wyſtáwiona byłá nád Eufrátesem, o 7. mil od Bagdádu.

BALSORA Miáſto położone od Eufrátesá o puł milki, z ktorey rzeki idzie wodá przez kánał ieden ciągnący ſię o puł mile w zdłuż do Miáſtá, y ſtátki przezeń płynąć mogą. Báſzá ieden, ktory tám był Gubernátorem przeciwko Arábom, przedał ſwoy Urząd iednemu Pánu támecznemu bárdzo bogátemu, ktory wyzuwſzy ſię z władzy Tureckiey, inweſtyował ſię Xiążęciem Balſory, iednák dla Pokoiu z Porta kontentuie záwſze Ceſárzá Tureckiego, y co rok znácznym podárunkiem lub końmi nákſztáłt hołdu obſyła go, wolność wſzeláka w tym Mieſcie, ále y beſpieczeńſtwo wſzelákie, bo Rząd dobry, Holendrowie tu hándluią, Portugálczykom záś zábroniono, y Auguſtyánow Portugálſkich z tąd wypędzono, z Indyi y Grecyi wielu tu tákże Kupcow hándluie y z cáłey Turkii dla kupowánia rożnych Towárow od Indow, ktore ná wielbłądách przewożą do Turkii. Intráty ten Xiąże może mieć, wyiąwſzy wſzyſtkie ordynáryine y extráordynáryine expenſy około 6000000. tá záś intrátá naywięcey pochodzi z monety, bo wſzyſcy kupcy przyieżdżáiący muſzą ſwoie pieniądze tu dáć bić ná támeczną monetę, z kąd profit oczywiſty, z koni tákże tám naypięknieyſzych y nayprácowitſzych (ná ktorych y 30. godzin może prácować bez iedzenia y picia) wiele profituie. Z pálmowego drzewá wiele tákże Intráty zbiera, bo począwſzy od Tygru áż do Eufrátesu kray wſzyſtek ieſt zároſty pálmowym drzewem, gdzie ſię niegodzi nikomu wnić bez znáczney zapłáty, zá káżdą Pálmę trzebá dáć 3. części Laryná á w Larynie ieſt 40. groſzy náſzych, dla záſádzenia záś pálmowego drzewá trzebá wiedzieć ſpoſob u wielu Geografow; naypierwey w ziemi dołek wykopáć, potym 250. álbo 300. Dáktylow ułożyć ná formę Pirámidy, tylko ták porządnie, żeby tylko ieden dáktyl wierzchołek kończył, potym to ziemią przykryć dobrze y z tąd Pálmá wyrośnie.

W Balſorze ieſt ieden Kády iákoby ſędziá, ktory ſpráwiedliwość adminiſtruie, y dependuie od Xiążęciá. Są troiácy Chrześciánie, Jákobitowie, Neſtoryánie, y Chrześciánie S. Janá, ktorych naywięcey, ci mieſzkáli przedtym nád Jordánem, gdzie S. Jan krcił z kąd wzięli ſwoie názwiſko. Są tu tákże Kármelici boſi z Włoch.

SYRYA.

KRoleſtwo Syryiſkie naypierwſzy Seleucus Nieánor iákoby Zwycięzcá záſzczepił po śmierci Alexándrá Wielkiego we 12. lát, iáko Generał tego Monárchy Roku od ſtworzenia Swiátá 3826. ná 312. lát przed Narodzeniem Páńſkim, názwáne Kroleſtwem

Seleucydow, ktore trwało około 246. lát pod władzą 25. Krolow, z ktorych oſtátni był Antiochus XII. po nim Pompeiuſz przyłączył to Páńſtwo do Monárchii Rzymſkiey, Sáráceni záś odebráli, y podbili ie ſobie w II. Wieku, Chrześciánie im ie odebráli pod Kommendą Gotfrydá Builioná, ále Sárácenowie im ie znowu wzięli, y doſtáło ſię pod władzą Sułtánow Egipſkich, ále y tym ie Turcy odebráli pod Solimánem Ceſárzem Tureckim.

SYRYA SOURIA, czyli *Suriſtan* grániczy ná Południe z Arábią Skáliſtą, ná Wſchod z Arábią Puſtą, y z Dyarbekiem, od ktorego ią dzieli Eufrátes, y gorá Naman záś od Natolii ná Pułnoc, á Morze Medyterrańſkie ná Záchod. Oblana ieſt rzekámi Eufrátes, Jordan, Farfar, y wielą innych. Ma Gory Libán, y Antylibán ſłáwne u dáwnych. Powietrze zdrowe, y gruntá obfituiące w pſzenice, ięczmiony, winá, oliwy, pálmy, cytryny, pomorańcze, figi, y wſzelákie Aromátyczne ſpecyały. Kray ma hándlowny we wſzyſtko, iednák mieſzkáńcy támeczni iáko Turcy, Arábowie, żydzi, y Chrześciánie, ſą bárdzo ubodzy z przyczyny wielkich podátkow, ktore płácą do Porty.

To Páńſtwo zámyka w ſobie 3. Beglerbegliki, zowiące ſię od Miáſt Stołecznych, 1. Alep, 2. Trypoli, 3. Dámáſk. Generálnie záś dzieli ſię ná 3. Częſci: Syryą Włáſną, Feniceą, y Judeą álbo Zydowſką Ziemię. Dáwni Geográfowie dzielili ie ná 5. częſci 1. Paleſtyną, 2. Antyochena, álbo Seleucydá, 3. Fenicea, 4. Comagena, 5. Cyleryzya. Syryá u dáwnych byłá dáleko obſzernieyſza iák teraz, bo zámykáłá w ſobie zá Sukceſſorow Alexándrá Wielkiego cáłą Mezopotámią, Aſſyryą, y Chaldeą álbo Bábilonią.

SYRYA WŁASNA ieſt część Pułnocna Syryi między Feniceą, Arábią Skáliſtą, y Puſtą, Dyarbekiem, Nátolią y Medyterránem; zámyka w ſobie Beglerbegliki, Alepſki y Trypolitáńſki zwáne od ſwoich Tureckich Miáſt.

ALEP Miáſto położone ná 4. págorkách, ná ktorych iednym ieſt zamek, gdzie Báſzá rezyduie, nád rzeczką zwáną Jagrá, álbo Koik, ufortyfikowáne mocno, bogáte, wielkie y ludne, przyozdobione wielą publicznych ſtruktur, 50. łázień, 40. Auſteryi dla Cudzoziemcow, y 120. Meczetow, á naywięcey z tąd ieſt wſpániáłe, że ieſt nayhándlownieyſze w Turczech, lubo ieſt o 15. mil od Alexándretty Portu znácznego ná Medyterránie, Fráncuzi, Wenetowie, Anglowie, Holendrowie naywięcey hándluią, y káżda Nacyá ma ſwego Konſulá zá Protektorá Národu. Niżeli záś Portugálczykowie wynálezli Kap dobrey nádziei dla przepłynienia do Indyi, Europá nie miáłá inſzego hándlu tylko tu, álbo przez Egipt y morze czerwone. Ma tákże wiele Kupcow wſchodnich Turkow, Arábow, Perſow, Indow, *&c.* ieſt tu tákże wiele Chrześcián y Kátolikow máiących 3. Koſcioły: Jezuicki, Kápucyńſki y Kármelitow boſych. Są tu tákże y Máronitowie uznáiący zwierchność Papieżá, ſą Grecy Schiſmatycy máiący Arcybiſkupá ſwego, Armenowie, Jakubitowie máiący tákże ſwoich Biſkupow. Ceſarz Turecki tám trzyma dwá Gárnizony, w Mieſcie y w Zamku, w ktorym rezyduie Báſzá, ieſt tákże ieden Kady álbo ſędziá, y Mufty dla Religii Tureckiey. Miáſto to miáło przedtym ſwego Biſkupá, á potym Arcybiſkupá, y zwáne było u dáwnych *Beroea* álbo *Berua*.

ALEXANDRETTA nád Golfem Aiazzo Miáſto zruynowáne y w powietrzu nie zdrowym iákoż kiedy w lecie to ludzie támeczni do wſiow pobliſkich ſię umykáią dla powietrzá lepſzego. Wſłáwione iednák Portem naypraktykowáńſzym z całego Medyterránu dla bliſkości Alepu, y wiele Autorow rozumieią, że przy tym Porcie Wieloryb Jonáſzá Proroká połknął, y Pater Aprilis Jezuitá ſwiádczy w Peregrynacyi ſwoiey, że ná tym mieyſcu ma bydź Piramidá dla pámiątki cudu, tenże Jezuita oſobliwą rzecz twierdzi, że w tym Mieſcie ma bydź oſobliwy kurſor do Alepu, to ieſt gołąb, ktory kiedy ma dzieci z Alepu go poſyłáią do Alexandretty w ten czás, kiedy ſię ſpodziewáią okrętow, Faktorowie tedy Alexandryiſcy rewiduią okręty, y wykonnotowáwſzy wſzelkie Towáry, y kupcow, ná kártecce opiſuią, ktorą przywiązáwſzy gołębiowi do ſzyiki wynoſzą go wyſoko y puſzczáią, ktory we 3. godziny punktuálnie do Alepu záleci, choć o 15. mil.

ANTYOCHIA Miáſto dáwne y w pięknym położeniu, ále częſto nádruynowáne trzęſieniem ziemi y woynámi Saráceńſkiemi, Chrześciánie náſi Záchodni odebráli ie byli Sárácenom R. 1098. w ten czás kiedy Ziemię S. mieli odbieráć, y było názwáne Xięſtwem, ktore trwało do R. 1208. kiedy Sułtani Egipſcy ie odebráli, to Miáſto ieſt między pierwſzemi, ktore przyięło Wiárę S. y w nim Imię Chrześcián wzięło ſwoy początek, miáło ſwego Pátryarchę máiącego władzą Duchowną ná cáłym Wſchodzie, ále teraz tá władzá zniſzczona, Grecy máią tu ſwego Pátryárchę ále bez wſzelkiey władzy, bo y nie mieſzka tylko w Dámáſku. To Miáſto ieſt wyſtáwione od Antyochá Oycá Seleuká wſtáwione pogrzebem Germániká Ceſárzá, á naybárdziey trzecim Koſciołem ſwiátá poſtánowionym tu od S. Piotrá y rządzonym przez 7. lát iáko od Biſkupá, odpráwiá-

ły

ły ſię tu 3. Concilia. Pierwſze dwá R. 272. przeciwko Páwłowi Samoſátowi, ktory Chryſtuſá Páná ſamym człowiekiē bydź náuczał, dla czego od Biſkupow Azyátyckich był zrucony z Biſkupſtwá. Trzecie było konwokowáne R. 341. przez Ceſárzá Konſtánſá, dla Konſekrowánia Koſciołá wyſtáwionego przez Konſtántyná Wielkiego, ále ná nim było Biſkupow Aryánow 36. ktorzy niewinnie potępiáli S. Atanázego Pátryárchę Alexándryiſkiego, y złożyli iáko wielkiego ich Nieprzyiacielá, ále ten niewinność ſwoię wyexplikował uſzedſzy do Rzymu do Juliuſzá Papieżá, gdzie złożył Symbolum Wiáry *Quicunque vult ſalvus eſſe &c.* Amian Marcellin Hiſtoryk tu ſię urodził.

HAMA u dáwnych zwáne *Apame* miewáło ſwego Arcybiſkupá, y położone było między Antyochia y Hems, ále teraz puſte.

LAODYCYA Miewáło przedtym Arcybiſkupá teraz zwáne Liche.

PALMIRA położone bliſko Arábii puſtey, miewáło tákże ſwego Arcybiſkupá, y było Stołecznym Kroleſtwá Pálmiryiſkiego, Adryan Ceſarz ie rozſzerzył, y názwał *Adrianopolis* dziś názwáne *Amegara* álbo *Faid.*

WŁADZA DUCHOWNA
PATRYARCHATU ANTIOCHENSKIEGO.

APoſtołowie Swięci po w Niebowſtąpieniu Páńſkim záſzczepili Wiárę S. w Syryi, y S. Piotr naypierwſzego Pogáná okrcił Korneliuſzá Centuryoná w Cezárvi, á S. Páweł naywiekſzy progres uczynił w Antyochii, gdzie Uczniowie Chryſtuſá Páná imię ná ſiebie wzięli Chrześcián, ták, że w II. y III. Wieku Syryá byłá nápełniona Biſkupámi.

Rzymiánie poſtánowili w Syryi 15. Prowincyi pod władzą iednego Urzędniká Rzymſkiego tytułuiącego ſię Prefektem wſchodnich Páńſtw, ktory mieſzkał w Antyochii ná ten czás znácznieyſzym Mieſcie, gdzie y Biſkupi Antyocheńſkiego Biſkupá uználi zá Pátryárchę ſwego, chcąc złączyć Rząd Swiecki z Duchownym w zárowney Prerogátywie, iáko Concilium Niceńſkie decydowáło R. 327. Arcybiſkupi Konſtántynopolitáńſcy álbo Pátryárchowie, życzyli ſobie tę władzą Pátryárchow Antyocheńſkich podbić, ále im ſię nie udáło, iednák im potym odcięto 4. Prowincye, to ieſt Paleſtyny obiedwie y dwie Arábie inkorporowáwſzy ie pod Jurysdykcyą nowo fundowánego Pátryárchátu Jerozolimſkiego, y ták pod władzą Antyocheńſką 11. tylko Prowincyi zoſtáło ſię, ále im potym przybyłá 12. Teodoryadá, o czym niżey.

Syryiczykowie mieli záwſze Antypátyą do Grekow ieſzcze od pánowánia Alexándrá Wielkiego, dla czego Concilium Chálcedoneńſkie przeciwko nim konwokowáli, ná ktorym odłączyli ſię Grecy od Syryiczykow, y poſtánowili ſobie Pátryárchát pod imieniem Melchitow, dla czego w Miáſtách iedni byli Melchitowie, drudzy Syryiſcy Biſkupi, ále Sarácenowie podczás pierwſzego náiázdu Ziemi S. wſzyſtkie te ſcyſſye uſpokoili, bo Chrześciánie muſieli ſię chronić y uchodzić przed Tyránnámi, iednákże iák náſi odebráli Sarácenom Ziemię S. y erygowáli Xięſtwá rożne, ták y wſzyſtkie Prerogatywy koſcielne wrociły ſię do ſwoiey pory z zázdroſcią Grekow, y owſzem więcey ich przybyło. Borcemand niżeli odebrał Antyochia, obiecał Grekom poſtánowić Pátryárchę ále odebráwſzy, Łácińſkiego poſtánowił, náznáczywſzy mu 6. Metropolii, krotko to trwáło, bo Saráceni wpádli y wydárli náſzym Ziemię S. ná ten czás Schiźmatycy znácznie ſię mſcić poczęli, bo Pátryárchę Antyocheńſkiego w Kátedrze włáſney ná dwoie rozcięli, y wſzyſtkich Kátolikow Rzymſkich wycięli. Turcy záś podbiwſzy w XV. Wieku Konſtántynopol y Sárácenow z Ziemi S. wygnáwſzy wſzyſtkę Syryą do Monárchii ſwoiey odebráli, y Antyocheńſki Pátryárchát Grecki pod iárzmo ſwoie podbili. Ten Pátryárchát dáleko teraz zmnieyſzony iák był Syryiſki przez VIII. Wiekow bliſko, bo ná ten czás było wiele Metropolii y Biſkupſtw, teraz záś dáleko mniey. Pátryárchá Antyocheńſki ták bywa obierány od Duchowieńſtwá Greckiego iák Konſtántynopolitáńſki, iednák ſię opłácáć muſi Báſzy około 10000. Tálerow, lubo ſię iednák opłacáią odmiáná bywa częſta 7. y 8. razy przez 10. lát ieden drugiego przepłacáiąc u Báſzy, ále oni to ſobie kompenſuią Symoniámi, y extorſyámi z innych ſobie podległych. Tytuł záś ich táki PATRYARCHA WIELKIEGO MIASTA BOSKIEGO ANTYOCHII Y CAŁEGO WSCHODU. Duchowieńſtwo tego Pátryárchy ieſt złożone z niektorych Duchownych nie wielu, y niektorych Mnichow mieſzkáiących w Dámáſku, ktorzy mu zá Urzędnikow ſłużą, y poſyła ich pod imieniem Exárchow dla wybieránia powinnoſci od ſwoich Metropolitow, Władykow y Papálow.

Pro-

Prowincye też ſáme ſą, co były, ále w wielu odmienne, y w niektorych ſchiſma Greckie zburzone. Syrya y Teodorya nie znayduią tylko dwá Miáſtá ALEP y HAMA w ſobie máiące Práłátow Greckich. Alepſki Arcybiſkup żyie dobrą párádą y ma wiele Párafii pod władzą. Hamſki záś ubogi. Caramania z dwiemá Cylicyámi y Izauryą tylko 3. Biſkupow Greckich máią w Tarſie, Adenie y Mamiſtrze, bo y máło tám Chrześcián. Fenicya procz Dámáſku ma też Biſkupow w Barut, Seyde, Tripolu, y Emeſe. W Tyrze tylko tytulárny Arcybiſkup. Ptolomaidá ma więcey Syryiczykow iák Grekow. Gorá Libán, ma Máronitow. Dyarbek ma wiele ſekt Chrześciáńſkich, á naymniey Grekow. Armenia ſámych Armeńſkich ma Chrześcián y Biſkupow, Grekow bárdzo nie wiele. Metropolitá Cypryiſki rezydował w Saláminie przez IX. Wiekow, y miał wielu Biſkupow pod ſwoią władzą, ále iák náſi odebráli Cypr, y Kroleſtwo założyli, ták y Łácińſkich Biſkupow kreowáli w XII. Wieku, ktorzy tám byli áż do R. 1570. pokąd Turcy nie odebráli Cypru.

PATRYARCHAT ANTYOCHENSKI.

Zámykał w ſobie przedtym		Teraz zámyka w ſobie.	
METROPOLIE	PROWINCYE.	METROPOLIE	PROWINCYE.
Antyochia	Syrya I.		
Apame	Syrya II.	Apame	Sourya
Laodycea	Teodoryada		
Tars	Cylicya I.	Tars	Karamania
Anaſarba	Cylicya II.		
Seleucya	Izaurya	Tyr	Damas
Tyr	Fenicya Morſka		Fenicya
Damas	Fenicya Liban	Edeſſa	Tſyrya
Hierapolis	Eufrates		
Edeſſa	Oſroena	Amid	Dyarbek
Amid	Mezopotamia		
Dademon	Armenia więkſza	Nicoſia	Cyprus
Salamina	Cyprus Wyſpá		

GEOGRAPHIA PRELATUR.

Antyocheńſki Pátryárchá erygowány I. Wieku mieſzka w Dámáſku W XIV. miał Biſkupow Sufrágánow - - - - - - - - 8.

Apamea Hama Metrop. eryg. W. V. miał Biſk. Suffr. - - - - 6.
Laodycea Biſk. W. V. Metrop. VI. miał Biſk. Suffr. - - - 3.
Tarſus Biſk. W. II. Metrop. W. IV. miał Biſk. Suffr. - - 9.
Anaſarbus Acſeray Biſk. W. V. Metrop. W. VI. miał Biſk. Suffr. - - - 11.
Seleucia Aſpera Metrop. W. V. miał Biſk. Suffr. - - 30.
Tyrus, Tyr Metrop. W. V. Prototron. W. VII. miał Biſk. Suffr. - - - 19.
Damaſcus, Damas Biſk. W. II. Metrop. W. V. miał Biſk. Suffr. - - 16.
Hierapolis Biſk. W. IV. Metrop. W. V. miał Biſk. Suffr. - - - - 16.
Edeſſa Metrop. W. V. Exarcha Medow W. XII, miał Biſk. Suffr. - - 18.
Amida, Amid Metrop. Dyarbeku W. IV. miał Biſk. Suffr. - - - 36.
Dademon Metrop. Armuſatarum W. VII. bez Suffr. W. IX.
Leucotea Nicoſia Biſk. W. IV. Metrop. W. XIII. miał Biſk. Suffr. - - 16.

PATRYARCHAT ANTYOCHENSKI ZA CZASOW ŁACINNIKOW.

Antyocheńſki Pátryárchát nowo erygowány po Sárácenách W. XII. przez Turkow zátrácony W. XIII. miał Biſkupow Suffrágánow 5. w Miáſtách zwánych: 1. Gabalá, 2. Laodycea, 3. Antaradus, 4. Tripoli, 5. Biblion.

Metropolie záś były 5. w Miáſtách erygowáne zwánych: 1. Apamea, tá tylko Metropoliá miáłá ſwego Biſkupá Suffragáná w Balanei, y inſze záś 4. nie miáły ſwoich Suffrágánow iáko: 2. Tarſus, 3. Marmiſtra, 4. Heliopolis, 5. Edeſſa. Szoſta tákże Metropoliá byłá erygowána w Nikozyi máiąca 3. Biſkupow Suffrágánow w Miáſtách zwánych Paphus, Lemiſſa, y Famaguſta.

GORA

GORA LIBAN.

GOrá tá ieſt náywyżſza w Páleſtynie, bo ma mieć ná około 60. mil, iedną odnogą zábiera Część Fenicyi, á drugą Część Syryi, ná Záchod oblewa ią Morze Medyterráńſkie, ná Południe grániczy z Ziemią S. ná Wſchod z Mezopotamią, á ná Pułnoc z Armenią. Jeſt złożona y opasána ze 4. gor iedná ná drugiey. 1. Gorá ieſt obfituiąca w zbożá, y wſzelákie owoce. 2. Gorá ieſt pełna głogu y ſkał, y w niwczym nie obfituiąca, tylko w iedne fontánny przyozdobiona. 3. wſzyſtka ieſt iák pod wioſnę przez wſzyſtkie czáſy Roku, bo liſcie ná drzewách záwſze zielone, kwiáty záwſze kwitnące, fontánny, ogrody, y wſzelákie drzewá uſtáwicznie ná ſobie máiące owoce, iednym ſłowem że ieſt podobna do Ráiu Ziemſkiego. 4. Gorá ieſt w puł zielona, y w kwiát kwitnąca, á w puł biała, bo ſniegiem okryta, y ieſt ná formę Krzyżá, ale nie mieſzkána od ludzi z przyczyny zimná, nápełniona Cedrámi w Piſmie S. wyrážonemi.

Z Libánu wychodzą 4. Rzeki zwáne Jordan, Rochan, Nahard-Roſſens y Nahard-Cardicha. Tá oſtátnia ieſt zwána Swięta, ktorą Salomon názywa *Puteus aquarum viventium, quæ fluunt cum impetu è Libano.* Libán po Potopie był mieſzkány przez Sukceſſorow Chamá, ma y teraz wiele Miáſteczek, iáko: znácznieyſze; Eden, y Canabin gdzie Pátryárchá mieſzka Márónitow; Ci Márónitowie ledwie nie całą gorę Libánu máią, y ci tylko ſą iedni naypráwdziwſi Kátolicy Wſchodni. Ná tey gorze ieſzcze ſię znayduią 23. wielkich Cedrow, ktore przez ciekáwość Cudzoziemcy oglądáią, bo z tych sámych Salomon ná fabrykę Koſciołá Jerozolimſkiego Cedrow naywięcey zażył, oſobliwſza záś ieſt rzecz do tego drzewá, że procz tego że nigdy nie ſpruchnieie, áni ſię nie zepſuie, y procz iego oſobliwey wyſokości liſcie y owoce tego drzewá roſną ku Niebu nic ſię nie ſpuſzczáiąc ku ziemi, dla czego Sapient mowi; *Juſtus ùt Palma florebit, ſicut Cedrus Libani multiplicabitur.*

ANTYLIBAN ieſt tákże podobna Gorá do Libánu y bliſka, ktore kiedyś obiedwie miáły bydź złączone murem.

Cedrowe drzewo ma to do ſiebie, że żadnego robáczká nie cierpi, bo ieſt przez ſię gorzkie, dla czego ieſt naytrwálſze, y z tąd dla pochwały przyſłowie urosło: *Aurô Cedróque notanda.* Dyoſkoryd, Galianus, Plinius &c. upewniáią, że Stárzy záżywáli eſſencyi Cedrowey dla bálsámowánia ciał zmárłych; Plato tákże twierdzi, że do 1000. lát w Cedrze rzecz zámknięta konſerwować ſię może.

FENICYA.

TA Prowincyá ciągnie ſię w zdłuż od Wſchodu do Záchodu, to ieſt od Arabii puſtey, áż do Medyterránu, máiąca ná Pułnoc Syryą właſna, á ná Południe Judeą. Należy częſcią do Beglerbegliku Trypolſkiego, Częſcią do Damaſkiego.

FENICYA nie ieſt wielki Kray, ále u dáwnych nayſtáwnieyſzy, bo w nim wynáleziona nawigacyá, litery, y piſmo, iáko Lucanus opiſuie *Lib. 3.*

Phœnices primi, famæ ſi creditur, auſi
Manſuram rudibus vocem ſignare figuris.

Ciż fundowáli Teby, Uttykę, Hippon, Marſylią, Empurias, y wiele innych Kolonii. Ich Páńſtwo dzieliło ſię ná dwie Częſci. 1. Fenicya Morſka, ktorey Miáſtá były: Tyr, Sydon, Tripoli, Biblus, Botris, Berita, Ptolomaida, Sarepta, z tych teraz nie ma nic znácznego tylko Tripoli. 2. Fenicya Libáńſka Wſchodnia między Libánem, y Antylibánem, ktorey Miáſtá były Damas, Abyla-Kap Helliopolis, Liſama &c.

TRYPOLI Miáſto położone ná pogránieczu Syryiſkim wielkie y ludne, Stołeczne Beglerbegliku, ma Port dobry, y Cyttádellę obronną, zowie ſię od 3. Miáſt, ktore zámykáło w ſobie o 255. krokow iedno od drugiego, inſi rozumieią, że od 3. Národow było mieſzkáne y fundowáne, to ieſt Tyryow, Sydonow, y Aradynow.

Szczyciło ſię Gráfſtwem podczás pánowánia tám náſzych Záchodnich Pánow, y miáło ſwego Arcybiſkupá.

DAMASK Miáſto położone przy odnodze Libánu nád rzeczką nie wielką ále wygodną Miáſtu, dáwne, bo S. Páweł w nim krcony y náwrocony, y lubo bywáło podległe wielom rewolucyom, iednák do tąd ieſt znáczne y obfituiące w hándle iedwábne, wełniáne, y w wſzelákie owoce, oſobliwie w głownie żelázne ſłużące do ſzpád lub páłáſzow, Pátryárchá Antyocheńſki tu rezyduie, y Gubernátor Fenicyi y Ziemi S. Przedmieſciá ma większe iák Miáſto, gdzie około 20000. ludzi tylko ſáme głownie robią, wſłáwione zá nayprzednieyſze, y tyle drugie ich prácuią około morwow dla robáczkow iedwábnych.

JUDEA álbo PALESTYNA. Zwana ZIEMIA S.

TO Páńſtwo Wieloráko zwáne, á naypierwey Chanaan Syn Chámá, á Wnuk Noego tu ſię poſtánowiwſzy z Fámilią naypierwſze mu dał ſwoie imię Chánáán. Pan Bog záś obiecáwſzy ie Abraama ſukceſſorom, Izráelitowie názwáli ie Ziemią Obiecáną; Páleſtynowie, czyli Filiſtynowie zmocniwſzy ſię w nim názwáli Paleſtyną, ále Izráelitowie doſtáwſzy tego Kráiu, y wygubiwſzy wſzyſtkich Chánáneow á Pokolenie Judá záſzczepiwſzy ſobie w nim Rząd Monárchiczny wſłáwiony w Piſmie S. przed, y po przenieſzeniu do Niewoli Bábilońſkiey názwáli go od ſwego imienia Judeą. Chrześciánie záś náſi Záchodni rezolwowáwſzy ſię odebráć to Páńſtwo Sárácenom w XI. Wieku názwáli ie Ziemią S. z przyczyny, że tám wſzyſtkie Táiemnice Męki Páńſkiey dla zbáwienia ludzkiego wzięły ſwoy ſkutek, iákoż odebráwſzy Ziemię S. fundowáli záraz y Kroleſtwo Jerozolimſkie, ále tylko trwáło 88. lát pod władzą 9. Krolow, to ieſt od Roku 1099. kiedy Miáſto Jeruzálem odebráli Sułtánowi Egipſkiemu áż do Roku 1187. kiedy Sáládyn Sułtan Syryiſki y Egipſki Chrześciánow wygnał, z tey przyczyny; Gwido Luzytáńſki iáko Opiekun Báldwiná V. Krolá Jerozolimſkiego, bo máiący Ciotkę iego rodzoną zá ſobą, odebrał pod władzą ſwoię tych Páńſtw Rząd, o co począł ſię z nim kłocić Raymund Graf Trypolſki, y z tąd uroſłá ſcyſſyá y woyná między niemi, ktora zámieſzáłá wſzyſtkie ſzczęściá Chrześciáńſkie y nádzieie, bo Saladyn Sułtan Syryiſki y Egipſki dowiedziáwſzy ſię o ich kłotniách z Woyſkiem wtárgnął przeciwko nim, bátálią wygrał, y złápáwſzy Gwidoná Luzytaná do więzienia wrzucił, Miáſtá poodbierał y Jeruzálem dobył 2. Páździerniká, Drzewo Krzyżá S. wziął, á potym y cáłą Ziemię S. záwoiował, co cáły Swiát Chrześciáńſki ſturbowáło y zmieſzáło, Urban Papież z żálu umárł, y dotąd Kroleſtwo Jerozolimſkie ięczy pod iárzmem Tureckim.

Gotfryd Builion Generał pierwſzy Krzyżackiey Woyny po odebráney Jerozolimie był z uniwerſálnym applauzem obrány Krolem, nie chciał ſię iednák intytułowáć nim mowiąc: że w tym Mieſcie Krol nád Krolmi był traktowány zá niewolniká, á iá bym miał bydź Krolem?

JUDEA grániczy ná Pułnoc z Libánem, ná Południe z Arábią Skáliſtą, ná Wſchod z Puſtą, á ná Záchod z Medyterránem. Powietrze ma zdrowe, gruntá żyzne według Piſmá S. Kray miodem y mlekiem płynący, bo obfituiący w zbożá, winá, oliwy, figi, pálmy, y wſzelákie owoce, gory páſtwiſkámi nápełnione, Ziemiá do tąd tákaż iák byłá przedtym, tylko że nie uprawna, bo Ziemiánow máło máiąca zárowno z innemi Tureckiemi Páńſtwámi, Rzekę ma nád inne nayprzyncypálnieyſzą Jordan, ieziorá záś 3. nayznácznieyſze; zwáne, Morze umárłe, Morze Galileyſkie, y Morze Samochonite.

Kray ten ieſt wſłáwiony w Piſmie S. bo P. Bog wiele łáſk nán zlewał, Stolicá dáwnego Koſciołá y początek nowego, ná ten czás, kiedy cáły Swiát w Pogáńſtwie zoſtawał, P. Bog był adorowány w Judei przez Izráelitow, Syn Boſki ſię wcielił, y urodził, żył, y náuczał, z niezliczonemi poczynionemi cudámi, tu ſię dał umęczyć dla zbáwienia ludzkiego, tu zmártwych wſtał, z tąd wniebowſtąpił, y widocznie Duchá S. ſpuſcił ná Apoſtołow, tu formował pierwſzy Koſcioł nowego Teſtámentu, od ktorego wziął początek cáły Swiát. Judea rożnemi czáſy rozdzielona byłá, Izráelitowie záwoiowáwſzy ią rozdzielili ná 13. Części; Pierwſze Południeyſze zwáne, Pokolenie Juda, Simon, y Dan; Drugie Pułnocnieyſze, Benia-

Beniamin, Effraim, połową Pokolenia Manaſſes, Iſſahar, Zabulon, Azer, y Nephtali; Trzecie Wſchodnie, Połową Pokolenia Manaſſes, Gad, y Ruben przy Jordánie. Te wſzyſtkie Części były pod władzą iedney Rzeczypoſpolitey zá czáſow Sędziow, y pierwſzych Rządcow, potym odmienione w iedno Kroleſtwo zá czáſow Krolow Saulá, Dáwidá, y Salomoná, ále po śmierci Sálomoná, kiedy Roboám Syn iego wſtąpił na Tron rozdzieliło ſię Páńſtwo ná dwoie z przyczyny wielkich kłotni, y tylko przy Roboámie zoſtáły ſię Pokoleniá Judá y Beniámin, intronizowáwſzy go pod imieniem Krolá Judzkiego, á Jeroboám wſzyſtkie opánował intronizowány pod imieniem Krolá Izráelſkiego, y z przyczyny tey Dywizyi Prorokowie SS. częſto wſpominaią Kroleſtwo Judzkie y Izráelſkie. Po powrocie záś Zydow z niewoli Bábilońſkiey náczey znowu byłá Judeá rozdzielona, to ieſt ná 6. Części, trzy były między Jordánem y Mediterránem; Judeá właſna ná Południe, Samarya we ſrodku, á Galileá ná Pułnoc, dwie záś były náWſchod Jordánu, Trachonitá ná Pułnoc, á ná Południe Perea; Szoſta Część Idumeá záwoiowána byłá przez Janá Hirkáná, y przyłączona do Judei wraz y z odmienioną w niey Religią.

Teraz záś Judeá dzieli ſię ná dwie Części, ná Wſchodnią z támtę ſtronę Jordánu Arábii hołduiącą, y Záchodnią z tę tu ſtronę Jordánu Turkom hołduiącą. Mieſzkana ieſt przez Arábow y Zydow Syryiſkich. Ma 3. Xięſtwá hołduiące Gaza, Cezarea, y Sydon, ma y dwá Sandziákáty, Jerozolimſki y Nakluſki.

GAZA Miáſto dáwne Páleſtyńſkie názwáne od Skárbow Kambizesá, ktore w nim były ukryte położone nád Medyterránem, wſtáwione wielkiemi cudámi mocy Samſoná, ktory wydobywſzy brámę z fundamentow ná rámionách ſwoich zánioſł áż do Hebronu potym Koſcioł Dágoná wywrocił, y 3000. Filyſtynow wraz z ſobą przytłukł y zábił, y wiele innych Piſmo S. wſpomina. Alexánder Wielki attakuiąc to Miáſto był poſtrzelony, y dobywſzy go zruynować kazał, ále potym wyſtáwione zá Máchábeyczykow, miáło ſwego Biſkupá Suffragáná Cezareyſkiego, y teraz ieſzcze to Miáſto znáczne, y Stołeczne Xięſtwá właſnego, Xiąże názwány. Emir álbo Báſzá Gazy hołduie Turkom.

HEBRON Miáſto położone w Pokoleniu Judá wſtáwione rezydencyą Abráámá, ktory tu pogrzebiony wraz z Sára żoną y ſynámi Izáákiem, y Jákobem w iáſkini zwáney *Macpela*. Dáwid tu obrány Krolem od Izráelitow. Zá Chrzeſciánow miáło ſwego Biſkupá, y Helená Mátká Konſtántyná Cesárzá wyſtáwiłá tu Koſcioł wſpániáły nád grobem Abráámá obrocony teraz ná Meczet.

JERUZALEM Miáſto Stołeczne Páleſtyny fundowáne ná tymże sámym mieyſcu, gdzie było dáwne Salem, ktorego był Krolem Melchiſedech, dla czego powinno by bydź między naydáwnieyſzemi w Swiecie. Jebuzeuſzowie názwáli ie byli Jebus, á Jozue im ie odebrał y náznáczył ie dla Trybu Beniámin; Dáwid záś odebráwſzy y Fortecę Jebuzeuſzom, ktorą tám ieſzcze trzymáli, uczynił to Miáſto Stołecznym całego Kroleſtwá, iákoż trwáło przez długi czás pod władzą Krolow Judzkich, Sálomon tu był wyſtáwił Koſcioł, ktory mogł ſię poczytáć między 7. Cudow Swiátá, Dáwid zoſtáwił był Synowi ſwemu Sálomonowi figurę tego Koſciołá przydáiąc y to, że łátwo ci to przyidzie Synu, bo maſz ná to złoto, ſrebro, drzewo, ſzmárágdy y innych wiele kámieni, y wſzelkiego rzemieſlniká, maſz y 3000. Tálentow pozoſtałych, (z ktorych káżdy Tálent ważył 25000. Tálerow bitych) ktore obrociſz ná nayſwiętſzą ſtrukturę wewnętrzną, y ná Cherubinow, ktorzy máią bydź ná Arce Páńſkiey ſiedzący, procz tych iednák Skárbow, mogł by był Sálomon ſwoim właſnym koſztem wyſtáwić ten wſpániáły Koſcioł, bo iáko Eutichius piſze, że krom Kupieckich intrát miał roczney intráty Sálomon 666000. Tálentow złotá, co uczyni 15984000000. Tálerow bitych. Strukturę záś tego Koſciołá wolno obáczyć w Piſmie S. Miáſto było naywiękſze, nayludnieyſze, naywſpániáłſze, y naymocnieyſze w Swiecie Wſchodnim, ále też wiele nieſzczeſciá ucierpiáło dwá rázy zruynowáne, pierwſzy raz od Nábuchodonozorá Krolá Bábilońſkiego, zá pánowánia Sedecyáſzá, ktore ſię wyrepárowáło zá pomocą Cyrusá Krolá Perſkiego, drugi raz było zruynowáne od Tytusá Synà Weſpázyáná Cesárzá Roku. P. 70. Adryán Ceſarz ie kazał wyrepárować Roku 132. y dał mu imię *Elias Capitolinus* á Konſtántyn Wielki zoſtáwſzy Chrzeſciáninem tym piękniey y wſpániáley przyozdobił to Miáſto, y fundował Koſcioł Salvatorá przy ſamym Grobie Chryſtusá Páná, y názwáć ie kazał pierwſzym imieniem Jeruzalem, przyozdobiwſzy władzą Pátryárchowſką, potym wpádło w ręce Máchometánow, y z tąd przyczyná początkow Krzyżackich woien.

ien. Gotfryd Builion odebrał ie Sarácenom, Roku 1099. y záſzczepił Stolicę Kroleſtwá, ále Saladyn ie odebrał Roku 1187. y od tąd ięczy pod iárzmem Tureckim, Turcy ie názywáią *Elkods*, to ieſt Miáſto S. teraz ieſt nie wielkie, Stołeczne Sandziáká y Kádysá, mieſzkáne przez Turkow, Arábow, Zydow, y Chrześciánow Schizmátyckich. Bernárdyni tám trzymáią Koſcioł S. Salwátorá, y Grob Páńſki. Więcey kto chce czytáć, może ſię dowiedzieć w kſiążce o życiu Chryſtusá Páná.

JERUZALEM Słowo znáczy iedno co y *Viſio Pacis.*

NAPLUZA przedtym zwáne Sichem, gdzie Chryſtus Pan náwrocił Samárytánkę nád ſtudnią Jákubá, miáło ſwego Biſkupá, teraz tylko ieſt Stołecznym Sandziákátu ſwego imienia.

ACRA álbo *Ptolomaidá* nád Medyterránem Miáſto dáwne, ma ſwego Biſkupá, y ſtáwne zá czáſow Krzyżackich Woien, było Stolicą Krolow Jerozolimſkich, ále odebráne od Sarácenow ięczy pod iárzmem Tureckim, Port ma dobry, ále Miáſto ledwie ma 150. Domow, nie ludne y máło mieſzkáne, pod tym Miáſtem ma płynąć Rzeká Belus, w ktorey piaſek ma bydź naylepſzy do robienia ſkłá, bo w ogniu topnieie.

SAPHET álbo *Sarepta*, w Piſmie S. wſtáwione Miáſto cudámi Eliáſzá Proroká, miáło ſwego Biſkupá ále dziś zruynowáne.

SAID álbo *Sydon* dáwne Miáſto wſtáwione Purpurą, od ktorey názywa ſię od náſzych Poétow *Sydonia* álbo *Tyrya* od Tyru, ktore ieſt w bliſkości. Bogáctwá Tyru były ták wielkie y wſpániáłe, że ſię od nich Miáſto názywáło Krolem wſzyſtkich Miáſt *Iſaiæ Cap. 23.* Mieſzkáńcy záś iego byli Xiążętámi. Miáło ieden Koſcioł dedykowány Herkuleſowi, gdzie były 2. kolumny, iedná lana ze złotá, druga sama przez ſię ſzmárágdowa, ktore w nocy iák ſwiátłá nayiáſnieyſze ſwieciły, Herodot ie widział y opiſuie. Purpurá tákże naypierwey wynáleziona w tym Mieſcie, y Hiran Sukceſſor Abibuálá według Eſtyáſzá naypierwſzy przed Krolmi záżywáć począł purpury z tey przyczyny: Owczarz ieden páſąc owce nád Morzem, poſtrzegł psá dobywáiącego ryby w iedney ſkorupie, y iedzącego ią, z ktorey krwią umálował ſobie pyſk, uwiedziony ciekáwością koloru, poſzedł ná mieyſce y tym lepiey zluſtrowáwſzy piękność koloru krwi owey, czapkę ſwoię w niey umáczał, ktora ſię záraz w purpurę obrociłá, ktorą widząc ludzie ná głowie iego, rozumieli, że promienie Słoneczne z głowy iego wychodzą, o czym dowiedziáwſzy ſię Hiran, kazał go ſprowádzić, y upodobáwſzy ſobie kolor, kazał ſzukáć tych ryb, y począł záżywáć pierwſzy purpury, ktorey byłá wielka eſtymá z początku, ále teraz ſpowſzechniáłá.

Sydończykowie według Poſſydoniuſzá w Strábonie mieli bydź pierwſi Inwentorámi Aſtronomii, Arytmetyki, ſkłow robienia y wielu innych.

Jezioro ASFALTYDA zwáne Morzem umárłym, ieſt w Judei ná tym sámym mieyſcu, gdzie ſię zápádły Miáſtá, Sodoma, Gomorra, Adama, Seboin, y Segur, z tąd ſię záś názywa Morzem czarnym, że wodá w nim záwſze ſtoiąca, áni ryb żadnych nie konſerwuie, y owſzem ná dno nic nie idzie, Weſpazyan Cezarz według Jozefá kazał tám ludzi nie umieiących pływáć z związánemi rękámi puſzczáć, ále záwſze ná wierzchu ſię zoſtáli.

Gorá KARMEL ieſt tu tákże wſtáwiona mieſzkániem Eliáſzá Proroká Pátryárchy Kármelitow, Albert Pátryárchá Jerozolimſki temu Zákonowi nádał Reguły Roku 1205. potwierdzone przez Honoryuſzá III. Papieżá.

WŁADZA DUCHOWNA
PATRYARCHATU JEROZOLIMSKIEGO.

APoſtolowie SS. po odebráney Łáſce Duchá S. wiele Ludzi náwracáli w Ziemi S. y pierwſzy Koſcioł poſtánowili w Jeruzalem, gdzie wſzyſtkich wiernych byłá iedná Duſzá y iedno ſerce, S. Jákub był naypierwſzym Biſkupem Jerozolimſkim, po nim był S. Symeon, ktory widząc to Miáſto w niebeſpieczeńſtwie od attáku Rzymián umknął ſię z ſwemi wiernemi do Miáſteczká Pella, gdzie mieſzkáiąc Miáſto Jeruzálem y wſzyſtek Kray był z Ziemią zrownány przez Tytusá, w pierwſzych dwoch

dwoch Wiekách ledwie co przyſzły do ſiebie Miáſtá, ále w III. Wieku znácznie przyſzły do ſwoiey perfekcyi, á naywięcey przez Chrześciáń, w IV. Wieku iuż było wiele Biſkupſtw erygowánych rozdzielonych ná 4. Prowincye, 2. Páleſtyny y 2. Arábie pod Pátryárchą Antyocheńſkim.

Concilium II. Generalne Konſtántynopolitáńſkie uważáiąc pierwſzego Koſcioła Jerozolimſkiego Prerogatywę przyznáło Biſkupowi iego Prym nád innych Biſkupow, y nád właſnego Metropolitę Cezaryiſkiego, Concilium záś Efezkie przyznáło Prerogátywę Pátryárchálną nád 4. Prowincyámi oderwánemi Pátryárſze Antyocheńſkiemu, przydáło y dwie Fenicye, ále ná to Papież nie zezwolił, y o to byłá kłotniá z Pátryárchą Antyocheńſkim. Concilium Chálcedońſkie decydowáło, żeby Fenicye były wrocone Antyocheńſkiemu, á 4. pierwſze przyznáne Jerozolimſkiemu.

Saráceni záwoiowáwſzy Páńſtwo to Roku 638. Schiſma Greckie pod iárzmo ſwoie poddáli, á Koſcioły ná Meczety odmienieli, nie tykáiąc iednák mieyſc Swiętych, iáko Kálwáryi, Názáretu, y Betleem, zoſtáwiwſzy w Dyſpozycyą Pátryárchow, ktorzy ſię muſieli znácznie okupować z pozwoleniem Chrześciánom zewſząd wizytować te mieſcá SS. Nabożeńſtwo potym przeciw Mieyſcom SS. w Záchodnich Páńſtwách wzbudziło Krzyżacką woynę, iákoż pod komendą Gotfrydá Builioná odebráli Jeruzalem Roku 1099. y wygnáli Sarácenow. Tenże Gotfryd Rzymſkie Ceremonie przywrocił, y Pátryárchát Łáciński erygował, co wiele oſłábiło Schizmátyckich Grekow. Ale Saráceni iák wydárli to Páńſtwo Sukceſſorom Gotfrydá Roku 1187. ták przymuſili umknąć ſię Biſkupom Łácińſkim, á Grekow w Poſſeſſyą dáwną przywrocili. Turcy potym w XVI. Wieku Sarácenom ten Kray wydárli, y pod ich iárzmem do tąd ięczy. Miáſtá iuż nie ſą w tey porze, Grecy nie máią tyle Biſkupſtw co przedtym, bo ich nie máią nád 12. pod tytułem Metropolii y Exárchátow, Grekow náturálnych tu ieſt bárdzo máło, naywięcey Márónitow, Syryow, y Arábow. Pátryárchá iednák Jerozolimſki żyie wſpániáło y lepiey od Konſtántynopolitáńſkiego, bo ma większą intrátę z przyczyny náwiedzáiących Mieyſcá SS. benedykuie Swiece, *Sudaria*, y te ſáme mu wynoſzą ná 10000. Tálerow bitych, procz innych akcydenſow, intytułuie ſię: Z BOZEY ŁASKI PATRYARCHA JEROZOLIMSKI Y CAŁEY PALESTYNY.

JERUZALEM Miáſto Stołeczne Pátryárchátu nie ma nád 15000. mieſzkáiących, między ktoremi ieſt 400. Fámilii Greckich podzielonych ná 20. Párafii, Koſcioł Kátedrálny dedykowány Swiętym Konſtántemu y Helenie, przy ktorym ieſt Kláſztor, gdzie Mniſzy mieſzkáią, Urzędnicy Pátryárchy, y on ſam, ma y inſzy Páłac w Betleem, ále częſciey mieſzka w Dámáſku, dla korreſpondowánia w intereſsách rożnych z támecznym Báſzą. Procz Greckich Biſkupow káżdy Národ Chrześciáńſki ma ſwoich Biſkupow, Syryowie, Ormianie, Georgienowie, Maronitowie, Neſtoryánie, Koptowie, y káżdy Národ ma ſwoię Káplicę w Koſciele grobu Páńſkiego.

Chrześciánie záś Rzymſcy Kátolicy od Krzyżackich woien záwſze konſerwuią Bernárdyńſki Kláſztor przy grobie Páńſkim pięknie fundowány, gdzie Gwárdyan támeczny ieſt Wikárym Generalnym Pátryárchy mieſzkáiącego w Rzymie, ktory Pontificalia wſzyſtkie ma ſobie pozwolone, Bernárdyni máią dyſpozycyą Káplicy naypierwſzey w Kośćiele Salwatorá, ktory ieſt fundowány ná Kálwáryi, iáko y Betleemſkiey, gdzie ſię národził Zbawiciel, co im Ceſarz Turecki pozwolił zá inſtancyą Krolow Fráncuſkich.

W Prowincyách záś Pátryárchátu Jerozolimſkiego, iáko to; w Páleſtynie 1. znayduią ſię Biſkupſtwá w Miáſtách zwánych Gaza, Lidda, Betleem, y Napluza, ále tylko tytulárne, bo te Miáſtá ſą poruynowáne, y máło w nich Grekow, iáko y Cezarea znáki tylko ma po ſobie ruin, gdzie Metropoliá tylko ieſt tytulárna. W Páleſtynie 2. Metropoliá byłá w Scytopolu, ále dziś to miáſto zruynowáne z kąd Látyni ią byli przenieſli do Názáretu, co Grecy ſtwierdzieli po nich, ále y to mieyſce y Koſcioł zruynowáne, ktory był erygowány ná tym ſámym mieyſcu, gdzie był Domek Nayś. Pánny, po ktorego przenieſieniu do Loretu Kápliczká tám ieſt tylko w ſkále wyrobiona, gdzie Pielgrzymi Kátoliccy náwiedzáią ią. W Arábii 1. ſáme tylko ſą Puſtynie. PETRA zwána *Crach* Metropolią miáło, ále teraz puſte Miáſto y nie ma tylko Zamek ná ſkále.

Gora SYNAY ieſt w tey Prowincyi, ná ktorey ieſt Kláſztor, gdzie Opát záżywa Pontificalia, ále często od Arábow náieżdżány y rábowány, ma około 20.

Mnichow, y cień tylko przeciwko przeſzłey fundacyi. W Arabii 2. ále nie praktykowáney z przyczyny Arábow ieſt BOSTRA Miáſto máiące Metropolią erygowáną, ále tylko tytulárną, bo tám y Grekow nie máſz, á ieżeli ſą to bálwochwálcy.

PATRYARCHAT JEROZOLIMSKI.

Zámykał w ſobie przedtym		Zámyka teraz w ſobie	
METROPOLIE	PROWINCYE.	METROPOLIE	PROWINCYE
Cezarea	Paleſtyna I.	Cezarea	Elkods Elkail Gaza
Scytopoli	Paleſtyna II.	Nazareth	Nablos Saphet Nazareth
Petra	Arabica I.		
Boſtra	Arabica II.	Crach	Deſertum Sinaicum
			Salti

Jerozolimſkie Biſkupſtwo erygowáne w I. Wieku przemienione ná Pátryárchat W. V.

Cezarea Biſkupſt. W. I. Metrop. W. III. miał Biſk. Suffr. - - - 34.
Nazareth Metrop. W. XII. miał Biſk. Suffr. - - - - - - 16.
Scytopolis Metrop. W. V. przenieſiona do Nazarethu W. XII. - -
Petra álbo Rabba Metrop. W. V. miał Biſk. Suffr. - - - - 17.
Boſtra Biſk. W. IV. Metrop. W. V. miał Biſk. Suffr. - - - - 39.

Pátryárchát Jerozolimſki zá Czáſów Latynow miał Biſkupſtwá pod ſwoią Juryſdykcyą erygowáne w Miáſtách Betleem, Ebron, y Lidda.

Metropolia záś Cezarea miáłá ſwego Biſkupá Suffr. w Mieſcie Sebaſte, Metropolia Nazareth miáłá Biſkupá Suffr. w Mieſcie Tyberiáde.

Metropolia Petra miałá Biſk. Suffr. ná Gorze Synay. —

Metropolia Boſtrá byłá bez Suffráganá.

Metropolia Tyrſka miáłá Biſk. Suffr. 4. to ieſt w Miáſtách zwánych Ptolomaida, Seyda, Barat, y Bellinas.

RHOD WYSPA.

TA Wyſpá ieſt położona ná Południe Natolii ná Medyterránie, Niebo záwſze ma iáſne, bo żadnego dniá nie máſz żeby ſłońce nie ſwieciło, dla tego u dáwnych byłá dedykowána Słońcu. Obywátele támeczni záwſze bywáli woienni, mocni, rozumni, ſpoſobni do inwencyi, ále Czárnoxiężnicy, teraz záś ſą wſzy-

wſzyſcy Turcy, Grekow máło ſię znayduie, y to ná Wſiách, bo w mieſcie ich nie cierpią.

RHOD názywa ſię od roży po Grecku, bo kiedy zákładáno ná tey wyſpie mieſzkániá, naypierwſzą ználeziono rożą w ziemi, zwána tákże byłá Gádzinna, bo wiele w ſobie znaydowáłá záiádłych gadzin. Zá Káwálerow Rodyiſkich znáydował ſię ná tey wyſpie ſmok ſtráſzny, záiádáiący bydłá w polách, przeciwko niemu Káwálerowie odwági záżywáli ubić go, ále wielu ich gineło, Helion de Villanova Wielki Magiſter zákazał im tey odwági, ále Gozon nie uważaiąc tego Mandatu oſądzony był ná kárę, á tym czáſem wyiechał do Fráncyi, tám doſtáwſzy ſobie brytánow mocnych, kazał zrobić ſmoká ná podobieńſtwo żywego, do niego przyuczył pewnym głoſem brytány, że attakuiącego ſmoká zá káłdon chwytáły, z tymi brytanámi powrocił ná wyſpę, y nie mowiwſzy nikomu ſłowá, poſzedł przeciw ſmokowi záwołáwſzy zwyczaynym głoſem, brytány obſeſſem ſkoczyły, y przytrzymáły ſmoká á Gozon tym czáſem ubił go, y prowrociwſzy do Miáſtá z applauzem przyięty, iednák dáwney winy kárę odebrał, bo mu zdięto Krzyż, ále ná tych miáſt włożono, y w krotce po śmierci Helioná, Mágiſtrem obrány.

RHODUS Miáſto Stołeczne fundowáne ná 700. lát przed Narodzeniem Páńſkim przez Foronesá Krolá Argieńſkiego nád Morzem ná wybiegłym págorku w pieknym mieyſcu y ozdobionym ogrodámi, kiedy było attakowáne od Máchometá II. roku 1480. było dwoiſtym murem otoczone, y ufortyfikowánemi 13. Wieżámi, y 5. Zamkámi, iákże nie było dobyte áż Roku 1522. po ták długim odporze Káwálerow. Ma Port dobry, ále nie może tylko iedną wniść Galerá, we ſrodku záś obſzerność wielka, przy wniſciu ſą 2. Wieże ná 2. ſkáłách, ná ktorych przedtym wyſtáwiony był Koloſs ſpiżowy, koſztować miał 300. Tálentow, wyſoki ná 700. ſążni przez 12. lát robiony: iedná nogá iego byłá ná iedney, druga ná drugiey ſtronie ſkáły, ták akkomodowáne, że Okręt mogł przeyść miedzy nogámi Koloſsu, ktory trzęſieniem Ziemi zepſuty, y wywrocony, nie ſtał tylko 56. lát. Swetoniuſz piſze, że zá Tyberyuſzá Cesárzá byłá w tym Mieſcie Akademiá ſławna.

WYSPA CYPRUS.

TA Wyſpá ieſt náyobſzernieyſzá ná Medyterránie przy Nátolii, ma około 40. mil w zdłuż á w ſzerz 13. á około 100. w okrągłości, zwáłá ſię rożnie u dáwnych *Fafka*, *Salaminia*, y *Cerauſtis*, álbo *Cornua*, z przyczyny wielu kápow, álbo wierzchołkow ná ſkáłách ná kſztałt wieżow, z ktorych ieden naypryncypálnieyſzy Káp zowie ſię Kot z przyczyny wielu Kotow, ktorych tám wiele S. Mikołay konſerwował w Kláſztorze przeciw Wężom zágęſzczonym ná tey Wyſpie z przyczyny wielkiey ſuſzy pánuiącey ná niey.

Tá Wyſpá miewáłá włáſnych Krolow, á po dekádencyi Rzymſkiey Monárchii przyſzłá pod władzą Grekow. Rychard Krol Angielſki wypędził z támtąd Izaaká Kommená zá to, że chciał zgwałcic żonę iego fálámi Morſkiemi tám zánieſioną, y przedał Wyſpę Templáryuſzom zá 100000. Tálerow, ktorzy mu wyliczyli 40000. á reſztę zápisáli ſię oddáć w krotce, ále máło więcey nád Rok rządzili ſię w niey z przyczyny Tyránnii náprzykrzáiącey ſię od nich Wyſpiárzom, y oddáli ią Rychárdowi, ten zá też pieniądze przedał ią Gwidonowi Luzytáńſkiemu z tą kondycyą, żeby renuncyował pretenſyi do Kroleſtwá Jerozolimſkiego utráconego iuż do Saladyná. Oſtátnia z tey Fámilii Karolottá wydána byłá zá Xiążęciá Sabáudzkiego z wnieſionym mu w Poság Kroleſtwem Cypryiſkim, iákoż do tąd nominowáli ſię Xiążętá Sabáudzcy Krolámi Cypru, pokąd Korony Sardyńſkiey nie wzięli, tá iednák Koroná byłá tylko tytulárna, bo Jákub Syn Gwidoná náturálny uzurpował Wyſpę, y ożeniwſzy ſię z Corką Kornará Szláchcicá Weneckiego zoſtáwił z niey Synà, po ktorego bezpotomney śmierci Wenetowie Wyſpę odebráli y trzymáli do Roku 1571. bo im ią odebrał Solimán II. Ceſarz Turecki. Powietrze tu ieſt złe, ále ziemiá obfituie w pſzenice, winá dobre, owoce wſzelákie, cukry, miody, oliwy, ſzafran, bawełne, rumbabarum, y w metálle. Obywátele támeczni ſą zdrowi, mocni, woienni, ſą záś rożnych Sekt, Armenowie, Koptowie, Maronitowie, Neſtoryánie, Georgienowie, Jákobitowie &c. ktorzy máią wolne záżywánię Sekt. Koſcioł Cypryiſki fundowány przez S. Páwłá, ktory tu naypierwey opowiadał Ewángelią S. z S. Bárnábem, ktory tám umęczony, Ciáło

iego

iego ználezione zá Zenoná Cesárzá Roku 385. z Ewángelią S. Máteuſzá. Ná tey Wyſpie znayduie ſię kámień zwány Amiánt, ktory utłukſzy w możdzerzu wydáie z ſiebie ná kſztáłt nici lnianych, z ktorych robią płotno, ktore nigdy nie zgoreie w ogniu y im ie bárdziey pali tym większą biáłość z ſiebie wydáie, o czym piſze Káwáler Podocatarus w hiſtoryi Cypryiſkiey wydáney Roku 1566.

NICOSIA Miáſto Stołeczne y Stolicá przeſzłych Krolow, ma ſwego Arcybiſkupá. Roku 1570. Muſtaffá Generał Solimáná w 45. dniách z wielkim woyſkiem dobył tego Miáſtá ogniem y mieczem zruynowáwſzy ie.

FAMAUGUSTA Miáſto Biſkupie przedtym, ma Port dobry, tegoż Roku wzięte od Muſtáffy, ktory nie dotrzymáwſzy párolu Gubernátorowi támecznemu uſzy pourzynáć kazał y żywo ćwiertować.

Porto CONSTANZZO zruynowáne teraz, wſtáwione przedtym S. Epifániuſzem Biſkupem, u dáwnych zwáne *Salamina* fundowáne przez Teucerá, wygnánego od Oycá Telámoná y z Oyczyny zá nie windykowánie śmierci Ajaxá Brátá ſwego, ktory tu przypłynął do Cypru, y fundował Salaminę według Horacyuſzá *Od. 7. lib. 1.*

Certus enim promiſit Apollo
Ambiguam tellure nova Salamina futuram.

CERYNES Port morſki ma ſwego Biſkupá.

BAFFO Miáſto przedtym Biſkupie, o 7. mil od Paphos wſtáwione Koſciołem Wenery według Horacyuſzá.

In me tota ruens Venus Cypram deſeruit. &c.

WYSPA SCIO.

TA Wyſpá ieſt bliſko Nátolii y procz Miáſtá SCHIO ma około 15. wſiow, w ktorych támeczni mieſzkáńcy zábáwiáią ſię Terpentyną, Miáſto záś ma Port dobry, y Fortecę, Genueńczykowie ie ſobie byli przywłáſzczyli y z cáłą Wyſpą roku 1346. ále im ie Turcy odebráli roku 1566. Wenetowie znowu Turkow wygnáli roku 1694. ále im ią oddáli, ktorzy Gárnizon tám ſwoy máią. Miáſto to miáło ſwego Biſkupá, teraz záś przez Turkow y Zydow mieſzkáne, á Przedmieſciá przez Grekow y Látynow, máiących włáſnych Biſkupow y Kláſztory Páńieńſkie. Białegłowy tu máią bydź piękne, Kray záś obfituiący w winá delikátne y kuropatwy. O 4. mile od Miáſtá ieſt iedna ſkáłá, gdzie ſą ſiedzeniá wyrobione około Kátedry tákże wyciosáney w ſkále, ktorą názywáią támeczni Szkołą Homerá, gdzie uczył ſwoich Uczniow, w Mieſiącu Máiu y Czerwcu, Ceſarz Turecki poſyła tu Ogrodowych ná tę Wyſpę, ktorzy mu zbieráią rożne máści dla náłożnic Cesárſkich ſłużących im dla polerowániá zębow. Leo Allacius był z tey Wyſpy, ktory miał oddány dozor Biblioteki Watykáńſkiey od Alexándrá VII. Papieżá umárł w Rzymie Roku 1661,

CO COOS álbo COS wyſpá ná Archipelagu, wſtáwiona urodzeniem Hypokrátesá, Apellesá Málárzá, y Pamfilii Białeygłowey, ktora wynálázłá robáczki iedwábne. Turcy názywáią tę Wyſpę *Stanco* álbo *Stancou* zowie ſię tákże *Lango* y Miáſto tegoż imieniá ieſt ná tey Wyſpie ná przeciw Halikarnáſſu, przedtym było wſtáwione wielkiemi Bogáctwámi, y żyznością Kráiu, á oſobliwie Koſciołem Eſkulapá, gdzie byłá Statuá Wenery przenieſiona do Rzymu zá Auguſtá Cesárzá, zá co Auguſt dárował Wyſpie zá Rok ieden Trybut 100. Tálentow, ktore powinni byli dáwáć corocznie. Turcy iák wygnáli z Rodu Káwálerow, ták ſą Panámi, y tey Wyſpy. Ná tey Wyſpie był zwyczáy Tyráńſki, że kto dożył 60. lát, to mu ſię truć kazáno, żeby był nie záſtępował młodſzym y nie ziádał. Apelles Malárz ſławny tu ſię urodził, y żył około 422. roku od záłożenia Rzymu, mieſzkał w Efezie, Alexánder Wielki go widział, y iemu sámemu ſię tylko pozwolił námálować, o czym Horacyuſz piſze:

Edictô vetuit, nè quis ſe præter Apellem
pingeret

Ten Pan widząc, że Apelles miał inklinácyą do iedney z iego náłożnic máluiąc go, dał mu ią. Hypokrátes tákże był rodem z tey Wyſpy, o ktorym Mácrovius piſze: *Hyppocrates qui tam fallere quam falli neſcit.*

PER-

PERSYA.

KRoleſtwo to naypierwſzego miáło Regnántá Achemeneuſzá Oycá Kambizesá, á Dziádá Cyrusá, ktory Monárchią Medow záwoiował záłożywſzy Monárchią Perſką, ktora trwáłá przez 202. lát pod 13. Krolámi, poczawſzy ſię ná 532. lát pod Cyruſem, á ſkończona ná 330. lat przed Narodzeniem Páńſkim zá Dáryuſzá Kodomaná, ktorego Alexánder Wielki zwyciężył, a Perſką zátráciwſzy, Grecką Monárchią záſzczepił. Po Sukceſſorách záś Alexándrá Wielkiego Pártom ſię doſtáłá Perſya, ále y tym odebrána przez Artáxerxesá Roku P. 226. Ten záſzczepił powtornie Monárchią Perſką, ktora trwáłá około 421. lát pod władzą 27. Krolow, z ktorych pierwſzy był Artáxerxes, á oſtátni Hormiſdás II. Temu Roku 647. Saráceni wydárli Kroleſtwo y życie, od kąd Perſyá rządzona byłá pod władzą Sułtánow 17. przez lát 391. Roku záś 1038. doſtáła ſię pod pánowánie Tureckie, bo Trogul Bek przyſzedſzy z znácznym Woyſkiem z Turkeſztanu do Perſyi, przywłáſzczył ią ſobie, zágubiwſzy Sułtánow pánuiących, y Fámilią ich zwáną de Bovia. Po nim Synowiec náſtąpił ná Páńſtwo Perſkie zwány Olut Arſánal, od tego rozmnożyłá ſię Familiá, erygowáne Xięſtwá, z tey Fámilii potym wyſzli Sułtánowie Alepſki, Dámáſki, y Ikoniiſki, ále y tych Tátárowie wygnáli z Perſyi pod władzą Támerlanesá, ktory ią ſobie przywłáſzczył, y rządzili nią Tátárowie áż do Roku 1468. ná ten czás kiedy Abuſad Wnuk Támerlanesá przegrał bátálią, y wygnány przez Uſſum-Kazana, ktory pánował w Perſyi, á po nim Kalif Mirſa, y inni Sukceſſorowie áż do oſtátniego Morad Bega wygnánego y zábitego przez Izmáelá Sophi Roku 1514., ktorego Sukceſſorowie do tąd pánuią.

Imię SOPHI znáczy Człowieká Religii czyſtey, y reformowáney, iáko Perſowie wierzyć każą o ſwoiey, dla czego innych nienáwidzą Máchometánow, iák Sámárytáni Zydow.

Kroleſtwo Perſkie ieſt Monárchiczne, Deſpotyczne, y Dziedziczne, nie tylko Synom z Máłżeńſkiego łożá, ále y náturálnym ſukceſſyá ſłużąca, ktorych przekłádáią nád inſzych Krewnych. Wolá tám Krolewſka zá Práwo ſtánie, bo ieſt abſolutna.

PERSOWIE ſą wzroſtu miernego, Stánu dobrego y tłuści, koloru oliwkowátego, dowcipu żywego, rozſądni y ochędożni, ludzkość dla Cudzoziemcow záchowuią, weſeli, zábáwni, komplementow wiele lubiący, z liczną expreſſyą ſłow Goſciowi: Upraſzam Wmmpáná ábyś oſzláchcił progi moie: ſakryfikuię ſię do uſług iego, niech moia zrzenicá będzie podłogą nog Wmm Páná &c. Przyiaciele wierni, y przyiáźń przenoſzą nád urodzenie y krew, ále w nieprzyiáźni ſą nieupámiętáni. Ludzie odważni, y woienni, powierzchownie ſą wſtydliwi, ále wewnętrznie máią bydź mniey poczciwi, tytoniu wiele záżywáią. Białegłowy záś iedwábnemi máteryámi ſię ſtroią, w pończochách czerwonych w włosách rozczochránych chodzą, ozdobá ich naywiekſza głowy perłámi przypſtrzone. Perſowie zwyczaynie kupuią ſobie u Rodzicow żony, poságu żadnego nie ſą obligowáni dáć Rodzice, tylko Pánieńſtwo, rozwod záś u nich pozwolony, kiedy umieráią umárłych ciáłá obmywáią, y nie włożą nigdy ná to mieyſce, gdzie przedtym było ciáło innego. Hándle ſą ſławne w Perſyi, wſławione fabrykámi iedwábiow, Dywanow, Kobiercow, Kupcow ieſt wiele bogátych, Perſyá corocznie wydáie 20000. iedwábiu balow, á w Bálu ieſt 216. fontow.

Dáwni Perſowie adorowáli Słońce, Mieſiąc, ogień, y wiele fáłſzywych Pogáńſkich Boſtw, teráznieyſi záś idą zá Sektą Alego náſłáduiąc sám wybor Alkoránu, bo XIV. Wieku pewny Mnich Máchometan udáiąc ſię bydź z Fámilii Ali począł nową rozſiewáć náukę, głoſząc Alego y zmyſłał przytym wiele cudow żyiąc bárdzo ſzczupło. Perſowie widząc umártwieniá fáłſzywego Apoſtołá chwycili ſię náuki iego odſtąpiwſzy Tureckiey Sekty, y dokłádáiąc w Symbolum ſwoim; że Ali Koadjutor álbo Pułkownik sámego Bogá. Jeſt tákże w Perſyi wielu Armenow,

y znayduią ſię Katolicy Rzymſcy przez Miſſyonárzow náwroceni. Perſowie záżywáią ná kſztałt koronek, ná ktorych wychwaláią Attributá Boſkie, 3. rázy ná dzień ſię modlą, Ráno, w Południe, y wieczor, uſtáwiczne záś adoracye czynią, witáią záwſze dobrego y złego Anioła, dobrego proſzą o dobre inſtynkta, á złego, żeby im złe nie rádził. Kiedy záś czytáią Alkoran uſtáwicznie ſię ſchyláią obawiáiąc ſię, áby zá wſponnieniem Imienia Boſkiego niezápomnieli uczynić inklinácyi, kiedy ſię modlą, to ku Południowi ſię obracáią, kámień kłádą pod Dywán rozpoſtárty ná pámiątkę grobu Máchometá, á ná nim kłádą koronkę, Alkoran, y grzebień, ktorym brodę czeſzą przed modlitwą, od żydow tákże przeięli ſtáre Práwo oczyſzczanie ſię iedno przed modlitwą, drugie dla odpuſzczenia grzechow, y obrzezuią ſię, báłwochwalſtwámi ſię báwią, á Dzieci obrzezuią w 13. lát, dla tego że Izmáel ich Pátryárchá w tym wieku obrzezány, máią ieden poſt w Mieſiąc, ktory ſwięcą nic nie iedząc cáły dzień tylko w wieczor, kiedy záś ktory złámie poſt, to ſię idzie rekoncyliowáć przed ſwego Sadrę iákoby Biſkupá, ktory muſi przyſięgáć przed nim ná Alkoran iáko więcey nie złámie poſtu, y zá to mu kárę náznácza, y ták czynią y w innych wyſtępkách przeciwko Alkoránowi, tá záś ſpowiedź zowie ſię u nich TOBA.

Perſowie máią ſwoich Náuczycielow Duchownych, nád ktoremi ieſt ieden Przełożony zwány SADRA CASSA, ktory decyduie wſzelkie trudnośći Religii, y ieſt Przełożonym ná cáłą Perſyą, y pierwſzym po Krolu, co do Rządu należy, ſiedzi niżey po práwey ſtronie Krolá, y honor ma táki, że y Krolowie ſię żenią z iego Corkámi, tytułuie ſię tákże NARABĄ álbo Wikárym Krolá y Máchometá, rządzi ſumnieniem Krolewſkim y reguluie Dwor iego według opiſánia Alkoránu, ma ſwoich Wikáryow zwánych: MODERRAMI po wſzyſtkich Prowincyách y Miáſtách, máiących Rząd Duchowny, y ſpráwiedliwość ſobie powierzoną bo y Gubernátorowie nie mogą nic ſądzić bez ich decyzyi, tákie záś decyzye zowią ſię u nich JETFA, ciż Modárrowie aſſyſtuią do obrzezánia, inni záś pod nimi łączą Máłżeńſtwá, y ciż ſámi rozwodzą przez kártkę tylko dáną, ſą nákſztałt Plebánow, á Modárrowie nákſztałt Suffráganow Sadrego, ktory wſzyſtkich prezentuie y poſtánáwia, z kąd ma wielką intrátę, bo káżdy Wakans dobrze opłácony. ELMAN-ALEK ieſt tákże nákſztałt Koadjutorá Sadrakaſſy rządzący ná mieyſcu iego cáłym Kroleſtwem, bo on tylko Dworu pilnuie y Prowincyi Iſpahan, tenże Koadjutor ieſt Aſſeſſorem Dywaná BEGUJA naywyżſzego Sędziego, ktory bez niego nie może rezolwowáć żadney ſpráwy, tenże ma mieyſce ná lewey ſtronie Krolá, y ma ſwoich Wikáryow zwánych; NAIBSEDARETH, ktorzy ſą poſtánowieni do wſzytkich Trybunałow Aſſeſſorámi dla decydowánia ſpráw przy Gubernátorách. AKOND álbo CHIEK ALISTAM trzeci Przełożony, iákoby Mędrzec, czyli ſtárzec Práwá Máchometáńſkiego ieſt nákſztałt Archidyákoná, poſtánowiony, ſędzią ſpráw Sierocych, Wdowich, Kontráktowych, bierze od Krolá penſyi 10000. Tálerow dla tego, áby ſię nie dał zkorrumpowáć, ten naywięcey decyduie w rożnych y wielu ſpráwách, y ieſt przełożonym w Szkole Jurydyczney, gdzie we Srodę y Sobotę Lekcye Práwá dyktuie, ma tákże ſwoich Subſtytutow w Trybunałách ziemſkich y ma mieyſce przy Sadrakaſſie niżey Krolá. KASY czwarty Przełożony Duchowny nákſztałt Officyałá, ktory tákże ſądzi ſpráwy, ták iáko y Sadrá, y przy Koádjutorze ma mieyſce po niżeij Krolá, y ma ſwoich Subſtytutow w inſzych Trybunałách decyduiących pomnieyſze ſpráwy Kárczemne lub Kaffowe, y Gubernátorowie ich záżywáią.

SADRA żaden nie powinien ſię znaydowáć ná publicznych Traktámentách z przyczyny, że Krol ná ten czás wino piie zákazáne przez Alkorán. PICHE NACHMAZ ieſt to iáłmużnik álbo Kápelan pierwſzy Krolewſki, y do niego náleży modlić ſię w Páłácu Krolewſkim, obrzezowáć, zmárłych chowáć przy prezencyi 4. Modárrow, y inne Funkcye odpráwuie należące do Religii, bo ieſt Teologiem Krolewſkim, y decyduie tákże w trudnośćiách około Religii. Modárrowie álbo Wikáryowie Sadrakáſſy máią tákże ſwoich Officyáliſtow w Prowincyách, ich Jurysdykcye rozdzielone ſą ták iák u nas Archidyákonáty y Dekánáty. Dziekánowie máią ſwoich Kálifow nákſztałt Plebánow, á ci máią ſwoich *Mollas* nákſztałt Wikáryow.

DERWISZOWIE álbo Abdálowie Mniſzy Perſcy prowádzą życie ſwoię w wielkich poſtách y umártwieniach, po drogách, ulicách, y kárczmách náuczáią, y wrzeſzczą bayki Alkoráńſkie. Do tych wſzyſtkich Prelátur przez pieniądze muſzą ſię inſynuować do Sadrow.

ALKORAN w Perſyi ieſt explikowány przez Doktorow, ſą tám tákże y ſzkoły, w ktorych uczą Filozofii, Aſtronomii, Jurydyki, y Medycyny, náſłádują w Filozofii Aryſtoteleſá, á w Medycynie Awicená. Jurydyká ieſt eſtymowána w Perſyi y dzieci z młodu do niey ápplikuią.

PERSYA ma 6. Miniſtrow Koronych. I. Miniſter Koronny názwány ET-

ETMADAULET iákoby Wielki Weyzyr álbo kánclerz Koronny, pierwſzy Pan Rádny y Superintendent gránic koronnych, y Cudzoziemſkich iáko y wſzelkich ſpráw, y hándlow Dyrektor, wypłaca wſzelkie Dworſkie expenſy, y woienne, ná ſwoię záś expenſę bierze z ſkárbu Krolewſkiego co Mieſiąc 1000. Tománſow, iákoby 10000. Tálerow bitych, Krom tego kiedy wypłaca Officyáliſtom punktuálnie ná wioſnę, to y iemu wraz znáczna penſyá idzie, ma tákże ſwoich ſubſtytutow 6. Weyzyrow, ktorzy gránic pilnowáć pomagáią mu, y ci do Rád Aſſyſtuią y máią ſwoy głos na Audyencyách y feſtynách publicznych.

KORTHI Báſza przedtym pierwſzy Rádny Pan, ále dziś drugi urządzony według woli Krolewſkiey y ieſt nákſztałt Hetmaná, bo ma Komendę nád Regimentámi Káwáleryi pilnuiącey gránic zwánymi *Konthi*, ktorzy corocznie biorą po 100. Tálerow bitych záſług, y ich Synowie Sukceſſyonálnie po Oycách náſtępuią do tych Regimentow. Ten záś Hetman záwſze Dworu Krolewſkiego pilnuie, y w ten czás dopiero wyieżdża, kiedy ná woynę ordynáns od Krolá odbierze.

KOILER AGASI 3. Miniſter Koronny ieſt Generałem niewolniczych woyſk, ták zwánych, á nayprzednieyſi ſłużą w tych Regimentách, bo kto chce záſłużyć ſobie dálſzy ſtopień w kroleſtwie y u Dworu, muſi tę ſłużbę odpráwić, Generał ten ieſt záwſze Gubernátorem znáczney Prowincyi.

TEFANKTHI AGASI 4. Miniſter Koronny ieſt Generałem Infánteryi máiącey w ſobie 2000. pieſzych Kárábinierow.

TOPI BASZA 5. Miniſter y Generał Artyleryi máiącey w ſobie 4000. Zołnierzy y 4. Pułkownikow aſſyſtuiących záwſze Krolowi, y wárty odpráwuiących we dni Ceremoniálne.

DYWAN BEGUY 6. Miniſter y ſędziá wielki, do ktorego ſądu apellacye idą od ſądow Prowincyálnych, y bierze Penſyi od Krolá 50000. Tálerow dla tego, á żeby ſądził bez Korrupcyi, ma mieyſce po krolu y Duchownych y nie uſtępuie Prymu procz Hetmánowi wielkiemu.

ECHIK AGASI Báſzá álbo Márſzałek Koronny záwſze laſkę Márſzáłkowſką złotą dyámentámi ſádzoną trzyma przed Krolem podczás Audyencyi publicznych, y ieſt Goſpodárzem Dworu, y Poſłow Cudzoziemſkich wprowádza.

NAZYR álbo Podſkárbi Dworu Krolewſkiego, Etmadauletowi liczy pieniądze ná wſzelkie expenſy, ma pod ſobą 40. Podſkárbich, y wſzyſtkich Officyáliſtow Nádwornych od iego Komendy dependuiących.

VAKI ANEWIS Sekretarz Koronny naybliżſzy záwſze Oſoby Krolewſkiey, piſze wſzyſtkie expedycye Cudzoziemſkie, y opiſuie coroczny Dyaryuſz Akcyi Dworu Perſkiego, y czytáć go powinien przed Krolem y cálym Dworem.

MONADGEN Báſzá álbo wielki Aſtrolog, ktory przyſzłe rzeczy opiſuie Krolowi y Krol nigdy nic nie záczyna bez iego Rády.

HAKIN Báſzá álbo Doktor Krolewſkie zdrowie piáſtuie, ále pod niebeſpieczeńſtwem ſwego, bo muſi odpowiádáć ſwoim życiem zá zycie Páńſkie.

MECHEURDAR álbo wielki Pieczętarz aſſyſtuie Ceremoniom z pieczęcią Krolewſką záwieſzoną ná ſobie ná łáńcuchu złotym dyámentámi ſádzonym.

MIRAKOR Báſzá álbo wielki Koniuſzy. MIRCHELAR *Báſzá* Łowczy, RECHIB KANA AGASI pilnuiący garderoby Krolewſkiey, WAKMIAT Weyzyr, KULAM Weyzyr, y MUSZERUIT, ci wſzyſcy opłacáią ſię Krolowi Officyáliſtowie y aſſyſtuią wraz z drugiemi podczás Ceremonii publicznych, y máią ſwoie Krzeſłá. Okrom Márſzałkow, ktorzy záwſze powinni Ordynánſow od Krolá czekáć. MEHMONDAR Báſzá introdukuie Poſłow Cudzoziemſkich z Laſką.

MNISZY Perſcy odpráwuią tákże ſwoie powinności Dworſkie, ile że Krol ieſt ich Pierwſzym Mágiſtrem, dla czego go Cudzoziemcy názywáią *Sophi*, z czego nie kontenci Perſi, tych záś Mnichow, ktorzy ſą odźwiernemi Krolewſkiemi, y pilnuiącemi Oſoby Krolewſkiey nayſtárſzym ieſt KODAFA álbo Kápelan Krolewſki, ten w káżdy Czwartek wſzyſtkich Mnichow konwokuie y w Meczecie modlą ſię zá zdrowie Páńſkie. Tenże z cálym Dworem ſwego Zákonu, y Miniſtrámi do niego náleżącymi iákoby z Mnichámi co ſwięto ſię prezentuie Krolowi, ofiáruiąc mu ná tácy Cukier lodowáty z powinſzowániem ſwiętá, y modli ſię iákoby benedykuiąc cukier, ktorego káwáłek bierze Krol, á potym wſzyſcy Miniſtrowie po káwáłku, y kłádą go z reſpektem ná oczy y ná głowę. Tá Ceremoniá także odpráwowáć ſię zwykłá podczás Národzenia Krolewſkich ſynow, y podczás powrotu Krolewſkiego z woyny wygráney.

Z ták wielu Officyáliſtow Nádwornych łátwo poznáć Magnificencyą Dworu Perſkiego. Krol záś ieſt abſolutem, bo może rozdawáć Dobrá wſzelakie, komu chce, y może

y może ie odebráć, komu chce z wolnym pozwoleniem Dziedzictwá, álbo nie, dzieciom umieráiącego. Podátki ſą punktuálne w Perſyi, ktoreby mogły więcey importowáć do ſkárbu, tylko że to Páńſtwo nápełnione puſtyniámi y gorámi, y Ziemiá bárdzo máło fruktyfikuie bo ſucha, ile że kiedy zimá tám ieſt Krotka to deſzczow nigdy nie znáią. Chrzeſciánie ktorzy máią 15. lát, káżdy od głowy płaci 7. Tynfow á ktorzy 20. lát Tynfow 15.

Perſya nie może wiecey mieć Woyſká nád 150000. ráchuiąc z Dworem Krolewſkim, ále nie ráchuiąc Garnizonow w Miáſtách oſádzonych. Te woyſká máią ſwoie Konſyſtencye w Dobrách Krolewſkich y konfiſkowánych. Infánteryi y Artyleryi bárdzo máło ma, bo w Miáſtách nie ma murow áni fortec wielkich. Kray ten wſzyſtek gorzſty ieſt, gdzie konni tylko przeiechác mogą bo Perſkie konie ſą bárdzo ſzybkie á z trudnoſcią piechotá. Perſya tákże nie ma Potencyi morſkiey y owſzem náwigácyą ſię brzydzą, z czego Armenowie kontenci, bo wiele profituią w hándlách Morſkich.

Kiedy Krol oddáie iáki honor wakuiący, ten co odbiera inweſtyturę trzy rázy ſię koło Krolá obrocić powinien, mowiąc: obracam ſię koło W. K. M. Ci Głowy, á potym nogi cáłuie Krolewſkie.

Perſya ma 3. Trybunáły, 1. Kryminálny zwány URF. 2. Cywilny álbo Potoczny zwány CHERCHER. 3. Práwny zwány DYWAN ALI, ktory ſię ſądzi w Iſpáhán pod dyrekcyą Dywáná Beguy. W Prowincyách záś ſą ſędziowie zwani IMMAMOWIE. Decyzye Kryminalne opieráią ſię o ſámego Krolá, ktory Rádę bierze od Sadry y decyduie kárę według záſług. SADRAKASSA decyduie tákże y ſądzi ſpráwy fundowáne ná Práwie Immama Dgafara, ktore Práwo przyſądza u nich wſzyſtkie Dobrá Chrzeſciáńſkie tym, ktorzy Apoſtátuią od wiáry Chryſtuſowey, co mocno utrzymuie Perſow przy ich niedowiárſtwie, SADRA tákże pozwala Renegátom wrocić ſię do wiáry Chrzeſciáńſkiey, publikuiąc ich bydź nie podobnemi do zádoſyć uczynienia powinnoſciom Alkoránu.

Perſya ma dwie Káry; 1. Ordynaryina kiiámi karze záſłużonego. 2. Extraordynáryina máiąca w ſobie rożne káry. 1. że każą obzynáć ciáło z pod nog y ſolą náſypowáć á potym kiiámi bić ná tym mieyſcu, 2. że każą páznokcie obzynáć od nog do żywego, 3. wiążą zá nogi y ręce y żelázo rozpálone przykładáią do ciáłá álbo odrywáią ſztukámi Ciáło, y inne cięſzkie tortury záđáią, ktore wycierpiáwſzy pácyent, ieżeli ſię nie przyzna do tego o co oſkárżony, to ten co go udał muſi znácznie nádgrodzić niewinnemu pacyentowi káry, kiedy záś kto kogo zábiie wolno ſię ná pieniądze zgodzić, ieżeli ſię záś nie zgodzi, to idzie głową zá głowę. Inne wyſtępki oſobliwie nie czyſte ſą ſurowo káráne w Perſyi, żoná nie dotrzymuiąca Wiáry mężowi, á oſkárżona, bywá zrucona z wieży koſcielney ná ziemię, Pánná záś oſkarzona o exceſs nieczyſty odbiera Kárę naypierwey że iey głowę ogolą, twarz błotem ſkaláią, y Kát ią wſadza ná oſtá twárzą do ogoná y ták prowádząc ią po mieſcie woła; nieſzczęſcie czeka podobne káżdey nie piáſtuiącey honoru Panieńſkiego. Práwa Immamſowe pozwaláią Mátkom w Perſyi zábiiáć ſwoie corki w exceſſie ználezione, pozwaláią także ſynom porywáiącym ſię ná Rodzicow ręce ucinać, álbo bluźniącym przeciw rodzicom ięzyk ucináć, iezeli záś uderzą rodzicow, to im rámienia odcináią.

Perſya ieſt naypryncypálnieyſza Część Azyi ciągnie ſię od Turkii Azyátyckiey áż do Mogolſkiego Páńſtwá ná wſchod, ná Pułnoc graniczy z Marawalnarą, Morzem Kaſpiyſkim y Georgią, á ná Południe z Balſorą, Ormuſem y Morzem Perſkim.

GORA TAURUS ciągnie ſię przez Perſyą od Záchodu do wſchodu, Prowincye Pułnocne ſą pięknie położone, y nápełnione morwowym drzewem, w zboże obfituią y rożne legominy procz owſá y żytá. Prowincye záś Południowe ſą nie zdrowe y ciepłe, báwełny naywięcey ſię tu rodzi, wielbłądy, y báwoły ſtádámi ſię konſerwuią, y konie piękne y ſzybkie, Kruſzce złote, ſrebrne, żelázne y ſol wydáią z ſiebie gory, ále koło złotá nie robią, bo drzewá nie máią, przytym ten Kray naywięcey obfituie w báwełny, máterye báwełniáne, iedwábie, materye iedwábne, dywány Perſkie nayprzednieyſze, y perły ſzácowne.

Dzieli ſię to Kroleſtwo ná 14. Prowincyi: 1. Scyrwan, 2. Adirbertzan, 3. Irwan albo Eriwan ſą ná Záchod Morzá Kaſpiiſkiego, 4. Kilan, 5. Taba Veſtan, albo Manſanderan; 6. Chorazan, graniczą z tymże morzem y z rzeką Iechun ná Południe, 7. Chuſyſtan, 8. Tars, 9. Kirman, 10. Makerán, 11. Send, ciągną ſię nád Golfem y morzem Perſkim, 12. Irac Agemi we ſrodku ná Záchod, 13. Sycyſtan, 14. Sabluſtan, ſą we ſrodku ná wſchod.

PERSEPOLIS przedtym było Miáſto ſtołeczne, ále dobywſzy Alexánder W. zrázu konſerwował, á upiwſzy ſię zá perſwázyą náłożnicy Thais cáłe ſpalił.

ISPA-

ISPAHAN teraz Miáſto Stołeczne y ma ſię liczyć między naywiękſzemi w ſwiecie położone w Prowincyi Jerac, w rowninie bárdzo miłey, y weſołey, o dwie mili opasáne nie wielkiemi gorámi nákſztáłt Amfiteatru nad rzeczką zwáną Sanderus, oblewaiącą Miáſto y Ogrod Krolewſki przyozdobiony Domámi wſpániáłemi pokrytemi gładkiemi wierzchámi, po ktorych ſię w lecie chłodzić mogą, tám ſię zábawiáiąc, chodząc, iedząc, piiąc, y ſpiąc, ma 3. Przedmieſciá, 1. zwáne Zulfa mieſzkáne przez Armenow, 2. Haſenabath przez Georgienow, 3. Kebrabath przez Pogánow; te Przedmieſciá z Miáſtem ſzerzą ſię ná około 8. mil ktorych iednym dniem ciekáwy ledwo obiechać może. Krolowie Perſcy od 80. lát dopiero rezydencyą ſwoię tám założyli, dla czego záwſze zdobią to Miáſto wielą publicznych Domow, oſobliwie Meczetow, y Auſteryi dla wygody Cudzoziemcow, lubo záś ieſt dálekie od Morzá y Rzeki, záwſze iednák hándlowne przez Indow, Tátárow, Turkow, Zydow, Armenow, Fráncuzow, Hiſzpánow, Włochow, Anglow, Holendrow &c. nie ieſt fortyfikowáne y tylko iednym murem opasáne, ták iák y Páłác Krolewſki, ma y Zamek ieden wieżámi ná murách obtoczony, ále ſtáry y nie obronny, ieſt tu wiele Miſſyonárzow Kátolikow Rzymſkich, y máią ſwoie kláſztory, prácuiąc wiele około złączenia ſię z Armenámi, konſerwuie tákże w ſobie to Miáſto Azylla, w ktorych cierpi Záboycow do tąd pokąd ſię mogą ſuſtentowáć, ále Rozboynikow y złodzieiow, tylko do 3. dni cierpi.

PROWINCYE PERSKIE.

I. SCYRWAN.

TA Prowincyá grániczy ná Wſchod z Morzem Kaſpiyſkim, ná Pułnoc z Georgią, ná Záchod z Erywanem, ná Południe z Araſſą dzielącą ią od Adyrbetzainu, ktorą Bodranus łączy z Scywanem. Zámyka w ſobie Miáſtá Taurys, Aderbil, Serwan, Scamahia, Derbent, Bachoera, y Bacco, przy tym oſtátnim ieſt Fontánná bliſka, z ktorey oley czarny wárzą ná cáłą Perſyą.

SERWAN było przedtym położone w Pułnocney Stronie Medyi zwáne *MEDIA ATROPACIA* álbo *ATROPATENA*.

DERBENT ieſt przy odnodze gory iedney, nád morzem Káſpiyſkim máiące Port dobry, bliſko tego Miáſtá ieſt mieyſce zwáne *Portæ Caſpienſes*, gdzie ieſt Brámá iedná ná 1000. Krokow u dáwnych á teraz ná 300. wyrznięta w ſkále, dla czego támeczni názywáią ią *Demir* álbo *Debir Capi* z przyczyny trudnego doſtępu, co znáczy brámę żelázną.

II. ADYRBEYTZAN.

TA Prowincyá w innych Mappách zwána Hurdiſtan, grániczy ná Pułnoc z Erywánem, ná Záchod z Dyarbekiem, ná Południe z Irac Agemi, á ná Wſchod z Gilanem y Morzem Káſpiyſkim, położona ná mieyſcu dáwney Medyi Tropateńſkiey y ma iedno iezioro wielkie zwáne Canudhan.

TAURIS Miáſto Stołeczne położone nád Rzekámi Spingigą y Agi, z ktorych w oſtátniey rzece ieſt wodá ſłona, przedtym było Stołeczne Perſyi, iednák y teraz pierwſze po Iſpáhánie liczy w ſobie 15000. Domow, y tyleż krámow oſobnych, 300. Auſteryi znácznych, gdzie Cudzoziemcy ſtawáią bez zapłáty od Stáncyi, y 150. Meczetow. Wſtáwione ieſt hándlámi znácznemi, y manufákturámi materyi iedwábnych, złotych, ſrebrnych, báwełniánych, Dywanow Perſkich y innych wiele rzeczy, Gubernátorá ma ſwego nayznácznieyſzego w Perſyi, położone ma bydź ná dáwnym mieyſcu Ecbátány ſtołecznego Miáſtá Medyi lubo iuż niemaſz Páłácow Ecbátáńſkich żadnego znáku. To Miáſto ieſt podległe trzęſieniu ziemi, przez ktore było zruynowáne w VIII. Wieku, á naybárdziey 9. kwietniá R. 1721. bo ludzi zábiło około 250000. ktorego trzęſienia ziemi okoliczne wſie málo doznáły, áni Kośćioł Armenow w mieſcie, w ktorym ſię było zámknęło ná 1000. Oſob. Bliſko tego Miáſtá ieſt gorá TAURIS zwána od dáwnych *Orontes*, w ktorey ſię znayduie mármur biały przezroczyſty, z przyczyny wielu Fontánn Kruſzcowych.

ARDEBIL Miáſto wielkie, y piękne, ale bez muru záſzczycone wielą grobow Krolow Perſkich.

W tey Prowincyi ieſt iedno przeyſcie zwáne SEMIRAMI ciągnące ſię z tey Prowincyi do drugiey zwáney Erſerum, á u dáwnych z Medyi do Aſſyryi w tym przeyſciu ieſt ulicá wyciosána w ſkále ná 4. mile w zdłuż y przyznáią że Semiramis to przeyſcie wyrznąć kazáłá.

III. IRWAN.

TA Prowincyá zwána od innych Erywan, zámykáłá w ſobie u dawnych część Armenii wielkiey, zimna z przyczyny gor, z ktorych pryncypálnieyſza ieſt gorá ARARATH, obfituiąca naywięcey w winá, ktorą támeczni przyznáią bydź pierwſzą od Noego záſzczepioną w winogrády, oblana ieſt rzekámi Sanguica, y Araſſa.

ERYWAN Miáſto Stołeczne nád Rzeką Sanguica, wielkie y zmocnione Forteca, przyozdobione Páłácem Gubernátorá Prowincyi, y Zamkiem odległym od Miáſtá. O pułtory mili z tąd znayduią ſię ruiny dáwnego Miáſtá Artaxátá zwánego od Armenow Ardachat, w tym Mieſcie ieſt Biſkupſtwo Ormiáńſkie, ſą tu y inne Miáſtá Karasban, Biligan, y Chinkar.

IV. KILAN.

TA Prowincyá od innych zwána *Gilan* grániczy ná Pułnoc z Morzem Kaſpiyſkim, z inſzych ſtron z Prowincyámi Perſkiemi, Powietrze ma zdrowe ziemie obfituiącą w winá, iedwábie, oliwy, ryże, tytonie, pomarańcze &c. procz innych wielu Miáſt ma Stołeczne RESCHET.

V. TABARESTAN.

TA Prowincyá od innych zwána *Manſandera*, zámyka w ſobie dáwną Hirkánią. Ma Miáſtá: Jarabath Stołeczne, Abſkon, Jankabun, Sarryach &c. Obfituie w zbożá, winá, miody, y inne leguminy, owoce, ma y láſy ſoſnowe, dębowe &c. Naywięcey záś w lásách ma źwierząt záiádłych Lwy, Tygryſy, Lampárty, Pantery, &c.

VI. CHORASAN.

TEn Kray dzieli ſię ná 3. częśći Kohazan Záchodni, Koworazan Wſchodni, y Chorazan Sredni. Ma Miáſtá Herat, Turſchis, Meſched, Maruwa, Nichabur, Burgian &c.

HERAT Miáſto Stołeczne nád Rzeką Heri wielkie y zmocnione Forteca, wſtáwione licznemi rożámi, ma bydź wyſtáwione ná mieyſcu dáwney Aryi, názwáne od roż.

TURSCHIS Miáſto ma bydź fundowáne ná mieyſcu dáwney Antyochii Margiany, Alexandryi, y Seleucyi.

VII. CHUSISTAN.

TA Prowincyá ieſt ná mieyſcu dáwney Suzyany, ktora grániczyłá ná Záchod z Chálderą, ná Pułnoc z Aſſyryą włáſną, á ná Południe z Golfem Suzyáńſkim. Powietrze ma zbytnie ciepłe z przyczyny gor záſłániáiących ią od wiátrow Pułnocnych, obfituie iednák w pſzenicę w ięczmiony y znayduie w ſobie gory złote y ſrebrne, á naywięcey Wężow y wiele gádzin.

SUZA Miáſto ſławne u dáwnych Perſow, ále y dziś Stołeczne zwáne *Suz* álbo *Suſter* przedtym Stolicá Krolow Perſkich, gdzie mieli Páłac wſpániały podpárty Kolumnámi złotemi y ozdobiony Kámieniámi drogiemi. Bliſko tego Miáſtá ieſt fontánná, z ktorey kto ſię wody nápiie zębow pozbędzie, támeczni twierdzą, że Alexánder W. w tym Mieſcie miał poiąć Statyrę zá żonę.

VIII. FARSISTAN.

TA Prowincyá ieſt włáſna Perſyá, obfituiąca naywięcey w winá, znayduie w ſobie kámień Bezoar przeciwko truciźnie, w ſkałách go znayduią, y tylko ma bydź záchowány dla Krolow Perſkich według Sanſoná. Oblana ieſt rzeką Bindymir.

SCHI-

SCHIRAS Miáſto Stołeczne wyſtáwione ná ruinách dáwnego Perſepolis wielkie y nayſławnieyſze w winá ná całą Perſyą.

LAR Miáſto Stołeczne dawnego Kroleſtwá ciągnącego ſię áż do Balſory, dáie Imię ſwoię Larynom monecie támeczney ſrebrney, położone ná gorze, nád rzeką Tyzyndą y zmocnione Zamkiem.

BANDER ABASSY nád Golfem Balſorſkim przeciwko wyſpie Ormus, Miáſto wielkie, y wſtáwione hándlámi Indyiſkiemi, Angielſkiemi, y Holenderſkiemi zmocnione dwiema Cyttádellámi. Powietrze ma nie zdrowe y zbytnie gorące, ták, że w Mieſiącách Czerwcu y Lipcu muſzą ſię támeczni przenośić w gory dla ochłody, ile że ná ten czás Wiátry pánuią gorące, y ſiarczyſte, ktore częſto bywáią przyczyną nagłey śmierci.

BANDER CONGO ma Powietrze lepſze, ále nie hándlowne, z przyczyny wielu Wyſp zágradzáiących drogę Okrętom.

ORMRUS Wyſpá nie máiąca nád dwie mili w około, położona we ſrodku Kánału Morſkiego dzielącego Golf Balſory od Ormuſu, wſtáwione przedtym Miáſtem tegoż Imienia záſzczyconym wielkiemi hándlámi Pereł nayſzácownieyſzych znayduiących ſię tu w brzegách tey Wyſpy, y ſtołecznym Kroleſtwá Ormuſkiego ſzerzącym ſię nád Golfem Ormus, ták z ſtrony Perſkiey, iáko y Arábſkiey. Portugálczykowie R. 1507. czyli 1517. wzięli Miáſto Ormus, y ufortyfikowáli podbiwſzy pod hołd ſwoy Krolow támecznych, ále R. 1622. Krol Perſki wſpomożony od Anglow, odebrał to Miáſto y zruynował ie, y fortecę wziął, ktorą do tąd konſerwuie. Przywłáſzczył potym ſobie Páńſtwá Kroleſtwá Ormuſkiego ze ſtrony Perſkiey, á Arábowie ze ſtrony Arábſkiey. Ma iednę gorę nie wielką, gdzie z iedney ſtrony znayduie ſię ſiárká, z drugiey ſtrony ſol.

IX. KERMAN.

TA Prowincyá od drugich zwána *Carmania* profituie naywięcey w ſtal y manufáktury woiennych Rynſztunkow, w kobierce, y wſzelákie Aptekárſkie Medycyny y máśći. Ma Miáſtá Kerman, Bermazir, Gwaduel-dulceindu.

X. MACRAN.

TEn Kray ma włáſnego Xiążęciá hołduiącego Krolom Perſkim, y ma Miáſtá Makeran Stołeczne, Firk, Cambiel, Bilguri, Darcy y Gwadel.

XI. SEND.

To mieyſce ma Zámykáć w ſobie dáwną Gedrozyą nád Oceánem.

XII. YRAK-AGEMI.

TEn Kray Zámyka w ſobie dáwną Monárchią Pártow, ktorzy ták ſię byli wſłáwili mocą y ſiłámi, że dyſputowáli o Prym z Rzymianámi, Arzaces był naypierwſzy Wodz y Fundátor Monárchii, y iego Sukceſſorowie zwáli ſie Arſacydeſámi áż do Artabáná, ktorego zábił Artaxerxes Krol Perſki, y ták tá Monárchiá Pártow pánowáłá przez 400. lát, fundowána przed Národzeniem Páńſkim ná 200. lát á ſkończona po Národzeniu Páńſkim R. 227. czyli 228. Pártowie byli ſurowi piiacy y ſwáwolni ále woienni, y mocni ná wſzelkie fátygi. Tá Prowincyá nie ma żadney znáczney rzeki, ále ieſt nayobſzernieyſza między Prowincyámi Perſkiemi y powietrze naylepſze máiąca y náyobfitſza we wſzyſtko y w Miáſtá naylicznieyſza, bo w niey znayduie ſię y Miáſto Stołeczne Krolow Perſkich, Iſpáhán, o ktorym wyżey.

YESD Miáſto wſłáwione manufákturámi kobiercow, y dywánow naylepſzych w Perſyi, ma bydź fundowáne ná ruinách dáwnego Hecatompolis, ktore miáło 100. brám y Stołeczne u Pártow, inni záś twierdzą, że Iſpáhán ná tym mieyſcu.

W tey Prowincyi ieſzcze ná około znayduią ſię Pogánie, ktorzy czczą ogien iáko dáwni Perſowie.

CASBIN álbo CASWIN Miáſto ma bydź ludne obſzerne, y nayhándlownieyſze

w Perſyi, przyozdobione Pałácem Krolewſkim bárdzo wſpániałym, gdzie przedtym Krolowie Perſcy mieſzkáli, ná ten czás kiedy Turcy odebráli byli Tauris.

SOLTANIA Miáſto ma bydź fundowáne ná mieyſcu dáwnego Miáſtá u Armenow zwánego Tygranocerta álbo *Tygranopetrá.*

XIII. SYTZYSTAN.

TA Prowincyá zwána od innych *Segeſtan* álbo *Sygiſtan* naywſchodnieyſza w Perſyi, ma Miáſto

SYTZYSTAN Stołeczne y innych pomnieyſzych wiele. Ten Kray ieſt położony ná mieyſcu dáwney Drangiany.

XIV. SABLESTAN.

PRowincyá tá nie ma nic oſobliwego nád Miáſtá zwáne:

BUST álbo BOST Stołeczne, w ktorym ieſt Zamek nayobronnieyſzy w Perſyi, y inne dwá pomnieyſze Miáſtá, zwáne Zarans, y Necbeſat.

Gdyby káżda Prowincyá Krolowi Perſkiemu profitu uczyniła tyle iák iedná Wyſpá, o ktorey piſze Nodeus w Konſyderacyách politycznych byłby náybogátſzy w Swiecie Monárchá. Tá Wyſpá zwána MAGNA nie máiąca nád 3. lub 4. mile ná około, á wnoſząca intráty do Skárbu Krolewſkiego wedlug Garcyaſzá Medyká Portugálſkiego 15600000. Tálerow bitych corocznie.

INDYA.

INDYA.

HIſtoryá Indyiſkich Páńſtw naywięcey ieſt poięta y zmiárkowána z Kupcow Europeyſkich tám hándluiących. I to ma bydź naypewnieyſza, że Perſowie byli Pánámi częſci Indyiſkiey do tąd áż Daryuſz przegrał bátálią z Alexándrem W. ktory ſobie podbił Perſyą y Indyą zwyciężywſzy Poruſa Krolá támecznego Roku od założenia Rzymu 426. Inni záś Hiſtorykowie twierdzą, że przed Alexándrem Wielkim Semiramis tákże podbiłá ſobie byłá toż Páńſtwo. Po Alexándrze W. Indowie podlegli ſą Xiążętom włáſnym, y w Pokoiu byli od Cudzoziemcow áż do XIV. Wieku, kiedy Portugállowie pod komendą Waſkorná de Cama poczęli ſię tám rozſzerzáć w Rządzie, iákoż máią tám wiele Miáſt ſobie podległych, iáko: Goa naybogátſze, y wiele innych zmácniáiących ſiły Portugállow w támtym kráiu. Przedtym byli dáleko mocnieyſi, ále Holendrowie poczęli ſie ſprzeciwiáć pracy ich, wydárſzy im niektore kolonie, iáko ſię niżey ſpecyfikowáć będzie przy opiſániu Prowincyi Indyiſkich. Xiądz Maffeus Miſſyonárz Indyiſki twierdzi, że tám Ciáło S. Tomáſzá Apoſtołá pierwſzego Indow ználezione było w zruynowánym iednym koſcielе pod imieniem tegoż Swiętego w Mieſcie Meliapur, y przenieſione do Goy, do Koſciołá iednego wſpániáłego fundowánego przez rozkaz Emmanuelá Krolá Portugálſkiego. W III. Wieku Pantenus Filozof Stoicki był tákże Miſſyonárzem poſłány przez Demetryuſzá Biſkupa Alexándryiſkiego do Indow dla náwracánia ná Wiarę. Zá Konſtántyná Wielkiego Cesárzá Metropius, Oedeſius, y Frumentius bliſcy Brácią byli w Indyi, z ktorych pierwſzy był zábity zá Wiárę, á oſtátni potym był konſekrowány Biſkupem Pierwſzym Indow, gdzie z przydánemi ſobie od S. Atánázego Xięża ſzczęſliwie w Wierze S. profitował.

INDYA ieſt naywiekſza część Ázyi, bierze Imię od rzeki Indy; czyli Indus oblewáiącey ią ná Záchod, dyſtyngwowána Indyą Wſchodnią od Ameryki zwáney Indyą Záchodnią. Grániczy ná Záchod z Perſyą, ná Pułnoc z Tátáryą, ná Wſchod z Chiną, ná Południe z Morzem Indyiſkim. Powietrze w Indyi ieſt rożniące ſię, ále generálnie ciepłe. Ziemiá obfituie w ryże, proſá, cytryny, pomaráncze, gránády, figi, orzechy Indyiſkie zwáne Cocos, y wſzelákie owoce, miody, cynámony, máśći nayprzednieyſze, Mirę, Nardy, á naywięcey w cukry głowiaſte, báwełny, oſobliwie záś znayduie u ſiebie drzewo nákſztált Pálmowe rodzące Orzechy Indyiſkie zwáne *Cocos*, to drzewo wiele rzeczy potrzebnych Indom wydáie z ſiebie, á naypierwey z łupin orzechowych robią łyżki, gárnuſzki, dzbánuſzki, y wiele innych rzeczy, z owocu záś orzechowego máią oliwę, chleb, kiedy záś ſkorá ná tym drzewie ſię pada, drzewo wypuſzcza z ſiebie likwor nákſztałt winá, ktory záraz pić trzebá, bo we 24. godzin kwáśnieie, małpy łubią pić ten likwor, między ſkorą záś y tym drzewem, ieſt ſkorká wydáiąca z ſiebie nákſztałt pákuł, z ktorych Indowie przedą nici, y máterye z nich bárdzo przednie, piękne y delikátne robią. To drzewo przy-tym ſłuży Indom ná Budynki, y liſcie ná przykrycie budynkow, iáko y do pisánia kiedy ſuche. Obfituie záś naywięcey Indyá w złote y ſrebrne Kruſzce, nayſzácownieyſze dyámenty, rubiny, Perły. Przytym znáyduie w ſobie wiele źwierzá rożnego, oſobliwie: Słoniow, Wielbłądow, Małp, pápug ták zielonych iáko y czerwonych &c.

Indowie Pułnocni ſą koloru ſniádego, á Południowi ſą czarnego.

Religiá ich ieſt częścią Machometáńſka, częścią Pogáńſka, z ktorych wielu wierzą w Metempſykozyą álbo przeyśćie duſz z iednego ciałá w drugie, dla czego żadnego źwierzá nie zábiiáią, áni gádzin, ktorych tu ieſt bárdzo wiele w tym Kráiu. Zmárłych palą ná proch, ieſt y żydow wiele w tym Kráiu, ſą y Chrześciánie Europeyſcy, álbo przez nich náwroceni mieyſcowi Chrześciánie zwáni S. Tomáſzá, z przyczyny, że ten Swięty był pierwſzym Apoſtołem ich. Indus y Ganges oblewáią Indyą. Indowie ſą zdrowey y czerſtwey Komplexyi, y częſto żyią do 130. lát, bárdziey záś w zwyczáiách ſię kochaią iak w Práwie, applikuią ſię do Medycyny y Aſtrologii, á naywięcey do czárnoxieſtwá. Stroy ich funduie ſię ná Perłách y innych Kleynotách, z włosámi krotkiemi, ále z brodámi długiemi chodzą.

Gora CAUCASUS dzieli Indyą od Tátáryi, ktora ieſt bárdzo wyſoka, nie znáiąca deſzczu áni wiátru ná ſwoim wierzchołku, bo ieden ciekáwy będąc tám nápiſał kilká ſłow ná piaſku, y powracáiąc w rok záſtał też ſáme litery.

Indyá dzieli ſię ná 3. częſci generálne. 1. Mogol albo Pułnocna. 2. Wſchodnia nákſztałt wyſpy z támtę ſtronę Gangeſu. 3. Záchodnia nákſztałt Wyſpy z tę ſtronę Gangeſu.

MOGOL.

TA Monárchiá ieſt nayobſzernieyſza nád inne w Azyi ma około 400. mil od Wſchodu do Záchodu, á około 300. w ſzerz. Grániczy ná Záchod z Perſyą, ná Pułnoc z Tátáryą, ná Południe záś y Wſchod z drugiemi dwiemá częſciámi Indyi. Oblana rzekámi w zdłuz Induſem y Gangeſem, y wielą innemi zwánemi, Guenga, Nervet, y Padder. Powietrze ma rożniące ſię, ále doſyć znośne, obfituie w toż ſámo co ſię wyżey wyráziło w Indyi, y nád to zwáne *Moſes*, ktorego owoc ieſt ſłodki, y ták delikátny, że Zydzi y Máchometáni rozumieią bydź Rayſki owoc, ktorym zwiedzieny Adam y Ewá.

Mogolánie nárurálni ſą Káſztánowáci czyli ſniedzi y ſą Pogánie, drudzy záś ſą z Tátárow urodzeni, ktorzy R. 1401. pod Komendą Támerlanesá Wielkiego náſzli to Páńſtwo y opánowáli ie, iákoż Cesárze Mogolſcy udáią ſię bydź Sukceſſorámi Támerlaneſá, ále ich R. 1737. miał záwoiowáć Krol Perſki, wygráwſzy znáczną bátálią, y nieoſzácowáne ſkárby zábráwſzy. Táż Fámiliá Cesárzow Mogolſkich ſą biali, bo Mogol znáczy białość, z ktorey przyczyny nazwani Mogolami y ſą Machometáńſkiey Religii Sekty Omara, iáko y Turcy. Są tu Chrześcianie nawroceni, ſą y żydzi. Kiedy Mogolanie wydaią za Mąż Corki, to ie publicznie na rynku prezentuią nagie przyſzłemu Mężowi, iáko ſwiadczy Máffeus w Hiſtoryi Indyiſkiey o wſzyſtkim.

To Páńſtwo zámyka w ſobie 38. Kroleſtw według Sánſona Geográfa. Ceſarz Mogolſki ma przytym ſwoie Prowincye z tę ſtronę Gangeſu w częſci Záchodniey Indyi, iako: Kroleſtwo Oryxa, ktore odebrał Krolowi Golkondy, y Prowincye Dekan, y Bálágatá ktore odebrał Krolowi Dekánu, y ten mu do tąd hołduie y Trybut płaci. Są przytym w Mogole y Raiaſowie albo Xiążęta idący z dawnych Krolow y hołduiący Wielkiemu Mogolowi, Patanowie, Národ wolny ſą tákże w tym Páńſtwie y innych wiele. Portugallowie máią tákże nie ktore ziemie właſne w tym Páńſtwie, iako w Kroleſtwie Guzárata, Diu, Dáman, Beſaim, fortecę Mánára, wyſpę Salſette y Rokę. Aſſerim álbo Rochellę.

Ceſarz Mogolſki zwány Wielki Moguł ma bydź náypotężnieyſzy w Azyi w ſiły y náybogátſzy w złoto, ſrebro, kleynoty náyſzácownieyſze, iáko y Perły, Kámienie bogáte, pánuie abſolutnie, bo ieſt Pánem Dobr wſzyſtkich Poddánych ſwoich, ktoremi dyſponuie po ſmierci ich, ná woynę może wyſtáwic Káwáleryi 300000. ſłoniow 50000. Piechoty záś nizliczone woyſko, co ná Morzu to zádnych ſił nie ma. Bogáctw ma więcey iák Turecki, y Perſki Monárchá wráź. Feinez Fráncuz piſze że widział ná rámieniu Krolá Mogolſkiego dyáment przebity iák Perłá we ſrodku ták wielki iák kurze iáie, ktory wáżyc ma według Tawerniera 1723078. Tynfow álbo Fránkow Fráncuſkich, Xiążeciá záś Florenckiego nie wáży tylko 2608305.

W ſwięta niektore Pierwſi Pánowie Mogolſcy obligowáni ſą Ceſárzowi ſkłádáć prezenta znáczne ná znák Poddáńſtwá. Ma mieć intráty 250000000. Tálerow bitych według Herberta, Táwernier záś piſze w relácyách ſwoich cap. 8. par. 2. że Wielki Moguł ma 7. Tronow z ktorych ſzacunek pierwſzego opiſuie, że ma ważyć 160500000. Fránkow iákoby Tynfow náſzych.

AGRA Miáſto ſtołeczne Kroleſtwá tegoż Imieniá á przedtym Monárchii Mogolſkiey, położone nád rzeką Gemini przeciw Miáſtu Secándera, ma bydź náywiękſze w Indyi, á że nie dáwno było ſtolicą Wielkich Mogołow dlá tego ieſt przyozdobione wielą Páłacow Pánow Koronnych. Páłac Mogolſki ieſt náywſpániáleſzy bo ná iedney Gáleryi przy murách ſą 3. winnice z złota ſzczerego ktorych liſcie ieſt wſzyſtko złote rożnemi kolorámi przypſtrzone, groná záś winne wiſzące ſą wſzyſtkie z ſzmarágdow, ſzáfirow, rubinow, gránátow, reprezentuiące náturálnie groná doſtáłe y nie doſtáłe winne. Tron záś Mogolſki ieſt lány ze złotá, ze wſzyſtkich ſtron przypſtrzony dyámentámi, perłami, y wſzelkiemi ſzácownemi Kámieniámi, zámknięty báluſtrá-

dą

dą złotą. W tym Pálacu ieſt także zámkniętych 1200. nálożnic, ieſt dobrze ufortyfikowány, y ma mieć ze 2. mili ná około.

LAHOR Miáſto Stołeczne Kroleſtwá Pengáb nád Rábeią ma bydź náywiękſze Miáſto w Azyi, bo ieſt rozległe ná 13. mil w około á według innych ná 15. nápełnione budynkámi, zmocnione Fortecą, przyozdobione wſpániáłym y bogátym Pálacem Mogolſkim, ktory tu częſto rezyduie, przeż co łátwo domyſlić ſię że ten Pálac muſi bydź ták bogáty y wſpániáły iák w Agryi. To Miáſto według wielu Autorow miáło bydź zwáne Bucefalá od Alexandrá Wielkiego wyſtáwione ná honor ſwoiemu Koniowi Bucefalowi.

CHITOR Miáſto zruynowáne ále máiące ſwoię Fortecę w zámku gdzie zá mnieyſze exceſſa wſádzáią Pánow wielkich, zá więkſze záś wyſtępki wſadzáią do zámku Rántyporſkiego w Mieſcie zwánym Rántypor ſtołecznym Kroleſtwá Málpáy.

CAMBAYA.

TO Kroleſtwo zwáne od innych Guſu álbo Guzárátá położone w Indyi zte ſtronę Gángeſu nákſztáłt wyſpy, obſzerne bo ma ná 100. mil od wſchodu do Záchodu, á w ſzerz ná 80. Powietrze ma ciepłe y w lecie nie pogodne, ále też obfituie w báwełny, Hányże, Opium, znáyduie w ſobie kámienie Onixy, y wiele Dyámentow y Chryzolitow. Miáło przedtym włáſnych Krolow potężnych w ſiły, z ktorych ieden Bádury R. 1536. wyſtáwił przeciw Mogolowi Kawáleryi 150000. Piechoty 500000. 200. Armát ſpiżowych, między ktoremi było 4. Armáty ták wielkie że 100. wołow trzebá było do prowádzeniá ich, przytym 200. Słoniow prowádzących 500. beczek złotá y ſrebrá dlá zápłáty woyſku, iednák to Páńſtwo záwoiowáne od wielkiego Mogolá. Má około 30. Miáſt wielkich, w ktorych hándluią Europeyſcy kupcy.

CAMBAYA Miáſto Stołeczne Kroleſtwá zwáne od Indow Káir, położone nád Golfem tegoż Imieniá, ciągnącym ſię w zdłuż nád brzegámi tego Páńſtwa ná 40. mil.

ARMADABAT Miáſto wielkie piękne y bogáte, z przyczyny hándlow wielkich náywięcey obfituiących w báwełny, iedwábie, máterye iedwábne lito złote, y ſrebrne, kobierce tkáne złotem, cukry kándyſowe, láki, Aptekárſkie Medycyny, Muſkáty, drzewá Indyiſkie y wiele innych rzeczy. Má dwá oſobliwſze Domy w ktorych iednym máłp wielką liczbę konſerwuią, czczone od Bájanow Pogánow zá Bogi, y w drugim toż ſamo, Konſerwuie tákże 1200. koni dlá Mogułá Wielkiego y 50. ſłoniow, Gubernátor támeczny názywá ſię Bajá iákoby Xiążę.

DIU WYSPA ná Golfie Kámbáyſkim nie wielká ále wſtáwioná fortecą znáczną obcębrowáną dwiemá foſſami pełnemi morſkiey wody, y nákrytemi dwiema báſtyonámi wycioſánymi w ſkále y wywyzſzonemi ná ſkále, Port ma bárdzo dobry. Portugállowie przeż długi czás tu náyſtáwnieyſzy mieli handel ná cáły Mogol, ále teráż Holendrowie większą część im odebráli do Suráty.

DAMAN nád Golfem Kámbáyſkim ma Port dobry, y Miáſto ufortyfikowáne mocno przeż Portugállow do ktorych należy.

SURATA o mile od Golfu Kámbáyſkiego ma náywyſmienitſzy Port ná cáły wſchod y náyprzednieyſzy hándel, Anglowie, Holendrowie, Fráncuzi, Armenowie máią tu ſwoie Mágázyny, Miáſto ieſt murowáne y obronione zámkiem przeż Turkow ktorzy tu byli wpádli, do tego Zámku tylko iedná brámá w rowninie ſłużącey kupcom zá Rynek, gdzie ieſt y rezydencyá Gubernátorá, y cło, y Bázár dlá kupcow ták mieyſcowych iáko y Cudzoziemcow, Gubernátor Zámkowy ieſt Adminiſtrátorem ſpráwiedliwości y wybierá wſzelkie cłá od kupcow, inſzy zás ieſt Gubernátor w Mieſcie. To Miáſto obfituie w náybogátſze hándle ná cáły wſchod á náywięcey w dyámenty ſprowadzáne z bliſkiey Golkondy, gdzie w iedney gorze ich dobywáią, y w tym Mieſcie ſą Rzemieſlnicy ktorzy te kámienie bryllántuią dziwnym kunſztem, przytym obfituie w iedwábie Indyiſkie, Chińſkie, Aptekárſkie Medycyny, máterye lito złote, y ſrebrne, Dywány iedwábne, Porcelany, gabinety złotem wyrábiane, y Hebanowe, perłowe roboty delikatne, y w wſzyſtkie ſkárby ná wſchodzie ſię znáyduiące, złoto y ſrebro tu fabrykuią, około Miáſta záś ſą wdzięczne ogrody, záſzczepione náymilſzemi drzewámi, wydáiącemi z ſiebie náydelikatnieyſze owoce. Port Morſki o mile od tego Miáſta ieſt przy wſi zwáney Suhál.

BA-

BAROCHA nád Rzeką Guzáratą y Golfem Kámbáyſkim między Suratą y Kambáią położone, obfituie náywięcey w Perły ſzácowne, y w kámienie agátowe náyprzednieyſze, znáyduiące ſię tu w iedney gorze, przytym wſłáwione hándlami Holenderſkiemi, ktorzy tám máią ſwoy Dom y Mágázyn, iáko y wodą rzeczną máiącą cnotę wielką bo dodáie białości płotnom wſzelákim Mogolſkim.

BENGALA.

TO Kroleſtwo miáło przedtym właſnych Krolow, ále teráź dependuie od Mogolá. Graniczy z Prowincyámi Mogolſkiemi ná Pułnoc ná Południe z Golkondą, y Golfem Bengálſkim, ná Wſchod z Indyą z tamtę ſtronę Gangeſu, obfituie náywięcey w ryże, iedwábie, trciny, drzewá Kálambſkie, báwełny Cukry, imbiery, pieprze, Opium &c. ma Miáſtá znácznieyſze zwáne Bengálá Stołeczne, Chátygnán, Gourá, Ugeli, Tándá, Pátáná, Bánáres, Elábás, Rágmehela y Dácá náyznácznieyſze w tym Kroleſtwie.

INDYA ZACHODNIA.
Z TĘ STRONĘ GANGESU.

TA PENINSUŁA, grániczy ná Záchod, ná Południe y ná Wſchod z Morzem, ná Pułnoc záś łączy ſię z Mogolſkiemi Prowincyámi. Gory zwáne Gátá dzielą to Páńſtwo ná dwie Części od Pułnocy ku Południowi.
Pierwſza Zachodniá zámyká w ſobie Dekán, Bálagátę, Cunean, Kánarę, y Málabar. Drugá Wſchodnia ma w ſobie Oryxę, Golkondę, Koromándel zamykáiący w ſobie Kroleſtwo Narſyngę albo Wiſniagár, y Xięſtwa Gingi Tánjor y Mádura.

DEKAN.

TO Kroleſtwo rozdzielone Gorami od Golkondy zwánemi de Gáte obfituie w pieprze, Kámienie ſzácowne, y Páńſtwo ludne. Dzieli ſię na 3. części. 1. Balagata położoná na Wſchod między gorámi. 2. Kunkán na Południe. 3. Dekán na Pułnoc.
To Páńſtwo ma ſwego Krolá ktory tákże ma ſwoię część w Kánaránie, w Malábanie, y Xiążęta Gingi hołduią mu, on záś sám hołduie Wielkiemu Mogolowi, ktory trzyma w iego Páńſtwách Miáſtá: Chaul, Kerbis, Doltabáb &c.

1. BALAGATA dzieli ſię na Pułnoc od Kámbáiu, na Wſchod od Golkondy, na Południe od Biſnagár, a na Záchod gory ią dzielą od Dekanu y Kunkanu. Wſłáwiona ieſt wielą Dyamentow, Ametyſtow, Chryzolitow y innych drogich Kámieni, oblána rzeką Gęgą. Ma Miáſtá nád tąż rzeką Doltabad wielkie y ufortyfikowáne, y Liſpor także ufortyfikowáne, wſłáwione iármarkámi na Dyamenty y inne ſzacowne Kámienie.

2. KUNKAN ma Miáſtá Wiſapor, Goa, Dabul, y Chaut.

WISAPOR Miáſto Stołeczne Kroleſtwá nád Mendową wielkie bo ma około 3. mile murem wyſokim opáſane y foſſą głęboką obronione, y 1000. Dział na około zmocnione. Páłác Krolewſki ieſt we ſrodku Miáſtá obſzerny na puł mile w około y dwoiáką foſą zmocniony. Przedmieſciow ma 5. mieſzkanych przez roznych Kupcow.

3. Prowincya Dekan wyżey położona.

GOA Miáſto położone nád Morzem nákſztáłt ná Wyſpie bo z drugiey ſtrony obláne rzekámi Mendową y Gwáry. Alfons Alburkerk Indom to Miáſto wziął R. 1510. y odtąd znacznie budowne rozdzielone ná 5. Parafii, y obronione 6. Fortecámi, ktore ſłużą zá mury. Port ma bárdzo dobry, Miáſto ſłáwne w handle, ma ſwego Arcy-Biſkupá tytułuiącego ſię Prymaſem Indyiſkim, ma Akademią, y Inkwizycyonálny Sąd oſtry, záſzczycone Stolicą Vice-Krola, y Rady ná cáłą Indyą Portugalſką. Iezuici máią ſwoich 5. Collegia w ktorych ieden Koſcioł ieſt wſłáwiony grobem S. Franciſzká Xáwerego. Szpital tákże w tym mieſcie ieſt bárdzo ſłáwny y wſpaniały, rownaiący ſię infirmaryi Maltanſkiey, y Szpitálowi S. Ducha w Rzymie. To oſobliwſzá

że tu Kláſztoru białogłowſkiego nie máſz żádnego z przyczyny że tu cnota ich y Pánieńſtwo nie ma honoru, o czym wolno ſię dowiedzieć gdzie indziey.

DABUL ma Port dobry y Miáſto ufortyfikowáne.

CHAUT ma tákże Port dobry nád wpadkiem Rzeki Gaty w Morze, Miáſto to ieſt Portugalſkie, hándlowne, obronne y zmocnione fortecą. Są tu y inne Miáſtá zwáne Morron, Pelaginga, y Beder.

CANARA.

TA Prowincya ieſt dość rozległá y ma Miáſtá Gorkopa, Mángalor, y ONOR, ktorych Xiążęta hołduią Krolowi Dekánu, inne záś Miáſtá; Batykala y Barcelor máią Xiążąt hołduiących Krolowi Biſnagár.

ONOR ma wielki Port y Fortecę przedtym trzymaną przeź Portugallow, a teraz odebraną przez Holendrow, hándluie naywięcey pieprzem ważnym y ryżem czarnym, y białym. BARCELOR tákże było Portugalſkie ále odebráne przez Holendrow.

MALABAR.

TA Prowincya ciągnie ſię nád Morzem ná Záchodniey ſtronie od Kapu Komorynu, áż do Rzeki Langerekora ktora ią dzieli od Kanary ná Pułnoc, a gory Gate od Koromandelu ciągnie ſię na 50. mil w zdłuż a w ſzerz ná 10. 5. 6. 3. &c. Powietrze ma gorące iednák zdrowe, obfituie w ryże, lekárſtwá Aptekárſkie, owoce, a naywięcey w Kámienie drogie, y pieprze. Málábrowie ſą Máchometánie y znáczni kupcy, ſławni Piratowie, Zydzi tu tákże hándluią. Chrześcianie S. Tomáſzá znáyduią ſię tu y twierdzą że ten Swięty u nich naypierwſzy záſzczepił Wiarę ſwiętą y miáł bydź umęczony w Meliapurze, ſą tu ieſzcze y Pogánie.

To Páńſtwo dependowáło przedtym od Krola zwánego Kálekut, potym było rozdzielone ná partykulárne Kroleſtwá, ále dziś podzielone między dwoch. KALEKUT trzyma Kálikut, Kánanor, Magigotę, y Cranganor. A KOCHIN trzyma Kochin Porkę, Kalekulán, Angemalę, Kulán y Trawánkor. Holendrowie naywięcey tu hándluią y trzymáią Miáſta odebráne Cananor, Cochin y Kulan pod ſwoią władzą.

CALEKUT czyli Calikut Stołeczne Kroleſtwa ſwego Imienia ciągnącego ſię w zdłuż ná 15. mil, a w ſzerz ná 30. Miáſto nád Morzem położone wielkie, Portowe y hándlowne naywięcey w pieprze y kámienie drogie. Krol Kalikut może wyſtáwić Woyſká 100000. pieſzego, y iemu hołduią inni Krolowie Malabarſcy.

Tameczni Indowie naturálni czczą beſtye, bo Koſcioł ieden dedykowáli Małpie, gdzie ieſt ieden Portyk podparty 700. kolumnami mármurowemi, przytym ſłonie y naybardziey krowy adoruią, twierdząc że duſza przenoſząca ſię z ciáłá wſtępuie w krowę, ták właſnie iák Sekta Zydowſká ktorá rozumiałá że duſze złych ludzi po śmierći wſtępuią w Wielbłądy. Braminowie ſą ich Xięża Pogánſcy. To oſobliwſza że kiedy Krol ſię żeni pierwſzą noc żony ſwoiey ofiáruie Braminowi, y zá fatygę mu płaci 500. czerwonych złotych y kiedy w drogę wyieżdżá, Krolową zoſtáwuie w opiekę Bramina, dla czego tam Synowie nie dziedziczą, tylko Sioſtrzency Krolewſcy, Sioſtrom záś Krolewſkim wolno ſobie wybráć mężow ze Szlachty z ktoremi ieżeli bezpotomnie żyią, to Braminow zaciągaią.

COCHIN Miáſto nád Morzem rozdzielone ná dwie częśći, Niſza część ieſt nád Rzeką Mengaty y Morzem, y mocno ufortyfikowáná. Wyżſzá zás ieſt o milę od niżſzey nákſztáłt Przedmieſcia, ieſt Stołecznym Kroleſtwá Cochin, Krolowie ći byli długo pod Protekcyą Portugallow, a teráz ſą pod Protekcyą Holendrow ktorzy odebráli to Miáſto Portugallom.

CANANOR Miáſto Stołeczne Kroleſtwá ſwego Imienia, Krolowie záś tameczni ſą mocni w ſiły y trzymáią procz tego Kroleſtwá wſzyſtkie Wyſpy Diwaudurou y Malikuckie, Miáſto Holendrowie odebráli.

ORYXA.

TO Kroleſtwo grániczy ná Południe z Golkondą, ná Wſchod z Golfem Bengałą, ná Záchod y Pułnoc Rzeka Gwenga dzieli ią od Mogolu, należy do Wielkiego Mogolu, a przedtym do Krolow Golkondy, ma Miáſto Oryxę Stołeczne &c.

GOLKONDA.

TO Kroleſtwo grániczy ná Pułnoc z Oryxą, ná Záchod z Balagatą, ná Południe z Biſnagarem, ná Wſchod z Morzem. Obfituie w Pſzenice, ryże, ſtáda bydeł, w kruſzce ſtálowe, w gory ſolne. Ma gorę zwáną Kolúr álbo Gani gdzie dyamentow wiele y wielkich dobywáią, o 2. mili od Golkondy znaleziono w drugiey gorze dyamenty, ále ią kázał zatłomić Krol dla tego żeby nie ſtaniały dyamenty, y żeby Mogol nie odebrał iey ná ſiebie. Krol Golkondy y wielu iego Poddánych ſą Máchometáni, ieſt Pánem częſci wſchodniey Biſnagaru, y części Pułnocney koromandelu áż do Gingi, był Pánem y Oryxy ále Moguł mu ią odebrał, ktorego ieſt Hołdownikiem od 60. lat.

GOLKONDA Miáſto Stołeczne y wielkie rozdzielone ná 3. częſci 1. zwáná Hidrabant álbo Badnaguer w ktorey Pałac Krolewſki, 2. Emanpour Rzeką przedzielona. 3. Forteca broniąca, y zmacniaiąca obiedwie częſci y zwáná Golkonda.

MUSULIPATAN nád Morzem ma Port dobry, y handlowny. R. 1679. to Miáſto miáło bydź zátopione z 25000. ludzi, y że przez 2. godziny deſzcz krwáwy padáł. Są tu y inne Miáſtá Candapoli, Condavera, Nagund, Narſigapatan, Bimmilipatan, y Guadavar.

COROMANDEL.

TEn Brzeg ciągnie ſię nád Morzem od Kápu zwánego Negapatan ná Południe áż do rzeki Aremogan ná Pułnoc. Grániczy z Tamul, Gingi, y Tanjaor, ma dobrych kilka Portow, iáko.

NEGAPATAN w Xięſtwie Tanjaor, bliſko Kápu Negapatan, y Xięſtwa Madury, należáło do Portugallow, ále Holendrom ſię doſtáło y ſą Panami tego mieyſcá.

TANGEBAR ma Port dobry Dánowie tam handel trzymáią, y Fortecę zwáną Daneburg.

MELIAPUR należy do Krola Golkondy, ále Portugallowie ie trzymáią y erygowáli tu Biſkupſtwo pod Imieniem S. Tomaſza, ktory tu miáł bydź umęczony według tradycyi Kráiu. Inne Miáſtá ma Sandrapatan, Paliacata y Gueldrya. Ten Brzeg zámyká w ſobie Kroleſtwo Narſyngę z Miáſtem ſtołecznym tegoż Imienia, ktore teraz dependuie od Biſnagaru.

BISNAGAR.

TO Kroleſtwo ma ná Pułnoc Dekan y Golkondę, ná Południe Malabar y Gingi, ná Wſchod Golf Bengalſki, a ná Záchod Morze Indyiſkie. Dzieli ſię ná 2. częśći przepaſáne gorámi Gaty. Część Záchodnia zwána Canara, ma w ſobie 3. Kroleſtwá; Onor y Batykala nád Morzem, á Gorpoka w ſrodku Páńſtwá, ktore biorą Imiona od Miáſt ſtołecznych, y hołduią Krolowi Biſnagar. Część Wſchodnia zwána Biſnagar dzieli ſię ná 4. Prowincye, Biſnagar właſna, y Tamel przy gorách Gate. Brzeg Koromandla y Tyenlik, te wſzyſtkie dependuią od Krola Biſnagar.

Ten Kray obfituie we wſzyſtko oſobliwie w dyamenty, w ſtal y inne kámienie drogie. Obywatele tameczni ſą większą częścią Pogánie, częścią Máchometánie y Zydzi, y częścią Chrześciánie świętego Tomaſzá procz Europeyczykow tam hándluiących. Holendrowie tam trzymáią Onor, Barcelor, y Megalor, w Kánárze Gweldryą, y w

Biſ-

Biſnagar Palenkátę. Są tu y inne Miáſtá iáko w Kánárze Gorkopa y Batykála, w Biſnagárze záś Biſnagar Stołeczne y Narſinga, á Welur, y Maliapur należą do Portugallii.

GINGI.

XIęſtwo to położone ieſt między Biſnagárem, Tarojaorem, gorámi Gate, y Morzem Indyiſkim, ma Miáſto náyznácznieyſze tegoż Imienia, nie doſtępne ná gorze z ſwoiey Sytuacyi, ma y inne Miáſtá, Cyndaboran, y Koloran. Xiąże tego Páńſtwá názywá ſię Naique.

TANJAOR Miáſto nád Rzeką o 10. mil od Morzá, Stołeczne Xięſtwá tegoż Imienia położonego między gorámi Gaty y Morzem, ná Pułnoc z Gingą, á ná Południe z Mándurą grániczy. Ma y inne Miáſtá to Xięſtwo: Caſtan, Triminava, Tangabar, Triminapátan y Negapátan.

MANDURA Xięſtwo ciągnie ſię od Kápu Komoryn áż do Negapatan. Grániczy ná Pułnoc z Tanjaorem ná Záchod z gorámi Gaty y Morzem, obfituie naywięcey w Perły, bo w káżdym Mieſiącu Kwietniu odpráwuie ſię po brzegách Morſkich wielki łow pereł, ktore łowi około 50. álbo 60000. ludzi, przez dwie álbo 3. Niedziele. Ma Miáſtá Madura Stołeczne, Manancora, Tutucary, Manápar y Jakánkury.

INDYA WSCHODNIA.

Z TAMTĘ STRONĘ GANGESU.

KRay ten zowie ſię Zirbad iákoby Kray wietrzny, y ieſt nákſztałt Wyſpy, grániczy ná Pułnoc z Mogolem, Tataryą y gorámi Damáſkiemi dzielącemi go od Chiny ná Wſchod, á z innych ſtron z Morzem Indyiſkim. Dzieli ſię ná 3. Częśći. 1. Część Pułnocna zámyka w ſobie Kroleſtw wiele; między ktoremi znácznieyſze: Ava, Pegu, Arrakán, Brema, y Martaban. 2. Połndniowá zámyká w ſobie Syam, y Malakę. 3. Wſchodniá zámyká w ſobie Kroleſtwá: Tunking, Cochinchine, Champia, y Kámboja.

AVA.

TO Kroleſtwo zámyká w ſobie Kray wielki, y obſzerny, ma Miáſtá: Ava, Boldya, Tranſyana, Kaſſubi, Prom, Melintay, Tolema, Totay &c.

Krol Arakańſki zawoiował to Kroleſtwo, y do niego przyłączył Kroleſtwá, Trypa álbo Tipaura, Pega, y Aſem, y przymuſił do hołdu Kroleſtwo Brema, álbo Brachmanow, Lajow, Gujow, Tymokowow, y Giokangow, Ludzi wolnych, y rozprzeſtrzeniwſzy gránice Páńſtwá ſwego, wcale teraz grániczy z Mogolem ná Záchod ná Południe z Syam, ná wſchod z Tunkinem y Chiną, a ná Pułnoc z Tartaryą. Szerzy ſię to Páńſtwo ná w zdłuż około 200. mil, a ná ſzerz 90. Kray ten oblány wielą Rzek a nayznácznieyſzemi Menan, Pegu, álbo Káipumo, Koſman, y Caor, te wſzyſtkie poczynáią ſię od ieziora zwánego Chiamoi, y oblewaią wſzyſtek kray Krola Awa od Pułnocy do Południa, iáko y ziemię nákſztałt Nilu w Egipcie, dla czego obfituie w żywności wſzelákie, w ryże, proſa, rozynki, owoce wyſmienite, w pſzenice, konſerwuie wiele bydeł, ſłoniow, wielbłądow, koni, owiec, kun, kotow, gronoſtáiow &c. Obfituie w gory złote y ſrebrne, żelazne, ołowiane, Cenowe, a naywięcey w kámienie drogie, oſobliwie w rubiny nayprzednieyſze ná cáły wſchod, ſzafiry, ſzmaragdy &c. w aptekarſkie Medycyny, Muſkaty, Bezoary, kalambę, Aloes, w trcinowe wielkie drzewá, y inne w Europie ſzacowne.

AVA Miáſto Stołeczne Kroleſtwá nád Rzeką Kaipumą przyozdobione Pałácem Krolewſkim, Krol tu ma ſwoy Pałác wſpaniáły, y w nim záwſze rezyduie, tu naywięcey przedáią rubiny.

PEGU

PEGU.

TO Kroleſtwo grániczy ná Pułnoc z Kroleſtwem Brama, ná wſchod z Tunkingem ná Południe z Syamem ná Záchod z Martabanem y Arakanem. Ma miáſtá znácznieyſze Pegu, Marſyn, Tangu, Manar, y Iankoma, ktore ſą ſtołecznemi tyluż Kroleſtw y tegoż Imienia, dependuiących od Pegu.

Páńſtwo to było przedtym obſzerne y mocne bo wſzytkie Prowincye między Mogolem Tataryą, Chiną hołdowały mu, iáko y Syam ále záwoiowáne od Krola Arakáńſkiego ktory ie teraz trzyma, intytułowány Krolem Awy od Miáſtá Awa gdzie mieſzká. Peguanie ſą Pogáńſkiey Religii y adoruią iednego Boga dobrego, a dugiego złego, iáko Autora wſzyſtkiego złego.

PEGU Miáſto Stołeczne nád rzeką Pegu, wielkie y rozdzielone ná nowe y ſtáre, ſtáre ieſt mieſzkáne od Mieſzczán y Rzemieslnikow, nowe záś od Krola y od Dworzánow. To nowe ieſt ufortyfikowáne y okopane foſą pełną wody, y krokodylow dlá beſpieczenſtwá pewnieyſzego forteey. Pałác Krolewſki wſpániały, y ſłuży Miáſtu zá Cyttadellę, innych wielka liczba Domow ſą budowáne ze trcinowego drzewá.

ARACAN.

TO Kroleſtwo miáło ſwoich przedtym Krolow, ktorzy záwoiowáwſzy inſze Páńſtwá záczęli ſię intytułowáć Krolámi Awy. Jozef Skáliger opiſuie Krolow przeſzłych ſwawole nie-poczciwe: Krol miał 12. Pałácow w tyluż Miáſtách te 12. Pałácow nápełnione były białemigłowámi, a raczey nałożnicami Krolewſkiemi, kiedy tedy chciał widziec iednę z nich, kázał im 12. przyść w 12. Roku, te wſzyſtkie kázał naypierwey kąpać, żeby były pięknieyſze, potym kázał ich obłoczyc w báwełnice, y exponowáć ná ſłońce, y kiedy iuż poczęły potnąc od gorąca ich ſuknie, czyli báwełnice, w ten czás wſzyſtkie iednę po drugi wąchał y ktorey báwełnica lepſzy zápach miała, tę ſobie zá náłożnice obierał, a inne ſwoim faworytom rozdawáł.

ARACAN Miáſto Stołeczne nád Golfem Bengalą y nád rzeką Martaban, ma Zamek obronny y Portugallowie w nim hándluią.

BRAMA Kroleſtwo bierze Imie ſwoie od Miáſtá ſtołecznego Zwánego teraź Carpa należy do Krola Ava.

MARTABAN Kroleſtwo bierze tákże Imie ſowie od Miáſtá Stołecznego położonego nád Golfem Martaban z dobrym Portem, ten Golf záś ieſt w tym mieyſcu gdzie wpływá rzeká Pegu.

SYAM.

KRoleſtwo to grániczy ná Záchod z Kamboią ná Pułnoc z Pegu, z inſzych záś ſtron z Morzem, y ciągnie ſię od Pułnocy do Południa w zdłuż, y z Peninſułą Málakką ráchuiąc (bo tylko Miáſto Málakká należy do Holendrow) ná 200. mil, y wſzyſtko to Páńſtwo hołduie Krolowi Syamſkiemu, á on sám hołduie Cesárzowi Chińſkiemu. Powietrze ma doſyc zdrowe y ochłodzone od Wiátrow y roz. Ziemię ma obfituiącą w ryże ięczmiony y frukta wſzelkie, w pieprze, Aloes, Muſkat, w złoto, y ſrebro, ſtal, cynę &c. w kámienie drogie tákże, iáko: Onixe, granaty, Topazy, rubiny, ſzáfiry, w cukry, y we wſzyſtko obfituie, co może bydź naydrożſzego u nás, ſłoniow, koni, &c. żywi wiele. Oblane Rzeką Menán ktorá ma w ſobie wiele krokodylow niebezpiecznych y wielkich, ták iáko y ziemia węzow niezwyczayney wielkośći o dwoch głowách iedná ná drugiey. Około Málakki znáyduie ſię drzewo iedno zwáne Smutne ktore káżdey nocy wydáie z ſiebie kwiáty, ále iák prętko wſchodzi Słońce ták záraz opádáią ná ziemie, podobne Pomaránczowym, ále w zápáchu y pięknoſci przednieyſze.

Kro-

Kroleſtwo Syamſkie ieſt dziedziczne ále nie po Oycu ná Syná lecz po brácie ná brátá á iezeli nie máſz brátá to ná ſynowcá, abſolutne, y deſpotyczne nád Poddánymi, wyiąwſzy niektore hołduiące Kroleſtwá. Honory tákże nie dziedziczą w Domách y Fámiliách áni dobra. Syamowie ſą Pogánie y wierzą że swiát ieſt nie śmiertelny, duſze nieſmiertelne, ktorych záſługi po śmierci pewne, álbo kára czeká. W Boga záś oſobliwſzego wierzą, ten Bog ma bydź duſzá człowieczá, ktorá wydoſkonáliwſzy ſię z ciała do ciáła przechodząc, y uformowáwſzy ſobie ciáło lekkie przenoſzące ſię w momencie w nayodległeyſze mieyſcá, dopiero dyſponuie rzeczami y odpráwiwſzy ſwoię powinność przez 100. lub 1000. lat y więcey, ciáło ſie to pſuie, á duſzá idzie do Nieba, potym drugi Bog teyże fábryki náſtępuie, y ták dáley. Drudzy piſzą że wierzą w Metempſykozyą, y adoruią 4. elementa, dla czego ktore ſię komu podoba dla życia, y ktore czci, ták ſię káże chować, ieżeli czci ziemię to w ziemi, iezeli Powietrze to ſię obieſic káże ná Powietrzu, ieżeli ogień to ſpálic, iezeli wodę to ſię utopić káże. Xieżá ich brzydzą ſię naywięcey winem, y białemigłowami, koſcioły máią bogáte y pełne Bogow rożnych.

SYAM Miáſto Stołeczne Kroleſtwá położone ná Wyſpie oblánev rzeką Menán, o 15. mil od wpádku Morſkiego, ma miec milę álbo więcey ná około, ma przytym wiele Przedmieſciow obſzernych, kánáły po wſzyſtkich ulicách w Mieſcie ſą, y płynąć ſobie może od domu do domu. Páłac Krolewſki wſpániáły y ufortyfikowány. Pagody álbo koſcioły ich tu ſą bogáte y wſzędzie przyozdobione lánym złotem, przytym Miáſto hándlowne y nápełnione záwſze Chinámi, Japonami, Maurami, Armenami, Portugallami, Francuzami, Anglami, Holendrami.

MALAKKA.

TEn Kráy ieſt nákſztałt Wyſpy zwány u dáwnych Aurea Herſoneſus ciągnie ſię od Kápu Synkápura áż do Iſtmu Tennaſerim, ná wzdłuż ma około 100. mil á w ſzerz 20. 25. y 30. mil. Obfituie w ryże, pieprze, Muſkáty, drzewá Orle, kálámby, dyamenty, złoto ále poſlednie, kámień Wieprzowy doſwiádczony przeciw truciznie y Bezoar, ma y drzewo ná budowánie okrętow, iáko y drzewo ſmutne.

Ten Kray miáł przedtym wielu Krolow, ále teráz tylko dwoch: Ihorſkiego, y Patáńſkiego ktorzy hołduią Syamowi.

IHOR Miáſto Stołeczne Kroleſtwá ſwego Imienia położone nád Kápem Synkápura w sámym końcu Wyſpy. Krol Ihorſki ma bydź mocny, poſtáremu hołduie Syamowi. Miáſto Ihor Portugallowie mu byli zruynowáli R. 1603. wziąwſzy 500. Armat z Miáſta ále ſię teráz wyrepárowáło.

Kroleſtwo to obfituie w owoce wyſmienite: Limonie, Cytryny ktore ſą tey wielkości iák głowá, w pieprz, cynamon, żywi ſtádá bydeł, żubrow, ieleni, dzikow, máłp y ptáſtwá rożnego.

MALAKKA Miáſto Stołeczne całego Páńſtwo, położone przeciw Wyſpie Summatra, y ufortyfikowáne Cyttádellą, Mieſzczánie tuteczni zwáni Malákowie, ſą nayſtáwnieyſi w Indyách kupcy, ſą religii Máchometáńſkiey. To Miáſto y Kroleſtwo dependowáło przedtym od Krolá Ihorſkiego, ále Portugallowie ie odebráli R. 1511. Holendrowie záś Portugállom R. 1541. po Attáku 6. Mieſięcznym, y trzymáią ie do dzis dniá. Są tu y inne Miáſtá, iáko; Pátrán, Patáná, Syngorá, Ligor, máiące dobry Port Tennáſerym nád Golfem Bengálą, Junkálám, Queda, Perá &c.

TUNKING.

KRoleſtwo to grániczy ná Wſchod y ná Pułnoc z Chiną, ná Záchod gory ie dzielą od Brámy, ná Południe z Golfem y Kroleſtwem Cochinchiną, ma bydź ták wielkie iák Fráncya y ták obſzerne, y powietrze ma miec utemperowáne, nie ma pſzenicy áni winá, ále wydáie z ſiebie wiele ryżu, z ktorego y chleb, y trunek do picia robią, y wodkę, przytym w wſzelákie owoce obfituie y Stáda bydeł.

KECIO czyli XECIO Miáſto Stołeczne záſzczycone rezydencyą Krolá ſwego ktory przedtym opłácáł ſię, y hołd ſwoy trzema Statuámi złotemi, y 3. ſrebrnemi Cesárzom Chińſkim co 6. lat, ále od R. 1667. nie dáie tylko zbywá przez ſolenne Poſelſtwo. Kroleſtwo to ieſt dziedziczne, ále Krol kogo chce to może osádzic ná Tronie z Synow ſwoich po śmierci, Krol támeczny nie prezentuie ſię Poddánym ſwoim

tylko w dni ceremoniálne, y ma ná ſwoim mieyſcu Pułkownika Generálnego, ktory adminiſtruie Kroleſtwo.

Białegłowy Tunkingſkie ſą ná Twárzy Koloru oliwkowego, á żeby ſobie czernią ktore máią czernieyſze żęby to te pięknieyſze, ádoruią wſzyſcy Niebo, Słońce, Mieſiąc, y 5. częśći Swiátá, między 4. komputuią ſrednią Metempſykozyą, ále teráz upewniaią Miſſyonárze że Wiára Chrzeſciáńſká tám iuż záſzczepioná y publicznie ią wolno opowiádác z pozwoleniem Krolá.

KOCHINCHINA.

KRoleſtwo to grániczy ná Wſchod z Golfem właſnym, ná Południe z Kiámpą, ná Záchod z Kámboyą, á ná Pułnoc z Tunkingiem, ma mieć około 50. álbo 60. Portow práktykowánych od Chinow y Japonow, ktorzy tam máią fortecę dla bezpieczeńſtwá ich hándlow zwáną Faizo; ma Miáſto Stołeczne Cakcián, y inne Synuwá, Baubon, Badas, y Quehoa &c. Obfituie w złoto, ſrebro, iedwábie, báwełny, cynámony, pieprze, drzewo Orle &c. y w inne żywnośći, Powietrze ma zdrowe z tey przyczyny że w Wrzeſniu, Pázdzierniku y Liſtopádzie znácznie wylewáią Wody od 15. do 15. dni, y trwáią przez 3. dni, przez co ziemia ſię poſila, Powietrze chłodzi y 3. rázy ryż do roku zbieráią. Drzewo tu znáyduie ſię ták ciężkie y wáżne iák żelázo y záżywáią go ná Kotwice.

Krolowie Kochinchinſcy ſą mocni, iednák hołduią Chinom, ſą bálwochwálcy y ich Poddáni, Miſſyonárze tam wiele byli poczęli profitowáć, ále perſekucye odmieniły nádzieię.

KIUMPA Kroleſtwo czyli Tſyompa ze trzech ſtron opáſane Morzem, gdzie indziey záś grániczy z Kámboyą y z Kochinchiną, dependuie od tych obodwoch Kroleſtw, obfituie naywięcey w drzewo Kálambowe, y w inne ſpecyały.

CAMBOYA.

TO Kroleſtwo ieſt położone między Chiumpą, Cochinchiną, Syamem, y Morzem, obláne Rzeką Mekán w zdłuż, ktorá wylewá Wodę ná Ziemię iák Nil dla czego obfituie w wſzelákie żywności, ma własnego Krolá hołduiącego Syamowi.

Vincentius Albus, Vartoman, y Bárboſa piſzą y twierdzą że Máchomet Krol Kámboy, ták ſię był przyzwyczaił do trucizny y do mięſa trutego, że niczym nie żył tylko trucizną, álbo mięſem ſtrutym, y dla tego ták ſię był odmienił w truciznę, że byle byłá upádłá ná iego twárzy lub ręce muchá záráz zdychác muſiałá, co dzień záś inſzą miał nálożnicę bo káżdá ktorey ſię dotknął od iego oddechu umieráć muſiałá.

CHINA.

TA Monárchiá ieſt rządzoná przez Abſolutnego Monárchę intytułuiącego ſię Cesárzem Chińſkim, ktoremu Práwá Chińſkie dáią władzą abſolutną. 1. że rozdáie Wakánſe bez bránia żádney záppłáty áni Podarunku, ále ich odbiera zá naymnieyſzy Exces. 2. Może Podátki ſtánowić kiedy chce, ále ich nigdy nie ſtanowi, bo mu wyſtárczáią bárdzo dobrze regulowáne ná záwſze, á podczás woyny mu też niebezpieczno ſtánowić. 3. może według ſwoiey woli Pokoy czynić, y wypowiedzieć Woynę, y wſzelkie Tráktáty czynić z Pogránicznemi. 4. może deklarować kogo chce Krolem, czyli Cesárzem po ſwoiey śmierci, czyli ſtárſzego, czyli młodſzego Syna, czyli też Cudzoziemca, y może potym tegoż exkludować, ále z wielkiey przyczyny ná co potrzebuie Konſenſu Dworow Pekingſkich. 5. może zmarłym dáwáć tytuły, honory, za ſwietych ich może kázáć czcic, y zá Bogow. 6. może odmienić Chárákter ięzyká, Imię Prowincyi, Miáſt, Familii, y wiele innych rzeczy może zábronic.

Cesárz Chińſki ma 2. Rády Wielkie. 1. Ordynaryina złączona z Miniſtrow wielkich Koronnych zwánych Colaos. 2. Extraordynaryina złączoná z Xiążąt krewnych. Procz tego ieſt 6. Dworow abſolutnych w Pekinie, ktore ſądzą, y ſtrzegą wſzelkich intereſſow publicznych całego Páńſtwá. 1. Dwor zwány Liipou ktory ma oko ná Miniſtrow y Officyáliſtow koronnych zwánych Mandarynow. 2. Dwor Houpou ma wzglad ná pogránicznе intereſa. 3. Lipou ma oko ná záchowánie dáwnych zwyczáiow, obrządzenie Religii, konſerwácyą náuk, kunſztow, y cudzoziemſkich intereſow. 4. Pimpou ma Jurysdykcyą nád Woyſkiem. 5. Himpou ſądzi kryminálne Wyſtępki. 6. Compou ma Inſpekcyą ná Struktury publiczne.

We wſzyſtkich záś Miáſtách pierwſzego rángu ſą poſtánowione tákież Dwory dependuiące od pierwſzych, á w Miáſtách drugiego rángu, y innych poſlednieyſzych ſą poſtánowieni ſędziowie, od tych wſzyſtkich Sentencyi wolná Appellácya do pierwſzych Dworow. Przytym ſą poſtánowieni w Prowincyách Vice-Krolowie, y w Miáſtách Gubernátorowie ktorzy ſię generálnie zowią Mandarynámi y dyſtyngwowáni ſą ná 9. Rángow, wſzyſtkich záś ieſt 13647. y wſzyſcy bydź powinni Doktorami Filozofii, nie rządzą nigdy w tey Prowincyi w ktorey ſą urodzeni, y co 3. lata bywáią odmieniáni, po Funkcyách záś ſkończonych examinuią ich Dwory, y według záſług promowuią ich wyżey, álbo poniżáią álbo prywuią. Ciz Mándarynowie obligowáni ſą co rok ſpráwować ſię z ich defektow, dla czego naznáczáią Dwory Inſpektorow ſekretnych, do wſzyſtkich Prowincyi dla obſerwowánia ich Akcyi. Ná Koniec wſzyſcy Sędziowie y Dwory abſolutne nie mogą Sentencyi ferować Kryminalney bez Approbacyi Cesárſkiey, ktory może ſkaſſować álbo łáſkáwiey kázáć ſkárác iák mu ſię podoba.

Nauki iáko Filozofia Morálna, Matematyká, Medycyna, od dáwnych czáſow kwitną w Chinie, Inwencya prochow do ſtrzelánia, druk, y Kompáſs Magneſowy ſą dawniey w Chinie iák w Europie iáko y inne pryncypalnieyſze inwencye. Mowá Chińſká ieſt naytrudnieyſzá bo naywięcey ma Monoſyllab máiąc w Alfábecie ſwoim 330. liter.

Religia Chińſká ma o ſobie rożne zdánia oſobliwie od Oycá Komesá, ále te ſą potępione w Rzymie, o nich iá milczę, tylko to námieniam z zdánia iego: że ieden ich Krol y Fundator zwány Wouwan trzeciey linii, ſam ſakryfikował ofiáry według dáwnego zwyczaiu. Pobożność záś była ich Krolow táká, że ſami konſerwowáli robáczki iedwábne, z ktorych iedwábiow ſami robili máterye, ná ornámenta Oltárzow, y ná Suknie Xięży, ále potym wprowádzone bałwochwálſtwo ták, że cáły Kráy nápełniony bałwánámi, y máią ná 1000000. Bonzow álbo Xięży ktorych połową ſą żeniáci y máią Patenta y penſye od Cesárzá, á połową nie żeniátych iálmużnikow.

Chinowie máią oſobliwſzy zwyczáy że kiedy cokolwiek záczynáią, wzywáią Sukceſſu od Bałwánow, ieżeli im ſię powiedzie to ich weneruią, ieżeli záś nie, to bluźnią przeciwko nim. Portugallowie kiedy odkryli Chinę, pokázáli drogę Miſſyonarzom do záſzczepienia Wiáry S. y opowiádánia Ewángelii, Pater Comes twierdzi że táki

Su-

Sukceſs tam uczynili, że teraź w Chinie ieſt około 200. Koſciołow lub kaplic y 3. Biſkupow erygowanych w Pekinie, Nankinie, y Mákáonie, kłorych prezentuie Krol Portugalſki.

Chinowie Chronologią ſwoię probuią od 4000. lat, Eſtymę záś wielką maią właſnego Narodu innych poſtponuiąc, ſą pyſzni, wſpániáli, honor ſwoy kochániący, łakomi, lubiezni, ále rzeteſni w ſłowie, handel kochániący, do náuk y ſztuk wſzelakich applikuiący ſię, w ſiłach záś woiennych bárzo ſłábi, dla czego Tatárowie wiele profitowáli w tym Páńſtwie, kiedy ie ſobie zupełnie podbili w oſtátnim wieku y oni teráz panuią w Chinie, ále według Práw dáwnych Chińſkich ſię rządzą.

Monárchia Chinſká ieſt nayobſzernieyſzá y naywſchodnieyſzá w Azyi, Ptolome: uſz ią nazywá Sinarum Regio, Chinowie zaś Tamin, co znáczy Kroleſtwo iáſności. Grániczy ná wſchod y Południe z Oceanem wſchodnim, ná Záchod z Indyami, a ná Pułoc z Tatáryą wielką, od ktorey ią dzieli mur Chińſki wyſtáwiony od Cesárzow támecznych przez 5. lat, przeciw naiázdom Tatárſkim, Szerokość tego muru czyli grubość ieſt ná 12. Sążni, á wyſokość ná 30. ciągnie ſię w zdłuż od wſchodu do Zachodu ná 400. mil dobrych, ták dobrze z cegły murowány że lubo iuż ſtoi 1800. lat á ieſzcze w cáłości ſię znáyduie, przyozdobiony ieſt wieżámi 300. y ſtrzeżone były gránice przeciw Tatárom przy murze przez Milion woyſkowych ludźi, ále teráz że Tatárowie ſą poſłuſzni Cesárzowi Chińſkiemu, iuż nie máſz tey ſtráży, tylko po mieyſcách potrzebuiących oſtrożności.

Kroleſtwo to ieſt ozdobione polami weſołemi, rowninámi, drzewámi zásádzonemi nakſztáłt ogrodow, gory náwet przez prácą Chinow wſzędzie rownáne y pożytek wſzelki przynoſzące, przytym kánáły Ziemię zyzną ſpráwuią, ktoremi ieſt káżda Prowincya obláná, náwet ták akkomodowáne kánáły, że y przez gory płyną ſpoſobem y prácą Chinow wymyſlone, procz tych Kánáłow ieſt ieden kanał wielki od Pekinu áż do Kántonu wſzyſtek kámieniem cioſanym obcębrowány ciągnący ſię ná 200. mil. Przytym wielą rzek oblány ieſt ten kráy, z ktorych pryncypalnieyſze ſą Hoang álbo rzeká Zołta, Kiang álbo Rzeká Niebieſká, y kánton álbo Ta, 1. ſę ciągnie ſię ná 400. w zdłuż, á druga ná 200. mil. Iz tey przyczyny że nie ieſt nigdy pragnąca Ziemia, Kráy ten we wſzyſtkę żywność obfituie nád wſzyſtkie inne w Swiecie, á naywięcey w ryże, pſzenice, owſy, grochy, bobry, y wſzelákie inne zbożá, żywi wielkie Stádá koni, bydła, koz, mułow, &c. Przytym obfituie w wſzelákie owoce iábłka, gruſzki, brzoſkwinie, rozynki, pomaráńcze orzechy, káſztány, gránaty, cytryny, iednym ſłowem wſzyſtko ma co cały Swiat, Oproz záś tych ma oſobliwſze 3. owoce ktorych Europa nie ma.

1. zwány *SUNSU* álbo figa Chińſka, bo ma ſmák figi, ſłodki, y delikatny, koloru żołtego, zda ſię bydź iak iabłko złote. 2. *LICHI* zwany. 3. zwany *LUMYEN*, kore czyli ſuche czyli ſwieże záwſze iednákowy ſmák delikátny máią, Przytym obfituie w Ananas, Gojany, y kokoſy álbo Cocoſ. W Prowincyach Południowych iak w lecie ták w zimie, kwiáty y owoce w ogrodách ſię znáyduią, bo tam zima, iák u nas lato. Ten kráy także obfituie w Drzewá iakoby laſy morwowe, z ktory robáczki iedwábne konſerwuią, y iedwábiow wiele wydaią, iákoż naywięcey tam ieſt mánufaktur iedwábnych, nayprzednieyſzych ktore, ſię w Europie znáyduią, y owſzem więcey ktorych Europa nie zná, przednieyſi Chinowie ſtroią ſię w iedwábne materye, mnieyſzey záś kondycyi zażywaią odzienia báwełnianego, bo tam naywięcey báwełny maią roznych Kolorow, y iáko *Maty* Swiadczy że tam ſukna żádnego nie robią z wełny ktorá tam ieſt bárdzo delikátna, y toż Samo Cornelius twierdzi.

Ten kray ma 3. drzewá podziwienia godne;

1. Drzewo Pieprzowe ták wielkie iák Orzech włoſki, owoc záś iego iák groch koloru ſzárego czerwone żyłki máiący, ten iák ſię doſtoi, zruca łuſzczkę z ſiebie, y wydáie ziárko czárne, ktorego zápáchu nie-podobná długo cierpiec; y owſzem ná ſłońcu go záráz ſuſzą y do potraw záżywáią.

2. Drzewo Łojowe ieſzcze oſobliwſze ieſt ták wyſokie iák wiſnia, wierzchołek okrągłáwy, liſcie ná podobieńſtwo Sercá, kolor żywo czerwony, y iáſny, owoc záś iák orzech ma łupine ná ſobie. ktora ſię otwiera iák Káſztán y wydáie z ſiebie 3. gruná w ktorych ieſt ziárko wewnątrz, á z wierzchu mięſem okryte, ktorego kolor y zápách podobny do łoiu, inſzá záś relacya piſze; że ieſt mięſo to biáłe iáko ſnieg y podobne do łoiu topionego, zbieráią ten owoc ná koncu Grudnia álbo ná początku Stycznia, y ſpuſzczáią go iák łoy, y ſwiece z niego robią, ktore ſą iák woſk biały y zápách piękny máiące, záżywáią go y do lamp.

3. Drze-

3. Drzewo Thé ktore trzebá ſiáć y we 3. láta wypuſzcza z ſiebie liſtki, wyſoko wyráſta, y grubo, ták, że dwie oſoby ledwie go czáſem obiąć mogą, liſcie tego Drzewá zwáne Thé, trzebá zbierać w Márcu, y Kwietniu w ktory czás ieſt zolte y ſokiem nápełnione, zebráne to liſcie trzebá długo trzymáć nád párą wody wrzącey, potym ná rozpálone żelázne deki kłáść, pokąd nie wyſchnie, iák go widziemy y záżywámy w Europie, ták iák Chinowie ktorzy ſą potrzebni wielce tákiego ſpecyálu dla czyſzczenia wody ktorá tám u nich ieſt ſłoná. Procz tych zás Drzew ſą inne oſobliwſze ciekáwoſci w Chinie.

W Gorze zwáney Tyexe bliſko Kienchángu ſą kámienie oſobliwſze, ktore przy ogniu roſtopione wypuſzczáią z ſiebie krople w żelázo ſię obrácáiące álbo przemieniáiące, z tych nayprzednieyſze głownie do Szábel lub ſzpád robią.

W Utkánie Prowincyi Chińſkiey ſą robáczki nákſztáłt pſzczoł, ktore robią Woſk biáły máiący piękny zápách.

W gorách Kiángnán, Junnán, y Honán znáyduią dyamenty, rubiny, hyácynty, ſzáfiry, gránáty, ametyſty, ſzmárágdy, y turkuſy.

Bliſko Miáſtá Hoeicheu naylepſze Thé ſię rodzi.

Niektorzy twierdzą że Chiná ma mieć w ſobie dwieſcie Milionow ludzi.

Cesárz Chińſki ma mieć roczney intráty ſto pięćdzieſiąt Milionow czerwonych złotych.

P. Alexander Rhodenſis opiſuiąc Peking, Nanking, y Hangheu twierdzi, że w káżdym Mieście 1. Rángu ieſt po 4. Miliony ludzi mieſzkáiących, w Chinie záś cáley 250. Milionow ludzi, y przenoſi dwá rázy więcey Europę w ludność.

P. Trigaltus piſze że Cesárz Chińſki ma 114. Krolow hołduiących ſobie.

Chinowie piſzą ſtáwiáiąc ſwoie litery z gory ná doł od práwey ręki do lewey.

P. Martini przyznáie Chinom wynálezienie druku w 50. lát po Národzeniu Páńſkim.

Inwencya prochu do ſtrzelániá u Chinow naypierwſzá od 1700. lát, y nayſkuteczniey ognie artyficyálne reprezentowáć mogą ná Powietrzu.

Naukę Chimiczną od 2000. lat znáią y umieią, ktorą Chinowie ſię chwálą umieć od 4500. lat, y práktykuią dobrze Cyrkulacyą krwi, znáiąc w Człowieku wſzyſtkie pulſy, junktury, żyły, y ſą Doktorowie ſławni, łátwo mogąc rozeznác defekt Człowieká co go dolega.

Chinowie naypierwſzy wynálezli ſpoſob robienia iedwábiow z robáczkow, y Mánufáktury iedwábne. Zá Juſtyniáná Cesárzá dwoch Mnichow Greckich przynieſli do Kánſtántynopola iáiec tychże robáczkow, ktorych wzieli w Káthain. Przedtym font iedwábiu, koſztował font złotá, według záś Lamprydyuſzá y Spárcyana Heliogábálus náypierwſzy ſtroiu záżywáł iedwábnego, co mieli Rzymiánie zá wielką rozrutność, bo przed nim Cesárze zá náybogátſzy ſobie ſtroy mieli kiedy Sukniá byłá iedwábiem oblámowána.

Pogrzeby Chinow ſą bárdzo ciekáwe, bo kiedy umrze Chin záráz dwá ſtoły nágotuią nápełnione licznemi y Páńſkiemi Potráwámi y winem, ieden ſtoł bliſko zmárłego rozciągnionego ná łoſzku, ktorego krewni pozoſtáli iák żywego z ſobą zápráſzáią ieść, drugi ſtoł w Antykámerze przygotowány dla wſzyſtkich náwiedzáiących zmárłego, potym zápráſzáią Bonzow iákoby Xięży ſwoich żeby ſię modlili zá zmárłego, ktorzy przy Modlitwie miáſto ſpiewánia z ſtráſznym ſmutkiem, nárzekániem, y rykiem krzyczą, z temi krewni umáwiáią ſię o czás pogrzebieniá, potym káżą myć, bálſámami námáſzczác, y ubieráć w bogáte Suknie zmárłego, y ták go kłádą do trunny, nákłádſzy przy nim Kleynotow, y káżdy krewny co bogatego wrzuca w trunnę, przytym y ſtráſzne figury kłádą dla poſtráchu złodzieiow, żeby nie okrádli zmárłego, iednym ſłowem wielkie bogáctwá trácą dla zmárłych trupow, bo zwyczáynie trunnien y ſrebrnych y złotych záżywáią, y w nie náyſzácownieyſze Kleynoty kłádą.

O Cesárzách záś ieden Miſſyonárz námienił, że był ná iednym pogrzebie Ceſárzá Chińſkiego, gdzie według zwyczáiu Tatárſkiego ſpálili ná proch ciáło, gdzie záś palą Ciáło, tam naypierwey ſtos wielki robią z ſámego papieru gdzie y ciáło y wſzyſtkie doczeſnoſci, bogactwa nabyte, obicia, garderoby, kamienie lub wſzelkie kleynoty, wraz z ciálem palą, y twierdzi że ſam papier koſztował 70000. Talerow na ſtoſu ułożenie, na palenie tego oſtatniego Ceſárza, á bogáctwá były taxowane ná ſtoſie 40000. Milionow.

Tátárowie záwoiowáwſzy Chinę nic nie odmienieli Práw támecznych ktore záſtali, Edykt tylko wydáli żeby Chinowie po Tatárſku ſię golili, y ſtroili, ktory ták zmieſzał cáłe Páńſtwo że wielu woleli Głowy pozbyc iák brody.

Monárchia Chińſká ma wielką liczbę Miáſt opiſaną przez Miſſyonárzow Jezuitow. P. Comes dyſtyngwuie Miáſtá Chińſkie ná Miáſtá woienne y nie woienne, te záś znowu ná rożne rángi dyſtyngwuie y twierdzi że więcey iák 1000. ieſt Miáſt woiennych pierwſzego Rángu, á drugiego rángu ieſzcze więcey lubo iuż nie ták wielkich ále iednák Gárnizonámi oſadzonych. O niewoiennych záś twierdzi że ich widział 8. większych iák Páryż, Geográfią záś Chińſką probuie, że ſą wſzyſtkie ták wielkie, w pierwſzym rángu ráchuie ich więcey iak 80. w drugim Rángu mnieyſzych ieſt ich 260. w trzecim ieſzcze mnieyſzych ráchuie 1200. nie ráchuiąc niezliczoney kwoty wſiow oſiadłych.

P. Coplet ktory tákże miał bydź 37. rázy w Chinie opiſuie y dyſtyngwuie Miáſtá woienne ná 6. Rángow, ktorych komputuie 2357. y Miáſtá niewoienne tákże ná 6. Rángow, ktorych komputuie 2190. miedzy ktoremi ráchuie wſzyſtkie Miáſtá náleżące do Chiny. Tenże Oyciec opiſuie Kátálog rożnych publicznych ſtruktur nayprwey Moſtow nie ráchuiąc o 7. álbo 8. Arkádách, ktorych ieſt niezliczoná kwotá po Miáſtách y Wſiách tylko naywſpániálſzych ráchuie 331. Wież y Arkow tryumfálnych wyſtáwionych ná pámiątkę Krolow, y wielkich ludzi, ráchuie 1150. dáwnych Kośćiołow wyſtáwionych ná honor Fámilii zácnych 709. Kośćiołow napełnionych Boſzkámi 408. Pálácow Vice-Krolow, Gubernatorow Prowincyi, ſámych naykoſztownieyſzych ráchuie 23167. Mauzoleow wſpániałych 686. przytym Domy bárdzo wſpaniałe, y Architekturą miſterną akkomodowáne ſą w Chinie, oſobliwie Fámilii znácznych, bo ſą wſzyſtkie przyozdobione ogrodámi, fontánnámi, drzewámi, kánárkámi y roznym ptáſtwem napełnionemi. Domy u Chinow powierzchownie ſą malowáne y bielone ná Facyacie, drzwi troie dáwác káżą á weſrednie naywyżſze, Chinowie ſą biegli y doſwiadczeni w Architekturze.

Chiná iáko wyżey opisáná lubo ieſt w Prowincyách ſwoich we wſzyſtko obfituiąca, y Ziemia wſzędzie ſpráwioná dobrze, ále też y w niektorych mieyſcách ieſt nie upráwioná, ná to mieyſce obfituie w drzewá ták ná okręty, iáko y ná budynki, przytym wydáiąca z ſiebie kruſzcze żelázne, ſtálowe, cynowe, żywe ſrebrá, złoto y ſrebro, koło tych dwoch oſtátnich iednák nie prácuią, tylko ludzie po Rzekách między piaſkámi znayduią złoty piaſek, z ktorego nayczyſtſże złoto, przytym wydáią z ſiebie gory, Mágneſy, y inne kámienie proſte ále Aptekárſkie.

Xé źwierze zwyczáyne w Chinie, ták wielkie iák kozieł ktoremu z ſpuchłego żywotá podczás pełni Mieſiącá wybieráią muſkát.

Monarchia Chińſká dzieli ſię ná 15. Prowincyi, z ktorych naymnieyſzá ieſt ták żyżná y bogatá, że mogłaby w Europie Monárchią z ſiebie formowáć.

Prowincye te ciągną ſię wedle ſiebie; ná Pułnoc naypierwey 6. ich, Pekeli, Xantung, Nanking, Cheking, Fokien, y Quantung. Ná Záchod záś nád Tatáryą y Indyą 5. ich, Quangs, Junuan, Suchuen, Xancy, y Xenſy, Srednie záś 4. między niemi Honan, Huguant, Kiangſi y Queicheu.

I. PEKELI.

PRowincya tá grániczy ná Pułnoc z Tátáryą od ktorey ią dzieli Mur ſławny Chińſki. Dzieli ſię ná 8. Ziem z ktorych káżda ma ſwoie Stołeczne Miáſto, procz tych, innych Miáſt liczy 130.

PEKING Miáſto Stołeczne Prowincyi y całego Kroleſtwá, Imię to znáczy: Dwor Pułnocny z przyczyny że Roku 404. Cesárze Chińſcy przenieſli Stolicę z Miáſtá Nunking co znáczyło Dwor Południowy do Pekingu, dla ſtáwienia ſię mocniey przećiw ſiłom y inkurſyom Tátárſkim. To Miáſto ieſt bárdzo mocne, wſpániałe y obſzerne. P. Comes ktory tam był ná Miſſyi opiſuie ie, że ieſt czworográniáſte, wielkość iego pułoſmey mili, káżdą milę o 3000. krokow ráchuiąc, Domy záś ſą o iednym piętrze, ále coby ſię ledwie 10. zmieſciło Europeyczykow to Chinow mieſzká 20. z przyczyny liczby wielkiey ludu. Dzieli ſię ná dwie Czeſci; 1. zowie ſię Miáſto Tátárſkie z przyczyny że w niey Tátárowie oſiedli záwoiowáwſzy Chinow. 2. Miáſto Chinow gdzie ſię Chinowie nowo erygowáli wygnáni od Tátárow. Ulice ſą proſtą linią ciągnące ſię, ſzerokie, y długie ále nie brukowáne, dla czego zimie ſą błotniſte, á w lecie piaſczyſte. Nie ma nic oſobliwego nád Páłác Cesárſki dwoiſtym murem opásány, między temiż murámi ſą Domy Officyerow y Rzemieſlnikow nádwornych, we Srodku záś Páłác wielki, wſpániały, y máiący wiele Apartámentow wſpániałych, ále nie ták regulárnych iáko ſą Europeyſkie.

W Prowincyi tey bliſko Pekingu znayduią ſię gory pełne Kryſztáłu, z ktorego Chi-

Chimiſtowie robią y wybieraią eſſencyą, y ſol, y z tego robią cukier ktory dáią Pácyentom choruiącym ná kámień lub rzerzączkę, tákże Pedagrykom y boleiącym ná głowę.

Roku 1721. 11. Julii w Pekingu dało ſię ſłyſzeć trzęſienie Ziemie ktore wiele domow zruynowáło y publicznych budynkow, Kośćiołow, y wiele Chinow przytłukło y nabiło, y tylko tym nie ſzkodziło co ná rynku lub ogrodách byli, trwáło toż ſámo trzęſienie Ziemi w Prowincyách Chińſkich przez 16. dni álbo 17. 14. Sierpnia było Zaćmienie ſtráſzne ták, że zátrwozyło lud ale bez nieſzczęſcia.

II. XANTUNG.

TA Prowincya ieſt nazyźnieyſzá ná cáłe Páńſtwo y rozdzieloná ná 6. Ziem ktore biorą denominácyą od ſzeſci Miáſt Stołecznych: Jencheu, Tunchang, Chingcheu, Tengcheu, Laicheu, y Cinan. Przytym innych Miáſt liczy 98.

CINAN Miáſto Stołeczne, y ozdobione wielą Páłácow y Mauzoleow Cesárſkich wſpániáłych, y innych wielkich, Krolow Chińſkich. W tey Ziemi ieſt iedná gorá w ktorey wnętrznoſciách znayduią ſię liczne Cele, y Káplice, gdzie wielu Chinow bałwochwálſkich puſtynią odpráwuią.

III. NANKING.

TA Prowincya ieſt obláná naypryncypálnieyſzemi Rzekámi: Hoang, y Chiang, y wielą innych. Dzieli ſię ná 14. Ziem, káżda bierze denominácyą od Miáſtá Stołecznego, oprocz ktorych liczy Miáſt innych 110.

NANKING Miáſto Stołeczne nád Rzeką Kiang, przedtym Stołeczne cáley Chiny, y Stolica Cesárzow, wielkie y ludne.

IV. KEKIANG.

TA Prowincyá ieſt nayznácznieyſzá w Chinie, ták z przyczyny Kráiu obfitoſci, iáko, y z przyczyny hándlow wielkich, ktorych transport ma łatwy przez Kánały. Liczy w ſobie Miáſt, procz Miáſteczek 60. y 11. Stołecznych Miáſt tyluż Ziem zwánych: Hangcheu, Kiáking, Hucheu, Niancheu, Kinpoa, Chiucheu, Xoahing, Ningpo, Taicheu, y Vencheu. Ten Kráy ieſt zágęſzczony Morwowym drzewem, y z tąd naywięcey obfituie w iedwábie, y Mánufaktury iedwábnych materyi tkánych złotem, lub ſrebrem &c.

HANGCHEU pierwſze tey Prowincyi Miáſto, y pod ſwoią Jurysdykcyą 7. Miáſt maiące, nád Rzeką Che, wielkie y wſpániałe, przyozdobione Kánałámi, y Przedmieſciami, y Koſciołámi, w ktorych liczy ſámych Sakryfikátorow 15000. W rynku iednym liczy 300. Arkow tryumfálnych wyſtáwionych ná pamiątkę roznych Pánow zá-ſługi ſwoie maiących. Ma y 4. Wieże z Porcelany robione, ma y Koſcioł ieden Jezuicki wſpaniały, y dwie Káplice ná Przedmieſciách.

P. Martini piſze że w tym Mieſcie ná Konſumpcyą wychodzi 10000. worow ryżu á káżdy wor ná dzień żywic może 100. Oſob, innych żywności nie liczy &c. Tenże Miſſyonárz piſze że w Chinie cáley znáyduie ſię 57. Milionow 91480. Fámilii, nie rácbuie ieſzcze Fámilii Cesárſkiey, Magiſtratur, Sakryfikátorow, y białychgłow y żołnierzy &c.

V. FOKIEN.

TA Prowincyá ieſt gorzyſtá ále zyzná y bogatá w złoto, Drzewo kálembowe, Cukier &c. Liczy w ſobie 48. Miáſt, procz 8. znácznych y wielkich Miáſt, między niemi.

TOCHEU Stołeczne y ma Port dobry &c.

VI. QUANTUNG.

TA Prowincyá ieſt zyzná y ludná, dzieli ſię ná 10. Ziem, zowiących ſię od Miáſt Stołecznych pod ktorych dyſpozycyą ieſt Miáſt pomnieyſzych 73.

QUAN-

QUANGICHEU Miáſto Stołeczne nád Rzeką Ta, wielkie bo ma 4. mile wielkie ná około, ufortyfikowáne y zmocnione dwiema Cyttadellami. Przez rok cáły było w obleżeniu od Tátárow R. 1650. ktorzy go ná koniec dobyli.

NACAO Położone ná Wyſpie Goaxan Miáſto wielkie y hándlowne. Chinowie ie odebráli Portugallom R. 1668. ktorzy iednák máią tam ſwoię fortecę dla bezpieczeńſtwá hándlow. Znayduie ſię tám w tey Prowincyi rodzay roży ktorá dwá rázy ná dzień w kolor ſię mieni ráż fiáłkowy drugi ráż biáły kolor, nie ma żádnego zápáchu y roſnie ná drzewie. Krowy tákże támeczne máią ogony długie, y iákoby fryzowáne, ktorych záżywáią ná Woynę dla znáku żołnierze. Zwierz tákże ieden zwány Hoangejoyu ktory po gorách bydło duſi lecie, á w zimie w Morze wchodzi.

VII. QUANGSI.

TA Prowincya dzieli ſię ná 10. Ziem zwánych od Miáſt Stołecznych, Quellin Stołeczne cáłey Prowincyi, Kingyven, Pinglo, Gucheu, Sincheu, Nanning, Taiping, Suming, Chingan, y Tingcheu. Oſtátnie 5. náleżą do Krolá Tunkingſkiego. Procz tych, Miáſt 78. innych ſię liczy.

W tey Prowincyi naywięcey Porcelány robią, Jan Gonzálwá Mendoza, z rozkázu Hiſzpáńſkiego Peregrynant ciekáwy w Chinách, opiſuie materyą Porcellany táką: Naypierwey ziemia ieſt twárda iák kámień, z ktorey Proch trą delikátny bárdzo, ktory potym ſypią w iezioro iedno dobrze obmurowáne y zámknięte, tá materya iák ſię dobrze zgęſtnie, wypuſzczá z ſiebie ná wierzch iezioro piiánę, ktorą zbieráią y z niey robią nayprzednieyſzą Porcelánę, á z gruntu záś inne ſtatki mniey koſztowne. Przedtym tey Porcelány nie godziło ſię wywozić zá gránicę tylko ſámemu Cesárzowi ſłużyłá y Pánom rádnym &c.

VIII. JUNNAN.

TA Prowincya ma bydź obſzerná w Kráy, y dzieli ſię ná 12. Ziem názywáiących ſię od tyluż Miáſt Stołecznych.

JUNNAN Miáſto Stołeczne Prowincyi cáłey nád Kiandem Rzeką.

CHINCHIAN Miáſto bogate w kobierce, Dywány, y inne Mánufáktury.

IX. SUCHUEN.

TA Prowincya rozdzieloná ná dwie Częſci Rzeką Kiang, ma 8. Miáſt Stołecznych y tylez Ziem, y innych mnieyſzych Miáſteczek 99.

CHINGTU Stołeczne cáłey Prowincyi nád Rzeką Kin, zwáną tákże Damazeą, w ktorey Axamity płoczą.

W tey Prowincyi ieſt Fontanna iedná flux, y reflux máiącá w ſobie, lubo od Morzá odległá ná 100. mil. Ptáſzek ieden zwány Tunghoafung, máiący głowkę czerwoną á piorá rożnego koloru y rodzi ſię z kwiátu zwánego Tunghou, y zyie tylko potey pokiey ten kwiát trwá. Małpy tu ſą wzroſtu człowieczego y podobieńſtwá.

X. XANSY.

TA Prowincya ográniczoná ná Pułnoc Murem Chińſkim, dzieli ſię ná 5. Częſći biorących Imię od Miáſt zwánych: Pingyang, Taytung, Lugun, Fuencheu y Tayven Miáſto Stołeczne cáłey Prowincyi. Ma y innych Miáſt pomnieyſzych 42.

Kráy ten naywięcey zagęſzczony ieſt węglami Kámiennemi, ktorego záżywáią na Opal. Znáyduią ſię tu tákże Studnie ogniſte álbo wybuchy ogniow podziemnych ktore czynią wygodę Chinom do wypálánia gárkow lub dzbánow &c. y ieść bárdzo prędko gotuią przy tym ogniu.

XI. XENSY.

TA Prowincia dzieli ſię ná 8. Ziem biorących Imię od ſwoich Miáſt zwánych Fungejaang, Hánchung, Pingleang, Cungchang, Lyniao, Kingiang, y Sigang Stołeczne

łeczne całey Prowincyi. Przytym liczy ſię Miáſt pomnieyſzych w tym Kráiu 108. y Fortec 19.

HANCHUNG nád Rzeką Han o 25. mil od Sygánu, do kąd ieſt droga ſrodkiem ſamey gory wyrownáná y ná przepáſciách Moſty kámieniem ſtáne z baluſtrádámi żeláznemi, koło tey drogi 300000. ludzi robiło.

XII. HONAN.

TEn Kráy oblány ieſt Rzeką Hoang y obfituie w wſzelákie zbożá y owoce podobne Europeyſkim, Chinowie zowią go Ogrodem uciechy, y ukontentowánia, procz fortec ma Miáſt 100. pomnieyſzych, á wiekſzych 8. zwánych Kaifung, Queita, Changre, Gueihoei, Hoaiching, Honan, Nanianga, y Juninga.

KAIFUNG Miáſto Stołeczne całey Prowincyi obleżone od Tátárow było R. 1641. y ieden mur ná ktorym Rzeka byłá wynieſioná był złomany od nieprzyiaciela zatopiwſzy ludzi 300000. ále iuż teráz náprawiony, záſzczycone to Miáſto, Collegium y Koſciołem Jezuickim.

Changre Miáſto wielkie, bliſko z tąd doſtáią w iedney wodzie ryby oſobliwey podobney Krokodylowi, ktorą iák ułowią krzyczy iák dziecię, tłuſtość záś w niey iák ſię zápáli, ták iey nie łátwo ugaſi, chybá ſpoſobem tamecznym wiádomym.

XIII. HUQUANG.

TA Prowyncya ma bydź naywiękſzá y nayzyznieyſzá w całym Kroleſtwie zwáná ſzpiklerzem Páńſtwá y położoná we Srodku ſámym, obláná Rzeką Xiang, dzielącą ią ná Część Południową y Pułnocną, ma 15. Miáſt wielkich Stołecznych tyluż Ziem, á mnieyſzych Miáſt ma 108. nie ráchuiąc wielu fortec y niezliczonych Wſiow.

UCHANG Miáſto Stołeczne Prowincyi.

XIV. KIANGSI.

TA Prowincya zámyká w ſobie 13. Ziem y tyleż Miáſt Stołecznych y mnieyſzych Miáſt 64. Ma Miáſto Stołeczne Nancháng.

XV. QUEICHEU.

KRáy ten gorzyſty iednák ludny, dzieli ſię ná 8. Częśći y tyleż Miáſt więkſzych á mnieyſzych 75. ma Miáſto Stołeczne całey Prowincyi Queyang.

LEAOTUNG.

TO Páńſtwo dependuie od Chiny, wielkie y obſzerne, grániczy na Pułnoc z Tátáryą Chińſką, ná Południe z Golfem Nanking, ná Wſchod z Koreą, á ná Záchod z Pekinem. Ma Miáſtá znácznieyſze Leyaſung y Ningiven.

Przez ten Kráy Tátárowie weśli do Chiny w ten czás kiedy ią ſobie záwoiowáli.

KOREA.

TO Kroleſtwo grániczy ná Pułnoc z Kroleſtwem Niuche ná Wſchod y Południe z Morzem Wſchodnim ná Záchod z Golfem Nankin. Ma Miáſtá pryncypalnieyſze: Pingan, Kinxan, y Civenlo.

JAPONIA.

PAńſtwo to liczy ſię bydź między naywiękſzemi w Azyi, Ieſt zámknięte w wielu Wyſpách z między ktorych znácznieyſze ſą Niphon, Ximo, álbo Saicok, y Xicoco, álbo Tocoeſi.

Te Wyſpy máią Chinę ná Záchod, Tartaryą y Wyſpę Yedſo ná Pułnoc á z inſzych ſtron Morze. Powietrze máią dość zdrowe, y Kráy lubo gorzyſty ále zyzny, á naybárdziey obfituiący w ięczmiony, ryże, wielogrochy, y owoce, naywięcey záś bogaty w złoto y ſrebro, iáko y w perły czerwone ták ſzácowne iák białe.

Te wſzyſtkie Wyſpy były rządzone przez iednego Daira, ktory był wráz Głową Swieckiego y Duchownego Rządu ále nie máſz nád 186. lát, iák domowe Woyny zburzyły ten Rząd y rozdzieliły Páńſtwo ná 66. Kroleſtw, ktorych Niphon Wyſpa liczyłá 53. Ximo 9. á Xicoco 4. Roku 1550. wznowił ſię ieden Cesárz pod Imieniem Cubo ktory te Kroleſtwá redukował ná Prowincye, nie zoſtáwiwſzy powági inſzey Sukceſſorom Daira tylko Rząd Duchowny do Religii náleżący, y to Páńſtwo rozdzielił ná 7. Prowincyi wielkich, ktorych Wyſpa Niphon zámyká w ſobie 5. 1. Jamaiſtero, 2. Jetſegen, 3. Jetſengo, 4. Quanto, 5. Ochio. Szoſta záś Wyſpá Ximo, á 7. Xicou.

Japonowie ſą rodowici z Chiny, bálwochwálcowie wielcy, adoruią Niebo, Gwiazdy, zwierzęta, Opátrzności Boſkiey nie uznáią, áni nieſmiertelnoſci Duſz, lubo ich Bozowie twierdzą y nauczáią ludzi o piekle. R. 1542. Portugallowie fálami Morſkiemi tam byli zánieſieni, ktorzy ſpodziewáiąc ſię tám profitować wrocili Roku 1549. y dla rozkrzewienia Wiáry S. támże z ſobą ſprowádzili S. Xáwerego, ktory tam wiele profitował w nawroceniu tego Kráiu do Wiáry S. o czym wolno czytáć Hiſtorya zycia iego, iáko był przyznány za Apoſtołá Japonow, y ledwie iuż nie cáłá Japonia była náwroconá, ále złość iednego Holendra podobno Kálwiná, dla przypodchlebienia ſię Cesárzowi Japońſkiemu, czyli przez zázdrość rozkwitłey Wiáry S. wykorzeniłá ią z támtąd, bo ten Zdraycá zmyſliwſzy ſobie niby ználeziony liſt w okręcie Portugálſkim, zámykáiący w ſobie ſpoſob záwoiowánia tey Monárchii przez pomoc Chrześćian, oddał go Cesárzowi, ten bezrozumny, y bezbożny bálwochwálcá záprawdę uwierzył zmyſłoney bayce, y wſzyſtkich wiernych Chrześcian bez excepcyi żádnego, y żádney, wyciąc kázał, co ſię miáło ſłáć ná początku oſtátniego Wieku.

Japonowie ſą wzroſtu y ſtánu wyſokiego, mocni y trwáli, okrutni, źli, woienni, záżywáią przeciw nieprzyiácielowi wſzelkiego oręża ogniſtego, ſzábel, kopiy, ſtrzał, nienáwidzą kłámſtwo, krádzierz, obmowy y przyſięgi, iáko y Cudzoziemcow, y tylko iednym Holendrom pozwalaią hándlować w Páńſtwách ſwoich, y to kiedy okręty ich przychodzą to ich naypierwey dyſarmuią, á potym ſpiſuią wſzyſtko co ieſt w okręcie, y iák iuż nápákuią Holendrowie czym inſzym ná zámián Okręty, dopiero wyiezdzáiącym z Wyſpy oddáią wſzyſtko co ich ieſt, náznáczywſzy im pierwey dzień wyiázdu ich. Spráwiedliwość zupełná w ich rządzie pánuie. W Koſciołách adoruią wiele boſzkow, y máią wiele Mnichow y Mniſzek konſekruiących ſię ich Boſzkom. W Meaco máią iednę Statuą Miedzianą wyzłácaną wyſoką, y w pewne ich ſolenne ſwięta wewnątrz ią illuminuią roſpalonym ogniem, y kiedy płomien záczyną wychodzić przez páſzczękę y inne dziury: y że iuż czerwoná Státua, w ten czás tám wrzucáią niewinne dziecię, ktore w ſtráſznych mękách umierać muſi. Podczas káżdey záś Pełni ofiáruią naypięknieyſze Panny ich bálwánom, ktore częſto Pánieńſtwo ſwoie ofiáruią ſłużącym bálwánom.

YENDO Miáſto Stołeczne tey Monárchii nád Rzeką Tukon wyſtáwione, muſi bydź wielkie, kiedy iedná Ulica ſzeroká ciągnie ſię w zdłuż proſtą linią 2. mili, ozdobione wielą Páłácow Krolikow Japońſkich, Páłác záś Cesárſki ieſt dobrze ufortyfikowány wáłámi y foſami, przytym wſpániały y bogáty, bo w wielu mieyſcách pokryty złotym Dáchem, inſze záś Domy ſą o iednym piętrze z gliny robione y tarcicámi pokryte dla czego ſą podległe częſtey pogorzeli, przy káżdey záś ulicy ſą Magázyny murowáne, gdzie przed ogniem káżdy uchodzi z rzeczámi ſwemi, przytym ſą y warty

ty dyſponowáne, dla zábronienia krádzierzy ná káżdey ulicy. Ma przytym wiele Koſciołow, y w nich licznych boſzkow bálwochwálſkich, z między tych nayprzednieyſzá ma bydź Statua człowieká máiąca głowę pſią, ná koniu o 7. głowách, ſiedzącá, Siodło y Rząd wſzyſtko złote drogiemi Kleynotámi ſadzone, ta Statua ſtoi ná Ołtárzu ſrebrnym.

Golf przytym Mieſcie zwány Yendo ieſt wielki y rozległy ále nie głeboki, bo tylko nie wielkie ſtátki płynąc moga, wydáie z ſiebie ryb wiele oſobliwie Oſtryg.

MEAKO Miáſto położone nád Golfem tegoż Imienia nie ieſt iuż ták ozdobne iák przedtym, z przyczyny przenieſioney Stolicy, wielkie iednák, ludne y hándlowne, rozdzielone na 2. Częśći. 1. nád Golfem ufortyfikowáná Cyttadellą. 2. Fixuma przyozdobiona Páłácem Cesárſkim y rezydencyą Daira.

XIMO Wyſpá Japońſká znáczącá niſki Kráy, á od innych názwáná SAICOCK co znáczy 9. Kroleſtw bo ieſt rozdzieloná ná 9. Kroleſtw máłych, ma Miáſtá znácznieyſze Nangazaki, Bundo, Arima &c.

NANGAZAKI Miáſto wielkie z Portem dobrym położone nád Golfem Ximo, záſzczycone było przedtym Biſkupſtwem pod Jurysdykcyą Arcy-Biſkupa Goy, ále teraz nie cierpi u ſiebie Chrześcian.

BUNGO Stołeczne Kroleſtwa włáſnego ktore y z Krolem włáſnym było iuż Chrześciáńſkie, ále oſtatnia Perſekucya wykorzeniła Wiarę S.

Japonowie záżywáią Charákteru tákiego iák y Chinowie, włoſy ná przodku ucináią nie zoſtawuiąc tylko w tyle y nád uſzámi trochę, ktore w Papier obwiiaią, y ták chodzą, nie ták iák Chinowie ktorzy włoſy wyroſłe zwiiaią ná głowie y iglicą bogatą zákładaią, ále teráz ie ucináć záczęli dla maniery Tátárſkiey. Ci ſami kłániaią ſię proſto ſtoiąc tylko ręce wyciągaiąc, á Japonowie tyłem ſię kłániaią ták, że ledwie nie wſzyſtek tył o ziemię ocieráią, Wąſow nie noſzą, ná weſela y wſzelkie weſołe Akty koloru czarnego, y czerwonego záżywáią, á ná żáłobne Akty białego, ná konia po prawey ſtronie wſiadáią, zęby czárne zá náypieknieyſze máią, kiedy záś witaią ſię z kim to Miáſto czápki boty zdeymuią, wizyty ſiedzący przyimuią, nie ruſzáiąc ſię z mieyſca ná przywitánie, w lecie ciepłe trunki piią, płáſzczow w Domu záżywáią, á ná mieſcie bez płáſzczá, o czym ſwiadczy Noblot.

CEYLAN WYSPA.

TA Wyſpá ieſt między náyznácznieyſzemi ná Oceánie Wſchodnim, dzieli ią od Koromandelu Prowincyi Indyiſkiey Golf Morſki zwany Chilao álbo Manar, położona ieſt między 121. y 123. gráduſem ná w zdłuż, á ná ſzerz między 6. y 10. może mieć ná ſzerz od Záchodu do Wſchodu 25. mil, á od Pułnocy do Południa 70. Powietrze ma bárdzo ciepłe ále wytrzymane, Kráy gorzyſty wſzędzie, y gorámi nápełniony, oſobliwie ku Południowi, w niektorych iednák mieyſcách ma gruntá upráwione y náywięcey obfituie w Owoce, figi, rozynki, gránády, cytryny, pomaráńcze, limonie, cukry, tytonie, cynamony, ryże, pieprz, w gorách znáyduie rubiny, hiacynthy, ſzáfiry, chryzolity, ſzmarágdy, topázy, gránáty, w Morzu perły, ma mieć y złoto w gorách. Zwyczáy záś tu táki był przedtym że kiedy Oycowie wydáli Corki zá mąż to pierwſze Pánieńſtwo ſobie konſekrowáli. Zywi tá Wyſpá bydło, owce, ſłonie, ták Domowe, iáko y dzikie, Węże wielkośći niezwyczáyney.

Wyſpá ta dzieli ſię na 3. Częśći. 1. zwáná Ceylan Holenderſki, ktory w ſobie zámyká wſzyſtkie brzegi Morſkie y Káneland gdzie cynamon ſię rodzi. Wyſpy ták-że pobliżſze Jaffanapatan, Manar, y Calpentin te wſzyſtkie podlegáią Holendrom, ktorzy tam máią pryncypalnieyſze Miáſtá Jaffanapatan, Trinquilemale, Cotiar, Jale, Mature, Pontogalle, Calture, Negombo, Chilao, y Colombo.

Ceylanowie y Indowie názywáią tę Wyſpę Tenariſſim, to ieſt: delicye Ziemſkie, á dáwni názywáli Taprobáná.

Druga Część ieſt ná Południe zwáná Candea máiącá tytuł Kroleſtwá. Trzecia Część ná Pułnoc zwáná Kráy Wanny.

KANDEA Miáſto Stołeczne Kroleſtwá nád Rzeką Trinquemale położone w ſrodku Kráiu. Słowo Candea znáczy Kroleſtwo gorzyſte, iákoż ták ieſt. Robert Knok Kápitan Angielſki będąc przez 20. lát w tym Kráiu wyſzedł R. 1679. y opiſuie to Kroleſtwo że Krol tameczny abſolutnie, y deſpotycznie pánuie, y iák on ták y Poddáni ſą bałwochwálcy, ludzie ſą wzroſtu y ſtánu wielkiego, brzucháci, wſzeteczni, lubieżni, nie-

niewierni, áni żelazá znáią ná Woynę, kármią ſię mlekiem, máſłem, ſerem, y ryżem nágo chodzą, tylko wſtydliwe ſtrony zákrywáią, nápoy ich ieſt Sok z drzewá.

COLOMBO Miáſto Stołeczne części Holenderſkiey y mocno ufortyfikowáne.

MALDYWY WYSPY.

TYch Wyſp ieſt wielká liczbá położoná ná Oceanie Indyiſkim, między 3. y 7. grádusem w ſzerz, á między 107. y 116. w zdłuż. Rozdzielone ſą ná 13. Części zwánych Attolony, ciągnące ſię w zdłuż od Pułnocka Záchodniego do Południa Wſchodniego, Kánáłámi od ſiebie grániczące, káżdá záś Attolona ma w ſobie wielką liczbę Wyſp dzielących ſię Kánáłámi od ſiebie y od nátury uformowánych. Powietrze máią gorące iednák wytrzymane bo roſámi chłodnieiące, co dla Cudzoziemcow to złe Powietrze. Obfituią záś w proſo, Cocoſy, y wſzelákie owoce, korále czárne znáyduią w ſobie.

Tameczni wyſpiárze ſą oliwkowáci, niewielcy y Máchometáni, máią bydź oryginálni z Wyſpy Ceylánu. Máią ſwego Krola, tytułuiącego ſię Krolem 12000. Wyſp intráta iego záwiſłá ná piątym pożytku káżdey rzeczy, y ná Konfiſkácyi okrętow zátopionych. Ma Miáſto Stołeczne gdzie rezyduie tegoż Imienia iák y Wyſpá Mala ná ktorey ieſt fundowáne.

SUNDY WYSPY.

TE Wyſpy niezliczone w ſobie, ſą położone ná Zachodzie Moludzkich, z ktorych naypryncypalnieyſze ſą Sumatra, Java, y Borneo. Ná tych Wyſpách Ptolomeuſz według Sanſona kłádzie Kráy Antropopagow, to ieſt ludzi, ciáło ludzkie iedzących. Kánáł Morſki zwány Sundá dzieli Sumatrę od Jawy.

Obywátele tych Wyſp ſą czárni, dzicy, nágo chodzą, źli, okrutni nie ludzcy ſwoich nieprzyiácioł złápánych iedzą, Máchometánie wráz y bálwochwálcy á ráczey ták iák ich Xiąże káże wierzyc ták wierzą, bo mu ſą poſłuſzni.

SUMATRA Wyſpá większá od innych y Záchodnieyſzá Kánáłem Morſkim oddzieloná od Malakki, ná w zdłuż ciągnie ſię ná 180. mil, ále ná ſzerz nie ma nád 30. Powietrze ma nie zdrowe ále Kráy obfituiący w ryż, proſo, miod, woſk, kánforę, báwełnę, pieprz náyprzednieyſzy nád Indyiſkie, w kruſzce złote, ſtálowe, żelázne, ſiarczyſte gory. Słonie wielkośći oſobliwey, y gory ma ognie wyrzucáiące, wieloryby łowi w Morzu ktore ſię tam znáyduią ták wielkie, że iák ſię położą y odpoczywáią to iák Wyſpy ſię wydáią.

Ta Wyſpá ma kilká Kroleſtw, z między ktorych ſą znácznieyſze Pakinban, Kámper, Menancabo, y Achen, ále wiele pomnieyſzych.

ACHEN Kroleſtwo náyludnieyſze y náyzyznieyſze. Krol Acheńſki trzyma Kroleſtwo Pácem y Pedyr, y często woiuie z Portugállami Maládzkiemi. Obywátele tey Wyſpy ſą wzroſtu wielkiego rownáiącego ſię Olbrzymom, wzroku ſtráſznego y głoſu tubalnego, Domy ſwoie nákrywáią ſkorupámi Morſkiemi.

ACHEM Miáſto Stołeczne máiące Port dobry wſtáwione hándlem y Potencyą ſwego Krolá, fundowáne ná pálách do káżdego Domu po Wſchodách drewniánych wchodzić trzeba, y iedne tylko ma ulicę ále długa.

JAWA Wyſpá położoná ná Południe Wyſpy Borneo á ná Wſchod Sumatry, może mieć w zdłuż około 100. mil, á w ſzerz 15. Powietrze ma ciepłe ále Wiatrámi chłodzone, Kráy obfituiący w pieprz, Cukier, ryż z ktorego chleb robią, gory bogáte w złoto, y miedź, w dyámenty ále náybárdziey ſzmaragdy nayprzednieyſze, brzegi Morſkie w Oſtrygi, komory tam ſą wielkie iák pálec ludziom ſzkodzące. Obywátele támeczni nie wielcy ále ludzcy, iednák ſzálbierze y zli máią bydź, woienni y Piratowie dobrzy, ich potrawá náyſmácznieyſzá ma bydź z kotow, ſzczurow, y z náyſzpetnieyſzego zwierzá. Miáſtá ma pryncypalnieyſze Bantan, Batavia, álbo Jacatra, Materam, Jortam, Panarukan, Paſſervan, Falambuam, Japara, y Tuban, ktore ſą Stołeczne tyluż Kroleſtw hołduiących Krolowi Bantamſkiemu czyli Materámſkiemu, ktory ma bydź náymocnieyſzy nád innych y intytułuiący ſię Cesárzem Jawy.

BANTAM Miáſto Stołeczne Kroleſtwá tegoż Imienia, wielkie, y przyozdobione Pálácem ufortyfikowánym rezydencyonálnym Krolewſkim, położone w mieyſcu weſołym,

ſołym, Port dobry maiącym, naylepſzy nad wſzyſtkie Indyiſkie y bogátym w hándle. Krol Bantámſki ieſt ſkonfederowány z Holendrámi, y ieſt Abſolut, y dziedziczyć mu wolno po zmárłych, w dzieciństwie zoſtáwuiących Sukceſſorow po ſobie, dlá czego częſto Rodzice w oſm lát żenią Dzieci ſwoie. Wyſpiárze záś ſą wſzyſcy Pogánie.

BATAVIA Miáſto budowáne mánierą Europeyſką należy do Holendrow, y pieprzu wiele wydáie ſiebie.

Máterám záſzczycone Stolicą y rezydencyą Ceſarza támecznego.

BORNEO WYSPA położona między Málákką, Sumátrą, Jawą, Celebes, Filippinámi. Ma mieć 300. mil ná około, y powietrze ciepłe, y nie zdrowe, ma wiele Kroleſtw, á náyznacznieyſze Borneo, Bendármaſſyn, Lavá, Succádaná. Obywátele támeczni ſą wſzyſcy Máchometanie y ledwie co znáiomi Europeyczykom. Wydáie z ſiebie náyprzednieyſza Kánforę, bezoár, pieprz, Cynámon, ma mieć w ſobie dyámenty, y złoto.

BORNEO Miáſto Stołeczne położone w ſtronie Pułnocney fundowáne ná pálách, ma port dobry y wygodny, ulice kánałami przyozdobione ktoremi ná łodziách ieżdżą ták, iák w Wenecyi.

FILIPPINY WYSPY.

TE Wyſpy ſą położone ná Południe Chiny, á ná Pułnoc Moludzkich Wyſp. Powietrze máią ciepłe y nie zdrowe, Kráy ich náywięcey obfituie w ryż, y w Pálmy z ktorych robią trunek, y nim ſię dobrze może upić. Hiſzpáni tam przywiezli y zásiáli pſzenicę, ięczmień, proſo, winogrády, y teráż ſię to tám rodzi. Obfituie tákże Kráy w pieprz, Cynámon, ſzáfrán, Cukier, miod, woſk, owoce. Gory w złoto, żelázo. Morze w perły, Láſy we lwy, tygryſy, niedzwiedzie, węże długoſci niezwyczáyney, Rzeki w Krokodyle, brzegi morſkie w Syreny. Między temi wyſpámi náyznácznieyſzych ſię może ználeść 1200. wſzyſtkich záś około 12000. Pryncypálne záś ſą: Mánillá, Mindánáo, Párágoya, Cápul, Mindorá, Pánnajáton, Másbata, Tandaja, Abuyo, Cebu, Negoá, y Matan. Te Wyſpy odkryte ſą R. 1520. przeż ſłáwnego Mágellana zabitego ná wyſpie Cebu. Hiſzpánowie tám założyli Kolonie R. 1546. y trzymáią Mánilę náypryncypálnieyſzą wyſpę, y innych około 40. Znácznieyſze záś tám ſą Kolonie Hiſzpáńſkie: Mahilla, Cárcere, y Nová Segowia, á náyznácznieyſze Miáſto JEZU ná Wyſpie Cebu. Páragoia záś Mindánao y innych wiele poddáne ſą właſnym Krolom a głownym nieprzyiáciołom Hiſzpáńſkim.

Filippinowie ſą, wſzyſcy bálwochwálcy, wyiąwſzy niektorych náwroconych ná wiárę S. przez Hiſzpánow.

MANILA WYSPA ma około 50. mil dobrych w ſzerz y zárowno w zdłuż, obfituie w pſzenice, ryż, owoce wſzelkie, y beſtye drápieżne, á náywięcey w Krokodyle nie bezpieczne.

Mánila Miáſto Stołeczne nád Golfem ſwego Imienia, mieſzkáne przez Hiſzpánow y Chinow, ma dwá Kláſztory, ieden Jezuicki, á drugi Dominikáńſki, ma y Arcybiſkupa ſwego, ktory ieſt Vicekrolem Filippinow y prezyduie ná wielkiey Rádzie, inſze Miáſta ma tá wyſpa, Lucon, Cágajon, álbo Nová Segoviá, Porto mandáto, y Cárceres.

TANDAYA WYSPA u Sánſona zwána Achán y náypierwſza odkrytá przeż Hiſzpánow ktorym ieſt poddána.

MINDANAO WYSPA tylko kánałem morſkim oddzielona od pierwſzych dwoch, ma Miáſto Stołeczne tegoż Imieniá wielkie y ufortyfikowáne máiące Port dobry záſzczycone rezydencyą Krolá właſnego.

Inne Wyſpy, S. Ján, y Kánola dependuią od ſwoich Krolow, y więcey ich.

MOLUKKI WYSPY.

TYch Wyſp ieſt liczba wielká ná Morzu wſchodnim ná Południe Filippinow, dzielą ſię ná wielkie y máłe. Obywátele támeczni mieſzkáiący we środku Wyſp ſą Pogánie, nád brzegámi záś Morſkiemi ſą częſcią Máchometanie częſcią Chrześciánie náwroceni.

Wyſpy mnieyſze zámykáią w ſobie znácznieyſzych 5. Ternáta, Tidorá Motir, Máchián, y Báchián, ſą oddálone od ſiebie y nie wielkie, náywiękſza z nich nie może mieć nád 8. mil á náymnieyſzá nád 5. dependuią od Krolá Ternáty, Tydorá záś ma właſnego

Krola. Holendrowie tu máią wiele Fortec ſwoich y hándluią naywięcey gozdzikámi, cynamonem, muſkádami. Gozdzikow náywięcey te Wyſpy wydáią ktore co 7. lat tylko zbieráia támeczni.

WYSPY WIĘKSZE ſą niezliczone bo ſam ieden Krol Ternaty trzyma ich przeſzło 60. náyznácznieyſze ſą Celebes, Gilolo, Ziemia Papous, Amboiny, Ceram, Banda, Timora, y Flory.

Wyſpá Ternata ma gorę iedną ktorá 20. Márca R. 1673. tákie płomienie wyrzucáła że człowiek ieden drugiego widziec nie mogł przed piaſkiem y ordynatyinie ta gorá ma wyrzucáć te ognie podczáś káżdego Æquinoctium álbo zrownánia ſię dnia z nocą.

CELEBES WYSPA położoná ieſt między Borneo, y Moluckiemi Wyſpami, może mieć 80. mil od Południa do Pułnocy, á w ſzerz 40. Powietrze ma ciepłe ále zdrowſze od innych. Kray obfituie w ryże, palmy, cocos, figi Indyiſkie, aromata rożne, Anglowie y Holendrowie tu náywięcey hándluią. Obywátele tey Wyſpy ſą wſzyſcy Máchometánie. Ma Miáſto Stołeczne tegoż Imienia w ſtronie Záchodniey położone. KAP ſławny CELEBES ieſt ná tey Wyſpie, ciągnący ſię ná 30. mil w Morze przeciw Wyſpie Mindanao y Gilolo, przez Kap ſię ma rozumieć Gorá álbo Skáła kończyta, wierzchołek ſwoy ciągnąca áż ná Morze.

GILOLO WYSPA.

TA Wyſpá od Ziemi Papus tylko Kánáłem oddzielona, máiąca ná około przeſzło 200. mil, ále nie okrągła. Powietrze ma gorące, ále Kráy obfituiący w ryż, y gozdziki. Krol tameczny większą część Wyſpy trzyma, bo Krolowie Ternaty, y Loloda máią tákże ſwoię część; iáko y Holendrowie, y Hiſzpani máią ſwoie Fortece.

Ta Wyſpá ma drzewa wiele zwánego Sagus, z ktorego owocu Obywátele támeczni Chleb robią y wino, że ſkorki záś nici przędą z ktorych materye przednie robią. W brzegách záś Morſkich poławiaią ſię pewne ryby, ktorych mięſo ma ſmak cielęcy.

GILOLO Miáſto Stołeczne tey Wyſpy.

LATRONES WYSPY.

TE Wyſpy ſą położone ná Morzu álbo Oceanie Wſchodnim między 8. y 20. gráduſem ſzerokośći Pułnocney. Názwáne ſą Latrones iákoby rozboynicze bo ták ieſt w ſamey rzeczy, że tameczni Obywatele ſą wielcy złodzieie y rozboynicy. Hiſzpáni názwáli te Wyſpy Maryą Anną ná honor Maryi Anny Auſtryackiey, Krolowy Hiſzpáńſkiey y máią tu ſwoie poſtánowienie dla wygodzenia ſwoiey náwigacyi do Peruwii Amerykáńſkiey.

AFRYKA.

TA Część Swiátá náypierwey była podległa rożnym Rządom Xiążąt przed Potopem od Sukceſſorow Kaimá idących, á po Potopie doſtáłá ſię Chámowi Trzeciemu Synowi Noego y poſzłá ná podział Sukceſſorom iego, potym Rzeczpoſpolita Kartageńſka wſławiła była Afrykę Potencyą, Siłami y bogáctwámi ſwemi, ták iáko y Krolowie Numidyiſcy, ktorych Rzymianie zawoiowáli y Kartaginę znieśli poſtánowiwſzy w Afryce Gubernatorow, ktorá Cesárzom Rzymſkim hołdowała áż do V. Wieku. Genſeryk Krol Wandálow uproſzony ná ſukkurs Grafa Bonifacego przeniosł ſię z Hiſzpanii do Afryki R. 427. zá Walentyniana III. Cesárzá y odebrał Kartaginę poſtanowiwſzy Kroleſtwo Wandálſkie. Huneryk ſyn po nim, Katamund, y Trazamund brácia Huneryka potym panowáli, Hilderyk ſyn Huneryka náſtąpił ktorego detronizował Gilimer R. 531. á w krotce Cesárz Juſtynian poſłał do Afryki Bellizáryuſzá ktory odebrał Kartaginę y wziął w niewolą Gilimera R. 534. zátráciwſzy Kroleſtwo Wandálſkie, y ták Afryka wrociłá ſię pod rząd Cesárzow Rzymſkich, ktorzy ią rozdielili ná 7. Prowincyi. W VII. Wieku Arábowie Máchometanie Afrykę naſzli. R. 647. Prefekta Grzegorzá zbili, y trybut ná Afrykę włożyli. Odman Kálif poſłał do Afryki woyſká 80000. ktorzy tam okrutne wiolencye popełnili. R. 697. Ciż Pogánie wygnali z Afryki Janá Patrycego, y ták tá Część Swiátá doſtáłá ſię pod rząd Máchomentáńſku ktorzy ſię tam trzymali przez IX. Wiekow, y z tamtąd náiázdy czynili do Europy. Teráz Afryká ieſt poddáná rożnym Xiążętom, o czym wolno czytáć oſobno pod káżdym Páńſtwem.

Afryka liczy ſię bydź trzecią częściąSwiátá przywiązáná do Azyi Iſtmem-Zues, ktory dzieli morze czerwone od Medyterránu. Imię Aryki ma mieć od pewnego Azera przyiaciela Herkuleſá, á według innych, od Ifryka Arábſkiego Krolá, ktory Afryką rządził, Feſtus záś twierdzi że to Imie ieſt Greckie znáczące ciepła wielkie w tym Kráiu. z przyczyny ſytuacyi iego między dwiema Tropikámi.

Afryka wielu godnych ludzi Oyczyzną ſię bydź liczy iáko; S. Tertuliana, S. Cypryana, S. Auguſtyna, S. Fulgencyuſza Opátá Millewitáńſkiego, Minucyuſa Felixa, Fakunda, Annibala ſławnego Wodzá, dla czego od Wirgiliuſza názwáná *Dives Triumphis.*

Afryka grániczy ná Pułnoc z Medyterranem, ná Wſchod z Morzem Czerwonym y Iſtmem Zues, ná Południe z Etyopſkim, á ná Záchod z Atlantycznym Morzem Ma mieć w około mil przeſzło 2500. w zdłuż 700. á w ſzerz 800. Horácyuſz názywá tę Ziemię *Terra domibus negata* bo ten Kráy był nie ludny, puſty, y nie zyzny, ále dziś według Portugallow y innych Peregrynántow ma bydź Kráy zyzny wewnątrz, y powierzchownie, y owſzem większá Część Afryki ſtokrotny pożytek przynoſi Goſpodárzom bo przeź rok dwá y 3. rázy żniwá odpráwuią, ile że tam dwie zimy co rok, iedná podczás æquinoctium Wioſny, drugá w ieſieni, y te zimy ſą fundowáne ná uſtáwicznych deſzczách poſilaiących znácznie Ziemię y zyzną ią czyniących, przy tym roſy uſtáwiczne nocne, mgły, wiatry czyſzczą Powietrze y chłodzą gorącá tameczne. Gory obfituią w Sol biała y czerwoną, Ginea y Sofala wydáią z ſiebie złotá wiele, dla czego pierwſzá ma tytuł Częſci złotey, á drugá zowie ſię Ophir, gdzie Krol Salomon Złota náywięcey wziął ná Koſcioł ſławny Jerozolimſki.

Afryka ma 4. Religie: Pogáńſká náyobſzernieyſzá, Máchometáńſká obſzerná, Chrześciáńſká bárdzo ſzczupłá, y Zydowſká ſię znáyduie. Są tákże ludzie bez Boga y bez Wiáry.

Afrykánowie generálnie ſą mocni, ále beſtyálſcy y Proſtácy, w ſcyencyách żádnych áni Kunſztách nie ſą biegli, nie woienni wyiąwſzy pogránicznych medyterráńſkich z przyczyny bliſkiey Europy, ſą zli, nie wierni, okrutni, nieſtateczni, y ták odmiennieyſi od dáwnych Auguſtynow, y Annibálow. Dawni tylko niektore

ści Afryki wiedzieli, Bárbáryą, Numidyą, Suarę, Egipt, Nubią y wyżſzą Etyopią o inſzych niewiedzieli rozumieiąc że ſą kráie puſte, z przyczyny ciepła nie znoſnego.

Afryka dzieli ſię ná dwie czeſci Generálne, Záchodnią y Wſchodnią.

Záchodnia zámyká w ſobie Libią dáwną, dzieli ſię ná 5. Páńſtw, Bárbáryą Biledulgervd, Suarę, Nigrytyą, y Gwineą.

Wſchodniá Zámyká w ſobie Egipt, y Etyopią. Inni ią dzielą ná 10. Częſci Egipt, Abex, Ayan, Zangvebar, Caffry, Congo, Nubią, Abiſſynią, Monoemugi, y Monomotapan.

Wyſpy pryncypalne Afrykáńſkie ſą, Malta ná Medyterránie, Azores, Kánáry, Maderá, Káp zielony na Oceanie Atlantycznym, S. Tomáſz, y Madagaſkar ná morzu Etyopſkim. Chrześcianie Europeyſcy te wſzyſtkie wyſpy trzymáią wyiąwſzy Madagaſcár, y Miáſtá, lub Fortece nad Morzem trzymaią także w Afryce, Cesárz Turecki ieſt Pánem Egiptu, y częſci Bárbáryi, y Abexu. Gory Afrykáńſkie ſą Sierra Liona w Gwinei, y Atlas w Bárbáryi y w Biledulgerydzie. Afryka żywi wielbłądy, ſłonie, tygryſy, Lwy, Krokodyle, ryſie, iednorożce, ſmoki, bázyliſzki, ktore zpoyzrzeniem káżdego zábiiaią, y węże wielkie, przeciw iednemu wężowi Hiſtorya Rzymſká námienia Attilius Regulus Woyſko ſprowádził, ktorego długość miáłá bydź ná 120. krokow Geometrycznych, procz ták wielu zwierzow náyokrutnieyſzych y náyzaiádliwſzych Afryka wydáie z ſiebie Stádá Koni, ſłonie, małpy y kozy dzikie. Przytym Monſtra wielkie wydáią z niey ſuſze tameczne, iáko Aryſtoteles tę przyczynę twierdzi, y dla tego ieſt o Afryce przyſłowie: *Quid novi fert Affrica.*

Rzeki pryncypálnieyſze Afryka ma w ſobie, Nil, y Niger. Nil początek ſwoy bierze od 12. fontánn z między gor Abiſſyńſkich, y wpáda w Medyterrán przez 7. wpádkow rozdzielonych ná wiele rzek, ktore formuią tryanguł zwány, Delta Egipſka. Niger záczyná ſię od ieziora tegoż Imienia w Etyopii, y obláwſzy Gwineą wpádá w Ocean Atlantyczny ſzeſcią odnogámi zwánemi Rio grande, Rio S. Domingo, Rio Caſamanca, Rio dos oſtros, Rio Gambia, y Rio Senega.

BARBARYA.

TO Páńſtwo zwáne u dáwnych *Libia Citerior* położone w Powietrzu zdrowym między 27. y 35. gráduſem ſzerokości Pułnocney, á 9. y 60. długoſci, Zimna nie cierpi tylko w gorách Atlaſowych, ciepło też wytrzymane. Kray ma we wſzyſtko obfituiący ták iak Hiſzpánia, Włochy, Francya &c. y máią tam bydź większe frukta iák Włoſkie, przytym obfituie w ryż, báwełnę, wielogroch, daktyle. Zywi wſzelákie bydło iák Europa nadewſzyſtko konie ſłáwne Bárbáryiſkie. Przytym hándluie mánufakturámi płocien, báwełnic, owocámi ſuſzonemi, figami, rozynkámi, dáktylami, koralami, papugámi &c. &c. &c.

BARBARYA ieſt doſyć ludná w rożne Národy, Arábow, Turkow, Afrykánow, wſzyſtkich Máchometánow máiących wiele żon. Bárbárowie ſą zli mſzczący ſię, łakomi, y nieſłowni iednák nie bluźnią przeciwko Bogu Stworzycielowi, ich żony nigdy nie mowią z żádnym człowiekiem y záwſze ſię zákrywáią.

Cały ten Kráy był przedtym rządzony od Rzymian, Alanow, Wándálow, Arábow, Sarácenow, Turkow, teráz záś podzielony ieſt ná 6. Kroleſtw ciągnących ſię od wſchodu do Záchodu, Barca, Tripolis, Tunis, Alger, Fes y Marok. Te wſzyſtkie ſą nád Morzem medyterráńſkim tylko Marok nád Atlantycznym.

BARKA.

TO Kroleſtwo zwáne przedtym Libia Właſná, rozdzieloná była ná 3. Części 1. Libia Powierzchowna grániczącá z Egiptem. 2. Cyrenaiká grániczącá z Syryą Wielką. 3. Mamaryka álbo wewnętrzna. Teráz Dzieli ſię ná 2. Części zwáne: 1. Kroleſtwo Barká, 2. Puſta Barká. Záchodniá tych czeſci ſtroná ieſt zyznieyſzá od Wſchodniey z przyczyny wielu rzek oblewaiących ią oſobliwie nád Golfem Sydrą gdzie przedtym była Pentapolis álbo 5. Miáſt u dáwnych.

Kroleſtwo to ieſt wcale pod władzą Cesárzá Tureckiego, ktory tam trzyma Sandziák dependuiący od Báſzy Trypolſkiego.

BARKA Miáſto Stołeczne y dáwne, ſtolica Sandziakátu.

BER-

BERNICH Miáſto Morſkie nazwáne od Berenicy żony Ptolomeuſza III. Krola, inne ma Miáſtá Cajoran. &c.

PUSTA BARKA ieſt obſzernieyſzá iák Kroleſtwo, ále też niema nic tylko pola piaſczyſte, gdzie Wiátr może w nich zatopić, czyli zaſypáć naywiękſze furmáńſkie wozy.

TOLOMETA Miáſto zwáne Ptolometa u dawnych nád Golfem Sydrą, ma Port dobry y przedtym miało Biſkupa, inne Miáſtá portowe ma Taocharę, Bonandreą, u dawnych Appollonią, Nauſtatmus przedtym Biſkupie, Alberton &c.

CAIROAN u dawnych zwáne Cyrena o 5. mil od Morza położone, wſławione Oyczyzną Aryſtyppa Dyſcypuła Sokrateſa, y corki iego Arety Profeſſorki Filozoficzney po śmierci Oyca ſwego, tákże Oyczyzną Kalimácha y innych Filozofow ſekty przyznaiącey tylko w Człowieku dwie paſſye: Boleść, y Uciechę.

TRIPOLIS.

KRoleſtwo to ciągnie ſię od Golfu Sydry álbo Sirtis Major, áż do Kapu Sirtis Minor.

TRIPOLIS Miaſto ſtołeczne Kroleſtwá, á ráczey Rzeczypoſpolitey, wielkie y wſławione Pirátámi ſławnemi, ma Port dobry y Cyttadellę, przedtym dependowáło od Kroleſtwa Tunis. Karol V. Cesárz iák ie był odebrał R. 1510. ták tam lokował Káwalerow Rodyiſkich R. 1528. ktorych Turcy wypędzili R. 1551. teraz rządzi ſię pod władzą Rzeczypoſpolitey, ktorey Głową ieſt DEY iednák pod protekcyą Cesárzá Tureckiego. Bierze Imię Swoie to Miáſto od 3. Miáſt złączonych, á u Sanſona Zwáne OEA.

CAPES nie wielkie Miáſto przedtym Biſkupie, ma Port dobry y fortecę nád Morzem, obláne rzeką Capes w ktorey woda ieſt ciepła y ſłoná, ma y inne Miáſtá Portowe Zoara, Elkamma, Sarmana y Subeico.

TUNIS.

TO Kroleſtwo ieſt położone między Golfem Capes, y Algerem, ma w zdłuż około 40. a w ſzerz 45. mil, Zamyka w ſobie dawną Afrykę y ſtarą Numidyą.

TUNIS Miaſto Stołeczne nad Golfem Guletą, obronione mocno Cyttadellą na ſkale, napełnione Maurami, Turkami, Zydami, y Niewolnikami Chrześciańſkiemi, handlowne, przez Wenetow, y Genuenczykow praktykowane, ále bezbożnie wſławione Piratami, álbo rozboynikami Morſkiemi, S. Ludwik IX. Krol Francuſki umarł powietrzem podczás attaku tego Miáſta R. 1270. Karol V. Ceſarz go dobył R. 1535. Turcy ie odebráli R. 1570. y teraz rządzi ſię Rzecząpoſpolitą pod Komendą Wielkiey Rady, y Xiążęcia álbo Deya ſwego ktory bywa obierany, iednák ieſt pod protekcyą Porty Ottomańſkiey ktora tam trzyma Baſzę ſwego z nie wielką prerogatywą. To Miáſto ieſt fundowane na ruinach dawney Kartaginy walczącey z Rzecząpoſpolitą Rzymſką od ktorey była zawoiowana.

GULETTA Forteca znaczna broniąca przyſtępu do Kroleſtwa Tunis z Portem dobrym, Karol V. ią odebrał R. 1535. á Turcy wydarli R. 1574.

BISERTA dawna Uttyka gdzie ſię Katon zabił zwyciężywſzy Scypiona, Miáſto mocne y ludne oſobliwie w Piratow.

KAIROAN Miáſto fundowane przeź Machometanow R. 652. wſławione Akademią wſpaniałą y w Meczecie Mauzoleámi dawnych Tunińſkich Krolow.

ELMADIA nád Golfem Capes w koło morzem oblane, mocno ufortyfikowane, Karol V. ie był odebrał, ále przeź Maurow. prędko wydarte.

SUSA ma Port dobry y cyttadellą ufortyfikowane.

PANTALAREA Wyſpa bliſko Suzy między Maltą y Tunis, Kray má ſuchy y płonny, tylko w niektorych mieyſcach obfituiący w ziołá, báwełnę, kápáry, Anyż, figi, melony, y wina dobre, wydaie z ſiebie iedno drzewo fruktyfikuiące owoc okrągły ſczerwony, ktory iák ſię doſtoi ieſt czarny, z niego oliwę robią dobrą do iedzenia y do ámp, zowie ſię u Maurow Vers á u Sycyliánow Steinca, białegłowy ſmáruią ſobie tą oliwą włoſy żeby roſły y kolor miały pięknieyſzy, tá wyſpá koni nie zywi tylko bydło, należy do Sycylii. Obywatele iey ſą Katolicy wſzyſcy, pływaią dobrze, w ięzyku y ſtroiu Maurow naſladuią.

ALGER.

TO Kroleſtwo ieſt położone nad Medyterranem między Tunis y Fez, ciągnie ſię w zdłuż ná 150. mil, á w ſzerz ná 40. Kray má gorzyſty ále obfituiący w wſzelkie zbozá y leguminá, y owoce wyſmienite, w paſtwiſka, zimy niezná, láto tez nie zbytnie przykre. Obláne rzekámi Tenes, Seſtis, Mina, Miron, y ſefaia.

To Páńſtwo ieſt pod Protekcyą Cesárzá Tureckiego y rządzi ſię na formę Rzeczypoſpolitey, wſzyſtká záś władzá záwiſła ná Rádzie wielkiey gdzie ſami Officyerowie Carſcy záſiádaią, á prezyduie Aga Janczárſki, dla tego woiennym trybem ſię rządzi ta Rzeczpoſpolitá. Páńſtwo to zámyká w ſobie dawną Numidyą, y Maurytanią Cezáryiſką, ná Południe grániczy z gorą Atlás. Dzieli ſię ná 5. Prowincyi lub Kroleſtw 1. Alger we Srodku, 2. Bugia ná Wſchod, 3. Conſtantina Wſchodnieyſza 4. Teneza Záchodnia, 5. Tremiſen álbo Telenſin Záchodnieyſzá.

ALGER Miáſto Stołeczne Páńſtwá ſwego, położone nád Medyterránem, ná formę Amfiteátru, z kąd má wielką ozdobę, pięknie murowáne, bogate, y ludne bo liczy ná 100000. ludzi, rozdzielonych ná 3. Rangi. 1. ieſt złozony z 12000. Zołnierzy wſzyſtkich Chrzeſcian Renegátow, 2. złożony z 40000. Niewolnikow Europeyſkich. 3. z Maurow, Turkow, y Zydow, ufortyfikowáne mocno y Cytrádellą obronione, má Port dobry ále bárdziey ſłuzący ich rozboyniczym Okrętom, iák kupieckim, bo Algerowie ſą náyſławnieyſi Piratowie y rozboyſtwem ſię tylko morſkim bogacą. To Miáſto przedtym miało ſwego Biſkupa Suffragana Cezáryiſkiego zwane od dáwnych Ruſucurum, Ruſcurium, y Ruſuccore.

BUGIA Stołeczne ſwoiey Prowincyi nád Morzem położone, czyli Golfem tegoż Imienia nád rzeką Guadalkibis ufortyfikowáne Zámkiem y Port ma dobry, przedtym Biſkupie pod Imieniem Salda. Inne Miáſtá má; Gigery, Diſtefe, Necaus, Meſila, y Labes, to oſtatnie má własnego Krola hołduiącego Algerowi.

CONSTANTYNA Stołeczne Miáſto Prowincyi ſwoiey, położone między gorami nád Rzeką Suffegmar, handlowne, wielkie, y bogate, z przyczyny handlow praktykowánych z Nigrytami, y Biledulgerydem, ufortyfikowane y Zámkiem zmocnione przyozdobione Arkiem tryumfálnym dáwnym, y ulicą w ſkále wyrźnietą od Miáſtá aż do rzeki, y wodámi cieplemi dlá zdrowiá ludzkiego.

Kroleſtwo Konſtántyńſkie ieſt dáwná Numidyá, dependuie teráz od Algeru, má Miáſtá znácznieyſze: Sukaikada, Colla, Stoka, Tabarka, Bliſko tego oſtátniego Miáſta máią Fráncuzi ſwoię Fortecę zwáną Baſtyon de Fránce, y drugą Genueńczykowie, ktorzy tam przy brzegách ſwoich znayduią Korále.

TEBESSA nad rzeką Mágrádát Miáſteczko puſte, przedtym miáło ſwego Biſkupá Suffragana Kártáginſkiego.

BONNA nad Morzem má Port dobry nie wielkie y nie ludne Miaſto, ále obronione mocną cyttadellą. Bliſko tego Miáſtá ſą znáki dáwnego Hipponu gdzie S. Auguſtyn był Biſkupem, ktore zruynował Kálif Odmán R. 651. y tylko znáki ſą ruin koſciołá y Páłácu. Genueńczykowie tu Korál łowią ſtronámi w Golfie Bońſkim.

TOGASTA wſławioná urodzeniem S. Auguſtyna.

TELESSYN dawne Tymicy Stoleczne Kroleſtwá Teleſſyńſkiego nád Rzeką Tewſis, miáło ſwego Biſkupa. Przedtym to Miaſto było náylepſze w Afryce, ále dziś iák y drugie pod władzą Algerczykow.

MARSALQUIBIR y ORAN ſą pod władzą Krolow Hiſzpáńſkich z Portámi dobremi, o te Miáſtá częſto z Maurami Hiſzpani maią zábáwy woienne.

FEZYA álbo FESSA.

TO Kroleſtwo zamyká w ſobie dáwną Máurytánią Tyngitańſką zwáną od Miáſtá Tyngiá á dzis Tánger Kráy má gorzyſty ále náyobfitſzy ná całą Barbaryą w cytryny, pomáráncze, dáktyle, migdáły, oliwy, figi, rozynki, Cukry, miody, lny, báwełnę, groch, pſzenice, &c. Zywi Wielbłądy, bydło, ſkopy, y konie bárdzo ſzácowne, Lwy przytym iedne záiádłe, á drugie boiázliwe że łádá Kobiety ſię boią idącey z kijem. To Páńſtwo w zdłuż ciągnie ſię ná 60. mil, á w ſzerz ná 40. Dzieli ie od Algeru rzeká Mulwiá ná wſchod, ná Południe záś Ommirábi dzieli ie od Mároku. Obláne rzekámi Mulwią, Nokorem, Subą, Burágrágiem, y Ommirábi.

Kro-

Kroleſtwo Fez y Marok ſą záwoiowáne od Krolá Talifeta ktory ſię intytułuie bydź Cesárzem Afryki, Krolem Fez y Márockim, y Talifeckim, Pánem Gago, Dary, Gwinei, y Kerifu. Dzieli ſię Fez ná 7. Prowincyi. 1. Fez, 2. Azgart, 3. Temeſno, Te ſą nád Oceanem, 4. Hásbat nád Kánałem, 5. Eryf, 6. Garet nád Medyterranem, 7. Chaus.

FEZ Miáſto u dáwnych zwáne VOLUBILIS teráz záś Stołeczne nád Rzeką Fez, ná gorze położone, wielkie, y piękne, tylko w ulicách ciaſne, hándlowne, ma ſwoię Akádemią gdzie iezyká Arábſkiego uczą.

MINQUENES Miáſteczko nie wielkie, ále ludne bo liczy w ſobie 60000. mieſzkáiących, záſzczycone rezydencyą Muli Izmaela Krola Marockiego, y urodzeniem w Páłácu ták wielkim iák Miáſto.

SALE nád Morzem ufortyfikowáne rządzi ſię Rzecząpoſpolitą pod Protekcyą Krolow Marockich, ále záſzpecone Piratami álbo wielkiemi rozboynikámi.

CEUTA nád Kánałem Morſkim zwánym Gibraltar, ma Port dobry bliſko gory z ktorey wyroſłe ſą 7. wierzchow ſkáliſtych zwánych 7. Braci, zkąd názwáne Miáſto, náleży do Hiſzpánow ták iáko y Cyttadella, Penon, y Veles. Miáſto to ieſt dobrze ufortyfikowáne, ma ſwego Biſkupa Suffragana Lizbońſkiego.

TETUAN o mile od Medyterranu záſzpecone Pirateryami, Kupcy Chrześciáńſcy tu konſerwuią Szpital dla niewolnikow, y dwoch Reformátow.

LARACHA nád Rzeką tegoż Imienia, u dáwnych wſłáwione Stołecznym Kroleſtwá Anteuſza, ktory tam miał batalią z Herkuleſem, y tu záłożyli ogrod Heſperyiſki, ma Port dobry, y Cyttadellę mocną, Hiſzpáni ią wzieli Maurom R. 1670. á Maurowie odebráli 1681.

TANGER u dáwnych TYNGI náleżáło do Portugallow od R. 1471. áż do R. 1662. ktorzy ie dali w poſagu Karolowi II. Krolowi Angielſkiemu, było ufortyfikowáne z Portem dobrym, ále od Anglow zruynowáne, teráz od Maurow reparowáne.

ALKASAR wſłáwione batalią 3. Krolow R. 1678. między Sebaſtyanem Krolem Portugalſkim, y Machometem uzurpatorem Kroleſtw Fez y Márochu z iedney ſtrony, á między Abdemelekiem wygnáńcem z właſnych Páńſtw przez Máchometá ſwego Synowca z drugiey ſtrony. Szlachta Portugalſká wſzyſtká wyginęła ná tey batalii, ále y wſzyſcy 3. Krolowie, bo Sebaſtyan był zabity, Máchomet ſię utopił w błocie, á Abdemelech ſchorzały dokończył zycia ſwego wygráwſzy batalią.

MAROK.

TO Kroleſtwo ma bydź naymocnieyſze w Afryce fundowáne przez Muleia Archy Syna Krola Talifeta, ktory podniozſzy woynę przeciw Muleiowi Mechmetowi Brátu ſwemu, detronizował go, y odebrał Kroleſtwo Talifet po śmierci iego, potym záwoiował Márok, Fez, Suzę, y Darchen uformowáwſzy ſobie Kroleſtwo Marockie, umárł 40. lat tylko máiący R. 1672. Teráz to Páńſtwo ieſt pod władzą Muleia Izmaela, ciągnie ſię w zdłuż ná 130. mil, á w ſzerz ná 80. położone ieſt między Oceanem Atlantycznym, y Feſſą. Ma złote y ſrebrne gory, w ktorych y miedź znáyduie, papugi żywi. Powietrze ma dość zdrowe, Kray záś lubo ſuchy y piaſzczyſty, iednák obfituie w wſzelkie owoce, y paſtwiſká, ále ziemia nie uprawná. Márokowie ſą káſztánowáci zdrowi y mocni, woienni, y odważni ná koniu z kopią, ále nie długo wytrzymáią, nie ochludni, y lubieżni, czárownicy, źli, y nie wierni, ſą między niemi iedni Arábowie mieſzkáiący po Wſiách, drudzy Bereberowie oryginálni Kráiu tego, ktorzy w Miáſtách mieſzkáią. Przytym ieſt wiele niewolnikow Chrześciánow, y Zydow wiele hándluiących.

Krol Marocki rządzi deſpotycznie y iego wola ſłuży zá Práwo, podátki iákie chce ſtánowi, z dobr záś Máchometáńſkich dzieſiątą Część corocznie bierze, żyd záś káżdy muſi dáć od głowy 6. Tálerow bitych. Może mieć ná Woynę 50000. Káwáleryi, 50000. Piechoty, ná Morzu záś ſłábe ſiły ma.

Kroleſtwo to obláne Rzekámi Ommirábi, Tenſyf, y Sus. Dzieli ſię ná 6. Prowincyi Marok, Haſcora, Teldes, Ducala, Hea y Guſula.

MAROK Miáſto Stołeczne y wielkie murem wyſokim, y ſzerokim opáſane, przyozdobione Pałácem dáwnych Krolow, y 24. brámami nád Rzeką Tenſyf, ma dwá Meczety ieden pokryty ołowiem, drugi ozdobiony wieżą wyſoką y wſpániała.

HASKORA ieſt Pułnocną, y obláną Rzeką Tenſyf, ma Miáſtá; Tagodaſt y Elmadina

ALGER.

TO Kroleſtwo ieſt położone nad Medyterranem między Tunis y Fez, ciągnie ſię w zdłuż ná 150. mil, á w ſzerz ná 40. Kray má gorzyſty ále obfituiący w wſzelkie zbozá y leguminá, y owoce wyſmienite, w paſtwiſka, zimy niezná, láto tez nie zbytnie przykre. Obláne rzekámi Tenes, Seſtis, Mina, Miron, y ſefaia.

To Páńſtwo ieſt pod Protekcyą Cesárzá Tureckiego y rządzi ſię na formę Rzeczypoſpolitey, wſzyſtká záś władzá záwiſła ná Rádzie wielkiey gdzie ſami Officyerowie Carſcy záſiádaią, á prezyduie Aga Janczárſki, dla tego woiennym trybem ſię rządzi ta Rzeczpoſpolitá. Páńſtwo to zámyká w ſobie dawną Numidyą, y Maurytanią Cezáryiſką, ná Południe grániczy z gorą Atlás. Dzieli ſię ná 5. Prowincyi lub Kroleſtw 1. Alger we Srodku, 2. Bugia ná Wſchod, 3. Conſtantina Wſchodnieyſza 4. Teneza Záchodnia, 5. Tremiſen álbo Telenſin Záchodnieyſzá.

ALGER Miáſto Stołeczne Páńſtwá ſwego, położone nád Medyterránem, ná formę Amfiteátru, z kąd má wielką ozdobę, pięknie murowáne, bogate, y ludne bo liczy ná 100000. ludzi, rozdzielonych ná 3. Rangi. 1. ieſt złozony z 12000. Zołnierzy wſzyſtkich Chrześcian Renegátow, 2. złożony z 40000. Niewolnikow Europeyſkich. 3. z Maurow, Turkow, y Zydow, ufortyfikowáne mocno y Cytrádellą obronione, má Port dobry ále bárdziey ſłuzący ich rozboyniczym Okrętom, iák kupieckim, bo Algerowie ſą náyſławnieyſi Piratowie y rozboyſtwem ſię tylko morſkim bogacą. To Miáſto przedtym miało ſwego Biſkupa Suffragana Cezáryiſkiego zwane od dáwnych Ruſucurum, Ruſcurium, y Ruſuccore.

BUGIA Stołeczne ſwoiey Prowincyi nád Morzem położone, czyli Golfem tegoż Imienia nád rzeką Guadalkibis ufortyfikowáne Zámkiem y Port ma dobry, przedtym Biſkupie pod Imieniem Salda. Inne Miáſtá má; Gigery, Diſtefe, Necaus, Meſila, y Labes, to oſtatnie má właſnego Krola hołduiącego Algerowi.

CONSTANTYNA Stołeczne Miáſto Prowincyi ſwoiey, położone między gorami nád Rzeką Suffegmar, handlowne, wielkie, y bogate, z przyczyny handlow praktykowánych z Nigrytami, y Biledulgerydem, ufortyfikowane y Zámkiem zmocnione przyozdobione Arkiem tryumfálnym dáwnym, y ulicą w ſkále wyrźnietą od Miáſtá aż do rzeki, y wodámi ciepłemi dlá zdrowiá ludzkiego.

Kroleſtwo Konſtántyńſkie ieſt dáwná Numidyá, dependuie teráz od Algeru, má Miáſtá znácznieyſze: Sukaikada, Colla, Stoka, Tabarka, Bliſko tego oſtátniego Miáſta máią Fráncuzi ſwoię Fortecę zwáną Baſtyon de Fránce, y drugą Genueńczykowie, ktorzy tam przy brzegách ſwoich znayduią Korále.

TEBESSA nad rzeką Mágrádát Miáſteczko puſte, przedtym miáło ſwego Biſkupá Suffragana Kártáginſkiego.

BONNA nad Morzem má Port dobry nie wielkie y nie ludne Miaſto, ále obronione mocną cyttadellą. Bliſko tego Miáſtá ſą znáki dáwnego Hipponu gdzie S. Auguſtyn był Biſkupem, ktore zruynował Kálif Odmán R. 651. y tylko znáki ſą ruin koſciołá y Páłácu. Genueńczykowie tu Korál łowią ſtronámi w Golfie Bońſkim.

TOGASTA wſławioná urodzeniem S. Auguſtyna.

TELESSYN dawne Tymicy Stołeczne Kroleſtwá Teleſſyńſkiego nád Rzeką Tewſis, miáło ſwego Biſkupa. Przedtym to Miaſto było náylepſze w Afryce, ále dziś iák y drugie pod władzą Algerczykow.

MARSALQUIBIR y ORAN ſą pod władzą Krolow Hiſzpáńſkich z Portámi dobremi, o te Miáſtá częſto z Maurami Hiſzpani maią zábáwy woienne.

FEZYA álbo FESSA.

TO Kroleſtwo zamyká w ſobie dáwną Máurytánią Tyngitańſką zwáną od Miáſtá Tyngiá á dzis Tánger Kráy má gorzyſty ále náyobfitſzy ná cáłą Barbaryą w cytryny, pomáráncze, dáktyle, migdáły, oliwy, figi, rozynki, Cukry, miody, lny, báwełnę, groch, pſzenice, &c. Żywi Wielbłądy, bydło, ſkopy, y konie bárdzo ſzácowne, Lwy przytym iedne záiádłe, á drugie boiázliwe że ládá Kobiety ſię boią idącey z kijem. To Páńſtwo w zdłuż ciągnie ſię ná 60. mil, á w ſzerz ná 40. Dzieli ie od Algeru rzeká Mulwiá ná wſchod, ná Południe záś Ommirábi dzieli ie od Mároku. Obláne rzekámi Mulwią, Nokorem, Subą, Burágrágiem, y Ommirábi.

Kro-

Konſerwuie tákże wiele Dromadaryuſzow ktore we 24. godzin tyle drogi ubiegną, co koń przez 7. dni. Ma 3. Rangi mieſzkáiących ludzi: Pierwſi ſą Cheryfowie twierdzący ſię bydź z Fámilii Máchometa y mieſzkáią w Zamkách. Drudzy Arabowie mieſzkáiący w polách pod Namiotami. Inni Bereberowie oryginalni Kraiu tego mieſzkáiący po Wſiách. Ma Miáſto iedno Stołeczne zwáne.

TALIFET nád Rzeką tegoż Imienia ma mieć 20000. Domow y Zámek rezydencyonálny dáwnych Krolow náywięcey profituie z Mánufáktur płocien, ſkor báwolich, kobiercow, ſzáfiánow, &c.

To Kroleſtwo złączone z Feſſą y Marokiem R. 1665. przez Muleia Archy Bráta Krola Talifeta, ktorego Sukceſſorowie do tąd rządzą; náywięcey ſię ſzczyci nád inne że náypierwſze przyięło Alkorán Máchometa, y dla tego niedozwálaią innego rządu nád ſobą tylko krewnego muſi im poſyłáć záwſze Krol Marocki zá Gubernátora.

SEGELMESSA.

TA Prowincya náywięcey obfituie w Daktyle, ma y zbożá niektore, owoce, kruſzce żelázne y ołowiane, nie ma nic oſobliwego.

Inne 4. Prowincye, iáko, Tegoráryn, Seb, Biledulgeryd właſny y Puſtynia Barka ktore ſię ciągną ku Egiptowi, nie máią w ſobie żádney ciekáwoſci do opiſania ich. Iedne z nich rządzą ſię ná Formę Rzeczypoſpolitych, Drugie podległe Arabom.

WŁADZA DUCHOWNA W AFRYCE.

POrtugallowie ſzukáiąc złotá, y pretenduiąc Towárow Afrykáńſkich, wyſłali Okręty ná Ocean y odkrywſzy brzegi Afrykáńſkie záraz tam y kolonie záłożyli ná Wyſpách y nád Morzem, y natychmiáſt erygowali Biſkupſtwa pod Metropolią Lisbońſką. Biſkupſtwo Ceutáńſkie iedno tylko było fundowáne w dáwney Afryce, ktore Portugallowie przywrocili, inne záś nowo erygowáli, iáko niżey. Biſkupſtwo záś Congo ieſt w Mieſcie Stołecznym Kroleſtwá Congo u Afrykánow náturálnych, gdzie Krol ieſt Kátolik z cáłą Fámilią y z Poddáńſtwem y ieſt záwſze ſkonfederowány z Portugallią od R. 1492.

Hiſzpáni odkrywſzy Wyſpy Kánáry w XV. Wieku erygowáli tam Biſkupſtwo Ciudad di Palmas álbo w Mieſcie Palmowym pod Metropolią Sewilſką.

ZEBRANIE TYCH BISKUPSTW. POD JURYSDYKCYĄ ARCY-BISKUPA LISBONSKIEGO.

Ceuta, Septa w Feſſyi ma Biſkupſtwo erygowáne W. IV. przywrocone W. XV.
Angra ná Wyſpie Terceres ma Biſk. eryg. W. XV.
Fonchal, Foncala ná Wyſpie Madera ma Biſk. eryg. W. XV.
Ribera grande, Ripa magna ná Wyſpách Kapu zielonego ma Biſk. eryg. W. XV.
San Tome, Fanum S. Thomæ. ná Wyſpie ma Biſk. eryg. W. XVI.
Loanda przy brzegu Angolſkim, ma Biſk. eryg. W. XVI.
San Salvador Soteropolis w Kroleſtwie Congo ma Biſk. eryg. W. XV.

POD ARCY-BISKUPEM SEWILSKIM.

Ciudad di Palmas, Civitas Palmarum ma Biſkupſtwo eryg. W. XV. ná Wyſpách Kánarách.

ARCY-BISKUPSTWA y BISKUPSTWA DAWNEY AFRYKI ZACHODNIEY.

ZAchodnia Afryka názwáná z przyczyny że ieſt położoná nád Medyterranem Zachodnim. Ta iák była zawoiowáná od Rzymian po zawoiowáney Rzeczypoſpolitey Kartagińſkiey była záwſze pod władzą Prefekta Záchodniego, y tym ſpoſobem też po záſzczepioney tam Wierze S. Władza Duchowna dependowáłá od Papieża iáko náypierwſzego y iákoby Zachodniego Patryárchy.

Wiára S. w tym Kráiu náywięcey wykwitła podczás ſredniey Perſekucyi y wiele Męczennikow SS. Koſciołowi wydáła y wielkich ludzi, y ná ten czáś naywięcey Biſkupow erygowánych pod Metropolią Kataginſką. Ze záś w IV. Wieku Cesarze Zachodni rozdzielili to Páńſtwo ná 6. Prowincyi iáko niżey, ták y Papieże rozdzielili Rząd Koſcielny w káżdey Prowincyi erygowáwſzy Metropolią, nád temi záś wſzyſtkiemi był Prymaſem Arcy-Biſkup Kartagińſki.

Donatyſtowie, Aryanie, Manicheuſzowie, Pelaguſowie w IV. y V. Wieku wielce tam zákłocili Koſcioł, iednák Wiára S. utrzymała ſię przez wielu SS. Biſkupow oſobliwie przez S. Auguſtyna zwánego Piorunem Heretykow. Wandálowie potym wſzedſzy y zawoiowáwſzy to Páńſtwo będąc Aryanami náywięcey Wiarę S. y Biſkupſtwá zruynowáli. Saráceni záś w VII. y VIII. Wieku wcále znieſli Wiárę S. y wykorzenili będąc zárázeni Wiarą Máchometáńſką, y wcále odmienili Rząd tych Páńſtw.

AFRYKA ZACHODNIA.

Przedtym zámykáłá w ſobie METROPOLIE	PROWINCYE,	Teraz zamyka w ſobie PANSTWA,
Julia Ceſarea	Mauritania Cezareyſka	Feſſa, Marok, Kroleſtwa
Sytifi	Maurytania Sytyfiyſka	Algerſka Rzeczpoſpolita
Cirtha	Numidia	
Carthago	Kartaginſka Prokonſularná	Tuniſka Rzeczpoſpolita
Adrameta	Biſacena	
Tripolis	Tripolitana	Tripolſka Rzeczpoſpolita.

PROWINCYA KARTAGINSKA.

Carthago miáła erygowáną Metropolią W. I. Prymaſoſtwo W. III. miáła pod ſwoią Jurysdykcyą Biſkupow Suffraganow. - - - - 103.

PROWINCYA NUMIDYISKA.

Cirtha Julia miáła eryg. Metrop. W. IV. Biſkupow Suffr. - - 134.

PROWINCYA MAURYTANSKA SITIFI.

Sitifi Stefe miáła eryg. Metrop. W. V. Biſk. Suffr. - - - 45.

MAURYTANIA CEZARYISKA.

Julia Ceſarea miáła eryg. Metrop. W. IV. Biſk. Suffr. - - 123.

PRO-

PROWINCYA BISACENA.

Hadramitum Adrumete miáła eryg. Metrop. W.IV. Biſk. Suffr. - - 123.

PROWINCYA TRYPOLITANSKA.

Oea, Tripolis, miáła eryg. Metrop. W. V. Biſk. Suffr. 4. według innych. - 121.

ZAARA.

TEn Kray zwány od dáwnych LIBIA DALSZA mieſzkána przedtym przez Getulow y Garamantow. Zaara ſłowo Arabſkie znáczy Puſtynią. Ciągnie ſie około 500. mil w zdłuż, á w ſzerz 180. położony między Biledulgerydem, Nubią, Nigrytyą y Oceanem Atlantycznym. Powietrze ma bárdzo ciepłe iednák zdrowe, Kráy puſty y piaſczyſty, náywięcey tamecznych ludzi bogaci Wielbłądami, ktoremi żyią y kupczą. Wody bárdzo máło ma, y podrożni ią z ſobą muſzą wozić choćby o 100. mil; Ieden Kupiec miał dáć zá ſklenicę wody 10000. Czerwonych złotych, á iednák muſiał z pragnienia y on, y ten co u niego kupił umrzeć. W niektorych mieyſcách ieſt oblány rzekámi Nubią, ktorá oblewá Puſtynią Lempta y Bogno, Drugą Gir, co oblewa Puſtynią Zuenzygę, y trzecia Zanhage.

To Páńſtwo dzieli ſię ná 7. Prowincyi Puſtych zowiących ſie od Miáſt ſtołecznych: Borno, Karga, Berdon ná Wſchodniey ſtronie; miały przedtym Tytuł Kroleſtw. Inne záś 4. Lempta, Targa, Zuenzyga, y Zanhaga ciągną ſię od Wſchodu do Záchodu. Te Kroleſtwá á teráz Prowincye ták ſą nápełnione gorámi że zá koniec zdobytych Páńſtw ſłużyły Rzymianom dla trudnego ich przebycia, á do tego bez żádnego w nich awantażu.

Obywátele tych Prowincyi náywięcey ſię żywią ſtruſiemi iaiami, y ſzárańczą ktorey tam ſą niezliczone chmury, żyią także y manną, ktora tam częſto ná te gory z Nieba ſpada, ci ludzie iák błąkáiący ſię tylko chodzą po Puſtyniách, paſąc rożne ſtádá bydeł, y żyią bez Wiáry, y Práwá.

W tym Kraiu naywięcey ieſt Struſiow bárdzo wielkich y wyſokich, ktore nic nie látáią dlá ciążaru ich ciáłá, á dlá pior bárdzo máłych, ále uciekaią ták prędko iák koń w náywiękſzym biegu, máią nogi nákſztáłt Jelenich, w ktore kámienie biorą, y niemi rzucáią w tył ná goniących ie, iáiá záś niosąc zákrywáią ie znieſione w piáſek, ſą głuche, dlá czego łatwo ie zábiiác kiedy ſpią, tych że iáy ſtruſich zázywáią do koſciołow przeciw Priorunom, bo Piorun nie biie ná to mieyſce. Znacznieyſze Miáſtá w tych Prowincyách ſą: Borno Berdoa y Lemptá Stołeczne Kroleſtw właſnych. Náywięcey handluią iáiámi y piorámi Struſiemi do Europy.

NIGRYTYA.

TO Páńſtwo ieſt nápełnione ludziami czárnemi, y wielkie, zámyká w ſobie Kroleſtwa: Gángara, Cáſſená, Cáno, Agádes, Tombut, Genehoa y wiele innych w Mappie wyrážonych. Oblane Rzeką Nigerálbo czárną ná w zdłuż przez cały Kráy, ktorá poſila ziemię pożytkuiącą w ryż, len, báwełnę, przytym obfituie w miody, á gory w złoto, ſrebro, y Miedź. Támeczni obywátele handluią náywięcey ludzmi y niewolnikámi ktorych záprzedáią Hiſzpanom, Holendrom, Portugállom y gdzie kogo mogą záchwycić z Pogránicznych to łápaią, y przedáią zá niewolnikow y częſto właſne żony y dzieci. Tombut, Mádingá, y Cáno ſą náyznácznieyſze Kroleſtwa w Nigrytyi, gdzie lubo Powietrze gorące iednák zdrowe.

TOMBUT Kroleſtwo ieſt nayobſzernieyſze y pożytkuiące w wſzelką żywność z przyczyny rzeki Nigru ktora ie oblewa. Krol Tombucki ieſt mocny y záwoiował większą część Nigrytow, y iemu wiele Krolow hołduie, ná wárcie záwſze ſwoiey ma mieć 3000. Konnych, y wielką liczbę Piechot, máiących ſtrzáły iadem naſadzane. Obywatele támeczni ſą Machometani wielcy nieprzyiaciele Zydow, proſtacy, y głupi, niedbalcy ále dlá Cudzoziemcow ludzcy.

TOMBUT Miáſto Stołeczne y wielkie ále procz Pałacu Krolewſkiego wſzyſtkie Domy ſą robione z ziemi z błotem. Inne Miáſtá má Salla, Beriſſa, Guegneva, Caragoli y Caſſali, Kroleſtwo Melli hołduie także Tombutowi.

GUI-

GUINEA.

PAńſtwo to ieſt położone między 9. y 38. graduſem wzdłuż, á między 4. y 12. w ſzerż. Francuzi ie odkryli R. 1346. ále zá Karola VI. y VII. zaniedbáli o nim, zowie ſię od Gini iáko támeczni názywáią go. Położone ieſt między Kroleſtwem Biafarą, Syerrą, Lioną, Nigrytyą y Oceanem. Powietrze má gorące iednák kray obfituie w ryż, proſo, y ięczmien, ktore dwá rázy do Roku zbieráią, bo tám ſą dwie zimy w ktore deſzcz uſtawiczny idzie podczas dwoch ekwinokcyow, po ktorych náſtępuią dwa lata. Obywátele támeczni ſą czárni, mocni y żywi, iednak himerykowie, y złodzieie, chodzą nago, y ſą bałwochwalcowie, máią wielu Krolow, z ktorych náymocnieyſzy ieſt Cesárz Gwineyſki, y iemu hołduią ledwie nie wſzyſcy y wielu Xiążąt, iáko y Benińſkiemu drugiemu.

Gwinea dzieli ſię ná 3. częſci wielkie; ná Gwineą Właſną we ſrodku, ná Kroleſtwo Benini ná Wſchod, y Malagettę ná Záchod.

Portugallowie dzielą to Pańſtwo ná Wyżſzą álbo właſną Gwineą, y ná Nizſzą w ktorey zámykáią Biafarę, Loango, Congo, y Angolę Kroleſtwa.

GWINEA WŁASNA álbo WYZSZA.

TO Páńſtwo dzieli ſię ná dwie częſci zwáne 1. Strona Zębow, 2. Strona Złota, Pierwſza ná Záchod, á drugá ná Wſchod, Zámyka w ſobie Kroleſtwa Sabu, Fantyn, Fetu, Accara, Acanes &c. ktore ſą w pierwſzey Częſci y Francuzi odkryli ten kráy R. 1365. ále go zániedbáli, Holendrowie dlá bezpieczeńſtwa ich hándlu maią tám fortece S. Ierzego Minę, Murę álbo Náſſáw, Cormentin, y Axymę. Anglowie tákże máią káp Corſe y Eniáchám, Dánowie Chriſtiánsburg, y Friderixburg. wywozą z tamtąd báwełny, Cukry, miedzie, pieprz długi, Woſk, niewolnikow, złoto &c.

ACANES nád Rzeką Woltą Miáſto Stołeczne ále dálekie od Morza, á bliſkie Nigrytyi.

STRONA Zębow ieſt ná wſchod Málágetty y ciągnie ſię do Kápu trzech końcowego.

Rzeka Barbos dzieli ten Kray ná dwie częſci że záś z tego Kraiu naywięcey Europeyſcy Kupcy bierą zębow ſłoniowych dlá tego go názwáli ſtroną Zębow.

STRONA ZŁOTA ciągnie ſię od Kápu 3. Końcowego ktory ią dzieli od Strony zębow, áż do Kroleſtwá Adra.

S. IERZY del Mina Miáſteczko z Portem dobrym y fortecą mocną, Francuzi fundowali Miáſto, Portugállowie fortecę á Holendrowie wſzyſtko trzymaią.

ADRA Miáſto Stołeczne Kroleſtwa ſwego między Rzeką Woltą y ieziorem Curámo. To Kroleſtwo zámyká w ſobie właſną Gineą według innych Geográfow, w Andrze dobrze ufortyfikowáney o 5. mil od Morza má Krol Páłác w około ogrodami przyozdobiony. Ten Krol R. 1670. wyſłáł Poſłá ſwego do Krola Francuſkiego ofiáruiąc mu umnieyſzenie podatkow y protekcyą Kupcow Francuſkich.

MALAGETTA ciągnie ſię od Syerry Liony áż do Kápu Pálmy nád morzem, zowie ſię od Málágetty iákoby pieprzu długiego, ktory ſię tám náywięcey rodzi. Dzieli ſię tá Strona ná wiele Xieſtw, y ludzi poznánych máło.

BENINI Kroleſtwo ciągnące ſię ná 130. mil, má Powietrze zdrowe, Kray obfity, ludzie támeczni ludzcy, y przyiemni dlá Cudzoziemcow. Krol ten ieſt mocny y mieſzka w Beninie Stołecznym Kroleſtwa náypięknieyſzym, y náywiękſzym Mieſcie w Gwiney.

NIZSZA GWINEA.

LOANGO KROLESTWO zwáne od innych Brámá, położone w Nizſzey Etyopii ná Wſchod Beniny, Ziemię má 3. rázy do Roku rodzącą proſo.

Pálmow z ſiebie náywięcey wydáie, z ktorych támeczni wino robią ſzácuiąc ie bárdziey ſobie iák Europeyſkie, naywięcey hándluią Moſiądzem, ſłoniową Koſcią, Cyną, Ołowiem, żelázem, y niewolnikámi, ich záś monetą káwáłek płotná czworográniáty

iák

iák chuſtká. Loángowie ſą mocni, y roſli, uznáią Boga, ále adoruią diábłá, obrzezuią dzieci nie wiedząc przyczyny, woienny ich rynſztunek ſzáblá, łuk y ſtrzáłá. Dwa zwyczáie máią oſobliwe. 1. że Białegłowy koło roli robią 2. że dzieci po Rodzicách nie dziedziczą, ták iáko y Krolewſkie; tylko Brácią ich edukuią ſámi wziąwſzy dziedzictwo.

LOANGO Miáſto Stołeczne przy gránicách Congo y bliſko Morzá, gdzie Europeyczykowie nie mogą hándlować áż záplácą zá pozwolenie Krolowi y Officyáliſtom.

KONGO KROLESTWO graniczy ná Pułnoc z Loangiem, y Azykánámi ktorzy mieſzkáią w Kroleſtwie Mákoko, ná Południe grániczy z Angolą, á ná Záchod z Morzem, nád ktorym ſię ciągnie ná 60. mil, á w lądzie ná 100. Powietrze má gorące, Kráy oblány rzekámi, Záirą, Lelándą, Dándą, y wielą innych dlá czego má grunt tłuſty, y obfituiący w Zboże dwa rázy do Roku, bo ſieią w Styczniu, á zbieráią w kwietniu, drugi ráz ſieią w Wrzeſniu á zbieráią w Grudniu, y dwie Zimy máią podczás kiedy dwá æquinoctia, w lásách znáyduią wiele owocow, przytym konſerwuią ſię w tym Kráiu liczne Słonie, węże wielkie iáko y owce, y wſzelkie Zwierzá ſtádámi; między temi má dwoch oſobliwych Zwierzow; ieden zwány *Pakaſſa* ieſt ták wielki iák báwoł, uſzy má długie ná puł łokciá, rogi proſte, ſierć biáłą z cętkámi czerwonemi y czárnemi, ryk záś Lwi. Drugi zwány *Zebra* ieſt iak muł, ſierć má rożnego koloru biáłego, z żołtego, y czárnego. Przytym ten Kráy żywi wiele iádowitego Zwierzá, á náywięcey ſzczurow, much, komorow, ktore ſą ták liczne że kiedy ſię dobędą do Domu toby y ludzi y bydło záiádáły żeby ich ſtomą nie wypáláno.

To Kroleſtwo dzieli ſię ná 6. Prowincyi: 1. Pango, 2. Sándá, 3. Songo nád rzeką Záirą, 4. Bemba, 5. Pemba, 6. Batta ná Południe pierwſzych trzech. Káżdá Prowincya má ſwego Gubernátorá y Miáſto nie wielkie, procz ktorych ſą znácznieyſze Miáſtá: Bánzá, álbo S. Salvador Stołeczne y Loanda S. Páwła należące do Portugallow. Lubo záś ten kráy nie wiele má Miáſt ále wiele wſiow, obronnych y ogrodzonych przeciw dzikim Zwierzom záiádłym.

Biáłegłowy w tym kráiu złączone wráz ſieią, y wráz zbieráią żniwo, ktore zebráwſzy, iednę część náznáczaią ná Gubernatora, drugą ná náſienie, á reſztę między ſiebie podzielą według liczby Oſob.

Kongolanie ſą czárni, mocni, ále nie odważni, wyiąwſzy Mulátrow urodzonych z czárnego y biáłey, lub z biáłego y czárney Máłżeńſtw, ktorzy ſą ſmiáłego Sercá, nie odziewáią ſię tylko álbo koſzulą, álbo też tylko okrywaią wſtydliwe ſtrony, ieſt wielu iednák dzikich ludzi, co wcale nágo chodzą Nie máią żádney monety, tylko miáſto monety záżywaią ſkorup Morſkich, álbo Káwáłkow płotna iák chuſtek, y niewolnikow.

Portugallowie ufundowáwſzy ſię tám, wprowádzili wráz y Wiárę S. ále tylko ufundowáną ná Chrzcie S. bez żádney iednák náuki, ták przed iáko y po Chrzcie S.

CONGO Miáſto Stołeczne zwáne od dáwnych Banza, á po łácinie Aula, od Portugallow názwáne S. Salvador, Krol Congo ktory ieſt Chrześciánin tu rezyduie, Miáſto wielkie, ále tylko Domy z ziemi lub z błotá robione, y mur tákiż, bo tám nie máią kámieni áni cegły.

BEMBA Miáſto Stołeczne Xięſtwá tegoż Imieniá, y Stolica rezydencyi Xiążęcia zwánego Wielkim Xiążęciem, to Miáſto ieſt ludne y záſzczycone Klaſztorem Kapucynow.

Ten Kráy ma mieć procz żeláza y złoto, ále go nie odkrywáią támeczni, obawiaiąc ſię áby ich Portugallowie nie záwoiowáli.

LAONDA álbo S. Paweł Miáſto położone ná Wyſpie tegoż Imienia, należy do Portugallow, y rezyduie tu Biſkup Angoli, Port ma wyſmienity y wielki, Miáſto wielkie ma około 3000. Domow Europeyczykow tam mieſzkáiących, ále więcey Domow czárnych, przytym niewolnikow wiele konſerwuie, Jezuici tam zá Plebanow funkcye odpráwuią, y wiele niewolnikow konſerwuią, ſą tam y Karmelitani, Obſerwanci, y Kapucyni w tym Mieſcie, wody nie ma ſłodkiey tylko dowożą z Rzek.

ANGOLA Kroleſtwo dependowało przedtym od Congo, ále iuż od 150. lat wybiło ſię z władzy iego y ma właſnego Krola, iednák hołduiącego Kongowi ná Pułnoc z nim grániczącemu. Angolowie ſą mocni ále proſtacy, Portugallowie co rok około 20000. álbo 25000. Niewolnikow tu z tąd kupuią, ieſt wielu Chrześcian tákich iák Congo. Ten Kráy ma gory ſrebrne ále Portugallowie expenduią ná Rzemieſlnikow. Ma Miáſtá: Dongo álbo Engazza, Maſſagar, Mochima, Quicongo, y Bengela.

BENGUELA Kroleſtwo nie ma nic oſobliwego tylko Miáſto w ktorym liczyć może 200. Familii biáłych ludzi, ále więcey czárnych, wyiąwſzy zás Cyttadellę y Koſcioł wſzyſtkie Domy ſą z błotá robione y ſłomy. Kiedy Holendrowie y Portugallo-

wie trzymali to Miáſto, to tam Garnizon trzymali, y Sceleratow tam odſyłali ná wygnánie, gdzie iák ſię ktory doſtał ták w ziemię ſię obracał, y ledwie puł głoſem mowił, ták ieſt przeciwná támeczná Aura Europeyczykom, iáko y legumina y wodá.

KAP CZARNY położony między Bengelą y Matapan Kroleſtwámi nie ma nic oſobliwego, tameczni mieſzkáią w ladáiakich Chałupách iák Laponowie, odtąd áż do Kápu dobrey nádziei, ciągną ſię ſame gory y puſtynie.

KAP ZIELONY álbo DOBREY NADZIEI od Holendrow erygowány ná Kolonią przy gorze Tabli z Portem bárdzo dobrym. To położenie ieſt wielkiey importancyi bo wſzyſtkie okręty przechodzące y powrácáiące z Indyi tu máią ſpoczynek ſwoy, dla czego go konſerwuią Holendrowie, y Garnizon trzymáią, około tego mieyſca máią wielkie ſtádá bydeł erygowáwſzy tam kilká Kolonii w lądzie. Powietrze w tym mieyſcu zdrowe, ogrod przy fortecy bárdzo piękny y miły gdzie ſię znáyduią Drzewá z wſzyſtkich Częśći Swiátá.

KAP zwány IGŁA bliſko ieſt położony od tego Kápu.

EGYPT.

TO Páńſtwo miáło przez długi czáś właſnych Krolow po Potopie, á náypierwey fundowáne przez Mezraima Syna Chámá, potym rządzone przez Faráonow wiele rázy w Piſmie S. wſpomnionych ktorych pierwſzy Przodek miał bydź Menes czyli Amenopis, ktory cudowną inwencyą zatrzymał Rzekę Nil pod Miáſtem Memphis tamą ná 100. ſtay ſzeroką, ktora zatamowáną Rzekę obrociłá między gory, gdzie teráz ieſt iey Kurs. Sukceſſorowie iego utrzymowáli tę Monárchią przez wiele lat pod ich władzą ále rozdzieloną ná Xięſtwa, dopiero ieden, abſolutny Rząd tam wprowádził, złączywſzy podziały w iedno Páńſtwo, po ktorym Sukceſſorowie abſolutnie rządzili do tąd pokąd Kambizes Krol Perſki nie záwoiował Egiptu. Alexander Wielki záwoiowáwſzy Perſyą, záwoiował y Egipt, á po śmierci iego kiedy Monárchiá była rozdzieloná R. 324. przed Národzeniem Páńſkim Egipt ſię doſtał Ptolomeuſzowi Laguſowi Wodzowi iego ktorego Sukceſſorow 13. Ptolomeuſzow po nim panowáli áż do Kleopátry Sioſtry oſtátniego Ptolomeuſzá, zwánego Dyonizego, ktorá po śmierci M. Antoniego Auguſtowi Cesárzowi rezygnowáła Kroleſtwo, ſama ſię ná łożku złotym pozwoliwſzy záiądłey iáſzczurce ná boku lewym zámorzyć przez boiáźń prowádzenia ſię ná Tryumf do Rzymu po przegráney batálii Akcyackiey ná 30. lát przed Národzeniem Páńſkim. Rzymiánie potym Egipt obrocili ná Prowincyą ktory był pod władzą Rzymſkich Cesárzow áż do tąd, kiedy Omar drugi Kalif Sukceſſor Máchometa podbił ſobie to Páńſtwo przez Amara Generała R. 674. ktory ſiebie y Sukceſſorow ſwoich inweſtyował Koroną pod Imieniem Kalifow, z ktorych oſtátni wziąwſzy ná pomoc Sułtána Syryiſkiego, wypowiedział Woynę Krolowi Jerozolimſkiemu ná ten czás y wſzyſtkim Chrześcianom, ktorych wyrugował z Ziemi S. ále y ſam przez tegoż Pomocniká Sułtána wypędzony z Egiptu, potym złápany y tylko kreowány głową Religii Máchometáńſkiey, á z Páńſtw wyzuty. Po tym Sułtánie náſtąpił Saladyn, po nim Mameluſowie pánowáli Sukceſſorowie Saladyna, ktorzy ták ſię mocno rządzili, że Cynacy álbo Algaury rozſzerzył to Páńſtwo ná 150. mil nád Medyterránem, ále Selim czyli Soliman Cesárz Turecki tych Sułtánow záwoiował, zábiwſzy ná bátáli Kampſoná Sułtana Egipſkiego pod Alepem w Syryi R. 1516. 26. Sierpnia, ále Egipcyanie obráli ſobie Tomumbeja, y tegoż ſamego zwyciężył Selim 27. Stycznia R. 1517. y odebráwſzy Miáſto Kair kázał obieſić w bramie Tomumbeja, ktorego Arábowie ználezli w ieziornym błocie utaionego, y odtąd Egipt wyſzedſzy z niewoli Saraceńſkiey, doſtał ſię pod iárzmo Tureckie, ktorzy tam poſyłáią dla rządu Baſzę pierwſzego Gubernátorá u Porty, ktory wnoſi do Skárbu Cesárzá Tureckiego corocznie 150000. Piáſtrow.

Egipcyánie náybiegleyſi byli w Scyencyách, po ktore Grecy do Egiptu peregrynowáli, Diodorus Sycyliyſki piſze że Homer, Licurgus, Solon, Plato, Pitagoras, Demo-

Democrates, Enopid, Eudoxius, y inni uczeni Ludzie peregrynowáli do Egiptu dla perfekcyonowánia ſię w Náukách, o czym y Strábon piſze, á náywięcey Xięża Egipſcy wiele ſpekulizowáli w Scyencyách, nie tylko Religii, ále y Arytmetyki, Geometryi do ktorey ſię náybárdziey applikowáli, iákoż te Scyencye y czwártá Medycyna kwitnąca w Alexandryi náyſzácownieyſze były w Egipcie. Przytym Egipcyanie byli náywiękſi czarnoxiężnicy y bezbozni w guſtách, ále też byli y wielcy ludzie, dyſtyngwowáni cnotą y náukámi, oſobliwie kiedy Wiárá S. tam była záſzczepioná iáko S. Paweł, S. Hilaryon, S. Antoni Eremitowie, Nauczyćiele záś Filo Zyd, Klemens, Origenes, S. Ambroży, S. Cyryl, Decimus, Appianus, Ptolomeuſz, Stácyuſz &c. &c. Ci wſzyſcy rodzili ſię w Alexándryi.

Stroie Egipſkie były piękne, y bez pompy y zbytkow, wielożeńſtwo im było pozwolone, wolno im było, y z Sioſtrámi ſię żenić oſobliwie Krolom z przyczyny żeby y ſioſtry mogły były dziedziczyć nie ſami Brácia. Stárych ludzi ſzánowáli á zmárłych bálſamowáli.

Egipt ieſt część Afryki Wſchodniey położony między 22. y 31. gráduſem ſzerokości Pułnocney á między 60. y 66. długości. Nátura rozdzieliłá Egipt ná dwie Części rożniące ſię znácznie. Wſchodniá ieſt między morzem czerwonym y gorámi ktore dzielą Kráy ná wpuł od Pułnocká do Południá, ále tá wſzyſtká ieſt puſtá y piáſczyſta. Záchodnia záś część po obodwoch ſtronách Nilu położoná między gorámi ieſt náyprzyiemnieyſzá y náyobfitſzá ná cały ſwiát, z przyczyny Nilu oblewáiącego ziemię ták, że Egipcyánie częſto muſzą ſypác piáſkiem ziemię dla zbytniey iey tłuſtości uięciá po wyſuſzonym Nilu, o tey obfitoſci piſze Tibullus *Eleg. 8. lib. 1.*

Te propter nullos tellus tua poſtulat imbres
Arida nec pluvio ſupplicat herba Jovi.

Egipt wydáie z ſiebie wielką obfitość pſzenic, ryżow, ięczmionow, legumin wſzelkich, báweln, Lnow, cukrow, bálſamow, ſeneſu, dáktylow, moſiądzow, płocien, y Kobiercow Tureckich. Nie tylko záś ziemia obficie rodzi, ále y bydłá, bo owcá dwá rázy w rok rodzi po kilka iagniąt. Biáłegłowy zwyczáynie po dwoie dzieci rázem rodzą. Nil wiele Krokodylow rodzi, y Hipopotámow záiádłych zwierzow y innych iádowitych gádzin. Prześli Egipcyánie twierdzieli, że te iádowitoſci rodzą ſię z mułu, ktory Nil po ſobie zoſtáwuie, ále y wierzyli, że Pierwſi rodzice z tego mułu ſtworzeni.

Egipt miáł rożne názwiſká: Piſmo S. názywá go Meſráim, Egiptem záś názywá ſię od Imienia Krolá ſwego Egiptuſa, zowie ſię tákże Chámia od Chámá Synά Noego, od drugich Aeryá, z przyczyny wielu Orłow, y Potámia od Rzeki Nilu. Powietrze ma grube y nie zdrowe z przyczyny zbytnich gorąc, y mułow z Rzeki Nilu zoſtáwionych, iákoż tám pánuią gorączki y morowe powietrze co 7. lát. Egipcyánow większá część ieſt Máchometánow, ktorzy wráz y ſynow y corki obrzezuią, żydow tákże ieſt nie máło. Chrześciánie Koptowie ſię znáyduią máiący ſwego Pátryarchę, od ktorego y Abiſſynowie dependuią w ich Religii. Egipcyánie będąc przedtym zábobonni ádorowáli wſzelkie beſtye, Krokodyle, ſzczury, węże, Koty, Małpy, iáko Juvenális gániąc im to opiſuie *Satyr 15.*

O Sanctas Gentes, quibus hæc naſcuntur in hortis
Numina &c.

Dzieli ſię Egipt ná Wyżſzy, Weſredni, y Nizſzy.

Wyżſzy Egipt názwány Sáid zamyka w ſobie Kálifaty: Girdio Mánfelut Ebon, Seuf, Minio, y Cherkeffi.

Weſredni zwány Bechirá zámyka Kálifaty: Fium, Giza y Cáir.

Niżſzy zwány Erryf ma Kálifaty: Mánſura, Garbia Menuzia y Káliubek.

ASUAN czyli Aſná Stołeczne Wyzſzego Egiptu w Kálifacie Girgio, wſłáwione u dáwnych łudnią ſłużącą do poznániá ſolſtitium letniego kiedy ſłońce obiáło Promienie ſwoie o wodę, y żádney umbry znáć nie było;

Umbras nunquam flectente Syene.

Gearga albo Dioſpolis u dáwnych zwáne Teby o 100. brámách ſtołeczne Tebáidy, wſłáwione Anáchoretámi, y teráz Miáſto dość ludne, y pryncypálne w wyżſzym Egipcie, iák záś było zruynowáne przez Korn Gálluſa Gubernátora Egipſkiego, łátwo ſobie imáginowác iego wielkość y moc według Tácyta, kiedy Germánicus wziął to Miáſto kázał ſobie explikowáć litery Egipſkie wyryte ná iednym Obeliſku Xiędzu Egipſkiemu, ktorych wyłożenie było: Że to Miáſto miáło przedtym 700000. woiennych ludzi ktoremi Krol Ramſeus záwoiowáł Libią, y Etyopią, iego Pałace y koſcioły pyſzne w podziwieniu były całemu Swiátu, między innemi były 4. w ktorych złoto, ſrebro, y ſłoniowa Kość ze wſzyſtkich ſtron ſwieciły, wſzyſtko to Kámbizes Krol Perſki pozabierał do Perſyi, y

fun-

fundował z tego Miáſto Perſepolis y Suzę. Grobow 47. Krolewſkich, ſtátuy bogáte, Biblioteka zwáná Medicina Animæ w náywiękſzym były podziwieniu całemu ſwiátu, iáko y Cyrkiel ſzczerozłoty okrágły ná 356. ſążni, y wyſoki ná ſążeń ieden, ná każdym ſążniu dzień był wyrażony że wſchodem y záchodem gwiázd według ſcyencyi Egipſkiey, y tenże Kámbizes go zábrał.

Abutyk bliſko Nilu przedtym wſtáwione Koloſſem Memnona, ktory iák prędko promienie ſłoneczne dotchnęły go záráź dźwięk delikátny z ſiebie wydáwáł o czym Juvenális S. 15.

Dimidio Magicæ reſonant ubi Memnone chordæ,

KAIR zwány wielki Miáſto Stołeczne ſredniego Egiptu, y całego Páńſtwa nád Nilem o pułtory mili od Delty, gdzie ſię dzieli Nil ná kilka cześci, wielkie, y ma dwoch Pátryarchow, ieden Koptow, drugi Grekow, znácznie hándlowne, ále przedtym było hándlownieyſze niżeli Portugallowie drogę odkryli do Indyi wedle kápu dobrey nádziei, bo przedtym Kupiectwa Indyiſkie przechodziły przez morze czerwone, przez Káir y Alexandryą ná Medyterrán, bliſko tego Miáſtá ná Záchod Nilu ſą ruiny dawnego Nemphis Stołecznego całego Egiptu, y ſławne Piramidy Egipſkie tylko o pułtory mili, iáko y y Babilonia Egipſka, ná ktorych ruinách teráz Kair wyſtáwiony. Faramida wſławione grobem Pompejuſzá.

BETSEMES przedtym konſekrowáne ſłońcu, y zwáne Heliopolis, záſzczycone według wielu Autorow záłożeniem tu ſobie rezydencyi NN : Mátki z Zbáwicielem Swiátá, kiedy uſzła przed prześládowániem Herodá y z S. Jozefem.

SUEZ położone nád Golfem SUEZ od iednych zwáne Poſſidium, od innych Arſinoe w położeniu piáſczyſtym, y przy niedoſtátku wody, ktorą o 2. mili wozić potrzeba, náywięcey ſię bogáci z hándlow Indyiſkich przechodzących przez czerwone Morze ná Medyterrán, y tu ſię opieráiących, z tąd idą do Káiru, á z tamtąd do Alexandryi.

GOLF SUEZ ieſt w ſtronie pułnocney Morzá Czerwonego ná tym mieyſcu gdzie Izraelitowie przeſli ſuchą nogą, od Medyterranu tylko ięzykiem Ziemi oddzielony, ſzerokim ná 20. mil, y łączącym Azyą z Afryką. Niektorzy Krolowie życzyli ſobie przekopáć ten Iſtm, áby byli złączyli Morze Czerwone z Medyterránem, ále beż ſkutku.

ALEXANDRYA Stołeczne Nizſzego Egiptu dáwne, y z Portem dobrym. Sennacheryb álbo Artaxerxes ie zruynował, Alexander záś wielki repárował y dáł mu ſwoię Imię, zwáne przedtym NO, było Stolicą Krolow Ptolomeuſzow ále po śmierci Kleopátry, iák ſię doſtáł Egipt Rzymiánom ták Miáſto to było u nich ſzácowne iák Rzym ták z przyczyny wielkośći hándlow, iáko y wielkich Náuk kwitnących w nim. Záſzczycone było Stolicą pierwſzą Patryarchálną po Rzymſkiey, Koptowie máią tu także ſwego Patryarchę ktorego juryſdykcyá ſzerzy ſię aż w Abiſſynii. Teráz to Miáſto nie ieſt ták znáczne, Powietrze má złe, wodę ſłodką w Fontánnách konſerwuie, Záſzczycone do tád konſerwowánemi u ſiebie 70. Cellámi náznáczonemi 70. Tłumáczom Piſmá S. od Ptolomeuſzá, gdzie ſię wſzyſcy ná ieden ſens y tłomáczenie Piſmá S. zgodzili, lubo káżdy z nich oſobno miáł bydz zámurowány. To Miáſto wydáło z ſiebie wielu uczonych ludzi, ktorych wyżey námieniłem, do tych może przyłączyć Dydymá y Ktezybiuſza. Dydym w 5. leciech kiedy záczynáł ſię uczyć ſtrácił wzrok, iednák ták ſię applikował do Náuk że ſię náuczył nie tylko Filozofii, Retoryki, y muzyki, ále y Geometryi ktorey ſię niemożná náuczyć nie widząc nic, przytym y Teologii ták ſię dobrze wyuczył że záſłużył ſobie Kátedrę w ſławney ſzkole Alexandryiſkiey, o czym ſwiádczy S. Hieronim y Rufinus Dyſcypułowie S. Dydymuſa. Ktezybiuſz záś był inwentorem Organ graiących przez inſpiracyą wod, ktorych Neron miáł pierwſzą inwencyą, o czym Suetonius piſze w zyciu Nerona. Alexandryiczykowie byli żártobliwi ále franciá, y lubieżni, według przyſłowia *Deliciæ Alexandrinæ.* Propertius piſze o ich frantoſtwie *lib. 3.*

Noxia Alexandrina dolis aptiſſima tellus.

Egypcyanie będąc doſkonáli w Aſtronomii, oni náypierwſi wyznáczyli czás Wielkánocny co rok, iedni ią celebrowáli 14. Marca, drudzy w Niedzielę pierwſzą náſtępuiącą Mieſiąca Márcá, Oſius ná to miáł Concilium w Alexandryi, y ná nim poſtánowione było, żeby Wielkánoc obchodzona byłá w Niedzielę po 14 dniu mieſiąca álbo Xiężyca Márcá.

BIKIERY dáwne Canope Miáſto z tytułem Biſkupſtwá wſławione u dáwnych koſciołem Serápidy, y obyczáiámi lubieżnemi według Juwenaliſa, Famoza, ále y Oyczyzną Klaudyana.

DA-

DAMIETA Miáſto wielkie ludne y hándlowne wyſtáwione ná ruinach Peluzy, Chrześcianie ie byli wzięli podczás woien Krzyżáckich, S. Ludwik Krol Francuſki wzięty od Saracenow Roku 1250. oddáć im muſiáł to Miáſto ná wyzwolenie ſiebie ſamego y znaczne ſummy, Ciż Sáráceni ie potym ſpálili, ázeby nie przyſzło więcey pod władzą Chrześcián iednák ſię wyreparowáło z przyczyny wygodnego Portu zwánego u dáwnych Peluſiacum Oſtium.

PELUSA teráż zwáne Belbáis Miáſto Biſkupa Damiety, zruynowáne teráz ále u Wirgiliuſzá ſłáwne: *Nec Peluſiacæ curam aſpernabere lentis.*

ROSETTA teráż zwáne Rácit Miáſto hándlowne y obronione Cyttádellą, y má Port dobry.

WŁADZA DUCHOWNA
PATRYARCHATU ALEXANDRYISKIEGO.

ZGádzáią ſie wſzyſcy dáwni że S. Márek Ewangeliſtá był poſłány od S. Piotra Apoſtoła do Egiptu ktory tám záſzczepił wiárę S. y Terápeutow náypierwſzych w Chrześciáńſtwie Zákonnikow czyli Mnichow fundował. Biſkupi Sukceſſorowie S. Márká Władzą ſwoie Duchowną ſzerzyc poczęli w III. Wieku po wſzyſtkich Prowincyach náleżących do Prefektury Alexandryiſkiey iáko w Egipcie, y w Libii nád Morzem według dyſpozycyi Concilium Niceńſkiego. W Wieku I. y II. máło ieſzcze było Biſkupow, bo máło było y Chrześcian; ále w III. Wieku znácznie ich przybyło, bo kiedy Patryarcha Alexandryiſki złożył Concilium przeciw Aryuſzowi Heretykowi to ná nim było Biſkupow 100. iego Juryſdykcyi R. 315. gdzie był kondemnowány ten ſłáwny Heretyk. Liſt Teodozyuſza Ceſarzá piſany do Dyoſkorá Patryarchy Alexandryiſkiego konwokuiąc ná Concilium Efeſkie, zwáne złodzieyſtwo Efeſkie przyznaie y ſtwierdzá że ten Patryarchat był podzielony ná 10. Prowincyi, bo w tymże liſcie przyznáie żeby ſię znáydował z 10. Metropolitámi. W tym Patryarchacie iáko y w Antyocheńſkim były záwſze dwá Rángi Chrześcián. Grekowie ktorzy ſię tu zámieſzkáli od Alexandra W. y Koptowie Oryginálni Egypcyanie, z tych oſtátnich był Dyoſkor ktory będąc potępiony ná Concilium Chálcedońſkim zá Herezyą Eutycheſa, ktorey ſię Protektorem uczynił, wſzyſtkich Egipcyanow zá ſwoim fáłſzem pociągnął, bo nie tylko że nie przyieli Concilium tego, ále y uczynili oddzielenie ſię z Grekámi, y uczyniwſzy rebellią przeciw Pátryárſze obránemu ná mieyſce Dyoſkorá, nie przyieli go, y owſzem po Dyoſkorze kreowáli tegoż fáłſzu Sukceſſorow, ktorzy teyże ſekty kreowáli Biſkupow po wſzyſtkich Miáſtách y ci utrzymáli Egipcyanow przy tym fáłſie do tąd trwáiących, z kąd y Schizma Greckie poczęło bydź umnieyſzone. Ale ieſzcze ciężſzá kleſka pádłá w VII. Wieku, bo ci ſchizmátycy widząc ſię bydź źle trákowáni od Cesárzow Greckich, poddáli Egypt Káliſom Sektátorom Machometa ktorzy im zá to wiele obiecáli, przez co obligowáni byli Grecy umknąc ſię z Egiptu, y od tego czáſu ráchuie ſię ſuppreſſyá Biſkupſtw.

Chrześciánie náſi Rzymſcy w XIII. Wieku, poczęli byli zmácniáć ſię y wygániáć Sułtánow ſukceſſorow Kálifow, y odebráli im kilká Miáſt kreowáwſzy Patryarchę Kátolickiego z Metropolitą iednym w Damiacie, y Biſkupem w Tenes, ále to nie długo trwáło tylko podczás woyny Krzyżáckiey. Turcy teráz wygnáli Sułtánow y rządzą w Egypcie. Te rewolucye ták zruynowáły Schizmá Greckie ze teráz tám bárdzo máło wáży. W Alexandryi ieſt Grekow bárdzo máło y máią Koſcioł Patryarchalny S. Kátárzyny, ále Archipapas nim záwiáduie, bo Patryarcha od dawnego czáſu rezyduie w Káirze, może mieć 5000. Talerow intráty, nie máiąc w ſwoim Pátryarchacie nád 6000. Grekow. Intytułuie ſię N. z łáſki Bożey Papież y Patryarcha Wielki Alexandryi, y Arbiter ſwiátá, bo on regulował Wielkanoc dlá tego Arbiter. Cyryl Lukáry Patryarcha Konſtantynopolitańſki, ktory był przedtym Alexandryiſkim, piſze w liſcie ſwoim R. 1612. że więcey iák przez 200. lát nie ſwięcono żádnego Metropolity, áni Biſkupa w Egipcie z przyczyny że bárdzo máło Chrześćiáńſtwá, y ieden Patryarcha wyſtárczyć może bez Antypápáſow.

Pátryarcha Alexandryiſki prezentowány bywá od Porty álbo od Báſzy Epiſkiego czyli Káirſkiego ále zá znáczną záplátą, potym z prezentą iść powinien do Pátryarchy Konſtántynopolitánſkiego ktory go tákże nie dármo ſwięci.

ZEBRANIE GEOGRAFICZNE
PATRYARCHAT ALEXANDRYISKI.

Zámykał w ſobie przedtym		Zámyka teraz w ſobie
METROPOLIE	PROWINCYE	PROWINCYE
Alexandrya	Egypt I.	Egipt Nizſzy.
Cabaſſa	Egypt II.	
Peluſa	Auguſtamnika I.	
Leotonpoli	Auguſtamnika II.	
Oxyrynca	Arkadya	Egipt Sredni
Antynoe	Tebaida I.	Egipt Wyſzy álbo Said.
Ptolemais	Tebaida II.	
Darnis	Libia Marmaryczna	
Cyrene	Libia Pentapolis	Buchera
	Libia Tripolitáńſka	Tripolis

Alexandrya ma Patryárchat erygowány w I. Wieku miał Biſkupow Suffr. - 21
Cabaſſa miał Biſk. eryg. W.V. Metropolita miał Biſk. Suff. - - 12
Damiata Peluſium Biſk. W.IV. Metrop. miał Biſk. Suffr. - - 14
Leotonpolis Biſk. W. V. Metrop. miał Biſk. Suffr. - - - 10
Oxirineus Biſk. Suffr. W. V. Metrop. miał Biſk. Suffr. - - - 8
Antinoe Inſine Biſk. W. IV. Metrop. miał Biſk. Suffr. - - - 8
Ptolemais Hermii Biſk. W. IV. Metrop. miał Biſk. Suffr. - - - 17
Darnis Biſk. W. V. Metrop. miał Biſk. Suffr. - - - 7
Cyrene Carvena Biſk. W. V. Metrop. miał Biſk. Suffr. - - - 13
W Prowincyi záś Trypolitáńſkiey tylko ſą 3. Biſkupſtwá.

PIRAMIDY EGIPSKIE.

Tych Pirámid położenie ieſt odległe od Káiru pułtory mili, ſtrukturá ich uformowáná ieſt ná wielkiey liczbie y máſſie Kámieni, liczonych między 7. Cudami ſwiátá. Są záś názwáne od ſłowá Greckiego Pyr iakoby ogień, bo ſię wyſoko kończą niby ná płomieniu ogniſtym, trzy ich oſobliwie má bydź wielkości nie wypowiedziáney, Pulet, ktory ie widział dziwuie ſię w mánuſkrypcie ſwoim Egipcyanom, że ták tyle czaſu ſtrácili ná te ſtruktury, á tylko dlá zoſtáwieniá pámięci Imienia ſwego Wiekom naſtępuiącym, iákoż te ſtruktury máią bydź przełożone pierwſze między 7. Cudámi ſwiata. Kleofes 100000. ludzi záciągnął do wyſtáwieniá iedney Pyrámidy, gdzie kámienie wielkoſci 30. Stop geometrycznych ná w zdłuż były cioſáne, y dziwnie wráz złączone z wyrázonemi rożnemi Hieroglifikámi, przewoz ſám kámieni z gor Arabſkich 10. lát czáſu potrzebował, á wyſtáwienie Pirámidy 20. lát ná formę Kwádrátową, kázdá ſtroná ná 800. ſążni ták w ſzerz, iáko y w zdłuż, wſzyſtek záś kámień polerowány, á we Srodku był grob dlá tegoż Krolá náznáczony, Kánał od Nilu podlewał, y przechodził pod tąż Pirámidą, z boku były akkomodowáne ſchody, dlá weyſciá ná ſám wierzch.

Oprocz

Oprocz záś innych wielu inſkrypcyi Rzemieſlnicy wyrázili literámi expenſę ná ſamę tylko cybulę, czoſnek, y rzádkiew 1600. Tálentow á náſzych 960000. Talerow. Herodot piſze że Kleofes nie miáwſzy iuż ná Expenſę pieniędzy, rezolwował ſię Corkę ſwoię proſtytuować do iednego Domu dlá zebrania pieniędzy, ktorá uczyniwſzy rozkaz Oycowſki procz zebránych ná potrzebę Oycá pieniędzy, zebrálá y dlá ſiebie tyle kámieni, z ktorych wyſtawiłá dlá ſiebie tákże puł Piramidy

LABIRYNT EGIPSKI.

HErodot opiſuiąc ſzácunek Piramid Egipſkich nád inne Cuda Greckie, przekłáda Labirynt nád też Piramidy wyznáiąc że go widział włáſnemi oczámi. Ten Labirynt był erygowány ná Záchodniey ſtronie ieziora Meris, y rozdzielony ná 16 Kwater według 16. Rządow Egiptu. P. Tomaſſinus nie liczy tylko 12. erygowánych przez 12. Krolow, 6. ná Pułnoc, á 6. ná Południe opáſanych murem. Plinius przydáie że otwieráiąc brámę ktorąkolwiek do tego ogrodu, wydáwáłá z ſiebie odgłos iákoby piorunowy, w káżdey kwáterze były Páłáce wſpániałe, Koſcioły Bogow, Piramidy liczne, galerye przyozdobione Porfirowemi Kolumnámi, po ktorych były ſchody, do wchodzeniá 90. gráduſow, przytym niezliczoná moc obrázow, ſtatuow, &c. doſyć że ten Labirynt nie ták przez wielkość iáko przez ſwoię piękność był godzien podziwienia: *Non tam mole admirandum quam artificio inimitabile.* W tymże Labiryńcie Pliniuſz przydáie była ſtatua Boga Serapis wyſoká ná 9. ſążni wſzyſtka Szmaragdowá.

Fábuła álbo bayká Charona o iego łodce y monecie ktorą trzeba było płácic dla przewiezienia ſię z tego ná támten Swiát, początek ſwoy wzięła z Egiptu z tey przyczyny, że zákázáno było w Egipcie w Miáſtách chowác umárłych, y był ieden zwány Cháron w mieſcie Memphis, ktory wſzyſtkich zmárłych ciáła (zápłaciwſzy mu) wywoził przez Nil, do Puſzczy gdzie ich zákopywáł, y z tąd uroſła Fábuła ſkomponowáná według Dyodora Sycyliiſkiego przez Orfeuſzá, iákoby Duſze zmárłych były przeprowádzáne do Piekłow przez Charona, ktore Imię Egipſkie Cháron znáczy iákoby Szyper álbo Przewoźnik.

ETYOPIA.

TEn Kráy zámyka w ſobie náywiękſzą Część Afryki, ciągnie ſię ku Wſchodowi y Południowi, grániczy ná Pułnoc z Egiptem y Puſtą Barką, ná Záchod záś Pułnocny z Zaarą, Nigrytyą y Gwineą, ná Wſchod Pułnocny z Morzem Czerwonym, á z innych ſtron oblewá go Ocean Etyopſki. Położony ieſt ſub Zona torrida będąc między 23. graduſem ſzerokośći Pułnocney y 35. Południowey, Długośći záś między 33. y 83. Powietrze ma wſzędzie zbytnie gorące wyiąwſzy w Kápie dobrey Nádziei, Kráy iednák ieſt ludny, y ziemia upráwioná ktorą Rzeki náyznácznieyſze w Afryce oblewáią Nil y Niger początek ſwoy tam biorące, inne záś Rzeki ma Nubia, Zaira, Infante, De Spiritu S. Zambera &c.

Etyopia bierze Imię ſwoie od Koloru czárnego ludzi mieſzkáiących w niey, bo po Grecku Æthiopia znáczy czárność Kráiu.

Dzieli ſię ná dwie Częśći generálne Wyżſzą y Nizſzą.

ETYOPIA WYZSZA.

TA Część Wſchodniá zwáná u dáwnych wewnętrzną álbo Etyopia pod Egiptem zamyka w ſobie Nubią, Abiſſynią, Giagow álbo Gallow Kráy, y ſtrony zwáne Abex, Ayan, y Zanguebar, ktorą inni Geografowie kładą w Niżſzey Etyopii.

NU-

NUBIA.

TO Kroleſtwo ieſt ográniczone Cyrkułem gor ktore ie dzielą ná Pułnoc od Egiptu y Barki, ná Záchod od Zaary, y Abiſſynii ná Południe, á Nil ią oblewá od Abexu. Obláne ieſt Rzekámi Nilem y Nubią, nád ktoremi we wſzyſtko obfituie, gdzie indziey záś ieſt puſte w gorącoſci á bez wody. Obfituie w Bandal, w wonnoſci wſzelakie, w ſłoniową koſć, w złoto, ále y w truciznę ták ſubtelną że ziárkiem iednym może otruć 10. ludzi, y tę truciznę przedáią bárdzo drogo, y z kondycyą przyobiecáną, iáko icy w Kráiu ſwoim záżywáć nie będzie áni przedáwáć, zá łot ieden trzeba dáć 100. Czerwonych złotych, zbieráią záś te ziarká truciznowe ná końcu ziela iednego zwánego álbo podobnego do Ortyi. Szerzy ſię to Páńſtwo ná 200. mil w zdłuż á w ſzerz 100. Ma Miáſta znácznieyſze Dunkala, Galva, Jalas, Tagva, y Tumalva.

NUBIA záś Miáſto Stołeczne nád Nilem.

Nubiyczykowie ſą zbytnie czárni, odważni, ſubtelni, y prácowici, hándluią w Egipcie, ſą Religii Abiſſyńſkiey y máią właſnego Krola mocnego.

Nubia obfituie w Cukier czárny ktorego ſmak nie dobry, w złoto náyprzedniey-ſze, muſkaty, drzewá ſandalowe, ſłoniową koſć. Zywi wiele Słoniow, Lwow, Tygryſow, Krokodylow, y Wielbłądow, z ktorych ſámica w 11. mieſięcy rodzi. Wielbłądy w Nubii náywięcey uczą do Prácy, náypierwey z młodu wiążą im nogi do klęczenia y przez 15. álbo 20. dni nákładą mu kámieni ná grzbiet á żeby ſię nie ruſzył, mleká mu bárdzo nie wiele dáią dla przyuczenia go do nie częſtego picia, y z tąd bywáią ták przyuczone, że kiedy chcą co pakowáć ná niego tylko go ruſzą w kolana záráz uklęknie y wytrzymác może 5. dni bez picia, co im ieſt wygodno, kiedy przez puſzcze gdzie wody nie máſz prowádzą ciężáry, ále kiedy też nápádnie ná wodę, to bez upámiętánia piie, niżeli záś piie to pierwey wodę ſkłoci, y zmieſzá. Wielbłądy Biledulgerydzkie nie piią tylko ná końcu zimy, y ná wioſnę á z rzádká w lecie y ieſieni. Mnieyſze wielbłądy zwáne Dromadaryuſze ſłużą támecznym zá konie, ktore ták ſzybko biegną że 25. mil ná dzień mogą upędzic. Arábowie kiedy chcą przedác chude Wielbłądy to im otwieráią ſkorę pod ogonem y nádymáią wiátrem żeby ſię widziały tłuſte. Mleko Wielbłądowe, ma bydź bárdzo dobre ná uleczenie puchliny.

ABISSYNIA.

TO Páńſtwo ieſt náywiekſze w Afryce, grániczy ná Pułnoc z Nubią, ná Wſchod ze ſtronámi Ayan y Zanguebar, na Południe z Monœmugią, á ná Záchod z Kráiem náleżącym do Biafary, y Congo, y z Kráiem Gallow ludzi potężnych y mocnych ktorzy Cesárzowi Abiſſyńſkiemu odebráli przez Potencyą iuż od dwoch Wiekow Prowincye: Bailli, Fatygan, Angotę, Doaro, Oggę, Bizamę, Oizatę, y Kambatę. Ten Kráy oblány ieſt Rzekámi Nilem, Tangaſem, Malekiem, y ieziorem Dambią przez ktore Nil płynie. Powietrze ma utemperowáne ná gorách y rowninách ále ná Pagorkách bárdzo gorące. Ziemia tylko nád Rzekámi fruktyfikuie gdzie y 3. rázy do Roku rodzi, bo záráz po każdych żniwách ſieią. Obfituie záś náywięcey w pſzenice, ieczmień, wielogroch, proſo, przytym wydáie z ſiebie cukry, miody, woſki, báwełny, w niektorych mieyſcách winá, ále tylko ſłużące dla Dworu Cesárſkiego. Abiſſynowie záś zwyczáynie piią miody, wiſniáki, &c.

Ten Kráy tákże bogáty w złoto, ſrebro, moſiądz, ále ſię ſpráwic z niemi nie umieią, przytym gory obfituią w ſol czerwoną, y inſzą, ktorą przerębuią ná ſztuki, y nią hándluią z pogránicznemi.

Abiſſynia żywi wiele Lwow, Tygryſow, Ryſiow, y wſzelakie inne zwierza, leśne y Powietrzne, á według Bodrana, ma mieć y iednorożce, o ktorych Pliniuſz nie námienia tylko o podobnym piſze zwierzęciu nákſztáłt wołu maiącym tylko ieden rog w ſrodku przednim Głowy. Przytym znáyduie w ſobie pewnego zwierzá zwánego Wielbłądo-lamparta, ták roſłego, że Rycerz ná koniu między nogámi iego może przeiechác, y pod iego brzuchem. Znáyduie ſię tákże w ieziorách Abiſſyńſkich koń Morſki dwa rázy wiekſzy iák woł, ma głowę końſką ále mięſo bárdzo ſmáczne do iedzenia. W tychże ieziorách znáyduie ſię ryba zimno wydáiącá z ſiebie bárdzo pomocná ná Febrę, bo tylko ią przyłożyć Człowiekowi ná żywot, záráz bole ſtráſzne w Pa-

Pacyencie rodzi, ále Febra ſię názád nie wroci. W tym Kráiu ieziora wielkie ſię znáyduią: z ktorych náyznácznieyſze iedno Zaira y Zembra, ktore ma 80. mil ná w zdłuż, á w ſzerz 40. ná około 180. y ma iednę Wyſpę we ſrodku máiącą 40. mil ná około. Zafflan iezioro ma 70. mil w zdłuż, á 30. w ſzerz. Fungi iezioro ma część tey obſzerności, Niger iezioro ma 15. mil w zdłuz, y w ſzerz 15.

To Páńſtwo nie ma żádnego Miáſtá Stołecznego, bo Cesárz Etyopſki nie mieſzká w żádnym. Ten Cesárz zwány ieſt Xiędzem JANEM iákoby u nich Wielkim, y drogim Cesárzem, ále nie Xiądz iák drudzy rozumieią. Ten Cesárz pretenduie bydź Potomkiem z Pokolenia Salomona, y z Krolowey Saby ktorá wizytę oddáwáłá Salomonowi w Piſmie S. Zwány ieſt tákże NEGUS wielki, ma Rádę wielką dependuiącą od ſiebie y zebráną ze 120. Oſob, ktorá rezolwuie wſzyſtkie kłotnie y intereſſá zá decyzyą iednak oſtátnią Cesárzá, ktory tákże rozdáie wſzelkie honory, y rządy, wyiąwſzy Tygryiſkie Vice-Kroleſtwo czyli Dambeyſkie, gdzie Vice-Krolowie dziedziczą. Cesárz Abiſſyńſki tylko mieſzká pod námiotem, ktorych około 6000. rozpoſcieráią ták dobrze ułożonych, że nákſztáłt Miáſtá ſię wydáią, z ulicámi y rynkámi, ná káżdey ulicy przełożony ieſt Kapitán rozeznáiący wſzelkie ſwáwole, Wártá Cesárſká ieſt wynoſzącá 12000. ludzi á Woyſko zwyczáyne 40000. konnych á piechoty 60000.

Abiſſynowie ſą czárni, y oliwkowáci według pozycyi Prowincyi, máią wielki affekt do Cesárzá, nie mniey y wielki reſpekt religii. Dzielą ſię ná dwá ſtány; 1. Stan woiuie, á 2. w ziemi prácuie, woiuią záś ſzáblą, dzidami, kopiiami, ſtrzałami, y cokolwiek iuż ſtrzelby znáią od Portugallow.

Religia ieſt rożná między niemi Zydowſká, Máchometáńſká y Pogáńſká, ále Wiára Chrześciáńſká Prym trzymá, ktorą twierdzą, że máią od Eunuchá Krolowey Kándácy, á Zydowſką od Krolowey Saby. Xięża ich záwſze noſzą Krzyż w ręku, máią pozwolenie żenić ſię ále tylko ráz.

AMAHARA Miáſteczko wyſtawione ná gorze tegoż Imienia, gdzie ſię edukuią dzieci Cesárſkie do śmierci Cesárzá, po ktorym Sukceſſyą pierwſzy Syn bierze.

BAROA Miáſto Stołeczne Kroleſtwá Barnagas, gdzie rezyduie Vice-Krol, ktory corocznie poſyła Wielkiemu Neguſowi 150. koni trybutu, y płáci corocznie 1000. łotow złota Baſzy Tureckiemu.

ACCUM Miáſto Kroleſtwá Tygryiſkiego wſtáwione dáwną rezydencyą Krolowey Saby y Kandacy.

GIAKOWIE álbo GALLOWIE.

CI ludzie mieli wyniść z Gwiney, y poſtánowili ſię byli w Congo ná gorách ſłonecznych, ná Záchod ieziora Zairy y Abiſſynij, ále tam nie wytrzymawſzy, rzucili ſię ná Abiſſynią R. 1537. y záwoiowáli ſobie Prowincye Południowe, y cáłe Páńſtwo záwoiowáli by byli, ále ſcyſſya ich pomieſzała między niemi. Są woienni, żenią ſię z wielą Niewiáſt, zyią mlekiem, y Mięſem, nie máiąc innych bogáctw, tylko ſtádá bydeł wſzelákich. Niżeli záś doſtali ſię do Abiſſynii byli wſzyſcy Pogánie, ále przez hándel z Abiſſynámi, więkſzá Część ich ieſt Chrześciáńſká. Trzymáią Prowincye Bailli, Fatigar, Angotę, Doaro, Oggę, Bizámę, Oyſatę y Kambatę, ktore oderwáli od Abiſſynii.

A B E X.

TEn Brzeg ciągnie ſię nád Morzem czerwonym, y dzieli ſie ná Wyżſzy y Niżſzy, *Wyżſzy* ieſt Pułnocny, pod Rządem Beglerbegliku Abdeledſkiego, y dependuie od Turkow. *Niżſzy* záś zámyká w ſobie Kroleſtwo Dankáli, y obfitſzy od pierwſzego, bo tamten ieſt puſty.

Ten Brzeg zwány u dáwnych Troglodytetyda, támeczni Obywátele náśláduią Religią Máchometáńſka. Miáſtá máią: Suagen z Portem dobrym nád Morzem czerwonym y Erquico Miáſteczko Kroleſtwá Carnagas, z Portem nád Morzem czerwonym náleżące do Turkow.

AYAN.

TEn Brzeg ciągnie ſie nád Oceanem ná 150. mil áż do Kápu Gwardafui, á 70. mil od tego Kápu áż do Babelmandel. Grániczy ná Pułnoc z Kroleſtwem Dankáli y Babelmandelem, ná Wſchod z Oceanem, ná Południe z Rzeką Gwilmancą á ná Záchod z Abiſſynią. Kráy ma obfituiący w proſo, ięczmień, owoce, paſtwiſká, ſtádá koni y bydeł, ſkopy ich máią ogony káżdy wážący 25. fontow, krowy ſą białe bez rogow y drugie ták wielkie iák wielbłądy, inne ſą czárne, y máią rogi iák ielenie, y ſą dzikie, ſą także inſze o iednym rogu. Ten Kráy także obfituie w miody, woſki, pieprze, ſłoniową kość, złoto, y w Niewolnikow.

Ayanowie ſą w puł czárni iákoby Bażántowáci, inni ſą czárni w lądzie mieſzkáiący. Naſłáduią Religią Máchometá, znáyduią ſię y przychodniowie ále bez Wiáry, tylko żyią z krádzierzy.

To Páńſtwo dzieli ſię ná 4. Częśći pryncypálne. 1. Kroleſtwo Adel. 2. Ardea. 3. Magadoxa. 4. Rzeczpoſpolita Bráwá.

ADEL Miáſto Stołeczne Kroleſtwá y nád Rzeką tegoż Imienia rezydencyonálne Krola ſwego wielkiego nieprzyiaciela Chrześcian.

BARABOA Stołeczne Kroleſtwá Ardea nád Rzeką Guilmancą, rezydencyonálne Krolá Ardeyſkiego Máchometáná y hołdownikà Abiſſynii.

MAGADOXA Miáſto Stołeczne Kroleſtwá nád Morzem y Rzeką tegoż Imienia hándluie z Indami od ktorych bierze Sukná y Medycyny ná przemián zá ſwoie złoto, y ſłoniowa kość.

BRAVA Stołeczne Rzeczypoſpolitey hołduiącey Portugallom rządzone przez 12. Xekow, ma Port dobry, y náywięcey hándluie złotem, ſrebrem, ſłoniową koſcią, woſkiem &c.

KAP GUARDAFUY w końcu tego Páńſtwa położony ná przeciw Arabii ſzczęſliwey, y Wyſpy Zokotora o 20. mil oddaloney.

ZANGWEBAR.

TEn Kráy ieſt długi Imie iego znáczy Kráy czárnych, ktorzy ſą wſzyſcy bałwochwálcy, położony między Oceanem, Kafrámi, Monœmugią, y Abiſſynią. Powietrze ma złe, gorące, y ziemię nie urodzáyną, ma wiele Kroleſtw y Miáſt ich ſtołecznych, z ktorych pryncypalnieyſze ſą: Lamon, Melinda, Monbaza, Quiloa, Mozambica &c.

Portugallowie trzymáią Monbazę, y Mozambikę, y innych tam wiele fortec y kolonii záłożyli.

LAMON nád Golfem Stołeczne ſwego Kroleſtwá ktorego Krola Hiſzpáni zábili R. 1589.

MELINDA Stołeczne Kroleſtwá ſwego ma Port dobry, Krol iego ieſt Máchometan Przyiáciel Portugálſki ktorzy tu máią ſwoię fortecę dla bezpieczeńſtwá hándlow ſwoich.

MONBAZA Stołeczne Kroleſtwá właſnego położone ná Wyſpie nie wielkiey, Miáſto wielkie ludne y Port ma dobry Cyttadellą obroniony, Portugallowie to Miáſto zruynowáli y ſpalili R. 1510. á w Cyttadelli ſię ufortyfikowáli, ále Krol Monbazy náwrocony Chrześcianin pokłociwſzy ſię z Gubernátorem ich dobył Cyttadelli y wygubił wſzyſtkich Chrześcian wſparty potencyą Máchometáńſką.

QUILBA u dáwnych zwáne RAPTA, Miáſto ufortyfikowáne y Cytadellą zmocnione, ná Wyſpie położone tegoż Imienia, należy do Portugallii. Drugie záś w lądzie zwáne QUILOA ſtárá, ieſt Stołecznym Kroleſtwá ſwego, gdzie Krol Máchometán.

MOZAMBIKA Stołeczne Kroleſtwá właſnego położone ná Wyſpie z Portem dobrym zmocnionym Cyttadellą, należy do Portugallow gdzie ich okręty idące do Indyi álbo z Indyi ſpoczywáią, y w całym Kroleſtwie Portugallowie hándluią, z kąd bierą złoto, ſrebro, ſłoniową kość, Hebán, y burſztyn.

ETYO-

ETYOPIA NIZSZA.

TA Część wyciągá ſię ná Południe, y Záchod, zámyká w ſobie Kroleſtwá Monœmugią, y Monomotapę w lądzie, Biafarę záś Congo, y Kaffaryą nád Morzem, począwſzy od Rzeki Dos Camerones áż do Zambezy álbo Kuamy.

Portugallowie od dwoch Wiekow odkryli tę Część, ktorá wcále była nie poznána.

MONOEMUGI.

TEn Kráy lubo máło ieſt poznány, iednák ma bydź obfituiący w złoto, ſrebro, miedź, ſłoniową kość ktore támeczni zámieniaią w Monbazie y Kwiloy zá materye iedwábne, báwełny y burſztyny. Krol ich intytułuie ſię Cesárzem, y ma wielu Krolow hołduiących ſobie oſobliwie Mongalla, y Montabana, ieſt Poganin, ták iák y poddáni.

To Pánſtwo grániczy ná Pułnoc z Abiſſynią, ná Wſchod z Zangwebárem, ná Południe z Monomotápą, ná Záchod z Malembą y Zambrą ieziorem, ma Miáſto Stołeczne AGAK.

MONOMOTAPA.

TEn Kráy ieſt zewſząd wodámi oblány ciągnie ſię od Pułnocy do Południá na 150. mil, á ná ſzerz ná 70. oblany rzeką znácznieyſzą Zembrą Powietrze má ſrednie, Ziemię obfituiącą w ryż, y Cukry, ktore tám rodzą ſię bez upráwieniá dlá nich ziemi. Zywi wiele Struſiow, ſłoniow, y znáyduie w ſobie złoto, y ſrebro, Domy po wſiách má budowáne z drzewá, Miáſtá má rzádkie.

Monomotápowie ſą czárni, rozumni, y ſilni, maią wiele żon, z ktorych pierwſzá rządzi, adoruią wiele bożkow, oſobliwie Mázyry, álbo Atuno ktorá rozumieią że ſwiát ſtworzyłá. Cesárz ich má wielu Krolow hołduiących ſobie, y konſerwuie záwſze woyſká wielkie, ále tylko pieſze, bo koni nie má w ſwoim kráiu, má Páłác wſpániáły w otwártym Polu z kwádratowego Kámieniá. Portugállowie ſię byli ufundowáli w tym Kráiu, y náwrocili byli wielu ná Wiárę S. y Cesárzá ſámego, ále námowiony od 4. Turkow, wyciąc kázał wielu Jezuitow y Chrześcian.

MONOMOTAPA Miáſto Stołeczne nád Rzeką S. Ducha, wielkie, z drzewá budowáne ále málowáne Domy má.

KAFFARYA.

TEn Kráy ciągnie ſię ná Formę Cyrkułu w koło Monomotápy od Kápu czárnego áż do kápu Coriántes máiąc w ſrodku Káp dobrey Nádziei, w zdłuż má około 500. mil, á w ſzerz 40. Náywięcey obfituie w páſtwiſká żywiące ſtádá bydeł rożnych, támeczni náywięcey ſię zábáwiáią łowieniem ryb, y biciem zwierzá, tym tylko żyiąc, bo ledwie w niektorych mieyſcách máią ryż y iárzynę, Owce támeczne wełny nie máią tylko ſkorę iák kozy, Lwow, Tygryſow, Noſorozcow, ſłoniow, Niedzwiedziow, ieleni, dzikow, y innego zwierzá náywięcey ten Kráy żywi. Powietrze má zdrowe, tylko koło Kápu dobrey nádziei chłodne, z przyczyny ſniegow gornych. Oblány rzekámi znácznieyſzemi: Zámbrá, S. Duch, Los infantes, S. Ambrozy, Angra, y wiele innych. Miáſt nie má żádnych, tylko iedno.

SOFALA ktore Portugállowie trzymáią, y niektore kolonie ktore Holendrowie erygowáli bliſko Kápu dobrey nádziei.

KAFFROWIE zyią 100. y 120 lát, mieſzkáią pod Ziemią w Skáłách, álbo pod Domámi chroſciánemi, ſą czárni y nágo chodzą, Beſtyálſcy, proſtácy, ſzpetni, y dzicy. Są między niemi y Antropofágowie bárdzo ſzpetni, ták iáko y Hottentowie ktorzy iedzą mięſo nie wárzone y wnętrznoſci nie oczyſzczone, mowią ięzykiem nie artykulowánym ták iáko beſtye, adoruią Mieſiąc, dochodzą iednák iednego Boga że

że ieſt, ále nu czci zádney nie czynią, y zowią go Humma dzielą ſię ná mnoſtwo ludzi, z ktorych káżda Partya má ſwego Kápitána. Obfituie to Pánſtwo w wiele złota oſobliwie w Kroleſtwie Soffala ták w rzekách iáko y w gorách.

SOFALA Miáſto Stołeczne Kroleſtwá ſwego Imieniá nád Morzem y rzeką Zámberą ma Krolá ſwego bogátego w złoto y hołduiącego Portugállom, ktorzy z tąd wiele profituią w złoto, ſłoniowe koſci, burſztyny, niewolnikow &c.

WYSPY AFRYKANSKIE.

TE Wyſpy znáyduią ſię ná Morzu Atlántycznym, Etyopſkim y Arábſkim.

WYSPY ATLANTYCZNE Są zwáne Madera, Azores, Kanary, y Wyſpy Zielonego Kapu.

MADERA u dáwnych zwáná Corna Atlantyczna, odkryta przez Portugallow R. 1419. názwáná tym Imieniem od drzewá liczności, má miáſto Stołeczne *Funhal* położone ná wſchodniey Stronie Wyſpy, názywá ſię od Kminu ktorego tám wiele zbieráią y má ſwego Biſkupa.

AZORES Wyſpy názwáne od Hiſzpanow od Imienia krogulcow ktorych ſię tám wiele znáyduie. Wyſp tych rachuie ſię 9. Tercerá, S. Michał, S. Marya, S. Jerzy, Pico, Fajal, Flores, Corvo, y Gratioſa. Powietrze máią zdrowe y ziemię obfituiącą w wina y owoce. Z między tych Wyſp nayznácznieyſzá ieſt.

TERCERA máiąca Miáſto Stołeczne *Angra* ná Stronie Południowey nie wielkie máiące ſwego Biſkupa, y Port dobry Cyttádellą obroniony.

Między Tercerą y S. Michałem ználeźiona nowa Wyſpa R. 1720. ktorá miáłá bydź uformowáná przez trzęſienie Ziemi tegoż Roku w Sierpniu, iáko támeczni żeglárze, ná Wyſpie S. Michałá twierdzieli, á Angielſki Okręt náylepiey informowáł.

KANARY WYSPY.

KANARY Wyſpy położone przy Stronie, álbo brzegach Biledulgerydu, ráchuie ich ſię znácznieyſzych 7. Forte Ventura, Canaria, Teneriffa, Gomera, Ferro, Palma y Lancerotta. Powietrze tych Wyſp bárdzo gorące iednák zdrowe, y Kráy ludny częſcią w tamecznych Oryginálnych, częſcią w Hiſzpánow iáko Abſolutow. Grunta urodzáyne y obfituiące w wſzelakie owoce, w zbożá, oſobliwe w Cukry zwáne Kánáry, y wina zwáne Kánar ſekt ktorych náywięcey tránſportuią w Pułnocne Kraie.

Te Wyſpy zwáne od dáwnych *Fortunatæ* teráz ſię zowią Kanary od Pſow ktorych tám wiele ználeziono.

KANARYA Wyſpa od innyh náyprzednieyſzá, okrągłá, y może mieć 20. mil ná około, má Miáſto Stołeczne tegoż Imieniá nád iednym Golfem Wſchodnim, máiące Port wygodny, piękne y mieſzkáne prez Gubernátora, y Parlament wſzyſtkich Wyſp Kanarſkich, má y Biſkupa ſwego poſtánowionego R. 1485. Suffrágáná Sewilſkiego.

TENERYFFA WYSPA znácznieyſza z 7. y Stolica Gubernatora Generalnego Wyſp, má 25. mil ná około obfita y ludná, má Miáſtá S. Crux, Rotava Riálejo y Garachico. LAGUNA záś Miáſto Stołeczne.

W poſrodku tey Wyſpy ieſt iedná gorá zwáná Pic de Teneriffe wyſoká ná 8. mil, iey wierzchołek ieſt ná formę głowy cukrowey, wyrzucá z ſiebie płomienie, ktoremi okrywá nie-ktore mieyſca, y kámieniámi czáſem rozpalonemi. Pod tym mieyſcem okrytym kámieńmi, ieſt drugie niżſze okryte ſniegámi, pod ſniegámi niżey okrytá ieſt gorá rożnemi drzewámi zwánemi Vinatico, niżey okryta láurámi, gdzie ſą wielkie ſtádá Kanarkow zielonych, náyniżey ieſt Ziemiá upráwná y obfituiącá w zbożá. Ta Wyſpa zwáná od dáwnych Nivaria.

GOMERA WYSPA wydáie z ſiebie náywięcey owocow, Cukrow, win, má Miáſto Stołeczne tegoż Imieniá z Portem dobrym, zwáná od dáwnych THEODA.

FERRO WYSPA náyzáchodnieyſzá, y náypołudnieyſzá od drugich, má w zdłuż 4. á w ſzerz 3. mile, má y Miáſto Stołeczne tegoż Imieniá y obfituie w toż ſamo, co y drugie. Geográfowie Fráncuſcy pierwſze Południe biorą z tey Wyſpy y pierwſzy grádus długoſci.

PALMA u dáwnych zwáná CAPRARIA WYSPA, Hiſzpanom ſię doſtáłá

R. 1439.

R. 1493. y maią ná niey wiele Kolonii, z ktorych znácznieyſzá ieſt: S. Crux de lá Palma. R. 1677. było trzęſienie Ziemi ná niey, y trwáło przez 5. dni, záczęte 13. Liſtopadá, w ten ſam czás y Gorá Kozia ſię otworzyła, wyrzucaiąc z ſiebie ognie, ktora y drugi ráż tego mieſiąca ſię otworzyła y záſypáłá znáczną część tey wyſpy popiołem áż o 4. mile, dla czego y wypędziła támecznych Obywatelow.

WYSPY KAPU ZIELONEGO.

TE Wyſpy zwáne od dáwnych Heſperides, álbo Gorgádes, á teráz od Hiſzpanow Capo Verde iákoby Kap Zielony, odległe ná 75 mil od Kapu Zielonego, od ktorego biorą ſwoię Imię, Zámykáią w ſobie wiele Wyſp, á náyznáczniey ſzych 10 ciągnących ſię od Pułnocy Záchodniey; S. Antoni, S. Wincenty, S. Łucya, S. Mikołáy, Wyſpa ſłona czyli ſolna, Bona viſta, Majo, S. Jakub, Fuego, y Bráwá.

S. JAKUB ieſt Miáſto Stołeczne tych wſzyſtkich wyſp należących do Portugallow. Te Wyſpy obfituią w Sol, ſkory Kozie, wina, mięſa ſłone, przedtym nie były áni ludne, áni upráwne kiedy Portugallowie ie wynalezli, ále teráz obfituią w ryż, proſo, pſzenicę Turecką, pomárańcze, cytryny, melony, figi, kukumery, rozynki, y wiele innych ktore dwa rázy do roku zbieraią. Przytym Kury Barbaryiſkie, Domowe, Páwie, Synogarlice, Kuropatwy, przepiorki, y wiele innego ptáſtwá znáyduią w ſobie. Znáyduie ſię tu tákże oſobliwá natura ptáſtwá, zwánego *Flamencos* maią mięſo biáłe, á piorá czerwonoſći ták żywey iák ogień y ták wielkie iák bociány; w brzegách Morſkich obfituią w wiele ryb, ná ktorych łowienie okręty áż z Brezylii przychodzą. Ztąd łátwo poznác co zá wygodę okręty maią przechodzące do Indyi y z Indyi, ſpoczywáiące ná tych wyſpach pełnych wſzyſtkiego oſobliwie.

MAJO WYSPA nápełniona Stadámi wſzelákiego Zwierza do iedzeniá ták iáko y Wyſpy Sal y Bonaviſta

S. JAKUB WYSPA záſzczyconá Stolicą Gubernatora, y Arcybiſkupa ktorych juryſdykcyá ſzerzy ſię ná wſzyſtkie wyſpy Afrykáńſkie áż do Kápu dobrey Nádziei.

WYSPY ETYOPSKIE.

NA Morzu Etyopſkim znáyduią ſię Wyſpy zwáne: Ferdinand del Porto, Principe, S. Tomaſz, S. Mateuſz, Annobon, S. Helena, Madagaſcar, Monfia, Zanſibar, y Pemba.

FERDYNAND del PORTO Wyſpá ná Morzu Gwineyſkim, nie dáleko od Biafary Portugálſká.

DEL PRINCIPE Wyſpá názwáná od Portugallow, bo intrata iey Xiążęciu iednemu dárowáná, nie dáleká od S. Tomáſzá. Powietrze ma zdrowe, y náywięcey obfituie w Cukier.

S. TOMASZA Wyſpá wielká ma około 15. mil obſzernoſci, názwáná dla tego że w dzien tego Swiętego odkryta R. 1405. okrągła. Powietrze ma niezdrowe dla Cudzoziemcow, obfituie iednák w Palmowe drzewo, wielogrochy, ma Miáſto Stołeczne tegoż Imienia záſzczycone właſnym Biſkupem.

S. MATEUSZA Wyſpá nie daleká od Gwinei wynálezioná przez Portugállow.

ANNOBON Wyſpá názwáná od pierwſzego dniá Nowego Roku, w ktory była wynálezioná przez Portugallow nie wiele iednák mieſzkáná z przyczyny wielu krokodylow y innych iadowitośći ktore żywi ta Wyſpá.

S. HELENY Wyſpá odkrytá R. 1510. przez Jána de Nova, Portugalla, obfituie w wſzelką żywność, y ochłody, Anglowie ią ſobie przywłáſzczyli.

MADAGASKAR iákoby mieſięczná Wyſpá od Portugallow názwáná Wyſpá S. Wáwrzyńcá, bo ią w ten dzień odkryli R. 1506. Francuzi ią názwáli Wyſpą Delfinſką ná Honor Ludwika XIII. Krola Francuſkiego ná ten czáś ieſzcze będącego Delfinem. Ta Wyſpá ieſt ná Wſchod Kaffaryi, y Zanguebaru pod Tropikiem Kaprykornu, częścią in żoná torrida, częścią w ſrednim powietrzu położoná, miedzy 11. y 26. gráduſem ſzerokośći Południowey, y miedzy 72. y 81. długoſci, ma 150. mil od Pułnocy do Południa, á 45. y 30. w ſzerz, z kąd może liczyc ſię miedzy náywiekſzymi w całym Swiecie, á náywiękſzą między Afrykáńſkiemi. Powietrze ma zbytnie gorące iednák ma

bydź zdrowe. Kráy ma oblány wielą Rzek, ktore ſię poczynáią z gor wielkich ciągnących ſię ſrodkiem Wyſpy ná w zdłuż. Obfituie w Pomaráncze, cytryny, melony, leguminá, ryż, báwełnę, cukier, ſzafrán, Tyton, y coś podobnego do Konopi, ktorych liſcie uſuſzywſzy, y záżywſzy nákſztáłt tabáki, zaráz do ſpánia chęć bierze, á po przeſpániu weſołość w człowieku ſprawuie. Przytym obfituie w drzewá náyprzednieyſze y ſzácowne, Hebánowe, Brezylſkie, Sandálſkie rożnego koloru, palmy rożnego gatunku, trcinowe drzewá wydáiące z ſiebie coś podobnego do cukru.

Obywátele tey Wyſpy zbieráią wiele miodow z ktorych ſobie zwyczáyny trunek robią, ták iáko y z cukru. Znáyduią tákże w tey Wyſpie kámienie drogie wſzelkiego gatunku procz dyamentow, kryſztáły, żelaza, ſtál, znáyduie ſię y złoto, ále blade, y topi ſię iák ołow, ma bydź y ſrebro ále nie pewne. Żywi Lwy, Słonie, Wielbłądy, bydło wſzelákie, owce, y inne zwierzá domowe.

Wyſpiárze támeczni chodzą nágo, y tylko wſtydliwe ſtrony zákryváią, ſą w puł biáli, w puł czárni, częścią Máchometánie, częścią Pogánie, mowią po Arábſku y piſzą, zon co chcą trzymáią, dependuią od wielu Xiążąt támecznych, Domy ich ſą budowáne z tarcic y foſami opaſane, wſie nie wielkiemi budami zágęſzczone ktore mogą z mieyſca ná mieyſce przenoſić.

Francuzi ná tey Wyſpie erygowáli byli Fortecę zwáną Delfińſką y S. Auguſtyna y niektore Kolonie ále zániedbali o nich.

WYSPY MONFIA, ZANZYBAR, y PENBA ſą bliſkie ſiebie przy brzegách Zangwebárſkich, y mniey ſą mieſzkáne.

WYSPY ARABSKIE.

ZOgotora álbo Zokotara Wyſpá zwáná u dáwnych Dioſcoridis Inſula położoná bliſko Kápu Gwardafui y Babelmandelu rozciąga ſię doſyć długo y ſzeroko á náywięcey obfituie w Aloes ktorym hándluie ná cały Swiát, y dependuie od właſnego Xiążęcia Partykulárnego.

AME-

AMERYKA.

Wielu Autorow ieſt tego zdánia że Ameryká nie w cále byłá nie wiadoma dáwnym Przodkom náſzym, Morery toż ſamo twierdzi y przyznáie cytuiąc Seneke iákoby Prorockim Duchem obiecuiącego odkrycie wielu Páńſtw w przyſzłych Wiekách :

Venient Annis
Sæcula ſeris, quibus Oceanus
Vincula rerum laxet, & ingens
Pateat tellus, Tiphisque novos
Detegat Orbes, nec ſit terris.
Ultima Thule.

CHEVREAU Fráncuſki Hiſtoryk toż ſamo przyznáie; że nie trzebá wierzyć Hiſtoryi Swiátá wcále, żeby Ameryka nie miała bydź od dáwnych poznáná, y owſzem y Barbarowie Amerykáńſcy, byli informowáni o náſzym ſwiecie, bo po odkrytych tych tam Kráiách Kalifornowie wyználi, że mieli pewną informacyą od ich Przodkow, że ná inſzym ſwiecie ſą ludzie z brodą, y odziáni ſukniámi. Mexykánie tákże náuczeni od Przodkow ſwoich, że tam byli záprowádzeni z inſzych ſtron, y pytáli ſię Hiſzpánow ieżeli nie przyſzli ze Wſchodu. Informowáni tákże ich Proroctwámi uczynionemi im : że pewni ludzie z inſzego Swiátá mieli iednego dniá w niść ná ich ziemię, o czym Autor Hiſtoryi Mexykáńſkiey dłużey námienia y przydáie, że te predykcye y inne wiele pomogły Ferdynándowi Kortezowi do doyſcia ſkutku iego intencyi, iákoż godzien wielkich pochwał ten wielki Człowiek z dowcipu, doſkonáłoſci y iego wielkich Akcyi, ktore w nim były do záwoiowánia ták wielkiego Páńſtwá, ktore mogło ſiłámi ſtráſznemi łátwo go uſtráſzyc z 400000. ludzi Krolá Mexykáńſkiego, ktory miał 30. Krolow hołduiących ſobie z 8. álbo 900000. ludzi. Przydáie dáley y opiſuie Chevreau że te ziemie były poznáne od dáwnych, ponieważ *Solon* z iednym Xiążęciem Egipſkim miał ráz konferencyą o Wyſpę Atlantyczną y przydáie że niechce examinować iákim ſpoſobem tá Wyſpá zginełá, czyli trzęſieniem Ziemie &c. Plato námienia tę Awanturę w Krycyaſie y Tymeuſzu, y wyrażá u Krycyáſzá, że tá Wyſpá ieſt ták wielká iák Azya y Afryka wráz złączone, że ma Koſcioł długi ná 1000. krokow, á ſzeroki ná 500. że wewnątrz złotem wſzyſtek robiony, ſłoniową koſcią, y perłami ubogacony, á powierzchownie ſrebrem przyozdobiony, y wiele innych fabuł opiſuie ná tey Wyſpie, co do fundamentu Wyſpy, to nie ieſt áni allegorya, áni bayka, bo Platon ſwiádczy ſam, że to nie ieſt bayka co námienia tylko práwdziwá Hiſtorya, ieſt y innych wiele o tymże ſwiádectw, iáko y u Sylena piſzącego do Midaſa w 6. Xiędze Hiſtoryi Elieńſkiey, że Europa, Azya y Afryka, álbo Libia ſą obláne Oceanem, że zá Oceanem znáyduie ſię Continens wielkoſci niewypowiedzianey, gdzie ludzie, y zwierzęta ſą dáleko wiekſze iák náſze, y ludzie dłużey żyią y zwyczaie przeciwne máią náſzym, y wielką obfitość máią złotá y ſrebrá, ktore u nich ſą mnieyſzego ſzácunku, iák u nás żelázo. M. FER Geograf Fráncuſki probuie tákże Dyodorem Sycyliiſkim, ktory piſze, że nie ktorzy Fenicyuſzowie, przebywſzy zá Kolumny Herkuleſa, byli záprowadzeni náwáłnościámi Morſkiemi ná ziemie bárdzo odległe, y wyſieść muſieli ná Wyſpę przeciwko Afryce bárdzo obfitą y oblaną wielą rzekámi, co ſię ma rozumieć o Ameryce, przydáie tákże Autor że to pewná, że Wiátry Wſchodnie ktore wieią z impetem ná náſze Ziemie záprowádzić muſiały w przeſzłych Wiekách do Ameryki, iáko ſię ſtało w XV. Wieku Okrętowi Biſkavſkiemu, ktory przypłynął do Wyſpy Mandery, gdzie był ná ten czáś Krzyſztof Kolumb, ten był informowány od Szypra tego okrętu że był nawáłnoſciami morſkiemi zapędzony aż ná iákiś Continens Wyſp ku Záchodowi, co Kolumbuſa ucieſzyło nádzieie. Inni záś piſzą y twierdzą że Chrzyſztof Kolumb,

lumb ten zámyſł uformował ſobie z rácyi Fizyczney, bo iák zmiarkował Wiátry z impetem wieiące z tamtych ſtron, ták záráz konjekturował o támtym Kráiu Záchodnim. Że záś dáwnym trudno ſię widziało tam ſię zápedzáć y wrácać ták daleko, á do tego ieſzcze nie mieli zwyczáiu náuczonego záżywáć Kompáſſu do Nawigacyi, záczym łátwo ich może exkuzowáć, że nie chcieli ſię azárdowáć do lokowánia ſię tam, y do opiſánia nám rzetelney informacyi o Ameryce.

CHRZYSZTOF KOLUMB odkrył ten Nowy Swiát R. 1492. przez 6. lát tam náwigácyą po 4. rázy odpráwiwſzy, y oſadziwſzy Wyſpy odkryte Hiſzpánámi zwáne: Cuba, Jamaica, S. Dominika, y Iſpaniola, przytym zbogáciwſzy ſkárb Krolow Hiſzpáńſkich, bo przez 4. ſwoie náwigácye wnioſł do ſkárbu więcey iák 60. milionow złotá funtow, á od R. 1492. do R. 1645. importowáły tamte Indye Záchodnie do ſkárbu Hiſzpáńſkiego 45000. Milionow funtow złotá. Za te ták wielkie czyny Kolumba Ferdynand y Izabella Krolowie Hiſzpánſcy przyczynili do Herbu iego, Herb Leonu y Kaſtylii, Admirałem go Indow Záchodnich uczynili, y Sukceſſorow iego, tákże y Brátá Kolumba Bartolomiego Gubernatorem Hiſpanioli kreowáli, tytuł DON im, y ich Sukceſſorom przyználi, iákoż do tąd ieſzcze Familia Kolumba rozkrzewioná ieſt pod tytułem Xiążąt de Veragva y Margrabiow de Jamaica Admirałow Indyiſkich.

AMERICUS záś VESPUSUS Floreńczyk poſłány do tychże Indyi przez Dom Emmanuela Krola Portugalſkiego R. 1497. odkrył wnętrznośći ſame Ziemi Amerykáńſkiey, y wynálázł Paryą y Brezylią, dla czego od iego Imienia názwáná ta Część Swiátá Ameryka. Zowie ſię y Indyą Záchodnią dla dyſtynkcyi, bo ná ten czáś tákże Portugallowie odkryli Indye Wſchodnie.

Amerykánowie ſą ludzie okrutni, Barbarowie, nie ludzcy, ſerce máią Tyráńſkie, inklinácye złe, kiedy odkryta byłá Ameryka, ci ludzie adorowáli ſłońce, gwiázdy, mieſiąc, zwierzęta, rynſztunki woienne, gory, fontanny &c. Kolor ich biały álbo Kaſztánowáty, więcey ich było dzikich, rożne ich rządy były, iedni pod władzą Krolow, inni pod wolną Rzeczą poſpolitą, ich broń byłá, łuki, ſtrzáły, bez żádney Religii. Mexykánie ſakryfikowáli ludzi bałwánom. Teráz záś ci Ludzie ſą wypolerowáni, ludzcy, Przyiaciele dobrzy, ſzybcy, biegli y do náwigacyi doſkonáli.

AMERYKA dzieli ſię teráz ná Pułnocną, álbo Mexykáńſką, y ná Południową álbo Peruwianę.

AMERYKA PUŁNOCNA zámyká ſię między 8. y 64. graduſem ſzerokośći Pułnocney, y między 240. y 229. długośći, ma ná Pułnoc Ziemie czyli Morze nie poznáne, y Morze Chryſtyáńſkie, Hudſon Kanáł y Morze Groenlandzkie, á wſzędzie Morzem oblána ná Wſchod Pułnocnym, ná Południe Golfem Mexykáńſkim, y Iſtmem Panáma, ná Záchod Morzem ſpokoynym.

Dzieli ſię ná Pułnocną y Południową Część.

Pułnocná Część zámyká w ſobie: Ziemie Labrador, álbo Eſquimaux, Kráy Kiliſtynow ná Południe, y Bay Hudſon, á ná Południe tych dwoch Canada álbo Nowa Fráncya. Nád brzegámi záś Morzá Pułnocnego znáyduią ſię od Pułnocy biorąc do Południa: Ziemia Nowa, Akadya, Nowa Anglia, Nowa Jork, Penſylwania (Te trzy Prowincye co ſą między nową Anglią y Wirginią zámykáią w ſobie według Sanſona, Nowe Prowincye niſkie y nową Szwecyą) Wirginia, Karolina, y Floryda, we ſrodku záś ſą Kráie Outaouax, Huronow, y Ilonoyczykow.

Południowá Część zámyká w ſobie dwie Części: Nowy Mexyko ná Pułnoc, y Nową Hiſzpánią ná Południe Mexyku, ciągnie w ſobie Prowincye od Panámy áż do Golfu Kalifornſkiego, Weragua, Cortarica Nicaragva ktorá ma ná Pułnoc nád Golfem Mexykáńſkim Prowincyą Honduras, Guatimala, Gvaxaca, Tlaſcala, Mexico, Mechoacan, Gvadalaxara, Xaliſco, Chiametia, Culhuacan. Ná Wſchod záś tych Prowincyi znáyduie ſię Nowá Biſkaya, y Kroleſtwo Nowe Leońſkie. Ná Południe tych ſą Zagateras y Pánuco nád Golfem Mexykáńſkim, gdzie ſię przedłuza Peninſula Jucatan, ktora ma ná Południe Tabaſco, Chiapa, y la Verax las nád Golfem Honduras. Nowy Mexiko grániczy ná Wſchod z Florydą, ná Południe z Biſkayą nową, Cynaloą y Morzem Kaliforńſkim.

PRO-

PROWINCYE AMERYKI PUŁNOCNEY.

I. KANADA.

TEn Kráy nazywá ſie Nową Fráncyą, bo rybacy Bretáńſcy odkryli go będąc tam zá-rzuceni falami Morſkiemi R. 1504. Fráncuzi ſię tam ufundowáli R. 1534. á náy-gruntowniey R. 1604. Ta Prowincya ieſt zagęſzczoná Ieziorámi, Laſámi, Rzekámi, ktore zimne powietrze wydáią. Pod Imieniem Kanady, rozumie ſię, á ráczey zámyká ſię Ziemia Labrador, álbo Eſtotiland, Canada Partykulárna, álbo Nowá Fráncya, Akadya, Saquenai y wiele innych Kráiow mieſzkánych przez dzikich ludzi, z ktorych poznáni ſą Irokonowie, Huronowie, Algonkinowie, ále wielu nie poznánych od ktorych ná przemiany zá zboże, ſiekiery, odzienia, y rożne rzeczy, bierą Fráncuzi ſkory Kaſtorowe, álbo Bobrowe, wydry, kuny, wilkow Morſkich ſkory &c.

Nád Rzeką S. Wawrzyńca ieſt Prowincya Saquenay, gdzie ſą Kolonie Fráncuzow rozłożone iáko: Quebek, Taduſſak, Silleri, Richelieu, Montreal &c.

QUEBEC náyznácznieyſzá Kolonia Fráncuzow, położoná nád Rzeką S. Wawrzyńca w Nowey Francyi, ma wiele Konwentow Zakonnych, y iedno Collegium Jezuickie, ma y Biſkupa właſnego, Seminarium iedno y Szpitál, obronione Fortecą, w ktorey Gubernátor Fráncuſki rezyduie.

MONTREAL tákże Kolonia Fráncuſká nád tąże Rzeką położoná ná Wyſpie o 30. mil od Quebeku.

II. ZIEMIA NOWA.

TA Wyſpá ieſt przy weyſciu ná Rzekę S. Wawrzyńca, ma wiele Portow dobrych y wygodnych ſpoczynkow dla Okrętow Fráncuſkich, Angielſkich, Holenderſkich &c. ktore ſię bawią łowieniem ryb, á náywięcey zwánych Kablanow znácznie ſię tu połáwiaiących. Ta Wyſpá ma ſwoich mieſzkáńcow náturálnych dzikich, iáko y inſi Kanádowie. Fráncuzi tu máią dwie Kolonie zwáne: Plaiſance y Baya de Trepaſſez. Anglowie mieli Ferryland, ále przez Fráncuzow zruynowáną R. 1696. Wſzyſtkie Wyſpy, co ſą ná Golfie S. Wawrzyńca, ſą pod Imieniem Ziemi nowey; z ktorych pryncypalnieyſze ſą: Ziemia nowá, Anticoſti, S. Jan, y Kap Breton.

ZIEMIA NOWA z Wyſpámi pobliżſzemi, Akadya, álbo Nowa Szkocya, Miáſto Portroyal y generalnie wſzyſtko co dependuie od Wyſp, y tych Ziem oddáne ſą Anglii przez Fráncuzow według Tráktátu R. 1713. excypowáną tylko dla Fráncuzow według Traktatu R. 1713. Wyſpá álbo Kap Breton.

III. AKADYA.

TA Peninſuła Fráncuzom była odebrána przez Anglow, y názwáná Nowá Szkocya, ále oddána była przez Pokoy Bredáńſki Fráncuzom, y znowu oddáná Anglom R. 1713. Wnętrznoſci Akádyi ſą mieſzkáne przez Surykonow Amerykáńſkich.

PORT-ROYAL Miáſteczko pryncypalnieyſze w Akadyi oddáne Anglom R. 1713. y od nich názwáne Annapolis ná honor Anny Krolowy, ma Port dobry.

IV. NOWA ANGLIA.

TEn Kráy ieſt Amuchikonow ná Południe będący Etecheminow ciągnie ſię nád Morzem brzegami ná 16. mil, á w lądzie mniey głębiey.

Anglowie tu máią wiele Kolonii znácznych, iáko Boſton, álbo nowy London, Kap Charleſtown, Dorkeſter, Cambridga, Fort S. Georgii, Nova Plimuſt, Reuding, y Salem.

BOSTON Miáſto náyznácznieyſze ma Port dobry.

V. NOWY JORK.

HOlendrowie byli Panámi tey Prowincyi, ktorey Pułnocná ſtroná zwáná była Kráy niżſzy Nowy, á Południowá Szwecya Nowa, Anglowie ią Holendrom odebráli R. 1669. y názwáli Nowa Jork.

NOWA JORK Miáſto Stołeczne obronione mocną Cyttadellą, położone nákſztáłt ná Wyſpie, odebráne Holendrom przez Anglow R. 1666. Są tu y inne Miáſtá, lub Kolonie Angielſkie, zwáne: Naſſaw, Elſemburg, Chriſtiana, y Gotemburg. Nowá Jork ma ſwoy Port dobry.

VI. WIRGINIA.

ANglowie ſą Pánámi tey Prowincyi, y názwáli ná honor Elzbiety Krolowy ktorá mężá nie miáłá. Kráy ten odkrył Ján Verrázán y odebrał go był ná Imię Fránciſzka I. Krola Francuſkiego. Baya lub Kanał Cheſapeják bárdzo wygodny Krájowi, y ciągnie ſię w Wnętrznoſci Ziemi ná 40. mil, záczyná ſię ſzeroko ná 5. mil, ále ſię dáley zwęzá ná 4. y ná ná 3. mile, głęboki záś ná 12. łokci.

Powietrze tego Kráiu średnie, Ziemia obfituie w wielogroch, y inne iárzyny, z ktorych Amerykánie robią chleb, znáyduie w ſobie y winogrady ále nie upráwione. Má tákże w ſobie iedne Plantę, z ktorey Anglowie nákſztałt iedwábiu wybieráią, y materye robią. Obfituie w Tytoń wyſmienity.

Obywátele tego Kraiu rządzeni ſą od rożnych właſnych Pánow we wſiách mieſzkáiących, ich fortuna záwiſła ná ſkorách, y iedwábiách Planty wyżey wyráżoney, y ná zwierzách ktore ſtrzelaią, wſzyſtko to zámieniáią Anglom zá gorzałki ſiekiry, noże, y inne domowe potrzeby, ich broń záwiſła ná ſtrzałách, łukách włoczniach &c. Wierzą w wielu Bogow, nád ktoremi mowią że ieſt náywyżſzy, przyznaią nieſmiertelność Duſz, rekompenſę, y kárę ná támtym Swiecie. Anglowie do tego Kraiu przywiezli pſzenicę, ktorá w támtym gruncie dobrze ſię udáłá, y máia tám wiele Kolonii, zwánych: Puhatan, Somejok, y Sekotan, znácznieyſze záś; Jámeſtown Miáſteczko obronne, y názwáne od Jakuba I. Krola Angielſkiego.

VII. KAROLINA.

TA Prowincya zabiera Część Florydy, y położona między Wirginią y Florydą, nád Morzem Pułnocnym, y między Peninſułą Tegeſtą, Francuzi ſię tám ufundowáli R. 1562. y erygowáli fortecę Karolinę nád Rżeką Máy, y názwáli ią od Karola IX. Krola Francuſkiego, zá ktorego była odkryta, ále Anglowie ſą iey Panami teráź.

VIII. FLORIDA.

TA Prowincya ieſt obſzerna y ograniczona ná Záchod y Pułnoc gorámi ktore ią dzielą od nowey Francyi y nowego Mexyku, ná Południe ią oblewá Golf Mexykańſki, y ná Wſchod Morze Mexykáńſkie.

Ján Poncyuſz Leończyk odkrył tę Prowincyą y názwał ią Florydą od kwitnącego tám wſzędzie Ziela, ználázł ią záś ſzczęſciem, bo ſzukaiąc fontanny według odgłoſu, ktorá miáłá odmłádzáć, tey nie ználázł nie pewney, á pewnieyſzą Prowincyą odkrył.

Dzieli ſię Stroná tey Prowincyi nád Morzem ná 3. Części, ciągnące ſię iedná wedle drugiey, tá co ieſt między Peninſułą Tegeſtan, y Mexykiem ciągnie ſię ná 220. mil w zdłuż. tá záś co ieſt między Wirginią, y Peninſułą Tegeſtan ciągnie ſię ná 80. mil á Peninſuła Tegeſtán ciągnie ſię nád morzem ná 180. mil. Powietrze ma zdrowe, Ziemia nád Morzem mniey urodzayna ále w wnętrznym Kráiu po dwa rázy fruktyfikuie oſobliwie w wielogrochy. Kráy ten oblány ieſt rzekámi znácznieyſzemi: Miſſiſipi álbo Rio de Spiritu S. gdzie ſię żywi wiele Krokodylow, ktorych támeczni iedzą mięſo zá náydelikátnieyſzy ſpecyáł.

FLORYDA ieſt doſyć ludná Prowincya, ludzie iey ſą biáli, y wzroſtu y ſtánu pięknego, ále ſię oleiem ſmaruią, rządzą ſie pod właſnemi Pánámi w káżdey wſi, ále żáden nie má dependencyi od drugiego, á ráczey káżdá wieś rządzi ſię ná formę Rzeczy-

czypoſplitey máiąc iednego Parauſta czyli Kápitana nád ſobą, wielogroch y inne leguminá wſzyſcy weſpoł zbieráią z Polá, y podług Familii ſię dzielą między ſiebie według liczby oſob, procz záś tey upráwy około wielogrochu, Florydowie zábáwiáią ſię łowámi, ták ſtrzelániem zwierzyny iáko y łowieniem ryb, ále częſto y woyną, bo częſto iedná drugą wieś náchodzi, y zábiiáią ſię zoſtáwuiąc tylko biáłegłowy y dzieci. Religii żádney nie máią, tylko ſłońce y Mieſiac czczą, máią mieć y Xięży, ále bárdziey Medykow co rány leczą y choroby, nie Duſze.

Hiſzpánowie chcieli ich ſobie podbic, ále beż ſkutku bo ſię nie dáli lubo tylko ſtrzáłámi woiuią, Ferdynand Soto zdobywſzy y záwoiowáwſzy Peruwią, wſzedł tákże y do Florydy R. 1534. ále tám umárł z nieukontentowániá, iáko piſzą, że nie ználázł tám áni złotá, áni ſrebrá, iáko ſobie tuſzył, y iego ludzi wiele tám ſię zoſtáło.

Ta Prowincya oblana ieſt rzekami Chucagva, y Rio grande, gdzie ſię poławia wiele pereł, złoto y ſrebro. Dzieli ſię ná dwie częśći.

Floryda Francuſka ktora graniczy z Wirginią, y

Floryda Hiſzpáńſka ktora má w ſobie cáły Kráy, iednák tám tylko Hiſzpani máią dwie Kolonie: 1. S. Auguſtyna, 2. S. Mateuſza ktore ſą nád ſtroną Wſchodnią Peninſuły Tegeſtan, ktorá má ná Południe wyſpę Cuba o pułtora gráduſa odległą. Francuzi tám byli wyſtáwili dwie Fortece R. 1562. y 1564. ále ią opuſcili, á R. 1660. Anglowie im y Karolinę odebráli naypryncypalnieyſzą ich Fortecę.

IX. NOWY MEXYKO.

TO Páńſtwo nazwáne Nowe Kroleſtwo Grenádzkie, było odkryte R. 1598. przeż Antoniego Epeya Hiſzpana, graniczy ná Záchod z Morzem Vermelo, ná Południe z Nową Hiſzpánią, ná Wſchod z Florydą y Nową Francyą, á ná Pułnoc z Ziemiami nie znáiomemi. Powietrze má zdrowe, gruntá urodzáyne oblane wielą rzek, á znácznieyſzą Pułnocną zwáną del Nort.

Mieſzkany ieſt ten Kráy przeż wiele ludzi, ktorych ięzyk y zwyczáie ſą rożne od ſiebie, iedni błąkaią ſię z Stádámi ſwemi, drudzy máią wſie, inni y Miáſtá wielkie. Rządzeni ſą przeż Kácykow ktorych ſobie obieraią, ſą záś dobrego ſerca y uczeni.

Hiſzpani tu erygowáli wiele Kolonii, z ktorych pryncypalnieyſza ieſt *Sancta* Fe de Grenade gdzie rezyduie Gubernator, y to Miáſto má ſwego Biſkupa.

X. NOWA HISZPANIA.

TEn Wielki Kray zámyká w ſobie wſzyſtko, co Hiſzpani trzymaią w Ameryce Pułnocney wyiąwſzy Nowy Mexyk ktory nie rychło potym zawoiowali. Położony ieſt między 8. y 29 gráduſem ſzerokoſci Pułnocney, á między 255. y 280. długoſci, ciągnie ſię od Wſchodu ná 300. mil dobrych, ále w ſzerokości rożnie, bo w iednym 70. w drugim mieyſcu 15. mil. Grániczy ná Záchod z nowym Mexykiem y morzem Wermelſkim dzielącym go od Kalifornii, ná wſchod Iſtm Panama łączy go z Ameryką Południową, na Pułnoc z Florydą y Golfem Mexykáńſkim, ná Południe z morzem ſpokoynym. Powietrze má gorące iednák czyſte y zdrowe, Rzeki má znácznieyſze: Pánuco, Equitlan Los Yopes, y Tábáſco, w ktorych ſię poławiá piáſek złoty y ſrebrny, y żywią w ſobie Krokodyle ktore iedzą tameczni zá ſpecyáł, tak iáko y węże ále uciąwſzy im łeb ktore przedáwáią w iátkách Mexykáńſkich. Gruntá tey Prowincyi obfituią w pſzenice, wielogrochy, páſtwiſká, y owoce wyſmienite. Znáyduie ſię tu Ptáſzek zwány *Cincon* niepodobná iák żywego y cudownego Koloru, tylko roſą y zapachem kwiátow żyie, y wieſza ſię ná gáłąſce iedney, gdzie záſypia w Pázdzierniku, á nie odecknie ſię áż w kwietniu. Hiſzpani cokolwiek tu z owocow y zwierząt Europeyſkich záſadzili, wſzyſtko to pięknie ſię konſerwuie y rodzi, wyiąwſzy winnice w ktorych gruná ſię nie doſtawaią, z przyczyny deſzczow uſtáwicznych w Sierpniu y Wrześniu. Przytym wydaie z ſiebie báwełny, cukry, Konchy ktoremi farbuią ſzkarłaty. Między fruktámi znáyduie ſię *Cacao* ktorego záżywáią támeczni zá monetę, y z tego robią Cykulatę. Gory w tym Páńſtwie znáyduią ſię ognie wyrzucáiące nákſztáłt Wulkánow, ále ſą znácznieyſze złote y ſrebrne, náywięcey ſprowádzáiące do ſiebie Hiſzpánow.

Hiſzpani weſzli w ten Kráy R. 1518. pod władzą Ferdynanda Cortez ktory przez 3. lata

látá to Páńſtwo záwoiował poſtráchem tylko huku ármátnego, y flintowego, ktorego ci ludzie nigdy nie ſtyſzeli tylko ſtrzáłámi ſię bronili.

Hiſzpáni ten Kráy záſtáli znácznie ludny, y dobrze rządzony, máiący Kroleſtwá dyſponowáne, y Rzeczypoſpolite, Mexykáńſkie iednák Kroleſtwo náyznácznieyſze było, ále Tyrannia y okrucieńſtwo Ferdynanda y Hiſzpanow nád tym ludem, znácznie uięły liczby Amerykanow ták, że teráż więcey puſtyń, procz iednák Amerykánow ieſt teráż więcey tám Hiſzpánow codzień przybywáiących, wiele ieſt tákże Kreolow, ktorzy idą od Hiſzpanow iáko y Nigrow, álbo Murzynow, ktorych tránſportuią z Afryki dlá robienia około kruſzcow, tákże wiele Metyfow rodzących ſię z Małżeńſtw pomięſzánych między Hiſzpanami, Murzynámi y Amerykánámi, te 3. Národy ſą Wiáry Kátolickiey, ále bárdziey przeż boiáźń Hiſzpanow, y Inkwizycyi poſtánowioney. Páráfie wſzyſtkie w tym Páńſtwie ſą adminiſtrowáne przeż Mnichow rożnych ktorzy prácuią około náwrácániá Amerykanow ktoryeh Krcą y ná Mſze Swiete chodzic przyuczaią, ále podobno beż żádney dániá Náuki, iáko ich o to cenzuruią.

Krol Hiſzpańſki w Nowey Hiſzpanii trzyma Vice Krola ktory má wielką władzą y Potencyą przytym wielkie bogáctwá zebrác może, ále tylko przeż 5. lát tá funkcyá mu ſłuży.

To Páńſtwo nowey Hiſzpanii dzieli ſię ná 5. Części Generalne, zwáne: Audyencye, z przyczyny że káżdá część má ſądy álbo Trybunał ſwoy. Te 3. Audyencye ſą názwáne Gvadalajara, Mexico, y Gvatimala.

AUDYENCYA GWADALAJARA.

TEn Kráy obſzerny graniczy ná Wſchod z ſtárym Mexykiem, ná Pułnoc z nowym, ná Záchod z Morzem Wermelſkim, á ná Południe z Spokoynym.

Tá Audyencyá má 7. Prowincyi ktore ſię znáyduią nád morzem 1. Xáliſco, 2. Chiametlan, 3. Culican, 4. Cynaloa, ná wſchod záś tych w lądzie ſą Biſkáyá nowa, Zágátecás, y Gvadalaxara.

GVADALAXARA Miáſto ſtołeczne y Stolica audyencyi, álbo Trybunału Prowincyonálnego z 7. Prowincyi, położone nad Rzeką Eſquitlan w zdrowym powietrzu y Kráiu obfituiącym w wſzelákie owoce. má ſwego Biſkupa.

XALISCO álbo nowá Gálicya według Sanſona, má 3. Kolonie Hiſzpanſkie w ktorych środku ieſt Miáſto Xaliſco, ná Pułnoc Kompoſtella, á ná Południe Puryfikacya. Compoſtella má ſwego Biſkupa położone bliſko morzá, kráy má w okolo obfity, ále Powietrze nie zdrowe.

CHIAMETLAN nie má nic oſobliwego tylko Miáſto náyznácznieyſze Aquacará.

KULIAKAN ma Kráy obfituiący w żywność á nádewſzyſtko w kruſzce bogate, Hiſzpáni tu máią kilká Miáſteczek z ktorych náyznácznieyſze S. Michał y Culiacan, położone bliſko morzá Wermelſkiego.

CINALOA nie má nic oſobliwego, tylko nayznácznieyſze Miáſteczko S. Jana.

BISKAYA NOWA náywięcey wſłáwiona y zbogácona, kruſzcámi Srebrnemi we 3. mieyſcach, gdzie Hiſzpáni erygowáli Kolonie, S. Jana, S. Barbary y Indeche, przy tych Kruſzcach znáyduią ſię y ołowie, ktore ſą bárdzo wygodne, dla przetapianiá łátwieyſzego y dlá przepolerowániá Srebrá.

Grániczy ná Pułnoc z nowym Mexykiem, ná Záchod z Kuliákánem, ná Południe z Zagetaſem, ná Wſchod z Pánukiem y Floryda. Obfituie w wſzeláką żywność y iáko wyżey w Srebro, odkryte przeż Franciſzka Ibárrá, á Franciſzek del Rio tám záłożył Kolonią, y ufortyfikował Miáſto Durango.

AUDYENCYA MEXYKANSKA.

TEn Kráy ieſt położony między Gwádáláyárą, y Gwátymálą, dzieli ſię ná 7. Prowincyi, zwáne. Jucata, Tabaſco, Gvaxaca, Thaſcalan, Mexico, y Mechoacan, á 7. Pánuco náypułnocnieyſzá od tych.

MEXICO Miáſto przedtym niżeli ſię Hiſzpanom doſtáło kwitnące, położone ná wyſpie ieziorney miáło w ſobie 80000. Domow, Koſciołow wiele bárdzo nápełnionych bogátemi bálwánámi, y 3. Páłáce bárdzo bogáte Ceſarza Mexykáńſkiego. To Miáſto Ferdynand Cortez Zwycięzca Mexyku, przeż 3. Mieſiące przypuſciwſzy Attak

wziął

wziął w liczbie woyſka 900. Fantaſſynow czyli piechoty á 80. Kawaleryi, y 200000. Amerykánow ktorych mu dáli ſkonfederowáni z Kortezem, y ná ten czás to Miáſto było zruynowáne, ále Ferdynand kázał ie repárować, ktoremu w prędce 100000. Domow ſtáneło nápełnionych Amerykanami, ále iák Hiſzpánow poczęło wiele przybywáć y lokowáć ſię w Mieſcie, ták poczęli ruynowáć Domy dlá wyſtáwienia większych nowych y wſpániálſzych, y teráź nie liczy to Miáſto tylko 400. Domow murowánych, á ná przedmieſciu może bydź 3000. gdzie Amerykánowie mieſzkáią, to Miáſto iednák má bydź piekne, ulice proſte máiące y czyſte, y przytym wiele Páłácow, Koſciołow, y innych wſpániáłych Domow liczy w ſobie, bogáte z hándlow ktore prowádzi z Europą, wſłáwione ordynáryiną tu rezydencyą Vice Krola Nowey Hiſzpanii, przytym ſtolicą Arcybiſkupa, Trybunału ták ſprawiedliwoſci iáko y Inkwizycyi, Mennicy, Akádemii do náuk, y Drukarni. R. 1629. w Pázdzierniku było zátopione to Miáſto wylaniem wody, gdzie zginęło ludzi ná 40000. dlá czego Hiſzpani muſieli gorę iednę rozrucáć dla ſprowádzenia y oſuſzenia Wod ieziorá iednego, iákoż oſuſzyli. Ieſt tu tákże Akwedukt długi ná 3000. krokow ná Arkadach wznieſiony ſprowádzáiacy ſłodką wodę dlá wygody Miáſtá.

ACAPULCO Miáſto położone nád Portem wielkim y bezpiecznym, wſłáwione hándlami, prowádzonymi z Filippinami.

GORA POPOKATEPEK o 4. mile od Chololi wſzyſtka okrytá Cypryſowym, Cedrowym y innym ſzácownym drzewem, nie wypowiedzianie wyſoká, y weyſcie má bárdzo trudne z przyczyny kámieni y Zużelow. Niżeli Cortez przeſzedł do Mexyku poſłał pierwey 10. Hiſzpánow z wielą Indow, ktorzy zblizywſzy ſię ku głębokoſci gory, poczęli ſłyſzeć grzmot ſtráſzny, wſtret y boiáźń im czyniący do dálſzego przeyſciá, ile że ziemiá pod niemi nákſztáłt drzáłá, á żużele nogi przygrzewáły, dwoch iednák odważyli ſię przeyść y doſzli mieyſca takiego gdzie dym wielki wychodził tám zátrzymáwſzy ſię trochę, ciemnoſc ich ogárnełá, ziemia ſię pod niemi otworzyłá máiąca z mile okrągłoſci, oni rozumieli że piec ſklány álbo hutá gdzie ſkłá robią, w tym płomienie ſtráſzne wypadły, y cáłá gora drzec poczęłá, y kiedy dym y gorącość wielká nie pozwoliłá im dłuzey tám báwić, uchodzic prędko muſieli, iákoż ledwie co odeſzli ták záráz Wulkán począł wyrzucác ognie y kámienie y gdyby ſię byli nie ukryli pod ſkáłę to by ich był zárzucił Wulkán. Ta gora ieſt wyſoka okrągła, y záwſze wierzch iey ſniegiem okryty. Ná 10. lát przed Kortezem nie wyrzucáłá ogniow, ále roku 1540. záczęła wyrzucac z takim grzmotem że go o 3. mile ſłychác było, wyrzucaiąc Kámienie áż do Tlaſkali o 6. mil, y daley y inne piáſki ogniſte ktore wiele ogrodow paliły, zboża, łąki, y płotna rozwieſzone do przeſchnienia, iednák polá bliſkie tey gory náyzyżnieyſze maią bydź ná całą nową Hiſzpanią.

JUKATAN.

TEn Kráy ieſt nakſztáłt Wyſpy, bo tylko ná Wſchod złączony z Nową Hiſzpanią, y ciągnie ſię w ſrodek Morza Mexykáńſkiego ná 80. mil, má w około przeſzło 180. mil, ieſt gorzyſty, ále obfituiący náywięcey w báwełnę. Hiſzpáni ſą iego Pánámi od R. 1517. y maią tám Miáſtá: Meridá Válládolid, Campeſche y Salamanca.

TABASCO.

TA Prowincya ieſt naypierwſza ktorą Hiſzpani záwoiowáli Amerykánow zwyciężywſzy, y Miáſto Pontonchán odebráwſzy ktore nazwali ná Pámiątkę wygráney: Noſtra ſignora della Vittoria, y tę ſamę iednę máią tám Kolonią.

GVAXACA.

TA Prowincya dzieli ſię ná 3. częſci zwáne Nixápá nád Morzem Południowym, Zápotecas nad Golfem Mexykáńſkim, y Gváxácá w poſrodku tych dwoch. Obfituie w wſzelką żywność, y owoce, żywi wielkie ſtáda bydeł, á náywięcey koni náylepſzych ná całą Nową Hiſzpánią.

GVAXACA Miáſto Stołeczne nád rzeką Alwarado nie obmurowáne y niemá nád 2000. mieſzkáiących, ále bogáte w hándle z przyczyny rzeki Alvarado defluiduiącey do S. Jana d' Ulva, wſtáwione przytym ſzácownemi konfiturami y Cykulatą, má ſwego Biſkupa y wiele Konwentow Męſkich y Biáłogłowſkich.

ANTEQUERA nád ieziorem tegoż Imienia, wſtáwione Solą, y wodámi zdrowemi, y ſzácownemi.

TLASCALA.

TA Prowincya położona w Stronie Zachodniey, má gorę tegoż imienia obſzerną ná 25. mil w około, á milę ná w-zwyż, ktorá ieſt ludno mieſzkáná y obfituiąca w zyzność gruntu wyiąwſzy wierzch gory okryty záwſze ſniegámi.

TLASCALA Miaſto Stołeczne położone nád rzeczką Los Yopes, przedtym rządzone Aryſtokrátycznie ná formę Rzeczypoſpolitey wolney, y było mocne, z Hiſzpanami przeciw Mexykanom ſię ſkonfederowáło y wiele im pomogło, iákoż zá to má wielkie ſobie nádáne przywileie, y wolnoſci od Hiſzpánow, wielkie y ludne, ták w Amerykanow iáko y Hiſzpánow, ále nie rowná ſię dáwney wielkoſci y Potencyi. Ta Prowincya má y inne Miáſtá: Los Angelos, S. Jan d' Alva &c.

MECHOACAN.

TA Prowincya ſzczyciła ſię przedtym Kroleſtwem ták obſzernym iák Mexico, ále teráż Hiſzpánom hołduie y wcále záwoiowáná, má Miáſtá S. Filip, S. Michał, Salaya, Scatula, Colima y Miáſto Stołeczne cáley Prowincyi zwáne: Mechoacan wielkie y máiące ſwego Biſkupa.

PANUCO,

TA Prowincya má bydź bogátá w złote Kruſzce, ále koło nich nie robią, Hiſzpani tu máią znácznieyſze Kolonie, álbo Miáſtá: S. Jakuba delá Valles, Tempica, y Pánuco Stołeczne Prowincyi.

AUDYENCYA GWATYMALSKA,

KRáy tey Audyencyi ieſt położony między morzem Pułnocnym y Południowym; graniczy ná Zachod z Mexykiem, á ná Wſchod z Pánámą. Okryty gorámi od Wſchodu do Záchodu cągnącemi ſię w zdłuż, wyſokiemi y nápełnionemi láſámi, podległy trzęſieniu Ziemi, y gradom pochodzącym z Wiátrow Pułnocnych y Południowych uſtáwicznie tám wieiących od Kwietnia áż do Sierpnia, iednák ieſt zyzny y wydaie z ſiebie wiele owocow: iáko Cácáo, báwełny, y wełny Wigoniyſkie. Dzieli ſię ná 8. Prowincyi, 1. Gvátimálá, 2. Soconuſco, 3. Vera Paz, 4. Honduras, 5. Nicaragva, 6. Coſtarica, 7. Veragva, 8. Chiapa.

GVATYMALA má Miáſtá od Hiſzpanow trzymáne Trinidád, S. Salvador, S Michał, Xeres, y

S. JAKUB Gwatymalſki Miáſto Stołeczne cáley Audyencyi, piękne, wielkie, y przyozdobione ſtolicą Biſkupá y wielą Konwentow ták męſkich iáko y Biáłogłowſkich, żywność ma bárdzo tanią. W tey Prowincyi ieſt gorá wyrzucáiącá ognie, ktore to Miáſto S. Jakuba zruynowáły R. 1541., á potym przeſtáwione dáley od tey gory.

SOCONUSCO Prowincya ieſt náypodlegleyſzá Wiatrom Pułnocnym, gorąca, podległa piorunom, y ubogá we wſzyſtko. Ma Miaſteczko znácznieyſze Gvevetlan.

DERA-PAZ Prowincya gorzyſta ále zyznà ma Miaſteczká nápełnione Amerykánámi, żywiącemi ſtádá koni, y mułow, ma Miáſto znácznieyſze Hiſzpáńſkie zwáne Vera-Paz maiące ſwego Biſkupa.

HONDURAS Kráy obſzerny y oblány wielą Rzek, obfituie w Wielogrochy, ktorych po 3. rázy ná Rok zbieráią, obfituie y w pſzenice, y w winnice rodzące dwá rázy do Roku, przytym zbogácon, kruſzcámi złotemi y ſrebrnemi, iáko y wełnámi z Wigonii

nii podobnemi do owczych, y bárdzo delikátnemi. Ma Miáſtá znácznieyſze: Valladolid álbo Comaigva Stołeczne Prowincyi, Gratias di Dios, S. Piotr Villa de Naco, Truxillo y S. Jerzy d' Olancho. Między tą Prowincyą, y Jukatáńſką ieſt Golf Honduras.

NICARAGVA Kráy od Hiſzpánow názwány Raiem Máchometa z przyczyny zyznoſci y obfitoſci iego w owoce wyſmienite, y weſołoſc Kráiu.

LEON Miáſto Stołeczne nád ieziorem, ma ſwego Biſkupá, y bliſką gorę przedtym wyrzucáiącą ognie ále teráz tylko dym z niey ſię burzy.

GRENADA nád ieziorem Niragwą wielkie, ludne y hándlowne z przyczyny ieziorá łączącego ſię z Morzem Pułnocnym, záſzczycone czeſtą rezydencyą Biſkupa Leońſkiego, y ma wiele Konwentow męſkich y białogłowſkich.

COSTA-RICA Prowincya ma Miáſtá Nicoya, Anrajuez y Caſtro d' Auſtria.

CARTHAGO Miáſto iey Stołeczne nie wielkie ále záſzczycone Stolicą Gubernátora y Biſkupa, ozdobione Konwentami Męſkim y Pánieńſkim.

VERAGVA Kráy gorzyſty y mieſzkány przez ludzi nie zupełnie záwoiowánych, iednák ma Miáſtá Hiſzpáńſkie zwáne: Conceptio Stołeczne, Trinidad, S. Fe, Carlos, y Parita.

CHIAPA Prowincya mieſzkáná przez troiákich Indow, máiących ſwoie oſobne Częſci Kráiu, zwánych: Zoquel, Zeldales, y Quelenes.

Hiſzpáni tę Prowincyą názywáią náyubożſzą, z przyczyny że złota nie ma áni ſrebra, iednák obfituie w wſzelaką żywność, w owoce, ſtádá bydeł, y zwierzynę, obláná Rzeką Gryalwą, rybną, á náywięcey w krokodylow. Wydáie z ſiebie cukry, cacao, báwełny, iedwábie, farby ſzkárłatne. Ma wiele Miáſteczek procz Wſiow, z ktorych znácznieyſze ſą:

CHIAPA REAL nie wielkie ále ozdobione Konwentámi rożnemi, Stolicą Biſkupá y Gubernátora całey Prowincyi.

CHIAPA drugie Miáſto Stołeczne Indow támecznych nád Rzeką wielką Gryalwą, wielkie, bo liczy w ſobie 4000. Domow y wiele Familii Szlacheckich, Kupcow, Rzemieſlnikow, przytym ma y Konwenty męſki y białogłowſki, y Gubernátora właſnego dependuiącego od Chiapa Real.

AMERYKA POŁUDNIOWA.

TA Część Ameryki zwáná PERUVIANA ieſt nákſztáłt Wyſpy ná Formę Piramidy, gránicząca ná Pułnoc z Iſtmem Panámą ktory ią łączy z Ameryką Pułnocną, z innych záś ſtron Morzem obláná. Położoná między 12. gráduſem ſzerokoſci Pułnocney, y 50. Południowey, Długość záś iey między 292. y 343. y z tey przyczyny może mieć ná w zdłuż od Południa do Pułnocy 660. mil, á ná ſzerz 600. y mniey áż do 50. mil. Dwie Częſci tego Kráiu ſą ſub Zona Torrida, iednák ludnego.

Dzieli ſię ná 7. Páńſtw. 1. Terra Firma zámyká w ſobie Karybánę. 2. Peruwia. 3. Kráy Amazonow. 4. Brazilia. 5. Chilia. 6. Paragvay y Tucuman. 7. Ziemie Magiellánſkie.

I. TERRA FIRMA

KRzyſztof Columbus zá pierwſzą y drugą bytnoſcią ſwoią wynálázł Wyſp wiele Amerykáńſkich, zá trzecią záś y 4. bytnośćią obiechał ten Kráy ſtronámi, y zważywſzy obſzerność iego, názwał go Terra Firma, iákoby Ziemia ſtáłá, lubo ią Hiſzpáni názywáią Kaſtylią złotą z przyczyny że tam wiele złotá wynálezli. Grániczy ná Pułnoc y ná Wſchod z Morzem Pułnocnym, na Południe z Kráiem Amazonow, ná Záchod z Morzem Południowym, y Iſtmem Pannama łączącym ią z Ameryką Pułnocną.

Gory Vaccarines y Rzeká Orenoca ten Kráy dzielą ná dwie Częſci. Wſchodniá zámyká w ſobie Karybanę nád Morſkiemi brzegámi, y Gwianę położoną w lądzie nád ieziorem Parimo, y w tych Częſciách Hiſzpáni nic nie máią.

Zachodniá záś Część cáłá należy do Hiſzpánow, ktorzy ią rozdzielili ná 8. Rządow ciągnących ſię od Rzeki Orenoki, y zwánych: Nowa Andaluzya, Venezuela, Rio de la Hacha, S. Martha, Cartagena, y partykularná Terra Firma, te wſzyſtkie ſą nád Morzem Pułnocnym. Popaja záś ieſt nád Południowym Morzem, ná Wſchod záś tego,

go, ieſt Kroleſtwo Grenádzkie y Parya Kray Wielki, gdzie takze żadney Kolonii nie maią Hiſzpani. Má Miáſtá Pryncypalne: S. Fe de Bagota Stołeczne, Popayan, Panama, Porto Belo, Cartagena, S. Martha, Rio de lá Hacha, Venezuela, y Comana álbo nowa Carduá. Procz tych Hiſzpani maią tam wiele Kolonii, iednak nie wcale zawoiowali tamtych Obywatelow, oſobliwie tych wſzyſtkich co mieſzkaią w gorach ktorzy zupełną dawną ſwoię wolność zachowuią, y Hiſzpanom wcale ſię nie dadzą, bo ich ſtrzały ſą iadem napuſzczane, y kogo tylko ſchwytaią zaraź go ſami ziedzą. Ciż Obywatele Oryginalni Indowie, nie adoruią nic więcey tylko ſłońce, y Mieſiąc, wierzą w nieſmiertelność Duſzy, y w karę lub rekompenſę po śmierci, y maią Xięży á bardziey medykow, bardziey zdrowiu iák Duſzy ich ſłużących. Powietrze tego Kráiu ieſt gorące zbytnie, y niezdrowe nád brzegami morſkiemi, oblany rzekami; Orenoca, Rio grande della Maddalena, y S. Marty, ktore ſię z ſobą łączą, iáko y Dárien. Grunta obfituią w zboża y iarzyny wſzelákie, ktorych my tu nie wcale znamy, Amerykanowie záś niemi żyią. Drzewo iedno znáyduie ſię w tym Kráiu z ktorego płynie Maść doſwiadczona ná zagoienie wſzelkich ran. Drugi Korzeń czyli Planta zwana Dragonara z ktorey dobywaią krwi do aptek bardzo pomocney.

Ta Prowincya przedtym obfitowáłá w złote Kruſzce, ále iuż zubożone od Hiſzpanow teráż tylko znáduią Srebrne Kruſzce, ſzmárágdy, &c. y inne Kamienie.

Wyſpy zwáne Margarita, Cubaga, Trinidad, y Golf Panama znáyduią u ſiebie Perły ále nie ták liczne iák przedtym. Gory y láſy tego Páńſtwa, żywią wiele Lwow Tygryſow, y innych Zwierza okrutnego, Rzeki záś wiele Krokodylow.

ANDALUZYA NOWA názwáná Parya położona nád brzegámi morzá Puł-nocnego od Hiſzpanow rządzoná, y máiącá Miáſto Stołeczne zwáne:

KARDUA NOWA. W tym kráiu znáduią ſię Szmárágdy nie-zliczone, przedtym záś łowiono wiele Pereł, má Miáſteczko Comane nád Golfem Criaco, ále nie ludne. Orenocá Rzeka oblewa ten Kráy y zálewá go, dlá czego tameczni robią ſobie chałupy ná drzewach, dlá umknienia ſię przed wodámi.

VENEZUELA Miáſto Stołeczne Kroleſtwa tegoż Imienia, ciągnącego ſię w kwádrát ná 50. mil, dependuie od Audyencyi S. Dominika, názwáne záś dlá tego, że ieſt położone ná wielu wyſpách ieziornych.

MARACABO położone nád ieziorem ſwego Imienia fundowáne ná pálách, y mieſzkáne przez 4000. Mieſzczán lub Kupcow, ále było zruynowáne dwa rázy przeź Francuzow R. 1669. y R. 1678. má ſwego Biſkupa. Hiſzpani procz tych maią 11. Kolonii pomnieyſzych.

CARACAS Kráy obſzerny, w ktorym ſię zámykáią te dwie wyrážone Juryſdykcye y Miáſto má tegoż Imienia.

RIO de lá HACHA Miáſto Stołeczne Juryſdykcyi Hiſzpáńſkiey w Prowincyi tegoż Imienia, ktory kráy ſzácownieyſzy nád inne bo obfituie nie tylko w żywność wſzelaką y Sol, ále náybárdziey w złoto, y Kámienie drogie. Zwáne to Miáſto od Hiſzpanow Noſtra Signora de los remedios.

S. MARTA Prowicya má Kráy obfituiący w Cytryny, Pomarancze, granady, winogrady, wielogrochy, á przytym zbogáconá drzewem Brezyliſkim, złotem, ſzmaragdami, ſzafirami, marmurami wſzelakiemi, y w brzegách morſkich má perły.

S. MARTA Miáſto Stołeczne nád Morzem má Port dobry, Cyttádellą obroniony, má y Biſkupa ſwego zruynowáne było od Anglow R. 1596. y od Holendrow R. 1630. má y inne Miáſtá znácznieyſze; Ramada, Teneriffa, Tamalameca, Ciudat de los Reyes, y Ocanna, álbo S. Anna.

KARTAGENA Prowincya wydaie z ſiebie rożne Korzenia, pieprze, balſamy, Krew ſmoczą, y wſzelakie aromata do aptek ſłużące, má bydz także zbogacona złotem y ſzmaragdami.

KARTAGENA Miáſto Stołeczne położone ná Peninſule, mocno ufortyfikowáne, y obronione dwiema cyttadellami, handlowne, oſobliwie w Perły bogate, ktore tam ze wſzad zwożą y tu ie dziurawią, y na ſznurki wdziewaią, ma Port naypraktykowáńſzy w Ameryce, y tu z tąd wychodzą Okrety na morze, ma ſwego Biſkupa. Drák Angielczyk to Miáſto zdradziecko wziął był, y zruynował R. 1585. zabrawſzy wiele złota y ſrebra, y armat 230. ſztuk, Francuzi ie także zruynowáli R. 1697. má y inne Miaſta znacznieyſze: Tolu, S. Marya, y Mopox.

TERRA FIRMA Właſna maiąca ſwoię juryſdykcyą, Zamyka w ſobie iſtm Panama, y część brzegow Morſkich nad Morzem Południowym aż do Popayanu z ktorym na Południe grániczy.

ISTM PANAMA iakoby ięzyk Ziemi ktory ieſt między Południowym, y Pułnocnym Mor-

Morzem łączy Amerykę Pułnocną z Południową, ciągnie ſię od Wſchodu do Záchodu ná 50. mil, a w ſzerz 30. 20. y 18. Zyczono ſobie przez ten Iſtm przeciąc Kanał dla Kommunikácyi Pułnocnego z Południowym Morzem, ále reflexya wyżſzego Morzá Pułnocnego iák Południowego przeſzkodziła.

Ten Kráy ma Powietrze gorące y nie zdrowe, grunta gorzyſte y płonne, drzewá záwſze zielone ále bez owocow.

PANAMA Miáſto położone nád Golfem tegoż Imienia zageſzczonym Wyſpámi, ále bogácącym Kráy w perły, Miáſto mocne obronione Cyttadellą, ma Port ſwoy, y ſwego Biſkupá. Zaſzczycone rezydencyą Gubernátora, Powietrze ma nie zdrowe, ále bogáte w hándle odpráwiaiące ſię tu w Peruwii do Hiſzpánii. Fráncuzi ie byli wzięli y zruynowáli R. 1671. ále odſtąpili.

PORTO BELO erygowáne ná ruinách dáwnego Nombre di Dios, mocne y obronione dwiema Cyttadellami, opátrzone mocno Garnizonámi z przyczyny że záwſze ieſt nápełnione Magazynámi ktore ſię tránsportuią z Hiſzpánii do Peru álbo z Peru do Hiſzpánii, á do tego że wiele Kupcow okrętami tu przyiezdża ná iarmárki náybogátſze ná cały Swiát.

NOWE KROLESTWO GRENADZKIE grániczy ná Záchod z Popayanem, ná Pułnoc z S. Martą, ná Wſchod z Wenezuelą; á ná Południe z Paryą, y Kráiami nieznáiomemi, obláne ieſt Rzeką wielką Magdaleną, opáſane gorámi wielkiemi, obfituie w pſzenice y owoce, ma Kruſzce ſrebrne, y piáſki złote w Rzece. Hiſzpáni iáko Pánowie tuteczni máią tu wiele Kolonii. W tym Kráiu owce ſą ták wielkie iák konie ále z ogonem krotkim á rogámi wielkiemi. Przy tym znáyduią ſię dziki, Lwy Tygryſy, niedzwiedzie, kozy dzikie &c.

S. FE de BAGOTA Stołeczne Miáſto tego Kroleſtwá nád Rzeką Pati, má ſwego Arcy-Biſkupá y Trybunał Spráwiedliwoſci gdzie prezyduie Gubernátor tego Kroleſtwá.

POPAYAN Prowincya położoná nád brzegámi Morzá Południowego, dzieli ſię ná Wſchodnią Część dependuiącą od Audyencyi S. Fe, y Záchodnią od Quito.

Wſchodniá ma Miáſtá S. Fe Antiochia, Arma, Caramanta, Anſerma. y Carthago.

Zachodniá záś ma Miáſtá Cali, Gvadalajara-de-Buga, Truxillo, Timama, Almagver, Madrigal, Paſto, y Agreda.

POPAYAN Miáſto Stołeczne ma ſwego Biſkupá.

II. PERUWIA.

TO Páńſtwo grániczy ná Pułnoc z Popayanem, ná Południe z Chilią y Paragvay, ná Wſchod z Kráiem Amazonow, ná Záchod z Morzem Spokoynym, ciągnie ſię ná 300. mil brzegiem Morſkim á około 40. w ſzerz. Dzieli ſię ná 3. Audyencye czyli Prowincye: Peru właſną we ſrodku, Quito ná Pułnoc, á Los Charcas czyli La Plata ná Południe. Powietrze ma zbytnie gorące, deſzczow nigdy nie zná, oſobliwie nád brzegámi Morſkiemi, iednák obfituie w wſzelaką żywność y owoce bo roſy uſtáwiczne chłodzą y podſycáią Ziemię, á do tego Kanały rzeczne oblewáią Pola, náywięcey záś obfituie w báwełny, cukry, owoce, pſzenice, oliwy, winá wyſmienite, á nadewſzyſtko Hiſzpánią bogáci złotem, ſrebrem, ſzmarágdámi, żywym ſrebrem.

To Páńſtwo niżeli ie Hiſzpáni odebráli, miáło właſnych Krolow zwánych Incas, ktorzy ſię czynili bydź Synami Słońca. Peruwiánie adorowáli Słońce, Mieſiąc, gwiázdy, pioruny, błyſkáwice, y Koſcioły mieli ſwoie, ále ofiáry tylko Słońcu czynili, uznáwáli iednák nád Słońce náywyżſzego Boga, ktory ie ſtworzył, ták iáko y Niebo, y Ziemię, y názywáli go *Pachakamak*, przytym byli wiádomi Potopu Generálnego, nieſwiertelnośći Duſz, y zmártwychwſtánia ciał.

Relacye Peruwiáńſkie twierdzą y informuią nás o maghificencyách ich Krolow przeſzłych, náypierwey w Koſciołách ich mury były złotym Dachem pokryte, ſame mury były złotem wyrabiane, y ſzmárágdámi lub Turkuſami náſadzáne, ſtatua ſłońcá ſwiatłoſcią, y czyſtoſcią złota bláſk w oczách czyniła, ták iáko mieſiąc, gwiázdy, y pioruny, od ktorych czczonych zá boſzkow Inkaſowie Krolowie ich pokolenie ſwoie głoſili, przy tych Koſciołách było 7. Fontann wſzyſtkie czyſtym złotem, y złotemi rynnami ozdobione, ogrod Koſcioła Cuſco, był wſzyſtek ze złotá, y ſrebra robiony, ták iáko y wſzyſtkie ogrody przy Páłácách Krolewſkich, drzewá, kwiáty, ziela, ptaſzki, gadziny, wſzyſtko to cudownie ze złota y ſrebra było robion., y miſternie, pola ziarnem

złotym ſiane, ſtatuy Męſkie, białogłowſkie, dziecinne, wſzyſtko to z ſzczerego złota, náwet ſtodoły. ſpikrze, nápełnione były ziarnem złotym, wſzyſtko to dla magnificencyi ich Bogow było przy Koſciołách, nawet y wſzyſtkie ſprzęty goſpodárſkie do orania y do upráwiania ziemi były złote, á nie tylko Koſcioł Cuſco był ták bogáty, ále y wſzyſtkie Koſcioły Peruwiáńſkie, ále y Domy náwet, ledwie nie w rowne obfitowáły bogáctwá, bo wſzędzie cegła, kámienie, do ſtáwiánia Domow były zmieſzáne ze złotem, ſrebrem, y ołowiem. Przytym Inkaſowie pokázuiąc obfitość złotá w ich Kráiu wſzyſtkie zwierzá y ptáki mieli lane miſternie ze złotá.

Grunta tego Páńſtwá były rozdzielone ná dwie Częśći. 1. Część była Partykulárnych ludzi podzielona ná káżdą Familią, drugá Część była ſłońcu náznáczoná, á 3. Krolowi, y kiedy dla partykulárnych część nie wyſtárczáła, to z drugich dwoch udzielono im, kiedy záś czáś przychodził upráwiánia gruntow, to náypierwſzá była powinność upráwiáć częśći wydzielone dla ſierot, wdow, ſłárych, chorych, y dla żołnierzy woyną ſię báwiących, po tey zákonczoney upráwie, káżdy dla ſiebie upráwiał, dopiero ná oſtátku wſpolnie wſzyſcy upráwiali grunta Krolewſkie, Słoneczne, y Gubernátorſkie, y to wſzyſtko punktualnie ſzło porządkiem dobrym, iáko y inne Rządy.

To Kroleſtwo fundowáne około Roku 1125. przez Mankona Kapaka y Koya Mamo Oelcho żonę, ktorzy ſię názywáli Brat y Sioſtrá, Dzieci Słońca, y ktorzy wprowádzili porządek dobry w Páńſtwo, wyprowádzili Peruwianow z gor, upráwy gruntow náuczyli, iáko y paſánia ſtád bydlęcych, budowánia Miáſt, przędzenia báwełny, iedwábiow, y wełny, ſukien robienia, było zruynowane R. 1533. ná Oſobie Atabalipa Trzynaſtego Krola, ktorego Fránciſzek Pizzarius Admirał Hiſzpáńſki złapáł, w kaydány okuł, y ſtrácić kázał, á to tym ſpoſobem. Ten Krol iák był poimany od Pizzarra ták záráz y w kaydány okuty był żelázne, ten widząc iuż zdeſperowáną moc ſwoię proſi Pizzara áby go náwiedził, y ná tych miáſt proſi áby go tráktował, ták iák godność Krolewſka káże, y zaráz obiecuie, byle mu była wolność oddáná okupic ſię tylą złotych y ſrebrnych okrętow, ile ſię mogło zmieſcić ná Salą Pálácu Kaxamalki ná wzwyż ták iák ręką doſiąc można, Pizzar zádziwiony táką offertą, akceptuie ią, á Krol tym czáſem porozſyłał do Cuſco y Kaxamalki, áby zwozono wſzelkie bogáctwá, ktorych przez ieden mieſiąc ledwie wiekſzą połowę zwiezli (bo iedni piſzą że ná Salą, drudzy záś twierdzą że mu ſię Krol obiecał okupić tylą złota, ile by ſię mogło zmieſcić ná Dziedzińcu Pálácu kwádrátowego w Kaxamálce) á tym czáſem Hiſzpáni poczęli mruczeć, że to miáłá bydź zdrádá, ále Krol dowiedziáwſzy ſię o tym, upewnił że nie máſz żádney zdrády, y że wolno wziąć żonę y całą Familią w záſtáw, á tym czáſem przyſzłá obietnica złotá, y ſprowádzono go tyle ile ſtanęło między niemi. W tym ſamym czáſie przybył z flotą Diego d' Almagra Admirał drugi, y podzielili ſię temi wielkiemi Skárbami, tylko piątą Część zoſtáwili ná Krola Hiſzpáńſkiego, ná ten záś Karola V. Cesárzá, wolnoſci iednák deklarowáney nie dotrzymali Krolowi Inkaſowi, y owſzem dekret śmierci ferowáli ná niego, y lubo z wielkim płáczem modlił ſię y proſił, przynáymniey o przeſłánie go do Hiſzpánii, nie uważáiąc ná to, uduſić kázáli, o czym Chevrau w Hiſtoryách piſze. Ale Spráwiedliwość Boſká ináczey to łákomſtwo ich y niemiłoſierdzie ſkárała, bo te dwie familie wyginęły, y wſzyſtko złoto ich zatonęło w Morzu, bo ſpodzieváiąc ſię wiekſzych ſkárbow utaionych wiele tyſięcy Peruwiánow namęczyli y natrácili.

PERUWIA WŁASNA álbo Audyencya de Lima ciągnie ſię od Morzá Południowego áż do Kráiu Amazońſkiego, máiąc ná Pułnoc Quito, á ná Południe Los Charcas, álbo Plate. W tym Kráiu deſzczu nie znáią dla tego Domy ſą tylko liſciem nákryte od kurzáwy.

LIMA Miáſto Stołeczne Vice-Krola Ameryki Południowey, położone ná mieyſcu zdrowym y weſołym, o milę od Morzá nád Rzeką Limą, ma Port dobry y Fortece o mile nád Morzem w Miáſteczku Calao. To Miáſto od Hiſzpánow fundowáne, wielkie, y ulice ma proſte y ſzerokie, Domy o iednym piętrze, bogáte w hándle, práktykowáne z Hiſzpánią ták Europeyſką iáko y nową, ma ſwego Arcy-Biſkupa ktory ma intráty Milion 800000. Tynfow, ma y Parlament, Akádemią, Collegium Jezuickie, Inkwizycyą. To Miáſto zwáne od Hiſzpánow Cividad de los Reyes iakoby Miáſto Krolow. Wſtáwione Oyczyzną y Grobem S. Rozy Limany.

CUSCO Miáſto wielkie y ludne nie daleko Limy, ná gorze ma ieſzcze ruiny znáczne Pałacu gdzie przedtym Krolowie mieſzkáli, ma ſwego Biſkupá.

Truxillo Miáſto tákże ludne, y ma ſwego Biſkupá.

Aregvipa położone w gruncie zyznym, ále podległe niebezpieczeńſtwom bliſkiey gory ogniſtey y trzęſieniom Ziemi, o 7. mil od tego Miáſtá ſą gory ſrebrne, ſą y inne Miáſtá w tym Kráiu zwáne: Oropeſa, Gvamangva, S. Juan de Poro.

QUITO

QUITO Prowincya grániczy ná Wſchod z Popayanem, Quixos, y Pacamores, ná Południe z Peruwią właſna, á ná Záchod y Pułnoc z Morzem, ciągnie ſię ná 40. mil w zdłuż á w ſzerz ná 18. Miáłá przedtym właſnych Krolow, ále Inkáſowie Peruſcy ią záwoiowáli, á teráz Hiſzpánom podległa, ktorzy tam máią wiele Kolonii. Los Pacamores, Los Qvixos, y ſtroná Południowá Popayanu należą do tey Jurysdykcyi czyli Audyencyi.

QUITO Miáſto Stołeczne nád Rzeką Amazoną poczynáiącą ſię tu, wielkie, y ma ſwego Biſkupa y Akádemią.

QUIXOS Prowincya odkryta przez Hiſzpánow R. 1557. y máią w niey Kolonie iáko Baeca Miáſto Stołeczne, Archidona, Avila y Sewilia złota.

PACAMORES Prowincya ma gory złote, gdzie Hiſzpáni máią Miáſto: Loyola, Valladolid, álbo S. Juan de Salidas, S. Jago de las Montanas.

LOS CHARCAS Prowincya názwáná od támecznych ludzi poddánych teráz Hiſzpánom.

PLATA Miáſto Stołeczne Audyencyi, nowo erygowáne od Hiſzpánow, ktorych tam ieſt około 800. Familii, názwáne od ſrebra, ktore ſię tam w gorách znáyduie ále koło niego nie robią, ták, iáko y w Porca odtąd iák ſą wynálezione w Potoſi gory ſrebrne.

POTOSI Miáſto przy gorze ſrebrney gdzie náylepſze ſrebro robią ná cáłą Amerykę.

III. KRAY AMAZONOW.

TEn Kráy ieſt bárdzo obſzerny, grániczy ná Pułnoc z Gwianą, y Ziemią ſtáłą, ná Záchod z Peruwią ná Południe z Paragwaiem, á ná Wſchod z Brezylią.

Twierdzą Geográfowie że ten Kráy lubo ieſt pod Ekwátorem iednák grunta ma zyzne, y w owoce obfituie, oſobliwie wydáie z ſiebie tytonie przednie, cukry y báwełny, fárbę ſzkárłatną &c. Kráy ludny, Powietrze ma ſrednie, Obywátele támeczni Koloru bażántowego, y nie ták ſpaleni iák Brezylianie, ludzcy y do kompanii przyiemni, odziani ſamą bawełną, Wiárá ich baiwochwálſká, y nie máią Koſciołow publicznych, tylko káżdy u ſiebie nábożny. O Kráiu ciągnącym ſię nád Rzeką Amazoną piſzą Geográfowie, że nie ieſt poznány, iednákże znáyduią ná Pułnoc tey Rzeki, Kráie zwáne Aparia, Caribana, Apanta, Coropa, á ná Południe záś Cayena, Tapayza, Mataya, Paranaiba, co záś wewnątrz to áni Kráy, áni ludzie poznáni. Wielu Geográfow przyznáią, że Obywátele támeczni ſą ludzie dzicy, Tyránſcy, ták iáko y Brezyliánie. Amazona Rzeká záczyná ſię o 4. mile od Miáſtá Luito, y ciągnie ſię przez Quixos, y Pacamores, y przez cáły Kráy Amazonow w pádá w Morze Pułnocne y formuie wiele Wyſp przy wpádku Morſkim, zwáná była z początku Orelhaná od Orelhana ktory náypierwſzy bieg tey Rzeki zoczył, ále tenże ſam peregrynuiąc nád tą Rzeką á widząc wiele ludzi zbroynych między ktoremi y białegłowy zbroyne komendę miáły, y doniożſzy o tym Hiſzpánom, ták záráz odmieniono Imię to, á názwáno Rzekę iáko y Kráy Amazonow.

IV. BRESILIA.

KRáy ten ieſt między náyobſzernieyſzemi w Ameryce Południowey, grániczy ná Pułnoc z Morzem Brezylſkim, ták iáko y ná Wſchod, ná Południe z tym że Morzem, y Paragwáiem, á ná Zachod z Amazonámi, ciągnie ſię nád Morzem 500. mil.

Alvares Cabral Portugálczyk názwał ten Kráy S. Krzyżem bo go w ten dzień odkrył R. 1501. teráz názywá ſię Brezylią od drzewá Brezylſkiego, ktorego ſię tam laſy znáyduią według Barroſa Portug. dec. 1. lib. 5. cap. 1. Ten Kráy ieſt wielą Rzek oblány z ktorych znácznieyſze ſą: Miary, Siope, Potegi álbo Rio grande, S. Fráncíſzek, y Janeyro. Powietrze ma ciepłe ále zdrowe, grunta náywięcey obfituiące w páſtwiſká, pomaráncze, cytryny, limonie, cukry, báwełne, drzewo Brezylſkie laſami roſnące.

Linſcotus piſze że ſię tám w tym Kráiu znáyduie ptaſzek zwány Gonambuch nie większy od muchy Zimowey, maiący ſkrzydełka iáſne, głos záś ták wdzięczny w ſpiewaniu iák ſłowik.

BREZYLIA dzieli ſię ná dwie Częſci: Brezylią Lądową y Brezylią nadmorſką.

Bre-

Brezylia Lądowa álbo Wewnętrzna zamyka w ſobie wnętrzności Kráiu, y ieſt mieſzkana przeź wiele ludzi, ani rządu, ani Religii maiących, y tylko Kapitanow maią co komenduią niemi na woynę, chodzą nágo, y tylko nie-ktorzy odziewaią ſię piorámi rożnych kolorow, ále tylko około wſtydliwych ſtron ná opaſaniu, ná łokciach, y ná kolanach, farbuią záś ſwoie ciała rożnemi Kolorami, dla przeſtráſzenia ich nieprzyiacioł, wárgi y uſzy ſobie przebiiaią, y dlá ſtroiu záwieſzaią drogie Kámienie, białegłowy włoſy rozwleczone noſzą ná plecach, á męſzczyźni záś golą ie ſobie wſzędzie, y tylko ná około głowy trochę zoſtawuią iák Mniſi, Nieprzyiacioł ſwoich zabranych ná woynie żenią, tuczą, y iedzą, wráz z żoną y z dziecmi, ále ſámi pierwey muſzą ſwoie dzieci właſne ieść niżeli ich zabiią, Diábła ſię nadewſzyſtko boią, ktory ich mocno y częſto biie według Hiſtoryi Jana de Leri. Męſzczyzn zabawa wſzyſtka applikacya do łowienia ryb, do polowania, do woyny, náywięcey, záś woiuią ſtrzałámi z łuku, dzidami, białegłowy záś prácuią około upráwy gruntow. Brezylianow żywność nayzwyczaynieyſza *Mandyoka*: ieſt to korzeń ogrodowy ktory ſię rzęſiſto u nich rozradza, y z niego robią chleb, y trunek ktorym ſię upic może, przytym wiele im ſię rodzi Legumin y fruktow, nie pracuiąc na nie, ktoremi ſię poſilaią, przytym iedzą węże, żaby ktore tám iádu w ſobie nie máią. mieſzkaią we wſiach ále Domy tylko chroſciane máią ktore mogą z mieyſca ná mieyſce przenoſic. Náypoźnańſi záś z Brezylianow ſą Oryginálni, y Kráiowi ludzie zwáni Tobinambowie, Margaiaſowie, Paraibaſowie, y Tapuſowie, pierwſi máią ſwoich Pryncypałow rządzących niemi, drudzy záś, ni religii maią, ni Krola.

BREZYLIA NADMORSKA Zámyka w ſobie brzegi Morſkie ciągnące ſię ná 500. mil álbo więcey w zdłuż, á w ſzerz ná 30.

Portugallowie ſą Panami tych brzegow y dzielą ie ná 14. Kapitanii czyli Staroſtw ciągną ſię te Kápitanie od Zachodu począwſzy tym porządkiem: Para, Maragnan, Siara, Rio gránde, Paraiba, Tamaraca, Pernambuco, Serepiga, czyli ſeregippa, Bachia, Ilheos, Porto Securo, Spiritu S. Rio Janeiro, S. Vincente, te wſzyſtkie kapitanie maią ſwoie Miáſtá Stołeczne.

S. SALVADOR Miáſto náypryncypalnieyſze y Stołeczne położone w Bachii, má Port dobry Arcybiſkupa y Fortecę mocną. Trybunał ſprawiedliwoſci tu paſtanowiony ná cáłą Brezylią, y tu Gubernator mieſzka, Holendrowie to Miáſto byli odebrali zdradą, ále w rok ie oddáli Portugallom R. 1624.

PARA Miáſto Stołeczne Kapitanii właſney, náleży do Portugallow, ktorzy tu maią wiele innych Miáſt.

MARAGNAN Stołeczne ſwoiey Kapitánii położone ná takiey Wyſpie, gdzie węże, Krokodyle, żaby, y inne gadziny zádnego iádu w ſobie nie máią, y iedzą ie tameczni, przytym obfituie w Melony ſpecyalne we dwá mieſiące po zaſianiu ich, y tak ſą dobre w Styczniu, iak y w Sierpniu. Znayduie ſię tu y drzewo Mangaa ktorego liſcie podobne do bukſzpanu, kwiat záś żołty, owoc podobny do Morelow, ále beź peſtkow, ſmak záś ták delikátny że ſię roſpłynie iák cukier w uſtach.

SIARA Stołeczne Kapitanii właſney, napełnioney Brezylianami ludzmi grubemi, y dzikiemi, má Port dobry y Zámek ufortyfikowany.

RIO GRANDE Kapitania łącząca Pułnocny brzeg z Południowym, Francuzi byli iey Panami, ále wygnáni przeź Portugallow R. 1601.

PARAIBA nad rzeką tegoż Imienia Miáſto máiące dwie Fortece mocne, Holendrowie ie byli odebráli R. 1714. y nazwáli Friderikſtad, ále odebráne przeź Portugallow.

TAMARACA Wyſpa nie wielka przy brzegu Kapitanii tegoż Imienia.

PAMARAMBUCA Zamyka w ſobie 11. Kolonii Portugalſkich ktorych Stołeczne Miáſto ieſt Olinda, Holendrowie ten Kray byli wzięli R. 1630. ále Portugallowie odebrali zupełny, naywięcey wydaiący z ſiebie Brezylſkiego drzewa, bo corok 100. okrętow tranſportuią do Europy, także y Cukrow ma wiele.

OLINDA Stołeczne przy Porcie dobrym má ſwego Biſkupa.

PORTO SECURO Miáſto nie wielkie ále przy Porcie dobrym, Stołeczne Kapitanii właſney, ktorey Kráy obfituie w zboża y owoce dobre.

SPIRITU S. Stołeczne Kapitanii właſney nie wielkie ále mocno ufortyfikowáne.

V.

V. CHILIA.

KRáy ten położony ieſt między Morzem Chilſkim ná Záchod, y między Tukumanem, y Ziemiami Magellánſkiemi ná Wſchod, od ktorych go dzielą gory Andy, ná Pułnoc ma Peruwią, á ná Południe Magellanikę, wſzyſtek ieſt położony w Powietrzu utemperowánym, w zdłuż ciągnie ſię ná 200. mil, á w ſzerz ná 40. w niektorych mieyſcách ná 60. Powietrze ma zimne z przyczyny bliſkoſci Morzá, y Gor Andow okrytych ſniegami, z ktorych ieſt 15. ognie wyrzucáiących, Wioſná tam záczyná ſię w Wrzeſniu, láto w Styczniu, Ieſien w Marcu, á Zima w Czerwcu. Grunta ma żyzne oſobliwie nád brzegámi Morſkiemi, y obfituiące w wielogrochy, pſzenice, winá, y wſzelakie owoce Europeyſkie, między ſtádámi innemi żywi bárány tak wielkie, że ná iednym z nich może ciężár ná 60. funtow przenoſić przez cáły dzień. Ten Kráy wydáie z ſiebie iáſpiſzowe głázy, moſiądze, y złoto náyczyſtſze nád wſzyſtkie w Swiecie.

Hiſzpáni odkryli ten Kráy R. 1535. y rozdzielili go ná 3. wielkie Prowincye, zamykáiące w ſobie 13. pomnieyſzych máiących tyleż Miáſt, tegoż názwiſká. 1. Chilia właſna zámyká w ſobie: Serenę, Quillate y S. Jago Stołeczne cáley Chilii. 2. Chilia Imperyalná ná Południe zámyká w ſobie Koncepcyą, Chilian, Imperyal, Angol, Villavica, Oforono, y Cylve. 3. Chacuito álbo Chicuito ná Wſchod, zámyká w ſobie: Mendoce, y S. Juan de la Frontera.

Ten Kráy ma właſnego Gubernátora, dependuiącego od Vice-Krola Peruwii.

Chilienowie ſą wzroſtu wielkiego y ſtánu proporcyonálnego, mocni y nie cierpliwi w poddáńſtwie, do fatyg y prác wſzelkich wytrzymali, adoruią Diabła ktorego názywáią Eponamon to ieſt mocny, nie wſzyſcy ſą záwoiowáni od Hiſzpánow, bo Araukowie, Tukapellowie, y Purenowie záchowuią dáwne ſwoie wolnoſci, y częſto rázili Hiſzpánow w okázyách.

CHILIA Właſna ma Miáſto Stołeczne ſwoiego Kráiu

S. JAGO álbo S. Jakub ma ſwego Biſkupa y Gubernátor tu rezyduie, fundowáne od Hiſzpánow przy gorách Andách, ludne, y ma Audyencyą ſwoię.

SERENA tey częśći Prowincya Pułnocná, zámyká w ſobie pomnieyſze Prowincye: Quillate y S. Jago, ma y Miáſto tegoż Imienia nád Morzem y Rzeką Kokwimbą bliſko gor ogniſtych, zwánych, Copiapo, y Coquimbo.

CHILIA Imperyalná ma Miáſtá znácznieyſze.

IMPERIALA Miáſto Stołeczne tey Prowincyi nád Rzeką Cauten y bliſko Morzá było zruynowáne przez Araukow, ále reparowáne od Hiſzpánow.

KONCEPCYA Miáſto náyznácznieyſze nád Morzem przy Porcie dobrym, Murem opáſane y Fortecą zmocnione przeciw Araukom.

Araukowie więcey iák przez 100. lat woynę toczyli z Hiſzpánámi dla obronienia ſwoiey wolności, y do tąd ſą wolni, R. 1567. poimali Baltywiuſzá Kapitána Hiſzpáńſkiego, ktoremu złoto roztopione lali w gárdło miáſto nápoiu.

CHUCUITO Prowincya gorámi Andy odłączona od Chilii ná Záchod, á ná Pułnoc, y Wſchod grániczy z Tukumanem, ná Południe z Magellanika. Dzieli ſie ná dwie Częśći zwáne Mendoca y S. Juan de la Frontera máiące Miáſtá Stołeczne tegoż Imienia

CHILOE Miáſto położone ná Wyſpie Chilva nád Morzem Spokoynym między Chilią y ziemią Magellánſką.

VI. PARAGVAY.

TEn Kráy zwány od innych Rio de la Plata, grániczy ná Pułnoc z Brezylią, y Amazonami, ná Záchod z Peruwią y Chilią, ná Południe z Magellaniką, á ná Wſchod z Morzem Magellánſkim. Bierze Imie ſwoie od Rzeki tegoż Imienia ktora ten Kráy oblewá, y drugá Rzeka wiekſzá Plata. Kráy ten ma zdrowe Powietrze, y obfituie w wſzelaką żywność, náywięcey w bawełny, cukry, y balſam, ktory z eſſencyi Coparibas wybieráią.

Hiſzpáni tu máią wiele Kolonii y Kráy ten dzielą ná 7. wielkich Prowincyi. 1.

Chaco ná Pułnoc. 2. Tukuman. 3. Rio de la Plata. 4. Paragvay. 5. Gvaira, te ſą ná Pułnoc. 6. Parana. 7. Vaig ná Południe.

CHACO Prowincya mieſzkáná przez Amerykánow Oryginálnych, y Europeyczykom nie znáioma.

TUCUMAN ciągnie ſię ná 150. mil od Pułnocy do Południá, á ná 100. od Záchodu do Wſchodu. Hiſzpánowie tu máią 8. Kolonii z ktorych znácznieyſze ſą: S. Miguel de Tucuman, álbo del Eſtero, S. Jakub del Eſtero y Cardua.

S. MIGUEL álbo S. Michał Miáſto Stołeczne ma ſwego Biſkupa.

CARDUA tákże ma ſwego Biſkupa.

RIO de la PLATA przez Hiſzpánow oſadzona Koloniami, z ktorych znáczniey-ſze ſą: Aſſumpcya, Buenos Ayres, Loiſetta, Corrientes, S. Fe, Spiritu S. álbo Torre de Gabello.

BUENOS AYRES álbo Ciudad de la Trinidad nád Rzeką Platą ma ſwego Biſkupa, przyozdobione Trybunałem Spráwiedliwoſci, Miáſto hándlowne.

ASSUMPCYA nád Rzeką Paragvay Stołeczne Kráiu tego, ma audyencyą poſtánowioną y Biſkupá ſwego.

PARAGVAY mieſzkány przez wielu ludzi ſłuſznych, grzecznych, prácowitych y pięknych, Hiſzpáni tu nie máią żádney Kolonii, tylko im Biſkupa dali, ktory mieſzká w Aſſumpcyi.

GVAIRA obláná Rzeką Parana, Hiſzpáni tu máią wiele Kolonii, z ktorych znácznieyſze ſą: Villarica, Cuidad Real, y Gvaira.

FARANA ma Miáſtá zwáne Acaraig, álbo Nativitas, S. Maria de Ingvaſſu, S. Sacramento, Itapoa álbo Incarnatio, y S. Ignatio.

Autorowie twierdzą, że Jezuici z laſow tych ludzi wyprowádzili w tey Prowincyi, y przyuczyli ná ten czáś dzikich ludzi do wſpołecznoſci, Wiáry S. początki záſzczepiwſzy u nich.

ZIEMIE MAGELLANSKIE.

TEn Kráy grániczy ná Pułnoc z Platą Tukumanem y Chilią; ná Południe z Morzem Magellánſkim, ták iáko y ná Wſchod y ná Záchod. Zowie ſię od innych Chica álbo Kráy Patagonow, ktorzy ludzie ſą poznáńſi od innych, ſą dzicy y nágo chodzą chociáż w Kráiu bárdzo zimnym. Hiſzpáni tu byli ufundowáli dwie Kolonie zwáne: Nombre de JESUS, y S. Filipa, ále z biedy zdezolowáne, y odtąd Europeyczykowie zániedbali tam ſię ſtánowic.

Kánał Magellánſki ktory ieſt w końcu Ameryki Południowey między ziemiami Magellánſkiemi y ziemią ogniſtą był odkryty przez ſławnego Ferdynanda Magellana od ktorego bierze ſwoie Imię R. 1520. y wygodny był dla przeyſcia okrętow z Pułnocnego ná Południowe Morze, ále od R. 1616. iuż nie chodzą tamtędy okręty dla niebezpieczeńſtwá tam práktykowánego z niepogod.

ZIEMIA OGNISTA.

TEn Kráy zwány u Hiſzpánow Terra del Fuogo, zowie ſię tákże Wyſpámi Magellánſkiemi, bo złozony z Wyſp, położony w Ameryce Południowey, oddzielony od Ziem Magellánſkich Kánałem Magellánſkim, ieſt wielki y obſzerny Kráy, mieſzkány przez ludzi roſłych, dzikich y nágo chodzących, lubo w ták wielkim zimnie. Ziemia wewnętrzná nie ieſt znáioma Europeyczykom, tylko brzegi Morſkie, y to żádney Kolonii tam nie máią.

WYSPY AMERYKANSKIE.

NA MORZU MAGELLANSKIM.

MOCHA Wyſpá ná Morzu Południowym przy brzegách Chilii ná przeciw Miáſtu Imperyálnemu położona.

CHIL-

CHILWA WYSPA ná Morzu ſpokoynym przy brzegach Chilii położona, má Miáſto iedno zwáne Chiloe.

ANTYLLE.

TYch Wyſp ieſt liczba wielka ná Morzu Pułnocnym, ciągnących ſię ná formę Puł-cyrkułu od Wyſpy Porto Rico, áż do brzegow Prowincyi Wenezueli w ziemi ſtáley, były oktryte przeż Krzyſztofa Kolumba R. 1493. y názwáne Antille podobno dlá tego, że ſą przed wielką Máchiną Wyſp dwoiſtey Ameryki, Zwáne inaczey Caraibes, Carabanes, Cánnibales, od Imienia dawnych támecznych Obywátelow, od innych názywáne, Camercanes.

Te Wyſpy rozdzielone ſą nà dwie Częśći: pierwſze ſię ciągną ná Wſchodniey Stronie od Pułnocka ku Południowi, y zowią ſię Barlovento álbo Wiatrowe. Drugie ſię ciągną od Wſchodu do Zachodu, zwáne Sotavento iákoby Podwiatrowe. Geografowie inni do Antyllow przyſzywaią Wyſpy Lucayes, Porto rico, Hiſzpaniola, Cuba, y Jamaica ktore zowią wielkie Antylle.

ANTYLLE WŁASNE álbo mnieyſze máią grunta obfituiące w wſzeláką zywność, oſobliwie w Cukry, Tytonie, mrozow nie znáią, ciepła máią ſrednie. Europeyczykowie náylepiey ſię tam poſtánáwiáć záczęli R. 1625. y teraz náylepſze y nayznacznieyſze trzymáią z tych Wyſp.

Francuzi ſą Pánámi Wyſp tych, Anglowie, Holendrowie, Hiſzpanowie, Danowie, o ktorych niżey.

WYSPY FRANCUSKIE.

DESIDERADA WYSPA o 5. mil od Gwádelupy nie wielka ále zyzná, Francuzi máią ná niey ſwoie Kolonie.

Ta Wyſpa ieſt naypierwſza wynaleziona od Kolumba za drugą iego bytnością, názwáná Deſiderada od niego ná pamiątkę wielkiego uprágnienia znalezienia Ziemi po długim żeglowaniu y błąkaniu ſię po Morzu, y po długich grożbach ktore odebrał od Marynarzow.

GVADELUPA WYSPA náyznácznieyſza y naywiękſza, przeż Karaibow mieſzkáná y názwáná od nich Karakera, od Hiſzpanow názwáná Gvadalupa ná znák, że iey gory ſą podobne do gor Gwadalupſkich w Hiſzpanii, obfituie w Cukry, báwełny, &c.

MARTINIKA WYSPA má około 20. mil cyrkumferencyi, obfituie w Tytonie, y inne rzeczy iáko pierwſza, Francuzi ſię tu uſtánowili R. 1635. y máią Kolonie ſwoie w Stronie Záchodniey Fort Royal, y S. Piotra. Stronę záś wſchodnią trzymaią Karaybowie.

S. KRZYZA WYSPA zwána od dzikich ludzi AY-AY, ciągnie ſię w zdłuż ná 10. mil, á w ſzerz ná 4. á ná około może mieć 25. mil. Powietrze má nie zdrowe, ále grunt obfituie w Cukry, tytonie, Indigo &c.

S. BARTELEMI álbo S. Bartłomieia Wyſpa má 6. mil w około, obfituie w to wſzyſtſko, co y pierwſze.

S. KRZYSZTOF WYSPA názwáná od Krzyſztofa Kolumba ktory ią odkrył w pierwſzey drodze ſwoiey, má ná około 15. mil wewnątrz, gorzyſta, iednák obfituie w tytonie Cukry, &c. Fráncuzi y Anglowie tu máią ſwoie Kolonie, ále od R. 1713. iuż Anglom má cáłá náleżeć.

GRENADA, MARIGALANTA y S. ŁUCYI WYSPY tákże do Fráncuzow náleżą, á S. Marcina Wyſpę wráż z Holendrami trzymać maią nálezące do Antyllow.

WYSPY ANGIELSKIE.

ANTIGOA WYSPA má trudny akces do ſiebie z przyczyny ſkáł wielkich po brzegach Morſkich, Anglowie ſię iednak w niey poſtanowili, y lubo przedtym nie była mieſzkáná że nie miáłá wody ſłodkiey, ále Anglowie ią wynaleźli.

BARBADA może mieć 15. mil w około, obfituie w głowy cukrowe, tytonie, imbiery, bawełny, y w hándle bogata, Anglowie od R. 1627. tu poſtanowieni, maią Miáſtá: S. Michała, Careſtuw, Jam-Eſtaw, Briſtol &c.

JA-

JAMAICA WYSPA Wielkich Antyllow ná Południe Wyſpy Kuby, ná Záchod Hiſpanioli, odkryta przeź Kolumba R. 1494. Hiſzpanow przedtym, teraź Anglow má zá Pánow od R. 1654. y może mieć ná 80. mil w około, grunta má dobrze uprawne, obfituie w cukry, bawełny, ſkory, tytonie &c. Miáſto S. Jakuba pryncypálne, inne záś zruynowáne, iáko: Sevil d' Oro, Melila, Oriſtan y Vega.

BERMUDY WYSPY álbo Sommer ná wſchod Wirginii názwáne od Jana Bermuda Hiſzpana ktory ie odkrył á, od Jerzego Sommera powtorne Imię maią Kawalera Angielſkiego, ktorego ná te Wyſpy morſkie nawałności zapędziły R. 1609. Są Wyſpy nie wielkie, pryncypalna z nich S. Ierzego nie má nád 3. mile w zdłuż, ſą iednák dobrze uprawne w gruncie od Anglow ktorzy ſię tám ufundowali y ufortyfikowáli, ná tych Wyſpach maią bydź paiąki wielkoſci nie zwyczayney, y beż trucizny czyli iadu, ich paięczyny ták mocne ſą, że ptáki zatrzymac mogą.

ANGVILLA Monferrat, Meuvis álbo Mieves, Saba, S. Euſtachiuſza y Barbuda Wyſpy Antylſkie nálezą tákże do Anglow.

WYSPY HOLENDERSKIE.

TABACO álbo NOVA VALCHEREN názwáne od tábáki lub tytoniu, ktorego tu naywięcey ſię rodzi, Holendrowie Pánowie dáli iey Imię Wálcheren, mieli fortecę Pleſſink ále byłá zruynowáná przeź Xiążęcia Eſtre R. 1677.

BON-AYRES, Caraſſovo, Oruba, y Margareta Wyſpy Antylſkie náleżą do Holendrow, ále Margarytę Hiſzpani odebráli im.

S. TOMASZA Wyſpę trzymaią Danowie.

BEKIA, S. Wincentego y Dominikę Karaybowie ieſzcze támeczni Oryginalni máią trzymac.

WYSPY HISZPANSKIE.

MARGARITA WYSPA nayſławnieyſza y naybogatſza w perły nád wſzyſtkie Amerykáńſkie, náypięknieyſza y náyſzacownieyſza.

TRINIDAD álbo S. Troycy Wyſpa obſzerna na 20. mil w zdłuż, ále ſzczupła w ſzerz, bogata tákże w perły, Hiſzpáni maią tu Kolonią S. Jozefa.

S. DOMINIK WYSPA położona ná Morzu Mexykáńſkim, y náywiękſzá między Antyllámi, bo ma miec ná 250. mil w około. Powietrze ma zdrowe, grunta zyzne, iednák puſtyń ma wiele przeź to że Hiſzpáni ná niey wygubili ná 3. Miliony Amerykánow támecznych, iednak y te puſtynie nie prozne, bo nápełnione dzikámi, á bárdziey wieprzámi, y bydłámi zdziczáłemi, ktore iák dzikie ſtrzeláią dlá ſkor tylko, bo mięſa nie iedzą, máiąc innego ſwoyſkiego doſtátek, przytym obfituie w Cukry, burſztyn ſzary, imbier, woſki, ſkory, ma y złoto y ſrebro, ále nie wiele koło niego robią. Dzieli ſię tá Wyſpa ná dwie Czeſci, gorámi ciągnacemi ſię od Pułnocy do Południa, Fráncuzi od dáwnego czáſu ſą Pánámi Záchodniey ſtrony gor, gdzie máią ſwoie Kolonie nie wielkie, wielkiey y máłey Guáwy, wielkiey, y máłey Ancey, Kap nipe, Leogáná, y 3. rzeki. Hiſzpáni záś trzymáią Wſchodnią ſtronę gor. Ná tey Wyſpie znayduią ſię ptáki zwáne Cucuyes ktore w nocy ſwiecą ták iáſno, że iecháć, czytác, y piſac przy ich ſwietle może.

S. DOMINIK Miáſto Stołeczne tey Wyſpy położone przy południowey ſtroniel, Miáſto Portowe y ufortifikowáne Cyttádellą przyozdobione ſtolicą Arcybiſkupa, ktory ieſt Prymáſem Indyiſkim. Przytym záſzczycone u ſiebie Trybunálem y Audyencyą, ktory Prezydent dependuie od ſamego Krola Hiſzpáńſkiego, ma Akádemią ſwoię y Mennicę.

CUBA WYSPA náywiękſzá między Antyllámi, Krzyſztof Kolumb, odbrył ią zá powtorną ſwoią bytnoſcią, y názwáł ią Ferdynándą ná honor Ferdynánda Krola Arrágońſkiego, ále teráź konſerwuie dáwne ſwoie Názwiſko, od niektorych zwána Hawana, położona ná Morzu Mexykáńſkim, y ciągnie ſię od Zachodu do Wſchodu, od Golfu Mexykáńſkiego, áż do Wyſpy S. Dominika, od ktorey ią tylko Kánał Morſki dzieli ná 9. mil, ná Południe ma Jámáikę, ná Pułnoc Lucáyes *&c.* ciągnie ſię ná 180. mil w zdłuż, á w ſzerz ma mieć około 25. mil. Powietrze ma doſyc zdrowe, gruntá gorzy-

gorzyſte, y ieziorámi obláne, tákże y láſami nápełnione iednák żywne dlá życia ludzkiego y bydłá wiele konſerwuiące.

Drzewo tákże ſię znáyduie ná tey Wyſpie zwáne Cáninga, ktorego ſkorká ma ſmák y zápách cynámonowy, y nią zápráwuią támeczni potrawy mięśne, Cedry záś tákie wielkie wydáie, że ieden z nich ſciąwſzy, może pomieſcić w ſobie 50. oſob zrobiwſzy z niego iednego bácik ná Morze. Znáyduie ſię tákże wiele Winográdow, ktore wydáią z ſiebie gruná winne ále kwáśne, bo nie upráwne gruntá, przytym znáyduie w ſobie wiele Miedzi y złoto mieć muſi, bo w rzekách go wiele znáyduią w piáſku przedniego. Mięſo wieprzowe ma bydź náyzdrowſze náwet y w chorobie ná tey Wyſpie. Między Miáſtami S. Jákuba y S. Sálvátorá, ieſt iedná rowniná nápełnioná rybiemi ſkorupámi, ktore ſą ták okrągłe, że mogą ſłużyc zá kule do Armát, przytym ná tey Wyſpie y innych poblizſzych znáyduią ſię ták wielkie żołwie, że 5. ludzi może uſieſc ná iednym, ktory nie uważáiąc ciężáru idźie ſobie pod niemi, ták záś wiele ich ieſt, że Hiſzpáni náywięcey ſię prowiduią niemi ſłonemi do Okrętow. Obfituie przytym w imbiery, Cukry, máſci, Aloes, ſutrá, miedź, złoto &c. Kolonie Hiſzpáńſkie ná tey Wyſpie ſą S. Jákuba, S. Sálwátorá, S. Krzyzá, S. Duchá, Bárocea, Porto del Princype y

HAVANA Miáſta Stołeczne ufortyfikowáne y zmocnione Cyttádellą, gdzie Gubernátor tey Wyſpy mieſzká, ná ſtronie Pułnocney tey Wyſpy ma Port wielki dobry y bezpieczny, obroniony dwiemá Zámkámi, y tu ſię wſzyſtkie Okrety Hiſzpáńſkie gromádzą z cáłey Ameryki w mieſiącu Wrzeſniu dlá tránſportowánia ſię wráz do Europy.

PORTO RICO WYSPA z wielkich Antyllow obſzerná ná 15. mil w zdłuż, á ná 8. w ſzerz, odkrytá przez Kolumbá R. 1493. y nálezy do Hiſzpánow. Powietrze má zdrowe y gruntá zyzne, miáłá przedtym kruſzce złote y ſrebrne, ále podobno iuż wyproznione czyli opuſzczone, znáyduią tákże w niektorych rzeczkách piáſek złoty. Znáyduie w ſobie tá Wyſpa drzewo wydáiące z ſiebie Gumę biáłą z ktorey ſwiece robią, y rány nią leczą. Przytym wydáie z ſiebie Cukier, ſol &c.

S. Jan del Porto rico Miáſto Stołeczne ná Stronie Pułnocney, Portowe, y ma ſwego Biſkupa, tákże Gubernátor Wyſpy tu rezyduie.

LUCAYÆ.

TE Wyſpy ſą położone ná Morzu Pułnocnym ná Pułnoc Wyſp S. Dominika, y Kuby, ná Wſchod Florydy od ktorey ſą odzielone Kánałem Báhámá, inni ie bierą pod Imieniem Antyllow, między wielką liczbą tych Wyſp pomnieyſzych dyſtyngwuią Geográfowie 20. znácznieyſzych zwánych - Abácoá Amáquána, Amuná, Báhamá, Bimini, Cáicos, Cigváteo, Gvánaháni, Gvánima, Mánega, Májagvana Sumána, Triángula, Inágva, Xiuma, Jumeto &c.

AZORES.

TE Wyſpy ſą położone na Morzu Atlántycznym, o ktorych wyżey pod częſcią Afryki, nálezą do Portugállii.

KALIFORNIA.

TA Wyſpa zámyká w ſobie wielką obſzerność Kráiu położona między Záchodem y Pułnocą ná koncu Ameryki Pułnocney, graniczy od Hiſzpánii nowey, y nowego Mexyku Kánałem Morſkim, z innych ſtron oblána Morzem, wynáleziona przez Ferdynanda Kortezego R. 1534. iednák nie ſą poznáne wnętrznoſci Kráiu tego, áni gruntow, áni zwyczáiow támecznych ludzi.

Fretum Anian ieſt między Kálifornią, przy Ameryce y Ziemi Jeſſo.

WYSPA WOŁOW.

TA Wyſpa zwána u Fráncuzow l' Isle aux Boeufs ieſt przy brzegách Jukátanu w nowey Hiſzpánii, ná przeciw Miáſtu Kámpechy, zowie ſię Wołow bo w ſobie

wiele ſtad bydłá zywi, przytym obfituie w owoce niezwyczayne, y inne wſzelákie Europeyſkie, Zwierzęta także nie zwyczayne żywi oſobliwie Skwaty, ten zwierz ieſt tyli iák Kot, á ma głowę Liſią, iák go záś odrą, y upieką, názywáią go: Wieprz we mleku, y przyuczáią go ták przy Domách iák koty, ále gorſzy ma bydź kiedy ſię rozgniewa od Małpy, y od Ordyńca. Są tu y ſarny, Jelenie, Konie, á náywięcey ſię znáyduie żubrow, ktore tám Anglowie biią, y łowią rożnemi ſztukámi, bo ſą złe, ogniſte, y nie ráź z azárdem życia Mysliwych.

ZIEMIA AUSTRALNA.

POd Imieniem tey Ziemi zamyka ſię Nowa Hollándya odkrytá R. 1644. przeź Holendrow.

Kray Muits odkryty R. 1623. przeź Piotra Muits Holendra.

Ziemia Concordia na końcu Indyi odkryta przeź Holendrow R. 1618.

Kray Diemens odkryty R. 1642. 24. Liſtopada przeź Abéla Teſmáná Holendra, ná zwány od Dyemenſa ná ten czás Generała Kompánii Indow Wſchodnich, iednák nie wiadomy Kray y nie znáiomy czyli ma bydź Wyſpa, czyli Ziemia ſtáła.

NOWA ZELANDYA Kray wielki ná Południe Morza ſpokoynego odkryty przeź Holendrow R. 1642. czyli 1654. według Máty Geografa, cytowánego przeź Korneliuſza.

R. 1615. Jakub Holender odkrył także Ziemię iednę, ktorey ſzukáiąc napádł ná Morzu Pułocnym Pingwiny, Robby Morſkie Wieloryby y ſtraſzne zwierza Morſkie, ktorych obawiáiąc ſię uchodzic muſieli, y dopłyneli do brzegu Kraiu tego gdzie widzieli wiele zielonoſci, ále to miáła bydź wyżey wyrażona Zelándya.

Ziemia Auſtrálna S. Ducha álbo Ziemia Quir ták zwáná od Ferdynánda Quira Hiſzpána, od ktorego odkrytá R. 1606. ták iáko y Ziemia Ogniſta złożona z wielu Wyſp zwáne Mágellániczne.

Piotr Ferdynand náylepiey był ciekáwy w poznániu Ziemi Auſtralney álbo Kráiow Południowych, y obſzernoſci ich, ktore ták opiſuie: Ze długość ich rowná ſię długoſci Europy wraź z mnieyſzą Azyą, Morzem Káſpiyſkim, Perſyą, y Wyſpámi ná Oceanie, Medyterranem Anglią y Irlándyą. Te wſzyſtkie Kraie ſą in Zorá torrida, y ieſt ich część idąca do linii Ekwinokcyálney, y mogłby ſię ten Kray názwáć Piątą częścią ſwiáta. Powietrze ma rozniące ſię, y zbyt zimne, y zbyt wolne, ludzie tám długo żyią, Kray nie ieſt podległy żádnym bágniſkom, áni gory ſniegom, áni rzeki Krokodylom, áni Powietrze Komorom, albo innemu robáctwu, Ziemia obláná wielą rzek, gruntá czárne, tłuſte, zyzne, gliniaſte w wielu mieyſcách z ktorych Cegły robią do murowánia, przytym obfituie w głowy cukrowe, bobry troiſte do żywności, iárzyny wſzelákie, w owoce ſmáku extráordynáryinego, w migdáły, orzechy, cytryny, melony, iábłka, pálmowe drzewá wydáiące z ſiebie Cocos, z ktorego máią oliwę, muſzkatułowe gałki, pieprze, imbiery, Cynamony, &c. Znayduie także wiele gor złotych, ſrebrnych y marmurowych. Przytym Kráy ludny, ludzie iedni kaſztanowaci z czarnemi włoſami, długiemi y fryzowánemi, drudzy biali, y piękni, żyią długo, bo ieſt ſtarych wiele. Zwierza rożne żywi iako dziki, Kozy, Krowy, zubry, ptaſtwa wſzelakie, Kury, kuropatwy, Kaczki, gołębie, ſynogarlice, ſłowiki, papugi, iaſkołki &c. ryby także wſzelkie ktore ſię tylko mogą znaydować w Europie y morſkie y ſtawowe.

Ludzie co mieſzkaią przy Stronie Magellánſkiego Kanału ſą wzroſtu wielkiego, zli, Proſtacy, y odziewáią ſię ſkorami zwierząt wſzelakich przeciw zimnu. Ci záś co mieſzkáiu w kraiu Quir ſą ludzcy, grzeczni, weſeli, y obliguiący, nie myſlą o niczym, tylko żeby iák nayſłodſze życie prowadzić, nie znaią żadney turbacyi, zabawiaią ſią w ogrodach, łamią marmury, robią flety, traby, łyſzki, perłowych ſkorup zazywaią miáſto nożyczek do wſzelkiey roboty. Domy ich ſą drewniane, nakryte palmowym liſciem, w garkach mięſa warzą. Maią cmętarze gdzie chowaią umarłych, lubo záś ſą Poganie, iednák maią Kapliczki gdzie Nabożeńſtwá ſwoie odprawuią. Inſtrumenta woienne wſzyſtkie maią drewniane, łuki, ſtrzały nie napuſzczane iadem, dzidy, &c. nie znaią żadnych fortec, ani Miáſtá ich murem opaſane, żyią beź Krola, y beź Práwá, záwſze tylko rozdzieleni ná Partye.

MORZE AUSTRALNE ieſt część Morza ſpokoynego, álbo Pacyficznego, przy Ziemi Auſtralney S. Ducha, y bliſko Wyſp Salomona. Názwáne Morzem Auſtralnym dlá tego że oblewa Kraie, czyli brzegi tych Krájow ktore czynią część Ziemi Auſtralney.

WŁA-

WŁADZA DUCHOWNA.

W AMERYCE.

LEO X. Papież naypierwſze Biſkupſtwo erygował w Mieſcie S. Dominika ná Wyſpach Antylſkich R. 1513. po nim Oycowie SS. przyczynili więcey, bo do tąd iuż ſię w Ameryce znáyduie 5. Prowincyi Koſcielnych.

JAN CUMARAGNA Pierwſzy Biſkup Mexykańſki miał pierwſzy Synod w Mexyku R. 1534. y regulował wſzelką dyſcyplinę w Duchowieńſtwie ktorą konfirmował Piotr Conſtreras Pierwſzy Arcybiſkup Mexykáńſki ná powtornym Synodzie złożonym w Mexyku R. 1575.

Dyſponowáno ná tych Synodách żeby káżdá Katedra w tym nowym Swiecie miáłá 5. Prelatur, Dziekanią, Archidyakonią, Scholaſterya, Kantoryą, iednego Podſkarbiego, 10. Prebend, á 6. puł Prebend, Choraliſtow 6. álbo Akolitow.

Arcypiſkupſtwa y Biſkupſtwa rozdáie Krol Hiſzpańſki, ktore ſą bárdzo intrátne, ták iako y wſzyſtkie Prelatury ile w złotym Swiecie.

Wiara S. nie tylko przez Kázániá y opowiadánie Ewangelii S. tám rozkrzewioná, ále była tákże przez Tyrannie Hiſzpanſkie przymuſzáná, dopiero Páweł III. Pápież dowiedziáwſzy ſię o tym zákázał ták wielkich wiolencyi, á Karol V. Ceſarz ſurowe wydał Edykta y Ordynánſe áby tego nie czyniono, iákoż teráz nie tylko Hiſzpáni tám lokowáni, ále y wielkie mnoſtwo ludzi, y liczne Familie Amerykanow náturálnych zagęſciły Dyecezye w Wierze S.

Portugallowie także uſtanowiſzy ſię w Brezylii R. 1501. erygowáli tám Biſkupſtwo S. Salwatorá R. 1552. ktore Innocenty XI. Pápież erygował ná Metropolią R. 1676. y 3. Suffraganow mu przydał. Te wſzyſtkie náleżą do nominacyi Krola Portugalſkiego.

Francuzi tákże zoſtáwſzy Pánámi Kánády ná początku Wieku oſtátniego nie mieli przez długi czás Biſkupa. Innocenty XI. erygował im Biſkupſtwo w Kwebeku R. 1674. w Ameryce Pułnocney, y to tylko iedno Biſkupſtwo má Krol Francuſki w Ameryce ná ktore prezentuie ſubiecta.

ZEBRANIE GEOGRAFICZNE,

AMERYKA KATOLICKA.

Zámyká w ſobie Teráz

ARCY-BISKUPSTWA.		PROWINCYE.	
Portugálſkie	S. Salvator	Brezylia	
Hiſzpánſkie	Plata	La Plata, Tucuma	w Ameryce Południowey.
	Sancta Fe	Kaſtylia złota	
	Lima	Peruvia, Chili	
	S. Dominik	S. Dominik, Cuba, Porto rico	w Antyllách
	Mexico	Mexico, Gvatimala, Gvadalaia	w Ameryce Pułnocney.
Francuſkie	Quebec Biſkup. Exempt.	Canada	

PRO-

PROWINCYA S. SALVATORA.	Wieki	Intrát. cz. zł.
ARCYBISKUPSTWO.		
S. Salvator Soteropolis Biſk. erygowány W. XVI. Arcyb.	XVII.	
BISKUPSTWA.		
S. Ludwik Marahan, Marahania - -	XVII.	
Olinda - -	XVII.	
S. Sebaſtyán de rio Janeiro Fanum S. Sebaſtiani -	XVII.	
PROWINCYA PLATA		
ARCYBISKUPSTWO.		
La Plata de Los Charcas, Argentea Biſk. W. XVI. Arcyb.	XVI.	80000
BISKUPSTWA.		
Pax Chaguiaga - -	XVI.	
S. Crux de la ſierra Fanum S. Crucis - -	XVI.	36000
Aſſumpcya, Paragvaya -	XVI.	48000
S. Michel del Eſtero, Fanum S. Michaëlis de Matta.	XVI.	18000
Buenos Ayres, Fanum S. Trinitatis - -	XVI.	45000
PROWINCYA S. FE.		
ARCY-BISKUPSTWO.		
S. Fe di Bagota S. Fidei -	XVI.	42000
BISKUPSTWA.		
Popayanum - -	XVI.	15000
Carthago Nova -	XVI.	18000
S. Martha - -	XVI.	54000
PROWINCYA LIMA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Lima Biſk. W. XVI. Arcyb.	XVI.	150000
BISKUPSTWA.		
Gvamanga - -	XVI.	24000
Cuſcum - -	XVI.	72000
Arequipa - -	XVI.	48000
Truxillo, Truxillum -	XVI.	42000
Quitum - -	XVI.	50000
S. Jago de Chili Chilum -	XVI.	
Conceptio - -	XVI.	12000
Panama - -	XVI.	18000

PROWINCYA S. DOMINIKA.	Wieki	Intrát. cz. zł.
ARCYBISKUPSTWO.		
S. Dominik Dominicopolis Biſk. W. XVI. Arcyb.	XVI.	90000
BISKUPSTWA.		
Cuba - - -	XVI.	24000
S. Jan de Porto rico, Portus Dives - -	XVI.	
Venezuela, Venetiola -	XVI.	24000
Truxillo Turris Julia W. XVI. przenieſione do Valladolid de Commiaga -	XVII.	9000
PROWINCYA MEXYKANSKA.		
ARCYBISKUPSTWO.		
Mexicum Biſk. W. XVI. Prymas Indow Zachodnich y Arcyb. - -	XVI.	50000
BISKUPSTWA.		
Los Angelos de Flaſcala, Angelopolis - -	XVI.	10000
Antiquera de Guaxaca -	XVI.	21000
Valladolid de Mechoacan Mechoacanum -	XVI.	42000
Merida de Jucatan, Jucatanum. - -	XVI.	24000
Chiappa - - -	XVI.	15000
Gvatimala - -	XVI.	24000
Leon de Nicaragva, Legio	XVI.	9000
Gvadalaiara de Xaliſco, Xaliſcum - -	XVI.	21000
Durangum - -	XVII.	12000
S. Fe de Novo Mexico Mexicum Novum - -	XVII.	
BISKUPSTWO w KANADZIE.		
Quebec Quebecum Exempt. - -	XVII.	18000

W całey Ameryce piſze Noblot znáyduie ſię 400. Kláſztorow ták męſkich iáko y białogłowſkich.

KONIEC.

INDEX

INDEX álbo REGESTR

Wſzyſtkiego znáyduiącego ſię w tey Kſiędze.

A

Abaſſya
Abaylarda życie
Abbruzza citra
Abbruzza ultra
Abderytow obyczaie
Abdykácya Jána Kaźimierza
Abel zabity
Abex brzeg
Abiſſynia Páńſtwo
Abráhámá Pokolenie
Abydos y Seſtos
Achen Kroleſtwo
Actium Miáſto
Adam ſtworzony
Adam wygnany z Raiu
Adámá Pokolenie
Adam z ktorey ziemi ſtworzony
Adel Kroleſtwo
Aden Miáſto
Adolf Ceſárz
Adrya Miáſto
Adryan Ceſárz
Adryanopol
AFFRYKA
Affrykáńſkie Rzeki
Affryki podział
W Affryce Rząd Duchowny
Affrykáńſkie Biſkupſtwa
Affrykáńſkie Wyſpy
Aggerchus Kray
Agnano Jezioro
Agrá Miáſto
Agredá Miaſto
Agrya Miáſto
Aichſtatckie Biſkupſtwo
Aix Miáſto
Akádemia Krákowſka
Akádya
Akwilea Miáſto
Akwiſgran
Aládulia
Aláryk Rzym odebrał
Albá Krolewſka
Albá Julia
Albánia
Albáno Miáſto y Gora
Albert I. Ceſárz
Albert II. Ceſárz
Albi Miáſto
Albigenſow ſekta
Alep Miáſto
Alexander Wielki
Alexander Krol Polſki
Alexandretta Miáſto
Alexandrya Miáſto
Aleyandryiſki Patryarchat
Algarbia Prowincya
Alger Kroleſtwo
Alinkurt Miáſto
Alkásár Miáſto
Alkántara Miáſto

Fol.
559
169
107
108
530
322
22
229
628
4
530
608
518
1
1
2
2
630
554
35
53
18
530
611
612
612
617
617
632
480
104
590
146
282
258
191
351
637
52
239
565
22
283
284
516
98
35
36
196
196
570
5
305
570
624
625
152
614
176
615
148

Alpes Gory
Allen Wyſpa
Alzacya
Amalfi
Amazonow Kray
Amazya
Amberg Miáſto
AMERYKA
Ameryka Południowa
Ameryka Pułnocna
W Ameryce Rząd Duchowny
Amerykáńſkie Wyſpy
Amiens Miáſto
Amſterdam
Andáluzya
Andegáwia
Anglia Kroleſtwo
Anglia Nowa
Angielſcy Krolowie
Angielſki Rząd
Angielſkie humory
Angielſka Religia
Angielſkie Prowincye
Angielſkie Duchowieńſtwo
Angielſkie Biſkupſtwa
Angielſkie Wyſpy w Ameryce
Angleſey Wyſpa
Angola Kroleſtwo
Ancyra
Anhalt Xięſtwo
Anian Kanał Morſki
Ankona
Annaty
Annecy Miáſto
Annibálá Rycerſtwo
Annobon Wyſpá
Anſpach Margrabſtwo
S. Antoniego Opactwo
Antwerpia Miaſto
Antygoa Wyſpa
Antylibán Gora
Antylle Wyſpy
Antyochia
Antyocheńſki Patryarchat
Appenzel Kanton
Aquila Miáſto
Aquino
Arabia
Arabia ſzczeſliwa
Arabia puſta
Arabia Skaliſta
Arabſkie Wyſpy
Arakan Kroleſtwo
Arbaces Med.
Archipelagowe Wyſpy
Arcybiſkupow honor
Arcybiſkupow Gnieźninſkich Prerogatywy
Arcybiſkupſtwa wyzſzych Włoch
Srednich Włoch
Niziych Włoch
Arcybiſkupſtwa Wyſp Włoſkich
Arezzo Miáſto

Fol.
194
479
219
107
647
563
267
635
643
637
655
650
164
215
142
183
454
637
454
457
458
457
459
473
475
651
465
621
560
248
653
91
350
43
12
633
259
189
211
651
573
651
570
571
228
108
104
553
554
555
555
634
59
5
533
87
342
70
115
116
126
69

Argos Miáſto
Arles Miáſto
Armadabat Miáſto
Armenia
Armſtad
Arnolf Ceſárz
Arpino
Arragonia
Arrágońſkie Prawo
Artezya Graſtwo
Aryſtomenes okrutny
Aſperoſa Miáſto
Aſſur álbo Ninus
Aſſyryiſka Monarchia
Aſſyryiſcy Monarchowie
Aſſyz Miáſto
Aſtracham
Aſturya Kroleſtwo
Aſty Graſtwo
Atheny
Athenienczykow zwyczaie
Atlantyczne Wyſpy
Attylla Wodz Hunnow
Aubernia Prowincya
Auguſt Ceſárz
Auguſt II. Krol Polſki
Auguſt III. Krol Polſki
Auguſtulus Ceſárz
Aulida Miáſto
Aurańſkie Xięſtwo
Aurelius Probus Ceſárz
Aurelian Ceſárz
Auſtralna Ziemia
Auſtryacki Cyrkuł
Auſzpurg
Auwun Miáſto
Awa Kroleſtwo
Awenion Miáſto
Awercya Prowincya
Awernus Jezioro
Awerva Miáſto
Ayan brzeg
Azores Wyſpy
AZYI opiſanie
Azyatycki Exarchat

B

Babel Mandel
Babia Gora
Babilonia
Baccarach
Bade Graſſtwo
Baden Margrabſtwo
Bagdad Miáſto
Bahus Kray
Balagata Páńſtwo
Balearow zwyczaie
Balſora Xięſtwo
Baltazar zabity
Bambergſkie Biſkupſtwo
Bamtan Miáſto
Bar Xięſtwo
Bar Miáſto

Fol.
57
192
591
566
255
30
104
137
137
205
58
530
5
567
5
99
550
134
45
520
521
632
23
188
16
325
329
24
520
193
19
19
654
268
262
184
595
194
171
103
105
630
632
547
544

555
413
5
252
232
263
569
481
592
149
569
5
258
608
222
432

	Fol.
Baraboa Kroleſtwo	630
Baranow	422
Barbada Wyſpa	651
Barbarya	612
Barcelona Miáſto	138
Barchon de Blaye	148
Barka Kroleſtwo	612
Barocha Miáſto	592
S. Bartłomieia Wyſpa	651
Bary Prowincya	109
Batawia	609
Batow	432
Batowſka Okázya	315
Bautzen	248
Bawarſki Cyrkuł	255
Baya	106
Bazylea	227
Bazyleyſkie Biſkupſtwo	229
Bazylikata	112
Bearn Prowincya	174
Belem Miáſto	153
Belgium	204
Belgium Katolikie	205
Belgium Kalwińſkie	212
Belgrad	283
Belle-Isle Wyſpa	169
Bellizariuſz Wodz	25
Bełſkie Woiewodztwo	429
Bełz Miáſto	429
Bender Miáſto	523
Benedykt XIV. Papież	82
Benewent Xięſtwo	100
Bengala Kroleſtwo	592
Benguela Kroleſtwo	621
Benini Kroleſtwo	620
Berengarius Ceſárz	31
Bereſtecka Woyna	315
Berg Xięſtwo	239
Berg Kray	481
Bergamaſzek	54
Berlin Miáſto	249
Bermudy Wyſpy	652
Bern Kanton	225
Beſanſon Miáſto	186
Beſſarabia	522
Betun Miáſto	208
Bezyers Miáſto	197
Biała Miáſto	445
Białacerkiew	434
Białyſtok	424
Biecki Powiat	416
Bielany	412
Bieńſka Rzeczpoſpolita	229
Biledulgeryd	616
Bipont Xięſtwo	256
Biſkaya	135
Biſkaya Nowa	640
Biſkupi Polſcy	339
Biſkupow Władza	87
Biſkupſtwa wyzſzey Italij	70
Srédniey Italij	115
Nizſzey Italij	116
Wyſp Włoſkich	126
Biſnagar Kroleſtwo	594
Bitynia	561
Bochara Miáſto	550
Bochnia	416
Bolesław Chrabry	288
Bolesław Smiały	289
Bolesław Krzywouſty	290
Bolesław Criſpus	292
Bolesław Pudyk	294
Bolſena	93
Bona Miáſto	241
Bononia	92
Borneo Wyſpa	609
Borneo Grafſtwo	231
Bozęcin	421
Boſnia	524
Bourdeaux Miáſto	170
Brabancya	212
Bracciano	93
Bracławſkie Woiewodztwo	432
Bracław Miáſto	443
Braga Miáſto	152
Brama Kroleſtwo	596
Brandeburſki Elektorat	249
Brawa Rzeczpoſpolita	630
Breſciano	54
Brem Xięſtwo	244
Brezylia	647
Brody	441
Browage Miáſto Solne	172
Brunſwicki Dom	242
Brunſwickie Xięſtwo	243
Bruxel Miáſto	210
Bryn Miáſto	277
Bryndyzy Port	109
Brytańſka Prowincya	167
Brytannia Kroleſtwo	453
Bryxeńſkie Biſkupſtwo	272
Bryzak Forteca	265
Bryzgaw	265
Brześciańſkie Woiewodztwo	445
Brzeście Litewſkie	445
Brześkie Kujawſkie Woiewodztwo	390
Buda	283
Bugia Miáſto	614
Bulgarya	527
Bulonia	164
Bungo Miáſto	607
Burbońſkie Xięſtwo.	187
Burgaw Miáſto	261
Burgonia	183
Burgos Miáſto	146
Burgrabiow obligacye	362
Burſa Miáſto	560
Buſki Klaſztor	420
Byczyna	277
Bydgoſzcz	392
Bytowſki Powiat	408

C

Cadix Miáſto	143
Cadore Miáſto	53
Camaldoli Klaſztor	68
Cámeracum	468
Campania	102
Canoſa	109
Cantuária	464
Caprea Wyſpa	106
Caſtellana	93
Catania	121
Caucaſus Gora	558
Cedrowe drzewo	573
Cefalonia Wyſpa	55
Celebes Wyſpa	610
Cerygo Wyſpa	56
Certoſa Klaſztor	48
Ceſárſka Władza	235
Ceſárze Rzymſcy	16
Ceſárze Wſchodni	27
Item	504
Ceuta Miáſto	615
Ceylan Wyſpa	607
Chalcedonia	560
Chalicka Ziemia	427
Chama pokolenie	4
Chambor	182
Champania	178
Changre Miáſto	605
Chartres	178
Chęciny	421
Chełmińſkie Woiewodztwo	420
Chełmińſkie Biſkupſtwo	347
Chełmſka Ziemia	428
Chełmſkie Biſkupſtwo	347
Chiety Miáſto	107
Chilia Kray	649
Chilwa Wyſpa	651
Chimera Miáſto y Gora	517
China Kroleſtwo	599
Chińſki Rząd	599
Chińſka Religia	599
Chińſkie Cickawośći	600
Chińſkie Prowincye	602
Chmielnicki Rebellizant	314
Chocim	523
Chocimſka Woyna	312
Chocz	383
Chorążych Obligacye	360
Chriſtus Pan Głowa Kośćioła S.	72
Ciechanowſka Ziemia	397
Citra Xięſtwo	106
Civita Vecchia	93
Clameſi Miáſto	181
Clarevalle	178
Cleri Mieyſce cudowne	182
Cocos Drzewo	589
Come Jezioro	49
Commachio	89
Concilia opiſane	87
Coos Wyſpa	580
Cornovalia	463
Cotrone Miáſto	111
Cudzołoſtwa Kara	58
Cyklady Wyſpy	533
Cylicya	565
Cyprus Wyſpa	579
Cyrkaſſya	558
Cyrus Monárcha	5
Cyſterſow Reguła	184
Czarneckiego Akcye	317
Czarny Kąp	622
Czerna	412
Czerniechowſkie Woiewodztwo	434
Czerwone Morze	555
Czeſkie Kroleſtwo	273
Czecha Procedencya	273
Czeſkie Prowincye	274
W Czechach Rząd Duchowny	278
Czerſka Ziemia	397
Czeſkich Stanow opiſanie	274
Częſtochowa Mieyſce cudowne	215
Człowiek truciznᵃ zyiący	598

D

Dąbrowna	407
Dacki Exarchat	542
Dalekarlia	490
Dalmacya	55
Dalmacya	525
W Dalmácyi Duchowieńſtwo	535
Damaſk	574
Dania Kroleſtwo	477
W Danij Rząd Duchowny	484
Dardanelle	530
Dekan Kroleſtwo	592
Delfinat	188
Delfinackie 7. Cudow	189
Delft Miáſto	216
Delos Wyſpa	533
Demetryuſz zmyſlony Car	310
Derbent Miáſto	585
Derpſkie Biſkupſtwo	349
Dezyderáda Wyſpa	651
Dobra Krolow Polſkich	336
Dobrzyńſka Ziemia	397
Dodońſki Jowiſz	518
S. Dominika Wyſpa	632
S. Dominik	136
Doża Wenecki	49
Doża Genueński	60
Drezno Miáſto	247
Drohobycz	426
Drontheym	481
Druzbak	416
Drzewo Pieprzowe	600
Drzewo Łoiowe	600
Drzewo The	601

	Fol.
Drzewo Sagus	610
Drzewo smutne	596
Dublin Miásto	473
Durlach Margrabstwo	264
Dyarbek	567
Dyion Miásto	184
Dyllemburg Grafstwo	253
Dyoklecyan Cesárz	20
S. Dyonizego Miásto	177
Dyssydenci Polscy	330
Dyu Wyspa	591
Dzierzkow	415
Dzikow	422

E

East - Anglia	462
Edessa	568
Edymburg	469
Efez Miásto	561
Egipt	622
Elba Wyspa	69
Elbląg	404
Elekcya Papieżow	82
Elekcya Cesárzow	234
Elekcya Krolow Polskich	332
Elektorow Władza	384
Embten Xięstwo	239
Engern Miásto	239
Eolida	563
Epir Prowincya	517
Erford Miásto	248
Erpach Grafstwo	259
Erywan Miásto	586
Eskuryal	147
Essen Miásto	239
Essex Krolestwo	462
Etyopia	627
EUROPY opisanie	8
Europy podział	9
Ewa Stworzona	1
Ewangelie SS. Marká y Mátheusza w Werselu	46
Ewora Miásto	152
Eyzenach Xięstwo	248

F

Fabiuszow Zguba	11
Faenza Miásto	97
Falstrya Wyspa	480
Famaugusta	580
Farsal Miásto	516
Farfurowa robota	604
Feldkirch - Grafstwo	261
Fenicya Prowincya	573
Ferdeńskie Biskupstwo	245
Ferdynand I. Cesárz	37
Ferdynand II. Cesárz	58
Ferdynand III. Cesárz	38
Ferdynand del porto Wyspa	633
Ferrara	88
Ferro Wyspa	632
Fezo Wyspa	483
Fezya Krolestwo	614
Filip. V.	130
Filippi Miásto	515
Filippiny Wyspy	609
Finlandya	490
Fionia Wyspa	479
Flandrya Francuska	205
Flandrya Holenderska	206
Flandrya Cesárska	206
Florencya	66
Floryda Kray	638
Fluxy refluxy	121
Fokien Prowincya	603
Foligno Miásto	99
Fondy Miásteczko	104
Fonteneblau	182
Fonteurault Klasztor	183
Forest	187
Forli Miásto	90
Franche - Comte	185
FRANCYA	157
Francuscy Krolowie	157
Francuskich Krolow władza	161
Francuski Rząd	161
Francuskie Prowincye	163
Francuskie Duchowienstwo	198
Francuscy Biskupi	201
Francuskie Wyspy w Ameryce	651
Frankfort nád maynem	255
Frankfort nád Odrą	249
Frańkoński Cyrkuł	257
Fraskaty	97
Freyzygen Biskupstwo	267
Frontyniak	197
Fuldeńskie Opactwo	255
Furstenbergskie Xięstwo	264
Fryburg Kanton	224
Fryderyk II. Cesárz	34
Fryderyk Barbarossa Cesárz	34
Fryderyk III. Cesárz	36
Frygia	562
Fryzya Prowincya	218

G

Gaeta Forteca	104
Galacya	563
S. Galla Opactwo	228
Gallicya Krolestwo	134
Gallienus Cesárz	19
Galskie Xięstwo	465
Gand Miásto	206
Gap Miásto	190
Gargan Gora	108
Gaskonia Prowincya	172
Gaza Miásto	575
Gdańsk Miásto	406
Gearga Miásto	623
Gedymin Xiąże Litt.	437
Georgia Prowincya	555
Generałow Artyleryi w Polsce obligacya	357
Geneva Miásto y Rzeczpospolita	43
Geneweńskiego Jeziora Ciekawość	44
Genueńska Rzeczpospolita	59
Genueńskie Państwo	61
Gergenty Miásto	120
S. Germana Pałac	176
Giakow Państwo	629
Gibel Gora	122
Gibraltar	144
Gibuskoa	135
Gilolo Wyspa	610
Gingi Krolestwo	595
Glarys Kanton	228
Glatz Forteca	275
Glińskiego Rebellia	305
Głosu Boskiego Język	3
Gniezno Miásto	384
Gnieznińskiego Arcybiskupa Prerogatywy	342
Gnieznińska Kapituła y Archidyecezya	343
Goa Miásto	592
Golkonda Krolestwo	594
Golembiewska Konfederacya	323
Gomera Wyspa	632
Gostyńska Ziemia	400
Gota Xięstwo	248
Gorow Inwazya	22
Gotya Prowincya	488
Granada Miásto	142
Granata Krolestwo	141
Grecka Monarchia	513
Greckie Odszczepieństwo	537
Grecya	512
Grekow dawne Zwyczaie	513
Grenada Wyspa	651
Grenobla Miásto	190
Grodno Miásto	433
Grodcy Sędziowie	161
Groenlandya	483
Groeninga Prowincya	218
Gubenhagwen Xięstwo	243
Gryzonow Kray	230
Gryzonow Liga	230
S. Grzegorz VII. Papiez	77
Grzegorz XI. Papiez	79
Grzegorz XV. Papiez	81
Grzymułtowskiego Traktat	324
Gwadalayara	640
Gwadelupa Wyspa	651
Gwardafuy Kap.	630
Gwastalla	64
Gwatymalska Audyencya	642
Gweldrya Xięstwo	217
Gwelfiusza Ciekawe Uyscie z Fortecy	34
Gwinea Państwo	620
Gyenna Prowincya	170

H

Hadryan I. Papiez	75
Haga Miásto	216
Hailbron Miásto	263
Halberstad	245
Hall Miásto	263
Halikarnas	563
Haltzfeld Grafstwo	255
Hamburg	245
Hanaw Grafstwo	255
Hanchung Miásto	605
Hangheu Miásto	603
Hannonia	208
Hannower	243
Haran	568
Harford	463
Harlem Miásto	216
Hassya	254
Hawana Miásto	652
Hebrides Wyspy	408
Hebron Miásto	575
Hebrayski Język	4
S. Heleny Wyspa	633
Helwecya	222
Henneberg Grafstwo	259
Henryk I. Cesárz	31
S. Henryk Cesárz	32
Henryk IV. Cesárz	33
Henryk V. Cesárz	33
Henryk VI. Cesárz	34
Henryk VII. Cesárz	35
Henryk Krol Polski	307
Heraclius Cesárz	26
Herezye w Niemczech	37
Hermanstadt Miásto	284
Hessen - Kassel	254
Hetmanow Obligacye	355
Heydelberg Miásto	252
Hibernia	471
Hierapolis	560
Hildesheym Biskupstwo	243
Hippon dawne Miásto	614
Hirfeld Xięstwo	255
HISZPANIA	127
Hiszpania Nowa	639
Hiszpańscy Krolowie	127
Hiszpański Rząd	130
Hiszpańskie Zwyczaie	133
Hiszpańskie Prowincye	133
W Hiszpanij Władza Duchowna	158
Hiszpańskie Biskupstwa	155
Hiszpańskie Wyspy w Ameryce	652
Hochberg	264
Hoenloe Grafstwo	259
Hohenberg Grafstwo	261
Hohentzollern	264
Hollandya	212
Hollenderskich Stanow Rząd	212
Hollenderskie Wyspy	652
Holsztyńskie Xięstwo	244

	Fol.
Henan Prowincya	605
Honorius Cesárz	22
Hugo Kapet	159
Hunnow Inwazye	23
Huquang	605

I

Iadwiga Krolowa	301
Iafeta Pokolenie	4
Iafet Europę ofiadł	5
Iagiełło Xiąże Litt.	438
S. Iakoba Wyspa	633
Iamaika Wyspa	652
Ian Woyciech Krol	305
Ian Kazimierz	315
Ian III. Krol Polski	323
Ian Prezbiter	629
Ianus Krol Włoski	9
Iaponia	606
Iaponow Zwyczaie prrzeciwne Europeyskim	607
Iapońska Religia	606
Iarosław Miásto	426
Iawa Wyspa	608
Iconium Miásto	564
Iędrzeiow Opactwo	414
Ieruzalem Miásto	575
Item Ieruzalem	577
Ieruzalem zburzone	17
Ieruzalem nowo fundowane	18
Iesso Wyspa	484
Iezioro Lomunt ciekawe	469
Ięzyk Chaldeyski	4
Igła Kap.	622
Ihor Miásto	597
Ionia	563
Iork Powiat	460
Iork Nowy	638
Iowisz Trofoniusz	511
Iozef Cesárz	39
Immola Miásto	89
INDYA	589
Indyiska Religia	589
Indygenaty	364
Inflandy	448
Inflandckie Biskupstwo	348
Ingrya	491
Inowrocławskie Woiewodztwo	392
Inspruk Miásto	271
Interregnum w Niemczech	35
Interregnum Polskie	303
Irene Cesárzowa	28
Irlandya	470
Irlandckie Prowincye	471
Irlandckie Duchowienstwo	474
Islandya Wyspa	482
Ispahan Miásto	585
Issemburg Grafstwo	253
Istrya	54
Italia od Italusa	9
Iucya álbo Jutland	478
Iudea	574
Iukatan Kray	641
Iulia Xięstwo	239
Iulian Apostata	21
Iuliusz Cesarz	15
Iunnan Prowincya	604
Iustynian Cesárz	25
Iwika Wyspa	149

K

Kaffa Miásto	503
Kaffarya brzeg Morski	631
Kaim	2
Kair Miásto	624
Kalabrya	110
Kalahora	146
Kalemberg Xięstwo	243
Kalifornia Wyspa	653
Kalikut Krolestwo	593
Kaliskie Woiewodztwo	382
Kałmucka Ziemia	550
Kalwarya	413
Kamadulski Klasztor	68
Kambaya Krolestwo	591
Kamboya Krolestwo	598
Kambray Miásto	208
Kamieniec Podolski	432
Tenże odebrany przez Turkow	326
Kamienieckie Biskupstwo	348
Kamieńskie Biskupstwo	250
Item	348
Kampania Rzymska	93
Kampania Prowincya	102
Kanada Prowincya	637
Kananor Krolestwo	593
Kanara Prowincya	593
Kanary Wyspy	632
Kanarya Wyspa	632
Kanclerzow Obligacye	354
Kandea Miásto	607
Kandya Wyspa	531
Kapitanata	108
Kappadocya	564
Kapsy Gora	137
Kapturow Opisanie	331
Kapua Miásto	104
Karamania	564
Karawaka	141
Kardona	139
Kardua Miásto	143
Kardynałow Instytucya	84
Kardynali w Polszcze	341
Karłowiec Miásto	524
Karmel Gora	576
Karniola	271
Karol Wielki Cesárz	29
Tenze Krol Francuski	158
Karol Krol Sycyliyski	35
Karol IV. Cesárz	36
Karol V. Cesárz	37
Karol VI. Cesárz	39
Karolina Prowincya	638
Karpackie Gory	417
Kartagińska Rzeczpospolita	14
Kartagena Hiszpańska	141
Kartagena Amerykańska	644
Kartuzya	190
Karya	562
Karyntya	270
Kastel Grafstwo	259
Kastelnaudury	196
Kastylia	145
Kasztelana Krakowskiego Prym	362
Kasztelanow obligacya	358
Katalonia	138
Katania	131
Katedr Polskich Prawa	349
Kazimierz I. Krol	289
Kazimierz II.	293
Kazimierz Wielki	299
Kazimierz IV.	304
Kekiang	603
Kempten Opactwo	262
Kent Krolestwo	464
Kiangsi Prowincya	605
Kielce	421
Kijowskie Woiewodztwo	433
Kijowskie Biskupstwo	347
Kiumpa Krolestwo	598
Klarevalle	178
S. Klaudyusza Opactwo	186
Klausemburg	284
Klawenna	231
Klemens V. Papiez	79
Klermont	188
Klery Mieysce Cudowne	182
Kliwia	239
Klodoweusz Krol	157
Kluniak	185
Koburgskie Xięstwo	259
Kochin Miásto	593
Kochinchina	598
Koirskie Biskupstwo	230
Kokos Drzewo	589
Kolbuszowa	422
Kolońśki Elektorat	240
Komissya Radomska	374
Kompostella	134
Kongo Krolestwo	621
Kongregacye Rzymskie	85
Koniecpole Ruskie	433
Konigsek Grafstwo	264
Konimbryiska Fontanna	152
Konnacya	471
Konrad I. Cesárz	31
Konrad III. Cesárz	34
Konrad Xiąże Mazowiecki	294
Konstancyeńskie Biskupstwo	261
Konstans II. Cesárz	26
Konstantyn W. Cesárz	20
Konstantyn Copronimus	28
Konstantyn XI. Cesárz	506
Konstantyna Miásto	614
Konstantynopol	529
Konstantynopol odebrany przez Turkow	506
Konsulowie Rzymscy	11
Konsystorze Rzymskie	85
Koos Wyspa	580
Koppenhagwen	479
Koprzywnica Opactwo	419
Korea Krolestwo	605
Korfu Wyspa	55
Koromandel brzeg	594
Koronacya Papieżow	83
Koronacya Krolow Polskich	334
Koronow Opactwo	407
Korsyka Wyspa	61
Kortezanow Prawo	350
Korwey Opactwo	239
Korynt	507
Kosciol Katolicki	112
Kosciola Rzymskiego Biskup. wszystkie	113
Kosciol Grecki	537
Kotrone Miásto	111
Kowno	443
Kozacy Siccy	434
Kozacka Rebellia	314
Krakowskie Biskupstwo, Kapituła, y Dyecezya	348
Krakowskie Woiewodztwo	408
Krakow	409
Krakus I. y II.	286
Krasnostaw	428
Kremona	48
Kroacya	524
Krol trucizną zyiący	598
Krola Rzymskiego Władza	235
Krolestwa Pierwsze	6
Krolewiec Miásto	451
Krolewczyzny Polskie	336
Kromstadt Miásto	284
Krosno	427
Kruświca	391
Krymea Wyspa	502
Krzywce Lochy	432
S. Krzyz Opactwo	419
S. Krzyża Wyspa	651
S. Krzystofa Wyspa	651
Krzyżacy Zbici po 3. razy fol. 299. 302. y	304
Krzyzakow Opisanie	401
Kuba Wyspa	652
Kunow	420
Kuiawskie Biskupstwo	344
Kuiawskie Woiewodztwo	390
Kulembach	259
Kurlandya	449
Kurońskie Biskupstwo	349
Kwarta z Krolewczyzin	338

L

Fol.

Labirynt Egipski 627
Lacedemonia 58
Lacedemonow Zwyczáie 58
Lagenia 473
Lahor Miáſto 591
Lais Białagłowa 75
Lalandya Wyſpa 480
Lamon Kroleſtwo 630
Landes 173
Lankaſtre 460
Ląd Opactwo 584
Langwedock 195
Laonda Miáſto 621
Laonſki Kráy 177
Laponia 181
Laponſkie Zabobony 481
Laryſſa 515
Lata do Potopu 2
Lata do Narodzenia Páná Chryſtuſá 6
Lata Monarchij 7
La torre di Patria 105
Latrones Wyſpy 610
Latyczow 432
Lawemburg 245
Laxa Mieyſce Ciekawe 142
Leaotung Prowincya 605
Lech I. 285
Lekárſtwo ná Kamien 142
Lelow 414
Lemburgſki Powiat. Fol. 250. y 408
Leodyiſkie Biſkupſtwo 240
Leon Kroleſtwo 144
Leon IV. Ceſárz 28
Leopold Ceſárz 38
Lepanto 519
Leſzek I. II. y III. 287
Leſzko Biały 293
Leſzko Czárny 296
Leſzno 381
Leuchtemberg 267
Leyden 215
Leżayſko 426
Liban Gora 573
Licer Miáſto Ciekáwe 173
Lida 442
Lidya 562
Likaonia 565
Limburg 210
Limozyn 171
Limpurg 259
Linangia 257
Lintz 269
Lion 186
Lipary Wyſpa 120
Lippe 238
Lipſko 247
Lisbona 151
Litewſkie Xięſtwo 434
Litewſcy Xiążęta 435
Litewſká w Pogáńſtwie Religia 440
Litewſkie Woiewodztwá 441
Liwadya 518
Liwadyiſkie Oraculum 519
Liworno 68
Liwſká Ziemia 398
Loango Kroleſtwo 620
Lody Miáſto 48
Lœwenſteyn 259
Lombardowie Naiezdnicy 25
Lombardow opiſanie 41
Lomunt Jezioro ciekawe 469
Loretáńſki Domek 92
Lotaryngia 221
Lotaryuſz I. Ceſárz 30
Lotaryuſz II. Ceſárz 83
Lubek
Lubelſkie Woiewodztwo
Lubień Opactwo
Lubomierſkiego Akcye
Lubuſkie Biſkupſtwo
Lucerna Kanton
Ludwik I. Ceſárz
Ludwik IV. Ceſárz
Ludwika Kłotnie z Papieżem
Ludwik S.
Ludwik XIII. XIV. y XV. Kolowie Francuſcy
Lugano
Lugdun
Luka
Lukaye Wyſpy
Lukryn Jezioro
Lunewil
Lunden
Luneburg
Luſtracya Krolewczyzn
Luſtracya Szlachty
Luwan
Luxemburg Xięſtwo
Luzacya
Lwowſki Arcybiſkup.
Lwowſka Ziemia

Ł

Łancut
Łaſk
Łaſzczow
Łęczna
Łęczyckie Woiewodztwo
Łoiowe Drzewo
Łomzyńſka Ziemia
Łowickie Xięſtwo
Łuckie Biſkupſtwo
Łucko
Łukow

M

Macedonia
Macedoński Exarchat
Machomet trucizną żyiący
Machometa Początki
Machometáńſcy Sułtanowie
Madagaſkar Wyſpa
Madera Wyſpa
Madryd
Magdeburg
Magiellańſkie Ziemie
Magna Wyſpa
Majo Wyſpa
Majorka Wyſpa
Malabar
Malagetta Prowincya
Malakka
Malborgſkie Woiewodztwo
Maldywy Wyſpy
Malinia
Małopolſka Prowincya
Malta Wyſpa
Maltańſki Order
Man Wyſpa
Mandura Xięſtwo
Manheym Miáſto
Manila Wyſpa
Mansweld
Mantua
Mantyne
Marburg
Marchia
Marcin V. Papież
Marcus Antonius
Margaryta Wyſpa
Marok Kroleſtwo
Marſalquibir Port

Fol.

244
422
381
320
348
224
29
31
36
159
161
252
186
65
653
104
221
459
242
337
369
211
209
248
343
425
426
387
428
423
389
600
398
400
346
430
423
514
541
598
502
507
633
632
146
243
650
588
633
149
593
620
597
404
608
212
408
123
124
473
595
252
609
248
63
58
255
239
79
18
61
614

Marſzałkow Obligacye 353
Marſylia 192
Martaban Kroleſtwo 596
Martynika Wyſpa 651
Marygalanta Wyſpa 651
S. Maryna Rzeczpoſpolita 91
Maſſa Xięſtwo 69
S. Mateuſza Wyſpa 633
Mauregatus Niecnota 128
Maxymilian I. Ceſarz 36
Maxymilian II. Ceſárz 37
S. Maxymin 193
Mayland Wyſpa 468
Mazowieckie Xięſtwo 394
Meako Miáſto 607
Medow Monarchia 5
Medyna 554
Medyolańſkie Xięſtwo 47
Meliapur 594
Melinda Kroleſtwo 630
Mekelburg 245
Mekka 554
Meliapur Miáſto 594
Meran Grafſtwo 271
Mercya 461
Merecz 443
Meſſyna 121
Metz Biſkupſtwo 179
Mexyko Nowy 639
Mexykáńſka Audiencya 640
Michał Krol Polſki 322
Middelſex 459
Miechow 414
Miedniki 448
Miecisław I. 288
Miecisław II. 289
Milet Miáſto 560
Milo Wyſpa 534
Miolon 44
Mindanao Wyſpa 609
Mindog Xiążę Litt. 436
Mingrelia 557
Minorka Wyſpa 149
Mińſkie Woiewodztwo 444
Mirandola 64
Miſnia 247
Miſſytra 58
Mirleno Wyſpa 533
Mitrydates 15
Mizya 562
Mocha Wyſpa 650
Modena Xięſtwo 64
Mogiła Opactwo 412
Mogilno Opactwo 385
Mogul Páńſtwo 590
Moguntſki Elektorat 253
Moldawa 523
Moliſſa 108
Molukki Wyſpy 609
Momonia 472
Monako 62
Monbaſa Kroleſtwo 630
Monferat 46
Monferat Gora cudowna 139
Monfia Wyſpa 634
Monœmugi Prowincya 631
Monomotapa Páńſtwo 631
Mons Miáſto 208
Monte Caſſino 105
Monteſiaſcone 93
Monte Polciano 68
Monfort 264
Montpellier 196
Montreal 120
Morawa 277
Morea 56
Morze umarłe 576
Morze Auſtralne 654

Moſkwa

	Fol.
Moſkwa	492
Moſkiewſcy Carowie	492
Moſkiewſki Rząd	493
Moſkiewſkie Prowincye	495
Moſkow Miáſto	497
Moſkiewſkie Duchowieńſtwo	499
Moſkiewſkie Metropolie	501
Mozambika Kroleſtwo	630
Mozyr Miáſto	444
Mſciſławſkie Woiewodztwo	446
Mſtow	415
Munnich	266
Münſterſkie Biſkupſtwo	238
Murcya	141
Muſulipatan	594

N

Nadziei dobrey Kap.	622
Nakło Miáſto	385
Nakło Wieś	414
Namur	209
Nancy	221
Nangazaſki Miáſto	607
Nanking Prowincya	603
Nantes	168
Napoli w Morei	57
Narni	99
Narſes Wodz	25
Naſſau	253
Natolia	559
Naumburg	247
Nawarra	136
Naxa Wyſpa	534
Nazyanz	564
Neapolitáńſkie Kroleſtwo	101
Neapol	102
Nellemburg	261
Neron Ceſarz	16
Neſybin	568
Neuchatel	229
Neuſtad	269
Newers	181
Neyburg	267
Nicea	560
Niceńſkie Grafſtwo	46
Niedziela poſtánowiona	3
Nigrytya Páńſtwo	619
Niemieckie Páńſtwa	233
Niemiecki Rząd	234
W Niemczech Rząd Duchowny y Biſkupſtwá	278
Niens Miáſto	109
Nieſzpory Sycyliiſkie	116
Nigrepont Wyſpa	532
Nikomedya	561
Nimega	217
Nimrod	4
Ninden	238
Niwella	211
Noe Patryarcha	2
Noego Pokolenie	3
Noe podzielił Swiát	4
Nola	105
Norcia	99
Normandya	165
Norſtrand Wyſpa	479
Nortumberland	460
Norwegia	480
Norwegſkie Zabobony	481
Norwegſcy Biſkupi	484
Noſtradamus	191
Nowe Miáſto	420
Nowogrodzkie Woiewodztwo	444
Nubia Kroleſtwo	628
Nuremberg	259
Nuriſka Ziemia	398
Nykilsburg	277

O

Oczakow	523
Odoacer Krol Rzymſki	204
Oeſſant Wyſpa	169
Oetyng Grafſtwo	263
Okopy S. Troycy	432
Oldemburg	238
Olgerd Xiąże Litt.	438
Oliwa Opactwo	407
Oliwſki Pokoy	319
Olkiennicka Konfederacya	326
Olkuſz	412
Ołobok	383
Ołomoniec	277
Ołyka	431
Opactw Polſkich Práwá	350
Opatow	419
Opatowiec	420
Opoczno	421
Oran Miáſto	614
Oráńſkie Xięſtwo	193
Order Maltáński	124
Ordery Sabaudzkie	42
Ordery Hiſzpáńſkie	132
Ordery Francuſkie	162
Ordery Polſkie	375
Order Duński	478
Orkady Wyſpy	468
Orzeł o dwoch Głowách	21
Orleans	179
Ormiany	432
Ormiáńſkie Arcyb.	349
Ormus Wyſpa	587
Orpha	568
Oryxa Kroleſtwo	594
Oſmiana	442
Oſnabruk	237
Oſoba Krola Polſkiego	334
Oſoba Krolowey	335
Oſtium	97
Oſtrogotya	489
Oſtrołęka	398
Oſwiecimſkie Xięſtwo	417
Otrant	109
Otto I. II. y III. Ceſárz	31
Otto IV. Ceſárz	34
Orwieto	93
Ower-Iſſel	219
Oxford	462

P

Pabianice	587
Pacta Conventa	333
Paderborn	238
Padwa	53
Paflagonia	562
Palermo	120
Paleſtryna	98
Paleſtyna	574
Palma Wyſpa	632
Pamfilia	565
Pampelun	136
Panoma Wyſpa ciekáwa	468
Papieżow Series	72
Papieſkie Páńſtwá	88
Pantalarea Wyſpa	613
Paradyż Opactwo	381
Paragway Kray	649
Parmá	62
Partow Monarchia	587
Paryż	175
Paſſawia	238
Paſſygniano	100
Patmos Wyſpa	533
Patras	59
Patrimonium S. Piotra	99
Patryarchat Konſtantynopolitáński	539
Patryar. Jerozoliński	576
Patr. Antyocheński	571
Patr. Alexandryiſki	625
Patryarchow honor	87
Patryarchow ſtarego Teſtamentu látá	2
Pau Miáſto	174
Paula	111
Paweł V. Papież	81
Pawia	48
Pegu Kroleſtwo	596
Pekeli Prowincya	602
Peking Miáſto	602
Penba Wyſpa	634
Peplin Opactwo	407
Pergam	562
Perſepolis	584
Perſkich Monarchow liczba	5
PERSYA	581
Perſki Rząd	582
Perſkie Prowincye	585
Perugin	100
Peruwia w Ameryce	645
Perygort	172
Petersburg	496
Piaſt	287
Pięc Kościołow	283
Piekárſki Bluznierca	312
Piemont	44
Pieprzowe Drzewo	600
Pikardya	164
Piktawia	180
Pilawa	451
Pilica	410
Pilzno	421
Pinczow	420
Pinſko	446
S. Piotr Namieſnik Chryſtuſa P.	72
Piotrkow	387
Piotrawin	420
Pipinus	158
Piramidy Egipſkie	626
Pireneyſkie Gory	198
Piſarzow honor	357
Piza	68
Pizatello Rzeka	90
Placencya	63
Płockie Woiewodztwo	393
Płockie Biſkupſtwo	345
Płowce Wieś	392
Podkamieńſk	430
Pod Komorzych Obligacye	360
Podlaſkie Woiewodztwo	423
Podolſkie Woiewodztwo	431
Podſkarbiow Obligacye	354
Podział Swiátá	4
Podział Monarchij Rzymſkiey	21
Poiſſy Miáſto	177
Pokolenie Adama	2
Pokoy Ryſwicki	38
Polityc	430
Połockie Woiewodztwo	447
POLSKA	285
Polſcy Monarchowie	285
Polſki Rząd	329
w Polſzcze Religia	329
Polſkie Granice	376
Polſkie Przymioty	377
Polſkie Prowincye	378
Polſki Cherb	378
Polſkich Krolow Obligacye	334
Pomerania	250
Pomorſkie Woiewodztwo	405
Pomezáńſkie Biſkuſt.	349
Pont	564
Pontſki Exarchat	545
Popiel I. y II.	287
Popokatapek Gora	641
Porcelany robota	604
Porcyunkuli opiſanie	99
Portland Wyſpa	464

INDEX álbo REGESTR

	Fol.
Portorico Wyſpa	653
Portſey Wyſpa	464
PORTUGALIA	150
Portugalſcy Biſkupi	155
Poſpoliteruſzenie	367
Potomſtwo Krola Polſkiego	335
Potop Univerſalny	2
Poznáńſkie Biſkupſtwo	345
Poznáńſkie Woiewoiewodztwo	379
Praga Miáſto	275
Prágſki Arcybiſkup.	274
Práwa Patryarchow po Potopie	5
Premonſtrat	177
Presburg	282
Przywodzenie Szlachty	367
Przyowenca	191
Przymaſow Honor	87
Przymiała Polſkiego prerogatywy	342
Pułty	400
Pruſkie Xięſtwo	450
Przemyſław Krol	297
Przemyſka Ziemia	426
Przemyſkie Biſkup.	347
Ptolomaida	576
Pullia	108
Puis Miáſto	197
Pułtuſk	398
Puteolis	139
	277
	106

Q

Quangſi Prowincya	604
Quantung Prowincya	603
Quengicheu Miáſto	604
Queycheu Kráy	605

R

Radom	420
Raguſka Rzeczpoſpolita	526
Rakocy Naiezdnik	318
Rakow	420
Rain Forteca	266
Ratyzbońſkie Biſkupſtwo	268
Rawenna	89
Rawensberg	238
Rawſkie Woiewodztwo	399
Ray	3
Rayſa	181
Recya	230
Rekommendarzow obligacye	357
Reggio Miáſto	65
Reggio w Kalabryi	111
Reinek Grafſtwo	259
Religia Adama	5
Remis Miáſto	178
Renu niższego Cyrkuł	251
Renuki Palatynat	251
Renu wyższego Cyrkuł	254
Rentery Wieś ciekáwa	156
Retelkie Biſkupſtwo	549
Rochefort	181
Rochella	181
Rochester	464
Roderyka bezbożność	128
Rodus Wyſpa	578
Rokoſz Zborowſkich	308
Rokoſz Proſzowſki	310
Romania Rzymſka	89
Romania Turecka	528
Romulus	10
Roſſylion	198
Roſtok	245
Rottenburg	260
Rotterdam	215
Rotweil	264
Rowergia	171
Rowigo	53
Rozá Ziemia	598
Rudolf Ceſárz	35
Ruen	166
Ruppin	249
Ruſkie Woiewodztwo	424
Rząd Adama	3
Rzeſzow	428
Rzymſcy Krolowie	10
Rzymianow pierwſza Potencya	11
Rzymian z Kartaginami Woyna	11
Rzymianie Affrykę zawoiowali	14
Także Francyą Niemieckie Páńſtwá y Azyą	15
Rzymſki Rząd	97
Rzymſcy Ceſárze	16
Rzymu opiſanie	94
Ryga	449
Rymini	90
Rynfelt	261

S

Sabaudya	41
Sabauckie Prowincye	42
Sabina	101
Sądecki Powiat	415
Sądy Ziemſkie	361
Salamanka	145
Salamina	580
Salerno	107
Salesbury	463
Salisburg	267
Salon	191
Sambieńſkie Biſkupſtwo	349
Samborz	426
Samojeda Kráy	552
Samos Wyſpa	533
Samſoe Wyſpá	480
Samſonow	421
Sanocka Ziemia	427
Sarabanda Taniec	141
Sarakoſſa	137
Sarbruk	257
Sardanapal	5
Sardyka	528
Sardynia Wyſpa	122
Sarmagand Miáſto	550
Saſki Elektorat	246
Saſki Cyrkuł wyżſzy	246
Saſki Dom	246
Saſki Cyrkuł niżſzy	242
Saſcy Xiążęta	241
Sawerno	220
Saxonia	241
Scewola	11
Schwitz Kanton	225
Scio Wyſpa	580
Scipio Affrykáńſki	13
Scipio II. Azyatycki	13
Scipio III. Affrykáńſki	16
S. Sebaſtian Miáſto	135
Sendomirſkie Woiewodztwo	418
Segelmella Prowincya	617
Sekret ciekawy	150
Sekretarzow Koronnych Obligacye	357
Sema Pokolenie	3
Semigallia	449
Semowit	288
Senat Polſki	338
Senatorow Porządek	339
Senatorow Obligacye	341
Senat Swiecki	352
Sennis	178
Serwia	527
Sewilia	143
Seymikow opiſanie	364
Seymow opiſanie	36
Seynsheym	259
Seciechow Opactwo	420
Siedmiogrodzka Ziemia	283
Sieradzkie Woiewodztwo	525
Sirmium	525
Siwierſkie Xięſtwo	418
Skała głucha	469
Skanderbeka Familia	516
Skarbkow Herb	291
Sklawonia	525
Skrzynno	421
Skutary	560
Sląſkie Xięſtwo	275
Słonim	445
Słucko	445
Smalkada	259
Smierno	560
Smoleńſkie Woiewodztwo	446
Smolenſk dobyty	316
Smoleńſkie Biſkupſtwo	348
Sniatyń	427
Sobota w Niedzielę przemieniona	3
Sochaczewſka Ziemia	399
Soeſſon	177
Sofala Miáſto	632
Sofia	528
Sokal	429
Soleura Kanton	225
Solne Miáſta	426
Solſona	139
Somerſet	463
Sonneberg	261
Sorlinges Wyſpy	464
Sorrento	106
Spalatro	55
Spanheym	257
Spirſkie Biſkupſtwo	256
Spiſka Ziemia	416
Spitzberg Wyſpa	483
Spolet	98
Sporady Wyſpy	533
Stalimene Wyſpa	532
S. Staniſława śmierć	289
Staniſław Krol	327
Staniſławow	427
Stan Rycerſki	362
Staroſtw opiſanie	337
Staroſtow Grodowych Obligacye	360
Stefan III. Papież	73
Stefan Batory	307
Stężyca	420
Stralſund	250
Strasburg	220
Strygoń	282
Studzianna	421
Styllikon Wodz	22
Styrya	270
Suchuen Prowincya	604
Sues Miáſto y Golf	624
Sulejow Opactwo	387
Sulmone	107
Sultz	264
Sultzbach	267
Summatra Wyſpa	608
Sundy Wyſpy	608
Surata	591
Suz Kroleſtwo	616
Suſſex	464
Suza Miáſto	586
Sweryn Biſkup.	245
Swiát ſtworzony	1
Swidrygello	439
Syam	596
Syberya	552
Sycylia	116
Sydon	576
Syenna	68
S. Sylweſter Papież	73
Synay Gora	577
Synowie Boſcy	3
Syrakuza	120
Syrya	569
Szalon nád Marną	178

	Fol.
Szambery	42
Szampania	178
Schafhauze Kanton	228
Szczecin	250
Szetland Wyſpy	468
Szkocya	466
Szkockie Prowincye	467
W Szkocyi Władza Duchowna	474
Szkoccy Biſkupi	496
Szlachty Polſkiey Prawa	362
Sztokolm	489
Szwabſki Cyrkuł	260
Szwartzemberg	259
Szwayczarſkie Kantony	222
Szwayczarſki Rząd	223
Szwayczary Katolickie	224
Szwayczary Kalwińſkie	225
Szwecya	486
Szwedzkie Prowincye	488
Szwedzkie Duchowienſtwo	491
Szwedzka Woyna w Polſzcze fol. 313. 316. y	326
Szweynfurt	260

T

Tabako Wyſpa	652
Talifet Kroleſtwo	616
Tandaya Wyſpa	609
Tanger Miáſto	615
Taranto	110
Taraſkon	191
Tarkwiniuſza Akcye	11
Tarnow	422
Tarragona	139
Tarſus	565
Tatarow Naiazd Polſki	295
Tatarya Mnieyſza	502
Tatarya Nochayſka	502
Tatarya Perekopſka	502
Tatarſkie Metropolie	543
Tatarya Wielka	548
Tatarow Zwyczaie	548
Tatarſkie Prowincye	549
Tatry Gory	217
Tauris Miaſto	585
Taurus Gora	584
Teby	623
Teklinburg	238
Teleſlyn Miáſto	614
Temezwar	528
Teneryffa Wyſpa	632
Teodozyusz W. Ceſarz	22
Teodozyusz II. Ceſarz	23
Tercera Wyſpa	632
Ternata Wyſpa	610
Terni	99
Terra di Lavoro	102
Terra Firma	643
Teſſalonika	514
Teſſalonikow Zwyczaie	515
Teſſet Kroleſtwo	616
Texel Wyſpa	216
The Drzewo	601
Theby	520
Tobolſko	552
Tody	99
Tokay	282
Toledo	147
Tolentyn	91
S. Tomaſza Wyſpa	433
Tombut Kroleſtwo	619
Topazos Wyſpa	555
Toruń	403
Toſkana	66
Toſkańſki Order	67
Totylla	2.
Tours	1?4
Tracki Exarchat	540
Traktat Weſtfalſki	38
Tranſilavania	283
Trebizonda	564
Trewirſki Eloktorat	253
Tripoli Miáſto	573
Trewiſano	52
Trockie Woiewodztwo	443
Troya	178
S. Troycy Wyſpa	652
Trybunał S. Rothæ	85
Trybunał Korenny	369
Trybunał Litewſki	373
Trybunały Skarbowe	374
Trybut Sycyliyſki	34
Trydentſkie Biſkupſtwo	272
Tripolis Kroleſtwo	613
Trzebnica Klaſztor	277
Trzemeſzno Opactwo	385
Tul Prowincya	179
Tule Wyſpa	468
Tullia Corka bezbożna	11
Tulon	192
Tulus	195
Tunis Kroleſtwo	613
Tunking Kroleſtwo	597
Turecka Monarchia	510
Tureccy Ceſarze	508
Turecki Dwor y Rząd	510
Turecka Religia	511
Turkia Europeyſka	512
Turkia Azyatycka	559
Turkomania	566
Turyn	44
Turyngia	248
Tyano	105
Tyberyuſz Ceſarz	16
Tycyus Malarz	53
Tyflis	557
Tykocin	424
Tyne Wyſpa	56
Tyniec Opactwo	412
Tyr Miáſto dawne	576
Tyrol	271
Tyſzowiecka Konfederacya	317
Tytus Ceſarz	17
Tywoli	97

U

Udyna	52
Ukraina	502
Ulm	264
Ultonia	471
Ultra Xięſtwo	107
Underwald Kanton	225
Urbino	90
Ury Kanton	224
Urzędnikow Koronnych y Litewſkich Porządek	358
Urzędnikow Ziemſkich	359
Urzędow	423
Uſbek	549
Utrecht	217

W

Wagrowiec Opactwo	385
Waldeburg	264
Waldek	255
Waldeńſki Kray	226
Walencya	140
Walencya Miáſto	140
Walentynian Ceſarz	21
Walentynian III. Ceſarz	23
Waletta Forteca	124
Wallia	465
Wallis	231
Waltelina	231
Wanda	286
Wandalow Kray	250
Wandalow Naiazd Rzymu	23
Wandalowie w Affryce	23
Wandom	180
Wardhus Kray	481
Warmińſkie Xięſtwo	404
Warmińſkie Biſkupſtwo	345
Warna	528
Warſzawa	396
Warſzawſka Ziemia	395
Ween Wyſpa	480
Wegierſkie Kroleſtwo	281
w Węgrzech Duchowienſtwo	534
Węgierſkie Biſkupſtwa	536
Wenayſſyn	194
Wenceſław Ceſarz	36
Wenceſław Krol Polſki	298
Wenecyi Początek	49
Wenecki Rząd	49
Wenecka Ceremonia	51
Wenecya Miáſto	51
Weneckie Prowincye	52
Weraſſain	136
Werdun	179
Werona	53
Wertheym	259
Werwa	45
Werſal	176
Weſpazyan Ceſarz	17
Weſternes Wyſpy	468
Weſtfalſki Cyrkuł	237
Weſtſex	403
Weterawia	255
Weymar	248
Wezuwiuſz Gora	103
Wiazd Papieżow	84
Wideń	2
Wideńſka Woyna	824
Wied Grafſtwo	255
Wieliczka	413
Wielkopolſka Prowincya	378
Wieluńſka Ziemia	388
Wienna Francuſka	189
Wieza Czarnoxięſka	147
Wight Wyſpa	464
Wileńſkie Woiewodztwo	441
Wileńſkie Biſkupſtwo	345
Wilkomierz	442
Willak	271
Wilno	442
Wincencya	53
Wincennes	176
Windſor	403
Winnica	453
Wirginia	638
Wirtemberg	262
Wirtzburg	258
Wiſapor Miáſto	92
Wiſka Ziemia	197
Wiſlica	20
Wiſmar	5
Wiśnia	22
Wiſſapor	592
Wiſſymir Xiąże Polſki	286
Witebſkie Woiewodztwo	446
Witellius Ceſarz	17
Witerb	93
Witold Xiąże Litt.	239
Witow Opactwo	387
Wittemberg	246
Wittygind Xiąże Saſki	241
Władykoſtwa Ruſkie	349
Władyſław Hermán	290
Władyſław II.	292
Władyſław Łokietek	298
Władyſław Jagieło	301
Władyſław III.	303
Władyſław IV.	313
Włodzimierz Miáſto	430
Włoſkie początki	
Włoſcy Krolowie	
Włoſkie Państwa	

	Fol.
Włoſkie Wyſpy	119
Woiewodow 12	286
Woiewodow Obligacye	352
Wolfenbütel	243
Wołochy fol. 452 y	523
Wolni od Poſpolitego ruſzenia	368
Wolne niepozwálam	305
Wołoſkie Biſkupſtwo	349
Wołow Wyſpa	653
Wołyńſkie Woiewodztwo	430
Worms	256
Woyna Wideńſka	324
Wrocław	276
Wrocławek	391
Wrocławſkie Biſkupſtwo	348
Wſchodnie Páńſtwá	504
Wſchodni Ceſárze	504
Wſchowſka Ziemia	381
Wyſpa Francuſka	174
Wyſogrodzka Ziemia	397

X

Xanſy Prowincya	604
Xantung Prowincya	603
Xecio Miáſto	597
y Prowincya	604

	Fol.
Xiąż Wielki	413
Xiążęca Wyſpa	633
Xiążnice	413
Xymo Wyſpa	607

Y

Yendo Miáſto	606
Yerak-Arabi	568
Xrak-Agemi	587

Z

Zaara Páńſtwo	619
Zamek podziemny	148
Zamorſki Dzwon	145
Zamość	429
Zamoyſkiego Akcye	309
Zangwebar	630
Zante Wyſpá	56
Zatorſkie Xięſtwo	417
Zawichoſt	419
Zakroczymſka Ziemia	398
Zbaraſz	430
Zbarazka Woyna	315
Zbigniewa Akcye	290
Zelandya fol. 218 y	479
Zelandya Nowa	654
Zembla Nowa Wyſpa	484
Zemomyśl	288
Zenona Ceſárza śmierć	24
Zibith	555
Zielonego Kapu Wyſpy	633
Ziemia Swięta	574
Ziemia Nowa	637
Ziemia Auſtralna	654
Ziemia Concordia	654
Ziemia Dyemens	654
Ziemia Ogniſta	650
Zmudzkie Biſkupſtwo	347
Zmudzkie Xięſtwo	447
Zofala Kroleſtwo	632
Zołkiew	420
Zołkiewſkiego Akcye	311
Zug Kanton	225
Zurawińſka Woyna	323
Zurygh Kanton	227
Zydaczewſka Ziemia	429
Zygmunt Ceſárz	36
Zygmunt I. Krol Poliſki	305
Zygmunt Auguſt	306
Zygmunt III.	308
Zytomierz	434
Zywiec	418

Errata álbo omełki znácznieyſze.

Com w Przemowie namienił, toż ſamo y tu potwierdzam przepraſzaiąc przezacnego Czytelnika, áby za te omełki nie mnie miał zà złe, ále Drukarni Sląſkiey. Ze záś niektore eſſencyalne Errory przez ſzybkie pioro Skrybenta wyrażone, y dopiero po wydrukowaney kſiędze poſtrzeżone, za tych nie prędką oſtrożność przepraſzam, y też ſame naypierwey tu wyrazám, nizey záś gdziekolwiek tylko w kſiędze znayduie ſię iaki Error álbo znaczna odmiana, to ieſt ſpecyfikowane w Erratach pod liczbą karty teyze y wierſzu.

1mô. Gdziekolwiek ieſt: Zebranie Chronologiczne; *czytay. Geograficzne*

2dô. Gdzie ieſt: klaſztor. - - - Jacobitow *czytay. Dominikanow.*

3tiô. Gdzie. Golow *czytay. Gallow.*

4tô. Pod Woiewodztwem Podznańſkim Gdzie: Staroſta Wałecki bez Jurysdykcyi *czytay.* z Jurysdykcyą y Grodowy.

5tô. Pod Woiewodztwem Brzeſkim kujawſkim Gdzie: Staroſtowie kruſzwicki, Przedecki, y Radziejowſki bez jurysdykcyi, *czytay.* z Jurysdykcyą y Grodowi

6tô. Pod Woiewodztwem Płockim. Gdzie ieſt: Powiaty 4 *czytay.* Powiatow 7. to ieſt: Płocki, Raciąſki, Śreńſki, Mławſki, Płońſki, Bielſki, y Ziemia Zawſkrzenſka.

O Senacie Swieckim.

Gdzie do Kaſztelanii Krakowſkiey inkorporowane Staroſtwo Nowotargſkie. Czytay. Myślenice.

Fol.	V.			
8	37	Państwo	czytay	Państw
11	17	y Oyca	czytay	Jey Oyca
18	20	iego	czytay	iego
24	46	Zie	czytay	że
27	55	Ludziem	czytay	Ludziom
33	15	poſtradywſzy	czytay	poſtradawſzy
60d.	46	zwracony	czytay	zwrocony
25	38	Zuſtynian	czytay	Juſtynian
26	32	Zerozolimſkiego	czytay	Jerozolimſkiego.
26	50	wſzczęto	czytay	wſzczęło
29	27	Dydyera	czytay	Dezyderyuſza
30	17	Prowencya	czytay	Prowenca
36	33	dopiera	czytay	dopiero.
38	50	wzruſyła miedzy	czytay	wzruſzyła ſię woyna miedzy
44	38	rezydencyowalne	czytay	rezydencyonalne
44	ult	Xiężąt	czytay	Xiążąt
48	15	nie pewney	czytay	nie pewną
49	51	wſpelka	czytay	wſzelka
49	53	dożawotnie	czytay	dożywotnie
50	1	Sady	czytay	Sądy
1	60	przeſto	czytay	przeſzło
3	56	znaydią	czytay	znayduią ſię
53	57	złączona	czytay	złączona
54	25	Ciało	czytay	Ciał.
56	19	tutecznie	czytay	tuteczni
57	21	dobywſze	czytay	dobywſzy
58	48	krolewſkie	czytay	krolewſkiey
59	4	Cyttanellą	czytay	Cyttadellą
64	14	umcublowane	czytay	umeblowane
64	15	mobikowane	czytay	mobiliowane
	44	ktory	czytay	ktore
		Kroleſtwo	czytay	Kroleſtw
		[illegible]elką	czytay	w wſzelką
		Pana	czytay	[illegible]ſki Pana Boga
				nowinny
				Tairegnum
				Ind cis
				w Szambe[illegible]
				[illegible]il Páláce. F[illegible]ncia

Fol	V.			
100	6	z Poletem	czytay	Spoletem
102	12	Arcybiſkupow 24.	czytay	Arcybiſkupow 12.
102	12	Biſkupow 12.	czytay	Biſkupow 108.
104	52	z imprezę	czytay	z imprezą
110	5	Tarantolą	czytay	Tarantolom
116	24	Ceſarze Zachodni Grecy	czytay	Ceſarze wſchodni
119	26	Wandalenſkiego	czytay	Wandalow
120	47	maią	czytay	maiąc
120	47	bokatych	czytay	bogatych
139	1	Pannąz przyczyny	czytay	Panną nazwane &c.
139	52	złotych naſzych	czytay	tamecznych Dukatow
140	49	na brzuchu	czytay	na pierſiach
141	61	liczy	czytay	leczy
143	23	wybiſiane	czytay	wybiiane
151	3	Broń ich zas była złota &c.	czytay	Order Ich był złoty y na nim krzyż złoty, w około &c.
153	16	wywyzſzonych	czytay	wywyzſzeniem
164	10	Franche Coiate	czytay	Franche-Comté
165	57	wſławione	czytay	wſławiona
166	2	Frazow	czytay	Francuzow
168	7	krolem	czytay	krolom
178	56	Rygwęą	czytay	Regułą
189	13	do ktorey ſię	czytay	do ktorey ſię wchodzi
189	16	wyrobiony	czytay	wyrobionych.
204	38	Agroningę.	czytay	á Groningę.
204	39	złączone iedno	czytay	złączone w iedno.
206	17	Le Roi irouvè	czytay	Le Roi trouvè
206	40	Biſkup Gandſki	czytay	Biſkup Ipreńſki
207	45	z ich zupełnymi	czytay	z ich zupełnymi włoſciami
208	5	do pułnocka 14.	czytay	do pułnocka 14. mil
208	51	titułuiącego	czytay	titułuiącego ſię
211	47	Mariz.ka	czytay	Kowala
216	1	Kieliſzek	czytay	Skło
227	18	po odmienioney	czytay	po odmienioney religy
231	4	Ludwik VIII.	czytay	Ludwik XIII.
233	45	na tę godnoſe	czytay	na tę godność wokowany
234	34	pierwſzy	czytay	Pierwſi
237	15	od południa	czytay	od zachodu
237	16	znaczy południe	czytay	znaczy za [illegible]od.
239	48	Roku 1451.	czytay	R. 451.
239	52	ktore on przy koronacyi	czytay	ktore on przy ſobie noſił y legował dla ceremonii koronacyi Ceſarzow.
240	39	y kupiectwa	czytay	y w kupiectwa
240	45	Szkoła	czytay	Szkota
244	59	Roku 587	czytay	Roku 1587
248	26	wyſtawionego	czytay	wyſtawionym.
249	24	Podkomorzonym	czytay	Podkomorzym
251	31	poſtanowſzy	czytay	poſtanowiwſzy
256	12	poſtni	czytay	poſzcząc
256	53	Hawawſkiemu	czytay	Hanawſkiemu
258	26	Officyera	czytay	Officyerami
265	38	Roku 1200.	czytay	Roku 1020.
272	[illegible]	Impe y ſufryalnym fraganem	czytay	Imperyalnym y ſuffraganem.
274	14	NoweiauElektorowi	czy[illegible]	nowemu Elektor[illegible]

Fol.	V.			
283	31	na pagarkach	czytay	na pagorkach
288	43	na dlen	czytay	na dzien
290	56	Uſice	czytay	Uście
292	3	kędziel	czytay	kądziel
296	36	Roku 1365	czytay	R. 1265.
297	27	Woiewodztwo krakowſkie	czytay	Woiewodztwo Siradzkie
297	49	Zapis od Xięſtwa	czytay	od Męża, Xięſtwa
298	22	Roku 1035	czytay	R. 1305.
300	42	Ze zas Kazimierzowi	czytay	Ze zas Kazimierz wielki teſtamentem legował Kazimierzowi.
302	alt	y Weneckim	czytay	y Wenecyą
304	22	Kuniadeſa	czytay	Huniadeſa.
306	28	Sforeowną	czytay	Sforcowną
309	3	uważaiąc	czytay	nieuważaiąc
309	42	w Miaſtach puſtych	czytay	w Miaſtach Pruſkich
312	8	Roku 1919.	czytay	R. 1619.
315	24	penzya	czytay	penſya.
317	24	do Solia	czytay	do Solca
319	13	z komiſſarzem	czytay	komiſſarzem
320	38	R. 3664.	czytay	R. 1664.
323	52	Seniawſkiego	czytay	Sieniawſkiego
326	32	Litewſkiego	czytay	Witebſkiego
328	17	Sieniewſkiego	czytay	Sieniawſkiego
331	19	z Senatorem	czytay	z Senatorami
331	38	Kapturych	czytay	Kapturowych.
340	38	Czechoſki	czytay	Czechoſki
345	13	Biattoruſki	czytay	Białłoruſki
347	2	od Grzégorza X.	czytay	od Grzegorza XI.
352	3	przykupili	czytay	przypuſcili
352	47	na ſeymach	czytay	na ſeymikach.
353	40	Roku 1695	czytay	Roku 1665.
356	4	1730.	czytay	1736.
365	55	nową ſwoią	czytay	mową ſwoią
368	30	Skarkowi	czytay	Skarbowi
371	39	do oſtatniego	czytay	do oſmnaſtego.
374	9	po S. Franciſzku	czytay	po S. Staniſlawie
381	33	Powniatowſkiego	czytay	Poniatowſkiego.
384	50	od ſkobnickiego	czytay	od Stobnickiego.
386	31	na ſeym przedſeymowy	czytay	na ſeym Poſłow.
391	19	Woiewodztwa	czytay	Miaſto.
393	21	należy do kujaw	czytay	nie należy
394	6	Podowſkim	czytay	Podoſkim
399	29	Komiſſarzow 2.	czytay	Komiſſarza 1.
400	44	Gąbire	czytay	Gąbin
400	45	Oycow Reformatow Nowicyat nie w Gąbinie ale w Szczawinie		

Fol.	V.			
401	6	Zwycięziow	czytay	Zwycięzcow
405	3	Chabu	czytay	Haffu
409	4	Stadnickim	czytay	Lubomirſkim
411	2	Kakonnych	czytay	Zakonnych.
412	4	Koſcioł fundowany	czytay	Koſcioł Anguſtyanow
412	12	wokrzeſzonym	czytay	wſkrzeſzonym
420	28	SŁĘZYCA	czytay	STĘZYCA
423	4	Roku 1702.	czytay	Roku 1732.
423	24	Łuzow	czytay	Łukow
429	6	za kazimierza I.	czytay	za Kaziemierza IV.
430	31	w Officyaliſtow	czytay	y Officyaliſtow
435	43	Płocka	czytay	Połocka
436	41	Stroynał	czytay	Stroynat.
441	2	na Zachod	czytay	na Wſchod.
441	11	do Krolcſtwa	czytay	do Krolewca
441	24	Marſzałkom	czytay	Marſzałkow
442	33	z Gdańſkiem	czytay	z krolewcem
444	42	z drugiey	czytay	z drugiey ſtrony
448	52	Grzegorza III.	czytay	Grzegorza XIII.
453	18	w Poganſkie	czytay	w Pogaństwie
454	23	Wortygeru	czytay	Wortygera.
468	10	na pułnocney	czytay	na pułnoc
468	18	ale ieſt	czytay	ale małych
471	43	iednego okonia	czytay	iednę żerdź
472	29	od Portu	czytay	od Morza
473	45	Za konſtancyuſza a potym	czytay	za konſtantyna Wiel.
473	41	Roku 546.	czytay	Roku 595.
474	1	Trembleurow	czytay	albo drzących.
488	3	nad inne	czytay	nad inne obſzernieyſza
487	23	u Piaſeckiego	czytay	u Kochoſkiego
492	16	po ktorey	czytay	po ktorego
503	12	Lud	czytay	lod.
505		Toto folio gdzie Comnenus	czytay	Commenus.
507	46	Rud	czytay	Rhod.
509	25	Rad	czytay	Rhod
520	23	niepiewna	czytay	zmyślona
320	59	Perykleuſa	czytay	Perykleſa
528	12	wſławnego	czytay	wſławionego
528	35	Tureckie	czytay	Tureckie znioſt
531	29	pewne	czytay	pełne
542	17	Etokii	czytay	Etolii
543	35	w Wieku	czytay	w X. Wieku
549	2	Urſebek	czytay	Uſebek
559	51	od Gurgiſtan	czytay	od dawnych Gurgiſtan
567	8	nayierwſzą	czytay	naypierwſzą

Te znaczne y liczne omełki łaſkawy Czytelnik niech uważa upraſzam, zebym nie był przez nieoſtrożność notowany w Cenzurze oka ciekawego.

Xięgi do Kupna

1. Kazimierz wielki w R. 1777. w Warszawie.

NB. d. 18 August 1815 R. Jak Wersal zbudowany Lat 135.
ccj od Smierci Ludwika XV. lat 90.

26. 52
7
36 4
570.
7110

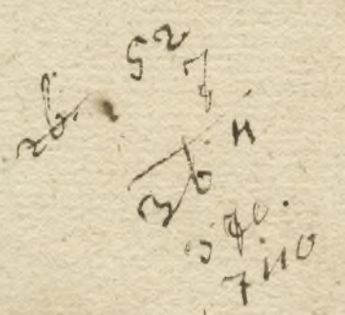

KSIĘGARNIA
UNIWERSYTECKA

